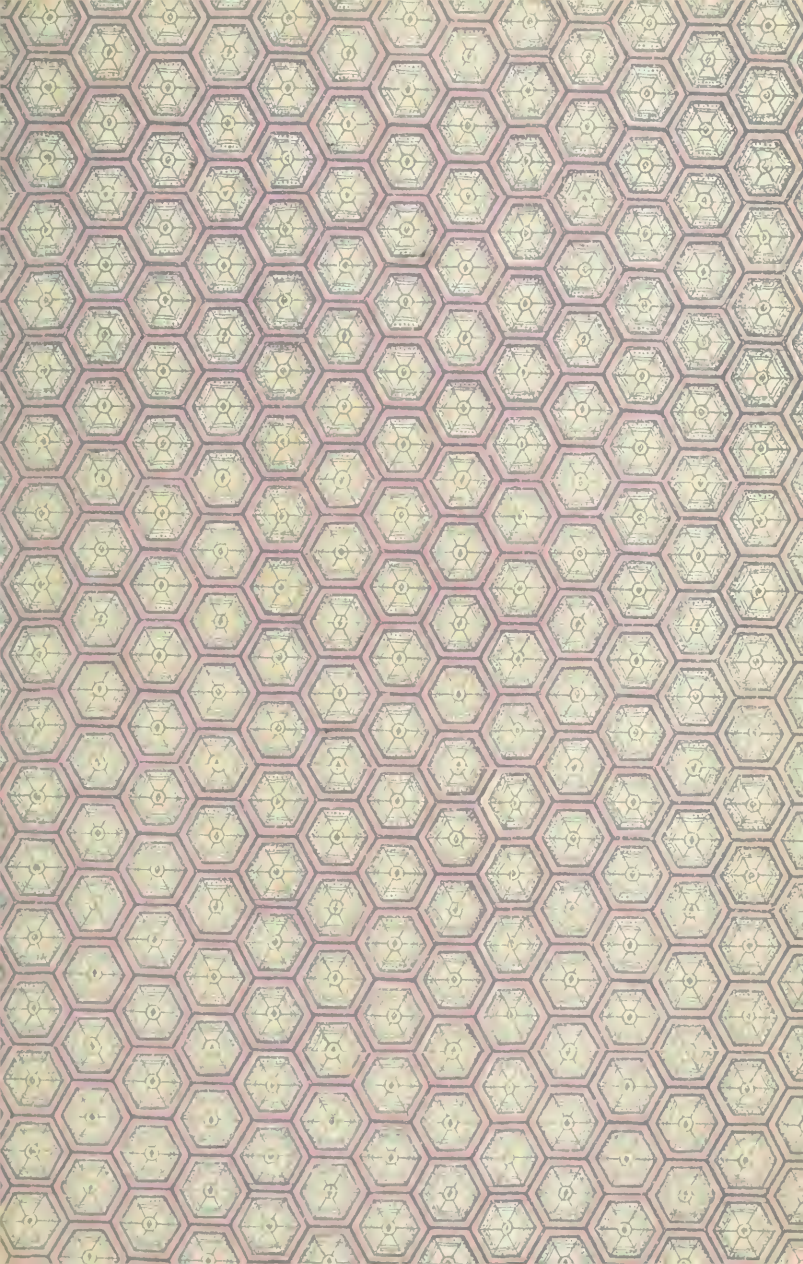

PK
6481
M9A63
1906
c.1
ROBARTS

ترجمه و شرح مشنوی شریفک التنجی جلدک فهرستی

صفحہ

- ۲ — برکاتب و جنبک مرند اولسنک بیاننده در .
- ۳۱ — بلعم باعور نام کسنهک دعا قيلمسی .
- ۴۱ — هاروت و ماروت و قتهیه دوشملری بیاننده در .
- ۵۱ — هاروت و ماروتک بابل قیوسنه آتللری حقنده ،
- ۵۷ — بر صاغر و شوسنک زیارتنه کیمسنه دائر .
- ۷۱ — جناب حقک سردودی اولان ابایس حقنده .
- ۸۳ — مرتبه علیه واصل اولانلرک عشقلرنی حقی طومسی حقنده .
- ۱۰۱ — روملر و جینولرک محاوره لینه دائردر .
- ۱۱۵ — پیغمبر اقدمزک اصحابنه بعض سوال بیوردقلری حقنده .
- ۱۲۶ — پیغمبر اقدمزک زیده بکا جهان کیزلی دکدر حکمتی حقنده .
- ۱۴۴ — علامان و ارقداشلری لقمانی متهم ایلدکلری بیاننده در .
- ۱۵۲ — پیغمبر اقدمزک اسرار آچیلمامسی حقنده کی امرلری
- ۱۷۱ — زیدک حکایه سی
- ۱۷۶ — حضرت ایدک حکایه سنه رجوع اولتور .
- ۱۸۹ — عمر رضی الله عنہم خلافتی هنکامنده شهره آتشی دوشدیکنه دائردر .
- ۱۹۳ — علی کرم الله وجهه بر کافرک قتلندن صرفنظر ایلدیکنه دائردر .
- ۲۰۸ — اول پهلوان حضرت علی کرم الله قیلنجی نه ایچون آتدک دیمسنه دائر
- ۲۱۰ — علی کرم وجههک پهلوانه جواب ویردیکنه دائردر .
- ۲۱۹ — فخر عالم حضرت علینک ساسینک قولاغنه (علی) نک شهادتی
- سندن اوله جقدر بیوردقلرینه دائر .
- ۲۲۶ — آدم علیه السلام ابلیسک کندی اوزرینه عجب کتورمسی حقنده در .
- ۲۳۲ — حضرت علی ساینه بر آن اول بنی اولیدیر دیمسنه دائر .
- ۲۳۵ — اول شیر خدا قاتلی اوله جنی آدمک مساعه ایلدیکنه دائردر .

« ترجمه ایست که وارزویی صبر کتورر . عجله کتورمز . صبرایت واللہ تعالیٰ صوابہ و ہر شیئک ایجابنہ اعلمدر .

شرح : صبرک العالی درجہ سنہ کلان مصائب و مرض و کردن بر صورت اشارتہ امیدی کسمبرہ رک عظیم بر قوتہ تحمل اتمک و بوقساوتلرک دفعی ایچون شرایع مقبولہ یی اجرادن کبرو طورما مق ! وزماننہ جہاد و فرائضی و وظائف مشروعه انانیہ یی ایضا انہ برابر آنردن حس اولتہ حق رضین مشکلاترہ سینہ کس اولہرق ثبات اتمکدر . زیرا صبر ؛ جملہ اتمک اناختاریدر . صبر سز انسان رو حسمز جسم کبر . صبر انہ کیچہ نیک ظلمتدن نہارک نور بنہ شتانک غمومندن بہارنہ لحاظفتنہ فورطنہ لی دکتزدن ساحل سلامتہ ، حزن و کردن مسرت ربشارتہ ، عسردن یسره ، مرضدن سختہ . اضطرابدن وسعتہ ، ضعفدن قوتہ ، فقردن ثروتہ ، اوقفلتدن ببولکاکہ ، خامدن پختہ ییہ ، جہلدن علمہ ، عداوتدن محبتہ ، مشکلاتدن تسہیلاتہ ، غربتدن ممالکتہ ، ہجراندر ملاقاتہ ، تضییقات دنیویہ دن مسرات اخرویہ ییہ وار یلور و وصلت میسر اولور . صبرک ظاہر قنادلری و امید سلامتدر . صبر چالشقان اولانلرہ پدرو مادرو برادر کی قرین و معیندر . صبر ظلمت دنیادہ برہ شعلہ سلامت نمادر . شاہین ہر صبر امیدی رنجیدہ اتمبرک دردست ایلہ صاحبہ کتورر . شاہین صبر و نماز و صدق و ثبات ایلہ استعانہ ابدیکز . دشمنلرہ قارشو صبر ابدیکز و بربریکزہ مر بوط و متحد اولیکز اللہ و پیغمبرینہ اطاعت ابدیکز و بربریکزلہ نزاع و مخالفت اتمیکز و کوشک اولیکز اولہ یا آماز ایسہ کز سعادت و نفوذ کز کیدر . محسن و جناب رب متعال اولانلرک اجر و مکافاتی ضایع اولمز . نتہ کم حضرت یعقوبک اغزندن صدور ایدن (فصبر جمیل) کلام حکمت بیانی معنای صبرہ دلیل اولدینی کی سورہ لقماندہ دخی نصیحت یوللو اوغلانہ حضرت لقمانک ایراد ایتدکاری کلام معننا ہاسنہ حقیقی بر نظر امان ایلہ باقیلیرسہ بو معنالرک صبر حقندہ کی اولان مدعالری پک واضح بر صورتدہ قبول اولنور . والحاصل صبرہ دائر اولان اخادیت نبویہ پک چوق اولوب بر ربینہ حق وعدالتی و صبر اتمکی توصیہ ایلمکہ اشبو متوی شریفک التہی جلدینسہ خامہ ویرلدی .

آلتنجی جلدک مصححی فاتح درس معلمارندن محمد علی .

اولدی ؛ آتی دوه صحرادن تکرار اکل ایدنجه بویتك مآلی بیت آنیله اکل اولور .

مثنوی : (می دراند کام و لنجش ای دریغ) (کان چنان ورد مربی کشت تیغ)
 « ترجمه » دوه قورومش و خشک اولمش دیکنی اکل ایدنچی او دیکن دوه تک دماغ و دوداغی بیرتوب پاره پاره ایله ، حیفا که او دیکن یشیل و نازه اوله رق تربیه ویریحی و بسیله یچی ایکن شمعی قلیج کبی یاره لرویریحی اولدی .
 مثنوی : (بان چومعی بود بود آن خار سبز) (چونکه صورت شد کون خشکت و کزن)
 « ترجمه » نان چونکه معنی و غدای روحانی ایدی ؛ بشیل و فائده لی خار مربی کبی ایدی ؛ چونکه صورت اولدی شمعی قوری و قبا اولدی .

مثنوی : (تودان عادت که اورا پیش ازین) (خورده بودی ای وجود نازین)
 « ترجمه » ای وجودی نازین او غلوم حسام الدین چلبی ، سن او عادت که بوندن اول غدای معنوی بدن اکل ایتمش ایدک بویتك مآلی آئیده اکل اولور مثنوی : برهان بومی خوری این خشک را) (بعد ازین کامیغت معنی بر ترا)
 « ترجمه » سن او غلم حسام الدین ؛ ینه اول عادت و امید اوزره بوقورومش الفاظی اکل ایدرسین اندن صکره که معنی تراب ایله قارشمش و اسکی لطافی غیب ایتشد .

مثنوی : (کشت خالک آمیز و خشک کوشتر بر) (زان کیه اکنون پرهیز ای شتر)
 « ترجمه » اول غدای روح افزا خالک آلود و قاطع لحم اولدی ؛ بناء علیه باوات و غدادن شمعی سن پرهیز ایت ای دوه « شرح » کلمات معانی آیاتم بعض مرتبه بوخا کدانه عائد اولمش و اسکی حلاته نسبتاً قورومش اولدیفندن ای حامل حواس ظاهره و باطنه اولان اشتر آلهی ، سن دخی حسب الحکمه اکل غدای معنوی بدن بر مدت ایچون منقطع اول .

مثنوی : (سخت خالک آلوده می آید سخن) (آب تیره شد سرچه بندکن)
 « ترجمه » کلام غایت خالک آلود کاور ، صو بولاق اولدی بناء علیه ؛ قیو و ایرمقک باشی بند ایدوب قاپه .

مثنوی : (ناخدایش باز صاف و خوش کند) (اوکه تیره کرد هم ضافش کند)
 « ترجمه » ناخدا ای لایزال و ملک ممال اول آب زلالی ینه صاف و براق ایده ! اول الله که او صوبی منکدر و تیره ایلدی ، ینه اوصافی ایله .
 مثنوی (صبر آرد آرزورانی شتاب) (صبر کن والله اعلم بالصواب)

« ترجمه » پهلو از دیر: با علی، بم اوزریمه شهادت عرض و دینی تلقین ایت، که بن سنی زمانک سرفراز و مختاری کوردم .

مثنوی (قرب نیچه کس ز خویش رقوم او) (عاشقانه سوی دین کردند رو)
« ترجمه » اول پهلو انک اقر با سندن اللی به قریب کیمسه لر عاشقانه اوله رق
دین مبین جابنه توحه و اسلامیتی قبول ایلدیلر .

مثنوی (اول تیغ حلم چندین خلق را) (واخر بد از تیغ و چندین خلق را)
« ترجمه » علی سیف حلم ابله بوجه بوغازی، بوجه خلقی تیغدن و اولدیر -
مکدن ساتون الدی، یعنی فور تاردی .

مثنوی (تیغ حلم از تیغ آهن تیز تر) (بل ز صد لشکر ظفر انکیز تر)
« ترجمه » حلم قلیجی تیور قلیجدن دها کسکندر، بلکه یوز عسکردن
دها ظفر و غالبیت قویاریجی و کتوریجیدر .

مثنوی: (ای دریغا لقمه دو خورده شد) (جوشش فکرت از ان افسرده شد)
« ترجمه » ای دریغا و حیفا، که ایکی لقمه یندی و فکرک جوشش و قاینامسی
افسرده و منجمد اولدی .

مثنوی: (کندمی خورشید آدم را کسوف) (چون ذنب شمشاع بدری را خسوف)
« ترجمه » بر بغدادی دانه سنک اکلی ابوالبشر آدم علیه السلامک خورشید
عقلنک کسوفنه و (ذنب) کبی اهمیتسز برشی بدر اولمش انوار ماهک خسوفنه
سبب اولدی .

مثنوی: (انیت لطف دل که از یک مشت کمال) (ماه او چون می شود پروین کسل)
« ترجمه » اشته سکا دلاک لطفی و قوتی، که بر آوج بالحقدن طولایی آنک
ماهی نصل پروین کسل و جمعیت و انتظام قبریجی اولدی .

مثنوی: (نان که معنی بود خوردش سود بود) (چونکه صورت کشت انکیزد وجود)
« ترجمه » اتمک که معنی اولدی، آنک اکلی نفع و فائده اولور نان چونکه
سورت اولدی انکار و طارلق حاصل اولور .

مثنوی: (همجو خار سبز کاشتری خورد) (زان خورش صد نفع لذت می برد)
« ترجمه » حکمت و معنی اولان نان اول یشل و نازه خار و دیکن کبیدر، که
دوه آتی اکل ایدرده آندن یوز لذت و فائده کورر .

مثنوی: (چونکه آن سبزش رفت و خشک کشت) (چون هازامی خورد اشتر زدشت)
« ترجمه » چونکه اول دیکن و خارک یشیلدیکی و نازه ایکی کیدوب قوری

نقش اولمش و مصنوعی و آن مالکدین ، بنم یائش اولدیم شی دکاسین .
 مثنوی : (نقش حق راهم باسحق سنکن) (برزاجه دوست سنک دوست زن)
 « ترجمه » حضرت حقل نقشی ینه امر حق ایله قیره بیلورسین ، دوستک
 جام و شیشه سینه ینه دوستک طاشنی اورا بیلورسین . (شرح) برکسه یی اولدیرمک
 هر حالده امر حقه و ابسته در زیرا انسان زجاج کی لمه انداز بر نورانی اولوب
 او زجاجی شرعاً قیرمق اقتضا ایدر ایسه آلت حق اولان شریعت مطهره نك
 مساع و یردیکی یولده و حکماً اولدیره بیلیرسین .

مثنوی : (کبر ابن بشنید و شد نوری بدید) (دردل اوتاکه زناری برید)
 « ترجمه » مقدم کبر و کافر بولمش او پهلوان بو حقیقتی علی دن ایشستی
 و آنک قلبنده بر نور حاصل اولدی که کبر و کافره مخصوص زناری و شرک و کفره
 اولان علاقینی کسدی .

مثنوی : (کفت من تخم جفای کاشتم) (من ترا نوع دگر بنداشتم)
 « ترجمه » دیدی که یاعلی بن جفا تخمی ا کدم و سنی بشقه نوع صادم .
 مثنوی (تو ترا زوی خدا خدو بوده) (بل زبانه هر ترا زو بوده)
 « ترجمه » سن حق خوبلو ترا زو اولمش-ین و حقل احلافیله تخلی ایش سین ،
 بیل ، شمه سز که عدل و استقامتده هر ترا زونک زبانه سی و حق کوس-تریجی بر
 برهان قاطعین .

مثنوی : (توتبار واصل خویشم بوده) (نوفروغ شمع کیشم بوده)
 ترجمه : سن قوم و قبیلهم واصل و اقربام اولمش سین ، سن یاعلی ، شمع
 مذهبمک نور و ضیای اولمش سین :

مثنوی : (من غلام آن چراغ چشم جو) (که چراغ روشنی پذیرفت ازو)
 « ترجمه » بن اول چشم طلب ایدیجی چراغک غلام و بنده سی یم که یاعلی ،
 سنک چراغک اندن روشنالک و ضیا قبول ایلدی .

مثنوی (من غلام موج آن دریای تور) (که چنین کوهر بر آرد د:ظهور)
 « ترجمه » بن اول نور دریای موجنک غلام و بنده سی یم ، که بویله کران
 قیمت بر کوهری ظهوره کتور . شرح . پهلوان دیر محبوب جناب کردگار
 و دریای انوار اولان احمد مختار افندمنک بن غلام و بنده سی یم ، که یاعلی سنک کی
 بر کوهر جهان بها تربیه رسالتیناهیله ساحه جهان کتور و جهان آرا قلمشدر .
 مثنوی (عرضه کش بر من شهادت را که من) (مر ترا دیدم سرافراز زمن)

وحی اعلا ایندکده قارشوسنه کلوب دیسون « که ایشه موتی بن تمی ایلرم ،
اگر دیش اولسه ایدی قهر حق آنی در حال بریشان ایدر ایدی .

مشوی : (گفت اگر راستدین رار زبان) (یک جهودی خودنماندی در جهان)
« ترجمه » نبی ذیشانمز بیورمشدر که طائفه جهودا کر امر الهیه توفیقاً
جهانده اولومی آرزو ایتمش اولدیلر .

مشوی : (پس جهودان مال بردندو خراج) (که مکن رسوا تومارای سراج)
« ترجمه » : چونکه وحی ربانیه جهودان نحدی اولندی ، وتمفی مونه
قوت وجسارت بولدیلر . یک چوغی خراج کتوردیلر و دیدیلر که ای سراج
منیر اولان نبی ذیشان بزی دنیا ده رسوا ایتمه .

مشوی : (این سخت رانیست پایانی بدید) (دست باهن ده چو چشمت دوست دید)
« ترجمه » بولکلامک کورینور نهایی بوقدر ، الکی بکا ویر ، چونکه سنک
کوزل دوستک بوزنی کوردی

(گفتن امر المؤمنین علی کرم الله وجهه بافرین خود که چون خدواندا حتی در)
(روی من نفسی من جنید و اخلاص عمل نماند مانع کشتن تو آن شد)

حضرت علی کنندی محب و قرینی اولان پهلوانه دیش که چونکه من بنم
بوزمه تو کوردک نفسم غضبدن حرکت ایلدی و ساه علیه کوردم که سی قتل ایتک
علمنده اخلاص قلمدی ؛ اشته سنک قلمه مانع اولان کیفیت بو اولدی .

مشوی : (گفت امیر المؤمنین با آن جوان) (که بهنگام نبرد ای پهلوان)
ترجمه : علی اودایقانلو پهلوانه دیدی که : حنک و غوغا وقتده [آئیده که بیت
اله ربط ایت] .

مشوی : (چون خدو انداختی در روی من) (نفسی جنید و تبه شدخوی من)
ترجمه : چونکه بنم بوزمه تو کوردک . بنم نفسم حسب البشریه غضبه کلوب
حرکت ایلدی و بنم خویم خراب اولدی .

مشوی : (نیم بهر حق شد و نیمی هوا) (شرکت اندر کار حق نبود روا)
« ترجمه » بکا تو کوردکن صکره - سی اولدیرمک نیم نصفی جناب حنک
رضاسندن و نصفی هوای نفسدن طولابی اولدی . حالو که حنک کارنده شرکت
لایق وراوا دکادر .

مشوی (تونکاریده کف موابستی) (آن حق کرده من بیستی)
« ترجمه » خطاب عامدر ای پهلوان وهر انسان جناب اللهک ید قدرت

مثنوی (کره فرزند بلیسی ای عنید) (پس ستو میراث آن سگ چون رسید)
 « ترجمه » ای مبادا اگر سن ابله سگ او غلو دکل ای سگ او کلبک میراثی اولان
 بو-وء ظن و انبکار سکااصل بتمدی ؟

مثنوی (من نیم سگ شیر حقم حق پرست) (شیر حق آنست که ز صورت پرست)
 « ترجمه » بن کلب دکلم ؛ حقم ارسلانی و حقه طابیحی بم حقم ارسلانی اودر که
 صورتدن قورتلدی .

مثنوی (شیر دنیا چوید آشکاری دبرک) (شیر مولی چوید آزادی و مرک)
 « ترجمه » دنیا ارسلانی آو و صبد و رزق آرار حقم شیر آزادلق و موت
 و اولوم آرار .

مثنوی (چونکه اندر مرک بینه صد وجود) (همچو پروانه بسوزاند وجود)
 « ترجمه » شیر حق چونکه موت ایچنده بوز وجود کورر پروانه کی وجودی
 احراق ایلر .

مثنوی : (شد هوای مرک طوق صادقان) (مره و دازا بد این دم امتحان)
 ترجمه : اولمک هوا و محبتی صادق لک جانلری بوینه طوق و کردنلک اولدی .
 اما یهودیلره موتی تمنی ایچون دوداق دیردوب دم اورمق حقه امتحان اولدی .
 مثنوی : (در بنی فرمود کای قوم یهود) (صادقانرا مرک باشد کبخ و سود)
 « ترجمه » : الله عظم الشان قرأند . سیوردی که ای یهودی قومی صادق لره
 موت خزینه و فائده اولور .

مثنوی : (همچنانکه آرزوی-ودهست) (آرزوی مرک بردن زآن بهست)
 (آرزوی مرک بردن زآن بهست)
 « ترجمه » : فصل که اهل دنیا ایچون مال فزائمی آرزوسی واردر ؛ صادق
 ارلانلر ایچون موتک آرزوسی اندن ایو و اندن زیاده در .

مثنوی : (ای جهودان بهر ناموس کسان) (ویکذرا نید تمنا بر زبان)
 « ترجمه » : جناب رسول کبریا اولوقنک جهودلرینه بیورمسی ایدی که ای
 جهودلر شونک بونک نظر نده ناموس کیزی محافظه ایده بیلمک ایچون اگر
 ایشکزه کاور ایسه موتی (استریز) تمناستی لسانکیز اوزره کچودیکیز فقط
 کچوره من-یکیز .

مثنوی : (یک جهودی این قدر زهره نداشت) (چون محمد این علم را بر فراشت)
 « ترجمه » : هیچ بر جهود طاق طوته مدی . جناب رسالتنا بک بولوی جلیلی

مثنوی (کیفت ماز اغیم همچون زاغ نر) (مست صیاغیم مست باغ نر)
 «ترجمه» فی ذیشانم بیوردی که نر (مازاغ البصره تبشیر بله مبشر زغیری به
 میل ایتمز . هوا وهوس نفسک قارغه سی د کیلز . نر ، باغ و بنفچه نك كافة کائنات
 عقول و قلوبی پرتوانداز تجلیات بیوزان صانع بر کجاک عاشقین باغ و بنفچه بی
 نفوس و الایشه مست و محب دکلز و سوری شیلرک مستی و محبی دکلیز .
 مثنوی (چونکه محترنهای افلاک و عقول) (چون خسی آمد بر چشم رسول)
 «ترجمه» چونکه افلاک و عقولک مخزنلری رسول کبریا نك چشم منور حقیقت
 بینلرینه بی اعتبار کلدی .

مثنوی (بس چه باشد مکه و شام عراق) (که نماید اونبرد و اشتیاق)
 ترجمه امدی مکه و شام و عراق نه اولور که اول محبوب آلهی انلر ایچون
 مهاربه و اشتیاق ایتسون ؟

مثنوی (ان کبان بروی ضمیر بدکنند) (کوقیاس از جهل و حرص خودکنند)
 «ترجمه» جناب رسول کبریا دنسایه میلند انطولایی بوقدر ممالک فتحی
 ایستدیلر دیو ظن ایدن بدضمیر کسه درکه کندی جهل و حرصندن قیاس ایلر
 مثنوی (ابکنه زرد چون سازی نقاب) (زرله بینی جمله نور آفتاب)
 «ترجمه» چونکه صاری برجامی نقاب و برده ایدر و انکله کونته باقرایسه ک
 آفتابک كافة نورینی صاری کورمش اولور سین .

مثنوی (پشکش آن شیشه کبود و زرد در) (ناشناسی کرد در و مرد در)
 «ترجمه» مادی و صاری اولان اول شیشه بی قیر ؟ تا که توز و غباری مرد
 سواریدن فرق و تمیز ایده سین :

مثنوی (کرد فارس کر - سرافراشته) (کرد در تو مرد حق بنداشته)
 «ترجمه» سوارینک اطرافنه توزباش قالدیردی و رونما اولدی . سن او توزی
 کورنجه توزی مرد حق ظن ایلر سین .

مثنوی (کرد دید ابلیس گفت این فرع طین) (چون فزاید بر من آتش جبین)
 «ترجمه» ابلیس لعین توزی کورنجه دیدی که ، طویراغک بوفرع و یا پاچه سی
 آتی آتشدن یا پلش بن کی معتبر برکسه دن فصل دها زیاده مقبول اوله بیلور .

مثنوی (نانومی بینی عز بر انرا بشر) (دان که میراث بایست آن نظر)
 «ترجمه» ای سوه ظن صاحبی . سن معزز روحایونی بدندن عبارت بشر
 کورر ایسه ک بیل که او نظر شیطانک میرایدرد .

سایس علیتک هر دایم اوکنه دوشه رک بی شمیدن اولدیرده بو فنا بختدن قورتار .

مثنوی : (باز آمدکای علی زودم بکش .) (تانینم آن دم ووقت ترش)
ترجه : سایس بنه کلور دیر ایدی ، یاعلی ، بی چاپک اولدیر ؛ تا که سنی اولدیرمک وقت تلخی بن کورمیهیم .

مثنوی (منی حالات می کنم خونم بریز) (تانیند چشم من آن رستخیز)
« ترجه » یاعلی ، بن سکا حلال ایدرم قانمی دوک ؛ تا بنم کوزم - سی اولدیرمک کی الیم بروقتی کورمسون

مثنوی (کفتم اره زره خونی شود) (خنچر اندر کف بقصد تورود)
ترجه « حضرت علی دیر ایدیکه . - اسمه دیدم ، که اگر هر بزره اولدیریحی اولسه والده خنچر سنک قصدونتک بولنه کیتسه .

مثنوی (یک سرموار توستواند برید) (چون قلم بر تو جان خطی کشید)
« ترجه » - سایه خطابدر که . - سندن بر قیلک اوجنی کسمکه قادر اوله ماز ؛ چونکه قلم قدر سنک اوزرینه بر خط چکمش و بی اولدیرمک ایچون سنی آت اتخاذا ایلدر .

مثنوی (لیک بی غم شوشفیع تو منم) (خواجه روحم نه مملوک نم)
ترجه « لکن بی غم اول و کدر چکمه . آخرنده سنک شفیعک نم اذیرا بن روحک افندیسیم ، تن و بدک مملوک و کوله سی دکلم .

مثنوی (بیدش من این تن ندارد قیمتی) (بی تنی خویشم فی ابن فتی)
« ترجه » زدمده بو بدن بر قیمت طومنز ، کندی بدنم اولسه دخی بن مرد اوغلی مردم یعنی مرد روحا یجه .

مثنوی (خنچر و شمشیر شد ریحان من) (مرک من شد نرم ترکسدان من)
« ترجه » خنچر و قلیج نم فصلکنم اولدی ؛ نم اولوم ترکس چیبجکی وضع اولنور قوقولی محل کی مقبول اولدی

مثنوی (آنکه اوتن را بدین سان پی کنند) (حرص میری و خلافت کی کنند)
« ترجه » اول کسه که کندی تن و بدنی بو وجهله یا مال ایلر نوقت امیرلک و حکومت طمعنی ایلر ؟

مثنوی (زان بظاهر کوشد اندر جاه و حکم) (تا امیرا ترا نماید راه و حکم)
« ترجه » بناء علیه حکومت ایچون چالش سبی دخی چالشه اول سبیدن صکره کله جک امیرلر طریق مستقیم و حکم عدالتی کوسترمن اولسون .

ماقیاسی اعتبارله معنای شریفی شویله در . اه یولنده مالکزی اتفاق ایدرک
الدرکزایله کنیدیکنزی نهلکه به آتمایکلز . زیرا موجب ندامتدر ونهی عشق موت اولانلرده
مشوی (زانکه نهی اردانه شیرین بود) (تاخ راخود نهی حاجت کی شود)
« ترجمه » زیرا که سهی ومنع شیرین وطاطلی اولان دانه دن اولور یوقسه
تاخ و آجیدن منع ونهه بوقت حاجت قاور . شرح . علی پهوانله محاوره سنده
دیور که اولوم بزه طاتایدر . اکابناه تلی واردر فقط قورقانلر ذاتاً چکنمکنده
اولمرندن نهیه لزیم قالمیور .

مثنوی (دانه کشی تاخ ناشدمغز و پوست) (تاخی و مکر وهیش خودنهی اوست)
« ترجمه » بر دانه نک که مغزی و ایچی آجی اوله ، آحیانی و مکر وهامی اوست
کندینک نهیدر زیرا هیچ کسه آملک اکنه طبعاً زغبت ایتمز .
مثنوی (دانه مردن مرا شیرین شدست) (بل هم احیاء پی من آمدست)
« ترجمه » اولمک دانه سی بکا شیرین اولمشدر (بل هم احیاء) ایت کریمه سی
بتم کبی شهادت آرزو سنده اولانلر ایچون کلشدر .

مثنوی (اقلونی باقانی لایماً) (ان فی فتنی حیاتی دائماً)
« ترجمه » ای صادق اولانلر ، بی موم ایدرک اولدیرکنز تحقیق بتم قتلنده
ابدی دیرلک واردر . شرح فصل که لومده کسر نفس واردر ، ایشته اولومده ده
ابدی بر حیات واردر .

مثنوی (ان فی موتی حیاتی یافتی) (کم افارق موطنی حتی مقی)
« ترجمه » تحقیقا مومنده در حیاتم ، ای حوان ، نوقته قدر کنیدی موطن
و منزلدن جدا اولهیم ، بو فرقت نیجه به دکر ؟

مثنوی (فرقی لولم تیکن فی ذالسکون) (لم یقل انا الیه راجعون)
ترجمه : شو مسکن جسمده آیراق اولمیدی (انا الیه راجعون) دینلمز
ایدی . شرح . اهل حق مقام صبرده اشارت اولسان آیت حلیله مضمونیه
عمل ایدرلر ، بزالله ایچوز واکا عودت ایده حیز .

مثنوی : (راجع آن باشد که باز آید بشهر) (سوی وحدت آید از تفریق دهر)
ترجمه : راجع و عودت ایدیچی اول کسه اولورکه ، شهره عودت ایدر .
وده و زمانک تفریقندن جانب وحدته رحمت ایلر . شرح . قرآنده مادامکه
« راجعون » دینلمشدر اصلمز عالم وحدت اولدینی اکلایشیلر .

(افتسادن رکابدار هر بار علی کرم الله وجهه که ای امیر المؤمنین سرا بکش
وازین قضا برهان)

(بارگشتن بحکایت امیر المؤمنین علی کرم اه وجهه و مسامحت کردن اوبا
خونی حویش)
تکرار حضرت علیک حکایه سنه رجوعدر که قاتلی اوله جق سایسنه
مسامحه ایلدی .

مشوی (باز روسوی علی و خونیش) (وان کرم باخونی وافزرنیش)
« ترجمه » تکرار علیک و آک قاتانک حکایه سنه کیت ، اوکان کرمک کرمی
کنندی قاتانده چوق اولدی .

مشوی (گفت دشمن راهمی بنم بچشم) (روزوشب بروی نذارم هیچ خشم)
« ترجمه » علی دیدی ، که دشمنی دائماً کیجهلی کوندوزلی کورورم . بویله
ایکن اکا غرض طوتم . شرح . اومدینه علم بابی اولان جناب علیک احلاق
جلیله لری بیاندر .

مشوی (زانکه مرکم همچن خوش آمدست) (مرکم من دربعت چنک اندرزدست)
« ترجمه » زیرا که بنم اولوم قدرت حلواس کبی بکا طاتلی کلشدر ، بنم
موتم بمه یعنی حیات ابدیه به شمیدن پنجه وال اوروب یاشمشدر .
شرح : سایسم مقدمه حیات ابدی اولان اولومه سببدر انک ایچون لطف
ابدیورم .

مشوی (مرکبی مرکی بود مارا حلال) (برکبی رکی بود مارا نوال)
« ترجمه » موتتمز موت بزه حلال اولور ، رزقسزاق و مالسزاق بزه
نعمت اولور .

مشوی (ظاهرش مرکم و باطن زندگی) (ظاهرش ابتر نهان پایندکی)
« ترجمه » موت صورینک ظاهری موتدر . فقط باطنی حیاتدر موت جسمانی
ظاهراً ذریتسزاقدر اما باطناً ثابت و پایدارلقدرد .

مشوی (در رحم زادن جنین را رفتست) (در جهان اورا زنو پشکفتست)
« ترجمه » رحم مادرده اولان جنینک طوغنسی کتمکقدرد . فقط حقیقتده
اکا دنیا کک یکدن چیچک کبی آچلمققدر . اشته آخرته کیتمکده بویله در
کرچه ظاهری فا کوریندورسده فقط دائمی بر بقادر .

مشوی (چون مراسوی اجل عشق و هواست) (نهی لاتلقوا بایدکم مر است)
« ترجمه » چونکه بنم اجل جانبنه عشق و محبتم واردرد . (لاتلقوا بایدکم)
نهی ربانی بنم ایچوندرد . شرح : اشارت اولان آیت کریمه سورده بقره ده در که

مثنوی (چشم ترکس کور شد بازش بساخت) (حلق نی پیریدو بازش خرد تو ساخت)
 «ترجه» ترکسک کوزی کور اولدی . ام آنی ینه یاپدی . نای وقامشک
 بوغازینی کسدی تکرار آنی اوخشادی ولذت وحلاوت ویردی .

مثنوی (ماجو مصنوعیم و صانع نیسیم) (جز ربون، و جز که قانع نیسیم)
 «ترجه» بز چونکه مصنوعی صانع دکلز، زبون اولمقدن وقاعت ایلمکدن
 بشقه برشی دکلز .

مثنوی (ماممه نفسی و نفسی می زینم) (کرخوانی ماممه اهرنیم)
 «ترجه» بز کاملاً نفسی و نفسی ، صداسنی اوروریز ؛ اکر سن یا اهر بزی
 سمت سلامتہ دعوت بیورمز ایسه ک جله مز شیطانز

مثنوی (زان زاهر من رهید ستم ما) (که خریدی جان مارا از عما)
 «ترجه» آلهی ! بز شیطانیدن آنک ایچون قورتلدق زیرا سن رحمتکله
 کورلکدن بز صتون آلدک .

مثنوی (تو عصا کش هر کرا که زند کیست) (بی عصا بی عصا کش کور چیست)
 «ترجه» هر کیمک دیرلکی واردر سن آکار هر بول کوسترچیسن دکنکمز
 ود کنک چکیچیسن کورندر . شرح . فیض حق دنیاده هر کسه مدد و عنایتلر
 بخش ایدر

مثنوی (غیر تو هر چه خوشست و ناخوشست) (آدمی سوزست و عین آتشت)
 «ترجه» آلهی ! سندن ابی و فنا غیری نه وار ایسه انسان یاقیچی و عین آتشد .
 شرح . هر عاقله کر کدر که مدت عمر نده رضای حق جلب ایده جک شیدلرده
 بولنلیدر .

مثنوی (هر کرا آتش پناه و پشت شد) (هم محبوس کشت و هم زردشت شد)
 «ترجه» شول که ا کا آتش پناه و آرقه اولدی . اول کسه هم محبوس
 همه آتسه طایبق مذهبی ایجاد ایدن کسه اولدی یعنی فرنکلر آره -نده زور
 و آست دیلان کسه اولدی .

مثنوی (کل شیء ما خلا باطل) (ان فضلہ غیم هاطل)
 «ترجه» هر شیء که جناب حقندن غیریدر اوشی باطلدر ؛ اللهم فضلی
 یاغدیر یحیی بلوطلردر . شاعر مشهور لیبید دیمتدر که الا کل شیء ما خلا
 باطل دکل نعیم یا ممانه زائل یعنی اگاه اولکتر که جناب حقندن غیری هر شیء
 باطل و حقیق غیری اولان نعمت دخی زائلدر ،

«ترجمہ» زیرا جان چونکہ جانہ واصل اولدی، مؤبداً کندوسبلہ نوسرز
وفائده سزدر .

مشوی (چون توندهی راه جان خود برده کبر) (جان که بی تو زنده باشد مرده کبر)
«ترجمہ» الہی ! چونکہ سن جمالکہ یول ویرمن ایسه ک جان کندوسنی
قور تارمش اولسون نه فائده سی وارد؟ بر جان که - نسزدر ولو دیری اولسه ینہ
اولمش حکمنده در .

مشوی (کرتو طمنه می زنی بر بندکان) (مرترا آن می رسد ای کامران)
«ترجمہ» ای غنی جناب الله، سن بنده لک اوزره طمنه اورر ایسه ک او
سکا لایقدر - زیرا بی قصور یالکز سنسین .

مشوی (ورتو ماه مہرا کوی جفا) (ورتو قد سرور کوی دوتا)
«ترجمہ» وا کر سن ماه و آفتابہ جفا و بی نور دیہ جک اولسه ک وا کر سروک
قامتہ ایکی قات وقامبور دیسه ک - کالات ربانیہ کہ کورہ بودہ لایقدر .

مشوی (ورتو چرخ و عرش را خوانی حقیر) (ورتو کان و بحیرا کوی فقیر)
«ترجمہ» وا کر سن چرخ و عرش حقیر و کان و بحیری فقیر دیر ایسه ک سکا لایقدر .
مشوی (آن بنسبت با کمال تو رواست) (ملک ا کمال فناها مرتراست)
«ترجمہ» الہی! بندکان و ماہ و آفتاب و سرو و چرخ و عرش و کان و بحیری
ذکر اولنان یولده تعبیر بیورر ایسه ک کمال عظمتکہ نسبتہ سزادر .

مشوی (کہ تو پاکی ز خطر و زنیستی) (نیستازا موجد و مفنیستی)
«ترجمہ» زیرا سن یا الہی! خطر و نقصاندن و عدمدن پاکسین؛ عدملری
ایجاد و غنی ایدیجی سنسین .

مشوی (انکہ رویانید داند سوختن) (زانکہ چون بدرید داند دوختن)
«ترجمہ» جناب حق کہ یوقلری بتوردی و وجودہ کتوردی؛ یاقنی بیلور؛
چونکہ یرتدی دیکمکی بیلور. (شرح) اعاده و حشر امواتہ قابل تطبیقدر .

مشوی (می بسوز دهر خزان مریاضرا) (باز رویاند کل صباغ را)
«ترجمہ» اول اه مریاضرا و خزان وقتندہ باغی احراق ایدر، اول محیی
حقیقی بویاجی اولان وردکلی ینہ بتورر و وجودہ کتورر .

مشوی (کای بسوزیدہ بیرون آنازه شو) (باردیگر خوب و خوب آوازه شو)
«ترجمہ» کہ ای یانمش طیشاری کل و تازہ اول؛ تکرار بردفعہ کوزل
کوزل آوازه لی و مشهور و لطیف و تازہ اول .

مثنوی (پرده صد آدم آردم بردرد) (صد بلیس نو مسلمان آورد)
 « ترجمه » یوز آدمک پرده سنی او آنده بیرتار ! یوز شیطانی یکی مسلمان
 ایدوب میدانه کتورر .

مثنوی (کفت آدم توبه کردم زین نظر) (اینچنین کستاخ ندیشم دکر)
 « ترجمه » آدم دیدی که : الهی ! بو نظر عجب دن نأب اولدم و بونک
 کبی اده مخالف سوزنده دوشنام .

مثنوی (یاغیاث المستغیثین اهدنا) (لا امتخار بالعلوم والغنا)
 « ترجمه » ای مدد ایسته یئرک مددرسی . بزه طوغری یولی گوستر ؛
 علوم و غنا الله بزم سرورمن یوقدر (لا) خبری مخذوف اولوب حساب الحل
 تقدیریدر .

مثنوی (لاترغ قلباً هربت بالکرم) (واصرف السؤ الذی جف القلم)
 « ترجمه » الهی ! قلبمزی ضلالته دوندرمه ! بزه کر مکله هدایت قیلدک
 قلمک یازوب قوردینی فناری بزدن صرف ایت .

مثنوی (بکدران ازجان ماسؤ القضا) (وامبر مارا زاخوان صفا)
 « ترجمه » الهی ! بزم جانمزدن سؤ القضا یی کچور واخوان صفا زمه
 روحانیوندن بزی کسمه .

مثنوی (تاختر ازفرقت توهیچ نیست) (بی پناهت غیر پچاپیچ نیست)
 « ترجمه » الهی ! سنک فراقکدن دها تاخ و آجی هییچ بر برشی یوقدر !
 سنک پناه و مرحمتک غیریمی طولاشقاقدن وضلالدن بشقه برشی دکدر .

مثنوی (رخت ماهم رخت مارا راهزن) (جسم ما مرجان مارا جامه کن)
 « ترجمه » بزم اشیا و اسبابمزا سبابمزاک یول اور ییحیسیدر ؛ بزم جسممزا تحقیقا
 جانمزاک جامه و لباسی قوباریحیدر .

مثنوی (دست ما چون پای مارا می خورد) (بی امان تو کسی جان چون برد)
 « ترجمه » بزم الیز چونکه ایاغمزی بر ، سنک حفظ وامانک اولینجه کیمدر
 اوکه مهالکدن جانی قورتاره بیلور ؟

مثنوی (وربرد جان زین خاطرهای عظیم) (برده باشد مایه ادبار و بیم)
 « ترجمه » اگر بری جانی بو عظیم مهالکدن قورتارمش ظن ایدرایسه او
 ظن ایلدیکی جان دکل مایه ادبار وزیاندردر .

مثنوی (زانکه جان چون واصل جانان نبود) (تا بدباخویش کورست و کبود)

کیرو قالیر بناء علیه هم کندینت و همده قنلی تصویر ایتمیکی شخصک بقاسنی
تأمین اتمش اولوردیمک اولدیکه امر قصاص احراسی استبقاء ارواح و حفظ نفوس
کچی جمعیت بشریه بیهوک آزادیکی رحکم بخش اتمش اولور بر حکمت جلیله یی
بخش اتمش اولور .

مثنوی (خود کرا زهره بدی تا اوز خود) (براسر حکم حق تینی زند)

« ترجمه » بالکزجه کیمک حسی وارد ، که جناب حقت حکمی اسیرینه

قاج اورون .

مثنوی (زانکه داندهر که چشمش را کشود) (کان کشنده سخره تقدیر بود)

« ترجمه » زیرا جناب حق هر کیمک کوزینی آچدیسه او کیمسه بیلور که

او قاتل تقدیر الهینک سخره سی و مقولیدر .

مثنوی (هر کرا آن حکم بر سر آمدی) (برسر فرزند هم تینی زدی)

« ترجمه » هر کیمک باشنه که او حکم خدا کلدی او کندی او غلنک باشی

اوزره بیله قاج اوردی .

مثنوی (رو برس و طغه کم زن بریدان) (پیش دام حکم عجز خود بدان)

« ترجمه » یوری خوف ایت و فنالر اوزره طغه اورمه و حکم الهینک

دوذاغی اوکنده کندی عجزکی بیل .

(تعجب کردن آدم علیه السلام از ضلالت ابلیس لعین و عجب آوردن)

آدم علیه السلام ابلیسک کمر اهانی اوزره تعجب ابله کندینه بکنمک

کتورمسی حقتده در .

مثنوی (چشم آدم بر بلیس کوشقیست) (از حقارت و ززیافت بنکر بیست)

« ترجمه » حضرت (آدم علیه السلام) کوزی ابلیس اوزره ، که او ابلیس

شقیدر ، حقارت و مردودیت جهتدن نظر ایدوب باقدی .

مثنوی (خویش بانی کرد و آمد خود کزین) (خنده زد بر کار ابلیس لعین)

« ترجمه » حضرت آدم علیه السلام خود دینک ایلدی و کندوسنی سچیلمش

اوله رق کلدیکنی کوردی و شیطانک ایشنه کولدی .

مثنوی (بانک برزد غیرت حق کای صفی) (تونمی دانی زاسرار خفی)

« ترجمه » جناب حقت غیرتی صدا اوروب معنا بیوردی ، که ای آدم ،

سن اسرار دن بیلمیورسین . اقتضار ایتمه و ابلیسه ده کوله .

مثنوی (پوستین را باز کونه کر کنند) (کوه را از بیخ و ازیں بر کنند)

« ترجمه » جناب الله اگر پوستین و کورکی ترس ایلر ایسه طاغی کوکندن

و دیندن قویار .

« ترجمه » ای غافل اگر سن آنی قیرار ایسه ک سکا دیرکه شمعی کلامه
قیردیفنی یاییور ؛ حالبوکه ایده مزین زیرا ال آباق طوتمزین .

مثنوی

(پس شکستن حق او باشد که او) (هر شکسته کشته را داند رفو)
« ترجمه » ایمدی قیرمق اول کسه نک حق اولورکه قیرلمشی اصلاح و دیکمه که
اقتداری واردر .

مثنوی

(آنکه داند دوحث او داند درید) (هرچه را بفروخت نیکو نخرید)
« ترجمه » اول کسه که دیکمی بیلور ، او یرتمنی دخی بیلور هر نه بی که
صاندیسه آنک یرینه ده ایوسنی صتون آلدی .

مثنوی

(خانه را ویران کند زیروزبر) (پس بیک ساعت کند معمورتر)
« ترجمه » راستاد معمار مخاطره لی برخانه بی ویران و انقاضی زیر وزیر
ایلر ایسه ده از مدنده اولکنندن دها مکمل یابار .

مثنوی

(کریکی سررا ببرد از بدن) (صد هزاران سر برارد در زمن)
« ترجمه » اگر بدن بر باشی کسدیسه در حال یوز بیک باش کتورر .
« شرح » بر کسه نک حق یولنده شهید اولمسندن کیروده قالان ملیونلرجه
اسلامره فائده واردر .

مثنوی

(کر نفرمودی قصاص بر جنات) (یانکفتی فی القصاص آمد حیات)
« ترجمه » اگر جناب حق جانیلر اوزره قصاص بیور مامش اولسه ایدی
ویا قصاصده حیات واردر دیمامش اولیدی بنیه حق اولان انسانی اولدیرمکده
کسه متجاسر اولمزدی .

« شرح » اشارت اولتان آیت جلیله سوره بقدره واقع اولوب شویله که « ولکم
فی القصاص حیوة یا اولی الالباب » معنای منیفی قاتل کسه یه بر نهج شرعی قصاص
اولندقدنه ای عقول کامله اربابی سزک ایچون پک بیوک بر بقا واردر معلوم اوله که
بر کسه نک قتانی قصد و تصور ایدن کسه فعل قتلک عقبنده کندینک ده قتل
اولنه چکنی درک و اذعان اید بویورسه شبهه سز او کسه ایقاع جنایت قصدندن

مثنوی

(پس کن ای دون همت کتاه بنان) (تاکیت باشد حیات جان بنان)
 « ترجمه » ای نقصان کور بجی اولان دون همت ، چوق یمه نه وقته قدر
 سنک جاننکک حیاتی نان وا کمکله اوله جقدر ؟

مثنوی

(زان نداری میوه مانند بید) (کاب روبردی پی نان سپید)
 « ترجمه » اول سبیدن سکود اغاجی کبی میوه طومتزسین زیرا آب روی
 سیاه اتمک ایچون دوکدک . « شرح » مؤمنه کر کدرکه اسبابه توسل ایتدکنصکره
 نوکل ایدوب لطف حقم منتظر اولوق و کسه یه آب روی دوکیوب مداهنه
 ایلامکدر .

مثنوی

(کردار دهر زین نان جان حس) (کیمیارا کیروزر کرد آن تومس)
 « ترجمه » ا کر حسه متعلق اولان روح حیوانی بو ناندن صبر طومتزایسه
 کیمیایی طوت و باقری آلتون ایله . « شرح » اتباع شهوات ایدوب اوزاق معنویه دن
 محروم اوله .

مثنوی

(جامه شویی کرد خواهی ای فلان) (رومکردان از محله کازران)
 « ترجمه » ای فلان کسه ، البسه ییقامق البسه پی بیاض ایتک ایسترایسه ک
 کندی یوزکی بز آغر دیجیلرک محله سنده دوندورمه .

مثنوی

(کرچه نان بشکست مر روزه ترا) (در شکسته بند پیچ بر ترا)
 « ترجمه » ا کر اتمک سنک صوم و اوروجکی قیردیه شکسته لری باغلار
 اولان قیرقچی یه صاولده یوقاری یه کل و ترقی ایت کل و ترقی ایت .

مثنوی

(چون شکسته بند آمد دست او) (پس رفو باشد یقین اشکست او)
 « ترجمه » چونکه اتمک الی قیرلمش بغلار کلدی ، آنک قیردینی و یرتدینی
 شیته شبهه سز کوزل یامه و دیکیش اولور . « شرح » بر مرشد کامله تسلمیت
 کوستروب ذکره ایله اینه قلبی جلادار ایتک بیوک هنذر .

مثنوی

(کر توانا بشکنی کوید بیا) (تو درستش کن نداری دست و یا)

مثنوی (می‌کنند دندان بدرا آن طیب) (تارهد از درد و بیماری حبیب)
 «ترجمه» چورومش بر دیشی طیب قوبار! تا که حبیب درددن قورتلش
 اولسون .

مثنوی

(پسی زیاده‌ها درون نقصاست) (مرشیداندا حیات اندرقتاست)
 «ترجمه» چوق زیاده لیکر نقصانلرک ایچنده در تحفیضا شهیدلره حیات افای
 بدنده در .

مثنوی

(چون بریدگشت خلق رزق خوار) (یرزقون فرحین می شد کوار)
 «ترجمه» چونکه رزق اکل ایدیجی بوغاز شهیداً کساملش اولدی
 (یرزقون فرحین) نعمتی اول کساملش بوغازه غایت لذیذ وهضمی سهیل اولدی.
 شهیدا کرچه ظاهرأ قنایه کیدیورلرسده فقط ارزاق معنویه ایله رزقوله نورلر .

مثنوی

(حلق حیوان چون بریده شد بعدل) (حلق انسان رست افزایش فضل)
 «ترجمه» حیوانک بوغازی چونکه عدل ایله کساملش اولدی انسانک
 بوغازی بتدی وغدای لحم ایله قوت بولوب وفضل وشرفی زیاده اولدی .

مثنوی

(حلق انسان چون بردهین بین) (تاچه زاید کن قیاس آن برین)
 «ترجمه» چونکه انسانک بوغازی شهیداً کسلسه آرتق اکلا که تانه
 طوغروانی بونک اوزرینه قیاس ایت. شرح شهیدا حیات معنویه ایله حیاتده درلر .

مثنوی

(حلق نالت زاید و تیمار او) (شربت حق باشد وانوار او)
 «ترجمه» شهیدک بوغازی کساملدکده اوچنجی بوغاز طوغرو اوچنجی
 بوغازک تیماری شراب حق وحقک انواری اولور .

مثنوی

(حلق بریده خورد شربت ولی) (حلق ازلارسته مرده دریبلی)
 «ترجمه» کساملش بوغازشربت حق ایچر: فقط اوشریتی ایچمش بر بوغاز
 اوله که (لا) دن خلاص بولوب (بلی) دیو حق اقرار ایتمکده ایکن حیاتی
 رک ایتمشدر .

«ترجه» کیچه کوندوز مشغولیتربی تعطیل ایدر کور اول کیجده واقم اولان اویقوی عقل پارلادیجیدر .

مثنوی

(بازشب منسوخ شد از نور) (تاجمادی سوخت زان آتش فروز)
«ترجه» تکرار کیچه کونک نوردن منسوخ اولدی ؛ تاکه اویقو پارلاق اولان کوندن یاندی . نور آلهی کرچه کزلی ایسه ده بتون قبلره لعه پاش اولور .

مثنوی

(کرچه ظلمت آمد آن نوم سبات) (نی درون ظلمتست آب حیات)
«ترجه» تعطیل حواس ایدن اویقو کرچه ظلمت کلدی ؛ اما اب حیات دخی ظلمت ایچنده دکمیدر ؟ وجملنا نومکم سباتاً آیت جلیله سی اویقونک قاطع حواس اولدیغنی بیان ایدر .

مثنوی (نی دران ظلمت خر دها تازه شد) (سکته سرمایه آوازه شد)
«ترجه» ظلمت نومه عقللر قوت بولوب تازه اولدیمی ؟ وموسقیده «سکته» تعیر اولان موقت سکون تزیدوسرمایه آواز وصله اولدیمی ؟
مثنوی (که زضدها ضدها آید بدید) (در سویدا روشنای آفرید)
«ترجه» که ضدلر ضدلردن بدید و آشکاره کلور ؛ قلب سیاهلکننده جناب خدا نور وروشنالک خلق ایلدی .

مثنوی (جنک پیغمبرمدارصلح شد) (صلح این آخرزمان زان جنک شد)
«ترجه» حضرت رسول الله کافرلر انله ایتدیکی محاربه باعث صلح اولمشدر . بوزمانک صلحی او محاربه ومجاهده دن حاصل اولدی .

مثنوی (صد هزاران سربرید آن دلستان) (تامان باید سراهل جهان)
«ترجه» اول دلستان ومحبوب جناب یزدان میدان محاربه ده نیجه یوزبیک باش کسدی تاجهان خلقک باشی امن وامان بولسون .

مثنوی (باغبان زان می برد شاخ مضر) (تابیابد نخل قامتها وبر)
«ترجه» باغبان مضر اولان ودالی اوسبیدن کسر تاکه خرما اغاجی قامتلر ثمرلر بولسون .

مثنوی (می کند ازباغ دانا ان حشیش) (تائماید باغ ومیوه خر میش)
«ترجه» باغباناق فنده دانا وعالم کسه بیان اوتلری باغدن قوپارر تاکه باغ میوه وفیض کوسترسون .

«ترجمه» رکابدار علی به دیدی که او یله ایسه شریعتده اولان قصاص و جزا نه ایچوندر علی دیدی قصاص و جزا ینه حقدن برسر در .

مثنوی

(کرکشد بر فعل خود او اعتراض) (زاعتراض خود برویاند ریاض)
« ترجمه » اگر حق کنندی فعلنه اعتراض ایدر ایسه کنندی اعتراض ربانیسندن ریاض و باغچه لر بیتوب ظهوره کلور .

مثنوی

(اعتراض اورا رسد بر فعل خود) (زانکه در قهرست و در لطف احد)
« ترجمه » جناب الله کنندی فعلنه اعتراض ایلمک ا کا لایق اولور زیرا که قهر و لطفده فرد واحددر مثنوی

(اندرین شهرت حوادث میراوست) (در ممالک مالک تدبیر اوست)
« ترجمه » بوحوادث شهری اولان کاشانده میر و امر جناب اللهدر و جمیع افلاک و سائرده تدبیر ایله مالک ینه اودر

مثنوی

(آلت خود را اگر اوبشکنند) (آن شکسته کشته را نیکوکنند)
« ترجمه » حضرت الله اگر کندینک آلتی قیرار ایسه او قیرلمشی ایوودرست ایلر .

مثنوی

(رمز نسیخ آیه او اوننسا) (نأت خیراً در عقب می دانمها)
« ترجمه » (مانسیخ من آیه اوننسا) آیتک رمزی و سری ندر ؟ دیر ایسه که در عقب اندن دها خیرلوسنی کتوررز امریدر و بو حقیقی بیل ای هالی انسان . آیت جلیله سی سوره بقره ده در معنای شریفی آیتلردن برینک حکمنی و یا قرآنی اونتدیر سق مؤمنلره دها خیرلوسنی کتیررز .

مثنوی

(هر شریعت را که حق منسوخ کرد) (اوکیا برد و عوض آورد ورد)
« ترجمه » هر شریعتی که الله تعالی منسوخ ایلدی؛ نظر حکمتله باقیلور ایسه صمانه عوض کل کتوردی . « شرح » شریعت اسلامیه اساسلی و جمعیتی بر شریعت اولدیغنی بیان ایدر .

مثنوی

(شب کند منسوخ شغل روزرا) (بین جدای خردا افروزرا)

مشوی

(من همی گویم چو مرگ من نه تست) (باقضامن چون تو انم حيله جست)
 «ترجه» بن اكا دیردم مادامکه اولوم سندندر! بن قضایه نصل وسیله ارایه
 بیلورم «شرح» قضا ایکی درلودر. بری قضای معلق که یقیله جق برخانهدن
 چیقیلور ایسه خلاص وطور بیلور ایسه هلاک اولور. دیکری مثلا انسانه تقدیر
 اولنان یتمش سنه لک بر عمر ختامنده اولمک قضای مبرمکه ضروریدر. بنساء علیه
 تعدد اجل لازم کلیوب اجلینه واحد و مسمار .

مشوی

(اوهمی آفتدبه پیشم کای کریم) (مرصراکن از برای حق رو نیم)
 «ترجه» اورکا بدارم او که دوشرده دیر که ای بنم افندیجکم علی و الله عشقنه
 بی کس و ایکی یاره ایت تاسنی اولدیرمکدن قور تیلیم بر .
 (ناه آید بر من این انجام بد) (ناسوز و جان من جان خود)
 «ترجه» اوینه دیر که نافالقی کلسون و جانم اوزره یا تمامش اولسون .

مشوی

(من همی گویم برو جف القلم) (زان قلم بس سر نکون کردد علم)
 «ترجه» بن اكا دیردمکه یوزی قضایه طوقنمه . زیرا قدر آنی یازوب حق
 قورودی . بونیده بیلکه او قلم قضا و بویله قلمدر که ابدن چوق علم و سنجاق لر
 باشی اشانی اولور .

مشوی

(هیج بغض نیست در جانم زنه) (زانکه این رامن نیدانم ز تو)
 «ترجه» رکایدارمه دیرم . سندن هیج قرغانم یوقدر . زیرا بن بوقضایی
 سندن بیلمیورم .

مشوی

(آت حق تو فاعل دست حق) (چون زخم بر آلت حق طعن دق)
 «ترجه» سنای رکابداری اللهک آلتی سین و فاعل حقیقی آنک قدر تیدر . بویله
 آلت حق اولان سا که شهید اولماق ایچون نصل ضربه اوریرم .

مشوی

(کفت او بس آن قصاص از بهر چیست) (کفت هم از حق آن سر خفیست)

مثنوی

(مرحفا کررا چنہا می دهم) (پیش پای چپ چہ سان سرمی نهم)
 «ترجہ» تحقیقا حفا ایدیحی بہ بن بونک کبی احسانلر ریریرم و صول
 آیاغک اوکنہ نہ وجہلہ باش قورم، کوردک . «شرح» سیناتککزہ مقابل عقوہ
 نائل اولیشیکیز اسلامیتک علویت وقدسیتندر .

مثنوی

(پس وفا کرراچہ بخشم نوبدان) (کنجہا وملکہای جاودان)
 «ترجہ» ایمدی وفا ایدن کسہ یہ باغشلارم سن ارتق بیل و آکلا اوت
 خزینلر وابدی ملکلر باغشلارم . «شرح» ہم احسامت بوقدر اولنجہ جناب
 اللہ وحضرت رسولک احسانی نہ مرتبہ عالیدر .
 کفتن پیغمبر صلی اللہ علیہ وسلم بکوش رکابدار امیرالمؤمنین علی کرم اللہ
 وجہہ کہ کشتن علی بردست توخواہلہ بن «جناب رسول کبریا حضرت عینک
 معیتندہ کہ ساینسک قولاغنہ دیدی کہ علینک شہادتی سندن اولہ جقدر .

مثنوی

(من چنان مردم کہ برخونی خویش) (نوش لطف من نشددر قہرنیش)
 «ترجہ» بن اوبلہ بر مردم کہ کندی قاتلم اوزرہ لطفمک بالی قہردہ نیش ونیشتر
 اولدی .

مثنوی

(کفت پیغمبر بکوش چاکرم) (کوبرد روزی را کردن این سرم)
 «ترجہ» پیغمبر من ہم بندہ مک قولاغنہ دیدی : بر کون کلور کرداندن
 بوباشی کتورر .

مثنوی

(کرد آ کہ آن رسول ازوحی دوست) (کہ ہلاکم کافبت بردست اوست)
 «ترجہ» او رسول اکرم دوست حقیقی اللہک وچیندن بی آگاہ ایلدی ہلاکم
 ساینسک نندن اولہ جفتی سویلہ دی

مثنوی

(اوهی کوید بکش پیشین مرا) (تانیابد ازمن این منکر خطا)
 «ترجہ» بوخبر اوزرہ اودیوردی، یاعلی ابتدا بی اولدرتاسنی اولدرمک کبی
 برایشده بولولنہم

مثنوی

(نا امیدى را خدا کردن زدست) (چون کناه مانند طاعت آمدست)
 «ترجمه» حضرت خدا امید سزایک بویونى اورم شد ر، چونکه کناه
 طاعت کبی گلشدر «شرح» توبه واستغفار ه ملازمت ایدرک رحمت حقه امیدایملى
 زیرا یاس روا ومقول دکلدر .

مثنوی

(چون مبدل میکند اوسینات) (طاعتی اش میکند رغم وشات)
 «ترجمه» چونکه جناب الله کناهلری حسنانه تبدیل ایلر و اول
 کناهلری ده کناهکارانه ترغیم ایچون برطاعت ایدر . «شرح» اشارت اولنان
 آیت سوره فرقانده درکه «الامن تاب وآمن وعمل عملاً صالحاً فاولک یدل الله
 سیأهم حسنات وکان الله غفوراً رحیماً» معنای شریفی مکر شول کیمه که توبه
 ایدوب ایمانه کلدی و کوزل ایش ایشله دی که آنلرک سیناتلرینی الله تعالی ایولک
 وحسنانه تبدیل ورحمت ایدیحیدر .

مثنوی

(زین شود مرجوم شیطان رجیم) (وزحسد او بطرق کردد دویم)
 «ترجمه» کناهکارلرک قباحتلری حسنانه تبدیل اولسندن شیطان غایت
 مقهور و حسدنده چاتلار ایکی پارچه ودویم اولور .

مثنوی

(او بکوشد نا کناهی پرورد) (زات کنه مارا بچاهی آورد)
 «ترجمه» شیطان چایشورکه برکناه بساسون و اوکناه حسیدله بزى
 مهلك قیویه کتورسون.

مثنوی

(چون بیندکان کناه شد طاعتی) (کردو اورانا مبارک ساعتی)
 «ترجمه» چونکه شیطان کوررکه اوکناه برطاعت اولدی اوساعت شیطان
 نامبارک بر وقت وساعت اولور.

مثنوی

(اندر آمن درکشادم مرترا) (تف زدی وتمغه دادم مرترا)
 «ترجمه» ای پهوان ایچروکل بن سکا قیو آچدم سن بنم یوزومه توکوردرک
 بن سکا هدیه ویردم . «شرح» شرف ایمانه عالی اولان پهوانه خطاب اولوب
 شریعت مقدسه به تمسکی مشعردر .

« ترجمه » سن بن و بن سنم . ای محشم و صاحب اعتبار اولان پهلوان
ورسن علی اولدک بن علی بی نصل اولدیررم . « شرح » حضرت علیدن پهلوانه
خطابدرکه مادام که شرف اسلامیه مشرف اولدک سنک کبی بر قهرمانی نصل اولدیریم .

مثنوی

(بسی و نا کر راجه بخشم توبدان) (کنجهها و ملکههای جاودان)
« ترجمه » ایمدی وفا ایدن کیمسه به باغشلارم سنن آرتق بیل و آکلا
اوت خزینه لر و ابدی ملکر باغشلارم .

مثنوی

(معصیت کردی به ازهر طاعتی) (اسهان پیوده در ساعتی)
« ترجمه » معصیت و کناه ایلدک ، که او معصیت سکا هر بر طاعتدن ایو
اولدی . « شرح » کرچه معصیت ایلدک فقط او معصیت سنک ترقی و تعالیکه
سبب اولمشدر طاعت کبی کلمشدر .

مثنوی

(نی کناه عمر و قصد رسول) (می کشیدش نابدرکا ، قبول)
« ترجمه » عمرک کناهی و رسالتات حضرتلرینه قصدی حقدن دکل می
مقبول درکاه ایلدی .

مثنوی

(نی بسخر ساحران فرعونشان) (می کشید و کشت دولت عونشان)
« ترجمه » ساحرلری سحری سبیله فرعون انلری کندی جانبنه چکمدمی
و او سبیله انلره عون و سلامت افزا اولمدیمی ؟

مثنوی

(کرنبودی سحرشان آن جحود) (کی کشید ایشان بفرعون غنود)
« ترجمه » اگر ساحرلرک سحرلری و انکارلری اولمیدی انلری فرعون
غنوده کیم چکر ایدی ؟

مثنوی

(کی بد یدندی عصا و معجزات) (معصیت طباعت شدای قوم عصات)
« ترجمه » اگر ساحرلرک سحرلری و انکارلری اولمیدی انلر جناب
موسانک عصا و معجزات عالیه سنی نوقت کوررلر ایدی؟ معصیت طاعت اولدی
ای عاصیلر قومی .

قان اول که قان مردود دکلدرد. « شرح » دنیاده حقه تبعیتله داخلنی و خارجنی زینتیاب ایت .

مثنوی

(چون کواهیٰ بندکان مقبول نیست) (عدل اوباشد که بندهٔ غول نیست)
 « چونکه » شرعاً بندهٔ لک شهادتی مقبول دکلدرد . صاحب عدل شاهد اولدرکه غول و شیطانک بنده سی دکلدرد .

مثنوی

(کشت ارسلناک شاهد درنذر) (زانکه بود ازکون او حرا بن حر)
 « ترجمه » (انا ارسلناک شهاداً) آیت جلیله سی جناب رسول کبریاه نازل اوشدر . چونکه نبی عالیشان کائنا تعلق ایتمکن آزاد ایدی .

مثنوی

(چونکه حرم حشم کی بنددمرا) (نیست اینجا جز صفات حق درآ)
 « ترجمه » چونکه نفس شیطانه تابع اولمقدن آزادم . غضب بی نوقت باغلار . بو محله صفات حقن غیر صفت یوقدر . بناء علیه ایبروکل .

مثنوی

(اندر آکا زار کرد فضل حق) (زانکه رحمت داشت بر خشمش سبق)
 « ترجمه » ای پهلوان بروکل که حضرت حقل فضل و مرهمتی سنی آزاد ایلدی ؛ زیرا جناب خدانک رحمتی غضبه سبق طوتدی .

مثنوی

(اندر آا کنون که رستی از خاطر) (سنک بودی کیمیا کردت کهر)
 « ترجمه » بووایه کل . شمدی که خوف و خاطر دن قورتلدک . مقدم طاش ایدک . کیمیای حقیقت سنی کوه ایلدی .

مثنوی

(رسته از کهر و خارستان او) (چون کلی بشکفت سروستان هو)
 « ترجمه » کهر دن آنک خارستان و دیکن محلندن قورتلش سین . « شرح » ای پهلوان ظلمات کفر و طاغوت دن قورتیلوب انوار قدسیه داخل اولدک . (هو) بنجه سنده بر کل ورد کبی آچله .

مثنوی

(تومن و من توام ای محشم) (توعلی بودی علی راجون کشم)

حر اولور اما اول بنده شهوت صورتا شیرین وطابتی یشار ونهایت اجی وتلخ بر صورتاه وفات ایلمر . « شرح » اثر نفس وشیطانه اقتضاء ایدنلرک عاقبتی پک وخیمدر .

مشوی

(بنده شهوت ندارد خود خلاص) (جز بفضل ایزد وانعام خاص)
« ترجمه » شهوت بنده سی اولان کسه یالکز خلاص طوته منانی تخلیص ایده جک فضل الهیدر .

مشوی

(درجهی افتاد کازرا غور نیست) (وان کنه اوست جبروجور نیست)
ترجمه : برقیویه درشدی که آنک قعر؛ ویدی برقدر و اوقیو آنک کنه ایدر جبر وجور یوقدر .

« مشوی »

(درجهی انداخت او خودرا که من) (درخور قعرش نمی یابم رسن)
« ترجمه » بنده شهوت کندیسینی برقیویه آتمشدر که بن آنک قعر ودینه لایق ایپ بوله نم « شرح » حضرت علی دیور که آتم و کناهکار اولان اوله بر معنوی قیویه دوشمشدر که قور تارمق ایچون نقدر معقول تدبیرلر یاپسه م فاندسزدر .

مشوی

(بس کنم کراین سخن افزون شود) (خود جکرچه بود که خارا خود شود)
« ترجمه » کافیدر دیر ایسه م زیرا اکر سوز دها زیاده اولور ایسه یالکز جکر دکل که اونه اولور مرمر طاش بیله اسرار غیبیه دن قان اولور . « شرح » اسرار غیبیه هر کسه کشف اولنماز .

مشوی

(این جکرها خون نشد از سیختی است) (غفلت و مشغولی و بدبختی است)
« ترجمه » بوجکرلر خون اولمدیسه قانلیقدن و کمال قسوتندندر که بوقاتیلق و قسوت دخی غفلت و غیر مشروع مشغولیتدن و فنا بختکدن در .

مشوی

(خون شود روزی که خونش سود نیست) (خون شو آن وقتی که خون مردود نیست)
« ترجمه » غافل برکون قان ارلوو که او کونده قانتک فاندسه سی اولمز بروقتده

مثنوی

(پیش ازین باخلق کفتن روی نیست) (بحررا کمنجایی اندر جوی نیست)
 «ترجمه» بوندن زیاده خلقه حکم و حقایق سوبلکه وجه و مساغ یوقدر؛
 زیرا ایرمغك بحری استیعاب ایتمسی ممکن دکلدرد .

مثنوی

(بست می گویم باندازه عقول) (عیب بنود این بود کار رسول)
 «ترجمه» کلامی خلقه عقلرینك اندازه واقتدارلرینه کوره بست و آلحق
 سویلرم بو قاعدهده عیب یوقدر زیرا رسول اکرمك کار وعادتی بو اولدی .
 شرح عاقل کلامی مخاطبه کوره ایراد ایدر وتعمیه مرام ایتمز .

مثنوی

(از فرضی حرم کواهی حرشنو) (که کواهی بندکان از زد دوجو)
 «ترجمه» غرض نفسانیدن حریتدهیم . حرک شهادتی ایشت زیرا بنده
 وکوله نك شهادتی ایکی آرپه دکمز .

«مثنوی»

(در شریعت مرکواهی بنده را) (نیست قدر وقت دعوی وقضا)
 «ترجمه» شریعت جلیلهده تحقیق کوله نك شهادتنده دعوی هنکامنده قدر
 واعتبار یوقدر .

مثنوی

(کر هزاران بنده باشندت کواه) (برنسجد شرع ایشانرا بگاه)
 «ترجمه» اگر بکلر ایله بندهلر شاهد اولسهلر شرع شریف نلری بر
 صمان چوپنه طارتمز وشهادتلرینی قبول ایتمز .

مثنوی

(بنده شهوت بتر نزدیک حق) (از غلام وبندهکان مسترق)
 «ترجمه» شهوتك بندهسی نزد حقدده رق واسیر اولمش غلام وکوله دن
 بتردر . «شرح» کوله لرك جانب شریعتده اقوال وکلماتی مقبول اولدینی کبی اسیر
 اولانلرکده نزد حقدده دون ومهجوردرد .

مثنوی

(کین بیك لفظی شود از خواجه حر) (وان زید شیرین ومیرد ستمت مر)
 «ترجمه» زیرا ظاهرده اولان کوله ومملوک افندیسنك (آزادم سین) کلامیله

« ترجمه » چونکه غزاده عات و سبب نفس کلدیکنی اکلادم ، قلنجی نهان
و ترك ایتمکی سزا و مناسب کوردم .

مثنوی

(تا احب لله آید نام من) (تا که ابفض لله آید کام من)

« ترجمه » سنک قلندن و از کچدم اسم حب لله کلسون مقصدمده بینه بفض
فی الله اولسون . « مثنوی » تا که اعطا لله آید جود من تا که امسک لله آن بود
من « ترجمه » تا که بنم جو مردلغم اعطا لله کلسون و ارلغده امساک لله کلسون .
« مثنوی » (بخل من لله عطا بینه و بیسی) (جمله من اللهم نیم من آن کسی)
« ترجمه » بنم بخل و عظام انجیق الله ایچوندر بنده جمله الله ایچونم و کسه نک
آن و تابای دکلم . « شرح » صدقه و حسنه لری انجیق صاحبیه و یروب تحصیل
رضای حق ایتمک لازمدر .

مثنوی

(آنچه لله میکنم تقلید نیست) (نیست تحمیل و کان جز دید نیست)

« ترجمه » و آنی که رضای حق ایچون ایلم ، تقاید دکلدر ؛ ایلدیکم تقلید
خیال و بخمیل اولیوب رؤیتدن بشقه دکلدر .

مثنوی

(زاجتهاد و از تحری رستهام) (آستین بردامن حق پستهام)

« ترجمه » اجتهاددن و تحریدن قور تاشتم و آستین و المی امر حقه باغلا یوب
تعلیق ایلم .

مثنوی

(کرهمی برم همی بینم مطار) (ورهمی کردم همی بینم مدار)

« ترجمه » اگر دائما اوچار ایسهام دائما اوچاق و طیران ایده جک واسع
محل کوررم و اگر دائما دوز جولان ایلم ایسهام دائما دونه جک و جولان
بلیه جک محل کور برم . « شرح » دنیاده هر ایشلرده حکمت جلیله الهیه بی کوزه دوب
هرایشی محور عدالته تدویمه جالیشیورم .

مثنوی

(ورکشم باری بدانم تا بجا) (ما هم و خورشید بیشم پیشوا)

« ترجمه » و اگر بریره چکسهام بیلورم زرمیه قدر چکیم ؛ بن ما هم و آفتاب
حقیقت او کده پیشوا ورهنموندر .

مثنوی

(باد خشم و باد شهوت باد از) (بر داورا که نبود اهل نماز)
 « ترجمه » غضب و شهوت و صرصر روزکاری اول کسب بی برندن قاپوب
 کوتوردی که اهل نماز اولدی . « شرح » ارکان و واجباتنه رعایت اولنه رق
 قلنان نماز مانع فواحددر .

مثنوی

(کوهم و هستی من بنیاد اوست) (ورشوم چون گاه بادم اوست)
 « ترجمه » طـاغ کبی قویم واکر روزکاردن صمان کبی آتیلیر ایسه مده
 شو روزکارم جناب حـقک روزکاریدر .

مثنوی

(جز بباد او نجنبید میل من) (نیست جز عشق احد سر حیل من)
 « ترجمه » جناب حـقک محبت روزکارندن بشسقه سبیله بنم میل حرکت
 اتمز ؛ آمالم عشق جناب احددر غیری دکلدر .

مثنوی

(خشم بر شاهان شه و مار اغلام) (خشم رامم بسته ام زیر لکام)
 « ترجمه » خشم و غضب شاه اوزره شاه و آمردر ، بن ایسه غضبی
 کم و آلتنه آلوب کنـدیـمه رام ایلدم ، « شرح » عقلی کالده اولان دائما غضب
 وحدتی تسکین ایله رک صبر ایدرم .

مثنوی

(تیغ حلیم کردن چشمم زدست) (خشم حق برمش چور رحمت آمدست)
 « ترجمه » حلیمک قلنجی غضبمک بوینی اورمـشـدر ، حضرت حـقک
 خشم و غضبی بکار رحمت کبی کلدی . « شرح » حضرت علی پهلوانه دیورکه بنم
 جرمک پک چوق و حلیم غضبمه غالبدر .

مثنوی

(عرق نورم کرچه سققم شد خراب) (روضه کنتم کرچه هستم بو تراب)
 « ترجمه » نوره غرقم ، هر نه قدرکه سققم خراب اولدی . روضه وکلزار
 اولدم ، هر نه قدر (بو ترابم) « شرح » کنییم هر نقدر بو تراب ایسه مده دیدار
 ساطع الانوار حضرت رسالتنهای ایله قیرالین اولیورم .

مثنوی

(چون در آمد عالی اندر غزا) (تیغ را دیدم نهان کردن سزا)

« ترجمه » بن محاربه ده (مارمیت آزمیت) ثم ؛ بن قلنج کیم و اول اورجی آفتابدر . « وما رمیت اذ رمیت ولكن الله رمی » آیت جلیله سنه اشارت وارد که زمان حربده کافر لک پریشانیسی موجب صوره آتدینک طو پراغک رامیسی جناب قادر مطلق ماننده در .

مثنوی

(رخت خود را من زره برداشتم) (غیر حق را من عدم نکاشتم)
« ترجمه » بن کندی متاعمی یولدن قالدردم . غیر یسی عدم ظن ایتم .

مثنوی

(سایه ام کتبخدا ام آفتاب) (حاجیم من نیستم اورا حجاب)
« ترجمه » بن سایه ثم بنم صاحب و آمرم آفتاب حقیقیدر ؛ بن صاحبک باب سعادت مآبنه حاجب و قوجییم اکا حجاب و پرده دکم

مثنوی

(من جو تیغم پر کهر های وصال) (زنده کردانم نه کشته در قتال)
« ترجمه » بن وصال الهی کوه لرندن قلنج کجیم ؛ جنک و قتالده انسانی احیا ایلمر امانه ایلمر

مثنوی

(خون نپوشد کوه تیغ مرا) (باد از جاکی برد منع مرا)
« ترجمه » بنم قلیجک کوه رینی « قان اور تمز » باد بنم « سحاب و بلوطمی نوقت یرندن آلور کتورر . بنم قلیجیم ظلم و اعتساف قانلرینه بولاشمیه رق جمله رعایا اوزرینه قواعد عدل و مساواتی تحکیم ایدر .

مثنوی

(که نیم کوهم زحلم و صبر و داد) (کوه را کی در ریاید تند باد)
« ترجمه » صمان دکم ، حلم و صبر و عدالتدن بر جبل قوییم ا طاغ صرصر و شاید روز کار نوقت قاپار و آشانغی آتار ؟ شرح نفس اماره مخالفت ایتمکدهیم بی باد نفس هر نوقت اسمش اولسه برهوا ایده منز .

مثنوی

(آنکه از بادی رود از جا خیزست) (زانکه باد ناموافق خود یست)
« ترجمه » اول کیمسه که بر باد و روز کاردن برندن کیدر بر خس و چوپدر ، زیرا مخالف روز کار لر دنیا ده پک جو قدر .

مثنوی

(بازگوی ای باز پرفروخته) (باشه وباساعدش آموخته)

« ترجمه » ای قنادی شمله لنتش شاهین الهی ینه سویله سن که شاهک
حضور ساعد و بیلکلیه مانوس و آموخته اولدک .

مثنوی

(بازگوی ای باز عنقا کیرشاه) (ای سپاه اشکن بخودنی باسپاه)

« ترجمه » کیر؛ وسویله ای شاه حقیقینک عنقا طویجی شاهینی وعسکر سزیا لکیز
کندی نفسکله عسکر قیریجی اولان شیرخدا !

مثنوی

(امت وحدی بیکی وحد هزار) (بازگوی ای بنده بازت راشکار)

« ترجمه » یا علی که سن یالکیز بر امت سین ومع مافیله یوزبیک سین کیر وسویله
بنده کز سنک شاهینکله وقوتنه صیدوشکار اولدم .

مثنوی

(در محل قهر این رحمت زچیت) (از درها برادست دادن راه کیست)

« ترجمه » ینه پهلو ان دیر سویله یا حضرت علی ، بورحمت ننددر ؟ بنم کبی
بر از درهایه دست وفرصت ویرمک وعفوا لیک ننددر ؟

جواب کفتن « امیر المؤمنین رضی الله عنه سبب افکندن شمشیر از دست
چه بوده است در آن حالت » امیر المؤمنین حضرت علینک پهلو انه جواب ویردیکنه
داژدر که قلنج؛ الدن دوشمسی سببی نه ایدی .

مثنوی

(کفت من تیر از بی حق می زیم) (بنسده حقم نه مأمور تیم)

« ترجمه » . باب علی او پهلو انه دیدی که : بن قلنجی رضای حق ایچون
اوروب و حقک بنده مییم ؛ (بدن وجسمک) مأموری دکلم .

مثنوی

(شیر حقم نیستم شیر هوا) (فعل من بر دین من باشد کوا)

« ترجمه » بن حقک ارسلانیم هوانک آرسلانی دکلم ؛ بنم انشلرم دینم اوزره
نماهددر .

مثنوی

(مارمیت اذر میتم در حراب) (من چو تیغم وان زنده آفتاب)

مشوی

(این جنین در جنبش آیدز آفتاب) (کا فتابش جان همی بخشد شتاب)
 « ترجمه » بو جنین آفتابك فیضندن حرکته کلور ؛ زیرا آفتاب در حال
 آکا جان باغشلار .

مشوی

(از ذکر انجم بجز نقش نیافت) (این جنین تا آفتابش برنتافت)
 « ترجمه » بو جنین دیگر کو کیدن انجق نقش بوله بیلدی ؛ تا که او جنین
 اوزره آفتاب پارلامدی .

مشوی

(از کد امین ره تعلق یافت او) (در رحم با آفتاب خوب رو)
 « ترجمه » اول جنین نرهدن تعلق و مناسبت بولدی ؛ کوزل آفتاب ایله
 دها رحم مادرده ایکن ؛ بیننده اولئان سؤاله جواب آئیده کله چکندن وارسته
 شرحدر .

مشوی

(از ره پنهان که دور از حس ماست) (آفتاب چرخ رابس راههاست)
 « ترجمه » جنین کیزی بر یولدن آفتابه تعلق بولدی که، او یول برم آلات
 حسیه و ادرا کمزدن اوزاقدر، زیرا چرخ آفتابك چوق یولاری واردر .

مشوی

(آن ره که زرباید قوت ازو) (وان ره که سنک شود یاقوت ازو)
 « ترجمه » اول بر یولدر که آلتون اندن قوت و غدا بولدی و اول یولدر که طاش
 اندن یاقوت اولدی .

مشوی

(آن ره که سرخ سازد لعل را) (وان ره که برق بخشد نعل را)
 « ترجمه » و اول بر یولدر که لعل قیرمنزی ایله ؛ و اول بر یولدر که اسب ارادنگ
 ایاغنده بولئان نعل همته برق و شمشك باغشلار .

مشوی

(وان ره که پخته سازد میوه را) (وان ره که دل دهد کالیوه را)
 « ترجمه » اول بر یولدر که میوه لری پشمش ایله و اول بر یولدر قورفاق
 کسه به قوت قلب و جسارت و یرر . « شرح » میوه لری کاله ایردیرن کوانش اولدینی
 کبی قورققده بولئان کسه لره ده جسارت و یرن فیض روحانیدر .

- ﴿ سؤال کردن آن پهلوان از علی کرم الله وجهه که چون ﴾
 ﴿ بر من مظهر شدی شمشیر را از دست چون انداختی ﴾

اول پهلوان جناب علیدن صورمشدرکه : ای علی چونکه بنم کبی بر پهلوان
 اوزره غالب اولدک . قلیجی نه ایچون الدن اتدک ؟

مشنوی

- ﴿ پس بکفت آن نومسلمان ولی ﴾
 ﴿ از سر مستی ولدت یا علی ﴾

« ترجمه » بعده او یکی مسلمان جناب علی به دوست اولمش پهلوان روحانی
 حس ایلدیکی کمال لذتدن دیدی که : یا علی ! [بو بیت مالی آتیده کی ایله ا کمال
 اولنور] .

شنوی

- ﴿ باز فرما یا امیر المؤمنین ﴾
 ﴿ تا بجنبد جان بتن در چون جنین ﴾

« ترجمه » یا امیر المؤمنین آشکار بیورکر ؛ تا که کلام شریفکنزک لذتندن
 جان وبدنده جنین کبی حرکت ایلسون [وارسته شرحدر] .

مشنوی

- ﴿ هفت اختر هر جنین را مدتی ﴾
 ﴿ می کنند ای جان بنو بت خد متی ﴾

« ترجمه » ای جان ، هر جنینه یدی کوکب بر مدت ایچون نوبتله خدمت
 ایدرلر . وارسته شرحدر .

« **تَبَجَّهْرُ** » بر غافل بر ویرانده آکسزین خزینه بولدی . آندن صکره
دیگر خزینه بولهیم امیدیه هر ویرانه به طوغری عاجلاً کیدر . « **شَرَحُ** » علم
لدنی صور مقابله او کره نیل میوب بلکه لایقیه ایمان و صبر و تسلیمتله وجوده کلیر .

مثنوی

﴿ تاز درویشی نیابی تو کهر ﴾

﴿ کی کهر جوینی ز درویشی دکر ﴾

« **تَبَجَّهْرُ** » تا که درویشک و فقردن سن کهر بولینجه دیگر بر درویشک
و فقردن نصل کهر طلب ایدرسین . وارسته شرحدر .

مثنوی

﴿ سالها کر ظن دود با پای خویش ﴾

﴿ نکند رذ اشکاف بینهای خویش ﴾

« **تَبَجَّهْرُ** » ظن نیجه سنه لر کنندی ایغیله قوشار ایسه بر ونلرینک دلیکسندن
ایلر و کچه مز . وارسته شرحدر .

مثنوی

﴿ "بابینی نایدت از غیت بو" ﴾

﴿ غیر بینی هیچ می بینی بکو ﴾

« **تَبَجَّهْرُ** » عالم غیبیدن سنک بورنکه رایحه کلینجه کنندی بورنکدن بشقه
بر شی کوررمیاسین ؟ سویله . وارسته شرحدر .

« **تَرْجِمَهُ** » ای باب مدینه علم ، طالب باب اوزره آخِیق اول ؛ ناقشر
 وبوستار لب ومغز مرتبه‌سنه ایرشسونلر . « **تَشْرِیح** » اشارت اولنان (انا مدینه
 العلم وعلی بابها) حدیث شریفک معناسی بن علمک شهریم وعلی او شهرک بابیدر .

مشنوی

- ﴿ هر هوا و ذره خود منظریست ﴾
- ﴿ نا کشاده کی کود کاناخا دریست ﴾

« **ترجمه** » هر هوا و ذره ارائه حقیقت ایچون اصحاب انصافه کوره بر منظر
 ودریچه حقیقت‌سدر ، بو محل آچلمز دیمک نوقت صحیح اولور ؟ اول محل وشهر
 ایچون که آنده باب وقبو واردر . وارسته شرحدر .

مشنوی

- ﴿ تا نبکشاید دری را دیده بان ﴾
- ﴿ در درون هرگز نجبند این کان ﴾

« **تَرْجِمَهُ** » دیده بان ومحافظ قیوی آچمینجه مدینه وسرای ایچنده موجود
 اولان جواهردن طولایی کان وشبه قلدانوب حرکت ایتمز . وارسته شرحدر .

مشنوی

- ﴿ چون کشاده شد دری حیران شود ﴾
- ﴿ مرغ امید وطمع پران شود ﴾

« **تَرْجِمَهُ** » چونکه کشاده بر قبو آچلدی ، اصل مدینه‌ی کورن حیران
 اولور وامید وطمع قوشی اوچش اولور . وارسته شرحدر .

مشنوی

- ﴿ غافل ناگاه بویران کنج یافت ﴾
- ﴿ سوی هر ویران ازان بس می‌شتافت ﴾

« **تَرْجِمَه** » لکن اگر قرص ماه کلا ۱۰ کاور ایسه کیجه کیدن یولجیلری
چابک یوله کتورر . وارسته شرحدر .

مشنوی

- ﴿ از غلط ایمن شوند واز ذهول ﴾
- ﴿ بانک مه غالب شود بر بانک غول ﴾

« **ترجمه** » ای شیر خدا ، تکلم و کفتار کنزله کیجه یورو بیجیلرکی اولان
اصحاب دنیا غفلتدن متنبه اولورلر ؛ زیرا ماهک صداسی غول و شیطانک صداسنه
غالب اولور . وارسته شرحدر .

مشنوی

- ﴿ ماه بی کفتن چو باشد رهنا ﴾
- ﴿ چون بگوید شد ضیا اندر ضیا ﴾

« **تَرْجِمَه** » ماه سویاسه دخی ضیاسیله رهنا اولور ایکن برده سویلیه جک
اولسه ارتق نور علی نور اولور . وارسته شرحدر .

مشنوی

- ﴿ چون تو بانی آن مدینه علم را ﴾
- ﴿ چون شعاعی آفتاب حلم را ﴾

« **تَرْجِمَه** » یا علی ، چونکه ذات پاکک علم ودانش شهرینک قپوسی سیل
و چونکه حلم آفتابک پرتو و شعاعیسین — بو بیتک مالی آتیده اکمال اولنور .
آفتابدن مقصد ، دخی جناب رسالتپناه افندمن حصر تری اولمغله وارسته شرحدر .

مشنوی

- ﴿ باز باش ای باب بر جو یای یاب ﴾
- ﴿ تا رسد از تو قشر اندر لباب ﴾

بو اون سکنز بیک عالم هر بر کوزه زبون دکادر ، یعنی انلری هر کوز کوره مز .
وارسته شرحدر .

مشنوی

﴿ راز بکشا ای علی المرتضی ﴾

﴿ ای بسی سوء القضا حسن القضا ﴾

« ترجمه » ای علی المرتضی ، رازی آج وهوید اقیل ، ای چوق قضا
واردر که ابتدا فنا ایکن بعده لطف خدا آنی کوزل قضایه تبدیل ایلر بودخی
وارسته شرحدر .

مشنوی

﴿ یاتو واکو آنچه عقلت یافتست ﴾

﴿ یا بگویم آنچه بر من تافتست ﴾

« ترجمه » ای علی یاسن سویله اول حالی که ، سنک علقک بولمشدر .
یاخود بن سویلهیم او شیئی که بنم اوزریمه پارلامشدر . وارسته شرحدر .

مشنوی

﴿ از تو بر من تافت جون داری نهان ﴾

﴿ می فشانی نور چون مه بی زبان ﴾

« ترجمه » ای علی چونکه بر حال معنوی سنک توجهکدر بنم دل و جانمه
طوغو ویردی خفی طومتق استرسین ؟ حالبوکه جنابک زبانسز اولان ماه کی انوار
نشاردر . وارسته شرحدر .

مستشو

﴿ لیک اکر در کفت آید قرص ماه ﴾

﴿ شب روانرا زودتر آرد براه ﴾

مشنوی

﴿ وان یکی سه ماه می بیند بهم ﴾

﴿ این سه کس بیشته یک موضوع نعم ﴾

« تَرْجِمَهُ » واول بر کسه اوج ماهی برابر و بردن کورر و بو بیان اوانان

اوج کسه اوت بر موقعدہ و بر محلدہ در لر « شَرَحْ » ظامات ناسوتده قالانلر

کبی اوله . هر شئہ نظر عبرتله نکران و عظمت الہیہ یه حیران اول .

مشنوی

﴿ چشم هر سه باز و کوش هر سه تیز ﴾

﴿ در تو آویزان و از من در کریز ﴾

« تَرْجِمَهُ » بو بیتده تعداد اولنان اوج کسه نک کوزلری آچیق و قولاقلری

کسکین اولوب حاللری سکا آچیلش و بندن قاجش و مکتوم قالمشدر . وارستہ

شرحدر .

مشنوی

﴿ سحر عینست این عجب لطف خفیسست ﴾

﴿ بر تو نقش کرک بر من یوسفیسست ﴾

« تَرْجِمَهُ » کوز سحر میدر ؟ یوقسه لطف خفیمیدر ؟ بو حال پک عجیبدر .

سکا قوردنقشی کبی چرکین و بنم اوزریمه یوسف کبی کوزل و مستحسن کورینور

وارستہ شرحدر .

مشنوی

﴿ عالم ارهجدہ هزاران و فزون ﴾

﴿ نیست این هجدہ بهر چشمی زبون ﴾

« تَرْجِمَهُ » جناب حقلک خلق ایلدیکی عالمرا اون سکنز بیک ویا دهاز یاده اواسه

مشنوی

﴿ صد هزاران می چشاند هوش را ﴾
 ﴿ که خبر نبود دو چشم و کوش را ﴾

« تَرْجِمَانُهُ » نیجه یوز بیک (می) و شرابی عقله اذاقه ایدوب طاتدرر ؛ اوله اذاقه ایله که ایکی کوز ایله قولانگ هیچ خبری اولمز وارسته شرحدر .

مشنوی

﴿ باز کوای باز عرش خوش شکار ﴾
 ﴿ تاجه دیدی این زمان از کر دکار ﴾

« تَرْجِمَانُهُ » کیرو سویله ، ای عرش اعلانک خوش شکار و کوزل آولایچی شاهین معرفتی ، تا بو زمان که بنی اعدامدن براقدهک ، جناب کبریادن نه کوردک ؟ وارسته شرحدر .

مشنوی

﴿ چشم تو ادراک غیب آموخته ﴾
 ﴿ چشمهای حاضران بردوخته ﴾

« تَرْجِمَانُهُ » یا علی ، سنک چشمک اسرار غیب ادراکئی اوکرمشدر ، بو صروده که سائر حاضر اولنلرک کوزلری دیکلمش کبی اولوب بو حقیقتدن بر شی کوره مدیلر . وارسته شرحدر .

مشنوی

﴿ آن یکی ماهی همی بیند عیان ﴾
 ﴿ وان یکی تاریک می بیند جهان ﴾

« تَرْجِمَانُهُ » اول بر کسه بر ماهی آشکار کورر و دیگر کسه جهانی تاریک و مظلم کورر . وارسته شرحدر .

مشنوی

﴿ ای علی که جمله عقل دیده ﴾

﴿ شمه واکواز انجه دیده ﴾

« تَبَجِّهْهُ » ای علی، سن که جمله عقل و چشم حقیقت سین؛ اول احوال دن که کوردک؛ بر شمه و جزء قدر اولسون کیرو سویله — بو افاده ینه پهلووان طرفدن اولوب وارسته شرحدر.

مشنوی

﴿ تیغ حلمت جان مارا چاک کرد ﴾

﴿ آب علمت خاک مارا پاک کرد ﴾

« تَبَجِّهْهُ » یا علی سنک حلمک قانچی بزم جانمزی چاک و پاره ایلی؛ سنک علمک آب زلالی بزم خاک جباتمزی پاک قیلدی . وارسته شرحدر .

مشنوی

﴿ باز کودانم که این اسرار هوست ﴾

﴿ زانکه بی شمشیر کشتن کار اوست ﴾

« تَبَجِّهْهُ » یا علی، کیرو سویله، بن بیلورم که بو اسرار هو وحقایق ربانیهدر، زیرا شمشیرسز اولدیرمک جناب حقک کاریدر . وارسته شرحدر .

مشنوی

﴿ صانع بی آلت و بی جارحه ﴾

﴿ واهب این هدیهان رانجه ﴾

« تَبَجِّهْهُ » او یله الله که، آلتسز و جارحه سز صانع و فائده لی هدیه لریک واهیدر . [وارسته شرحدر] .

افکار و ملاحظیات در دینکده صریح قرآنی باطلانه تأویل ایله اعم ربانیه یی رد و انکار اولدینی وارسته بیاندر . اما بعض آیات جلیله و احادیث شریفه واردرکه انسانلرک اکلایه بیله جکلری درجهده الففاظ ایله ایراد اولنمشکن فقط اوالفاظدن اکلایشیله بیلن معنا مقصد اولدیغندن تأویل و توجیه ایدملری علما طرفندن ذکر و قبول اولنمش و او یله نصوص شرعیه نك تأویله ده ینه تأویله اقتدار واستنباط احکام قوتنی حائز بوانان علمادن قبول اولنور . « مثلا یدالله فوق ایدیهم و جاء ربك » کبی آیات شریفهده پد و محیی لفظلرینک دلالت ایلدکلری معنائک حقیقی و مادسی مقصود اولیوب یددن قدرت و محیی دن تجلینک ظهوری دیتکدر .

مشنوی

- ﴿ آن خطادیدن زضعف عقل اوست ﴾
- ﴿ عقل کل مغزست و عقل جزؤ پوست ﴾

• ترجمه « فخر عالمه واقع اولان اطعام و اسقای ربانی یی قبول ایتمیوب خطایه نسبت ایله تأویله قیام ایده نك بو حالی ضعف عقلنددر ؛ زیرا بونلری قبول ایلیان عقل کل مغز و حقیقتدر و صاحب تأویلک استناد کاهی اولان عقل جزئی پوست و قشردر . [وارسته شرحدر] .

مشنوی

- ﴿ خویش را تأویل کن نه اخبار را ﴾
- ﴿ مغز را بد کون نی کلزار را ﴾

« ترجمه » ای عقل جزئه مستند اخبار و ارادات الهیه یی و احادیث نبویه یی تأویله قیام ایدن غافل ؛ بویله تأویلاته جرأت ایده چکنه کندیکی تأویل و توجیه ایت و مغز ظن ایلدیك کندی اوهام عقلیه که بد و فنادی . زنهار کلزار حقیقه بد و فنا سویله . [وارسته شرحدر] .

امر جلیدر ؛ مع مافیه بو حقایق کندی فکر و ظنلری اوزره تاویله قیام ایدن بعض کسه لر شایان تعزیر اولدقاری بحث بیان اولنه جقدر .

مشنوی

❁ هیج بی تاویل اینرا در پذیر ❁

❁ نادر آیدر کلو چون شهید شیر ❁

« تَرْجِمَه » هیج تاویلسز بو حدیثک معناسنی قبول ایله ، تا که بوغازه بال

وسودکی طانی کلسون « تَرْجِمَه » ذکری سبق ایدن حدیث شریفی بعضیسی تاویل و توجیه ایدرک جناب رسالتما ب افدمزک بنی الله اطعام واسقا ایلدی بیورمسندن مقصد عالی نبوی شودرکه طعام و شرب یرینه کجر صومدن بر کد و مشقت چکمدم دیمکدر . سؤال وارد اولورکه ، رسالتما ب افدمز جناب حقندن اطعام واسقا اولندیسه او حالده اورج بوزلدی . او یله بر سؤال مقدره جواب اوله رق بر قایچ بیتلردن صکره بیوریلور که : حق تعالی اراده بیورنجه انسانی او یله بسلر که عقلک خبری اولمز ؛ بناءً علیه بو ایسات شریفه دن ا کلا شیلور که ، حضرت نبوتما بک حقندنده شوو طعام وسقی اصحاب تاویلاک دیدکلری کبی صرف بر فکر و تأملدن عبارت دکلددر . بلکه ظاهر بدنیه قوتده طوته جق بر بسلمکدر .

مشنوی

❁ زانکه تاویلاست واداد عطا ❁

❁ چونکه بیدن آن حقیقت را خطا ❁

« تَرْجِمَه » ، زیرا نا بمحل تاویل ایتمک عطا واحسان ربانینک کیرو دوئمنه سبیدر ؛ چونکه حقیقت اولان احسان و عطای صمدانی بی عقل جزئی واسطه . سیله رد و آتی خطا دیهرک تاویله قیام ایتمک بروجه بالا رد عطادر .

• شرح • ، مثلا آخرتده بک چوق مادی نعمتله اولدیفنی قرآن عظیم الشانده صراحة مذکوردر و قدرت و مرحمت ربانیه نک زیر تصرفنده در . امدی جنات عالیاتک نعمتله مادی دکلددر . بلکه او مادیاتدن مقصد ، صرف

مشنوی

﴿ امت احمد که هستند از کرام ﴾

﴿ نا قیامت هست باقی آن طعام ﴾

« **تَرْجِمَةٌ** » فخر عالم صلی الله علیه وسلم افدمز حضرت ترینک امتی که اکرم ملک سابقه در . بو امت مرحومه محمدیه ایچون بو طعام قیامته دکن باقیدر « **شَرَحٌ** » امت مرحومه اسلامیه نك اکرم اولدیغنه دائر واقع اولان اخبار وادله بی نهایته در . جناب موسی نك قومنه قرق سنه مدت ایچون خوان و سفره اعطا بیورلمش ایکن امت محمدیه تا قیام ساعته قدر حکم جلیله ونم سابقه قرآنیه باقی ومستمر اوله رق احسان بیورلمش ومدنیت وترقیات اسلامیه نك تعالی و تزیادی نسبتنده حقائق جلیله شریعت بر قاندها تظاهر ایلدور .

مشنوی

﴿ چون ابیت عند ربی فاش شد ﴾

﴿ یطعم یسقی کنایت زاش شد ﴾

« **تَرْجِمَةٌ** » چونکه بن ربکم نزدنده کیجه لرم، حدیث شریفی فاش و آشکار اولدی بی ربم اطعام و اسقا ایلدی عباره سی اول طعام وسقی معنویدن کنایه اولشدر « **شَرَحٌ** » بی عالیشان و مدوح عالمیان افدمز حضرت تری چوق دفعه لر کوندوز صائم ایکن کیجه وقتی دخی اکل بیورمز لر ایلدی و بناء علیه صومی کیجه یه ایصال ایدر لر دی . بو نوع صومی اجله اصحابدن بعضیلری طوئق ایسته مشر ایسه ده حضرت مفخر کائنات جانب سامیارندن مرحه اجازت و مساعده بیورلمدی . آنک اوزرینه اصحاب کرام دیدیلر که : « انک تو اصل یار رسول الله » یار رسول الله ذات پاک صومی کوندوزدن کیجه یه ایصال بیوررسیک . آنلره جواباً بیوردیلر (لستم فی ذلک مثلی) یا اصحابم، بو خصوصه سز بنم کبی دکلسکز ؛ زیرا (ابیت عند ربی یطعمنی و یسقینی) بن ربکم نزدنده کیجه لرم و بی اطعام و اسقا ایلر « نزد و کیجه ملک و اطعام و اسقا ایدلک الفاضی انسانلرک استعمال ایلدک لری تعبیراته مناسب و سزا اولوب معنای حقیقیلری معنوی اولدیغی

« **ترجمہ** » حضرت موسیٰ نك بلوطی رحمت قنادینی آجدی و پشمش
 و شیرین اولهرق زحمتسز ما کولات و بردی . « **شرح** » سنک دخی یا علی
 عفو و مرحمتك بارانی بلا زحمت بی احیاء و نائل سعادت عظاما ایلدی .

مشنوی

﴿ از برای پخته خواران کرم ﴾
 ﴿ رحمتش افراخت در عالم علم ﴾

« **ترجمہ** » پشمش و حاضر اولمش ما کولاتی اکل ایدیجیلر ایچون آنک
 رحمتی عالمده علم ولوا قالذیردی و مشهور اولدی . معناسی آچیقدر .

مشنوی

﴿ تا چهل سال آن وظیفه و آن عطا ﴾
 ﴿ کم نشدیک روز زان اهل رجا ﴾

« **ترجمہ** » قرق سنه قدر اول وظیفه و احسان اهل رجا اولان قوم
 موسادان برکون ناقص و نقصان اولما مشدر . [بو کیفیت دخی مثبت اولوب
 وارسته شرحدر] .

مشنوی

﴿ تا هم ایشان از خسیس خاستند ﴾
 ﴿ کند و ناوتره و خس خواستند ﴾

« **ترجمہ** » تا که قوم موسادان بعضیلری خستلرندن و عادی شیئرله میلرندن
 طولایی قالقوب پراسه وتره و مارول کبی خسیس و عادی شیئرلر استدیئر
 « **شرح** » . بوده قرآن عظیم الشانده مصرحدر . بوکا دائر اولان آیت کریمه شرح
 عاجزانه مک دیگر مخلنده درج و ترجمه اولمشدر .

« تَبَجَّجْتُمْ » یا علی ، اول شی که سن کوردک کون و مکاندن و کافه جهاندن
وجاندن بیه دها یو و اعلا ایدی ، که بکا جان باغشلا دک . معناسی آچقدر .

مشوی

- ﴿ در شجاعت شیر ربانیدیستی ﴾
- ﴿ در مروت خود که داند کیستی ﴾

« تَبَجَّجْتُمْ » یا علی ، شجاعت و قهرمانلقده شیر خداسین ؛ یا مروتده نه
بیوک اولدایغک بر الله بیلور ! [نه بلیغانه تعریفدر] .

مشوی

- ﴿ در مروت ابر موسی تیه ﴾
- ﴿ کامد از وی، خوان و نان بی شبیه ﴾

« تَبَجَّجْتُمْ » مروت بخششده (تیه) صحرا سنده اولان حضرت موسی یه
مخصوص سحاب و بلوطسین که او سحابدن امثالمنز سفره و اکم کلدی —
جناب موسی نک بو یولده نائل اولدینی انعام قرآن عظیم الشانده ذکر و بیان
بیورلشدر . معناسی غایت آچقدر .

مشوی

- ﴿ ابرها کندم دهد کانرا بجهد ﴾
- ﴿ پنخته و شیرین کند مردم چوشهد ﴾

« تَبَجَّجْتُمْ » بلوطر بغدادی و برر لر که ، آنی سعی ایله انسان پیشورر و بال
کبی طانی ایلر . « شَرَّحْ » سعی و غیرتسنز هیج بر ثمره حاصل اولماز دیمکدر .

مشوی

- ﴿ ابر موسی پر رحمت بر کشاد ﴾
- ﴿ پنخته و شیرین بی زحمت بداد ﴾

« ترجمه » ینه پهلوان حضرت علی به دیدی که : یاعلی ، سن بنم اوزریمه کسکین قلیج قالدیردک ، صکره نه ایچون قلیجی الیک ؟ و بنی اعدامدن براقدک ؟ سبب عفو آتیده بیان اولنور .

مشنوی

﴿ آنچه دیدی بهتر از پیکار من ﴾

﴿ تاشدی توسست در اشکار من ﴾

« ترجمه » بنم جنکمدن وقتلمدن دها ایونه شی کوردک ، که بنی صید و شکار ایلکده سست اولوب فراغت ایلدک ؟ « شرح » پهلوان دیورکه بنم کبی بر قباحتکارک قتلی لازم ایکن عفو ایلدک .

مشنوی

﴿ آنچه دیدی که چنین حشمت نشست ﴾

﴿ تا چنان برق نمود باز جست ﴾

« ترجمه » اول کوردیکک ندرکه ، قهر و غضبک ساکن اولدی ونه عجب که بویه بر برق و شمسک کورنمسیله صچرایوب کیرو دوندی؟ معناسی آچقدره .

مشنوی

﴿ آن چه دیدی که مرا زان عکس دید ﴾

﴿ در دل و جان شعله آمد بدید ﴾

« ترجمه » یاعلی ، نه کوردک که سنک بو حالک ورؤیتک عکسی بنم جانمه شعله کلوب کورنمش اولدی . « شرح » پهلوان علینک دقائقه واقف اولدیغنی حس ایتمشدر .

مشنوی

﴿ آن چه دیدی برتر از کون مکان ﴾

﴿ که به از جان بود و بخشیدیم جان ﴾

« **تَرْجِمَه** » او مغلوب پهلوان حضرت علینک مبارک یوزینه توکوردی ؛
اول علی که هر نبی و ولینک افتخاریدر . وارسته شرحدر .

مشنوی

﴿ آن خدووزد بر رخى که روى ماه ﴾

﴿ سجده آرد پیش او در سجده کاه ﴾

« **ترجمه** » اول پهلوان مغلوب ، بر یوزه توکوردی ، که ماهک یوزی
سجده ایده جک یرده و وقتده اول وجه مبارک او کنه سجده کتورر . وارسته
شرحدر .

مشنوی

﴿ در زمان انداخت شمشیر آن علی ﴾

﴿ کرد او اندر غزاش کاهلی ﴾

« **تَرْجِمَه** » اول افتخار انبیا و اولیا اولان علی المرتضی در حال سبئی آدی
و پهلوانک غزا و قتلدن کاهلک ایدوب و از یکدی . بوده وارسته شرحدر .

مشنوی

﴿ کشت حیران آن مبارز زین عمل ﴾

﴿ وز نمودن عفو و رحمت بی محل ﴾

« **تَرْجِمَه** » اول مبارز پهلوان جناب علینک بو عملندن حیران و بی محل
اوله رق عفو و مرحمت کوستر مکدن متعجب اولدی . « **ترجمه** » پهلوانک
قباحتدن طولایی اعدامی مقرر ایکن مظهر عفو اولمشدر .

مشنوی

﴿ کفت بر من تیغ تیز افراشتی ﴾

﴿ از چه افکنندی مرا بکذاشتی ﴾

« خدوانداختن خصم در روی امیر المؤمنین علی کرم الله وجهه »

﴿ وانداختن علی شمشیر از دست ﴾

جناب علی خصم لرندن برینه قلیچ چکمک ایسته دکنده خصم مبارک
یوزلرینه توکوروب علی دخی قلنجی الندن اندیغنه دائردر .

مشنوی

﴿ از علی آموز اخلاص عمل ﴾

﴿ شیرحق رادان مطهر از دغل ﴾

« تَبَجَّهْ » عمالک خلوصنی علیدن او کرن و او جناب حیله لردن پا کدر .
وارسته شر حدرد .

مشنوی

﴿ در غزا بر پهلوانی دست یافت ﴾

﴿ زود شمشیری بر آورد و شتافت ﴾

« تَبَجَّهْ » علی رضی الله عنه غزاده بر پهلوان اوزره ال بولوب غلبه
چالیدی و در حال شمشیر آبدار لرینی یوقاری کتوردیلر . [وارسته شر حدرد] .

مشنوی

﴿ او خدوانداخت در روی علی ﴾

﴿ افتخار هر نبی و هر ولی ﴾

حق تعالینک خوفندن و تقوی و نیازدن طولای دکادر . « **شترج** » ریاکارانه و یریلان
 صدقه لر بی فائده در .

مشنوی

﴿ مال تخمست و بهر شوره منه ﴾

﴿ تیغ رادردست هر دهنز مده ﴾

« **ترجمه** » مال تخمدر ، آنی هر چوراق یره قومه واکمه ، قلنجی هر
 قطاع طریقك انه قومه « **شترج** » صدقه لر معصیت صادر اولیسانلره و یرلک
 مراسم اسلامدندر .

مشنوی

﴿ اهل دین را بازدان از اهل کین ﴾

﴿ همنشین حق بجوابا او نشین ﴾

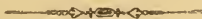
« **ترجمه** » اهل دینی اهل کیندن کبرو بیل و فرق ایت ؛ حقک همنشین
 و مقربینی ایسته وانلرله اوتور . « **شترج** » مقصد عالی ، اولیاء الله اولیا
 ایله اولق سبب نحاتدر .

مشنوی

﴿ هر کس بر قوم خود ایثار کرد ﴾

﴿ کاغنه پندار که او خود کار کرد ﴾

« **ترجمه** » هر بر کسه کندی قومی اوزره ایثار و سخا ایلدی و بوبله
 ایثاردن احق و نادن ظن ایلر ، که کوزل بر ایش ایتدی . « **شترج** » بومالده
 شرح بکشمدر .

مشنوی

﴿ آب بگذارد و نان قسمت کنید ﴾

﴿ بخـل بگذارد اگر آل منید ﴾

« ترجمه » صودن واز بکجزده املك تقسیم ایدیکز ؛ بخلی براغیکز ،

اگر بنم اهل ایسه کز . « شرح » حضرت عمر بیورر ، که ای غافلان ، فقیرلرک

کوکلمری یاندیغندن سزه اصابت ایدن آتشی صدقه لر ایله سوندرکر .

مشنوی

﴿ خلق کفتندش که در بکشوده ایم ﴾

﴿ ما سخی واهل فتوت بوده ایم ﴾

« ترجمه » خلق عمر رضی الله عنہ دیدیلر ، که بز قپولرمزی آچمش

وسخی واهل فتوت اولمشز [وارسته شرحدر] .

مشنوی

﴿ کفت نان در رسم وعادات داده اید ﴾

﴿ دست از بهر خدا نکشاده اید ﴾

« ترجمه » حضرت عمر انلره بیوردی ، که سز املکی رسم وعادته

ویرمشکنز ؛ اما حق تعالینک رضایچون الکزی آچامش سکنز . « شرح »

صدقه ویرملک خصوصنده رضای حق کوزدملک لازمدر .

مشنوی

﴿ بهر فخر بهر بوش و بهر ناز ﴾

﴿ نه از برای ترس و تقوی و نیاز ﴾

« ترجمه » ویردیکنز املکی فخر وکثرت و ناز ایچون ویردیکنز ؛

مشنوی

﴿ مشکهای آب و سرکه می زدند ﴾

﴿ بر سر آتش کسان هو شمند ﴾

« **تَرْجِمَانُهُ** » عاقل اولان کسه لر صو و سرکه قاب و طولوملرخی آتَشک باشی
اوزره اوردیله .

مشنوی

﴿ آتش از استیز افزون می شدی ﴾

﴿ می رسید اورا بمدد از بی حدی ﴾

« **تَرْجِمَانُهُ** » آتش ایسه عنادنن زیاده اولور ایدی ؛ بی حد اولان عالم
عیدن ا کآمد و امداد یتیشور کبی ایدی . « **تَشْرِیحُ** » آنده بر سبب معنوی
وار ایدی دیمکدر .

مشنوی

﴿ خاق آمد جانب عمر شتاب ﴾

﴿ کانش مای نمیزد هیچ از اب ﴾

« **تَرْجِمَانُهُ** » خاق حضرت عمره عاجلاً کلدی و دیدیلرکه ، بزم آتَشْمَل
صودن سونمز و مرده اولمز — بو حکایه کله جکدر .

مشنوی

﴿ گفت آن آتش ز آیات خداست ﴾

﴿ شعله از آتش بخل ش-ماسست ﴾

« **تَرْجِمَانُهُ** » حضرت عمر انلره دیدی ، که او آتش جناب حَقْکِ علامات
صمدانیه سندن فقط سببی سزک بخلکمز آتَشْمَل بر شعله در . « **شرح** »
بخل و امسالک اولیه بر آتش معنویدرکه بیوک بر شهری یقان آتش ا کانسیت
بر شعله قالیر .

﴿ آتش افتادن در شهر بایام امیر المؤمنین عمر رضی الله عنه ﴾

امیر المؤمنین جناب عمرؓ خلافنده شهره آتش دوشدیکنه دائر در .

مثنوی

﴿ آتشی افتاد در عهد عمر ﴾

﴿ همچو چوب خشک می خورد او حجر ﴾

• ترجمه « حضرت عمر رضی الله عنه عهد جلیزنده شهره بر آتش دوشدی ، طاشلری قوری چوب کبی یروبقار ایدی . وارسته در .

مثنوی

﴿ در فاد اندر بنا و خانها ﴾

﴿ نازد اندر پر مرغ و لانها ﴾

• ترجمه « اول آتش بنا و خانلره دوشدی ، اول درجهده که قوشلرک قناد و یوالربینه اوردی . [وارسته شرحدر] .

مثنوی

﴿ نیم شهر از شعلاها آتش گرفت ﴾

﴿ آب می ترسید از انومی شکفت ﴾

• ترجمه « شهرک نصفی شعلهلردن آتش طوتدی وصو او آتشدن فورقدی وشدتدن متعجب اولدی — آتشک شدئی او مرتبهده کسب عظمت ایلشدر ، که صو بیله خوف و حیرتهه قالدی ، معناسی آچیقدر ،

« ترجمه » ناری اولان شهوت نفسانی سورمکه واستدیکنی ویرمکه ا کسک اولمدی ؛ شهه سزکه ویرمامکه نفس ا کسیلوب بی درمان قالور — معناسی آچقدر .

مشغولی

﴿ تا که هیزم می نهی بر آتش ﴾
 ﴿ کی بمرد آتش از هیزم کشی ﴾

• ترجمه « تا که آتشته او دون قورسین ؛ هیج اودون چکمکدن آتش
 • منطقی اولوب سوزمی ؟ « شترج » شهوته دوامله نفس ارزو ایدرنصل که آتش
 اودونلری استر .

مشغولی

﴿ چون که هیزم باز گیری نار مرد ﴾
 ﴿ زانکه تقوی آب سوی نار برد ﴾

« ترجمه » چونکه آتشدن اودونی کیرو طوتر ایسهک آتش سوز ؛ زیرا
 تقوی ، صوی آتش جانبه کتوردی . وارسته شرحدر .

مشغولی

﴿ کی سیاه گردد ز آتش روی خوب ﴾
 ﴿ کو نهد کلکونه از تقوی القلوب ﴾

« ترجمه » کوزل یوز آتشدن نصل سیاه اولور که ، او یوز تقوای
 قلوبدن کلکونه وزینت ابدیه قور . « شترج » کوزل عملر ایله اشتغال ایدنلر
 تنویر قلب ایتمش اولورلر .

مشنوی

﴿ نار شہوت را چہ چاہ نور دین ﴾

﴿ نور کم اطفاء نار الکافرین ﴾

« تَوْجِیْہٌ » شہوتک آئشنہ نہ چارہ وارد دیر ایسک آکاچارہ دینک نوریدر

ای مؤمنین سزک نوریکز کافر لک نارنی اطفایلدی « شَرْحٌ » بوندن مقصود اعمال صالحہ ایشیلرک چابوق ناردن کچملریدر .

مشنوی

﴿ چہ کشد این نار را خدا ﴾

﴿ نورا ابراہیم راساز اوستا ﴾

« تَوْجِیْہٌ » بو نار شہوتی نہ سوندرر ؟ جناب خدانک نوری سوندرر ؟

ابراہیم علیہ السلامک نورینی استاد اتخاذاپت ، « شَرْحٌ » عشق حق بر نور معنویدرکہ نار شہواتی سوندرر .

مشنوی

﴿ تاز نار نفس چون نمرد تو ﴾

﴿ وارہد این جسم ہمچون عود تو ﴾

« تَوْجِیْہٌ » تا نمرد کجی اولان سنک نفسک ناردن مانند عود اولان

جسمک قورتش اولسون « شَرْحٌ » امیر حقہ وبرانسان کاملہ تابع اول تاکہ ؛ شہوات آتشری سونیورسون .

مشنوی

﴿ شہوت ناری بر بدن کم نشد ﴾

﴿ او بماندن کم شہوتی ہیچ بد ﴾

مشنوی

﴿ آب آتسرا کشد زیرا که او ﴾

﴿ خصم فرزندان آبت و عدو ﴾

« ترجمه » صو آتشی اولدیرر وسوندرر ، زیرا که آتس صویک واولا-

دینک دشمنیدر معناسی آچیقدر .

مشنوی

﴿ بهد ازان این نار نار شهوتست ﴾

﴿ کاندز واصل کنهه وذلست ﴾

« ترجمه » ناری اولان شیاطیندن صکره شهوت دخی ناردر ؛ زیرا نار

شهوتده کنهه وجرمک اصلی واردر « شرح » غیرمشروع شهوات هب ناریدر .

مشنوی

﴿ نار بیرونی بابی بنسرد ﴾

﴿ نار شهوت تابدوزخ می برد ﴾

« ترجمه » خارجهه اولان آتس صوایله مردهه واطفا اولنور ؛ اما شهوت

آتشی صاحبی جهنمه قدر کتورر « شرح » آتس صوایله صونر فقط شهوات

انسانی جهنمه کتورر .

مشنوی

﴿ نار شهوت می نیسار آمد باب ﴾

﴿ زانکه دارد طبع دوزخ در عذاب ﴾

« ترجمه » شهوتک نازی صوایله ساکن اولماز ؛ زیرا عذابده جهنم طبعی

طوتر « شرح » شهوت نار کبیدر دائما زیادهه استر .

مشنوی

﴿ سر زحفتن کی توان بر داشتن ﴾

﴿ با چنین صد تخم غفلت کاشتن ﴾

« **تَرْجَمَه** » انسان یا تمقدن و او یوہمقدن باش نہ وقت قالدیر بیلور؟ بو قدر تخم آتمکله برابر معناسی آچیقدر .

مشنوی

﴿ خواب مرده لقمه مرده یارشد ﴾

﴿ خواجه خفت و دزد شب برکارشد ﴾

« **تَرْجَمَه** » میت اولان او یقو و کذک میت اولان لقمه بریرینه یار اولدی، ائندی او یودی و خرسز کیجه وقتی کار و سر قتده اولدی « **شَرَح** » دنیاده غفلت و حرام برابر اوله رق او انسانی محروم ایدر لر .

مشنوی

﴿ تو نمی دانی که خصمانت کنید ﴾

﴿ ناریان خصم وجود خاکنید ﴾

« **تَرْجَمَه** » سن بیامز میسین که دشمنلرک کیملر در؟ ناریلر خاکیلر سنک دوشمنلکدر. « **شَرَح** » یعنی آتشدن خاق اولنان انس و جن شیطانلری سنک خصمنلکدر .

مشنوی

﴿ نار خصم و فرزند ان او اوست ﴾

﴿ همچنانکه آب خصم جان اوست ﴾

« **تَرْجَمَه** » آتش صوبک و صودن تولد ایدنلرک دشمنیدر، فصل که صو دخی آتشک جانک دشمنیدر « **شَرَح** » ابوالبشر جناب آدم ایله دنیاده مخلوقات صودن یارادلدقلری و جهله شیطان ناری دخی صویبه خصمدر .

مشنوی

﴿ خالق را دو دیده در خاک و ثبات ﴾

﴿ صد کان دارند در آب حیات ﴾

• ترجمه • « انسانلرک ایکی کوزی تراب و موتده در و آب حیات ایچون

یوزلر جه ظن و شبهه طوترلر » « شرح » بوندن مقصد حیات ابدی به و سعادت

سهرمدیه آخرتده در .

مشنوی

﴿ جهدکن ناصد کان کردد نود ﴾

﴿ شب برو ورتو بخسبی شب رود ﴾

• ترجمه • « جهد وسی ایه تا که یوز ظن و کان طقسان اولسون ؛ کیجه

یوری واکر یورومیوب او یور و او یقوده قالور ایسه ک کیجه کیدر . » « شرح »

بر کسه که اثر جلیل ذات نبوی به تابع اولور ایسه سلامت بولور .

مشنوی

﴿ در شب تاریک جوی آن روز را ﴾

﴿ پیش کن آن عقل ظلمت سن زرا ﴾

• ترجمه • « اول کونی قراناق کیجه ده ایسته ؛ اول ظلمت یا قیچی عقلی

بیش و اوکنه وضع ایه . معناسی آچیقدر .

مشنوی

﴿ در شب بدرنگ بس نیکی بود ﴾

﴿ آب حیوان جفت تاریکی بود ﴾

• ترجمه • « بدرنگ و سیاه اولان کیجه ده چوق ایولک اولور . آب

حیات ظلمتک چفت و قیری اولور . معناسی آچیقدر .

حیات ابدی و سعادت سرمدی تحصیل اولتمقدر . بناءً علیه ختام عمر له بر انسان
جانب عدمه کید چکی کبی کافه اعدام و امواته ده امر الهمی و اصل ورسیده اولدقده
بی اختیار وجوده کلور . امدی احیاء اموات و ارواحک اجساد و بدنلریله برابر
حشر اولمیری محقق اولور .

مشنوی

﴿ ورتو دست اندر مناصب می زنی ﴾

﴿ هم ز ترست آنکه جانی می کنی ﴾

« تَبَجَّهْهُ » واکر سن منصبلره ال اوور ایسه ک احوال دخی سنک خوفکدر ،
اونوع آمالک جان قلع ایتمکه وچکشمکه سبب اولور . « شَرِّحْ » بر مقصد
خیر و بر فکر عالی ایچون مناصب و اموال ارامیوب حظوظ نفسانیه و شهوات
حیوانیه الده ایتمک ایچون اراینلر . بالآخره نادم اوله زق کرفنار خسران اولورلر .
چونکه سعادتلرینی حیات مستعار دنیا به حصر ایتمشلددر .

مشنوی

﴿ هرکه جز عشق خدای احسنست ﴾

﴿ که شکر خواریست آن جان کندنست ﴾

« تَبَجَّهْهُ » هر نه شی که احسن اولان عشق خدادن بشقه در ، او بشقه
اولان شی ولو شکر یجیلک اولسه دخی موماً جان قوبارمق و جان چکشمکدر .
« شَرِّحْ » الله عشقنه یا بیلان ایشار مقبولدر دیمکن عبارتدر .

مشنوی

﴿ چیست جان کندن سوی مرک آمدن ﴾

﴿ دست در آب حیاتی نازدن ﴾

« تَبَجَّهْهُ » جان قوبارمق و جان چکشمک ندر ؟ موت جانبه کلک و آب
حیاته ال اورماقدر . « شَرِّحْ » برکسه که اولودن قورقارسه عشق و عرفاندن
محروم اولمش اولور .

« **تَرْجِمَهُ** » شیطان حوضلر کبی کاسه لر یاپار . قوت و اقتداری یوقدر که امر اولندی شیء دفع ایتسون ویا جواب ویرسون . « **شَرِّحْ** » شریعت مقده سه اسلامیه نك احکام منیفه و اصول متینه شریفه سی جن و انسانلره بر چوق تکلیفات و خدمات وضع ایتدییره نك آنلردن هر بری خدمات مشروعه یی اجرا وایفایه مجبور اولیورلر . آنلردن عصیان و امر حقه بر درجه مخالفت وقوع بولمش اولسه روز جزاء ده دوچار مواخذه اوله جقلری شبهه سزدر . کذلک جناب سایمانه مسخر قلنمش اولان طائفه جندن هیچ بر فردی آنک امر و حکم قانونیسنه مخالفت ایده مزدی . زیرا مخالفت ایدنلره شدتله عذاب اولنه جنی طرف حقدن بیان و اعلام بیورلمشدی . بویت شریفده اشارت اولان آیت جایلله سورده سباده در . شویله که (یعملون له ما یشاء من محاریب و تمائیل و جفان کالجواب و قدور راسیات اعمالوا آل داود شکرآ وقلیل من عبادی الشکور) معنای شریفی : جنلر جناب سلیمانک استدیکی شیئلری یاپارلردی که . اوده برطاقم قلعه و خانه و بیوک حوضلر کبی تکنه و او جاقلر اوزره نابت قزغانلردن و برطاقم انبیا و اولیامک مساجد و محرابلرده ال آچوب مناجات و عبادت ایلدکلرینی حاکی تویج و مرمر و بللور کبی مواددن تمثاللر و صورتلردن عبارت ایدی . امدی ای آل داود شکر ایدنک کوزل و مقبول ایشلرده بولنوک و قوللارمدن شکور اولنلر آذر » معلوم اوله که او وقتده صورتلر مساجد و معابدده بولندیریلر قورن مؤمنلره کمال شوق ایله عبادته شوق حاصل اولور ایدی . بعده شریعت اسلامیه ده حرام قلندی .

مثنوی

❖ خویش را بین چون همی لرزی زبیم ❖
❖ مر عدم را نیز لرزان دان مقیم ❖

« **تَرْجِمَهُ** » کندیکی کورکه هیچلق وعدم خوفدن نصل تترسین ؛ عدمی دنخی جناب حقل خوفدن دائما تتره یجی بیل . « **شَرِّحْ** » مولانانک شو بیت شریفی شوکا اشارت درکه انسانلرک بوجهان فانی و مسکن و همی یه کلرندن مقصد او جهانک مزخرفانه کوکل ربط ایتک دکلدز . بلکه بونجه انبیا و صلحانک سلوک ایده کلدکلری طریق هدایت و اعماله کیدوب آنلرک اثرلرینه ایتنا و تبهیتله

نقدر عظیمدر او صنع سنی نصل عدمدن زور ایله چکوب عالم وجوده کتوردی .
 ونجه اعضا وانعام وقوا بخش ابتدی ؛ امدی شکره بدل انکار اتمک نه عظیم
 ظلمت نه وخیم ضلالتدر . آیت کریمه ده دخی (مامن دابه الاهو آخذ
 بناصیتها) معنای شریفی : هیچ بر دابه و حیوان یوقدر الا جناب حق آنی
 آلتک صاچندن چکر . بو آیت جلیله عبادک جناب حقه قارشی ضعیف ونحکو .
 میتلرینی بیان ایدر .

مشنوی

﴿ تا کشیدت اندرین انواع حال ﴾
 ﴿ که نبودت در کان ودر خیال ﴾

« تَرْجِمَانُهُ » حتی اول الله تعالی سنی بو انواع حال ایجره چکدی ، او
 احوال متنوعه سنک ظن وخیالکده یوغیدی . مال عالسی خاقت و تگون
 انسانیده بو قدر حالات و تغیرات بدیعہنی کورمکله منام غفلتدن اویانمنی بیان
 اولمغه مستغنی شرحدر .

مشنوی

﴿ آن عدم اورا همزه بنده است ﴾
 ﴿ کارکن دیوا سلیمان زنده است ﴾

« تَرْجِمَانُهُ » اول عدم دائما جناب حقه بندهدر . ای دیو ، کار وایش
 ایله سلیمان حیاتده وزندهدر . « شَرْحُ » موجودات کبی عدم بیله جناب حقه
 مطیع و آنک خالص بنده فرمان بریدر . ای شیطان و آنک صفتنده اولان برض
 انسان غفات اتمه ، زیرا قدرت ربانیه دائم و باقیدر ، عاقبت سنی دنیا وعقباده
 معذب ولرزان ایلر — بو محمله سلیمان مستعارمنه و قدرت ربانیه مستعارلهدر .

مشنوی

﴿ دیه می سازد جفان کالجواب ﴾
 ﴿ زهره نی تادفع کوید یا جواب ﴾

مشنوی

- ﴿ سرچہ می پیچی کنی نادیدہ ﴾
- ﴿ در عدم زاول نہ سرپیچیدہ ﴾

« **تَبَجَّحْتُمْ** » باشکی نہ ایچون بوکوب کورمزلاک ایدرسین ؟ ابتدا عدمہ ایکن باشکی چویرمدکی « **شَرَّحْ** » ای منکر وغافل ، عدم عدواعتبار ایلدیکک موتدن صکرہ مخلوقات وجودہ کلہ جکنہ دائر اولان حقل امر و تبلیغی ایچون انکار ایتدک . بو باده کندیکی ناکام و نافر جام ایلرسین ، اصلی دوشمنیورمیسک . سندہ عدم ایدک بعدہ دنیاہ کلدک .

مشنوی

- ﴿ در عدم افشردہ بودی پای خویش ﴾
- ﴿ کہ مرا کہ بر کند از جای خویش ﴾

« **تَبَجَّحْتُمْ** » عدمہ ایکن کندی ایانگی صیقرق دیر ایدک ، کہ بی وجودہ کیم کتورہ بیلور . « **شَرَّحْ** » ای منکر ، سن عدم ایکن لسان حال ایله سویلر و منکرلر لسان قالیاه دیرلر ، کہ هیچدن برشی حاصل اولورمی ؟ مع مافیہ سن هیچ ایکن حاصل اولدک والآن هیچدن وجودلر ظهور ونیہ بو قدر صور موتہ دیارعدمہ عبور و مرور ایدرلر ای منکر بد مصیر بو خصوصہ قدرت بدیعہ الہیہینی دوشمند . یکمی وینہ نشئہ ثانیہ ابدہ مستعد اولوق اوزره تکرار کسوه وجود تلبس ایدہ جکنی ا کلامدکی .

مشنوی

- ﴿ می نبینی صنع ربانیت را ﴾
- ﴿ کہ کشیداوموی پیشانیت را ﴾

« **تَبَجَّحْتُمْ** » ربانی اولان صمی کورمز میسین ، کہ سنی جہہ و آلتک صاحبندن چادی « **شَرَّحْ** » ای منکر ، عبرتہ نظر ایتمز میسین کہ صنع الہی

« **تَبَجَّحُوهُ** » مسرتارندن ایاق اور ارق وال آچوب چار پارق حمدوشاده بولندقلری
 حالده کمال ناز ایله دیرلرکه : ای ربمز ، بزى احیا ایلدک « **شَرِّحْ** » روحانیون
 وعاشقان خدا عالم ملکوتده مستغرق انوار اولدقلری حالده حیات ابدیه ایله شاکر
 ایکن عالم ناسوت وصحوه کلدکلرنده جانب حقدن دیکر انواع علوم وحقائق ایله
 بر قاتدها فیضیاب اولدقلرنده حق تعالی یی عاشقانه مدح و ثنا وکندیاریخی شربت
 عرفان ایله احیا ایدرلر .

مشئوی

﴿ آن جلود و آن عظام ریخته ﴾

﴿ فارسان کشته غبار انکیخته ﴾

« **تَبَجَّحُوهُ** » اولدوکلش جلد و پوستلر وکیکلر توزقوپاریجی سواریلر اولور
شَرِّحْ ، عشاق آمینک مقام فزاده جسماری اولقدر کسب ضعف ایلرکه ، جلود
 وعظاملری قلامش کبیر ؛ فقط او آثار عشق نشاراصحابی میدان واسع عرفانده
 سوار اولوب سرعت حرکت وثرقیدن غبار قوپارلر ؛ کذلک بعدالموت بیتمش
 ظن وکان اولان جلود وعظام برمقتضای فرمان جناب یزدان مانند سواران
 میدان عرصانده جولان ایدرلر .

مشئوی

﴿ حمله آرند از عدم سوی وجود ﴾

﴿ درقیامت هم شکور وهم کنود ﴾

« **تَبَجَّحُوهُ** » قیامتده عدم جانبندن وجود طرفه هم زیاده شاکر اولنلر هم
 زیاده کافر بولنلر حمله کتورلر « **شَرِّحْ** » انسانلر وفات ایلدکدن صکره بعض
 کوتاه بنیان نظرانده عدم عد اولورلر . ایشه اومقوله یه دینورکه ، یوم قیامتده عدم
 دیدیککز . جانبندن هم اهل ایمان هم کافران وجوده کلک اوزره شتابان اولورلر .

موج موج و درجه درجه عند ربانیده حاضر در لر . نصل که آفتابك انواری لامع
ایکن نجوم غیر مرئی ایسه ده سماء اعلا ده باقیدر لر . اشارت اولنان آیت کریمه
سوره (یس) نك اتوز اوچنجی آیت کریمه سنده در . شویله که : (وان کل لما
جمع لدنیا محضرون) معنای شریفی هر بر شینلر نزد مزده بجموع واحضار اولمشلر در .

مشنوی

﴿ چون شب آید باز وقت بارشد ﴾

﴿ انجم پنهان شده بر کار شد ﴾

« تَبَجَّجْهُمْ » چونکه کیچه کلوب تکرار اجازت و رخصت وقتی اولدی؛

پنهان اولمش کواکب کار و ایش اوزره اولدی « شَرِّحْ » بعض دفعه حین سطوت
و ظهور تجلی آفتاب حقیقتده روحانیون پنهان اولوب کندیلرینی بیله حس ایتمزلر
ایکن حسب الحکمه او تجلیات نورانیه چکلنجه کونش چکلاریکی حاده نجومک
ظهوری کی روحانیون دنیایه چسبان صفت بشریه ایله رونمون و معنأ ضعیف .
البصر اولانلره رهنمون اولور لر .

مشنوی

﴿ بیهشان را دهد حق هو هوشها ﴾

﴿ حلقه حلقه حلقه ادر کوشها ﴾

« تَبَجَّجْهُمْ » صهبای عشق ایله بیهوش و مستغرق انوار تجلیات اوللره جناب

حق تکرار هوشی و عقل صوریلرینی ویرر ؛ کوشلرده حلقه حلقه اولدیفی حاده

« شَرِّحْ » انوار تجلیاته مستغرق اوللاری حکمت جناب خدا محدودن صحوه کتوردکه

اولکی عقللرینی اعاده بیوردقدنصکره حقارنده حلقه حلقه کی بر چوق علوم

واسرار بخش و نثار بیورر .

مشنوی

﴿ پای کوپان دست افشان درنا ﴾

﴿ ناز ناز ان ربنا احییتنا ﴾

اولدینی قدر فخر کائنات افندمز واسطه سنیه لریبه اشاعه اولنجه زید و آنک
اسراری مانند نجوم آفتابه قارشو مکتوم اولدی .

مشوی

﴿ نی ازو نقشی بیابی نه نشان ﴾
﴿ نه کهی یابی براه کهکشان ﴾

« تَبْحِیْهْرُ » شمعی زیددن نه بر نقش ونه نشان بولورسین . و کهکشان
وصمان اوغریسی تعبیر اولان آثار سهاده صمان بیه بوله مزسین « شَرْحُ » فنا
اندر فنا مرتبه سی حاصل ویا امر قطعی جناب پیغمبری واقع اولنجه بو عالم
شهود و ناسوتده نه زیدی ونه اعلانی جائز اولمیان اسراری بوله بیلورسین ؛ او
تحریراندن فارغ اول و اجرای عبادت و ایفای وظیفهده تأکید عبودیتله متین اول .

مشوی

﴿ شد حواس ناطقه تابان ما ﴾
﴿ محو نور دانش سلطان ما ﴾

« تَبْحِیْهْرُ » تابان و لامع اولان حواس ناطقه من سلطانم تک علمی نورینک
محو اولدی . « شَرْحُ » ارادات ربانیه سلطان انبیاء افندمزک واسطه سنیه لریبه
انوار نشار اولنجه ظاهر و باطن اولان حواس و اراده و اختیار من محو اولوب
او انواره تابع اولق و سعادت داریخی آرامق لازم بر امر عالیدر .

مشوی

﴿ حسها و عقلها شان در درون ﴾
﴿ موج در موج لدینا محضرون ﴾

« تَبْحِیْهْرُ » نور علم سلطانیده محو اولان تک حس و عقللری باطنده موج موج
ایچره حق تعالی تک نزد ربانیسنده حاضر درلر « شرح » حواس ناطقه .
لری انوار حقده محو و نابید اولان ذوات کرامی کلیاً محو اولمش ظن ائمه ؛ بالعکس

« تَرْجِمَانُ » ، بو کلام واسرار نهایت طوتمز : زید نرده در ؟ تا اکا بند
 و برهیم که رسوالق آراهه — بو بیت شریف من حیث المآل طرف اشرف جناب
 پیغمبریدن ایراد و تعریف بیورلمغله وارسته شرحدر .

﴿ رجوع بحکایت زید ﴾

زیدک حکایه سنه رجوع او انور :

مشنوی

- ﴿ زیدرا اکنون نیانی کو کرینخت ﴾
- ﴿ جست از صف نعال و نعل ریخت ﴾

« تَرْجِمَانُ » زیدی شمدی بوله مزسین ؛ او کیتدی صف نعال
 و اشاعی مرتبه دن صچرادی و نعل دوکدی . « شَرَح » حضرت زیدک بیان
 و اعلان ایتمک ایستدیکی اسرار روحانیه برمه قضای فرمان جناب پیغمبری اعلان
 اولمبوب زید ایسه صف نعال بشریتدن چیقوب عالم علوی به پران اولمش و مانند
 نعل اولان طبیعت بشریه یی ترک ایتمش و اسراری افشا ایتماشدر ،

مشنوی

- ﴿ تو که باشی زیدهم خودرا نیافت ﴾
- ﴿ همچو اخترکه بروخورشید تافت ﴾

« تَرْجِمَانُ » . من کیم اولورسین که اسراری بوله سین ، زید بیله کندیسنی
 بوله مدی ؛ زیرا کوکب کبی آنک اوزرینه آفتاب پارلادی . « شَرَح »
 زیدک بیان ایتمک ایستدیکی اسرار روحانیه ایله ذات عالمی فصل ایدی ؟ دیو
 بیهوده یرده صرف ذهن ایتمه ؛ زیرا مانند آفتاب اولان ارادات ربانیه مقضی

« ترجمه » کوکل تختی معمور وهوادن پاك اولدی : اندن صكره اوكوكلك اوزرينه (الرحمن على العرش استوى) سر ومفهومی حاصل اولدی . **شرح** ، اشارت اولتان آیت کریمه سورۀ (طه) ددر شوبله که : (الرحمن على العرش استوى له مافی السموات ومافی الارض وما بینهما وما تحت الثرى) معنای شریفی : غایت رحیم اولان الله عرش اوزرينه استیلا ایلدی . سماوات وارضده وبونلرك بینده وارضك التده هر نهکی وار ایسه حق تعالی ایچوندر . وکندینه تابعدر « ایلدی حق تعالی عرش اوزره مستولی اولنجه قلب دخی (الرحمن على العرش استوى) سرینه مظاهر اولمش اولور . نزد متصوفینده پاك وپرانوار اولان کوکل عرش اللهدر ؛ چونکه عرشك استوادن استفاده سی مادی اولسه کرکدر . کوکل ایسه تجلیات ربانیه یی قبوله قابل وحق تعالی یی تذکر و تفکره نائل اولور ؛ علی الخصوص مذکور آیت کریمه ده (الرحمن) یعنی جناب حق رحیم صفتیه تعریف وتوصیف اولنوب مرحت ایسه کوکلرده موجود ومحسوس اولدینی اهل عرفان عننده وارسته بیاندر . آیت کریمه ایسه قلبه بشیردر .

مشنوی

﴿ حکم بر دل بعد ازین بی واسطه ﴾

﴿ حق کند چون یافت دل این رابطه ﴾

« ترجمه » بوندن صكره کوکل اوزره بلا واسطه جناب خدا حکمی اجرا ایلر ؛ چونکه کوکل بو رابطه مغزویه یی بولدی . « **شرح** » کوکل هوا وهوسدن پاك و آزاده وانوار روحانیه ایله آراسته اولنجه او کوكلك احکامی احکام خدا وسفادته مالی وسهو وخطادن مبرادر ،

مشنوی

﴿ این سخن پایان ندارد زیدکو ﴾

﴿ تادم پندش که رسوایی مجو ﴾

« **ترجمہ** » اول سبیدن ضعیفم کہ سنن بنم نورمه نظر ایتمکہ طاقوت کتوره سین ؛ زیرا سن آفتاب انوری رؤیتہ مرد وقادر دکلسین . « **شرح** » آنک ایچون انسان اوله رق خلق اولدم کہ سائر انسانلر حواس بشر بہ ایله تبلیغاتی تلقی ایده بیلسونلر ؛ زیرا انسانلر ارادات ذات کبریائی طوغریدن طوغری اخذہ متحمل اولدولرندن هم جنس اولان انبیانک تبلیغاتہ محتاجدرلر .

مشنوی

﴿ همچو شهد و سرکہ درهم باقم ﴾
 ﴿ تا سوی رنج جکرده یاقم ﴾

« **ترجمہ** » بال و سرکہ کبی کنسدیمی ممتزج ایلم ؛ تا کہ جکرده اولان مرضہ یول بولدم . « **شرح** » برای تدای بال و سرکہ یکدیگر له قاریشدیر . یه رق ایچلدیکنده معدیه فائده بخش اولدینی کبی ، بن دخی شهد روحانیی سرکہ مثال اولان بشریتله مزج ایلدیکمدن امراض باطنیه به چاره یاب اولدم .

مشنوی

﴿ چون زعلت و ارهیدی ای رهین ﴾
 ﴿ سرکہ را بگذار و می خورا نکین ﴾

« **ترجمہ** » ای مرضہ رهین وقرین کسه ، چونکہ خسته لکدن خلاص اولدک سرکہ دن کچ وبال اکل ایت . « **شرح** » ای انسان ، سن چونکہ طیب معنوی دکل سین ؛ کندک مرض بشریتدن و اخلاق ذمیمه دن خلاص اولنجه مانند عمل اولان لذات روحانیه بی نوش ایله ده خوش حال اول .

مشنوی

﴿ نخت دل معور شد پاک از هوا ﴾
 ﴿ بروی الرحمن علی العرش استوی ﴾

مانند ماه اولان نبی عالیشان دخی آفتابه تشبیه اولسان انوار ربانیه دن اقتباس نور ایمی اشارتی مناسبات عظیمه بی جامعد . بیت شریفه ذکر اولسان (یوحی الی) عبارۀ جلیله سی قرآن عظیم الشانک بر قاچ یرنده واردر ، از جمله سورۀ کهفک نهایتده کی یوز اون برنجی آیت کریمه سنده بیوریلور : ﴿ قل انما انا بشر مثلکم یوحی الی انما الهمکم اله واحد فمن کان یرجولقاء ربه فلیعمل عملاً صالحاً ولا یشرک بعبادۀ ربه احداً ﴾ معنای شریفی : یا محمد ، دی بن دخی سنزک کبی بشرم ، بکا جناب حقدن وحی اولنور که اله وخالق کز بردر ؛ هر کیمکه رب وخالقنک لقا و مرحتنی ایسترایسه عمل صالح ایشله سون وکندی ربنک عبادتسه هیچ بر فردی شریک قیلمسون .

مشنوی

- ﴿ ظلمتی دارم بنسبت باشموس ﴾
- ﴿ نور دارم بهر ظلمات نفوس ﴾

توجه فرمائید ، شمسله نسبتاً ظلمت طوترم اما نفوس و انسانلرک ظلماتندن اوتوری نور طوترم « شرح » بو بیت شریفک مال عالیمی یا صاحب کرامک ویا رجال قدسیت انسامک بری طرفندن ایراد اولنور ، شموس اولان انبیا ورسل عظامه نسبتاً بن معنأ کرچه ظلمتمده وآنلرک نورایتنه مقیس دکل ایسه مده انوار روحانیه په نائل اولمیان وبناء علیه کره ارضده ظلمانی عد اولان انسانلر ایچون نور هدایت طوترم - شو مال پیغمبر جلیل الشانک جانب مقدسلرندن ایراد او اندینی دیو توجیه اولنور ایسه اولخالده جمیع صیغه سیله (شموس) تعبیری تعظیم ایچون اولوب بیوریلور که ، بن دخی جناب حقک عبدی وقولویم و اثر مرحمت خدا اوله رق و حیه نائلتله اوج اعلائی مغنویده ماه تابان ایسه مده آفتاب حقیقی اولان انوار جناب قادر مطلقه نسبتاً ظلمت طوترم . بو وجهله هم جناب حقک غیر متاهی اولان انواری تعریف هم عارفانه عرض عبودیت اولنمش اولور .

مشنوی

- ﴿ زان ضعیفم تا تو تابی آوری ﴾
- ﴿ که نه مرد آفتاب انوری ﴾

مشنوی

﴿ کر کسی را کر ہدی آن چشم وزور ﴾

﴿ کو کرفتی ز آفتاب چرخ نور ﴾

• ترجمہ • ہر کسده اگر او چشم وقوت اولیدی کہ چرخک آفتابندن
نور طوتسون [بویت شریفک مال عالیسی بیت شریف آتیلہ اکال اولنور] .

مشنوی

﴿ کی ستارہ حاجتستی ای ذلیل ﴾

﴿ کی بودی بر نور خورشید اولدیل ﴾

• ترجمہ • ای ذلیل و فقیر اولان کسه ، کو کہ نوقت حاجتک اولورایدی ،
کہ خورشیدک نورینہ دلیل اولسون ۔۔ اگر طوغریدن طوغری خورشید حقیقتک
نورندن اقتباس انوار ایدہ بیلدیک ! « شترج » دائما آفتابی کوروب اندن اخذ
انوارہ قادر اولان کسه کو کہ محتاج اولماز ؛ فقط لیل مظلم کجی اولان دنیادہ
یالکیز کواکب کوردیکندن نور افشان اولان آفتاب حقیقتک تنورندن حصہ یاب
اولق ایچون کواکب معنوبہ اولان اصحاب سعادت نصاب روحایتہ اقتدا ایتک لازمدر .

مشنوی

﴿ ماہ می کوید بہ خاک و بروفی ﴾

﴿ من بشر بودم ولی یوحی الی ﴾

• ترجمہ • « ماہ منیر حقیقت علیہ اکل النجیت تراب و سحاب و سایہ دیرکہ :
بن بشر و انسان ایدم ، فقط بکا جناب حقندن وحی واقع اولور . » شترج •
ماہ آسمان رسالت و مرشد عالیہمت نبی مقدس اقدمز تراب و سحاب و سایہ و وجاہ
انسانلرہ بیوررکہ : بندخی قیافت و طبیعت بشریہ ایلہ خلق و متصف اولوب فقط
جناب حق کمال جود ایلہ بکا القای وحی ایلر ؛ بناءً علیہ لیلہ ظلمای دنیادہ ہم
واسطہ ملہ اخذ انوار ایلکیز مهم و لایقدر نصل کہ ماہ آفتابندن استفادہ انوار ایلر

﴿ تَرْجِمَةٌ ﴾ ، اعمش اولان کسه نك كوزى چونكه كونه طاقت كتورهمدى
 كوكب اكا طمع اولدى ، تاكه پولى بولسون — (اعمش) كوزى ضعيفدن آقار
 وضعيف البصر اولان كسه يه ديرلر « شترخ » قوه روحانيه سى ضعيف اولوب
 اولوب آفتاب حقيقتك روئينه مقتدر اوليان كسه علمايه هميشه مراجعت ايتسى
 وانلرك نصيحتيايه حركت ايلمسى لازمدر ؛ زيرا « العلماء مصاييح الارض » يعنى
 علماارضك نجومى ديشدر ؛ بناءً عليه علمايه مراجعت باعث سلامت ونجاتدر .

﴿ گفتن پيغامبر صلى الله عليه وسلم مرزيدر اكه اين سر را فاشتر ﴾
 ﴿ از مهن مكو و متابعت نگاه دار ﴾

نبى عالیشان افندمز حضرت زیده یازید ، اسرار اخرویه و روحانیه پی بوندن
 زیاده فاش ایتمه و بوحقیقته متابعت و موافقت ایت .

مشنوی

﴿ گفت بینمبركه احبابی نجوم ﴾
 ﴿ رهروانراشمع شیطانرا رجوم ﴾

﴿ تَرْجِمَةٌ ﴾ ، نبى عالیشان افندمز بیوردیلر : بنم احبابم نجومدر ، اویله نجومكه
 طریق مستقیمه سالک اولانلره شمع و شیطانه رجومدر — رجوم طاشلامق
 و طرد ایتکدر « شترخ » فیخر عالم ونبی معظم بیوردیلر : بنم احبابم نجوم
 اولدیغندن یولجیلری تنویر ایله شیطانلری شهاب ثاقب آسا رجم و طرد ایدرلر —
 حدیث شریفده دخی بیورمشدزكه : ﴿ احبابی کالنجوم بایم اقتدیم اهدیتیم یعنی
 بنم احبابم نجوم کییدر ، ای اتم ، بونلردن هانکیسنه اقتدا ایدر ایسه کز طریق
 هدایتی بولمش اولورسکز .

دکدر . معلوم اواسونکه ملائکک قدر و اعتبارلری متفاوت ایسه ده جمله سی مؤمن و مکرم اولدقلاری قرآن عظیم الشانده صراحتاً بیان بیورلمشدر . بناءً علیه اکثر مسلمین آنلری مختلفه شکللره تشکله قادر اوله رق اجسام لطیفه دندر دیه تعریف ایتمشلردر . مسکنلری سمواتدر . طاقم طاقم اولوب بر طاقمی عرشنی حاملدرلر . بر طاقمی آنک اطرافنده طولاشیرلر . اکابر ملائکه جبریل و میکائیل و اسرافیل و عزرائیلدر . بر قسمی ملائکه جنّت و بر قسمی ملائکه نادرر . بعضیلری عالمک و انسانلرک احوال و شئوننی تدبیر و اصلاحه توکیل اولنشلردر . ملیونلرجه انسانلرک پیامیه جقلری اعمال عظیمه یه قدرتلری واردر . آنلردن وحی ایله انبیایه کلانلرک عصمتلرینه علماء اتفاق ایلدیلر ایسه ده نائل رسالت اولمیانلرک عصمتلرنده اختلاف اولنمشدر . فخر رازی ایله پک جوق ذوات کرام جمله کنها لردن عصمتلرینه ذاهب اولمشلردر . معصومیتلرینه قائل اولمیانلرک دلیللاری شودرکه ابلیس ملائکدن ایکن جناب حقه عصیان ایدرک کافر اولدی . برده هاروت و ماروت قصه سیدر . آنارک شود دلیللرینه جوابده جمهور علماء دیبورلرکه « ابلیس جنلردن اولوب ملائکدن دکدر . هاروت و ماروت حقلرنده که روایت کویا آنلر انسان صورتنه تمثیل ایله رک شهوت ترکیب اولندقدنصکره زهره اسمنده برقادین آنلری معاصی و شرکه سوق ایتمش صکره آنلرک تعلیمی اوزره اوقادین سمایه صعود ایتمشدر . امدی علماء بوقصنک صحتی حقه دهده اختلاف ایلشار ایسه ده فاضل رازی بو روایتک بی اصل اولوب حائر اعتبار اولدیغنی بر قاقچ وجهله تفسیرلنده ذکر و بیان ایتمشدر . امام بیضاوی شو روایتک یهوددن منقول اولدیغنی ابوالسود دخی شایان اعتنا اولمیوب وجوه عقل و نقله مخالفتی بولندیغنی تفسیرلنده بیان ایدیورلر . حتی روایتک صحتنی تقدیر و فرض ایتسه ک بیله ضروب امثال و رموز قیلندندر دیرز و بویله جه اعتقاد ایتک واجبدر . برده هر بر انسان ایله برابر حفظه ملکلیری واردر . انسانلرک حسنات و سیئاتلرینی یازارلر کتابت و تحریر حقیقیدر . یعنی علمی جناب حقه تفویض اولنه رق آلت و قرطاس و مرکب ایله در . بئحک مناسبتنه ابتناء احوال ملائک تفصیل اولندی .

مشوی

- ﴿ چشم اعمش چونکه خودرا بر نتافت ﴾
 ﴿ اختر اورا شمع شد تازه بیافت ﴾

فاطر السموات والارض جاعل الملائكة رسلاً اولی اجنحةٍ متنی و ثلاث و رباع
 یزید فی الحاق ما یشاء ان الله علی کل شیءٍ قدير) معنای شریفی : جمیع حمد ثنا
 حق تعالی به مخصوصدر ، که خالق سموات و ارض اولوب ملائکی رسل و انبیا
 ایاجیدر ؛ او یله ملائک که ایکیشر ایکیشر ، اوچر اوچر ، ددر ددر ، قادر
 صاحبیدر لر . الله تعالی زیاده ایار خالقنه اراده بیوردینی شیئی که قوت و عقل
 و تمیز و بلاغت و روحانیت کبی هر نوع نعمتدردر . — تحقیقا الله تعالی هر شیئی
 قادردر . قدرت ذات پاک الهمی ایله قائم بر صفة ازلیه در . آنک ایله حوادث و کائناتی
 ایجاد و اعدام ایدر . انک ضدی اولان عجز جناب حق محالدر . بو صفت جلیله به
 دلیل دخی عالم و شتمالاتی اولان انواع حیوانات و نباتات و معدندر . بونارک عظمت
 و غرابتی و ملیونلرجه صغیرلی عقوله حیرتار ویرمکده در قدرت و اراده الهمیه
 جائزانه تعلق ایدر لر . واجبات و مستحیلاته تعلق ایتزلر .

مشهوری

﴿ همچو پرهایی عقول انسیان ﴾

﴿ که بسی فرقت شان اندر میان ﴾

« ترجمه » ، اجنحة ملائک انسانلرک قناک عقولی کیدر که ، میسانه لرنده
 چوق فرق وارددر . « شرح » انسانلرک قادرلی عقول : ذکا ، خیال ، همت
 و بو کبی حالاتدن عبارت اولوب ، مع مافیله انسانلر بیننده عظیم فرقلر اولدینی
 منللو ، ملائکک دخی اجنحة مبعوثه لرنجه فرق کلی وارددر .

مشهوری

﴿ پس قرین هر بشر در نیک و بد ﴾

﴿ آن ملک باشد که مانندش بود ﴾

« ترجمه » امدی هر بشرک ایولکده و نالقد . قرینی ازل ملک اولور که
 آنک مانند و مشابهی اوله . « شرح » کابل و صالح انسانلره رحمت ملکاری
 قریندر . ناقص و فاسق انسانلرده عذاب ملکاری قریندر . بو بیت شریفدن
 مقصد عالی بودر . یوقسه بدکار انسانلره فنا و بد ماکار تقارن ایدر لر دیتک

• **تَرْجِمَهُ** • که بوضیای بز آفتاب حقیقتدن بولدق و خلیفه کبی ضعیفلر اوزره پارلادق « **شَرَحْ** » بو افاده ملائک کرامدن اواسه انست اولوب فقط کامل انسانلردن دخی بیان و ایرادی مناسبدر . دیرلرکه : بز بوضیاء ایمان ونور عرفانی آفتاب حقیقتدن بولدیغمزدن وجناب حَقِّک ضعیفایه مرحمتی چوق اولدیغندن بز دخی فقرای حقیقی معنأ تنویر ونعم روحانیه ایله دلسیر ایلرز . — بو بیت شریفده خلیفه حَقِّک فقرا وضعفایه اولان کمال محبت ومعاونتی دخی ایما اولنور .

مشنوی

﴿ چون مه نویسه روزه یا که بار ﴾
 ﴿ هر ملک دارد کمال ونور وقدر ﴾

• **تَرْجِمَهُ** • یکی یا اوچ کونلک ماه کبی یا مانند بدر کامل هر ملک مرتبه سنه کوره نور وقدر واعتبار طوتر . « **شَرَحْ** » مؤمن اولان انسانلرک درجاتی متفاوت اولدیغی کبی ، ملائکک دخی مراتبی متفاوتدر . بعض ملائک رسل و بعضیسی کامل اکمل و بعضیسی او مراتب جلیلیه و انعام عظمایه غیر نائلدر .

مشنوی

﴿ زاجنحه نور نالته اورباع ﴾
 ﴿ بر مراتب هر ملک را آنشماع ﴾

• **تَرْجِمَهُ** • قادلردن اوچ یا درت قنالی اوله زق مرتبه لری اوزره وارد و هر ملک اول نور آفتاب حقیقی علی مراتبهم ضیالانن و لامع اولمشدر . « **شَرَحْ** » ملائکک قناملری اولدیغی قرآن عظیم الشانده مصرحددر . بو اجنحه مادی اوله بیله جکی کبی ، معنوی دخی اولورکه علم و ادراک والهام مثللو احوال عالیه اجنحه عظیمه دن معدود و صاحبک ترقیسنه مدار عظیم وعین سوددر . انسانلرده دخی عقل و همت و علم کبی اوصاف اجنحه معنویه دندر . بیت شریفده اشارت اولتان آیت کریمه سوره فاطرده در . شویله که : ﴿ الحمد لله

خراب اولان کوزلر و دلار طاقت کتوره مزلر « شرح » ای طالب حق و اولانای
رومی بر آز اول ذکر اولنان آیت جلیله بی شوا بیاتله تفسیر ایلدی امدی شویتمک
خلاصه مآلی شوندن عبارتدر جناب حَقِّ کنه ذاتی ابصار مخلوقات و قلوب محدثانه
اکلا شیه میوب هیج بر کسمه ذات الهی بی کرکی کی وصف و تعظیم ایده مزینه
بحق وصف ایتک جناب حق نفسی وصف ایتدیکی صورتله وصف ایدر ینام
عایه قوللره رسوم توحیددن پیدا و ظاهر اولان شیئر طیف خیال ایله مشوب
و محتاط اولدینی شبه سزدر دیمک اولدی . جناب حَقِّ حقیقت توحید و جلال
عظمت تقریباً ندن آشکار اولان انوار خورشید وحدت ایسه قوللرک قابلرینه پیدا
و خطور ابدن جمله شیئرله مخالفدر .

مشنوی

﴿ چون خفاشی که تف خورشیدرا ﴾
﴿ بر نتابد بکسالد امید را ﴾

« ترجمه » خراب اولان دیده لر و کوللر شول بر خفاش کیدرکه ، کونشک
نورینه تاب آور مقاومت اوله میوب امید ی قطع ایلر تشریح و ایضا حدن وارسته در .

مشنوی

﴿ پس ملائک را چون ماعم یاردان ﴾
﴿ جلوه کر خورشیدرا بر آسمان ﴾

« ترجمه » امدی آسمان حقیقته جلوه کرو نور انداز اولان خورشید ذات
احدیتمک نورینه تاب و طاقتلری اولما مقده ملائکی ده بزه یار بیل نصل که بز حقیقت
و کنه حقه اطلاع و عرفاندن خارج بولنوروز . انلر دخی بیرون و خار جارددر .
وارسته شرحدر .

مشنوی

﴿ کین ضیا ما ز آفتاب یا فیم ﴾
﴿ چون خلیفه بر ضمیقان تاقیم ﴾

مشنوی

﴿ يشهد الله والملك واهل العلوم ﴾

﴿ انه لا رب الا من يدوم ﴾

« ترجمه » جناب الله ايله ملائک واهل علوم شهادت ايدرلر، تحقیقا بشقه رب وخالق یوقدر، الا اول الله رفیع الدرجاتدر دائم وباقی وایزالدر « شتریح » بیت ايله اشارت اولنان آیت کریمه سورة آل عمراندهدر شوبله که (شهد الله انه لا اله الا هو والملائکة واولو العلم قائماً بالقسط لا اله الا هو العزيز الحكيم) معنای شریفی : ذاتندن بشقه اله اولدیغنه الله شهادت وظاهر ایتدی ملائک وارباب علوم دخی وحدانیت الهیینی اقرار ایتدیلر جناب حق کافه امور واحکامنده قسط وعدلی اقامه ایدرک تحقیق آندن بشقه اله یوقدر اقرار وحدانیت ایتمیلره منتقم وکافه عباد اوزرینه بر حکیم بر تعظیمدر . بو آیت کریمه یه ابتناء انیاء وامناء وعلماء مشروع اولان احوال وکیفیاتی تبلیغات ربانیه یه توفیقاً خلقک عقل و اقتدار لرینه کوره بیانه مأموردلر .

مشنوی

﴿ چون کواهی داد حق که بو دملک ﴾

﴿ تا شود اندر کواهی مشترک ﴾

« ترجمه » چونکه خدای علیم ورب حکیم شهادت ویردی ، ملک نه شی اولور که خدای لم یزک شهادتنه مشترک اولسون . یعنی جناب حقک شهادتی وار ایکن ملائک واهل علومک شهادتی نه اولور . بک واضح ایدوکنه بناء مستغنی شرحدر .

مشنوی

﴿ زانکه شمشان و حضور آفتاب ﴾

﴿ بر نتابد چشم و دل های خراب ﴾

« ترجمه » زیرا که کونشک شعاع ونور و ظهور و بروزنه طوغری بافته

کیمدو دیدیلر . معنای شریفی عرشدن ترا به قدر اولان ذرات کائناتندن هر ذره جناب
 حَقِّک پرتو تجلی ذاتی و عکس تابش انوار صفاتیدر . ذات قدسیست مراتب حضرت
 پیغمبری آتیده واقع اولان ای شیء لفظ شریفیله سؤاله مأمور اولوب آنلری الزام
 و تبکیت بیوردیلر . بعده آنلری اعتراف و اقراره الجاء ایتک ایچون قل الله
 اکبر شهادت قول شریفیله جوابه مأمور بیوردلدی . کافر لر صو ک درجه ده
 جهالنلرندن طولانی وجه لامع احمدیده برتوننار اولان انوار ساطعه جلال احدی
 کورمدیلر الله شهید یفی وینکم دیمکه امر اولندی . بناءً علیه نبی ذیشان دخی
 امر حقی تبلیغ یلیه رک اوشهادتک تصدیق بنم معجزاتمدر و شهادت عظمای بیوزمه ده
 کورمیلر شهادت صغری اولان رؤیت معجزاتمه محتساجدر بیوردیلر . امدی
 توفیق الهی به نائن و مظهر اولنلر وجه محمدیده انوار ذات و صفاتی کوره رده ک
 شهادت سبحانی انسالرک شهادتندن دهسا بیوک اولدیقتی اکلا دیلر و علم الهی
 حقایق اشیا یی احاطه ایتدیکنی بیلدیلر نور هدایتله وحدانیت الهی به و نبوت
 محمدی بیه ایمان ایتدیلر .

مشنوی

﴿ نئی بگویم چون قرین شد در بیان ﴾

﴿ هم خدا وهم ملک هم عالمان ﴾

« ترجمه » خیر سو یلرم ، چونکه بیانده و قرآن عظیم الشانده قرین اولدی .

هم جناب خدا هم ملائک هم عالملر « شرح » خیر سو یلرم . افاده سی یا « الکی

کلامدن کیرو طوت و سویلمه « امرینه مظهر اولان زید . یا مولانا و یا بشقه بر

عارف و دانا و یا خود رسول عالیشانک امر شریفی اولسه انسبدر . شویله که :

اسراری سویلمه و حق تعالی کندیینه کواه اعظمدر دیمکن مقصدم . جناب حقه

و آخرته دائر هیچ برشی سویلمه امک اولیوب بلکه دنیاده سویلمه می جائز

اولیان اسراری فاش ایتمکدر : یوقسه بیلمه می لازم کلان احوال ایچون جناب

خدا قرآن عظیم الشانده کندی ذات پاکنی و ملائک و علمای شاهد طوتمشدر .

اشارت اولان آیت کریمه آتیده کی بیت شریفده درج و ترجمه اولنه بقدر .

مشنوی

﴿ چونکه غیب و غایبی رو بوش به ﴾

﴿ پس دهان بر بند و لب خاوش به ﴾

« **تَبَجَّهْرُ** » جناب سید المرسلین علیه صلوات الملك المعین ینہ زیدہ بیوردر
یا زید ، چونکه غیب و غیبک مستورینی دها ایودر ، ایدمی دهان و ابکی بند ایله
خاموش و ساکت اولمق اولی در [مرور ایدن تفصیلات حسدیله بو بیت شریف
وارسته شرحدر]

مشنوی

﴿ ای برادر دست و ادا از سخن ﴾

﴿ خود خدا پیدا کند علم لدن ﴾

« **تَبَجَّهْرُ** » ای برادر ، الکی سوزدن کیرو طوت ؛ خدای متعال و خلاق
لایزال علم لدنی کندی پیدا ایلر « **شَرَحُ** » طرف عالی جناب سید کائناتدن
زید و اهل قلوبه بر خطابدیر مالی سرائر غیبیه نک اظهار اولفامسفی بیاندر نتکم
حدیث شریفده بیورلمشدر « علم الباطن سر من اسرار الله و حکمت من حکم الله
یقتذفه فی قلوب من یشاء من عباده » معنای شریفی باطن حکم ربانیه دن برسر
و حکمتدر آنی حق تعالی ایستدیکی قوللرینک کوللرینه القا بیورر »

مشنوی

﴿ بس بود خورشید را رویش گواه ﴾

﴿ ای شیء اعظم الشا هد اله ﴾

« **تَبَجَّهْرُ** » گوشه کندی وجه و نوری شاهد اوله رق کافی اولور ؛ شاهد
لرک الک بیوکی هانکی شیدر ؟ الله تعالی در « **شَرَحُ** » بو بیت شریف سورده انعامک
اوائلنده کی . قل ای شیء اکبر شهادة قل الله شهید بینی و بینکم آیت جلیله سنه اشارتدر که
سبب نزولی قریش اهل بسندن بر طاقی حضور فیوضاتنشور جناب رسالتپناهی به
کله رک یهود و نصاری کندی کتابلرنده ذکر و وصفکنزی بوله مدیلر سنک شاهدک

مشنوی

- ﴿ غائب از شه در کنار نغرها ﴾
- ﴿ همچو حاضر اونیکه دارد وفا ﴾

« تَرْجِمَه » ، او قلعه محافظی در بندو کدکاری کناننده و شاهدن غائب اولدینی
 حالده شامک حضورنده اولانلرکی وفا ایلر [وارسته شرحدر] .

مشنوی

- ﴿ پیش شه اوبه بوداز دیگر ان ﴾
- ﴿ که بخدمت حاضر ندوجان فشان ﴾

« تَرْجِمَه » ، شاهک نزدنده او قلعه دار نظرگاه شاهانه لرنده جانسپارانه خدمت
 ایدنلردن دها ایودر معنای آجیقدر .

مشنوی

- ﴿ پس بغیبت نیم ذره حفظ کار ﴾
- ﴿ به که اندر حاضری زان صد هزار ﴾

« تَرْجِمَه » ، ایمدی غیبتده یارم ذره و جزئی ایش و کاری حفظ ایلمک حاضرانده
 اولان حفظ کارلرک یوز بیکندن دها ایودر . « شَرَح » غیبه ایمان ایدوب
 خشیت الهیه دن طولایی اصلا ناسزا ایشلرده بولنیه رق هرکارده رضای پاک
 جناب حق استه یئرک مزیات علیه لری پک شهرتلی و شان آوردر .

مشنوی

- ﴿ طاعات و ایمان کنون محمود شد ﴾
- ﴿ بعد مرک اندر عیان مردود شد ﴾

« تَرْجِمَه » طاعت و ایمان شمعی دنیاده محمود و مقبول اولدی ، اما موثدن
 سکره روحانیت هرکسه عیان اولونجه اولوقت عبادت مردود و فائده سزدره
 معنای آجیق اولدینندن وارسته شرحدر .

بناءً علیه دنیاده رؤیت و مشاهده اولتیمان الله و آخرته غیباً اینانه رق و اولباده حَقّ او امرینه امتثال اتمک موجب سعادت بی حساب اولدینی وارسته تذکاردر .

مشنوی

﴿ کو که مدح شاه کوید پیش او ﴾

﴿ تا که بر غیبت بود او شرم رو ﴾

« ترجمه » زرده او کمسه که شاهک حضورنده شاهک مدحتی سویلر ، تا اول کمسه که شاهک غیبتنده شرم رو اولور . « شرح » شاه حاضر اولدیعی حالده رضای عالینسه مخالف حرکت ایتیمان بنده بالطبع صادق و اغراض شخصیه دن و جمایلکدن ازاره اولور .

مشنوی

﴿ قلعه داری کز کنار مملکت ﴾

﴿ دور از سلطان و سایه سلطنت ﴾

« ترجمه » بر قلعه محافظی که مملکت و ممالک کنارندن و سلطانندن دور و بعید اوله [بو بیت شریفک مال عالیمی آتیده اجمال اولنور] .

مشنوی

﴿ پاس دارد قلعه را از دشمنان ﴾

﴿ قلعه نفر و شد بمال بی کران ﴾

« ترجمه » او محافظ دشمنلردن قلعه بی حفظ ایدر و آتی نه ایتمز ماله مقابل صائمز « شرح » شاه حاضر اولدینی حالده قلعه دار اولان بر کمسه کمال غیرتله قلعه بی محافظه و نهایتسز ماله مقابل دشمنه صائمسی روا کورمنسه او محافظک نزد شاهانده قدر و اعتباری عظیم اوله جنی کبی دنیاده دخی شریعت اسلامیه نک تعیین بیوردینی سنورلری کچمیوب دائماً محاسبه نفس ایله مشغول اوله رق زخارف و الوان بی نشان دنیوی بهیه فریفته اولمیانلر هر درلو مکافات اخرویه به لایق و حساباندرلر .

مشنوی

﴿ مدتی معکوس باشد کارها ﴾

﴿ شخه را دزد آورد بردارها ﴾

« ترجمه » بر مدت اولور که ایشار معکوس اولور و خرسز ضابطی اصمق ایچون دارا غاجنه کتورز. دنیاده امور و احوال معکوسه موقت بر مدت ایچون جاری اولوب آخرته وارنجه شقی و شقی مسعود و عالی اوله جنی شه سزدر .

مشنوی

﴿ تا که بس سلطان و عالی همتی ﴾

﴿ بنده بنده خود آید مدتی ﴾

« ترجمه » تا که چوق سلطانر و چوق عالی همتار بر مدت گندی بنده نیک بنده سی اولور . « شرح » مثلاً بر سلطان عالیشان برای تحصیل علوم بندکادن معدود اولان بر خواجه و استاددن کسب علوم و هنر ایلر و یا صورتا بنده و فقیر کورینسان بر مرشد کامله سلطان مرید اولور و یا عالی همت بر کسه فقر حال و سائر اسبابدن طولایی دنیاده بر دنی به قارشو مغلوب و محکوم کورینور .

مشنوی

﴿ بنده کی درغیب آید خوب و کش ﴾

﴿ حفظ غیب آید استعباد خوش ﴾

« ترجمه » بنده ک غیبده گوزل و لطیف کلور ، غیبک حفظی استعباد و بند کیده خوش کلور . « شرح » بر بنده و یا بر مأمورک مالک و آمری حاضر اولمدینی حالده کویستره چکی عبودیت و صداقت باعث محبت و نجات اولور ، زیرا افندیسی حاضر ایکن اوله جق حسن خدمت مقبول ایسه ده نمایش و مداهنه مقصدیاه دخی اوله بیلور ، فقط غیابده اولان حسن خدمت کواد صدق و تسلیمیتدر!

«تَجَمُّدٌ» چونکه آسمانی اظاهراً منشق و پاره پاره قیلسه م ، آسمانده
 فطور و یاریق کوررمیسین کلامنی نصل دیرم ؟ «شرح» اشارت اولنان آیت
 جلیله سوره ملك ددر . شویله که : (الذی خلق سبع سماوات طباقاً متری فی
 خلق الرحمن من تفاوت فارجع البصر هل ترى من فطور ثم ارجع البصر
 کرتین ینقلب الیک البصر خاسئاً وهو حسیر) معنای شرافی : شول الله که
 سموات سبعی طبقات اوله رق خلق ایتمشدر . و او طاقم مخلوقاتده بر نقصان
 و تفاوت کوررمیسین کوزکی جور بر یاریق کوررمیسین مکرراً چویر بر یاریق
 کوررمیسین . اشته کوزک دقتدن یورغون و بی ناب عودت ایدر معلوم اوله که
 بو آیت جلیله ده ذکر اوائان طبقاتدن مقصدعالی طبقات جسمانیه در زیر اسموات
 جسمانی اوله مش اولسه اکا نظر ایله امر اولنمزایدی . انلرک جسمانیتری
 حقنده قرآن کریمده بر دلالت بولنیدینی ضروریدر . برده سمواتک قابل
 رؤیت و معاینه اولمیرنده علما بیننده اختلاف اولنمشدر . برطاقی رؤیت اولنیدینه
 قائل اولمشلر و نصوص قرآنییه ظاهرینه حمل ایتمشلردر . دیکر برطاقی
 رؤیت و حس اولنیدینه ذاهب اولمشلرکه قاضی ابو بکر ابن العربی بو قوله
 ذاهب اولنلردندر و رؤیت سماء حقنده آیاتی تأویل ایدوب کورنمکده اولان
 رنگ جسم شفافی اولان هواء نسیمینک طبقات مترکه سیدر دیمشدر . خلاصه
 سموات سبعی و عرش و سائر اجسامی انکار ایدنلرک بر دلیللری یوقدر .
 چونکه منجملرک الات رصدیه ایله کوره بیلدکلری کواکب اولوب او مثللو
 دورینلر ارضدن مسافات شاسعه ایله بعید بولنان سمواتک جسمیتلرینی تحقیق
 ایتدیره میورلر . امدی عدم وجداندن عدم وجود لازم کلیه چکی تضایای
 مشهوره دندر .

مشنوی

﴿ تا درین ظلمت تخری کسترند ﴾

﴿ هرکی رو جانبی می آورند ﴾

«تَجَمُّدٌ» تا انسانلر بو ظلمت دنیاده تخری دوشه سونلر و هرکس یوز
 و وجهی بر جانبه گتورسونلر معنایی آچقدرد .

فانی دنیاک پنجره سنی قبادق « شرح » بویتک مالی معاً حقندن ولساناً مولاناندن اولمسنده کر چه مناسبت وارایسه ده فقط ایبات سابقه روشنه کورد ذات رسالت پناهی جانب قدسیلرندن زیده واهل ایمانه بر خطا بدرکه اتم ایچون قرآن کریمده ذکر اولنان احوال غیبیه ایمان واجبدر زیرا دنیاده او طاقم احواله اطلاع اولتمق اسبابی یوقدر بو عقلا ده اثبات اولنور مثلاً بر مکافات الله ایتمک ایچون آندن اولنیک چوق زحمتلر چکیلور اگر دنیاده امور غیبیه کورلسه اولوقت هرکس تردد سنز مأمورات شرعیه اقدام ایدر ایدی و فرد آفریده هیچ برانکارده و لغزدی اشته دنیاده بونجه طاعات مشقتلری و جهاد کبی مخاطره ملی شیئله نفسی القاء ایتمک کلفتلری ایمان بالغیب فکریدر امدی بر مؤمن غیبی تصدیق و اعمال مشروعده سعی ایدر ایسه آنک نزد المهدیه قیمب و اعتباری آرنار بیتده اشارت اولنان آیت جلیله سوره بقره ده در شویله که المذک الکتاب لاریب فیه هدی للمعتین الذین یؤمنون بالغیب و یقیمون الصلاة و نماز رزقتاهم ینفقون . معنای شریفی ای محمد سکا انزال اولنان قرآن کریم بر کتاب کاملدرکه حقندن اولدیغنده شبهه یوقدر بعث و جنت و نار و سایر احوال اخرویه ایمان ایدنلره و اقامه صلاتله کندولرینه اعطا اولنان نعم ظاهر دینی فقرا ، و مستحقلره صرف ایدن اهل تقویه رشده هدایت و یول کوستر یجیدر . معلوم اوله که حروف مقطعه حقنده یک چوق سوزلر واردر ، مفسرلردن بر طاقمی سورهلر ابتدالرنده که حروف هجاء متشابهات و اسرار قرآنیهدندر دیورلر بر طاقمی بر راسم الهییه مفتاحدر دیورلر مثلاً الف الله لام لطیف م مجید اسم شریفلرینه اشارتدر غیب حس و عقلک ادراک ایدمه چیکی امرخنییه دنیلور . بودخی ایکی قسمدر بر قسمی اکا دلالت ایده جک بر دلیل یوقدر « وعنده مفاتیح الغیب لایمهاها الاهو آیتنده بیان بیوریلاندر دیگر ی اکا دلالت ایده جک نشان و امارات واردرکه وجود صانع و صفاتی بو قیلدنر زیرا ذات حق موجود غیبی در . حس و عقل ایله ادراک اولنمیورسده بونجه آثار و کائنات علویه و سفایه آنک ذات و صفاتسه براهین و هجیح قاطعه در .

مشنوی

﴿ چون شکاف آسمانرا در ظهور ﴾
 ﴿ چون بگویم هل تری فیها لطور ﴾

برسیا عفت کو ، ممداء سبباً سبباً
« تَبَجَّهْرُ » بو تخری آنادیده اولان شیئن طولاییدر وهم اولوقتددرکه
حقیقت پوشیده وخفیدر معناسی آچقدر ،

مشنوی

- ❖ شد خیال غیب اندر سینه زفت ❖
- ❖ چونکه حاضر شد خیال او برفت ❖

« تَبَجَّهْرُ » غیب ونامحسوس اولان برشئك خیالی سینده بیوک اولدی ؛ اما
اوغیب حاضر وظاهر اوانجه خیالی کندی « شَرَحْ » هر بر شی کورنمزدن اول
آنی خیال بیوتیور ، زیرا خیالک پیدا اولدیفی قوای دماغیه نامحسوردربناه علیه
خیالدهخی برشی بیوتچه بیوتیور .

مشنوی

- ❖ کرس-مای نوربی باریده نیست ❖
- ❖ هم زمین تاری بالیده نیست ❖

« تَبَجَّهْرُ » آسمان نورانی بی مطر ویاغیشمز دکلدر ؛ وسیاه اولان زمین
دخی بی نشو ونما دکلدر « شَرَحْ » نورانی اولان سمانک بارانه وسیاه اولان ارضک
نشو ونمایه استعدادی شبهه سز ایسهده زمان ظهورلری ونتیجه فیضلری بزجه
غیب اولدیغندن آعیشرمزلی انلره تعلیق ایتیموب زراعت وسائر اسباب ایله چالشورز
وچاایشدقچه اذن خدا ایله نائل انعام اولمش ارلورز — (باریده) یاغیش
(بالیده) اوزامش وزیاده اولمش معنالیینه در ادات نفی بی لفظی داخل اولنجه
معنالیری یاغیشمز ونما سز اولور .

مشنوی

- ❖ یؤمنون بالغیب می باید مرا ❖
- ❖ زان بستم رکون فانی سمر ❖

« تَبَجَّهْرُ » غیب اولان احواله ایمان ایتک بزه لایقدر اندن طولایی بو

« ترجمه » حضرت سایان خاتمی کهنسدی پرمغنه وضع ایلدی واستدیکی وجهله چویردی ؛ آنک اوزرینه دیووپریر حضورمیمنت موفورینه جمع اولدی ، « شرح » سایان علیه السلام القا آت شیطانیه ونفسانیه بی دفع ایله قوه روحانیه سی تکرار ید عالیرینه آنجه جن وشیطان وپری وانلره مائل اولان بعض انسان غوی فرمان خدمته ابراز انقیاد ایتدیلر .

مشنوی

- ﴿ آمدند از بهر نظاره رجال ﴾
- ﴿ در میانشان آنکه بدصاحب خیال ﴾

« ترجمه » رجال وانسانلر حضرت سلیمانک کمال قوت و بلند اقتداری بی کورمک اوزره حضور مهابت نشورلرینه کلدیکلری صرده ذکر ی کچن فنا خیال وظنده بولنان دلیقانی دخی انلر ایله برابر ایدی . وارسته شرحدر .

مشنوی

- ﴿ چون دید انکشتش بدیدانکشتی ﴾
- ﴿ رفت اندیشه و کانش یکسری ﴾

« ترجمه » چونکه اول دلیقانی حضرت سلیمانک پرمغنه ینه خاتمی کوردی ، اولجه ایتدیکی ظن وخیال کاملاً زائل اولدی « شرح » مذکور دلیقانی سلیمان علیه السلامکی قیافتیله برابر قوه معنویه ومدکیه سی تکرار کورنجه اصلا شهبه سی قالمدی ؛ اما اصل هنر حضرت سایانی شکل فقیرانه ده بالق اولرکن کوردیکی زمان کندوسنه حرمت ایتمک ایدی ؛ کذلک انسانلرک دنیاده بولندقلری مدتجه قوه روحانیه بی بعض مرتبه اکلارلر ایه ده تأثیرات عظیمه سی کورمدیکلر نندن طولانی کرفتار شک وشبه اولورلر ؛ فقط بعدالموت ظاهر وباطن کوانش کبی ظهور ویقین بولور .

مشنوی

- ﴿ این محری از پی نادیده است ﴾
- ﴿ وهم آنکه هست کان پوشیده است ﴾

« تَرْجِمَهُ » اگر بو بالی طوتان جناب سلیمان ایسه نه ایجون یا لکڑ و خفیدر؛

د کل ایسه عجب بونده کی سلیمانلق سیما وصفی ندر؟ بو بیت شریف دلیقانی
شبهه سنی اکلایتمقدمه اولدیغندن وارسته شرحدر .

مشنوی

﴿ اندرین اندیشه می بود اودودل ﴾

﴿ تا سلیمان گشت شاه مستقل ﴾

« تَرْجِمَهُ » او دایقانی بو فکر و اندیشه ده ایکی کوکالی یعنی متردد ایدی؛

ناکه جناب سلیمان شاه مستقل و پراقتدار اولدی . « تَرْجِمَهُ » او کنج بروقت
جناب سلیمانک شان و شوکتی کورمینجه و صیده اولان اشتعالی کورنجه علوی بدن
متردد اولدی؛ فقط جناب وهاب مطلق اثر احسانی اوله رق روح پر فتوح
حضرت سلیمان ینه نائل قوت فراوان و آثار و اقتداری میدانه ظهور ایتسی
حسیله او کنج ظاهراً و باطناً سلیمانی طائیش و صاحب اتباه اولمشدر .

مشنوی

﴿ دیو رفت از ملك و تخت او کریخت ﴾

﴿ تیغ بختش خون آن شیطان بریخت ﴾

« تَرْجِمَهُ » دیو و شیطان حضرت سلیمانک ملك و تختدن قاچدی و سلیمان

علیه السلامک بخت تینی شیطانک قانی دوکدی . « تَرْجِمَهُ » حضرت سلیمانک
قوة روحانیه می عظیم ایکن حسب البشریه شیطان لعین و نفس برکین بعض مرتبه
اغفال ایلدکلرندمه مهر معنوی اقتداری لندن آلمشدر ایدی . بعده جناب کبریا
حضرت سلیماناه اقتداری احسان ایله شانی اعلا واسنا ایدنجه القا آت نفسانیه
و تسویلات شیطانیه زائل اول نبی ذیشان ینه مرادینه نائل اولمشدر .

مشنوی

﴿ کرددر انکشت خود انکشتی ﴾

﴿ جمع آمد لشکر دیو و پری ﴾

« تَوَجَّهْ » ، بو رجا و خوف پرده ده اولور ؛ تا بو پرده نك وراسنده هر انسان پرورده و تربیه اوله . انسانلی خوف ایله رجا دائره سنده بولمیرینی تشویقدن عبارت اولغله [وارسته شرحدر] .

مشنوی

﴿ چوزدریدی پرده کو خوف ورجا ﴾

﴿ غیب راشد کروفری بر ملا ﴾

« تَوَجَّهْ » چونکه پرده نی بیرتارسین ، خوف ورجا نزهده قالور ؛ او حالده غیبک کروفری آشکار اولور . « شَرَحْ » ، السنه رسل کرامده موعود بونجه سعادت اخرویه هپ غیبه ایمان اتمکه واپسته بولندیغی افاده و بیان ایده یور .

مشنوی

﴿ بر اب جو برد ظن يك فتيا ﴾

﴿ که سلیمانست ماهی کیرما ﴾

« تَوَجَّهْ » بر دلی قانلی ایرمق کنارنده بر ظن کتوردی ، که بزم بالق طو توجیمز سلیماندر . « شَرَحْ » بو بیت شریف ایکی وجهله شرح اولتور : بری ، جناب سلیمانی حسب الحکمه مهرسز اولدیغی بر صروده بالق صید ایدر ایکن کورونجه بر کنج آدمک حیرتده قالمسی ؛ دیکری او دلیقسانلی جناب سلیمانی حکومت و سلطنت هنکامنده کوردیکی حالده بده بو احوال عالیهدن بر قاج درجه آیرلدیغی کورنجه کنددی کنددی به دیدیکه صورت و قیافت جناب سلیمانکدر اما اولکی قوت و صفوت نزهدهدر ؟

مشنوی

﴿ کرویست این از چه فردست و خفیت ﴾

﴿ ورنه سیمای سالیما نیش چیست ﴾

کون اولورکه آنلرک احوالنده تقاید بولنسه بيله تحقیقه تبدیل اولور بناءً علیه جناب انسدن روایت اولنان « اخلصوا لله اعمالکم واعزوا الاسلام » حدیث شریفک معناسی الله عمللرک زده ریا قارشیدر میکز و رسوم اسلامیه قوت و عزت و یرکز امدی اصحاب کرام اسلامه نه صورتله عزت و یرهلم دیه صورتلر جواباً بیوردیلرکه نزد علمایه کیدوب لوجه الله علم اوکره نکز وارباب بدعت و هوایی نصیح و پندله زجر ایدیکز هرکیم آنلری رد ایدرسه بتون جنلر و انسانلر ثواب اعمالنه نائل اولور. اگر آنلری رد ایدرکن وجه الهی پی التزام ایتزسه مکه سا کتلی خلق اوانه لیدنبری آنلرک عددنجه ثواب واردر بناءً علیه ینه اصحاب دیدیلرکه ریاکار عملیه مأجور اولورمی جواباً بیوردیلر الله ذوالجلال حکم ایتشدرکه مطابق اعزاز اسلام ایدلر نار جحیمده یا نتمغه لایق کورلیه جکلردر. اشته مقامدن مستفاد اولان نکتته لطیفه شودرکه هر عاقله کر کدرکه اخلاق محمدیه ایله اتصاف ایدرک کسه نک عیبی یوزینه اورما مقدر.

مشنوی

﴿ خواهد آن رحمت بتابد بر همه ﴾

﴿ بر بدو نیک از عموم مرحمه ﴾

« تَبَجَّهْ » جناب حقک مرحمتی استرکه جمله سی اوزرنده پارلاسون ؛ ایو و فبایه الحاصل عمومک اوزرینه شامل و تابان اولسون « معناسی آچقندر .

مشنوی

﴿ حق همی خواه-دکه هر یر و اسیر ﴾

﴿ بارجا و خوف باشند و حذیر ﴾

« تَبَجَّهْ » جناب حق استرکه هر بر اسیر و اسیر رجا و خوف اراهنده حذر ایدیجی اولسونلر معناسی آچقندر .

مشنوی

﴿ این رجا و خوف در پرده بود ﴾

﴿ تاپسی این پرده پرورده شود ﴾

مشوی

﴿ تک مران درکش عنان مستوربه ﴾

﴿ هرکمی از پندار خود مسروربه ﴾

« ترجمه » بردن وسرعتله براق ناطقه‌نی سورهه ، عنان اظهاری جک ؛
 زیرا کلامک مسـتور اولمی ایودر ، هرکس کندی ظن و تحمینهله مسرور
 اولمق اولادر مستغنی شرحدر .

مشوی

﴿ حق همی خواهدکه نومیدان او ﴾

﴿ زین عبادت هم نکر دانندرو ﴾

« ترجمه » حق تعالیتک اراده ازلیه‌سی بونک اوزرینه‌درکه نومیدلری بو
 عبادتدن یوز دوندرمسونلر وارسته شرحدر .

مشوی

﴿ هم مشرف در عبادتهای او ﴾

﴿ مشغول کشته بطا عتهای او ﴾

« ترجمه » جناب حق ایسترکه ، قوللری عبادتیه هم مشرف وهم طاعات
 صمدانیه‌سیله مشغول اولسونلر [ارادات جناب‌خدا انسانلرک سلامت وسعادتییون
 اولدینی وارسته شرح در] .

﴿ هم با میدی مشرف می شوند ﴾

﴿ چند روزی در رکابش می روند ﴾

« ترجمه » بر امید ایله مشرف اولسونلر و بر قایق کون دنیاده ایکن خدمت
 جهان قیمت مولاده بولنسونلر « شرح » جناب‌خدای لایزال ایسترکه قوللری
 دائماً طریق عبادتده بولنسونلر و مراسم مقدسه اسلامیه‌نی ترک ایتمسونلر ایشه بر

﴿ بقیة قصه زید در جواب رسول اکرم صلی الله علیه وسلم ﴾

قصه زیدك بقیه سنه و جناب رسول اکرمك فرمان بیوردینی جوابه دائردر.

مشنوی

﴿ این سخن پایان ندارد خیز زید ﴾

﴿ بر براق ناطقه بر بند قید ﴾

« **تَبَجَّهْرُ** » ذکرى سبق ایدن « سجده ایت و حقه تقرب ایه » کلامی و سائر حکم محرره نهایت طومز ؛ ای زید ، ناطقه براقی قید و بند قیل . « **شَرِّحْ** » ، فخر کائنات حضرت تبری بیوردر لکه ، ای زید اسرار روحانیه ی سوبلمه کر چه براق ناطقه اوج اعلایه طوغری روان اولق و اظهار اسرار و حقایق ایتمک ایستر ایسه ده دنیاده بوکا مساعده ویرلماشدر .

مشنوی

﴿ غیب مطلوب حق آمد چندکاه ﴾

﴿ این دهل زنرا بران بر بند راه ﴾

« **تَبَجَّهْرُ** » نیجه زمان غیب و سر جناب حفق مطلوبی کلدی ؛ بناءً علیه بو طاوولجی بی یولی باغلامق جهت سه سوق ایت « **شَرِّحْ** » یا زید نصل که انسانلرک ناسزا عمللری بیله زمان موتلرینه قدر پرده خفاده قالیورلر و بو امر موافق حکمت الهیه اولیور سندخی قطعاً مخالف حکمت حرکاتده بولنمه .

مشنوی

﴿ پس تو هر جفتی که می خواهی تورو ﴾

﴿ محور هم شکل و صفات او بشو ﴾

« تَبَجَّجْ » امید می سن هر بر جفتی که استرسین ، یوری آنده محوی وهم

شکل وهم صفاتی اول « شَرِّحْ » ای انسان ، بیل که اعمال و اقوال خبیثه استعمال

ایدر ایسه که سن دخی خبیث واکر افعال و کلمات حمیده اختیار ایلر ایسه که مقبول
وظیب اولورسین ؟

مشنوی

﴿ نور خواهی مستعد نر شو ﴾

﴿ دور خواهی خویش بین و دور شو ﴾

« تَبَجَّجْ » نور ایستر ایسه که نوره مستعد اول ، حقدن دور اوباق ارزو

ایلر ایسه که خود بین و دور و مهجور اول « شَرِّحْ » کنیدیکی مسعود کورمک ایستر

ایسه که او امر الهیه بی طوت و رضای حقی منتظر اولوب سیئات و فناء قلدردن چکیل.

مشنوی

﴿ وررهی خواهی ازین سجن خرب ﴾

﴿ سرمکش ازدوست و اسجدو اقترب ﴾

« تَبَجَّجْ » اکر بو خراب اولان زنداندن طریق خلاص ایستر ایسه که

دوستدن باش چکمه و سجده ایله تقرب ایت « شَرِّحْ » ای طالب راه هدایت

قبله حقیقی به توجهله کرم نامتاه ، رب العالمیندن امیدنی کسه و زمین اطاعت

و انقیادده وضع جبین ایت شهه مز حقه واصل اولورسین . اشازت بیوریلان

(و اسجدو اقترب) آیت جالبه می سوزده علقده دره معنای منیفی سجده ایت و حقه

تقرب ایله بناء علیه عبدك جناب حقه الك قریب و یقین اولدیفی زمان ساجد
ایکندر مال شریفنده حدیث منیفده واردر .

مشوی

﴿ آن دل چون سنک راما چند چند ﴾

﴿ نرم کفتم و نمی پذیرفت پسند ﴾

« **ترجمه** ، اول سیاه‌پاش کبی قلبه بزندقدر نرم و بموشاق سویلدک و لطفله نصیحت و یردک ، پنه منتصیح و قابل پسند اولمدی . وارسته شرحدر .

مشوی

﴿ ریش بدرا داروی بد یافت رک ﴾

﴿ مرسر خرراسزد دندان سسک ﴾

« **ترجمه** ، فنا یارندنک طمرینه بد و آغر علاج لایق اولدی ، مرکب و اشکاک باشنه کوپلک دیشی یاقیشور « **شرح** » بیان بیوریلان تعبیرات ضروب امثالنددر ، که مفصد ، عاصی و قبیح اولانلرک جزاسی حاللرینه کوره شدید و ثقیل اولوردیمکدر .

شنوی

﴿ الحیثیات للخیثین حکمتست ﴾

﴿ زشت راهم زشت جفت و بابتست ﴾

« **ترجمه** » خیثیات خیثین ایچون حکمتدر ، چرکینه چرکین جفت اولمق

لایقدر « **شرح** » اشارت اولنان آیت کریمه سوزده نورددر . شویله که :

(الحیثیات للخیثین و الخیثون للخیثات و الطیبات للطیبن و الطیبون للطیبات)

زوجات جناب سیدالمرسایندن ام المؤمنین عائشه‌نک نزاهت شان و طهارت ذیللری

حقنده نازل اولمشدر افک و افترا و ادیلرنده طولاشان مشرک و منافق‌لری مهوت

قیلمشدر و ذات عالی‌شان نبی آخر زمان و اهل بیت بارضوانک طهارت و قدسیتلرینه

شهادت ایشدر علم شریف اصولده بیان اولندیفی وجهله خصوص سبب عموم حکمه

منافی اولماغله معنای شریفی شویله در که خیثه‌لر خیثلرایچوندر و خیثلرده خیثه‌لره

مخصوصدر طیه قادنلر طیلر ایچوندر و طیب ارککار طیباته مخصوصدر .

« تَنْجِيهٌ » اول كونده كه ، سرائك جمله می آشكار اولور ؛ سزندن
 جبهه سی آرزو اولمیان بر طاقم کامن و خفایا ظهور ایده جکدر . « شَرْحٌ »
 اشارت اولان آیت کریمه سوره طارقددر . شوبله که : « یوم تبلی السرائر
 فما له من قوة ولا ناصر » معنای شریفی : اول کون که اسرار آشکار اولور ،
 انکار حشر و سائر معاصی حسنیله دوچار عذاب اولانلردن دفع عذاب
 ابده جک بر قوت و یازدم ایدیجی یوقدر .

مشنوی

﴿ چون سقوا ماءً حمیماً قطعت ﴾
 ﴿ جملة الاستار مما افضحت ﴾

« تَنْجِيهٌ » چونکه مجرمله حمیم وقاینار صو ایچریلور ، جمله بغرسقلمری
 مقطوعه و آشکاره اولور ، شول ایشدن که رسوا اولدی « شَرْحٌ » اشارت
 اولان آیت جلیله سوره محمددر . شوبله که : « کمن هو خالد فی النار وسقوا
 ماءً حمیماً فقطع امعاءهم » معنای شریفی لطف و اکرام ربانیه یه نائل اولان
 صاحباه نازده خلودله محکوم اولانلر کیمیدر آنلره قاینار و صیجاق صولر
 ایچریلنجه باغرسقلمری پارچانور .

مشنوی

﴿ نار زان آمد عذاب کافران ﴾
 ﴿ که حجررا نار باشد امتحان ﴾

« تَنْجِيهٌ » نار اول سبیدن کافرلرک عذاب کلدی که ، طاشک امتحانی
 آتس اولور . « شَرْحٌ » نصایح اندیسانی قبول ایتمین قلوب مشرکین سنک خارا
 کی قاتی و نباتات ایمانیه دن خالی اولمشدر . بناء علیه آنلر بعض دیارده حطب یرینه
 یا قلوب یمک پشردکاری سیاه طاشلر کی نارچیم حطبلری اولوب دائمی
 صورتده آند ، قالورلر .

مشنوی

﴿ قی در افتادند ایشان از عنای ﴾

﴿ آب می آورد زیشان میوها ﴾

« **ترجمه** ، کوله‌لر زحمتدن قی واستفراغ ایتدیلر و ایچدکلی صیجاق
صو معدله لرندن میوه‌لری طیشاری چیقاردی [وارسته شرحدر] .

مشنوی

﴿ چونکه لقمانرا در آمد قی زناف ﴾

﴿ می بر آمد از درونش آب صاف ﴾

« **ترجمه** » چونکه لقمانک ناف و کوبکندن قی کلدی ، آنک درونندن
صافی صو کلدی . « **شرح** » لقمان میوه‌لری ییماش و یالکز صیجاق صو
ایچدیکنندن زحمتدن قی ایدرک اظهار طهارت ایلشدر . امدی کرک دنیا تحقیقاتنده
و کرک عقبا امتحاننده پاک اولنلر ختام و نتیجه‌سنده پاک و صاف اولورلر .

مشنوی

﴿ حکمت لقمان چوداند این نمرد ﴾

﴿ پس چه باشد حکمت رب الوجود ﴾

« **ترجمه** » لقمانک حکمتی چونکه بویله بر حقیقی چیقارر و کوستر ،
یارب الوجود اولان جناب خلاق جهانک حکمتی فصل اولور؛ تأمل ایت! « **شرح** »
حضرت لقمان که جناب الهک بر عبد و کوله‌سی و مخلوقیدر ؛ اسراری درونندن
بیرونه اخراجه مقتدر ایکن یا جناب خدا اراده بیوردقده هانکی اسرارمیدانه
کنز عظمت آتیه‌یی دوشونوب نفسک تزیناتنه فریفته اوله‌ملی و هر دایم تائب
و مستغفر اوللی .

مشنوی

﴿ یوم تبلی والمرائر کلهما ﴾

﴿ بان منکم کا من لایشها ﴾

« **تَبَجَّجَتْهُمُ** » ، اندن صکره بزى بر صحرايه سور ، سز سواره و بز پياده اولديغمز حالده قوشالم .

مشنوی

﴿ انکمان بنکر توبد کردار را ﴾

﴿ صنعهای کاشف الاسرار را ﴾

« **تَبَجَّجَتْهُمُ** » ، اندن صکره سن بد کردار وایشی فنا و فییح اولانی کور ، و اسراری کشف ایدیجینک صنعتلرینه نظرایله . **شرح** . حضرت لقمان افندیسنه دیر که ، کرک بنی کرک سائر باغده بولنان کوله لری طوق اولدیغمز حالده صیجاق صو ایچر صکره سن سوار اوله رق بزى پیاده فوشتور ؛ او حالده بالطبع جمله مژ استفرع ایتمکه وهر کیمک معده سنده میوه واریسه طیشاری چیقارر اشته دنیاده ایکن فالق ایدنلرک احوال خفیه سنی کاشف اسرار اولان جناب خالق پروردکار میدانه چیقاروب افشا ایلر .

مشنوی

﴿ کنت ساقی خواجه از آب حمیم ﴾

﴿ مرغلا مانرا و خوردند آن زیم ﴾

« **تَبَجَّجَتْهُمُ** » ، افندی صیجاق صودن ایچریجی اولدی ، کوله لر دخی قورقودن طولایی آنی ایچدیلر . [وارسته شرحدر] .

مشنوی

﴿ بعد ازان میراند شان دردشها ﴾

﴿ می دویدند آن نفر تحت وعلا ﴾

« **تَبَجَّجَتْهُمُ** » ، اندن صکره انلری صحرا له سوردی ، اول کوله لر بالضروره افندیارینک رکابجه اشاغی ویوقاری یه قوشدیلر . [وارسته شرحدر] .

• ترجمه • کوله لر افندیلرینه دیدیلر که : او میوهی لقمان اکل ایلدی ؛
آنک اوزرینه افدی لقمانه طوغری یوزی اکشتمش وغلیط اولمشدر ،
[مستغنی شرحدر] .

مشنوی

- ﴿ چون تفحص کرد لقمان از سبب ﴾
- ﴿ در عتاب خواجه اش بکشاد لب ﴾

• ترجمه • چون که لقمان افندیسینک سبب انفعال و اغبراری تفتیش
ایتدی افندیسینک عتاب و سرزنشی خصوصنده لب و اغزینی اجدی . [وارسته
شرحدر] .

مشنوی

- ﴿ گفت لقمان سیداپیش خدا ﴾
- ﴿ بنده خائن نباشد مرضا ﴾

• ترجمه • لقمان دیدی ، ای نیم سیدم و افندم ! (بن بیلورم که) خائن
اولان بنده نزد خدای متعالده مقبول و مرضا و معتبر اولدمز . نه مؤثر یولده
بدأ ایشدر ! [وارسته شرحدر .

مشنوی

- ﴿ امتحان کن جمله ما ترا ای کریم ﴾
- ﴿ سیرمان درده تواز آب حمیم ﴾

• ترجمه • ای کریم جمله مزی امتحان ایت ؛ بز طوق ایکن سن بز
صیچاق صوایچر . بوایات مالاری آتیده بیان اوانه جفندن [وارسته شرحدر] .

مشنوی

- ﴿ بعد از آن مارا بصحرایی بران ﴾
- ﴿ تو سوار ما پیاده می دوان ﴾

« **ترجمه** » لقمان حکیم کندی خواجه وافندیسی و آنک بنسده لری
 نزدنده حقیر صورت ایدی [وارسته شرحدر] .

مشنوی

- ﴿ می فرستاد او غلاما ترا بیباغ ﴾
- ﴿ تا که میوه آیدش بهر فراغ ﴾

« **ترجمه** » اول افتدی کوله لرینی باغه کوندردی ، تا که کندوسنه فراغ
 و راحت خاطر دن طولاینی میوه کلسون [وارسته شرحدر] .

مشنوی

- ﴿ بود لقمان در غلامان چون طفیل ﴾
- ﴿ بر معانی تیره صورت همچو لیل ﴾

« **ترجمه** » لقمان غلاملر ایچنده طفیل کبی تابع و لیل آسائیره صورت
 و بر معانی ایدی . « **شرح** » لقمانک کمال حکمتی حسبیله عناد وجدال ایتیموب
 سائر کوله لرده طفیل کبی مطبوع و تابع و لونی سیاه ایدیسمده اسرار عظیمیه
 واقف و بک چوق حقائق و حکمه ا. کاد و عارف ایدی .

مشنوی

- ﴿ آن غلامان میوه های جمع را ﴾
- ﴿ خوش بخوردند از نهیب طمع را ﴾

« **ترجمه** » اول کوله لر باغدن جمع اولنمش میودلری هجوم و شدت
 طمعدن طولاینی کوزجه بیایدلر مستغنی شرحدر .

مشنوی

- ﴿ خواجه را کفتند لقمان خورد آن ﴾
- ﴿ خواجه بر لقمان ترش کشت و کران ﴾

یا حسرتا صدای حسرت اتماسی سزک اوزریکزه لازم و واجب اولدی .
[مستغنی شرحدر .]

مشنوی

﴿ مکر خود را کرتو انکار آوری ﴾

﴿ از ترازو و آینه کی جان بری ﴾

« تزجیمه » کندی مهر و خدعه که انکار کتور ایسه ک ترازو و آینه دن
اصل جان کتوروب قورتاره بیلورسین ؟ « شرح » دیساده اولان مادی ترازو
و آینه بیله کمسه نیک خاطرینه رعایت ایتیموب حقیقت نه ایسه بیان و اظهار
ایلدکاری حالده یاروز محشرده میزان حقیقت نماده و آینه تجلی کبریاده ایشلیدیک
معاصی نصل مکتوم و خفی قالور ؟

﴿ متهم کردن غلامان و خواجه تاشان سرلیمان را که آنی ﴾

﴿ میوه های ترونده را که می آوردیم او خورده است ﴾

غلامان وارقداشلری لقمانی متهم ایتشلر و دیدیلر که : اول تازه و طور فده
میوه لری که خواجه نمزه کتورمش ایدک لقمان اکل ایشلدر . معلوم اوله که
عکرمه دن — ماعدا لقمان ایچون حکم سادن اولدیغنه عامما اتفاق ایتشلر در .
کندیسی ملازم عتبه جناب داود اولدیغنه بناء ارباب تواریخ آنک احوالی
انیا عظام سرگذشتلری میاننده نقل و ایراد ایده کیشلدر .

مشنوی

﴿ بود لقمان پیش خواجه خویشین ﴾

﴿ در میسان بند کانش خوار تن ﴾

« تَرْجَمَهُ » اگر سن بو ملك و ملكت جسمانیده حیله و خدعه دن بری و عاری اولور ایسه ك خاتم باطنی بی اوج شیطان بیله بر ایشه سنك الندن اله منز مالی بیت سابق شرحنده كذران ایتدیكندن مستغنی شرحدر .

مشنوی

﴿ بعد ازان عالم بکیرد اسم تو ﴾

﴿ دو جهان محکوم تو چون جسم تو ﴾

« تَرْجَمَهُ » اندن صکره سنك نامك عالمی طوتر ؛ ایکی جهان سنك محکومك اولور جسمك سكا محکوم اولدینی اکی [مستغنی شرحدر] .

مشنوی

﴿ ورز دستت دیو خاتمرا بیرد ﴾

﴿ پادشاهی فوت شد بختت ببرد ﴾

« تَرْجَمَهُ » واکر سنك الكدن مهر و خاتمی دیو و شیطان قابوب کتور مش ایسه ملك وجودده کی شاهلق غیب اولوب بختك مرد و میت اولدی .
« تَرْجَمَهُ » اگر جاده نجات شریعتده عقل و قلبنی تسلیك ایدوب حسن محافظه ایدر ایسه ك کافئه مخلوقات معنا سكا مطبع اولورلر ؛ اما بالعکس غافلانه حرکته ملك وجودینی بجوش شهوات و شیطاین استیلا ایدرلر ایسه واصل خنجران اولورسین .

مشنوی

﴿ بعد ازین یا حسرتا شد یا عباد ﴾

﴿ بر شما مختوم تا یوم التناد ﴾

« تَرْجَمَهُ » اندن صکره ای عبده نفس و شیطان ، یوم قیامت دگین

اجرای ریاست ایتمکده اولان عقل و دلک اویله تأثیراتی واردرکه زیر ادارلرنده بولنان رعایای حواس و اعضایی نقاط لازمه یه سوق و تحریک ایلرلر .

مشنوی

﴿ پنج حسی از برون میسور او ﴾

﴿ پنج حسی از درون مأمور او ﴾

« **تَرْجِمَه** » طیشارده کی بش حس کولک محکومی و قولایلا نمشیدر ؛ حواس
 خمسة باطنه دخی دروندن کولک مأموری و تابعیدر « **شَرْح** » حواس خمسة
 ظاهره عقل و قلبک محکومی اولدینی کبی قوای خمسة باطنه که قوه ذهنیه و علمیه
 و نظریه و حبییه و شوقیه در . بولر دخی او ایکی رئیسک محکوملریدر .

مشنوی

﴿ چون سایانی دلا در مهتری ﴾

﴿ بر بری و دیو زن انکشتری ﴾

« **تَرْجِمَه** » ای کولک بیوکک و حکومنده حضرت سلیمان کبی سین ؛ سن
 مهری بری و دیو اوزره اور « **شَرْح** » آنفایان اولنان قوادن بشقه انسانده
 برده ناطقه و غاذبه و هاضمه و نامیه و ذافعه و ماسکه قوتلری واردرکه بو قوای
 جسمانیه و روحانیه نک جمله سی مملکت بدنده اجرای حکومت ایدن سلطان دل
 و سایان روحک محکوم و مأمورلریدر عقل دخی وزیر سایانی آصف کبی اولمغه
 شرعشریف مصطفویه توفیقاً فرمان سلیمانی اجرا اولتهرق قوای نفسانیه و شهنوائیه
 بری و دیولرینک سکنه مملکته تجاوزانده بولنملری ایچون مهر اوریلرسه راحت
 و آسودکی تأمین ایدیلور .

مشنوی

﴿ کر درین مملکت بری باشد زریو ﴾

﴿ خاتم از دست تونس تاندسه دیو ﴾

عقل و کواکل آرزو ایله ايسه اذرها کي اولان ال محبه معين و صفا بخشا
اولور .

مشنوی

﴿ ورنخواهد کفجه در خور دنی ﴾

﴿ ورنخواهد همچو کرزوده منی ﴾

« تَبْحِيحُ » ، واکر کواکل استرایسه ال یمکده بر کفجه اولور ، واکراستر
ایسه عظیم بر طوپوز کي اون بطمان اولور « شَرَحُ » کواکل استرایسه ال اکل
ایچون کفجه کي استعمال ایده رک واحباب و فقرايه بخش اطعمه ایدر واسترایسه
دشمنه قارشو شدید و تقیل ایله .

مشنوی

﴿ دل جهمی کوید بدیشان ای عجب ﴾

﴿ طرفه وصلت طرفه پنهانی سبب ﴾

« تَبْحِيحُ » ، ال و حواسه عجبنا دل نه سویله ؟ عجب وصلت و عجب گیزی
و پنهانی سبب « شَرَحُ » ، اراده باطنه پک غریب بر کیفیت در نوقت باشلار ایسه
در حال اعضا به حکم فی اجرا و قاب و دماغ و اعضایی کیم مایشاه فرمان
خدمته قیام ایتمیرر .

مشنوی

﴿ دل مکر مهر سلیمان یا فتست ﴾

﴿ که مهار پنج حس بر تا فتست ﴾

« تَبْحِيحُ » ، دل مکر مهر سلیمانی بولمشدرکه ، بش حسک مهار و یولاری
بوکشدر « شَرَحُ » ، مهر سلیمانده نصل عظیم تأثیرات وار ایسه ملک بدندهده

« ترجمه » کوکل استر ایسه آباق رقصه کلور ویاخود نقصدن طولایی
چوقلق جانبنه قاچار « شرح » کوکل استرایسه ایاق رقصه کلور ، استرایسه صرف
مساعی و قطع مسافات ایله نقص و خسرانده ایکن کمال و غنایه واصل اولور .

مثنوی

- ﴿ دل بخواهد دست آید در حساب ﴾
- ﴿ با اصابع تا نویست او کتاب ﴾

« ترجمه » کوکل استر ایسه ال حسابیه کلور ، تا که پاره قلمریله کتاب
یازسون معناسی آچیقدر .

مثنوی

- ﴿ دست در دست نهانی مانده است ﴾
- ﴿ اودرون تن را برون بنشانده است ﴾

« ترجمه » دست ظاهر دست نهانی دله تابع قالمشدرکه ، اودست باطنی
ظاهر بدنی استدیکی کبی نصب و تابع ایشدر [وارسته شرحدر]

مثنوی

- ﴿ کربخواهد بر عدو ماری شود ﴾
- ﴿ وربخواهد بر ولی یازی شود ﴾

« ترجمه » اکر کوکل استر ایسه و ظاهر ال دشمن اوزره مارو بیلان اولور
وا کر آرزو ایدر ایسه محب اوزره یارو معین اولور « شرح » عقل و کوکل بعض
اسبابدن طولایی اقتدار و قوتنه کوره ، استر ایسه اجزای عداوت و خصومت
ایله دست ظاهر اژدرها کبی کسیلوب خصم و دشمنه ایقاع ضرر ایدر و بالعکس

مشنوی

﴿ همچنین هر پنج حس چون نایزه ﴾

﴿ بر مراد امر دل شد جایزه ﴾

« ترجمه » بونک کبی مانند لوله اولان هریش حس کوکک مرام وامری

اوزره جاریه و آقچی اولدی « شرح » حواس خمسة ن مقصد، قوای ذائقه و سامعه

و لامسه و شامه و باصره در . ایشته بو قوای حسه لوله لر کیدر لر دل نصل ارزو

ایدرایسه او یولده استعمال اولنور لر امدی انسان شرعاً آنلردن نائل مکافات

و یادو چار مجازات اولور .

مشنوی

﴿ هر طرف که دل اشارت کردشان ﴾

﴿ می رود هر پنج حس دامن کشان ﴾

« ترجمه » هر طرفه که کوکل انلره اشارت ایلدی ، او حواس خمسة دامن

کشان اوله رق بلا توقف کیدر لر — حواس خمسة بر اختیار واراده اولمیوب عقل

و قلبه تابعدر لر . بو بیت آنیسیمه برابر وارسته شرحدر .

مشنوی

﴿ دست و پادرا مردل اندر ملا ﴾

﴿ همچواند دست موسی آن عصا ﴾

« ترجمه » ال و آیق قلبک امرنده حضرت موسی نک النده اولان عصا

کبی تابع و آشکاردر .

مشنوی

﴿ دل بخواهد پادر آید زو برقص ﴾

﴿ یا کزیند سوی افزونی ز نقص ﴾

مشنوی

﴿ کر بخواهد رفت سوی زهر کومار ﴾

﴿ ورنخواهد رفت سوی اعتبار ﴾

« **تَرْجِمَهُ** » اگر کوکل ایسترایسه کوزلر زهر ^{زهری} سیلان جانبته کیدر؛ یا خود کوکل ایسترایسه اعتبار جانبته کیدر « **شَرَحُ** » اگر کوکل وعقل ایستلر ایسه کوزلر محرمات جانبته کیدرلر واکر آنلر طریق سعادتق ایستلر ایسه کوزلر دخی مقبول و معتبر اولان جهاته میال و صاحبعلری کبی مسعود و خوش حال اولورلر .

مشنوی

﴿ کر بخواهد سوی محسوسات رفت. ﴾

﴿ ورنخواهد سوی ملبوسات رفت ﴾

« **تَرْجِمَهُ** » اگر کوکل ایسترایسه کوزلر محسوسات جانبته کیدر واکر ایسترایسه کوزلر ملبوسات طرفته کیدر « **شَرَحُ** » محسوساتدن صکره ملبوسات تعیر بیورلشدزکه مقصد، سترعیوب اولوب کوکل ایسترایسه شونک بونک کناه و عیبی کور مکدن کوزلری منع ایدر دیمکدر .

مشنوی

﴿ کر بخواهد سوی کلیات راند ﴾

﴿ ورنخواهد حبس جزئیات ماند ﴾

« **تَرْجِمَهُ** » واکر کوکل ایسترایسه کوزلری کلیات جانبته سورر واکر ایسترایسه کوزلری جزئیاتک محبوبی قالدی « **شَرَحُ** » عاقل دایما کوزلرینی جناب حقلک اتمودج بدایع قدرتی اولان آنارعلویه و سفلیه به میل ایتدیررده پک چوق عبرتلر آیر و مزحرفات دنیویه نقشلرینه آلدانوب حیران و اسیر شهوت خذلان اولماز .

وايكنجی دهکی ، بحر عقلاک حالیدر . یا زید کواهر ودرر اسراری فاش ایته
 ودریادن عبرت آل که ، کندوسنه خسابسزدرر احسان اولنمش ایکن جمله سی
 عمقنده طوتوب حین لزومنده پک آزشی میدانه اخراج ایلر ؛ علی الخصوص
 جناب قادر مطلق بحر عقلی بشره محکوم قیلوب انسانیک اشارتنه تابع و بو
 تبعیتدن علویدر .

مشوی

- ﴿ همچو چشمهٔ سلسبیل و زنجبیل ﴾
- ﴿ هست در حکم بهشتیٔ جلیل ﴾

« **تَرْجِمَهُ** » بحر عقل بحق بشر اولانه اواقدر محکومدر که ، سلسبیل
 و زنجبیل چشمه سی جلیل و عالیقدر اولان اهل چنتک حکمنده اولدینی کبیر
 [وارسته شرحدر] .

مشوی

- ﴿ چارجوی جنت اندر حکم ماست ﴾
- ﴿ این نه زورما ز فرمان خداست ﴾

« **تَرْجِمَهُ** » جنتک درت ایرمنی بزم حکم مزدهدر ، بو کیفیت بزم زور
 اواقدر مزدن اولیوب مقتضای فرمان خدادر [وارسته شرحدر]

مشوی

- ﴿ همچو آن دو چشمهٔ چشم روان ﴾
- ﴿ هست در حکم دل و فرمان جان ﴾

« **تَرْجِمَهُ** » بو ایکی یورویحی اولان کوزلر چشمه سی کی که عقلاک حکمنده
 و جانک فرمانندهدر « **شَرَحْ** » جنتده کی انهار نصل اهل جنتک امرینه تابع اولور
 دیر ایسه که اشته حاضر بر مثال اولان ایکی کوز ظاهر که قلب و جان نصل فرمان
 یورر ایسه اندر او یولده دوزر و ناظر و نکران اولورلر .

مشوی
 شرحدر
 « تَرْجِمَهُ »
 ایسه که روان و زهاری طور
 مرادیه معنی اولدیکه

حکمت جناب خدا بر برق بیلہ آفتابی ستر و اخفا ایلیکی کبی بر فکر حکمت انکیز دخی قلبه وضع اولنجه اسراری فاش ایتمکده منع ایده بیلور .

مشنوی

﴿ یاک سرانکشت برده ماشده ﴾

﴿ وین نشان ستاری الله شده ﴾

« تَبَجِّمُهُمْ » بر بارمق اوچی کوزه قونمقله ماه و آفتابه پرده اولدی ، بو حقیقت الله تعالینک ستار لکنه نشان اولدی « شترج » جناب حَقِّک ستار العیوب اولدیغنی بوندن دخی ا کلاکه : بر بارمغک کوزه وضعیله خورشیدک سترینه کافیدر کذلک بر فکر حکمت قلبه القا اولور ایسه قلب اشاعه انوار ایتمکدن فارغ اولور .

مشنوی

﴿ تابو شاند جهان را نقطه ﴾

﴿ مهر کردد منکسف از سقظه ﴾

« تَبَجِّمُهُمْ » تا که جهانی بر نقطه اور تسون و کونش بر کونش بردوشمکدن منکسف اولسون « شترج » ینه حضرت رسول معظم بیوررکه : کاملاً برمق دکل مردم چشمی احاطه ایده جک بر مغک بر نقطه سی و یا مردم چشمه اوفق بر ضرر عارض اولغله آفتاب جهان منکسف و پنهان اولور . بناءً علیه یازید ، دیمه که قلبک تجلیاتی بدن کبی بر نقطه و یا فکر کبی ایجه برشی نصل ستر ایده بیلور ؟ اوت ستر ایدر .

مشنوی

﴿ لب بیدوغور دریای نکر ﴾

﴿ بحر راحق کرده حکوم بشر ﴾

« تَبَجِّمُهُمْ » یازید : لبی باغلا و دریانک عمقنه نظر ایت ، حق تعالی حضرت تلی دریایی بشره محکوم ایله « شترج » برنجی مصراعده کی دریا ، دریای مادی

وفیوضات اسرار تجلی قیلمقله غرائب ملکوت و عجائب جبروتی مشاهده ایدرک
او عوالم مقدسه دن خبر لر ویرورسین اما افشای اسرار ایتمه .

مشنوی

﴿ گفت آخر هیچ کنجد در بغل ﴾

﴿ آفتاب حق و خورشید ازل ﴾

﴿ تَرْجِمَه ﴾ . امدی زیدک آتش عشق و جذبه سی غالب کلمکله جناب
نبوت مآب افندمزه خطاباً : یارسول الله ، آفتاب حق و خورشید فیاض مطلق
ازل قولتوغه صیغارمی ؟ « **شَرَح** » زید عرض ایدرکه : قابم تجلی حق
مظهر اولوب بر خورشید منیر اولمش ایکن او خورشید قولتق التنده ویا
لباس کبی اولان بدن ایچنه صیغارمی ، وستر و اخفاسی ممکن اولورمی ؟

مشنوی

﴿ هم دغل را هم بغل را بردرد ﴾

﴿ نی جنون مانده پیش نه خرد ﴾

﴿ تَرْجِمَه ﴾ . اول آفتاب حق هم ناسزا حیلہی هم قولتوغی یرتار ؛ او آفتابک
اوکنده نه جنون و نه عقل قاور . « **شَرَح** » . ینه زید عرض ایدرکه ، آفتاب
حقیقی بی ستره تقدیر چالشه هم آنک شعاع و انواری بدن و اسباب ظاهری
محو ایدر و اکا قارشی جنون و عقل کبی حالات دخی فائده ویرمز .

مشنوی

﴿ گفت يك اصبع چو بر چشمی نمی ﴾

﴿ بینی از خورشید عالم را تہی ﴾

﴿ تَرْجِمَه ﴾ . جناب حبیب خدای لایزال زیده بیوردی که یازید ، بر بارق
بیله بر کوز اوزره وضع ایتهسک عالمی آفتابدن خالی کوررسین « **شَرَح** » مقتضای

مشنوی

﴿ اوت کوید ریش وسبلت برخند ﴾

﴿ آینه ومیزان و آنکه ریوبند ﴾

« تَرْجِمَانُ » آینه ویا میزان لسان حال ایله سکا دیرکه، صقال و بیکنکه کوله ؛

هیچ آینه ومیزان اولسونده حبله باغلامق ممکنمیدر؟ ممکن اوله منز .

مشنوی

﴿ چون خدامارا برای آن فراخت ﴾

﴿ که بما بتوان حقیقت را شناخت ﴾

« تَرْجِمَانُ » چونکه جناب رب متمال بزی آنک ایچون عالی قیلدیکه

حقیقتی اکلماق بزمله ممکن اوله .

مشنوی

﴿ این باشد ماچه ارزیم ای جوان ﴾

﴿ کی شویم آیین روی نیکوان ﴾

« تَرْجِمَانُ » بویه اولماش اولسه ای جوان، بزوقت ونصل ایورک آینه سی

اولور ایدک ونه یه یازار ایدک. « شَرَحُ » بوسوز آینه ومیزانک لسان حال لرندن

وارددر . یعنی بزده حقیقت کوستر بچیلک اولدیغیچون مقبول ومعتبر اولدق .

مشنوی

﴿ لیک درکش در نمد آینه را ﴾

﴿ کرتجلی کرد سینا سینه را ﴾

« تَرْجِمَانُ » لکن آینه بی قبا اولان لباسک الته چک ؛ کرچه سینه یه

سینا تجلی ایلدیسه ده « شَرَحُ » یازید هر نقدر مرآت قلبسه برطاقم انوار ستار

آینهٔ دلك غلاف تندن چيقه رق خلقه اسرار مغنويه سويلمك ايستبور حقا كه
ارباب صفانك بز برجلانمش مر آتزكه هر كس بزده كندى صورتنى كورر مال
عالبسنده كه كلامك معناسى آشكار اوليور .

مشوى

- ﴿ آينه و ميزان بجا بندد نفس ﴾
- ﴿ بهر آزار و حياى هيچ كس ﴾

« **تَرْجِمَه** » آينه و ميزان نوقت نفس باغلار ؟ شونك بونك آزار
و حياسندن « **شَرْح** » قلوب اصفيا و جان اوليا بر آينه و ميزان كيدرلر .
هر ايكيسى بر شيده حقيقت نه ايسه آنى كوسترلر سياهى بياض و بياضى سياه
ويا زائدى ناقص ناقصى زائد كوسترلر شانلرندن دكلدر اشته اولياء و اصفيايه
مقادير اشياء معلوم اولشدر .

مشوى

- ﴿ آينه و ميزان محكهاى سنى ﴾
- ﴿ كرد و صر سالتش تو خدمتها كنى ﴾

« **تَرْجِمَه** » آينه و ترازو على محكدر ؛ اكر سن آينه و ميزانه ايكيوز
سنه خدمتلا ايله جك اولسهك انلره مراجعت اينجه حق نه ايسه آنى
كوسترلر . بو بيتى متعافب اوج بيت شريفلا زخى معناسجه آچيق اولدقلرندن
وارسته شرحدر .

مشوى

- ﴿ كر بر اى من بپوشان راسى ﴾
- ﴿ بر فزون بنما و نما كاستى ﴾

« **تَرْجِمَه** » كه اى ترازو ، بنم خاطر م ايچون طوغرى بي ستر ايله و زياده
كوستر و نقصان كوستر مه .

مشنوی

- ﴿ همچنین می گفت سرمست و خراب ﴾
- ﴿ داد پیغامبر کرباناش بتاب ﴾

« **تَبَجَّهْرُ** » زید بو یولده سوبلیدی . سرمست و خراب اولدینی حالدہ ؛ حضرت پیغمبر افندمنز زیدک کریبان ویا قهسنی بو کدی « **شَرَحُ** » رسول مجتبی علیه افضل التحایا افندمنز بو حال عشق اشتمال اوزره افشای احوال باطنه ایتمکدن زیدی منع بیوردی .

مشنوی

- ﴿ گفت هین درکش که اسب کرم شد ﴾
- ﴿ عکس حق لایستی زدشرم شد ﴾

« **تَبَجَّهْرُ** » پیغمبر عالیشان صلی الله علیه وسلم زیده بیوردیکه عنانی جک ، زیرا که سنک اسب کفتارک شدت حرارته کلدی جناب حقک عکسی ایسه لایستی اوردی و شرم و حجاب کیتدی « **شَرَحُ** » ای زید عنان کفتارینی چک و خلقه اسرار و حقائق سویلمه زیرا اوکی شینئر عالم جبروت و لاهوته مقصوددر مرتبه مشاهده و ناسوتده که ظروف کلماته صفماز امدی بشریته کل و قصرعالی شریعتده قرارگیر و مکین اول کر چه جناب حقک لایستی نورینک عکسی مرآت قلبنه پرتولر اوردی و الله لایستی ان یقول الحق سویلدیکم حدیث شریف مضمونی سنک سرکده پارلاققلر کتیردی صفت حق اولان ستاربت ایله اتصاف اوده برکالدر .

مشنوی

- ﴿ آینه توجست بیرون از غلاف ﴾
- ﴿ آینه و میزان کجا کوید خلاف ﴾

« **تَبَجَّهْرُ** » آینه روحک غلاف تندن طیشاری صحرا دی ؛ آینه و میزان . نوقت خلاف سویلر ؟ « **شَرَحُ** » جناب پیغمبر افندمنز زیده بیوررکه ، سنک

« تَجَجُّمٌ » اهل جنت نظرم او كنده در رضا و خشنودیتلیله معانقه ایدرك بری برینی کنار صدره چكمش و ذكرالله ایله مشغول وانعام ربانیه ایله بختيار بولنشدر [وارسته شرحدر] .

مشنوی

﴿ دست هم دیگر زیارت می کنند ﴾

﴿ از لبان هم بوسه غارت می کنند ﴾

« تَجَجُّمٌ » بربرینك صدر و مكاتی زیارت ایدرلر و حوریلرك لبلرندن بوسه یغما ایدرلر — بو محله دست ، صدر و مكان معناسه كاور ، فقط ال معناسه دخی اعتبار اولنور ایسه اولخالده اهل جنت كمال محبتله بربرینك النی طوتوب اظهار شادمانی ایدرلر دیمكدر .

مشنوی

﴿ کر شد این گوشم زیانك آه آه ﴾

﴿ از خسان و نعره و احسرتاه ﴾

« تَجَجُّمٌ » بو قولانم صاعر اولدی ، ارباب خست و دنیلرك آه آه دپو ایشیدیلان صدرلرندن و واحسرتا نعره سندن طولایی — بو بیت شربفدهده احوال سکنه نار بیان اولندیغدن مستفی شرحدر ،

مشنوی

﴿ این اشارتم است کویم از نفل ﴾

﴿ لیک می ترسم ز آزار رسول ﴾

« تَجَجُّمٌ » بوسویلدیکم سوزلر یالکز اشارتلردر ؛ عمیق اولان باطندن اظهار حقایق ایتك استرم ، فقط رسول اکرمك تکدیرندن وبی حضور اولسدن قورقارم « شَرَحٌ » زید صرف باطنی و خالقك ایشتمدیکی حقایق ومعانی افشا ایتك استر ایسهده تکدیر جناب پیغمبریدن خوف ایدر . وکشف راز وافشای حقایقه مآذون اولدیغدن انواع عذرذن بریله اعتذار ایلور .

مشنوی

﴿ واء-ایم حوض کوثر را بجوش ﴾

﴿ کاب پر روشان زند بانکش بکوش ﴾

« تَبَجِّمُهَا » ، کوثر صولرینی طالعنهرق کوسترهیم ، صولرک صداسی ده

انلرک قولاقلرینه اورسون . [وارسته شرحدر] .

مشنوی

﴿ وانکسانکه تشنه بر کردش دوان ﴾

﴿ کشته اند این دم نمایم من عیان ﴾

« تَبَجِّمُهَا » ، واول کسهلرکه حوضک اطرافنده ^{صامس} صوسز اولهرق قوشوجی

اولملردر ، انلریده بودمده آشکار کوسترهیم « شَرَحْ » بو کساندن مقصد ،

حوض کوثر مثابهسنده اولان دین مبین وشریعت غرا اطرافنده بوانورلرده
قصورلری حسبیلله او آب زلالدن استفادهیه . موفق اوله میهرق سرکشانه
قوشان کسهلردر .

مشنوی

﴿ می باید دوششان بر دوش من ﴾

﴿ نعرها شان می رسد در کوش من ﴾

« تَبَجِّمُهَا » ، اوکسهلرک اوموزلری بنم اوموزوم اوزره سورینور ،

انلرک نعرهسی بنم قولانعه ایریشور « شَرَحْ » ینهزیدذات جلیل الآیات رساتپناهه

عرض ایدر بو مقولهلرک وسائر کسهلرک احوالی اولقدر قریب بر صورتده
بکا آشکار اولیورکه آنلرک اوموزلری کویا بنم اوموزلم اوزرینه سورینور .
انلرک صدای دنواز ونعره و آوازلری قولانعه ایریشور ،

مشنوی

﴿ اهل جنت پیش چشم ز اختیار ﴾

﴿ در کشیده یک دکر را در کنار ﴾

مشنوی

﴿ وا کشایم هفت سوراخ نفاق ﴾

﴿ در ضیای ماه بی خسف و محاق ﴾

• **ترجمہ** ، و اهل نفاقك یدی دلکنی آچیم ؛ خسوفسز و نقصانسز

اولان ماهك ضیاسنده • **شرح** ، قابل خسوف اولیان قلبك ضیاسی قوتیبه

منافقك چورومش قلبری ایچنده سوراخ کبی آچیلان یاره و حیله لرینی کوسترهیم . یدی سوراخدن مقصد ، یا اهل نفاقك مغوی چورک لرینی و یا سبع ، الموبقات تعیر اولنان شرك و سائر عظیم کناهلری و یا قرآن عظیم الشانده بیان بیوریلان یدی جهنمك قبوسی کبی اهل نفاقك اخلاق ذمیمه لریدر .

« محاق » آیک نقصان کورندیکی و یا اصلا کورندیکی و ققدر ماهدن مقصود شرف مکالمه به نائلیت قرینه سیله انوار آفتاب مغوی جناب رسالت مآبدن اکتساب انوار ایدرک غایت و صفا زیدک قلب شریف لریدر .

مشنوی

﴿ و ایمم بس پلاس اشقیاء ﴾

﴿ بشنوانم طبل کوس انبیا ﴾

• **ترجمہ** ، اشقیاءك فناقمانشی کوسترهیم و انبیای عظامك گوس و طاوانی

ایشتدیرهیم • **شرح** ، اشقیاءك بوروندکلری لباس کفری آشکار ایدرک

طریق استفاتمه دعوت ایچون مانند گوس اولان تبلیغات انبیای هر کسه ایشتدیرهیم .

مشنوی

﴿ دوزخ و جنات و برزخ در میان ﴾

﴿ پیش چشم کافران آرم عیان ﴾

• **ترجمہ** ، جهنم و جنات و برزخ و اعراقی کافرلرک کوزی اوکنه آشکار

کتورهیم . [و ارسته شرحدر]

حقیقت ایده‌یم ، تا که کوکک کوهری آشکار پاراسون و بو صوری و مادی
کونشه قارشو نجوم کورنمدیکی کبی ، کوکلده بر تو انداز اولان ادراکات کلیه
شعاعنه قارشی طوران ادراکات جزئیه انواری ده مضمحل اولسون .

مشنوی

﴿ وانما یم روز رستا خیز را ﴾
﴿ نقد را ونقد قلب آمیز را ﴾

« تَجَمُّدٌ » رخصت ویر ، که اسرار قیامتی ونقد خالص رساخته لری
گوستردیم « شَرَحٌ » مساعده سنیة جناب رسالتپناهی لری بیورلور ایسه
پوشه محبتده زر خالص کبی اولان عاشقان جمال ایله قبلرنده نور ایمان مفقود
اولان اعمال اسلامیه کسوه سیله زراندود ساخته کارانی گوستردیم .

مشنوی

﴿ دستها بریده اصحاب شمال ﴾
﴿ وانما یم رنک کفر ورنک آل ﴾

« تَجَمُّدٌ » ، اصحاب شمال اولان او یغونسز لک اللری کسالمش اوله رق
ارائه ورنک کفر وحیله یعنی کافر وخادع اولن لری اظهار ایده‌یم « شَرَحٌ » ، ینه
زید عرض ایدر ؛ یارسول الله ! بکا مساعده بیوریکز که اهل شقاوتک گرفتار
اوله جقلری عذاب و اهل کفر وریانک رنکی نه یولده اولدینی افشا ایده‌یم
اخطار — (آل) اهل وعیال معناسنه در برده حیله ورنک معالری نه ده
کاوو بوراده رنک معناسنک مراد اولنمی سیاق افاده به مناسبدر اهل وعیال
معناسنیده ویرمک جائزدر اوتقدیرده معنا بویه اولور که یارسول الله . بکا رخصت
ویر که اهل شمال اولان اصحاب شقاوتی ورنک کفر ایله ملون اولان کنساکار
وریا کارانی و اهل الله و اهل محمد عدینه داخل اولغه نائل وصال اولان انجباب
سلامت و تقوایی آشکار ایده‌یم .

• **تَبْحِيحُ** • ینه زید عرض ایدرکه ، یارسول الله ، حشرک سرورازینی
 سویله میم ، تا که دنیاده احوال نشری پیدا و آشکار ایده می ؟ • **شرح** •
 خاطره کله بیلورکه ، رسول مجتبی حضرتاری افشای راز ائمه دیه امر ایتمش
 ایکن زید نصل تکرار استیدان ایله ؟ بو سؤال مقدره بوجه آتی ایکی وجهله
 جواب ویریلور . اولاً زید عرض ایتدی که ، بوم قیامته اولدینی کبی هر مرد
 وزنه عاند اولان احوال و اسراری فاش و ایراد ایده میمی ؟ و ائمه امرینی الدیغندن
 امر رسالته پناهی به امثالاً حفظ راز ایلدی . ثانیاً اولجه دنیاده ایکن کافه
 انسانلرک مانند یوم قیامت اسرارینی فاش ایده می دیو استیدان ایتمش ایدی ،
 شمدی ایسه استیدانی بشقه در . یعنی دنیاده کی احوالی بیان ائمه میم ؛ فقط
 سروراز حشری سویله که . صاعده وارمی دیمکدر .

مشنوی

﴿ هل مراتنا پردها را بر درم ﴾
 ﴿ تا چو خورشیدی بتابد کوهرم ﴾

• **تَبْحِيحُ** • یارسول الله ، براق بنی ، پرده اسراری بیرتایم ؛ تا که کوهرم
 آفتاب عظمت قرین کبی پارلاسون مال عالیسی بیت آتی ایله اتمام اولنه جفندن
 مستغنی شرحدر .

مشنوی

﴿ تا کسوف آید زمن خورشیدرا ﴾
 ﴿ تا نمایم نخل را و بسید را ﴾

• **تَبْحِيحُ** • تا که کونشه بنم نورمدن کسوف کاسون ؛ تا خرما آغاجله
 سکود اغاجنی کوستره میم • **شرح** • بکا امر ورخصت ویر ، افشای

«تَجِيبْهُ» رحمه هند و ترك پيدا و ظاهر اولمز ؛ چونكه طوغر؛
ضعيف و قوی هر نه هیئنده ایسه اولوقت کوزلر آنی مشاهده ایدرلر بوندن
بر قاج بیت اول بر بئتك شرحنده تفسیر اولنان یوم تیض آیت جلیلهسی
مأئنده اولمغله مستغنی شرحدر .

مولانای رومی تکرار جناب رسالتناه افدمزه لسان زیدله دیورکه :

مشنوی

﴿ جمله را چون روز رستاخیز من ﴾
﴿ فاش می بینم عیان از مرد وزن ﴾

«تَجِيبْهُ» یارسول الله بو قولکوز جملهینی ارکک و دیشی هر نه ایسه یوم
قیامنده که کبی آشکار کور یورم مستغنی شرحدر .

مشنوی

﴿ هین بگویم یا فرو بندم نفس ﴾
﴿ لب گزیدش مصطفی یعنی که بس ﴾

«تَجِيبْهُ» زید دیدی که رخصت و برکز عرض ایدهیم یا سَدِّم ایدوب
سکوت ایدهیم دیدکده جناب حییب خدا مصدر معرفت و حقائق اولان
لب سعادتلریخی اصیروب یتروساکت اول بیوردی شرحی مستغنی در .

مشنوی

﴿ یارسول الله بگویم سر حشر ﴾
﴿ در جهان پيدا کم امروز نشر ﴾

مشنوی

- ﴿ این سخن پایان ندارد بازران ﴾
- ﴿ تا نما نیم از قطار کاروان ﴾

« ترجمان » بوکلام نهایت طومز ، کیروزیدک حکایه سنه کیت تا کاروانک قطارندن کیرو قالیم لم و محط فائده بولنان کلامه وارم امدی آتسیله هر ایکی بیتلر شرحدن وارسته در .

مشنوی

- ﴿ یوم تبیض و نسود و ج-وه ﴾
- ﴿ ترك و هندو شهره کوردن آن گروه ﴾

« ترجمان » و جوهک بیاض و سیاه اوله جفی کونده ترك و هند جنسلیری نورانی و ظلمانی یوزلریله مشهور اولسه لر کر کدر .

مشنوی

- ﴿ فاش کردد کرتو گاهی یا گه کوه ﴾
- ﴿ هندوی یترک پیش هر گروه ﴾

« ترجمان » فاش و ظاهر اولور که سن اوت و صمان میسین یا خود طاعمیسین ، هندلی یترک میسین [بو بیت شریف اسکی نسخه لرده بو قدر شرح دنده وارسته در ،

مشنوی

- ﴿ در رحم پیدا نباشد هند و ترك ﴾
- ﴿ چونکه زاید بیندش زار و سترك ﴾

اندر نورالله ایله ناظر بولینورلر روح کرچه پوست بدن اینجده خفی وغیرمرئی
ایسهده کامللر پوست مذکورده مستور بولنان احوال ارواحه ونجه مفیاته الهام
ایله واصل اولورلر.

مشنوی

﴿ اصل آب نطفه اسپیدست و خوش ﴾

﴿ لیک عکس جان رومی و حبش ﴾

« تَبْحِيْمٌ » مایه انسانیه اولان نطفه اصانده بیاض و خوشدر ؛
لکن رومی و حبشینک اصل نطفه یه عکس اوله رق روحلری بحسب الاعمال تمایز
ایدرك بری نورانی و دیکری ظلمانی اولمشدر بو بیتک شرحی بیت آتی ایله
اکمال اولنور .

مشنوی

﴿ می دهد رنگ احسن التقویم را ﴾

﴿ تا با سفل می برد آن نیم را ﴾

« تَبْحِيْمٌ » عکس روح اولان نطفه کندیسنده بالقوه موجود اولان
احسن تقویمه رنگ بیاض و برر نطفه که عکس جان حبشی و بر نصف دیکردر
اشته بو نصف حبشی بی جهنم واسقله کتورر. « شَرْحٌ » هر نطفه خوش
ویاضدر و آنک بیوک صورتی اولان جسم دخی غایت مکمل و موزوندر فقط
اصل هنر روحدهدر که ؛ اکر روح صالح ایسه آنک نور و پرتوی انسانی
پرانوار ایدر اکر فاسد ایسه بالعکس انی پرظلمت و غبار ایلر .

دنیاده ایکن اسیر قید نفس و شهوت اوله رق ظلمات عصیانله یوزلری قره اولانلر اشقیایه التحاقله دوچار عذاب اولورلر . اما دنیاده ایکن تصفیة نفس ایدرک صالحات اعمال انواریه تنویر بصیرت ایدنلر سعادیه اشتراك ایله نائل نعم جناییه اوله رق شانلری تعالی ایدر .

مثنوی

﴿ تا نژاد او مشکلات عالمست ﴾
 ﴿ آنکه نازاده شناسد او کست ﴾

« تَبَجِّمَهُ » بروح که دها طونمندی ؛ آنک حالی مشکلات عالمدر ، اوطوغمامش روحی اکلابان اذدر « تَشْرِیْحُ » روح بدنده ایکن شقی ویا سعید اولدیغنی بیلمک پک عسیر و مشکلددر انسان دها دنیاده ایکن هانکی طائفه به عاُد اولدیغنی رسل عظام وانلرک وارث اکملاری اولیاء کرام قوه قدسیه معنویه لر یله بیولورلر تنکم سوره حنینده (عالم الغیب فلا یتظهر علی غیبه احداً الا من ارتضى من رسول) آیت جلیله سی بو عرفان و حکمته دلالت بیوریور معنای منبئی الله تعالی غیبی بیلور و علم غیبده کسه بی مطلع قیلمز دیلر ایسه ملک واسطه سیله غیبدن بعض شیلری رسل کرامنه بیلدیرر که خاصه مذکوره نبوتلرینه معجزه اولمش اولور .

مثنوی

﴿ او مکر ینظر بنور الله بود ﴾
 ﴿ کاندرون پوست اوراره بود ﴾

« تَبَجِّمَهُ » نادر اولان کامل معنوی مکر اولیه اوله که ، الله تعالینک نوریله نظر ایده ، اول کاملک پوست ایچره یولی واردر « تَشْرِیْحُ » انسان آخرته قبل الانتقال شقی و سعید اولدیغنی بیلمک اندر اولان کاملره مخصوص صدرکه ؛

مشنوی

﴿ زنکیان کونینده خود ازما هست او ﴾

﴿ رومیان کونینده بس زیباست او ﴾

« تَبَجِّهْهُ » ، زنکی و سیاهلر دیرلرکه ، او بزندنر ؛ رومی و بیاضلر دیرلر ،
او غایت کوزل اولوب بزندنر .

مشنوی

﴿ چون بزاید در جهان جان وجود ﴾

﴿ پس نماید اختلاف بیض و سود ﴾

« تَبَجِّهْهُ » ، چونکه جهان آخرتده وجودک جانی طوغر ، او حالده
بیاض و سیاه اختلافی قالمیور « شَرِّحْ » ، خروج روح سهیله بطن بدنن جهان
عقبایه طوغه جق آدمک شقاوت و سعادت احوالی پیدا اوله رق بین الارواح
اختلاف و مجادلاته محل قالمه جنی آشکاردر .

مشنوی

﴿ کر بود زنکی برندش زنکیان ﴾

﴿ روم را رومی برد هم همزمیان ﴾

« تَبَجِّهْهُ » ، اگر طوغان روح سیاه ایسه سیاهیلر آلورلر ؛ اگر بیاض
ایسه بیاضیلر اورته دن کتورلر « شَرِّحْ » ، بدنن آریلوب آخرتده انتقال ایدن روح

بلکه هر ایکی طائفه نك احوالی لوح محفوظه كندی اختیار جزئیلرله کفر و ایمانلریخی اختیار و اراده ایدر لر عنوانیه مقیدر کلم صدد سابقمزه ارواح اشقیاء دخی کرچه ازله پر عیب اولدیسه ده لکن بطون خفاده کز لئه رك انسانلرک کوزلرندن غائب اولمشدر اشته بوکا سر قضا و قدر دینلور مولانای رومی حدیث شریفک وجه اولنی تحقیق ایدرک لسان زیددن بیورر لر .

مشنوی

﴿ تن چو مادر طفل جانرا حامله ﴾
 ﴿ مرک درد زاد نسهت و زلزله ﴾

« **تَرْجِمَه** » تن مادر کبی طفل جانی حامله در ؟ موت ایسه والده نك چوجق طوغورمی کبی درد و زلزله در انسان زمان موتنده خروج روح سببیه کرفتار اضطراب اوله جفی بیانندن عبارت اولغله مستغنی شرحدر .

مشنوی

﴿ جمله جانهای گذشته منتظر ﴾
 ﴿ ناچه کونه زاید آن جان بطر ﴾

« **تَرْجِمَه** » آخرته کذران ایدن روحلر منتظر درکه ، اومتکبر جان تنندن آخرته فصل طوغر « **شرح** ». بروالده نك وضع حمل ایده جکی ارک می قیزی طوغر دیو انسانلر انتظار ایلدکاری کبی ، بر آدمک خروج روح حسبیه بعان بدنن عالم عقبایه طوغدقه ده کذران ایدن ارواح انتظار ایدر لر که دنیا هواسیله متکبر اولان روح آخرته حال شقاوتده می یوقسه حال سعادتده می

﴿ تَجَمُّدٌ ﴾ بوندن اول هر تقدیر که جان پر عیب ایدیسده و حمده اولوب انسانلردن ناپیدا و غیب ایدی . « شَرِّحٌ » دنیاده بعض جانلر معصیتلری حسبیه کرجه پر عیب ايسه لرده دنیا و بدن برده لری بونلرک احوالی مستور طوندی ؛ اما آنلرک احوال غیر مکشوفولری مشهر سرائر اولان روز قیامتده آشکار اولسه کر کدر .

مشنوی

﴿ الشقی من شقی فی بطن ام ﴾

﴿ من سمات الجسم يعرف حالهم ﴾

﴿ تَجَمُّدٌ ﴾ شقی اولان کسمه والده سی قارننده شقی اولدی ؛ آنلرک نشان و امارات جسمانیه لردن معروف اولور . « شَرِّحٌ » اشارت اولتان حدیث شریف بودر . (السعید من سعد فی بطن امه) معلوم اوله که جناب جلال الدین رومی بو حدیث شریفک معناسنی ایکی وجهله تحقیق بیورمشدر . وجه اولی بودر که بطن مادردن مقصد روحک بولندینی قالب جسمانیدر که شقاوت و سعادت سواد و بیاض وجه کبی احوال روز قیامتده پیدا اوله جنی کبی او احوال ارواحه قبل الموت مشیمه ابدان اولان ارحام امهاتدهده حاصل اولمشیدی ؛ و اوله جهده طوغمشلردی . امدی زمان مودهده آشکار اوله جقدر . وجه ثانی بودر که سعادت و شقاوت دیدیکمز ام الکتاب اولان علم ازلیده نابتدر . هر کس دنیاه کلنجه علم ازلی ایجابجه حرکت ایلهرک صوکهده یا شقاوت و یا خود سعادتله ختم اولور . بوندن ده عند اهل السنة انسانلر ایچون اولان اراده جزائیه نک بطلانی لازم کلیمور . چونکه جناب خلاق جهان لایزالده کائنه اراده ازلیه سی تعلق ایلدکده کافه اشیایی بیلدیکی وجهله جمله سنی بر طلق اسباب و ازمنه و امکانه سیله لوح محفوظه کتب و تحریر بیورمش و کتابت مذکوریه توفیقاً حکم و قضا بیورمشدر . بناءً علیه اشیای مذکوریه میاننده کفر کفار و ایمان صایح داخل ايسهده فقط لوح محفوظده بطریق الحکم والقضاء تحریر اولنماشدر . زیرا آنلرک کفر و ایمانلرنده مجبور و مضطر اولملری لازم کاور ایدی .

مشنوی

﴿ روز زادن روم و زنك و هر گروه ﴾

﴿ يوم تبيض و تسود وجوه ﴾

« **تَرْجَمَةُ** روم و زنجينك و هر قوم و قبیله نك يوم ولادتى و يوزلك بياض و سیاه اولدقلى كون جمله به معلوم اولشدر . « **شَرِّحُ** ، اشارت اولنان آیت کریمه سوره آل عمرانده در . شویله که : (يوم تبيض وجوه و تسود وجوه فاماالذین اسودت وجوههم اکفرتم بعد ایمانکم فذوقوا العذاب بما کنتم تکفرون و اماالذین ابيضت وجوههم ففی رحمة الله هم فیها خالدون) معنای شریفی : یا محمد ! ذکر ایله شول کونی که دنیاده کی اعمال شریفه دن بعض یوزلر بیاض و بعضیسی معاصیدن سیاه اولور ؛ فاما شول کسه لک که یوزلری سیاه اولدی . (آنلره دنیلور که) ایمانکزدن صکره کفرمی ایتدیکز ، امدی کفرکز سببیه لایق اولدیغکز عذابى طاتکز ، اما شول کسه لک که یوزلری بیاض اولدی ، رحمت الهیده و جنات عالیانده آنلر دائمدرلر .

اخطار — سائر نسخه لرده بو بیت شریفک برنجی مصراعی « این زمان پیدا شده بر این گروه » دیو یازلمش ایسه ده سلطان ولدک زماننده یازیلان نسخه شریفه ده عاجزلری یازدیغ کیدیر . علی الخصوص « این گروه » بوراده بک مناسبتمز اولوردی ؛ زیرا بوسره ده گروه لفظی ذکر اولمدی .

مشنوی

﴿ یش ازین هر چند جان پر غیب بود ﴾

﴿ در رحم بود و زخلقان غیب بود ﴾

مشنوی

﴿ هشت جنت هفت دوزخ پیش من ﴾

﴿ هست پیدا همچو بت پیش من ﴾

« ترجمه » سکز جنت ویدی جهنم بنم اوکده در . فصل که بت پرستک اوکنده بت ظاهر در . زید مشهوداتی هرکسک آ کلایه بیله جکی بر طاقم معقول تعبیر لر ایله آ کلا تمقده اولدیغنی کرک شو بیت و کرک بت آنی افهام ایتمکده در . بناء علیه شرح برینه لزوم یوقدر .

مشنوی

﴿ يك بيك و ای شناسم خلق را ﴾

﴿ همچو کندم من زجو در آسیا ﴾

« ترجمه » خلقی يك بيك اويله آ کلار ، بیلورم که دکرمنده بغدادی آرپدن بیلدیکم کبی !

مشنوی

﴿ که بهشتی کیست و بیگانه کیست ﴾

﴿ پیش من پیدا چومارون هیست ﴾

« ترجمه » که جنتلی کیمدر ؟ وجهنملی کیمدر ؟ بنم نزدنده مار و ماه کبی آشکاردر . « شرح » زید عرض ایدر ، یا رسول الله ! صور معنویه و مراتب مقدسه یه نائلیتمدن طولایی بنم ایچون بر قوت واردر که عقل ظاهرک محال و غیر ممکن اعتبار ایلدیکی کیفیات او مقام عالیده غایت سهیل وامر یسیردر .

ایله بر ساعت مساوی اولور ؛ زیرا جهانده یوم و سنه یی تشکیل ایدن شمس ویا شمس جهانه بدر ؛ حالبوکه او مقام عالی امس وغروپدن پاك و عاری و یوم و سن و سالدن خالیدر .

مشنوی

❖ هست ازل را و ابدرا اتحاد ❖

❖ عقل راره نیدست آن سوزافتقاد ❖

« ترجمه » ازل ایله ابدك اتحادی واردر ؛ او محل ایچون عقل جزئینك

تحقیق و تقابله یولی یوقدر . « شرح » اول مقام عالیده زمانی تشکیل ایدن اجرامه احتیاج اولدیغندن و علم ربانی هر شیئی محیط اولدیغندن ابتدا سز اولان و نهایت سز بولنان ابتدا آنده بر و متحد اولور ؛ عقل جزئی ایسه بو حقیقی آکلامقدن بری و عاریدر .

مشنوی

❖ گفت ازین ره کوره آوردی بیار ❖

❖ در خور فهم و عقول این دیار ❖

« ترجمه » حضرت فخر کائنات افندمز بیوردیلر ، یا زید ، ترده هدیه

و نشان که ، بو عالم فنا خلقنک و فهم لرینه لایق اولسون ؛ یعنی دنیا ده خلقنک آ کلایه بیله جکی صورتده اداره لسان ایت ؛ [وارسته شرحدر]

مشنوی

❖ گفت خلقان چون بیدند آسمان ❖

❖ من بیدم عرش را با عرشیان ❖

« ترجمه » زید جواباً دیدی که یا رسول الله ! انبسانلر نصل اجرام

سماوییه کوردرلر ایسه بن عرش ایله آنده اولان روحانیانی اولیله کوردرم [وارسته شرحدر]

مشوی

﴿ کفت نشنه بوده ام من روزها ﴾

﴿ شب نخفستم ز عشق و سوزها ﴾

« ترجمه » زید دیدی ، بن نیجه کونلر آج و سوسز اولشم و کیجه لری
 نار عشق ایله کندیمی یاقه رق او یومامشم [بو بیت دخی وارسته شرحدر]

مشوی

﴿ تاز روز و شب کذر کردم چنان ﴾

﴿ که زاسپر بگذرد نوك سنان ﴾

« ترجمه » تا کیجه و کوندزدن او یله بچدم که مزرانگ اوچی سپردن کچره .
 « شرح » ای نبی عالیشان کرچه کوندوزلری صوسز و کیجه لری او یقوسز
 قلمش ایسه مده لکن غدای عشق و محبت بنم حرصله عرفانمی پر صفا ایتمش
 و کمال سهولتله امرار اوقات ای دییورم . دنیا یه متعلق حوائج ایچون اصلا
 یأس و کدر ایتمام .

مشوی

﴿ که ازان سو جمله ملت یکدست ﴾

﴿ صد هزاران سال و یک ساعت یکدست ﴾

« ترجمه » که او طرف و مرتبه دن باقینجه جمله ملت بر در ؛ او مقامده
 یوز بیک سته ایله بر ساعت بر در . « شرح » زید حالی عرض ایدرک
 دیورکه : یارسول الله ، بویله بر مقامه واصل اولدم که عشق و محبت
 جناب مولا ایله مستغرق اولشم آنده تعینات کونیه کورنیمور و کورنسه دخی
 جمله سی مظهر اولدقلری تجلیات ربانیه حسیله یکسان کورینور و یوز بیک سته

﴿ پر سیدن پیغمبر علیہ السلام زید را کہ امروز چونی ﴾
 ﴿ برخاستی و جواب گفتن او کہ اصبحت مؤمناً یا رسول اللہ ﴾

جناب نبی عالی شانک زید بن حارثہ سؤال بیورمسیدر کہ بوکون بصلسین
 ونصل قالقدک اول دخی بحق مؤمن صباحدم دیہ جواب ویرمسی بیانندہ در :

مشوی

﴿ گفت پیغمبر صباحی زیدرا ﴾
 ﴿ کیف اصبحت ای رفیق باصفا ﴾

« تَبَّحُّرًا » جناب رسالت مآب صلی اللہ تعالیٰ علیہ وسلم بر صباح زیدہ
 خطاب ایدرک ای رفیق باصفا نہ حال ایله صباحلک ! [مستغنی شرحدر]

مشوی

﴿ گفت عبدأ مؤمناً باز اوش گفت ﴾
 ﴿ کونشان از باغ ایمان کرشکفت ﴾

« تَبَّحُّرًا » زید جناب رسول کبریایہ عرض حال ایدرک عبد مؤمن اولہ رق
 صباحہ داخل اولدم ؛ آنک اوزرینہ پیغمبر ذیشان زیدہ بیوردیلر کہ نشان
 زده ، اکر ایمانک باغی آجدیسہ یعنی مدعا کہ دائر نشانک نہ در .
 [وارستہ شرحدر]

مشنوی

﴿ تا نقوش هشت جنت یافتست ﴾

﴿ لوح دلشازرا پذیرا یافت ﴾

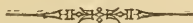
« **تَبَجَّهْرُ** » حتی سکز جنتك نقشلری پارلامش و آنلك لوح قلبری قابل انوار اولشدر. « **شَرَحُ** » اهل حقك صفحه قلبری اول هیئده درکه جنات افعال و صفات و ذاتك انوار تجایاتی او صفحه و مرآده تابان اولشدر.

مشنوی

﴿ بر تراند از عرش و کرسی و خلا ﴾

﴿ ساکنان مقعد صدق خدا ﴾

« **تَبَجَّهْرُ** » آنلر عرش و کرسی و فضای آسمانیدن دها یوکسکدر؛ آنلر مقعد صدق خدا ساکنلریدر. « **شَرَحُ** » زمرة جلیله دن معدود اتقیا و اولیامك مقامانی بك عالیدر. اشارت اولنان آیت سوره قمرده در. ایشه آنلك نزد ربانیده کی نباهت شانلریخی بیان ایدیور : شویله که (ان المتقین فی جنات و نهر فی مقعد صدق عند ملیك مقتدر) یعنی کناهاردن اتقا ایدنار آخرته جنات عالیات و نهرلرده و ضیاء و وسعده اولوب قابلك غایت استحسن ایلدکلی مساکن طیبه ده درلر.

مشومی

﴿ مړك كين ججه ازو در وحشتمد ﴾

﴿ می کند این قوم بروی ریش خند ﴾

« تَبَجَّهْرُ » موت که آندن بتون انسانر خوف و وحشتمد در لر. عشاق

خدا موتی سورلر و اكاكولر لر . « شَرَحْ » مردان خدایه حقیقت و استقبال غایت واضح و آشکاردر. آنك ایچون مقصدلری رضای خدا و نائل لقای جناب پروردگاردر .

مشومی

﴿ کس نیابد بر دل ایشان ظفر ﴾

﴿ بر صدف آید ضرر نی بر کهر ﴾

« تَبَجَّهْرُ » آنلرك کولکلرینه کسه ظفر و غالبیت بولمز ، زیان صدفه کلور ،

کوهره کلز . « شَرَحْ » عارفان خدا قلبلرینی صیقل عشق و معارفله تجلیه ایشلر و شهود حضرتمده فنا و اضمحلاله مانوس اولشلر ، دوچار ضرر اولان بدنلری صدف کیدر . صدف قیرلقدن صکره کوهر میدانه چیقارده قیمت حقیقیه سنی بولمز اولور .

مشومی

﴿ کرچه نحو و فقهرا بکذاشتند ﴾

﴿ لیک محو و فقررا بر داشتند ﴾

« تَبَجَّهْرُ » آنلر کرچه نحو و فقهدن بکمدیلر ؛ لکن یعنی محو و فقره

نائل اولشلردر . « شَرَحْ » او طائفه مقدسه رسوم و قوانین مرعیه بی ترک ایشلر و اوج وحدته ترقی ایلیرک مراتب نامتاهیه معنویه ایله سرفراز اولدیلر .

مثنوی

- ﴿ اعل صیقل رسته اندز بو ورنك ﴾
- ﴿ هر دی بینند خوبی بی درنك ﴾

• ترجمه • صاحب جلا اولانلر قوقو ورنكدن قورتلشلردر ، هر آنده بی توقف بر حسن و جمال کوردرلر . • شرح • اصحاب قلوب اولانلر واصل حقیقت اولمق ایچون عقل جزئی ایله تجارب ورنك و مادیاته احتیاجلری یوقدره قلوب صافیله رینه بر تو انداز اولان انوار تجلیات لاهوتیه ایله کسب اطسلاع و عرفان ایلرلر .

مثنوی

- ﴿ نقش و قشر علم را بگذاشتند ﴾
- ﴿ رایت عین الیقین انراشتند ﴾

• ترجمه • او زمره جلیله اصحابی علمك نقش و قشرندن کچوب صوفیان عین الیقین علم و سناقلرینی یوکسك و اعلا ایتدیلر . • شرح • تجلیات النهیه ایله واصل اولمشلر و ادله ایله اشتغالده بولسا نلرد نسبتله دها عالی و مسعود اولمشلردر .

مثنوی

- ﴿ رفت فکر ورشایی یافتند ﴾
- ﴿ نهر و بحر آشنایی یافتند ﴾

• ترجمه • فکر بونلردن کیندی و روشنائی بولدیلر ، نهر و انسه-یت بحرینی بولدیلر . • شرح • متحوقه ، اثرلری کبی و هم و افکار و ادیلرندن کچهرک نهر و عمان حقیقنده ، طلوب و معشوقی بولدیلار و صحوه کادکارنده او بحرك کر انبها اولان درر و غررینی صاچارلر .

امدی قدرت حقه قارشو حیرتک زیاده سنی طلب ایتک مآلنده حدیث شریفده
 واردر . عقلک ضعفله برابر شاید بو مقامک ایضاحنه کریشلورسه ؛ کوکلدن
 مقصد یا برفکردرکه آنی جناب حقه ربط ایله اخذ فیوضات اولنور ویا برامس
 ربانیدرکه بر طاقم حقائقک عقل ایله ادراک اولنه میه جنی درکاردر . بناءً علیه
 انسانده محبت والهامات وسائر کیفیات روحانیه بی جامع و کنذیسنه حیات
 طبیعی بی بخش ایدن وکذلاک قلب مادی بی وادراک معقولات ایچون دماغی
 وآلات حسیه بی استعماله و سائر وظیفه لرینی احرازه کنیدیلرینی صلاحیتدار
 قیلان بو قلب معنویدر .

مشنوی

﴿ عکس هر نقشی نسیابد تا ابد ﴾

﴿ جز دل هم با عدد هم بی عدد ﴾

« تَرْجِمَهُ » ابد هر نقشک عکسی ابده قدر طوغمز و منعکس اولمز؛ الا هم
 عدده هم عددسز اولان کوکله طوغار . « شَرْحُ » مشلا عادی بر آینه یه
 عکس ایده بیلن و عقل جزئینک ادراک ایده بیلدیکی صور و حالات معدوددر .
 اما وحدت ربانیه حقایقی و مخلوقات متنوعه حالاتی ادراک ایده بیلمک ایچون
 البته قوه معنویه لازمدرکه تا کمالک ایله هر شی کرکی کبی حس و ادراک اولنه بیلسون

مشنوی

﴿ تا ابد هر نقش نوکاید برو ﴾

﴿ می نماید بی حجابی اندرو ﴾

« تَرْجِمَهُ » ابده قدر هر یکی نقش که کوکله کلیر؛ او نقش برده سز کورینور،
 « شَرْحُ » عقل ظاهره وارد اولان صور غایت مبهم و شبهلی ظهور ایدر
 فقط قلبه توارد ایدن تجلیات سبحانیه کمال صفوتله یک پارلاق تجلی ایدرله .

مشنوی

﴿ زانکه محدودست و معدودست آن ﴾

﴿ آینه دلرا نباشد حد بان ﴾

« تَرْجِمَهُ » زیرا فلک و عرش و فرش و دریا و سمک تعیر اولسان ارض محدوددر. مرآت قلب ایسه بی حد و نهاییدر. « شَرَحْ » صورتدن مقصد، حقیقت ربانیه و تجلیات سبحانیه در. مادیات بونوری احاطه ایده میه چکی آشکار ایکن قلبک بو امر عظیمه نائل اوله جنی نبی ارض و سموات صیغمز ؛ فقط مؤمن ثقوا شعراک قلبی صیغار مال عالینسندہ حدیث قدسیله مبرهندر، معلوم اوله که قلب چام قوزاغی کبی صنوبری الشکلدر و انسانک صول جانبہ موضوع بولندیغندن ختیقتی جناب حقہ معلوم اولمغله روح کبی معنوی و غیر مرئیدر. یوقسه مادیات ساثره کبی ذرات جزئیسه دن مرکب دکلدر. بنساء علیه نامتاهی اولدینی امر ظاهر در.

مشنوی

﴿ عقل اینجا ساکت آمد یا مضل ﴾

﴿ زانکه دل با اوست یا خود اوست دل ﴾

« تَرْجِمَهُ » بو باده عقل جزئی یا ساکت و یا خود اضلال ایدیجی کلدی؛ او جهندن که قاب اول حضرتله برابر، یا او حضرتک نفخ و امری عین قلبدر. « شَرَحْ » بو مسئله نیک فهم و کشفنه عقل جزئی کافی دکلدر؛ زیرا عقل اگر قابه تعلق ایدن شو حکمتک حقایقنه حیران اولور ایسه اصابت ایتیش اولور.

« تَرْجِمَانُهُ » عالم غیبك بی حد اولان صورتسز صورتی کوکل آینه سندن پارلادی و حضرت موسانك جیندن ید بیضای جلیلی ظاهر اولدی .
 « شَرَحْ » بلك اولان کوكلك اخذ ایلدیکی صورتلر بی نهایت اولان تجلیات روحانیه درکه ، آنلر هپ افاضه انوار ایدن دلدن ظهور ایدر ، نصل که ید بیضا جناب موسانك جیب حقیقتدن ظاهر و پیدا اولدی . اشارت اولنان آیت سوره قصصه در . تفصیلی آتیده بیان اولنه جقدر . یعنی جناب موسی تمام مدتی اکمال و نزد شعبیده یکریمی سنه قدر اقامت ایتدکن صکره اهلیله برلکده مصره کیمک اوزره حرکتلری ائنده قرا کلق و شدت برودتی غایبه وارمش برکیجه ده طوری ولی ایدر . بر جهندن بر آتش کورر اهلنه دیدی که سیز طور کنز باقیم بن بو آتش ایله یولی بولور ویا آندن بر پارچه کتیروب ایصنیرسکز دیو آتش یانه کیتدی . « وادی الیندن بقعه مبارکده عناب ویا غوسبیج اغاجندن بن بتون عالمارک ریسم عصاکی یره براق نداسنی ایشیده رک عصاسنی یره براقیر ؛ اودخی چکوک بیلان کبی حرکت واضطرابه باشلائیجه جناب موسی قورقوسندن کپرویه چکلدی ؛ ینه شان مرسلینه خوفک مناسبتی اولیوب قوروقه دیو ندا اولنور ، بعده اسلک یدک فی جیبک ثخرج بیضاء من غیر سوء » خطایله شرفیاب اولوب معنای شرفنی یا موسی الی جیبکه قوی کدرسز شمس جهان کبی بیضاء ودرخشان چبقاره سین !

مشئوی

- ﴿ کرچه آن صورت نمکبجد در فلک ﴾
- ﴿ نی بعرش و فرش و دریا و سمک ﴾

« تَرْجِمَانُهُ » کرچه او صورت غیب فلک وعرش و فرش و دریا و بالغه صیغمازه
 « شَرَحْ » چونکد غیر مادی مادیاته نسبتله غایت واسع و علویدر . [تفصیلدن وارسته در]

مشنوی

« تَنْجِيْمًا » فقط او صوفيان سنيه ليني صيقل وجلا ويرمكه طمع وبخل
 وكبر وسائر اوصاف بشريه دن پاك ومصفا ايلديلر . « شَرْح » آنار قلبلريني
 محبت آلتهيه ايه طولديروب اخلاق نامعقوله دن بتون بتون تخليه ايدرك
 تجليگاه رب متعال قيلمشر و واصل مقام عال اعمال اولمشدر .

مشنوی

﴿ آن صفای اینه وصف دلست ﴾

﴿ صورت بی منتھارا قابلست ﴾

« تَنْجِيْمًا » روميلرك اول آينه يي تصفيه لری بر دلك وصف و تعريفدر ؛
 اويله دل كه نهايتسز صورتارك نمايان اواسنه قابلدرد . « شَرْح » آنارك خانه
 ديواريني تصفيه وجلاياب ايلدكاريني بياندن مقصد متصوفه كرام قلبلريني نقدر
 اوصاف غير لايقه وار ايسه كافه سندن تطهير ومرآت دلارينه جلاء محبت آلتهيه يي
 ويروب نصل كه بر آينه مصفايه بر چوق صورتار جلوه نما اولورلر كذلك
 او اهل كلك قلبلريده تجليات ذاتيه وصفاتيه رونما اولمش و نقدر علوم
 وار ايسه جمله سني قبوله آماده بولمشدر .

مشنوی

﴿ صورت بی صورت بی حد غیب ﴾

﴿ زاینه دل تافت بر موسی زجیب ﴾

خانه-نك كورنمندن قاپيلور ، حيران اولور ايدي . « **شرح** » رو ميسار مصيقل وجسلا دار قيلدقاري ديواردن پرده يي قالديرنجبه مقابلا رنده بوانان چينلورك ترسيم ايندكاري نقوش متوعه نك جمله سي رومارك ديوارلرينه كل لعاقيله عكس انداز ايدرلر ايدي . ونظر پادشاهيده رومارك صنعت جلالري بك مستحسن وستايشه سزا اولديلر . بو قصه نك حقيقته كانجه چينلور علوم رسميه ايله دعواي انانيتده بواناناردر . روميلر كثر الوانه بدل صفوت وسلامت قليبهي اختيار ايله رك اهل قاب اولان مردان خداره . شاه ايسه علوم ظاهره ورسميه يي استماع ايتديكي صره ده كره آنلري مكنسبات علمه لرناه . تحمين ايلر ايسه ده اهل قلوب اولان اوليا . كرامك احوال قليبه ومعنويه لرپنه كسب اطلاع اينجه آنلرده كي وسعت و علوتي اكلايش وكياي حيران اولمشدر . شاه وسلطانن مقصد جناب قادر مطلق حضرتلريدر . يعني جناب خدا علوم ظاهره اصحابي وحقايق قابيه يه مالك اولان اوليا يي كورر واولياي كرامك قدريني تحمين واعلا بيورر .

مشنوی

﴿ روميان آن صوفيانده اي پدر ﴾

﴿ بي ز تکرار و کتاب و بی دهر ﴾

« **ترجمه** » اي پدر کي سوکيلي اولان طالب حقيقت ، روميلردن مقصد ، اول صوفيلردر که بونلر تکرارسز ، ازهرسز و کتاب و هنرسز بولديار . « **شرح** » بو کيفيت نقشده روميلرد تشبيه اولمانلر اهل تصوف اولانلردر که علماري اسباب ظاهره ايله اوليوب ، وهوب و قلبي و معنويدر .

مشنوی

﴿ ليک صيقل کرده اند آن سينها ﴾

﴿ پاک ز آرز و بخل و حرص و کينها ﴾

مشنوی

﴿ بعد ازان آمد بسوی رومیان ﴾

﴿ پرده را بالا کشیدند آن زمان ﴾

« تَبْحِيحُهُ » آندن صکره شاه رومیار جانبه کلدی ، رومیلر پرده‌ی اورتادن چکدیلر . [بو بیت شریفک مألئ ، آتیده کی ایکی بیت شریف ابله اکمال اولنور .]

مشنوی

﴿ عکس آن تصویر و آن کردارها ﴾

﴿ زد بر آن صافی شده دیواره ﴾

« تَبْحِيحُهُ » اول تصویر و اول عجیب عمللارک عکسی تصفییه و مجلا قلنسان دیوارلر اوزره اوردی . [بو بیت شریفک دخی مأل عالیسی آتیده اتمام اولنور .]

مشنوی

﴿ هرچه آنجا دید اینجا به نمود ﴾

﴿ دیده را از دیده خانه می ربود ﴾

« تَبْحِيحُهُ » هر نه‌ی که شاه چینلورک خانه‌سنده کوردیسه رومارک خانه‌سنده دخی انعکاس الوان حسبله ده‌ها ایو کورندی ؛ کوزلر رومیلر

« تَرْجِمَانُ » بلوطده نه مقوله ضیا و برتو کورر ایسه که آنی ییلدیزلردن و ماه و آفتابدن ییل ! « شَرْح » علمای کرامده اولان انوار علوم و الفاظده اولان اضواء معانی پی آفتاب معنوی محمدی نک برتوندن بیلمک وید قدر تک ساحه امکانده تشریح پروردیغی بی حساب مخلوقات ککالات الیه سنه دال بولند قلمچی آ کلامی لازمدره .

مشنوی

﴿ چینیان چون از عمل فارغ شدند ﴾
 ﴿ از بی شادی دهها من زدند ﴾

« تَرْجِمَانُ » چینلور چونکه عمل و نقشارینی ا کمال ایدوب فارغ اولدیلر ؛ سو نملرندن طولانی شنگ ایدوب داووللر چالدیلر . « شَرْح » اهل صورت علوم ظاهره دن بر طاقنی بر چوق قیل وقل و زحمتار ایله تحصیل ایتدکن صکره اظهار کبر ایدرک عامارده کی مهارتلیغی هر کسک استماع ایده بیله چکی صورتده اعلان و تعظام زهریله چوق دفعه کندولرینی مسموم و پریشان ایدرلر .

مشنوی

﴿ شه در آمد دید آنجا نقشا ﴾
 ﴿ می ربود آن عقل را و فهم را ﴾

« تَرْجِمَانُ » شاه چینلورک نقش ایدکاری خانه به کلدی و او نقشارده کی بدایع و دقایق عقل و فهمی قاپارلر ایدی . « شَرْح » چینلور نقوشی ا کمال ایتدکن صکره انواع نقوش ایله تزین ایتدکاری خانلرینی زیارت ایلک اوزره شاه کلدی او نقوش درباری کورنجه حیرتده قالدی و خارالعاده شیلر اولدیغی جهتله عقل و فهمی اورایه مربوط اولدی .

مشنوی

﴿ در فرو بستند و صیقل می زدند ﴾

﴿ همچو گردون ساده و صافی شدند ﴾

« **ترجمه** » رومیلر قپویی باغلا دیلر و صیقل اور دیلر و فلک کبی ساده و صافی اولدیلر . « **شرح** » رومیلر بو صورتده درون خانہ بی رنگسز اوله رق باک و جلادار ایتدیلر و قارشولرنده اولان چینلور هر نقدر درلو درلو نقشلر ترسیم ایتدیلر ایسه ده روملرک زحمتسز و کلفت نقوشدن عاری اوله رق مصیقل و جلادار خانہ لرینسه عکس انداز ایتمکده اولدیغی مشاهده اولندی . نتکیم بر لامپاده ینان غازک ضیاسی جام و بللوره اورنجہ شوقی دها پارلاق کورینور .

مشنوی

﴿ از دو صد رنگی به بی رنگی ره یست ﴾

﴿ رنگ چون ابرست و بی رنگی مه یست ﴾

« **ترجمه** » ایکی یوز رنگلیدن رنگسزک ایچون بر یول واردر ؛ رنگ سحاب کیدر و رنگسزک بر ماهدر . « **شرح** » بک چوق او هام و خیالات مغلوبی اولان عقل صاحب لرینک بوله میه جقلری بر حقیقتی قلب منور و سلیم بولور . مغلوب او هام اولانلر بی رنگ بلوط کبی بی نیسات و نور حقیقتدن معرادرلر . سلامت قلب اصحابی ایسه ماه منیر کبی همیشه افاضه انوار ایدیورلر .

مشنوی

﴿ هر چه اندر ابر ضو بینی و تاب ﴾

﴿ آن ز اختر دان ماه و آفتاب ﴾

« **تَرْجِمَه** » قبولی بر برینه مقابل وقارشی ایکی خانه وار ایدی ؛ برنی
چینلور و دیگرینی رومیلر آلدی. [وارسته شرحدر]

مشنوی

- ﴿ هر صباچی از خزینه رنگها ﴾
- ﴿ چیدیا نرا رابته بود از عطا ﴾

« **تَرْجِمَه** » هر صباح خزینه پادشاهیدن درلو رنگار چینلوره وظیفه
بیورلشدی .

مشنوی

- ﴿ چیدیان صد رنگ از شه خواستند ﴾
- ﴿ پس خزینه باز کرد آن ارجمند ﴾

« **تَرْجِمَه** » چینلور ذات پادشاهیدن رنگ والوانه دائر یوز درلو ایستدیلر
امدی پادشاه سخنی خزان الوانی آچدیروب ایستدکارینی ویردی .

مشنوی

- ﴿ رومیان گفتند نی نقش ونه رنگ ﴾
- ﴿ در خور آید کار را جز دفع ژنک ﴾

« **تَرْجِمَه** » ، اما رومیلر دیدیلر ؛ ای پادشاه پاسن دفع وازاله سندن بشقه
ایشمزه رنگ والوان لایق دکلدرد . « **شرح** » روماره دینلدی رقیلرکز کچی
سز نیچون برشی آراهیورسکز ؛ جوابده دیدیلرکه ! بز پاسک ازاله سیله
مشغولز ولدی الایجاب بو صنعت حقیقه دن پک کوزل نقشلر عکس وپیدا
اولور . امدی بو جوابک اشعار بیوردینی نکته معنویه شودرکه کامل اولانلر
قایلرندن اخلاق واحوال ذمیمه یی اخراج ایله قلبلرینی پاک وجملا وبعده
تجلیکاه جناب کبریا قیلورنر .

مشنوی

﴿ گفت سلطان امتحان خواهم درین ﴾

﴿ گز شاهها کیست در دعوی گزین ﴾

« ترجمه » سلطان دیدی بو خصوصه سزی امتحان اچمک ایسترم که سزدن دعواده دهاماهر واستاد کیمدر ، بر قاچ ایباتدن صکره روحانی اولان حقیقت انبات اولنه چفندن شرحدن وارسته کورلشدر .

مشنوی

﴿ اهل روم وچین چون حاضر شدند ﴾

﴿ رومیسان در علم واقفتر بدند ﴾

« ترجمه » روم وچین نقاشلری چونکه حاضر اولدیلر ، رومیلر علمده دهامعارف وماهر ایدیلر . روملرک کیفیت تفوقلری آتیده کوریه چکندن بونک وآتیده بعض ایباتک شرحی بی لزو مدر .

مشنوی

﴿ چیدیان گفتند بک خانه بما ﴾

﴿ خاص بسیار ید ویک آن شما ﴾

« ترجمه » چینلور پادشاهه دیدیلرکه نه خوش امتحان بزه خصوصی بر خانه تعیین ایدیکز ای روملر سزهده بر خانه تعیین اولنق اوزره بیان رای ایله انتخاب ایدیکز .

مشنوی

﴿ بود دو خانه مقابیل در بدر ﴾

﴿ زان یکی چینی ستد رومی دکر ﴾

« **تَرْجِمَانُ** » کرد اوله رق آقشاملادق و عرابیاً صباحلاندق سر و رازی
بیل و اوقو « **شرح** » دیباجه کتابده حسام‌الدین چلینک مدحی صره‌سنده
شرح عاجزانه مک برنجی جلدنده بوکا داتر کلام کجدی . مقصد عالی‌یه کلنجه
لایقیله تصفیة درون ایلنلرک آز مدتده نیجه مراتب معنویه‌یه نائل اولدقلری
بیان بیور. مقدر.

مشنوی

- ❦ ور مثالی خواهی از علم نهان ❦
- ❦ قصه کو از رومیان و چینیان ❦

« **تَرْجِمَانُ** » علوم حقیقیه‌یه بر مثال ظاهر ایتر ایسک روملر و چینیلردن
حکایه سویاه ! [مستغنی شرحدر]

- ❦ قصه مصری کردن رومیان و چینیان در علم نقاشی ❦
- ❦ وصور تکری ❦

ملوک قدیمه دن اسکندر رومی آسیاده ایکن یونانیلر و چینیلر آرهلرنده
اولان رقابته بناء هر ایکی طائفه دن کیملرک دها هنرور اولدقلری آکلشلمق
اوزره امتحان اولدقلرینه دائردر :

مشنوی

- ❦ چینیان کفتمند ما نقاش تر ❦
- ❦ رومیان کفتمند مارا کروفر ❦

« **تَرْجِمَانُ** » چینلور دیدیلر ، بز دها نقاشنز ؛ روملر دیدیلرکه بزم ایچون
نقاشلمقده زیاده لطافت واردر . [وارسته شرحدر]

مشنوی

﴿ مر مرا زان نور بیند جان شان ﴾

﴿ که من ایشانرا همی بینم عیان ﴾

« ترجمان » ، آنلرک جانی بی اول نور الہی ایله کوررکه بن آنلری او نور ایله کورردم « شرح » ، نور جناب خدا جمله اشیاده پرتو نثار وحقایق سراپا احاطه ایلدی . عاقل وکامل اولانلر ایسه او انوار ایله ذات پاک رسالتاب اقدیمزی بیولرلر . ذات عالی پیغمبری ایسه جانب حقندن احسان بیوریلان نور مبین ایله کندی امتنی و سائر مخلوقاتی تمامیه مشاهده وصالله همیشه افاضه انوار ایمانیه ایلر .

مشنوی

﴿ بی صحیحین واحادیث وروای ﴾

﴿ بلکه اندر مشرب آب حیات ﴾

« ترجمان » ، اول طائفه جلیله نك علملری مسلم و بخاری واحادیث وروایه اختیارجمیز مرآت دل پر نورلرنده ظهور ایدرک بالذات مشکات محمدی و فیض اقدس احدیدن تلقی ایدرلر . « شرح » ، علوم و فنون ظاهره استماع و افواه رجالدن استفادهیه موقوفدر . علوم حقیقیه ایسه بویله اولیوب جناب فیاض حقیقی پر طائفهیه افاضه فیوض ایله آنلری سرفراز ایلر .

مشنوی

﴿ سر امسینا لکردیا بدان ﴾

﴿ راز اصبحنا عرابیا بخوان ﴾

« **تَرْجِمَه** » نامقبول او صافدن کتدینی پاك ایت تا که غبار بشریتدن کندیکی صاف اولمش کورده سین؟ « **شرح** » مانع ترقی اولان اوصاف ناپسندیده و افکار فاسده دن کندیکی پاك ایت که هم کندیکی ، هم ذات کبریانک تجلیات قدسیه سنی کوروب مسعود اوله سین !

مشنوی

﴿ یینی اندر دل علوم انیسا ﴾

﴿ بی کتاب وی معید واوستا ﴾

« **تَرْجِمَه** » تا قلبنده علوم انیبایی کتاب واستاد و ازبر و تکرار سز کورده سین؟ « **شرح** » ، اگر اخلاق قبیحه دن کندیکی پاك ایدر اینسک اسباب ظاهریه حاجت قالمه رق منظره قلبنده علوم حقیقه و حقایق روحانیه بی کورده سین ! معید اطفالک تکرار ایتدکاری دره دنیلور .

مشنوی

﴿ کفت پیغمبرکه هست از اوم ﴾

﴿ کو بود هم کوهر و هم مهمم ﴾

« **تَرْجِمَه** » نبی عالیشان بیوردی : امتدن بعض کسه لر واردرکه اوهم کوهرم و هم مهممدر . « **شرح** » جناب رسول کبریا حضرتلری بیوردیلرکه امتدن بر طائفه جلیله واردرکه (انا من نورالله و المؤمنون فی) یعنی بن نور الهیدن و مؤمنین بنم نورمدن اولمق سرینسه مظهریتلرندن حائز شرف اولمشلر و آنلرک مناسقی ناقابل اعداد اولمغله پك مقبوللردر . ایمدی بوزلرک مرآت قابلمی نورانی و فعلی و عمللری لایق درگاه ربانی بولنله نزد خداده شه دای کرام دنزله سنده درلره .

مشنوی

﴿ کر ز حرف و نام خواهی بگذری ﴾

﴿ پاك کن خود را ز خودهین بکسری ﴾

« تَرْجِمَانُهُ » اگر بو حروف و اسمادن کیمک ایستر ایسهک خبردار اول ،

و کندیکی انوار معنویه ایله تنویر ایت ؟ « شَرْح » اگر یالکز حروف و اسماء

کبی صدالرده قالیوب حقیقته کیمک ایستر ایسهک کندیکی اخلاق و اوصاف

نالایقه دن چکوب دنیا و عقبایه تعلق ایدن ارادات الهمیه پی ایضا ایله

احراز کمال ایت !

مشنوی

﴿ همچو آهن ز آهنی بی رنگ شو ﴾

﴿ در ریاضت آینه بی رنگ شو ﴾

« تَرْجِمَانُهُ » تیمور کبی تیمور لکدن بی رنگ اول ، ریاضای مشروعیه دوام

ایدرک مرات بر جلال اول ؟ « شَرْح » اجرای عبادت و وظیفه ده تیمور

کبی مسانت کوستر و الوان و اشکاله قابله و قلب و عقلکدن اخلاق ذمیمه پی

چیقاروب حقائق اسلامیه و کمالات دینه پی قبوله مهیا و حاضر اول !

مشنوی

﴿ خویشرا صافی کن از اوصاف خود ﴾

﴿ تا بینی ذات پاك صاف خود ﴾

تَرْجِمَانُ . هیچ حقیقتسز و مسماسز بر اسم کورد کمی؟ یا کل و وردی ترکیب

ایدن (ك ل) حرف لرینك تلفظیله هیچ کل و وردطویلا دکمی و شترج مسمانك حائر اولدیغی احوالی یالکز نام واسم ایله استحصال ایتک غیر ممکن اولدیغی مذکورده (کل) مثالیله دخی بدیهی در . بر چوق کسه لر واردرکه يك چوق اوراد چکر ایکن فائده مند اوله مزار ؛ زیرا مسمایی ارامیوب یالکز اسم ایله مشغول اولورلر . مثلاً (یارحیم یا حلیم) دیزده کندوسنده مرحتک ونه حلمک اثری واردر ؛ بناءً علیه او مقوله لرك اورادی بی فائده اوله جنی امر جلیدر

مشنوی

اسم خونندی رومسی راججوا
 مه بیا لادان نه اندر آب جو

تَرْجِمَانُ اسمی او قود کمی بوری مسمایی ارا ؛ نهر و صوده کوردینگک

ماهی فلکده و بالاده بیل ؛ نهرنده دکدر شترج یالکز ذکر اسم الله ایله اکتفا ایتیموب آنک حقیقت و علویتنی طلب و تحری ایت ؛ زیرا اسم انسانلرک اختراع ایلدکلری بعض حروف و اصواتدن عبارتدرکه ؛ هر قوم کنسدی لسانجه تلفظ ایلر . اصل مطلوب مسمادر ، مثلاً اغزله ملیونلرجه التون صایان برانسانک اکر کیسه سند بش پاره سی یوغیسه اسم التوندن فائده سی اوله بیلور ؛ اهل تحقیق نژدند جناب حقه متعلق اسماء ملفوظه اصل اسماء الهیه اولیوب بلکه اوصاف ربانیه ک اسمایدز . اسم اصحاب عقل اولانلر ایچون مسمایه دلالت ایلر ؛ مثلاً (بال) لفظی بالک طلب و تحریسنه مدار اولورایسه ده (بال) دیان لسانده حقیق (بال) بولتمیجه او لسان هیچ بر حلاوت و طاتلیق حس ایده مز . ماهک عکسی صوده کورینور ؛ فقط حقیقه ماه صوده دکل بالاده در ؛ جناب اولادخی اسماده دکل علویت و حقیقتده در ؛ بناءً علیه برانسان اکر سولدیکی سوزارک حقیقتنی ارار ایسه غیور و علوی و الاکاذب و سفلی اولور

مشنوی

- ❖ از صفت وزنام چه زاید خیال ❖
- ❖ وان خیالش هست دلال وصال ❖

« تَجَمُّدٌ » صفتدن ونام واسمدن نه طوغر، خیال طوغر؛ واول خیال وصاله دلال وقلاغوز اولور « شَرَحٌ » موصوف ومسمانك حقیقته مطلع اولینجه صقت واسمدن خیالات طوغه جنی بدیهی اولوب، شوقدرکه اونوع خیال بتون بتون فائده دن خالی وعاری اولیوب چوق دفعه رهنا وباعث وصال اولور. مثلاً نیتی طوغری برکسه (الله الله) دیسه وحقیقندن بی خبر اولسه بیله انجام کار اسم جناب خدا اکا رهنا ویار اولمش اولور.

مشنوی

- ❖ دیده دلال بی مدلول هیچ ❖
- ❖ تانبا شد جاده نبود غول هیچ ❖

« تَجَمُّدٌ » سن هیچ بردلال کوردکی که مدلولسز اوله تاجاده اولینجه غول ورهزن هیچ اولمز « شَرَحٌ » دلال مطلق مدلولی، واسم مسپایی ایما ایدر. مثلاً (موم) دینجه شوق ویریجی معلوم اولان بر جسمك وجودینه دلالت ایدر. (موم) لفظنی ابوینه تقلیداً سویلیه بیلن بر صبی مومك وجودندن بی خبر اولدینندن کندوسنه شوق ویریجی مومی زمان طفلیتند. بوله مز؛ لکن موم نامنك او کر نسی ایلروسیچون کندوسنه معاونت ودلالت ایلر. دلال ومدلول ایله مناسبتی دهاز یاده اثبات ایچون بیوریلور که، جاده اولینجه غول ورهزن بولنه مز، بناء علیه شیطانك بولنسی حکمتدن خالی دکلدرد چونکه طریق حقهده سالک اولانلری اغوا ایچوندر.

مشنوی

- ❖ هیچ نامی بی حقیقت دیده ❖
- ❖ یاز کاف ولام کل کل چیده ❖

« تَبَجِّمَهُ » زنهار اول علم یوکنی هوادن طولایی چکمه ، نادر ونکده علمک انبارینی کوره سین « شَرِّحْ » علم ظاهری هوا وهوس ایچون سوء استعمال اتمه ، حسن استعمال ایت که ، مقتضای علمکه حرکات مشروعه ده دوام ایدرایسک محقق لطف رب العالمین سکا یار ومعین اولور وبر چوق علوم حقیقیه به نائلیتله بکام اولورسین .

مشنوی

﴿ تا که بر رهوار علم آبی سوار ﴾
 ﴿ بعد ازان افتد ترا از دوش بار ﴾

« تَبَجِّمَهُ » تا که علم یورغسی اوزره سوار کله سین ، نندن صکره سنک بار ویوکن آموزکن اشاغه دوشره « شَرِّحْ » علم ظاهری حسن استعمال اولنور ایکن سکا بار ایدی ، حسن استعمالده معین یار اولدی .

مشنوی

﴿ از هوا ها کی رهی بی جام هو ﴾
 ﴿ ای زهو قانع شده بانام هو ﴾

« تَبَجِّمَهُ » نفسک هو الرندن نوقت قورتیلورسین هونک جامی اولینجه ، ای سن که هویت آلمه یدن یالکنز (هو) لفظیله قانع اولدک « شَرِّحْ » بر مقتضای شرع شریف حرکت ایتمینجه ونائل تجلیات جناب رب عزت اولینجه اهویئه نفسانیهدن خلاص بولمق محالدر ؛ حالبوکه سن « ای غافل ! » دورپشلردن ایشیدوب سرت ایلدیکک (هو هو) لفظیله قانع وهویت حقیقیه به کسب عرفاندن عاری اولمشین ؛ دوشمندک که مسمایه خدمت ایلمینجه اسمک فأنده سی یک محدود اولور هو لفظنه دائر تفصیلات اسماعیل حتی قدس سره السامی منسوب روح الیاب تفسیرینه مراجعتله اکلایشیله بیلور . (هو حاضر اولیمان ذاته اشارت وجناب حقه عارفانه کتایتدر ؛

« تَرْجِمَانُ » علم که واسطه سز هودن ، آندن [جناب حقندن] دکلدر ؛ او ، علم ، ماشطه تعبیر اولنان یوز بویان قادینک رنک صنعتی کبی ثابت و پایدار دکلدر . « شَرْح » شریعت جلیله اسلامیه به تمسک و توسل ایله اصحاب عرفانندن اخذ اولنیمان علوم فانیه ، ماشطه نک ویردیکی رنکار کبی ثباتسز ، فائده سزدر . زیرا خسته لک وهله موت بو علوم فانیه بی ازاله ایدر . پایدار اولان علم جناب حقندن مشروع و معنوی صورتله احسان بیوریلان علم حقایقدر .

مشنوی

﴿ لیک چون این بار انیکو کشتی ﴾
 ﴿ بار بر کیرند و بخشندت خوشی ﴾

« تَرْجِمَانُ » اکر بو ، یوکی ای چکر ایسک آغرانی سندن قالدیریلیر ، سکا ایلیک و سعادت بخش ایدر لر . « شَرْح » علوم و مساعی ظاهره کرجه امور روحانیه کبی عالی دکل ایسه ده کلیاً فائده سزده دکلدر . مثلاً عادی برحمال بیله برشی* یوکلنوبده امر اولندیفی محله صادقانه کوتورسه ارقه سندن ایندی رر لر واکا بخشش ویرر لر . علوم و مساعی* ظاهره بی . شرعاً امر اولندیفی صورتده حسن استعمال ایدرک حین استعمالده حقایق و دقائق روحانیه دن خبردار اولنسه بیله ینه انعام ربانیه ینه نائل و مقامات عالییه واصل اولور

مشنوی

﴿ هین مکش بهر هوا آن بار علم ﴾
 ﴿ تا بیینی در درون بیار علم ﴾

متسین اولیان اهل تنک صوری علملری ذهنلرینه بوکنمش احوال ثقیله درکه،
ایراث رنج و تعب ایله اهل تنی بیزار واضراره گرفتار ایدر

مثنوی

﴿ علم چون بردل زند یاری شود ﴾
﴿ علم چون بر تن زند باری شود ﴾

« ترجمه » علم نه وقت قلبه تجلی ایدر، یار و معین اولور؛ اما علم، تن اوزرینه
اورر ایسه ثقلت و بار اولور. [علم حقیقی ایله علم ظاهرینک موازنه لرینه راجع اولان
شو بیت مستغنی شرحدر.]

مثنوی

﴿ کفت ایزد یحمل اسفاره ﴾
﴿ بار باشد علم چون نبود زهو ﴾

« ترجمه » حق تعالی (یحمل اسفارا) بیوردی . جناب حق ایچون
اولیان علم، یوک اولور . « شرح » اشارت اولنان آیت کریمه سورده جلیله جمعه ده در
(مثل الذین حملوا التوراة ثم لم یحملوها کمثل الحمار یحمل اسفارا) معنای
شریفی : « شول کیمسه لکه تورانی تحمیل واحکامیه عمل ایلری ایچون
امر اولندیلر ؛ اندن صکره آنی حامل اولوب مقتضاسیجه عمل و حرکت
ایتمدیلر بونلر اشکلر کیدرکه کتابلر یوکنیر طاشیرلرده یوکک حقیقتندن بی خبر
بولنورلر . » رضای حق ایچون اولیان علم، کار و یار دکل مضار و باردر .

مثنوی

﴿ علم کان نبود زهو بی واسطه ﴾
﴿ آن نه باید همچورنک ماشطه ﴾

« تَرْجَمَه » کندی مرکب یکریزی او، زمان کوررسکز ! کندی ایغکزدن
 بر مرکب یپارسه کز ! ... « شَرَح » اهل دنیانک ظنده اصابت وعدم اصابت
 اولدیغنی آکلامق ایچون آیقلریله یوریوب کندیکی کلدیکی ایشارده یعنی امور
 مادیده کوره بیلیر . اما احوال روحانیده ظن فائده دکل ، زیاندر ؛ اصابت
 صورتی هیچ بروقت کوستره مز . مثلا بر انسان چین لسانی بیلمدیکی حالده
 اکمکک اسمی چینجه بلکه بویله در دیه ظن اوزرینه یوز بیک سس چیقارسه
 ینه اصابت ایتمز .

مشنوی

﴿ وهم وفکر وحس وادراک شما ﴾
 ﴿ همچونی دان مرکب کودک هلا ﴾

« تَرْجَمَه » ای اهل دنیا! سزک وهم وفکر وحس وادراککز تحقیقا
 اول قامش کبی بیل که اطفال آنی مرکب؛ آت یپارلر « شَرَح » اطفالک قامشدن
 یابدقلمی اسب و مرکب اسب حقیقیدن بعید اولدیغنی کبی ، سزک دخی ارادات
 ربانییه مستند اولمیان افکار وحسیاتکز اصابتدن عاری وخطا وغفلته مالیدر .

مشنوی

﴿ عمهای اهل دل حمالشان ﴾
 ﴿ علمهای اهل تن احمالشان ﴾

« تَرْجَمَه » اهل دل وروحانیونک علمری کندی حمالریدر . اهل تنک
 علمری انلرک یوکلریدر « شَرَح » عارف بالله اولان روحانیونک صوری
 ومعنوی حائز اولدقلمی علوم حقیقیه قطع مسافات روحانیه ایچون کندی اسب
 روحانیلری کیدر . اهل عرفانی اوزرینه حمل ایله مقامات عالییه کوتوررلر روحانیه

« **ترجیح** » تحقیقا ظن و خیال اصحابی مستفید اتمز امری جناب حقدن
 ایرشدی. مرکب ظن فلکلرده نصل قوشه بیلیر؟ « **شرح** » ظنك فأنه بخش
 اولدیغنه دائر قرآن عظیم الشانه برقاچ آیات بینات واردر. از جمله سوره نجمده
 (وما لهم من علم ان يتبعون الا الظن وان الظن لا يغني من الحق شيئا) بیورلمشدر.
 معنای شریفی: « و بولر ایچون بر علم یوقدر، بولر انجق ظنه تابع اولیورلر. تحقیقا
 ظن، حقدن رشی افاده اتمز. » یا لکمز امور دنیویه نك بعضیسنده بعض دفعه اصابت
 ایده بیللمسی ظن اولنان کیفیتک برچوق دفعه مثلی کورینوب قیاس پذیر اولمامسیدر؛
 یوقسه امور روحانییه متعلق اولان حالات عالیسه ده ظن صرف خیال ومحض
 غفلت وزیاندیر. عاقل اولان ذات احوال روحانیسه ده ظنی کایاً تارك واردات
 صریحه ربانیسه ایله متین ومزین اولان طریق سعادت رفیق شریعت غمراه
 سالک اولور.

مشنوی

﴿ اغلب الظنن فی ترجیح ذا ﴾

﴿ لاتماری الشمس فی توضیحها ﴾

« **ترجیح** » ایکی ظنك الك غالبی هانکیسی ایسه ترجیح اولنان اودر.
 کر کونشک آچیق، پارلاق اوله رق نور صاچدیغنده عنادا اتمزسک! « **شرح** »
 ظن امور فانیه دنیویه ارسنده بر صورتک ترجیحنه باعث اولان بر حالتدر؛
 فقط امر صریح ربانی بولنان احوالده ظن اتمک سهو وخطایی دعوت ایلکدر.
 دنیا لهو ووا بئجق اولدیغنی خسته قلبره دواء شافی وآتاب معنوی اولان قرآن
 عظیم الشانده صراحة امر وفرمان بیورلمشدر. بو خصوصده انکار و عناد اتمک
 کرفتر پنجه عذاب بریاد اولمقدر.

مشنوی

﴿ آنکھی بینید مرکهای خویش ﴾

﴿ مرکب سازیده ایداز پای خویش ﴾

ایما اولسان آیت کریمه سورہ معارجده در : (تعرج الملائکة والروح الیه فی یوم کان مقداره خمین الف سنه فاصبر صبراً جمیلاً) معنای شریفی : ملائکہ و جبریل امین یوقاری طوغری عروج و صعود ایدر لر . حق تعالی حضرتلرینه بر کونده کیدر لر که او کونک مقصداری (دنیا کونلری حسابجه) اللی بیک سنه در . یا محمد ! کوزل صبرله صبرایت ؟ « جناب حقک دنیادن بشقه نیجه نیجه عالملری ، جهانلری اولدیغنی و مخلوقات ایچون ترقیات عظیمه بولندیغنی ایما ایدن بو آیت کریمه نک عظمت شاتی فضای سماواتده غروبی بزم حسابمز اوزره اللی بیک سنه ده بر کره واقع اولان کونش لر بولندیغنی افهام ایدن حکمت علویه برقات دها انظار عبرته وضع ایدیور . « امام قاشنی بو آیت کریمه نک تفسیرنده : بوعروج و ترقی مقام طبیعتدن حیوانیتسه و درجه حیوانیتدن مقام انسانیتسه و اندن عقل و روحه واقع اولان ترقیدر دیمشدر . « روح و ملک حال ترقیسنده اوله بر صورتده عروج و ترقی ایدر که فلک لر بیله آنک ذوقندن اهتراز و افتخار ایدر .

مشنوی

﴿ همچو طفلان جمله تان دامن سوار ﴾
 ﴿ گوشه دامن گرفته اسب وار ﴾

« تزجیر » اهل صورت اولانلرک جمله سنی جو جق لر کبی اتکلرینه بیئر لر . گوشه دامننی طوتوب آنی آت فرضیله قوشار . « شترج » معلومدر که جوق دفعه جو جق لر بر دکنکی یا خود کندی اتکلرینک اوجنی بو کوب آت فرض ایدرک نافله یره قوشار لر . اهل صورتده بر شینه را کب اولمش خیالیله قطع مسافات ایدیور ز ظن واهیسنده بولتور لر .

مشنوی

﴿ از حق ان الظن لایغنی رسید ﴾
 ﴿ مرکب ظن بر فلکها کی دوید ﴾

« **تَبَجَّهْرُ** » چوجقار ، قامشدن ، دکنکدن یاپیلان آت تقلیدی شیلری حاملدر . ظنیه اوقامشلك یوکنی چکرلر ؛ حال بوکه جهلارندن طولایی کند . یلریخی یولده را کب و محمول ظن ایدرلر . « **شَرَحُ** » محب دنیا اولان کیمسهلر بزم مال و مناللز و نیجه نیجه مأموریتلرمن وار دیرلر . کندولرینی اسب سعادتیه را کب ظن ایدرلر . حال برعکسدر . یعنی آنلر اومالک زحمتی و آنک سببیدن اجرا ایده جکلری مصائبک نتایج وخیمه منی چکوب کندیلری جمال بی مجال و دارینده معذب و برملال اولور . مال و مأموریت یالکیز فرمان خدا موجبنه حرکت ایدن اصحاب نها ایچون مفید و سزادر .

مشنوی

﴿ باش تاروزی که محمولان حق ﴾
 ﴿ اسب تازان بگذرند از نه طبق ﴾

« **تَبَجَّهْرُ** » صابر اول ! برکونه قدرکه محمولان عشق حق ، جنس عرب آتیه بینمش کی طقوز طبقه فلکدن چکرلر . « **شَرَحُ** » ای اهل دنیا ! کند . یکنزی ایماندن و حقیقتدن معرا ایدر سه کز ارتق بر از صبر ایدیکز که دنیادن آخرته انتقال ایتدیککیز وقت انبیای ذیشانک و اولیای کرامک جهان روحانیده قطع ایده جکلری مسافات عالییه کورورسکیز . محمولان عشق خدا ، طبقات افلاکده طیران ایله واصل سمت دوبالا اولورلر .

مشنوی

﴿ تعرج الروح الیه و الملک ﴾
 ﴿ من عروج الروح یتز الفلک ﴾

« **تَبَجَّهْرُ** » روح و ملک جهان ملکوته عروج و صعود ایدر ؛ روحک عروج و صعودندن فلک اهتر از ایدر . ذوقندن تهره . « **شَرَحُ** » بو بیت شریفده

مثلا چوجغك برى نيم طويلادايغم طوبراغى بوزدك دير، او برى بوزمدم ادعاسنده
بولنور. اساسى اولميان طولايى بردعوادن ايكيسى غوغايه طوتوشور. ايسته اهل
دينانك نزاع وجدالى بوكا بگزر.

مشنوی

- ﴿ جمله باشمشير چوپين جنكشان ﴾
- ﴿ جمله در لاینفغی آهنكشان ﴾

« تَرْجِمَانِهْ » چوجقلر اغاجدن ياپلش قلیجار ایله کوغا غوغا ایدرلر. بونلرک
جمله سنده کی آهنك ومقصد فائده سزدر. « شَرْحْ » روحانیتدن بی خبر اولانلرک
دنیاده کی جنك وزاعی اطفالک یالاندن غوغالری کبی فائده سزدر.

مشنوی

- ﴿ جمله شان کشته سواره برینی ﴾
- ﴿ کین براق ماست ویا دلدل پی ﴾

« تَرْجِمَانِهْ » چوجقلرک هپسی دکنسکه بیزلر. بوقامش بزم براقز، یاخود
دلدن کیدر دیرلر. « شَرْحْ » قامش پارچه سندن چوجقلرک یابدقلری آتله
نسبت ایله براق ودلدلک حقیقی نه قدر اوزاق ایسه احوال روحانیهده دنیا
اهلنک قیمتدار ظن ایلدکاری حالات فانیهدن اوقدر اوزا قدر.

مشنوی

- ﴿ حاملند خود زجهل افراشته ﴾
- ﴿ راکب و محمول ره پنداشته ﴾

« تَرْجِمَه » بواشتها وهوای نفسانی چوجقارک یالاندن اولان جماعی کبی بیل ! ای یکت ! خلقک بو دنیاده سوردکاری ذوق نفسانی !..

« تَرْجِمَه » بی ادب اولان بعض چوجقار تقلید جماع کبی مناسبتر جرأته بولورلر . او تقلید ذوقدن خالی بر طور طفلی اولدینی کبی اهل دنیانکده شهوئی وامور فانیده بولدینی لذتی اطفالک ذکر اولنان یالاندن حاللری کبی حقیقی لذت و ذوقدن کلیاً خالی وبعیددر .

مشنوی

﴿ آن جماع طفل چه بود بازی ﴾
 ﴿ باجماع رستمی و غازی ﴾

« تَرْجِمَه » چوجقارک یالاندن او تقلیدی نهدر ؟ بر او یونجاقدر ! قهرمان مشهور رستم وغازینک ایتدکاری جماعه کوره !.. « شَرَح » اطفالک یالاندن ایلدکاری جماع رستم وغازی کبی اصحاب قوتک ایتدکاری جماعه نسبت ایدیله مز . اهل دنیانک اجرا ایلدکاری جماعدن وجمع ایتدکاری مال و منال و بوکبی متاع فانیدن نائل اولدقلری لذائذ صوریه اصحاب روحانیتک اذواق غیر متاهیه سنه کوره هیچدن عبارتدر . اکر ذوق و شوق حقیقی آرزو ایدر ایسک احوال روحانیه پی تحری و اذواق معنویه ایله تلذذ و ترقی ایت !

مشنوی

﴿ جنک خلقان همچو جنک کودکان ﴾
 ﴿ جمله بی معنا و بی مغز و مهان ﴾

« تَرْجِمَه » خلقک غوغاسی چوجقارک غوغاسی کییدر ؛ جمله سی معناسر ، دماغسز و حقیردر . « شَرَح » اهل دنیانک نزاع و غوغاسی چوجقارک غوغاسی کییدر ،

مشنوی

- ﴿ گفت دنیا لعب و لهوست ﴾
- ﴿ کودکید وراست فرماید خدا ﴾

« ترجمہ » جناب حق قرآن عظیم الشانده بیوردی ؛ دنیا لهو و اویونجاقدرد ، وسز چوجقرسکز ! حضرت خدا طوغری بیوردی .
 « شرح » اشارت اولنان مآلده قرآن عظیم الشانده برقاچ آیات بینات واردر ، ازجمله سورہ عنکبوتده (وماهذه الحیوة الدنیا الالهو و لعب) بیورلمشدر . معنای شریفی : « بودنیانک حیاتی بشقه برشی دکلدر ، انحق اویون و اویونجاقدرد . » اویون ایله مشغول اولانلر ایسه بالضروره اطفالدن معدوددر . مرد خدا اولمانلر چوجق فکرلی عد اولنمغه سزادر .

مشنوی

- ﴿ از لعب بیرون نرفتی کودکی ﴾
- ﴿ بی زکات روح کی باشی زکی ﴾

« ترجمہ » اویوندن خارجه کیده مدک ! چوجقسک ! طهارتسز روح ایله نه وقت پاک اولورسک ؟ « شرح » اگر فانی شیرلر ایله مشغول اولورده احوال عالیہ روحانیہده ذہول وغفلت ایدر ایسک چوجق صاییلیرسک ! حق بولنده اجرایی وظیفه و ایفای عبادت ایله راحت صوریه کی ترک ایدوب روحکی پاک وزکی ایلدیکنک تقدیرده قلباً مطهر و روحاً معطر اوله مزسک ؟

مشنوی

- ﴿ چون جماع طفل دان این شهوتی ﴾
- ﴿ که همی رانند اینجا ای فتی ﴾

« تَبَجَّهْرُ » او ، مست هر بر یولده طرف طرف بالچیق ایچنه دوشر وهر بر
 احمق اكا كولر . « شَرَحْ » اسرار روحانیه بی مستانه فاش ایدن ذات برغر ابدن
 دیکر غرابته نقل کلام ایدرده جهلا کلامنی ترهاته نسبت ایدوب آنی رسوا
 وپراذا ایدر .

مشنوی

﴿ او چنین وکودکان اندر پیش ﴾

﴿ بیخبر از مستی وذوقی میش ﴾

« تَبَجَّهْرُ » اومست بویه برحاله ایکن چوجقلا آنگ آردی صره کیدر .
 آنگ مستکنندن وشرابک ذوقندن خبرلی یوقدر . « شَرَحْ » اطفال دنیا
 یعنی جهلا اسراری افشا ایدن سکران عشق خدایه کولرلرده بویه جه اذواقه
 خبرلی اولدقلرینی اعلان ایدرلر .

مشنوی

﴿ خلق اطفالند جز مست خدا ﴾

﴿ نیست بالغ جزررهیده از هوا ﴾

« تَبَجَّهْرُ » مست عشق خدادن بشقه خلق معناً چوجقلا در ؛ هوای
 نفسدن قورتلش کیمسه دن ماعدا بالغ یوقدر « شَرَحْ » عشق خدا ایله سرمست
 عرفان اولاندن بشقه ولو باشلرینی بیاض قیلا ایله احاطه ایتسه لر وسناً بیوک
 اولسه لر ینه اطفال حکمنده حقیقتدن بی خبردرلر .

دیکه ! باشی اورایه قوی که اوراده شرابی ایچمشسک ! « **شترج** » صاحب حکمت اولان حکیم سنایی قدس سره السامی بیورمشلرکه زرده عشق و روحانیه نائل اولدک ایسه کندینی اوراده طوت ! میخانه محبتده آلدیغک مایه مستی حقیقی طیشاری جیقارمه ! جوجقئر کبی جاهلرک یاننده کوهر عشق و حکمتی دوکوب صاحجه ! انلره ، کندینی مسخره ایته ! کیمسه یی کندینه کولدیرمه !

مشنوی

- ﴿ چونکه از میخانه مستی ضال شد ﴾
- ﴿ تسخر و باز یچه اطفال شد ﴾

« **تذکره** » زیرا میخانه دن سرخوش اولان کیمسه یولنی شاشیردی ، کمره اولدی ؛ جوجقئرک اویونجغانی و مسخره سی اولدی . « **شترج** » میخانه ده ایچوب سرخوش اولان کیمسه ایکی طرفنه ساللانهرق آکلاشلماز سوزلرله لایعقل سوقاغه چیقدینی وقت جوجقئر آنک ایله اکلنیرلر ، او سرخوشی اویونجاق یاپارلر .

ایشته مست عشق خدا دائره سرائردن چیقوبده خلقک بیلمدکاری علویات روحانیه دن بحث ایدرسه سکران عشق روحانی اولان کیمسه دخی دائره علیه سندن چیقوبده خلقک اکلابوب اینانه میه جقئرلی روحانی شیلره چوجق فکرلی جاهلر کولرلر ، اکلنیرلر چونکه او ، ذوق عرفان و حالت روحانیه یی آکلامامشلردر . اهلی بولینجه اسرار روحانیه یی افشا ایتمک جائز دکلدر .

مشنوی

- ﴿ میفتد او سو بسو بر هر وی ﴾
- ﴿ در کل وی خنددش هر ابلی ﴾

« تَرْجِمَانُ » تا که دور وزمانک غایت عجیبی اولهلم ! زمینه امن وامان وضع ایلمهلم ! بوده وارسته شرحدر] .

مشنوی

- ﴿ این قیاس حال کردون بر زمین ﴾
- ﴿ راست ناید فرق دارد درکین ﴾

« تَرْجِمَانُ » حال آمانک بو ، قیاسی یر یوزینه طوغری کلز . بوصوده فرق طوتار . « شَرَحُ » هاروت وماروتک آمانده ایتدکری قیاسات بوکینسکاه حوادث ووقوعات اولان دنیاده موافق چیقمدی . انسانلری صالح ایده جکلرینه بدل کندیلرینی طالح ایتدیلر .

- ﴿ در بیان آنکه حال خود و مستی خود پنهان باید ﴾
- ﴿ داشتن از جاهلان ﴾

بونک بیاننده درکه : مرتبه عالیّه معنویده بولنانلر کندی عشق ورازلرینک مستلکنی جاغلردن کیزلی طوتمق کرکدر .

مشنوی

- ﴿ بشنو الفاظ حکیم برده ﴾
- ﴿ سرهم انجانّه که باده خورده ﴾

« تَرْجِمَانُ » برده حکمتده بولنان حکیم سناینک سوزلرینی

مشنوی

- ﴿ ما برین کردون تتقها می تنیم ﴾
- ﴿ بر زمین آیم وشادروان زیم ﴾

﴿ تَجْمِیْمٌ ﴾ بز شول ، کیمسه لرزکه : بوفلک بالاده پردلر طوقورز . یر یوزینه کلوب شادروان اورورز . « شَرَحٌ » هاروت وماروت ، بزاملانکدزکه آسمان نورانیده اولنجه عبادات وتسییحات ایله نور وعصمت پرده لری اعمال وزمینه کلنجه عدالت وعقی نثر ایله اورتالنی احیا ایدرز دیه اعلان افتخار ایتمشار ایدی .

مشنوی

- ﴿ عدل توزیم وعبادت آوریم ﴾
- ﴿ باز هر شب سوی کردن می پریم ﴾

﴿ تَجْمِیْمٌ ﴾ عدالت قویوررز وعبادت کتیررز . هرکیجه تکرار آسمان جانبسه اوچار ، کیدرز . « شَرَحٌ » ماروت وهاروت ، بز اویله مقدسزکه نثر عدالت وایفای عبادت ایدر وظلمت لیلده بیله دنیایی ترک ایله آسمانه طوغری بران وسالک اولش اولورز !

مشنوی

- ﴿ تاشویم اعجوبه دور زمان ﴾
- ﴿ تانهم اندر زمین امن وامان ﴾

« تَنْجِيمٌ » هاروت وماروت بوسوزی سويديلر (فقط دنيايه کلك ايجون شدت آرزودن) قلبلری چارپار ایدی . بزدن زهيه فناق کایر . زیرا بز کوزل قولز . [(بز) ضمیری محذوف اولوب بوحمله تقدیریدر .]

مشنوی

﴿ خار خار دو فرشته هم نهشت ﴾
 ﴿ تا که تخم خویش بینی را نکشت ﴾

« تَنْجِيمٌ » بوایکی فرشته نك خارخاری ، یعنی کوکل اضطرابی کندیلرینه راحت ویرمدی . تا که کبر و خودینک تخمنی زرع ایتمینجه ! .. « شَرْحٌ » غیر مشروع صورتده آرزوی شان هاروت ایله ماروته راحت و آرام ویرمامش ایدی . نه وقت قلبلرینه تخم کبر و انانیتی تمامها زرع ایتدی . آنک نتایج وخیمه سیله ایله کندیلرینی برباد ویریشان ایتدیلر .

مشنوی

﴿ پس همی گفتند کای ارکانیان ﴾
 ﴿ بی خبر از باکی روحانیان ﴾

« تَنْجِيمٌ » وقتسا که (هاروت وماروت یره ایندکلی زمان) دیدیلر : ای عناصر وارکادن خلق اولنش انسانلر؛ سزک بزم کبی روحانیلرک پاکلکندن خبرکز یوقدر . « شَرْحٌ » هاروت وماروت زمینه اینجه برنجی ایشلری انسانلری تبجیل ایله اظهار کبر ایتمک اولدی . انجام کار غیرت آلمیه بوایکی مدعی بی زبون وچاه بلاده سرانکون ایتدی .

وانسانلری طعن ایدن عنود! بولندیگیز حال و مرتبه (وائالحن-
الصافون) کبی ادای حقیقت نمایه مستحق اولان ملائک کرامدنده قدرأ
افزون اولسه بینه کرفتار خطا اولانلری طعن و تشیعدن تبری و کبر
وانائیتدن اعراض و توقی ایدیگز!

مشنوی

﴿ هین مبادا غیرت آید از کمین ﴾

﴿ سر نکون افتید در قعر زمین ﴾

« تَرْجِمَانُ » آگاه اولکیز ، اولیه که غیرت الهمیه قضانک کوزه کورونمز
نقطه سندن ظهوره کلسون ؛ اکر کلیر ایسه باشی اشاغی اوله رق یرک دینه دوشرسکز .
« شَرْحُ » خلقی طعن و کبر انائیت کبی حالات مردوده دن فوق العاده تحاشی
ایدیکیز ! که غیرت ربانیه سزی برباد و قعر زمینده نایاب ایتماش اولسون ! بوتعبیر
شریف قویو ایچینده هاروت و ماروتک سر نکون اولدقلرینه ده اشارتدر ،

مشنوی

﴿ هر دو گفتند ای خدا فرمان تراست ﴾

﴿ بی امان تو امانی خود بکاست ﴾

« تَرْجِمَانُ » هر ایکیزی (هاروت ایله ماروت) دیدیلر : ای خدا ! فرمان
سنکدر . سنک حفظ وامانک اولمینهجه محل امنیت باشقه نزهده بولنور؟
« شَرْحُ » هاروت و ماروتک بو افاده سی اعلا ورعنا ، فقط خلوص و صفوته
مقارن اولدیفتدن اصابت و سعادتدن بعید و معرادر .

مشنوی

﴿ این همه گفتند دلشان می طپید ﴾

﴿ بد بجا آید ز ما نعم العیید ﴾

زهار کبر و انائیت و نامحجل عوای روحانیت ایتمکز ! قیاس وریا و بوکبی احوال-
مصیبت انکیز ایله السائنتک موقع حقیقتیسی اولان مقامات سعادت آیتدن مرتبه-
اسفله و درجه حیوانیت و ذلته دوشمیکز ! ترقی ایتمک ایچون غروره الواتی اولان
ارادات جناب کبریا سزک ایچون قرآن عظیم الشانده بخش واعطا اولنمش وانظار-
اعتبارده تشهیر ایدمشدر .

مشنوی

﴿ کرچه هاروتید وماروت و فزون ﴾

﴿ از همه بر بام نحن الصافون ﴾

« تَرْجِمَهُ » کرچه هاروت وماروتسکز ! (انالحن الصافون) طواننک
اوستده جمله دن زیاده سکز . « شَرِّحُ » بو بیت شریفک مالی
آتیده کی بیت شریف ایله اکیال اولنمشدر. اشارت اولنسان آیت کریمه یه کلنجه
سوره صافک یوز التمش دردنجی آیت کریمه سیدر. شویله که : (وماننا الله مقام
معلوم و انالحن الصافون و انالحن المسبحون) معنای شریفی : « و ملائک دیرلر ؛
بزدن بر کیمسه یوقدر ، الا که جناب حقه (عبودیت و خدمته) بر معلوم
مقام و محلی وارد و تحقیقا بز ادای طاعتده صف و صروده یز و بز جناب-
خدانک ذاتی ناسزا اشیادن تنزیه ایدنلر دتر . »

مشنوی

﴿ بر بدیهای بد آن رحمت کنید ﴾

﴿ بر منی خویش بین لعنت کنید ﴾

« تَرْجِمَهُ » فنالرك فسالقلمری اوزرینه مرحمت ایدیکز ! انائیت ،
خود بئلك اوزرینه لعنت ایدیکز ! « شَرِّحُ » ای هاروت وماروت ! ای متکبر

« **تَنْجِيهٌ** » او . وحی کاتبی مر قوشک او آوازندن قوشه آرقداش اولدم کچی فکرینه برظن کتیرمشدی . « **شَرَحٌ** » فخر کائنات علیه افضل التحیات افندیمز حضر تفرینک لمعانیله عکس بر آیت کریمه نك صوك عباراتی قلبه طلوع ایلدیکندن طولای او ، کاتب غیر ادیب کندیسینی ده صاحب وحی ظن ایتدی ، داربنده سیاه رو اولدی . هر حالده امور روحانییه ده ظن و قیاس غیر مفید و بی اساسدر .

مشنوی

﴿ مرغ پری زد مراور اکور کرد ﴾

﴿ نك فرو بردش بقعر مرك ودرد ﴾

« **تَنْجِيهٌ** » مرغ حقیقی اکا بر قناد اوردی . کوزینی کور ایتدی . اولوم ودرد چوقورینک دینه کوتوردی . « **شَرَحٌ** » ادعای غیر لایقده بولنان او کاتب ابتدا نور ایمان ایله باصر وینا ایکن ایتدیکی جرأتدن طولای طائر جهان بالا و مفخر هر دوسرا محمد مصطفی علیه افضل التحایا افندیمز حضر تفری قهر معنوی ایله آنی اورمش و کور ایلشدر . ای انسان سن ده ! سلامت دو جهان ایسترایسک کبر و انانیتدن کلیاً فراغت و قرآن عظیم الشان واسطه سیله شرف صادر اولان ارادات ربانییه توابع و مواظبتله انقیاد ایت!

مشنوی

﴿ هین بعکس یا بظنی هم شما ﴾

﴿ در میقتید از مقامات سما ﴾

« **تَنْجِيهٌ** » سزده صاقین بر عکس ویا بر ظن سببیه سمانک مقاماتندن اشاعی دوشمیکز! « **شَرَحٌ** » بو بیت شریف جناب حَقِّک هاروت و ماروته واقع اولان اراداتی معرف اولدینی کچی هر صاحب کبر و انانیته بر خطاب مستطابدرکه

مشنوی

﴿ منطق الطیری بصوت آموختی ﴾

﴿ صد قیاس و صد هوس افروختی ﴾

« **تَبَجَّحَتْ** » منطق الطیر دینلن قوش دینلی او کرندک! آنک اوزرینه یوز قیاس و یوز هوس پارلاندک! « **شَرَّحَ** » انبیای ذیشانک و اولیای کرامک کلام. حکمت انجاملرینی ظاهری بر صورتاه او کرنش و کندی ذهن و هوسنک سویقه یوز نوع خیال وجوده کتیرمشسک؛ حالبوکه آنلرک حقیقی اهل قیاس ومدعیلردن جدا و خیالاتدن مبرادر. (منطق الطیر) تعیر شریفیه حضرت عطارک کتاب مشهورنده ایما اولنورکه او کتاب مستطابی او قویانلرک جمله سی صدای لاهوتینک معنای حقایقی کلارز دیورلر ایسه ده پک آز کیمسه او مال حکمته واقف اولور.

مشنوی

﴿ همچو آن رنجور دلها از تو خست ﴾

﴿ کر بنده را اصابت کشته مست ﴾

« **تَبَجَّحَتْ** » ذکر ی سبق ایدن خسته نک قلبی کبی اولیاء اللهک قلبوبی رنجیده اولمشدر. صاغر قیاساتنده اصابت ایتدی ظنیه ذوقندن مست اولدی. « **شَرَّحَ** » چوق اهل قیاس و خیال واردرکه اولیاء اللهک خاطرینی، تقلید وریا ایله جلب ایدرز دیرایکن عکسی حاصل و اهل قیاس ذلیل اولمش اولور.

مشنوی

﴿ کاتب آن وحی زان آواز مرغ ﴾

﴿ برده ظنی کو بود همباز مرغ ﴾

مانند مرغان خدا اولان انبای ذیشان و اولیای کر آمدن بر کلام حکمت انجام استماع
ایدنجه آنک حقیقته مطلع اولمق لازم کلیر ایکن سنن آندن یوزجو یررسک!
و ذهنکله قیاسات و خیالات ترتیب و ایجاد ایله کندینی خراب و برباد ایدرسک!

مثنوی

﴿ وانکهی از خود قیاساتی کنی ﴾

﴿ مر خیال محض را ذاتی کنی ﴾

« تَبَجَّهْ » اندن صکره کندندن قیاسلر ترتیب ، خیال محضی ذات حقه
منسوب ایدرسک ! « شَرِّحْ » مثلا بر ولی الله هنکام شدت عشق و شغفده
(مست خدا اول) دیر . سن بو کلام عشق انجامک حقیقتنی تأمل ایله واصل-
مرتبه معرفت اوله جغک یرده شراب مادی ایچمک کنسناه دکلدیر کبی
بر قیاس و خیال ایله حرام صریحی انکار و معاذ الله تعالی کفری اختیار و دین
و دنیاکی برباد و تارمار ایدرسک ! ارادات صریحه خدا میدانده ناشر انوار-
هدایت افزا ایکن قیاسات و خیالات ذهنیه به مراجعت عین پریشانی و ندامتدر.

مثنوی

﴿ اصطلاحاتست مر ابدال را ﴾

﴿ که نباشد زان خبر اقوال را ﴾

« تَبَجَّهْ » . ابدال خدانک اصطلاحاتی وارددر . او اصطلاحاتدن
اهل اقوالک خبری اولماز . « شَرِّحْ » ابدالدن مقصد ، آمال نفسانیه
و قیاسات ذهنیه لرینی کلیاً ترک ایدوب ارادات ربانیه به تمامیه منقاد اولما
کندیلرینی تبدیل ایدن زمره جلیله اولیادیرکه کلام لرینی استماع ایدر ایکن
اهل اقوال حقیقتی فهم و ادراک ایتمکده بی مجال ، فقط او کلامی تقلید
و سوء استعمال ایله گرفتار وبال اولور .

او حالده تخمین و قیاس ایتمک ضروری کوردندی ، فقط آفتاب عالمتاب جهانی مستغرق انوار ایدر ایکن ذاتاً منکدر اولان قیاسات و خیالات منبع مضرات اوله جنی وارسته اباتدر.

مشنوی

﴿ لیک با خورشید و کعبه پیش رو ﴾

﴿ این قیاس و این تحری را محو ﴾

« **ترجمه** » لکن کونش و کعبه یوزینه قارشی ایکن بو قیاس و تحری بی آرامه!
« **شرح** » ارادات ربانیه به دائر قرآن عظیم الشان و تبلیغات انبیای کرام و اربکن اکثر خطا ایله مملو اولان قیاسات و تحریات خیالیه بی تارک و شهراه- شریعت غرایه سالک اول!

مشنوی

﴿ کعبه نادیده مکن زور و متاب ﴾

﴿ از قیاس الله اعلم بالصواب ﴾

« **ترجمه** » کعبه بی کور مامش اوله ! قیاسدن طولای کعبه دن یوز چورمه!
الله تعالی صواب و حقیقه اعلمدر . « **شرح** » ای انسان ! باعث فیض نجات- دو جهان اولان کعبه ارادات جناب یزدان و قرآن عظیم الشان ظاهر و عیان ایکن « بن قیاسات ذهنیه دن بشقه هانکی شیئه توسل ایده بیلیرم ؟ » کبی واهی ادعالردن فراغت و ترک عناد و نخوت ایت !

مشنوی

﴿ چون صفیری بشنوی از مرغ حق ﴾

﴿ ظاهرش را یاد گیری چون سبق ﴾

« **ترجمه** » نه وقت طائر لاهوتی مقام اولان حق قوشندن برسس ایشیدیرسک !
او آوازلک ظاهر جهتی ظاهرده طوتوب اذیر ایدر ، او قورسک ! . « **شرح** »

مشنوی

﴿ پور آن بوجهل شد مؤمن عیان ﴾

﴿ پور آن نوح نبی از کمر همان ﴾

« تَرْجِمَه » او ابو جهلک اوغلی آشکار . تام مؤمن اولدی ؛ حضرت .

نوح نینک اوغلی یولنی غائب ایتمشلردن اولدی . « شَرَح » فضل ، پدر
واجداد ایله حاصل اولسی لازم کلسه ابو جهلک اوغلی متقی و حضرت نوحک
اوغلی عاصی اولماز ایدی ؛ حالبوکه عکسی یعنی عکرمه اسمنده اولان ابوجهلک
اوغلی اصحاب رسولدن برموحد صاحب ایمان و نوح علیه السلامک اوغلی کنعان
پدرینه عصیان ایدوب غریق طوفان اولدی .

مشنوی

﴿ زاده خاکی منور شد چو ماه ﴾

﴿ زاده آتش تویی رو رو سیاه ﴾

« تَرْجِمَه » طوبراغه منسوب اولان اولاد [که حضرت آدمدر ؛] آی کی

منور اولدی . ای ابلیس ! آتشک اوغلیسک ! یوزی سیاهسک ! کیت ! دفع اول !
[وارسته شرحدر .]

مشنوی

﴿ این قیاسات و تحری روزا بر ﴾

﴿ یابشب مر قبله را کردست حبر ﴾

« تَرْجِمَه » بوقیاسات و تحری بی بولوطلی کونده ، یا خودقار انلق کیجده اهل دانش

اولان ذات قبله ایچون اختیار ایتمشدر . « شَرَح » مظلم کیجده قبله نه طرفده
اولدیغنی و بناءً علیه نصل نماز قیللق لازم کله جکنی علماتذکر ایدوب

مشنوی

﴿ این نه میراث جهان فانیست ﴾

﴿ که بانسا بش بیابی جانیت ﴾

« ترجمه » زهد و تقوانك فضلی جهان فانیك میرائی دكلدر ؛ تا كه آئی
 نسلبر و شرف ابا و اجداد ايله بوله سك! [زیرا فضل معروف ، روحانی و معنویدر .]
 « شرح » جهان فانیك میرائی مادیدر ؛ مثلاً متقی بر انسان دنیادن آخرته
 انتقال ایدنجه مالك اولدینی املاك و نفورده اولاد و اقرباسی وارث اولور ایکن
 جهان معنوی یه عائد اولان زهد و تقوایه ارثاً مالك و دعوایه صالح اوله ماز ؛
 زیرا ترك حیات ایدن متقینك معناً اعتباری ایفای عبادت و کیجه کوندوز
 ذکر و فکر حق ايله تحصیل رضا و معرفت کبی افعال ممدوحه ايله حاصل
 اولمش ایدی . اولاد و اقرباسی ایسه بویله اوله ماز . مرحمت مخصوصه جناب
 کبریاه نائل اولماز ایسه وارث و عارف اوله مازلر .

مشنوی

﴿ بلکه این میراثهای انبیاست ﴾

﴿ وارث این جانهای اتقیاست ﴾

« ترجمه » بلکه بو زهد و تقوی فضلی انبیای ذیشانك میراثلریدر ،
 او فضلک وارثی پاک و طاهر اولان اتقییا و اهل تقوانك جانلریدر .
 « شرح » فضل معنوی فلان بك و یا فلان افندیسك اوغلونه عائد اولمیوب
 او فضل و ترقی انبیای ذیشانك و اونیای کرامکدر . سنده اکا نائل اولمق
 ایستر ایسك او زمره جلیله احسانك آتارینه اقتضا و رضای حق ايله
 کندینی احیا ایت !

مشنوی

﴿ پس قیاس فرع بر اصلش کنیم ﴾

﴿ اوز ظلمت ما ز نور روشنیم ﴾

« **تَرْجِمَانُهُ** » ابلیس دیدی : فرعی اصلنه قیاس ایده لم ! فرع اولان آدم ظلمانی طور اراقنددر. بز نوردن روشنز . « **شَرْحُ** » قیاسات خیالیه ایله شیطان لعین طور اراغی فرع و آتشی اصل قیاس ایدرک امر حقه مخالفت و غضب ربانی بی اوزرینه دعوت ایتشددر.

مشنوی

﴿ کفت حق نی بلکه لا انساب شد ﴾

﴿ زهد و تقوی فضل را محراب شد ﴾

« **تَرْجِمَانُهُ** » حق تعالی حضرت لری بیوردی : فرعی اصل اوزرینه قیاسه لزوم یوقدر . زهد و تقوی فضیلت و شرفه قبله و محراب اولدی . « **شَرْحُ** » آدم طور اراقندن ، شیطان آتشدن خلق اولندیغندن حضرت آدمدن دهامعتبر اولدیغنه دائر ابلیسک ادعاسی حقیقته مخالفدر . بیت شریفده اشارت اولتان آیت کریمه ، سوره مؤمنک یوز ایکنجی شو آیت کریمه سیدر : ﴿ فاذا نفخ فی الصور فلا انساب بینهم یومئذ ولا یتساءلون ﴾ معنای شریفی : « شو وقتده که صورده نفخ اولتوب اموات احیا اولتور . او ، کونده انسانلر بیننده انساب و اقربا اولماز او ، کون بری برندن سؤال و طلب ایتمز . » سوره هجراتک اون اوچنجی آیت کریمه سنده : ﴿ ان اکرمکم عندالله اتقیکم ﴾ بیورلمشدر که معنای شریفی : « جناب خدانک عند صمدانینسنده اکریمکز اک زیاده خالقندن قورقوب کناهدن صاقینانلردر . »

﴿ اول کسی که در مقابله نص قیاس آورد ابلیس بود ﴾

او کیمسه که ابتدا مقابله نصده ، امر جناب حقه فارشی قیاس کتیردی .
ابلیس ایدی .

مشنوی

﴿ اول آن کس کین قیاسکها نمود ﴾

﴿ پیش انوار خدا ابلیس بود ﴾

« **تَرْجِمَانُهُ** » او کیمسه ابتدا بو قیاسجکری کوستردی . انوار خدانک
حضورنده ابلیس ایدی . « **شَرِّحْ** » انوار خدا علم وفرمان جناب کبریا دیمکدر .
عالم مطلق حضرتلری آدم علیه السلامه سجده ایدیکز دیه امر بیوردینی زمان
امرہ انقیاد ایده جکی یرده شیطان لعین پرکین اولهرق قیاسات خیالیه اوزرینه
دیددی که : آدم طوبراقدن ، بن ایسه آتشدن خلق وایجاد اولندم . ازهر جهت
اندن دهها معتبر ایکن نه ایچون آدمه سجده وکندیمی خاک مذلته افتاده ایتمش
اولهیم ؟ ایشته بو قیاسات وافادات شیطانیه اوزرینه مطرود ومردود اولدی .
شرع غرایه مخالف قیاسات خیالیه دن دائماً چکنمیلیدر .

مشنوی

﴿ کفت نار از خاک بی شک بهترست ﴾

﴿ من ز نارم او ز خاک ا کدرست ﴾

« **تَرْجِمَانُهُ** » شیطان دیددی : آتش طوبراقدن شهبه سز دهها اییدر . بن
آتشدن ، آدم طوبراقدن خاق اولنشدر . [بو بیت شریفک ده شرحی ،
سبق ایدن بیت شریفه مربوطدر .]

« **تَبَجَّهْرُ** » بر قیاسی که ذکر اولئان صاغر اختیار ایتدی ؛ قومشوسیه اولان اون سنهك محبتی باطل اولدی . [خیالات وهمیه مستند قیاسات باطلهك روابط انسانیهی محو ایتمنی کوسـترن شویت حکمت آود ، سامعه نواز ارباب عرفاندر .]

مشنوی

﴿ خاصه ای خواجه قیاس حس دون ﴾

﴿ اندران وحی که هست از حدفزون ﴾

« **تَبَجَّهْرُ** » علی الخصوص ای خواجه ! اگر او ، آچاق حسك قیاسی ، حددن افزون اولان وحی حقه قارشی اولور ایسه !... « **شَرَحُ** » شرع و حقیقه مستند اولیان قیاسات خیالیه غایت مضردر . وحی الهی و امر ربانی به قارشی اولان قیاسات عقلیه ایسه معاذالله تعالی صاحبی ایچون الی الابد عقوت عظیمه بی داعیدر .

مشنوی

﴿ کوش حسی تو بحرف از در خورست ﴾

﴿ دانکه کوش عیب کیر تو کورست ﴾

« **تَبَجَّهْرُ** » ای اهل قیاس ! حس قولاغك حرف و کلامه لایق و مقتدر اولسه ده بیل که سنك عیب طوتان قولاغك معنا صاغردر . « **شَرَحُ** » وحی ربانی به قارشی بولئان بر بی دین ولعین : بن نصل احق ، نصل صاغرم ؛ قرآنی هم اوقومنه ، هم اکلامغه منتدرم دیر ایسه ؛ ولو دیدیکك کبی ظاهراً قرآن اوقور ، اکلار ، ایشدر ایسه کده سمع ظاهرک عادی وادراك حقایقندن عاری اولدینی ایچون حقیقته هر کسدن زیاده صاغر و نفس وشیطانه اسیرسك ! جوانبی آیر .

مثنوی

﴿ از برای چاره این خوفها ﴾

﴿ آمداندر هر نمازی اهدنا ﴾

« تَبَّحُّمُوهُ » بو ، قورقولره چاره اولق اوزره هر نمازده « اهدنا الصراط المستقیم » عبارۀ جلیله سی کلیر . « شَرِّحُ » ریا و تکبر کبی خطالره کرفتار اولماق ایچون مؤمن سورۀ فاتحه ده مسطور اولان : (اهدنا الصراط المستقیم) یعنی : « الّٰهی ، بزه طوغری یولی کوستر و آنک اوزرینه هُدایت ویر . » دیمسی فرضدر . بو استرحامدن معلوم اولور که انسانلرک طریق حقه استقامت نماي . ثبات اولملری . حسیات پا کیزه ایله تزیین قلب و وجدان ایدرک دائمًا جناب رب العالمینه متوجهاً مرحمت خدایه صیغملری الزمدر .

مثنوی

﴿ کان نمازم را میا میزای خدا ﴾

﴿ بانماز ضالین و اهل ریا ﴾

« تَبَّحُّمُوهُ » ای خدای متعال ! بنم نمازمی ضالین و اهل ریائک نمازی ایله قاریشدرمه ! « شَرِّحُ » سورۀ فاتحه ده نماز قیلان مؤحد اغزندن : الّٰهی ! بزه طوغری یولی کوستر ! او ، یولی که نعمت ایتدیکک زمرۀ جلیله یه کوستردک و مفضوب و ضالین یولنی کوسترمه ! دینلیور .

مثنوی

﴿ از قیامی که بگرد آن کر کزین ﴾

﴿ صحبت ده ساله باطل شد بدین ﴾

• **ترجمہ** • بو معامہ سیلہ او صاغر ، زیارتہ کیتدیکی خستہ نك کوکلندہ بر آتش یا قمش ، او آتشدہ کندی ده یا تمشدر . « **شرح** » صاغرک معامہ واقعه معکوسہ سی قوموشوسنی آتش غضب ایچندہ بر آتش ، حقوق همجواری ایله بک چوق سنهک محبتی یا قوب بر باد ایتمشدر .

مشنوی

﴿ فاتقوا النار التي او قد تم ﴾

﴿ انکم فی المعصیت از دد تم ﴾

• **ترجمہ** • شو ، آتشدن اتقا ایدیگزکہ کندیکزی یا قدیگز ! تحقیقا ، کناہلری ده سز زیادہ لشدیردیگز ! « **شرح** » صاغرک قیاسات خالیہ سی جہتہ فائدہ یرینہ مضرثہ دوچار اولدینی کبی غیر مشروع احوال دن اجتناب ایلمدیکی حالده بوندن بتر فلاکت ومصیبتہ گرفتار اوله جفندہ شہہ یوقدر . اقوال واحوال غیر لایقہ آتش کیدر . ابتدا حس اولنماز درجہ ده یا واش یا واش پارلار ، صکرہ بنای حس وسعادتی یا قارہ

مشنوی

﴿ کفّت پیغمبر بیک صاحب ریا ﴾

﴿ صل انک لم تصل یا فتی ﴾

• **ترجمہ** • « فیخر عالم صلی الله علیه وسلم افندیمز حضرتلری نماز قیلان بر ریاکارہ دیدی : ای دلیقانی ! نماز قیل ! زیرا قیلمدک ! « **شرح** » روایت اولتورکہ حضور فیخر عالمده بر ریاکار نماز قیلدقدن صکرہ فیخر کائنات علیه افضل التحیات افندیمز حضرتلری اکا بیوردی : (قمصل فانک لم تصل) « قالمق نماز قیل ! زیرا قیلمدک . » بو امر اوزرینہ او ریاکار تکرار نماز قیلمش ایسده ریاہ مستند اولان نماز ودعا فائدہ سز اولدینی هویدادر .

« تَنْجِيمٌ » بعض حقيقت بيله کيزلی کنساره اولور . چوق سياه واردرکه سن آنی صاف و براق ظن ايدرسک ! « شَرْحٌ » نماز کي عين حقيقت اولان بر عبادت بيله تحصيل رضای ربانی کي بر مقصد مقبوله مقارن اوليوبده خلقه کوسترش ايچون ریاکارانه اولور ايسه معصيت و کنساره خفي اولور . چوق کيمسه صاف و اهل ايمان کورينور . کيزليجه منکدر و عاصی و غير صافي بولنمش اولور .

مشنوی

﴿ همچو آن کر که همی پنداشتست ﴾

﴿ کونکوی کرد دآن برعکس جست ﴾

« تَنْجِيمٌ » او ، صاغر کي که يابدینی شيك همیسی ايياک صائمشدر . حالبوکه ظن عکسنه صيچرادی . « شَرْحٌ » صاغر ايشتمکه مقتدر دکل ايکن ايشيدر کي کوسترمک ايستمه می بر خسته دلی بيزار ايش ، خاطر ، کوکل قيرمشدر ، ریاکار و مرحت صمدانيه به التجا ايتيوب کندي عبادت ليله مفتخر بولان بدکردار لرك عاقبتی دأما خسران وسفالتدر .

مشنوی

﴿ اولنشسته خوش که خدمت کرده ام ﴾

﴿ حق همسايه بجا آورده ام ﴾

« تَنْجِيمٌ » او صاغر خدمت ايتدم . قومشونک حقی يرينه کتيردم خلیاسياه راحت او طورمش ! [شرحدن مستفیدر .]

مشنوی

﴿ بهر خود او آتشی افروختست ﴾

﴿ در دل رنجور و خود را سوختست ﴾

مشنوی

﴿ تا بیند دشمن خود را نزار ﴾

﴿ تا بکیرد خاطر زشتش قرار ﴾

« تَرْجِمَهُ » تا کندی دشمنی ضعیف کورسونده آنک چیرکین اولان
خاطری قرار طوتسون ! [بو افادهده مریضک سوء ظنی کوسترر .
شرحه لزوم بر اقاماز .]

مشنوی

﴿ بس کسان کایشان عبادتها کنند ﴾

﴿ دل برضوان و ثواب آن نهند ﴾

« تَرْجِمَهُ » چوق کیسه عبادت ایدر لر ، او ، رضوان و ثواب اوسته
کوکل قور لر . « شَرَحْ » چوق آدم واردر که بز اوراد و اذکار ایله مشغول
اوله رق عبادت ایدرز ، بالطبع ثواب قازانیرز ؛ از هر جهت مسعود و کندیمزی
اهل عرفان و اصحاب اتقادن کوستر مش اولورز ظننده بولنور . نتکم صاغر
مجاوبه معکوسه سندن طولای خیانجه خوش حال اولمش وقوه ساهمه سنک
کمالدن قوموشونی قاندرمش ظننه ذهنی صاپلامشدر . کندیسنده اولمیان قوده
سامعه بی کذباً و ریاء کوستر دیکندن طولای عجبک غضبی جلب ایتمش !
مرحمت ربانی بی خاطرندن چیقاروب کندی عبادت لرینک ثوابنه اتکا ایدن
بلها فائده به بدل غضب ربانی بی اوزر لرینه دعوت ایدر لر . [بعض نسخه لرده
مصراع اولده « زطاعت کمرهند » بعضسنده « مکرهند » دیه محرر ایسه ده
سلطان ولد حضرت لرینک زمان عالیسنده یازیلان نسخه شریفه ده « عبادتها کنند »
یازلدیغی جهته ترجیحاً بو عباره نک درجی مناسب کورلمشدر .]

مشنوی

﴿ خود حقیقت معصیت باشد خفی ﴾

﴿ بس کدر کانرا تو پنداری صفی ﴾

مشنوی

﴿ چون نبودش صبر می پیچید او ﴾
 ﴿ کین سک زن روسی حیز کو ﴾

« **تَرْجِمَه** » خسته صبردن بهره سز اوله رق پریشانی خاطر ایله حدتندن طولانی صاغر حقنده دیر ایدی : بو کوپک روسی زده در ؟ باقلم !
 [وارسته شرحدر .]

مشنوی

﴿ تا بریزم بروی آنچه گفته بود ﴾
 ﴿ کان زمان شیر ضمیرم خفته بود ﴾

« **تَرْجِمَه** » تا که دمین بکا سوبلدیکی او شیئی آنک اوزرینه دوکه یمده بر باد ایدیم ! زیرا او ، زمان قلبمک ارسلائی نصلسه او یومش ایدی .
 « **شَرَح** » بر صاحب حدت بو کجی خیال و خاطره کلز و بلکه لغتدرده بیله بولماز فنا سوزلر سوبیلر ! مصراع ثانیده « ضمیرمک ارسلائی او زمان او یومش ایدی . » عبارده سی خسته لک سببیه دهننده طورغو نلقدن متولد سکون .
 حالی حدتک اخلال ایتمسی مصرودر .

مشنوی

﴿ چون عیادت بهر دل آرا میست ﴾
 ﴿ این عیادت نیست دشمن کامیست ﴾

« **تَرْجِمَه** » خسته نک زیارتنه وارمق تسلیت و راحت قلب مقصدینه مبنیدر . بو عیادت دکل عداوت ایدی . « **شَرَح** » بر انسان حدت و غضبه گرفتار اولدینی وقت مغضوبک اغرنندن ایشتمش اولدینی کلماتدن و معامله سنده کوردیکی حالادتن غضبنی تزیید ایدجک درلو درلو احکام موهومه چیقارر .
 بوسوه ظن ایله کندینی شیطان لعینک تسویلاتنه قاپدیرر .

آنی تحقیرہ قرار ویرمش ، سوق غضب ایله پک چوق محقرانه سوز سویلکه
حاضر لاش ! کظم غیظ ایله حدتی میدانه چیقارمیوب عفو ایله خصوصتی
ازاله ایتمک انسانیتہ زینت بخش اولان مزیات مقبوله دندر .

مشق

﴿ کظم غیظ اینست آنرا قی مکن ﴾

﴿ تا بیابی در جزا شیرین سخن ﴾

« نَبِيَّكُمْ » ، کظم غیظ . یعنی حدت و غضبی یوتمق بودر : اوکا ، قی ائمه !
یعنی کیمسه نیک خاطرینی بولاندیره جوق فنا سوز سویله ! زیرا او صبره مکافات
اوله رق جناب حق ایله انسانلردن طائی سوز بوله سک ! « شَرِيحٌ » بوبیت شریفده
اشارت اولنان آیت کریمه سورۃ آل عمرانک یوز اوتوز دردنجبی شو آیت
کریمه سیدر : ﴿ الَّذِينَ يَنْفِقُونَ فِي السَّرَّاءِ وَالضَّرَّاءِ وَالْكَاطِمِينَ الْغَيْظِ وَالْعَافِينَ
عَنِ النَّاسِ وَاللَّهُ يُحِبُّ الْمُحْسِنِينَ ﴾ معنای شریفی : « شو کیمسه لر (شایان مدح
ومکافاتدر) که فی سبیل الله صدقه و نفقه ویررلر ، بوللق و طارلق حائنده
و غیظ و غضبلرینی اشاعی ایندیروب اغزلرندن چیقارمازلر و انسانلرک قصورندن
عفو ایدیجیلردر . (آنلر محسندرلر) و حق تعالی محسنلری سوهه . » بو آیت -
کریمه نیک مضموننه توفیق حرکت ایدن انسان ممدوح رب المناندر . چوق دفعه
کوریلورکه تهور و غضب ایله اغزندن فیرلایان سوزلردن اختلافات و منازعات
وبلکه فسادات ظهور ایتمشدر . حدیدالمزاج اولان کیمسه بر مدت صکره
پشیمان اولور . نه فائده که حدت و قمتده مخاطبنک خاطرینی قیرمش اولور .
تعمیرینه امکان قالمیان بر کولک قیرلمسی ایسه انسانی خراب ایدر . بتون
اصحاب عقل و حکمتک قبول ایلدکاری اساس بودرکه غایظ و شتم آمیز کلماتدن
دائماً صاقتملی . فقط شریر و مضرلرک ذهننه قورقو ویرمک ایچون یوزلرینه
هیچ بر وقت کولماملی . جزایه مستحق اولانجه شرعاً و نظاماً مقتضی اولان
جزایده اهل ایتماملیدر . غضبنی قی ایتمانلرک جناب حقندن ایشیده جکاری
کلام شیرین بوشحافی تزین ایدن مذکور آیت کریمه مبره در .

مشنوی

﴿ گفت رنجور این عدو جان ماست ﴾
 ﴿ ما ندا نستیم کو کان جفاست ﴾

« تَبَجَّجْتَهُ » خسته دیدی : بو آدم بزم جانمَزك دشمنیدر . بز بیلمدك ،
 او جفا واذا معدنیدر . [شرحه حاجت یوقدر .]

مشنوی

﴿ خاطر رنجور جویان صد سقط ﴾
 ﴿ تا که پیغامش کند از هر نمط ﴾

« تَبَجَّجْتَهُ » خسته نك خاطری یوز دانه بوزوق شی آرایجیدر . تا که
 خاطر قیران خبری صاغره سویلیه رك تحقیر ایسون ! « شَرَحْ » صاغرك سویلیدیکی
 مناسبتر سوزلردن طولای خسته حد تنمش ، «مقابله» تحقیره تشبث ایتمشدر ،
 هر کیم خیالات و تشبثات غیر لایقه ایله خطاده بوانور ایسه مقابلهیه و معاهده .
 شدیدیه گرفتار اوله یعنی خاطر ندن چیقار ماملیدر .

مشنوی

﴿ چون کسی کو خورده باشد آتش بد ﴾
 ﴿ می بشو راند داش تاقی کند ﴾

« تَبَجَّجْتَهُ » نه زمان بر کیمسه فنا و مضر بر ، یمک یشدر . او غدا
 آنک ایجنی بولاندیرر ، قی ایدنجیه قدر ! ... « شَرَحْ » بر کیمسه مزاجنه
 موافق اولیمان عکسی بر سوزی ایشتدیکی وقت حدتندن حاصل اولان کین
 و غضبنی شتم آمیز کلمات ایله مغضوبنه قارشی کوسترر . بو بیت شریفده مریض -
 مذکورك حاله عانددر که صاغرك مناسبتر جوابلردن حصوله کان حدت ایله

مشنوی

﴿ بعد ازان گفت از طبیبان کیست او ﴾

﴿ کوهی آید بچاره پیش تو ﴾

« **تَرْجِمَانُهُ** » اندن صکره صاغر دیدی : حکیملردن هانکیسی چاره
و تداوی ایچون دایما سنک اوکنه کلیور ؟

مشنوی

﴿ گفت عزرائل می آید برو ﴾

﴿ گفت پایش بس مبارک شادشو ﴾

« **تَرْجِمَانُهُ** » خسته ، شدت غضبندن دیدی : عزرائیل کلیر . کیت !
بورادن دفع اول ! صاغر دیدی : آنک آیانغی غایت مبارکدر . شاد و غمدن
آزاد اول ! « **شَرَحْ** » بو حکایه حکمت علامده کوریلن اسیات شریفه
ظرافت بلیغانه ایله پک چوق قیاسات ذهنیه واردز که فعلیاته کلنجه کلیاً
عکسی ظهور ایدرک صاحب قیاسات معیوب و مغلوب اولدیغنی ارباب ادراکه
تفهیم ایدر .

مشنوی

﴿ کر برون آمد بکفت شادمان ﴾

﴿ شکرکش کردم مراعات این زمان ﴾

« **تَرْجِمَانُهُ** » صاغر خسته نك یانندن طیشاری چیقدی . ممنون و مسرورایدی .
کندی کندینه دیدی : شکر اولسون ! بو زمانده خسته به رعایت و خاطری
تطیب ایتدم ! « **شَرَحْ** » چوق انسانلر کورینور که خیالات و تشبثات واهیه اوزرینه
حاللری دیکر کون و کندیلری از هر جهت معذب و مغبون اولمش ایکنینه خیاللردن
فارغ اولماز ، تدبیرلرینه مصر اوله رق حقیقته کور و صاغر اولدقلرینی آ کلامازلر .

« **تَرْجَمَه** » صاغر خسته به دیدی : نصل سسك ؟ خسته جواباً دیدی :
 (اضطرابدن) اولدم هلاك اولدم . صاغر دیدی : شكر الحمد لله ! بونك اوزرينه
 خسته نك كوكلى قيرلدى . دها زياده مضطرب اولدى . « **شَرْح** » خسته نك
 اضطراب حالى كوسترن سوزلرينه صاغر شكر ايتمى نه قدر مناسب سزايدي .
 نه چاره كه صاغر ، اولجه خيالنده تجسم ايتد يرديكى خسته نك خوش حالم طرزنده كي
 جواب مخيلى سوقيه مريض كنديسنه (ايميم) ديه جك ظن ايديوردى .
 مريضك ويرديكي جواب بتوز بتون صاغر ك قياسي خلافنه اولديغندن
 (شكرى) بالطبع باعث رنج و شدت اولدى . بعض احق كيمسه لرده كرك
 مكالمات ، كرك معاملات ايچون كندى ذهنلرنده قوردقلى خيالاتك حين -
 اجراننده كلياً عكسى بر صورتده نتائج وخيمه سر نما و كار يرينه ضرر وسعاده
 بدل نكبت كوره جكلى و ارسته انبدر . بناءً عليه عاقل اولان ، كندى
 ذهن و خياله مناسب كان تشبثات و تخمينات ايله اكتفا ايتيوب ديكرلرك
 حسيات وافكارينى تحقيق وتدقيق ايتد كدن صكره اساس متينه بنائى فكر
 وتشبث ايدر .

مشنوی

- ❦ این چه شکرست او مکر با ما بدست ❦
- ❦ کر قیاس کرد و آن کز آمدست ❦

« **تَرْجَمَه** » [خسته دیدی :] بو نصل شکر در ؟ مکر بو آدم بزمله
 فنا دشمندر . صاغر قیاس ایتدی . فقط قیاسی اکرى کلدی . [وارسته شرحدر .]

مشنوی

- ❦ بعد ازان گفتش چه خوردی گفت زهر ❦
- ❦ گفت نوشت باد افزون گشت قهر ❦

« **تَرْجَمَه** » اندن صكره صاغر دیدی : نه ييدك ؟ خسته ، حدتندن
 زهر ييدم دیدی . صاغر دیدی : سكا نوش وعشق اولسون ! بونك اوزرينه
 مريضك قهر و غضبي زياده اشدى .

مشنوی

- ❦ من بگویم بس مبارك پاست او ❦
- ❦ چونكه او آمد شود كارد نكو ❦

« تَرْجِمَةٌ » بن خسته دیرم : او طیب زیادہ مبارک قدمدر ؛ نه وقت او کلدی ، سنك ایشك اینی اولدی . [بوده صاغرک و صاغر کی اولان احباب خیالک قیاسات خیالیه سنی بیاندن عبارتدر .]

مشنوی

- ❦ پای اورا آز مودستیم ما ❦
- ❦ هر جگای شد شود حاجت روا ❦

« تَرْجِمَةٌ » بز او طیبیک ایاغنی تجربه ایتدک ! زرهه کیدر ایسه حاجت روا اولور . [صاغرک قوه خیالیه سنده ایجاد ایتدیکی بو محاوره حقیقی ایشتمکدن قولقلری عاجز اولان معلولین معرفته درس عبرتدر .]

مشنوی

- ❦ این جوابات قیاسی راست کرد ❦
- ❦ پیش آن رنجور شد آن نیک مرد ❦

« تَرْجِمَةٌ » قیاسات ذهنیه مستند خیالی اولان بو جوابلری صاغر کندنجه طوغری عد ایتدی . او اینی آدم و صاف دل صاغر خسته نک اوکنه زیارته کیتدی .

مشنوی

- ❦ گفت چونی گفت مردم گفت شکر ❦
- ❦ شد ازین رنجور پر آزار و نکر ❦

مشنوی

❖ چون بگویم چونی ای محنت کشم ❖
❖ او بخواهد گفت نیکم یا خوشم ❖

« **تَرْجِمَانُهُ** » بن نه وقت خسته به، ای بنم محنت چکیچی قومشوم ! نصلسک؟
دیرم . او بکا یا اینیم، یاخود خوشم دیمک ایستر . [صاغرك تصور ظنیاتندن
ونقش صورتندن عبارت اولان بویت شریف شرحه حاجت برافماشدر.]

مشنوی

❖ من بگویم شکر چه خوردی آیا ❖
❖ او بگوید شربت یا ماش با ❖

« **تَرْجِمَانُهُ** » [صاغر یوقاریده کی بیتده تصور ایتدیکی اینیم ، یاخود خوشم
جوابی آلدیغنی ذهندهدوشوندکن صکره:] بن شکر اولسون دیمم . آندن صکره
صورهیم . نهدرلویمک ییرسک ؟ او بکا شربت ، یاخود مرجمک چورباسی بیرم!
دیهجک ! [صاغرك بو قیاسات واهیه می بالطبع مستغنی شرح وتفصیلدر.]

مشنوی

❖ من بگویم صحه نوشت کیست آن ❖
❖ از طیبیان پیش تو گوید فلان ❖

« **تَرْجِمَانُهُ** » آنک اوزرینه بن او خسته به ییوب ایجدیکک سکا صحت
اولسون دیرم . سکا هانکی طیب کلیر ؟ دیه صورارم . او خسته فلان طیب
دیر . [بویت شریف ایله متعاقباً کلهجک برقاچ اییات ، قیاسات وهمیه
وتصورات سقیمه یی تصویر ایتدیکی جهته شرح و توضیح احتیاجندن
وارسته در .]

« ترجمه » سرمایه سی چوق ، زنکین بر کیمسه بر صاغرہ دیدی :

سنگ قومشوک خسته اولدی . [شرح لازم دکلدرد .]

مشنوی

﴿ گفت باخود کرکه با گوش کران ﴾

﴿ من چه دریا بم ز گفت آن جوان ﴾

« ترجمه » صاغر کندی کندینه دیدی : بو صاغر قولاقله بن او خسته

جوانک سوزندن نه بولورم، نه اکلارم؟ [شرحه لزوم یوقدر .]

مشنوی

﴿ خاصه رنجور وضعیف آواز شد ﴾

﴿ لیک باید رفت آنجانیست سود ﴾

« ترجمه » علی الخصوص خسته اولانک سسی ضعیف ویواش اولدی .

مادام که قومشودر . کیمک ضروریدر . [« نیست سود » ترکیبی فائده یوقدر

معناسنده ایسهده بوراده ضروریدر دیه ترجمه ایتکی شیوه لسانمزه دها موافق

کورددک .]

مشنوی

﴿ چون بینم کان لبش جنبان شود ﴾

﴿ من قیاس کیرم آنراهم زخود ﴾

« ترجمه » [صاغر ینه کندی کندینه دیبور :] خسته نک دوداغی قیلدایدیغی

کوردیکم وقت بن او حرکتدن کندمجه قیاس طوتوب سویلیدیکنی اکلارم .

« شرح » درس حقیقتدن فیضدار انتباه اولیانلر ، بعض علایم صوریه وکلمات-

سطحیهدن حقیقتی اکلارز ظننده بولنورلرده چوق دفعه حقیقت ظنلرینک

بتون بتون خلافنده واقع اولور . بو حکایه عبرت افزا بو حکمت علویه یی

طرز ظریفانهده افهام ایدر .

« **تَنْجِيْمُهُ** » اگر سن بلبك سسنى او كرنسك بيله نه بيليرسك ؟ بلبل ، كل ايله نه ايش طوتار، نه سويلشير؟ « **شَرْحُ** » اى دعواى عرفان و كالاتده بوئنان غافل ! فرض ايدم كه برولى اللهك كلمات حكمت آياتى تقليدايله استعمال. لسان ايدىيورسك ! فقط او ولى اللهك عشقيه معشوقى اره سنده كى مناسبتى نه بيليرسك؟ او صدای لاهوتينك كاستان قلب عارفده حاصل ايتديكى نشوؤ رايحه دارى نصل آكلارسك ؟ اول كان عشق و عرفانه نصل مشابه وهم حال اوله بيليرسك؟

مشنوی

﴿ وړ بدانى باشد آن هم از جان ﴾

﴿ چون زلب جنبان گانهای کران ﴾

« **تَنْجِيْمُهُ** » اگر بيليرم ادعا سنده بو انور ايسك او سنك بيليرم ظنك دوداقلرك قيلدامسندن بر صاغرده حصوله كان ظن كيدر . « **شَرْحُ** » غافل ، روحانيونك حرکات ظاهره لرینى كورسه بيله او حرکات و كلمات حكمت آياتك حقيقتندن بی خبردر . چونكه غافل ، صاغر كيدر كه حقيقت سويله ين بر دوداغلک حرکاتندن برشى آكلایه ماز. آتیده كى قصه حكمت افزا بو حقيقتى برقات دها ايضاح وانبا ايدم جكدر .

﴿ عیادت رفتن کر بر همسایه رنجور خویش ﴾

بر صاغر ، خسته اولان قومشوسنك زیارتنه كیتمی بیاننده در :
 [(عیادت) خسته نك زیارتنه وارمقدر . (کر) صاغر ، (همسایه) قومشو دیمکدر .]

مشنوی

﴿ آن کرى را کفت افزون مایه ﴾

﴿ که ترا رنجور شد همسایه ﴾

مشنوی

﴿ خویش را هم صوت مرغان خدا ﴾

﴿ می شمرد آن بد صغیری چون صدا ﴾

« ترجمه » او ، کاتب کندیسنی وحدت خدا واحدیت مولاباغچه سنده کی بلبلرک نغمه لریله هم آهنگ صاندی . حال بوکه او ، نغمه و صدا ظن اولن ان فنا بر ایصلق چالمق قیلندن تقلید بر صدا ایدی . « شرح » طوطی ، روضه وحدت و بلبل کاستان احدیت اولان انیسای عظام و اقطاب ذوی الاحترامک نعمت - لاهوتیه و بلاغت جبروتیه سی سامعه نواز ارباب اذعان ایکن بعض مقلدرک او کاتب کمره کبی حدینی بیلیمیه رک آنلره هم صوت و پاداش اولق ایسته مسی آجینه جق بر انکار و محرومیتدر . جهان روحانیتده انک صداسی بر صیادک اغفال مرغان ایچون تقلیداً اغزندن چیقاردینی صدای خدعه نما کیدر .

مشنوی

﴿ لحن مرغانرا اکر واصف شوی ﴾

﴿ بر مرهم مرغ کی واقف شوی ﴾

« ترجمه » اکر قوشلرک صداسنی وصف و تقلید ایدیچی اولسک بیله قوشلرک مراننه نه زمان واقف اوله بیلیرسک ؟ « شرح » تقلید و مستعار اولان شیئر ایله مفتخر اولان مقلد ، حکمت عالیه معنویه به کسب اطلاع ایتمدیکی ایچون نغمه بلبلک طاغده کی عکسندن عبارت نقل صدا ایله دعوای عرفان ایدر .

مشنوی

﴿ کر بیبا موز صغیر بلبلی ﴾

﴿ توجه دانی کوچه دارد باکلی ﴾

« تَبَجَّهْرُ » او ، عصمت و عفت که سزده موجود در . او ، بنم عصمت و حفظمک عکسنددر . « شَرَحُ » ای ملائک ! انسانلری طعن و تشنیع ایدرک کندیکزی عصمت ذاتیه ایله متحلی ظن ایتیکز ! سزده اولان عصمت سزدن دکدر . اثر صیانت و نور عصمت جناب رب عزتدر .

مشنوی

﴿ آن زمن بیند نه از خود هین هین ﴾

﴿ تا نچرید بر شما دیو لعین ﴾

« تَبَجَّهْرُ » عصمتی بسدن کوریکز ! صاقین کندیکزدن کورمیکز ! تا که شیطان لعین سزه غلبه ایتسون ! « شَرَحُ » ای ملائک ! عصمت و عفتی سزک هنر و قدسیتکزدن ظن ایتیکز ! بسدن بیلکز ! اگر کندیکزدن بیلر ایسه کز کبر و غرور ایتک ؛ بعده شیطان لعینک و ساوس و دسائسدن مغلوب و مقهور اولق سزک ایچون مقرردر .

مشنوی

﴿ انچنانکه کاتب وحی رسول ﴾

﴿ دید حکمت در خود و نور اصول ﴾

« تَبَجَّهْرُ » او یله که رسول اکرم صلی الله علیه و سلم افندیمز حضرتلرینک کاتب وحی حکمتی و نورک اصلنی ، وحی کندنده کوردی . « شَرَحُ » قصه سی سبق ایدن کاتب غیر ادیب ، و حیک شرف نزولنده سطوت و رونق روحانیت . جناب پیغمبری آنک قلبه عکس انداز اولدی . او شرفی کاتب کندیسندن بیلدی . کبر و ارتداده دوشدی . ای ملائکه ! عصمت و طهارتی کندیکزدن بیلر ایسه کز خائب و خاسر و شیطانه مغلوب و اسیر اولمش اولورسکز !

« **تَجْبِيَه** » ای عالم ملکوتده بولنان لشکر غیب و خدمتکارلرم ! شکر ایدیکز ! شهوت و فرجدن قور تولدیکز ! « **شَرَح** » ای ملائک ! شهوت و فرج کبی انسانلری بلالره کرفتار ایدن ورطه لردن خلقت و موقعکز حسیله قورتولمش اولدیغکزدن طولایی انسانلره طعن ایده جکککز یرده بنم صیانت و مرحتمه شکر ایدیکز ! بوسیدن درکه کامل اولان انسان عنداللهده ملائکه کرامدن دهه معتبردر ؛ زیرا قدر و اعتبار زحمت و تهلهکه ایله متناسب اولور ایسه سزاوار اولور. دنیاده نفسی اغفال ایده جک بک چوق احوال و خصوصاً حسن - ملاحه مأل همان هر طرفده موجود اولوب کرفتارینی اسیر و ضریر ایدر. رضای حقه اتباعاً او لذت حیوانیه و نفسانییه فدا و محایه موفق اولان انسان کالات معنویه یی احراز ایله مقبول یزدان اولدیغنده شهه یوقدر.

مثنوی

﴿ کر ازان معنی نهم من بر شما ﴾

﴿ مر شمارا بیش نپذیرت سما ﴾

« **تَجْبِيَه** » اکر طینت بشرده اولان معنادن اکر بن سزک ترکیبکزه وضع ایدر ایسه م ارق سزی آسمان قبول ایتمزدی . « **شَرَح** » اکر بی آدمه مسلط اولان شهوت و غضب و حسد کبی نیجه دشمن معنوی ملائکه نک خلقتنه تسلیط و وضع اولنه جق اولسه تحمل ایده میوب مغلوب و معیوب و آسمان معنویدن مطرود و مسلوب اولوردی . مظهریت آدمیه ، بر قدرت . تحمیلیه یی حاوی اولدیغندن متحمل و مترقی و ملائکه ایسه نفس و شیطانک اغوا آتیه بک چابک قاپیلهرق مغفل اولور .

مثنوی

﴿ عصمتی که مر شمارا در تن است ﴾

﴿ آن زعکس عصمت و حفظ منست ﴾

« **تَبَجَّهْرُ** » او، خوددین کنندی کبرنی حمیت دین تسمیه ایدر . کندنده کی کافر نفسه باقماز . [وارسته شرحدر .]

مشنوی

- ﴿ حمیت دین را نشان دیکرست ﴾
- ﴿ که ازان آتش جهانی اخضرست ﴾

« **تَبَجَّهْرُ** » حمیت دینه نك نشانی بشقه در . زیرا او، آتش و نوردن جهان یشیل بر دنك لطیفی حاویدر . « **شَرَحُ** » حمیت دینه خلقی طعن و تشنیع ایتمک و کبر و انانیت ایتمک اولیوب بالعکس آنک شانی عیوب ناسی ستر ایله برابر صور مشروعه و مقبوله ایله اصلاحه چالیشمق و مساعیٰ عالیه سی حسیلیه جهانی تسریر و تنویر ایتمکدر .

مشنوی

- ﴿ کفت حقشان کر شمار و شنکرید ﴾
- ﴿ در سهپکاران مفضل منکرید ﴾

« **تَبَجَّهْرُ** » حق تعالیٰ حضرتلری هاروت و ماروته بیوردی : اگر سز روشن ، نورانی ایسه کز نفس و شهوت ایله اغفال ایدلمش اولان کناهارلره طعن ایله باقیکز ! « **شَرَحُ** » ای هاروت و ماروت ! انسانلرک جرم و خطالرینه باقوب خشم و طعن ایدیورسکز ! طعن ایتمدیککز معاصیدن بری و بلکه الیبوک اولان کبر و غروری ارتکاب ایده چککز کرفقار غفلت اولان انسانلرک ستر عیلبریله اصلاحلرینه چالیشکز ! یوقسه انسانلری طعن ایدر ایکن فعملکز محض طعن و موجب خسران اولور .

مشنوی

- ﴿ شکر کوید ای سپاه و چا کران ﴾
- ﴿ رسته اید از شهوت و از چاکران ﴾

« **تَبَجَّهْرُ** » خشم و غضب از بدن الیرینی چیکنه دیلر ، لکن کندی عییلرینی کوز ایله کورمزله ایدی . « **شَرَحْ** » ملائکک ال و کوزلری اولدینی و جسم- لطیف اولوب بشقه بر خلقتده بولندقلری مستغنی ایضاحدر . انجق عناد و تعجیلری زماننده انسانلر الیرینی چیکنه دکلری جهته تسهیل تفهیم و مذکور ایکی ملکک حس ایلدکلری خشم و تعجی انسانلره مؤثر بر صورته تعریف ایتمک ایچون « ال چیکنه مسی و کوز کورمسی » کبی تعیرات قوللائق موافق کوریلور . هاروت و ماروتک کورمدکلری کندی عییلرینه کلنجه ، اک برنجی قصوری دنیاده گرفتار جرم و خطا اولان انسانلرک سلامتی ایچون جناب- ارحم الراحمینه دعا ایده جکلری یرده نوع نبی بشری طعن و تعیبه قیام و اوطنن حسیلله کندیلرینی متکبر ، بعده مخطی و بی امان ایتملردر .

مشنوی

- ﴿ خویس بین چون از کمی جرمی بدید ﴾
- ﴿ آتشی دروی زدوزخ شد بدید ﴾

« **تَبَجَّهْرُ** » خود بین اولان کیمسه جرم و عیب کورر ایسه آنده جهنمدن بر آتش ظاهر اولور . « **شَرَحْ** » صورتا متق ، حقیقتده خود بین اولان بعض کیمسهلر دیکرلرده قصور و خطا کوررلر ایسه آجیوب خیر دعا و اصلاحنه جهداوی ایده جکلرینه بدل طعن و تشذیه مسارعت و کندیلرینی بی عیب و قصور عد ایدرلر ؛ حالبوکه او طعن و تکبر جهنمدن چیممه بر آتش سوزاندرکه انجاهی آنلری احراق و حقیقتی حس ایتمکدن محروم و بی مذاق ایلر ؛ بناءً علیه بر انسانده هر نه قدر خطایا رونما اولسه زنهار آنلری اشاعه ایتمیوب اصلاحنه بدل مساعی و مخطینک عفونی حق تعالی حضر تیرندن تمینی ایتمیلدر .

مشنوی

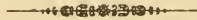
- ﴿ حمیت دین خواند او آن کبر را ﴾
- ﴿ که از آن آتش جهانی اخضرست ﴾

مشنوی

﴿ این حدیث آخر ندارد باز ران ﴾

﴿ جانب هاروت وماروت ای جوان ﴾

« تَبَجَّيْهُمْ » بو سوز نهایت طوتماز ! تکرار بخی هاروت وماروت طرفه
سور ! ای جوان ! [جوان خطابی مخدوم معنوی مولانای رومی قدس -
سره السامی اولان حسام الدین چلبی حضرت تارینه واقع اولسه کر کدر .]

﴿ بقیه قصه هاروت وماروت و نکال عقوبت ایشان هم ﴾

﴿ در دنیا بچاه بابل ﴾

هاروت وماروتک بقیه قصه سیه حقلرنده واقع اولان عذاب و عقوبته
ودنیاده بابل قویوسنه آتدقلرینه دائر در :

مشنوی

﴿ چون کناه فسق وخلقان جهان ﴾

﴿ می شدی بر هر دو روشن آن زمان ﴾

« تَبَجَّيْهُمْ » دنیا خلقلنده کی کناه و فسق بو ایکی ملکه او زمان روشن
وعیان اولدی . [بو بیت شریفک مآلی بیت آتی به مربوطدر .]

مشنوی

﴿ دست خاییدن کر فتندی زختم ﴾

﴿ لیک عیب خود ندیدندی و بچشم ﴾

« **تَرْجَمَه** » چوپ پارچه لرینک صوده اوینایشی چین حرکت واضطر ابده
 صودن حصوله کلیر . « **شَرَح** » ظاهراً ومادۀ حرکت ایدن هر بر جسمک
 معنوی بر محرکی اولدیغنی تأکیداً بیلدیرمک واندن صکره دیکر بر حکمت بیان
 واتیان ایتمک ایچون چوپلرک صوده اوینایشی مثالی ایراد بیورلمشدر .

مشنوی

- ﴿ چونکه ساکن خواهش کرد از مرا ﴾
- ﴿ سوی ساحل افکنند خاشاک را ﴾

« **تَرْجَمَه** » نه وقت دریا چوپی طور دیرمق ایستر ایسه انی کنار طرفه
 دوشورر . « **شَرَح** » قدرت و حکمت ربانیه مقبول بر انسانی چنا واذای -
 دنیادن خلاص ایتمک اراده بیورر ایسه آنی عمان اکوانک امواج نفسانیه سی
 ارهسندن قور تاروب ساحل معرفته ایصال ومسعودالحال ایدر دیمکدر .

مشنوی

- ﴿ چون کشد از ساحلش در موجکاه ﴾
- ﴿ آن کند با اوکه صر صر با کیه ﴾

« **تَرْجَمَه** » وقتا که دکز او ، چوپنی طالغه محلمنه چکمک ایستر . قاصیرغه
 کبی شدتلی روز کار بر اوته ، یپراغه نه یپارسه دکزده چوپه آنی یاپار .
 « **شَرَح** » قدرت ربانیه بر انسانک حضور قلب ایله طاعت ساکنانه سی اراده
 بیورورسه محل وقوعات عظیمه اولان بو دنیانک روابط نفسانیه سندن تخلیص
 ایله دریای احدیتک مستغرق فیض وسکوتی اولور . اکر صور متنوعه ایله
 امتحان وناتوان ایتمکی ایسترسه پنجه تقدیر صلب پدر ورحم مادر دن
 آنی دنیایه چکوب روز کار شدید یپراغنی نصل تحریک ومضطر ایلر ایسه
 قدرت ربانیه ده روز کار وقوعات ایله او انسانی نحریک وبی سکون وبعضاً
 مسرور ، بعضاً محزون ایدر .

« **تَرْجِمَانُ** » رب العالمینک معنای دگری اولان شیخ دین (معنی) همان اول الهمدر دیدی . « **شَرَحٌ** » همان حکمت و معرفت صمدانیه اولان شیخ - دین (معنی) همان الهمدر دیمی معنی بلا اسباب ماده فیض ربانیدن جاری اولوب کلیاً نفخ حق اولان روح فیاض دیمکدر. بالاده بیان اولندینی اوزره حضرت آدم ایچون جناب حق (و نفخت فییه من روحی) یعنی (آدمه) روحدن نفخ ایلدم بیوردی . حق تعالی حضرتلری ظاهر کوزیه کورونمز یالکز آثار قدرتی کورینور . اسمای عدیده ده بولسان معنی ده بویله در . روح - انسانی کورنمز ایکن تحریک واحیا ایلدیکی بدنک آناری کورینور. (شیخ الدین) تعیرندن بعضی صدرالدین قوی حضرتلری، بعضاری شیخ اکبر جناب - محی الدین عربی ایما اولندی دیدیلر . حقیقت جناب حقه معلومدر ؛ فقط ذکر سبوق ایدن حروف مقطعه نك فتوحات مکیده مسطور اولسنه و حضرت شیخ اکبرک عالمی احاطه ایدن شهرت معنویه وعظمت علمیه سنه و (شیخ) تعیرینه باقلنجه شیخ اکبر اولان حضرت محی الدین عربی اولسه کرکدر. (المعنی هوالله) حروفیه بو ذات پاک تالیفات علیه لرنده بر عبارۀ صریحه موجود دکل ایسه ده او معنی بی مشعر شیخ اکبرک عبارات عالیسه واردر.

مشنوی

﴿ جمله اطباق و زمین و آسمان ﴾

﴿ همچو خاشاک کی در آن بحر روان ﴾

« **تَرْجِمَانُ** » ، زمین و آسمان طبقه لرینک جله سی آقان او دکزده چوپ کیدر.

« **شَرَحٌ** » بحر رواندن مقصد ، عمان معنادر . کائنات او عمان معناده چوپ پارچه سی کیدر . دریا نه طرفه آقارسه جریانه تابع اولان چوپنده او طرفه سوق ایدر . عاقل ایسه او معینک قرآن عظیم الشانده کی احکام جلیله سی وجه ایله حرکت و فورطنه لردن خلاص ایله ابدی صورتده کسب سلامت و سعادت ایدر.

مشنوی

﴿ جمله ها ورقص خاشاک اندر آب ﴾

﴿ هم ز آب آمد بوقت اضطراب ﴾

« **تذکیر** » روح معنوی او ، نفسی بعضاً صاع ، بعضاً مسول طرفه کو تورر . بعضاً کاستان ، بعضاً دیکن ایدر . « **شرح** » معنویات بعض انسانلری موفق و بعضیسی غیر موفق ، بعضیسی کاستان کبی معتبر ، بعضیسی دیکن کبی محقر ایدر . بوتغیرات من حیث المجموع انسانلر ایچون واقع اولدینی کبی بعض دفعه شخص واحده ده رونما اولور که برانسان کاه حسن حرکت ، کاه معصیت ایدر . بوتغیرات ظاهره کافه حکمت ربانییه مستدرکه آنلرده اولان حکمتک فهم و ادراکی عقل محدود ظاهر ایله دکل ، عقل نورانی کامل ایله قابلدر .

مشنوی

﴿ همچونان این بادرا یزدان ما ﴾
 ﴿ کرده بد بر عاد همچون اثردها ﴾

« **تذکیر** » بونک کبی بو روزکاری بزم خدامن عاد قومی اوزرینه اذردها کبی ایشدر . « **شرح** » روزکار و هوا لطافت بخشا ایکن جناب قهار ممالک فرمانیله مانند اذردها ، قوم عادی بریشان و احیا ایتدی .

مشنوی

﴿ باز هم آن بادرا بر مؤمنان ﴾
 ﴿ کرده بد صلح و مراعات و امان ﴾

« **تذکیر** » تکرار او ، روزکاری حق تعالی حضرتلری مؤمنلر اوزرینه صلح و رعایت و امان ایشدر . « **شرح** » صرصر ، قوم عادک بعضیسی هلاک و تارماز ایتدیکی زمان مؤمن و منصفلره ضرر ویرمدی . حیات بخشا برصورتده اسهرک بر نسیم لطف و صیانت شکلنده نفخ لطافت ایتدی .

مشنوی

﴿ کفت الهی هو الله شیخ دین ﴾
 ﴿ بحر منیهای رب العالمین ﴾

صواردن بر قسمی کوشش حرارتیه بجز ایدرک طبقات علیای هوایه صعود ایدر . بلوط اولور . هوا جریانبری ارسنده تکرار یاغور حالده سطح ارضه نزول ایدر . بوتحوالات ، لایتغیر بر حکمت ازله نیک قانون قدرتیله تنظیم ایدلمشدر . جاهل و منکر یاغورک وجود و نزولنی منحصرأ اسباب ظاهره په ابنا ایتدیرر . عاقل و عارف ایسه اولاصو و کوششک اسباب کثیره ایله وجود بولسی ، بعده احیای ارض ایچون آنلر واسطه سیله یاغورک نزولنی امر حقدن بیلیر .

مشنوی

- ﴿ کاه جیمش میکند که جاء ودال ﴾
- ﴿ کاه صلحش میکند کاهی جدال ﴾

« **قَرَجِيمَةٌ** » امر ربانی او ، نفسی بعضاً (جیم) بعضاً (حا) بعضاً (دال) و بعضاً صلح و بعضاً جدال ایدر . « **شَرِّحٌ** » (و نفخت فیہ من روحی) و سورۃ اسرآنک سکسان اوچنچی آیت کریمه سنده : (قل الروح من امر ربی) امر الهمسندن ظاهر اولور که انسانی حقیقتده تحریک و احیا ایدن مادیات دکل روح و امر ربانیدر . بیت شریفده کی حروفک مجموعی « ججد » کله سنی تولید ایدر که انکار و تنکی قلب معناسنه کلیر . حروف مقطعه مذکورده نیک آریجه حرفلر اعتباریه تشریح و توضیحی صد دنده لسان حقیقتدن حضرت شیخ اکبر محی الدین عربی قدس سره السامی فتوحات مکیه سنده بیورمشدر که (جیم) عالم شهادت و جبروت ، (حا) عالم غیب (دال) عالم الملك و جبروته دلالندر . روح یعنی امر ربانی انسانه کاه عالم شهادت و جبروتی ، کاه عالم غیبی و کاه عالم الملك و جبروتک اسرارینی القاء و اظهار ایدر . ترکیب حروف ایله تشکیل کلمتده کی مفهوم کلی بی ا کلامق ایچون اجرام سماویه تعبیرده اون بر حرف وار ایکن ناطق اولدینی وسعت غیرمتناهی بی دوشونمک کفایت ایدر .

مشنوی

- ﴿ که یمیش می برد کاهی یسار ﴾
- ﴿ که کاستان می کند کاهیش خار ﴾

« **تَرْجِمَانُ** » سپر کبی اولان یو ، بدن انسانک حرکتی کیزی اولان روحنددر ، ای اوغل ! « **شرح** » اجرام سماویه نصل امرالمهی ایله منتظماً دوران وحرکتده ایسه روح معنویک بخش ایلدیکی فیض حسبیلله بدن انسانده حیرت رس عاقلین اوله جق بر انتظام خارقه نما ایله حرکت ایدر . روح معنوی نه وقت چکیلیسه تن و بدن لاشه حکمنده قالیر .

مشنوی

﴿ گردش این باد از معنی اوست ﴾

﴿ همچو چرخ کناسیر آب جوست ﴾

« **تَرْجِمَانُ** » بو روز کارک حرکتی حکمت و معنی جناب رب العزتدر . او ، بر دولاب کبی ایرماق صویندن دونر . اکا اسپردر . « **شرح** » مخلوقاتک کافه حرکتی ایچون جناب خدا صورتا کورونمز . اسباب متنوعه خلق ایدوب آنلر ایله هر شیئی احیا ایلشدر . او عمان قدرلتن ماء الحیات کائناته روح بخش اولمش ، جهان او تاثیر ایله فیض حیات ویرمشدر . هر حرکتده معنی و فرمان صمدانی واردر ، عاقل اولان انسان صورت ایچنده کیزلنمش روح حقیقه باقار .

مشنوی

﴿ جر ومد ودخل وخرج این نفس ﴾

﴿ از که باشد جز زجان پر هوس ﴾

« **تَرْجِمَانُ** » بو نفسک جر ومدی ودخول و خروجی هوسله طولو اولان جاندن بشقه کیمدن اولور ؟ « **شرح** » ذی روح مخلوقاتک آثار حیاتی وانسانی . ذیشان ایله اولیای کرامک انفاس حیات بخشاسی ، دکزلرک ، نهرلرک مد وجزری وکائناتک حرکتی اراده قدرت ایله قائمدر . قادر مطلق کافه مخلوقاتک حرکتی وسائر احوالی ایچون اسباب کثیره خلق بیورمشدر . مثلاً کوه ارضده بولنان

مشنوی

﴿ پیش معنی چیست صورت بس زبون ﴾

﴿ چرخ را معنیش می دارد نکون ﴾

« **تَرْجِمَانُ** » معنی اوکنده صورت ندر؟ زیاده زبوندن؛ چرخ می کند

معنی باش اشاعی طوتوب چویرر. « **شَرِّحُ** » عقل صوری احبابله اثرلری
مادی صورتلدر. قضای الهی ایسه معناً و جسماً کورنمز ایسهده او معنیک
یاننده صور و مادیات ظل خیال کبی بی ثبات قالیر. مثلاً اجرام سماویه
حرکتلیله جسماً آلت اوست اولیورکبی دور و حرکت ایدر. فقط کورونمز
درجهده اولان بو حرکت اجرام اثر قدرت ربانیه و محصول اطاعت معنویهدر.
سن عاقل ایسک محرک حقیق اولان معنیدن خالی و عاری قلله!

مشنوی

﴿ تو قیاس از چرخ دولابی بکیر ﴾

﴿ کردشش از کیست از عقل مشیر ﴾

« **تَرْجِمَانُ** » سن دولاب کبی اولان چرخدن قیاس طوت! آنک بو منتظم

دور و حرکتی کیمندنر؟ مشیر و مدیر اولان عقل کلندنر. « **شَرِّحُ** » اجرام سماویه نیک
دور و حرکتلیینه باقیده قدرت ربانیه به حیرت ایت! او قدرت و حکمت خدا
موجود اولسه بو قدر سرعت و انتظام ایله اجرام سماویه نیک جریان و دورانی
نمکن اولور میدی؟ خریطه امکانده هندسه عرفانک نظرگاه ارباب ایقانه وضع
ایستدیکی بو آیات تکوینیه نیک هر منظره و صفحه سی قدرت بانعه خالقانه نیک
بر تفسیر واضح البیانی اولدینی هویدادر.

مشنوی

﴿ کردش این قالب همچون سپر ﴾

﴿ هست از روح مستر ای پسر ﴾

مشنوی

تیشه را زانبوهی شاخ درخت
کی هراس آید ببرد لخت لخت

« ترجمان » اجاج دالترینک چوقلغندن طولانی بالطهیه نه وقت قورقو کلیر؟

آنلری پارچه پارچه ایدر . « شترخ » انسانک کثرتندن یاخود بر ذکی آدمک
ترتیب ایتدیکی چاره لردن تیشه قضای خدا هیچ خوف ایدرده عجز کوسترمی؟
حاشا ! مقتضای حکمت کوردیکی حالده آنلرک جمله سنی اسباب کتیره ایله
بر آنده محو وافنا ایدر.

مشنوی

لیک بر برکی نکوید خویش را
جز که بر نیش نکوید نیش را

« ترجمان » لکن ضعیف اولان یپراغه روز کار کندینی اورماز . زیرا

نیشتَر قضا ، نیشتَر کبی تیزلک ایدندن بشقه سنه اورماز . « شترخ » قضای ربانی
کبر ونخوت ایله دعوی قدرته بولنانلره اوریلور . متواضع و مطیع اولانلر حفظ
وصون صمدانیده مستریح البال و خوش حالدر .

مشنوی

شمله را زانبوهی هیزم چه غم
کی رمد قصاب از خیل غم

« ترجمان » آتَشک شعله سنه اودونک چوقلغندن نه غم واردر ؛ قصاب

قویونلرک چوقلغندن نه وقت اورکدی؟ « شترخ » یوقاریده کی یتده بیان بیوریلان
درس حکمتی تا کیداً و تمثیلاً بوراده ایتیان اولنیورکه قهر الهی غضبه لایق
اولانلرک کثرتندن طولانی اجتناب و حذر ایتمز .

« تَرْجَمَهْ » اوکوز ، اکر کیرپی کچی دیکنلر ایله طولو اولسهده ارسلان
 آنی چاره سز تلف ایده جکدر . « شَرَحْ » انسانک عقل و ذکاسی و سائر
 مخلوقاتک کندیلرینه مخصوص قوتلری ایله امور فانیه به متعلق بک چوق چاره
 و دیسنه لری اولسهده ینه قضای ربانی اسباب و صور کونا کون ایله آنلری
 هلاک ایده جکدر .

مشنوی

﴿ کرچه صر صر بس درختان می کند ﴾

﴿ باکیاه و سبزه احسان می کند ﴾

« تَرْجَمَهْ » کرچه صر صر تعبیر اولنور غایت شدتلی بر روزکار چوق
 اغاجلری کوکندن قویار . اوت و سبزه اوزرینه احسان ایدر . [سائر
 نسخه لرده مصرع ثانی : « باکیاه تروی » و « باکیاه پست » یازلمش ایسهده
 سلطان ولد حضرتلرینک زمان عالیسنده یازیلان نسخه شریفهده بوجه بالا
 باکیاه و سبزه یازلمشدر .] « شَرَحْ » شدید اولان روزکار بک چوق قوتلی ،
 باشلرینی یوقاری قالدیرمش اغاجلری قویاردینی حالده ضعیف و متواضع اولان
 اوت و سبزه به بر ضرر ویرمز . قضای ربانی ده کبر و نخوتدن بورنلرینی یوقاری
 قالدیرمش اولان ارباب هوایی قیرار ، بیقار ، یاقار . احساب تواضع اولانلری
 مراتب رفیعہ و بدیعہ به اصعاد ایله مسعود و مستریح ایدر .

مشنوی

﴿ بر ضعیفی کیاه آن باد تند ﴾

﴿ رحم کرد ای دل تواز قوت ملند ﴾

« تَرْجَمَهْ » او شدتلی روزکار اوتک ضعیفلکنه آجیدی . ای کوکل !
 سن قوت و قدرتدن لاف ایته ! (ملند) (لندیدن) سویلک ، میرلداتق
 معناسه در . [سبق ایدن بیت شریفک شرحی بو بیت شریفهده شرح اولور .]

مشنوی

﴿ اعتماد بود شان بر قدس خویش ﴾

﴿ چیست بر شیر اعتماد کاو میش ﴾

« **تَرْجِمَهُ** » آنلرك كندى قدسیت و طهارت لینه اعتماد لری و ارایدی، او كوزك

ارسالنه اعتمادی نصل اولورسه ؟ ... « **شَرَحْ** » شیر قضایه نسبة جاموس کبی مغلوب اولان فرشته و سائر مخلوقك كندى قدرت و طهارت لینه اعتماد و استناد ایللری خطا و داعی جزادر. کیمسه كندى اقتدارینه مغرور اولماملی، سلامت و سعادت، عقی مرحمت التمهیه په التجا ایدرك عنایت خدادن آرا میدرکه صیانت و نجات بوله بیلسون !

مشنوی

﴿ کرچه او باشاخ صد چاره کند ﴾

﴿ شاخ شاخش شیر نر باره کند ﴾

« **تَرْجِمَهُ** » کرچه او، او کوز بوینوزیله یوز چاره ایدر. ارکک ارسالن

آنك بوینوزی بوداغنی پارچه لار. « **شَرَحْ** » انسان عقل جزئی ایه و سائر مخلوقات قوت لریله کندیلرینه عائد اوافق تفك ایشلرك آسره سنده یوز درلو چاره بولورلر ایسه ده شیر قضای خدایه قارشى عقل جزئی محو اولور. یالکتر قدرت ربانیه نك حکم و اقتضاسی میدانده قالیر. عاقل، كندى عقل و اقتدار و قدسیتنه اعتماد ایتمز. عجزینی بیلیرده مرحمت و عنایت رب العالمینه دخالت و استناد ایدر.

مشنوی

﴿ کرشود بر شاخ همچون خار پشت ﴾

﴿ شیر خواهد کاورا ناچار کشت ﴾

« **تَبْحِيحًا** » تکرار ایدم ! بر عقل که عقلاک عقانندن اور کر. او مقوله عقل مرتبه عقلدن آریله رق حیوانلرک درجه سنه نقل ایندی. « **شَرَح** » بر کیه سه ابتدا صوری عاقل و مطیع اولسه ده عقل کل صاحبی اولان حق تعالی حضرت تلیزینک امر و فرمان بیوردینی دأزه دن چیقدینی کبی مناهی بی ارتکاب ایدر. مرتبه عالیه عقلیه و درجه رفیعہ انسانیه دن دوشر. انسان صورتنده ضرر ویرن بر حیوان اولمش اولور.

﴿ اعتماد کردن هاروت و ماروت بر عصمت خویش و امیری ﴾
 ﴿ اهل دنیا خواستن و در فتنه افتادن ﴾

هاروت و ماروت اسمنده ایکی فرشته کندی عصمت و عقلمینه اعتماد ایدوب اهل دنیا به ریاست ایتمک ایستملری و فتنه به دوشمش اولملری بیانده در :

مشنوی

﴿ همچو هاروت و چو ماروت شهب ﴾
 ﴿ از بطر خور دند زهر آلود تیر ﴾

« **تَبْحِيحًا** » مشهور اولان هاروت و ماروت کبی که کبر و غروردن طولانی زهره بولانمش اوق یدیلر. گرفتار جزا اولدیلر ! [هاروت و ماروت قصه سی قرآن عظیم الشانده بیان بیورلمش اولدیغندن ارزو ایدنلر تینان و مواکب کبی ترکیه تفاسیر شریفه به مراجعت ایله قصه نك تفصیلاتنه واقف اوله بیلیرلر.]

مشنوی

- ﴿ لا جرم کفار را شد خون مباح ﴾
- ﴿ همچو وحشی پیش نشاب ورماح ﴾

« **تذکره** » لایب ، کفارک قانی و وحشی حیواناتک قانی کبی مباح اولدی .
 اوقلر و مزاراقلر اوکنده . . . « **شترج** » خونى مباح اولان کفار دن مقصد ،
 حیوانات و حشیه کبی انسانلرک قانی دوکن و قتل و غصبه جرأت ایدن غاصب
 و عاصی محاربلردر . جانیلردر . یوقسه انسانیه ضرری اولمان و یا تحت معاہدهده
 و اطاعتده بولنسانلر شرعاً و عقلاً قتل و اضرا ددن کلیاً مصون و محفوظدر .
 انسان کبی مکرم بر مخلوق دکل ، عادى مرکب و هر نوع حیوان بیله و وحشی
 اولدینی حالده بر مقتضای شرع شریف عمری اولدقجه داخل دائره سلامت و اماندر .

مشنوی

- ﴿ جفت و فرزندان شان جمله سبیل ﴾
- ﴿ زانکه بی عقلند مردود و ذلیل ﴾

« **تذکره** » آنلرک زوجهلری و اولادی کاملاً حلالدر ؛ زیرا آنلر
 عقلسز و مردود و ذلیلدرلر . « **شترج** » انسانلری قتل و اضرار ایدوب اطاعت
 خارجنده بولنسانلرک جمعیت بشریه نك محافظه سی فکر مقبولی ایله مشروع صورتده
 جزا دیده ایتمک و بی گناه اولان زوج و اوغللرینی اوشرادن تخلیص ایلمک حلالدر .

مشنوی

- ﴿ باز عقل کو رمد از عقل عقل ﴾
- ﴿ کرد از عقلی بحیوانات نقل ﴾

مثنوی

﴿ کرچه خررا دانش زاجر نبود ﴾
 ﴿ هیچ معزورش نمی دارد ودود ﴾

« **تَرْجِمَانُ** » . کرچه اشکی وحشیلیکن منع ایدن علمی دکل ایسهده جناب رب ودود آنی معذور طومدی . « **شَرَحُ** » مرکبک علم و ذکاسی یوقدر . کندیسنه تحمیل اولسان وظیفه یک عادی و علم و دانشک اجرا ایده بیله جکی تکالیفدن عاریدر . مرکبک ایسی اطاعتله طوروب صاحبک یوکلندیکی یوکی دکنکک اخطار واجباری اوزرینه طاشیمقدر . عادی انسانلردهده دقایق عقلیه آرانمیوب هر وقت استماع ایتمش اولدقلری او امر و مناهای دائره سی ایچنده حرکت ایتمکدر . مثلاً نماز قیلملی ، تارلاده وسائر ایشلرده چالیشملی ! قتل ، زنا ، عشرت کبی معاصیدن صاقتملیدر . بونلر بلا علم و دانش بیلینیر احوالنددر . بو اوامر و مناهای یی قبول ایتمیوب عکس حالده عدم اطاعتله ناسی اضرار ایدن کیسه نک عدم علمی کندیسنه عذر اوله ماز . حرکات و افعال مذمومه سندن طولایی جزا دیده اولمش اولور .

مثنوی

﴿ پس چو وحشی شد از ان دم آدمی ﴾
 ﴿ کی بود معذور ای یار سمی ﴾

« **تَرْجِمَانُ** » و قناکه عقل و ادراکی اولان آدم نفس رحمانی اولقله مبعجل بولنان حق سوزدن وحشی اولدی ، او نه وقت معذور اولور ؟ ای عالی مقام اولان دوست ! « **شَرَحُ** » انبای عظام و اولیای کرام واسطه سیله تبلیغ و اعلان اولنان ازادات ربانییه قارشی کان کیسه نصل معذور اوله بیلیر ؟ معذور اولور ایسه معاذالله تعالی هر کس ایستدیکی آدم قتل و اعدام وسائر جرملرک اجرا سنه قیام ایله محل آسایش و انتظام اولمش اولور ایدی .

درجات متفاوته واردر. هر کیم ارادت الهیه و کامل انسانلرک نصایحنه مطیع اولور ایسه قدر و عزتی آرتیرمش و عکس حالنده معنأ وحشی حیوانلر ایله هم مرتبه اوله رق بیابان وحشته ، وحشتکاد حسرتده قالمش اولور .

مشنوی

﴿ پس چه عزت باشدت ای نادره ﴾

﴿ چون شدی تو حمر مستغفره ﴾

« تَرْجِمَانُ » ای عجیب و تحف اولان کیمسه اسکا نه عزت اولور ؟ چونکه سن وحشی حمارلر کبی نصیحتدن نفرت ، فرار ایدیجی اولدک ! « شَرْحُ » او امر صمدانیه یی ، تبلیغات انیسا و نصائح اولیای قیبول ایتمک ایسته یوب آنری ایشیدنجه تزئید وحشت ایدن حیوان کبی بروجودک نه عزت و قیمتی اولور ؟ بیت شریفده ایما اولسان آیت کریمه سورهُ مدثرک اللنجی شو آیت کریمه سیدر : ﴿ ومالهم من التذکرة معرضین کانهم حمر مستغفرة فرت من قسورة ﴾ معنای شریفی : « کفارِه نه اولدی که ، نصیحتدن یوز چویر مشلردر ؟ کویا آنلر اورکمش اشکدرکه ارسلاندن قاچیشدیلر . »

مشنوی

﴿ خر نشاید کشت از بهر صلاح ﴾

﴿ چون شود وحشی شود خورش مباح ﴾

« تَرْجِمَانُ » اشکی ، انسانک بعض خدمته صالح اولدینی ایچون اولدیرمک لایق دکلدر . اگر اشک وحشی اولور ایسه اولدیرلمسی ، قانی مباحدر . « شَرْحُ » مطیع اولان احمقلمری اولدیرمک جائز دکلدر ، فقط جانی اولور ایسه حقی جنایتنه عندر اوله ماز . جزا دیده اولسی لابدر . معناسنده کی بو بیت شریف طغیان نفس بشری احوال حیواناته تشبیه ایله وضع انظار انتباه ایتمکدهدر .

مشنوی

﴿ جمله حیوانات وحشی ز آدمی ﴾

﴿ باشد از حیوان انسی در کمی ﴾

« تَجْزِئَةُ » وحشی اولان حیواناتك جمله سی انسانلره آایشان حیواناتدن مرتبهٔ نقصاندر. [بوییت شریف، آتیده کی بیت ایله ایضاح ایدلمشدر.]

مشنوی

﴿ خون آنرا خلق را باشد سبیل ﴾

﴿ زانکه وحشی اند از عقل جلیل ﴾

« تَجْزِئَةُ » وحشی حیواناتك قانی، یعنی اولدی رلمسی انسانلره حلالدر؛

زیرا وحشی حیوانات عقل جلیك شرفدن وحشی و محرومدر. « شَرِخ » انسانلره آایشان حیوانلره نسبةٔ بیانی حیوانلر مرتبه جه ده اشاعیدر. وحشی بر حیوان زده انسان، اهلی بر حیوان بولورسه پارچه لار. فقط تربیه کورمش، انسانه آیشمش بر حیوان بیر تحلیقهده بولتماز. انسان ده بویه مونس بر حیوانه راست کلیرسه اولدی ر مکه قیاماز. بیت شریفده عقل جزئی به (عقل جلیل) تعبیری حیواناتك حسیات محدودده سنه نسبةٔ عقل جزئی انسان بیله عقل جلیل اولدیغنی ایما ایتک ایچوندر.

مشنوی

﴿ عزتی وحشی بدید افتساد پست ﴾

﴿ که مرانسانرا مخالف آمدست ﴾

« تَجْزِئَةُ » وحشی حیوانك عزت و قدری ناقص دوشدی. زیرا انسانه مخالف کلشدر. « شَرِخ » حیواناته اولان فرقلرندن بشقه انسانلرک پینلر زده

مثنوی

﴿ جمله حیوانرا بی انسان بکش ﴾

﴿ جمله انسانرا بکش از بهر هش ﴾

« **تَرْجِمَهُ** » جمله حیوانلری انسان ایچون اولدور ! جمله انسانی عقلمن طولای اولدور ! محو ایت ! « **شَرِّحْ** » صورت مشروعهده غدای انسان اولق ایچون اقتضا ایدن حیوانات مباحه بی کسمک ، عقل کاملک ده مشروع صورتده کوستره جکی یولده مجاهده ایدوب حق ناشناس اولان معارضی ، یا خود شرعاً و سیاستاً جنایتلری تین ایدن خائنلری اعدام اتمک جائز و مصیدر ؛ عقل کاملک ارئه ایده جکی اجراآت ولو ظاهراً اغر کورنسهده ینه خیرلیدر ، او اجراآت اولسه بر مدت صکره فسالق تزايد ومصائب و بلا یا تکثر ایدر ، قوم عاد و ثمود و لوط کبی اقوام ظالمه حقنده کی قهر الهیدن متأسف و مشتکی اولق دکل محظوظ و متشکر بولمق و جائب عبودیتدندر .

مثنوی

﴿ هش چه باشد عقل کل هوشمند ﴾

﴿ هوش جزوی هش بود اما نژند ﴾

« **تَرْجِمَهُ** » عقل نه اولور ؛ عقلینک عقل کلی ! عقل جزئی ده بر عقلدر . اما ضعیفدر ، « **شَرِّحْ** » عقلمن مقصد حقیقی ، عقل کل رحمانیدر که انسان اندن الدینی حصه به عقل مغنوی و عقل معاد تعبیر اولنور . ایشته عقل دپدی کمز او عقل کل ، او عقل معاد در که حکمیله اقوام ظالمه نک هلاکنی مناسب کوردی . کندیلرینه جزا ویرلدی . ذاتاً آز وضعیف اولان عقل جزه انسانک اوهام و خیالاتیه مملودر . غیر مشروع صورتده او عقل ایله جزا ویرهک غیر جائزدر ،

« تَرْجِمَانُ » اگر سندن دها نازلی وضعیف اولان کیمسه ایله چارپیشیر ایسک یدی قات یرک دینه آتیلیرسک ! « شَرَحْ » بر کیمسه ینی کندندن دها ضعیف و نازک کوروب بن بوکا غلبه ایدرم دعواسیله . معارضه ایتدیکنک زمان معارضک سندن دها قوتلی چیقارسه سنی بر باد ایدر . یا جناب کبری او احد قهار ایکن سن عجز که ظهور ایدوب کبر و انایتدن دم اورمغه جسارت ایدر ایسک گرفتار اوله جنک مصائب و بلا یایی ارتق دوشون !

مشنوی

﴿ قصه عاد و ثمود از بهر چیست ﴾

﴿ تا بدانی کانیبارا ناز کیست ﴾

« تَرْجِمَانُ » قوم عاد و ثمود قصه سی نه ایچوندر ؟ بيله سئک که بیغم بر لک قدرت نازکانه سی واردر . [بر کیمسه یه عداوت و مقابله ایتمز .] « شَرَحْ » قوم عاد و ثمود کبی بعض اقوام عنود احوال غیر مشروعه دن طولایی بلالره گرفتار اولمش ، جزالرینی کورمش ایکن قرآن عظیم الشانده آنلر نه ایچون ذکر ایدلمشدر ؟ ديه صورار ایسک انبیای ذیشان و اولیای کرامک قوت واستغالیرینی متأخرینه کوسترهک ، عبرت و یرمک ، فسق و معاصیدن اوز افلاشدیرمق ایچوندر .

مشنوی

﴿ این نشان خسف و قذف و صاعقه ﴾

﴿ شد بیان عز نفس ناطقه ﴾

« تَرْجِمَانُ » یره باقمق ، آتیلان مریمی به نشانکاه اولمق ، ییلدیرمله اورلمق کبی علامت ، نفس ناطقه عزتک بیانی اولدی . « شَرَحْ » قارون و قومی یره باتدی . قوم لوط هدف مریمات قهر و غضب اولدی . قوم ثمود ییلدیرم صداسی و آتشی ایله یانوب محو اولدی . بو کبی سائر بلا یا نفس ناطقه و روحایتک عزت و قوتنه دلائل باهره در .

« **تَرْجِمَهُ** » بو ایکی خیرسزی الله تعالی حضرتلری یوکسهک دار اغاجی اوزرنده آصدی ؛ یوقسه قهر الهیده آنلردن بشقه چوق خیرسز، شقیلز واردر. [وارسته شرحدر .]

مشنوی

- ❖ این دورا پرچم بسوی شهر برد
- ❖ کشتکان قهر را نتوان شمورد

« **تَرْجِمَهُ** » قهر الهی بو ایکیسنی صاحبزندن طوتوب سیاست شهر طرفه کوتوردی. قهر ربانینک مقتوللرینی صایق ممکن دکلدر. « **شَرَحُ** » بوراده پرچم، سیاستدن کنایه در ؛ آصیله جق کیمسه فرار ایتمامک اوزره مأمورلر آنی صاحبندن طوتوب قهرراً محل سیاسته کتیر دکلری کبی قهر الهی ده معنوی بر صورته ابلدیس و بلعی میدان سیاسته کتیروب کرفتار جزا و خلقه مابه العبرت و فلاکت نما ایلشدر ؛ بونلردن ماعدا پک چوق اهل کبر و انانیت مشهور اولدقلری خالده کرفتار عذاب و عقوبت اولدیله.

مشنوی

- ❖ نازنینی تویلی در حد خویش
- ❖ الله الله پامنه از حد پیش

« **تَرْجِمَهُ** » سن نازیلی، سو کیلیسک ! اما کندی حدنده بولک ! تجاوز ایتمه ! الله عشقنه ، حدک او کندن ایلری ایاق آتمه ! « **شَرَحُ** » انسان علم و قوت و بشقه مزیتله بختیار و کامران اولسه بیله غروردن صاقملی، حد ادبی تجاوز ایتمایلیدر. حدیث شریفده : (رحم الله امرأً عرف قدره ولم يتعد طوره) بیورلمشدر که او انسانه جناب مولا مرحمت ایتمسون، کندی قدرینی بیلدی و حدینی تجاوز ایلمدی دیمکدر.

مشنوی

- ❖ کر زنی با نازنین تر از خودت
- ❖ در تک هفتم زمین اندازدت

بیورلمی او حال قرآن عظیم الشانده مذکور اولدیغنه اشارتدر . سورہ اعرافک یوز یتیمش دردنجی آیت کریمه سنده بیوریلدورکه : « و اتل علیهم نبأ الذی آتیناه آیاتنا فانسلخ منها فاتبعه الشیطان فکان من الغاوین » معنای شریفی : « و یا محمد! او قو آنلرک اوزرینه اول کیمسه نك خبرینی، که بزاکا آیت و علامتار ویردک . بعده او آیات و علائمی بیلمکدن علمدن چیقدی . (جاهل اولدی) و شیطان آنی کندیسنه تابع ایتدی و اهل ضالاندن اولدی . » بو آیت کریمه ده ذکر اولنان کیمسه بلعم بن باعور اولدینی همان کافئه تفاسیر شریفه ده مسطوردر .

مشنوی

﴿ صد هزار ابلیس و بلعم در جهان ﴾

﴿ همچین بودست پیدا و نهنان ﴾

« ترجمه » جهانده یوز بیک ابلیس و بلعم آشکار و کیزلی بویه اولمشدر . « شرح » انائیت و کفرده شهرت بولاندردن بو محله یالکز ابلیس و بلعم بحث و اتیان اولمشدر؛ اما جهانده بولاندردن بشقه آشکار و نهنان اوله رق یوز بیکلرجه اهل ضالات بو اندینی شبهه سزدر .

مشنوی

﴿ این دورا مشهور کردانید آله ﴾

﴿ تا که باشد این دو بر باقی کواه ﴾

« ترجمه » جناب خدای تعالی بو ایکیسنی - ابلیس و بلعمی - مشهور ایتدی؛ تا که بولر باقیسنه شاهد و مابه العبرت اواسونلر ! « شرح » ابلیس و بلعمک اختیار ایتدکاری طریق خسرانده یوجلیق ایدن بی نصیبان ایمان ، نه قدر آجینه جق حال ضلال و پریشانی به گرفتار اوله جقلرینی بیلدیرمک و خلق متنبه اولمق ایچون حکمت خدا ابلیس ایله بلعمی مشهور ایتدی .

مشنوی

﴿ این دو دزد آویخت بردار بلند ﴾

﴿ ورنه اندر قهر بس دزدان بلند ﴾

« تَرْجِمَہٗ » بلغم باعور نام کیمسہ یہ جہانک خاکی مغلوب اولور . زمانک عیسانہ مغلوب اولدقلری کبی ! « شَرَحْ » بلغم باعور ، علمای بی ۔ اسرایلدن اولوب بعض روایاتہ کورہ شام قطعہ سنک برخلندہ ساکن ایمش ! فرعونک ہلاکندن صکرہ موسیٰ علیہ السلام محاربه یہ قیام ایلدکدہ عدم موفقیتی ایچون بلغم باعورک دعاسی حسب الحکمة قبول اولمش ، او صرہدہ حضرت ۔ موسانک عسکرندہ خستہک ظہور ایتسیلہ عسکر محاصرہنی ترک وعودتہ مجبور اولمشدرہ ۔ فقط بلغم استعمال ایتدیکی دسایسدن وامرحقہ مخالف صورتہ حرکتدن طولای ایمانی نزع اولتوب بی ایمان قالدی . ہرہانکی مقصد ایلہ اولور ایسہ اولسون او مقصد امر حقہ موافق اولمدینی خالدہ انسانلرک علم وھنری کندیلرینی محافظہ یہ کافی دکلدرہ ۔ بوکبی متجاسرین نہایت متہور وپریشان اولور ۔

مشنوی

﴿ سجده ناور دند کسی را دون او ﴾

﴿ صحت رنجور بود افسون او ﴾

« تَرْجِمَہٗ » او ، زمانک خلقی اندن غیریسنہ سجده ایتدیلر ۔ باعمک افسونی ،

اوفورمسی خستہ یہ صحت اولمش ایدی ۔ « شَرَحْ » او وقت خلق بلغم باعوری غایت عالم وصورتا متقی ومستقیم کوردکلری جہتلہ کندیسنہ سجده ایدرجہ سنہ اطاعت ایدر واودہ افسون وھنزیلہ خستہلری شفایاب ایلر ایدی ۔

مشنوی

﴿ پنچہ زد با موسی از کبر وکمال ﴾

﴿ آنچنان شدکہ شنیدستی تو حال ﴾

« تَرْجِمَہٗ » بلغم باعور ، کبر وکاندن طولای موسیٰ علیہ السلام ایلہ پنچہ

اوردی ؛ اما صکرہ دن اویلہ اولدی کہ ، سن آنک حال اسف اشمالنی ایشیتدک ! « شَرَحْ » ای طالب حقیقت ! کبر وانا ئیتدن واز کیچ ! شیطان لعین ایلہ بلغم باعورک کرفتار اولدقلری احوال ملغنت اشمالدن عبرت آل ! « سن آنک حالی ایشیتدک ! »

مشنوی

﴿ پنجه زد با آدم از نازی که داشت ﴾

﴿ کشت رسوا همچو سر کین وقت چاشت ﴾

« **تَرْجِمَانُ** ، شیطان عبادت سابقه‌سنة مغرور اوله‌رق ناز و کبر ایدوب
حضرت آدم ایله پنجه آوردی ، ادعایه قالیقشدی . ذاتاً پیس اولدینی ایچون
کونشه قارشی قوشلق وقتنده ، یعنی حقیقتک ظهورنده نجاست کبی رسوا اولدی .
[وارسته شمر حدرد .]

﴿ دعا کردن بلعم باعور که موسی علیه‌السلام و قومش را ﴾

﴿ ازین شهر که حصار داده اند بی‌مرام باز کردن و مستجاب ﴾

﴿ شدن دعای او ﴾

بلعم باعور نام کیمسه‌نک دعا ایتیمی بی‌سائنده‌درکه : موسی علیه‌السلام
وقومی محاصره ایتدکاری بو شهردن بلا موفقیت عودت ایتسونلر دیه ایتدیکی
او ، دعا مستجاب اولشدرد .

مشنوی

﴿ بلعم باعور را خلق جهان ﴾

﴿ سغبه شد مانند عیسی زمان ﴾

« **تَرْجِمَهُ** » قلب اولان التون کیمجه خالص التون ایله کواشیر، برابرک ادعا ایدر. التون ایسه کوندوزه انتظار طوتار. « **شَرِّحْ** » نحیف الاعتقاد. ضعیف الایمان اولان کیمسه دنیاده ایکن واصل حقیقت اولمش بولنان اصحاب مراتب نورانیه بی برعناد جاهلانه ایله انکار و کندی خود بیندکی ایله دعوا ی عرفانه اجتسار ایدر. صالح و متقیلر ایسه لسان حال ایله دیرلرکه ای کروه مغشوش! موت طیبی تقربله دار عقبایه انتقال ایلدیککز زمان مستلزم جزا اولان اعمال سیئه کز بلا شبهه آشکار و کندیکزه موجب عذاب و عار اولور.

مشنوی

❖ باز بان حال زر کوید که باش ❖

❖ ای مزور تا بر آید روز فاش ❖

« **تَرْجِمَهُ** » التون لسان حال ایله دیرکه : ای مزور! صبرایت! هر شیئی آشکار کوسترن کون کلسون! [بالاده کی شرح، بویت شریفک ده شرحی اولور.]

مشنوی

❖ صد هزاران سال ابلیس لعین ❖

❖ بود زابدال و امیر المؤمنین ❖

« **تَرْجِمَهُ** » یوزبیکلرجه، بیل ابلیس لعین ابدال و اولیادن و امیر المؤمنین ایدی. « **شَرِّحْ** » خلقت آدم علیه السلامدن مقدم، شیطان، چوق زمان ملائک ایچنده معتبر و صورتا متقی و مقبول فرشتکان ایدی. ذاتا ساخته و مغشوش بر مایه به مالک اولان شیطان حضرت آدمه سجده ایتمک یولنده امتحان اولدینی وقت کمال کبردنن سجده ایتماش و امر حقه قارشی عصیان ایدرک مطرود و ملعون اولمشدر.

مثنوی

﴿ بر دکان هر زر نما خندان شدست ﴾

﴿ زانکه سنک امتحان پنهان شدست ﴾

« تَرْجِمَانُ » دکانده هر آتون کوستریجی خندان اولدی. زیرا امتحان طاشی

کیزلمش اولدی. « شَرْح » ده دارالضربه کیمهین واکنده محک طاشنی

کورمهین ساخته اچهنک صاحبلی دکاننده نصل مفتخر ایسهلر بودکان دنیاده بولنان متکبر ومرائی ده خلقه کوسترمک ایچون سطحی صورتده اجرا ایلدیکی

عبادات ایله مباهی اولورده علمی اغفاله چالیشیر. (یوم تبلی السرائر) ده او کروهک افکار مکروهه ومفسدهسی میدانه چیقاره

مثنوی

﴿ پرده ای ستار ازما بر مکیر ﴾

﴿ باش اندر امتحان مارا مجیر ﴾

« تَرْجِمَانُ » ای ستار العیوب اولان الله تعالی حضرتلری، پردهی بزدن

قالدیر! امتحانده بزه امان و پناه ویرجی اول! « شَرْح » کبر و انانیت

کبی داعی نکبت اولان احوال وخامت اشتمالدن قورتولوق آرزو ایدن کیمسه

کندی افکار وخیالاتنه دکل مرحمت حقه صیغنه رق کندی عیوب وذنوبنی ستر ایچون حضرت ستار العیوبدن استرحام ورجا ایتملیدر.

مثنوی

﴿ قلب پهلو می زند بازر بشب ﴾

﴿ انتظار روز می دارد ذهب ﴾

« **تَبَجَّهْرُ** » هر کیمک ، قیامتک وجودینسه دأر بر یأراق قدر ایمانی اولسه فکر انکاردن ویوم قیامتدن طولای یأراق کبی تتره . « **شَرَحْ** » تمامیه اهل ایمان اولانلردن بشقه جزئی ایمانه مظهر اولانلر بیه اکر عقللری وارایسه فکر جهودانه دن ویوم قیامته اندن متولد احوال عظیمه دن مستغرق خوف ودهشت اولور وانکاردن کلیاً مجانبت ایدر .

مشنوی

﴿ بر بلیس دیو زان خندیده ﴾

﴿ که تو خود را نیک مردم دیده ﴾

« **تَبَجَّهْرُ** » شیطان و دیوه اولسبیدن کولرسک که کندینی اینی بر آدم کوررسک !
« **شَرَحْ** » ای غافل ! شیطان کبی مخلوقات ایله استهزا ایدوب کولرسک ! کندینی عاقل ظن ایدرسک ! انکار روحانیتله تخمین اولنان حسن حال عین خیالدر . بو بیت شریف منکرلره عائد اولدینی کبی کندی کار و حالنی بکنمش جاهلاره عتابی ده شاملدر .

مشنوی

﴿ چون کند جان باز کونه پوستین ﴾

﴿ چند واویلی بر آید ز اهل دین ﴾

« **تَبَجَّهْرُ** » وقتا که جان پوستی ترس چویرر . اهل دین اولانلردن چوق و اوویلا ، فریاد یوقاری یه کلیر . « **شَرَحْ** » موت کلوب جانک احوالی آشکار اولنجه شمدی کندیلرینی صالح و متقی کوسترنلردن و اهل دیندن ساییلانلردن چوقلرینک قصور و کناهلری آشکار اولور . آخرته آنلر فریاد و فغان ایدر . دنیاده ایتدکاری کفر و کبردن پشیمان ، فقط فائده ستر بر حالده پریشان اولورلر .

مشنوی

﴿ الحذر ای مؤمنان کاندرا شہادت ﴾

﴿ در شما بس عالم بی منتہاست ﴾

« تَنْجِيحًا » امان ای مؤمنان! صاقینکز! فیلسوفلق اثری سزده واردر.

سزده نہایتسز عالملر واردر. « شَرَحٌ » ای مؤمنان! انسان اولدیغکز ایچون قلبکزده نامتناہی جهان وعالملر واردر؛ او عالملردن برندہ فیلسوفلق اثری دہ بولنہ بیلیر. اگر او فکر واترہ میدان ویرر ایسہ کز کسب جسمات ایدر. کرفتار وخامت وعقوبت اولورسکز. روحانیتی انکارہ متعلق اولان افکاری دایما دفعہ چالیشمایدر. او وجہ ایلہ جہادا کبر قلییدہ مظفر وبرتونجاة بخشای۔ معنویات ایلہ منور اولورسکز.

مشنوی

﴿ جمہ ہفتا دو دو ملت در تواست ﴾

﴿ وہ کہ روزی آن برآرد از تو دست ﴾

« تَنْجِيحًا » جمہ یتمش ایکی ملت سندہ در؛ واہ کہ بر کون ال قالدیروب

او سنک کیزلیجہ اولان انکارینہ شہادت ایدر. « شَرَحٌ » ای انسان! جسمکدہ یتمش ایکی ملت، یعنی نامتناہی جہانلر واردر. او جہانلر ایچندہ انکارہ متعلق افکار واوہامدہ بولنور؛ اگر سن ولو کیزلی اولسون انکاری قبول وطریق۔ حقندن عدول ایدر ایسک سرائرک فاش اولہ جنی یوم قیامتدہ کافہ اعضاک بو حال ضلالت اشتہالی اقرار وسنی محجوب وناچار ایدر. افکار منکرانہ دن واقوال مضرہ جاہلانہ دن تحاشی واذن حق ایلہ تعالی وتری ایتلیدر.

مشنوی

﴿ ہر کہ اورا برک آن ایمان بود ﴾

﴿ همچو برک از یم آن لرزان بود ﴾

« **تَرْجِمَه** » ای منکر ! اگر سن شیطانی کورم دک ایسه کنیدی کور !
 جنون سز سیاده ماویک اولماز . « **شَرَح** » منکر ، شیطانی نه ایچون اوزاق
 یرده آراسون ؟ بیوک شیطان اولان کنیدی کورسون ! مجنونلرک آلتنده مائی
 رنک ، یعنی آثار جنون اولدینی کبی منکرلرده انکار و کفر و طولانی الوان
 و علامات شیطانیه واردر . مجنونلرک یوزلرنده بشقه بر رنک و حال حاصل اولدینی
 طباده مبتدر .

مشنوی

﴿ هر کرا در دل شک و یچانیست ﴾
 ﴿ در جهان او فلسفی پنهانیست ﴾

« **تَرْجِمَه** » هر کیمک قلبنده شبهه ، قاریش یقلق واردر . او ، جهانده
 صاقلانمش بر فیاسو فدر . « **شَرَح** » روحانیتک عدم وجودینه دأثر شیطانک
 قلبه و یردیکی وسوسه و دسیسه لری قبول ایدن کیمسه انکاری اعلان اتمسه بیله
 کیزلنمش ، قالمش فیلسوفلرک طاسلایان بر ناداندر .

مشنوی

﴿ می نمساید اعتقادی کاه کاه ﴾
 ﴿ آنرک فلسف کند رویش سیاه ﴾

« **تَرْجِمَه** » او آدم . اره صره بر اعتقاد کوسترر ، فیلسوفلرک ، منکرلرک
 طمری آنک یوزینی قاره لامشدر . « **شَرَح** » روحانیتی انکار ایدن کیمسه
 میدانده اولان بدایع مکونات کبی آثار عظیمه قدرتدن عبرت آلمغه چالیشه رق
 روحانی ذوق حس ایدنجه اره صره اعتقاده بر میل کوسترر ایسه ده مایه سی
 انکار ایله یوغرولمش اولدینی ایچون همان بوراه مستقیمدن کربوؤ سقیمه
 کچرک عاقبت یوزینی ، قلبنی سیاه ، کنیدی محو و تباہ ایدر .

« **تَرْجِمَهُ** » او فیلسوف سوبلرکه : سودانک برتوی خلقک رأی و فکرینه چوق خیالات کتیرر . « **شَرَحْ** » فیلسوف روحانیت و کرامت کبی احوال- عالیہی ایشیدنجه انکار ایدر و خلقک بو کبی شیلره ایمان ایتسی سودا و اعصاب و خیالاتنک برتوندن حدوث ایتدیکنی ادعا و اهل ایمانی طعن و استهزا ایدر .

مشنوی

- ❖ بلکه عکس آن فساد و کفر او ❖
- ❖ این خیال منگری را زدبر او ❖

« **تَرْجِمَهُ** » بلکه او فساد و کفرینک عکسی بو منکرک خیالی فیلسوف اوزرینه اوردی . « **شَرَحْ** » فیلسوفک روحانیتی انکار و مؤمنی استهزایه اجتسار ایتسی کندی فساد و کفرینک جزای مغویسیدرکه او حالی خیالات انکاریه سندن وجود بولمش والی الابد بریشان و بد نشان اولمشدر .

مشنوی

- ❖ فیلسوفی مر دیورا منکر شود ❖
- ❖ در همان دم مسخره دیوی بود ❖

« **تَرْجِمَهُ** » فیلسوف شیطانی ده انکار ایدیجیدر . انکار ایتدیکی دقیقه ده بیله شیطانک مسخره سی اولور . « **شَرَحْ** » منکر شیطانک اولدیغنی ادعا ایله دین و مذاهک بیسان ایتدیکی بر حقیقتی انکار ایتدیکی صروده او کیفیت انکاری قلب و عقلنه القا ایدن ینه شیطان اولدیغنی آکلا به ماز . حقیقتده آن واحده هم منکر شیطان . هم مسخره شیطان اولمش ، خطاسنی قات قات تزئید ایتمش اولور .

مشنوی

- ❖ کر ندیدی دیورا خود را بین ❖
- ❖ بی جنون نبود کبودی بز جین ❖

مثنوی

﴿ نطق آب و نطق خاک نطق کل ﴾
 ﴿ هست محسوس حواس اهل دل ﴾

« **تَرْجِمَهُ** » صو و طو پراق و بالچغك نطقى كوكل صاحبك حسياتيله بيلنير!
 « **شَرِّحْ** » جاداتك نطقى و روحانيتك وجودى انكار ايله آنلك صحتى اولسه بنده كورر ، مطلع اولور ايدم ادعاسنده بولنانز غافل بيلمز كه باعث حيات - جاودانى اولان حالات روحانيه يه مطلع اولمق كفر و انكار ايله دكل ايمان و اقرار ايله حاصل اولور. جاداتك كندى خالقترينه مخصوص اولان نطقرينك فهيمى اهل دل اولان اسحاب عرفانه مخصوصدر ؛ معجزه ايله اولنجه ستون - خانه بختنده بيان اولنديغى اوزره فخر عا كم صلى الله عليه وسلم افنديزله برابر بولنانلر ايشتمش ، كورمش ، آ كلامشدر.

مثنوی

﴿ فلسفى كو منكر حنانه است ﴾
 ﴿ از حواس اوليا بيكانه است ﴾

« **تَرْجِمَهُ** » فيلسوف كه ستون حنانهك نطقى ده انكار ايديجيدر. اولياء اللهك حواس باطنه لرينه بيانجيدر. « **شَرِّحْ** » ذكرى سبق ايدن ستون حنانهك نطقى منكر اولان فيلسوف . اولياء اللهك حواس واحوال عاليه سندن بي خبر اولديغدن نه روحانيته ، نه ده آخرته اينانير ؛ حيوان كبي دائره ماديات اينچنده طولانهرق باشى دوزر. شمه حقيقتدن نصيبه دار فيوضات اولمق ميزن متحسراً هلاك اولور.

مثنوی

﴿ كويد اوكه پرتو سوداى خلق ﴾
 ﴿ بس خيالات آورد در رأى خلق ﴾

« **تَرْجِمَانُهُ** » او ، یں احوالی ظاهراً بیان ایدر . یر و دیکنلر سوزہ کلیر .
 « **شَرْح** » حق تعالیٰ حضرت تریینہ قلباً ، بدنأ عبادت و سجدہ ایلہ طلب مرحمت
 ایدرم . یوم قیامتہ روحدن بشقہ جملہ اشیا امر حق ایلہ حرکتہ کلوب
 روز جزادہ حاضر اولور ، دنیا احوالندن خبر ویرر . بدنک روز قیامتہ
 احیا اولنہ جنی (یس) شریفک یتش سکزنجی شوآیت کریمہ سیلہ مثبتدر :
 « قال من یحیی العظام وهی رمیم » منکر دیدی : چورومش کمیکلری کیم
 احیا ایدر . دیرلدر ؟ « قل یریحیها الذی انشأها اول مرۃ وهو بکل خلق عالم »
 « یا محمد ، منکرہ سویلہ ! کمیکلری اول خالق قادر احیا وزندہ ایلرکہ برنجی
 دفعہ عدمدن آنلری خلق ایلدی اول الله کہ کافئہ خلقه عالم و دانادر . « بیت-
 شریفده ایما اولنان سورہ ، سورۃ زلزالدردر : (اذا زلزلت الارض زلزالها
 واخرجت الارض اثقالها وقال الانسان مالها یومئذ یحدث اخبارها بان ربک
 اوحی لہا یومئذ یصدر الناس اشتاتاً لیرو اعمالہم فمن یعمل مثقال ذرۃ شراً یرد
 ومن یعمل مثقال ذرۃ شراً یرہ) معنای شریفی : « او وقت ، یر تترد و یوکارینی
 ایچندن چیقارر و آنک اوزرینہ انسان دیر : یرہ نہ اولمش ؟ او کون یر کندی
 خبر و قصہ لرینی تحدیث و تقریر ایدر . او سیدن کہ سنک ربک ارضہ وحی و فرمان
 بیوردی . او کوندہ انسانلر متفرق اوله رق کری دونلر کہ قیامتہ اعمالک
 جزالرینی کندیلرینہ کوسترسونلر . ایمدی هر کیم ذرہ قدر حدن عمل صاحبی ایسہ
 آنی دہ کورر . هر کیم ذرہ قدر شر و کوتو بر عمل ایشلدیسہ اودہ آنی کورر . »

مشنوی

﴿ فلسفی منکر شود در فکر وطن ﴾

﴿ کو برو سر را بر آن دیوار زن ﴾

« **تَرْجِمَانُهُ** » فیلسوف فکر وطن باطل ایلہ روحانیتی منکر اولور . فیلسوفہ
 سویلہ ! کہ یوری باشنی او ، دیوارہ اور ! « **شَرْح** » منکرین ککندیلرینی
 فیلسوف نامیلہ تزین ایتمک ایستلر . او مقولہ فیلسوفہ خطاباً اخطار
 بیوریلدور کہ سز روحانیتی انکارہ جسارتکزدن طولانی هر طرف سزک ایچون
 دیوار ، سد معنویدر . او دیوارہ باشکزی اوروب قیرمق سزہ لایقدر .

« تَرْجِمَانُ » جانك جانی جانندن ایاغنی چکدر ایسه جان اویله قالیرکه تن جانمیز اولدیغنی کبی.... « شَرَحْ » جانك جانی فیض خدا و همت اولیادار . اکر او فیض و همت ، طالبك جانندن آریایرسه عادتا جانمیز بر قالب کبی نورسز ، فیضسز قالمش اولور .

مشنوی

﴿ سر ازان روی نهم من بر زمین ﴾
 ﴿ تا کواه من بود در یوم دین ﴾

« تَرْجِمَانُ » بونك ایچون بن باشمی یره تودم که قیامت کوننده بکا شاهد اولسون ! « شَرَحْ » جانك سلامت و سعادتق فیض خدا و همت اولیادان حاصل اولدیغنی بیلدیکمندن کمال خلوص ایله جناب حقّه ایمان ایتدم . کمال ایمانی اثبات ایتمک ، یوم قیامتده شاهد و سلامت بولمق ایچون بدنك اک معتبر جهتی اولان باشمی یره وضع ایله خالق لم یزل حضر تلمینسه سجده و عبادت ایتدم و ایدرم دیمک معناسنده بر خضوع عابدانه ، بر خشوع ساجدانه کوسترن شویت شریف ، ارباب نفس و هوایه قارشی بر درس تنبهدر .

مشنوی

﴿ یوم دین که زلزلات زلزالتها ﴾
 ﴿ این زمین باشد کواه حالها ﴾

« تَرْجِمَانُ » قیامت کوننده یر . تترمز . حرکت ایلسیله احواله شاهد اولور .
 [بو بیت . بیت آتی ایله اکمال اولمشدر .]

مشنوی

﴿ کو تحدث جهرهً اخبارها ﴾
 ﴿ در سخن آید زمین و خارها ﴾

وظیفه‌سی ختسام‌پذیر اولدیغنی کورر . بدن اعضادن بشقه روحه‌ده محتاج اولدیغنی بوندن معلوم اولورکه آلات بدنیه‌سی اگ قوی و منتظم اولان کنج بر آدم بر قورشون یاره‌سندن ترك حیات ایدنجه ، یعنی روح جسندن آریلنجه دنیانک اگ حاذق اطباسی او یاره‌نک آجدیغنی یری درحال دیکسه‌لر بیهل بهوده‌در . میت اولان بدن تکرار حیات یاب اوله‌ماز . ترك حیات ایدن وجودک اعصاب و سائر اعضاسی موجود ایه‌ده اکسیک اولان ، بردها اعاده‌سی قابل اولیان روح رواندر . بو بونده بر مثال مادی دها وار . روح کوز فرض اولنورسه بدن دور بین آلتی کییدر ؛ کوز کوزل بر دورینه نائل اولنجه پک اوزاق یرلری کورر . اما دور بین فنا اولور ایسه کوزک قوت و نوری فنا دورینک آرقه‌سنده بی‌اثر و مکتوم قالیر . بالعکس بدن غیر منتظم ایسه روحک فیضی او بدنه مکتوم قالمش اولور . شاید روح بتون بتون آریلیرسه او بدنه میت و لاشه تسمیه اولور . بیت شریفه‌کی مثال حکمت‌مأل‌صو قاینار ، صو اوینار ، فقط آنی قایناتان آتشک تأثیری اولدیغنی کبی متحرک اولان بدنیه تحریک ایدن پرتو روح اولدیغنی تعریف ایتکده‌در .

مشنوی

﴿ آنچنان‌که پرتو جان بر تنست ﴾

﴿ پرتو ابدال بر جان منست ﴾

« تَجَمُّدٌ » نصل‌که تن اوزرینه روحک پرتوی واردر ؛ ابدال و اولیاء‌اللهک پرتوی‌ده جانمک اوزرنده‌در . « شَرِّحٌ » بدنک پرتو و فیضی روح و جانک‌ده فیض و ترقیات معنویه‌سی مرحمت جناب خدادن و اذن‌حق‌ایله همت ابدال و اولیادندر . سن حیات جسمانیه‌نی روح معنویدن و روح معنوینک فیوضاتی کرم حقدن و همت اولیادن بیلده صاقین مغرور اولمه !

مشنوی

﴿ جان جان چون وا کشد پارا ز جان ﴾

﴿ جان چنان ماند که بی جان تن بدان ﴾

«تَبَجَّهْرُ» سنك او كنده بورنی طوتان چوق کیمسه بولنور. آنلرکه موتی خاطر

حسن و جمالک ایچون اختیار ایلر ایدی. «شَرَحُ» ای صاحب جمال صوری اولان تن! روح سندن آیرلینی زمان یا لکزی بیانیلر، سنی طانیما نلر دکل دوستلرک، عاشق لک بیله سندن قاچار. چورومکه باشلایان جسدک فنا قوقوسندن بورنلرینی پارماق لریله طیقارلر. حالبوکه سن حیاته پرتو روح ایله شیوه نما اولدیغک حالده سکا بیک دفعه قربان اولهیم دیر و سنی اغفال ایلر ایدی. برووجودکه برقاچ کوندن صکره میت اولور و حسن و طراوتدن مجرد قالیر. اکا حصر محبت ایتک کرفتار ندامت اولق دکلدردده ندر؟

مشنوی

﴿ پرتو روحست نطق و چشم و گوش ﴾

﴿ پرتو آتش بود در آب جوش ﴾

«تَبَجَّهْرُ» سوز، کوز و قولاق روح پرتویدر؛ فصل که صونک قینامی

آتشک پرتو و حرارتنددر. «شَرَحُ» حواس تنده و سائر اعضای بدنده کوریلن آثار فیض نشار ظن ایتمه که جسم و ماده دندر؛ ماده او کبی فیوضات عظیمه یی میدانه کتیره میه جکی عقلاً، بداههً نابتدر.

اوروپانک حکمای متأخرینی بو بحثده ایکی فرقه یه منقسم اولمشدر. فرقه نك بری: منظومه اعصابیه نطق و فکر کبی آثار بدیعه نك وجود پذیر اولسنه کافیدر دیرلر. دیگر فرقه که الك عالم و حکیم و دور بینلردن عبارتدر؛ بوبلاهد و حماقتی رد ایله اگر اعصابه غیرمادی بر فیض روحانی ساری اولیه جق اولسه خود بخود اعصاب هیچ بر وقت فیوضات انسانیه نك اظهارینه مقتدر اوله ماز دیرلر. فی الحقیقه اعصاب خارق العاده بر مجموعه حکمتدر. فقط روح معنوی کبی بر نفخ عظیمک تأثیرات ککریمه سنی قبول ایده بیامک ایچون بر مقتضای صنع خدا خلق اولمش بر بدیهه در. روح معنوی نك بدنه برابر بولنمی بدنک انتظامنه وابسته در. بر مرضدن، بر یاره دن، یا خود اختیاراقدن حاصل اولان ضعفدن بدن تناسب و انتظامنی ضایع ایتدیکی زمان روح معنوی اوله بر خرابه دن آیریلیر و بشقه بر عالم و جهانده متوجه اولور؛ زیرا بدنده کی

« **تَرْجِمَهُ** » روح لسان حال ایله بدنه شوویه سویلر : ای مزبله !
 سن کیمسک؟ برایکی کون نیم پرتوفدن دیریلر یاشارسک! « **شَرَحْ** » بر کیسه
 یوزینک کوزلکی ایله تفساخر ایدر ایکن روح لسان حال ایله او مفتخره :
 سنک بکندیکنک تن وبدن قان و میک کی اجزای زشتدن مرکب بر مزبله دن
 عبارت ایکن اکا اطافت و طراوت بخش ایدن نیم ! بو حقیقه اینا نماز و روحانیه
 خدمت ایتمز ایسک موت طبیعی ایله بن سندن مفارقت ایتمدیکم وقت حالی
 کورورسک ! عبرت آلیرسک ! مأنده تلقین حقایق ایدر .

مشنوی

- ﴿ غنچ و نازت می نکنجد در جهان ﴾
- ﴿ باش تا که من شوم از تو جهان ﴾

« **تَرْجِمَهُ** » سنک شیوه و نازک جهانیه صیغمز ایکن صبر ایت که بن سندن
 صیچرایوب مفارقت ایدهم ! [بالاده کی شرح بو بیت شریفک ده شرحیدر .
 (غنچ) شیوه و ناز دیمکدر .]

مشنوی

- ﴿ کر مدارانت ترا کوری کنند ﴾
- ﴿ طعمه ماران و مورانت کنند ﴾

« **تَرْجِمَهُ** » سنی دوست طوتانلر و چوق محبت کوسترنلر بر قبر قازوب
 ییلان و قرنجه لره غذا ایدر لر . « **شَرَحْ** » ای ناز و جمال ایله مغرور اولان تن !
 روح سندن آیرلدیغی وقت شمدی سکا ارائه محبت ایدن اک سوکیلی احبسا
 طوپراق ایچنه دفن والقا ایله مار و مور سنی غذا ایدر ؛ عاقل ایسک شمیدین
 تصفیة روحه و رضای خدای استحصاله چالیشیر !

مشنوی

- ﴿ بینی از کند تو کیرد آن کسی ﴾
- ﴿ که به پیش توهمی مردی بسی ﴾

مشنوی

﴿ سبزهها گویند ما سبز از خودیم ﴾

﴿ شاد و خندانیم و بسی زیبا خودیم ﴾

« **تَبَجَّيْهُمُ** » سبزه لرسویلر لر: بز کندیمزدن یشیل، تر و تازه یزه. کندیمزدن سوینبرز. کولرز. چوق کولرز. « **شَرِّحْ** » عقلسز اولانلر کندیلرنده کوردکلری الطاف و انعام صوریه یی کند ی هنر و همتلری به حاصل اولدیغنه ذاهب و طریق حقدن هارب اولور .

مشنوی

﴿ فصل تا بستان بگوید ای امم ﴾

﴿ خویش را بنمید چون من بکنرم ﴾

« **تَبَجَّيْهُمُ** » یاز موسمی آنلره دیر : ای جماعت نباتات ! بن کچه یمده آندن صکره سز کندیکزی کوریکز ! « **شَرِّحْ** » فصل بهار و صیف کچوب خریف و شتا کلنجه نباتاتک سبز و طراوتی فصل زائل اولورسه مرحمت و همت اولیا معاذالله تعالی بر انساندن جدا اولدیغی وقتده اوله چه کرفتار خسمران و سرکردان و نالان اولور .

مشنوی

﴿ تن همی نازد بخوبی مه جمال ﴾

﴿ روح پنهان کرده فرو پرو بال ﴾

« **تَبَجَّيْهُمُ** » تن بر آی یوزلینک غایت کوزلک ی ایله نازلانیر . روح ایسه کند ی لطافت و قوتی کیزله مشدر . [مأل عالیسی بیت آتی ایله کمال بیورلشدر .]

مشنوی

﴿ کویدش کای مز به تو کیستی ﴾

﴿ یک دوروز از پرتو من زیستی ﴾

مشنوی

﴿ هر در دیوار کویدروشم ﴾

﴿ پرتو غیری ندارم این منم ﴾

« تَبَجِّمُ » اوزرلرنده آیدینلنی کورنجه هر قپو و دیوار لسان حال ایله سویلر: بن روشم! بشقه سنک پرتوئی طوتمام! بو نور بنمدر!
« شَرِّحْ » قپو، دیوار کبی عد اولنغه سزاوار اولان بعض نادان و متکبران ظن ایدرکه فیض، شوق حیات و سائر انعام و صفات نفسلرندن حاصل اولیور. نه قدر واهی بر فکر! جناب قادر مطلق قدرت و مرحمتی و روحک فیضی اونوتوبده خانه قابنه تجلی ایدن انوار مرحمت خدایی کنیدی نفسندن بیلمکدن بیوک اثر حماقت تصور اولنه ماز.

مشنوی

﴿ پس بگوید آفتاب ای نارشید ﴾

﴿ چونکه من غارب شوم آید بدید ﴾

« تَبَجِّمُ » او ادعا اوزرینه کونش سویلر: ای احق و غیر رشید!
بن غروب ایتدیکم وقت حقیقت اورتهیه چیقار. « شَرِّحْ » نور فیوضانی کندیلرندن بیلن اشیایه آفتاب عالمتاب لسان حال ایله خطاب و عتاب ایدر: ای کمرهان و ابلهان! آز مدت دهها بو ادعای خامده دوام و اقدام ایده بیایرسکز؛ زیرا بن دیگر جهات و جهانان نقل ایتمکله سز محروم نور و شب یلداى فراقده گرفتار قسوت دیجور اولورسکز! دیه بر لوحه آتشین غروب بدن دهها سوزشلی اخطار اتده بولنور. بونی کوره جک کوز، ایشیده جک قولاق لازمدر. حق تعالی حضرتلرینک تجلیات عظیمه صمدانیه سی و اولیاء اللهک هممات مالانهایه سی منکر و متکبر لره دیرکه: حسب الحکمة موقت برمدت ایچون سزه بخش و اساله ایتدیکمز آب زلال نعمت منقطع اولنجه نصل غریق ظلمت و نکبت اوله جفکزی بیلمش و الیمانیه اکلامش اولورسکز! [کونشک « بن غارب اولنجه » تعیرنده هم آفتابک ذاتا غروب ایتمی، هم آیرلمش اولانک غارب اولمی کبی جناس بدیع واردور.]

« تَرْجِمَانُ » يك چوق خان و کاربانسرای تَرَكَايَمَك لازمدر که انسان برکون منزل مطلوبه ایریشمش اواسون ! « شَرَح » ظن اولنمسون که طالب ، قبلبنده بر نوع حکمت حس اینجه ، یاخود بعض مرتبه عبادانده بولنجه ایش بر وفق مطلوب اکال اولنمش و واصل منزل مطلوب اولمشدر ؛ خیر ! اویله قولای قولای منزل مطلوبه وارلماز . يك چوق زحمتلر وهمتلر ، خدمتلر لازمدر . طریق حق جوایانده چکیله جک اذیتلر ، محنتلرله ایجه کونلر ، آیلر کچمیلدر که بر مستعد ، نشوه یاب کمال اوله بیلسون !

مشنوی

﴿ کرچه آهن سرخ شد اوسرخ نیست ﴾
 ﴿ پرتو عاریت آتش ز نیست ﴾

« تَرْجِمَانُ » کرچه دمیر آتشدن قیزاردی . او قرمز یلق دمیر کذاتشدن دکل آتَشک عاریت اوله رق نفوذ و سرایت ایدن پرتوندندر . « شَرَح » بر طالب کندیسنده فیض ولدت روحانیه و سعادت معنویه حس ایدر ایسه ظن ایتسون که کندی پرتو فیضدن متحصلدر . او فیض کندیسنده عاریتدر ؛ تواضع و اقدام ایله قابلیت کوستردیکه مرحمت جناب خدا و همت اولیا حکمتی اوزرنده ابقا ایدر . اگر کبر و غروره دوشر ایسه قلبندن او حکمت سینلیر . مثالده دمیر آتشدن صورتا قرمز یلق پیدا ایتش ایسه ده حقیقته نافذ اولان نار حمرت نشاردر .

مشنوی

﴿ کرشود بر نور روزن یاسرا ﴾
 ﴿ تومدان روشن مکر خورشیدرا ﴾

« تَرْجِمَانُ » اگر بنجره ، یاخود خانه نور ایله طولو اواسه سن آنلری آیدینلق بیلمه ! منور یا لکز کونشی بیل ! « شَرَح » بر بنجره ده یاخود خانه ده ضیا کورر ایسک او ضیا خانه دن دکل کولشدندر . روزن عقل ، یاخود سرای قلبه حس اولنان انوار فیض خدایی قلبک کندندن بیلمیوب خدای متعال حضرت تَلَبَنک تجایات صمدانیه سندن و اولیاء اللہک همعات ککالات پرورانه سندن بیلیمی موجب نجات فیوضات غایاتدر .

مشنوی

﴿ صد دریغ و درد کین عاریتی ﴾

﴿ امتانرا دور کرد از امتی ﴾

« **تَرْجِمَانُهُ** » یوز دفعه یازیق دیرم . بو عاریت ، امتلری امتلکدن اوزاقلاشیدردی . « **شَرِّحُ** » یوزلرجه حیفاکه یک چوق اقوام و اشخاص . سالفه کندیلرنده حکمت حس ایدنجه او حکمت و نعمت اثر احسان و مرحمت رب العزت اولدیفنی آ کلاماش و انبیای ذیشان و اولیای کرامی طانیامش ، کندی هنروثروت و قوتلرینه مغرور وبعده او نعمتلردن دور و مهجور اولمشدره .

مشنوی

﴿ من غلام آن که او در هر رباط ﴾

﴿ خویش را واصل نداند بر سباط ﴾

« **تَرْجِمَانُهُ** » بن شو کیمسه نك کوله سی یم که او ، هر خان و کاربانسرایده کندینی سفره یه واصل بیلمز . « **شَرِّحُ** » حضرت مولانان عرفان نما : بن اوزات حکمت صفاتک غلام و مریدی یم که اذن حق ایله جهان نهان روحانیتده قطع . مسافات ایله منازل عدیده یه واصل اولور ایکن کندینی خان و کاربانسرایلرده اولدینی کبی عاریت بیلوب هیچ بر وقت نقطه قریبت کامله عد اولنسان خوان خدایه یعنی نعمت و مطلوب منتهایه واردم دیمز بیوره شدره . بو بیت شریفده حضرت مولانای رومی قدس سره السامینک شیخ معظمی اولان شمس الدین تبریزی حضرتلرینک کمال تواضی و عرفان و حکمتی ایما اولمش و کبر و غرور دن فوق العاده تحاشی ایتمک الزمیتی اخطار ایدلشدره .

مشنوی

﴿ بس رباطی که بساید ترك کرد ﴾

﴿ تا بسکین در رسید یک روز مرد ﴾

سوکی اولان طالب ! کندکده حس ایلدیکک حکمت عرفاندن طولانی تفضیر
وتکبر ایتمه ! تضرع وحق تعالی حضرتلریله خاص قوللری اولان ابدال واولیایه
تشکر ایت ! که نعمت حکمتی سکا بخش ایتدیله ؛ بویله یامیوبده کندینه
مغرور اولور ایسک او حکمت سنده عاریتدر، محو اولور . نور زائل وظلمت
واصل اولور.

مشنوی

﴿ کرچه در خود خانه نوری یافته ست ﴾

﴿ آن زهمسایه منور یافته ست ﴾

« تَبَجَّهْ » کرچه خانه کندنده بر نور بولمش ایسهده او ، نورلندی ریجی
اولان قومشودن پارلامشدر. « شَرَحْ » بر خانهده کوریلن نور ، بر منبع ضیائک
عکسیدر. آنی خانه نیک کندندن فرض ایتمک خطا در . زیرا خانهده کی انوار
کونشدن ، یاخود آیدن ، یاخود یانان مومندر که آنلرک نوری چکیلنجه خانه
ظلمت ایچنده قالیر. قلوب ناسده و طالب حق اولان سالکلرک باطنلرنده
حاصل اولان نور حکمت و عرفان اثر مرحت جناب یزدان و تحفه همت مرداندر.

مشنوی

﴿ شکر کن غره مشوینی مکن ﴾

﴿ کوش دار و هیچ خود بینی مکن ﴾

« تَبَجَّهْ » شکر ایت ! مغرور اوله ! بورنی قالدیروب کبر ایتمه !
قولاق طوت ! اصلا خود بیائک ایتمه ! « شَرَحْ » ای طالب سلامت ! اکر دارینده
حکمت و سعادت ایستر ایسک کبر و غروردن اجتناب ایت ! حکمته قارش
قولاق کبی ساکنانه دیکله ییجی اول ! خودیین و عاصی ، اهل کین اوله !
[بورون ، کبردن کناپه در .]

« **تَرْجِمَانُهُ** » ای محب عفو اولان خدای متعال ! بزى عفو ایت ! اسكى ناسور ورنجک ای طیب مطلقى ! بزه شفا بخش ایت ! « **شَرِّحْ** » عبد، حین استرحام و دعاسنده جناب حقه طوغرى استعمال ایده جکی تعیرات نه قدر عالی اولور ایسه نافع و باعث نجات اولور ؛ زیرا تعیرات مؤثرده صاحب دعانک ذوقنى و عبودیت شوقنى مزدا و کندینی قیود نمندن آزاد ایدر . فیخر عالم صلی الله علیه وسلم افندیمک بالذات اجرا و خلقه تعلیم و انبا بیورد قلری دعا بویه در : ﴿ اللهم انک عفو تحب العفو فاعف عنا ﴾ معنای شریفی : الهمی ! سن عفو کریم سک ! عفو بیور مقلفی سورسک ! قصور منزی عفو بیور !

مشنوی

﴿ عکس حکمت آن شقی را یاهه کرد ﴾

﴿ خود مین تا بر نیارد از تو کرد ﴾

« **تَرْجِمَانُهُ** » شقی اولان او ، کاتبی حکمت و حیک عکسی اضلال ایتدی . سن ده کندینی کورمه ! تا سندن توز قوپار مسون ! « **شَرِّحْ** » ذکری سبق ایدن کاتبک نخوت و کبری حسیله بر تو وحی کوز آچوب قپانجه به قدر قلبه طلوع ایدیشی و حیک آثار سعادت نثارندن ایدی . سرور کائنات علیه افضل التیجات افندیمک حضرت تلرینک کتابت رسالت پناهیلر نده او کاتب شقی متکبر بولنما مق لازم کلیردی . ای طالب حقیقت ! بوقصه معلومک اولدیغندن ظن ایلدی بیک کبی کندی علم و هنر و فیضه استناد ایتمه ! ایدر ایسک غبار کبر و کدورت سنی مقهور و آلوده چرکاب غر و رادر ،

مشنوی

﴿ ای برادر بر تو حکمت جاریه ست ﴾

﴿ آن زا بدالست بر تو عاریه ست ﴾

« **تَرْجِمَانُهُ** » ای برادر ! حکمت سنک اوزرینه آقار ، حقیقت حالده او حکمت ابدال خدادندر . سنک اوزرینه عاریتدر ، « **شَرِّحْ** » ای برادر کبی

« تَرْجِمَهُ » بو حقیقتک شرحی سینه‌مدن طیشاری چیمق ایستر، لکن قورقارم که امیدسزک ویرر. « شَرِّحْ » حضرت مولانا باطنی اولان مزاحم و امراضک عسرت‌تداویندن تفصیلات ویرمک ارزو ایدر ایسه‌ده اکداثر اظهار اولنه‌جق مشکلات باعث یأس اولور خوفیه او جهندن صرف نظر ایله تنویر. امیدى موجب تبشیرات متسلطانه ایله اکتفا ایتمکی مناسب کورمشدر .

مشنوی

﴿ نى مشو نوميد خود را شاد کن ﴾

﴿ پيش آن فریاد رس فریاد کن ﴾

« تَرْجِمَهُ » صاقین امیدسزاوله! کندنی شاد ایت! فریاده ایریشیجی اولان حق تعالی نك حضورنده فریاد ایت! « شَرِّحْ » ای مؤمن! بیان اولنان مشکلات باطنه‌دن مایوس اوله! بالعکس حق تعالی حضرتلرینه اولان ایمان و عبودیتک حسیه مسرور اول! او فریاد رس لایزالى تأمل ایله خوف و ذوقدن فریاد و کندنی نعمدن آزاد ایت! هم شاد اول! هم فریاد ایت! او امرى ضد کبی کورینورسه‌ده جناب حقه اولان ایمان و عبودیتک سببیه شاد اول! که او مسرت اجرای وظیفه و ایفای عبادت ایچون باعث تزئید - قوتدر. خوف و رجا ایله حق تعالی حضرتلرینه فریاد ایتمک مقبولدر؛ نه وقت سن مضطرب اولور ایسک او یله بر معین و فریاد رسه نائل اوله‌جغنی دوشونهرک تشکر و استغفار و فریاد ایدر کبی دعوات مسرت نمود ایله عجز و امیدیکى عرض و اظهار ایت! « سورة یوسفده یعقوب علیه‌السلام اولادینه: زنهارجناب‌حقتک مرحمتدن نومید اولمکنز، زیرا مرحمت ربانیه دن مایوس اولنماز. الا کافرلر اولور. ديه امر ایتمدیکى بیان بیورلمشدر. »

مشنوی

﴿ کای محب عفو ازما عفو کن ﴾

﴿ ای طیب رنج ناسور کهن ﴾

« **تَنْجِيمُ** » دمبر بوقاغی وزنجیر بوغازدن اوزاق طوتولور و محوایدیله بیلیر.
 کورونمەن بند وزنجیره کیمسه علاج بوله ماز. [بالاده کی شرح بو بیت شریفده
 شرح اولور.]

مشنوی

- ﴿ مردرا زنبور اکر نیشی زند ﴾
- ﴿ طبع او آن لحظه بر دفعی تند ﴾

« **تَنْجِيمُ** » بال آریسی بر انسانه بر ایکنه صوقار. اودقیقهده جانی آجیانک
 طبیعی آجینک دفعنه چالیشیر. [مالی بیت شریف آتی ایله اکمال اولنور.]

مشنوی

- ﴿ زخم نیش اماچو از هستی تست ﴾
- ﴿ غم قوی باشد نکرده دردست ﴾

« **تَنْجِيمُ** » بر ایکنه نك یاره سی که خارجی اولیوب سنک وجود کندر ،
 غم قوی اولور. اندن حاصل اولان دردوالم آرز، ضعیف اولماز. « **شَرَحُ** » خارجی دکل
 باطنی اولان اضطراباتک چاره سی مشکل اولدیغنی بیلدیرمک ایچون دمیردن
 مصنوع بند وزنجیر خارجیله کبر و ناموس قیودی ایبات شریفده بیان واتیان
 بیورلمش ایدی . بو ایکی بیت شریف بو مقصد عالی بی دیگر مثال ایله تعریف
 ایدیور : بال آریسی بر انسانی ایکنه لرسه حیوانک ایراث ایده جکی یاره نك
 نتایج مادیه سی محسوس و بدیهی اولور. طبع مادی اضطرابی دفع ایچون چابالار.
 مدت قلیهده دفعه موفق و غمدن خالی اولور ؛ اکر او یاره باطنی و قلبی ایسه
 غایت ایمانه حس اولنور ، او دردک نه وجودی ونه مقری کورینور و بعضاً
 کچمش ظن اولنور ایکن وهاته مزداد اولمش اولور .

مشنوی

- ﴿ شرح این از سینه بیرون می جهد ﴾
- ﴿ لیک می ترسم که نومیدی دهد ﴾

مشنوی

﴿ ای بسا کفار را سودای دین ﴾

﴿ بند شان ناموس و کبر و آن و این ﴾

« **تذیبه** » ای ! چوق کفار وارد که دینه سودا و محبت ایدر لر ایسه ده ناموس و کبر و او و بو بزم ایچون نه دیه جک کبی فکر لری آنره بند و زنجیردر .
« **شرح** » کفارک بیسایه بعضیسی تأمل ایدر لر که دین مینک حقیقتی ظاهر و سلامتی باهر اولدینی بیلیرلر . فقط اکا انتساب ایتمک آرزو ایتمک لری حالده حال حاضرینی ترک ایله دینی قبول ایدن کافه کفار استهزا و ناموسلارینی هبسا ایده جکلری خیالیله و فقرای مؤمنین ایله هم عیار و بی اعتبار اولورز کبی افکار باطله سوقیله خسران و ضالانده قالیرلر که بو حال کفار ایچون غیر مرئی ، فقط غایت اغر بر زنجیر اولدینی امر جلیدر .

مشنوی

﴿ بند پنهان لیکن از آهن تبر ﴾

﴿ بند آهن را کند پاره تبر ﴾

« **تذیبه** » بو ، کیزی بند و زنجیر دمیردن یاپیلان زنجیردن دها بتدر ؛ زیرا دمیردن اولان بند و زنجیری « تبر » دنیلن بالظه شکننده بر آلت پارچه لار .
« **شرح** » دمیردن مصنوع بند و زنجیر تبر و بوکا بکزر بر آلت ایله قیریلیر . فقط روحه ییلان کبی صارلمش اولان زنجیر کبر و شرک قلب و فکریله کیزلنمش اولدینی ایچون محکم و قویدر . آنره کرفسار اولان کیمسه یی الی آخر العمر مقید طوتوب طریق سلامتیه سالک اولمقدن منع ایدر .

مشنوی

﴿ بند آهن را تو آن کردن جدا ﴾

﴿ بند غیب را نداند کس دوا ﴾

سوره « یس » ده ذکرى سبق ایدن آیت کریمه نك اتصالنده در . (وجعلنا من بین ایدیهم سداً ومن خلفهم سداً فاعشیناهم فهم لایبصرون) « وایرلرنده بر دیوار و آرقه لرنده بر دیوار قیلدق ، آنلری قاپلادق ، ائمدی آنلر هیچ برشی کوره مزلر . « کافر لرك ماضیسی وحال واستقباللری او قدر ظلمت انکیزدر که ایکی دیوار کبی بصر بصیرت لری نك نوری زائل ، حق کورمکه حائل اولمش ، افکار وحسیات باطنه باطه سی آنلرک کردن ضلالته اک آغرا غلال اضمحلال اشتغال شکلنده باغلامشدر .

مشنوی

﴿ رنگ صحرا دارد آن سدی که خاست ﴾

﴿ او نمی داند که آن سد قضاست ﴾

« تَرْجِمَانُ » قهر ازییدن قالدقان او دیوار صحرا رنگنده کورینور .

غافل اولان بیلمز که او قضای الهمی سدیدر . « شَرَحُ » (یس) شریفده ذکرى سبق ایدن (سد) صورتا صحرا رنگنده چیچکار ، چایرلر ، چنلر کوستر سده نظر حقیقتده او صحرا دکل ، سد قضا در . سد معنوی نك چیچکلری آمال ومشتمیات متوعه نفسانیه در ، راغب لری هلاک ایدر . صحرا ده کی چیچکلر کبی تأثیر روز کار ایله طراوت لری غائب ایدرک محو و پریشان اولور .

مشنوی

﴿ شاهد تو سد روی شاهدست ﴾

﴿ مرشد تو سد گفت مرشدست ﴾

« تَرْجِمَانُ » سنك محبوبك محبوب حقیقی لقاسنه قارشى سد در ؛ سنك

عادی مرشد و ناصحك مرشد کاملک سدیدر . « شَرَحُ » شاهد و محبوبدن مقصد ، احوال فانیه دن محبت اولسان شیلدر که نهایت عاشقی حقدن محروم و محبوب ایدر . نصیحت و تبلیغاتی شریعت غرایه و حقیقت سعادت نمایه مستند اولیان مرشد غیر رشیدک و ناصح نظافت نابدیدک تأثیرات زهر افشانی مستمع جاهل ایچون بادی ضالدر .

• **تَبْحِيْرُهُ** ، کبر و کفر انسانک یوانی او قدر باغلا دی . کوکانده اولان
 آهی اظهاره مقتدر اوله مدی . « **شَرْحُ** » بو بیت شریف کبر و خود پرستلک
 انسانی نه قدر خسران و پریشانی ایچنده براقدینگی تصویر ایدر .

مشنوی

﴿ کفت اغلالاً فهم به مقمحون ﴾

﴿ نیست این اغلال برما از برون ﴾

• **تَبْحِيْرُهُ** « حق تعالی بیوردی : کندیلرینه قونیلان زنجیرلر سببیه
 کافرلر باشلرینی یوقاری یه طوغری قالدیروب کوزلرینی قیادیلر . او زنجیرلر
 بزم ایچون خارج و ظاهر دکلدرد . « **شَرْحُ** » ناموس ، انکار و بوکچی
 نیجه نیجه باطل افکار کوزایله کورونمز ایسه ده اونوع افکار معناً اغلال غلیظه و مصائب
 الیمه درکه کرفتارلری شامش و کرداب عذاب ایچنه بآتمشدر . اشارت اولنان
 آیت کریمه «یس» شریفک ابتداسنی متعاقب سکنزنجی آیت کریمه در: ﴿لقد حق القول
 علی اکثرهم فهم لا یؤمنون﴾ « آنلرک چونغی اوزرینه عذاب وعده سی تحقق
 ایدوب ثابت اولدی ، مع مافیله آنلر ایمان کتیرمزلر . » ﴿اناجعلنا فی اعناقهم
 اغلالاً فیهی الی الاذقان فهم مقمحون﴾ « بز آنلرک بیونلرنده زنجیرلر یابدق که
 او لاله لر چکه لرینه قدر یاپشمشدر . باشلرینی یوقاری یه طوغری دیکوب
 کوزلرینی قیادیلر ، شاشدیلر . »

ششوی

﴿ خلفهم سداً فاغشیناهم ﴾

﴿ می نبیند بند را پیش و پس او ﴾

• **تَبْحِيْرُهُ** « ارباب کفرک احوال ماضیه سی کندیلرینه بر دیواردر .
 آنلری او پرده ، او دیوارله بز قاپلادق . کافر اولان کیمسه اوکنده
 و آرقه سننده کی زنجیری کورمز . « **شَرْحُ** » اشارت اولنان بو آیت کریمه ده

مشنوی

﴿ آه می کرد او نبودش آه سود ﴾

﴿ چون در آمد تیغ و سر را در ربود ﴾

« تزنجیر » اول کاتب آه ایدر ایدی . آه ایلك اكا فائده ویرمدی . چونکه

قلیح کلدی وباشی قایدی . « شرح » کاتب، قلبنده کی ظلمت ضاللتک تضدیق .
خسران افزاسیله آه و واه دیمش ایسه ده او نوع آه باعث نفع و فلاح اولمدی ؛
زیرا اساسی الله ایچون دکل ایدی . کاتب مرتهك آه چکمنی موجب اولان
اسبابدن بری ، خلقه اظهار هنر و کمال ایچون بردها وحیه نائل اوله مدم کبی
اغراضه مبتنی هوسات نفسانیه ایدی ؛ بحق تائب اولان کیمسه جناب حق
رضاسنی طلب ایدر . بر طرفدن کسر نفس ایچون کندی خطاسنی حقه و خلقه
اظهار و آشکار ایدر . اما ناموس فکریله خطاسنی اعتراف ایتمامکده اصرار
ایدن جاهل خالفته دکل نفسنه پرستش ایتمش و ایکی جهانده ذلیل اولمش اولور .

مشنوی

﴿ کرد حق ناموس را صد من حدید ﴾

﴿ ای بسابسته بندد نابدید ﴾

« تزنجیر » حق تعالی حضرتلری آنک ایچون ناموسی انسانه یوز بطمان

دمیر قدر آغر بر قید و بند ایتمشدر . ای ! چوق کیمسه کورونمهین بوزنجیرایله
باغلامشدر . « شرح » افکار فاسده احبابیله متکبرلره مخصوص اولان مجازات
صورتا کورتمز بر زنجیر ضمیردرکه یوزبطمان ثقلتمده اولان دمیردندها آغر دره .
بو آغر زنجیر ضاللی بوغازنده طاشیان محکومین خسران و ضاللت . اسپرشك
وغوایت ایچون توبهیه ، اظهار قصوره ، حضوره مجال یوقدره .

مشنوی

﴿ کبر و کفر انسان بیست آن راهرا ﴾

﴿ که نیارد کرد ظاهرا آهرا ﴾

« **تَجِيبْ** » اگر سن آب صافی فیوضات المیهنک منبی ، چشمه ساری اولمش اوله ایدک بویله کوزلرینه قره صو کتیر جه سنه کفر و ضلالتی اظهار ایتزایدک !
 « **شَرَحْ** » ای مغلوب کبر و انانیت اولمش کاتب بی ادب ! اگر سنده نور و سعادت او ایدی قلب ضلال آلودینی تنویره قدرت بولور و بو چرکاب شرک و معصیتله ملوث و مکدر اولمز ایدک !

مشنوی

- ❖ تاکه ناموشش به پیش این و آن ❖
- ❖ نشکند بر بست این اورا دهان ❖

« **تَجِيبْ** » تاکه شوونک ، بونک اوکنده ناموسنی قیر مسون فکری آنک اغزینی توبه دن و اعتراف قصوردن باغلا دی . « **شَرَحْ** » نه ماده کورینور ، نه ده معنأ فائده سی اولور خلق پیننده ناموس تسمیه اولنور بر کبر و انکار واردرکه معاذالله تعالی انسانی خراب و دوچار عذاب ایدر . صورتا چوق عاقل و ذکی ، حقیقته احق و غبی بولنورکه بر ادعای ابتدا نصلسه میدانه آتمش اولور . ناموس و ثباتنه خلل کلیر خیالیله او فکر مضری ترك ایتوب آنده اصرار و دوام و وخامت هر آن اضعاف و کندی ، بعضأ بشقه لرینی بدکام ایدر .

مشنوی

- ❖ اندرون می سوختش هم زین سبب ❖
- ❖ توبه کردن می نیارست این عجب ❖

« **تَجِيبْ** » بو سبیدن درونی یاندی ، اما بو تعجبه شایاندرکه یاندیغنی بیلیر ایکن کاتب ینه توبه ایتکه مقتدر اوله مدی . « **شَرَحْ** » « بنده محل وحیم » ادعا سنده بولنان محل وحی دکل مقر قهر اولدیغنی اکلامش ، بیلمش ایکن ادعای وحی واهی بی ترك ایله نصل اظهار جهالت ایده رم فکر فاسدی اوزرینه اعترافه و استغفاره مقتدر اوله مدی .

« شَرَحٌ » روحانیونك قلوب وعقولہ درکار اولان تأثیرات وقوتی غیر قابل تعریفدر .
 اصحاب مراتب نورانیہ ایسترسہ اذن حق ایله مرده دل اولانی احیا و دیری
 صانیلان بر مفسدك حسیات باطنیہ سنی امامتہ ایدر . هله ا کمل موجودات علیہ .
 افضل التحیات افندیمز حضرتلری ایجاب ایتدکجه اذن حق ایله عالمی پاک و اهل فسق
 و اسحوب شقاوتی هلاک ایلر ایدی . بو تأثیر وقوت ، الآن موجوددر .

مشنوی

- ﴿ هم ز نساخی بر آمد هم ز دین ﴾
- ﴿ شد عدو مصطفی و دین بکین ﴾

« تَرْجِمَانُهُ » او کاتب هم کاتب لکدن ، هم دیندن چیقدی . حضرت .
 مصطفی ایله دین مبینہ کمال کین ایله دشمن اولدی . « شَرَحٌ » محبوب جناب کبریا
 محمد مصطفی افضل التحایا کبی پیغمبر ذیشانہ دشمن و باعث سلامت و سعادت .
 دارین اولان دین مبینہ قارشی کیندار و الی الابد کرفتار قهر کردکار اولمق
 نه قدر بدبختلق اولدیغنی ارباب اذعان دوشونه بیلیر .

مشنوی

- ﴿ مصطفی فرمود کای کبر عنود ﴾
- ﴿ چون سیاه کشتی اکر نور از تو بود ﴾

« تَرْجِمَانُهُ » حضرت محمد مصطفی افندیمز بیوردی : ای عنود و مردود
 و کافر ! نه ایچون سیاه اولدک ؟ اکر نور سندن ایدسه ! . . . [شرحه حاجت
 براقیه جق وضوح بیانی حائر در .]

مشنوی

- ﴿ کر تو ینبوع الہی بودہ ﴾
- ﴿ این چنین آب سیہ نکشودہ ﴾

مشنوی

﴿ عین آن حکمت بفرمودی رسول ﴾

﴿ زین قدر کمره شد آن بوالفضول ﴾

« ترجمه » (فبأمر الله أحسن الخالقین) وحی و حکمتی پیغمبر بجزا فندیمز

حضرت لری عیناً بیورنجه ، بو قدردن او شعور سز کاتب یولنی شاشیردی .
 [(فضول) (فضلك) جمعیدر ، چوق معنایه کلیر ، فقط الك مشهور معنایه
 کمال وجبر و زور ، زور کلکدر .] « شرح » کاتب آنی بر پرتو وحیه مظهر
 اولنجه عجزینی اونومش و لیاقت ادرا کیه سندن خارج ادعایه قیام ایتمشدر .
 حال بوکه ذره قیلندن اولان او کاتب منبع انوار اولان حضرت رسول اکرمک
 اضواء و حیددن پرتو آلمش ایدی . او نور ، ادعای جاهلانیه سیله اوزرندن
 رفع اولنجه ینه اسکی ذره لکنه رجعت ایتسی طبعیدر . بونی فرق ایتدی .

مشنوی

﴿ کانچه می گوید رسول مستنیر ﴾

﴿ مرمره است آن حقیقت در ضمیر ﴾

« ترجمه » او ، شیئی که مستغرق انوار اولان رسول اکرم و حیدن سوبلر ،

او حقیقت بنم قلب و ضمیر مده واردر . « شرح » کبر و غرور ، انسانی
 خود پرست ایدر . بلای کبر و انانیتدر که بو کاتب غیر ادیبی اضلال و نفس
 و شیطانیه اسیر اوله رق بدحال ایتدی . خزینة تجلیات اولان قلب معلای مولاناده
 فیوضات محمدیه آناری بولندیغنی اطاعت کاملانه و متواضعانه ایله ایما ایدن
 بو بیت شریف ارباب عنندنه بک دکرلی بر دردانه الهاماتدر .

مشنوی

﴿ پرتو اندیشه اش زد بر رسول ﴾

﴿ قهر حق آورد بر جانس نزول ﴾

« ترجمه » کاتبک پرتو اندیشه سی جناب رسول اکرمه معلوم اولدی ،

در حال حق تعالی حضرت تلینسک قهری کاتبک جانسه نزول ایتدی ،

« **تَبَجَّهْرُ** » حضرت عثمانن اول بر کاتب وار ایدی . وحیک یازلمسنه غیرت کوسترر ایدی . « **شَرَحُ** » قرآن عظیم الشان کاملاً فخر عالم علیه الصلوة والسلام افندیمزه یکرمی اوچ سنه ظرفنده جبریل امین واسطه سیله جناب ارحم الراحمیندن شرف نازل اولمشدر . وحیک شرف نزولنده مفخر موجودات علیه افضل التحیات افندیمز حضرتلری بعض مرتبه جسماً اضطراب حس بیوررلر ایدی ؛ بعض دفعه دوه چانی کبی سمع جلیلترینه برصدای حکمت افزا عکس ایدرایدی ؛ جامع القرآن عثمان ابن عفان حضرتلری کتابت وحی خدمت موجب المفخرتیه بر خیلی مدت بکام اولدیلر .

مشنوی

﴿ چون نبی از وحی فرمودی سبق ﴾

﴿ او هانرا وانوشتی بر ورق ﴾

« **تَبَجَّهْرُ** » وقتا که نبی عالم افندیمز حضرتلری وحیدن سبق بیورردی . او قوردی ، او کاتب همان کاغده یازاردی . [بعض نسخه لرده مصراع ثانیده (نوشتی) یازلمشدر . معنا بر ایسه ده اسکی نسخه لرده (وانوشتی) یازلمش که (نبشتن) ده یازمق مناسبه کلیر .]

مشنوی

﴿ پرتو آن وحی پروی تافتی ﴾

﴿ او درون خویش حکمت یافتی ﴾

« **تَبَجَّهْرُ** » وحی جلیک پرتوی او کاتبک یوزنده پارلادی . آنک اوزرینه کاتب کندی دروننده حکمت بولدی . « **شَرَحُ** » پرتو وحی حسیله آیت . کریمه نیک صوکه عبارۀ جلیله سنی کاتب اولجه سویلمش ، بعد کفر ایدرک ادعای کماله جرأت ایش ایسه ده کندیسندن فیض نورانی محمدی زائل اولدیغندن معنا ، ماده اعمی اولمشدر . قارالنق کیجده شیمشک کورمکه نور دائمی ترک وکوز آچوب قباچیه قدر بر مدت جزئییه منحصر شیمشک لمان آنیسی کبی بر پرتو برقی الظهوره قلبی ربط ایدنلر جهل ونادانی ایچنده پویان اولانلردر .

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

- ﴿ مرتد شدن کاتب وحی بسبب آنکه پرتو وحی بروزد آن ﴾
- ﴿ آیت را پیش از پیغمبر علیه الصلوة والسلام بخواند و گفت ﴾
- ﴿ پس من هم محل وحیم ﴾

بر کاتب وحیک مرتد اولسی بیاننده درکه وحیک پرتوی آنک اوزرینه اوردی و اول آیت کریمه بی پیغمبر علیه الصلوة والسلام افندیز حضرتلرندن اول او قودی و آنک اوزرینه دیدی : « بنده محل وحیم . »

ذکر اولنان کاتب وحیک اسمی عبدالله بن سعد ایدی . سورة مؤمنک اون ایکنجی آیت کریمه سننده خلقت بشریه غایت واضح و بلیغ بر صورتده تبلیغ بیورلدینی آنده « ثم انشأناه خلقاً آخر » آیتنه کلنجه « من طین ثم جعلناه نطفةً فی قرارٍ مکین » معنای شریفی : و تحقیقاً که حضرت آدمی چامورک صافندن خلق ایلدک ، صکره (نطفه) ی محکم قرار یرنده قیلدق ، صکره منی دوکش قیرمزی قان ایتدک . وحی جلیلیک کمال پرتوی کاتبک قلبنه طلوع ایله ﴿ فتبارک الله احسن الخالقین ﴾ یعنی جناب حق عالیدرکه خالقنک - یابانلرک و نقش ایدنلرک - احسنیدر ، دیمش ، فخر عالم صلی الله علیه وسلم افندیز حضرتلری طبقی او وجه ایله بیان بیورمش ایدی . آنک اوزرینه او کاتب . جاهل کبر ایدوب او یله ایسه بنده محل وحیم ادعای جاهلانسه سیله ارتداد ایتمشدر .

مشهوری

- ﴿ پیش از عثمان یکی نساخ بود ﴾
- ﴿ کو بنسخ وحی جدی می نمود ﴾

ترجمہ و شرح مثنوی شریف

﴿ مولانا جامینک ، حضرت جلال الدین رومی قدس سرہ السامی ﴾
﴿ حقدہ کی قطعہ مشہورہ سیدر : ﴾

آن فریدون جہان مونسو
بس بود برہان قدرش مستو

من چہ گویم وصف آن عالی حبسنا
نیست پیغمبر ولی دارد کتبا

جلد سادس

(عابدین باسا) مرحومک اثریدر .

معارف نظارت جلیہ سنک فی ۲۸ صفر سنہ ۳۲۴ و فی ۹ نisan سنہ ۳۲۲
تاریخی و ۳۲ نومرلو رخصتنامہ رسپیسنہ مستنداً باب عالی جادہ سنندہ

کتبخانہ شریفانہ

طرفدن طبع و نشر اولمشدر .

در معارف — اقدام مطبعہ می

۱۳۲۶

۱۷۵ ارسلانك قوردی امتخان ایتمی و آوی بیلرندده تقسیم ایلسی حکایه سیدر .
 ۱۷۰ برکیمسه بر دوستك قپوسنه اوردیغنه و ایچریدن صاحب خانه کیمدر
 دیدیکنه و قپوی اورن کیمسه (بنم) دیمسی اوزرینه صاحب خانه نك
 کندیسنی قبول ایلدیکنه دائر قصه در .
 ۲۰۰ ارسلان قوردی تأدیب ایلدی که قورد تقسیمده ادبسنز ایلش
 اولسی حقنده در .

۲۰۸ حضرت نوح علیه السلامك، قومنی تهدید ایلسنك بیاننده در .

۲۲۱ پادشاهلر ، صوفی و عارفلری کندی قارشیلرندده او طورتملری بیاننده در

۲۲۴ حضرت یوسف علیه السلامك حضورینه بر مسافر کلیمی و اول نبی ذیشان

مهمانندن تحفه طلب ایدوب اندن طولایی تقاضا قیلیمی بیاننده در .

۳۲۰ حضرت یوسف صدیق علیه السلامك مسافرندن هدیه و ارمغان طلب

ایتیمی بیاننده در .

۳۳۳ مسافرك حضرت یوسف علیه السلامه جواب ویرمسیدرکه : سکا هدیه

اوله رق بر آینه کتیردم . تا که اکا نظر قیلوب کندی حسن و جمالکی

کوره سک و بی یاد ایله سک دیمسی بیاننده در .

- ۲ اعرابی وزجہ سی حقندہ کی حکایہ نك خلاصہ سیدر.
- ۱۲ اعرابنك كندی دلبری اولان زوجه سنك التماسہ كو كل ویرمی و بو تسلیمندہ بنم بر حیلہ و امتحانم یوقدر دیہ زوجه سنہ عین الیمی بیانندہ در.
- ۲۹ زن اعرابی زوجه رزق طلبنك طریقنی تعیین وارانہ و زوجی اول طریق قبول الیمی بیانندہ در.
- ۳۷ اعرابی بادیه اورتہ سندنہ یاغور صویله طولمش دستی بی بغدادہ امیر المؤمنینہ ہدیہ کو تورمی بیانندہ در.
- ۴۶ یاغور صویله طولمش دستی یہ زن اعرابی کیچہ دیکمہ سی و عربك کمال اعتقادندن اول دستی اوزرینہ مہر وضع ایتمی بیانندہ در.
- ۵۵ نصل کدا کر مک عاشقیدر ؛ کریم اولانک کر می دہ فقیر و کدانک عاشقیدر (الح) بیانندہ در.
- ۵۸ او کیمسہ نك میانی فرق ایننك بیانندہ در کہ : بری خدا حضرتلرینہ درویش و فقیردر و لطف خدانک تشنہ سیدر ؛ دیکری جناب خندانک درویش و فقیردر.
- ۶۷ مأمورین و قوجیلر اعرابی یہ اکرام ایدرک استقبانہ کلوب کتیردیکي ہدیہ سنی قبول ایلدیکي بیانندہ در.
- ۷۸ دنیاہ عاشق، دیوارہ عاشق اولان کیمسہ کیدر (الح) بیانندہ در.
- ۸۵ اعرابنك کتیردیکي ہدیہ بی خلیفہ نك بندہ لرینہ یعنی دجلہ علم خدانک ساکنانہ تسلیم ایلدیکنہ دأردر.
- ۹۳ نحوی ایلہ بر قودانک حکایت ماجراسی بیانندہ در.
- ۱۰۰ خلیفہ ہدیہ بی قبول ایلدیکنہ و اول ہدیہ و دستیدن طولانی کال بی نیازی ایلہ اعرابی یہ احسان ایتدیکنہ دأردر.
- ۲۳۳ پیرک صفتہ واکا مطاوعتک لزومنہ دأردر.
- ۲۴۳ فخر عالم صلی اللہ علیہ وسلم افندمز حضرتلرینك حضرت علی رضی اللہ عنہ وصیت بیوردیغنہ و (الح) بیانندہ در.
- ۱۵۳ بر شخص قزوینی صیرتنك ایکی کورہ کی اوزرینہ بر ارسالان صورتی اوردیرمی و ایکنہ نك زخم و بارہ سی سبیلہ قزوینك بشیمان اولمی بیانندہ در.
- ۱۶۳ قورد ایلہ تیلکینك برای صید و شکار ارسالانک خدمت و معیتندہ اولہرق کیتدکلرینہ دأردر.

وفیض مرهم او ، یاره اوستنه نور صاچار . « **شترج** » انائیت و کبردن واندیشه وخیالاتن طولای باطناً مریض اولان کیمسه برمرشد کامل وعاقله نائل اولنجه اضطرابات وخیالاتی کسب سکون ایلر ؛ فقط اکر حد ذاتنده مایه عرفان ایله شمر دکل ایسه کسب ایلدیکی سکون کندی همت و غیرتندن نشأت ایندی صانیر . او سکون ایسه پیروشن ضمیرک بخش ایلدیکی مرهم- سلامت توأمندندر .

مشنوی

﴿ هین زمرهم سر مکش ای پشت ریش ﴾

﴿ وان ز پرتودان میدان ازاصل خویش ﴾

« **ترجمه** » ای آرقه سی یاره لی اولان غافل! آگاه اول! مرهمدن قانچمه! و بولدیغک صحتی پیرک پرتو و نورندن بیل! کندی اصلکدن بیلمه!
 « **شترج** » یاره سی آرقه سنده اولان کیمسه یاره سنی کوره مدیکی کبی سن ده باطنی اولان یاره بی کوره مزسک . زنه ار شمدی بنده یاره و مرشدک مرهم تداویسنه لزوم و فائده قلمدی! دیه سویلر و مرشدک همتدن واز کچر ایسک قطعياً وکلیاً افاقت بولدی ظن ایلدیگک یاره نکس ایدوب سنی بدحال و بد اندیش و قلب و عقلنی بردها کسب سلامت ایده میه جک بر یولده بر باد و تشویش ایلر ؛ شو حالده عاقل ایسک عاقل و کاملی ، عارف ایسک مرد و عارفی ترک و تبرید ایتمکدن تحاشی و او زمره جلیله اصحابنک همتلریله تعالی و ترقی ایتلیسک!

(هذا من فضل ربی)

جناب حقّه شکر لر اولسون ؛ بو شرحک بشننجی جلدی بو بیت شریفده ختام بولدی .

مشنوی

﴿ آن مکس اندیشه‌آدان مال تو ﴾

﴿ ریش تو آن ظلمت احوال تو ﴾

« **توجیه** » او سینک ، سنک اوهام وخیالاتک ومال وملککدر ، یارهک
ایسه ، سنک احوال ظلمت اشتمالکدر . « **تشریح** » سینک ویاره تعییراتندن مقصد
ندر؟ دیه سؤال اولنورسه جواباً بیوریلورکه: سینکلر مال وشانه عاُداوهام وخیالات
مضرت آورانه دن عبارتدرکه انسانی عباداتدن واجرای وظیفه دن منع ایلدکلری
کچی دماغ و فکری ده اتعاب و بی تاب ایدرلر ؛ یاره ایسه درونی اولان کبر
وانابیت وشهات پرمذلتدرکه انلر ظلمت افزا ومرآت عقل وقلبی بی صفا
ویراذا ایلرلر ؛ بو احوال اهمیت اشتماله چاره: ارادات ربانیه نک اجرا سیله برابر
برکامل وعافلک همت پرمیمنتی جلب ایله اندن استفاده در .

مشنوی

﴿ ور نهد مرهم بر آن ریش تو پیر ﴾

﴿ آن زمان ساکن شود درد و نقیر ﴾

« **توجیه** » سنک او یارهک اوزرینه اکر پیر ، مرهم قور ایسه او زمان
درد وفغانک ساکن اولور . « **تشریح** » اکر مرشد و پیر روشن ضمیر ،
سنک معنوی و درونی اولان یاره که اذن حق ایله چاره ساز اولور ایسه او حالده
اضطرابات باطنیه سکون پذیر اولور و احوالک کسب سلامت وسعادت ایلر .
یوقسه فریاد وآه ، سنکله همراهدر .

مشنوی

﴿ ناکه پندارد که صحت یافته است ﴾

﴿ پر تو مرهم بر آنجا یافته است ﴾

« **توجیه** » حتی مجروح اولان صحت بولد یعنی ظن ایدر ، حالبوکه پرتو

« **تَجْمِیْرُ** » بر کیمسه جوی نفسی بالذات نه وقت پاک ایتمه مقتدر اوله بیلیرر؟
 مرد خدانک علمی فائده بخش اولسی جناب خدانک علم و کرمندن آخذ
 اولدیغنددر. « **شَرَحُ** » خام اولان غافل دیسون که بن عاقل و کامل اولدیغمدن
 جوی نفسمه پسلک اولسه ده کندم تطهیر و نفس و شیطانک القآتی
 بحر و تدمیر ایدرم ؛ بو ادعا خیال محالدر ؛ طهارت و سلامت معنویه بی آرزو
 ایلر ایسک آخذ فیوضات صمدانیه اولان بر مرشد کامله مراجعت ایدرک آنک
 همت و نصحتیه کندینی بر حیات ایتمه جالیش !

مشنوی

﴿ کی تر اشد تیغ دسته خویش را ﴾

﴿ رو بجز اخی سپار این ریش را ﴾

« **تَجْمِیْرُ** » قلیچ کندی صاپنی یونته بیلیرمی؟ کیت ! یاره بی بر جراحه
 تسلیم ایت ! « **شَرَحُ** » سبق ایدن مقصد عالی بی تا کیدأ بیور بیلور که : قلیچ
 حد ذاتنده کسکیندر، صاپنی کندی کندینه یونته مز ، بر صاحب دسته محتاجدر ؛
 کذلک سن ده کندینی نه قدر عاقل و کسکین فرض ایدر ایسک مرشد کاملک
 دست چاره پیوستی اولینجه نفسک فلاح و صلاح بوله ماز ؛ بناءً علیه درونی
 اولان یاره کی تداوی و سنی خلاص ایتک اوزره بر طیب معنوی تحری و آنک
 همیته تعالی ایت !

مشنوی

﴿ بر سر هر ریش جمع آمد مکس ﴾

﴿ نا نبدند قبیح ریش خویش کس ﴾

« **تَجْمِیْرُ** » کیمسه کندی یاره سنک چیر کینلکنی کور مامک ایچون هر
 یاره نک اوزرینه پک چوق سینک کلیر . [بو بختده کی یاره ایله سینکدن مقصدنه
 اولدیغی بیت آتی شریفده تصریح بیورلمشدر.]

مشنوی

﴿ درتک جو هست سرکین ای فتا ﴾

﴿ کرچه جو صافی نماید مر ترا ﴾

« ترجمہ » ای دلیقانی ! سکا صافی کورونورسده ایرماغک دینده

نجس واردر . « شرح » ای بحق تربیسه کورمامش غافل ! خفی اولان کبر و انایت او قدر عجیب بر کیفیتدرکه بعض دفعه صاحبده بیلمکدن عاجزدر . فقط بر استادک امتحاننده درحال هویدا اولور .

مشنوی

﴿ هست پیر راهدان پر فطن ﴾

﴿ باغهای، نفس کل را جوی کن ﴾

« ترجمہ » ذکارت و فطانتله مالی اولوب یولی بیلدیجی پیرومرشد، بالچیقدن

اولان نفس باغلرینک ایرماغنی قازیمیدر . [ایکنجی مصراعده کی (کل) لفظی اسکی نسخه شریفده کسر کاف ایله اشارت اولنمشدرکه بالچیق دیمکدر .]

« شرح » مرتبه قطیته و اران و غایت عارف اولان بر ذات خجسته صفات ،

باذن الله تعالی جهان روحانیتده نائل اولدیغی ترقیاتدن بشقه فطانت و فراستی عالی و نامتساهیدر ؛ اولیله بر عارف بالله مرام ایلدیکی حالده مریدینک ایچنده خفی اولان تلویثاتی احما وبعده آب هدایتی قلبنه اجرا ایله معنا احیا ایلر ؛ ذکر اولتان (کل) لفظی بعضیسی ضم کاف ایله قرائت ایدوب او حالده معنی « جوی کن » اولان استاد و کامل نفس کل باغلرینه ماء الحیات کتیرر دیمک اولورسده اولیکی توجیه و معنا دها لایق و احرا در .

مشنوی

﴿ جوی خودرا کی تواند پاک کرد ﴾

﴿ نافع از علم خدا شد علم مرد ﴾

حضرت آدم علیه السلامه قارشى دعواسى (خالقنى من نار و خالقه من طين)
يعنى بنى آتشدن و آدمى بالحیقندن یاراتدک کبی آیات کریمه ایله قرآن مینده
مذکوردر . فقط بو ادعا یالکز شیطانده دکل شیطان سیرت اولان هر انسانده
و بلکه علی قدر طاقتهم هر مخلوقده موجوددر . دفعی ایچون بر طرفدن
طیب حاذق معنوی و دیگر طرفدن تضرع و کوز یاشی مقتضیدر .

مشنوی

﴿ کر چه خود را بس شکسته بیند او ﴾

﴿ آب صافی دان و سر کین زیر جو ﴾

« تَرْجِمَه » کندنده کمال اولدیغنی ظن ایدن کیمسه کندینی غایت شکسته
و متواضع کوررسده آنی صورتا صافی بر ایرماق صوی کبی بیلکه او ایرماغک
سطحی آب صافی، آلتی نجس ایله مالیدر . « شَرَح » پک چوق آدملر بولنورکه
کندیلرنده کالات فرض ایدرلر و تواضع ده بر نوع کمال اولدیغنی ایشتمش
ویا او قومش اولدقلرندن - رضای حق ایچون دکل تواضع اثر کمال اولدیغنی اجلدن -
آنیده اختیار ایلرلرکه او صورتله اولان تواضع حقیقته تکبردر ؛ بومقوله
کیمسه لرک حالی بیت شریفک ترجمه سنده کورونن ایرماغک حالی کیدر .

مشنوی

﴿ چون بشو راند ترا در امتحان ﴾

﴿ آب سر کین رنگ کردد در زمان ﴾

« تَرْجِمَه » اکر بر عارف سنی امتحان ایچون قاریشدیرر ایسه او زمان
صافی صو ، نجس رنگ اولور . « شَرَح » ای کندینی کامل ظن ایدن غافل !
صورتا لساناً تواضعدن ده بحث ایدر ایسکده سن سبق ایدن بیت شریفده
بیان اولدیغنی اوزره بر ایرماغه مشابهنک که سطحی صافی ، ایچی نجس ایله
مالیدر . اکر عارف بر انسان ، سنی بالالترام تجربه و امتحان ایدر ایسه
او حالده حسیات قلیهک آکلاشیلیر . سطحیاتک بیه ذات آمیز و مشوش و بی قرار اولور .

« تَبَجَّزْهُ » ای صاحب عجب و غرور ! سنك روحك ده كندكده كمال زعم و ظن ایتمكدن بدتر بر علت یوقدر . « شَرْحُ » انسانده حسب الحلقه يك چوق قصور اولدینی وارسته تفصیل و انبساط . فقط قصورینك اك مضری و اشنی هانکیسیدر؟ ديه سؤال اولنور ایسه مرض كبر و انائیت اولدیغنه و جان ایچون اندن ده بدتر فلاكت اولدیغنه دائر بلا تردد جواب ویريله بیلیر .

مشنوی

﴿ ازلد واز دیده ات بس خون رود ﴾

﴿ تاز تو این معجی بیرون رود ﴾

« تَبَجَّزْهُ » سندن بو معجبلک و متکبرک سیئته سی زائل اولمق ایچون قلبکدن و کوزکدن يك چوق قان و یاش آقایدیر . « شَرْحُ » بر کیمسه کندینی بکنیر ایسه امرحقه مخالف صورتده حرکت و شریکایله غضب صمدانی یه اوزرینه دعوت ایتمش اولور . زیرا بالاده ده بیان اولدینی اوزره عظمت و قدرت کبی اوصاف جلیله حق تعالی یه مخصوص اولدینی وارسته اشارتدر . مع مافیه ظن اولنسونکه کندینی بکنمک کیفیتک ازاله سی قولایدیر . خیر ! قولای دکلدیر ! چونکه شیطان و نفس اماره انسانی اغفاله دائم شتاباندیر . بو احوال اسف اشمالدن خلاص بولمق و اصلاح نفس ایتک ایچون حق یوانده تضرع و اجرای دموع لازمدر .

مشنوی

﴿ علت ا بلیس « انا خیر » بدست ﴾

﴿ وین مرض در نفس هر مخلوق هست ﴾

« تَبَجَّزْهُ » ابلیس لعینک مرضی « بن آدمدن ده خیرلی یم » ادعاسی اولشدیر ؛ هر مخلوقک نفسنده بو مرض وارددر . « شَرْحُ » شیطان بی امان

« **تَرْجِمَه** » هر کیم کندی نقصانی بیلیر و طایر سه اصلاح و استکمانده اون دانه آت ایله قوشار کی استعجال ایلر. « **شَرَح** » کندی نقصانی کورمه ین کیمسه بالطبع نفس و حالک اصلاحه ساعی اوله ماز . فقط نواقصنی کورن مرد کامل ، اصلاح و استکمال احوالیچون دائماً سعی و تعجیل ایلر ؛ کندی قصورینی کورماک عظیم سهو و خطا ، کورماک سلامت و سعادت عظمادر . [ده اسبه تاخت (بری یولده قالیرسه دیکرینه بینمک اوزره یدکنده بر آت بولنان سروراریه ؛ (دو اسبه) ایکی دانه بولنانه (سه اسبه) اوچ دانه بولنانه دنیلیر . (ده اسبه تاختن) ده برینه بینوب طقوز آت قوشدیرمق مألنی افاده ایدرکه کال سرعتدن کنایه در . تعبر شریف فوق العاده تعجیلی کوسترر .]

مشنوی

﴿ زان نمی برد بسوی ذو الجلال ﴾
 ﴿ کو کانی می برد خود را کمال ﴾

« **تَرْجِمَه** » کندنده نقصان کورمه ین کیمسه کندینی صاحب کمال ظن ایتدیکندن صاحب جلال اولان خدای لایزال جانبته پرواز ایلیمز . « **شَرَح** » خودپسند اولوب کندینی بر شی ظن ایدن انسان جناب حَقِّک تجلیات نورانیه سنه طوغری پران اولسی امکان خارجنده در ؛ کندندن کمال و عظمت واردر ظن ایدر . حالبوکه عظمت و بو کی اوصاف جلیله جناب واجب الوجوده مخصوص اولدینی وارسته شبهه و اشارت اولمق حسیله ادعای عظمت و کمال ، عین وبال و محض ضالاندر .

مشنوی

﴿ علتی بدتر ز پندار کمال ﴾
 ﴿ نیست اندر جان تو ای ذودلال ﴾

« **تَجْمِیْرُ** » باقر لرك قيمت سزاكى و دكر سز لكى اور ته ده اولسه كيميا نصل كورينور؟
 « **شَرْح** » احتياج اولسه دفع احتياج ايدن اشيا نك لزومى ، عاديلر اولسه
 عاقل و عاليلرك قيمتى نصل معلوم اوله بيلير ايدى ؟ اوله ماز ايدى .

مشنوى

﴿ نقصها آينه و صف كمال ﴾

﴿ وان حقارت آينه عز و جلال ﴾

« **تَجْمِیْرُ** » نقائص، كالى وصف و تعريف ايچون آينه در، انسانك تحقير نفسى
 جناب عز و جلالك آينه سيدر. « **شَرْح** » كلك بيلنمى موجود اولان نواقص دندر.
 نواقص اولسه (كلك) لفظى بيله اولاماز ايدى . انسان كندى نفسى جناب
 حقه قارشى نه قدر خوار و حقير طوتار ايسه او قدر معنأ مترقى و آنك قلب
 و عقلمده بك چوق تجليات ربانيه لامع و واقع اولور . بونك سببى ده يعنى تحقير-
 نفسك آينه حق اولسى جناب حق موجود اولوب آينه مغنويسى كندينه وارلق
 و يرمامكده ، بر تواضع محويت پرورانه و تسليميت كارانه كوستر مكدده در .

مشنوى

﴿ زانكه ضد را ضد كنند پيدا يقين ﴾

﴿ زانكه با سر كه بديد ست انكين ﴾

« **تَجْمِیْرُ** » زيرا ضدى ، ضد حصوله كتير ديكى يقيناً بيلير . باللك طعم
 ولذتى سر كه جينك ا كشيلىكنه نسبت ايله معلوم اولدغى كى] « الاشياء
 تنكشف بالاضداد » اشيا ضد ليله تين و تعين ايلر ، قولى معلوم وشو ايضاحاته
 كوره بو يتى بشقه جه تشریحه لزوم اولدغى امر مجزومدر . [

مشنوى

﴿ هر كه نقص خویش را دید و شناخت ﴾

﴿ اندر استكمال خود ده اسبه تاخت ﴾

مثنوی

- ﴿ تا ترا شنیده همی باید جذوع ﴾
 ﴿ تا دروگر اصل سازد یا فروغ ﴾

« تَبَجِّمَهُ » دال و بوداقلر یونئولمامش و تسویه ایدلماش اولمالی که مرانقوز او کو تو کدن اصل بیوک و یا اینجه تخمه لر یاهرق ابراز صنعت ایلسون ! (دروگر) نجار و مرانقوز دیمکدر . [بو بیت شریف ده سبق ایدن مقصد عالی بی تأکید بیورر .]

مثنوی

- ﴿ خواجه اشکسته بند آنجا رود ﴾
 ﴿ که در آنجا پای اشکسته بود ﴾

« تَبَجِّمَهُ » قیرغی و چیققی ، ایغی قیرلمش بولسان یره کیدر . « شَرِّحْ » بو بیت شریفده ده مقصد عالی تأکید ایله برابر ایما اولنمشدرکه ، مرحمت ربانیه منکسر اولان قلب و خاطر ضعفایه کیرر ، احیا ایلر .

مثنوی

- ﴿ کی شود چون نیست رنجور و نزار ﴾
 ﴿ آن جمال صنعت طب آشکار ﴾

« تَبَجِّمَهُ » مریض و ضعیف اولما اینجه طب صنعتی نصل عرض دیدار ایدر ؟ [بوکادائر کچن ابیات شریفه نك شرحی بو بیت شریفده شرحدر .]

مثنوی

- ﴿ خواری و دونی مسها بر ملا ﴾
 ﴿ کر نباشد کی نماید کیمیا ﴾

مشنوی

﴿ آینه صافی نان خود کر سنه است ﴾

﴿ سوخته هم آینه آتش زنه است ﴾

« ترجمہ » اکمک صافی آینه سی آچ اولان کیمه در، چاقاغک آینه سی ایسه قاودر. « شرح » هر بر کال وهنری. هانکی شی دها زیاده میدانه چقاریر ایسه او کال وهنرک معنا آینه سیدر؛ مثلا آچ قالمسه اکمک وچاقاق اولمسه قاورک لزوم و خاصه سی نصل معلوم اوله بیلیر ایدی؟

مشنوی

﴿ نیستی ونقص هر جایی که خاست ﴾

﴿ آینه خوبی جمله پیشها ست ﴾

« ترجمہ » هر زرده نقصان ویوقلق پیدا اولورسه اوراسنی جمله صنایعک آینه حسن وکالیدر. [بویت شریفک مالی، ابیات شریفه آتیه ده ایراد بیوریلان مثالردن تمامیه معلوم اوله جقدر.]

مشنوی

﴿ چونکه جامه چست ودو زیده بود ﴾

﴿ مظهر فرهنگ در زی چون شود ﴾

« ترجمہ » البسه درست و لطیف دیکلیمش اولورسه، تزینک صنعت وکانه نصل محل ظهور اوله بیلیر؟ « شرح » برشهر فرض اولنسه که: اهانسنک استعمال ایده جکاری کافه البسه حاضر دیکلیمش اوله رق باشقه بر طرفدن کلیر، او شهرده ولو غایت ماهر تزیلر بولنسه لر هنرلی مکتوم وغیر معلوم قالیر. هر شینک کالی لزومیه بللی اولور.

و معنوی اولان حسن دائماً کسب ازدیاد و محبی خوش و آزاد ایلر . شیخ اکبر حضرت محی الدین عربی قدس سره السامینک فصوص الحکمنده ابسدالرنده جناب حقلده آینه سی کائنات و بالتخصیص انبیا و اولیا کبی مقدس ذوات اولدیفنی بیسان ایلر . حقل آینه لرندن بری ده قلب سلیم درکه « یوم لاینفع مال ولا بنون الا من اتی الله بقلب سلیم » نظام جلیلی ایله قرآن کریمده بوکا اشارت بیورلمشدر . مال نظام جلیلی : یوم قیامت اوله بر روز دلسوزدرکه او کون مال و اولادک انسانه نفی اولماز . انجق قلب سلیم ایله حضرت الهی یه وارانلر متفیع اولورلر .

مشنوی

﴿ آینه هستی چه باشد نیستی ﴾

﴿ نیستی بر کر تو ابله نیستی ﴾

« تَرْجِمَانُهُ » و اراق ، یعنی وجود آینه سی نه در؟ یوقلقده اگر احق دکلسک

حضور جناب حقه یوقلق کوتور . « شَرْحُ » بر صاحب حسن ، کندی و جهنی رؤیت ایتمک اوزره بر آینه مجلایی نصل سور ایسه کبر و انائیتی ترک ایله صاحب قلب سلیم اولمش کیمسه بی ده جناب واجب الوجود سور و غریق لطف و مرحمت ایلر .

مشنوی

﴿ هستی اندر نیستی بتوان نمود ﴾

﴿ مالداران بر فقیر آرنده جود ﴾

« تَرْجِمَانُهُ » و اراق ، یوقلقده کورونمک ممکن اولور . بوندن طولایی

مال صاحببری فقرا یه جود و عطاده بولورلر . « شَرْحُ » « الاشیاء تنکشف باضدادها مفهوم منجه هر شی ضدیه کشف و ظاهر اولق قاعده مسلمه دندر . بناءً علیه وجود مطلق خدا ، دنیاده انسانک ترک انائیتی اتمه سیله دها زیاده رونما و یالکز او زمره متواضعه نائل مرحمت بی اتها اولور ؛ بوکا ده مناسب بر مثال آرانیر ایسه اغنیانک مدعیلره دکل فقیر اولانلره جود و احسان ایتملری کیفیتدر .

« شرح » بر صاحب عرفانك قلب وسینه سنده نصل انوار معنویة ما لانهايه
لعان ايدر ايسه بو آینه ده سنك وجه لطيفكك قارشيسنده او وجه ايله كسب
نورانيت ومزيت ايلرسك ! ای يوسف ! كه ، مخلوقات ايچنده احسن وسماي
عرفانده آفتاب عالم تاب كبي روشنسك !

مشنوی

﴿ آینه آور دمت ای روشنی ﴾

﴿ تاجو یینی روی خود یادم کنی ﴾

« ترجمه » سكا آینه كتيردم ، ای بنم كوزمك بېكي ! تا كه او آینه ده
لامع اولان وجه مبارككي كورنجه نبي یاد ایده سك ! « شرح » آینه نك بر
صاحب احسن ، نظرنده قيمت واعتباری طبعی وبدیه بدر . حضرت يوسف
ايسه اصحاب احسن وجمالک اجلی وحقيقه کوزلار کوزلی ایدی . عصر عاليسنده
وجه منورندن دها پارلاق ودها قيمتدار برشی بولمديغندن حضور عاليسنه آینه
عرض ايتك لطافت جمالی تماشايه خدمت ايتك ديمك اوله جفندن ادیبانه وکاملانه
برصورتده ایفا ايدلمش و طرف يوسفدن قبول بیوراشدر . (روشنی) کله سنه :
کوز بېكي ، کوز نوری معناسی ویرلدیکی کبی (نورانی) لفظیله ده ترجمه ايتك
ممكن اوله بیلیر كه بوصورتده ای يوسف نورانی ! مالی حاصل اولور .

مشنوی

﴿ آینه بیرون کشید او از بفل ﴾

﴿ خوب را آینه باشد مشغل ﴾

« ترجمه » مسافر قولتوغندن بر آینه چيقاردی ؛ آینه کوزله مشغولیت
ايچون وسیله اولدی ! « شرح » حد ذاتنده عالی نهاد و حساس اولان قلبه
احسن ، آینه دلربادر ؛ اما احسن مادی زواله قریب و غموم و هموم ايله مالی
و غیر صافی اولدیغندن اكا محبت انجم کار رنج واذیت وذلندر ؛ فقط عقلی

یا حضرت یوسف ! سن بر معدن نبوت و جوهر معرفتسک که اشیا دکل ،
دل و جان بیلہ سنک کالاتکہ کورہ قیمت علویہ نک درجہ سنی آ کلامق ایچون
کرمان ولایتده فوق العادہ بر صورتده خدایی نابت اولان کمیون اوتنی خارجدن
آلوبده اورایہ کوتورمک کبی بولدیغنی سویلک کفایت ایدر .

مشنوی

﴿ نیست تخمی کاند رین انبار نیست ﴾

﴿ غیر حسن تو که آرایار نیست ﴾

• **تَبَجِّمُ** « بوانبارده بولنمیان هیچ بر تخم یوقدر ، سنک حسنکدن غیری که

اکا یار و نظر یوقدر . » **شترج** « یا حضرت یوسف ! سنک ملک و دولتک
ایچنده هر نه آرانسه موجود در . بناءً علیه او اشیای موجوده دن آز
مقدار تدارک ایله سکا تقدیم ایتمک نا بمحل و عبث ایله اشتغالدر . سنک
دولتک ایچنده مثلی بولنمیان شی یا لکنز حسنکدر که بن عجزمله برابر آنک
اظهارینی آرزو ایلدم و عاجزانه اکا دائر بر هدیه کتیردم .

مشنوی

﴿ لایق آن دیدم که من آینه ﴾

﴿ پشت تو آرم چو نور سینه ﴾

• **تَبَجِّمُ** « حضور نبوتکه نور سینه کبی صاف و مجلا بر آینه تقدیمی

[بویت شریف آتی به مربوط اولدیغندن وارسته شرحدر .]

مشنوی

﴿ تابینی روی خوب خود در آن ﴾

﴿ ای تو چون خورشید شمع آسمان ﴾

• **تَبَجِّمُ** « ای کونش کبی شمع آسمان اولان نبی ملیح ! آینه بی

او مقصده مبنی کتیردم که اکا باقوبده وجه جمیلکی تماشا ایدسک !

« تَرْجَمَةٌ » حضرت یوسف علیہ السلام مهمانہ دیدی : باقلم آرمغانی کتیر . او مهمان ایسه بو طلب و تقاضانک شرم و خجلتدن فغان ایتدی . « شَرْحُ » یوم قیامتده هر کیم هدیہ اوله رق عبادات مقبوله و افعال خیریه کتیره مز ایسه خجلت و حجابندن فریاد و فغان ایدہ جکی وارسته بیاندر ؛ فقط حضرت یوسف علیہ السلامک مهمانی اول نبی دیشانه نصل برارمغان حکمت پیام کتیردیکی آتیده معلوم اوله جقدر .

مشنوی

﴿ کفت من چند ارمغان جسم ترا ﴾

﴿ ار مغانی در نظر نامد سزا ﴾

« تَرْجَمَةٌ » مهمان دیدی : یا نبی الله ! یک چوق ارمغان طلب ایدم ایسه ده سکا لایق نظارمه بر هدیہ تصادف ایتدی . [بر قایح ابیات شریفه دن صکره مقصد عالی تعین ایدہ جکندن شمدی وارسته شرحدر .]

مشنوی

﴿ حبه را جانب کان چون برم ﴾

﴿ قطره را سوی عمان چون برم ﴾

« تَرْجَمَةٌ » [کندی کندیمه دیدم :] بر حبه یی معدن و بر قطره یی عمان جانبنه نصل کوتورهیم ؟ [بو بیت شریف ده حضرت یوسف علیہ السلامک کالی و مسافرک تربیه سنی مشعر اولدیغندن وارسته شرحدر .]

مشنوی

﴿ زیره رامن سوی کرمان آورم ﴾

﴿ کر پیش تو دل و جان آورم ﴾

« تَرْجَمَةٌ » حضورکه قلب و جان عرض ایدہ جک اولسه کمبون اوتی کرمان ولایتنه کوتورمش کبی اولورم . « شَرْحُ » ینه مسافر دیورکه :

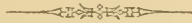
تردد ایتوب قبول و کنڈیلرینی دائم مقبول ایدرلر . دیکری : روحانیون
 حضراتنک بی خبر اولسی دریای عشق خداده مستغرق و نائل وحی والهامات
 اولدقلری زمانلره مخصوصدر . یوقسه حالت صحوده ایکن امور دنیا انلره
 کوره معلوم ورعنا اولدینی هویدادر .

مشنوی

﴿ کر صدایت بشنواند خیر وشر ﴾

﴿ ذات که باشد زهر دو بی خبر ﴾

« **قرنچک** » طاع کرچه صدایی خیر وشر هر نه ایسه سکا ایشیتدرر ایسه ده
 کندینک ایکیسندنده خبری یوقدر . « **شیرج** » امر التهی ایستر ایسه لطف
 وجمال ، ایستر ایسه غضب وجلال اولسون اول زمره جلیله نك قلب
 وعقل ولسانلرینه تجلی بیوردقده طاع صدایی نشر واسماع ایتدیکی کبی
 اول زمره جلیله اصحابی ده بلا نقصان سکا وهرکسه تبایغ و بیان ایدرلر .
 « ایکیسندن بی خبردر . » تعبیر شریفنه کلنجه : سبق ایدن بیت شریفک شرخنده
 ویربان ایضاحاتک بوتعبیرهده شمولی وارددر .

﴿ جواب گفتن مهمان یوسف را علیه السلام که آینه آوردت ﴾

﴿ ارمغان تا که هر بار که دوری نکری روی خوب خویش را بینی ﴾

﴿ و مرا یاد کنی ﴾

مسافرك حضرت یوسف علیه السلامه : سکا هدیه اوله رق بر آینه کتیردم ؟
 تا که اکا باقوب کندی حسن وجمالکی کوره سک و بی یاد ایله سک . دیبه
 جواب ویرمه سی بیاننده در :

مشنوی

﴿ گفت یوسف هین بیاور ارمنان ﴾

﴿ اوز شرم این تقاضا زد فغان ﴾

ارادهٔ ربانیه صاغ و صول جانبته تقلیب ایدر بیورلمش ایدی . بو بیت شریفده اوتامیرات علیه تفسیر و ایضاح اولئیور : ذات الیمین فعل حسن و اعمال روح پرور و ذات الشمال اشغال تن و بدندر که اولیاء الله افعال حسنه ایفاسنده و یا بدنه عائد و وظائف اجراسنده کندی حس وامللربینه تابع دکل دائماً امرحق ایله حرکت و کسب سعادت ایدرلر .

مثنوی

﴿ میرود این هر دو کار از انبیا ﴾

﴿ بی خبر زین هر دو ایشان چون صدا ﴾

« تَبْحِیْرُهُ » بو ایکی ایشدن هربری انبیا علیهم السلامدن صادر اولور . او زمرهٔ جلیله اصحابی بو ایکی حالاتدن صدا کبی خبرسزدر . « تَشْرِیْحُ » دیگر بیت شریفده اولیاء ، شیمدی انبیا بیورلمسی حق تعالی حضرتلربینه کلیاً تابع اولمش اولان زمرهٔ جلیلهٔ روحانیونی تعریف ایتمک ایچوندور . بیوریلور که : اوزمرهٔ اصحابی طرفندن کرک احوال روحانیه کرک امور جسمانیه ظهور ایتدیکی حالد انلر عشق جناب خدا ایله مشغولیت دائمده بولندقلری ایچون کندیلرندن صادر اولان کیفیاتدن بی خبر بولورلر . نته کیم طاغله نه درلو سس عکس ایدرسه جبال انی بسط و تمید ایتمکه برابر آندن بی خبر بولور . اوزمرهٔ جلیلهده کندیلکلرندن فعل و کلام چیقارمیوب حق تعالی حضرتلرندن قلب و عقلربینه هر نه تجلی بیوریلور ایسه آنی ایشلرلر ، آنی سولرلر ؛ فقط بونقطه جای دقدرکه : او ذوات کرامک بی خبر اولسی تعبیر جلیلندن مقصد ، حاشا اول زمرهٔ جلیله اصحابی فهم اشیا ده سائر انسانلردن دون دیمک دکلدر . بالعکس انلر غربق دریای فیض روحانیتدر . شو قدر که کندی حواس ظاهره لرینک ویردیکی آمال و اخباردن بی خبر اولدقلری کبی ارادات ربانیه نک قبولی ایچون خبر و سبب آرامیوب کمال تسلیمیتله تابعدرلر . بویت شریفده ایکی توجیه دهها وجهدر : بری ، هر تجلی صمدانینک علت و سبب حقیقیسی نه اولدیغنی حق تعالی حضرتلرندن غیری تمامیه کیمسه بیله مز . شو حالد زمرهٔ واصلین او حکمت عظیمه دن بی خبر اولدقلری حالد

« **تَرْجِمَهُ** » اولیاء الله اصحاب کهف در ای عنود، قیامده، تقلیده و او یقوده...!
 « **شَرْحُ** » اصحاب کهف حضراتی رضای باری ایچون معاصی و مساویدن
 رو کردان و کندیلرینی فرمان حقه تابع و تسلیم ایدوب نوملری حسینه
 وارسته رنج جهان و کردن داده فرمان جناب یزدان اولدقلری کبی اولیاء الله
 صورتا حرکتده و بعض اوقاتده حالت نومده بولنورلر ایسهده کافه حاللری
 امر حقه تابع اولوب حسلرینک قیود و آمانندن وارسته و رضای حق ایله
 حی و زنده درلر . [اشارت اولنان آیت کریمه سوره کهمده اولوب بو شرحده
 اولجه تفصیل اولدیفندن بوراده تکرارینه لزوم کورلمدی .]

مشنوی

﴿ می کشد شان بی تکلف در فمال ﴾

﴿ بی خبر ذات الیمین ذات الشمال ﴾

« **تَرْجِمَهُ** » بی خبر اولدقلری حالده اولیایی فعالده تکلفسز و شفتسز اوله رش
 حق تعالی حضر تلری صاغ و صول جانبنه چکر! « **شَرْحُ** » (و تقلبم ذات الیمین
 و ذات الشمال) یعنی: حق تعالی حضر تلری آنلری صاغ و صول جانبنه دوندر
 و آنلر بو تقلیب ربانیدن بی خبر بولنور . مقصد عالی ، اولیاء الله حضراتی
 امر و فرمان حقه قدر تسلیم اولمش تابع بولنمشدرکه اراده صمدانیه آنلری
 نصل تقلیب بیورر ایسه بلا تعریض اتباعه آماده در .

مشنوی

﴿ چیست آن ذات الیمین فعلی حسن ﴾

﴿ چیست آن ذات الشمال اشغال تن ﴾

« **تَرْجِمَهُ** » او صاغ طرف نه در؟ فعل حسن و اعمال روح پرورد .

او، صول طرف نه در؟ اشغال تن و بدن در . « **شَرْحُ** » اولیاء الله

مشنوی

﴿ چونکه . محمولی نه حامل وقت خواب ﴾

﴿ ماند کی رفت و شدی بی رنج و تاب ﴾

« تَرْجِمَانُ » اویقو وقتنده یوکلای ، ثقلتی اولمه ! ذاتاً یوکانمش

بواندیغندن طولایی یورغونلغ کیدر . اذیتسز ، وزحمتسز اولورسک ! « شَرْح »

انسان اویاییق ایکن حواسنک آمال و متاعینی حامل اولدیغندن اسباب

عیدده دن طولایی مضطر و بی قرار ، اما اویقوده اولدینی خالد بر مقتضای

حکمت خدا کندی حواسنه خدمت ایتمک ، وظیفه دن وارسته و مبرا اولمق حسینله

راحت اولور ؛ شو خالد اویقو ارض الله واسعه دن اوافق بر نمونه درکه هر

کس حواسنی حامل دکل بر نعمت مخصوصه یه محمول و غیر مسئول اولور .

اولیاء الله ایسه اویقو ده اولدقلری صره ده بیله حواسک ایراث ایلدکلری

اضطر ابدن وارسته ونعم واذواق دائمه ایله آراسته درلر .

مشنوی

﴿ چاشنیء دان تو حال خواب را ﴾

﴿ پیش محمولیء حال او ایسا ﴾

« تَرْجِمَانُ » اویقو حالنی سن بر چاشنی و نمونه بیل ! اولیاء اللهک محمولی

وسعدت حاللری اوکنده ! « شَرْح » انسان ، حالت نومده ، حواس و دنیسانک

او هام و مشکلاتندن خلاص اولدینی امر نمایاندر . مع مافیة اولیاء اللهک حالت

یقظه ده بیله نجات و راحتلی اویقو راحتندن حسابسز درجاده ده عالیدر .

اومراتب عالییه واصل اولیان کیمسه بو حالک کوچک نمونه نی حالت نومده

بولور و عاقل ایسه اونمونه دن حقیقته مطلع اولور

مشنوی

﴿ اولیا اصحاب کهنند ای عنود ﴾

﴿ در قیام و در تقاب هم رقود ﴾

مربوط اولمه ! بالعکس چالیش و حسیات عمیقهُ قلب و عقله ایریش !
 ۳ - ارض الله و اسعه دن مقصد : عالم ملکوت و جبروت و لاهوت درکه روح
 معزوی و نفس مطمئنه انبیا و اولیا اول جهان بالا یه واصل و انعام جناب رب المنانه
 نائل اولمشلردر . (قاشانی) ارض الله و اسعه یی بو وجه ایله تعریف ایدر :
 ای النفس المطمئنة المخصوصة بالله لاتیقادها و اطمینانها ایله ذات سعه .
 یعنی ارض الله و اسعه دن مقصد : نفس مطمئنه درکه صاحب وسعت اولوب
 الله تعالی حضرت لرینه اولان اتقید و اطمینانی حسیه حق تعالی یه راجعدر .

مشنوی

﴿ دل نکر دد تنک از عرصه فراخ ﴾

﴿ نخل تن آنجا نکر دد خشک شاخ ﴾

« تَرْجَمَهُ » او ، واسع عرصه دن کوکل طار اولماز ؛ بدنگ فدانی اوراده
 قورومش دال طرزنده اولماز . « شَرَّحْ » او ، ارض الله و اسعه بر عرصه -
 بی اتهدارکه آنده هر آن تجلیات جناب یزدان نمایان اولدیغندن او عرصه یه
 واصل اولان کیمسه دل تنک و منقبض اولیوب نائل اذواق جزیه اولور .
 دنیاده ایکن بدن ، گرفتار خشک و وهن اولور . اما او عرصه و اسعه ده
 بالعکس نخل تن ، یعنی قلب و عقل انسان هیچ بر وقت خشک و نالان اولیوب
 مسرور و شادان اولور .

مشنوی

﴿ حاملی تومر حواست را کنون ﴾

﴿ کند و مانده میشوی و سر نکون ﴾

« تَرْجَمَهُ » الآن سن کندی حواسکی یوکلنمش و باشی اشاغی
 اوله رق یورلش قالمشسک ! « شَرَّحْ » حال ارقه سنده کی یوکل اضطرابی
 چکدی کی کبی سن ده ای انسان خام ! دنیاده ایکن کندی حواسنک
 ایراث ایلدیکی متاعب و آمال مشقت اشتالی یوکلنمش و سر نکون اوله رق
 یورغون قالمشسک !

مشنوی

﴿ وز جهان چون رحم بیرون روی ﴾

﴿ از زمین در عرصهٔ واسع شوی ﴾

« تَرْجِمَانُهُ » رحم مادر کبی اولان بو جهان دنیا دن طیشاری چیقہسک !
 یردن یک چوق کنیش اولان عرصهٔ حقیقه وارهسک ! [بیان اونان
 عرصه آتیده بیان بیوریلہ جقدر .]

مشنوی

﴿ آنکه ارض الله واسع گفته اند ﴾

﴿ عرصهٔ دان کانبیامی رفته اند ﴾

« تَرْجِمَانُهُ » اول یره که ارض الله واسع دیمشلدردر : بر عرصه بیل که
 انبیا علیهم السلام کیتمشلدردر . « تَرْجِمَانُهُ » - سورہ زمزک او تحی آیت کریمه سنه
 اشارتدر . شویله که : ﴿ قل یا عبادالذین آمنوا اتقوا ربکم للذین احسنوا فی
 هذهالدنیا حسنةٌ وارض الله واسعةٌ انما یوفی الصابرون اجرهم بغير حساب ﴾
 معنای شریفی : « یا محمد ، سویله ! ای ایمانه کلن قوللرم (ای الله قوللری)
 ربکزدن خوف ایدیکنز ؛ بوجهانده ایلیک ایدنلره مکافات واردر وحق تعالینک
 ارضی کنیشدر ، صبر ایدنلره اجر تلری ، حسابمز صورتده کثرتله یریلیر . »
 سبق ایدن بیت شریفده بیورلمش ایدکه : عرصهٔ واسعیه کیت ! انبیای ذیشان
 واولیای کرام اول عرصهٔ بیکرانه کیدوب بکام اولمشلدردر ؛ ارض الله واسعهدن
 مقصد عالی اولهرق اوچ صورت خاطره طالع اولور : ۱ - هرشی کبی مخلوق
 خدا اولان بوکرهٔ ارض انسانلره کوره عرصهٔ واسعدر ، اگر بولندیفک محلده
 عبادات ووظائف مشروعه نی ایفایه امکان کوره مز ایسک او محلی ترک ایله
 بشقه یره کیت واجرایی ووظائف وعبادت ایت ! ۲ - کمال صنع حق ایله
 خلق اولنش بوجسم وروح ، انسان ایچون بر عرصهٔ واسعیه معنویه درکه انده
 اولان افکار وحسیات بی حد و حسابدر ؛ بناءً علیه سن افکار وحسیات ظاهره یه

احسان ایلدیکی نعمتلی آلیجی اولدقلری حالدہ! بونعمتله نائل اولانلر انلردر که
دنیاده محسنین ایدیلر و کجه نك آز مدتده اوپورلر ایدی و سحر و قتلرندہ
حق تعالی دن مغفرت طلب ایدرلر ایدی وانلرک ماللرندہ سائل اولانلر و محتاج اولوب
آرامایانلر ایچون بر حصہ وار ایدی - یعنی زکات و صدقه ویررلر ایدی۔»
بو آیت کریمه (محروم) تعیر جلیلی ایله محتاج ایکن کمال عفتندن کنندی حالی
کیمسه یہ آچیبوب فقیر اوله رق عوامدن حس اولنمایانلر اشارت بیولمشدر .

بیت شریفک شرحه کلنجه ، ده اول بیسان اولاندیدی که ، یوم قیامتده
حضور رب العالمینه مسعودانه چیمق ایچون ای منکر اولیان کیمسه! دنیاده
مشروع صورتده چایش و ایضای عبادت و اجرای وظیفه ایت! شمدی
عبادات و امور خیریه دن برقاچی تعداد بیورلمشدر. شویله که : کوندوز ، انسان
یا عیالک و یادولتک ایشاریله و بو کبی امور خیریه ایله مشغول اوله جفتندن جناب
ارحم الراحمینه بحق فکرود کر ایده جک تنها و خالی وقت کیجه وقتیدر . مثلا
بش التی ساعت اذیقو ایله اکتفا و ممکن اولدینی حالدہ کیجه قاقوب تهجدی
ادا وهر حالدہ مفروض اولان صباح نمازینی ایضا و او صره لرده استغفار یعنی
حق تعالی حضرتلرندن مغفرت طلب ایده رک کنندی احیا وبعده مال و حاله
کوره مشروع صورتده هم سائل ، هم اهل عفت اولان فقرابه اعطای زکات
و صدقه ایله که الی الابد نائل سعادت و سلامت اوله سک!

مشق

﴿ اندکی جنبش بکن همچون جنین ﴾

﴿ تا بیخشندت حواس نور بین ﴾

« نَرْجِعْهُمْ » انارحمندہ کی چوجق کبی آزا جق حرکت ایت! نور کوریجی حواس

باغشلاسونلر؟ « نَرْجِعْ » جنین والده سنک رحمنده ایکن حرکت ایتدکجه
حالته کوره کسب قوت ایله نائل حواس اولور وبعده دنیاہ چیقار؛ نور آفتاب و ماه
وسائر کواکب وشمع پرتاب کوروب دیده لری روشن اولدینی کبی ، سن دره رحم دنیاہ
اولدیغک حالدہ لیل و سحرده عبادت وسائر وظائف انسانیه نك اجر اسنه وواظبت ایت!
تا که مرحمت خدا ، سکا نور الهی بی کوریجی بصیرت قلبیه یی و مشاهد حقائق
نامتاهی اولان حسیات تجلی بخشایی احسان ایدرک دارینده مسعود و خاص ایتسون!

« تَنْجِيهٌ » اگر منکر دکل ایسک نصل بویه الی بوش اوله رق
 او ، دوستک قپوسنه ایاق باصارسک ؛ « شَرَحٌ » ای انسان! اگر منکر ایسک
 کوره جکک عذاب وزندان وارسته اثبات واتیاندر ؛ فقط منکر دکل ایسک ،
 دوست حقیقینک باب معالی مأبنه نصل اعمال خیریه دن عاری اوله رق کیدر
 و یوم محشرده نه صورتیه حضور رب العالمینه چیقارسک ؛

مشنوی

﴿ اندکی صرفه بکن از خواب و خر ﴾
 ﴿ ار مغان بهر ملاقاتش بهر ﴾

« تَنْجِيهٌ » اویقو وطعامدن براز جق تحصیل فائده ایت! حضور رب العالمینه
 ملاقاتدن طولانی هدیه کوتور! « شَرَحٌ » کنددی زمانئ یمک ، اویقو ایله
 امرار ایدوب بی کار و ناعموار اوله! وقتکی عبادات و امور خیریه ایله امرار
 و کندینی دارینده مسعود و بختیار ایت! که مرحمت و ملاقات جناب مولا
 سنی مؤبداً احیا ایتسون!

مشنوی

﴿ شو قليل النوم مما يهجعون ﴾
 ﴿ باش در اسجار ازیسته فرون ﴾

« تَنْجِيهٌ » کیجه لری اویقوده ، غفلتدن اولانلردن اوله! بالعکس
 آز او یوانلردن و سحر و قتلرنده حق تعالی به استغفار ایدنلردن اول!
 « شَرَحٌ » اشارت اولنان آیت کریمه سورده ذاریاتک اون بشنجی آیت کریمه سیدره
 شویله که : ﴿ ان المتقين في جنات وعيونٍ آخذين ما آتاهم ربهم انهم كانوا قبل
 ذلك محسنين كانوا قليلا من الليل ما يهجعون وبالا سحار هم يستغفرون وفي
 اموالهم حق للسائل والمحروم ﴾ معنای شریفی : « تحقیقا فالقتلردن پرهیز ایدوب
 متقی اولانلر جنتلرده وضو کنسارلرنده اولورلر ، جناب خدانک کندیلرینه

مشنوی

﴿ یا امید باز کشتن تان نبود ﴾

﴿ وعدهٔ امروز باطلتان نمود ﴾

« تَبَجَّهْ » یا خود سزه کری دونمک و محشرده بولمق امیدی اولدیمی ؟
 بو یوم قیامتک وعده‌سی سزه باطلمی کوردندی ؟ [وارسته شرحدر .]

مشنوی

﴿ وعدهٔ مهمانیش ار منگری ﴾

﴿ پس زمطبخ خاک و خاکستربری ﴾

« تَبَجَّهْ » حق تعالی حضرت تدرینک مهمانغنه عاُد فرمان بیوردینی وعد
 و قیامتک منگری ایسک آرتق مطبخدن طوپراق و آتش کولی کوتورر سک ؟
 « شَرِّحْ » جناب واجب الوجود انبیای ذیشان و اولیاء کرام واسطه‌سیله یوم-
 قیامتی فرمان واعلان و بو حقیقته کسب اطمنشان ایتمک اوزره حکمةٔ پک
 چوق ادلهٔ عظیمه میدانه وضع و بیان بیوردی . بونکله برابر سن ای منکر-
 بدضمیر ! ینه انکارده مصر ایسک دنیاده حیوانیتک نقلت و کما افتدن بشقه نصیب-
 عرفانی اولیمان بدبختان کبی جهنمده السفلی بر حالده و عذاب طاقف فرساده بوانه جنگ
 امر هویدادر . [بو بیت شریف حضرت مولانای رومی قدس سره السامی
 جانبندن تنبهاً ایراد بیورلمشدر . یعنی مرور ایدن ابیات شریفه کبی حق تعالی به
 منسوب اوله رق بیورلماشدر .]

مشنوی

﴿ ور نهٔ منکر چنین دست تهی ﴾

﴿ بر در آن دوست چون پای نهی ﴾

مشنوی

﴿ جئتمونا و فرادی بی نوا ﴾

﴿ هم بدان سان که خلقا کم کذا ﴾

« تَرْجِمَانُ » ای ناس ! سزی خلق ایتدی کمز کبی بزه بی زاد و نوا و تدار کسز کلدیکز . « تَرْجِمَانُ » اشارت اولنان آیت کریمه سورهُ انعام طقسان دردنجی آیت کریمه سیدر . شویله که : ﴿ واقد جئتمونا فرادی کاخلقنا کم اول مره و ترکتم ما حولنا کم وراه ظهورکم و ما نری معکم شفعا کم الذین زعمتم انهم فیکم شرکاء لقد تقطع بینکم و ضل عنکم ما کنتم تزعمون ﴾ معنای شریفی : « حق تعالی حضرتلری بیورر : تحقیقا که فرد و مجرد اولدیغکز حالده بزه کلدیکز او وجه ایاه که برنجی دفعه سزی دنیا ده خلق ایلدک و سزه احسان ایله و یردیکمز شیری و مال و تقودی آرقه کزه براقوب ترک ایلدیکز و سزکله برابر کور میورز آناری که سزه شفاعت و یرمه مقتدر و اللهک شریکلری زعم و ظن ایدیکز ؛ البته آره کز کسیلدی و آرهدن غائب اولدی ، اول شی که شفیع زعم و ظن ایلدیکز جناب رب المنان انسانه دنیا ده احسان بیوردنی اموال و نقوددن صورت- مشروعه ده اوله رق تصدق و امور خیریه ده صرف ایدلمسی لابددرکه او تصدق و خیرات و عبادات یوم قیامتده ارمغان و باعث فیض و نجات اولور . » بر کیمسه و الله سنک رحمدن دنیا ده چیقدیغی کبی بلا اعمال خیریه روز محشرده کورند کده نه قدر عاقل و باطل عدوانه جنی و فصل شایان عتاب و عذاب بولنه جنی امر بدیدر .

مشنوی

﴿ هین چه آورد دید دست آویز را ﴾

﴿ ار مغانی روز رستا خیزا را ﴾

« تَرْجِمَانُ » آگاه اولکیز ! دست آویز و ارمغان اوله رق قیامت کونی ایچون نه کتیردیکز ؟ [دست آویز ، الله طوتوله جق اوافق هدیه دیمکدر . بو بیت شریفک شرحی بالاده کی شرحدر .]

﴿ طلب کردن یوسف صدیق علیه السلام ارمغان از مهمان ﴾

حضرت یوسف صدیق علیه السلام مسافردن هدیه طلب ایتسی بیاننده در :

مشنوی

﴿ بمد قصه گفتش گفت ای فلان ﴾

﴿ هین چه آوردی تو مارا ارمغان ﴾

« ترجمان » حضرت یوسف علیه السلام کندینه عائد اولان حکایه و ماجرای

بیاندن صکره مسافره دیدی که : ای مسافر ! باقالم بزه نه هدیه کتیردک ؟
 اخطار : (هین) لفظی اکثریا « آگاه اولکز » دیه ترجمه اولنیور
 ایسهده بو محله (باقالم) تعبیله ترجمه سی انسبدر . [بیت شریفه کلنجه
 وارسته شرحدر .]

مشنوی

﴿ بر در یاران تهی دست آمدن ﴾

﴿ هست بی کندم سوی طاحون شدن ﴾

« ترجمان » دوستلرک قپوسنه الی بوش کلک دکرمن جانبنه بغدادیسز کیتمکدر .

« شرح » ولو جزئی اولسون احباینده هدیه تعاطیسی تزید محبت و توفیر
 انسیته بادی اولدیغی امرجلی بو حقیقت « تهادوا تحابوا » حدیث شریفی ایه انظار-
 اعتباره متجلیدر .

مشنوی

﴿ حق تعالی خلق را کوید بمحشر ﴾

﴿ ارمغان کو از برای روز نشر ﴾

« ترجمان » حق تعالی حضرتلری محشرده خلقه دیرکه : قیامت کونی

ایچون هدیه وارمغانکز نرهدهدر ؟ [بیت شریف آتی ایه اکال اولمشدر .]

مشنوی

﴿ باز آن جان چونکه جو عشق کشت ﴾

﴿ يعجب الزراع آمد بعد کشت ﴾

« **تَرْجِمَهُ** » تکرار او جان ، عشق الهمیده محو او نجه بعدالزرع اهل-
 زراعتی تعجبه کثیرردی . « **شَرَحٌ** » قوت بولان کیمسه اکر بدنی عشق-
 الهمیده محو وافنا ایش ایسه او فادن صکره سعادت وبقا بولور. نصلکه اکل
 ایدیلن نان . بدنک بر جزئی اولوب نائل شرف فراوان اولمش اولور وزرع
 ایدیلن تخمی چوق کیمسه ابتدا اوفاق بر شی ظن ایشلر ایسهده بعده تعجبی
 جلب ایش وهرکی حیرتهد براقشدر . بو بیت شریفده ایما اولنان آیت کریمه
 سورة فتحک یکرمی طقوزنجی آیت کریمه سیدر . شو یله که : ﴿ کزرع اخراج
 شطاء فآزره فاستعلاظ فاستوی علی سسوقه يعجب الزراع لیغیظ بهم الکفار
 وعدالله الذین امنوا وعملوا الصالحات منهم مغفرة واجراً عظیماً ﴾ معنای شریفی :
 « فیخرعالم علیه الصلوة والسلام ایله برابر اولوب کفارو قارشی شدت وینلرنده
 اجرای شفقتله نماز قیلانلر بر اکنه بکزرلرکه دالنی چیقاردی . اندن صکره
 داللری قوت بولوب قایلنلاشدی وساقی اوزرینه طوردی . زرعک بو ترقیسندن
 اهل زراعتو تعجب کلیر؛ تا که آنکه کفارو غیظ وصیقندی کلسون . ایمان ایدوب
 اعمال صالحه ایشله ایزه جناب حق مغفرت واجر عظیم وعدا یلدی . » زرعدن مقصدعالی ،
 ابتدا اسلامیت ایله احباب کرامک شرفظه بری درکه صورتا اوفاق بر شی ظن
 اولنور ایکن بیویوب عالی تنویر واحاطه ایلدکه منصفاری تعجیده وکفاری
 غیظ وکینه براقدی . [بو آیت کریمه اشبوشرحان دیگر محاندده تفصیل اولمشدر .]

مشنوی

﴿ این سخن پایان ندارد باز کرد ﴾

﴿ تا که با یوسف چه کرد آن نیک مرد ﴾

« **تَرْجِمَهُ** » بوسوزک نهایی یوقدر ، حکایه به رجوع ایله که حضرت
 یوسف علیه السلام ایله اونیک مرد مسافر نه صحبتده بولندی ؛ [ماجرا آتیده
 کوریه جکندن وارسته شرحدر .]

مشنوی

﴿ کند می را زیر خاک انداختند ﴾

﴿ پس ز خاکش خوشها بر ساختند ﴾

« **ترجمه** » بغدای طوپراق آتته آتدیلر ، صکره آندن باشاقلر یابدیلر .

« **شرح** » بوده بر مثال دیگر در که ، بغدای دانه لرینی کویا تحقیر ایدوب زمین

ایچنه آتارلر ، جیس ایدرلر ایسه ده دقت اولنسون که او عالی نهاد بغدای بعده
فصل فائده بخش اولور . جفا کورن مؤمن ده بو حقیقه مشابه وقرین در .

دانه طوپراق ایچره زحمت چکدیکه چون نیجه دم

باش چکر ، خرده لایر ، آرایش بستان اولور

فضولی

مشنوی

﴿ باز دیگر کوفتندش ز آسیا ﴾

﴿ قیمتش افزود و نان شد جانفزا ﴾

« **ترجمه** » تکرار بغدای دکر منده دو کدیلر واون یابدیلر ، بودو مکدن

بغدیایک قیمتی آرمش و جان ارتیریمی نان اولمشدر . « **شرح** » انسانلرک

اکل ایلدکلری اتمک سببیه روح حیوانیلری کسب قوت ایدر . بو وسیله تغذی ایله اجرای

عبادت و ایفای خدمت ایده جکارندن روح معنوی لری ده نانی سلامت اولمش اولور .

مشنوی

﴿ باز نان را زیر دندان کوفتند ﴾

﴿ کشت عقل و جان و فهم هوشمند ﴾

« **ترجمه** » تکرار اتمکی انسانلر دیش تنده دو کدیلر ، او حالده

نان ، عقل و جان و فهم و هوشمند اولدی . « **شرح** » انسان بر مقصد عالی اوزرینه

اذا کوردجه دها عالیقدر اولور . بو بیت شریفه نظر اوانتجه کرچه عقل

و روح حیوانیک اصل فیضی جان معنویدن کلدیکی بدیهی ایسه ده نان و غذا کبی

اسباب مادیه نکه ده عقل و روح حیوانی به تأثیرات عظیمه سی اولدیغی بی شه در .

ای عقل مهربان! خواص خمسۀ ظاهره و باطنه‌نک هجوم خیالاتی کرچه بکا
بر زنجیر کیدر. نظرکاه الهی اولان قلم، متاتم بر شیر کیدر. بن سلاسل
واغلال حواسه بند اولور ایسه‌م نه عار و حجاب واردر؛ بلکه تجلیات جمالیه
نورینک تزید و تزیینی ایچون برنقش معالی افزادر. کوزلرینه طولان نورحقیقتله
اویانمق ایچون بر قاچ کون قارائق قویوده قامغه قاتلانان وجودم حکم قضایه
قارشی بوینی بوکش و امر الهمی به اطاعت کوسترمشدر. شو حالده او ارسلان
دیورکه صاریلان زنجیرحسیات برشجیعنک قیلیجنده کی حائل کیدر. ایشته جمه‌نک
تعین موجودی بر فیض ابدینک معکس انواری اولمقدن عبارت اولدیغی
کوسترن شو لوحه غرای عبودیت بر روح پاکیزه‌نک لسان بیانہ کلش اثر معرفتیدر.

مشنوی

﴿ در محاق ار ماه نو کردد دوتا ﴾

﴿ نی در آخر بدر کردد بر سما ﴾

« **تبیختره** » کره ارضدن همان جزئی کورندیکی صره لرده یکی آی ایکی قات اولور، اما
انجاسی آسمان اوزرینه بدر اولمازمی؟ [بالاده کی شرح بویت شریفده شرح اولور.]

مشنوی

﴿ کرچه در دانه به‌ساون کوفتند ﴾

﴿ نور چشم و دل شد ویند بلند ﴾

« **تبیختره** » اینجی دانه‌سنی هاوانده دو کوب از لرسه‌ده کوکل و کوزک نوری اولور.

کوز ایچون بر دوی عالی اولور. « **شرح** » اسکی زمانده علاج اولمق اوزره اینجی

دانه‌سنی دو کوب سا تراجزا ایله مزج ایدرک (کحل الجواهر) نامیله کوزه چکر لردی.

او حالده صورتا اینجی تلف اولور ایسه‌ده انسانک سلامته خدمت ایده جکی جهتله شرف

قازانیریدی. انسانده بوهاون رنج توأم دنیاده هر نه قدر جور و اذا کورسه و دو کلسه

اذاسی بر مقصد عالی به مبتنی اولنجه معناً قازانیرودها مقبول، دها عالی اولمش اولور.

اختطار: کحل الجواهر و امثالی مفردات ادویه، طب عتیقک مستعملاتندندر.

زمانه ولانده معروف اولماسنه بناء برای تمثیل ایراد بیورلشدر. علی الخصوص
مشوی شریف بر طب کتابی اولدیغندن امراض عینیه متخصصی بر طیب
حاذقندن استفسار ایدله نیجه کحل الجواهرک اکتحانه قالدیشما ایدر.

یوقسه زنجیرله گرفتار اولان ارسلانلرمی دها جسور وقه یدر ؟ دییه کیمه
 صورولسه بالطبع حماسه و قوتجه ارسلان کافه زنجیر سازانه فائق و مانند امیر
 اولدینی تصدیق ایدیلیر. ایکنجی بر توجیه ضعیفده اوله بیایرکه: ارسلان ایچون
 زنجیر اعمال ایدنلر نوعما ارسلانک خدمتده بولنمش اولورلر. مقصد اصلی به کلنجه
 بر مرد عاقل ودلیر حقیقده جنفالر و کرک جنفالری ترتیب ایدنلر صورتا غالب، فقط
 معناً مغلوبدر. زیرا آنلر معیوب و جفا دیده اولان قهرمانلر شانلی و محبوب اولورلر.

مشنوی

﴿ گفت چون بودی ز زندان وز چاه ﴾

﴿ گفت همچون در محاق و کاست ماه ﴾

« نَجْمِہٖ » [او مسافر] دیدی که: یا نبی الله! زندان ده ایکن نه حالده ایدک؟

حضرت یوسف علیه السلام محاق حالده بولسان قمر کبی ایدم. بیوردی .

[(محاق) آخر شهرده قمرک کره ارضدن هان کورونمز بر حالده اولدینی زمان

و (کاست) نقصان دیمکدر.] « شَرَحُ » « همان مهربان ابتدا جور اخواندن

بعده چاه وزندانن صوردی ؛ حضرت یوسف علیه السلام بیوردیلرکه :

قویوده هان اصلا کورونمز وزندانده جزئی کورینور بر حالده ایدم ؛ فقط

شمسدن منور اولان قمر نور آور ده بویله دکلیدرکه بر مدت انسانلردن خفی

بعده هلال آسا مرئی و آندن صکره تدریجاً بدر منیر و بتون بتون جلی اولور .

بنده بر مدت کورونمز اولدم ؛ فقط شمس حقیقیدن اخذ انوار ایلدیکمدن

شمعی تبلیغات صمدانیه ایله عالمی تنویر و نعم روحانیه ایله مؤمنلری دلسیرایلرم .

نظر بصیرت بو حقایق علویه متصوفانه بی بر آینه عبرتدن شویله تماشا ایدر:

حضرت یوسف محسود اخوان اوله رق کونلرجه قویوایچنده قالمش ، نهایت

بر کوله کبی صاتیله رق شیوه قدر آنی امتحان ایچون زندانه آتمش ایدی .

جناب حَقْک بو امتحان و ستمنی جناب یوسف کمال صبر و سکون ایله قبول

ایتمش ایدی. عقل کامل مملکت انسانیه نک عزیز مصری اولان یوسف روحی

مقتضیات نفسانیه حواس خمسہ ظاهره و باطنه ایله بالاتفاق جور و ستم زنجیرینه

باغلامش و امتحان قویوسنه آتمش اولدینی حالده بونیده بر نعمت عد ایله تحمل

ایدرک ینه اللهنه مطیعانه شکر ایتدیکنی دوش نور . ایشته یوسف روح دیورکه

« **تَرْجِمَهُ** » حضرت یوسف علیه السلام کندی برادر لرندن کوردیکی جور وحسدی او مسافر نبی مشار الیه اخطار ایتدی . حضرت یوسف علیه السلام ده جواباً : او جور وحسد زنجیرایدی ، بزايسة ارسلان ايدك . دیدی . « **شَرْح** » مهربان اولان مهمان حضرت یوسف علیه السلام چکمش اولدینی جور واذادن مکدر اولدیغندن حسب المحبه ، جناب یوسفک دوچار اولدینی مصائب و بلیاتی لسان تأسفله یادایتدیکی صره ده ، حضرت یوسف کمال تسلیمیت ایله بیوردیلرکه : اهل ایمان ایچون دنیاده جور و جفا شیران صف شکنان کردنه قونیلان زنجیر شان افزادر ؛ بناءً علیه اندن شکایت ایتمک دکل ، بر حکمت ربانیه بیلوب شکر و محمدت ایلرم . بوجواب حکمت نصاب ، قضایه رضا اولدینی امر جلیدیز .

مشنوی

﴿ عار نبود شیر را از سلسله ﴾

﴿ نیست مارا از قضای حق کله ﴾

« **تَرْجِمَهُ** » زنجیر دن ارسلانه عار یوقدر . بزم ده حق تعالی حضرت تلویینک فرمان و قضاسندن شکایتیز یوقدر . « **شَرْح** » انبای ذیشان و کافه مردان جناب یزدان ، بو زندان دنیاده کوردکلری جور واذادن شکایت یینه شکر ایدرلر ؛ زیرا بیلبرلرکه بر مقتضای حکمت دوچار محنت و گرفتار رنج و مشقت اولدقدن صکره نائل امن و امان اولورلر . چکدکلری محن و مشاقق ننگ و عار دکل ، بلکه شان واقفخار بیلبرلر .

مشنوی

﴿ شیر را بر کردن از زنجیر بود ﴾

﴿ بر همه زنجیر سسا زان میر بود ﴾

« **تَرْجِمَهُ** » ارسلانک بویننده زنجیر او اسه ده بتون زنجیر یاپانلر اوزرینه ینه امیردر . « **شَرْح** » حسب القضا طوزاغه طو تولوب گرفتار حبس و جفا اولان بر شیر دلیره قورقولرندن زنجیرلر اعمال ایدرلر ؛ فقط زنجیرلری یاپانلری ،

﴿ آمدن مهمان پیش یوسف علیه السلام و تقاضا کردن یوسف ﴾

﴿ علیه السلام از تحفه و ارمغان ﴾

حضرت یوسف علیه السلام حضورینه بر مسافرك كلسی و اول نبی ذیشان
مهمانندن تحفه و هدیه طلب ایدوب اندن طولای تقاضا ایتمسی بیاننده در :

مشنوی

﴿ آمد از آفاق یار مهربان ﴾

﴿ یوصف صدیق راشد میهمان ﴾

﴿ ترجمه ﴾ « آفاقدن مرحتلی شفیق بر دوست کلوب یوسف علیه السلام
مسافر اولدی .

اخطار — مهمان لفظنده (م) حرفندن صکره (یا) نك یازلمسی و یازلامسی
جائز ایسهده ضرورت وزندن طولای بوراده الزمدر . (آفاق) افقذر و دنیانك
اطرافی دیمکدر . [بیت شریفه کلنجه وارسته شرحدر .]

مشنوی

﴿ کاشنا بودند وقت کودکی ﴾

﴿ برو سادۀ آشنایی متکی ﴾

﴿ ترجمه ﴾ « او مسافر حضرت یوسف علیه السلام ایله آشنا و بیلدک ایدیلر
چو جقلق وقتنده آشنالق یاصدیقی اوزرینه طیانیرلر ایدی ، یعنی کوچکدر
برابر بیومشلردی . [وارسته شرحدر .]

مشنوی

﴿ یاد دادش جور اخوان و حسد ﴾

﴿ کفت کان زنجیر بود و ما اسد ﴾

مشنوی

﴿ هر که او از صلب فطرت خوب زاد ﴾

﴿ آینه در پیش او باید نهاد ﴾

« تَرْجِمَه » هر کیم مایه فطرت یعنی اصل خلقتدن محبوب طوغدی ، آنک اوکنه آینه قویمق لازمدر . « شَرْح » بر صاحب حسن کندی جالنی کورمک ایچون آینهیه محتاجدر . پادشاهلرکده از هر جهت کوزل خلق اولمندی وجناب واجب الوجودک نیجه نیجه انعامنه نائل اولمسی و امور خیره لری هر یرده ظاهر و میدانده بولمسی حسینله بو احوال عال العالرینی معناً دخی کورمک ایچون آینه بجلاکی اولان صوفیان ، پادشاهلر ایچون لازم وچسباندر .

مشنوی

﴿ عاشق آینه باشد روی خوب ﴾

﴿ صیقل جان آمد تقوی القلوب ﴾

« تَرْجِمَه » روی خوب ووجه حسن ، آینهیه عاشقدر ، جانه صیقل و جلا و صفا و قلوبه تقوی و پاک کلدی . « شَرْح » بر کوزل انسان ، بالطبع آینه یی آزار و بنساء علیه نوعما آینهیه عاشق اولمش اولور . زیرا آینه آنک حسنی کوسترر . کذلک خلقتی پاک اولانلر ، عارف بالله اولانلری تحری ایدرلر . چونکه عارف بالله جانه موجب تقوی و سبب جلادر . قلب بشر ، بر آینه تجلی پرور اولدیغندن غبار غوائل دنیا توزلمش اولان سطح قابلیتی ید اقتدار مرشدانه ایله معکسی انوار ایده جک انجق اصحاب مراتب نورانیه اولدیغنی اونو تمیوب دایما بونلری آراملیدر .
ایکنجی مصراعده کی « صیقل جان آمد » تعمیری روی خوبه عطف اولنه بیلیر ایسه ده معناسی کوزل اوله ماز ،

مشنوی

﴿ مشرف و اهل قلم بر دست راست ﴾

﴿ زانکه علم و خط آن دست راست ﴾

« ترجمہ » قرنا ، دفتر دار و ارباب قلم ، پادشاہانک صاغ جہتندہ طور درلر ایدی ؛ زیرا خط علمی صاغ الہ مخصوصدر . [بو بیت شریف دہ فوائد انتظامی مشعر و جسم جسم دولتی بدن ممتاز انسانہ تطبیق مصور اولدیغندن وارستہ شرحدر .]

مشنوی

﴿ صوفیانرا بیش رو موضع دهند ﴾

﴿ کآینہ جانند وزا ینہ بہند ﴾

« ترجمہ » صوفیلر دہ پادشاہانک مواجہہ سندہ موضع و محل ویرلر ایدی ؛ زیرا صوفیلر جانک آینہ سیدرلر و آینہ دن دہا ای درلر . [ایکی بیت اول تحریر اولانان شرح بو بیت شریفک دہ شرحی اولور .]

مشنوی

﴿ سینہ صیقاہا زده در ذکر و فکر ﴾

﴿ تا پذیرد آینہ دل نقش بکر ﴾

« ترجمہ » زیرا صوفیلر ، سینہ بہ ذکر و فکر الہی ایلہ جلا اور مشلر در . تاکہ کوکل آینہ سی صاف نقشی قبول ایسون ؛ « شرح » صوفیلرک مزیتی بوندنر کہ ؛ فکر و ذکر ربانیلہ قلبلرینہ جلا ویرمش و احوال غیبیہ نک مرأت انعکاسی اولوق ایچون سینہ لرینی معنا آینہ مجلا قیلمشلر در .

﴿ نشاندن پادشاهان ، صوفیان عارف را پیش روی خویش ﴾
 ﴿ تا چشمشان بدیشان روشن شود ﴾

کوزلری، دیدار انورلیبه منور اولمق ایچون پادشاهلرک ؛ عارف صوفیلری
 قارشیلرنده اوطورتمه لری بیاننده در :

مشنوی

﴿ پادشاهان را چنان عادت بود ﴾
 ﴿ این شنیده باشی اریادت بود ﴾

« تَرْجِمَه » کچمش زمانلرده پادشاهلرک بویله بر عادتق وار ایدی ، بونی
 ایشتمش اولمالیسک . اکر یاد وفکر کده ایسه! ... [وارسته شرحدر .]

مشنوی

﴿ دست چپشان پهلو انان ایستند ﴾
 ﴿ زانکه دل پهلو ی چپ باشد بوند ﴾

« تَرْجِمَه » سلاطین ماضیه نك صول طرفلرنده پهلو انلر طورلر ایدی ؛
 زیرا که قلب صوری ، صول یانده قید و بندده اولور . « شَرَح » اسکی زمانده
 پادشاهلر ، صوفیان و عارفانی قارشیلرنده و پهلو انلری صوللرنده اوطورتملرنده
 سبب بودر : صوفیلر ، معنأ آینه مجلا اولدقلرندن آنلردن حقیقت پینلک
 و روشنلک حاصل اولور ؛ قلب صنوبری ایسه محل جسارت عد اولنسی وانسانک
 صول جهننده بولنسی حسیده بو وضعیته رعایه جسارت و قوت اصحابی فرض
 اولنسان پهلو انلرده . پادشاهک صول جانبلرنده بوانورلر ایدی ، زیرا هرشی
 مناسب اولدینی محله وضع ایتمک باعث انتظام و نفع فراوندر .

« تَرْجِمَهُ » سینہ سی صاف اولان ولی الله بزم تقدیزی محک اورنجہ ،
 یقینی شک وشہدن تفریق ایدر . « شَرْحُ » صاف وغیر صافی تفریق ایچون
 محک ، برآلت اولدینی کبی ؛ ولی الله ده اسرار واحوالمزی محک قلبه
 اورنجہ بزده دین و یقینی و یاخود شک وشبهه و کینمی واردر ، تمامیلہ مطلع
 اوله جغندن جناب حق ایله اولیاسی نزدندہ محبوب اولماق ایچون تصحیح افکار
 واصلاح آمال واعماله سعی ایتمک از هر جهت مقتضی واسباب کثیره ایله نافعدر .

مثنوی

﴿ چون شود جانش محک نقدها ﴾

﴿ پس بیند قلب را و قلب را ﴾

« تَرْجِمَهُ » زیرا ولی الله جانی نقدلرک محکی اولور ، ائمدی کوکلی
 ونقد فاسدی کورر وفرق ایلر . « شَرْحُ » اسکی نسخه شریفده ایکنجی
 مصراعده بر وجه محرر (قلب را و قلب را) یازلمش وبو صورتله (قلب) لفظی
 بک ظریفانه استعمال بیورلمشدر . یعنی ولی الله حقدہ وهر حالده سوء ظن
 ایتمکدن اجتناب ایدیکر ؛ زیرا او ذات (قلب) تعبیرنه بحق شایان اولان
 کوکلی وکذلک نقد قلب ونقد فاسد اولان حیله کاری معناً بیلیر .
 بعض نسخهده مصراع ثانیده (نقدر ا و قلب را) یازلمش ایسهده
 بو صورتله یازلمق سهودر .

مثنوی شریفک قلب حضرت مولانای دانایه تجلی ایدن معانی ملهمه سی
 قالب الفاظه انتقال ایتدیکه بلاغت بیانک زبده کلماتی اوله جق بر صورت
 مشعشعهده نظم یاب سلاست اولدینی میدانده ایکن « قلب و قلب » ک معانی
 مختلفه کویستر و محلنه کوره تفسیر اولنور ایکی کلمه سی بشقه معناده عین املاده
 یازمی دها زیاده موافق قاعده بلاغت اولدینی کلامق بک او قدر چوق
 دوشونمکه احتیاج بر امتاز .

مشنوی

❖ آنکه او بی نقش ساده سینه شد ❖

❖ نقشهای غیب را آینه شد ❖

« **تَرْجِمَهُ** » سینه‌سی آزاده نقوش اولان ، یعنی قلبی صاف و تمیز بولندان
 کیمسه صور غیبیه آینه اولور . « **شَرِّحْ** » خاطر و خیالنه‌کن افکاره‌ضره‌ی
 قلباً و عقلاً رد ایله عبادات و وظائف مشروعنه‌ک ایفا و اجراسنه دوام و اقدام
 ایله محبت ماسوایی قلبندن کلیاً ازاله‌یه موفق اولان کیمسه‌ک سینه فیض پناهی
 عالم غیبه آینه بجلا و مقام تجلیات جناب کبریا اولمش اولور .

مشنوی

❖ سر مارا بی‌کان موقن شود ❖

❖ زانکه مؤمن آینه مؤمن شود ❖

« **تَرْجِمَهُ** » سینه‌سی صاف اولان ذات ، شه‌ه ایدلامیلدرکه سر ، بیلجی
 و آکلایجی اولور ؛ زیرا مؤمن مؤمنک آینه‌سیدر . « **شَرِّحْ** » عالم
 مطلق حضرتلری بلا استئنا هر غیبی بیلدیکی هویدادر ، مؤمن کاملک
 سینه‌سی ایسه آینه حق اولدیغندن مؤمن کاملده عقل و قلبمزه طلوع ایدن
 افکاری بیله‌جکی بدیهی اولمق حسبیله اولیاءاللهک و هرکسک حقنده سوء ظن
 ایتمک بهمه حال مورث زیان و خسراندر .

مشنوی

❖ چون زند او نقد مارا بر محک ❖

❖ پس یقین را باز داند اوز شک ❖

بر مثال ایله مقصدی مهما ممکن توضیح ایدم : مثلا اعصابی متحرک یعنی عصبي وموسوس اولان بر انسانک خاطرینه کلیرکه بلکه دارمکافات وجزا اولان آخرت وموتدن صکره باشقه عالم و کیفیت یوقدر ؛ بناءً علیه نه ایچون کونده بش وقت نماز قیلوب کندیمی نافله یره اتعاب ایدیم ؟ ایمدی اکر او انسان ، دماغ واعصابنک بو وهنی قلباً تصدیق ایدر و نمازی ترک ایلر ایسه بیوک کنهه کرفتار و بلکه کفر ایله کندینی پریشان وتارمار ایلر. اما دماغ واعصابی بو یولده بر وسوسه اتقا ایلدیکی حالده او ، وسوس بد انجاسی تصدیق ایتمز وعدم تصدیق ایله تأیید ایمان ایدرده نماز وسائر عباداته مردانه دوام ایلر ایسه او کیمسه دماغنه کلن افکار مضره دن طولانی معاتب ومعذب اولمقدن باشقه عند الهیده معتبر و قیمتی رشک آور اولور . زیرا معاً مجاهده ایتمش بولور . نتکم بر قلعه بی محافظه یه مأمور ایکن هر طرفدن دشمن هجوم ایتمکده قوماندان ، وظیفه سنی اجرا ایله قلعه بی دشمنه تسلیم ایتمز ایسه ؛ هیچ هجوم وتصدیق کورماش دیکر بر قوماندان دن ده مقبول اوله جنی نزداهل عقوله امر بدیی و وارسته ایتاندر .

مشومی

❖ کوبیند سرو فکر جست وجو ❖

❖ همچو اندر شیر خالص تارمو ❖

« **تَجَسُّمٌ** » زیرا جناب خدا ، سوتک ایچنده بولنان بر قیلی کوردیکی کبی راز و فکری و تحری بی ده کورر . « **شَرَحٌ** » جناب علام الغیوب سمیع وبصیر اولدیغندن هر شیئی وانسانک قلب ودماغنده اولان افکار و اوهامی تمامیله کورر و بیلیر . بناءً علیه دائماً کندیکزی افکار فاسده دن حفظ وصیانت ایدیکز ! تکرار اولنورکه : باعث قهر وغضب ربانی اولان کیفیت ، وارد اولان اوهام - اعصابیه دکل قلباً وعقلاً قبول اولنان و ایجابنده فعلاً اظهار اولنان افکار غیر مشروعه ومردوده در . مع مافیله ، اوهام عصبیه ده بعدالمجاهده کمال ایمان ایله کلیاً رد و ازاله یه موفق اولان کیمسه ده راحت و شیطانک شرنندن ده آزاد اوله جنی وارسته ایتاندر .

غنی عن العالمین اولوب انواع مخلوقاتدن معدود اولان انعامه و هیچ بریسنه احتیاجی یوقدر . بو حقیقی آکلایان ، منعم حقیقی به عشق و محبتی آرتمش و دارینده سعادت ابدیه ایله کامران اولمشدر .

مشنوی

﴿ آنکه دولت آفرید و دوسرا ﴾

﴿ ملک و دولتها چه کار آید و را ﴾

« **تَرْجِمَانُ** » اول خالق مطلق که دولتی ، دنیا و عقبایی خلق ایلدی ، ملک و دولتر آنک نه ایشنه یارار ؟ [وارسته شرحدر .]

مشنوی

﴿ پیش سبحان بس نگاه دارید دل ﴾

﴿ تانکر دید از کان بد خجل ﴾

« **تَرْجِمَانُ** » جناب خالق سبحانک حضورنده قبلکزی زیاده حفظ ایدیکنز که سوء ظندن محجوب اولیه سکنز ! « **شَرْحُ** » انسان ، هر وقت وزمانده حضور جناب - یزدانده بولور . دقت ایتملدر که حق تعالی حضرتلری حقسنده سوء ظن و انکار کبی اوهامه کرفتار و پریشان اولسون . زیرا هر کس ایچون عقباهه حقیقت نما اولان انوار صمدانیه لامع و سوء ظن ایدنلر انجسام کار خجل و بد کردار و کرفتار قهر و غضب جناب کردکار اولورلر . بونده بر سؤال وارد اولور که : ایسته میهرک امور روحانیه به متعلق کیفیات ایچون برکیسه نک ذهنه بعض شبهه عارض اولور ایسه او کیسه او شبهه دن معاتب و معذب اوله جقمیدر ؟ بو سؤالک جوابی بودر : اعصابی غایت متحرک و حساس اولان انسانلرک دماغنده بالضروره بک چوق اوهام ظهور ایتمکده اولدینی احوال مسامه دندر . اما هنر ، قلباً اوهام مضره نی تصدیق ایله فعلاً اجرا ایتمکدر . قبول و اجرا ایدلدیکی حالده ذهنه ورودلری ضرر دکل بلکه باعث ثواب اولور .

مشنوی

﴿ زانکه او پاکست و سبحان وصف اوست ﴾

﴿ بی نیازست اوز نغز و مغز و پوست ﴾

« **تَرْجِمَانُهُ** » زیرا خدای متعال پاکدر؛ و نواقصدن منزّه اولمق وصف-

سبحانایسیدر. بی نیازا اولوب نغز و دماغ و پوستدن مستغیدر. « **شَرَحٌ** » حق تعالی حضرتلری هر شیدن عالی و منزّه و مستغیدر؛ بناءً علیه هر نه که خلق ایتمش ایسه ینه مخلوقاته احسان اولمق اوزره خلق بیوردیغندن سز طریق استقامتی اختیار و رضاسنی استحصال ایله کندیکزی بختیار ایدیکز.

مشنوی

﴿ هر شکار و هر کراماتی که هست ﴾

﴿ از برای بندهکان آن شهست ﴾

« **تَرْجِمَانُهُ** » موجود اولان هر شکار و هر کرامت اول شاهک

بندهلری ایچوندر. « **شَرَحٌ** » انعام و کراماتک جمله سی حقیقی بر صورتده حق تعالی حضرتلرینه ایمان کتیرن و وظائف مشروعه لرینی اجرا ایدن قوللری ایچوندر؛ منکرین و کافرین دنیاده صوری بعض لذائذ فانیه یه نائل اولورلر ایسه ده او لذائذ، انعام دکل سرمایه فلاکت انجمادر.

مشنوی

﴿ نیست شهرا طمع بهر خلق ساخت ﴾

﴿ این همه دولت خنک آن کوشناخت ﴾

« **تَرْجِمَانُهُ** » حق تعالی حضرتلرینک طمعی یوقدر. نعمتلری خلق ایچون

خلق ایلدی. بو حقیقی بیلن کی مسه یه نه موطاو!... « **شَرَحٌ** » حق تعالی حضرتلری

شیلردن فراغت و حرص معدہ سنی ضبط ایله اختیار قناعت ایتدیکی کبی
سز دخی آمال و طعامی آزالتیکنز و امر حقہ و مردان خدایه قارشی حیلہ کارلق
ایتمه یکنز! زیرا او حیلہ بی فائده اولدقدن باشقه باعث فلاکت عظیمه اولور.

مشنوی

﴿ جمله ما و من به پیش او نهید ﴾

﴿ ملك ملك اوست ملك اور ادهید ﴾

« تَبَجَّهْ » جاه (بز) و (بن) کبی انائیتی آنک اوکنه وضع ایدیکنز؛
زیراملك، آنک ملکیدر. ملکی صاحبنه براقیکنز. « شَرَحْ » کبر و انائتیه دائر کافه.
اقوال و احوالی ترک ایله هر شی، صاحب حقیقی اولان حق تعالی حضرت تریسک
ملکی اولدیغنی قویاً بیلیکنز و سزه بخش و احسان بیوردینی بدن و عقل و قلبی
و مال و منالی، ارادات ربانیه سنک اجراسنه حصر ایدیکنز. زیرا او ملکوت
وقوا جمله سی جنود جناب خدادر. عکس صورتده حرکت ایدر ایسه کنز
معذب و معاتب اولمش اولورسکنز.

مشنوی

﴿ چون فقیر آید اندر راه راست ﴾

﴿ شیر و صید شیر خود آن شهاست ﴾

« تَبَجَّهْ » « طریق مستقیمه فقیر، یعنی آزاده ملک اوله رق کلیر ایسه کنز
او حالده ارسلان و ارسلانک صیدی منحصراً سزه عائد و لایق اولمش اولور.
« شَرَحْ » سز طریق استقامته سالک و کبر و انائیتی تارک اولور ایسه کنز قدرت
ربانیه و او قدردن شرف طلوع ایله حاصل اولان نعم بی نهایته کافه سزه عائد
ولایق اوله جفی و ارسته شهیدر؛ زیرا جناب ارحم الراحمین غنی عن العالمین
واکرم الاکرمیندر.

« **تَرْجِمَهُ** » کاشکی اول یاره جسم اوزرینه کله ایدی ده ایمان و قلب سالم
 قاله ایدی . « **شَرِّحْ** » بر غافل صورت بین ، عقلاً و یا لساناً دیه بیلیرکه :
 بن چوق منکرین و معرضین و معترضین کوردم و ایشیتدم . بدن و سختلی و مال
 و مناللی پک اعلا و یولنده و کندیلری ذوق و صفاده اولوب قهر خدا آنره
 بر فلاکت و اذا و یرمدی ؛ ایشه او سؤال مقدره جواباً بیوریلورکه : کاشکی
 او سنک سختلی و عافیتلری یرنده و فلاکتدن آزاده ظن ایش او لدیفک
 مجرمان ، دنیاده بدن و ماللارنده گرفتار قهر یزدان اولوبده ایمان و دللری سالم
 و غیر و خیم اولایدی ! اما قضیه بر عکسدر ؛ یعنی ظالمان و منکراندن هر کیم
 دنیاده گرفتار رنج و اذا اولمیدسه او بدبخت حقنه قهر ربانی باقی و غایت عظیم
 و عقباده عقوبتی مخوف و الیم اولور .

مشنوی

﴿ قوتم بکست چون اینجا رسید ﴾

﴿ چون تو آنم کرداین سررا بدید ﴾

« **تَرْجِمَهُ** » سوز ، بو محله ایریشنجه قوتم کسیلدی ، بو سری نصل
 اظهار ایده بیلیم؟ « **شَرِّحْ** » حضرت مولانای رومی قدس سره السامی بدن
 و صورته و بعضاً ایمان و قلبه جانب حقندن و یریلن جزانک سر و بحثنه کلنجه
 کمال قدرت معنویه لر یله برابر بیورمشلرکه : بو سر عظیم و بحث عمیقه کلنجه قوتم
 منقطع و سکوت مجبوری اولور .

مشنوی

﴿ همچو آن روباه کم اشکم کنید ﴾

﴿ پش او روباه بازی کم کنید ﴾

« **تَرْجِمَهُ** » ، تیلکی کبی قارنکنزک آرزوسنی آزالتیکنز ! یعنی عبدالطن
 اولمایکنز . حق تعالینک و سودیکی عبادک حضورنده تیلکی شکننده حیله کارلق ایشیکز !
 « **شَرِّحْ** » ، حکایه سی سبق ایدن تیلکی کندینی طمعدن قطع ایله صید اولسان

مشنوی

﴿ همچو كرك آن شیر بردر اندش ﴾

﴿ فانتقمنا منهم بر خواندش ﴾

« تَبَجَّيْهُمْ » اول ارسلان قوردی بیر تدینی کبی انسان کاملده نهان اولان غضنفر قدر قدرتده اول بی ادبی بیر تار و « فانتقمنا منهم » آیت کریمه سنک مفهومی اكا او قور . « شترخ » اصحاب عرفانك قلب وعقلارنده یوزبیکلرجه شیر نهان واردرکه اهل صورت آنلری رؤیت ایده مز ؛ بنساءً علیه مرحالده و علی الخصوص او زمرة جلیله قارشى اظهار انائیت و بی ادبی محض خطا و فلاکت عظمادر ؛ زیرا او ذوات کرام مظهر اسم جلال اولنجه قارشیلرنده کی ادبسیزلیکاً اخلال و اضلال و دوچار اضمحلال ایده رك ذکر جلیلی سبق ایدن « فانتقمنا » آیت کریمه سنک مفهوم جلالت نمونی وجه ایله اخذ ثار و مقهوری بی نام و نشان ایلر .

مشنوی

﴿ زخم یابد همچو كرك از دست شیر ﴾

﴿ پیش شیر ابله بود کوشد دلیر ﴾

« تَبَجَّيْهُمْ » ارسلانك النمدن اول بی ادب یاره لانیر ، ارسلان اوکنده جسورلق کوسترن کیمسه بدلادر . « شترخ » قورد ، حکایه سی سبق ایتدیکی اوزره ارسلان طرفندن نصل هلاک اولمش ایسه ، ادبسیزلیکه جرأت ایدن کیمسه ده انبای ذیشان و اولیای کرام و اصحاب عقل و عرفان طرفندن و بیخه شیر باطندن او یولده معناً و بعضاً مادهً مجروح و مقهور اولور .

مشنوی

﴿ کاشکی آن زخم بر تن آمدی ﴾

﴿ تا بدی کایمان و دل سالم بدی ﴾

« تَرْجِمَانُ » حضرت نوح علیه السلام بر بدمه یوزبیکلرجه ارسلان ایدی .
 او ، فی المثل آتش وعالم خرمن ایدی . « شَرَحْ » ظاهر ینسان و بی اذعان
 اولانلره کوره حضرت نوح وسائر انبیای عظام بر بدمدن عبارت هرکس کبی
 انسان ایدیلر ، حالبوکه حقیقته او بدمه یوزبیکلرجه قدرت و تدبیر جناب
 کردکار موجود ایدی ؛ و بر خرمنده آتش نصل اجرای حکم ایدوب
 غالب اولور ایسه او زمره جلیله اصحابی ده عالمده او قوتله مظفر
 اولورلر .

مشنوی

- ﴿ چونکه خرمن پاس عشر او نداشت ﴾
- ﴿ او چنان شعله بر آن خرمن کاشت ﴾

« تَرْجِمَانُ » خرمن ، آنک عشرینی حفظ ایتوب حقی ادا ائمه نجبه
 او خرمن اوزرینه اویله بر شعله حواله ایلدی که ، احراق و خراب ایتدی .
 « شَرَحْ » چونکه اهل فساد و عناد اولانلر حضرت نوح علیه السلام حقی
 طانیامش و تبلیغ ایلدیکی ارادات ربانیه بی قبولدن استکاف ایلشدر ؛ آرتق
 اول نبی ذیشان علیه السلام (رب لا تذر علی الارض من الکافرین دیاراً)
 یعنی « یارب ! روی ارضه کفاردن کیمسه بی براقه » دیه منکران اوزرینه شعله
 طوفانی و قهر یزدانی دعوت و ظالمیری دارینده کرفتار عقوبت و مذلت ایلدی !

مشنوی

- ﴿ هر که آن در پیش آن شیر نهان ﴾
- ﴿ بی ادب چون کرک بکشاید دهان ﴾

« تَرْجِمَانُ » هرکیم او کیزلی ارسلانک اوکنده قورد کبی بی ادب اوله رق
 آغز آچار ایسه ! [بو بیت شریفک مأل عالیسی بیت شریف آتی ایله
 کمال اولنور .]

﴿ تَنْجِيهِمْ ﴾ « اگر صورت جهنم آنی تصدیق ایتمز ایسک بیه ارسلانلرک نعره سنی اندن ایشتمز میسک؟ » « شَرِّحْ » انبیای ذیشان و اولیای کرامک ظاهر حالرندهده بر علویت معنویه واردرکه عارف اولسه ایدک وهلهٔ فرق و تمیز ایدر ایدک . فقط او عرفانده ، او درجده اولسدیغک حالدیه بیهله دقت ایتمز میسک که سنجیه تیلکی صورتنده کوریلن اولزمرهٔ جلیله احبابی شیر سیرت و کان سعادتدر . استماع ایتمز میسک که آنلرک امر و کلامی ، امر خدا و تصدیق کردهٔ خلق و مولادر .

مشنوی

- ﴿ کر نبودی نوح را از حق یدی ﴾
- ﴿ پس جهانی را چرا برهم زدی ﴾

﴿ تَنْجِيهِمْ ﴾ « اگر حضرت نوح علیه السلامه حضرت حَقِّک ید قدرتی اولماش اولیدی؛ جهانی نصل بر برینه اورردی؟ » « شَرِّحْ » حضرت نوح علیه السلام نصل بر نبی ذیشان اولدینی و امتنی دعوت ایله کندینه تابع اولمیوب انکار و تعریض ایدنلری ابتدا تکدیر و تنذیر ، بعده سفینه بی انشا ایله واقع اولان طوفان عظیمده منکرانی ترک ایدرک قدرت ربانیسه آنلری نصل غرق و تدمیر ایدیکی کیفیاتی قرآن عظیم الشانده تفصیلاً فرمان و انبیا بیورلمشدره . ایمدی اگر حضرت نوح علیه السلام هرکس کبی صرف بر انسان اولسه و کندیسنده ید قدرت ربانیسه اولسه هیچ بو قدر نتایج عظیمه میدانه کتیرمه که قادر اوله بیلیرمی ایدی؟

ذکری سبق ایتدیکی اوزره (یدالله) دن مقصد ، قدرت ربانیسه در . حدیث شریفدهده بیورلمشدرکه : (یدالله علی الجماعه) حق تعالی حضرت تارینک قدرتی جماعت اوزرندهدر .

مشنوی

- ﴿ صد هزاران شیر بود او در تنی ﴾
- ﴿ او چو آتش بود عالم خرمی ﴾

مشنوی

﴿ چونکه من « من » نیستم این دم زهوست ﴾

﴿ پیش این دم هرکه دم زد کافر اوست ﴾

« تَنْجِيحًا » چونکه بن (بن) دکلم ، بو نفس وکلامم هودن یعنی جناب حقدندر . هر کیم که بو نفس وکلامک اوکنده دم اوروب انکار و تعریضده بوانور ایسه کافر در . « شَرْحٌ » حسب النبوه بن ، او امر و ارادات جناب کردکاری سزه بیان وافاده ایلم . اکر سز بو تبلیغاته ارائه روی انکار ایله تعریض ایدر ایسه کز بکا دکلم جناب حقه تعریض ایتش و منکر و کافر اولمش اولورسکز .

مشنوی

﴿ هست این دم نقش این رو باه شیر ﴾

﴿ سوی این رو باه نشاید شد دلیر ﴾

« تَنْجِيحًا » بو کلام ، ارسالن اولمش بر تیلکینک نقش و تعریفده در ؛

بو تیلکینک نزدینه دایر و بی محابا کیتک لایق دکلد . « شَرْحٌ » انائی ترک ایتمش و حواسک آرزو ایلدیکی آمالدن واز کچمش و جناب حقه تمامیه تسلیمیت ارائه و عشق خدا ایله کندینی زنده و احیا ایلش و صورتا تیلکی کبی جسماً حقیر کورنش بر صاحب دل جاننه بی محابا و دلیرانه کیتک غیر لایق و ناسزادر . زیرا صاحب قدرت آنی حقیقده شیر پر مزیت قیلمشدر . شیره تابع اولمش دیه نقش و تعریف ایلدیکمز تیلکی ، صورت پینان نژدنده حقیر کورونن او انسان معنوی درکه : شیر دلیر و کلامی اکسیردر .

مشنوی

﴿ کرز روی صورتش می نکروی ﴾

﴿ نعره شیران ازو می نشوی ﴾

مشنوی

﴿ گفت نوح ای سرکشان من «من» نیم ﴾

﴿ من زجان مردم بجانان می زیم ﴾

« **تَرْجِمَانُهُ** » قومندن سرکش اولانلره نوح علیه السلام دیدی که : ای سرکشلر و متکبرلر ! بن (بن) دکلم . بن روح حیوانیدن مرده و میت اولوب جانان ایله زندهیم . « **شَرَحُ** » بر میتده دنیایه متعلق هیچ بر امل و امید اولدینی کبی ، بن ده دخی دنیایه دائر امل و آرزو قالمدی ؛ زیرا آمال فانییه حریص اولان روح حیوانی بی اذن حق ایله اماته ایلدم ، روح مغنوی بی عشق- ربانییه حصر ایله اول جانان حقیقینک امر و محبتیله کنیدی حی و بقانما ایلدم ؛ بناه علیه سزه هر نه سویلرایسه کلام حقیقته امر خدا وشایان اتباعدر .

مشنوی

﴿ چون بمردم از حواس بوالبشر ﴾

﴿ حق مرشد سمع و ادراک و بصر ﴾

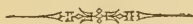
« **تَرْجِمَانُهُ** » چونکه ابوالبشره مخصوص اولان حواسدن مرده و آزاده اولدم . حق تعالی حضرتلری نیم سمع و ادراک و بصرم اولمشدر . « **شَرَحُ** » بوکا دائر اولان حدیث قدسی بویله در : (لا یزال العبد یتقرب الی بالتواضع حتی احبه فاذا احبته کنت سمعه الذی یسمع به و بصر الذی یبصر به و یده الی یمیش بها) بو حدیث شریفک ترجمهسی و حقیقی بوندن اول شرح عاجزانه مده تفصیلاً درج اولندیغندن تکرارندن صرف نظر اولور . بیت شریفک شرحه کلنجه ، حضرت نوح علیه السلام کندی قومنه یورمشدرکه : بن ، انسانلره مخصوص اولان حواسدن مرده و عشق حق ایله حی و زنده اولدیغندن نیم ، سمع و ادراک و بصر مرده هر نه واقع اولور ایسه نور و هدایتیله واقع واکا تابع اولان ناجی و سعادتله باقی اولور .

« تَرْجَمَهُمْ » فرعونیلرک و عَاد قومنک عاقبت حالنی ایشیدن عاقل ، بوهستی
 صوری پی وهوای نفسانی پی باشندن آتوب ترك ایلر ! [وارسته شرحدر .]

مثنوی

﴿ ور نبنهد دیگر ان از حال او ﴾
 ﴿ عبرتی کیرند از اضلال او ﴾

« تَرْجَمَهُمْ » اگر عاقل ، هستی صوری پی وهوای نفسی باشندن
 آتماز ایسه آنک ضلالتدن صکره باشقه لری عبرت آیلر؟ « شرح » انسان ،
 بحق انسان ایسه دوشونملی که کندیسندن اول نه قدر اهل انائیت وصاحب
 معصیت اقوام واشخاص کلش ، کچمش وجمله سی برباد و پریشان اولمش وانک
 قوتلی وحائر عظمت اولانلر بیله انجام کار مغلوب موت ومغضوب جناب کردکار
 اولمشدردر . اگر ظلم وستمه جرأت ایدرایسه نهایت الامر اوده دوچار اضمحلال
 وسائر انسانلره عبرت ومثال اولمش اولور .

﴿ تهدید کردن نوح علیه السلام مرقوم را که بامن میپچید که من ﴾
 ﴿ روی پوشم باخدا می پچید در میان این بحقیقت ای محذولان ﴾

حضرت نوح علیه السلام ، قومه تهدید ایلمسنک بیاننده در که : ای قوم !
 طولاشوب بکا عناد وخصومت ایلیکز که بن روپوشم ، بن صورتتم جناب حقه
 نقاب کبی اولمش و او ، بنده تجلی ایدوب ظاهر کوزدن صاقلانمشدر ،
 بن روپوش اولنجه اورتاده یوغم ؛ بناءً علیه جرأتکوز وار ایسه جناب خدایه
 صاریلوب عناد ایدیکز که بنی میدانه آتمشدر ؛ ای مردودان ومحذولان !

مشنوی

- ﴿ امت مرحومه زان رو خواند مان ﴾
- ﴿ آن رسول حق و صادق در بیان ﴾

« **تَبَجَّهْرُ** » رسول حق و صادق الوعد اولان پیغمبر اکبر افسدیمز اوسیدن بزی امت مرحومه تسمیه بیوردی؟ « **شَرْحُ** » بوکا دائر اولان حدیث شریف بودر: (امتی امة مرحومة) بنم امت رحمت اولنمش امتدر . زیرا دین مین احمدی متمم و مکمل ادیان اولهرق : (عادت بوکه آخرده کلیر بزم اکبر) مؤداسنجه ام سالفه نك الك نهایتنده شرفظهور ایتمش و او دین کزین اصحابی اقوام سالفه ده جاری اولان عقوبات و مصائبدن خبردار اولوب ارادات ربانیه نك اجراسنه غیرت ایتمش و نیجه نیجه خصائل جلیلیه نائل اولمشدر .

مشنوی

- ﴿ استخوان و پشم آن کرکان عیان ﴾
- ﴿ بشکرید و بند کیرید ای مهان ﴾

« **تَبَجَّهْرُ** » اول قوردلرک کیمکاری و توپلری ظاهردر ، ای بیوکار یعنی ای امت جلیله ! باقکده عبرت آلك؟ « **شَرْحُ** » مثال کرکان اولان اقوام و اشخاص ظالمه نك گرفتار قهر ربانی اولدقلری قرآن عظیم الشانده « روی ارضده کزک ، تکذیب انبیا ایدنلرک عاقبتلری نه اولدیغنی کورک » مألنده کی « فسیروا فی الارض فانظروا کیف کان عاقبة المکذبین » آیت کریمه سیله انبا بیورلدیغنی وادیان و اقوام مختلفه نك کتب و توارینخنده محرر اولدیغنی کی ام سالفه نك خرابه لرلیله آثار باقیه لرلی آلآن شایان حیرت بحالده کوز اوکنده طور مقده دره .

مشنوی

- ﴿ عاقل از سر بنهد این هستی و باد ﴾
- ﴿ چون شنید انجمام فرعونان و عاد ﴾

مشنوی

﴿ پس سپاس اورا که مارا در جهان ﴾

﴿ کرد پیدا از پس پیشینان ﴾

﴿ ترجمہ ﴾ ایمدی شکر اول خدایه که ، بزى ، جهان اول کلانردن ،

یعنی امم سالفه دن صکره پیدا وخلق ایتدی؟ ﴿ شرح ﴾ بو بیت شریف ، امت مرحومه محمدیه اغزندن ایراد و تعریف اولنور و اک نهایت گلش بر امت اولدیغدن جناب حقه شکر و سحمت و عرض عبودیت اولنور .

مشنوی

﴿ تا شنیدیم آن سیاستهای حق ﴾

﴿ بر قرون ماضیه اندر سبق ﴾

﴿ ترجمہ ﴾ « جهان ، مؤخر کلدی کمزدن طولای حمد و ثنا اولسون که :

جناب حق قرون ماضیه اقوامنه واقع اولان سیاست و قهری ایشیتدک ؟ ﴿ شرح ﴾ قوم نوح و تمود و عاد و لوط کبی اقوامده وقوع بولان مصائب عظیمه و بلاای الیمه معلومه کبی وقایعی ، کتاب مبین و ذات قدسی فخر المرسلیندن استماع ایدرک آنردن حصه چین اعتبار اولدی .

مشنوی

﴿ تا که ما از حال آن کرکان پیش ﴾

﴿ همچورو به پاس خود داریم پیش ﴾

﴿ ترجمہ ﴾ « بز ، اول مقدم اولان قوردلرک حالتدن تیلکی کبی کندیمزی

حفظ ایدم؟ ﴿ شرح ﴾ اقوام و امم سالفه ده اجرای ظلم و انانیت ایدرک کرفتار مصیبت اولان کیمسه لری قوردلره تشبیهاً امت مرحومه اغزندن بیوریلپورکه : آنلرک حالی بزه بر درس نافع اولدی .

« تَرْجِمَهُ » عاقل اولان دوستلرینک دوچار بلیه اوله رق ترك حیات ایدیشلرندن عبرت آلیز؟ « شَرِّحْ » جهان ، بیوک بر درسخانه وبر دار امتحاندر . مثلا : دوسترك وساثر انسانلرك موتی ، لسان حال ایله مال وملك دنیا فانی و بی بقا اولدیغنی سویلر ، طورر . عقل و عرفان صاحبی اولانلر ایسه (العاقل من اتعظ بموت جیرانه) یعنی : عاقل اولان قومشولرینک اولوميله متصح اولور . حقیقتجه بوندن حصه یاب اعتبار اولور .

مشنوی

﴿ روبه آن دم بر زبان صد شکر راند ﴾
 ﴿ که مرا شیر از پس آن کرک خواند ﴾

« تَرْجِمَهُ » او آنده تیلکی ، ارسلان تقسیم صید ایچون بنی قورددن سکره دعوت ایلدی . دیو یوزلرجه شکر و ثنا ایتدی . « شَرِّحْ » عاقل اولان کیمسه ، جناب ارحم الراحمینه یوز بیک شکر ایلرکه کندیسندن اول بونجه ام سالفه و اشخاص ماضیه مرور ایتمش و عادللرک سلامتی و ظالملرک گرفتار اولدقلری قهر و عذاب عبرت آنه جق مثال اولوق اوزره قالمشدر .

مشنوی

﴿ کمر مرا اول بفر . مودی که تو ﴾
 ﴿ بخش کن این را که بردی جان ازو ﴾

« تَرْجِمَهُ » اگر بکا ده اول سن بو صیدی تقسیم ایت . دیو امر ایتمش اولسه ایدی ، او تکلیفدن کیم جان قورتارر ایدی؟ « شَرِّحْ » ، اگر بن ابتدا خلق اولنش انسانلردن اولوبده کبر و انانیت و معصیتدن حاصل اولان نتایج و خیمه یی کما ینبی بیامامش اولایدم بالطبع سوق طمعله بن ده دوچار قهر و عذاب اولورم .

مشنوی

﴿ ماترا و جمله اشکاران ترا ﴾

﴿ پای بر کردون هفتم نه بر آ ﴾

« ترجمان » بزده و جمله شکارلرده سنکدر ، یدنجی قات فلکک اوزرینه

وضع قدم ایده رک تعالی ایت! « شرح » ای تارک انائیت و راغب وحدانیت!
 قدرت ربانیه و بی حد اولان جنود صمدانیه سکا ناصر و ظاهر اولوب من بعد
 اکداردن خوف ایتمه و آسمان جهان معنوی یه مردانه ترقی و تعالی ایت!
 حدیث شریفده (من کان لله کان الله له) وارد اولمشدرکه : برکیمسه اللهک
 اولور یعنی تمامیه جناب حقه مطیع و منقاد بولنورسه الله تعالی حضر تتری ده
 اونک اولور. دیمکدر. بوکابناء حکایه بیوریلان قصه ده کی تیلکی کی تسلیمیتکارانه
 معاملات ادیبانه ده بولسانلر شیر قدرت الهیه دن ذکر اوانس دینی اوزره
 نائل التفات اولورلر.

مشنوی

﴿ چون کرفتی عبرت از کرک دنی ﴾

﴿ بس تو روبه نیستی شیرینی ﴾

« ترجمان » مادام که سن دنی قوردن عبرت آلدک ، او حالده تیلکی

دکلسک ، بنم ارسالتمسک ! « شرح » سندن اول مرورایدن اقوام و اشخاص
 ظالمه نک کرفسار اولدقلری قهر ربانی بی فهم و ادراک ایله عبرت آلوب انائیت
 و معاصیدن کندیکي بآک ایلدک ، شیمدی حقیقته مرد خدا و مقبول جناب کبریا
 بر بنده خاص واعلاسک !

مشنوی

﴿ عاقل آن باشد که عبرت گیر داز ﴾

﴿ مرک یاران در بلای محترز ﴾

« **تَرْجِمَه** » آرسلان دیدی که : ای بیوک طبعی اولان تیلکی ! بوقسمت وعدلی سن زردن اوکرنک ؟ تیلکی جواباً دیدی که : ای جهانک شاهی ، قوردک حالندن ازکرندم ! « **شَرَح** » بو بیت شریفده دخی مشهودوه وجود اولان لطافت بی حد وبی نهایتدر . بوندن حاصل اولان حکمت ، ابیات شریفه آتیده بحث و اشارت اولتور .

مشنوی

- ﴿ گفت چون در عشق ما کشتی کرو ﴾
 ﴿ هر سه را بر کبرو بستان و برو ﴾

« **تَرْجِمَه** » آرسلان تیلکی به دیدی که : چونکه بزم عشقمزده رهین اولدک وکندیکی فانی قیلدک بوسیدک اوچنی ده آل و سلامتله کیت ! « **شَرَح** » کبر و انائیت و معصیتده بولسان طمعکار و بد کردار لک گرفتار اولدق لری قهر صمدانی بی نظر عبرت و حکمت ایله کورن صاحب احتیاط ، معاصیدن و کبر و انائیتدن کلیاً فراغت وکندینی حق تعالی به قارشنی افنا ایله عرض انقیاد و عشق ربانیله ذاتی احراق ایلرایسه صوری و معنوی نعم ربانیله نائل و فرمان و مرحمت حق ایله مراتب عالیله واصل اولور .

مشنوی

- ﴿ رو بها چون جملکی مارا شدی ﴾
 ﴿ چونت آزاریم چون تو ماشدی ﴾

« **تَرْجِمَه** » ای تیلکی ! چونکه کاملاً بزم اولدک ، سنی فصل ایچیده لم که سن ، بز اولدک ؟ « **شَرَح** » قدرت ربانیله بر مقتضای مضمون جلیل آیات بنیات ، تارک انائیت و راغب و حدائیت اولان طاباله دیرکه : چونکه سن کندیکی افنا ایتدک و بزم عشقمزده بقا آرادک . سن خوف و حزنندن وارسته و نعم مالانهایه منزله حی و آراسته سک .

« **تَرْجِمَانَهُ** » آرسلانك بو خطابى اوزره تیلکی سجده ایدوب دیدی که :
ای شاه کزین ! بو سمیز صغر قوشلق طعامک اولسون ! [تیلکینک سبب
خرفی ، وارسته شرحدر .]

مشنوی

﴿ وان بز از بهر میان روز را ﴾

﴿ یغنی باشد شه پیروز را ﴾

« **تَرْجِمَانَهُ** » وبو کچی ، قوشلق وقتی ایچون مظفر اولان شاهه یغنی
اولسون ! [وارسته شرحدر .]

مشنوی

﴿ وان دکر خر کوش بهر شام هم ﴾

﴿ شب چره این شاه بالطف و کرم ﴾

« **تَرْجِمَانَهُ** » و دیگر طاوشان ، سنک کبی برلطف و کرم صاحبی شاهک
کیجه طعامی اولسون ! [وارسته شرحدر .]

مشنوی

﴿ کفت ای روباه تو عدل افروختی ﴾

﴿ این چنین قسمت ز که آموختی ﴾

« **تَرْجِمَانَهُ** » آرسلان تیلکی به دیدی که : ای تیلکی ، سن عدلی شعله اندردک
بویله برتقسیمی کیمدن او کوندک؟ [تیلکینک تحف جوابی آتیده کوریه جکندن
وارسته شرحدر .]

مشنوی

﴿ از بجا آموختی این ای بزرك ﴾

﴿ کفت ای شاه جهان از حال کرك ﴾

« تَبَجَّهْرُ » ایکی رئیس وایکی ممتاز قالماق ایچون او سرفراز و عالی قدر اولان
 آرسلان، قوردک باشنی قویاردی؛ « شَرَحْ » قهر السهی صاحب انائیتی ماده
 ویا معنا محو و تباہ ایلدی؛ تا که انائیت و مغایرت دعواسی قالمسون و عدالت
 ربانیه یرینی بولمش اولسون!

مشنوی

﴿ فانتقمنا منهم است ای کرک پیر ﴾

﴿ چون نبودی مرده در پیش امیر ﴾

« تَبَجَّهْرُ » (آ نردن انتقام آلدق) سرینه کرفتار اولدک، ای قوجه قورد!
 بو جزا سکا اعطا اولدی؛ چونکه امیرک اوکنده مرده اولدک؛
 « شَرَحْ » ای ماعت اوزره پیرو اولوب شیطانہ تابع اولان انائیت صاحب!
 ارتکاب ایلدیکنک معاصی و مساوی و اعلا ایتدیکنک کبر و انائیت دعواسی حسیله
 قهر ربانی اخذ انتقام و سنی هلاک و پریشان ایلدی. (فانتقمنا منهم) فرمان
 جناب خدا اتم و اقوام ظالمه و سالفه حقنده سورہ حجراتده و سورہ زخرفده
 و سائر آیات بناتده شرفصدور ایتمش و جلالت افزا اولمشدر.

مشنوی

﴿ بعد ازان روشیر بارو باه کرد ﴾

﴿ کفت این را بخش کن از بهر خورد ﴾

« تَبَجَّهْرُ » قوردی هلاک ایتدکن صکره آرسلان تیلکی به توجهله
 دیدی که: ای تیلکی! طعام ایچون بونی تقسیم ایت؟ [بو امرک حکمتی
 آتیده کوریهلہ جکندن وارسته شرحدر.]

مشنوی

﴿ سجده کرد و کفت کین کاو سمین ﴾

﴿ چاشت خوردت باشد ای شاه کزین ﴾

مشنوی

﴿ امر کن يك فعل یود و نون و کاف ﴾

﴿ در سخن افتاد و معنی بود صاف ﴾

• **تَبَجَّهْرُ** « امر (کن) بر فعل و بر کار اولدی و نون و کاف حرف لری

کلامده واقع اما معنی صاف اولدی؟ « **شَرَّحَ** » کثرت عددایله وحدانیت

نصل اوله بیلیر دیر ایسهك، ایشته سکا بر مثال که (کن) فعل وامری صورتا

« کاف - نون) حرف لرنده وایکی عدد ایچنده کورندی ایسهده حقیقته معنی

صاف و براق اولدی و عدمدن بونجه کائنات ایجاد اولندی .

مشنوی

﴿ این سخن پایان ندارد باز کرد ﴾

﴿ تاجه شد احوال کرک اندر نبرد ﴾

• **تَبَجَّهْرُ** « بو کلامک صوکی یوقدر، تکرار حکایه به رجوع ایله؛ جنک

و نزاعده قوردک احوالی نصل اولدی؟ [وارسته شرحدر .]

﴿ ادب کردن شیر کرک را که در قسمت بی ادبی کردی ﴾

تقسیمده ادبسرک ایلدک دیه آرسلانک قوردی تأدیپ ایتمسی بیانتهدر :

مشنوی

﴿ کرک را بر کند سر آن سر فراز ﴾

﴿ تانماند دو سری و امتیاز ﴾

« **تَرْجِمَانُ** » ترکیب وعدد طارلقه علت وسیدر ، حسلر ، انسانی ترکیب طرفه چکر ؟ « **شَرْحُ** » بر کیمسه سؤال ایتسه که دنیا نه ایچون زندان و محل غم عد و بیان اولنور ؟ او سؤال مقدره جواباً بیوریلورکه : بر قاپچ ذرات ویا اشیا آنوبده بر برینه ربط ایدیله جک اولسه او ربط و ترکیب بالطبع تضیق و مضایقه بی موجب اولور . چونکه دنیا ذرات و سائر بوکی مواددن ترکیب اولنمش و ایچنیده کی عددلر تکثر ایلشدر ؛ بالطبع زندان و محل جور و فغاندر . بو ایضا حاتدن صکره ینه سؤال وارد اولورکه : اوله ایسه انسان بو محل ترکیب و عدد اولان زندان دنیایه نه ایچون میل و محبت ایدر و آنی بویله بر زندانه کیم چکر ؟ آکاده جواب اعطا اولنورکه : انسان دنیاده ایکن حواس ظاهره بی حاملدر ، او حواس ایسه هم ترکیباتی و همده عددی حاوی و بناءً علیه زندانی و سجنی و جنس جنسی سودیکی بدیهی اولدیتندن حواسک انسانلری دنیایه طوغری چکمی امر ضروریدر ؛ مکر انسان کامل اولوبده حواس ظاهره سنی لطف حق ایله مشروع بر صورتده معناً امانه و ﴿ موتوا قبل ان تموتوا ﴾ سربله کندیسنی هم مرده ، هم احیا ایتسون ؛ تا که بو زنداندن رها بولسون !

مشنوی

﴿ زان سوی حس عالم توحید دان ﴾

﴿ کر یکی خواهی بدان جانب بران ﴾

« **تَرْجِمَانُ** » اول حس و صورت طرفندن عالم توحیدی بیل ؛ اگر سن وحدت ایسترایسک اول جانبه سور ؟ « **شَرْحُ** » ینه سؤال وارد اوله بیلیرکه : اوله ایسه عدد و ترکیبات و حسیاتی شامل اولان و بناءً علیه زندان عد ایدیلن دنیاده بو مواد و موجودات نه ایچون خلق و ایجاد بیورلدی ؟ جواب ویریلورکه : ظاهر اولان اعداد و ترکیبات نظر حکمتله باقینجه مقصد اصلی و علت غائییه اولان وحدت ربانییه اثبات ایلدکلرندن اهل ایمان ایچون اذای زندان باعث وسعت و موجب غفران اولور ؛ اگر سن وحدتی آرزو ایدر ایسه ک بو فکر اوزره حرکت و اعداد و کثرت ایچنده حتی رؤیت ایت !

مشنوی

﴿ باز هستی تنکتر بود از خیال ﴾

﴿ زان شود دروی قره همچون هلال ﴾

« **تَرْجِمَه** » بوندن ماعدا هستی دنیا ، خیالدن دها طار اولدی .
 بوسبیدندرکه دنیا طار لغنده قر ، هلال کبی کورینور . « **شَرْح** » تصورات
 عالم لاهوته کوره غایت طار اولدینی بیان وازبار اولنیدی . شیمدی بیوریلورکه
 تصورات عقلیه کوره دنیانک مادیات و وجودی دخی غایت طار و بی قراردر ؛
 چونکه عقل بر آنده ارض و سماواتی احاطه ایده بیلدیکی میدانده اولوب حالبوکه
 هستی دنیا محدود و کثیف اولدینی جمله به معلوم ورغنادر . دنیانک طبیی
 و خلقی اولان بو طارلنی حسیلهدرکه قر غایت عظیم بر جسم منور ایکن
 بو جهان اهلنه هلال کبی اینجه و اوافق کورینور . کذلک معناً صاحب عظمت
 و وسعت اولان بر صاحب عرفان ، عوامه کوره اوافق وضعیف بر انسان
 ظن اولتور .

مشنوی

﴿ باز هستی جهان حس و رنگ ﴾

﴿ تنکتر آمد که زندا نیست تنک ﴾

« **تَرْجِمَه** » تکرار حس و رنگ جهاننک و جودی غایت طار کلدی .
 زیرا ذاتاً طار بر زنداندر . « **شَرْح** » تصورات عقلیه بیله که جهان مادیدن
 غایت واسعدر ؛ جهان لاهوته کوره طار اولدیغندن باعث غم و آلام اولدی ؛
 یا جهان مادی و محسوسی که تصوراته کوره بیله غایت تنک و اواقدر ؛ بالضروره
 زندان و بی امن و اماندر .

مشنوی

﴿ علت تنکیست ترکیب عدد ﴾

﴿ جانب ترکیب حسهای کشد ﴾

« تَرْجِمَهُ » تا که عدمک دور و واسع اولان میداننه کیتمک ایچون جان پاك،
 باشند قدم یابسون « شَرَحْ » سبق ایدن بیت شریفده کلامک حرفسز اوله رق
 حاصل اولدینی مقامی جان ایچون استرحام اولندیدی ؛ او بیت شریفه تعلیقاً
 بیوریلورکه ، او مقام فیض اتسامی جان کورسون ؛ تا که جان پاك، مادی دکل
 باشه منسوب اولان عقلی معزوی قدم یابوب اهل دنیا به کوره عدم ظن اولنان
 عالم واسع لاهوته و جهان حقیقته وارسون !

مشنوی

﴿ عرصهٔ بس با کشاد و با فضا ﴾
 ﴿ وین خیال وهست یابد زونوا ﴾

« تَرْجِمَهُ » زیاده آچیق و وسعتلی اولان بر عرصه یه جان کیتسون-ون
 بوخیال و بو وجود اندن نوا و غدا بولور. « شَرَحْ » بیان اولنان عرصهٔ واسعه
 یعنی جهان حقیقت و عالم لاهوت اولیه وسعت و فضایه مالک و یحدوددرکه ،
 مثال خیالات اولان تصورات عقلیه و کائنات موجودهٔ مادیه اندن غدا و نوا بولورلر.

مشنوی

﴿ تنک تر آمد خیالات از عدم ﴾
 ﴿ زان سبب باشد خیال اسباب غم ﴾

« تَرْجِمَهُ » خیالات ، عدمدن دهس طاردر. اول سبیدن خیال ،
 اسباب غم و آلام اولدی ؟ « شَرَحْ » اهل دنیا عندنده عدم ظن اولنان
 عالم حقیقت و جهان لاهوت و اعیان ثابته غایت واسع و غیر منتهی اولوب
 تصورات عقلیه ایسه آنردن طار بر صورتده ظهوره کلمش و فکر صوری
 حقیقتنی کاینینی فهم و ادراکه غیر کافی بولمش اولدیغندن دنیا ده تأملات بالضروره
 داعی غم و آلامدر.

ایدر ایسه کز او بطق پاك دخی سزدن تبرا و باشقه بر جوی لطافت خوویه توجه وتولی ایلرکه ، اوده جوی جان واسهای بی اتهای جناب یزداندر. مع مافیه مرشد ، آنلری یاد و ذکر ایله اوراد خوان و مستغرق امن وامان اولور.

مشنوی

﴿ می رود بی بانك بی تکرارها ﴾

﴿ تحتها الانهار تا کلزارها ﴾

« ترجمه » اول قوه ناطقه صداسز و تکرار سز کیدر ، آنک تحتده

نهرلر واردرکه ، کلزاره قدر جریان ایلر ؟ « شترج » ماء الحیوة اولان اول قوه ناطقه نك تحتده صداسز و تکرار سز یعنی فوق العاده ساکن و ساکت اوله رق حقایق و معانی نهرلری جاویدرکه ، او انهار ، کلزاره قدر جریان ایدر و حقیقته وجسته روان اولور ؛ بناءً علیه گروه معنیدین ، کلام حق استماع ایتسه دخی اهل عرفان گرفتار رنج و زیان اولماز .

مشنوی

﴿ ای خدا جانرا تو بنما آن مقام ﴾

﴿ که درو بی حرف می روید کلام ﴾

« ترجمه » الهی ! سن جانه اول مقامی کوسترکه ، آنده کلام حرف سز

بیتوب وجود بولور ؟ « شترج » بو دعای مسعدت افزا اهل عرفان جانبدن کندی جانلرینک ترقی و تعالی ایتسی ایچون اوله جفی مثللو ، جانلری کبی سوکیلی اولان کیمسه یه دخی حق تعالی حضر تلری بو مقام سلامت انجایی اراثة ایله یه ، اوده دارینده پاك و بی پاك اولسون دیو بر دعای سلامت نمادر .

مشنوی

﴿ تا که سازد جان پاك از سر قدم ﴾

﴿ سوی عرصه دور و پهنای عدم ﴾

« **تَبَجَّهْرُ** » بو صویک کیتمی و جریان ایلمی دکرمنک اوزرنده در ؛
 او صویک دکرمنه کیتمی سزک ایچوندر. « **شَرَحْ** » ای مستمعین ! جمله کزه
 معلوم یقیندرکه صویک دکرمن اوزرنده کی جدوله کیرمی و بعده دوکولوب
 طاشلری چورمی کتوره جککز ودقته وضع ایده جککز ذخیره نک طحنی
 ایچوندر ؛ اما سز بورالر دقت ایتمز ایسه کز صو ، دکرمن جدولندن آریلیر
 ویاخود زور ایله دوکیلوب طاشلری تخریب ایدر ، کذلک بر مقصد حیات افزا
 اوزره جریان ایدن کلمات و ارادات انیسا و اولیایه مقتضی اولان دقت حصر
 اولغازیسه فائده مند اولیوب همیشه خواب و غفلتده ورد و ذلتده قالیرسکز .

مشنوی

- ﴿ چون شمارا حاجت طاحون نماند ﴾
- ﴿ آب را در جوی اصلی باز راند ﴾

« **تَبَجَّهْرُ** » چونکه سزک دکرمنه حاجتکز قالدی ؛ صوی اصلی اولان
 ایرمه کیری سوردی ؟ « **شَرَحْ** » سز ، عنادکز حبیبله مرشدک کلام
 و ارشادینه حاجت کوسترمیوب استغنا کوستردیککیزدن طولانی دکرمنجی ،
 اون اوکوتمدیکی زمان دکرمنی بیهوده دوندره یوب ضوی درهیه چوریدیکی کچی
 مرشد کامل ، مانند آب زلال اولان کلام حکمت انجیامنی دجله علم خدایه
 اماله و سزی ظلمت جهل و عناده احاله ایلر .

مشنوی

- ﴿ ناطقه سوی دهان تعلیم راست ﴾
- ﴿ ورنه خود آن نطق را جویی جداست ﴾

« **تَبَجَّهْرُ** » آغزندن چیقان نطق و کلام ، تعلیم و ارشاد ایچوندر . یوقسه
 او نطقک باشقه بر نهری واردر . « **شَرَحْ** » ای معنیدن ! نطق مرشدین ،
 تعلیم و تأیید دین ایچون اولوب اکر سز تعلیمه حاجت کوسترمیوب تبرا

« **تَرْجِمَانُ** » هر نبی و هر ولینک بر مسلکی وارد ر . فقط او مسلک ،
 سالکی حقه ایصال ایتدیکندن جمله سی بردیمکدر . « **شَرَحُ** » بالجمله انبیای عظام
 و اولیاء کرامک مقصد عالیری امر حقه موافق صورتده انسانلرک دارینده
 وسپا آخرتده سعادت و سلامتری استحصال ایتمکدر ؛ بناءً علیه وقت و حاله
 کوره ویردکری اوامر و ارائه ایلدکری طرق ، صورتا بر برینه بتمامها موافق
 کورنمسه بیله حقیقتده بردر ؛ زیرا واحد اولان جناب خدای متعالمک فرماتی
 اجرا و ارادات صمدانیه سنی انبا ایلک ایچون منزل مقصوده وارمق اوزره
 بعض طرق ده سبیل و قریب و بعضیسی عسیر و بعید اولدینی غیر منکر ایسه ده
 هر قوم و هر شخص کنیدینه کوره بر موقع و بر نقطه مخصوصده بولسیدیندن
 بعض دفعه چار ناچار بر طریق اشکالی اختیاره اجبار ارلنور و او وجهله
 کامکار اولور .

مشنوی

- ﴿ چونکه جمع مستمع را خواب برد ﴾
- ﴿ سننکهای آسیا را آب برد ﴾

« **تَرْجِمَانُ** » چونکه جمیع مستمعی او یفوقایدی ، دکر منک طاشلرینی صو کورتوردی .
 « **شَرَحُ** » بر کیمسه دیه بیلیرکه بونجه انبا و اولیا کلشدر ؛ نه ایچون انسانلرک
 کافه سی طریق سلامت رفیقه رسیده اوله مدیلر ؟ جواباً بیور بیلورکه : مادی
 اولان بر دکر منه بیله دقت اولنمیوب حالیه ترک اولنسه اندن فائده حاصل
 اوله میجفی درکار اولدینی خالده یارقیق و دقیق اولان امور معنویه مستمع
 اولانلر ایراد اولنان کلام حکمت انجامه دقت ایتمز لر ایسه نصل استفاده ایده بیلیرلر ؟
 بالطبع فائده دن محروم و خواب غفلتدن طولای مشثوم اولورلر .

مشنوی

- ﴿ رفتن این آب فوق آسیاست ﴾
- ﴿ رفتنش در آسیا بهر شماست ﴾

مشنوی

﴿ آن یکی کر پاس را در آب زد ﴾

﴿ وان دکر همباز خشکش می کند ﴾

« ترجمه » بری بزی ایصلا تیر ، دیکر شریکی ایسه قورو تور .

« شرح » بو ایکی کشینک مقصدی بر اولدینی حالده صوری بر نظر ایله

باقیلیر ایسه مخالف کورونور ؛ زیرا بری ، بزی ایصلا تیر . دیکری قورو تور .
حالبوکه بو ایصلا تمق و قورو تمقدن مرام ؛ برك تمیزلنمه سیدر . بناءً علیه متحد
مقصده وصول بولق ایچون معاملات ظاهره بر برینه موافق کورنمه ده زیانی
اولیوب بلکه تسریع حصول مرامه مدار واو وجهله درخت مطلب ، ثمره دار اولور .

مشنوی

﴿ باز او آن خشک را تری کند ﴾

﴿ کویا استیزه بر ضد می کند ﴾

« ترجمه » شریک بری او قوری بزی تکرار ایصلا تیر ، کویا که بر برینه

عناد و مخالفت ایدر لر . — حالبوکه بتون بو معامله چاماشیر جلیق صنعتنده بزی
اصلاح ایچون لازمدر . [وارسته شرحدر .]

مشنوی

﴿ لیک این دو ضد استیزه نما ﴾

﴿ یک دل ویک کار باشد در رضا ﴾

« ترجمه » لکن بو ایکی ضد و معند کورونلر ، رضاده یک دل ویک کار

اولور . صوری اوله رق ضد کورینان بو ایکی کشی نک ، بر مقصدک استحصالیچون
بالرضا چالیشدقلری بیت شریف آتی ایله دها زیاده ایضاح اولنور ،

مشنوی

﴿ هر نبی وهر ولی را مسله کیست ﴾

﴿ لیک تاحق می برد جمله یکیست ﴾

مشنوی

- ﴿ پس دو تا باید کمند اندر صور ﴾
- ﴿ کرچه یکتا باشد آن دو در اثر ﴾

« **تَرْجِمَانُ** » ایمدی صورتلرده کمند ایکی قات لازمدر ؛ فقط حقیقتده وائرده اول ایکی قات بردر . **شَرْحُ** « کمند ، قوت و متانت ایچون ایکی قات ایپدن یاییلرسده مقصد ، بر حیوانی طوتمق اولدیغندن اثر و خدمتی اعتباریله او ایکی قات کمند ، حقیقتده بر قات دیمکدر .

مشنوی

- ﴿ کردو پا کر چارپا ره را برد ﴾
- ﴿ همچو مقراض دو تا یکتا برد ﴾

« **تَرْجِمَانُ** » کرک ایکی ایاق ، کرک درت ایاق یوروسون . ایکی قاتلی یعنی ایکی آغیزلی اولان مقراض کبی بر قات کسر « **شَرْحُ** » صورتده اهمیت اولیوب اهمیت نیت و مقصوده در ؛ مثلا ایستر درت ایاقلی بر حیوانه را کب اول ایستر یایان یورو . منزل مقصوده وارنجه مقصدک حاصل اولدی دیمکدر . مثلا مقراض ، صورتا ایکی تیموری حامدر ؛ فقط کسمکده اول ایکی تیمور ، یک جهت اوله رق بروظیفه اجرا ایلدکلرندن ایکیسیده بر مقراض عداوندقلری بدیهیدر .

مشنوی

- ﴿ آن دو همبازان کازرا بین ﴾
- ﴿ هست در ظاهر خلا فی زان و این ﴾

« **تَرْجِمَانُ** » اول ایکی بز چریجی اورثاقلری کورکه ، ظاهرده برینسک معامله سی دیکرینه مخالفدر . [بو بیت شریفک مالی آئیده کی ایبات شریفه ایله ا کمال اونور .]

« تَرْجِمَانُ » قابی بی چالانه یاری دیدی که : ایچری کل ، ای جمله (بن)
 یعنی ای بندن عبارت بولسان . چنده کله مخالف اولان دیکن کبی دکلسک !
 « شَرْح » غرامت و ریاضتی چکوب انا بیتن فراغت و لطف یاره مراجعت ایدن
 ذات ، صاحب خانه ایله یک فکر و یک جهت اولدیغندن رد اولنمه دکل شیمدی
 دعوت ایدیلیور . انا بیی ترک ایله ارادات ربانییه اتقیاد و اطاعت ایدن
 مرد بختیار ، همیشه مقبول جناب کردکار اولور .

مشنوی

﴿ رشته یکتا شد غلط کم شوکنون ﴾
 ﴿ کر دو تا بیی حروف کاف و نون ﴾

« تَرْجِمَانُ » ایبلک برقات اولدی ، ای غلط کوریجی ! شیمدی محو
 وفانی اول ، اگر حروف کاف و نونی ایکی قات کوررسهک . [مأل عالیسی
 بیت شریف آتیه اکال اولور .]

مشنوی

﴿ کاف و نون همچون کند آمد جذوب ﴾
 ﴿ تا کشاند مر عدم را در خطوب ﴾

« تَرْجِمَانُ » کاف و نون ، عدمی امور عظیمه یه چکمک ایچون کمندکی زیاده
 جذب ایدیجی کلدی ! « شَرْح » کاف و نون حرفی صورتا و نقشاً مشابه
 دکل ایسهده (کن) امرینی مشعر اولدقلرندن معناً متحد اولوب بو اتحاد ،
 (عدمی) جذب ایده رک عدمدن بونجه مخلوقات و کائنات وجود پذیر اولمشدره ،
 بناءً علیه کار و نینده مقصد بر و یکتا اولدیغی حالدده صورته کی مخالفتک زیان
 ویره میه چکی وارسته شرح و اشارتدر .

مشنوی

﴿ این سخن پایان ندارد هین بتاز ﴾

﴿ سوی آن دو یار پاك پاك باز ﴾

« ترجمه » بو سوزك نهايتی اولماز. آگاه اول ، او ایکی یار پاك سیرتك حکایه سنی آتامه سعی ایله ! « شتر ح » قیوی چالوب (بن) دیدیکندن گرفتار فرقت اوله رق بعده عودت و اثبات تربیت ایدن کیسه ایله خانه ده قالان یار پاکزه سیرتك نا تمام قصه سنه اشارت بیورلمقده در.

﴿ پشیمان شدن آن کوینده که گفت منم . وبه ریاضت غرامت ﴾

﴿ کشیدن او یکسال جهت استغفار و باز کشتن آن مستغفر ﴾

﴿ بدر آن خانه و پرسیدن صاحب خانه که کیست بر در و جواب ﴾

﴿ گفتن آن مستغفر که تویی بر در ﴾

(بنم) دیان کیسه نك بو سوزندن پشیمان اولدیغنه و برای استغفار بر سنه ریاضته غرامت و مشقت چکه نك تائب و مستغفر اولدقدن صکره او ، اوک قاپیسنه مراجعتله صاحب خانه نك : قاپیده کی کیمدر ؟ دییه صورماسنه جواباً قاپیده اولان سنسک . دیمه سنه دائردر .

مشنوی

﴿ گفت یارش اندر آای جمله من ﴾

﴿ نی مخالف چون کل و خار چمن ﴾

پرورده اوله رق وقتی کان چوجقلرك توليدركه ، صورتا روح وحياتدن عارى اولان بر قاچ قطره صودن بويله اجسام ذوى الحيات خلق ايدرك ساحه وجوده چيقاران او خداوند ذى قدرتك نصل بر مبدع صاحب صنعت اولدينى نمايان اولور .

مشنومى

﴿ لشكرى از خاك زان سوى اجل ﴾

﴿ تا بيند هر كسى حسن عمل ﴾

« **تَوْجِيهٌ** » بر عسكرى ده حسن عملنى كورمك ايچون طوبراقدن يعنى عالم حياتدن جانب ممتا ره روان ايدر . « **شَرِيحٌ** » جناب حَقِّكَ اَوْ اَوْفَاقِ بَرَفَعَلَى كُونْدَه اَوْ چَ عَسْكَرِ يَعْنَى اَوْ چَ قَسَمِ خَلْقِ سَوَقِ اَيْمَكْدَرِ بِيورْلَشِ وَ بُونَكِ بَرَى اِرْحَامِ اَمِهَاتْدَه جِينِكِ تَشَكُّلَى ، بَرَى دَه تَوْلَدَى اَوْلَدِيْنَى بِيانِ قَلَمَشْدَى . بو بيت شريفدهده اوچنجى قسَمَكِ دَنْيَا دَه بَوْلَانِ ذَوَى الْحَيَاتِكِ اَفْعَالِ حَسَنَه وَ حَرَكَاتِ سَيِّئَه سَنَكِ مَكَافَاتِ وَ مَجَازَاتِ كُورْمَكِ اَوْزْرَه دَارِ الْجَزَا اَوْلَانِ اٰخِرْتَه سَوَقِ اَوْلَدِيْنَى اِشَارَتِ اَوْلِيُورْ كَه شُو اَوْ چَ بَيْتِ عَالِي نَكِ اِحْتَوَا اَيْتِيْ كِي حَكْمَتِ وَ حَقِيْقَتِ نَه دَرَجَه دَه عَظِيْمِ اَوْلَدِيْنَى وَ اَرْسَتَه اَثْبَاتْدَر . بَيْتِ شَرِيْفَكِ اَيْ كَنْجَى مَصْرَاعَنْدَه « تا كه هر كس حسن عملنى كورسون » عباره سيله سورهُ مَلِكِ بَرَنْجَى اَيْتِ كَرِيْمَه سَنَه اِشَارَتِ اَوْلُور : ﴿ تَبَارَكَ الَّذِي بِيَدِهِ الْمَلِكُ وَ هُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيْرٌ الَّذِي خَلَقَ الْمَوْتَ وَ الْحَيٰوةَ لِيَبْلُوَكُمْ اَيْكَمْ اِحْسَنَ عَمَلًا ﴾ معنای شريفى : عالى اولدى الله تعالى حضرتلرى كه ملك ، يد قدرتنده در و كنديسى هر شئيّه قدير در . او حق تعالى هانكيكزلك عملى كوزل اولديغنى امتحان و تجربه ايچون موت و حياتى خالق ايلدى . « بو آيت كريمه ايله حيات و ممتك سبب و حكمتى بتمامها عيان اولور . حق تعالى سزى تجربه ايچون بيورلمسندن مقصد عالى ؛ سز اى انسانلر ، كندى عملكزى كوره سكر ديمكدر ، يوقسه جناب واجب الوجود هر شيّه اعلم اولوب امتحان و تجربه به ادلا محتاج اولديغى و هر شيشى بيلديكى و ارسته اشعار وازباردر ،

مشنوی

﴿ کمترین کارش بهر روز آن بود ﴾

﴿ کوسه لشکر را روانه میکند ﴾

« تَبَجَّهْرُ » حق تعالی حضرت تریبک ال اوفاق ایشی هر کون او چ عسکری
روان اتمکدر. [بیت شریفک مال عالیسی آتیده اکمال بیوریلپور .]

مشنوی

﴿ لشکری ز اصلاب سوی امهات ﴾

﴿ بهر آن تادر رحم روید نبات ﴾

« تَبَجَّهْرُ » ارحام والداده نبات یعنی اولاد یتشمه سیچون اصلاب آبادن
جانب امهاته بر عسکر سوق ایدر. « شَرَحٌ » فعال مطلق حضرت تریبک ال اوفاق
افعال حیرتآلندن بری : پدرلرک صلبیدن والدهلرک رحمنه نطفه سوقیدرکه
او نطفه لر، مشیمه مادرده علقه ومضغه یه تحول ایدرک کمیک وات باغلاقدن
صکره خاق آخر یعنی نفخ روح ایله جنین حالنه کلوب حرکتیه باشالارلرکه
ال اوفاق بر فعلی بو درجه حکمت آمیز وحیرت بخش اولان صانع ذی کالک
نصل بر قادر متعال اولدینی شایان تأملدر.

مشنوی

﴿ لشکری زار حام سوی خاکدان ﴾

﴿ تاز نر وماده پر کردد جهان ﴾

« تَبَجَّهْرُ » دنیایی ذکور واناث ایله طولدورمق ایچون ارحام والداتندن
جانب کاشانه بر عسکر سوق ایدر. « شَرَحٌ » ینه جناب فاطر مطلق قدرت
جلیله سنه نسبتله اوفاق واهمیتسز کورون افعالندن بری ده : ارحام امهاتده

مشہوری

﴿ کل یوم ہو فی شأن بخوان ﴾

﴿ مرورا بی کار و بی فعلی مدان ﴾

« ترجمہ » (کل یوم ہو فی شأن) آیت کریمہ سنی اوقو ، حق تعالیٰ حضرت تلیخی بی کار و بی فعل بیلیمہ ! « شرح » سورہ رحمانک یکرمی طقوزنجی آیت کریمہ سندی بیوردیلورکہ : (یسئلہ من فی السموات والارض کل یوم ہو فی شأن) معنای شریفی : سماوات و ارضہ اولان کافہ مخلوقات ، استعداد و خلقتاری اوزرہ مقصدلرینی حق تعالیٰ حضرت تلیندن ایسترلر . حق تعالیٰ ہر وقتہ بر امر و کاردہدر . بو آیت کریمہ بی ، رسول اللہ صلی اللہ تعالیٰ علیہ و آلہ وسلم حضرت تلیری تلاوت بیوردقلمزندیہ وما ذلک الشان یعنی جناب حقک ایشہدیکی نہ کبی بر شیدر دیہ سؤال اولنمش علیہ الصلاة والسلام افندیمزندیہ (من شانہ ان یغفر ذنباً و یفرج کرباً و یرفع قوماً و یضع آخرین) بیورمشلردرکہ : عبادینک کناہنی مغفرت ایتمک ، غم و کدرلرینی مبذل سرور ایلمک وبر قومی اعلا ، دیکرلرینی تنزیل قیلمق شأن الہیدندر . دیمکدر . بو نظم جلیل ایلہ جناب حق ہم بر حقیقت عظاما بیسان و ہم برای سعی ، انسانلری تشویق و فرمان بیوربیور ، زیرا ازہر جهت و ہر شیدن غنی اولان جناب واجب الوجود ہمیشہ کاردہ بولندیغی حائدہ من کل الوجود عاجز و محتاج بولتان انسانک سعی ایتمیوب معطل قلماسی غیر جسبان و باعث خسران اولدیغی نمایاندر . الحاصل ہر وقت جالیشمق انسانہ فرزندر . بیت شریفک مصراع اولنک « کل یوم » عبارہ جلیلہ سندیہ بر نکتہ دخی حس اولنورکہ ! ای طالب حقیقت ! « ہو فی شأن » آیت کریمہ سنی (ہر کون) اوقو و معنای عالیسلہ ہمیشہ عامل اول و زنیہار عاظم اولمہ . دینلمشدرکہ یوم : عند الہیدہ دنیا و آخرتدن عبارت ایکی کوندر . دنیادہ اولان شان الہی : احیا واماتہ ایتمک ؛ و یرمک ، آلمق ؛ عزیز و ذلیل قیلمق وامثالی شیلردر . آخرتہ کی شانی ایسہ : سؤال و حساب و ثواب و عقابدر . لکن ارباب تحقیقہ کورہ آیت کریمہ دہ کی (یوم) لفظی (آن) و (شأن) کلہ سی (تجلی) معناسہ اولوب جناب بدیع متعال ہر آن وزمان استعداد و قابلیتہ کورہ تجلی ایدرکہ بوتجلیات ہر آن نوع دیگر اوزرہ متوالی و غیر متناہیدر .

حضرتلینک ید مرحمت و قدرتی لازمدرکه ، (کن فکان) یالکز اندن حاصل ونمایان اولور. ذکرى سبق ایدن ابیات شریفه دن مستبان اولدیغنه کوره اولیاءالله حضراتی ده (یدالله) مرتبه سنه واصل اولدقلرندن باذن الله تعالی او زمره جلیله دن برینک همتیله دخی طالب ، مرتبه مطلوبه واصل وحقیقته نائل اولور .

مشنوی

﴿ هر محال از دست ا امکان شود ﴾

﴿ هر حرون از بیم او ساکن شود ﴾

« تَوْحِیْمٌ » هر محال ، الله تعالی حضرتلینک دست قدرتندن ممکن وهر حرون وسرکش ، آنک خوفندن رام وساکن اولور . [بو بیت کمال قدرت ربانیه یی مشعر اولدیغندن وارسته شرحدر .]

مشنوی

﴿ اکه و ابرص چه باشد مرده نیز ﴾

﴿ زنده گردد از فسون آن عزیز ﴾

« تَوْحِیْمٌ » انادن طوغمه و ابرص اولانی ای ایتک نه در؟ میت بیساره اول عزیز اولان جناب حَقِّک فسون و اراده سندن زنده اولور . « شَرِیْحٌ » (عزیز) لفظیله صراحة جناب واجب الوجود و بعض مرتبه اشاره حضرت غیبی علیه السلام ایله انبیا ذیشان و اولیاءالله کرامه ایماوانور . اصلندن اعمی و ابرص و او یوز اولان کیمسه لری اذن حق ایله حضرت عیسی علیه السلام نصل افلاح و مرددی کذلک اذن حق ایله نصل احیا ایلدیکی قرآن عظیم الشانده مسطور و مذکوردر . مادی و جسمانی اعمی و او یوز و مرده لر بولندقلری کبی معنوی دخی واردرکه ؛ آنلری جناب عزیز افلاح ایلدکده صاحب صورت هیچ برشی کورمامش و آ کلامامش اولور .

سنانك قبولی آچماز و آنلر جنته کیرمز لر ؛ حتی دوه ایکنه نك دلیکنه کیرمینجه . دوه نك ایکنه دایکنه کیرمه سی محال اولدیغندن کفارک جنته کیرمه سی ده غیر ممکن اولدیغی کنایه طریقیله بیان بیورلمشدر . بالاآخره بو نکته جلیله بر چوق شعرا طرفندن ایراد ایدلمش ازان جمله بر عرب شاعری : (ولو ان ما بی من جوی و صبابة . علی حمل لم یبق فی النار کافر) دیدیکی کبی ، بو بیتک هان ترجمه سی اولمق اوزره ده فضولی بغدادی :

بم بو چکدیکم دردی بعیرک باشنه قویسهک

چیتار کافر جهنمدن ، کولر اهل عذاب اوینار

دیمشدر .

مشنوی

﴿ کی شود باریک هستیٔ حمل ﴾

﴿ جز بمقراض ریاضات و عمل ﴾

« تَجَمُّدٌ » دوه نك وجودی اعمال و ریاضات مقراضندن باشقه بر شیه

نصل ایجه لیر ؟ « شَرَحٌ » جنته کیرمک و سرای وحدته نائل و واصل اولمق ایچون انائتک احساسی و بدنک اتعابی لازمدر . بوده ریاضات و حق یولنده حسن عمل و حسنات ایله حاصل اولور ؛ بناءً علیه ای طالب حقیقت ! بویولده متاعبه و اجرای وظائفه آیش و ریاضاته و حسن اعمال اجراسنه چالیش !

مشنوی

﴿ دست حق باید مرا ترا ای فلان ﴾

﴿ کو بود بر هر محالی کن فکان ﴾

« تَجَمُّدٌ » ای فلان ! اکا حق تعالی حضرتلرینک ید قدرتی لازمدر .

او ید قدرت الهیه . هر بر محاله و هر بر کیفیت غیر ممکنه کن فکاندر . یعنی محال بر شیه امری تعلق ایدنجه او محال ، ممکن اولور . « شَرَحٌ » ریاضات و حسن اعمالی اجرا و کندینی قولای اصلاح و اعلا ایدر دیو کیسه ظن ایتسون ؛ قولای دکلددر . اویله درجات عالییه نائل اوله بیلمک ایچون حق تعالی

کندینی حق یولنده فدا ایدر و بنلکدن کلیاً فراغت ایلر ایسه او کیسه
 عمان حکم ربانیه آشنا والا بعید و جدا اولور ؛ چونکه عظمت و قدرت
 ربانیه قارشى ایکیک شرک و موجب رد باب اولوب متجاسری دوسراده
 مهجور و خرابدر .

مشنوی

﴿ نیست سوز ترا سر رشته دوتا ﴾

﴿ چونکه یکتایی درین سوزن در آ ﴾

« ترجمه » بر ایکنه ایچون ایکی ایپلک او حی اولاماز . یعنی ایکی ایپلک بر ایکنه

کچه من ، چونکه برسک بو ایکنه نک ایچنه کیر ؛ « شرح » ایکی ایپلک آیری آیری
 اولدقلری حالده بر ایکنه نک دلیکندن کچمک ممکن دکلدرد ؛ مکرکه او ایکی
 ایپلک ، بر اوله . کذلک اثنیت و مغایرتله خانه وحدته وصول بولوق محال
 و بونی امید ایدن گرفتار خیالدر .

مشنوی

﴿ رشته را با سوزن آمد ارتباط ﴾

﴿ نیست در خور با جمل سم الحیاط ﴾

« ترجمه » ایپلک ایچون ایکنه ایله ارتباط واردر . اما ایکنه نک دلیکنه

دوه لایق دکلدرد . « شرح » ایپلک بر چوق تعب و تاب کوردکدن صکره ایچلدی
 و بناءً علیه ایکنه نک سوراخندن کچمکه قابلیت کسب ایلدی ، اما جسماً بیوک
 اولان دوه ایکنه نک دلیکندن کچه میه جکی و بو مرتبه بی بوله میه جنی درکار
 اولدیغی مثللو ، انائیقی ترک ایتیمان و ریاضات و یا موت ایله وجودینی تریبه
 ایده میان کیسه سرای وحدته داخل اوله ماز . بیت شریفده اشارت اولنان
 آیت سوره اعرافک قرقجی آیت کریمه سیدر . شوله که : (ان الذین کذبوا
 بآیاتنا واستکبروا عنها لا تفتح لهم ابواب السماء ولا یدخلون الجنة حتی یلج
 الجمل فی سم الحیاط) معنای شریفی : تحقیقا شول کیسه لرکه آیتمزى تکذیب
 ایدوب تصدیق ایتمیلر و آنلره ایمان کتیرمکدن تکبر ایتمیلر ، آنلر ایچون

مشنوی

﴿ حلقه زد بر در بصد ترس وادب ﴾

﴿ تا بجهد بی ادب لفظی زلب ﴾

« ترجمان » بود فعه اغزندن بی ادبانه بر سوز ظهور ایتمسون دینه

یوز خوف وادبله قونك حلقه سنی اوردی ! « شرح » قوی کمال ادبله اوروب
خوف ایله ایدی که ، (بنم) کبی ادبه مخالف اغزندن ینه بر کلام نافر جام
چیمسون . انسانك اغزندن چیقان کبات ، غایت شایان دقت اولدینی وارسته
اثباتدر ؛ زیرا بعض دفعه الك اوفاق بر سوزدن بر آدمك محبتی ویا عداوتی
الی آخر العمر جلب اولنور واندن نتایج مهمه حاصل اولور .

مشنوی

﴿ بانك زد یارش که بر در کیست آن ﴾

﴿ کفت بر در هم تویی ای دلستان ﴾

« ترجمان » دوستی ایچریدن سسله نوب ، قیوده اولان کیمدر؟ دیدی . قوی

اوران فرقت زده ایسه : ای دلستان قیوده کیده سنسک . جوانی ویردی !
« شرح » نار تربیت نشاز فرقتده پخته و عشق ربانیله تربیه و آراسته اولان
ذات کندینی کلیاً افسا و جناب واجب الوجود دن غیری بر شی کور مکدن
تبرا ایلدی .

مشنوی

﴿ کفت اکنون چون منی ای من درآ ﴾

﴿ نیست کنجایی دو من را در سرا ﴾

« ترجمان » صاحب خانه مادام که سن (بنسک) ای (بن) ایچری کیر .

شیمدی خانه سنسکدر . زیرا ایکی (بن) بر اوه صیغماز . دیدی . « شرح » هر کیمه که

مشنوی

﴿ خامرا جز آتش هجر و فراق ﴾

﴿ کی یزد کی وارہاند از نفاق ﴾

« ترجمہ » خام بر کیمسہ پی ہجر و فراق آتشدن غیری کیم پشیر ؟

و نفاقدن کیم قور تارر ؟ « شترج » خام بر میوہ ، طول مدت کولشک حرارتی
 یمینجہ پختہ و مفید اولہ میہ جنی کی ، خام اولان کیمسہ دخی آتش ہجر و فراقہ
 کرفنار اولینجہ نہ پختہ ، نودہ نفاقدن آزادہ اولور . فراق ، اوچ نوعدر :
 بری : دنیا فراقی کہ قابل ترقیات معنویہ اولان ذات ، دنیاک نار فراقده
 پختہ وانعام اخرویہ ایچون آمادہ اولور ؛ دیکری : مرشدک امروارانہ ایدہ چکی
 سیاحتدر ؛ اوچنجیسی ایسہ : مرید ، مرشدک خدمتندہ حاضر اولدینی حالہ
 ادواق معنویہ دن موقہ مہجور و بعید اولمسیدر .

مشنوی

﴿ رفت آن مسکین و سالی در سفر ﴾

﴿ در فراق دوست سوزید از شرر ﴾

« ترجمہ » قیوی اورر ایکن (بنم) دیان او ، مسکین کیندی و بر سنہ

دوستک فراقندہ شرر ہجراندن یاندی . [وارستہ شرحدر .]

مشنوی

﴿ پختہ کشت آن سوختہ پس باز کشت ﴾

﴿ باز کرد خانہ ہباز کشت ﴾

« ترجمہ » اول فراق آتشنہ یامش اولان پشیدی و کری دونوب

دوست و شریکنک خانہ سی اطرافہ طولاندی . « شترج » آتش فرقت آتی پختہ
 و بلا ی انایتدن آزادہ ایلدکن صکرہ دوستی جانبہ عودت فقط بودفعہ کمال محویت
 و تربیت ایلہ خانہ نک اطرافندہ طولانوب (بنم) کی تعبیرات انایت آمیزدن بجانب ایلدی .

بو وقعه (مصاییح) شریفده حضرت جابردن بوجه آتی روایت اولنورکه
 « آیت باب النبی صلی الله علیه و آله وسلم فدقت الباب فقال من فقلت انا فقال
 انا انا کانه کرهها » مآلی : جابر حضرت تری دیرکه : باب نبوته ککش و قیوی
 چالمشدم رسالتناه افندیمز : کیم او ؟ بیوردیلر . نم . دیدم . بو لفظی کره
 کوردکلرینی ایماء انا انا یعنی بن بن ! بیوردیلر .

بو حدیث « تنویر المصاییح » ده شوصورتله ایضاح اولنورکه : یعنی لم یرض
 النبی علیه السلام عن جابر التکلم بهذا اللفظ لان فی هذا اللفظ تعظماً و تکبراً
 فلم یرض النبی علیه السلام منه التکلم بلفظ فیہ التکبر و الانائیة . یعنی : جناب جابر ،
 (انا) دینجه نبی اکرم علیه السلام افندیمز حضرت تری جابربک بو لفظ ایله تکلم
 ایتمهسنه راضی اولمادی . زیرا (انا) لفظنده تعظم و تکبر واردر . بناءً علیه
 صلی الله علیه وسلم حضرت تری صحابی ، مشار الیهک تکبر و انائیتی حاوی اولاز
 بر لفظ ایله تکلمنه رضا کوسترمدی .

مشنوی

﴿ آن یکی آمد در یاری بزد ﴾

﴿ گفت یارش کیستی ای معتمد ﴾

« تَرْجِمَانُهُ » بر کیمسه کلدی . بر دوستک قپوسنی چالدی . ایچریدن

دوستی . ای معتمد کیمسک ؟ دیدی ؟ [وارسته شرحدر .]

مشنوی

﴿ گفت « من » کفتش برو هنکام نیست ﴾

﴿ بر چنین خوانی مقام خام نیست ﴾

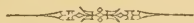
« تَرْجِمَانُهُ » قپوی اوران کیمسه ، (بن) دهینجه صاحب خانه اکا جواباً

وقتی دکل ، کیت . بونک کبی سفره کرم اوزرنده خام و ناپخته نک یری یوقدر ! دیدی .

« شَرَحٌ » مرشد و عاشق ، احباب انائیتی قبول ایتیموب ترک انائیت ایتیمجه

خوان کرمدن رد و تبعید و انجام کار اذن حق ایله صالح ورشید ایلر .

« تَرْجِمَهُ » هر کیمکه باب الهمیده (بن) و (بز) تعبیر اتندن بحث ایدر، او کیمسه باب مرحمتدن مردود اولوب (لا) اوزرینه طولاشیر . یعنی مرتبه هلا که دوشر ! « تَرْجِحُ » هر کیمکه کبر و انائتده بولنوب (بن) و (بز) کبی انائتی مشعر افکار و اقوالده بولنور ایسه باب مرحمت مأب ربانیدن مطرود اولهرق (الا) استثناسندن فائدهمند اولیوب بالعکس (لا) مرتبهسنه دوشر وهلاک اولور . بو هلاکدن مقصد (عدم) اولیوب سعادت ابدیهدن محروم ومعذب و مغموم اولمقدر .
 اخطار — مقصد عالی بی تأکیداً آتیده کی ماجرا نقل و انبا بیوریه جق و آرسالن ، قورد ، تیلکی حکایه حکمت علامه سی دها اکمال اولمیوب بر قباچ ایبات شریفدن صکره کوریه جکدر .

﴿ قصه آن کس که دریاری بکوفت از درون گفت کیست آن ﴾
 ﴿ گفت منم گفت چون تو تویی در نمی کشایم هیچ کس را ﴾
 ﴿ از یاران نمی شناسم که او من باشد ﴾

بو قصه ، اول کیمسه نك حقنده درکه : بر دوستك قوسنی چالدی . ایچریدن صاحب خانه ، کیمدر ؟ دیدی . قپویی اوران کیمسه (بنم) دینجه صاحب خانه جواباً : چونکه سنسك ، سکا قپویی آچام ؛ زیرا دوستلردن هیچ بر کیمسه بی پیامم که او (بن) اولسون دیدی .

روایت اولنوزرکه اصحاب کرامدن جابر رضی الله عنه فیخر عالم صلی الله تعالی علیه وسلم افندیمز حضرت تلرینسك باب مرحمت مأب رسالتپناهیلرینی اوروب فخر عالم (کیمدر ؟) دییه فرمان بیوردوقده حضرت جابر (بنم) دیدیکی جهته حضرت رسول المجتبا علیه افضل التحایا افندیمز بو (بنم) تعبیرینی اصلا بکنمیوب من بعد بویه دیماک اوزره حضرت جابر امر و تنیه بیوردیلر .

ایلدکده کمال ظرافت و حکمتله (الآن کماکان) بیورمشدرکه : (الآن دخی بویله در) دیمکدر . عارف ساهی مولانا جامی حضرتتلینک :
آن کان حسن بود و نبود از جهان نشان
الآن ان عرفت علی ما علیه کان
بیت حقیقت احتواسی ده بو مالی مفیددر .

مثنوی

﴿ هرچه اندر وجه ما باشد فنا ﴾

﴿ کل شیء هالک نبود جزا ﴾

« ترجمه » هر نه که بزم و جهمزده فانی اوله ، اکا (کل شیء هالک) جزا اولماز ! « شرح » حضرت مولانای رومی قدس سره السامی دریای عشق خداده مستغرق اولدقلری حالده قرآن عظیم الشانک عبارات و نکات حکمت آیاتک دقایق جلیله سنه و کندیسنگ فنا فی الله مرتبه سنی احراز ایتمش اولمیرینه استاداً جناب خدا لسانندن ترجمان اولوب بیوررلرکه : هر نه که بزم و جهمزده فانی اوله (هر شی هالکدر) جمله سنه داخل اولمیوب وجه باقیده داخل و بقا وابدیتاه سعادت واصلدر .

مثنوی

﴿ زانکه در الاست اواز لا کذشت ﴾

﴿ هرکه در الاست او فانی نکشت ﴾

« ترجمه » زیرا وجه الهییده فانی اولان کیمسه (الا) استناسنده اولوب (لا) دن کچمشدر . هر کیم که (الا) ده در ، او فانی دکلدر . « شرح » فنا فی الله اولان کیمسه (کل شیء) دن چیقوب (الا وجهه) استناسنه داخل و مترقی و حق تعالی حضرتتلی همیشه باقی اولدیغندن او مخلوق دخی باقی وابدیدر .

مثنوی

﴿ هرکه بر در او من و ما می زند ﴾

﴿ رد بابت او بر لا می تند ﴾

مشنوی

﴿ چون نبودی فانی اندر پیش من ﴾
 ﴿ فرض آمد مرا ترا کردن زدن ﴾

« تَرْجِمَانُ » چونکہ ہم حضورمدہ فانی اولمک ، سنک بوسنکی اورمق فرض اولدی . [بالادہکی شرح بویت شریفک دخی شرحی اولور .]

مشنوی

﴿ کل شیء ہالک جز وجہ او ﴾
 ﴿ چون نہ در وجہ اوہستی مجو ﴾

« تَرْجِمَانُ » ذات جناب کبریادن غیرى جميع اشیا ہالک وفانی در . چونکہ آنک وجہندہ دکل سک . و اراق آرامہ ! « شَرَحٌ » اشارت اولسان آیت کریمہ سورہ قصصک سکسان یدنجی آیت کریمہ سندہ در . شویلہ کہ : ﴿ ولا تدع مع الله الها آخر لا اله الا هو کل شیء ہالک الا وجہہ لہ الحکم والیہ ترجعون ﴾ معنای شریفی : حق تعالیٰ حضرت تالیہ برابر باشقہ الہہ دعا اتمہ ، جناب حقدن غیرى الہ یوقدر ؛ ہر شی فانی و ہلاک اولہ جقدر . (بلکہ آلان فانیدر) انجق وجہ وذات پاک خدا فانی دکادر وفانی اولیہ جقدر . حکم وفرمان حقہ مخصوصدر . سزده آنک جانبہ رجعت ایدرسکز . بیت شریفک مقصدع ایسنہ کانجہ : چونکہ ہر شی ہلاک اولوب بالکز ذات پاک کبریا ہمیشہ باقی وابدیدر ، سن دخی ای طالب حقیقت ! بقا ایستہ ایسنہک موہوم وسریع الزوال اولان وجودکی حق یولندہ وعشق خدادہ افنا ایلہ . « الاوجہہ » امر وفرمانی دائرہسنہ داخل ورضای باری بی استحصالہ نائل وابدیتہ قائل اول !

آیت کریمہدہ (ہالک) بیورلدی (یہلک) بیورلدی ؛ جملہ اسمیہدہ دوام وثبات قیدی اولدیغندن بو ہلاک ہر زمان ایچون جاریدر . (ازلدہ حق تعالیٰ وار ایدی وکندیسیلہ برابر باشقہ بر شی یوغیدی) مآلندہکی « کان الله ولم یکن معہ شیء » حدیث شریفی جناب جنید بغدادی استماع

« **تَرْجِمَهُ** » آرسلان قورده : ای کندیکی بکنمش اشک! بری کل دیدی.
 قورد ایلری کلدی، آرسلان پنجه اوروب آنی پاره لادی. « **شَرَحْ** » قدرت
 وعظمت وجلال، جناب رب المتعاله مخصوص اولوب، هر کیمکه بو حقیقی
 کاینی فهم و ادراک ایتمه رک کندیسنی بر شی ظن ایله انائیت و تکبره ابستدار
 واجتسار ایلر ایسه قهر و جلال جناب کبریا آنی تدمیر وافنا ایده جکی عند
 اولی النها هویدادر. بو بیت شریفده دخی قورد دن مقصد : اهل طمع وصاحب کبر
 وانائیت و شیردن مرام : قهر و جلال جناب عزتدر.

مشنوی

﴿ چون ندیدش مغز و تدبیر رشید ﴾

﴿ در سیاست پوستش از سر کشید ﴾

« **تَرْجِمَهُ** » آرسلان، قورده بین و تدبیر رشید کورمه پنجه سیاستده آنک
 پوستنی باشندن چکدی و دریسنی یوزدی. « **شَرَحْ** » هر هانکی صاحب طمع
 و اهل کبر و ریاده قابل اصلاح احوال بولنماز و او متکبر بیلدیکندن شاشماز ایسه
 آنی هر حالده معناً و بعض دفعه حسب الحکمه ماده شیر قهر خدا هلاک و احوالیر.

مشنوی

﴿ گفت چون دید منت از خود نبرد ﴾

﴿ این چنین جانرا بیاید زار مرد ﴾

« **تَرْجِمَهُ** » آرسلان قورده دیدی که : بنی کورمک یعنی نم دیدارم، سنی
 کندیکن کیدر مدیکی ایچون بویه جان، فغانله اولمک لازمدر. « **شَرَحْ** » قهر خدا،
 صاحب انائیت اولان دنی الطبعه دیر که : نم کمال قدرت و جلالی کورمش،
 بیلمش ایکن سن، ینه متنبه و فانی اولیوب کبره دوام ایتدک و نافر جام اولدک،
 آرتق سنی گرفتار عذاب و قهر ایله هلاک ایتمک فرض اولدی، علی الخصوص
 بعض مرتبه اشارت معنویه مظهر اولدق دن صکره ینه انائیت کوسترنلر ده از یاده
 مظهر قهر و بلا اوله جقلری هویدادر،

مشنوی

﴿ بزمر اکه بز میانہ ست ووسط ﴾

﴿ روہا خرکوش بستان بی غلط ﴾

« ترجمہ » بیان چکیسی دہ بکا عائد اولسون . زیرا بیان چکیسی وسطدر ای تیلکی ! سنده بلا غلط طاوشانی آل [قوردک خطاسی گرفتار اوله جفی جزا ایله کورینه جکندن وارسته شرحدرد]

مشنوی

﴿ شیر کفت ای کرک چون کفتی بکو ﴾

﴿ چون کہ من بائم تو کوی ماوتو ﴾

« ترجمہ » ارسلان قورده دیدی کہ : ای قورد ! سویله بقالم؛ ہم بولدیم

یرده سن نصل بزوبن دیه بیلورسک ؟ « شرح » حق تعالی به قارشی قورد صفتلی وصاحب اناایت اولان متکبر وطعمکارک انجام کار گرفتار اوله جفی مصیبت وعقوبت جناب کردکار وارسته تفصیل واشعاردرد .

مشنوی

﴿ کرک خود چه سک بودکو خویش دید ﴾

﴿ پیش چون من شیر بی مثل وندید ﴾

« ترجمہ » قورد نہ کوپکدرکہ ہم کبی شریکسز ، نظرسز بر ارسلانک

حضورنده کندئی کوروبده بن دیه بیلور ؟ « شرح » اصحاب کبر واناایتہ قارشی غضب جناب کبریا، لسان معنوی ایله همیشه بوپولده فرمان وندا بیورر،

مشنوی

﴿ کفت پیش آ ای خری کوخود خربد ﴾

﴿ پیشمش آمد پنجه زد اورا درید ﴾

﴿ امتحان کردن شیر کرک را و گفتن که پیش آی ای کرک بخش کن ﴾
 ﴿ صیدها را میان ما ﴾

ارسلانك ، ای قورد! كل باقالم شو آولری آرازده تقسیم ایت. دیو قوردی
 امتحان ایتسی بیانده در :

مشنوی

﴿ گفت شیر ای کرک این را بخش کن ﴾
 ﴿ معدلت را نوکن ای کرک کهن ﴾

« تَرْجَمَهْ » ارسلان : ای اسکی قورد ! تجدید معدلت ایده رک آولری
 و تقسیم ایت دیدی « شَرْحْ » قورد و تلکینک سوءظنی ارسلان، فهم واذعان
 ایتش ایکن افکار نامرضیه لرینی فعلاً دخی ظاهره اخراج ایتک ایچون عزم
 ویت ایلدی و بروجه مشروح قورده امر ویردی .

مشنوی

﴿ نایب من باش در قسمتگری ﴾
 ﴿ تا بید آدکه توجه کوهری ﴾

« تَرْجَمَهْ » ای قورد ! تقسیم خصوصنده بنم نایب اول که نه جوهر اولدیغک
 میدانه چیقسون ! [وارسته شرحدر] .

مشنوی

﴿ گفت ای شاه کاو وحشی بخش تست ﴾
 ﴿ آن بزرک وتو بزرک وزفت وجست ﴾

« تَرْجَمَهْ » قورد ارسلان دیدی که ، ای شاه ! بیان صغری سنک حصه گدره
 زیرا بیانی صغر بیو کدر سنده بیوک وچا بسک ! [بو معامله نک نتایجی آئیده
 کوریه جکندن وارسته شرحدر .]

مثنوی

﴿ مال دنیا شد تبسمهای حق ﴾
 ﴿ کردمارا هست و مغرور و خلق ﴾

« **تَبَسُّمُ** » دنیا مالی ، حق تعالینک تبسماری اولدی که : اول ، بزی هست و غافل و کهنه ایلدی « **تَشْرِیح** » بری دیه بیلیرکه : منکران ، حق تعالی حقنده اک زیاده سوء ظن ایدرلر ، انلردن بعضیسی بر چسوق مال و مناله مالک و ذوق و صفایه منهمکدرلر . اوسؤال مقدره جواباً بیورولورکه : اومال و راحت دنیا ، نتیجه سی الیم اوله جق بر صورتده باعث قهر و غضب خدادر ؛ زیرا غایت منکر و مرتکب افعال ردیه اولان برید ضمیر ، دنیاده گرفتار جزا اولسه متنبه اولوب مرحمت ربانیه به مراجعت و کندینی نائل نجات ایلر و جزادن خلاص پولور ایلدی ؛ حالبوکه سوء ظن ایله برابر ارتکاب ایلدیکی معاصی جزاسز قالسه مغایر عدالت و حکمت اولور . بوده شایان اخطاردرکه ، بعض تبسملر حقیقیدر ، یعنی منکر و سوء ظن صاحبی اولیان بر انسان مقبول مال و مناله مالک اولور ؛ ارتقدیرده اومال حلال و آنک ایچون اثر مرحمت و نعمت جناب ذوالجلالدر .

مثنوی

﴿ فقیر و رنجوری بهستت ای سند ﴾
 ﴿ کان تبسم دام خودرا بر کند ﴾

« **تَبَسُّمُ** » فقر و خسته لک سکا اولی در ، ای قابل استناد اولان عالیقدر ! زیرا اول تبسم کندی دافنی عاقبت ظاهر ایلر « **تَشْرِیح** » انجام کار ، دنیاده و سیما عقباده ظاهر اوله جق غضب جناب کبریابه گرفتار و حرام ماله مالک و دوچار اولمقندن ایسه فقر و مرض اولی اولدینی قبول کرده اولی النهار ؛ زیرا دنیانک فقر و مرضی موقت و جزای معنوی آخرت شدید و ابدیدر .

« تَرْجِمَهُ » حق تعالی به سوء ظن ایدنلرک باشی کسمز ایسم عین خطا اولور « شَرَحْ » اگر سوء ظن اصحابنه جزا ویرمز ایسم عین خطا اولور ؛ زیرا احواله حسن ظن وایمان ایدنلرله انلر مساوی اولمش اولورلر ؛ حالبوکه بوجهت مفایر عدل و حکمتدر . اشارت بیوریلان آیت کریمه سورهُ فِتْحَتِ التَّجِی آیت کریمه سیدر . شویله که : ﴿ و یعذب المنافقین و المنافقات و المشرکین و المشرکات الظانین بالله ظن السوء علیهم دائرة السوء و غضب الله علیهم و لعنهم و اعدلهم جهنم و سئات مصیراً ﴾ معنای شریفی : اړک و قادین اهل نفاق و اهل شرکی جناب حق معذب ایدر ؛ انلرکه حق تعالی به رسول الله علیه السلام و مؤمنین ، مظفر و منصور اولماز دیو سوء ظن ایدرلر . انلرک اوزرینه مغلوب و مقهور اولمردن عبارت برسوء دائره دائردر و الله تعالی انلرک اوزرینه غضب و انلره لعنت یلدی و انلرا یجون جهنمی حاضر لادی و جهنم نه فامصیر و مرجعدر .

مشنوی

﴿ وار هانم چرخ را از ننگتان ﴾

﴿ تا بماند در جهان این داستان ﴾

« تَرْجِمَهُ » چرخ سزک عار و عیب کزدن خلاص ایدمه بده جهانده بوداستان و ماجرا قالسون « شَرَحْ » بو بیت شریف ایله پیغمبر لرینه اطاعت ایتیموب احوال و اقوال نامرضیهده بولنشر اولان قوم نوح و نهمود و لوط کبی اقوام ظالمهیه اشارت او انورکه ، گرفتار اولدقلری غضب ربانی حکایه سی الآن و الی الابد جاریدر .

مشنوی

﴿ شیر با این فکر می زد خنده فاش ﴾

﴿ بر تبسمهای شیر ایمن مباحش ﴾

« تَرْجِمَهُ » ارسلان ، بو فکر ایله صورتا کولردی . لکن ارسلانک تبسم لرینه امین اولمه [سبق ایدن شرحلر ، بو بیت شریفک دخی شرحی اولور . شیرک تبسمدن مقصد عالی ، نه اولدیفی آئیده اشعار و ازبار او انور]

« **تَرْجِمَهُ** » ای عقلی ورایی، بنم جهان آرا اولان عطا واحسانمدن بولنانلر!
 « **شَرِّحْ** » دفعاتله عرض و بیان اولندیغی اوزره جلالالدین رومی قدس
 سره السامی حضرتلرینک دأب جلیانندرکه : بر حکایهده محبت و یا قدرت
 وعظمت بچی ایلر بلدیجه مظهری موقه ترک ایله کلامی جناب واجب الوجوده
 نقل ایدر . بوده شدت عشق و کمال محبتدن ناشی اولدیغی بدیهیدر؛ بناءً علیه
 بو بیت شریفک دخی مضمونی جناب حقدن اولهرق سوء ظن اصحابنه برخطاب
 وعتاب معنویدرکه : بو مضمون شریف ، قرآن عظیم الشانک بر چوق
 آیات پیناتنده موجوددر .

مشنوی

﴿ نقش بانقش چه سکال دکر ﴾

﴿ چون سکالش اوش بخشید و خبر ﴾

« **تَرْجِمَهُ** » نقش ، نقاشه نصل سوء ظن ایدرکه ، فکر و خبری نقشه
 نقاش احسان ایتمشدر . « سکال » ظن و فکر دیمکدر . « **شَرِّحْ** » مثال نقش
 اولان انسان ، جناب خاتقه قارشی سوء ظن ایله کندینی پریشان ایلر و تأمل
 ایلزکه ، واسطه ظن و فکر اولان عقلنی ینه جناب مولا کندیسنه احسان
 واعطا بیورمشدر .

مشنوی

﴿ این چنین ظن خسیسانه بمن ﴾

﴿ مر شمارا بود نسیکان زمن ﴾

« **تَرْجِمَهُ** » ای خلق جهانک عیبی و زمانک ننگ و عاری اولان سوء ظن
 اصحابی ؟ بو ظن خسیسانه بکامی ؟ [سوء ظن اصحابنه تکدیر ربانی اولدیغندن
 وارسته شرحدر .]

مشنوی

﴿ ظانین بالله ظن السوء را ﴾

﴿ کر نبرم سر بود عین خطا ﴾

مشنوی

﴿ شیر چون دانست آن وسواس شان ﴾

﴿ وانگفت و داشت آن دم پاستان ﴾

« ترجمه » آرسلان آنلرک وسوسه لرنی آکلادیسه ده اظهار ایتیموب او سرده سکوت ایتدی . [وارسته شرحدر .]

مشنوی

﴿ لیک باخود گفت بنمایم سزا ﴾

﴿ مر شمارا ای خسیسان وکدا ﴾

« ترجمه » فقط آرسلان کندی کندینه دیدی که : ای خسیس وکدا اولان قورد وتیلکی ، سزه لایق اولانی کوستریم . [آرسلانک ایده چکی معامله آتی ده کوریه جکندن بویت شریف دخی وارسته شرحدر .]

مشنوی

﴿ مر شمارا بس نیامد رای من ﴾

﴿ ظن تان ایدت در اعطای من ﴾

« ترجمه » بنم رایم سزه کافی کلدیمی ؟ بنم اعطا واحسانمه سزک ظنکر بومی ایدی ؟ « شرح » بو افاده شیر دایرک ، قورد وتیلکی حقنده کندی کندینه اولان کلامیدر . بیوک آدم لک احسان ومرتندن وسماجناب حقلک لطف ومرتندن هیچ بروقت شبهه وسوء ظن ایتاملی ، ایدیلیر ایسه بک چوق مضرات رونما وسوء ظن صاحبی دنیا وعقباده معنأ پریشان وبی نوا اولور .

مشنوی

﴿ ای عقول ورای تان از رای من ﴾

﴿ از عطا های جهان آرای من ﴾

فانه ينظر بنورالله انهم جواسيس القلوب يدخلون في قلوبكم ويطلعون على اسراركم فاذا جالستموهم فجالسوهم بالصدق ﴿ بيوراشدرکه : مؤمن اولان ذاتك ذكاوت وفراستدن صايقنكز ، چونكه او مؤمن ، نورالله اياه نظر ايلر ، صاحب فراست اولانلر ، قلبرك مفتشلايدر ، قلبلر بكنزه كيررلر واسرار بكنزه مطلع اولورلر . هر نه وقت آنلر اياه بر محله او طورر ايسه كز صدق اياه او طور بكنزه . ﴿ ديمكدر .

مشنوی

﴿ هين نكه دار ای دل اندیشه خو ﴾

﴿ دل زانديشه بدی در پیش او ﴾

﴿ ترجمه ﴾ ای اندیشه خویلو کوکل ! صاحب فراستك حضورنده

افكارسيته ده بولنمقدن قلبكي حفظ اياه . ﴿ شرح ﴾ انسان ، دائما ادب و حيا اياه اعمال ممدوحه ده بولنمغه چايشوب افعال مقدوحه دن مجانبت ايمسني تا كيدا تيبه صدنده كي بو بيت شريفده لطيفدر .

مشنوی

﴿ داند او خررا همی راند خموش ﴾

﴿ در رخت خندد برای روی پوش ﴾

﴿ ترجمه ﴾ صاحب فراست ، سنك جميع افكاركي بيلير؛ مع مافيه مركبي

ساكتانه سورر ؛ او ذات سنك يوزكه كولر ، فقط تغافل و تجاهل كوسه ترمنك ايچون كولر ! ﴿ شرح ﴾ نه بيوك حقيقت! فوق العاده ذكي وعافل آدملر كورينوركه ، مخاطبلري ولو غير صحيح بر شي ديسه او ذات ذكي ، مطلع اولديغه رنك ويرمز ، بالعكس كويا نمون وقانع اولمش كبي كولر ، تبسم ايلر ومخاطب احق ، او عاقل قانديردم ظن ايدر ؛ حالبوكه صاحب فراستك عقل وقلي مانند دريا واسع اولوب بحرك امواجي كبي صورتا كولر اما حقيقتده او مقوله خار وخاشاكي كناره آتار .

مثنوی

﴿ كرك و روبه را طمع بود اندران ﴾

﴿ که رود قسمت ببدل خسروان ﴾

« تَبَجَّهْرُ » قورد ایله تیلکی بو شکارک ، خسروانه بر عدالتله تقسیمنه طمع ایندیله. « شَرَحْ » خلقت و طینتی عادی اولان ارباب خست ، کندی طمع و دنا نلرندن طولای بیسوک اولان ذواتی ده کندیله کبی قیاس و آنک اوزرینه قبلرنده بر فکر بی اساس وضع ایدرله .

مثنوی

﴿ عکس طمع هر دوشان یر شیر زد ﴾

﴿ شیر دانست آن طمههارا سندن ﴾

« تَبَجَّهْرُ » قورد و تیلکینک حرص و طمعی آرسالنه منعکس اولوب او طمعک سند و سینی بیلدی . « شَرَحْ » عقل و فراستی بیوک اولانلرک الک اوافق ، اک اهمیتسز بر حرکت و کلامدن ویا بر لفظ و نظردن قارشینسنده کی آدمک حسیات قلبیه و عقلیه سنی کاملاً فهم ایده جکاری محقق اولدینی جهتله اویله ذوات ستوده صفاتک نزدنده بواند قجه دکل خارجی صورتده ترک ادب ، حتی عقل و قلب واسطه سیله بیه افکار و حسیات ناروادن اجتناب و فراغت ایتمک الزمدر حتی : علاما یاننده لسانی ، مشایخ عننده قلبی محافظه ایتمک ارباب عرفانک جمله و صایا سندندر .

مثنوی

﴿ هر که باشد شیر اسرار و امیر ﴾

﴿ او بداند هر چه اندیشه ضمیر ﴾

« تَبَجَّهْرُ » هر کیم . اسرار آسالنی و امیری اولورسه ، ضمیر و قلب هر نه دوشونور ایسه بیلیر ! « شَرَحْ » اسرارک شیر و امیری تعبیر ایله صاحب فراست اولان ذواته اشارت اولمشدر . حدیث شریفده ﴿ اتقوا فراسة المؤمن

« تَرْجِمَانُ » چونکہ بوجہ امت — قوردایاہ تیلکی — طاغ طرفہ آرسلانک رکابندہ اولہرق شوکت و عظامتہ کتیدیلر . یعنی طاغہ طوغری کیدیجہ...

مشنوی

- ﴿ کاو کوھی و بز و خر گوش زفت ﴾
- ﴿ یافتند و کار ایشان پیش رفت ﴾

« تَرْجِمَانُ » طاغ صیغری و طاغ کچیسی و ایری ، سمیز بر طاوشان بولدیلر و ایشلری ایلریلدی ، یعنی یولنہ کیردی .
 صیدہ مخصوص بو تعبیرات و عبارات و ارستہ شرحدر؛ فقط مقصد ، آتیدہ آ کلاشیہ جنی ! خطر اولنور .

مشنوی

- ﴿ هرکه باشد در پی شیر حراب ﴾
- ﴿ کم نیاید روز و شب اورا کباب ﴾

« تَرْجِمَانُ » هرکیم ، غایت حرب ایدیجی اولان آرسلانک ایزندہ تابعی اولور ایسه کیجہ و کوندوز کبابی اکیلمز . « شَرَحُ » هرکیم مقتدر و عاقل بر مرشد و یابینوک بر ذاتک معیتندہ بولنور ایسه تربیہ دائرہسندہ بولندیجی مدتجہ لطف و نعمتلردن محروم قالماز .

مشنوی

- ﴿ چون زکہ در پیشہ آوردند شان ﴾
- ﴿ کشته و مجروح و اندر خون کشان ﴾

« تَرْجِمَانُ » چونکہ آنلری طاغدن ، محل اقامتلی اولان اورمانہ اولدیلمش ، یاردلمش وقان ایچسندہ قالمش اولہرق چکهرک کتیدیلر . [بیت شریفک مال عالمسی ، آتیدہکی بیت شریفہ مربوطدر .]

مشنوی

﴿ در ترازو جو رفیق زر شدست ﴾

﴿ نی ازان که جو چوزر جوهر شدست ﴾

« **تَرْجَمَهُ** » ترازیده آرپه آلتونه آرقداش اولمشدر. بورفاقت، آرپه نك آلتون

كجی جوهر اولسی سبیدن دكل ! « **شَرْحُ** » نه حكمت آلود بره نال ! بن بیوك
و حیثیتی بر انسانم دیما میدر. فقیر کیمسه لر ایله نصل برابر بولنیم و مشاوره
ایده ایم طرزنده عظمت فرو شلق یا پامایدر. مقصد، کشف حقیقتدر. کورمز میسك؟
ترازیده آلتونك قیمت صحیحه سی آرپه ایله طارتیلیر. آرپه ایله برابر بواندیغندن
طولایی آلتونه اصلا نقیصه حاصل اولماز. بالعکس آرپه نك آلتون ایله برابر
بولنسی آلتونك وزن قیمتته خدمت ایدر.

مشنوی

﴿ روح قالب را کنون همره شدست ﴾

﴿ مدتی سك حارسی درکه شدست ﴾

« **تَرْجَمَهُ** » روح شیمدی قابله یولداش اولمشدر. نیته کیم بر مدت کوپك

درکاهك بکجیسی اولمشدر. « **شَرْحُ** » بو بیت شریفك مأنندن مقصد عالی :
آرپه آلتون ایله برابر ترازوده اولدیغی حالده آلتونك قیمتته خلل کلیه جکی کجی
بری بریله اعتبارده نسبت قبول ایتمز. روح ایله تنده برابر بواندقلرندن
روجك اعتبارینه خلل کلز. نیته کیم (وکلهم باسط ذراعیه بالوصید) آیت
کریمه سیله انبا بیورلدیغی اوزره اصحاب کهف ایله برکاب مغاره ده برابر بولنمشدر.

مشنوی

﴿ چونکه رفتند این جماعت سوی کوه ﴾

﴿ در رکاب شیر بافر و شکوه ﴾

« تَرْجِمَهُ » بویله بر ماه منیره کوا کبدن عارلر واردر ؛ او ماهک میانه اخترانده بولنمی کال سخا و کرمندندر . « شَرْحٌ » اویله بر شاه جلالت پناهک بعض آدملر ایله صحبت ایتمی کمال مرحمت و مروتندن طولاییدر . یوقسه آنک قدر و علوتی باشقه و عاجز اولانلرک حالی باشقه اولدیفی وارسته تفصیل و انبأدر .

مشنوی

﴿ امر شاورهم یمیر را رسید ﴾

﴿ کرچه رأی نیست رأیش را ندید ﴾

« تَرْجِمَهُ » « شاورهم » امری پیغمبر علیه الصلوة والسلام افندیمر حضرتلرینه نازل اولدی ؛ کرچه اول ذات پاکک رأی شریفنه هیچ بر رأی معادل و نظیر دکلدر . « شَرْحٌ » اشارت اولان آیت کریمه ، سورة آل عمرانک یوز اللی طقوزنجی شو آیت کریمه سیدر : ﴿ فبما رحمة من الله لنت لهم ولو كنت فظاً غليظ القلب لانفضوا من حولك فاعف عنهم واستغفر لهم وشاورهم في الامر فاذا عزمت فتوكل على الله ان الله يحب المتوكلين ﴾ معنای شریفی : « ایمدی یا محمد حق تعالیدن اولان مرحمت حسبیلله غزادن فرار ایدن طائفهیه ملایمت ایتدک واکر شدید واعر کوکللی اولایدک البته احبابک پراکنده اولور ، طاغیلیر ایدی ، ایتدکری تقصیردن طولای آ نلری عفو و آنلرایچون مغفرت طلب ایله وایش خصوصنده کندیلرله مشاوره ایت و مشاوره دن صکره عزم ایتدکده حق تعالییه متوکل اول ! زیرا الله تعالی متوکللری سور . » بو آیت کریمه حسن اداره امور حقنده بر دستور حکمتدر . غلیظ القلب اولماق و مشاوره یی سومک و عزم و نیتدن صکره تردد ایتمک ضمنتده اولان اوامر ، جهان سیاستده بر اکسیر اعظم و ظلمت دنیاده مانند ماد انوردر .

بیت شریفنه کلنجه : حکایه اولنمقده اولان او ذاتک رأی مصیبه باعث حیرت جهان ایدسهده اراده ربانییه امتتالاً قورد و تیلکی صفتنده کی یرتیجی ، حیله جی احباب نفس ایله برابر بولنمش و آنلر ایله مشاوره ایتددر .

« تَنْجِيحُهُمْ » هر نه قدر اركك آرسلا نه آنلرك رفاقندن عار توجه ايدرسده او اكرام ايلدى ويولداشلق كوستردى . « شَرْحُ » عظمت و قدرت جناب كبريا زرده ، انسانلرك عجز و مسكنتى زرده ده ؟ مع مافيه جناب مولا ايله انبيا و اولياء الله حضراتى كال لطف و مرحتلرندن نبي بشره مروت و معاونت ايدرلر .

مشنوی

﴿ این چنین شهرا ز لشکر زحمتست ﴾
 ﴿ لیک همره شد جماعت رحمتست ﴾

« تَنْجِيحُهُمْ » بويله بر شاهه عسكردن زحمت واردر ؛ لکن آنلره همراه اولدى ، زيرا جماعت رحمتدر . « شَرْحُ » آرسلانن مقصد ، قدرت و عظمت جناب خدا يا خود شير يشه حقيقت اولان مردان عرفان انما اولديني بو قصه حكمت افزاده بيان و انبا اوانه جقدر . فقط مشنوی معنوينك دأب جليلي مقتضاسنجه محانه كوره مثاللر كوستريلير . بو بيت شريفده آرسلانن مقصد : بر ولى كامل ؛ قورد ، تيلكى كبي حيوانلرك ذكر و اتيانندن مرام : هنوز صفت حيوانيه سنه غلبه ايدمه يرك مرتبه انسانيه واره ميان ارباب نفس و هوا و بى نوايان كدا چشماندر . بونلرك وجودلرى احوال نفسانيه لر ينك مر كبي اولوب صورتلرى بشريته ، سيرتلىرى حيوانيته در .

حديث شريفده بيور بيلور كه : (اجماعة رحمة) يعنى جماعت رحمتدر . شير كبي بر مرد دليره عادى كيمسه لردن فائده و معاونت دكل زحمت و اذيت كلير ايسه ده حسب المرحه آنلر ايله برابر بولنق بر صفت ممدوحه در .

مشنوی

﴿ این چنین مه راز اختر نسکهاست ﴾
 ﴿ او میسأه اختران بهر سخاست ﴾

مشنوی

- ﴿ شیر و کرک و رو بپی بهر شکار ﴾
- ﴿ رفته بودند از طلب در کوهسار ﴾

« تَرْجَمَانُ » آرسالان و قورد و تیلکی ، صید و شکار ایتمک ایچون طلب
 و استفاده ضمنده طاغه کیتمش ایدیلر .

مشنوی

- ﴿ تابه پشت همدگر بر صیدها ﴾
- ﴿ سخت بر بندند بار و قیدها ﴾

« تَرْجَمَانُ » بر برینک یاردیمبله صید خصوصنده یوللرک لازم کلن یرلرینی
 قوتلی باغلامق ایچون ! . . . [آرسالان و قورد و تیلکیدن مقصد نه اولدینی
 بر قاچ پتدن صکره آکلاشیله جقدر . هنوز حکایه نك صورت ظاهره سی
 رونما اولدینی ایچون وادی شرحده اجاله قامه لزوم کورلماشدر .]

مشنوی

- ﴿ هرسه باهم اندران صحرای ژرف ﴾
- ﴿ صیدها کیرند بسیار و شکر ف ﴾

« تَرْجَمَانُ » هر اوچی برابر او کنیش صحراده پک چوق آو اولامق
 ایچون . .

مشنوی

- ﴿ کرچه زیشان شیر نررا نك بود ﴾
- ﴿ لیک کرد اکرام و همراهی نمود ﴾

« تَرْجَمَانُ » کیمیاده باقیر ایتیر کبی کندی وارلغکی هستی نواز و واجب الوجود اولان جناب حَقِّک وارلغنده اریت و محوایت ! « شَرَحُ » جناب واجب الوجودک وارلغی قارشیسنده باقر کبی اولان کندی وارلغکی عشق و محبت خدا ایه اریت که مظالم ایکن منور و جاهل ایکن عارف اولهسک !

مشنوی

﴿ در من وما سخت کردستی تو دست ﴾

﴿ هست این جمله خرابی ازدو هست ﴾

« تَرْجَمَانُ » سن ، بن و بز دیمکده الکی قوی ایتدک ! اما خرابلغک جمله سی ایکی وارلق اعتبار ننددر . « شَرَحُ » بن بویه ایتدم ، بز بویه آدمز کبی انائی مشعر عقلاً و لساناً استعمال ایلدیکک حالات و تعبیرات سنک ایچون باعث تحریب دنیا و عقبادر . سلامت ایستر ایسهک موجودیت کلیه حقیقه قارشیسنده کندیکه وجود ویرمکه مزین وارلغکی ، نفسک عظمتی قیروب محو وافنا ایتمه ایسک که ترقی حقیقی به مظهر اوله بیلهسک !
بو حقیقی مثال ایه بیان و اظهار ایچون آتیده کی قصه عبرت نما ، روشنائی بخش اصحاب عقل و ذکادر .

﴿ رفتن کرک ور و به در خدمت شیر بشکار ﴾

قورد ایه تیلیکی آرسلاک خدمت و معیتده اوله رق شکاره کیتدکلرینه

داؤردر :

و شان صمدانیسی اعلا و اعلان ایتمسی هر مؤمن ایستر و پک چوغنی بوکچالیشیر .
فقط بو مقصد عالی به واصل اولمق ایچون اک مؤثر چازه ترک کبر ایله کندیخی
خوار و بی اعتبار عدا یتمکدر . حتی نمازده کی سجده نکده علوی تو اضعدن ناشیدر .

مشنوی

❖ چیت توحید خدا آوختن ❖

❖ خویشتن را پیش واحد سوختن ❖

« **تَرْجِمَه** » جناب خدانک توحیدینی اوکرمک ندر ؟ انسان کندیخی
واحد حقیقینک حضورنده یاقق و محو یتمکدر . « **شَرَح** » توحید و تجیل
و تعظیم خدا کافه مؤمنین طرفدن لسان ایله ادا اولتمقددر . بو اوراد لسانیه
داعی فائده در ؛ فقط معنوی صورتده تعظیم و توحید کبریا به کلنجه ، ابتدا
انسان ، کندیخی خوار و خاکی طرتمق ، ثانیاً هستی مجازیسی عشق جناب رب
ایله افنا و احراق یتمکدر .

مشنوی

❖ کر همی خواهی که بفروزی چوروز ❖

❖ هستی همچون شب خود را بسوز ❖

« **تَرْجِمَه** » اگر دائماً کون کبی شعله لیمک ایستر ایسه ک قارانلق کیجه به
بکزه بن هستی موهومی یاق ! « **شَرَح** » اگر دارینده کندیخی علوی و نورانی
کورمک آرزو ایدر ایسه ک مظلوم اولان بو هستی صوری بی عشق خدا ایله یاق !
مثلاً موم یا تنجه پر نور اولور . شو قدرکه مومک ویردیکی شمع ، موقت
و عشق خدادن حاصل اولان انوار ، ابدیدر .

مشنوی

❖ هستیت در هست آن هستی نواز ❖

❖ همچو مس در کیمیا اندر کداز ❖

كهفك اون يدنجي آيت كريمه سنى اشارت ايلر . شويبه كه : ﴿ وترى الشمس اذا طلعت تزاور عن كهفهم ذات اليمين واذا غربت تقرضهم ذات الشمال وهم في فجوة منه ذلك من آيات الله من يهدى الله فهو المهتد ومن يضلل فلن تجد له ولياً مرشداً ﴾ معنای شريفی : حبييم ! اصحاب كهفك مكاني بويله بريرده دركه آني كورمش اولسه ايدك كورر ايدك كه كونش طوغديني زمان مغاره لر ينك صاع طرفنه تمايل ايدر وغروب ايتديكي وقتده صول جانبنه ميل ايلر ايدى واصحاب كهف اول غار سيندن واسع بر حالده ايديلر . ذكر اولنان حاللرى الله تعالينك آيات صمدانيه سندندر . بر كيمسه يي الله تعالى طريق هدايته تسليك ايدرسه او انسان فلاح وسلامته يول بولور وبر كيمسه يي اضلال ايدرسه اكا هيچ بر يول كوستريجي ولي مرشد بوله مازسك ! بيت شريفك شرحه كانجه : اولياء الله هر زرده بوانسه لر امين اولوب اصحاب كهف حضراتنه كونش فصل ميل وخدمت ايدر ايسه جناب حقاك امرينه منقاد واصحاب كهف مثالي اولان اولياء الله كه ده آفتاب وماهتاب ، خدمتليينه شتاب ايلر .

مشنوی

﴿ خار جمله لطف چون كل مى شود ﴾

﴿ پيش جزوى كوسوى كل ميروود ﴾

« تَرْجِمَانُهُ » كل جانبنه كيدن بر جزئك حضورنده ديكنلر ، بيله سراپا كل كبي لطيف اولور . « شَرْحُ » ديكن ، كلدن طولايي اعتبار بولديني كبي جزء اولان انسانده بر مرشد كاماك تربيه سيلاه كله طوغرى متوجه وروان اولور وذاتي قيمت بيكران بولور ،

مشنوی

﴿ چيست تعظيم خدا افراشتن ﴾

﴿ خويشتن را خوار و خاكى داشتن ﴾

« تَرْجِمَانُهُ » ، حق تعالى حضرتلرينك تعظيمي يوكسلتمك ندر ؟ انسان كنديني ختمير و خاكى طوتمندر . « شَرْحُ » ، حق تعالى حضرتلرينك عظمت

مشنوی

﴿ هر که مرد اندر تن او نفس کبر ﴾

﴿ مرورا فرمان برد خورشید وابر ﴾

« تَبَجَّجَهُ » بر کیمسه نك بدننده آتش پرست اولان نفسی اولور ، محو

اولورسه کونش وبلوط آنک امرینه رام اولور. « شَرَحْ » هر کیم ارادات ربانیه نك

اجراسیله مثال آتش پرست اولان نفس اماره یی اماته وکندی فیض مغوبله
احیا ایتمش ایسه آفتاب و سحاب وهر شی اکا اطاعت و انقیاد ایله .

مشنوی

﴿ چون دلش آموخت شمع افروختن ﴾

﴿ آفتاب او را نیارد سوختن ﴾

« تَبَجَّجَهُ » او کیمسه نك قلبی ، شمع عشقی یا قنی او کردی ؛ گونش

آنی یا قغه قادر اوله ماز . « شَرَحْ » آتش عشق خدا ایله موزان و نور افشان

اولان عاشقان ، شمسک حرارتدن محترق اولمق دکل ، نفسک بیله شدید
بولنان نار فلاکت بارندن نائل امان واذن حق ایله جهنمدن بیله « جز یا مؤمن

فان نورک اطفأ ناری » یعنی « ای مؤمن ! کچ که سنک نورک بنم آتشمی
سوندیریور. » خطابنه مظهر اوله رق جسر صراطدن گذران اولورلر .

مشنوی

﴿ کفت حق در آفتاب منتجم ﴾

﴿ ذکر تراور کذی عن کفههم ﴾

« تَبَجَّجَهُ » حق جل وعلی حضرتلری نور صاچان کونش حقنده کونش

« تراور عن کفههم » بیور مشدر . « شَرَحْ » بو بیت شریف سورده

تَبَجَّهْرُ ، ای قارداش ! ایکنه نك زحمتنه قاتلان ! صبرایت ! نفس نیشترینك
 كندی کبر و مشقتندن قورتوله سئك ! « شَرَحْ » طالبان حقیقت ، هنوز
 نفس اماره در که سنده بولندینی صره ده مجلوب هوا و مغلوب سودا اوله رق
 بر ارزویی موقع فعله کتیرمك ایستر ایکن وادی امتحانده که ره جکی اذیته
 صبر و تحمل ایتمزده بویه فریاد ایدرسه بو عالمده مصائب و اکداره صبر و ثبات
 ایتمک و آرسالن یورکلکی ، متانتلی اولمق ، قطع مراتب مغنویه ایچون نفسك
 نیشتر اضطراب آورینه تابع اولیه رق مقدراته تسلیم کردن اطاعت ایتمک
 لازم کلدیکنی کوسترن بو بیت عارفانه بر نصیحت عاقلانه در . هر بر زخم و زحمتك
 ظهورنده فریاد و تحملسز لکه باشلار ایسك شیر ژیان دکل بلکه ذکر سبوق ایدن
 مرد قزوینی کبی شایان خنده بر عاجز و بی درمان اولورسك ! نمازسز ، صومسز ،
 ریاضتسز ، جهادسز ، احصا صل زحمتسز اوله رق مرتبه علویه قازانمق امید
 و خیالنده بوانر ایسك قویروقسنز ، قولاقسنز ، قارنسز آرسالن وجوده
 کتیرمك خیالنه صاپمش بر تهی دل ابلهه بکزه مش اولورسك !

مشنوی

﴿ کان گروهی که رهیدند از وجود ﴾

﴿ چرخ و مهر و ماهشان آرد سجود ﴾

تَبَجَّهْرُ ، قیود وجوددن خلاص اولان ازادکانه قارشیی سما ، کونش ،
 آی سجده ایدر . « شَرَحْ » نفسك شرنندن خلاص اولوب افکار و افعالی
 ارادات ربانیه نك اجراسنه حصر ایتمش اولان انبیای ذیشان و اولیای کرامك
 درجات مغنویه سی او قدر علوی و حکمتله مالیدر که ذکر اولنسان اجرام
 بیه آنلره معنأ رعایت و خدمت ایدر لر . اجرام سما و یه نك سجودی قانون -
 خلقت ایجابجه غروب لری زمانسده کی وضعیت مائله لریدر . کرچه او غروب
 هر بر انسان صورتا کورر ایسه ده طلوع و غروبده کی حکمت و حلول زمان
 عبادت ایچون اولان اشارت یالکز اهل عرفانه بحق عیان بر حالتدر ، اجرام فلکیه
 نوعا اول زمره جلیله اصحابنه خدمت و سجده ایتمش اولور لر . هله اهل حالک
 اجرامه و هر شیئه اولان عظیم تأثیراتی اصحاب عرفان نزدنده بدیهیدر ،

« تَرْجِمَه » قزوینلی دیدی : آرسلانک قارنی ده اولسون ! زیرا
درد چوغالدی ، یاره یی اکیک اور !

مشنوی

- ﴿ خیره شد دلاک و بس حیران بماند ﴾
- ﴿ تا برین انکشت در دندان بماند ﴾

« تَرْجِمَه » رسم ایدن شخص ، قزوینلینک بو حاله شاشدی قالدی .
تعجبیدن بر چوق زمان پارماغی اغرنده قالدی .

مشنوی

- ﴿ بر زمین زد سوزن از خشم اوستاد ﴾
- ﴿ کفت در عالم کسی را این فتاد ﴾

« تَرْجِمَه » رسم اوسته سی حدتندن ایکنه یی یره اوردی . دیدی :
عالمده بر کیسه یه بویله بر ایش واقع اولدیمی ؟

مشنوی

- ﴿ شیر بی دم و سرو اشکم که دید ﴾
- ﴿ این چنین شیری خدا خود نافرید ﴾

« تَرْجِمَه » قویروغی ، باشی ، قارنی اولمایان آرسلانی کیم کوردی ؟
خالق متعال حضر تتری بیله بویله بر آرسلان پارآمدی .

مشنوی

- ﴿ ای برادر صبر کن بر درد نیش ﴾
- ﴿ تارهی از نیش نفس کبر خویش ﴾

« **تَبَجَّهْرُ** » قزوینی باغیردی: ای رسم یاپان! شیمدی رسم اتمکه باشلادیغک
 آرسالانک هانکی ضویدر؟ رسم ایدن: ای ای انسان! بو آرسالانک قولاغیدریدی.

مشنوی

﴿ گفت تا کوشش نباشد ای حکیم ﴾

﴿ کوش را بگذار و کوله کن کلیم ﴾

« **تَبَجَّهْرُ** » قزوینی دیدی: ای حکیم! فولانغی اولسون! قولاقدن
 واز کج وکلیمی قیصه طوت! یعنی ایشی اوزاتمه!

مشنوی

﴿ جانب دیگر خلش آغاز کرد ﴾

﴿ باز قزوینی فغانرا ساز کرد ﴾

« **تَبَجَّهْرُ** » رسم یاپان دیگر طرفه ایکنه بی باتیرمغه باشلادی. قزوینی ده
 تکرار باغیرمغه باشلادی.

مشنوی

﴿ کین سوم جانب چه اندامست نیز ﴾

﴿ گفت اینست اشکم شیر ای عزیز ﴾

« **تَبَجَّهْرُ** » بو اوچنچی طرفده آرسالانک هانکی عضویدر. رسم یاپان:
 ای عزیز! بو آرسالانک قانیدر دیدی.

مشنوی

﴿ گفت تا اشکم نباشد شیر را ﴾

﴿ کشت افزون در دم زن زخمها ﴾

مشنوی

﴿ از دم و دمکاء شیرم دم گرفت ﴾

﴿ دمکه او دمکهم محکم گرفت ﴾

« تَرْجِمَانُ » آرسلانك قویروغیله قویروق صر قومنن نفسم طوتلدی
آنك قویروق محلی بنم محل نفسم اولان بوغازمی طوتدی . « شَرِیحُ » ذکر
سبق ایدن و آتیده کلکده ازلان ایبات حکمت آیات بر مقدار زحمت کوردکاری
کبی فریاده بدء ایدن نامردلر حقنده وارد در .

مشنوی

﴿ شیر بی دم باش کو ای شیر ساز ﴾

﴿ که دلم سستی گرفت و زخم کاز ﴾

« تَرْجِمَانُ » ای آرسلان ترسیم ایدن رسام ! وارسون ارسلان، قویروقسز
اولسون ! زیرا بنم کو کلم مقاص وایکنه نك یاره سندن ضعیف اولدی .
[بو بیت شریف صبر سزلتی مشعر در .]

مشنوی

﴿ جانب دیگر گرفت آن شخص زخم ﴾

﴿ بی محابا و موا سایی و رحم ﴾

« تَرْجِمَانُ » رسام باشقه بر طرفه قیدسز و محبتسز و مرحمتسز اوله رق
ایکنه بی باتیرمغه باشلادی .

مشنوی

﴿ بانك کرد او کین چه اندامست ازو ﴾

﴿ کفت این کوشست ای مردنکو ﴾

« تَرْجَمَه » رسمی یاهجق شخص ، ایکنه‌نی باتیرمغه باشلا پنجه ایکنه‌نك آجیسی ، حریفک صیرتنده یر ایتدی .

مشنوی

❦ په‌لوان در ناله آمد کای سنی ❦

❦ مرصرا کشتی چه صورت می‌زنی ❦

« تَرْجَمَه » کندینی په‌لوان کوسترمک ایسته‌ین قزوینلی فریاده باشلادی .

ای سنی ! بنی اولدیردک ! نه رسمی یابیورسک ؟ « مِشْرَحْ » چوق آدملر واردرکه ضعف قلبلرینی بیامیوب کندیلرینی مردغیور ظن ایدرلر . مع‌مافیله کرک طرفته ، کرک سائر معاملاتده پک جزئی برزخم واضطراب کوررلر ایسه فریاده باشلارلر و کندیلرینی شایان اسف و خنده ایدرلر .

مشنوی

❦ کفت آخر شیر فرمودی مرا ❦

❦ کفت از چه عضو کردی ابتدا ❦

« تَرْجَمَه » رسام : بکا . آرسالان رسمی یاپ بیورمدکی ؟ دیدی .

قزوینلی اوت ! اما آرسالانک هانکی عضوندن ترسیمه باشلادک ؟ دیدی .

مشنوی

❦ کفت ازدمکاه آغازیده ام ❦

❦ کفت دم‌بگذارای دودیده‌ام ❦

« تَرْجَمَه » رسمی‌بابان : آرسالانک قویروغندن باشلادم دیدی . قزوینی‌ده :

ای ایکی کوزم ! قویروغندن واز کج ! قویروغنی ترسیم ایته ! دیدی .

[دلاك ، حمامده بولسان خدمتكارلره اطلاق اولنديگي قان چيقاران و ايكنه ايله بو كبي رسملر ترسيم ايدنلرده تعبير اولنور .] معنای بيتی ایضاحه حاجت یوقدر .

مشنوی

﴿ گفت چه صورت زخم ای پهلوان ﴾

﴿ گفت برزان صورت شیر ژیان ﴾

« تزجیمه » رسم یاپان ، قزوینی یه دیدی : ای پهلوان ! نه رسمی یاپیم ؟ غضبلی بر آرسالن صورتی رسم ایت ! جوانی وپردی . [وارسته شرحدر .]

مشنوی

﴿ طالع شیرست نقش شیرزن ﴾

﴿ جهد کن رنگ کبودی سیرزن ﴾

« تزجیمه » [قزوینی دیدی :] .نم طالع آرسالندر ؛ آرسالن نقشنی اور ! چالیش که نقشده مائی رنگی چوق و طوق اولسون ! بو بر قاج بیت شریفدن مقصد عالی ، نه اولدینی آتیده کوریه جکی اوزره نقل ماجرادن عبارت اولدیغندن آریجه شرحه لزوم کورلما مشدر .

مشنوی

﴿ گفت بر چه موضعت صورت زخم ﴾

﴿ گفت بر شانه کهم زن آن رقم ﴾

« تزجیمه » [رسم یاپان قزوینی یه] دیدی : صورتی نره که یاپه ییم ؟ [قزوینی] دیدی : صیرتمده ایکی کوره کم اوزرینه یاپ !

مشنوی

﴿ چون که او سوزن فرو بردن گرفت ﴾

﴿ درد آن در شانه که مسکن گرفت ﴾

﴿ کبود زدن قزوینی بر شانکاه صورت شیر و پشیمان شدن او ﴾
 ﴿ بسبب زخم سوزن ﴾

(قزوین) لی بر شخص ، صیرتنک ایکی کوره کی اوزرینه ارسلان صورتی
 دو کدورمه سی وایکنه نك آجیسندن پشیمان اولمی بیاننده در :

مشنوی

﴿ این حکایت بشنو از صاحب بیان ﴾
 ﴿ در طریق و عادت قزوینیان ﴾

« تَبَجَّحْتُمْ » بو حکایه بی صاحب بیاندن ایشیت ! قزوینلرک طریق
 و عادت لرندن ایدی که : [آتیده اکمال اولنه جقدر .]

مشنوی

﴿ برتن و دست و کتفها بی کزند ﴾
 ﴿ از سر سوزن کبودیها ززند ﴾

« تَبَجَّحْتُمْ » بدنلرینه ، اللرینه ، آرقه لرینه ایکنه او جیله دو کمه یاپدی رر لر دی .
 [فصل که الآن عوامدن بعضیلری ایکنه ایله بدنلرینک بعض اعضاسنده
 رسملر نقش ایتدی رر لر .]

مشنوی

﴿ سوی دلا کی بشد قزوینی ﴾
 ﴿ که کبودم زن بکن شیرینی ﴾

« تَبَجَّحْتُمْ » بر قزوینی ، بر ایکنه ایله رسم یاتمی صنعت ایدمش اولان
 شخصک یانسه کیدوب طاتلی اسانله بکا بر دو کمه یاپ ! دیدی .

« **تَرْجِمَه** » آنلرك حضورنده كمر خدمت باغلايان زرده ؟ قيونك خارجنده اولان زرده ؟ « **شَرْح** » منظور اوليا اولان ارباب استعدادده ابدال همت اولنديغني مصور اولان بو بيت شريف ، ابيات آنفهي تا كيددر .

مشنوی

﴿ چون كزیدی پیر ناز كدل مباش ﴾
 ﴿ سست و وزیده چو آب و گل مباش ﴾

« **تَرْجِمَه** » پیر و مرشدی اختیار و انتخاب ایدنبجه نازك دل اوله ! صو و پالچیق كبی يموشاق و دو كولمش اوله ! « **شَرْح** » بر مرشدی انتخاب ایچون يك چوق دقت و احتیاط ایت ! احوال و افعالی شریعت غرایه مطابق اولان آنك امرینه و حالنه قارشی كوشك طاورا تمقندن و تابع اوهام اولمقندن اجتناب ایدرك اكا تسلیمیتله انقیاد ایت !

مشنوی

﴿ ور بهر زخمی تو پر کینه شوی ﴾
 ﴿ پس بجا بی صیقل آینه شوی ﴾

« **تَرْجِمَه** » اكر هر یاره دن سن یحضور اولور ایسك نصل جلاسنز آینه اولورسك ؟ « **شَرْح** » مرشد کاملی بولدقندن صكره شاید معنا و ماده اضطراراته كرفتار ، یا خود سنك اعتماد و اعتقادکی كسر ایتك ایچون بر چوق بد خواهانك صورت حقدن ظهور ایدن كلاملرینی استماع ایله سست دل و بی قرار اولور ایسك بالضروره جلائی معنویدن محروم قایلرسك ! صیقل زحمتنی چكمدن بر آینه نصل مجلا اولور ؟ كرفتار زخم عشق اولمیان بر كیمسه نصل كسب كمال و سعادت ایدر ؟

« **تَجَمُّدٌ** » پیرک الی غائبردن قصه، اوزاق دکدر ، آنک الی جناب خدانک قبضه سندن باشقه دکدر . « **شَرَحٌ** » اولیاءاللهک مروتی غائب اولان مستعداندن بعید اولیوب آنره همت ایدرلر . دینلیر ایسه که پیر حاضر اولدینی حالده نصل معاونت و همت ایده بیلیر ؟ او سؤال مقدره جواباً بیوریلورکه : (یدالله فوق ایدیهم) آیت کریمه سنک مضمون مرحمت مشحونی وجه ایله او زمره جلیله مرحمت ربانیه یه نائل اولدقلرندن صورتاً غائب اولسه لرده ایستدکلری یرلرده حاضر درلر .

مشنوی

- ﴿ غایبانرا چون چونین خلعت دهند ﴾
- ﴿ حاضران از غایبان لاشک بهند ﴾

« **تَجَمُّدٌ** » غائب اولانلره چونبکه بونجه قفتان ویرلر ، شبهه سزدرکه حاضرلر غائبردن دها ای درلر . « **شَرَحٌ** » اولیاءالله ایستدکلری حالده غائب اولانلرکده معاونته یتشیر ایکن ، یانلرنده بولنان مریدانه و اهل عرفانه البته پک جوق همت و معاونت ایده جکلری آشکار و وارسته تفصیل و اشعاردر .

مشنوی

- ﴿ غایبانرا چون نواله می دهند ﴾
- ﴿ پیش مهمان تاجه نعمتها نهند ﴾

« **تَجَمُّدٌ** » ، نه وقت غائبره طعام ویرلر ، مسافرلرک اوکنه عجب نه نعمت قورلر ؟ — یعنی اولیاءالله حاضر اولان مستعدانه فوق العاده همت ایدرلر . [وارسته شرحدر .]

مشنوی

- ﴿ کو کی کو پیش شان بسته کمر ﴾
- ﴿ تا کی کو هست بیرون سوی در ﴾

مشنوی

﴿ دست حق میراندش زنده ش کند ﴾

﴿ زنده چه بود جان پاینده ش کند ﴾

« **تَنْجِيْمٌ** » دست حق اولان خلیفه النبی آنی اولدیرر ایکن زنده ایدر،
 زنده ایلک ندر؛ آنی حی ابدی ایدر! « **شَرْحٌ** » دست حق اولان حضرت-
 خضر وهر زمانک اولیاسی بر انسانی صورتا اولدیرسه لر و اخلاق ذمیمه سنی
 اماته ایسه لر، الحاصل او زمره جلیله اصحابی ظاهرده حکمتی آکلاشلمز
 اجرا آتده بوانسه لر او اجراآت عین حیاتدر؛ همده حیات صوریه
 نه دیمک؛ یدالله، او یله بر تازه جان بخش و احسان ایدرکه باقی و نعم
 غیر متناهیه ایله مالیدر.

مشنوی

﴿ هرکه تنها نادر این رهرا برید ﴾

﴿ هم بهون همت پیران رسید ﴾

« **تَنْجِيْمٌ** » هرکیم بو یولی یالکز و تنها قطع ایلدی ایسه ینه پیرلرک
 و یاردیمه قطع ایدوب منزل مقصوده ایرشدی. « **شَرْحٌ** » معنوی اولان طریق
 قطع ایله عالی بر صورتده منزل مقصوده وارمق بر پیرک ارشاد و همته و ابسته در.
 اثر حکمت و مرحت جناب خدا اوله رق صورتا بلا مرشد منزل سلامته
 واصل اولانلرک ده حقیقتلرینه باقلسه اجرا ایلدکلری افعال خیریه دن طولانی
 پیرانک محبت و توجهلرینی جلب ایتمشلر و آنلرک همته یله نعم رو حانیسه
 نائل اولمشلر در.

مشنوی

﴿ دست پیر از غایبان کوتاه نیست ﴾

﴿ دست او جز قبضه الله نیست ﴾

بر خانه نك دیوارینی ید مبارکیه اصلاح و تقویه ایشدر . حضرت موسی ایسه بو احوال عجیبه نی مشاهده ایتدکجه بر نوع تعریض ایله سؤال ایدوب صبر و سکوت ایتک ایچون کندیسنده مجال بولامش اولدیغندن حضرت خضر : یا موسی ! بونک اوزرینه آرتق مفارقمز ایجاب ایدر دیوب فقط قبل الوداع اجراءت مذکورده نك خفی اولان حکمتلرینی بیان وانبا ایلدی . سبق ایدن بیت شریفده ذکر اولسدیغی اوزره بو ماجرا شرح مثنوینک دیگر محسنده تفصیلاً اشعار وانبا اولدیغندن تکرارندن صرف نظر اولتور . [بوکا دائر اولان آیت کریمه سوره کهفک التمش التیدن بدء ایله سکسان دردنچی آیت کریمه قدر امتداد ایدر .]

مشوی

﴿ دست اورا حق چو دست خویش خواند ﴾

﴿ تا یدالله فوق ایدیهم براند ﴾

• **ترجمه** • نه وقت آنک الی حق تعالی کندی تعبیر ایلدی . حتی (یدالله فوق ایدیهم) بیوردی . « شرح » اشارت اولنان آیت کریمه سوره فتحک اونجی آیت کریمه سیدر . شویله که : (ان الذین یبایعونک انما یبایعون الله یدالله فوق ایدیهم) معنای شریفی : « تحقیقا یا محمد ! شول کیسه لره که سکا بیعت ایدر لر . آنلر الله تعالی یه بیعت ایلر لر ، حق تعالی نك ید قدرتی آنلرک الیری اوزرنده در . یعنی فخر عالم محمد مصطفی علیه افضل التحایا افندیمزه بیعت و اطاعت ایدنلر حق تعالی حضرت تیرینک نزد صمدانسیده او قدر مقبولدر که قدرت ربانیه ینه حقدن اولان اقتدار موهوبلری اوزرینه وضع اولتوب قوتلری مزداد و ذاتلری از هر جهت سداد اولور . فخر عالم صلی الله علیه وسلم افندیمزه الی آخر الزمان اهل ایمان و صاحب عرفان تمامیله اطاعت و بیعت ایده جکاری بدیعی و عیان اولدیغندن هر وقته بولنان مرشد کاملر اوزرینه مرحمت ربانیه جاری و ابدیدر ؛ ای طالب حقیقت ! انتساب ایده جکک مرشدک دست قدرت پیوستنی کال تسلیمیتله طوتوب ضعیف القاب و صاحب ریب اولمه رق اطاعت و انقیاد ایت !

« تَرْجِمَهُ » پیری بولنجه تسلیم اول ! حضرت موسی علیه السلام
 خضر علیه السلامه تبعیتی کبی او مرشد کاملک حکمنه انقیاد ایت !
 « شرح » بن پیر و عاقلم ادعا سنده بولنن هر بر انسانی پیر و مرشد اختیار ایتک
 سهو عظیم اولدینی مشوی شریفک پک چوق ایات شریفه سنده اول و آخر یاد و ایراد
 بیورلمشدر ؛ اکر بعدالتحقیق بر پیر روشن ضمیره کسب انتساب ایدرایسک
 آرقق آندن صکره لایقیه تسلیم اول ! سست و سقیم اوله . [حضرت موسی
 علیه السلام ایله حضرت خضر پاتنده واقع اولان ماجرا بو شرحک اولکی
 جلد لرنده بیان و انبا اولنمش ایدی .]

مشنوی

- ﴿ صبر کن بر کار خضری بی نفاق ﴾
- ﴿ تا نکوید خضر رو هذا فراق ﴾

« تَرْجِمَهُ » خضرك كارينه بی نفاق اوله رق صبر ایت که خضر : ایشه
 بی فراقدر ، کیت دیسون ! [بو بیت شریفک شرحی آتیده در .]

مشنوی

- ﴿ کر چه کشتی بشکنند تودم مزن ﴾
- ﴿ کر چه طفلی را کشد تومو مکن ﴾

« تَرْجِمَهُ » اکر کمی بی قیرار سه سن اعتراض ایله ! اکر چوجنی
 اولدرسه سن فریاد و فغان ایتمه ! « شرح » شیخ و مرشد انخاذایده جکک
 بر مرد رشیدک اجرا آتی اوزره زنهار تعریض وانکار ایتمه ! چونکه او اجرا آنک
 حقیقته سن مطلع سک ! مثلا حضرت موسی ایله همراه اولدقده حضرت خضر
 علم لدنن اخذ ایتدیکی حکمی و عواقب احواله و قوف و رؤیتی حسیهله متبی .
 عزیمت اولان بر سفینه بی دله رگ سفرندن منع ایتمش و یولده تصادف ایلدیکی
 بر چوجنی اولدیرمش ، قبول اولمدق لری بر کویده مائل انه بدم اولان

مشنوی

﴿ توبرو در سایه عاقل کریز ﴾

﴿ تارهی زان دشمن پنهان ستیز ﴾

« تَرْجَمَه » سنده کیت ! عاقلک سایه سنه التجا ایت که عداوت و عنادی
 کیزی اولان دشمندن خلاص بوله سک ! « شَرَح » یا علی ! انسان عاقلک
 رأی و همته التجا ایله که خفی اولان نفس اماره ایله شیطان خناس و انسان
 دساک عناد و شردن خلاص بولوب مرحمت ربانیه کندینه ملجأ ایده سک.

مشنوی

﴿ از همه طاعات اینت بهترست ﴾

﴿ سبق یابی بر هر آن سابق که هست ﴾

« تَرْجَمَه » کافه طاعتلردن سکا اعلی و اولی در . بوجه ایله هر بر سابق اوزرینه
 تقدم ایده سک ! « شَرَح » یا علی ! سنک ایچون اک مقبول طاعت بر مرد کمالک
 عقل و همته مراجعت ایتمکدر؛ بوضورتله حق یوانده ممتاز و بی انباز اولور سک،
 بیت شریفک برنجی مصراعنده « بو طاعت سکا اولی در . » عباره جلیله سندن
 آ کلاشیلیر که طرفدن هر بر طریق انسانک خاقت و استعدادینه و بولندی
 حال و موقعک اقتضاسنه کوردر . مثلا قوت بدینه دن کلیاً محروم بر انسانک
 طاعتی بولندی یرده کمال صبر و شکر ایله حق تعالی حضرتلرینه عبادت ایتمکدر؛
 اما بر صاحب قوت و شجیع مؤمنک وظیفه سی بر محله قنوب تسبیح چکمگله
 امرار اوقات ایلک دکل، بلکه زمان حربده و سائر اوقاتده اجرای فرائض ایله
 برابر جهاد و ایفای وظیفه اقدم و ثبات ایتمکدر؛ ایشته بو صورتله
 هر بر انسانک استعدادینه کوره بر طریق وارد که آنی ارئه ایدن مرشد کامل
 و مرد عاقلدر .

مشنوی

﴿ چون کرفتی پیر هین تسلیم شو ﴾

﴿ همچو موسی زر حکم خضر رو ﴾

« تَرْجِمَهُمْ » کونش قلب انسانده یوزیخی اورتمشدر. یعنی آینه قلبه تجلی ایدن نوراسماوصفات ایجابجه صورت بشریه کونشه نقاب اولمشدر. بو نکته بی فهم ایله الله تعالی صوابه اعلمدر. « شَرْحُ » بو بیت شریفده انسان عاقل وکاملک درجات عالیه سنی تعریف ایله ، بیوریلیرکه : آفتاب حقیقی بر صورتله ظاهر و جلی اولدینی کبی دیگر صورتله باطنی وهرکسه غیر مرئیدر ؛ ورؤیت اولتماسق اوزره بشری مانند نقاب ، اتخاذایدوب ظاهر بیناندن صاقلانمشدر ، بناءً علیه سن آفتاب حقیقی باطندن اخذ وقابض انوار شعاع معنویه اولمق ایسترایسک بر مرد عاقل وکاملک قلبنه مراجعت و خاطر پاککنک جلبنه مواظبت ایت ! بیت شریفده مذکور (آفتاب) دن مقصد ، روح معنوی اولسه مناسبلی اولورکه آفتاب روح و نقاب بدن بشر اولمش اولور .

مشنوی

﴿ یا علی از جمله طاعات راه ﴾

﴿ بر کزین توسایه خاص آله ﴾

« تَرْجِمَهُمْ » یا علی ! حق یولنک طاعاتی جمله سندن ، سن خاص الله اولان عاقلک طریقی اختیار واتخاب ایت ! « شَرْحُ » نماز ، صدقه ، صوم کبی مفروض ومشهود اولان عبادتدن باشقه مستعدین ، قرب حقه واصل ونعم معنویه نائل اولمق اوزره بر طریقت اختیار ایلدکری جملهیه معلومدر. ایسته بو طریقت کیفیت اوزرینه فخر عالم صلی الله علیه وسلم افندیمز حضرتلری حضرت علی رضی الله عنیه بیوربورلرکه بر عبد خاصک همت و نصیحتنه التجا وبو صورتله بر قاتدها ارتقا ایت !

مشنوی

﴿ هر کسی در طاعتی بگریختند ﴾

﴿ خویشان را مخلصی انکیختند ﴾

« تَرْجِمَهُمْ » هرکس بر نوع طاعته قاجوب التجا ایلدیلر وبو التجایی کندیلرینه محل خلاص اتخاذا ایلدیلر . هرکس بر صورتله نجات وسلامتی آرامشدر. [وارسته شرحدر]

مشنوی

﴿ ظل او انار زمین چون کوه قاف ﴾

﴿ روح او سیمرغ بس عالی طواف ﴾

« تَبَجَّجَهُ » آنک کولکه سی برده قاف طاعنی کبیدر. روحی زیاده عالی طواف
 ایتمکده سیمرغ مثالیدر. « شَرِّحْ » یا علی ! مرشدك بویه بر مرشد اولسون که
 سایه سی حقیقتده روی زمینی احاطه ایتدیکی حالدہ ظاهرینان تزدنده کوه قاف کبی
 غیر مرئی و روحی عالی طواف و علوی اولسون. حضرت علی رضی الله عنہک
 زمان عالینده کندیسنه بو یولده مرشد اوله جق فخر عالم محمد مصطفی علیه
 افضل التحایا افدیمر حضرتلیدر. فقط بوا مر و نصیحت کافه علی مشرب اولان
 مردان خدایه عائد اولدیغندن بیوریلورکه : ای طالبان ! بر مرشد کاملی بولغه
 دائماً شتابان اولکز :

مشنوی

﴿ کر بگویم تا قیامت نعت او ﴾

﴿ هیچ آنرا مقطع و غایت مجو ﴾

« تَبَجَّجَهُ » اگر اول عاقل و کاملک نعتی قیامته قدر سویلیه جک اولسه ،
 آنک وصف جلیله مقطع و غایت ایستمه ! « شَرِّحْ » بو بیت شریفک مأل عالینسی ،
 حضرت مولانای رومی قدس سره السامی کندی لسان حکمت بیانندن
 بیوریلورکه : اگر فخر عالمک یا خود تابع شریعت و حقیقت محمدیه اولان بر مرد ،
 عاقل و کاملک نعت و مدحنی قیامته قدر بیان و اتیان ایده جک اولسه اوصاف
 جلیله سی کبی مدحم ابدی و نامتاهی اولور .

مشنوی

﴿ در بشر روپوش کردست آفتاب ﴾

﴿ فهم کن والله اعلم بالصواب ﴾

مشنوی

﴿ گفت پیغمبر علی را کای علی ﴾

﴿ شیر حق پهلوانی پردلی ﴾

« تَرْجِمَهُ » پیغمبر علیه الصلوة والسلام افندیمز حضرتلری جناب علی به بیوردیلرکه : ای علی ! حَقَّ آرسلانی سَاک و پهلوان و قوی القلب سَاک ! [حضرت علی کرم الله وجهه نك جسارت و شجاعتی ، عقل و علم و ولایتی و سائر کالات بی نهایتی عالمک معلوم و معروفی اولدینندن بو جهتلرک شرحی بیرون اقتدار خامه در]

مشنوی

﴿ لیک بر شیری مکن هم اعتماد ﴾

﴿ اندر آ در سایه نخل امید ﴾

« تَرْجِمَهُ » لکن آرسلانلغه و شجاعته اعتماد ایله ، امید نخلک سایه سنه کل ! « شَرِّحْ » فخر عالم علیه الصلوة والسلام افندیمز حضرتلری بیوردیلرکه : یا علی ، و پهلوان و پر دل اولدیغک حالده ینه شجاعت و کالاتکه اعتماد و استاد ایتمه ، نخل امید اولان بر مرد عاقلک نصیحت و مشاوره سنه مراجعت و او سایه ده اکتساب فیض حقیقت ایت !

مشنوی

﴿ اندر آ در سایه آن عاقلی ﴾

﴿ کس نتساند برد از ره ناقلی ﴾

« تَرْجِمَهُ » او عاقلک سایه سنه کل که ، انی بر ناقل یولدن کورتورمکه قادر اوله من ! « شَرِّحْ » یا علی ! بوله جفگک عاقل بویله بر کامل اولسونکه جناب حقه اولان اطمینانی حسیدیه پر خیر و ثبات اولوب شیطان و نفس ایله ابلیس صفت اولان بعض کیمسه لرک قیل و قالی و القآت مضرت اشتمالی کندیسنه تأثیر ایدرک یولندن چو برمکه مقتدر اوله ماسون

اولدیغکدن حق ایله حکم ایت وهر اعضانک وحواسک ووظائف متنوعه
مشروحه سنی مشیت باطنه ک حسیه اجرا ایتدیر و بو حکم وجودده
هوای نفسه تابع اوله !

مشنوی

﴿ این هوارا نشکنند اند جهان ﴾

﴿ هیچ چیزی همچو سایه همرهان ﴾

« **تَرْجِمَانُ** ، بو هوا وهوسی جهانده یولداش لک سایه سی کی هیچ برشی قیره مز؟

« **شرح** » هوای نفسی همیشه کسر و رفع ایت ، فقط بونیده بیل که آنی قیرمق
ایچون طریق سلامت رفیق بحق بیلر مرشد کامل و عاقل لک سایه سی وهمتی
قدر مؤثر چاره بولنه مز ، بناءً علیه او زمره جلیله نك همتنه التجا و کندیکی
هوای نفس ایله وساوس شیطانیه دن رها ایت !

﴿ وصیت کردن رسول علیه السلام علی را کرم الله وجهه که ﴾

﴿ چون هر کس بنوع طاعتی تقرب جویند بحق تو تقرب ﴾

﴿ جوئی بصحبت عاقل و بنده خاص . تا از ایشان همه پیش قدم باشی ﴾

فیخر عالم صلی الله تعالی علیه وسلم ائندیمز حضرت تیرینک جناب علی کرم الله
وجهه یه « یا علی ! هر کس بر نوع طاعتله حق تعالی حضرت تیرینه تقرب ایتک
ایستر ، سن عاقل و عبد خاص اللمینک صحبتله حضرت حقه تقرب ایسته که
آنلرک کافه سندن ایلریده بولنه سک ! » دییه وصیت بیورمه لری بیاننده در

بو حدیث شریفک مال حکمت اشتالی ﴿ یا علی اذا تقرب الناس الی خالقهم
بانواع البر فتقرب الی الله بانواع العفل تسبقهم درجهً و زلفی عند الناس فی الدنیا
وعند الله فی الآخرة ﴾ عباره جلیله سیله روایت اولتور

« شرح » اهل تصوف، نساحقنده وارد اولان « شاور وهن خالفوهن » حدیثک نفسلر ایچون شرفواقع اولدیغنی بیان ایدرلر؛ زیرا نفس دخی اسم وئنت اولوب ضمیرینک جمعی نساک ضمیر جمعی کبی (هن) کلیر وسپا نفس اماره مخالفته شایان کورینور؛ بناءً علیه اراده بیوریلورکه: ابتدا نفسلریکیزی عقلاً وقلباً تفتیش ایدیکز وهر هانکی شیئه بر میل نامشروعلری حس ایدر ایسه کز زنهار، اجراسنه اجتسار ایتیکز؛ بالعکس عکسنی اختیار ایدیکز.

مشئوی

﴿ باهوا و آرزو کم باش دوست ﴾

﴿ چون یضلك عن سبیل الله اوست ﴾

« ترجمه » هوا و آرزو ایله دوست اولما، چونکه سبیل الیهدن سنی

اضلال ایدن اودر. « شرح » هوا وهوسک آرزوسنه و نفس دسسه دوست

وتابع اولمه، زیرا او سنی طریق حقدن محروم و مشئوم ایدر. انسان علیهنده

شیطانک برنجی آلتی نفس اماره وافکار و آمال مفسدهدر نفسک کید و ظلمندن

باذن الله تعالی خلاص بوله بیلمک اوزره ذکر سبقت ایتدیکی وجهله امر حقه

تمامیه منقاد و نصایح و همتیله سنی صیانتیه دقت ایدن بر مرشد رشیدک ارشادینه

کندیکی تسلیم ایله و اولوجهله امین و معتمدن اول. بیت شریفده اشارت اولنان

آیت کریمه سوره (ص) ك یكرمی التجی آیت کریمه سیدر. شویله که (یاداود

انا جعلناک خلیفه فی الارض فاحکم بین الناس بالحق ولا تتبع الهوی فیضلك

عن سبیل الله) معنای شریفی: یا داود! بز سنی ارضه خلیفه قیلدق ناس

پیننده حق ایله حکم ایت و هوا و نفسه تابع اولمه، زیرا هوای نفس سنی

سبیل الیهدن اضلال ایلر! « بو آیت کریمه ظاهرأ نبی ذیشان حضرت داود

علیه السلام وسائر انبیای کرام و حکمداران صاحب الاحشامه برامروفرماندر،

باطناً ایسه مستعد ترقی اولان هر بر انساندر. شویله که: ای انسان! دقت ایت،

روی زمینده سنک کبی عاقل و کامل هیچ باشقه بر مخلوق وارمیدر؟ یوقدر!

بناءً علیه روح و قلب و عقلک محل اجرا آتی اولان ارض وجودده متصرف

مثنوی

﴿ دشمن راهست خر مست علف ﴾

﴿ ای بسا خربنده را کرد اوتلف ﴾

« تَرْجِمَہٗ » مرکب ، یولک دشمنی و علف و آرپه نك مست و محیدر ؛ ای غافل ! بیل که او بر چوق مرکبجیلری تلف ایتمشدر . « شَرَحْ » نفس اماره طریق سلامت رفیق شریعتک دشمن اکبری و معاصینک محب اعظمیدر ؛ سن آن قیود شریعت مطهره و نصایح رجال مقبوله ایاه ربط و بند ایت ؛ یوقسه سنک عقل ظاهرک کبی بر چوق مرکبجیلری او هزار دفعه تلف ایتمشدر .

مثنوی

﴿ کردانی ره هر آنچه خر بنخواست ﴾

﴿ عکس آن کن خود بود آن راه راست ﴾

« تَرْجِمَہٗ » اگر طریق صوابی بیلمز ایسهک مرکب هر نه یا یتمق ایسترسه سن آنک عکسنی اختیار ایت ! زیرا آمانک عکسی طوغری یولدر . « شَرَحْ » ای انسان ! اگر دیر ایسهک که الآن بر مرشد کامله نائل اوله مدم و نفس اماره نك حیل و مکایدینی بیله مدم ، نه یا بهیم ؟ او تقدیرده سکا بونصیحت اعطا اوتورکه : نفس اماره هر نه آرزو ایدر و خوش دیو ارئه ایلر ایسه سن آنک عکسنی اختیار ایت و او عکسی ، طوغری یول بیل !

مثنوی

﴿ شا وروهن و آنکه خالفوا ﴾

﴿ ان من لم یعصهن تالفوا ﴾

« تَرْجِمَہٗ » نسا ایاه یعنی نفسکنزله مشاوره ایلیکز ، آندن صکره آنلرک رأیلرینه مخالفت ایدیکز ، تحقیقا شول کیسه که نفسنده مشتهیات غیر مشروعه سنه عصیان ایتمدی ، او مشتهیات آنی تلف ایلدیلر ،

مشنوی

﴿ کردن خرکیرو سوی راه کش ﴾

﴿ سوی ره بانان وره دانان خوش ﴾

« **تَرْجِمَانُ** » مرکبک بوینی طوت ، یول طرفنه و خوش اولان حافظ الطرق

و یول بیلجیلر جانبنه چک ! « **شَرْحُ** » مثال خر، بد آثار اولان نفس اماره نك کردن فلاکت توأمینی حر براقه ، همیشه طریق استقامته طوغری چک و راه حقیقی حفظ ایدیجی مرشد و عاقلره اتباع و اولوجهله کندیکی اصلاح و افلاح ایت !

مشنوی

﴿ هین مهل خررا و دست ازوی مدار ﴾

﴿ زانکه میل اوست سوی سبزه زار ﴾

« **تَرْجِمَانُ** » زنهار ، مرکبی صالیورمه و آندن ال چکمه ؛ زیرا که آنک

میلی سبزه زار جانبنه در . « **شَرْحُ** » زنهار ، نفس اماره یی براقه ؛ زیرا نفسک میلی صورتا کوزل کورینان معاصی به منحصر در ؛ بناءً علیه آنی حر براقیر ایسهک یایان و بی درمان قالورسک !

مشنوی

﴿ کریکی دم توبغفلت و اهلیش ﴾

﴿ اورود فرسنگها سوی حشیش ﴾

« **تَرْجِمَانُ** » اکر سن بر آن مرکبی غفلتله صالیورر و دقت ایتمز ایسهک

فرسخ فرسخ اوت جانبنه کیدر ! « **شَرْحُ** » نفس اماره مرکبی اولقدر سرکش و حر بصدرکه ، سن آنی ولو بر آن حر براقه جق اولسهک او در حال فناقلره شتاب ایدرک سنی بدحال و بی مجال براقیر .

« **تَرْجِمَهُ** » مرشده اتباع ائمه‌ره كندی عقلاری اوزره سلوك ايدنلرك
 ضلالتی قرآن عظیم الشانیدن ایشیت و آندن آكلا كه اول بدروان اولان شیطان
 آنلره نلر ایلدی ؛ « **شَرَح** » ارادات صمدانییه و انبیای ذیشانه اطاعت
 ائیموب افکار سرکشانه و آمال خردسرا نه لریه حرکت ایتك ایستیان اهل
 ضلالك نصل پریشان حال اولدقلری قرآن عظیم الشانك بر جوق آیات پیناتنده
 نقل و انبا بیورلمش اولدیغندن عبرته مطالعه ایدرلرک بلا مرشد سلوك طریقك
 وخامت عاقبتی آكلا !

مشوی

﴿ صد هزاران ساله راه ازجاده دور ﴾

﴿ بر دشان و کر دشان ادبیر و عور ﴾

« **تَرْجِمَهُ** » شیطان ، آنلری طریق مستقیمدن یوز بیك سینه‌لک اوزاق
 یوللره کوتوردی و کریوهٔ ادباره دوشوروب لباس ایماندن سویدی ! [بویت
 شریف دخی شیطان صفت اولان انسانلرک ایراث ایلدکلری مضرت و فلاکتی
 مشعر اولدیغندن وارسته شرحدر]

مشوی

﴿ استخوانها شان بین وموی شان ﴾

﴿ عبرتی کیر و مران خرسوی شان ﴾

« **تَرْجِمَهُ** » ، آنلرک کیکلرینی و قیللرینی کوروب عبرت آلدده مرکبکی
 آنلرک جاننه سورمه ؛ « **شَرَح** » انبیای عظام حضراتنک تبلیغاتی رد
 و تکذیب ایله ، شیطانک و ساوسنه تابع و کرفتار فریب اولان امم سالفه‌نک
 موی و استخوانلری دیمک اولان خرابه‌لرینی و سیما قرآن عظیم الشانده « روی ارضده
 کزک . تکذیب انبیا ایدن اشقیانک عاقبت احوالی نصل اولدیغنی کورک » مأنده
 ازلان (فسیر وافی الارض فانظروا کیف کان عاقبة المکذبین) آیت کریمه‌سی
 و آیات سائره ایله انبا بیوریلان حاللرینی نظر عبرت ایله کوروب مرشد عاقله
 تابع اول . و عناد و انانیت مرکبکی کرداب فلاکت مآبه سورمه !

مرور ایلدیکک بیابان و بحاردن یالکز مرور ایتمک ممکن اوله مدیننی حالدہ ، یا هیچ کورمدیکک طریق عقبایه کیتک خصوصندہ رهبردن ، یعنی مرشد کاملدن فصل روگردان اولورسک ؟

مشنوی

﴿ کر نه باشد سایه اوبر توکول ﴾

﴿ بس ترا رکشته داردبانک غول ﴾

« **تَبَجَّهْمُ** » ای نادان ! سنک اوزرکده آنک سایه سی اولماز ایسه غول بیساینک آوازی سنی شاشیرتیر ؟ « **شَرَحْ** » ای غافل ! سن ، شیخ و عاقل آدمی بن نه یاپهیم ؟ دیو اصرار و بو حقیقی انکار ایدرسک ؛ بو سفر دنیاده باطنی اولان و ساوسدن باشقه غول و شیطان صفت اولان بعض خدعه کار انسانلرک مداهنهاری و تشویقات آفت غایاتلری سنی سرکردان و پریشان ایدر . بناءً علیه دنیاده قطع مسافات ایتمک ایچون مرشدسز اولهرق یالکز قالمغه زنههار اجتسار ایتمه ؟

مشنوی

﴿ غولت ازره افکننداندر کزند ﴾

﴿ از تو داهی تر دیرین ره بس بندد ﴾

« **تَبَجَّهْمُ** » غول و شیطان سنی طوغری یولدن چویرر . بو یولده سندن دها ذکی بر چوق کیمسه کمراه اولدی ؟ « **شَرَحْ** » دیمه که : بسنده فطرت ذکاوت و فراست اولدیغندن بلا مرشد قطع مسافاة ایلرم ؛ ذکاوتک اولسه دخی ذکاوتکه استناد و اعتماد ایتمه ؛ چونکه سندن دها داهی ، دها ذکی بر چوق انسانلر ، مرشدہ مراجعتی روا کورمدکلرندن پریشان وتار و مار اولدیلر .

مشنوی

﴿ از نبی بشنو ضلال رهروان ﴾

﴿ که چه شان کرد آن بلیس بدروان ﴾

مشنوی

﴿ پیرا بکزین که بی پیراین سفر ﴾

﴿ هست بس پر آفت و خوف و خطر ﴾

« **تَرْجِمَهُ** » پیری اختیار و انتخاب ایت . زیرا پیرسز بوسفر پک چوق

بلا و خوف و تهلکه ایله مالیدر . « **تَرْجِیْجُ** » ای طالب حقیقت ! طریق سلامت رفیق بولمق آرزو ایدر ایسه ک سفر دنیا ده بر مرشد عاقل و کامل آرا که سکا سلامت افزا بر یولی آراه و بو جهانک لایعد و لایحصی اولان آفت و خوف و خطرندن سنی رهایاب ایتسون !

مشنوی

﴿ آن رهی که بارها تورفته ﴾

﴿ بی قلاوز اندر آن آشفته ﴾

« **تَرْجِمَهُ** » بر چوق دفعه لر کیتدیگک بر یوله قلاووزسز کیده جک

اولسه ک شایر سسک ؟ « **تَرْجِیْجُ** » چولرده . بیوک سفزلرده و دکزلرده انسان بر چوق دفعه کچمش کیتمش اولسه بیله ینه او محالردن مرور ایتک ایستینجه بالضروره قلاووزده محتاجدر ؛ یا اصلا مرور و عبور ایتدیکی واحوانندن بی خبر بولسدیفی طریق روحانیت و آخرتی شیخسز . مرشدسز بالکز اوله رق بلاخطر و تهلکه نصل بوله بیلیر ؛ و نصل امین اولور ؟

مشنوی

﴿ پس رهی را که ندیدستی توهیچ ﴾

﴿ این مروتنها ز رهبر سرمیچ ﴾

« **تَرْجِمَهُ** » ایتدی سن هیچ کوره دیکک بر یوله ، صاقین ، تنها کیتمه ؛

و دلیلدن اعراض ایدوب استغنا کوسترمه ؟ « **تَرْجِیْجُ** » دنیا ده بر چوق دفعه

« **تَرْجِمَهُ** » بن جوان بخت بر ذات پیر ناهنی و یردم، حال بوکه او جناب حق‌دن یردر.

ایامدن پیر دکلدز؟ « **شَرِّحْ** » بو بیت شریفده اولوقت سنأ دها پیر اولمامش حضرت حسام‌الدین وسنأ کنج و فقط هر عصرده کامل و عاقل اولان مردان خدا اشارت وانبا بیوریلور. ای حسام‌الدین! بنم تعریف و توصیف ایتک ایستدیکم انسان کاملی پیر تعبیر ایلم ایسهده یردن مقصدم، سالخوردده و جسمأ اختیار اولس کیمسه لره عأد اولیوب بلکه فیض و نعمت جناب کبریا ایله عقل و کماله نائل اولمش اولانلردرکه، او نوع کامل و عاقل، ایستر کنج ایستر اختیار اولسون شیخ و مرشد و رشیددر.

مشنوی

﴿ اوچنان پیرست کش آغاز نیست ﴾

﴿ باچنان در یتیم انباز نیست ﴾

« **تَرْجِمَهُ** » او اوله بر یردرکه: اکا ابتدا یوقدر، بویه بر در یتیم

و کوهر کران قیمتہ نظیر اولاماز. « **شَرِّحْ** » ایامدن دکل، طرف حق‌دن پیرنیر اولان ذاتک عقل و حکمتی بر قاج سنه‌ک اولیوب بلکه ازلی و ابیدر؛ زیرا اعیان نابتہ‌ده کی حال حیرت مألدن بری لطف خدا آنک اوزرینه جاری وهویدادر. اوله بر پیر روشن ضمیر، قطب‌الوقت و عصرنده بی نظیر اولور.

مشنوی

﴿ خود قوی ترمی شود خمر کهن ﴾

﴿ خاصه آن خمری که باشد من‌لدن ﴾

« **تَرْجِمَهُ** » اسکی شراب بالطبع غایت قوی اولور؛ علی‌الخصوص بر شرابکه

الله تعالی حضرت تلمینک علم لدنندن اوله؛ « **شَرِّحْ** » مادیاتده بیله اسکی شراب و تجربه‌دیده اولان انسان دها قوی و محبته شایان اولور؛ یا اول پیرکه ازلی و علی‌الخصوص فیض علم لدنندن مالیدر؛ نصل عالی اوله جفی بر مقصدار تأمل ایله بدیهی اولور.

مشنوی

﴿ برنویس احوال پیر را همدان ﴾

﴿ پیر را بکزین وعین راه دان ﴾

« تَبَجَّزْهُ » یول بایچی پیرک احوالی یاز . پیری اختیار و انتخاب ایت
 و بو انتخابی عین طریق سلامت بیل ؛ « شَرِّحْ » دنیادن عقبایه سلامتله وارمق
 ایچون بر طریق سعادت رفیق واردرکه . آنی هرکس بیله مز ؛ مکر پیر
 روشن ضمیر اوله ؛ بناءً علیه ای حسام‌الدین ؛ او نوع پیری تعریف و اشعار
 وای طالب راه حقیقت ؛ تعریف اولنه جق اولان پیرک خدمتی اختیار ایت !

مشنوی

﴿ پیر تابستان و خلتان تیر ماه ﴾

﴿ خلق مانند شبنم و پیر ما ﴾

« تَبَجَّزْهُ » پیر ، موسم صیف مثالی و سائر خلائق موسم خریف کبی در .
 خلق ، کیجه و پیر ، ماه کیدر . « شَرِّحْ » تابستان : یاز موسمنه اطلاق اولتور
 ایسه‌ده (تاب) نوری و (تیر ماه) ده کی (تیر) ظلمتی ایما ایلدیکندن
 بیت شریف پک بلیغ و هنرلی دوشمشدر . مقصده کلنجه : پیر : مثال تابستان ،
 منبع فیض و عرفان و ظلمت جهالری حسینه خلق : مثال خزاندر . کذلک
 خلق ، کیجه و پیر منیر . ماهه مشاهدکره ، مستعدینی تنویر و نعم روحانیه ایله
 مسعود و دلسیر ایله .

مشنوی

﴿ کرده ام بخت جوانرا نام پیر ﴾

﴿ کوز حق پیرست نه از ایام پیر ﴾

بر دریای بی‌انتهای عرفانك، كندی مریدی اولان حسام‌الدین چلبی حضرت‌تلمینه بو یولده لسان استعمال بیورمسندن ذات جلیل‌المقدرلرینك تواضعی و خالق عظیم و کریمی ایله حسام‌الدین چلبینك کالات معنویه سی برقاقدها ظاهر و باهر اولور.

مشنوی

﴿ کرچه مصباح وز جاجه کشته ﴾

﴿ لیک سرخیل دلی سر رشته ﴾

« تَرْجِمَه » کرچه چراغ و قندیل و جام اولمشسک ، لکن اهل دلاک رئیس و سرعسکریسک؛ « شَرَح » ای حسام‌الدین ! ایفا ایلدیکک عبادت و ذکر و فکر خداده کوس‌تردیکک ثبات و همت ، باعث ضعف وجود و جسم پاک مانسد مصباح و زجاج ، انوار آلود اولمش ایسه‌ده ینه سن جنود ارواحک رئیس و سرعسکریسک . حضرت حسام‌الدین حقنده ایراد بیوریلان مصباح و زجاجه تعییراتی قرآن عظیم‌الشانده سوره نوره نورک اوتوز بشنیجی آیت کریمه‌سنه اشارتدرکه ، شرح عاجزانه مک دیکر جلدنده تفسیر اولمشدر.

مشنوی

﴿ چون سر رشته بدست کام تست ﴾

﴿ درهای عقد دل زانعام تست ﴾

« تَرْجِمَه » چونکه ایپلکک اوجی سنک الکدهدر ، کوکل عقدینک جوهرلری سنک نعمت‌رکنددر . « شَرَح » ای حسام‌الدین ! چونکه معنأ رئیس و عالیسک . سر رشته مطالب و آمال اهل حال سنک دست کام و انعام پیوستکه محول و کوکل کردانلغنده کی انجولرک انسجامی و درر و غرر فیض انجामी سنک انعام فرجامکنددر.

(جناب پیر قدس سره بو بیت شریف ایله حسام‌الدین چلبی حضرت‌تلمینان قطیفته اشارت بیوررلر .)

﴿ در صفت پیر و مطاوعت وی ﴾

پیرك صفتته واكا مطاوعتك لزومه دائردر.

﴿ ای ضیاء الحق حسام‌الدین بکیر ﴾

﴿ یك دوکاغد بر فزا در وصف پیر ﴾

« **تذکره** » ای ضیاء الحق حسام‌الدین ! برایکی کاغد آلوب پیرك وصفنی

تطویل و تفصیل ایت ؟ « **شرح** » شرح عاجزانه مک برنجی جلدینک مقدمه سنده تفصیل او انسدینی ارزه حسام‌الدین چابی ، حضرت مولانای رومی قدس سره السامینک مریدی ، ولد مغویسی و خلیفه سی ایدی . دریای کمال و یقین ، حضرت مولانا جلال‌الدین ، متوی شریفک ایبات حکمت آیاتی کمال عشق خدا و فیض مولا ایه نظم و ایراد بیوردقلری صروده مشار الیه حسام‌الدین چابی ضبط و تحریر ایدر ایدی . (ضیاء الدین) اقبی مشار الیهک انوار مالا نهاییه مغویبه سنه احرادر . اشبو بیت شریفک مال عالیسنجه بیوریلورکه : ای منبع عرفان و یقین اولان اوغلم حسام‌الدین ! برایکی کاغد ایه خامه بی دست فیض یه سته آله پیر روشن ضمیرک احوال حکمت اشتهالی حقیقنده نظم ایده حکم ایاتی تحریر و مشتاقین معرفتی داسیر ایت !

مشنوی

﴿ کرچه جسم نازکت را زور نیست ﴾

﴿ لیک بی خورشید مارا نور نیست ﴾

« **تذکره** » کرچه سینک نازک اولان جسمک قوتی یوقدر ؛ فقط

آفتابسر بزه نور یوقدر ؟ « **شرح** » ای حسام‌الدین ! جسم نازک بی زور و ضعیف اولدینی درکار و سکا زحمت و یرمکه قاب راضی اوله میه جنی آشکار ایسه ده سن سمای انوار نمای حقیقته آفتاب عالمتاب اولدیغندن نور و فیضکه اظهار احتیاج اتمک ضرور ایدر . حضرت مولانا کبی

« **تَرْجَمَه** » شکوفه دوکونجه ، میوه آشکار اولور . او . غیب اولنجه بو، تزاید ایدر و کال بولور. « **شَرَح** » بادده بیان اولندینی اوزره شکوفه نك دوکلوب نابدید اولسی میوه نك کمانی و ظهورینی موجب اولدینی مثللو، بدنك دخی موت ایله نابدید اولسی روحك ظاهر و بدید اولسنه بادی وداعیدر .

مثنوی

- ﴿ تاکه نان نشکست قوت کی دهد ﴾
- ﴿ ناشکسته خوشها کی می دهد ﴾

« **تَرْجَمَه** » اَمَك قیرلمايجه نصل قوت ویرر ؛ اوزوم صالقیملری صیقلمايجه نصل شراب ویرر ؟ « **شَرَح** » مقصد عالی بی تأییداً بیوریلورکه : اَمَك قیرلمايجه قابل اکل اولیوب قوت ویرمه جکی و اوزوم صالقیمی قوپارلمايجه شراب حاصل اوله میه جنی مثللو، بدن دخی گرفتار موت اولمايجه روحك کالی بعض مرتبه خفی و غیر جلیدر .

مثنوی

- ﴿ تاهلیله نشکند با ادویه ﴾
- ﴿ کی شود خو صحت افزا ادویه ﴾

« **تَرْجَمَه** » قاره هلیله سائر علاجلر ایله برابر قیرلمايجه نصل صحت افزا ادویه اوله بیلیر ؟ « **شَرَح** » [هلیله ، بر نوع هند میوه سیدرکه ، طبابتده مسهل اوله رق استعمال اولنور .] « **شَرَح** » بوده مثال دیکردرکه : هلیله کبی مفید بر میوه سائر ادویه ایله قیرلمايجه داعی طهارت و علاج اولمه جنی مثللو ، بدن انسانی دخی اسباب مادیه ایله فنا پذیر اولمايجه روحك کال فیضی مکتوم و مختوم قالیر .

« **تَجَمُّرٌ** » چیچک زره کبی پارلادجه میوه لر نصل دوکوم پیدا ایدر لر .
 نصل یتیشوب بویویه بیلیرلر ؟ « **شَرَحٌ** » ابدان، حیاتهده و ذوق و صفاده ایکن
 انسانک اخروی اولان کمالی نصل وجود بوله بیلیر ؟ ممکن دکلدر . [« زره »
 محاربهده حفظ بدن ایچون استعمال اولنان بر نوع لباس درکه عربجه « درع » دیر لر
 و کونشه قارشو پارلاق کورینور]

مشنوی

﴿ چون شکوفه ریخت میوه سر کند ﴾

﴿ چون که تن بشکست جان سر برزند ﴾

« **تَجَمُّرٌ** » چیچک دوکوانجه ، میوه باش کوسترر ؛ بدن شکسته اولنجه
 جان ، تعالی ایلر . « **شَرَحٌ** » شکوفه نك دوکلندن صکره میوه یتیشه جکی کبی ،
 بدنک دخی کرک (موتوا قبل ان تموتوا) دلالتنجه موت اختیار یله ، کرک
 حلول اجل موعود یله وفاتندن صکره جان . سر نما و فیض افزا اوله جفی هو پیدادر .

مشنوی

﴿ میوه معنی وشکوفه صورتش ﴾

﴿ آن شکوفه مژده میوه نعمتش ﴾

« **تَجَمُّرٌ** » میوه ، معنا و چیچک صورتیدر ؛ اول چیچک مژده
 و میوه نعمتیدر . « **شَرَحٌ** » روح ایله بدن میوه وشکوفه یه تشبیه اولنجه میوه ،
 روح وشکوفه ، بدنر . شکوفه نك دوشمی میوه نعمتک ظهورینه علامت
 و مژده اولدیغی مثللو ، بدنک دخی موتی روحتک کسب قوت ایتسنه و کماله
 کلسنه بر مژدهدر .

مشنوی

﴿ چون شکوفه ریخت میوه شد بدید ﴾

﴿ چون که آن کم شدش داین اندر مزید ﴾

اولمشد در . بیت شریفک برنجی مصراعنده کی « او ابلهست » جمله سنده کی (او) ضمیری رأی عاجزانه . کوره جهانہ یعنی خلق جهانہ ؛ عوامہ راجعدر . « جهان ابلهدر » دینسه خلق جهان ابلهدر . دیتک اوله جفی شبهه سزدر . نصل که هر وقت دیرز که : « عالمک ویا جهانک سوزینه باقه » یعنی خلقک سوزینه باقه ؛ بناء علیه خلق . چوق دفعه جهان تعبیرله اشارت او انور . « او ابلهست » جمله سیچون دیکر بعض افکاری دخی علاوه بیان ایتک مناسب عداوانور : اولاً ، « او ابلهست » جمله سنده بونان (او) ضمیری ذات پاک و مرد کامله راجعدر دیرلر ؛ زیرا او کامل ابلهدر و ابلهدن مقصد : کاملک ، غافل عن الشر ، مطبوع علی الخير . صافی القلب و سلیم الصدر اولسیدر که ، او اوصافی حائز اولنجه اهل جنتدن اولوب کندیلرینه (ابله) دینور ؛ حالبوکه (ابله) تعبیری غایت احقر حقنده استعمال اولندیغی عالمک معلومیدر . علی الخصوص مقصد عالی بویه اولسه « او ابلهست » رینه « کوا بلهست » یازلمسی اقتضا ایدر ایدی . ثانیاً ؛ « او ابلهست » تعبیری ایچون بعض ذوات استفهام انکاریدر دیرلر ؛ یعنی باغبان السهی ابلهمیدر ؟ او نصل ابلهدر که : اعلم جهان وصاحب عرفاندر . بو توجیه ثانی براز دها اینی ایسه ده رأی عاجزانه مه کوره بیت شریفک عقبنده یازدیغ شرح ، مرجحدر . مع مافیہ صوابه جناب حق اعلمدر .

مشنوی

﴿ پس همی گویند هر نقش و نیکار ﴾

﴿ مژده مژده نك همی آید بهار ﴾

« تزیینت » ایدی هر نقش و نیکار : مژده مژده ! اشته بهار کلیور دیرلر .

« شرح » اهل معاصی ، یوم قیامتدن خائب و خائف ایکن اهل ایمان بالعکس

اول یوم سلامت رسانک تقریندن مبشر و خندان اولورلر .

مشنوی

﴿ تابود تابان شکوفه چون زره ﴾

﴿ کی کند آن میوها پیدا کره ﴾

مشنوی

﴿ باغبان هم داند اورا در خزان ﴾

﴿ ليك ديد يك به از ديد جهان ﴾

« **تَرْجِيْمُهُ** » باغبان، اوخار بی معنی بی خزانده دخی بیلیر. لکن برینک کوزل کورمسی جهانک کورمسندن دها ای در « **شَرْح** » باغبان و قطب زمان اولان اهل عرفان، دنیاده ماتسد خار وداعی ضرر اولان بد کارانی فرق و تمیز ایلر. بر کیمسه تعریض ایده بیلیر که حقیقی یالکز باغبان و اهل عرفان کوروبده سائر انسانلر کوره مینجه نه فائده حاصل اولور؟ بو تعریض مقدره جواباً ایکنجی مصراعده بیوریلور که: ای معترض! سن اوبله دیرسک. لکن تأمل اینزسک که، خلق جهانک یعنی عوامک بیوده کورمسندن بر صاحب نظرک کورمسی اولی واعلادر. مثلاً ظاهرده اولیان مرضی بتون خلق کورسه مریضه فائده حاصل اولدینی حانده یالکز برطیب حاذقک کورمسی کافی و نافعدر.

مشنوی

﴿ خود جهان آن يك كسست او ابلهست ﴾

﴿ هر ستاره بر فلک جزؤ مهست ﴾

« **تَرْجِيْمُهُ** » جهان یالکز او بر ذاتدر، او ابلهدر؛ هر ستاره فلک اوزره ماهک جزئیدر « **شَرْح** » ای معترض! یالکز او ذات پاکک کورمسی کافی اولیوب جهان، یعنی خلق جهان دخی کورسون دیرسک. فقط جهاندن مقصد، یالکز او ذات پاکدر، سنک جهان دیدیکک خلق و عوام، اودات پاکه کوره ابله و احق عد اولنسه جسداندر، خالقده بر مقدار نور یقین و ارایسه بیله ستاره نك نوری کبی ماه و آفتاب و اجرام منوره دن منبعثدر.

« خود جهان آن يك كسست » عباره سننده کی (آن يك) تعبیر شریفندن مقصد، یا صانع حقیقی اولان جناب منان و یا اصحاب عرفاندر؛ چونکه مثنوی شریفده ذکر سی سبق ایدن حضرت موسی ایله فرعونک حکایه سننده دخی کمال تصرف و قدرت صمدانیه سی حسدیه جناب خدایه باغبان تعبیری تشبیهاً استعمال

• **ترجمہ** • میان کاستانده بولمق ایچون بی معنا اولان خار ، خزان ایستر؛
 « **شرح** » ذاتاً مثال خار و بیکار اولان اشیا کللره وسائر ازہارہ قارشى درکار
 اولان ذلتلرینی ستر و اخفا ایچون جملہ سنی یکسان اراۛہ ایدن موسم خزان
 حزن رسانہ محتاج اولدقلری مثللو ، بی معنا ومانند خار بدکردار اولان اصحاب
 معاصی دخی اهل ایمان و اصحاب عرفان ایله یکسان کورنمک اوزره عین خزان
 اولان دنیای کدورت نمایی آرزو ایدرلر و فائدہ سز بر آرزو ایله کندیلرینی
 دہا زیادہ برباد ورسوا ایدرلر .

مشنوی

﴿ تا پوشد حسن آن و ننگ این ﴾

﴿ تانیینی رنگ آن و ننگ این ﴾

« **ترجمہ** » تا کاستانک حسننی و خار بی معنائک عینی ستر ایتمک ،
 و کاستانک لطیف رنگنی و خارک پاسنی و بور و شغلغنی کوستر مامت ایچون
 « **شرح** » اهل معاصینک عقبادن اجتناب و دنیایہ محبت و لذائذ سوریه سنے
 شتاب ایلسی ، اهل ایمان و اخلاق حمیدہ اولان مردانک لطافتی و کندیلرینک
 ذلتی خفی قالب بیدار و آشکار اولمامق ایچوندر .

مشنوی

﴿ پس خزان اورا بہا رست و حیات ﴾

﴿ یک نماید سنک و یاقوت زکات ﴾

« **ترجمہ** » ایمدی اول بی معنیہ موسم خزان ، بہار و حیاتدر ، زیرا ظالمتمہ
 عادی طاش ایله پاک اولان یاقوت بر کورینور [زکات بو محلدہ پاک و طاهر دیمکدر .]
 « **شرح** » معانیدن عاری اولان اصحاب معاصی ایچون خزان دنیا ، مانند بہار
 و حیات افزادر ؛ زیرا آخرتدہ اهل ایمانک رفاهی و کندیلرینک ذلت و عذابی
 ظاهر و باہر اولور ؛ نور ہدایت و فراستہ منور و مزین اولمیان انسانلرہ کورہ
 ظلمت دنیا ، مثال یاقوت و لذت فزادر ، دنیادہ مؤمن و اهل یقین ایله صاحب
 کین و خاین صورتا بر کورینور .

اخلاق و افعال ذمیه سندن فهم و ادراک ایله عالم عقبان متحاشی اولیور و ظلمات انکیز اولان پرده دنیا التده محتفی قلمق ایستر . حالبوکه (یوم تبلی السرائر فماله من قوه ولا ناصر) نظم جلیلی منطوق منیفنجه یوم قیامتده هر کسک و اصحاب معصیتک سرائر و ضامری بللی اولوب او کروه ایچون قوتدن حصه اولمدینی کی ناصر و معین دخی یوقدو .

مشنوی

﴿ برك يك كل چون ندارد خار او ﴾

﴿ شد بها ران دشمن اسرار او ﴾

« **تَبْرِجْ بَهَار** » دیکنی برکل یپراغنی بیله طوتمیان کیمسه نک اسرار و اطواری

بهارک دشمنی در . « **شَرِّحْ** » وجود سیئات آلودنده حسنات و اعمال صالحه و اخلاق حمیده اولمایان و شخصی دیکنی بر اغاج کی اولان بر فاسقک دیکنلری دیمک اولان سیئاتی ازهار حسناتک بهار کی دم انکشافی اولان قیامت کوننده آشکار اوله جغندن او فاسق عاصی یوم الحسابدن متفر و محترزدر .

مشنوی

﴿ وانکه سر تا پا کلست و سوسنست ﴾

﴿ پس بهار اورا دو چشم روشنست ﴾

« **تَبْرِجْ بَهَار** » اما اول کیمسه که باشند ایاغه قدر کل و سوسندر ، بهار

اکا ایکی چشم روشندر . « **شَرِّحْ** » ایمان و اخلاق حمیده و افعال خیریه ایله تزین وجود و جان ایدن انسان ، مثال بهار رحمت رسان اولان یوم قیامته آرزوکشدر . زیرا حائر اولدینی ازهار لطافت دناری او کون کلیاً منکشف و نمایان اولور .

مشنوی

﴿ خاربی معنی خزان خواهد خزان ﴾

﴿ تازند پهلو ی خود با کلستان ﴾

مثنوی

- ﴿ پس قیامت روز عرض اکبرست ﴾
- ﴿ عرض او خواهد که بازیب و فرست ﴾

« **تَرْجِمَانُهُ** » ایمدی قیامت عرض کونیدر ، عرضی اول کیمسه ایست که زیب و فر ایله مزین و رونقدار در . « **شَرْحُ** » ابدانک اختلافی دنیاده کورینور ایسه ده ، ارواح مختلفه نك احوالی غیر مرئیدر ، اما قیامت که روز عرض اکبر در ؛ انده ارواحك دخی حقائق رونما اوله جنی هویدادر ؛ بناءً علیه اهل صدق و ایمان اولانلر آخرته طالب و منکرین موت ایله قیامتدن مجانبدرلر .

مثنوی

- ﴿ هرکه جون هندوی بدسودا بیست ﴾
- ﴿ روز عرضش نوبت رسوا بیست ﴾

« **تَرْجِمَانُهُ** » هرکیم هندوکی سیاه ایسه ؛ عرض کونی انک روز رسوا بیست اولور . « **شَرْحُ** » هر هانکی انسان سواد کفر و معصیت و اخلاق ذمیمه ایله بد حال و بد طینت ایسه عرض اکبر اولان یوم قیامتده خجیل و رسوا اولوب انعام جتدن محروم و بی نوا قالیر . (هندو) سیاه رنگلی معناسنه اولوب (هندلی) دیمک دکلدیر .

مثنوی

- ﴿ چون ندا د روی همچون آفتاب ﴾
- ﴿ اونحو همد جزشبی همچون نقاب ﴾

« **تَرْجِمَانُهُ** » آفتاب کبی یوزی پارلاق اولمایان کیمسه ، نقاب و پرده کبی یوز اورتوجی برکیجه دن باشقه شی ایستمز . « **شَرْحُ** » صاحب کفر و معصیت اولان کیمسه یوم قیامتده محجوب و معیوب اوله جفنی کرک کفرندن ، کرک

« تَبَجَّجَهْ » اولایشت که، یا حرفدن الفه قدر حروفک اختلافی کچی خلق، روحاً متخالفدر. « شَرِّحْ » خلقک ابدانی ابیض، اصفر، اسود و طویل و قَصیر اولمده مختلف اولدینی مثللو، جانلری دخی بر برینه مختلف ومانند یا والفدر؛ یعنی حرفلر نصل شکلاً و مخرجاً بر برینه مشابه دکل ایسه جانلرده بر برینه مشابه دکلدر.

مشنوی

﴿ در حروف مختلف شور وشکیست ﴾

﴿ کرچه از یک روی سرتا پایکیست ﴾

« تَبَجَّجَهْ » حروف مختلفده شور وشبهه واردر. کرچه بر وجهدن سرتا پای بردر. « شَرِّحْ » حروفده مثلاً (الف) ک ظاهراً شکلی، صداسی، محلی باشقه ایسهده حقیقت و مقصد نقطه نظرندن باقینجه جملهسی بردر؛ زیرا مختلف الاشکال اولان بر حروفک کاری ترکیب الفاظ و اظهار معانیدر؛ ارواح مختلفه دخی متنوع و کثیر اولان اسما و صفات ربانیه بی اظهاره آلت اولدقلرندن جملهسی بر امر اوزره خاق اولندیلر.

مشنوی

﴿ از یکی روضد و یک رومتحد ﴾

﴿ از یکی روهزل و از یک روی جد ﴾

« تَبَجَّجَهْ » بر یوزدن بر برینه ضد و بر یوزدن متحد، بر یوزدن هزل و بیهوده، دیکر یوزدن جدی و حقیقیدر. « شَرِّحْ » سبق ایدن بیت شریفک شرحنده بیان اولدینی اوزره بر حرف شکل و صدا و محل حسبیه دیکرینه مختلف ایسهده مقصد اصلییه کلنجه بر بریه متحددر؛ حروفک بر قاجنی بلا انتظام مزج ایدجک اولسهک هزل و بیهوده لک کورینور؛ فقط منتظماً ترتیب اولنسه جدیت و حقیقت رونما اولور. ارواح و ابدان واجناس دخی بویلهدر. بر نقطه نظرندن مختلف، دیکر نقطه دن مقصد اصلی لدنییه کوره متحددر لر.

مشنوی

﴿ قابل این نکته‌ها شو کوش وار ﴾

﴿ تا که از زر سازم من کوشوار ﴾

« تَرْجِمَهُ » بونکته لری سن قولاق کبی قبول ایدیجی اول که بنسکا آتوندن
 کوپه یاپهیم . « شَرَحْ » مشوی شریفک نکات و حکمنی کال اطاعته قبول
 ایت که ، کوش استعدادک اوزره علم لدنی جواهرندن کوشوار عرفان تعلیق
 واذن حق ایله قلب و عقلکی سقامتدن تخلص ایدیم .

مشنوی

﴿ حلقه در کوش مه زر کر شوی ﴾

﴿ تا ماه و تا ثریا بر شوی ﴾

« تَرْجِمَهُ » ماه زر کرک قولاغنه حلقه اولوب ماهه و ثریا به قدر تعالی ایده سک .
 « شَرَحْ » بیان ایلدیکم حکم و نکاتی قبول و اولوجهله کندیکی مقبول ایدر
 ایسه کماندرک زر کونوریه اورتالنی یال دیزلیوب تنویر ایدن ماه منیرک کوشواری
 و باعث الافتخاری و حتی ماه جهان پیرا ایله نجم ثریان دها عالی ودها علوی
 اولورسک . اکثر شراح (مه زر کر) کلماتنده کی (مه) لفظنی میمک فتحیه
 او قویوب آی معناسنی ویر مشلر و (مه زر کر) ی اسکی (قویوبجی کبی جهانی
 یال دیزلایان آی) مألنده بر ترکیب عد ایشملردر . بو توجیه ایله برابر میمک
 کسریله او قویوب (بیوک و عالی بر قویوبجی) معناسی ویریلکده تمکندر .

مشنوی

﴿ اولاً بشنوکه خلق مختلف ﴾

﴿ مختلف جانند ازیا تا الف ﴾

مشنوی

﴿ احتماها بر دواها سرورست ﴾

﴿ زانکه خاریدن فزونی کرست ﴾

« **تَرْجِمَانُ** » پرهیز لر، علاج لرك سروریدر، زیرا قاشیق او یوزك زیادد لکنه سیدر « **شَرْح** » بدناً و یا معنأ خسته اولانلر ایچون پرهیز و احتما، دوا و نجات عظامدر . حدیث شریفده دخی « الحمة رأس كل دواء » بیورلشدر که « پرهیز کافه دوانك باشی و اعلا سیدر » دیمکدر فقط شریعت مطهره نك اساسی اولان اعتدال دن آیرله، یعنی پرهیز ایدهم دیر ایکن اکل و یا تفکر دن بالکلیه اجتناب ایته. کلیأ اجتناب ایتك افراط اولوب اولخالده بدن و عقله ضعف کلی سر نمون و صاحبی ازهر جهت دیگر کون اولور، بناءً علیه پرهیز مقبول؛ معتدل اولان احتمادر که، مدت قلیلده فیض نما اولور . قاشیق او یوزك زیادد لکنه سبب اولدیغی کبی، برفکر الم افرانك دفعی ایچون تأمل کثیر دخی دماغه رنج و تعب و یروب تعب دماغ ایسه ارادت و مشیت انسانیه بی قوتسز براغه جینی و اندن صکره او فکر الیم خارق العاده بر صورتده تزیاید ایله صاحبی کلیأ مضطر و متألم ایده جکی طبیعیدر .

مشنوی

﴿ احتما اصل دوا آمد یقین ﴾

﴿ احتما کن قوت جانت بین ﴾

« **تَرْجِمَانُ** » اصل دوا بلاشبهه پرهیزدر؛ پرهیز ایتده جانكك قوتی کور . « **شَرْح** » بو ابیات شریفده ذکر اولتمقده اولان احتما . بالاده کورندیکی وجهله اندیشه و خواطر پرهیزیدر . فقط کرک معنوی کرک بدنی اولان معتدل احتمانك فوآندی بدیهیدر . آنکه انسان تصویری نا قابل بر مرتبهده کسب قوت جان ایدر، حتی چوق سویلامك و فائدهسز صورتده ذهنی آتاعاب ایتامك کیفیتی اعصابك قوای مادیه سندن باشقه نوعاً معنوی اولان قوتلرینی دخی حفظ و تزییداپده جکی طبك اجرا ایله یکی تجارب کثیره ایله مثبتدر .

شريفك مانند آب زلال اولان نظم و حكمتنه راغب و تشنه بولنان اهل حالك امدادينه نصل يتشه بيلورم؟ يعنى قيل وقال وجدال و حل اشكال ايله مشغول اولنجه مشنوى شريفك تاليفندن و حكم و اسرارك تعريفندن بالضروره كرى و قالمش اولور .

مشنوى

﴿ كَر تَو اشكالى و كالى و حرج ﴾

﴿ صبر كن الصبر مفتاح الفرج ﴾

« تَرْجِمَه » بالكلية گرفتار مشكلات و زحمت ايسهك و كلك حقیقی نصلدر دیو اشكالده بولور ايسهك صبر ایت؛ زیرا صبر، فرج و صفانك اناختاریدر « شَرِیحْ » اكر از هر جهت دوچار مشكلات و محنت و كل حقیقینك عدم فهمندن متأسف دوچار اذیت ايسهك اجرای عبادتده و ایفای وظیفه عبودیتده صابرانه مقدم و مستقیم اول، زیر اصبر؛ دارینده موجب سلامت عظمادر . دنیاده حقیقت روحانی کشف ایتك سكا ممکن اولسه بيله ينه عبادتده صبر و دوام ایت، زیرا موت کانجه (در دم آخر دم آخر بود) بیورلدینی اوزره كلك و هر شینك حقیقی ظاهر و باهر و عارف و صادق اولانلر نعم روحانیه ايله دلیر اولورلر .

مشنوى

﴿ احتما کن احتما زانديشها ﴾

﴿ فکر شیرو کور و دلها بيشها ﴾

« تَرْجِمَه » پرافكار و خواطر فاسدهدن پرهیز ایت؛ زیرا فکر، ارسلان و بیانی اشك؛ و كوكلر اورمانلردر « شَرِیحْ » خواطر فاسدهدن، وساوس شیطانیه دن عقل و قلبی حفظ ايله، وقت پرهیزده اولدینی مثالو افكارك الك مقبولی قبول ایت؛ زیرا فکر هم ارسلان، هم وحشی اشك کبی اولوب هر فکری قبول و ذهنی انلرله أشغال ایلر ايسهك بيشه قلب و عقلك فائده سز شمهاته ایدن وحشی مرکبکری يعنى افكار فاسده ايله مالی و حکمتدن خالی اولور .

« تَرْجَمَهْ » کلک جزئی . جزء لڑک کله نسبتی کبی دکلدر ، وکل رایحه سی کبی دده دکلدر ، که اورایحه کل چیچکنک جزئی اونہ « شَرَحْ » بیان ایتمکده اولدیغمز جزء ، اویله جزء لردن دکلدر که . کله نسبتی اولسون و او اجزا جمع اوانه جق اولسه کلی ترکیب ایتمش و مثلاً کلک رایحه سی کبی کندیسناک بر جزئی اویش اولسون . حاشا ! اویله دکلدر ؛ کافه جزء لر یعنی باجمله کائنات و مخلوقات واسما وصفات ، الوهیتی ترکیب ایتمز . الوهیت ، قیاس و اجزادن منزہ و اعلا در

مشنوی

﴿ لطف سبزه جزو لطف گل بود ﴾

﴿ بانک قمری جزو آن بلبل بود ﴾

« تَرْجَمَهْ » سبزه نك لطافتی ، کل چیچکی لطافتک جزئی ؛ و قمری دنیلان قوشک صداسی ، بلبل صداسنک جزئی اولور « شَرَحْ » کلک لطافتی ، جامع لطایف سبزه اعتبار اولتنجه سبزه ده کی لطافت انک جزئی و صدای بلبل میانہ آواز مرغانده اک کموزل فرض ایديلنجه مثلاً قمری نك صداسی انک جزئی اولمش اولور ؛ حالبوکه کائنات و مخلوقات واسما وصفات ، الوهیتہ کوره اویله جزء لر دکلدر ؛ الحاصل الوهیت ، اجزادن مرکب اولیوب انک عمق و حقیقتہ ذات احدتن غیری کاینجی کیمسه مطلع دکلدر (ماعرفناک حق معرفتک) دیتکدن و بوبابده اظهار عجز و حیرت ایلمکدن باشقه چاره بولنه مز

مشنوی

﴿ کبرشوم مشغول اشکال و جواب ﴾

﴿ تشنکا نرا کی توانم داد آب ﴾

« تَرْجَمَهْ » اکر اشکال و جواب ایله اشتغال ایدر ایسه م ، تشنه اولانلره صو ویرمه که نصل قادر اولورم ؟ « شَرَحْ » کل و جزء کیفیتدن عقلارده حاصل اولان اشکال و شبهاتک اسئله و اجوابه سیله مشغول اوله جق اولسه م مشنوی

مثنوی

﴿ عقل را شُودن و زَن را نفس و طمع ﴾

﴿ این دو ظلمانی و منکر عقل شمع ﴾

« تَرْجِمَه » بو قصه ده کی مردی : عقل و زنی : نفس و طمع بیل. بو ایکدی

ظلمانی و شمع عقلی انکار ایدیجیدر « شَرَح » جریان ایدن بو حکایه نك دیگر

مخاندده اخطار و بیان اولدینی وجهه اعرابیدن مقصد : عقل و زندن مرام :

نفس و طمعدر ؛ نفس و طمع ایسه ظلمانی و انوار نشار اولان عقلی انکار

ایدیجیدر لر

مثنوی

﴿ بشنوا کنون اصل انکار از چه خاست ﴾

﴿ زانکه کل را کونه کونه جزؤ هاست ﴾

« تَرْجِمَه » شیمدی، اصل انکار، نهدن پیدا اولدینی ایشیت و اوکره ن :

او سبیدن پیدا اولدی که : کلک درلودر لوجزء لری واردر « شَرَح » بری دیه

بیلیرکه، انسانده شمع عقلک نوری وار ایکن نه ایچون اختلاف و انکار ظاهر

و بدیدار اولمش اولسون ؛ اویله برسؤال مقدره جواباً بیئر یلور که : کلک، برچوق

جزء لری اولدیغندن عقل و هدایته کاینبنی مالک اولمان کیمسه برجزء ویا برقاچ

اجزایه حصر فکر و نصب نظر ایدوب کلی کور مکدن محروم و زبون اولور. -

کلدن مقصد : مرتبه الوهیت و جناب خدا ؛ و جزء لردن مرام : اسما و صفات

متنوعدر. وجود انسانی، اسما و صفات الهیه نك مظهری اولدیغندن ظهور اسما

اعتباریله نفس، مطمئه مرتبه سنه و ارنجه یه قدر عقل ایله اختلاف و نزاعدن

خالی قالماز .

مثنوی

﴿ جزؤ کل نه جزؤ ها نسبت بکل ﴾

﴿ نه چو بوی کل که باشد جزؤ کل ﴾

« تَرْجِمَهُ » زیرا صوفی کروفرف صاحبی اولوب عندنده ماضی لایذکر
 وغیر معتبردر. « شَرِّحْ » بو محاده (صوفی) افضلندن مقصد، صاحب تصوفدر.
 اوپله بر مرد خدا صاحب قوت وشمشبعه اولوب فائدهدن خالی اولان ماضینک
 حکایه سببیه اضاعه اوقات ایتمز ، بلکه (صوفی ابن الوقت باشد ای رفیق)
 بیوردقلری اوزره الآن جاری اولان احوالندن مستعدینه افاضه ایمان
 و بخش اطمنان ایلر .

مشنوی

﴿ هم عرب ما هم سبوما هم ملك ﴾
 ﴿ جمله مایؤفك عنه من افك ﴾

« تَرْجِمَهُ » هم عرب ، هم دستى ، هم ملك ، جمله بز ، من عندالله
 مصروف و محروم اولان بو حقیقتسندن ده مصروف و محروم اولدی .
 « شَرِّحْ » مصراع نانیده اشارت بیوریلان آیت ، سورده زاریاتک یدنجی آیت کریمه سیدر .
 شوبه که : (والسماء ذات الحبک انکم لفی قولٍ مختلفٍ یؤفک عنه من افک)
 معنای شریفی : یوللری بولنان سمایه قسم ایدرم که ، تحقیقا سز بر مختلف کلام
 و قولده سکنز ، کیری دوندیریلور قرارندن اول کیمسه که دوندیرلمشدر « آیت کریمه ده
 بیان بیوریلان طرایقندن مقصد عالی : یاهنهای سماده مسیره کواکب اولان
 طرائق محسوسه و یاخود قلب و دماغ انسانده کی حسیات و تصورات عمیقده اولمسی
 وارد خاطر درر . کفار و منافقینک مختلف قولی : حق تعالی حضر تریله پیغمبر
 ذیشان و احوال روحانییه دأر اولان اختلافلریدر و اختلافندن وعدم اطاعتندن
 ناشی اول گروه مفسدت انبوه خیرندن دوندیریلور و مستحق جزا اولورلر «
 بیت شریفک شرحه نقل کلام اولنجه بیوریلور که : اعرابی حکایه سنده
 بیان اولنان (عرب) ، (دستی) ، (ملك) کی شیلر جمله بزم عین حاملزی معرف
 احوال حکمت مألدر؛ اما بوکا دأر مختلف فکرده بوانوب تعریض ایدن بولنور
 ایسه اوکی معترض و عنود، خیردن محروم و مشئوم اولور

تَرْجِمَهُ ازل کبی ابتدایی وابد مثالی اتهاسی یوقدر . « شَرَحْ

بو اعرابی حکایه سنده کورینان دقایق ویا خود من حیث المجموع مثنوی شریفده کی
حقایق ، ازلی وابدی اولان علم لندن باحث اولدینی جهتله ابتدا سز اولوب
ابد ایله پیوسته بر عمان حکمت آراسته درکه ، آنده ابتدا و انتها بولنه میوب
محیط اسرار بی شماردر .

مثنوی

﴿ بلکه چون آبت هر قطره ازان ﴾

﴿ هم سرست وپا وهم بی هر دوآ ﴾

تَرْجِمَهُ « بلکه سو کیدرکه ، هر قطره سی هم ابتدا هم انتهادر . هم بو

ایکسندنده خارجدر . « شَرَحْ » بو نظم شریف بر آب لطیف کیدرکه ، هر
قطره سی هم ابتدا هم انتها تعیرینه ، همده بو ایکی اعتباردن عالی ، توصیفه
سزا واحراردر . زیرا صوینی ترکیب ایدن قطراتدن هانکیسی اول هانکیسی
صکرهدر ، تعیین ایتک ممکن اولدینی مثللو ، بو حقایق و دقایق دخی زمان
ومکان ایله تقید ایتک قابل دکلدر .

مثنوی

﴿ حاشا لله این حکایت نیست هین ﴾

﴿ نقد حال ماوتست این خوش بین ﴾

« تَرْجِمَهُ حاشا لله ! بو حکایه دکلدر ، دقت ایت که بزم وسنک نقد حالمزدر .

« شَرَحْ » مثنوی شریفده ویا اعرابی حکایه سنده بیان و اتیان اولنان کلمات
حکمت آیات ، حاشا لله ، که عادی بروقه ماضیه بی تعریف ایدیجی برنوع داستان اوله ؛
بلکه الآن و الی آخرالزمان عریف و دانا اولانلرک وسنک ، بنم وجهه ناک
عینیه حالی واجراسی مقتضی احوال حکمت اشتمالک تعریف وتوصیفدر .

مثنوی

﴿ زانکه صوفی با کرو بافر بود ﴾

﴿ هر چه آن ماضیست لایذ کر بود ﴾

« تَنْجِيمُهُ » آنك نقشنه ورنكنه باقمه ، عزم و قصد و نیتنه نظر ایت !

[بالاده کی شرح بو بیت شریفك دخی شرحی اولور .]

مشنوی

﴿ کوسیا هست اوهم آهنگ تو است ﴾

﴿ توسپیدش خوانکه همرنك تو است ﴾

« تَنْجِيمُهُ » سنکله برابر حجه کیدن کیمسه سیاه ایسه ده ینه سنك هم آهنگ کدر .

سن ، او سیاهی بیاض عدایله و بیاض اعتبار ایت که من حیث المعنی سنك همرنك کدر .

« شَرْحُ » حقیقت ، رنگ و صورته دکل اصل معنیده در . اخلاق و اطواری مقبول

و مشروع اولان بر ارقداشك عرق اصفر و اسوده منسوب اولسه ده آنك

رنکنه دکل ، نیت و آهنگنه وسکا اولان صدق و محبتنه نظرایلر و مثلاً قرداشم

دیرسك . کرچه سنك پدر و مادرك بیاض و آنك ابوینی سیاه وسندن جدادر .

مشنوی

﴿ این حکایت گفته شد زیر وزبر ﴾

﴿ همچو فکر عاشقان بی پاوسر ﴾

« تَنْجِيمُهُ » بو حکایه ، عاشقرك بی سرو پا اولان فکری کبی زیر وزبر

سویلندی ، یعنی منتظماً دوام ایدیه مدی . « شَرْحُ » حضرت مولانای رومی

قدس سره السامی مشنوی شریفك آیات حکمت آیاتی جذبات عشق آیات ایله

ایراد و تألیف بیوردقلرندن حکایه لرك صورت ترتیبی دکل آنلرده مضمرومکنوز

اولان حقایق و دقائق بیسان و مستعد اولان طابعلری ریان عرفان بیورمق

مسلکنی اختیار ایتدکلری جهته بو حکایه ده دخی او مسلک موجبجه حرکت

وقصه اراسنده بر چوق حکمیات عالیه افاده ایتمش اولدقلرینی تفهیم بیوررلر .

مشنوی

﴿ سرندارد چون ازل بودست پیش ﴾

﴿ پا ندارد با ابد بو دست خویش ﴾

مشنوی

❖ بت پرستی چون بنانی درصور ❖

❖ صورتش بگذار ودر معنی نکر ❖

« **تَبَجَّحَ** » اگر صورتلرده قالبر ایسهك بت پرستسك . سن آنك صورتی براقده معنایه نظر ایت ؟ « **شَرَّحُ** » مثلاً اوزرینه بت صورتی منقوش بر آلتونی بولورده او صورتدن طولایی آلتونی ترك ایدر ایسهك او حالده سن دخی نوعاً بت پرستسك ؛ زیرا بت حسیله آلتونك فائدهسندن کندیکی محروم ایش اولورسك . كذلك بعض جهتی مقبول اولان شیلری غیر مشروع حالادن تفریق ایتك ممکن ایکن وهم و جهل حسیله جهات مقبوله یی ترك ایدهك اولورسهك صورته مربوط ومعناً بت پرستلردن معدود اولمش اولورسك .

مشنوی

❖ مرد حجی همره حاجی طلب ❖

❖ خواه هند وخواه ترك ویا عرب ❖

« **تَبَجَّحَ** » اگر حجه منسوب مرد ایسهك همراهك اولمق ایچون برحاجی طلب ایت ؛ او حاجی ایستر هندلی ، ایستر ایسه ترك ویا عرب اولسون . « **شَرَّحُ** » ای نیت مقبوله صاحبی اولان طالب حقیقت ! سن همیشه معنایه میل ودقت ایت . زیرا صورت ، اهمیتدن عاری و عاریتدر . مثلاً حجه کیدهك کیمسه یه یولداش اولمق اوزره حجی نیت ایتمش بر مؤمن لازم اولوب اما او مؤمنك رنك و صورتی بیاض ویا سیاه ایش ؟ طالب حج اولان ذاته کوره او جهت مساوی ورنك و صورت خیال عایدر .

مشنوی

❖ منکراندر نقش واندر رنك او ❖

❖ بنکراندر عزم ودر آهنگ او ❖

مشنوی

﴿ ذات زرش داد ربانیتست ﴾

﴿ نقش بت بر نقد زر عاریتست ﴾

« **ترجمه** » زردن مصنوع اولان بنده کی آلتون، عطاوا احسان ربانیدر؛

نقش بت ایسه نقد زر اوزره عاریتدر . « **شرح** » آلتونك حد ذاتنده قیمتدار و فوائد نثار اولسی احسان ربانیدر ؛ اما اوزرینه مؤخرآ نقش اولنان صنم، شیطانك القاآتی اوزرینه ذات و اعتباردن خالی و عاریت و عایددر؛ بناءً علیه حسب العقل عاریت و عادی بی ذاتی و حقیقی اولان جهندن تفریق ایتمک مقتضیدر. مثلاً عقل صوری صاحبی بر غیر مؤمن بالاده بیان اولندینی اوزره مقبول برئی اختراع و یا تألیف ایدر ایسه آینده ایکی حالت موجوددر : بری ، داد حق و باعث اختراع و موجب تألیف اولان ذکاوت فطریه و دیگری صاحبك حقایقه دائر عاریت و بی اساس اولان فکریدر ؛ ایمدی عاقل اولان مؤمن ، استادك حقایق روحانیه و آخرته متعلق سطحی و عادی فکرنی ترك و ابطال و داد حق اولان صنعت و کمالنی قبول و کنندینی وهم جنسنی خوش حال ایلرکه : (الحکمة ضالة المؤمن) حدیث حکمت تحدیثی بوه معنایه اشارتدر .

مشنوی

﴿ بهر کیسکی توکلیمی را مسوز ﴾

﴿ وز صدای هر مکس مگذار روز ﴾

« **ترجمه** » بر پیره ایچون سن کلیمی یاقه ، وهر سینکک صداسندن ناشی

کوندزدن و از کچمه ؟ « **شرح** » ای قیل وقال ایبه دمگذار اولوب ذات معنادن غافل اولان ! بر خیالدن و یا عادی بر سبیدن طولانی کوروله جک فائده بی ترك ایتمه ، شوونك بونك معناسز و غیر . شروع کلمات و تعریضاتندن طولانی نور افزا اولان حقیقتدن و از کچمه ؛ هر حالده صورت . شروعده طالب محسنات و مرد پر ثبات اول !

و یا آلت حربی و یا بر کتابی مؤمن ترك ایتیموب آنده شرعاً غیر مقبول شینلر وار ایسه آنلری ترك و احما ایله فوائد بخش اولان جهاتی اخذ و قبول و او صورتله کندینی مستفید و کارینی مشروع و معقول ایلر .

(بیت شریفده کی (شمن) لفظی چن وزنده اولوب بت پرست معناسنه ایکن هر نصلسه بوندن اولکی شرحلرده (ثمن) صورتسنده یا کلهش باصلمش اولدینی اخطار اولنور .)

مشنوی

﴿ بلکه کیرد اندر آتش افکند ﴾

﴿ صورت عاریتش را بشکند ﴾

« تَرْجِمَانُ » بلکه مؤمن اوصنم زرینی طوتار، آتسه آثار واریدوب عاریت

اولان صورتی ازاله ایدر . « شَرِّحُ » مؤمن عاقل بر شیئک نا معقول اولان

جهتی نور عقلیه احما و مفید و معقول اولان کیفیتی قبول و حفظ ایله حالی اعلا ایلر .

مشنوی

﴿ تا نماند بر ذهب نقش وثن ﴾

﴿ ترانکه صورت مانعست و راهزن ﴾

« تَرْجِمَانُ » تا التون اوزره بت نقشی قلمیه؛ زیرا که صورت مانع و رهزندر.

« شَرِّحُ » عاقل اولان مؤمن بر کیفیتک غیر مشروع اولان جهت، و صورتی

نور عقل و اسباب مشروع ایله ازاله ایلر؛ زیرا صورت، کرچه حد ذاتنده وارسته اهمیت ایسه ده کندی اصلنه القای میل و محبت سبب و آلت اوله جنی

مجرّب اولدیفندن عاقل اولان ذات غیر مشروع صورتی احما و جهت مفیده سنی محافظه و اولوجهله بر چوق فوایدی استحصال و معناً کندینی احیا ایلر . مثلاً

جهانک معلومی اولان اصنام، عادی طاش و کرسته دن و یاسا تر بوکمی مواد دن اوسته لر معرفتیه اعمال اولدینی بدیهی و بو نقطه نظر دن باقیلیر ایسه اهمیتدن عاری اولوب

امابت پرست اولانلره آله بی اشارت و آنلرک پرستش و عبادتلی ایچون مشرکینک قلبنه میل و محبت القا ایلدیکدن ممکن اولنجه شکست ایتک مقتضای حکمتدندر.

« **تَرْجِمَانُ** » اگر اگری سویاه سه طوغر بلق کوستر، ای مقبول برا کریاک، که طوغریلغی تزیین ایلدی. « **شَرْحُ** » عاشق حقیقی، بعض دفعه صورتا غیر معقول کلمات و شبهات، بیان و ایراد ایده جک اولسه دخی انلرده حکمت و سلامت مخفی بولندیغندن هم حقیقت، همده حقیقتپروران و هوشیاران اندن مستفید و فیضاری مزید اولور.

مشنوی

﴿ از شکرکه شکل نانی می پزی ﴾

﴿ طعم قند آید ترا چون می مزی ﴾

« **تَرْجِمَانُ** » اگر شکردن بر ا کمک شکلی یاپوب پیشیرر و امه جک اولور ایسه اندن سکا شکر لذتی کلیر. « **شَرْحُ** » مطلوب اولان اصلدر، صورت دکلدر؛ مثلا شکرک اصلی طاتلی اولدیغندن ا کمک شکلنه وضع ایتسه ک دخی اغزه کلنجه حلاوتی ارئه ایلر؛ کذلک کلمات عشق آیات مردان خدای هانکی صورته ا فراغ ایده جک اولورسه ک ماهیتلری تحری اولنجه ایچلرنده کی حکمت عیان و آشکار اولور.

مشنوی

﴿ ور بیابد مؤمنی زرین و تن ﴾

﴿ کی هلد ا آنرا برای هر شمن ﴾

« **تَرْجِمَانُ** » اگر بر مؤمن التوندن یاپلش بر بت بولسه، هر بت پرست ایچون انی نصل ترك ایده بیایر؟ « **شَرْحُ** » اوزرینه بت صورتی نقش اولنمش بر آلتونی یا خود آلتوندن معمول، بر صنمی عاقل بر مؤمن بولنجه بو آلتونده بت رسمی واردر آلهام دیو هیج بر وقت ترك ایده میسه جکی درکار اولدینی مثالو، ظاهری نامعقول، حقیقتی مقبول اولان بر کیفیتی دخی مؤمن عاقل ترك ایده مز، بلکه آلیر و آلدقده نامعقول اولان جهتنی محو و ازاله و دیگر جهاتندن استفاده ایدر. کذلک ولو کفاردن اختراع و تألیف اولنمش بر صنعت

مشنوی

﴿ کفت کژ کز بحر صدقی خاستست ﴾

﴿ اصل صاف آن فرع را آراستست ﴾

« تَرْجِمَانُ »

بر صدق دریاسندن پیدا اولان کوپوک صورتا اکری اولسه ده
اصلاً صافی اولان دریا ، فرعی بولنان او ، اکری وغیر صافی کوپوکی تزیین ایدر .
« شَرْحُ » صورتا غیر مقبول کورینان بعض کلمات وشبهات عاشق حقیق اولیان
بر انسان طرفندن اظهار اونور ایسه محض عناد و بلکه باعث فساد اولور ؛
اما او نوع بیانات وشبهات حالت جذبهده بولنان بر عاشق خدا داد جانبدن
بیان واثبان اونورسه او عاشق قلبی دریای پاک کبی صافی اولدیندن ، آندن
ظهور ایدن حالات وکلمات مقبول وصدق شمول اولور ؛ زیرا انک قلبی اصل
وصورتا غیر لایق کورینان کلام وشبههسی فرعدر .

مشنوی

﴿ آن کفش را صافی و محقوق دان ﴾

﴿ همچو دشنام لب معشوق دان ﴾

« تَرْجِمَانُ »

او کوپوکی ، صافی ولایق و حقیق بیل ؛ معشوقک لبک
دشنام و تکدیری کبی قیاس ایت ! « شَرْحُ » بردلبرک کلامی ولوتکدیر و دشنام آمیز
اولسه عاشقنه ، (سن همان ایله تکلم راضییم دشنامه بن) دیدیر تهجک مرتبه
طاساتی کلهجکی بدیهی اولدینی مثللو ، عاشق حقیقینک دخی صورتا نامعقول
کورون کلام حکمت انجافی حقیقتنده مقبول و صافی اولهجنی امر جلیدر .

مشنوی

﴿ کر بکرید کژ نماید راستی ﴾

﴿ ای کژی که راست را آراستی ﴾

« تَبَجَّهْرُ » مرد عاشق هر نه سویلر ایسه رایحه عشق آنک اغزندن
 ظهور ایله کوی عشقده انتشار ایدر . « شَرَحُ » عاشق حقیقی اولان ذات
 پاک دهان حقایق افشانندن هر نه کلام ظهور ایدر ایسه بوی عشق ایما
 و مستمعین مستعدنی احیا ایلر .

مثنوی

﴿ کَر بکوید فقه فقر آید همه ﴾

﴿ بوی فقر آید ازان خوش دمدمه ﴾

« تَبَجَّهْرُ » اگر فقه سویلر ایسه اندن تمامها فقر کلیر ، اول خوش
 سوزلی و لطیف صدالی عاشقدن فقر رایحه سی کلیر . « شَرَحُ » معاملات عباد
 ایچون وضع اولنان علم فقدمن بیهه عاشق حقیقی ، بحث و بیان ایسه بالمناصبه
 او سردهده دخی حق تعالی حضرت تیرینک قدرت و کمال بی زوالندن و عشق پاک
 لایزالندن بحث و اتیان ایده جکی حسبیه رایحه عشق جاری و مستمع مسعود ،
 معنا معطر و عالی ادرلور .

مثنوی

﴿ وَر بکوید کفر دارد بوی دین ﴾

﴿ آید از کفت شکش بوی یقین ﴾

« تَبَجَّهْرُ » و اگر صورتا کفر سویله سه بیهه او کلامی . دین رایحه سنی
 نشر ایدر و آنک شک و کمان صور بسندن بوی یقین حس اولنور . « شَرَحُ » برعاشق
 حقیقی حالت جذبهده ایکن صوری کفر عد اولنه بیهه جک بر کلام سویله جک
 اولسه آنده دخی دین رایحه سی حس اولنور ؛ نته کیم اولیاء اللهک (سبحانی
 ما اعظم شانئ) و (لیس فی جبق سوی الله) و (انا الحق) کبی حالت استغراقده
 مسموع و معلوم اولان کلام عشق انجاملرندن و برای اظهار حقیقت ،
 صورت شکن واقع اولان سؤالرندن شک یرینه دینه یقین و قوت کلیر .

« **تَبَجَّهْرُ** » زیرا کلب طویجِه سرکش و اطاعتسز اولور و او یله اولنجه
 آو جاننه نصل ای قوشار؟ « **شَرَحْ** » کلب سرکش اولدینی حالدِه صیاده تابع
 اوله مدینی مثللو ، نفس دخی سیر وقوی اولنجه ساحه روحانیتده صید معانی
 ایچون غیر منقاد اولور وصاحبی ملوث و برباد ایلر !

مشنوی

- ﴿ آن عمر برا بی نوایی می کشید ﴾
- ﴿ تابدان درگاه و آن دولت رسید ﴾

« **تَبَجَّهْرُ** » اول اعرابی پی زاد و ذخیره سزلاک چکدی ؛ اول درگاه
 ودولته قدر یتیشدی ؟ « **شَرَحْ** » سبق ایدن ابیات شریفه نك حقیقتی بر مثال
 مشخص ایله اثبات ایتک اوزره بیوریلورکه : حکایه سی تفصیل اولنان اعرابی
 ابتدا بی نوا اولدیغندن کندی نفسی آنی تحریء رزق ایچون سوق ایتمش
 وسی واسترزاقده مقدم وغور اولمش اولدیغندن درگاه حقیقته واصل و نعمت
 لقایه نائل اولدی .

مشنوی

- ﴿ در حکایت گفته ایم احسان شاه ﴾
- ﴿ در حق آن بی نوای بی پناه ﴾

« **تَبَجَّهْرُ** » شاهک اول ، پناهسز اولان بی نوا حقنده کی احساتی حکایه اراسنده
 بیان ایتدک . « **شَرَحْ** » ابتدا بی نوا بولتمش اعرابینک احوالی و آنک حقنده
 جناب خدانک شرفریز اولان مرحمتی بو حکایه ده بیان و اتیان ایلدیکمزدن
 او جهتلاک تکرارندن فراغت و جهات حکمیته نك ایضاحنه مبادرت ایلرز .

مشنوی

- ﴿ هرچه گوید مرد عاشق بوی عشق ﴾
- ﴿ از دهانش می جهد در کوی عشق ﴾

« تَبَجَّهْ » قازنك طویارسه بر مردار اولور و مانند دیوار خیرسز
و آیاقیز قالیرسك . « شَرَحْ » ای روحانیت و تربیه دن محروم اولان غافل!
آج قالسهك غضوب و بداخلاق ، طوق اولسهك مردار و ناپاك و قوری دیوار کی
ثقلت معده و بدنن طولای بی حرکت و بی ادراك اولورسك .

مشنوی

- ﴿ پس دی مردار دیکر دم سکی ﴾
- ﴿ چون کنی در راه شیران خوش تکی ﴾

« تَبَجَّهْ » ایمدی بردم مردار و دیکر بردمده کلبسك . بو حال ایله برابر
ارسلانلری یوانده نصل کوزل قوشه بیلیرسك ؟ « شَرَحْ » ای غافل و عاطل !
سن آج و یا طوق اولسهك ینه بد و ناپاك و مردار و مانند دیوارسك ! بو حال ایله
برابر میدان معنیده شیران خدا اولان مردان صاحب عرفان کی نصل قطع مسافات ایله
واصل سرای سعادت اوله بیلیرسك !

مشنوی

- ﴿ آت اشکار خود جز سك مدان ﴾
- ﴿ کیم ترک انداز سك را استخوان ﴾

« تَبَجَّهْ » کندی شکار و صیدینک آتی اولان نفس اماره کی کلبدن باشقه
بر شی بیلده ، کابه پک آ ز کیک آت ؟ « شَرَحْ » انسانه مشتهیاتی ارا نه
و جلب و اعطا ایدن ، مانند کاب اولان نفس اماره در ، نفس اماره یه ایستدیکی
شیلری ویرمه ، ویررسهك سرکش و فنا اوله رق سنی گرفتار رنج و اذا ایلر !

مشنوی

- ﴿ زانکه سك چون سیر شد سرکش شود ﴾
- ﴿ کی سوی صید و شکار خوش دود ﴾

« **تَرْجِمَهُ** » سنك فكر قنالك بالحيقه بولاشمش و آغيرلاشمشدر . زيرا سن بالحيق اكل ايديحيسك وبالحيق سكا اكمك كي اولمشدر . « **شَرْحُ** » شيمديكي حال ظلمت اشتمالكه باقمه ، زيرا الآن عادى ودنى شيلر ايله شمخر و بى ثمرسك . اويله حالات كدورت آياتدن فراغت وطريق حقه رجعت ايله . بعده روحانيت و سعادت نه اولديغنى رؤيت ايت !

مشنوی

- ﴿ نان كلست و كوشت كستر خوار ازین ﴾
- ﴿ تانمانی همچو كل اندر زمین ﴾

« **تَرْجِمَهُ** » اكمك وات بالحيقدر . بوندن آزاكل ايت ، تا بالحيق كي زمينده قالميهسك ! « **شَرْحُ** » كثرث طعام ايله وجودكه ثقلت وزحمت ويرمه ؛ زيرا او حالده اجراى وظيفه و ايفاي عبادتده عاجز و ناچيز قالب ترقيدن محروم و مشغوم اولورسك !

مشنوی

- ﴿ چون گر سنه می شوی سك می شوی ﴾
- ﴿ تند و بد پیوند و بدرک می شوی ﴾

« **تَرْجِمَهُ** » آجیقنجه كوپك كي تند و بد پیوند و غایت فنا اولورسك ! « **شَرْحُ** » ای ره حایتدن و بلکه صوری تربیهدن محروم اولان غافل و عاطل ؛ سنك ایچون هر حال بهمه حال ، مضرت اشتمال اولور . مثلا آج قاله جق اولسهك صابر و شاکر اوله جفکه حدتله نیر و بد و تند فلاکت پیوند اولورسك !

مشنوی

- ﴿ چون شدی توسیر مرداری شدی ﴾
- ﴿ بی خبر بی پا چو دیواری بدی ﴾

مشنوی

﴿ نه سبو پیدا درین حالت نه آب ﴾

﴿ خوش بین والله اعلم بالصواب ﴾

« تَرْجِمَةٌ » ، بو حالتده ایجه باق که نه دستی و نه سو پیدادر ، طوغری په الله تعالی اعلمدر . « شَرْحٌ » نظر صورت بین ایله باقه جق اولسه که میدانده نه عاشق ، نده آثار فیوضات نشاری ظاهر و باهردر ؛ فقط سن صورتی ترک و برنظر حقایق بین ایله حقیقی رؤیت و کسب سعادت ایت. احوال روحانیهیی دائماً ابی کور و تعریض ایتمه ؛ زیرا راست و صوابه جناب مولا اعلم و دانادر.

مشنوی

﴿ چون در معنی زنی بازت کنند ﴾

﴿ پر فکر ت زن که شهبازت کنند ﴾

« تَرْجِمَةٌ » معنی قپوسنی چاله جق اولورسه که سکا آچارلر ؛ فکرت قادینی آچ که سنی شاهین و شهباز ایتسونلر ! « شَرْحٌ » بن ، احوال روحانیه نك فهم و درکنه مستعد دکم دیمه . او یله دیمک فتور و منفوردر . المرء یطیر بجناحی الهممة والفکره فحواسنجه انسان همت و فکرت قادلری ایله آسمان تعالیده طیران ایلر ؛ سن ده باب سلامت مأب روحانیه اجرای عبادات مشروعه و ایفای وظائف مقبوله ایله مراجعت ایدرسه که اول باب سعادت مأب آچارلر و سنی افلاک پاک حقیقتده شهباز بالا پرواز ایدرلر .

مشنوی

﴿ پر فکرت شد کل آلود و کران ﴾

﴿ زانکه کل خواری ترا کل شد چونان ﴾

« **تَرْجِمَهُ** » ای غیرتدن دستی به بر طاش اوروب قیران ! بو دستی
 قیریلدیعدن طولای دهاه کمل اولمشدر . « **شَرَحْ** » ای مرد خدا که ، وجود
 و انائیتی اطاعت و محبت مولا ایله کسر ایتمش و کنیدیکی صورتا قیرمش و حقیقتده
 اکمل و احیا ایشسک . نه موطلو سکا !

مشنوی

﴿ خم شکسته آب ازو نارینخته ﴾
 ﴿ صدرستی زین شکست انکیخته ﴾

« **تَرْجِمَهُ** » کوپ قیرلمش ایسهده اندن صو دو کلامشدر . بو قیریلقدن یوز
 صاغلاملق پیدا و حاصل اولمشدر . « **شَرَحْ** » محبت و عبادتدن ، انائیت و بعض
 مرتبه بدن و عزت منکسر و متأثر اولمس ایسهده بوندن نه نغم واردر ؟ مطلق
 بو شکستیدن یوز درستی حاصل و صاحبی فیض حقه نائل اولمشدر .

مشنوی

﴿ جزؤ جزؤ خم در رقصت و حال ﴾
 ﴿ عقل جزؤی را نموده این محال ﴾

« **تَرْجِمَهُ** » کوپک جزئسک جزئی رقص و حاله در ؛ فقط بو کیفیت
 عقل جزئی به کوره محالدر . « **شَرَحْ** » کوپدن مراد ؛ وجود انسانی
 و جزئدن مقصد ؛ اعضا اولوب جزء جزئدن مرام ایسه ؛ آنک تابعلری
 و آناریدر . سالک راه الهی ، وجود موهوم کوپنی قیروب آب مغایه واصل
 اولنجه روح مشتاقی او آب صفا ایله لبریز اولهرق هر برعضوی او ذوق ایله
 نشوهدار اولور . لکن شو حاله ، عقول جزئیه اصحابی بیکانه قاله جقلری جهتله
 اولنره تفهیم ایتک متعسر و بلکه محالدر .

اراده بیوروب بونجه مخلوقاتى عدمدن پیدا قیلدی وترابى یعنی انسانى ، اطلس
عرفانى لابس سلطان معنوى ایلدی .

مثنوی

﴿ و ر بدیدی شاخی از دجله خدا ﴾

﴿ آن سبورا او فنا کردی فنا ﴾

« ترجمه » اکر اعرابى ، دجله خدادان اوفاق بر جدول کورمش
اولسه ایدی اول دستى مطلق افنا وشکسته ایلر ایدی . « شرح » اکر دانش
واسباب ظاهره حاملى اولان کیمسه عمان علم و عرفان حقدن ذره قدر کوروب
خبردار اولسه ایدی علم جزئینک محل حفظى اولان بدنى متاعب ریاضیه ایه
افنا وانائیتى کلیاً احیا و کندینى احیا ایلر ایدی .

مثنوی

﴿ آنکه دیدندش همیشه بی خودند ﴾

﴿ یخو دانه بر سبو سنکی زدند ﴾

« ترجمه » اول کیمسه لرکه علم ربانینک بر جزئىسنی بیله کوردیلر . آنلر
همیشه بی خود درلر و بی خودانه دستى اوزره طاش اوردیلر . « شرح » علم و خوبى
ربانیدن بر مقدار کورمهک نائل اولانلر عاشق جمال کبریا درلر ؛ او زمره
جلیله مست عشق خدا ایکن بدنلرنی و کبر وانائیتلرنی قیردیلر و از هر جهت
مسعود و علوی اولدیلر .

مثنوی

﴿ ای زغیرت بر سبو سنکی زده ﴾

﴿ وین سبو زشکست کامل تر شده ﴾

لطافت خدادن عالمه ویا انسانه یالکز بر قطره بخش و اعطا بیورلدینی حالده او قطره‌یی بونجه مادیات و جسمانیات ستر و اخفایه مقتدر اوله میوب دایما نمایان و باعث مزید ملاحظت و عرفاندر .

مشنوی

﴿ کنج مخفی بدز پری چا کرد ﴾

﴿ خاک را تا با نتر از افلاک کرد ﴾

« **تَرْجِمَه** » جناب حق کیزی بر خزینه ایدی ، طولواغندن پرده غیبی

چا کایدردک طریراغی افلاکدن دهابارلاق ایلدی . « **شَرَح** » (کنت کنزاً مخفياً

فاحببت ان اعرف فخلقت الخلق لاعرف) حدیث قدسی ایله حق تعالی

حضرتلری بیوررکه : بر کتز خفی ایدم ، بیلنمکلکی ایستدم و بیانمک ایچون

مخلوقاتی خلق ایلدم » بو حدیث جلیک حقیقته مطلع اولمق قوه روحانییه

وابسته در . جهت ظاهره سی ایسه : حق تعالی حضرتلری مخلوقاتی خلق ایتمزدن اول

جوهراسما و صفات ایله مالی بر خزینه خفیه اولوب فقط اسمای حسناک مظهرلری

اولدیغندن کافه مخلوقات خلق بیوزلمش و بونجه کنوز و حقائق رونما اولمش

و حضرت آدم ایله سائر انبیای ذیشان و بالتخصیص سبق آموز کائنات عرفان

پیغمبر آخر الزمان علیه وعلیهم السلامک وجودیله حق تعالی حضرتلری

خاکی سهدان دها تابان و محل عرفان قیلمشدر .

مشنوی

﴿ کنج مخفی بدز پری جوش کرد ﴾

﴿ خاک را سلطان اطلس پوش کرد ﴾

« **تَرْجِمَه** » حق تعالی حضرتلری کتز مخفی ایدی ، اسما و صفات

ربانیه سنک طولواغندن جوش ایتدی و طوپراغی اطلس کیچی سلطان ایلدی .

« **شَرَح** » جناب واجب الوجود ، غیب هویت و مرتبه احدیتده مثال کتز مخفی

ایدی ؛ فقط اسما و صفات بی غایات صمدانیه سی حسینیه کائناتک خلق و ظهورینی

مشنوی

- ﴿ چون پذیرفت از من آن دریای جود ﴾
 ﴿ انجنان نقد دغل را زود زود ﴾

« **تَرْجِمَهُ** » اول جود و کرم دریایی . بدن نه حال ایله علی الفور بویه
 قلب اچمه کبی حقیر بر شیئی قبول ایلدی؛ « **شَرِّحْ** » اول مرد خالص دیرکه: جود
 و کرم صاحبی اولان حق تعالی حضرت تلی دریای بی انتهای علمه مالک ایکن
 بم هیچ مثابه سنده اولان علم جزئیی فصل قبول ایلدی و فصل عظیم
 مکرمت و مرحمت کوستردی !

مشنوی

- ﴿ کل عالم را سبودان ای پسر ﴾
 ﴿ کو بود از علم خوبی تا بسر ﴾

« **تَرْجِمَهُ** » ای پسر ! جمیع عالمی دستی کبی بیل که . او دستی علم جناب
 و هابک کوزلکندن تا بسر مالی اولور . « **شَرِّحْ** » دریایه کوره دستی . اوافق بر شی
 اولوب فقط اوافلغیه برابر علم و عرفان ایله مالی اولسی و او عرفانک دنیاده
 چوق کورنمی اثر جود صمدانیدر .

مشنوی

- ﴿ قطره از دجله خوبی اوست ﴾
 ﴿ کان نمیکنجد زبری زیر پوست ﴾

« **تَرْجِمَهُ** » حق تعالی حضرت تلرینک لطافتی دجله سندن بو عالمده اولان
 کوزلک بر قطره درکه . او قطره عظمتی حسیهله پوست آلتنه صیغمز .
 « **شَرِّحْ** » عمان لطافت کبریا عقول و اذهاندن خارج و جدا اولدینی هوبدادر .

« تَرْجِمَهُ » اول اعرابی قوراق یولدن و قاره دن کیشدر ؛ دجله دن
 عودتی ده یاقین و قولای اولور. « شَرَحُ » اراده ربانیسه شرف تعلق ایدرکه :
 بو مرد خالص ، خشک اولان دنیاده علم صوری و سائر اسبابک استحصالی
 ضمنده پک چوق محن و متاع چکمش و نهایت بوه قمامه کیشدر . شیمدی ایسه
 نائل امن و سهولت و صاحب عرفان و سعادت اولق اوزره دریای علم لدنی
 کندیسنه ارئه و معناً احیا ایدیکز .

مشنوی

- ﴿ چون بکشتی در نشست و دجله دید ﴾
- ﴿ سجده می کرد از حیا و می خمید ﴾

« تَرْجِمَهُ » سفینه یه بینجه دجله نهرینک و سعنی کوردی ؛ شرم و حیاسدن
 طولانی سجده ایلدی و اکیلدی « شَرَحُ » اول مرد خالص ، ابتدا کندی علم
 جزئیسیله مفتخر ایدی ، بعده دریای بی اتهای علم خدایی مشاهده ایلدیکنده
 انانیت و فخرندن محجوب و خجیل اولوب سجده سهوا تمکه تعجیل ایلدی .

مشنوی

- ﴿ کای عجب لطف این شه و هاب را ﴾
- ﴿ وان عجبت کوسند آن آب را ﴾

« تَرْجِمَهُ » که بو وهاب اولان شاهک نه عجب لطفی واردر . الک عجیبی
 ایسه اول دجله صاحبک بویه جزئی و عادی بر صوی اشترا ایسیدر .
 « شَرَحُ » حق تعالی حضرتلرینک الطاف مالانهایه سندن باشقه عجیب بر لطفی
 واردرکه : عمان علم صمدانیسیله برابر انسانک جزئی علمنی دخی قبول و قولنی
 مقبول ایدر . بو افاده ، سوره بقره نک حکمت انکیز بر آیت کریمه سنی دخی
 ایما و انبا ایلرکه (ان الله اشتری من المؤمنین انفسهم و اموالهم بان لهم الجنة)
 معنای شریفی : (حقیقه الله تعالی حضرتلری ، مؤمنلره جنت اعطاسیله نفسلرینی
 و ماللرینی اشترا ایتدی)

« **تَرْجِمَانُ** » اول اعرابی بی فقر و فاقه‌دن خلاص ایلدی ؛ و بمحشش‌لر
 و خاص خلعت‌لر ویردی . « **شَرِّحْ** » جناب وهاب مطلق اول انسان خالصی
 اضطرابات فانیه‌دن تخلیص و انواع نعم ایله مالی و علم حقیقته تعلیم بیوردی .

مشنوی

﴿ پس نقیبا نرا بفرمود آن قباد ﴾

﴿ آن جهان بمحشش و آن بحر داد ﴾

« **تَرْجِمَانُ** » ایمدی اول . احسان جهانی و عدالت دریاسی اولان شاه جلیل ،
 نقیبلره آئیده کوریه جکی و جهله اراده بیوردی .

مشنوی

﴿ کین سبو پر زر بدست او دهید ﴾

﴿ چونکه واکردد سوی دجاش برید ﴾

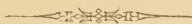
« **تَرْجِمَانُ** » بودستی بی آلتون ایله طولدیروب اول اعرابینک اله ویریکز ؛
 بورادن مملکته عودت ایده جکی وقت آنی دجله نهری جانبسه کوتوریکز .
 « **شَرِّحْ** » حق تعالی حضرتلری اول مرد خالصه بر چوق احسان ایتدکن
 صکره خاص قوللرینه بیوردی که : بو قومک ینه دنیا به عودت ایتدی چونکه
 مقدر در ؛ دریای عالمی کندیسنه ارئه وکبر و نخوتی ازاله و افنا ایدیکنز ؛
 تا که بو صورته نائل کمال و مظهر فیض عال اعمال اولسون .

مشنوی

﴿ ازره خشک آمدست و از سفر ﴾

﴿ ازره دجلش بود نزدیکتر ﴾

« **تَرْجِمَهُ** » بلکه اعرابی دجله‌یه واقف اولنجه ؛ او دستی بر طاشه
 اورر، قیاز ایدی . « **شَرَحُ** » بزخی عاقل و منصف اولسهق بو علم جزئی
 علم خدایه قارشى هیج بیلوب افنا و کندیمزى علم فقر ایله و حیات ابدیه ایله
 احیا ایدر ایدک .

﴿ قبول کردن خلیفه هدیه را و عطا فرمودن با کمال بی نیازی ﴾

﴿ ازان هدیه و ازان سبو ﴾

خلیفه نك كمال استغنايله برابر اعرابيك هدیه سنی قبول و اوندن طولای
 انعام و احسان بیوردیغنه دأردر .

مشنوی

﴿ چون خلیفه دید احوالش شنید ﴾

﴿ آن سبورا پرز زر کرد و مزید ﴾

« **تَرْجِمَهُ** » خلیفه اعرابيك هدیه سنی کوروب احوالی ایشیدنجه
 او دستی آتون ایله طولدردی و فضله فضله احسانلر ایتدی . « **شَرَحُ** » انسان کمال
 عجز و جهایلله برابر حسن و خلوص نیت ایله محصول عقل و سعینی دریای علم حقه
 تقدیم اتمک ایستینجه اول غنی عن العالمین عبد مخلوقنی خجیل و غمکین ایتماک
 ایچون آنی مرحة قبول و مقابله احسان سعادت ایلر .

مشنوی

﴿ آن عمر را کرد از فقه خلاص ﴾

﴿ داد بخششها و خاتهای خاص ﴾

« تَرْجِمَانُ » باری اعرابی فعل وحرکتده معذور ایدی ؛ زیرا دجاهدن غافل وزیاده دور ایدی . « شَرْحُ » بالاده بزہ کوره اعرابی (کندیتز) و (دجاه) علم خدا اولدینی بیان وانبا بیورلدیسهده حکایه ، اعرابی اوزرینه جریان ایلدیکندن حسب الحکمه حکایه نك اشخاصی ترك اولنیهرق بیوریلورکه : اعرابی بر دستی صوی دجاه نهری صاحبنه کوتورمش ایسه دجاهدن بعید وبی خبر اولدیغندن بعض مرتبه معذور اوله بیلیر ؛ اما بزکه بونجه اجرام عظیمه ومنتظمه وبونجه حکم مالا نهایته صمدانیه ایچنده کمال علم و قدرت ربانیه یی همیشه کوریرز ، بز ، علم و قدرت حقدن غافل اولور و هیچ مثابه سننده اولان علم ودانشمزی شایان تقدیم بر شی صایارسهق بزم ایچون او حال صرف اثر غفلت و موجب ضلال اولور . بنساءً علیه بزہ لازم اولان جهت ، ترك افتخار و انائیت وجناب حقه قارشی اظهار عجز و تسلیمیتدر .

مشنوی

﴿ کر زدجاه باخبر بودی چوما ﴾

﴿ او نبردی آن - سبورا جابجما ﴾

« تَرْجِمَانُ » اکر اعرابی بزم کبی خبردار اولایدی ، دستی یی محلدن محله کوتورمزایدی . « شَرْحُ » علم و قدرت ربانیه نك کالاتی بزم بیلدی کمز کبی اعرابی دنخی دجاه نك وجودینی بیامش اولایدی بر دستی ایچنده جزئی وعادی بر مقدار صوی منزلدن منزله دجاه صاحبنه کوتورمکدن حجاب ایدر ایدی .

مشنوی

﴿ بلکه از دجاه چو واقف آمدی ﴾

﴿ آن سبورا بر سر سنمکی زدی ﴾

مشنوی

﴿ آن سبوی آب دانشهای ماست ﴾

﴿ و آن خلیفه دجله علم خداست ﴾

« ترجمه » اول صو دستیسندن مرام ، بزم علممز و خلیفه دن مقصد ،

دجله علم خدادار . « شرح » اعرابی حکایه سنک سائر یرلرنده بیان اولندی بی

اوزره بو خلیفه تعبیرندن مقصد : علم ربانی و صو دستیسندن مراد : بزم جزئی

اولان علممز اولوب اعرابی کندیمز ، زن ایسه نفسمزددر ؛ بناء علیه بو توجه

وجیه اوزره ایبات شریفه نك معناسنی تفکر و حقیقتی تأمل ایت !

مشنوی

﴿ ماسبوها پر بدجله می بریم ﴾

﴿ کر نه خردانیم خودرا ماخریم ﴾

« ترجمه » بز دستیلری طولو اوله رق دجله نهرینه کوتور دیکمز ایچون

کندیمزی خر بیلمز ایسه ک خر واحقنز . « شرح » بزم جزئی اولان علم

ودانشمزی معتبر و تقدیمه شایان بیوک بر اثر وجوه ظن ایله افتخار ایدرز ؛

حالبوکه دجله نهرینه کوره بردستی صو هیچ ولاشی اولدینی کبی دریای بی اتها

اولان علم خدایه نسبتله بزم علممزده اوله در ؛ بو حقیقتی بیلمز ایسه ک احق

ونا پاکز . آیت کریمه ایله دخی مثبتدرکه : (وما او یتیم من العلم الا قليلاً)

معنای شریفی : علمدن سزه ویرلمدی ، الا پک جزئی ویرلمدی .

مشنوی

﴿ باری اعرابی بدان معذور بود ﴾

﴿ کو ز دجله غافل و بس دور برد ﴾

مثنوی

﴿ مرد نحوی را ازان در دوختیم ﴾

﴿ تا شمارا نحو محو آموختیم ﴾

« **ترجمه** » سزه نحو محوی یعنی اصول فقری او کرمک ایچون مردنحوی و اعرابی قصه لرینی بر برینه مربوط و متصل ایراد ایلدک ؛ « **شرح** » شیمدی به قدر اعرابی و نحوی حکایه سنی بیان و اتیان ایتمکن مرامز ، طالب اولانلرک کبر و انائیتی ازاله و قلب و عقا لرینی طریق محو و فایه اماله ایتک ایچون ایدی .

مثنوی

﴿ فقه فقه و نحو نحو و صرف صرف ﴾

﴿ در کم آمد یابی ای یار شکر ف ﴾

« **ترجمه** » فقهک مفهرمنی و نحوک مقصودینی و صرفک تغیرینی یوقلقده بولورسک ؛ ای بیوک و عالی اولان دوست ! « **شرح** » فقه : لغته آکلامق دیمکدر . اصطلاحده : مسائل و احکام شرعیه یی ادله سیاه بیلیمکه دیرلر . نحو : لغته معانی عدیده افاده ایدرسده بوراده (قصد) دیمکدر . اصطلاحده ایسه : تراکیب عربیه به اعراب جهندن عارض اولان احواله عائد قواعد و قوانین معناسنه در .

صرف : لغته تبدیل و تغیر معناسنه در . اصطلاحده : کلماتک تبدلات و تغیراتی بیلدیرن علم دیمکدر .

توجه کنیجه : علم فقهک مفهومی آداب عبردیتک کالیله ایفاسی دیمک اولوب بو ایسه یوقلقده و فقر و فنا مرتبه سنده در . کذلک ، علم نحوک قصدی الفاظک اصلاحی ، بناء علیه معنائک طوغری بلغی اولوب درستی معنا و مغویت ینه مرتبه فاده حصوله کلیر . کذا : علم صرفده ، کله تبدل و تغیر ایتدیکی کبی فقر و فواده دخی بنای انسانی تبدل ایدوب ملکیت و روحانیت غلبه ایلر و نشأة بشریت نشأة اخرایه تحول ایدر . ایشته شو اعتباراته کوره فقه ، نحو ، صرف و سایر علومک غایه بی علم فقر و فواده مندرجدر .

« تَرْجِمَانُ » سن اوصاف بشریہ دن مردہ اولتجہ ؛ اسرار الہی
 دریسی سنی ہاشی اوزرہ قور ! « شَرَحُ » بر انسان (موتوا قبل ان تموتوا)
 حکمنجہ اولمزدن اول موت اختیاربہ اولور یعنی تکمیل هوا وھوسی ازالہ
 ایدہرک اوصاف بشریہ دن قور تولورسہ دریای اسرار الہیہ اونی اموج
 فیوضاتی اوزرینہ چیقاریر .

مشنوی

﴿ ای کہ خلقا نرا تو خر می خواندہ ﴾
 ﴿ این زمان چون خر برین میخ ماندہ ﴾

« تَرْجِمَانُ » ای ہرکسہ خر وہی اعتبار تعبیر ایدن ! ایشتہ شیمدی سن دہ
 مرکب کبی بوز اوزرنده قالمشسک ! « شَرَحُ » ای علوم ظاہرہ و ثروت و مالہ
 مالک اولان غافل و متکبر ! مدت حیاتکدہ خلقی تحمیق و تحقیر و کندیکی
 فخر و انانیت ایہ دلسیر ایتمک ایستردک ! علوم و اسباب فانیک زائل و موت
 بدن خراش واصل اولدی ، آرتق ایستدیکک فخر و حقارتک نتایج الیمہ سنی
 مشاہدہ قیل ، بوز اوزرنده قالان مرکب کبی عاجز و پابستہ اول !

مشنوی

﴿ کورتو علامہ زمانی در جهان ﴾
 ﴿ نک فنای این جهان بین وین زمان ﴾

« تَرْجِمَانُ » اگر سن جهانده زمانک علامہ سی ایسہک ایشتہ بوجہانک
 و بوزمانک محو و فاسنی کور ! « شَرَحُ » ای متکبر و مفتخر و خلقی تحقیرہ
 مصر اولان نادان ! ولو علامہ زمان اولسہک موت سنی دخی افتادہ خاک ہلاک
 ایدہجک و اولخالده سندہ نہ علم ، نہ زمان ، نہ جهان قالہ جقدر ؟ یالکز ایلیدیکک
 کبرک و ایشلیدیکک فالغک نتایج و خیمہ سی ہمیشہ سندنہ باقی قالہ جق و استقبالك
 الم ایلہ مالی اولہ جقدر .

مشنوی

- ﴿ محوی باید نه نحو اینجا بدان ﴾
- ﴿ کرتو محوی بی خطر در آبران ﴾

« تَبَجَّهْرُ » بوحلده بیل، که نحو دکل، محو لازمدر؛ اگر سن محوی ایسهک
 سو و دریا ایچنه بالاخوف و خطر سور یویر. « شَرَحْ » کشتی بدنک دریای
 موت ایچنده غریق و شکسته اوله جنی و قتده نحو کبی علوم و اسباب ظاهره
 فائده بخش اولیوب آنلرک کافه سی بو حیات ماده ایله محو و نابود و همیشه
 حی و قیوم یالکز جناب رب الودوددر؛ بناءً علیه عاقل و کامل ایسهک علوم
 و اسباب ظاهره بی صورت مشروعه ده تحصیل و استحصال، و کبر و عظمتی احیا
 و آمال نا مشروعه بی پامال ایده رک کندیکی طریق حقه ده محو و خوش حال ایت ا

مشنوی

- ﴿ آب دریا مرده را بر سر نهد ﴾
- ﴿ ور بود زنده زد دریا کی رهد ﴾

« تَبَجَّهْرُ » دریانک صوی میتی باشی اوزره قور، و اگر دیری اولور ایسه
 دریادن نصل قورتیلور؟ « شَرَحْ » دریا مرده بی باشی اوزره وضع ایلدیکی کبی،
 آمال و اوصاف فانیه سنی و اخلاق ذمیه سنی اماته ایدن انسانی دخی دریای
 حکمت احتوای جناب مولا اک عالی مقاماته اعلا و اسنا ایلر؛ بالعکس برکیمسه
 کبر و انانیت و اخلاق ذمیه صاحبی ایسه درکه اسفله تنزل و معنوی و مادی
 دوزخه دخول ایدر.

مشنوی

- ﴿ چون بردی توز اوصاف بشر ﴾
- ﴿ بحر اسرار ت نهد بر فرق سر ﴾

مشنوی

﴿ باد کشتی را بگر دا بی فکند ﴾

﴿ گفت کشتیان بدان نحوی بلند ﴾

« **تَبَجَّهْرُ** » روز کار سفینه‌ی بر کردابه و تهله که به القا ایلدی ، آنک اوزرینه قپودان بلند بر صدا ایله او نحوی به دیدی که : [بیت شریفک مال عالیسی دخی آتیده اکمال بیوریلور .]

مشنوی

﴿ هیچ دانی آشنا کردن بگو ﴾

﴿ گفت نه ای خوش جواب و خوب رو ﴾

« **تَبَجَّهْرُ** » هیچ یوزمک بیلیر میسک ؟ سوویه ! نحوی دیدی که :

ای خوش جواب و کوزل یوزلی قپودان ، بیلیمورم ! « **شَرِّحُ** » نحوی ، ابتدا متکبر اولمش و قپودانی تجهیل ایتمک ایسته مش ایسه ده بعده شدید فورطنه‌ک تهلهکه و مخاطره‌سنی کورنجه قپودانی تجهیل ایتمک شویله طورسون کال خوفندن مداهنه و فکر و ذهنی نخودن بری و قپودانک همته التجا ایه امید حقدن دخی کندنی عاری ایلدی .

مشنوی

﴿ گفت کل عمرت ای نحوی فناست ﴾

﴿ زانکه کشتی غرق این کردا بهاست ﴾

« **تَبَجَّهْرُ** » قپودان نحوی به دیدی ، که : سنک عمریکک کافه‌سی فادار ؛

زیرا که سفینه بو کردابلرک غرقیدر ! « **شَرِّحُ** » نحوینک فخر و کبرینه قارشی قپودانک استعمال ایلدیکی لسان عبرت رسان غایت تحف و مؤثر اولدینی وارسته ایضاح اولوب اما مکالمه مذکوردهن آله‌جق حصه آتیده تعریف و حکایه بیوریلور .

﴿ حکایت ماجرای نحوی و کشتیبان ﴾

بر نحو عالمی ایله ، بر سفینه قپودانك ماجراسی بیاندهدر .

مشنوی

﴿ آن یکی نحوی بکشتی در نشست ﴾

﴿ رو بکشتیبان نهاد آن خود پرست ﴾

« تَرْجِمَانُهُ » بر نحوی خود پرست ، بر سفینهده اوطوردی و قپودانه توجه ایلدی . « شَرْحُ » علوم ظاهره احسابندن بعضی کندیلرینی اول قدر بکنیرلرکه : کال عجیلری حسدیه (خود پرست) دینکه شایان و حین اضطراب و مضایقهده مفتور و بی درمان اولورلر .

مشنوی

﴿ کفت هیچ از نحو خواندی کفت لا ﴾

﴿ کفت نیم عمر تو شد در فنا ﴾

« تَرْجِمَانُهُ » اول نحوی قپودانه دیدی که : هیچ نحو او قودمی ؟ قپودان خیر ، او قومدم دیدی ؛ آنک اوزرینه پنه نحوی دیدی که : ای قپودان ، سنک عمریکک یاریسنی فنایه کیندی ! [شرحی آتیده یازیلیر]

مشنوی

﴿ دل شکسته کشت کشتیبان زتاب ﴾

﴿ لیک آن دم کشت خامش از جواب ﴾

« تَرْجِمَانُهُ » قپودان ، بوسؤالک حرارتندن منکسرالقلب اولقوله برابر او آنده جوابدن ساکت اولدی ! [قپودانک جوابی آتیده کوريله چکندن بویت شریف دخی وارسته شرحدر .]

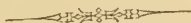
شیخ و مرشد اگر طریق حقه هستی، صوریستی محو وافنا و کنیدی معناً
 عالم بالایہ اعلا و اسنا ایتش ایسه اکا اتساب ایدن مرید دخی محوی و درگاه
 رضای جناب حقه قریب و علوی اولور.

مثنوی

﴿ زین همه انواع دانش روز مرک ﴾

﴿ دانش فقر ست ساز راه و برک ﴾

« تَبَجِّهْهُ » بو انواع علومك كاهه سندن زیاده موت کوننده
 زاد آخرت اوله حق علم فقر در. « بَشْرَحْ » دنیاده موجود و معروف اولان
 علومدن یوم موده ساحه سلامتہ ایصال ایده جک اولان علم فقر و فسادرکه
 بونک عالمی استحصال رضای حق ایچون مدت حیاتنده کنیدی آرزو واملرینی
 طریق حقه افنا و بو فنای سلامت افزا ایچنده ذاتی مؤبداً مسعود و احیا
 ایلشدر. سائر علومك فوائدی ایسه دنیاده کی عمر مستعار ایله محدود و عالم
 عقبا ایچون همان بی سوددر؛ شو قدر وارکه : علوم ظاهره کرحه بذاتهم
 و طوغریدن طوغری به آخرته مفید دکل ایسه لرده تحصیل ایده نک عقلنی
 تنویر ایلدکلرندن طریق حق آرامق اوزره چوق دفعه فوائد بخشا اولورلر.
 کمال قال علیه الصلوة والسلام : العلم علمان علم فی القلب و ذلك العلم النافع و علم
 علی اللسان فذلك حجة الله علی ابن آدم . رواه جابر . مأل منیقی : علم ایکیدر.
 بری قلبه متعلق اولاندرکه علم نافع بودر . دیکری اسانه متعلق اولاندرکه
 اللهم انسا نلر اوزرینه حجیدر.

« **تَرْجِمَانُ** » علم اصوله منسوب بر استادك حضورنده حصول و تحصیل ایاه مشغول ، ذکی و غیور اولان شاگرد . علم اصولی او قور . [وارسته شرحدر]

مشنوی

﴿ پیش استاد فقیه آن فقه خوان ﴾

﴿ فقه خواندن اصول اندر بیان ﴾

« **تَرْجِمَانُ** » فقیه اولان استادك حضورنده علم فقه او قویان شاگرد ، خواجه سنك بیان و تقریری صره سنده فقه او قور ، علم اصول او قوماز . « **شَرْحُ** » استاد و خواجه هر نه یولده تقریر و افاده ده بولنور ایسه طالبان او یولده نصب و حصر اذهان ایدر لر . [مصراع نائیده کی (بیان) لفظیله هم خواجه نك تقریری . هم (علم بیان) ماهرانه ایما و اتیان بیورلمشدر .]

مشنوی

﴿ پیش استادی که او نحوی بود ﴾

﴿ جان شاگردش از و نحوی شود ﴾

« **تَرْجِمَانُ** » نحوی اولان بر استادك حضورنده شاگردینك جانی دخی نحوی اولور . [وارسته شرحدر]

مشنوی

﴿ باز اوستادی که او محو رهست ﴾

﴿ جان شاگردش از و محو شهست ﴾

« **تَرْجِمَانُ** » بر استادك طریق حقه محو و فانیدر ، شاگردینك جانی ده آندن . شاهك اغورنده کندینی محو ایتمك علمنی او کرده نیر . « **شَرْحُ** » شیمدی به قدر سبق ایدن بو ایسات شریفه ده علوم ظاهره به مثال کتیرلمش ایکن بو بیت شریفه ده کلام و مقال احوال باطنیه انتقال ایلدی . بیوریلور که

ایچون بیوریلورکه : ابتدا ساکن و برقرار بولنان برکیمسه شوخ و شنک اولان عشقه کرفتار اولنجه بی سکون و بی قرار اولور . بو بیت شریفده عشقک حال شوخی و بی قراریمی بیسان اولنور ایکن تأثیرات عظیمه سی دخی ایما و انبا اولنور.

مشنوی

﴿ لطف آب بحر کوچون کوثرست ﴾

﴿ سنک ریزهش جمله در و کوهرست ﴾

« ترجمه » . بحر صوینک لطافتی که کوثر کبیر ؛ آنک اوفاق طاشلری

بیله در و جوهر در . « شرح » بحرك صوین، تلویثائی ردایله همیشه براق و مطهر اولدیغندن ایچنده کی طاش بیله کوهر و معتبر اولور ؛ یا دریای روحانیتک ساکنانی و جان و عقل کاملک آثار لطافت رسائی، معنأ نصل لالی ذی اعتبار اوله جنی وارسته اشعاردر.

مشنوی

﴿ هر هنر کاستا بدان معروف شد ﴾

﴿ جان شا کردان بدان موصوف شد ﴾

« ترجمه » . بر استاد هانکی هنر ایله معروف ایسه ، شا کردلرک جانی دخی

آنکله موصوف اولور . « شرح » بو و بوندن صکره کله جک درت عدد بیت شریفدن مقصد عالی ، بیوکلرک و استادلرک هنری شا کردلرینه نافذ و جاری اولدیغنی تأکید و اثبات ایچوندور . مثلاً بر استاد فلان نوع قماشک اعمالیله معروف و مشهور ایسه شا کردلری دخی آنی تحصیل ایدر و او هنر ایله مهما امکان شهرته نائل اولور.

مشنوی

﴿ بیش استاد اصولی هم اصول ﴾

﴿ خواند آن شا کردچست باحصول ﴾

واکر او فناشیر ایسه جسد دخی فناشیر ، آکاه اولکه او پارچه دخی
 قلبدر « قلب تعبیرینک هم صدردهکی قلبه وهم عقله شمولی واردر . برده
 (کل اناء یترشح بما فیہ) ده نیرکه: هر برقابدن ایچندهکی شی ترشح ایلر. دیمکدر.

مشنوی

﴿ لطف شاهنشاه جان بی وطن ﴾

﴿ چون اثر کردست اندر کل تن ﴾

« **ترجمه** » بی مکان اولان جان شاهنک لطف و صفاسی بدنک کافه
 اجزاسنه نصل اثر ایشدر. « **شرح** » بر کیمسه نک وجود و حواسندن افعال
 و آثار مقبوله ظهیر ایدنجه بیلکه ، جان شاهنک لطف و صفاسی او ، انسانه
 حسن تأثیر ایش و معناً جسماً احیا ایشدر.

مشنوی

﴿ لطف عقل خوش نهاد و خوش نسب ﴾

﴿ چون همه تن را در آرد در ادب ﴾

« **ترجمه** » خوش نسب و خوش نهاد اولان عقلک لطفی ، تکمیل بدنی نصل
 ادبه کتیرر. « **شرح** » عقلک خوش نهاد و خوش نسبلکی کندی جان و قلبنک
 خوشلغندن حاصل اولور ، جان وقابی اولان بر عقلک آلات جسمانیه سی دخی
 مکمل ایسه مدیر اولدیی انسانک بدنی و ادب و تربیه سی برکال و خوش حال
 اوله جنی بدیهیدر.

مشنوی

﴿ عشق شنک بی قرار و بی سکون ﴾

﴿ چون در آرد کل تن را در جنون ﴾

« **ترجمه** » بی قرار و بی سکون و شوخ و شنک اولان عشق ، جمیع
 وجودی نصل جنونه کتیرر. « **شرح** » تأثیرات عشقیه پی دها زیاده ایضاح

مشنوی

- ﴿ چونکه آب جمله از حوضیست پاك ﴾
- ﴿ هر یکی آبی دهد خوش ذوقناك ﴾

« تَرْجِمَانُ » چونکه جمله لوله لرك صوینی بر پاك حوضند ، هر لوله خوش و ذوقلی بر صو ویرر . [وارسته شرحدر]

مشنوی

- ﴿ ور دران حوض ، آب شورست و پلید ﴾
- ﴿ هر یکی لوله همان آرد بدید ﴾

« تَرْجِمَانُ » ، واکر اول حوضده شور و ناپاك صو وار ایسه هر بر لوله همان او ناپاك صوینی میدانه کتیرر . [بو بیت شریفك مال عالیسی آتیده کی بیت شریف ایله اکمال اولنور]

مشنوی

- ﴿ زانکه پیوستست هر لوله بحوض ﴾
- ﴿ حوض کن در معنی این حرف حوض ﴾

« تَرْجِمَانُ » زیرا که هر لوله حوضه متصلدر ، بو کلامك معناسنده تعمق ایت « شَرْحُ » چونکه لوله دن چیقان صو حوضه پیوسته در ، حوضده صو ایی ایسه لوله دن دخی ایی چیقار ، بو حقیقی کمال حکمتله تعمیق و تفکر و کندی نائل انعام و فور ایت : بر انسانك قلب و عقلی اخلاق ذمیمه دن پاك و براق ایسه او انسانك کافه افعال و اقوالی معقول و مقبول اولور ؛ زیرا حواس ظاهره لوله لر کبیدر ، آنلردن ظهور ایدن کیفیاتك اصلی و منبعی قلب و عقل انسانیدر . حدیث شریفده دخی ﴿ ان فی جسد ابن آدم لمضغه اذا صلحت صلح الجسد و اذا فسدت فسد الجسد الا وهی القلب ﴾ بیبرلمشدر . معنای شریفی : انسانك جسدنده بر پارچه واردرکه ، ایی اولور ایسه جسدده ایی اولور

مشنوی

﴿ زانکه لطف شاه خوب باخبر ﴾

﴿ کرده بود اندر همه ارکان اثر ﴾

« **تَرْجِمَه** » زیرا که خیر ودانا اولان شاهک لطفی جمیع ارکانه اثر ایشیدی .
 « **شَرْح** » اعرا اینک هدیه سنی کمال لطف ایله قبول ایدن نقیبان ، عالم ودانا اولان جناب مولانک اسما و اخلاقیه متخلق اولمش و اثر تربیه خدا آنلری از هر جهت احیا ایشیدی .

مشنوی

﴿ خوی شاهان در رعیت جا کند ﴾

﴿ چرخ اخضر خاک را خضرا کند ﴾

« **تَرْجِمَه** » شاهلرک خوبی رعایایه تسلیم ایلر ، نیته یشیل فلک زمینی یشیل ایلر . « **شَرْح** » فلک اخضرده سباحت و سیاحت ایدن سحابه لردن تقاطر ایلیان باران فیض رساندن روی زمینده نباتات نشو و نما بوله رق سطح ارض اخضرار ایتدیکی کبی سلاطین عدل آیین حضراتنک متصف اولدقلری شیعه کریمه و اخلاق حسنه ، بنده لرینه ده سرایت ایده رک آنلری ده اخلاق حمیده صاحبی ایلر .

مشنوی

﴿ شه چو حوضی دان، حشم چون لولها ﴾

﴿ آب از لوله روان در کولها ﴾

« **تَرْجِمَه** » شاهی بر حوض کبی ، و حشم و خدمتی لوله لر کبی بیل ، آب لوله دن کولره روان اولور . [وارسته شرحدر]

مشنوی

﴿ گفت این هدیه بدان سلطان برید ﴾

﴿ سائل شه را ز حاجت و ا خرید ﴾

« **تَرْجِمَهُ** » اعرابی نقیبان و بندگانه دیدی که : بو هدیه بی اول سلطانه کوتوریکز ، شاهک سائلنی احتیاجدن خلاص ایدیکز « **شَرْحُ** » ای ارواح مقدسه و یا ای مردان خدا ! حق یونده برای فدا ، تقدیم ایلدیکم وجود و علممی بارگاه جناب کبریا به ودجله علم صمدانی به ایصال و حاجتمی روا و بن کبی بر سائل و طالی خوش حال و مرضا ایدیکز .

مشنوی

﴿ آب شیرین و سبوی سبز نو ﴾

﴿ زاب بارانی که جمع آمد بکو ﴾

« **تَرْجِمَهُ** » بو هدیه طاتلی صوایله یکی ویشیل دستیر ، چوقورده بیرکممش یاغمور صویندندر . « **شَرْحُ** » اعرابی ، علم و عقل و بدتی اینی بر شی ظن ایدوب دیرکه : بو عقل و علم ، باران رحمت رسان باریدن دنیا چوقورنده حاصل اولان فیض صمدانیدندر .

مشنوی

﴿ خنده می آمد نقیسا ترا ازان ﴾

﴿ لیک پذیرفتند آترا همچو جان ﴾

« **تَرْجِمَهُ** » بوسوزدن نقیبارک کوله جکی کلدی ؛ لکن آنی جان کبی حرمتله قبول ایلدیلر . « **شَرْحُ** » نقیبان ، عمان علم جناب یزدانه کسب اطلاع و اطمئنان ایتمش ایکن ، بر انسانک کندی عقل و علم و بدتی معتبر بر شی ظن ایلسندن متعجباً کولدیلر ؛ فقط اخلاق حسنه لری حسیده اول اعرابی به بر شی دیموب هدیه ناچیزی کمال حرمتله قبول ایلدیلر .

نصل ربط و تعلیقہ لزوم کورر؟ و او تقدیرده انبیاه نه حاجت قالیر ایدی .
 اوت ، عاشقین حقیقینک بعض مرتبه و بعض حالاتده وحدانیت مطلقه نوری
 قبلرینی احاطه ایدر ایسهده او حکمت مخلوقات و مادیات ایله مشغول اولانلردن
 بعید و روحانیونه عائددر .

مشنوی

﴿ این سخن بایان ندارد ای غلام ﴾

﴿ روز بیکه شد حکایت کن تمام ﴾

« تَرْجِمَانُ » ای اوغل ، بو کلام حکمت انجام بی پایندر ، کون کجیکدی
 و حکایه نك تعریفی کجی قالدی . حکایه بی تمام ایله
 اعرابینک حکایه سنه ارجاع کلام ایچون حضرت مولانای رومی
 قدس سره السامی کمال لطافتله بو بیت شریفی ایراد و انبیا بیوردیلر ؛
 [وارسته شرحدر]

﴿ سپردن عرب هدیه را یعنی سبورا بفلامان خلیفه ﴾

اعرابینک هدیه اوله رق کتبردیکی دستی بی خلیفه نك بنده لرینه یعنی دجله
 علم خدانک قرینلرینه تسلیم ایلدیکنه دأردر .

مشنوی

﴿ آن سبوی آب را در پیش داشت ﴾

﴿ تخم خدمت را دران حضرت بکاشت ﴾

« تَرْجِمَانُ » اول صو دستیسنی تقدیم ایستدی و او درکاه حضرتده
 خدمت تخمینی اکدی « شَرْحُ » اعرابی عقل و علمنی شامل اولان دستی
 بدنی رضای مراسم ارتضای جناب باری بی جلب ایچون فدا ایتک ایستدی
 و بو وجهله حسن خدمت ابرازینه موفق اولدی .

مخلوق ربانی دکلیدر؟ وکلك جزئسندن صایلمزی؟ اوت، مخلوق ربانیسدر؛ فقط خالق باشقه مخلوق باشقه، باقی باشقه فانی باشقه در. سن بو ادعاده بولنور ایسهک حیوان کچی دیکن اکل ایت و خاری قوقلا، زیرا خار دخی کله صورتا یاقین و یار ایدی.

مشنوی

﴿ جزؤ یك رونیست پیوسته بکل ﴾

﴿ ورنه خود باطل بدی بعث رسل ﴾

« **تَرْجِمَانُهُ** » جزء . کله بر یوزدن غیرى مربوط دکلدر، بویله اولسه رسل و انبیانک یعنی باطل و عبث اولور ایدی. « **شَرْحُ** » جزء، کله و تعبیر آخرله مخلوق خالقه خلقت و انقیاد جهتدن مربوط اولوب یوقسه خالق باشقه، مخلوق مخلوق باشقه اولدینی امر هویدادر. بویله اولمش و حاشا جزء، کل و مخلوق، خالق منزلهسنده اولمش اولسه ایدی رسل کرام و انبیای عظامک یعنی عبث اولور ایدی. زیرا کل و خالق، سهو و عناددن وارسته اوله جفی جهته زمره جلیه انبیانک تبایغاتی بی فائده قالیر ایدی؛ بو ایسه عقل و حقیقتدن بعیددر و بویله ادعالم حماقت و ضلالت اثریدر.

مشنوی

﴿ چون رسولان از پی پیوستند ﴾

﴿ پس چه پیوندندان چون یک تنند ﴾

« **تَرْجِمَانُهُ** » چونکه رسـوللر ربط ایچوندرلر؛ جملهسی بر تن و بر وجود اولور ایسه رسل کرام نه پی ربط ایدرلر؟ « **شَرْحُ** » رسل کرام و انبیای عظام حضرتائی نوع نبی بشری جناب خالق لم یزلك حکمت و رحمتیه ربط ایله نائل سعادت و سلامت ایتمک ایچون کلدیلر؛ اگر بعض کیمسه لرك افادهسی کچی جزء وکل و مخلوق و خالق بر ایسه واحد اولان کندی کندینه

مشنوی

- ﴿ سایه مرغی گرفته مرد سخت ﴾
- ﴿ مرغ حیران کشته بر شاخ درخت ﴾

« **تَرْجِمَانُ** » بر بدلا انسان، قوشك كوله کسی قوی بر صورتده طومش ایکن
 اغاجك دالی اوستنده بولمان او قوش ، بو ساده دلك حماقته حیران
 و خندان اولشدر. « **شَرْحُ** » عادی اولان کیمسه لر لدا نڈ فانیه یی دردست
 ایتش ظن و آنلره افتخار ایدر ایکن احساب روحانیت ، آنلرک حانسه
 اظهار حیرت ایدر لر .

مشنوی

- ﴿ کین مدمغ برکه می خندد عجب ﴾
- ﴿ اینت باطل اینت پوسیده سبب ﴾

« **تَرْجِمَانُ** » بومدمغ وبدلا کیمه کولیور و خندان وشادان اولیور ؛ ایشه سکا
 بر باطل، ایشه سکا چورومش بر سبب « **شَرْحُ** » بدلا اولان کیمسه ظل
 و خیال آسافی شیلره عاشق اوانجه روحانیون ویا اسمای حسنا معناً دیرلرکه ؛
 بوکی عادی شیلره عاشق اولمش ایشه بر چورومش بدلا ، ایشه باطل بر ناپاک !

مشنوی

- ﴿ ورنه کوپی جزؤ پیوسته کاست ﴾
- ﴿ خاری خور خار مقرون کاست ﴾

« **تَرْجِمَانُ** » اکر جزء کله مربوطدر، اوندن منفك اولماز دیر ایسه ک
 دیکن اکل ایت ؛ زیرا خار دخی کلک مقرونیدر. « **شَرْحُ** » ای عاشق صورت!
 ستر خطا ایچون دیر ایسه که : بئم سودیکم فانیدن نه ضرر وار ؟ او فانی دخی

قاله جنی آشکاردر ؛ معشوق مخلوقده بولسان لطف ولذت عاریتدر ؛ بو حالت بوکا دخی تشبیه بیـوریلورکه : کل ، خاردن آیرلدقده کلک بوی بالطبع خاردن زائل اولور و او حالده خار، رایحه سز و اعتبارسز اولور ؛ یعنی روح ولطافت ، بدنن مفارقت ایدنجه بدن لذتسز وشایان کفن قالیر .

مشنوی

- ﴿ او بماند دور از مطلوب خویش ﴾
- ﴿ سعی ضایع . رنج باطل : پای ریش ﴾

« **تذکره** » عاشق ، سعی ضایع ، چکدیکي مشقت بهوده . وایاغی قوشوب یورولمقدن مجروح اولدینی حالده معشوق ومطلوب فانیسندن جدا قالیر ، « **شرح** » فنا پذیر کیفیتاه عاشق اولان کیمسه نك معشوق ومطلوبندن محروم و معناً و جسماً مجروح و مغموم قالسی مقرر اولدیغندن مرد ودانا اولان ذات ، فانیله ربط قلب والتفات ایتمکدن اجتناب ایلر .

مشنوی

- ﴿ همچو صیادی که کرد سایه ﴾
- ﴿ سایه کی گردد ورا سرمایه ﴾

« **تذکره** » شول صیاد کچی که ، بر سایه طوتار ، سایه ایسه اکانه وقت و نصل سرمایه اولور ؟ « **شرح** » بدلا بر آوجی هواده اوچان ویاناغده دوران قوشك سایه سنی یرده کورنجه آنی قوش صانوب طومغه چالیشیر ؛ حالبوکه بی ثبات اولان اویله بر سایه هیچ سرمایه اولورمی ؟ کذلک لطافت وسعادت حقیقیه جناب خالق لم یزلك ذات واردات علویت آیات ربانیه سسنده موجود اولوب آنک خارجنده امید سعادت ، قوشك سایه سنی دردست ایتمک کچی بر ذلت وخیم العاقبتدر .

امر بدیمی اولدیغندن ، نه کندیسنه ، نه افدیسنه ، نه عاشقنه سلامت وسعدت بخش ایده بیلیر ؛ جزئی بر لذت بخش ایتسه دخی سریع الزوال اوله جغفندن او لذت حقیقته نهمت وندامتدر.

مشنوی

﴿ فازن بالحره پی این شد مثل ﴾

﴿ فاسرق الدرہ بدین شد منتقل ﴾

« تَرْجِمَہٗ » بونک ایچون عربلرک (فازن بالحره) کلامی ضرب مثل ،

و (فاسرق الدرہ) سوزی ، مروی و منتقل اولدی . « شَرَحْ » حره برقادین ایله زنا ایله و کوهری سرقت ایت دیمک حاشا زنا و سرقت اجرا ایتمک ایچون مساع اولیوب عوامک بر ضرب مثلندن عبارتدرکه بوندن مقصد : بر شیء سوهجک و آرزو ایدهجک ایسهک دقت ایتکه ، بغایت مقبول و قیمتدار و برقرار اوله . بو مثلک موردی حرام ایسهده مضرپی حالدر ، بو ، ایسه مذموم بر شیء اولمایوب مقبولدر . حتی ائرده وارد اولمشدرکه : نبی اکرم صلی الله تعالی علیه وسلم افدیمز حضرتلری (ان من البیان لسحرا) حدیث عالیه بیانی ، سحره یعنی مباحی حرامه تشبیه بیورمشلردر . ایمدی ای طالب حقیقت ! محبت و ارزوکی فانی و عادی شیلردن قطع ایله کندیکی آنلردن روگردان و یالکز حق تعالی حضرتلرینک عشق و رضای صمدانیسی یولنده بذل تن و جان ایت !

مشنوی

﴿ بنده سوی خواجه شد او ماند زار ﴾

﴿ بوی کل شد سوی کل او ماند خار ﴾

« تَرْجِمَہٗ » بنده ، افدیمی جانبنه کیتدی و عاشق ، زار و محزون قالدی ؛

کلک رایجه سی کل جانبنه کیتدی و او محب دیکن قالدی . « شَرَحْ » معشوق اولان مخلوق ، بر مدت صکره خلل پذیر اولوب خالق لم یزل حضرتلرینک تعیین و فرمان بیوردینی مرجع و مصیره رجوع ایدنجه عاشقی زار و بی قرار

مشنوی

- ﴿ چونکه جزوی عاشق جزوی شود ﴾
- ﴿ زود معشوقش بکل خود رود ﴾

« تَبَجَّحْتُمْ » چونکه بر جزء بر آخر جزءك عاشقی اوله ، معشوقی چابک اوله رق کندی کله کیدر . [بو بیت شریفک مأل عالیسی ، بیت شریف آتیده اکمال اولتور .]

مشنوی

- ﴿ ریش کاو بنده غیری شد ار ﴾
- ﴿ غرقه شد کف درضعیفی درزد او ﴾

« تَبَجَّحْتُمْ » عاشق جزء ، غیرک بنده سنک ریش کاوی و مسخره سی اولدی؛ غرقه اولان کیمسه النی ضعیف شیلر اوزره اوردی . « شَرِّحْ » بر انسان فنا پذیر اولان شیلره عاشق اولسه بالضروره معشوقدن محروم و بی فائده قالور؛ چونکه معشوقی ایستر ایسه منصوب ایستر ایسه ثروته منسوب ایستر ایسه محبوبه و محبوب اولسون جمله سی مدت قلیله ایچنده فناپذیر و بو نوع فانی شیلره عاشق اولانلر یأس و حرمانه و سخره و رزالته اسیر اولورلر و بوغواقده اولانلر کبی بی فائده هر خسیس شیئه دست یأس اوزادیرلر .

مشنوی

- ﴿ نیست حاکم تا کند تیمار او ﴾
- ﴿ کار خواجه خود کند یا کار او ﴾

« تَبَجَّحْتُمْ » اول معشوق ضعیف ، صاحب حکم دکلدرکه اول عاشقه تیمار و معاونت ایلسون؛ افندی و دوستنک ایشینمی ، یا کندی کارینی می کورسون ؟ « شَرِّحْ » فنا پذیر اولان مابه المحبه بر مدت صکره حکم و قوتدن عاری اولدینی

عاشق اولشدر ، اما رونق ونور ، آفتابه رجوع ایدنجه او ، عاشق دیوار ،
ظلمت لیلده نوردن محروم قالیر . (وحیل بینهم و بین ما یشتهون) معنای شریفی :
« حائل اولدی . کفار و منافقینک ایله آرزو ایلدکاری شی آره سنه » بو آیت کریمه
سوره (سبأ) لک الہی دردنجی آیتده در .

مشہدی

﴿ عاشقان کل فی عشاق جزؤ ﴾

﴿ مانند ازل آنکه شد مشتاق جزؤ ﴾

ترجمہ ، عاشقان کل ، یعنی حق تعالیٰ حضرت تیرینہ عاشق اولانلر
بو جزءک عاشق دکدر ؛ شول کیمسه که جزئہ مشتاق اولدی ، کلدن محروم قالدی .
« شرح » دنیایه ویا بعض اسمایه ویا اسبابه ویا محبوب ویا محبوبیہ مشتاق اولان
کیمسہلر عشق ربانیدن وسعادت حقیقیہ دن محروم و مغموم اولورلر ؛ زیرا
سعادت و سلامت ابدیہ عشق الہیدہ موجود و سائر مخلوقاتده مفقود در ؛
بناءً علیہ حقہ عاشق اولان اهل عرفان ، مخلوقاته ربط قلب ایتمکدن روگردان
اولور ، شو قدر که انسان ، دولت و عیالنه بالطبع محبت ایدہ جکدر ؛
اما بو محبت و ولا ، حق تعالیٰ حضرتلرندن فرمان و انبیا بیورلدیفندن
عین سعادت و محض سلامتدر . انسان کاملک اصل آرزوسی استحصال رضای
باری و عشق عظیمی فکر و ذکر جناب یزدان ایله جاری و املی حقہ منحصر
وارادات ربانیہ یی اجراہ حاضر در . صاحب تعریفات ، جزؤی (الجزء ماترکب
الشیء منه ومن غیره) و کلی (الکل ماترکب من الاجزاء) دیسه تعریف
ایدر که (جزؤ : بر شی کنیدی و سائر یله ترکب ایدندر) و (کل : بر چوق
اجزادن مرکب اولان شیئدر) دیمکدر . لکن اصطلاح صوفیہ ده جزؤ دن
مراد : ظاهر اسماء الہیہ اولان تعینات و کلدن مقصد : مرتبہ جامعہ
الوہیتدر . کما قیل : الکل اسم للحق تعالیٰ باعتبار الحضرة الالهية الجامعة
للاسماء والصفات .

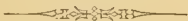
« **تَرْجِمَهُ** » بورایه کانیجه ملک کبی آب و ناندن قورتلدم؛ شیمدی بی غرض اوله رق بو باب سلامت مأب اوزره مانند فلک دور ایلم . « **شَرَحْ** » ابته اسباب مادیه و ظاهره یه مقید و بسته ایلم . بو درگاه معالی اکتناهه کانیجه انلرد قورتلدم و شمدی هیچ بر مقصد و غرضه مبنی اوله رق عشق پاک ربانی ا دوران و سیران ایلم .

مشنوی

﴿ بی غرض نبود بگردش در جهان ﴾

﴿ غیر جسم و غیر جان عاشقان ﴾

« **تَرْجِمَهُ** » جهانده عاشقارک جسم و جانندن باشقه هیچ برشی بلاغرض دور ایتمز . « **شَرَحْ** » جهانده کافه مخلوقاتک دوران و حرکتی بر مقصد مبتنی و هر کیفیت بر غرض اوزرینه جاری ایکن کافه کائاندن مستتتا اوله ر یالکز جسم و جان عاشقان ، بلا مقصد و بلا غرض سیر و دوران ایلم .

﴿ بیان آنکه عاشق دنیا بر مثال عاشق دیوارست که بروتاب ﴾

﴿ آفتاب زده باشد و جهد و جهاد نکرد تا فهم کند که آن تاب ﴾

﴿ و رونق از دیوار نیست از قرص آفتابست در آسمان چهارم ﴾

﴿ لاجرم دل بر دیوار نهاد چون پرتو آفتاب پیوسته او محروم مانند ﴾

﴿ « و جیل بینهم و بین ما یشتهون » ﴾

بو باب ائک بیاننده درکه دنیا عاشق ، اوزرینه کونشک ضیایی در شمش دیواره عاشق اولان کیمسه کیدر . او ، عاشق دنیا جهد و سعی اتمه مشدر دیوار اوزره کوریلان پرتو و رونق دیواردن اولیوب فلک رابعده بولنه آفتابک قرص و ذاتندن اولدیغنی آکلاسون . او سبیدن لاجرم دیوار

« **تَرْجِمَانُ** » بن بوقوبه بر شی طرب ایتمک اوزره کلشدم ؛ دهلیزه چیقنجه صدر و عالیقدر اولدم . « **شَرَحُ** » اعرابی دیرکه : بن درگاه حقیقته اسباب عادیه ایچون کلدم ایسه ده کلنجه حقائق عظیمه مشاهده ایتدم و اذن حق ایله از هر جهت ترقی و کندیمی قیود فانیه دن تخلص ایلدم .

مشنوی

﴿ آب آوردم تحفه بهر نان ﴾

﴿ بوی نانم برد تا صدر جنان ﴾

« **تَرْجِمَانُ** » امک ایچون سو هدیه کتیردم ، نان رایحه سی بنی جنترک صدرینه قدر کوتوردی . « **شَرَحُ** » ینه اعرابی دیرکه : مقاصد مادیه استحصال ایچون بو کوزه وجودی درگاه حقیقته ایصال ایلدیکمدن بر جهان علوی کوردم و رایحه طیبه معنویه سیله مست و دیکر کون اولدم .

مشنوی

﴿ نان برون راند آدمی را از بهشت ﴾

﴿ نان مرا اندر بهشتی در سرشت ﴾

« **تَرْجِمَانُ** » حضرت آدمی بغدادی جنتدن خارجه چیقارمشکن نان بنی جنته ادخال ایلدی . « **شَرَحُ** » حضرت آدم علیه الصلوة والسلام بردانه بغدادی کی اوافق بر شی اخذ ایتمک قیام ایلدیکندن او کیفیت جنتدن چیقمسنه سبیت ویرمش ایکن آرزوی نان ، بالعکس بنی داخل جنان ایلدی و تجلیات ربانیه نک عظمتی بیلیدردی .

مشنوی

﴿ رسم از آب و زنان همچون ملک ﴾

﴿ بی غرض کردم درین در چون فلک ﴾

مثنوی

- ﴿ آمده عباس حرب از بهر کین ﴾
- ﴿ بهر قع احمد واسـتیز دین ﴾

« تَبَجَّزَمُ » حضرت عباس رضی الله عنه کیندن طولای حرب وقتـاله ککش. حضرت احمد علیه الصلوٰة والسلام افندمزك قع ورفعی وزمان جاهلیتده کی باطل دینك ستیز و عنادیچون « شَرَحْ » دین مبین احمدیه کندی احیا و تزییندن اول حضرت عباس رضی الله عنه اسکی مذهب باطلک عناد و اعانه سیچون فخر عالم صلی الله علیه وسلم افندمزله برای محاربه ککش ایکن او صروده حقیقی الکلامش و دین مبینی قبول ایله دنیا و عقباده سلامت یاب اولمشدر.

مثنوی

- ﴿ کشت دین را تا قیامت پشت و رو ﴾
- ﴿ در خلافت او و فرزندان او ﴾

« تَبَجَّزَمُ » قیامته قدر حضرت عباس دین مینه ظهیر و معین اولدی و کندی اولادی خلافتده بولندی. « شَرَحْ » حضرت عباس و اولادی دین مینه عظیم معاونت ایدوب بعده متفرق و منقطع اولمشدر ایسهده زمانلرنده اسلامیت توسیع و بر چوق کتب معتبره انتشار ایتمشدر که آنلرک فوآندی یوم قیامته قدر باقی در؛ الحاصل بر انسانک خلقتی خالص و فکر و ذکر کی حق تعالی حضرتلرینک امریله مألوف و مزنس اولنجه اک اوفق اسباب و وسائلدن اک بیسوک نعمتله مظهر و رضای حق ایله دارینده مسعود و کامکار اولور.

مثنوی

- ﴿ من در این در طالب چیز آدمم ﴾
- ﴿ صدر کـشتم چون بدهلینز آدمم ﴾

« **تَرْجِمَهُ** » طوغان وشا عین دینلان قوش ، غدا بولمق ایچون طوزاق جاننه کلوب طوتیلور ایسه ده شاهک بیلکنی بولور ودوات وقوت قازانیر .
 « **شَرَحْ** » طوغان وشاهینار واسطه سیله صید و شکار ایتک ارزره آنلری طوتوب آلیشدر لر و حین شکارده شاه وسأری آنلری بیلکلرنده کوتور لر و بک کوزل باقار لر . ائدی کورولور که شاهین طوته دیغنده غمکین اولور ایسه ده بعده سعادت و عزت بولور .

مشنوی

﴿ طفـل شد مکتب بی کسب هنر ﴾

﴿ بر امید مرغ بالطف پدر ﴾

« **تَرْجِمَهُ** » طفـل کسب هنر ایچون مکتبه کتدی ، پدرینک لطایفه و قوش آئمه سی امیدیه [بو بیت شریفک مالی آئیده کی بیت شریف ایله اکیال اولور .]

مشنوی

﴿ پس زمکتب آن یکی صدری شده ﴾

﴿ ماهکانه داده و بدری شده ﴾

« **تَرْجِمَهُ** » ائدی او طفـل بعدالتحصیل صدره منسوب اولمش و ابتدا معلمه آیلق و یرمش ایکن بعده بدر کامل اولمشدر . « **شَرَحْ** » بو بیت شریفده دخی مقصد عالی مجوئی اثبات ایچون بیورولور که : بر چوجق مکتبه کیده جکی وقتده حاصل اوله جق فوآئدن بی خبر اولوب او صره ده بالکز پدرینک صوری لطفی کورر ، بکا قوشلر و یریلور آنلره اوینارم کی عادی اولره دوشر . اما کسب علم و هنر ایله کدن صکره ترقی و تعالی ایدر و معلمه جزئی معاش و یرمش ایکن کندی پک چوق نعمت الله ایدر و مانند بدر ، عالی و علوی اولور [(ماه) ایله (بدر) اراسنده کی مناسبتدن « ماهیه » و یررایکن بدر اولدی تعبیر شریفی پک بلیغ واقع اولمشدر .]

وكان الله عزيراً حكيماً) معنای شریفی « حضرت عیسیٰ نه اولدیردیلر ، نده آصدیلر و لیکن انلره بویله کوروندی و اوزرلرینه مشابیه اولدی و تحقیقا شول کیمسه لره آنک حقنده اختلاف ایلدیلر ، اندن شک و شبهه درلر . (یعنی اولدیردکاری عیسانی ، دکللی دییه) آنلرده ظن و شبهه یه تبعیتدن باشقه علمدن هیچ برشی یوقدر ؛ و اونی اولدیرمدیلر بلکه حقیقتده عیسانی الله تعالی محل کراهه قالدیردی و حق تعالی حضرتلری عزیز و حکیمدر » حضرت عیسی علیه السلام طریق حق تبلیغ و اعلام ایلدکده مفسدین ، پر عناد و کین اولوب قتلنه قیام و قتل ایلدکاری ظن ایتشلر ایسه ده حکمت و مرحمت خدا حضرت عیسانی محافظه واکر ادا عالم لاهوته اعلا بیوردی . بیت شریفه کانهجه : ایشه حضرت عیسی دخی حق یولنده غیرت کوستردیکی جهتله جفا یرینه ارتقا و صفا کوردی .

مشنوی

﴿ دام آدم خوشه کندم شد ، ﴾

﴿ تا وجودش خوشه مردم شده ﴾

« ترجمه » حضرت آدم علیه السلام طوزانگی بوغداک باشاغی اولدی ؛

او سببه وجود شریفی انسان صالحیمی اولدی . « شرح » بوده مثال دیکردر : قرآن عظیم الشانده بیان بیورلدینی و بو شرح عاجزانه دده دفعاتله ایضاح اولدینی اوزره حضرت آدم منع اولدینی بغدایه تقرب ایلدیکندن جنتدن چیقمش و بناءً علیه او بغدای صورتا کندیسنه طوزاق کبی اولمش ایسه ده حقیقتده بر چوق فوائد عظاما سر نما اولمشدرکه حضرت ابوالبشر دنیاده رضای جناب خدایی قرآنمش و حقیقه انسان صالحیمی اولوب صلب جیلندن بر چوق انبیا و اولیا و عرفا و علما ظهور ایتشدر .

مشنوی

﴿ باز آید سوی دام از بهر خور ﴾

﴿ ساعد شه یابد و اقبال وفر ﴾

مشنوی

﴿ رفت موسی کاآتش آرد او بدست ﴾

﴿ آتشی دید او که از آتش برست ﴾

• ترجمه • حضرت موسی علیه السلام کتدی، که آتش کتیرسون :

بر آتش کوردی که آتشدن فرتولدی . « **شَرَح** » سورة (طه) نك اونجی آیت کریمه سنده بیوریلورکه : (وهل اناك حدیث موسی اذ رأى ناراً فقال لاهله امكثوا انى آتست ناراً لعلی آتیکم منها بقبس او اجد علی النار هدی فلما اتبها نودی یا موسی انى انا ربك) معنای شریفی « یا محمد! سکا حضرت موسانك خبری کلدیمی ؟ اولخالده که بر آتش کوردی و آنك اوزرینه اهلنه دیدی : مکث واقامت ایدیکز ، تحقیقا بن بر آتش کوردم ، بلکه سزه اندن بر شعله کتیریم ، یاخود آتش اوزرنده بریول وهدایت کوستریجی بولورم : وقتا که موسی کوردیکی آتسك یرینه واردی ، کندوسنه صدا کلدیکه : یا موسی ! تحقیقا بن سنك ربکم یعنی بو محله سنك ایچون تجلی قیلدم . « بو حقیقت اوزرینه شرح عاجزانه مک برنجی جلدنده تفصیلات ویرلمشدر . ایمدی بو بیت شریفده دخی ینه او مقصد بو مثال ایله دخی اثبات اونورکه : حضرت موسی نار آرار ایکن تجلی ونور بولمش وکندیسی نار مادی ومعنویدن قورتولمشدر .

مشنوی

﴿ جست عیسی تارهد از دشمنان ﴾

﴿ برد آن جستن بچارم آسمان ﴾

• ترجمه • حضرت عیسی علیه السلام صیچرادی ، تا که دشمنلرندن

خلاص بولسون ؛ او حرکت آنی دردنجی آسمانه کورتوردی . « **شَرَح** » اشارت اولنان کیفیت ، سورة نسانك یوز اللى التنجی آیت کریمه سنده در : شویله که : ﴿ وما قتلوه وما صلبوه و لكن شبه لهم وان الذين اختلفوا فيه لاني شك منه ما لهم به من علم الا اتباع الظن و ما قتلوه یقیناً بل رفعه الله الیه

مشنوی

﴿ بهر فرجه شدیکی تا کاستان ﴾

﴿ فرجه او شد جمال باغبان ﴾

« **ترجمہ** » سیر و تفریح ایچون بر کیمسه کلستانه کندی، باغبانک حسن و جمالی

آنک تفریحی و بہرہٴ جان فزاسی اولدی ! « **شرح** » بوده بر مثال دیگر در کہ :

بری، برای تفریح کلستانه کیتدیکی حالده امید ایلدیکی باغبانک حسن و ملاحتی کوزلرینہ چاریمش وابتدا تصور ایلدیکی باغچہ لذتی، کوردیکی حسن دلربایہ کورہ ہیچ مثاہسنده قالمشدر ؛ بناءً علیہ حکمہٴ باقلیر ایسہ دائمًا ایشدن ایش چیقار. اما جای دقت بودرکہ بر مقتضای ارادات جناب خدا حرکت ایدن مرد دانانک نائل اولہ جنی نتایج ، ہمیشہ سعادت افزا ؛ و بر فاسق و مفسدک مظهر اولہ جنی احوال، معناً فلاکت ورنج نما اولور.

مشنوی

﴿ همچو اعرابی کہ آب از چہ کشید ﴾

﴿ آب حیوان از رخ یوسف چشید ﴾

« **ترجمہ** » او اعرابی کبی کہ ، قیودن صو چکمک ایستر ایکن حضرت

یوسف علیہ السلام . مبارک یوزندن آب حیات طاتدی . « **شرح** » بویت شریفده

(اعرابی) تعبیرندن مقصد ، حکایہ سی سبق ایتمکده اولان اعرابی اولیوب

حضرت یوسفی برادرلرینک آتدقلری قیودن چیقاران (مالک بن زعیر) اسمندہ کی

(یا بشری هذا غلام) دیان یولجیدرکہ صو چیقارمق آرزوسیاہ قوغہ یی قیویہ

براقده ایچندہ بولنان حضرت یوسف طوتونوب چیقمش و دیدار ملاحت نشاری

شمس ہنیر کبی سحرایی احاطہ وبعده مصری و بتسون عالم حکمتی انوار نبوتیاہ

اضاہہ ایلشدی . ایشتہ ذکر اولنان یولجی صو آرار ایکن حسن نیتی حسیدہ

مانند آب حیات اولان حضرت یوسفی بولدی وانواع نعمہ نائل اولدی .

مشنوی

﴿ بوی لطف او بیابانها گرفت ﴾

﴿ ذرهای ریک هم جانها گرفت ﴾

«تَرْجِمَهُ» آنک لطفی رایحی سی بیابانلری طوتدی، قوم ذره لرندن ارواحه وارنجبه
قدر بالعموم مکونانی احاطه ایتدی! «شَرِّحْ» اول سلطان کائاتمک الطاف مالانهایه سی
دنیا بی وسائر اجرام بی اتهانک خالی ومالی یرلرینی احاطه والک اوافق نعمتی بیله
خانلری معنأ ومادۀ احیا ایلدی .

مشنوی

﴿ تا بدینجا بهر دینسار آدمم ﴾

﴿ چون رسیدم مست دیدار آدمم ﴾

«تَرْجِمَهُ» تا بورایه قدر آلتون ایچن کیشدم ، بورایه اصل اولنجه
مست دیدار اولدم . «شَرِّحْ» مرتبه بالایه وارمق آرزوسنک ، قلب وعقلمی
اولجه احاطه ایتدی جنتدن وسائر انعام ربانیهدن مستفید اولمق ایچون ایدی .
بو آرزو، بنی مقام حقیقه قدر ایریشدیردی ؛ اما شیمدی بو حال روحانیت اشتاله
و اصل اولنجه، دنیا وعقبانک نعم مادیه سندن روگردان اولدم ویالکیز ایتا و رضای
جناب یزدانه حصر روح وجان ایلدم .

مشنوی

﴿ بهر نان شخصی سوی نابا دوید ﴾

﴿ داد جان چون حسن نابارا بدید ﴾

«تَرْجِمَهُ» امک ایچون برکیسه تمکیمی جانبه کیتدی، آمکچینک حسنی
کورنجه جان ویردی یعنی اکا عاشق اولدی . «شَرِّحْ» حسن صورتله حرکت ایدن
انسانلر ؛ بره مقتضای حکمت خدا بعض دفعه اهمیتسز بر ایشدن طولانی خاطر
وخیاله کلز عظیم نعمته نائل وامبدلری خارجنده بر مقامه واصل اولورلر .

« **تَرْجِمَانُ** » ای کافه سی نور الهمی ایه نظر ایدنلر و برای احسان نزد شاهه ککش بولنانلر! « **شَرْحُ** » نقیب-انک کالاتی بیان اولدینگی صیرهده کماللردن بری نظر حق ایه کرره لری و احسانات خدایه ابراز احتیاج ایلملیدر، که بو کبی اسباب مقبوله ایه واصل اولدقلری مرتبه علیه و کافه مخلوقات محتاج الطاف جناب یزدان اولدقلری اتیان اولنور. ارباب حقیقت عندنده (نقباء) ده نیان و (ان الله ثلاثه قلوبهم کقلب آدم) حدیث شریفیه بیان بیوریلان اوچویوز ذات شریف واردر که حوایج ناسی ادا ایتمه کموردلر. بونلرک مرتبه سی ابرار و اختیار مرتبه سندن عالی اولوب ایچلردن بری عالم بقایه انتقال ایدنجه یرینه زمره اختیاردن بری تعیین اولنور.

مثنوی

﴿ تاز نید آن کیمیهای نظر ﴾

﴿ بر سر مسهای اشخاص بشر ﴾

« **تَرْجِمَانُ** » تا که نظریکز کیمیالریخی باقیر کبی اشخاص بشر اوزرینه اوره سکز! « **شَرْحُ** » ای زمره جلیله اصحابی! سزک اختیار و اجرا ایلدیککز عبادات و خیراتی و درگاه حقه واصل و نائل احسانات اولمکز کیفیاتی حکمت بالغه جناب خدادندر؛ تا که بو ترقیات جلیله ایه نظر فیض نشارکز کیمیای حقیقت اوله رق نوع بشرک مستعدانی اوزره منمطف اولنجه اکا مظهر اوله حق انسان باقیر کبی صورتانی بها اولسه دخی فیضکز برکتیه حال سعاده منقلب و نفس اماره ایه شیطان لعینه غالب اولمش اولور.

مثنوی

﴿ من غریم از بیابان آدمم ﴾

﴿ بر امید لطف سلطان آدمم ﴾

« **تَرْجِمَانُ** » بن غریم، بیاباندن ساطاتک لطفی امیدی ایه کادم! « **شَرْحُ** » اعرابی دیرکه: ای نقیبان درگاه حقیقت! بن رباط فنا بنیاد دنیادن حضور کزه یکی ککش بر غریم، لکن سلطان کائناتک مرحمت ربانیه سندن مطمئن و پر امیدم.

ایدرکه : بنم شرف و سعادتتم سزك لطف و مروتکزه و ابسته در ؛ سزبکا
اکرام ایدر ایسه کز طریق مستقیمده پایدار والا پریشان و بی قرار اولورم .

مشنوی

﴿ ای که در روتان نشان مهتری ﴾

﴿ فرتان خوشتر ز زر جعفری ﴾

« **تَرْجِمَانُهُ** » ای یوزلرنده بیوکک انشانی بولسان مردان الهی ! سزك
فروشوکتکز، جعفری آلتونندن دهاخوش ودها پارلاقدر . « **شَرْحُ** » بویت
شریفک مألیمه اعرابی نقیبانی ثنا و مروتلرینک جلی ایچون عارفانه نیساز
ورجا ایلر . زر جعفری : خالص بر آلتوندرکه جعفر اسمنده برکیمییاکره
یاخود وزرای عباسیه دن جعفر بر مکی به منسوب دیمکدر . تداول ایدن آلتونلرک
پک زیاده معشوش اولماسی اوزرینه وزیر مشار الیهک همتیه اصلاح و تصفیه
ایدیلن آلتون سکه لره (زر جعفری) دینمشدر .

مشنوی

﴿ ای که یک دیدار تان دیدارها ﴾

﴿ ای نشار دید تان دینارها ﴾

« **تَرْجِمَانُهُ** » ای تقیبلرکه ، سزك بر اقا کز نیجه دیدار لره معادلدر ؛ سزك
رؤیت و شهودکنزه دینارلر نشار اواسون ! « **شَرْحُ** » مردان خدانک برلقای
فیض بخشسانی و وجه مبارک لرینک انوار سعادت اتماسی حد و حساب به کلر
فیوضات احسان ایتدیکنی و بو شرفه مظهر اولانی مسعود و کامران ایلدیکنی
ینه اعرابی کندیلرینه عرض و بیان ایدرک ادبی حسدیه نائل التفات و مرام اولور .

مشنوی

﴿ ای همه ینظر بنورالله شده ﴾

﴿ در بر شه بهر بخشش آمده ﴾

« **تَرْجِمَهُ** » اعرابی نك حاجتی مقالہ از اولہرق یعنی بلا طلب آنلرك معلومی اولدی ، ذاتاً آنلرك عادی سؤال وطلبدن اول احسان و عطا ایدی .
 « **شَرْحُ** » واصل دركاه حق اولان اعرابینك نه كبی شیلره محتاج اولدیغی روحانیونہ معلوم و مجزوم اولوب شیمه لطف علامه لری مقتضاسنجه او ، سؤال و طلب ایتمدن اول عطا و اكرام و كندیسنی نائل مرام ایتدیلر .

مشنوی

❖ پس بدو گفتند یا وجه العرب ❖

❖ از بجایی چونی از راه و تعب ❖

« **تَرْجِمَهُ** » ایمدی اول نقیبار آكا دیدیلر كه . ای عربك وجیه و شریفی و آبرویی ! نره لیسك ، یولدن وزحمتدن نصلسك ؟ « **شَرْحُ** » چونكه دركاه حق ، بطریق الاستعاره دارالخلافةیه و مردان خدا و الهامات كبریا نقیبان و دربانانہ تشبیه اوندی . بالطبع نقیبان ایله یكی كمش بر مسافره مناسب مقالات اتیان و ایراد اونور . توجهیه كآنجه : عالم حقیقیده بولسان زمره جلیله اصحابی یكی واصل اولمش بر انسان كامرانی كورنجه بعدالاکرام ، اولجه نه مقامده بولتمش و جاده دنیاده نصل مشاق و متاعبه كرفتار اولمش اولدیغنی سؤال و بوكی وسائل ایله لطفاً تطویل مقال و مسافری خوش حال ایدرلر .

مشنوی

❖ كفت وجهم كرمرا وجهی دهید ❖

❖ بی و جوهم چون پس پشتم نهید ❖

« **تَرْجِمَهُ** » اعرابی اول زمره جلیله اصحابنه دیدی كه : اكر بكا یوز ویرر یعنی التفات بیورر ایسه كز بن وجیه و شریفم ، اما بنی و رای ظهره آتارده اعتبار ایتمز ایسه كز او حالدہ اصلا وجهم و شرفه مناسبتم قالماز . « **شَرْحُ** » ترقی ایتمش بر سالك راه حقیقت ، اهل عرفان و مردان یزدانه جواباً و تأدباً عرض

« تَنْجِيمُهُ » ، زیرا جامه ایله بو جنبه کیرمک ایچون یول یوقدر؛ تن جاندن و جامه تنیدن آگاه و خبردار دکدر . « شَرَحُ » اوصاف حیوانیه بی و مشتهیات بدنیه بی ترک ایتمز ایسه ک جهان روحانیه دخول و وصول محالدر . محبتک بدنه منحصر ایکن سن تنیدن عبارت و بنهء علیه جاندن بی خبر و ازهر جهت بی مزیت اولورسک ؛ جامه . تنیدن نصل بی خبر ایسه تن دخی جاندن او یله بی خبر و خیره سردر .

﴿ پیش آمدن نقیمان و در بانان خلیفه از بهر اکرام اعرابی ﴾
 ﴿ و پذیر فتن هدیه او ﴾

مأه ورین و قوجیلر اول اعرابینک اکرامیچون استقباله کلوب کتیردیکی هدیه بی قبول ایله لری بیانندهدر .

مشنوی

﴿ پس نقیان پیش او باز آمدند ﴾
 ﴿ بس کلاب لطف برجیش زدند ﴾

« تَنْجِيمُهُ » ایمدی نقیان و مأورین آنک اوکنه کلدیلر یعنی قارشیلادیلر و جیب و کریبسانه چوق لطف کلابی اوردیلر یعنی لطفاً و اکراماً اعرابینک اوسته باشنه کل صوی سرپدیلر . « شَرَحُ » صاحب نفس مطامنه اولان اول ذات ، حق یوانده اختیار ایلدیکی متاعب و مشاقق و ابراز ایلدیکی خضوع و خشوع اوزرینه انجامکار و اصل درگاه جناب کردکار اولوب سیر فی الله مرتبه سنی احراز ایدنجه نقبای درگاه الهی اولان مردان خدادن پک چوق ذوات قلبنی تنویر و نعم روحانیه ایله ذاتی دلشاد و داسیر ایلدیلر .

مشنوی

﴿ حاجت او فهم شان شد بی مقال ﴾
 ﴿ کار ایشان بد عطا پیش از سؤال ﴾

بر نقشیدن و یا خندان بر انسانك حائندن فائده مند اوله بیلیرسك ! صوری اولان شادی فرح بخشا اولدینی حالدہ یا . شادی حقیقی نه قدر عالی اولدینی آندن آکلاملی ، ارادات و عبادات مشروعہ ی اجرا و قلبی تطہیر ایتلیدر .

مشنوی

﴿ نقشہایی کاندزین کرما بہاست ﴾

﴿ زبرون جامہ کن چون جامہ ہاست ﴾

« **تَرْجِمَانُ** » شول نقش و صورتلرکہ حاملردہ واردر ، جامکانک طیشاریسندن باقدینی وقت کورون لباسلر کیدر . [بو بیت شریفک مآلی آتیدہ کی آیات شریفہ دن معلوم اولور .]

مشنوی

﴿ تا برونی جامہ ہا بینی و بس ﴾

﴿ جامہ بیرون کن در آی ہم نفس ﴾

« **تَرْجِمَانُ** » دیشاریدہ بواند تہجہ یا لکز البسہ نك صورتلرینی کورر ، باشقہ سنی کورہ مزسک ! ای ہمدوم و طریقہ داشم ! البسہ کی چیقارده ایجری بہ کیر . « **شَرَحٌ** » ساحة فسحت نمانسہ داخل اولانلری پاک و تطہیر ایدن جہان روحانیتک خارجندہ بولنجه درویشانک مثال نقش اولان بعض تعبیرات و حرکاتی ، ایشیدوب کورمکک متاع حقیقی اندن عبارت ظن ایدرسک ؛ اگر جہان معنوی بی بحق فہم و مشاہدہ اتمک ایستر ایسہ ک جامہ صوری نی وامتہ فانیہ دنیویہ ی ترک ایلہ . برای تطہیر ، عالم معنوی بہ کیر . اندن صکرہ حقیقی نظر و معنا کسب طہارت و اعتبار ایت !

مشنوی

﴿ زانکہ باجامہ درون سورہ نیست ﴾

﴿ تن زجان جامہ زتن آکاہ نیست ﴾

مشنوی

﴿ وین غم و شادی که اندر دل خطیست ﴾

﴿ پیش ازان شادی و غم جز نقش نیست ﴾

« **تذکیر** » بو غم و شادی که کوکل ایچنده یازی کیدر . او غم و شادی

حقیقی به نسبت ایدیلیرسه نقشدن باشقه بر شی دکلدور . « **شرح** » کاغده رسم اوانان نقش ایستر شادی و مسرتی ، ایستر الم و کدورتی مصور اولسون ! صورتدن عبارتدر .

مشنوی

﴿ صورت غمکین نقش از بهر ماست ﴾

﴿ تا که مارا یاد آید راه راست ﴾

« **تذکیر** » نقشک غمکین صورتی بزم ایچوندور . تا که طوغری یول

خاطر مزه کله ! « **شرح** » بو بیت شریف بر کامل و عارف لساننددر . کرک کاغذ اوزرنده ، کرک عادی بر انسانک صورتنده غمکین بر صورت کوررایسهک دنیاده فراق یار حقیقتدن متحصل غمی در حال تجدید و تخطار ایله آنک و صوانه چاره یاب اولوق ایچون طریق مستقیمی تأمل واکا سلوک و توسل ایلرز . دیمکدر .

مشنوی

﴿ صورت خندان نقش از بهر تست ﴾

﴿ تا ازان صورت شود معنی درست ﴾

« **تذکیر** » نقشک یوزه کولن صورتی سنک ایچوندورکه او صورتدن

معنی طوغری اوله ! « **شرح** » عارف بالله اولان عاشق حقیقی ، مسرت و شادی بی ایسته یین روشن ضمیر و خوش دل بر سالکه دیرکه : بز نقش غمکیندن مستفید اولورز ؛ زیرا قلبمز غم فراق و هجر ایله احتراق ایدر ؛ سن مسرتکارانه

« **تَبَجَّهْرُ** » بالغك نقش و تصویرینه دریا ندر؟ طوبراق ندر؟ هندو و زنجینك رنگنه صابون نه ، قره بویا ندر؟ « **شَرَحُ** » بالغك نقشی ایسترسه خاکده ایسترایسه دریاده اولسون و سیاهك رنگی ایسترایسه صابون ایستر ایسه زالكایله ییقانسون! نقش هیچ برشی حس ایدمه چکی و زنجینك رنگی بیاض اوله میه جفی کبی احمق و بی استعداد و سببا خلقهٔ مفسد و برباد اولانلرده هر نه معامله یه مظهر اولسه لرینه کریوهٔ حق و فسادده پویان و حقیقتدن روگردان اوله جقلری وارستهٔ تفصیل واتیاندر ؛ بو بیت شریفده بیان اولنان بدبختان قهر جناب یزدانه گرفتار اولوب ناقابل درمان اولانلردر ؛ یوقسه بر انسانده بر از قابلیت اولسه و اهل عرفانه خدمت ایتهسه برکت مردان خدا آتی اصلاح و اعلایلر.

مشنوی

﴿ نقش اکر غمکین نکاری بر ورق ﴾

﴿ او ندارد از غم و شادی سبق ﴾

« **تَبَجَّهْرُ** » کاغذک اوستنه اکر غمکین بر نقش تصویر ایلسک او نقش

غم و شادیدن سبق و خبر طوماز ! « **شَرَحُ** » عادی بر عقل و قلب صاحبنه برای ارشاد دینسه که : فکر آخرت و سائر مشکلات انسانیه بی تأمل و طریق- سقیمدن عدول ایله عاقبت بین اوله رق اجرای عبادتله برابر خوف حقدن محزون و مغموم اول ! او مرد عادی و لو حزن نما بر طورده بولنسهده غم و شادی حقیقیدن بی خبر و همیشه خیره سر اولور .

مشنوی

﴿ صورتش غمکین او فارغ از آن ﴾

﴿ صورتش خندان و اوزار بی نشان ﴾

« **تَبَجَّهْرُ** » آنک صورتی غمکین ، فقط او غمدن فارغ ، صورتی خندان

و او خندهدن بی نشان و بی خبردر ! « **شَرَحُ** » نقش و احمق ایستر ایسه غمکین ایستر ایسه خندان اولسون ! غم و شادی حقیقیدن بی خبر اولدیغندن آنک حزن و مسرتی بر خیال عایددر .

دم اور مغه قالقیشیلیر ، بو ایسه فائده به بدل ضرر و خلل کتیره جکی بدیهی اولدیغندن آنلره دائر تفصیلات و تصریحات ویرمامک محض حکمت و عین صیانتدره

مشنوی

﴿ بر سماع راست هر کس چیر نیست ﴾

﴿ لقمه هر مرغکی انجیر نیست ﴾

« **ترجمه** » زیرا راست یعنی طوغری بی استماعه هر کس قادر و غالب دکدر؛

هر قوش جغزک لقمه سی انجیر دکدر ! « **شرح** » دینسونکه انسان حقائق روحانیه بی واحوال غامضه بی تفهیم و بیانه مقتدر دکل ایسه استماعه ده می مقتدر دکل ؟ چونکه استماعدن صکره اجراءات صره سی کلیر . حالبوکه معناً ضعیف اولانلرک اجراءاتی بالطبع وخامت نما و زیان افزا اولور . مثلاً اوقافی و ضعیف بر مرغک اغزینه بیسوک بر انجیر دانه سی وضع ایله بیدیرلمکه قیام اولنور ایسه ضعیف قوش فائده به بدل کرفتار فنا و دوچار خلل اولور .

مشنوی

﴿ خاصه مرغی مرده و پوسیده ﴾

﴿ پر خیال اعمی بی دیده ﴾

« **ترجمه** » ، علی الخصوص مرده اولمش چورومش و خیال ایله طولمش کوزسز

اعمی بر قوش اولور ایسه ! . . . « **شرح** » حقائق روحانیه بی استماعه هر کس مقتدر اولمدینی بالاده ذکر و ایما اولنمشدر ؛ شمعی فرض اولنسونکه استماع ایده جک کیمسه برده خیالات و ترهات ایله مالی و روحانیتدن حالی لوٹ سیئات ایچنده پوشیده وفانی بر دنی ومع مافیة برده مدعی اولور ایسه او یله بر مستمعدن نشر اولنه جق رائحه کر یهه بالطبع فلاکت نما اولور .

مشنوی

﴿ نقش ماهی راجه دریا و چه خاک ﴾

﴿ رنگ هند و راجه صابون و چه زاک ﴾

مشنوی

﴿ عاشق آن وهم اکر صادق بود ﴾

﴿ آن مجاز او حقیقت کش شود ﴾

« تَبَجِّمَهُمْ » او ، وهمک عاشقی اکر صادق ایسه او مجاز آنی حقیقته چکر .
 « المجاز قنطرة الحقیقه » دینلدیکی « جمله به معلومدر . [اشبو بیت شریفک
 شرحی ، سبق ایدن بیت شریفک شرحده داخلدر .]

مشنوی

﴿ شرح میخواهد بیان این سخن ﴾

﴿ لیک می ترسم زافهام کهن ﴾

« تَبَجِّمَهُمْ » بوکلامک بیانی شرح ایستر ، فقط کهنه وضعیف فهملردن
 فورقارم ! « شَرِّحْ » ذکر می سبق ایدن ابیات شریفهده ایراد اولنان کلمات
 وحقائق دها زیاده تفصیل ایتمک آرزو اولنور ایسهده عقل ضعیف وارواحخام
 احجابی اعطا اولنهجق تفصیلاتی کاینبنی حس وفهم ایده میوب کریوه ضالانده
 پویان وکرفتار رنج وزیان اولملرندن خوف اولندیبنی ایچون بالضروره دها زیاده
 تصریحباتدن اجتناب ومع مافیاهل حال اولانلر ایچون بو یولدهکی تفهیمات
 کافی عد اولنور .

مشنوی

﴿ فهمهای کهنه کوته نظر ﴾

﴿ صد خیال بددر آرد در صور ﴾

« تَبَجِّمَهُمْ » نظری قیسه اولان کیمسه نک کهنه وپهوده افهامی یوزلرجه
 فنا خیالدری صورتلره کوتورر ، « شَرِّحْ » عقل جزئیسنی وقوه روحانیه می
 نقصان وناتوان اولانلر افهام خیالات انجاملری میدانبولور وحقائق روحانیهدن

« **تَبَجَّهْرُ** » وهم وعقل مخلوقدر ومولود كلوب طوغمشدر ؛ جناب حق ایسه
والد ومولود اولمامشدر . (لم یلد ولم یولد) اولدینی قرآن عظیم الشان ایله مثبتدر .
« **شَرَحُ** » حقیقت ربانیه به غیر مطلع اولان بعض درویشان جناب حق کندی
ذهنلرنده یا جسماً تصویر ویا صفاتاً تصور ایدوب تصویر تصورلری اوزرینه
اولدینی ظن ایدرلر . حالبوکه حق تعالی حضرت تلرینک هیچ مثلی اولدیغندن
حق صمدانیسنده عقل هر نه تصور وارانهُ ایلر ایسه هپ وهم وخیال بی مآلدر ؛
چونکه ذاتاً عقل مخلوق ومولود اولوب آرتق آنک جناب حق دیه تأمل ایلدیکی
خیالات حاشا ! ذات حق دکل عقلک مولودی اولان بعض تصوراتدر ؛
عقل دیر ایسه بنم تصور ایلدیکم (الله) کریم ورحیمدر . اوت !
حق تعالی حضرت تلری کریم ورحیمدر ؛ فقط کرم ورحم اسما و صفاتدر .
حالبوکه صفات بشقه ذات بشقه اولدینی وارسته تفصیل وانبادر . سوره -
اخلاصده بیوریاورکه : (لم یلد ولم یولد) یعنی حق تعالی حضرت تلری طوغورمدی
وغیریدنده طوغمدی . بو حقیقت نص ایله مثبت ایکن عقل انسان جناب حق
تصویر وتولید اتمکه قیام ایدنجه نصل خطا آلود خیالاته کرفنار اوله جنفی آزاد ائباتدر .

مشنوی

﴿ عاشق تصویر وهم خویشان ﴾
﴿ کی بود از عاشقان ذوالمنن ﴾

« **تَبَجَّهْرُ** » کندی تصویر و وهنک عاشق اولان کیمسه نه وقت وتصل
جناب ذوالمننک عاشقلرندن اولور ؟ « **شَرَحُ** » بر انسان حقیقت ربانیه بی عالم -
روحانیده کسب ترقی ایله ارامیوب بالعکس ضعیف و بی قوت اولان عقل جزئی
واسطه سیله ازار وذات صمدانی بی تصویر وبعده کندی تولید ایلدیکی وهم
وتصویرک محبته اسیر اولنجه او کیمسه هیچ عاشقان جناب ذوالمانندن معدود
اوله بیلیری ؟ بالطبع اوله ماز ؛ فقط عشق ومحبتی لذاذد صوریه غیر مشروعه دن
قطع وکمال صدق ایله حق بودر دیه وهم ایلدیکی کیفیت کرچه ذات جناب کبریا
اولدینی هویدا ومثبت ایسه ده او کیمسه نک محبت وعشقی صدق اوزرینه مبتنی اولنجه
ابتدا مجاز ، بعده لطف حق ایله حقیقته مبدل ومستحق مرحمت وامل اولور .

« **تَرْجِمَانُهُ** » اول درویش کاذب خانه قوشیدر ، سیمرغ هوا دکلدر ؛
 اونوع درویش قوت اکل ایلر ، آب زلال فیض حقدن هیچ برشی ایچمهز!
 « **شَرَحْ** » درویش کاذب ، سفلی اولان دنیانک ملوث مرغیدر ؛ عالم لاهوتک
 سیمرغ عشق انکیزی دکلدر ؛ او دنی تلویثات دنیویه ایله افتخار و صورتا
 قرار ایدر ؛ او فیوضات مالانهایه ربانیه دن بی بهره و معناً نقش و مرده در .

مشنوی

❦ عاشق حقست او بهر نوال ❦

❦ نیست جانش عاشق حسن و جمال ❦

« **تَرْجِمَانُهُ** » او نوع درویش ، نوال و عطیه و طعام ایچون جناب حقه
 عاشقدر ؛ حسن و جمال اللهک عاشق دکلدر . « **شَرَحْ** » بو بیت شریفده ایما اولنان
 درویشان او نوع فقیران و درویشاندرکه : نائل نعم صوریه اولمق اوزره
 حق تعالی حضرتلرندن بعضاً استرحام ، فقط آنلرجه اصل مرام طعام وانعام
 اولدیغندن بالطبع جمال حقدن بی بهره و ناکام اولورلر .

مشنوی

❦ کر توهم میکند او عشق ذات ❦

❦ ذات نبود وهم ایما و صفات ❦

« **تَرْجِمَانُهُ** » اکر او درویش کندینی جناب کبر یانک ذاته عاشقدر
 ظن و توهم ایلرایسه سهوی واردر ؛ زیرا ذات جناب خدا وهم صفات واسما دکلدر .
 [بو بیت شریفک شرحی حسب المناسبه آتیده یازلمشدر .]

مشنوی

❦ وهم مخلوقست مولود آمدست ❦

❦ حق نزایدست اولم یولدست ❦

« **تَبَجِيحًا** » حق تعالی دن غیره تشنه اولان دنی بحق درویش و فقیر دکل
 یا لکز درویش نقشیدر ، اهل جان دکلدرد ؛ کوپکک نقشنه سن میک آتمه !
 « **شَرَح** » فکر و ذکر و امیدی حق تعالی حضرت تیرینه مربوط اولمیان و خلقت
 و دنیانک احسانات فانیه سنه ربط قلب ایدن دنی و بی معنی کیمسه لر نقش بی روح در .
 آنلره حقائق انسانیه بی و دقائق مغزیه بی تفهیم اتمک بر کوپکک نقشنه قارشی
 میک آتمق کیدر که پهوده و بی فائده در .

مشنوی

﴿ فقر لقمه دارد او نی فقر حق ﴾

﴿ پیش نقش مرده کم نه طبق ﴾

« **شَرَح** » او دنی الطبع و مثال نقش اولان فقیر لقمه فقرینی طوتار .
 حق فقرینی طوتماز . مرده نک نقشی او کنه طبق قومه ! [بالاده کی شرح بو بیت
 شریفک دخی شرحی اولور ؟]

مشنوی

﴿ ماهی* خاکی بود درویش نان ﴾

﴿ ش-کل ماهی لیک از دریا رمان ﴾

« **تَبَجِيحًا** » اکمه فقر و احتیاج کوسترن درویش طوبراق بالغیدر ؛
 او نوع حیوانده بالغک شکلی وار ایسه ده او دکزدن اورکر . قاچار .
 « **شَرَح** » بعض کیمسه لر درویشان شکنه کیروب حقیقی اولان درویشلرک
 لباس و کلامنی تقلید ایدر لر ، اما درویشلکدن دور و مهجور بولور لر . او مقوله
 کاذبین ، دریای حقیقه تقریدن متفر و جبین اولور لر ،

مشنوی

﴿ مرغ خانست اونه سیمرخ هوا ﴾

﴿ لوت نوشد اونه نوشد از خدا ﴾

و اول فقر و کدا که حق ایله در ، جود و کرم مطلقدر لر . «شرح» سبق ایدن افادادن معلوم ارلدی که کدایان آینه جود جناب یزداندر . فقط بونلر ایکی صندر : بری جناب حقه و دیگرکی خلقه قارشی کدادر لر . او صنف که حقه قارشی کدادر ، حق وجود مطلقدر لر . بو ایکی صنف کدایان آتیده تعریف و اتیان اولنه جقدر .

مثنوی

- ﴿ وانکه جزاین دوست او خود مرده است ﴾
- ﴿ او برین در نیست نقش پرده است ﴾

«تَرْجِمَهُ» و او فقیر و محتاج که بو ایکیدن غیری اوله ! او میت و مرده در . او بو قبوده دکل خلق قبوسنده نقش پرده در . «شرح» اول فقیر و محتاج که کرم جناب کبریا ایله عدمدن ایجاد اولمش و بعده ینه مرحمت حقه محتاج بولمش اولدیغنی بیامیه و یا فقیر الی الله و فقیر فانی فی الله اولیه ! او نوع فقیر مرده و فیض حقدن بی بهره در .

- ﴿ فرق بیان آنکه در ویشست بخدا و میان آنکه ﴾
- ﴿ در ویشست از خدا و تشنه غیر است ﴾

آنک میاننی فرق اینک بیاننده در که : بری خدا حضر تدرینه در ویش و فقیردر و لطف خدانک تشنه سیدر . و اول دیگرکی ، که جانب خدادن در ویش و فقیردر ، یعنی سوه حرکتی حسیلله حق تعالی حضر تدرندن هیچ بر فیضه نائل اولمیوب مخلوق جانبه محتاج و تشنه و بناه علیه بی فیض و بی وایه در .

مثنوی

- ﴿ نقش در ویشست او بی اهل جان ﴾
- ﴿ نقش سک را تو مینداز استخوان ﴾

مشنوی

- ﴿ چون کدا آینه جو دست هان ﴾
- ﴿ دم بود بر روی آینه زیان ﴾

« ترجمان » زیرا کدا جو د سخانک آینه سیدر ؛ آگاه اول که آینه نك یوزینه نفس زیان اولور ! « شرح » کدا جو د و سخیاه آینه کیدز . آینه یه قارشى دم و نفس اور مق جلا و صفوتنك ازاله سنه باعث ازله جفی هویدا اولدیغدن آینه و کرم نما اولان کدالره عنف و شدت اراؤه اتمه ! ایدر ایسک نعمت سخادن محروم و مکدر و مغموم اولورسک !

مشنوی

- ﴿ آن یکی جودش کدا آرد بدید ﴾
- ﴿ وین دکر بخشد کدایا نرا مزید ﴾

« ترجمان » او بری بر الای محتاج و کدالری وجود و ظاهره کتیرر . دیکری کدالره زیاده لك بخش واحسان ایلر ! « شرح » وهاب مطلق حضرت تارینك کیفیت کرمده ایکی عظیم جودی واردر : بری عدمدن کائناتی خلق و ایجاد بیورمسیدر که بوکا لسان تصوفده (فیض اقدس) ودیکری بعدالخلق و الایجاد مخلوقاتک فقر و احتیاجلری درکار ایکن حاجتلری معزیاده احسان واعطا ایتمکدر که بوکا (فیض مقدس) دیرلر . بو بیت شریفده ایشته بو ایکی نوع فیض ایما و انبا اولنمشدر .

مشنوی

- ﴿ پس کدایان آینه جو د حقند ﴾
- ﴿ وانکه با حقند جود مطلقند ﴾

« ترجمان » ایمدی کدایان حق تعالی حضرت تارینك جود و کرمک آینه سیدر .

« **تَرْجِمَةٌ** » جو مردك فقير لری . ضعفاي آرار . شَر كوزلار و محبوبلر
 كې كه صاف آينه ايستلر . « **شَرَحٌ** » خرب و محبوب اولانلر مالك اولدقلری
 جمال و ملاحتی كورمك ايچون نصل آينه صافه محتاج ايسلر از هر جهت
 جميل و اوصاف و خصائل انسانیه ايچنده بي مثیل اولان جود و سخا ده كالاتی
 كوسترمك ايچون فقير وكدا ارار ولائی مروتی نثار ایلر .

مشنوی

- ﴿ روى خوبان ز آينه زيبا شود ﴾
- ﴿ روى احسان از كدا پيدا شود ﴾

« **تَرْجِمَةٌ** » كوزلارك يوزى آينه دن زيبا اولور ؛ احسانك يوزى ده
 فقيرلردن آشكار و پيدا اولور . « **شَرَحٌ** » خوبان و محبوبان آينه يه عطف نظر
 ايدنجه حسن و ملاحتلردن مسرور و حس ايتدكلری سرورى تزييد صحت
 و نوره باعث اولور . احصاب حسنه دها زيبا اولمق ايچون مقتضى اولان
 حرکات و تزييناتى آينه اراه و حسنلرني ازيد و اعلا ايلديكى كې اهل سخا ده
 فقير وكدا بولنجه اسباب تصدق و ابذال كرمه دها زياده منهمك اوله رق محاسن-
 قابيه سنى اظهار و تزييد ايله ابراز جود و مروت ايدر .

مشنوی

- ﴿ پس ازین فرمود حق در والضحی ﴾
- ﴿ بانك كم زن ای محمد بر كدا ﴾

« **تَرْجِمَةٌ** » ايمدی بوسيدن حق تعالى حضرتلری سورة والضحی ده بيوردي كه:
 ای محمد ! كدا ، يعنى فقير اوزرينه صدا اورمه ! « **شَرَحٌ** » سورة والضحی ده
 فخر كائنات عايله افضل التحيات افنديمز حضرتلرينه فرمان بيوريليور كه :
 يا محمد ! « **دیلنجی یه علف ایله معامله ایته!** » زیرا دیلنجی ده بر حکمت خفیه یه مبنی
 خلق اولنوب فقره گرفتار وجود و سخا یه قارشى بر آينه زينت نثار اولدی .

عالیه واصل اولان ذرات پاك نهاد درجه درجه مظهر انعام جناب وهاب اولمشدر. ابتدای احوالده بی همت کورینانلرده بعدالوصول معنأ ترقی ایتمش، ذاتأ مستعد اولانلر درجات عظیمه اولمشدر .

- ﴿ در بیان آن که چنانکه کدا عاشق کرمست وعاشق کریم ﴾
- ﴿ کریم و کریم هم عاشق کداست کدا را صبر پیش بود کریم بر در ﴾
- ﴿ او آید و کریم را صبر پیش باشد کدا بر در او آید اما صبر ﴾
- ﴿ کدا اکمال کداست و صبر کریم نقصان اوست ﴾

بحث اونک بیاننده درکه: نصل فقیر، کرمک عاشقیدر؛ کریم اولانک کریمی ده کدانک عاشقیدر؛ اکر کدانک صبری زیاده اولورسه کریم آنک قپوسنه کلیر و کریمک صبری زیاده اولسه دیانجی آنک قپوسنه کلیر، فقط فقیرک صبری کندینه کالدز و کریمک صبری وفقیری ارامامسی کندینه نقصاندر.

مشنوی

- ﴿ بانک می آمدکه ای طالب بیا ﴾
- ﴿ جود محتاج کدایان چون کدا ﴾

« **تَرْجِمَانُ** » صدا کدی که ای طالب! کل! زیرا جود و کرم فقیر

کبی فقیر لره محتاجدر. « **شَرْحُ** » مقتضای جود و کرم، محتاج لره احسان ایتکدر؛ محتاجین بولماز ایسه جود و کرم وسخا قوهده قلوب آناری ظاهر و رونما اوله میه جفندن کدایان اهل سخایه محتاج اولدقلری کبی اصحاب سخاده محتاجینه محتاج اوللری مقتضای حکمت و سیمه مروندر.

مشنوی

- ﴿ جود می جوید کدایان و ضماف ﴾
- ﴿ همچو خوبان کاینه جویند صاف ﴾

مشنوی

﴿ خاص و عامه از سلیمان تا بومر ﴾

﴿ زنده کشته چون جهان از نفع صورت ﴾

« **تَرْجِمَهُ** » خواص و عوام ، حضرت سلیمان قارنجیه قدر نفع خوردن جهان حیاتب اولدینی کبی حی و زنده اولمش ایدی . « **شَرِّحْ** » عالم حقیقده اک بیرک بر ذات ایله قارنجیه قدر اک اوفاق بر بنده خدا جمله سی نائل حیات بی اتها اولور . درکاه حقیقت بالاده دارالخلافیه تشبیه اولندیغندن حسب البلاغه ایسات شریفه اول دار لطافت باره مناسب تعییرات استعمال بیوریه جنی اخطار اولتور .

مشنوی

﴿ اهل صورت در جواهر بافته ﴾

﴿ اهل معنی بحر معنی یافته ﴾

« **تَرْجِمَهُ** » اهل صورت جواهرده اولمش ، اهل معنی بحر معنی بی بولمشدر . « **شَرِّحْ** » مستحق انعام اولمش اهل حاجات و اصحاب نیاز ، خلقت و ارزولرینه مناسب صورتده مظهر مراحم جناب خدای بی انباز اولمقده ایدی . مثلا اهل صورت جواهر کبی صوری نعمتله و اهل معنی رؤیت لقیا و استحصال رضای جناب کبریا کبی غیر مادی احسانات معنویه نائل و جمله سی علی مراتبهم مسعود و خوش دل ایدیلر .

مشنوی

﴿ انکه بی همت چه باهمت شده ﴾

﴿ وانکه باهمت چه با نعمت شده ﴾

« **تَرْجِمَهُ** » او کیمسه که بی همت ایدی ، صاحب همت اولمش ، او کیمسه که اهل همتدن ایدی . پک چوق نعمته نائل اولمش ایدی . « **شَرِّحْ** » اول درکاه

« **تَرْجِمَهُ** » اوراده آن بآن ، هر جاننده بر صاحب حاجت ، او باب سعادت مآبدن بر احسان و قفتان بولمده ایدی . « **شَرِّحْ** » ذکر ی سبق ایدن مرد . عالم روحانیتده کوردی که احساب حاجات کمال لطف بی انباز الهمیدن پک چوق انعام و مراتبه نائل و کالات انسانیه واصل اولمشردر .

مشنوی

﴿ بهر کبر و مؤمن و زیسا و زشت ﴾

﴿ همچو خورشید و مطرنی چون بهشت ﴾

« **تَرْجِمَهُ** » کافر و مؤمن و کوزل و چیرکیندن طولانی کونش و یا غمور کبی

ایدی ، جنت کبی دکل ایدی . « **شَرِّحْ** » حق تعالی حضرت تیرینک مرحمتی مستحق کوردیکی کیمسه لره شامل اولنجه مثال آفتاب عالمساب و مانند باران . مرحمت فشان انوار اولدینی حالده اظهار فیوضات بی شمار ایلر . بر نوع مرحمت شامه کبریا جنت آسا بعض ذواته منحصر دکل بلکه عموم اوزرینه شامل بردریای مرحمت احتوادر . توجیه آخر : بیت شریفک ایکنجی مصراعنده بولنان (نی) حرفی ماقبلنی نفی ایدوب او حالده مرحمت خدا آفتاب و باران کبی فائدهسی یالکز بعض یرلره منحصر و مخصوص دکل ، بلکه جنت آسا سکانک جمله سنه سعادت افزادر .

مشنوی

﴿ دید قومی در نظر آراسته ﴾

﴿ قوم دیگر منتظر بر خاسته ﴾

« **تَرْجِمَهُ** » بر قومی کوردی که ، نظرده مزین اولمش دیکر بر قوم منتظر

اوله رق قیامده بولمشدر . « **شَرِّحْ** » اول مرد مقبول عالم حقیقه و وصول بولنجه کورمشدر که بعض ذوات پاک صفات انعام و احسانات بی غایات ایله نظر الطاف . باریده مزین و آراسته و آنلرک مرتبه سنه ده قدم باصمیان متقین ، عبادات ایله قیامده منتظر مراحم و عطایای جناب خدا ایدیلر .

« **تَرْجِمَهُ** » زنگ دعا ریله زاری و نیازندن و مردك غمیه کر انبار لکندن
یعنی چکدییکی زحمت و مشقتدن . [بویت شریفك مال عالیسی آتیده
اکمال اولنه جقدر .]

مشنوی

﴿ سالم از دزدان واز آسیب سنك ﴾

﴿ برد تا دارالخلافه بی درك ﴾

« **تَرْجِمَهُ** » خرسزلردن و طاش طوقونمندن سالم اوله رق بلا توقف
دارالخلافه به قدر صو دستیسنی کوتوردی . « **شَرَحٌ** » نفس مطمئنه ایله عقل .
حق تعالی حضرتلرینه ایتدیکی زاری و تضرع و اجرای وظیفه ده چکدییکی زحمت
و ابراز ایتدیکی خشوع و خضوع اوزرینه ، شیطانلرك شرنندن خلاص اوله رق
شایان تشکر بر مرتبه علیه واصل و عالم حقیقی بی رؤیته نائل اولدی .

مشنوی

﴿ دید درکاهی بر از انامها ﴾

﴿ اهل حاجت کستریده دامها ﴾

« **تَرْجِمَهُ** » نعمتله طولو بر درکاه کوردی ، که اهل حاجت آنده داملر
دوشه مشلر ! « **شَرَحٌ** » صاحب نفس مطمئنه ، حق یولنده اختیار ایلدیکی
زحمتلر و ایتدیکی نیسازلر اوزرینه درکاه معالی اکتناه حقیقته واصل اولدقده
نائل انعام سعادت انجام اولق امیدیه بك چوق کیمسه لری کوردی که هر بری
مرغ مقصدینی طوتمق ایچون رضای باری به موافق حسن اخلاق و عبادات
مقبوله دن معمول بر دام دل آرام قورمشدر .

مشنوی

﴿ دمبدم هر سوی صاحب حاجتی ﴾

﴿ یافتسه زان در عطا و خلعتی ﴾

آب عرفان و عبودیت می شیطانگردن و شیطان صفت اولان انسانگردن حفظ و صیانت و وارنعمزی عمان بی پایان الوهیتکه ایصاله مرحمت ایت ! جناب - واجب الوجوده دعا دائماً فیض افزا اولدینی وارسته تفصیل وانابدر .

مشنوی

﴿ کر چه شویم آ کهست و پرفنست ﴾

﴿ لیک کوهر را هزاران دشمنست ﴾

« تَرْجِمَانُهُ » کر چه زوجم آگاه : ذوفنوندر ؛ فقط کوهرک بیکرجه دشمنی واردر .

« شَرْحُ » مستعار اولان زن اعرابی اغزندن نفس مطمئنه جناب حقه لسان

معنویله دیرکه : عقل فی الحقیقه آگاه و کامل ایسه ده معارف و عبادات کبی کوهر کران قیمتک اعداسی کثیر و حفظی عسیر اولدیغندن ینهنسای مولای متعال ، آنی صیانت و بزی امین و پر میمنت ایت !

مشنوی

﴿ خود چه باشد کوهر آب کوثرست ﴾

﴿ قطره زینست کاصل کوهرست ﴾

« تَرْجِمَانُهُ » کوهر نه اولور ؟ بو آجز آب کوثردر ؛ بو برقطره درکه کوهرک

اصلیدر . « شَرْحُ » نفس مطمئنه دیرکه عرفان و عبادتمزک یاننده کوهر لفظیه تعبیر

و تعریف ایلدم . سهوایتدم ؛ زیرا جناب حقه اولان عرفان و عبادتمزک یاننده کوهر بیله بی بها قالیر ؛ چونکه کوهر ، فرع ، عرفان و عبادت ایسه ، اصل و دریای .

وسیع کوثردر . بعض مفسرین (انا اعطیناک الکوثر) آیت کریمه سنده کی کوثری « علم و عملدن متحصل خیر کثیر . » دیه تفسیر ایلشلردر .

مشنوی

﴿ از دعا های زن وزاری او ﴾

﴿ وزغم مرد و کرانباری او ﴾

مشنوی

﴿ بر سبو لرزان بد از آفات دهر ﴾

﴿ هم کشیدش از بیابان تا بشهر ﴾

« **تَرْجِمَهُ** » [زمانک آفات و بلیاتندن دستی لرزان ایدی ؛ سبویی بیابندن شهره قدر طاشیدی . « **شَرِّحْ** » عقل حائر اولدینی معارفک او و قته قدر بدنی واسطه سیله اجرا ایلدیکی عباداتک کمال قیمتندن امین و دهرک آفاتندن مطلع و پریم اولدیغندن مصارف و عباداتی کرفتار انقراض و بلا اولماق ایچون غایت اعتسا ایلدیکی حالده عالم حقیقت کندیسنه مشهود و آندهکی وسعتندن حیران و بیهود اولدی .

مشنوی

﴿ زَنِّ مَصْلًا باز کرده از نیاز ﴾

﴿ رَبِّ سَلْمِ وُرد کرده در نماز ﴾

« **تَرْجِمَهُ** » زَنِّ نیاز جهتندن سجاده سنی آچش و رب سلم دیمکی نمازده وُرد زبان ایتمشدر . « **شَرِّحْ** » عقل بروجه محرر معارف و عباداتیه حق یوانده سالک و مفتخر اولدینی حالده معارف و عباداتی دهرک آفاتندن مصون اولسیچون نفس ، دعایه قیام و الهی ! بو خصائل مقبوله مزنی خللندن سالم قیل ! وُرد زبانیله نمازده دوام و اقدام ایدر ایدی .

مشنوی

﴿ که نگاه دار آب مارا از خسان ﴾

﴿ یارب آن کوهری بدان در یارسان ﴾

« **تَرْجِمَهُ** » که بزم صومیزی ادانیدن ، خسیسلردن صاقلا ! حفظ ایت ؛ یاربی ! اول کوهری دریابه ایرشدیر ! « **شَرِّحْ** » نفس مطمئنه دیر که الهی !

﴿ تَبَجَّيْمٌ ﴾ ، اگر بیلیر ایسک آبا واجدادکدن منقولدر . سنک پیشکده بوروحانی ناملر اجمد کیدر . [بو بیت شریفک مال عالیسی ، آتیدهکی بیت شریف ایله اکال اولمشدر .]

مشنوی

﴿ اجمد وهوز جه فاشست و بدید ﴾

﴿ برمه طفلان معنی ناپدید ﴾

﴿ تَبَجَّيْمٌ ﴾ اجمد وهوز جه اطفال ایچون نصل آشکار اولدینی معلومدر . اما معناسی اطفال ایچون غائبدر . « شَرَحٌ » سن کندیکی احوال- فانیه دنیویه به حصر ایتمش ایکن برده اره صره کیفیات جلیله روحانیسه دن بحث ایله او عرصه واسعه ده اندام نما اولمق ایسترسک ! سن اندن نه بیلیرسک ؟ معلوماتک آبا واجدادکدن مأخوذ اوله رق صرف تقلید و غیر مفیددر ؛ یالکز مسموعات ایله حصول مقصد ممکن و معتاد اولمش اولیدی او حالده اطفالده ازبر اوله رق دائماً قرائت ایتمکده اولدقلری اجمدک معانیسندن خبردار و حقائق نثار- اولور ایدی ؛ فقط جهله معلوم اولدینی اوزره اطفال اجمد هوز دیرلر و آنک حقیقتدن خبرسز بوتورلر . ارباب حقیقتک اصطلاحاتی مجرد بیلوب اونی خلقه صاناندرده عینله اجمدی او قویوب معناسی بیلمه ین چوجقلر کیدر .

مشنوی

﴿ پس سبو برداشت آن مرد عرب ﴾

﴿ در سفر شدی کشیدش روز و شب ﴾

﴿ تَبَجَّيْمٌ ﴾ بونک اوزرینه مرد عرب صو دستیسنی قالدیروب سفره کتیدی کیجه . کوندوز آنی طاشیدی . « شَرَحٌ » علم وهنرلیله وجودینی حقه تقدیم ایتک و حق یوانده غیور و مقدم اولمق ایچون نفسک ارانه ایلدیکی طریق اوزره عقل ، قانع وهنرینک کال قیمتندن امیدوار اوله رق طریق مستقیمده ساعی و عزم سلوک ایله متوجه الی الله اولدی .

آب زلال کبی اولان عالم بالادن و جهان عقبا دن بالخرورده بی خبر و خیره سر اولور لر .

مشنوی

﴿ ای که اندر چشمه شورست جات ﴾

﴿ توجه دانی شط و جیحون و فرات ﴾

« تَبَجَّحْتُمْ » ای کیمسه ! سنک محلك آجی اولان چشمه در ، سن شط و جیحون و فراتی نه بیلیرسک ؟ « شَرِّحْ » ای احوال فانیه و حظوظات نفسانیه ایله مشغول اولان غافل ! درجات عالیه و علوم بی نهایتی راذواق شامل اولان جهان معیندن سن نه بیلیرسک و بیلمدیکک احواله قارشى نصل عنناد و دعواده بولنورسک ؟

مشنوی

﴿ ای که نارسته ازین فانی رباط ﴾

﴿ توجه دانی محو و سکر و انبساط ﴾

« تَبَجَّحْتُمْ » ای کیمسه ! بوفانی رباط و کاروانسرایدن خلاص بولما مشرک ! سن محو و سکر و انبساط ذوقنی نه بیلیرسک ؟ « شَرِّحْ » کند یسنه کلنلری بعض صور ایله قبول و بعده رباط آسار د ایله مشکلات افزا اولان بو دنیای بی بقانک احوالیله منحصرأ اشتغال و انهماك ایدن احمق ! حق بولنده افنای وجود ایتکی و سکران حق اولق و مرتبه انبساطی بولق کبی احوال معالی مألئ سن نه بیلیرسک ؟ که بونلرک شهودی ارباب صورتیه میسر دکلدنر .

مشنوی

﴿ ور بدانی نقلت از اب وجدست ﴾

﴿ پیش تو این نامها چون ابجدست ﴾

مشنوی

﴿ کین چنین اندر همه آفاق نیست ﴾

﴿ جز ر حقیق و مایه اذواق نیست ﴾

« **تَرْجِمَانُهُ** » زیرا بوکی لذیذ و کافه آفاقد یوقدر ؛ بو صو شراب -
خالص و مایه اذواقدن غیر ی دکدر . « **شَرْحُ** » عقل ایله نفس مرتبه -
حقیقته واصل اوله مادقلرندن کندی علم و عملارینی نادرالوجود بر شی ظن
ایتدکلرینه اشارتدر .

مشنوی

﴿ زانکه ایشان ز آبهای تلخ و شور ﴾

﴿ دائما پر علتند و نیم کور ﴾

« **تَرْجِمَانُهُ** » زیرا آنلر آجی و طوزلو و صولردن طولای دایما پر علت و نیم کور
و بی نور دیرلر . « **شَرْحُ** » سبق ایدن بیت شریفک مألئ ، نفس ایله عقلدن
ایراد اولندی . شمعی حضرت مولانای رومی قدس سره السامی بیور یورلرکه
بزم صومیز شراب خالص و مایه اذواقدن غیر ی دکدر دیانلر و علممزده شک ،
علممزده ریا یوقدر دعواسنده بولانلر مایه شراب غرور اولان بو دنیانک
احوالیه مشغول و دریای حقیقتدن بی خبر و بی نور اوللرندندر .

مشنوی

﴿ مرغ کاب شور باشد مسکنش ﴾

﴿ اوچه داند جای آب روشنش ﴾

« **تَرْجِمَانُهُ** » بر قوش که آنک مسکنی آجی صو اوله . روشن و طاتلی اولان
دیگر صو محلی نه بیلیر ؟ « **شَرْحُ** » احوال دنیویه ایله مشغول اولانلر

﴿ درنمذ دوختن زن عرب سبوی آب باران او مهر نهادن ﴾

﴿ بروی از غایت اعتقاد عرب ﴾

یاغفور صویبیه طولمش اولان دستی به زن اعرابی نک کیچه دیکمه سی و عربک کمال-
اعتقادندن او دستی اوزرینه مهر وضع ایتمی بیاننده در :

مثنوی

﴿ مرد گفت آری سبورا سر بنسد ﴾

﴿ هین که این هدیه است مارا سود مند ﴾

« تَجَمُّدُ » اعرابی زوجه سینه دیدی : اوت ! دستینک باشنی باغلا و آگاه

اول ! که بو هدیه بزه نافع و فائده لیدر . « شَرَحُ » عقل نفسه دیر : بز
مادام که حق تعالی حضرت تدرینه التجا و بدتمزی اهدا ایده جکر ؛ آرتق بدتمزک
آغزی اوزرینه مهر سکوت وضع ایت که ویردیکمز قراری آغزمن
هرکسه افشا و اشاعه ایتمسون ! زیرا افشای اسرار و خفایا ، عین خطا
و محض بلادر .

مثنوی

﴿ درنمذ در دوز تو این کوزه را ﴾

﴿ تا کشاید شه بهدیه روزه را ﴾

« تَجَمُّدُ » ای زوجه م ! بو دستینک آغزینه کیچه دیک ! تا که شاه

بو هدیه ایله اوروجنی آچسون . « شَرَحُ » ای نفس ! کورونیه جک و اهل اغراضک
طعن و تعریضنی دعوت ایتمیه جک یولده و کیچه کی مستور صورته اغزا اوزرینه
مهر سکوت وضع ایت ! تا که فک اولند قدده رضای باری بی مستلزم حقایق
مرنما اولسون .

فيها ومساكن طيبة في جنات عدن ورضوان من الله اكبر ذلك الفوز العظيم ﴿
 معنای شریفی : واهل ايمان اولان ارککلر ايله قادينلر بری برلرينک يارد مجيسيدر ؛
 آنلر شرعاً مستحسن اولان وجه اوزره امر ايدرلر و قبيح و غير مشروع
 كيفياتدن منع ايدرلر و شريعت مطهره نك امر ايتديكي يولده نمازی قلوب زکائی
 ويررلر و حق تعالی ايله رسولنك امرلرينه اطاعت ايدرلر . قریباً حق تعالی
 آنلره مرحمت ايده جکدر ؛ حقیقه الله تعالی عزیز و هر ايستديکی ايشه غالب
 و حکيم و دانادر . جناب خدا مؤمنيندن اولان ارککلر ايله مؤمناتدن بولنسان
 قادينلره جناتی وعد ايلدی که اونک اغاجلری آلتده ایرماقلر اقرار و اول مؤمنين
 و مؤمناتی جنات ایچنده دائمی صورته مقيم قیلدی و کذلک او اهل ايمان ایچون
 جنات عدنده کوزل و پاک مساکن وعد بيوردی و حق تعالی نك رضا و خوشنودیدی
 جناتك نعمتلرندن (یعنی جنتده من غير رضا الله سائر بولنسان نعمتلردن)
 دها بيوکدر ؛ ايشته فوز عظيم و بيوک خلاص اودر . « بيت شريفك شرحه کلنجه
 کندی علم و هنر که مغرور اوله ! الله تعالی حضرتلرينک رضاسی جانبه کيت
 و اول عمران حکمتده کار و باری کور ؛ بو محله انهار جاريه نك حقیقتندن
 مقصد عالی ؛ انيا و سائر مردان خدانک مانند جنات عالیات اولان قلوب
 و افکارينک التنده جاری اولان حسیات عظیمه و حقائق بی نهایتدر .

مشنوی

﴿ اینچنین حسها و ادراکات ما ﴾

﴿ قطره باشد دران بحر صفا ﴾

• **تَبَجَّهْ** • بزم بویه حسله منزله ادراکاتمز اول بحر صفای ربانیده
 بر قطره اولور . « **شرح** » انسانلرک حس و ادراکلری عمران عرفان جناب -
 زندانه کوره بر قطره کیدر ؛ بناء علیه علم و عرفان و معرفتمز و ارکبی دعوالردن
 فراغت و رضای باری بی استحصال ایچون اقدام و دقت ایدیکر .

« **شرح** » عبادات و حواس مقبوله بی شامل اولان وجود کی حضور رب العالمینه کوتور ، هدیه ایت ! دیه نفس عقله نصیحت ویرر ایکن بیلمز ایدی که عمان عرفان مولا واسع و بی اتهاوهر شیدن غنی واعلادر .

مشنوی

﴿ در میان شهر چون دریا روان ﴾

﴿ پرز کشتیهای وشست ماهیان ﴾

« **تذکیر** » بغداد شهری اورناسنده دریا کی جاری و سفینه رایله . بالق اولطه رایله طولو دجله کی عظیم بر نهرک وجودندن زن اعرابی بی خبر ایدی . « **شرح** » نفس کندی علم و هنری و عبادتی چوق کورمسی دریای واسع . معرفت ربانیه دن بی خبر اولمسندن ایدی : یوقسه او عمان صمدانی ایچنده اولان علوم و معارفی وحکم و لطائفی بیلمش اولایدی کندی علم و هنرینک جزئیتی تمامیه ادراک و او کی خیالاتدن کندینی پاک ایدر ایدی . سوره اسرآنک سکسان یدنجی آیت کریمه سنده : (وما او یتیم من العلم الا لایلا) بیورلمشدرکه عامدن انسانره ویرلدی ، الا آزشی ویرلدی مألنده در .

مشنوی

﴿ روبر سلطان و کار و بار بین ﴾

﴿ حس تجری تحتها الانهار بین ﴾

« **تذکیر** » سلطانک نزدینه کیت و ایش کوچ کور! محتده انهار جاریه اولان حسه نظر ایت ! « **شرح** » تحتها الانهار بشارتی حاوی پک چوق آیت کریمه واردر . بو محلده سوره توبه نک یتمش ایکنجی ایله یتمش او چنجی ایت کریمه لرینک تخریریه تزین صحائف و اکتفا ایدلمشدرر . شویله که : (المؤمنون و المؤمنات بعضهم اولیاء بعض یاأمرون بالمعروف وینهون عن المنکر و یقیمون الصلوة و یؤتون الزکاة و یطیعون الله ورسوله اولئک سیرحهم الله ان الله عزیز حکیم . وعدالله المؤمنین و المؤمنات جنات تجری من تحتها لانهار خالدین

تکراراً کورسه ممنوع دکلدرد . طیب صالح و مستقیمک بر مریضه نك وجودی
بلا سوء قصد کورمه سی جائزدر .

بیت شریفه رجوع ایدیلنجه بیوریلورکه بر طرفدن حواس خمس
محرمات وغیر مشروع کیفیاتدن منع ودیگر طرفدن او امر ربانیه یی اجرا
و وجودکی بخشایش الهمی اولان آب عرفان ایله املا و احیا ایت ! او حسلردن
برینی ما خلق لهک غیرسنه صرف ایدرسک کویا لوله لردن برینی آجوب آب ایمانی
ضایع ایش اولورسک .

مشنوی

❖ ریش او پر باد کین هدیه کراست ❖

❖ لایق چون اوشبی اینست راست ❖

• **تَبَجَّهْ** • اعرابینک صقالی روز کارایله مایدرد . یعنی خوابیه دوشمشدرکه
کیمک بویله هدیه سی واردر : اویله عظیم بر شاهه ایشته بویله بر هدیه لایقدر .
« **شَرَّحْ** » نفس مطمئنه نك سبق ایدن افادات و اشاراتی اوزرینه انجالی عقل .
قانع اولوب کندی کندینه دیمشدرکه فی الحقیقه نسخه کبری اولان وجودم
کبی حق تعالی حضرت تلرینک امرینه فدا و اهدا ایدله جک بر هدیه نرده بولنور؛
بو فکر و وهم اوزرینه عقلک صقالی مئابسنده اولان خیالاتی پر هوا و فقط
آرزوی استحصال رضای کبریا ایچون اولدیغندن مقبول خدا اولمشدر .
بو بیت شریفده : صورتا مرد عربیه . معناً کندی علم و عملرینه مغرور
اولانله توبیسخ و تعریض واردر .

مشنوی

❖ زن نمیدانست کانبجا بر کذر ❖

❖ هست جاری دجله هم چون شکر ❖

« **تَبَجَّهْ** » • زن اعرابی -- که بردستی یا غمور صوینی شاهه کوتور . نصیحتنی
و یرمشدر . -- بیلمز ایدی که آنده شکرکی طاتلی آقان دجله نهری آقیوردی .

مشنوی

﴿ بی نهایت کردد آتش بعد ازان ﴾

﴿ پرشود از کوزه من صد جهان ﴾

« **تَرْجِمَانُهُ** » بو وجود دستیسی پاك اولدینی کوریلنججه آنك آب عرفانی نهایتسز چوق اولور ، اندن صکر بنم دستیمدن یوزجهان آب عرفان ایله طولار .
« **شَرَحُ** » وجود انسانی بر کوزه ودستی کبی محدوددر . اما اوامر ربانیسه یه تابع وعشقی ربانیله پاك وعلی اولنجه حکمت جناب خدا آنی عقله صیغمایه جق درجدهده آب زلال عرفان ایله املا و احیا ایده رک قدر و قیمتنی اعلا ایلر .

مشنوی

﴿ لولهها بر بند وپردارش زخم ﴾

﴿ کفت غصوا عن هوا ابصارهم ﴾

« **تَرْجِمَانُهُ** » لوله لری قاپا و دستی بی کوبدن طولدور ! کوزلریکزی هوادن قاپاییکزی دیه حق تعالی حضرتلری فرمان بیوردی . « **شَرَحُ** » اشارت اولنان آیت کریمه سورهُ نوره اوتوننجی آیت کریمه سیدر . شویله که : (قل للمؤمنین یغصوا من ابصارهم ویحفظوا فروجهم ذلک اذکی لهم ان الله خبیر بما یصنعون) معنای شریفی : « یا محمد ، مؤمنلره سـویله که حرام اولان شیلری کورمکدن کوزلرینی منع ایتسونلر وفرجالرینی محرماندن حفظ ایتسونلر . بو منع ابصار وحفظ فروج کیفیاتی آنلره اطهر و غایت پاکدر . تحقیقا حق تعالی حضرتلری آنلرک ایشلدکلری شیئه خبیردر . « منع بصر حقنده تفاسیر شریفدهده پک چوق ایضاحات واردر ؛ علی الخصوص تفسیر کبیر بو کیفیتی تفصیل ایلشدر . منع بصردن مقصد صریح : زوجه و جاریه دن غیری اولان نسایه شهوتله با مقدر . نا محرم نسانک یوزیله اللری بلا سوء قصد کورلسه حرام دکلدر ؛ اما بر کیمسه کندیسنده شهوت حس ایدر ایسه نظره اولی معفو اولمقله ایکنجی نظر ممنوعدر . شهوت ویا میل حس ایتمز ایسه بروجه محرر یالکز وجه ایله الاری

بو دستی نی و ایچنده کی صوی هر درلو نجسدن، یعنی بودستی بدنی و آب ایمانی جمیع نجس و ملوثاندن پاك طوت ! « **شترج** » بدن دستی و حواس خمس و کالاتی، انک صوی اولوب جمله سنک حرامدن و حرکات غیره قبوله دن حفظی یا ارحم الراحمین، مرحمت و کر مکن تضرع ایلم .

مشنوی

❦ تاشود زین کوزه منفذ سوی بحر ❦

❦ تا بکیرد کوزه من خوی بحر ❦

« **تَرْجِمَانُ** » تا که بو دستیدن بحر جاننه منفذ اواسون ! تا نیم کوزه م بحرك خوینی طوتسون . « **شترج** » السهی ! دستی مثالی اولان بو بدنن عین علم و عرفان و محض مرحمت و غفران اولان دریای واسع رحمانکه طوغری معنوی بر منفذ خلق بیور که قطره وجود و علم اول دریایه اصل و او عمان - بیکرانک خوی و طبیعی آنده حاصل اولسون ! یعنی (**تَحَاقُوا بِاخْلَاقِ اللَّهِ**) سر عظیمی بنده ظهوره کلسون !

مشنوی

❦ تا چو هدیه پیش سلطانش بری ❦

❦ پاك بیند باشدش شه مشتری ❦

« **تَرْجِمَانُ** » تا که بو بدن دستیسنی شاهک حضورینه هدیه کبی کورتورسک ! او هدیه نی شاه پاك کوروب مشتری اوله . « **شترج** » بو بیت شریفک مالی ، هم زن اعرابیدن ، هم بر اهل عرفان طرفندن سویلنمش اولسه جائزدر . دینلیورکه : بو وجود و عبادات و حسن اجرا آتکی عندالموت ویا (**موتوا قبل ان تموتوا**) سرینه مظهریتکده بارگاه جناب کبریایه کورتور ده پاك و خالص اولان حالک تعین ایتسون و عند الهمیده مقبول اولسون .

بر صاحب عرفان طرفندن عمومه خطاباً بیسان و اتیان اولنمش و بیورلمش که دستیدن مقصد ، بدن انسانی و صودن مرام فیض ربانیدرکه اکا نسبة حواس متنوعه تلخ و زیاده سیله رنج آورد.

مشنوی

﴿ ای خداوند این خم و کوزه مرا ﴾

﴿ در پذیر از فضل الله اشترا ﴾

« تَرْجِمَانُهُ » ای ارحم الراحمین ! بو بنم کویمی و دستیمی قبول ایله ! (الله

اشتری) دیدیکک فضلکدن طولانی ! .. « تَشْرِیحُ » اشارت اولنان آیت کریمه

سوره توبه نك قرق یدنجی آیت کریمه سیدر . شویله که : (ان الله اشتری

من المؤمنین انفسهم واموالهم بان لهم الجنة) معنای شریفی : « تحقیقاً الله تعالی

حضرتلری اشترا ایلدی ، مؤمنلردن نفسلرینی و ماللرینی ، زیرا او اشترا به

مقابل مؤمنلر ایچون جنت واردر . » رضای جناب باری بی استحصال ایتک

نیت خالصانه سیله جهاد و عباداتده و مساعی مشروعه ده نفس و مالتی فدا ایدن

مردان خدانک فدا کارلقلرینی الله تعالی حضرتلری قبول و اشترا ایله اکا مقابل

اهل ایمانه جنت اعلا احسان و اعطا و مؤبداً سعادتله احیا ایلر . بو آیت کریمه به

استناداً بیورلمشدرکه : ای خداوند کریم دستی مانسند اولان بدنمی

و معارف و عباداتی و هنرلرمی رضای باریکی استحصال ایچون تقدیم و فدا

ایلرم ؛ آنی (ان الله اشتری) آیت کریمه سنک جرمنته اوله رق قبول و بی

بر مرد مقبول ایت .

مشنوی

﴿ کوزه با پنج لوله پنج حس ﴾

﴿ پاک دار این آب را از هر نجس ﴾

« تَرْجِمَانُهُ » بش حسدن عبارت اولوق اوزره بش موصلنی بوانان

« تَجَمُّدٌ » سرّیه که بوندن غیرى اسمبمز یوقدر ؛ چولدهده بوندن
دها کوزل صو یوقدر . « شَرَحٌ » نفس دیرکه: ای عقل! حضور رب العالمینه
وارمغه نائل اوله بیایر ایسک عرض ایت که بیابان دنیاده بدتمزک شامل اولدینی
حواسدن و علوم و حسیاتدن باشقه قیمتدار برشی بوله مدم ؛ بونک ایچون کندیمی
فرمانکزه قارشی فدا و بارگاه کبریا کززه اهدا ایلم .

مشنوی

﴿ کر خزینش پر متاع فاخرست ﴾
﴿ ایچنین آبخ نباشد نادرست ﴾

« تَجَمُّدٌ » کرچه آنک خزینه سی متاع فاخر ایله مالی ایسهده
بونک کبی بر صو بوانه ماز ؛ نادر در . « شَرَحٌ » نفس . کرچه مطمئه
اولمش ایسهده دریای علم و معرفت ربانیه نک اعماقدن و غامض اولان حقاقدن
کما ینبی خبردار دکل ایدی و بیلمز ایدی که ، کافه عقول و علوم ظ-اهره ایله
طاعات و عبادات دریای واسع ربانیک بر قطره سی بیله اوله ماز . جناب حق
اونلری محض کرمسندن قبول بیورر . بو حقیقی لایقی-ایله فرق ایده مدیکندن
عقله دیرکه کرچه حق تعالی حضرتلرینک خزائی کثیردر ؛ فقط عاقل و ذکی
اولان برانسانده کی هنرلر و عبادتلر کبی امتعه مقبوله پک نادر در .

مشنوی

﴿ چیست آن کوزه تن محصور ما ﴾
﴿ اندر او آب حواس شور ما ﴾

« تَجَمُّدٌ » او . دستی ندر ؛ محدود و محفوظ اولان بدتمزدر که او بدن
ایچنده آجی صو کبی اولان حسلر مز واردر . « شَرَحٌ » بو بیت شریفک مالی

شنوی

﴿ آب با رانست ما را در سبو ﴾

﴿ ملکت و سرمایه و اسباب تو ﴾

« تَبَجَّهْرُ » دستمزده یا غمور صوی و اردرکه : او صو سنک ملک

و سرمایه و اسبابکدر . « شَرِّحُ » نفس عقاله دیرکه آثار مرحمت ربانیه اوله رق

دستی کبی اولان بدتمزده عرض عبودیت ایده جک حواسمز و اردر : او حواسی

حق تعالی حضر تدرینه عرض ایله ! ایجاب ایدر ایسه حق یولنده انلری فدا

و بو وجه اله رضای باری بی تحصیله جهد اوفی ایت !

مشنوی

﴿ این سبوی آب را بردارو رو ﴾

﴿ هدیه سار ویش شاهنشاه شو ﴾

« تَبَجَّهْرُ » ایچنده صو اولان بو دستی قالدیر ! بونی ارمغان اوله رق

شاهک حضورینه کوتور ! « شَرِّحُ » ینه نفس مطمئه دیرکه ای عقل !

حائز اولدیغک حواسی شامل اولان بو بدنی میدان عطاتدن قالدیر و جناب

ارحم الراحمینک علمی حضورینه کوتورده ارادات صمدانیه یولنده فدا اولمق

اوزره هدیه اوله رق عرض ایت !

مشنوی

﴿ کوکه ما را غیر این اسباب نیست ﴾

﴿ درمفازه هیچ به زین آب نیست ﴾

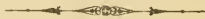
مشنوی

﴿ صدق می خواهد کواه حال او ﴾

﴿ تا بتابد نور او بی قال او ﴾

« ترجمه » یوقلق کوستره نك حالى صادق اولق لازمدرکه نوری

آشکار اولسون . [شرحدن مستغیدر .]

﴿ هدیه بردن عرب سبوی آب باران از میان بادیه سوی بغداد ﴾

﴿ با امیر المؤمنین برپنداشت آنکه آنجاهم قحط آست ﴾

بغدادده صو قحطی وار ظنیله اعرابینک بادیه دن یاغور ضویسه طولش

دستی بغداده امیر المؤمنینه هدیه کورتورمه سی بیاننده در :

مشنوی

﴿ کفت زن صدق آن بود کز بود خویش ﴾

﴿ پاك بر خیزی تواز مجهود خویش ﴾

« ترجمه » زن اعرابی دیدی : ای زوجم ! صدق او اولورکه کندی

وار لغکدن و مجهود کدن سن پاك قالقه سک ! « شترج » نفس معلمته عقلاه :

صدق اودرکه سن کندی وار لغکدن و کندی اجتهاد کدن بری و پاك اولوب

مغفرت ربانیه التجا ایده سک . دیمش !

انائیتدن فارغ اولدیغمی اثبات ایده بیلمک ایچون بیهه حال پک چوق احوال
لابددر ، تا که حق تعالی حضرتلری کمال مرحمتی حسابیه احسان وانعام ایده !
حالبوکه بز الان کندیمزی دوشونور وانائیتله مشغول اولورز . مفلس : شریعتده
درهم و دیناری اولمایانه ، طریقتده درهم و دیناره محبت ایتمه یینه ، حقیقتده ایسه
نفسانی و روحانی کلیاً محو وجود ایدن ذاته دیر لر .

مشنوی

﴿ تو کواهی غیر کفت و کو ورنک ﴾

﴿ وانما تارحم آرد شاه شنک ﴾

« تَرْجِمَانُهُ » سن فقر حقیقیه وانائیتسز لکه کفت و کو ورنکدن غیر ی
شاهد ارئه ایت که لطف و جمال صاحبی اولان شاه جهان مرحمت واحسان ایتسون .
« شَرْحُ » عقل ، ای نفس ! فقر حقیقی و بی آلتی کبی عالی بر دعواده
بولنق ایستر ایسک او دعوائی اثبات ایچون قیل وقال ورنک انائیت مآلدن
بشقه شاهد و کواه ارئه و کندینی کلیاً افنا ایت ! او حالده جناب واجب الوجودک
کمال مرحمتی بولور و بختیار و سعادت مند اولورسک . دیمشدر .

مشنوی

﴿ کین کواهی که ز کفت ورنک بود ﴾

﴿ نزد آن قاضی القضاة آن جرح شد ﴾

« تَرْجِمَانُهُ » زیرا بو کفت و کو ورنکدن عبارت اولان شهادت
قاضیلر قاضیسنک نزدنده مجروح و غیر معتبردر . « شَرْحُ » ینه عقل نفسه
نصیحتله پک چوق کفت و کو ورنک انائیتدن عبارتدر . عین انائیت و سهوایه
مملو ، مجروح بر شهادتدر ؛ شهادت ایسه قاضی القضاة اولان عالم مطلق
حضرتلرینک نزدنده مردود و غیر مفیددر .

حق تعالیٰ حضرت تریبته نه کار وفائده اوله بیلیرکه غنی عن العالمیندر . نفس ، اطمنان بولنجه یه قدر عقلک کندی یوزندن چکدیکی زحمت و مشقتلر حسییه عقلک حانندن امین اولدیغندن شمدیکی قورقدینی شیئی عقلک کندی کالاتی کوروب کرفتار انائیت و ذلت اولمامسیدر . جناب حقه قارشى دعوائی ترک ایاه تواضع ایتک ال بیوک سعادت و سلامت اولدینی وارسته اشارتدر . فقط بر قاچ ایبات شریفه دن صکره کوربانه چکی اوزره نفس مطمئنه هر نه قدر عقلی اصلاح ایچون بویه نصیحتلر بیان ایدر ایسه ده کندی عقل و بدنک علم و هنر و عبادتک جناب حقه عرض و هدیه یه شایان بر کوهر اولدیغنی آسان و حسب الحاقه بر مقدار وادی انا یتده پویان اولور .

مشنوی

﴿ کفت کی بی آلتی سودا کنم ﴾

﴿ تانه من بی آلتی پیدا کنم ﴾

« **ترجمه** » عقل دیدی: نه وقت بی آلتلکه سودا ایلم، بن بی آلتی وبی- وجودلاک مرتبه سنی پیدا ایتمنجه!... « **شرح** » کالاتی حسییه عقل نفس مطمئنه یه دیرکه ای نفس! دقت ایلر ایسک انائیت بنم افاده مده دکل پسندکده در . بیلیرم که حق تعالیٰ یه قارشى فنای مطلق مرتبه سنی اعلا در . اما بو مرتبه علیه دن دم اورمغه نصل حقمز اوله بیلیرکه الآن وجود منزله قائم و کندیمزدن بحث ایتکه مداومز . بیان ایلدیکنک مرتبه یی ارزو ایدرم؛ اگر کندی وجود و انائیتی کلیاً محو و افنایه قادر و آمال فانیه دن فارغ اوله بیایر ایسه م!....

مشنوی

﴿ بس کواهی بایدم بر مفلسی ﴾

﴿ تاشهی رحمی کند بامونسی ﴾

« **ترجمه** » مفلسلکک اثباتیچون بکا چوق شاهد لازمدر؛ تا که یوقلق نابت اولدقدن صکره شاه عالم، مونسلکه رحم و کرم ایده! « **شرح** » عقل دیرکه؛

کوندوز جولان ايدر و خوش حال اولورايدى. «**شرح**» (تعالوا: كليگز) بر امر اولدينى كېي آفتاب علمتايك ده نورى كافه ذى روحه نافذ بر امر مجسمدر كه (يوروييگز) و حركت ايدىگز اراده سنى مشعردر. نه چاره كه بو امر مشهود و ماديدن ده خفشاں استفاده ايديه يوب عجزى حسييله نورك سطلوتسندن چكىنير و هنگام رؤيتده كور اولور. بن ده اى زوجهم! هر نه قدر (تعالوا) امر بشارتى استماع ايتمش ايسه هنده كندمده استعداد كوره مديكمدن او حال. فيض اشتالدين استفاضيه جرأت ايديه يورم. [عقل كندى عجزىنى كمال تواضع اياه نفس مطمئنه به نقل ايتمكده در.]

مشنوى

﴿ كفت چون شاه كرم ميدان رود ﴾

﴿ عين هر بي آلتى آلت شود ﴾

«**ترجمه**» زن دیدی: ای زوجم! چونکه شاه کرم میدان عطا واحسانه کیده! یعنی عطای الهی جوش و خروش کلیه هر بر آلتسزلك عين آلت و وسیله اولور. «**شرح**» نفس مطمئنه عقابه دیرکه سن فقدان علم و عملدن مأیوس اوله! زیرا نزد عطای الهیه سرمایه سزلك سرمایه اولور.

مشنوى

﴿ زانکه آلت دعویست و هستیست ﴾

﴿ کار در بی آلتی و پستیست ﴾

«**ترجمه**» زیرا آلت، دعوا و وارلقدر، اصل کار آلتسزلكده و تواضعده در. «**شرح**» نفس مطمئنه عقلی ادعا و انانیتندن فارغ قیلمق ایچون دیرکه: ای عقل! حقه تقدیم اوزره ارادینگ و سیله عین دعوا و جنساب. واجب الوجودك علم و قدرتنه قارشى ادعای نابجادر، سنك وسیله و ثوابكدن

« تَرْجِمَهُ » کاشکی بر طبیب حاذق اولایدم ده ایلاتک یانسه کچه ایدم .
 [محتاج شرح دکلدور .]

مشنوی

﴿ قل تعالوا کفت حق مار ابدان ﴾

﴿ تا بود شرم اشکنی مارا نشان ﴾

« تَرْجِمَهُ » حق تعالی حضرتلری (تعالوا) یعنی کلکنز بیسوردی ؛

تا که بو امر نشان وسبب اوله ؛ « شَرِّحْ » (تعالوا) کلهسیله اشارت اولنان آیت کریمه سورهُ آل عمرانک یتمش اوچنجی آیت جلیله سیدرکه تمامی شو وجه ایله در . (قل یا اهل الکتاب تعالوا الی کلمة سواء بیننا و بینکم ان لنعبد الا الله ولا نشرک به شیئا ولا یخذ بعضنا بعضاً اربابا من دون الله فان تولوا فقولوا اشهدوا بانا مسلمون) مأل منیفی: ای حیدیم سویله! ای اهل کتاب اولان موسوی و عیسویلر ! الاهدن ماعداسنه عبادت ایتمامک و اوکا شریک قوشماق و جناب . حقدن بشقه بعضمزی رب اتخاذا ایتمامک اوزره ارامزده مساوی اولان کلمه . حقه کلک . اکر اولر توحید الیهیدن اعراض ایدرلرسه ای مؤمنلر سز شاهد اولک که بز مسلمز دیککز .

عقل ، بیت اولده کنمدینک بی بهانه اولیشدن بحث ایتمشکن جناب حقل لطف و کرمی و (تعالوا) امر جلیله قدسیت معناسنی تخظارله بو امر الیهی بر دعوت جلیله ربانیه درکه ازاله خجلت ایچون اک بیوک واسطه بودر . دیه متسلی اولور .

مشنوی

﴿ شب پر انرا ککر نظر و آلت بدی ﴾

﴿ روز شان جولان و خوش حالت بدی ﴾

« تَرْجِمَهُ » یراسه تعبیر اولنان قوشلرک نظری و آلت استعدادی اولایدی

« تَرْجَمَةٌ » بکا بر نسبت یا بر بهانه لازمدر . هیچ بر صنعت بلا آلت راست کلوب وجود پذیر اولدیمی ؟ « شَرَحٌ » عقل نفس معلمته یه دیر که هر هنر و صنعتک تعلمی بعض آلاته محتاج اولدینی کبی نظر مرد خدایی و رضای پاک کبریایی استحصال ایده بیامک ایچون بکا آلات سعادت آیات - روحانیه دن معدود اولان ثوابلر لازمدر ؛ حالبوکه ثوابلردن جدا و عالم روحانیتده بی نوایم .

مشنوی

﴿ همچو مجنوننی که بشنید از یکی ﴾
 ﴿ که مرض آمد بلیلی اندکی ﴾

« تَرْجَمَةٌ » مجنون کبی که بر کیمسه دن لیلابه براز کیفسزک کلدی دیه ایشیتدی . [بو بیت شریفک تمامیه مأل عالیسی آتیده کله جک ایبات - شریفه دن آکلاشیاه جقدر .]

مشنوی

﴿ کفت آوه بی بهانه چون روم ﴾
 ﴿ ور بمانم از عیادت چون شوم ﴾

« تَرْجَمَةٌ » مجنون دیدی : ای واه ! لیلابه بهانه سز نصل گیده یم ؛ واکر کری قالیرسم ، کیدوب استفسار خاطر ایتمزسم نصل اولور و نه حال کسب ایلم ؟ [محتاج شرح دکلد .]

مشنوی

﴿ لیتنی کنت طیباً حاذقاً ﴾
 ﴿ کنت امشی نحو لیلی سابقاً ﴾

« تَبَجَّهْ » ، مقبل اولانلرک همشینلکی کیمیا کیدر : آنلرک نظری کچی
 کیمیا زرده در ؛ « شَرَحْ » مقبلان مولی یعنی مردان خدا ایله برابر بولمق
 و آنلرک نظر ثوجهلرینی قازانمق کیمیای حقیقتدر ، یوقسه خالقک باقری
 التون یایمق ظن ایلدیکی کیمیآنک نه اھمیت و حکمی واردر ؟ مردان خدانک
 فیض نظری او یله بر کیمیادر که اخلاق ذمیمه یی اخلاق حمیده یه تبدیل
 و صاحبی عالی و دو جهانده خوش دل ایلر .

مشنوی

﴿ چشم احمد بر ابو بکری زده ﴾

﴿ او زیک تصدیق صدیق آمده ﴾

« تَبَجَّهْ » حیب جناب کردکار حضرت احمد مختار ائندمزک چشم
 سعادتئ اوزرینه عملق نور انظار ایدنجه حضرت ابو بکر بر تصدیقن صدیق
 اولمشدر . [محتاج شرح دکلدر .]

مشنوی

﴿ کفت من شه را پذیرا چون شوم ﴾

﴿ بی بهانه سوی او من چون روم ﴾

« شَرَحْ » اعرابی زوجه سنه خطاباً دیدی : بن شاهه نصل مقبول اولورم ؟
 بی بهانه آنک جانبنه نصل کیدرم ؟ « شَرَحْ » عقل جواباً دیر که ای نفس مطمئنه
 او مرد خدا حضرت لرینه یا خود جانب درگاه السہی یه بن نه وسیله ایله کیده بیلیرم ؟ که
 تحسین اولنه جق و مقبوله کچه جک هیچ بر مزیتم یوقدر ،

مشنوی

﴿ نسبتی باید مرا یا حیلتی ﴾

﴿ هیچ پیشه راست شدنی آلتی ﴾

مشنوی

﴿ نایب رحمان خلیفہ کردگار ﴾

﴿ شهر بغدادست ازوی چون بہار ﴾

« تَرْجِمَانُ » بو آفتاب جناب رحمانک نایب، تکرری تعالیٰ حضرت تارینسک خلیفہ سیدر . بغداد شهری انک کرم واحسانندن بہار کیدرکہ « السلطان ظل اللہ فی ارضہ یاوی الیہ کل مظلوم » بیورلشدر . « شَرْح » نفس مطمئنه دیرکہ نور . انداز اولان ذات ، نایب جناب و ہابدر ؛ زیرا اوامر ربانیہ ہر نہ یولده ایسہ آنلری اجرا وارشادندہ عدل وحق بیان ونجہ نیجہ فیوضات روحانیہ ایہہ برچوق مستعدانہ احسان ایلر .

مشنوی

﴿ کر پیوندی بدان شہ شہ شوی ﴾

﴿ سوسی ہر اد بار تاکی میروی ﴾

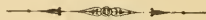
« تَرْجِمَانُ » اگر او شاہہ واصل اولور ایسک سن دہ شاہ اولورسک ؛ نہ وقتہ قدر ہر اد بار جانبنہ کیدرسک ؟ « شَرْح » بوندن اول عقل نفسہ نصیحت ویردیکی حالہ شمعی نفس مطمئنه عقلہ اعطای نصیحت وکسب ایلدیکی سعادت وعلوتی بو وجہ ایہہ اثبات ایدرکہ مرشد حقیقی بہ اولان انجذابی کوسترمک ایستر .

مشنوی

﴿ ہمنشینہ مقبلان چون کیمیاست ﴾

﴿ چون نظرشان کیمیایی خود بجاست ﴾

«تَبَجَّهْرُ» نصل ایده یم ؟ بِنم المده نه چاره واردر ؟ باق ! بِنم جانمک
نه فعالیتی واردر؟ «شَرَحُ» بو پتده جانب عقلمن نفس مطمئنه تسلیمیت -
واقعه سندن طولانی کن دینک ده اکا تسلیمیتی نتیجه سی اوله رِق موعود الهی
اولان فتوحات و مکاشفاتہ متعلق تبشیرات عظیمه واردر.

﴿ تعیین کردن زن طریق طلب روزی که خدای خود را ﴾
﴿ و قبول کردن او ﴾

زن اعرابنک زوجته رزق طلبنک طریقنی تعیین و ارائه ایتمی وانک ده
قبول ایتمی بیاننده در :

مثنوی

﴿ گفت زن یک آفتابی تا فتست ﴾
﴿ عالمی زو روشنایی یافتست ﴾

«تَبَجَّهْرُ» زن دیدی : بر کوشش طوغمشدر که عالم آندن
آیدینلق بولمشدر . «شَرَحُ» نفس مطمئنه عقاه دیر که دنیاده مانند آفتاب
بر ذات کامل و عالیجناب ظهور ایتمشدر . خلق آنک فیض و روحانیتدن
منور اولدی . بو بحثک آتیسنده کوریه چکی اوزره ظهور ایدن آفتابدن مقصد
بر مرشد کامل اولدیفنی تصریح و انبا ایدر ایکن جناب مولانا بر مقتضای صفت -
التفات دونوب مرشد کاملدن فیاض مطلق اولان الله تعالی حضرت لرینه
نقل کلام ایله جوشش دریای مرحمت ربانیه دن بحث ایده جک ، مع مافیہ
صورتا مکالمه ینه اعرابیه زوجته سی بیننده جریان ایلده جکدر .

مشنوی

﴿ سر مپوشان تا بیدید آید سرم ﴾

﴿ امر کن تو هر چه بروی قادرم ﴾

« تَرْجِمَانُ » راز درد نکی ستر ایله ! تا که رازم ویا (باشم) میدانه

کاسون ! سن بکا مقتدر اولدیغ هر شیئی امرایت ! « شَرِّحْ » قلبکده هر نه

حس ایله ایسک آنی میدانه وضع ایت ! تا که صدق اوزرینه مبتنی اولان

راز و محبتم سنجده ده بیدید اولسون و بی مقتدر عد ایلیکک افعالی اراده ایله که

حقیقت و حسیاتم یقیناً اکلشسون !

بیت شریفک برنجی مصراعنده ایکنجی (سرم) راز معناسنه اولنجه

مناسبتلی دوشه چکی کچی (رأس) معناسنه ده توجیه اولنسه ینه مناسبتدن

خالی قالماس ؛ او حالده معنای مصراع بویه اولور : ای زوجهم ! راز کی

سویله ! انک اجرایی باشمک. فداسنی مستلزم ایسه فدایه حاضر و امر که منتظرم !

مشنوی

﴿ دل مپوشان تا بیدید آید دلم ﴾

﴿ تا قبول آرم هر آنچه قابلم ﴾

« تَرْجِمَانُ » کوکلکی ستر ایله ! تا که کم ظاهره کاسون ! یعنی سن قلبکده کنی

ستر ایتمه بنده قابمده کنی اظهار ایله ایم و قابلیتم اولان هر شیئی قبول ایده ایم .

« شَرِّحْ » اعرابی بر امرک تکلیفیه کندینی امتحان و تجربه ایلسنی رجایدیور که

حقتده زوجه سنک شک و شبهه سی قالماس واهنیت و محبتی آرمش اولسون !

مشنوی

﴿ چون کنم در دست من چه چاره است ﴾

﴿ در نکر تا جان من چه کاره است ﴾

حکایه‌سنه نقل کلام ایدلدیکندن اعرابی زوجه‌سنه دیرکه سنک وجودکده منعدم
وامرکه تابعم دیدیکمی برای متحان یالان ظن ایتمه ! او کف حق ایچون،
او دریای صاف حقیچون قسمله بو کلامم بپهوده بر لاف دکل بلکه
محض صداقت وعین حقیقتدر.

مشنوی

﴿ از سر مهر و صفا است و خضوع ﴾
﴿ حق انکس که بدو دارم رجوع ﴾

« **تَبَجَّهْرُ** » کلام و تسلیمیم کمال محبت و تواضع و صفا و صفوتمدندر :
اول الله تعالی حضرتلری حقیچون که اکار جوع طوتارم . « **شَرَحُ** » ینه اعرابی
زوجه‌سنی تأمیناً : هر حالده کندیسنه رجوعمزم . ققرار اولان حق تعالی حضرتلرینک
حقیچون سنی تأمین ایلرم که محبت و خضوعم ظن ایتدیکک امتحان کبی بعض
اسباب مستوره یه مبتنی دکل صرف محبت و محض تسلیمیتدر دیمشدر .

مشنوی

﴿ کر بیشت امتحانست این هوس ﴾
﴿ امتحانرا امتحان کن یکنفس ﴾

« **تَبَجَّهْرُ** » بو هوس و محبت اکر سنک نزدیکه امتحان ایسه بو ظن ایتدیکک
امتحانی بر نفس و آنده امتحان ایت ! « **شَرَحُ** » ای زوجه‌م ! سکا کوستردیکم
محبت و تسلیمیتی بر نوع امتحان ظن ایدر ایسک حقیقت نمایان اولمق ایچون
سن بی امتحان و او صورته کسب اطمئشان ایت ! مثلاً بکا دی که :
خاطریم ایچون ترک حیات ایله ! او حالده کوررسک که امریکه انقیاد
و ترک حیات ایلرم .

مشنوی

- ﴿ حلم ایشان کف بحر حلم ماست ﴾
 ﴿ کف رود آید ولی دریا بجاست ﴾

« تَنْجِيْمُهُ » انانك ، بابانك حلم ومرحتى . حلم ومرحتمز درياسنك كوپوكيدر .
 كوپوك كيدر ، محو اولور ؛ دريا دائما يرندة قالير . « شَرْحُ » انانك ، بابانك
 اولادينه اولان حلم ومرحتى حق تعالى حضرت تالرينك حلم ومرحتى درياسنك
 انجق كوپوكى مشابه سنده اولغله كوپوك ، فاني ودريای حلم ورحم رباني ابدی وبقيدر .

مشنوی

- ﴿ خود چه گویم پیش آن در این صدف ﴾
 ﴿ نیست الا کف کف کف کف ﴾

« تَنْجِيْمُهُ » بن نه سويليهيم ؛ او اينجی درياسنك ياننده بو صدف دكلدر .
 الا كفدر كف كف كف .
 « شَرْحُ » حق تعالى حضرت تالرينك حلم ومرحتى دريای لؤلؤدر . ابوينك مرحتى
 او درك قشر وصدفدر . حاصلی الطراف ربانيه به نسبة پدر ومدارك شفقتی
 کف ، كوپوكدن عبارتدر .

مشنوی

- ﴿ حق آن کف حق آن دریای صاف ﴾
 ﴿ کامتجانی نیست این کفت ونه لاف ﴾

« تَنْجِيْمُهُ » او ، کف حقیچون . اول دریای صاف حقیچون یمین
 ایدر که بو کلام بر امتحان دکلدر ، لاف دکلد . « شَرْحُ » ینه اعرابی

ایستدیکم کیسه‌ی مصیبتدار ایدرم . رحمت ایسه هر شیئه واسعدر .
 حدیث قدسیده حق تعالی حضرتلری : (سبقت رحمتی علی غضبی)
 بیورمشدی که معنای شریفی : رحمت غضبم اوزرینه سبق ایتدی . دپکدر .

مشنوی

﴿ از پی اظهار این سبق ای ملك ﴾
 ﴿ در تو بنهم داعیه اشکال و شك ﴾

« تَنْجِيْمٌ » ای ملك ! بوسبقدن سنك وجودكده اشكال و شك
 داعیه‌سنی وضع ایدرم . « شَرْحٌ » حق تعالی حضرتلری جنس ملكه خطاباً
 بیوررلرکه : سبق ایدن مرحمتی اظهار واعلام ایتك ایچون ای ملك ! سنك
 ذهنكده اشكال و شبهه داعیه‌سنی وضع ایلرم : تاكه سن « الهی ! بزى نه ایچون
 زمیندن چكر و بشقه بر مخلوق خلق واعزام ایلرسك ؟ » دیه نالایق برادعاده
 بواندیغك حالدہ سنّ عفو ایدهم وکمال مرحمتی بالفعل ارائه ایتمش اولهیم .

مشنوی

﴿ صد پدر صد مادر اندر حماما ﴾
 ﴿ هر نفس زاید در افتد در فنا ﴾

« تَنْجِيْمٌ » بزم حکم‌مزده هر نفس یوز پدر طو غار . ینه یوز مادر فنایه دوشر .
 « شَرْحٌ » حق تعالی حضرتلری بیوررلر : دریای حلم و رحمت او قدر
 واسعدرکه هر نفس . صد پدر و مادرك حلمی آنده ظاهر و باهر اولورسده
 بونلرك حلمی حلم‌مزده نسبت قبول ایدر یولده اولمدیغدن ابوینك رحم و شفقتی
 عمان رحمتز یاننده فانی و نابود اولور .

دوشه یوب بزه اذن ویردی که : طریق انبساطدن سویله بیکز. « **تشریح** » ملائکه کرامک بو ادعالری حضرت آدمک سر جامعیتدن بی خبر اولدقلرندن نشأت ایلدیکی حق تعالی حضرت تلیرنک علم ربانیسنده معلوم اولدیغی جهته کمال حلم و مرحمتله فرمان ربانی واقع اولمش ایدی که ای ملائک! ارضده استخلاف آدم حقنده بیلدیکنزی سویلمکه طریق انبساطده سزه اذن ویرلدی .

مشنوی

﴿ هر چه آید بر زبانتان بی حذر ﴾
 ﴿ همچو طفلان یکانه با پدر ﴾

« **تذکره** » چو جقلرک برلشوب جمله سنک بردن پدرلرینه بلا حذر لسانلرینه کلن هر شیئی سویلدیکی کبی سزده بیلدیکنزی سویلیکنز .

« **تشریح** » حق تعالی حضرت تلی فرمان بیوردی که بی خبر اولان سویکی اطفالک افاداتی پدر مشفق نزدنده نصل معفو ایسه آدمک حکمتندن بی خبر اولان سزده سهو کزدن طولای معفوسکنز !

مشنوی

﴿ زانکه این دهما چه کر نالا یقست ﴾
 ﴿ رحمت من بر غضب هم سابقست ﴾

« **تذکره** » زیرا بو سوزلرکز کر چه لایق دکل ایسه ده رحم غضب اوزرینه سابق و غالبدر . [« چه کر » بوراده « کر چه » تقدیرنده در .]
 « **تشریح** » بو بیتده سورده اعرافک یوز الی بشنجی آیت کریمه سنک معناسه اشارت اولئیورکه آیتده : (قال عذابی اصیب به من اشاء ورحمتی وسعت کل شیء) بیوراشدر . معنای شریفی : « حق تعالی حضرت تلی دیدی : عندالله

مشنوی

﴿ تا که صحبتهای همی کفتم ما ﴾

﴿ که بجای ما که آید ای خدا ﴾

• ترجمان • زمیندن آیرلغه او قدر آجیمش ایدک که اندن طولای صحبتلر ایدوب دیر ایدک : ای خدای متعال ! پریمزه کیم عجیبا کیم کله جکدر ؟ [وارسته شرحدر .]

مشنوی

﴿ نور این تسبیح و این تهلیل را ﴾

﴿ می فروشی بهر قال و قیل را ﴾

« ترجمان » الهمی ! بوتسیحی ، بو تهلیک نورنی قیل وقال ایچون ساتار ایسک ؟ [« تسبیح » : سبحان الله دیه الله تعالی حضرتلرینی تقدیس و « تهلیل » : (لاله الا الله) دهرک وحدانیت ربانیه نی اقرار و اعلان ایتمکدر .] « شرح » رب تعالی حضرتلرینک ملائکه یه بر موجب آیه (انی جاعل فی الارض خلیفة) بیوره جغنی اعلامنده . ملائکه نک بر موجب آیه (اتجعل فیها من یفسد فیها ویسففک الدماء ونحن نسبح بحمدک ونقدس لک) دیه و یردیکجی جواب بو شرحک بر قاق یرنده بیان ایدلش اولسنه منی تکرار ایا زلسنه لزوم کورنمدی .

مشنوی

﴿ حکم حق کسترد بهر ما بساط ﴾

﴿ که بکویسد از طریق انبساط ﴾

« ترجمان » حق تعالی حضرتلرینک حکمی بزم ایچون عفو دوشکنی

مشنوی

﴿ این که جان ما زروحت یافتست ﴾

﴿ پیش پیش از خاک آن می یافتست ﴾

« **ترجمه** » بوکالات ، بو تعلیمات قدسیه‌ی که شمدی بزم جانمز سنک روحکدن بولمشدر ؛ مکر بوندن اقدم وقت وقت طور اقدن پارلامقده ایش !
[سرائر خلقته دائر اولان شو بیت معللا روشنائی بخش ارباب نور ذکادرکه شرحه حاجت بر اقامشدر.]

مشنوی

﴿ در زمین بودیم و غافل از زمین ﴾

﴿ غافل از کنجی که دروی بد دفین ﴾

« **ترجمه** » بز زمینده ایدک . حالبوکه زمیندن غافل ایدک . زمینده مدفون اولان خزینه‌دنده غافل ایدک ! [وارسته شرحدر .]

مشنوی

﴿ چون سفر فرمود مارا زان مقام ﴾

﴿ تلخ شد مارا ازان تحویل کام ﴾

« **ترجمه** » چونکه الله تعالی حضرتلری اول مقامدن بزه سفر امر بیوردی . اوتحوویل مقامدن ذاتقه من دوچار مرات اولمشیدی . « **شرح** » بالاده عرض اولتدیفی اوزره حضرت آدمک خلقندن اول ملائکه کرام بر مدت زمینده آرام ایدر ایکن زمیندن سمایه تحویل مقامی جناب عالم مطلق امر و فرمان بیورمش ایدی . بوتحویلدن ایسه بز تلخکام اولمش ایدک .

« **تَبَجَّهْرَه** » بز انوارك یعنی بزم کبی انوارك ظلمات ایله الفت و محبتی نهدر؟ نورظلمات ایله برابر نصل یا شاه بیلیور؟ « **شَرَح** » كذلك بو بیت- شریفده ملائکه کرامک من حیث لا یشعر ارض آدمیته مجذوبیتدن متولد تعجب و حیرتلی بیان بیوریلور.

مشنوی

﴿ **آدم آن الف از بوی تو بود** ﴾

﴿ **زان که جسمت را زمین بود تار و بود** ﴾

« **تَبَجَّهْرَه** » ای آدم! زمینه اولان او علاقه مزسنک روحانی اولان رائجبه کدن ایمش! زیرا سنک جسمکه تار و پود زمین ایمش. [« تار و بود » قماش و منسوجاتی اعمال ایدن آرش و آراج معاننده در.] « **شَرَح** » بو بیت شریف ایله ایات- آتیده جناب مولانا بر انسان کاملک اولجه قدرینی تقدیر ایدمه من ملک سیرت انسانلرک او انسان کاملی طسانیدقده زمین اعتذار و تسلیمیت و تعظیمده وقوعه لاجق مخاطباته مثال اوله رق ملائکه کرامک حضرت آدمه اولان مخاطباتی بیان بیوره مقده در.

مشنوی

﴿ **جسم خاکت را ازین جا بافتند** ﴾

﴿ **نور پاکت را در این جا یافتند** ﴾

« **تَبَجَّهْرَه** » جسم خاککی بو محلدن یعنی زمیندن طوقودیلر . نور پاککی بو محلدن بولدیلر . « **شَرَح** » جناب مولانا بو بیت شریفده لسان ملائکه کدن حضرت آدمه خطاباً آب حیاتک ظلمتده . مسرت و صفانک جفا و کدورته بوانه جنی حکمتنی تقریر بیوره مقده در.

آدم کبی بر کان حکمت، ارضدن یارادیله جق ایمش ! ایشته سبب الفت و محبتمز
بو سر ازلی ایمش !

مثنوی

- ﴿ تخم خدمت در زمین می کاشتیم ﴾
- ﴿ زان تعلق ما عجب می اشتیم ﴾

« تَرْجِمَانُ » زمینده خدمت تخمینی اکر ایدک و او خدهته تعلقدن « عجبا
سببی نه در ؟ دیه تعجب ایدر ایدک . « شَرَحٌ » بو بیت شریفده جناب مولانا
آدم علیه السلام خلقت جسمانیه سندن مقدم ملائکه کرامک ارضده اقامت
و بوراده ایقای خدمت ایمش اولدقلرینی بیان بیور یور .

مثنوی

- ﴿ کین تعلق چیست با این خالک مان ﴾
- ﴿ چون سرشت ما بدست از آسمان ﴾

« تَرْجِمَانُ » حضرت آدمک خلقتدن اول ملائکه کرام کندی کندیلرینه
دیرلر ایدی : طوپراقله اولان علاقه مز نه در ؟ بزم خمیره فطرتمز ایسه
آسماندن اولمشدر . [سبق ایدن ایسات شریفه نك شرحی ، بو بیت شریفده
شرح اولور .]

مثنوی

- ﴿ الف ما انوار با ظلمات چیست ﴾
- ﴿ چون تواند نور با ظلمات زیست ﴾

مشنوی

- ﴿ عرش با آن نور با پهنای خویش ﴾
 ﴿ چون بیدار او را : فت از جای خویش ﴾

« **تَرْجِمَانُهُ** » عرش اعظم او نوری ایله و کندی سعه سی ایله برابر وقتا که آدم علیه السلام قلبی کوردی ، یرندن کیتدی . « **شَرِّحُ** » عرشك یرندن کتمسی دیمک سعه قلب آدم و آدمیتی کورنجه کندی موضع احاطه و عظمتدن حرکت کلسی دیمکدر .

مشنوی

- ﴿ خود بزرگی عرش باشد بس بیدار ﴾
 ﴿ لیک صورت کیست چون معنی رسید ﴾

« **تَرْجِمَانُهُ** » واقعا ، عرش اعظمک بیسوکلیک پک ظاهر در : لکن معنی جهتی بجه یتشدی . آرتق صورت کیم اوله بیلیر؟ « **شَرِّحُ** » معنایه نسبت صورتک کوشک اولدیغنه دائر ایسات سالفهده کی اشارات بوراده تصریح بیوراشدر .

مشنوی

- ﴿ هر ملک می گفت مارا پیش ازین ﴾
 ﴿ الفتی می بود بر روی زمین ﴾

« **تَرْجِمَانُهُ** » هر ملک دیر ایدی : بوندن اول روی زمینده بر الفت و محبتمز و ارایدی . « **شَرِّحُ** » ملائکه کرام کالات آدمیه بی کورنجه بزم وقتیه روی ارضده سببی بیلمکسزین بر الفت و محبتمز وار ایدی . مکر حضرت

فخر عالم علیه الصلوة والسلام افدمز حضرتلرینه اوله جفی شه سزدر . سبق
ایدن شرح ، بو بیت شریفکده شرحیدر .

مشنوی

- ❖ در دل مؤمن بکنجم ای عجب ❖
- ❖ کر مراجویی در ان دلها طلب ❖

« **تَرْجِمَانُ** » ای نه عجب شیدر بوکه مؤمنک قلبنه صیغارم . اکر بی
آرار ایسک قلبرده آرا ! « **شَرِّحْ** » بو بیت شریفده عشاق الیهیه ، (بیت الله)
اولان قلب مرشد کامله دلالت واردر .

مشنوی

- ❖ کفت ادخل فی عبادی تلتق ❖
- ❖ جنّة من رؤیتی یا متقی ❖

« **تَرْجِمَانُ** » حق تعالی حضرتلری بیوردی : (ادخل فی عبادی) یعنی ای نفس-
مطمئننه صاحبی اولان متقی! عبادم ایچنه داخل و بووجه ایله رؤیتیم جنته ملاقی و واصل اول!
« **شَرِّحْ** » اشارت اولنان آیت کریمه اولجه تحریر اولنش ایسه ده بو محله
تحریری مناسب عد اولندی . سوره فُجْرُکْ یکریمی سکرنجی آیت کریمه سیدر .
شویله که : (یا ایها النفس المطمئنة ارجی الی ربک راضیه مرضیه فادخلی
فی عبادی و ادخلی جنتی) معنای شریفی : « (الله تعالی حضرتلری بیورر)
ای نفس مطمئننه! راضی و مرضی اولدیغک حالده ربکه رجوع ایله عبادمک
ایچنه کیر! دخی بنم جنتمه کیر . » بیت شریفک شرحه عطف کلام ایدیلنجه :
بو خطاب مستطاب بعدالموت اهل سعادتک نائل اوله جقلری جنت اعلا اولدینی
کبی بیت الله اولمغله نور افزای جنات صوریه اولان برولی الهک قلب پا کده
اولسه سزادر . او تقدیرده ولی الهک قلبنه کیر و انده افنای موجودیت ایله
مشاهد جمال حق و حقیقت اول دیمکدر .

« تَوْجِیْهِرٌ » اول پاك جانك میدان علم و اقتداری سعه سینه نسبتده یدی
 آسمانك میدانی طارکلدی. « شَرِیْحٌ » آسمانك کشادی نه ایچون آدم علیه السلامك
 کشاد و فتیحی قدر ملائك کرامه فیض و کمال و یرمدی ؟ دیه سؤال ایدیله جك
 اولور ایسه هم او سؤال مقدره جواباً ، هم مطهریت آدمیه یی تفهیمماً
 بیوریلور : بو البشرک نائل اولدینی جان پاکی معناً و حقیقهً او قدر واسع
 و عالیدرکه آنك میدانی وسعتنده یدی آسمانك جرمی طارکلیر .

مشنوی

- ﴿ كفت پیغمبرکه حق فرموده است ﴾
- ﴿ من نکنجهم هیچ در بالا و پست ﴾

« تَوْجِیْهِرٌ » فخر عالم علیه الصلوة والسلام افندمز حضرتلری دیدی که :
 حق تعالی حضرتلری بیورمشدر : بن هیچ بالا و پسته صیغمام . « شَرِیْحٌ »
 اشارت اولنان حدیث شریفده جناب واجب الوجوددن حکایهً بیورلمشدرکه :
 (قال الله تعالی لا یسعی ارضی ولا سمائی ولكن یسعی قلب عبدی المؤمن
 التقی الورع) معنای شریفی : « الله تعالی حضرتلری بیوردی ، بن ارض
 و سماه صیغمام ولكن مؤمن و متقی و پاك اولان قولك قلبنه صیغمام . » چونکه
 ارض و سما و اجرام بی اتهانك سعه سی عقل و فکردن خالیدر . حالبوکه
 سعه قلب آدمیت ایسه نامتاهی بر جهان روحانی و مغنویدر .

مشنوی

- ﴿ در زمین و آسمان و عرش نیز ﴾
- ﴿ من نه کنجهم این یقین دان ای عزیز ﴾

« تَوْجِیْهِرٌ » الله تعالی بیوردی : زمین و آسمانده و عرشده ده بن
 صیغمام . ای عزیز ! بونی یقین بیل ! « شَرِیْحٌ » ای عزیز ! خطاب عالم تابی

« **تَبَجَّهْرُ** » تا ملائک کرام آدم علیه السلام تدریس و تعالیمندن بخود اولدی . هربری حضرت آدمک تقدیسندن برقدس دیکر بولدی . « **شَرَحُ** » قرآن عظیم الشانده بیسان و فرمان بیورلیدینی اوزره ملائک کرام اشیانک آسمانی یعنی حقائق و عواقب تعریفندن اظهار عجز تام ایلمری حسینیه حضرت آدم اذن و فرمان جناب یزدان ایله کافه احوالی تعداد و ایراد ایدنبجه فرشتگان حیران و بوالبشر حقنده واقع اولان تعریضاتندن نادم و او صورته متم اولوب (سبحانک لا علم لنا الا ما علمتنا) دیه بارگاه جناب خدایه عجز و عذرلرینی عرض و بیسان ایتدیلر . حضرت آدم حقائق اشیایی تعداد ایلسندن حصه مند درس عظیم و حکمت اولدیلر . ملائک کرام جناب واجب الوجودی ابتدا یالکز صفات سلبیه ایله تسبیح و تقدیس ایدرلر ایکن حضرت آدمک تعلیم و تعریفندن صکره هم صفات سلبیه ، هم ثبوتیه ایله جناب حق تقدیس و تسبیح ایتمش و بناءً علیه یکی برقدسیت بولمشلردر .

مشنوی

﴿ آن کشادی شان کز آدم رونمود ﴾

﴿ در کشاد آسمانها شان نبود ﴾

« **تَبَجَّهْرُ** » آنلرک کشایش و فتح معنویسی که ، حضرت آدمدن یوز کوستردی ، آسمانلرک کشادنده انلره میسر اولماش ایدی . « **شَرَحُ** » مرحمت جناب خدا فی الحقیقه آسمانی کشاد ایتمش و ملائکی او مرتبه علیه اسنا بیورمش ایسهده او کشاد حضرت آدمک معنوی و عقلی اولان فتحی قدر حکمت بخشا اولماش و انلره حقائق اشیایی کا ینبنی تعلیم و ایما ایتمش ایدی ؛ زیرا فتح و تعلیم ربانی آدم علیه السلامه میسر اولدی .

مشنوی

﴿ در فراخی عرصه آن پاک جان ﴾

﴿ تنک آمد عرصه هفت آسمان ﴾

مثنوی

﴿ درسه کز قالب که دادش وانمود ﴾

﴿ هر چه در الواح و در ارواح بود ﴾

« تَبْحِيْهُنَّ » اوچ آرشون قالب و بدن، که حق تعالی حضرتلری حضرت آدمه ویردی ؛ هر نه که الواح و ارواحده واقع اولدیهسه ابتدادن اکا کوستردی .
 « شَرْح » آدم علیه السلامک بدنی سائر انسانلرک بدنی کبی ایکی اوچ آرشوندن عبارت ایدیهسه ده حکمت ربانیه او جسم صغیر ایچنده روح و عقل کبی جواهر- روحانیه القا و کافئه اسما و موجوداتک حقائق و عواقبنی تعلیم و انبا ایتدی ، بیت شریفده کی الواحدن مقصد . لوح قضا و قدر اوله بیه چکی کبی عالم اجساد و اشباح و الحاصل بتون عالم انفعالاتده اوله بیلیر .

مثنوی

﴿ تا ابد هر چه بود او پیش پیش ﴾

﴿ درس کرد از علم الاسماء خویش ﴾

« تَبْحِيْهُنَّ » ازل الازلدن تا ابد قدر هر نه اوله جق اولسه کافه سنی آدم علیه السلام کندی علم الاسما سندن درس و تعلم ایتدی . « شَرْح » صاحب سر- خفی اولان جناب خدا آدم علیه السلامه کافئه اشیا و کیفیاتک ارائل و عواقب و حقائقنی فصل تعلیم بیوردینی قرآن عظیم الشانده انبا بیورلمش و بو شرح چوق یرنده تفصیل اولنمش اولدیغندن بوبحی یکیدن تحریره لزوم یوقدر .

مثنوی

﴿ تا ملک بیخود شد از تدریس او ﴾

﴿ قدس دیگر یافت از تقدیس او ﴾

« **تَرْجِمَهُ** » سنك وجودكده بن هیج ومنعدم اولورم ؛ چونكه بن محم .
 محبت ایسه انسانی کور و صاغر ایله . « **شَرِّحْ** » محبت اویله بر نور جامع الاضداد در که
 احسن و محسناتی و مظهر و مساوی و سیاتی سائر در . انکچون محب محبوبنک
 احسن و محسناتندن بشقه شیلرده کور و صاغر در . نته کم حدیث شریفده
 (حبك الشيء يعنى ويصم) بیورلمشدر .

مشنوی

﴿ كفت زن آهنگ برم می کنی ﴾

﴿ یا بحیلت کشف سرم می کنی ﴾

« **تَرْجِمَهُ** » قادین زوجه دیدی : بکا حقیقهٔ قصد احسانمی ایلسک ؛
 یوقسه حیه ایه راز و سرمی کشف ایتمک می ایسترسک ؛ « **شَرِّحْ** » زن اعرابی
 زوجندن سبق ایدن بیانات و تأمیناتی استماع ایسدیکی خالده ینسه شبهه ایه
 بوجه بالا سؤال ایلشدر . گرفتار شدت و دوچار بلا و عقوبت اولانلر احتیاطی
 هیج بر وقت الدن براقق ایسته نزلر . احتیاط حسیه فائده مند اولورلر .
 [مصراع اولده کی (بر) احسان معناسه در و (م) نفس متکلم ایچوندر .]

مشنوی

﴿ کفت والله عالم السر الخفی ﴾

﴿ کافرید از خاک آدم را صفی ﴾

« **تَرْجِمَهُ** » [اعرابی زوجه سنه جواباً] دیدی : عالم سر خفی اولان
 جناب کبریا حق ایچون، که طر بر اقدن آدم علیه السلامی صفی اوله رق یاراتدی .
 « **شَرِّحْ** » اعرابی بیت شریفده ذکر اولانان تعیرات علیه ایه یمین و زوجه سن
 تأمین ایتمش ! بیاناتی حیه اولیوب حقیقی و خدعه دن عاری اولدیغنی سویله مش
 بو یمین بلیغده آدم علیه السلامک اسم شریفی یاد اولنسنندن و وصف جلیل
 بوالبشرده چوق حقایق مندمج بولندیغندن جناب مولانا او حقایق تفهیم
 ایات آئیه ده وصف آدم و آدمیته دوام بیوره شددر .

اوزرینه حرکت ایده جکینه دائر اکا تأمینات ویردی . یعنی عقل کامل نفسک ،
نفس مطمئنه اولدیغنی کورنجه ارزومی خلافتده بولنیوب اکا مطابق صورتده
اجرا آتده بولنه جغنی ایما ایلر ؛ زیرا بیلیررکه نفس مطمئنه نك آمالی رضای-
حقه قرین واستحصال سعادت ابدیه یه معیندر .

مشنوی

﴿ مرد گفت اکنون گذشتم از خلاف ﴾

﴿ حکم داری تیغ برکش از غلاف ﴾

« تَرْجِمَانُهُ » [اعرابی زوجه سنه] دیدی : شمعی بن نزاع و خلافتدن
کچدم ؛ بنم اوزریمه حکم طوتارسک ! قیندن قلیجکی چک ! جیقار !
« شَرَحْ » عقل کامل نفس مطمئنه یه دیرکه شمعی بن سنکه نزاع و مخالفتده
بولنیوب ویره جکک امر تیغ بران وقاطع کبی نافذ و نافع اوله جقدر .

مشنوی

﴿ هر چه کویی من ترا فرمان برم ﴾

﴿ در بدو نیک آمد آن نیکرم ﴾

« تَرْجِمَانُهُ » هر نه دیر ایسک بن سکا مطیع و فرمان برم ! فرمانک
ایی و فنا ، نفع و ضرر حقنده کسه بن اکا باقام . الا سنک امرکه باقار واکا
مطاوعتله بختیار اولورم . « شَرَحْ » بو بیت شریف عقل کاملک نفسده
مطمئنه یه اولان کمال محبتنی ارانه ایدر .

مشنوی

﴿ در وجود توشوم من منعدم ﴾

﴿ چون محبم حب یعنی ویضم ﴾

« **تَرْجِمَهُ** » معنی ایه صورت دالته ، بری برنی اثبات ایتمکده سو
 و اناج کیدر ؛ اما ایکسنک ماهیته کیدر ایسه ک بری برندن غایت اوزا قدر .
 « **شَرَحُ** » فی الحقیقه صورت معنی به دلالت ایدر ، صورت بشقه ، معنی بشقه در .
 مثلاً اناجلرک اول و آخر صویه ، رطوبته قرین اولدینی آشکار ایسه ده ماهیته
 کنجه سو بشقه ، اناج بشقه در . بونک کیدر که عالم صدوری عالم غیبه
 دلالت ایتمدیکی حالده حقیقته بربرینه بکزه مز .

مشنوی

﴿ ترك ماهیات و خاصیات کو ﴾

﴿ شرح کن احوال آن دو ماهرو ﴾

« **تَرْجِمَهُ** » ماهیات و خاصیاتک ترکی سویه ! او ایکی آی یوزلو اولان
 اعرابی و زوجهسی احوالی شرح ایت ! « **شَرَحُ** » حضرت جلال الدین رومی
 قدس سره السامی کندی ذات جلیله لرینه خطاباً دیرکه : ای کیمسه ! ماهیات
 و خاصیاتک یعنی هر شیئک احوال مخصوصه سنی تفصیل ایتمکدن فارغ اول !
 زیرا بونلر انظار نورانیه اجمالیجه معلوم و سائرلری نزدنده غیر مفهوم اسرار
 خدادندر . انجق او ایکی ماه یوزلو اولان مرد وزن اعرابی که عقل کامل ایه
 نفس مطمئنه در ، بونلرک احوال علویت اشمالی شرح و بیان ایت !

﴿ دل نهادن مرد عرب بر التماس دابر خویش و سو کند ﴾

﴿ خوردن که درین تسلیم مراحیله و امتحان نیست ﴾

مرد اعرابینک کندی دلبری اولان زوجه سنک التماسه کوکل و یروب
 تسلیم اوامی وارفق بو تسلیمده بر حیله و امتحانم یوقدر دیه زوجه سنه عین
 اتمسی بیانده در :

اعرابی زوجه سنک ندامت و کریه سنی و کندینه اولان فرط مطاوعت
 و حجتی کورنجه استعمال ایلمدیکی شدت لساندن فراغته زوجه سنک اتماسی

« تَرْجِمَه » بو بحثك تمام اولسى ایچون دهـا چوق تفصیلات وار. لکن سن ای جلال‌الدین رومی ! بو بحثده شو و السلام سوزینی سویایوب بحثه ختام ویر ! « شَرَح » حضرت مولانای رومی کندی ذات جلیله خطاباً دیرلرکه بو اسرار قدسیه ربانیه ایچون ویریله جک دهـا چوق تفصیلات موجود ایسهده سن شمذیک بوکا ختام ویر . زیرا اسرار الهیه ذاتاً اهلنه منکشندر . مؤخرأ یازیلان نسخه‌لرده بو بیت شریفک ایکنجی مصراعنده کی (بکو) یرینه (بجو) محرردر . او تقدیرده ای طالب ! بو تفصیلاتی سن اهلندن ارا دیکدر ، اما سلطان ولدک زمان جایلمده یازیلان نسخهده (بجو) التـده (بکو) ده یازلدیغندن دهـا معیندار اولان (بکو) یازمق مناسب کورلمشدر .

مشنوی

﴿ کرچه شد معنی درین صورت بدید ﴾

﴿ صورت از معنی قرینست و بعید ﴾

« تَرْجِمَه » کرچه معنی بو صورتده ظاهر اولدیسهده صورت معیندن هم قریب، هم بعیددر . « شَرَح » کرچه عالم معنی شو عالم حسده شو صورت محسوسه سی اوزره رونما اولیورسهده صورت معنئان ینه بعضاً قریب بعضاً بعید بولنیور . مثلاً کونشک آثار ظاهره سی اولان انواری هم ظاهر هم مظهر اولهرق محسوس ایسهده ماهیتی کاینبنی معلوم و جلی اوله‌ماز . صورت بعض مرتبه بر شیک و جودینی اثبات ایلسندن معزیه قریب و حقیقتی کاینبنی اعلام ایده‌ماسندن معیندن بعیددر . چوق احوالده صورتلر اصلاً حقیقته مطابق اولماز . نتکم مرایبک صوری تمازی بشقه و بالغنی حقیقتدن جدا اولغله ینه بشقه‌در .

مشنوی

﴿ در دلالت همچو آند و درخت ﴾

﴿ چون بماهیت روی دور ندسخت ﴾

مثنوی

- ❖ تا محبت در درون شعله زند ❖
- ❖ زفت گردد و ز اثر فارغ کند ❖

« **تَبْحِيحُهُ** » اول وقت که نور محبت (انظار نورانیه احبابی ایچون) درونده محبت ربانیه ایله شعله اورر ، عظیم و فوی اولور و بولندینی قلبک صاحبنی ائردن فارغ و مستغنی ایدر . « **شَرْحُ** » بختیار و مظهر انوار جناب کردکار و طریق- مستقیمده ثابت قدم و کامکار اولان ذواتک قلبنده لمعان ایده جک نور محبت انی تقدیش اثار و اسبابدن مستغنی قیلوب قوه قدسیه ربانیه ایله انی واقف اسرار- امور ایدر .

مثنوی

- ❖ حاجتش نبود بی اعلام مهر ❖
- ❖ چون محبت نور خود زد بر سپهر ❖

« **تَبْحِيحُهُ** » انظار نورانیه احبابنه بر کیمسه نک محبت حقیقیه سنی بیلدیرمه حاجت یوقدر . چونکه محبت ، کندی نورینی آسمان اوزرینه اوردی . « **شَرْحُ** » مؤمن حقیقی اولوب نور الهی ایله نظر ایدن بر کیمسه نک نور- محبتی سماوات غیوبه قدر عکس انداز وصول اوله جغندن انک لسان حکمت بیان- پیغمبریده (فراست) تعبیر بیوریلان شو قوه قدسیه بی دیگر بر صاحب محبتی اکلامق ایچون محبتک آثار و حرکات ظاهره سنه محتساج اولماز . او کیمسه محبت حقیقیه اربابنی دفعه فهم و ادراک و سوء ظن و رجیم بالغیب کبی شواهددن همیشه کندینی پاک ایلر .

مثنوی

- ❖ هست تفصیلات تا گردد تمام ❖
- ❖ این سخن لیکن بگو تو والسلام ❖

مشنوی

﴿ وراثت نبود سبب هم مظهرست ﴾

﴿ همچو خویشی کز محبت مخبرست ﴾

« **تَرْجِمَانُ** » واکر ظاهرده اثر اولسه ، یعنی کورلمسه سبب ، محل ظهور محبت اوله بیلیر . شول قرابت کبی که محبتدن خبر ویرر . « **شَرَحُ** » برکیمسه ده نماز و نیاز کبی اثر محبت الیه بی کورمامکه ظاهرنده انک بالکلیه محبت الیه دن خالی اولدیغنه حکم ایده میزه . چونکه اثر محبت کبی سبب محبت ده وجود محبتی اظهار ایدر . مثلاً اوکیسه نك ظاهرنده اثر محبتی کورمامکه برابر سبب محبت اولان اهل حقه تقرب و ترددندن محبتنه استدلال اولنه بیلیر . نصل که اقربا بیننده هدیه کوندرمک کبی آثار ظاهره کورنمسه بیله حسب القرابه میانه لرنده بر محبت ظن و بلکه فعلاً رؤیت اولنور ؛ اما مقبولی نیات و مضمونات ایله برابر آثار ظاهره مرغوبه نك وجودیدر که اوده اسلام ایچون صوم و صلاة و محض خیر اولان پک چوق اجرا آت و حسناتدر .

مشنوی

﴿ نبود آن کس نور حقیق شد امام ﴾

﴿ مرا اثر را یا سبب را غلام ﴾

« **تَرْجِمَانُ** » اوکیسه یه که نور حق امام ورهنما اولدی ؛ او آثاره و اسبابه کوله ، بنده ، اسیر اولماز . « **شَرَحُ** » برکیمسه نك نیت صالحه سنی ، یا خود انکار . فاسده سنی ا کلامتی ایچون قوه روحانیه یه مظهر اولمان انسانلر بالضروره حرکات و اجرا آت ظاهره نك مشاهده سنه محتاجدر ، اما نورالله ایله نظر ایدن مرد . کامل هیچ آثار کورمسه صالحی فاسقدن تمیزه مقتدردر . اسباب و آثار صوریه یه کندی غلام و بنده اولمش کورمز .

« **تَرْجِمَهُ** » افعال ظاهره نك، حاصلی، یعنی محصل و معناسی دیگر بر شیدر.
 یعنی افعال ظاهره دن بشقه در؛ تا که کورونمز اولان حالاته نشان و علامت
 اولسون! « **شَرِّحْ** » اصل مغز و حقیقت باطندر؛ اما روحه بدن لازم اولدینی
 کبی احوال باطنه یهده صرت لازمدر؛ علی الخصوص بوعالم ناسوتده مقبول اولان
 باطنک شاهدهی احوال ظاهره و افعال مشرعه در.

مشنوی

﴿ یارب این تمیزده مارا بخواست ﴾
 ﴿ ناشناسیم آن نشان کثر زراست ﴾

« **تَرْجِمَهُ** » یارب! بزه بوتیمیزی ویر دعاسنی ایسته! که اکریلک نشانی
 طوغریدن فرق و تمیز ایده لم! « **شَرِّحْ** » حکمت شرعیده ظاهره اولان افعال
 و احوال حالات باطنه یه نشان آنخاذا وانور ایسهده انلرک هانکیلری باطن و حقیقته
 مرافق و هانکیلری کذب و ریایه متعلق اولدینی فرق و تمیز ایتکه اقتدار من
 اولدیغدن یارب بزه بوللری تقریق ایده جک بر قوه ممیزه احسان و عنایت و ایسته
 اوقوتله بزى سهو و خطا دن حفظ و صیانت ایت! تمیزسنده بولمیدر.

مشنوی

﴿ حس را تمیز دانی چون شود ﴾
 ﴿ انکه حس ينظر بنور الله بود ﴾

« **تَرْجِمَهُ** » حسک تمیزی نصل اولور بیلیر میسک؟ اول حس که (ينظر
 بنور الله) اولور. « **شَرِّحْ** » مستیمی سقیمدن و صدق کذبدن فرق و تمیز
 ایدن حس بو حس ظاهره د کلدر. نور الله ایله نظر ایدن کامل و عارفک
 حسیدر. مستعد اولان کیمسه اوحسی آزار، بولور کندینی حقیقت کوزیایه
 اشیایی کورن بر بصیر عارف ایدر.

بر صورت نفس پرستانه دن عبارتدر . عشق ربانیه مست و حیران اولان عاشق حقیقی بشقه و لاف و کذاف ایله دوغ ریائی نوش ایدن اهل ریا بشقه در . معنی ایله صورتی ربط ایدوب فواید بخش اولان کیفیت ایسه انجق نیات خالصه در .

مشنوی

﴿ دوغ خورده مستی پیدا کند ﴾

﴿ های و هوی سر کرانها کند ﴾

« ترجمه » شراب روحانی حقیقه بدل آیران ایچمش اولان کیمسه کندیسنده برنوع مستک پیدا ایدر . باش اغریلنی ایله های و هوی یاپار . « شرح » مثلا تقلید آیرانی ایچن متشیخ و مرایی . صورتده عاشق حقیقی کبی و بلکه اندن زیاده آه و واه و های و هویلر و تاهفلر ایلر ؛ اما عاشق اولیانک بوتقوهات و حرکاتی بی اساس و اکثر اغفالات و آثار و سواس خناسدر .

مشنوی

﴿ آن مرایی درصیام و درصلاست ﴾

﴿ تا کان آیدکه او مست و لاست ﴾

« ترجمه » او ، مرایی اوروج و نمازده بوتور ؛ تاخاقه شبهه کاسون که اوده مست محبت الهیه در . « شرح » اصابت و موفقیت کرچه صرف عقل و معنی ایله پذیرای صورت اوله ماز ایسه ده بلا معنی صورت ذات ورذالتدر . مثلا مرایی اولان کاذب نمازک و اوروجک صورتلرینی کاملاً اجرا ایدر ؛ امانیت . خالصه دن عاری و کذب و تقاید چرکابیه مالی اولدیغندن ایکی جهاندنه پریشان اولور .

مشنوی

﴿ حاصل افعال برونی دیکرست ﴾

﴿ تا نشان باشد بر آنچه مضمهرست ﴾

مشنوی

﴿ تا کواهی داده باشد هدیهها ﴾

﴿ بر محبتهای مضمَر در خفا ﴾

« **تَجَمُّدٌ** » تا که صوری اولان هدیهلر شهادت و یرمش اولسون . علم خفاده مضمرا اولان محبتلر اوزرینه !... « **شَرِّحٌ** » مثلاً جسمک حرکاتنه محتاج اولان نماز محبت اللهه شهادت ایتدیکی کبی هدیه لرده کوزله کورونمه ین ود و محبت شهادت ایدر .

مشنوی

﴿ زانکه احسانهای ظاهر شاهدند ﴾

﴿ بر محبتهای سرای ارجمند ﴾

« **تَجَمُّدٌ** » ، زیراً ظاهری احسانلر سر و خفاده اولان محبتلر اوزرینه شاهدلردر ؛ ای محترم اولان کیمسه ! [سبق ایدن ایات شریفه نک شرحی بوییت شریفه ده شرح اولور .]

مشنوی

﴿ شاهدت که راست باشد که دروغ ﴾

﴿ مسست کاهی از می و کاهی زدوغ ﴾

« **تَجَمُّدٌ** » شاهدک بعضاً طوغری . بعضاً یالان اولور ؛ مسست بعضاً میدن . یعنی شراب عشق حقیقتدن . بعضاً آیران تعبیر اولانان صولو یوغورتدن اولور . « **شَرِّحٌ** » صورتک معانییه شاهد اولدینی تعریف اولندی . شمدی بیوریلدور که شاهدلر بعضاً طوغری و بعضاً کاذب اولدینی کبی نماز و هدیه وسائر صوری کیفیاتده بعضاً صادق و بعضاً کاذب اولور . مثلاً مستقیم و عاشق برذاتک نمازی کرچه صورتده بدنا اجرا اولنور بر حرکت ایسه ده حقیقتده بر معراج روحانی مؤمنانه در . بالعکس برر یا کارک نمازی معراج روحدن عاری

او تعبدات یولنده خواص اشیدان استفادهیه عائد تشبثات و مساعی بی معنا اولور ایدی . فوق العاده شایان تذکیر و اخطار بر کیفیت بودرکه مادیون عقل-کامل ایچون قابل انکار اولیان روحانیتی کلیاً انکار ایلدکلرندن دنیا و عقباده بیولر برخطا اختیار و کندیلرینی ابدی صورته عذابه کرفتار ایدرلر؛ اماعر فاندن بی بهره اولدقلری حالد روحانیون نامیسه کندیلرینی تزینه مایل اولان بعض انسانلر واردرکه امور دنیویه ایچون بیله مادیاته اصلا اهمیت و یرمک ایسته مزلرده سهو و خطاده بولورلر . صور و مادیانک اعتبار سزلیکی ماده تأثیر سز اولدیغندن دکل بلکه احوال اخرویهیه نسبة قانی بولندقلر ننددر . اک کوزل مسلك وسط و مشروع اولان طریقهدرکه هم روحانیاتی . هم مادیاتی قبول و اسخانی ایکیسنگده لذت معتقدانه سیله کسب صفا و عبرت ایدر .

مشنوی

﴿ کر محبت فکرت و معنیستی ﴾

﴿ صورت روزه و نمازت نیستی ﴾

« **تذکیر** » اگر محبت مجرد فکر و معنی اولیدی سنک صوم و صلاتنک صورتی اولساز ایدی . « **شرح** » محبت الله اگر یالکز عقلاً تأمل و تفکر ایله حاصل اولوق ممکن اولیدی ، مصلیتک قیام . رکوع ، سجود کبی صورتی حرکاتی و صائمک اکل و شرب ایتماسی کبی صرف ظاهر و مادی کیفیاتی مقتضی دکل ایدی . دنیاده یالکز فکر و معنی ایله ایش تمام اولماز . عمل لازم و عملی افعال ایدن خیالات پرست عاقل و جنونه مقارنندر .

مشنوی

﴿ هدیههای دوستان بایکدکر ﴾

﴿ نیست اندر دوستی الا صور ﴾

« **تذکیر** » دوستلرک بری برینه هدیهلری دوستاقده صورتلردن ایشقه بر شی دکلدر . « **شرح** » محبت جسمانی دکل روحانیدر . نورانیدر . احبا و د و محبتی مادی هدیهلر ایله صورت بند عالم تجسم ایدرلر .

مشنوی

- ﴿ عقل خود زین فکرها آگاه نیست ﴾
- ﴿ درد ماغش جز غم الله نیست ﴾

« **تَنْجِيْمُهُ** » عَمَلِك ايسه بو فكر لر دن اصلا خبری یوقدر . انك دماغنده الله تعالی حضرتلرینك غمندن بشقه بر شی یوقدر . « **شَرْحُ** » نور عقل آلایش ظاهری یه قاپلیوب دائمًا ذکر الله ایله مشغول اولدیغندن روح معنوی مظهر تجلی اوله رق جناب حقندن بشقه بر شی دوشونمز .

مشنوی

- ﴿ کرچه سر قصه این دانست و دام ﴾
- ﴿ صورت قصه شنو اکنون تمام ﴾

« **تَنْجِيْمُهُ** » کرچه قصه نك سر و حقیقتی بو . دانه و طوزاق ایسه ده شمدی قصه نك صورتی تمام ایشیت ! « **شَرْحُ** » بو قصه دن حصه عقل و نفسدرکه دانه ، طوزاق کیدر . انحق صورت ، معنایه ، معنا و باطن ، صورت و ظاهره لازم اولسنه مبنی قصه نك صورتی تمام ایشیدر ایسك معناسنی اکلانغه یول بولورسك دیمکدر .

مشنوی

- ﴿ کر بیان معنوی کافی شدی ﴾
- ﴿ خلق عالم عاقل و باطل بدی ﴾

« **تَنْجِيْمُهُ** » ، اکر بیان معنوی کافی اولیدی خاقت عالم عاقل و باطل اولور ایدی . « **شَرْحُ** » بو بیت شریفده علمك عمل ایله و عملك علم ایله برابر بواندینی بیان بیوریاور . زیرا انسانیت اکر یالکز علمدن عبارت فرض اولنسه عالمده هیچ بر شیئك وجود خارجیسی و صورت ظاهره سی اولماق لازم کلیر . او حالده نوعك سعادت دنیویه و اخرویه سی کافل اولان تعبداته

مشنوی

﴿ وین دو بایسته درین خاکی سرا ﴾

﴿ روز و شب در جنک و اندر ماجرا ﴾

« تَرْجِمَهُ » طویراغه منسوب بو خانه جسمده نفس و عقل لازمدرکه ،

کیجه کوندوز جنک و ماجرا ده در . « شَرِّحْ » دنیاده و انسانک جسمنده عقل

و نفس مقتضیدرکه حسب الحکمه بری بریله نزاع و ماجرا ده در . نفس آمال-
فانیه نك استحصاله و عقل کامل رضای ربانینک جنبه میال اولدقلری حالده
عقل مظفر ، نفس مغلوب و مطیع و بو وجه ایله ایکسی ده مقبول و عالی اواسون!

مشنوی

﴿ زن همی خواهد حوائج خانقاه ﴾

﴿ یعنی آبرو و نان و خوان و جاه ﴾

« تَرْجِمَهُ » قادین دایما تکیه نك حوائج و لوازه نی ، یعنی آب رو (جمال-
حوری بی) اتمکی سفره بی جاه و عظمتی ایستر . « شَرِّحْ » نفس دایما لدا ائذ-

فانیه نك تزیدینی آرار . بو آمانه تابع اولان انسانی لذت و سعادت ابدیه دن
محروم ایدر .

مشنوی

﴿ نفس هم چون زن بی چاره کری ﴾

﴿ کاه خاکی کاه جوید سروری ﴾

« تَرْجِمَهُ » نفس ، قادین کبی چاره بولمق مقصدیه بعضاً خاکی و بعضاً

سروری ، عظمتلی اولمقی آرار . « شَرِّحْ » نفسک آمال و مشتهیات فانیه سنک

استحصاله چاره کرلک ارقه سنده یعنی یولنده کاه خاکی لک ، کاه سرورلک
ایسته مکده اولدیغنی هر نفس کندیسنده کورمش اوله جغدن بوراسنی تشریح
لزوم یوقدر .

﴿ مخلص ماجرای عرب وجفت او ﴾

اعرابی وزوجہ سی حقندہ کی حکایہ معلومہ نك خلاصہ سیدر .

مشنوی

﴿ ماجرای مرد وزن را مخاصی ﴾

﴿ بازمی جوید درون مخاصی ﴾

« تَرْجِمَانُ » ارک و قادین ماجرا سنک مخاصنی یعنی سوکئی بر مخلصک درونی ارزو ایدیور . ابکنجی مصراعدہ کی (مخاصی) تعبیرندن مقصد حضرت حسام الدین چلی اولسہ کرکدر .

مشنوی

﴿ ماجرای مرد وزن افتاد نقل ﴾

﴿ این مثال نفس خود میدان و عقل ﴾

« تَرْجِمَانُ » مرد وزنک ماجرا سی ماسبقده موقع نقاہ قولشیدی . بومردی سن کندی عقلکہ و ہوزنی کندی نفسکہ مثال بیل !

« شَرَحُ » خاکہ منسوب اولان خانہ جسمدہ کیجہ کوندوز نفس وجدانک مجادلہ دائمہ لری ، بوتشبهک اصابتی کوسترر .

مشنوی

﴿ این زن و مردی کہ نفسست و خرد ﴾

﴿ نیک بایستست بہر نیک و بد ﴾

« تَرْجِمَانُ » بو قادین وارکک کہ نفس و عقلمر ؛ ابی و فبای تمیز ایچون زیادہ لازمدر .

[بولزوم ابیات آتیہ دن آکلاشیہ جفندن اورالری دقتہ مطالعہ اولمیلدر .]

تجدید و نشر مثنوی شیرازی

مولانا جامینک . حضرت جلال الدین رومی قدس سره السامی
حقیقہ کی قطعہ مشہورہ سیدر :

آن فریدون جہان معشوق
بس بود برہان ذاتش متشوق

من چہ کویم وصف آن عالی جنابنا
نیست پیغمبر ولی دارد کتبنا

جلد خامس

(عابدین پاتا) مرحومک اریدر .

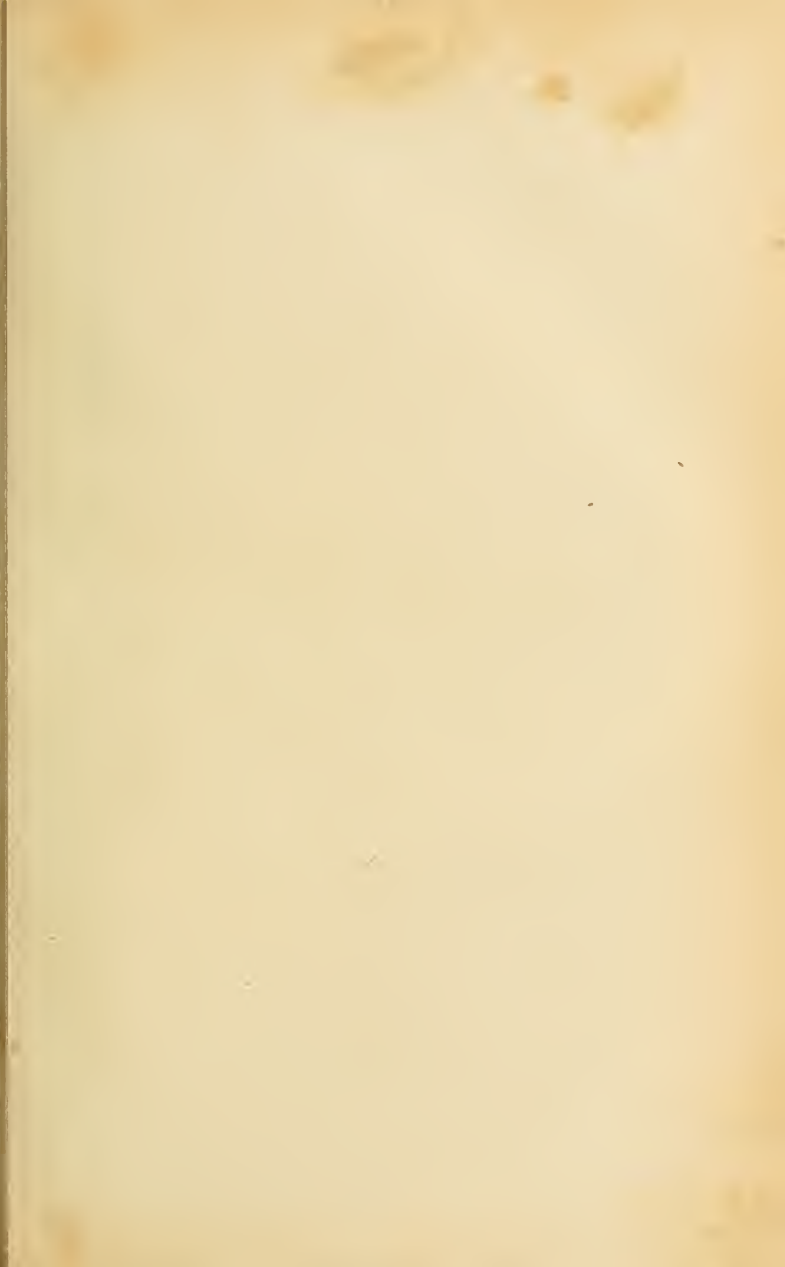
معارف نظارت جلیلہ سنہ فی ۲۸ صفر سنہ ۳۲۴ و فی ۹ نیسان سنہ ۳۲۲
تاریخی و ۳۲ نومرولو رخصتنامہ رسمینہ مستنداً باب عالی جادہ سندنہ

کتابخانہ سیدر

طرفندن طبع ونشر اولنمشدر .

درمعارت — اقدام مطبعہ سی

۱۳۲۶

- ۲ حکیم سنائی رحمه الله عليه حضرت تلمینک بیت شریفنک تفسیرینه دائر در .
- ۷ حدیث شریف تفسیرینه دائر در .
- ۱۳ فخر عالم افندمنز حضرت تلمردن حضرت نائشه نك ایتریکی دیگر بر سواله دائر در .
- ۱۷ پیر مطربك بقیه حکایه سی بیاننده در .
- ۳۱ حضرت عمر رضی الله تعالی عنیه ، رؤیاده برهاتفك تبلیغاتنه دائر در .
- ۳۵ ستون خنانه نك ناله سی بیاننده در .
- ۵۴ حضرت رسولا کرم افندمنك معجزه رسالت پناهیلری بیاننده در .
- ۵۷ پیر مطربك بقیه حکایه سی واکا خبر ایری شمسبی بیاننده در .
- ۷۱ پیر مطربك محض محویت اولان مرتبه مست واستغراقه وارمسی بیاننده در .
- ۸۲ ایکی ملک هر کونکی دعاری بیاننده در .
- ۹۱ خلیفه سخینک قصه سیدر .
- ۹۳ اعرابینک حکایه سی و زوجه سیله فقردن طولانی ماجرا سیدر .
- ۹۸ محتاج اولان مریدلرک مزور اولان مدعی شیخلره الدائمش اولسنک و سائرهنک بیاننده در .
- ۱۰۶ نادرا الوقوع بر اعتمادك تاثیر بیاننده در .
- ۱۰۹ اعرابینک زوجه سنه صبر امرایتمسی و فضیلت فقری قاریسنه سویلمسی بیاننده در .
- ۱۲۰ زن اعرابینک قوجه سنه نصیحت ایلمسنه دائر در .
- ۱۳۱ مرد اعرابی زوجه سنه نصیحت ایلمسنه دائر در .
- ۱۴۱ هرکسك حرکتی اول یردندن درکه او آنده در ؛ هرکس کندی وجودینک دائره سنی کورور . الخ بیاننده در .
- ۱۵۱ زن اعرابی قوجه سنه رعایت اتمسنه و کندی تعریضندن استغفار ایلمسنه دائر در .
- ۱۶۶ نسا مرد عاقله غلبه ایدر و جاهلدن مغلوب اولور بونک حکمتی بیاننده در .
- ۱۶۸ مرد اعرابی زنك طلب معیشت ایچون ملتیمی اوزره کندی فکریفی تسلیم ایلمسی و زنك اول اعتراضی اشارت حق بیلمسی بیاننده در .
- ۱۷۳ موسی علیه السلام ایله فرعون لعین هر ایکسی مشیت و ارادت الهیده مسخر اولدقلرینه دائر در .
- ۱۸۸ اشقیای ایکی جهانك سعادتندن محروم اولدقلری سببنک بیاننده در .
- ۱۹۸ صالح علیه السلام ایله دوه سنی خاتمك حس کوزلری حقیروبی معین کوردکلری بیاننده در .
- ۲۲۳ «مرج البحرین یلتقیان» آیت کریمه سنک معناسنه دائر در .
- ۲۳۶ ولیء کاملک اجرا ایلدیکی کیفیاتی بزده اجرا ایدرز دیه مریدلرک کستاخاق ایلمسی لایق اولمدینی و الخ بیاننده در .

مشنوی

﴿ او نباشد بعدی او باشد می ﴾

﴿ خود می چه بود منم بی مدعی ﴾

« تَبْحِيحٌ » بوجه ایله ملک و کال و یربان کیمسه (بعدی) یعنی بندن صکره اولماز. (می) یعنی بمله اولور. همده بمله دیمک نه دیمکدر؟ بلکه او کیمسه بالاحصا بم! « شَرَحٌ » سلیمان علیه السلام بومناجاتیه ملوک ذی کماله اولان محبتنی و آنلرک کندیسنه منسوبیتنی بیان بیوره شد. بوفادادنده آشکار اولورکه پادشاه عالم پناه اقدمن حضرتلرینه فوق العاده صداقت و عبودیت ایتمک جمله مزه مفروض بر مرتبه فیض بخشادر.

مشنوی

﴿ شرح این فرضت گفتن لیک من ﴾

﴿ بازی کردم بقصهٔ مرد وزن ﴾

« تَبْحِيحٌ » بویفیتک شرحی بیان و تطویل ایتمک فرضدر؛ لیکن بن تکرار اعرابی و آنک زوجه سی حکایه سنه رجوع ایدرم. « شَرَحٌ » جناب مولانا نک ظاهرده شرح مذکوردن حکایه به رجوعی حقیقتده شرح مذکورده دخولی دیمک اولمغله ترک فریضه اولمشدر دنیله من.

مصححی: سلیمان نافذ

در دنجی جلدک صوکی

کونش متواری، حجاب اولنجه به قدر یعنی غروب به قدر حب خیر ایله ربمک
ذکرندن قالمشم . ملک دنیادن واسطه جهاد اولمغله خیر صرف مقامننده اولان
آتلاک تفتیش احواله اولان محبت کبی بر محبت مشروعه بیله کنندی وظیفه
عبودیتنه مزاحم اولدیفنی کوستروب بو باده کی مشکلاتی بیلدیرمکدر .

مشنوی

﴿ چون برو بنشست زین اندوه کرد ﴾

﴿ بر همه شاهان عالم رحم کرد ﴾

« تَرْجِمَانُهُ » چونکه بو غصه دن قاب سلیمان غبار ماسوا قوندی . یعنی قلب عالیبری
مغبر اولدی . جمیع عالم شاهلری اوزرینه رحم ایلدی . « شَرْحُ » سلیمان علیه -
السلام قوت نبوتیله برابر بویله بر وظیفه مشروعه سنی ادا حالنده بیله ذکر
ربدن قالیشدن ، کندیسنی حکومتدن غصه لر ایچنده کورنجه جمیع شاهلره رحم
ایدوب آنلر حقنده بر شفقت عظیمه ارائه ایلدی .

مشنوی

﴿ شد شفیع و کفت این ملک ولوا ﴾

﴿ با کالی ده که دادی مر مرا ﴾

« تَرْجِمَانُهُ » بوسیدن سلیمان علیه السلام شفیع اولوب دیدی : اَللّٰهُمَّ اِنِّیْ اَبُو مَلِكٍ
وَلَوَاۤیِیْ غَیْرِیْلَهٗ بِرِکَالِیْلَهٗ بِرَابِرِیْرِکَهٗ اَوْکَالِیْ سَنَبْکَا وِیْرِدْکَ . [محتاج شرح دکلدرو .]

مشنوی

﴿ هر کرا بدهی و بکنی آن کرم ﴾

﴿ او سلیمانست آن کس هم منم ﴾

« تَرْجِمَانُهُ » بوملک ولوایی هر کیمه ویرر ایسک و او کال کرمی هر کیمه
ایدر ایسک حقیقته سلیمان اودر . و او کیمسه سلیماندر . [محتاج شرح دکلدرو .]

« تَرْجَمَهُ » حضرت سلیمان علیه السلامک بو دعای بخل و حسد دن دکل بلکه ملکه یوز خطر و تهلکه کوز دیکندندر؛ زیرا ملک جهان موبویم سر یعنی باش قورقوسیدر. محتاج شرح دکلدرد .

مشنوی

﴿ یم سر بایم سر بایم دین ﴾

﴿ امتحانی نیست مارا مثل این ﴾

« تَرْجَمَهُ » بالکذ باش قورقوسی دکل [کسر سینله] سر قورقوسی ایله دین قورقوسی ده برابر درکه زم ایچون بونک مثلی بر امتحان یوقدر . [محتاج شرح دکلدرد .]

مشنوی

﴿ پس سلیمان همتی بایدکه او ﴾

﴿ بگذرد زین صدهزاران رنگ و بو ﴾

« تَرْجَمَهُ » ایمدی بر سلیمان همت کر کدرکه ملک دنیانک یوز بیکلرجه رنگ و بویندن کچوب بحق ایفای وظیفه امانت ایده ! [محتاج شرح دکلدرد .]

مشنوی

﴿ باچنان قوت که اورا بودهم ﴾

﴿ موج آن ملکش فرومی بست دم ﴾

« تَرْجَمَهُ » بو قدر قوت ایله که سلیمان علیه السلامده بولنور ایدی . او ملک معهودینک موجی نفسی طوتار ایدی . یعنی ذات نبوتنه نفس آلدیرماز ایدی . « شَرَح » ایما اولنان کیفیت سوره (ص) ک اوتوز برنجی آیت کریمه . سنده در : (اذ عرض علیه بالعشی الصافات الحیاد فقال انی احببت حب الحیر عن ذکر ربی حتی توارت بالحجاب) معنای شریفی : او وقت که او یله دن صکره حضرت سلیمانه صافات الحیاد یعنی اوج آیاغی هوایه قالدیروب بر آباق اوزرنده طورن اصیل کوزل عرب آنلری عرض اولندی . ختام عرضده حضرت سلیمان دیدی :

مثنوی

﴿ رب هب لی از سلیمان آمدست ﴾

﴿ که مده غیر مرا این ملک و دست ﴾

« تَبَجَّجْتُ رَبِّي بِكَامِلِكَ وَقَوْتِي وَرَبِّي دَعَايِي سَلِيمَانَ عَلَيْهِ السَّلَامُ دِنَ كَلَشَدْرِكَ بِوَمَلِكِكَ وَقَوْتِي بِنَدْنِ بَشَقَّةِ سَنَةِ اعْطَا اَيْتَمَهُ! » « شَرْحُ » اشارت اولنان آیت - کریمه سوره (ص) ك اوتوز بشنبجی آیت کریمه سیدر : (قال رب اغفر لی وهب لی مالکاً لاینبغی لاحد من بعدی انک اذ الوهاب) معنای شریفی : « حضرت سلیمان دیدی : الهی ! بکا مغفرت ایت و بکا بر ملک ویر، که بدن صکره بر کیمسه به بر دها اولیه بر ملک ویر ملک اقتضایتمسون . سن ایسه وهاب یعنی غایتله بخشنده کارسک . »

مثنوی

﴿ تو ممکن با غیر من این لطف وجود ﴾

﴿ این حسد را ماند اما آن نبود ﴾

« تَبَجَّجْتُ رَبِّي بِكَامِلِكَ سَنَ بِنَدْنِ غَيْرِي بِهِ بِالْوَلْفِ وَجُودِي اَيْلَمَهُ! بُوْكَلامِ حَسَدِهِ مِشَابَهُ اَيْسَدَهُ حَسَدِ دَكْلَدَرِ . [مَحْتَاَجُ شَرْحِ دَكْلَدَرِ .] »

مثنوی

﴿ نکته لاینبغی میخوان بجان ﴾

﴿ سر من بعدی ز بخل اومدان ﴾

« تَبَجَّجْتُ رَبِّي بِكَامِلِكَ لاینبغی نکتہ سی جانله او قوا! « من بعدی قیدینک » سر و حکمتی آنک بخل و حسدندن بیلمه ! [محتاج شرح دکلدر .] »

مثنوی

﴿ بلکه اندر ملک دید او صد خطر ﴾

﴿ موبو ملک جهان بود بیم سر ﴾

- ﴿ در معنی آنکه هر چه ولی کامل کند مریدانرا نشاید کستاختی ﴾
- ﴿ کردن و همان فعل کردن که حلوا طیب را زیان ندارد ﴾
- ﴿ اما بیمار را زیان دارد و سرما و برف انکودر رسیده را زیان ندارد ﴾
- ﴿ اما غوره را زیان دارد که در راه است که ﴿ لیغفرک الله ﴾
- ﴿ ماتقدم من ذنبک و ماتاخر ﴾

بواب آنک بیاننده در که: ولی کاملک یابدینی شیلری بزده یا بارز دیه مریدلرک کستاخلق ایلمسی لایق اولمایوب همان امر لرینه امثال ایلملری لازمدر. زیرا حلوا طیبیه زیان ویرمز. اما خسته یه زیان ویرر و صغوق و قار یتیشمش اوزومه زیان ویرمز؛ اما قوروغه زیان ویرر. چونکه قوروق هنوز یولده در که قرآن کریمده ﴿ لیغفرک الله ماتقدم من ذنبک و ماتاخر ﴾ بیورلشدر.

بو آیت کریمه سورة فتحک برنجی وایکنجی آیت کریمه سیدر . شویله که : ﴿ انا فتحناک فتحاً میدناً لیغفرک الله ماتقدم من ذنبک و ماتاخر و یتم نعمته علیک و یهدیک صراطاً مستقیماً ﴾ معنای شریفی : « یا محمد! تحقیقاً بزسکا بر فتح مبین فتح ایلدک؛ که متقدم و متاخر کنه کی سکا مغفرت و نعمتی سنک اوزرینه اتمام و سنی صراط مستقیمه اهدا اید. » فتح مبین مکه مکره نیک فتحی مزده سی اولمقابه برابر فتح روحانی معناسنه در. ننه کیم فتح قریب فتح قلبی معناسنه و فتح مطلق فتح باب احادیث معناسنه در که بونلر انجق اهل حقیقت اولان اهل تجلیاتجه معلومدر.

مشنوی

﴿ کرولی زهری خورد نوشی شود ﴾

﴿ ور خورد طالب سیه هوشی شود ﴾

﴿ تَبَجَّزْ ﴾ ، اکر ولی الله بر زهر یسه بال و صفا اولور و اکر طالب ایجه عقل و قلبی سیاه اولور. « شرح » بویتده کی قصد مولانا ماقبل و مابعدی دلالتیه اکلایله جفندن ایریجه تشریحنه حاجت یوقدر .

مشنوی

﴿ کرچه آنجا اوکزند جان بود ﴾

﴿ چون بدینجا دررسد درمان بود ﴾

« تَبْحِيْرٌ » کرچه برشی او محله جانه ضرر اولور، اما بوحله یتیشسه درمان اولور . [محتاج شرح دکدر .]

مشنوی

﴿ آب درغوره ترش باشد ولیک ﴾

﴿ چون بانکوری رسد شیرین و نیک ﴾

« تَبْحِيْرٌ » صو ، قوروق مرتبه سنده ایکن اکشی اولور ؛ فقط یتیشمش اوزم درجه سنه کسه شیرین ولطیف اولور . [محتاج شرح دکدر .]

مشنوی

﴿ باز درخم او شود تلخ و حرام ﴾

﴿ در مقام سرکیکی نعم الادام ﴾

« تَبْحِيْرٌ » طاتلیق مرتبه سنه کلش اولان اوزوم کوب ایچنده تکرار شراب حالنه کلوب آجی و حرام اولور ، اما سرکه لک حالنه کلدکه (نعم الادام الحل) حدیث شریفی موجبجه نه کوزل قاتیق اولور . « تَبْحِيْرٌ » افعال واقوال نیات فاسده اوزرینه صادر اولور ایسه حرام وزیان وا کر ارادات- ربانیه ، شریعت مطهره یه مطابق بر صورتده واقع اولور ایسه ثواب وانعام اولمش اولور .

ظهوری حاضر ایکن بالعکس حرامدن اجتناب ایدن وظلمت دنیاده اوامر ربانیه بی مشعله اتخاذا ایله انجق او انوار التنده حرکت ایدن مردان خدا ایچون حدود وجه شرعیسی دآره سنده استعمال قیدیه مفیددر .

مشنوی

﴿ درمقامی هست هم این زهر مار ﴾

﴿ از تصارف خدای خوشکوار ﴾

« تَرْجِمَانُ » شومعه و دزهر مار بیله بر مقتضای تصارف و حکم ربانیه بر مقامده خوشکوار ولذیددر . « شَرْحٌ » اطبای حاذقه تاخ اولان علاجری و بعضاً جزئی صورتده زهر مؤثری بیله استعمال و مریضی خوش حال استکلری حاله یا خالق کائناتک مرحمت و حکمنی شرفعلق ایدنجه بطریق اولی الک عظیم اکدار و غمومی ازاله و تصارف و حکم صمدانیه سیله مقید و بسته اولان اهل حالی اضطرابادن آزاده ایلر .

مشنوی

﴿ درمقامی زهر و درجایی دوا ﴾

﴿ درمقامی کفر و درجایی روا ﴾

« تَرْجِمَانُ » بر مقامده اولان شی زهر، دیگر بر محله دوا؛ بر مقامده کفر اولان شی، دیگر بر محله جائز حکمنده در . « شَرْحٌ » سبق ایدن بیت شریفک شرحنده ایما اولندینی اوزره چوق زهر لر واردرکه اطبای حاذقه جزئی بر مقدار استعمالیه خسته به دوا و بر صره واردرکه شدت ضرورتدن بر اسیرک کفری ده روا اولور . مثلاً بر مؤمن هیچ بر خوف و جبرالتنده اولدینی حاله معاذالله تعالی « بن مؤمن دکم . » دیسه عظیم بر کفر اتمش و کندینی دارینده بر باد ایلمش اولور، اما کفار التده اسیردوشرده ایمانی انکار اتمزایسه قتل و اعدام اولنه جنفی قطعاً اکلا دینی حاله ایمانی موقتاً ستر ایتمک کبی ظاهر بر کفرک موقتا اختیاری شرعاً ضروری و بر مؤمنک حیاتی حفظ ایلمک کبی اسلامیتده بر امر مقتضیدر .

اول ذات اجل و اعلا که سزى چاموردن خاق ايلدى. صکره بر اجل تعين بيوردى. اجل مسمى ايسه نزد کبرياسنده در. بدمه سز شک و شهه ايدر سکر. يوم قيامت و بوکي احوال غيبه و روحانيه دن. « اجايندن قيامت معناسنه اولان اجل مسمى به حق تعالى حضرت تلرندن غيرى کيمسه مطلع اوله ماز.

مشنوی

﴿ این شنیدی موبمویت کوش باد ﴾

﴿ آب حیوانست خوردی نوش باد ﴾

« تَرْجِمَه » بو حکمتی ایشدکسه جمیع مویک کوش و سمع اولسون؛ ایشته بوکلام بر آب حیاتدرکه سن ایچدک ! سکا عشق اولسون! « شَرْح » بحر شیرین و بحر تلخ معنویدن حاصل اولان نتایجک ظهورینی و اجل مسمانک احوالی اکر استعداد و دقت ایله فهم و استماع ایتدکسه آفرین و حق سکا معین و کافه احوالک حکمته قرین اولسون .

مشنوی

﴿ آب حیوان خوانمخوان این راسخن ﴾

﴿ روح نویین درتن حرف کهن ﴾

« تَرْجِمَه » بومعنایی آب حیات تسمیه ایت و بوکا سوزدیمه! بومعنایی بی اسکی حروفک بدننده یکی روح کور! [محتاج شرح دکادر] .

مشنوی

﴿ نکتته دیگر توبلشنو ای رفیق ﴾

﴿ همچو جان او سخت پنهان و دقیق ﴾

« تَرْجِمَه » ای رفیق! ایشته سکا بشقه بر نکتته و حکمت دها! ایشیت که اونکتته جان کبی غایت کیزلی دقیقدر. « شَرْح » حکمت آمیز اولان کد دقیق نکاتدن بری دنیا به متعلق لئانذ، خام اولان انسانلرا یچون غایت مضروانندن انواع مشکلاتک

مشنوی

﴿ سالها باید که اندر آفتاب ﴾

﴿ لعل یابد رنگ رخشانی و تاب ﴾

« تَرْجِمَهُ » اعل دنیان جوهر پارلاقنی. پارلاق رنگنی الہیلمک ایچون سنلر لازمدرکه آفتابک پرتو و تربیه سنده بولنسون! « شَرْحُ » معتبر و قیمتمدار اولاق ایستین انسان امور خیریه نک اجر اسنده جهد فراوان ومدت مدیده و بلدکه همیشه طریق مساعیده اقدام تام ایدر؛ زیرا عالی و باقی اولان سعادتلر علی الفور دکل طول و دراز جاری اولاجق عبادات و خدمات ایله کنندینی ابراز ایلر. لعل دینان کوهر کنندینه مخصوص اولان رنگ و نابی بولق ایچون شعاع خورشیدک شدت حرارتنه و اعصار و دهورک مرورینه محتاجدر.

مشنوی

﴿ باز ره در دوماه اندر رسد ﴾

﴿ باز تا سالی کل احمر رسد ﴾

« تَرْجِمَهُ » تکرار ایده لم-بزه ایکی آیده یتیشیر. قرمزلی کل ایسه برسنده یتیشیر. « شَرْحُ » افعال خیریه و آنلرک احسابی مراتب عظیمه و کثیره به منقسمدر؛ بناء عابه بعضیسی مدت قلیلهده و بعضیسی ازمنه مدیدهده ظهور ایدر.

مشنوی

﴿ بهر این فرمود حق عزوجل ﴾

﴿ سورة الانعام در ذکر اجل ﴾

« تَرْجِمَهُ » بوندن طولای درکه حق تعالی عزوجل حضرتلری سورة الانعامه اجلک ذکرنده اولان آیت کریمه بی بیان بیوردی. « شَرْحُ » اشارت اولنان آیت کریمه سورة الانعامک ایکنجهی آیت کریمه سیدر: (هو الذی خلقکم من طین ثم قضا اجلاً واجل مسمى عندهم اتم تموتون) معنا، شریفی: « کندیدر

و آیلردن صکره کئندنده پیدای اولور و دیگرینه وفاتسندن صکره وخامت حرام
مزارینک دیندن اظهار اندام ایدر. «**شرح**» فعل حرامی ارتکاب ایدنلر درجه
درجه وخامتی کوررلر. عذاب دهادنیاده ایکن کوروب جزادیده اولانلر نسبة
ینه بختیارو بعض مرتبه نائل عفو جناب کردار اولور؛ اما دنیاده اصلا جزا کورمه یئر
اکشدیدمهم اولوب مظهر اولوب عفو اولدقلری جزا کورماملریله مثبت ومبرهندر.
انلر محل توبه ومکان استغفار اولمیان قبرده وعلی الخصوص یوم قیامتده دنیاده
ارتکاب ایلدکلی حراملرک عذاب وعقابی چکوب گرفتار خیت وخسران
ومضمحل وبی درمان اولورلر.

مشنوی

﴿ دردهندش مهلت اندر قهر کور ﴾

﴿ لابد آن پیدا شود یوم النشور ﴾

«**تبیح**» بعضاً مرتکب حرامه قهرک دیننده مهلت ویررلر ایسهده
او حرامک نتیجه سی حشرکوننده لابدید او ظاهر اولور. «**شرح**» فعل حرامی
مرتکب اولان کیمسه ظن ایتمسونکه برچوق مدت کچوب گرفتار عذاب وجزا
اولدیفندن جزای فراموش اولمش وکندی قورتولمشدر. خیر! اونودلماز.
جراسز قالماز، زیرا قدرت و عدالت کبریا انسانلره مخصوص اولان نواقصدن
منزه ومبرادر.

مشنوی

﴿ هر نبات وشکر را در جهان ﴾

﴿ مهلتی پیداست از دور زمان ﴾

«**تبیح**» هر نبات وشکر ایچون جه-انده دور زماندن بر مهلت پیدا
وموجوددر. «**شرح**» «مضرو مفید مرتکب حصولی ایچون بر زمان مقدر اولدیفنی کی
انسانلرکده مزرعه دنیاده اکلکلی ای کتوتخم عملک نتیجه سی ایچون بر زمان
مقدر واردرکه ایشته اوزمانده هر کس ایشلدیکی افعال حسنه وقیحه نک مکافات
یا مجازاتی کورور. امور اوقاته مرهوندر کلام عالیسندن مقصدهده بودر.

مشنوی

﴿ وان دکررا درکلو پیدا کند ﴾

﴿ وان دکررا در بدن رسوا کند ﴾

« تَرْجَمَةٌ » او چنجی مرتبه ده عقلی بر کیمسه ده زهری یعنی شیء محرمی
دها بوغازنده ایکن طانیوب اخراج ایدر . دیگر بر احمقک ایسه بعدالاکل
مضرانی بدننده هویدا وکندینی رسوا ایدر . [محتاج شرح دکلدرو.]

مشنوی

﴿ وان دکررا در حدت سوزش دهد ﴾

﴿ ذوق آن زخم جگر دوزش دهد ﴾

« تَرْجَمَةٌ » واول دیگر نادانه اکل ایتدیکی زهرلی شکر قضای حاجتد
ایکن آتش ویرر وانک ذوق صوریسی جگر دایچی یاره ویرر . « شَرْحُ
احق کیمسه مثلاً ابتلای فحش وزنا وادمان خمرکی محرمانک نتایج . مؤله سنی در حال
حس ایدمز ایسه ده آثار قبیحه سی ظهوره کلوبده قضای حاجت ایدر کر
سبیلنک یاندیفنی و تنفس ایلر ایکن جگرینسک دلندیکنی حس وکندینی افتاده
چرکاب ذلت ایلر . خصوصیه زانی زنانک وخامتی ایتدالرده هیچ اکلامار
ایکن صکره کندیسندن حاصل اولان ولد زنالری اوکنده محزون ومغموم کورونج
وزانیه نك ناوسسزقله حال پرملانی مشاهده وخلقک طعن و تعییبنی تفکر
و غضب ربانی بی تأمل ایدنجه جگری پر خون وخراب و دنیسانک لذاذی بی
کندیسی ایچون محو و نایاب اولور .

مشنوی

﴿ وآن دکررا بعد ایام وشهور ﴾

﴿ وآن دکررا بعد مرک از قعر کور ﴾

« تَرْجَمَةٌ » دیگر بر نادانک اکل ایلدیکی حرامک وخامتی چوق کونند

شکر ایچنده زهر کیزلنمش اولور. « **شترج** » جناب مولانا بوراجقده دیکر بر بحث عالی یه نقل کلام ایدوب بیورمشدرکه: بحر شیرین وتلخک مظهر لری بشقه اما بونلری درک وفهم ایتمک مشکل وعسرت بخشادر. چونکه صورتی کوزل دابر بر انسانک اخلاقی چیرکین وپرکین اوله بیلیر و صورتہ اعتماد اولندیغی حالده عکسی ظهور ایدر؛ نسکم جوق اجزا ظاهرده شیرین ولذت نما وباطنده رنج والم افزادر. بو سببندرکه دریای بی انتهای عرفان فنخر عالم علیه الصلوة والسلام افندمن حضر تلی مناجات صورتیله دیرلر ایدی که: (اللهم ارنا الاشياء کما هی) یعنی: «الهی مرحمت ایدوب بزه اشیا بی اولدقلری کبی کوستر».

مشنوی

﴿ آنکه زیرکتر شود بشنا سدش ﴾

﴿ واندرک چون بر لب و دندان زدش ﴾

« **ترجمانه** » زیرکتر یعنی یک عقلی اولان کیمسه ایچنده زهری بولنان طائیلانی تجربہ دن اول طائیش اولور. دیکر زیرک بر کیمسه ده دوداغنه و دیشنه طوقندیره رق طائیر [محتاج شرح دکلدور .]

مشنوی

﴿ بس لبش ردش کند پیش از کلو ﴾

﴿ گرچه نعره میزند شیطان کلو ﴾

« **ترجمانه** » او عاقل، شکرلی زهری دوداغنه دکبیردیکی وقت زهرلی اولدیغی طائیدیفندن آنی دوداغی بوغازندن اول رد ایدر؛ گرچه او صروده شیطان نعره اوروب اکل ایدیکز دیر. « **شترج** » زیرک کیمسه مثلا بیلیمکسزین برمال حرام، یا خود فعل محرمه تقرب ایده جک اولسه انک موهبه قدرت. ازلیه اولان ذائقه سی انی دها بوغازینه قدر کورتورمه دن اول باذن خدای متعال طائیروب اکل واجرا سندن اول منع و رد ایدر. گرچه او صروده شیطان لعین محرماندن منبعث اولان لذائذی بیک نوع تزینات ابلیسانه ایله تزین ایدر.

مشنوی

﴿ تلخ شیرین زین نظر ناید بدید ﴾

﴿ از در یچه عاقبت دانند دید ﴾

« تَرْجَمَه » آجی ، طاتلی بو نظر ظاهر دن محسوس اوله ماز ؛ اهل بصیرت بونلری عاقبت اندیشی پنجره سندن کوره بیلیر . « شَرَح » مادی اولان تلخ و شیرینک فرقی لسان و دماغ ظاهری واسطه سیله معلوم و بدیهی اولور ، امانه معنوی اولان تلخ و شیرینی یعنی اخلاق مقبوله ایله اخلاق ذمیمه بی بوظاهر لسان ایله حس ایتمک و بوضوری کوزله کورمک محال اولدیغندن اهل عرفان بو ایکی ضدی در یچه معنیدن رؤیت و مضر و مفیدی تفریق و کندیلرینی بحر حکمته غریق ایدر لر .

مشنوی

﴿ چشم آخر بین تواند دید راست ﴾

﴿ چشم آخر بین غرورست و خطاست ﴾

« تَرْجَمَه » عاقبت کورن کوز طوغری کوره بیلیر ؛ اما حیوانلرک باغلان دینی آخوری کور یچی اولان کوزک حالی غرور و خطادر . [مصراع اولده کی (آخر) خانک کسر یله عاقبت و ایکنجی مصراعده کی (آخر) خانک فتح یله حیوانلرک باغلان دینی آخور دیمکدر .] « شَرَح » عاقبت اندیش اولان و آخرت و عقبایی پیش نظره آلان اهل بصیرت دریای شیرین و تلخی و اعماق استقبالی معنأ فهم و رؤیت ایده بیلیر ؛ اما حیوانلرک آخوری کبی ملونات ایله مملو بولنوب دنیانک صرف مادیاتی کورمکه انه انک ایدن نادان مظهر جور و خسران اولور .

مشنوی

﴿ ای بسا شیرین که چون شکر بود ﴾

﴿ لیک زهر اندر شکر مضر بود ﴾

« تَرْجَمَه » بک چوق صودی طاتلی شنیلر واردر که شکر کیدر ؛ لکن

اولان اخلاق افعال مقبوله حسب البشریه سینهلرده بولنان کینه و خصوصتاری محو وازاله و آب زلال الفت وانسیقی قلوبه اجرا و-الله ایلمر.

مشنوی

﴿ موجهای جنک بر شکل دکر ﴾

﴿ مهر هارا میکند زیر وزبر ﴾

« تزجیمه » جنک و نزاع طالعگیری ده شکل دیگر اوزره مهر و محبتاری آلت ، اوست ایدر . [محتاج شرح دکدر .]

مشنوی

﴿ مهر تلخانرا بشیرین میکشد ﴾

﴿ زانکه اصل مهرها باشد رشد ﴾

« تزجیمه » محبت آجی اولان احوالی طاتلی جهته چکر؛ زیرا محبتلرک اصلی رشد و هدایت وخیر و مروندر . [محتاج شرح دکدر .]

مشنوی

﴿ قهر شیر ینرا بتلخی میرد ﴾

﴿ تلخ باشیرین کجا اندر خورد ﴾

« تزجیمه » قهر و عداوت طاتلی بی آجی جهته کوتوروب آجی یایمق ایستر . حالبوکه آجی طاتلی ایله زرده هم بزم امتراج و مؤنست اولوز؛ « شترنج » محبت وانسیته و یا قهر و عداوته برغالیته مطلقه اعطا اولنمدی؛ او یله اولیدی و بری برینک ضدی یارادلییدی نه طاتلی ونه آجی قالمش و ایکسیده محو اولمش اولور ایدی؛ بناءً علیه بحر شسیرین ایله بحر تلخک بری برینه امدیسی مغایر عدالت و دنیا ده ایکسینک بولنسی محض حکمندر .

مشنوی

﴿ هر دو بر هم میزند از تحت و اوج ﴾

﴿ بر مثال آب دریا موج موج ﴾

« تَجَمُّعٌ » هرایکسی بری برینه اشاعیدن، یوقاریدن اورر لر. آب دریا نك طالعہ، طالعہ اوله رق چارپشدینی کی!... « شَرَحٌ » اخلاق مقبوله ایله اخلاق ذمیمه اصحابی دنیاده امواجك زیر وبالادن چارپشدینی کی مردم مصادمه حالنده در.

مشنوی

﴿ صورت بر هم زدن از جسم نك ﴾

﴿ اختلاف جانہا در صلح و جنك ﴾

« تَجَمُّعٌ » بونلك تنكناى جسمانیته یكدیكریله چارپشمسك صورت و مثالی جانلك صلح و جنكده اولان اختلافی اثریدر. « شَرَحٌ » اجسام وابدانك ظاهر اولان اختلافات و اتفاقاتى جانلك صلح ویا جنكده بولمسنندر؛ زیرا تقابل تجلیات اسما ایله سریان عدل و مرحمت الہیہ کی بر حرکت بالغه اقتضاسی بعض جانلر اسما لطیفه وجمالیه وبعضیسی اوصاف قہریه وجمالیه مظهر اولدقلرندن جسملرینكده بری بریله اختلافاتی ضروریدر. شوقدر كه عقل جزئی بویله عمیق حکمتلك حلقه غیركافی اولدیغندن عقل، حکم و خفایای جناب رب عزته و اعماق روحانیه مصادف اولنجه اكا لایق اولان کیفیت اظهار عجز وعبودیت و حیرتدر.

مشنوی

﴿ موجهای صلح بر هم میزند ﴾

﴿ کینها از سینها بر میکند ﴾

« تَجَمُّعٌ » صلح طالعہ لرینی بری برینه اورر، سینلردن کینه لر ایله خصوصتلمری قویاروب ازاله ایدر. « شَرَحٌ » دریای بی انتهای لطف وجمالدن ظلم و بارز

مشنوی

﴿ همچو نانکه آید در وشبه ﴾

﴿ مختلط چون میهمان یکشبه ﴾

﴿ ترجمه ﴾ گردانگده دیزلمش اینجی به بکزر که بعض سیاه وعادی طاشسارایله مختلط بولنور ایسه ده بواختلاط بر کیجه جک مسافر کییدر که صباح اولنجه مفارقت ایدر . « شرح » بر گردانگده اینجینک بعض عادی طاشسار ایله برابر بولنسی موقت بر کیفیت اولدینی کبی اهل نورك بورباط بی ثبات - دنیاده تلاق ایتماری ده موققدر . آفتاب حقیقت عالم عقباده تمانیله ظاهر و سرنما اولنجه بوایکی صنف آریایر و اهل نور جنته و اهل نار جهنمه داخل اولور .

مشنوی

﴿ بحر را نمیش شیرین چون شکر ﴾

﴿ طعم شیرین رنگ روشن چون قر ﴾

﴿ ترجمه ﴾ دکزک یاریسی شکر کی طائیدر . طعمی ده شیرین در . رنگی ایسه آی کبی بارلاقدر . « شرح » اخلاق حمیده ایله اطوار ذمیمه اصحابی دنیاده مانند بحرین اولوب بری شیرین و نافع و ماه کی صاف و لامعدر .

مشنوی

﴿ نیم دیگر تلخ همچون زهرمار ﴾

﴿ طعم تلخ و رنگ مظلم قیراور ﴾

﴿ ترجمه ﴾ دیگر نصفی بیلانک زهری کبی تلخ و آحیدر ، طعمی تلخ و رنگی زفت کبی مظلم و سیاهدر . « شرح » اخلاق ذمیمه اصحابی بر بحر در که ، صوبی زهر کبی آجی و رنگی مظلم و حاللری دنیدر . انلره یقین بولنق گرفتار سم و الم اولقدر .

مشنوی

﴿ اهل نار و خلدرا بین همدکان ﴾

﴿ در میان شان برزخ لایبغیان ﴾

﴿ تَرْجِمَانُ ﴾ اهل نار ایله اهل خلد یعنی اهل جنته باق کور که بونلر همدکاندر . یعنی بر محل و دستگاهده در . بونکله برابر اور تالرنده بربرزخ و مانع اولدیقندن بونلردن بری دیگرینک مرتبه سی تجاوز ایتمز . « شَرَحْ » اهل جنت اولان مؤمنین و اخلاق حمیده اصحابیله اهل جهنم اولان مشرکین مفسدین جمله سی رمدت معینه ده دستگاه دنیاده برابر بولنور لر ایسه ده حکمت ربانیه بونلری مزج ایمیوب خلوق و اهل دین بشقه و کفار و متکبرین بشقه در .

مشنوی

﴿ اهل نار و اهل نور آمیخته ﴾

﴿ در میان شان کوه قاف انکیخته ﴾

﴿ تَرْجِمَانُ ﴾ اهل نار و اهل نور ظاهراً بری برینه قاریشمش . فقط میانلرنده قاف طغانی قائموب پیدا اولمشدر . « شَرَحْ » قاف طغانی ظاهرده کورینور بر طاع دکادر . انجق اهل نار ایله اهل نور کیک وجود اولسنه مانع اولان حکمت ربانیه طاغیدر .

مشنوی

﴿ همچو درکان خاك و زر کرد اختلاط ﴾

﴿ در میان شان صد بیابان ورباط ﴾

﴿ تَرْجِمَانُ ﴾ طوبراق و التون کبی که معدنده اختلاط ابتدی ؛ اما بیلرنده یوزلرجه بیابان و کار و انسر ایلر واردر . « شَرَحْ » معدنده التون جوهری ذراتیله عادی طوبراق ذراتی مختلط و برابر ایسه لرده حقیقتده قیمت و مرجملری بشقه و بری برندن جدادر . كذلك احق و بد اخلاق ، خلوق و اهل عرفان ایله کرچه دنیاده برابر بولنور لر ، اما حقیقتده آریدر .

مشنوی

﴿ پیر خرنی جمله کشته پیر خر ﴾

﴿ از رویای چشم و کوش همدگر ﴾

« تَبَجَّحْتُمْ » خریدنی پیر عقلی صاتون آلیجی اولمدیلر ؛ بلکه پیر خریدنی پیر جمله طالب اولدیلر و بوده بری بریلرینک کوزینه و قولاغنه ریا ایلملرندن ناشی اولدی. « شَرَحْ » بری برینک کوز و قولاغنه ریادیمک یکدیگریسه یالاندن حسن حال کوسترمک و ایشتریمک دیمکدر .

مشنوی

﴿ از بهشت آوردن یزدان بندکان ﴾

﴿ تا نماید شان سقر پروردکان ﴾

« تَبَجَّحْتُمْ » حق تعالی حضرتلری برای ارشاد جنتدن دنیا به بندکان یعنی انبیای- ذیشان و اولیای کرام کتیردی ؛ تا که جهنم ایچون بسلمش اولانلری انلره ارائه ایسون . [محتاج شرح دکدر] .

﴿ در بیان معنی مرصع البحرین یلتقیان ﴾

آنک معناسی بیاننده در : « حق تعالی حضرتلری قران عظیم الشانده (مرصع البحرین یلتقیان) بیورمشدر . بو آیت کریمه سورهُ رَحْمٰنْ اَوْن طَقُوْزِ نَجْی ایله یکرمنجی آیت کریمه سیدر .

شویله که : (مرصع البحرین یلتقیان بینهما برزخ لایسغیان فبای آلاء ربکما تکذبان) معنای شریفی : الله تعالی حضرتلری ایکی دریایی یکدیگریسه ملتقی اوله رق صالی ویردی . بینلرنده بربرزخ و حاجز اولدیغندن ریسنی دیکریسه غایبه ایله خاصیتنی ابطال ایده من . بناءً علیه ای انس و جن طاقه لری ، ربکذک هانکی نعمتلریفی تکذیب ایدرسکمز ؟ ذکر اولنان ایکی دریادن مقصد نه اولدیغنی جناب مولانا ایبات آیه ایله تفسیر بیورمقده در .

« تَرْجِمَهُ » انلك اللرى اكرى، اياقلى اكرى، كوزلى اكرى، محبتلى اكرى، صالحلى اكرى، غضبلى ده اكرى ايدى. « شَرِّحْ » عقل ديركه: قوم نمود هيج شاين كرىه ميدركه كرك حالات و حرکات ظـاهره، كرك احوال و حسيات باطنه لرى معوج و سقيم و هر ايشلى مضر و و خيم ايدى. سو اخلاقلى او راده و وار مشدر كه محبت و صلح و بلكه خشم و غضبلى بيله حيله و دسيسه يه مبتنى و هر حاللى شخصلى كې سقىلى و اكرى و دنى ايدى .

مثنوى

﴿ ازبى تقليد و ازرايات نقل ﴾

﴿ پانهاده بر سراين پير عقل ﴾

« تَرْجِمَهُ » تقليد ارقه سندن و نقل سنجاقلى رينه اتباعدن طولايى پير عقلك سر سعادتنى اياق آلتنده بر اقدىلر . « شَرِّحْ » قوم نمود آبا و اجدادينه تقليداً و جهالتلى رينه رعايةً ديرلر ايدى كه : بز بويله يكي شيلر ايستمز و آنا و اجداد جاهله من عادتلى خارجنده اولان يكي تربيه لره و اعتقاد لره اهميت و بر ميزه ايشته بو بر عنادايه سلامت و سعادتى ارائه ايدن و عقل كلدن منيمت اولان اخلاق بمدوحه او زرينه تقليد و رسم صرفدن عبارت اولان راي باطللى ريني تقديم ايله حقيقى پامل و كندىلر ينى دارينده اضمحلال ايديلر . اقوام جاهله نك تقليد اباطيله اولان صورت اسارتلى سورة بقره نك يوزيتمشنجى آيت كرىه سنده كوريلور . شويله كه : (واذ ايل لهم اتبعوا ما نزل الله قالوا بل نتبع ما الفينا عليه آباءنا و اولولكان آباؤهم لايه قلوبك شيئاً و لا يهتدون) معنای شريفى : « و او وقت كه اهل شمره دينير، الله تعالى حضرت تلى رينك انزال بيورد ينى قرآن عظيم الشانه اتباع ايديكز ؛ شوكا جواباً ديديلر ، بز اكانابع اوليزه . بلكه تابع اولور ز شول شينه كه بدرلر يمزى انك او زرينه بولدق . عجايب درلى هيج برشى تعقل ايده من و طوغرى يولى بيله من رسه ده مى آنره تابع اوله جقلىر ؟ بو حكمت جليله قرآنيه يه اتباعاً لازم كلير كه انسان دائماً طوغرى يولى سلامت و سعادتى صورت مشروعه ده تحرى ايتسون و ديمسون كه بن آبا و اجداد مدن بويله بولدم ؛ بويله كیده حكيم ؛ زيرا نور ميدانده طور رايكن ظلمته ميل ظلم اولور .

مشنوی

﴿ بردم و دندان سگسارانه شان ﴾

﴿ بردهاز و چشم کزدم خانه شان ﴾

﴿ ترجمہ ﴾ انلک صانصارہ بکزمین قویروغی و دیشی اوزرینہ می اغلارو بونلرک عقرب خانہ سی اولان آغز و کوزلری اوزرینہ می کرہ ایلر سگ؟ [سگسار، باش، آغز و دیشلری کلبہ بکزر بر حیواندر .] « شرح » دم و دندانن و عقرب خانہ سی اولان آغز و کوزدن مقصد، اخلاقی و اطوار ذمیمہ نک انواعیدر کہ اصحابی شایان کریہ مرحمت اولمدیغنی بیان وایتان ایلر .

مشنوی

﴿ برستیز و تسخر و افسوسشان ﴾

﴿ شکر کن چون کرد حق محبوسشان ﴾

﴿ ترجمہ ﴾ انلک نزاع و طعن و استہزا و افکر باطللری اوزرینہ می اغلار سگ؟ شکر ایله! اللہ تعالیٰ حضرتلرینہ کہ انلری محبوس خاک-سیاہ ایتدی . « شرح » بودہ عقل طرفندن حضرت صالح علیہ السلامک شخصیت جایاہ . نویہ سنہ خطاب و بیاندردک : قوم نمود غایت عنود و چرکاب طعن و استہزا ایله آود اولسی حسیدلہ عدالت-ربانیہ آنلری زندان قہرا بچرہ القا ایلمسندن حزن و فریاد دکل ، بالعکس عرض شکر و اظہار مسرت ایتمک لازمدر . قرآن عظیم الشاندہ بیوریلورک : (فقطع دابر القوم الذین ظلموا و الحمد لله رب العالمین) معنای شریفی : « ایمدی کسدی-اول قومک ارقسی کہ ظلم ایدر لر ایدی حمد و ثنا اولسون عالملرک ربی و تربیہ حیسی اولان اللہ تعالیٰ حضرتلرینہ . »

مشنوی

﴿ دستشان کثر پایشان کثر چشم کثر ﴾

﴿ مہر شان کثر صاحبشان کثر خشم کثر ﴾

کورمدیکی و بلکه شایسته جزا ایدلیدیکی بعض انسانلره آجیورومعاوتده بولنیور؛ بالعکس قابی غلیظ و بی رحم اولان کیمسه لر بر آدمک جزئی اولان قصورینی حسب الانسانیه عفو ایتمک و علیهنده بولنماق عقلاً مقتضی ایکن بواقضایی قبول ایتمیوب برسوق درون ایله صاحب قصور عد و ظن ایله کلری آدمک علیهنده بولنیورلر . بومشکلاتدن، بوخطار دن قور تولق و طوغری بریوله بولمق اوزره عقل و قابی شریعت مطهره نك احکامنه رام یعنی شریعت غرامحت امر ایستدیکی حالده مرحمت ایتملی ترتیب جزا ایدلیدیکی یردهده منصفانه جزا ویرملی !

مشنوی

﴿ برچه می کربنی بکو بر فعلشان ﴾

﴿ بر سپاه کینه بد نعلشان ﴾

﴿ تَجْمِیهُرٌ ﴾ « عقل ، حضرت صالحه دیر: نه ایچون اغلارسک؟ سویله! انلرک افعال قیبحه لری و بدروش اولان کینه لری جنودی اوزرینه می اغلارسک؟ » ﴿ شَرِّحٌ ﴾ « افعال قیبحه و مانند جنود کین اولان حرکات ناجا و جفسا پیمالری اوزرینه می اغلارسک؟ محقق دکلیدرکه بوقوم هلاک اولمامش اولیدی ظلمه دوام و برچوق بیچارگان بی امن و امان ایدرلر ایدی؟ »

مشنوی

﴿ بردل تاریک پرژنکارشان ﴾

﴿ برزبان زهر همچون مارشان ﴾

﴿ تَجْمِیهُرٌ ﴾ « انلرک پاس ایله طولو اولان دل تاریکلری اوزرینه می اغلارسک؟ انلرک بیلان کبی زهرلی لسانلری اوزرینه می کر به ایلسک؟ » ﴿ شَرِّحٌ ﴾ « بینه عقل دیر: بر انسانک موتی حائزده اخلاق مقبوله و حرکات معدومه سی خاطره کتیریلیر . و مفارقتدن حزن و الم حس اولنور ؛ حالبوکه سنک اغلامق ایستدیکنک قوم نمودک اخلاق مقبوله سی اولمق شویله طور سون قلب و عقللری پرژنکار و لسانلری مار زهر بار ایدی؛ شمدی بویله بر قوم حرونک معدوم اولمسندن طولایی کر به ایتمک انلرک ایرات ایده جکی مضرائک دوام و تجردینی ایستمکدر . »

مشنوی

﴿ بازاندر چشم و دل او کریمه یافت ﴾
 ﴿ رحمتی بی علتی در وی بتافت ﴾
 ﴿ تَبَجَّيْمُ ﴾ تکرار صالح علیه السلام کوز و قلبنده کریمه و رقت
 بودی؛ سببش بر رحمت حضرت صالحه ظاهر اولدی. [محتاج شرح دکلدرو.]

مشنوی

﴿ قطره می بارید و حیران کشته بود ﴾
 ﴿ قطره بی علت از دریای جود ﴾
 ﴿ تَبَجَّيْمُ ﴾ شو حالله برابر حضرت صالح علیه السلام مبارک کوز لرندن
 قطره یا غمگده ایدی اما نه قطره! دریای جود رحماندن سببش علتسز قطره. ایسته
 کن دیسیده بو حالدن حیران اولمش ایدی. ﴿ شَرَحُ ﴾ اول قوم ناپاک شایان هلاک
 اولدقلری ادله عقلیه صحیحه ایله حضرت صالح علیه السلام نزدنده تحقق ایتدیکی
 حالده کمال رفته مبارک کوزندن سرشک تَأْتِرُکْ آق دینفی کورنجه کننیده حیرتده
 قالدی؛ فقط بو قطره نک اصلی، دریای جود صمدانیدن اولدینفی کلا دی.

مشنوی

﴿ عقل او می گفت کین کریمه زچیت ﴾
 ﴿ بر چنان افسوسیان شاید کریست ﴾
 ﴿ تَبَجَّيْمُ ﴾ حضرت صالح علیه السلام عقلی دیر ایدی که بو کریمه
 و کوزیاشی ننددر؟ بو کبی باطل و مستهزیلر اوزرینه اغلامق لایقمیدر؟ ﴿ شَرَحُ ﴾ غایت
 دقت اولسه حق کیفیتنددر که: احوال عظیمه ده قلب ایله عقل توافق
 ایتیور. مثلا قلبی رقیق و رحیم اولان ذات ولو عقلنک شایان رقت و معاونت

صالح علیه السلام بیورمشلر : غم میانه دن رفع و یاره محو و دفع اولسه غم و کدورت دکل بالعکس باعث حظ و مسرتدر. حقیقت بویه ایکن بن نه ایچون عین زخم و یاره اولان بوقوم حرون اوزرینه اسف ووقتی نابمحل حزن حاللریه ضایع و تلف ایدهیم ؟

مشنوی

﴿ روبر خود کردو بکیفت ای نوحه کر ﴾

﴿ نوحه ات رامی نیر زندان نفر ﴾

« تَبَجَّهْ » یوزینی کندیسنه چویروب دیدی : ای نوحه کر اولان صالح ! او قوم ظالم سنک نوحه و فریاد که لایق اولمازلر. « شَرِّحْ » انسانک اغلایه جنی و آجیه جنی کیمسه لر شایان مرحمت اولاندردر؛ یوقسه ظالملمه آجیمق نابجادر .

مشنوی

﴿ کز مخوان ای راست خواننده مین ﴾

﴿ کیف آسا خلف قوم ظالمین ﴾

« تَبَجَّهْ » ای قرآن عظیم الشانی طوغری اوقویان کیمسه ! آنی اگری اوقومه ! قوم ظالمینک ارقه سندن بن نصل نه وجه ایله محزون اولهیم؟ « شَرِّحْ » اشارت اولنان آیت کریمه سوره اعرافک الی سسکزنجی آیت کریمه سیدر : (الذین کذبوا شعباً کانوهم الخاسرین فتول عنهم وقال یا قوم لقد ابلغتکم رسالت ربی و انصحت لکم فکیف آسا علی قوم کافرین) معنای شریفی : «شول کیمسه لر که شعب علیه السلامی تکذیب ایستیلر، خاسرین و مقهور اولدیلر . حضرت شعب انردن منصرف اولوب یوزینی چورودی و دیدی که : یا قوم ! تحقیقا بن ربکم رسالت و فرمانی سزه تبلیغ ایله نصحیت ایلدم، ایمدی نه ایچون محزون اولهیم. کافرلر قومک هلاکی اوزرینه» بوراده قرآن مینی اگری اوقومه دیمکدن مقصد ایات رحمتی موضعنک غیریده اوقومه دیمکدر .

مشنوی

﴿ در شما چون زهر کشته آن سخن ﴾

﴿ زانکه زهرستان بدید از سیخ و بن ﴾

« تَرْجِمَه » او حلاوتلی کلام و نصیحتم سزه زهر اولدی ؛ زیرا ساسماً کوکدن زهرستان ایدیکز . « شَرَح » اول قوم مشؤم اصحابی بی باک و ناپاک اولدقلرینی و حق تعالی حضرتلرینک اوامر و تبلیغاتی رد ایلدکلرینی خاطر- شریفلرینه کتیرنجبه حضرت صالحک حس بیوردقلری رقت و مرحمت بر نوع غضب و حدته منقلب اولدی و انلرک اصلی زهرستان اولدیغنی بیان واراده بیوردی .

مشنوی

﴿ چون شوم غمکین که غم شد سر نکون ﴾

﴿ غم شما بودید ای قوم حرون ﴾

« تَرْجِمَه » نه ایچون غمکین و مکدر اولهیم که غم سر نکون و مکوس و لوب اورتادن قالقدی ؛ اصل غم سز ایدیکز ، ای قوم حرون ! « شَرَح » ظالملرک کرفتار اوله جقلری جزا و عقوبت اوزرینه غم و کدر ایتمک ناممکل اولدیغنه امر و اشارت بیوردیلدور . ظالملرک محوی باعث غم دکل ، بلکه رافع غم بر مرحمت جناب منقهمدر ؛ زیرا ظالملرک عین شامت اولان وجود مقسدت آلودلری طور دقجه سائر انسانلره ده ایراث ظلم و غموم و هموم ایدرلر .

مشنوی

﴿ هیچ کس بر مرک غم نوحه کند ﴾

﴿ ریش سر چون شد کسی مو بر کند ﴾

« تَرْجِمَه » هیچ کیمسه غمک و فاتندن و زوانندن نوحه و فریاد ایلر می ؟ باشک یاره سی کیتمسندن صاحب یاره مغموم اوله رق قیل قوبازر می ؟ « شَرَح » حضرت

جناب ارحم الراحمین بکامین اولور . قلب و خاطر منکسرمی تطیباً بیورر ایدیکه
ظالمک آچدقلری یاره لردن اسف ایتمه ! بن اویاره لر اوزرینه مرهم مرحمت
وضع ایلر وسنی دو جهانده مسعود و بختیار ایدرم .

مشنوی

❦ صاف کرده حق دل مرا چون سما ❦

❦ روفته از خاطر م جوور شما ❦

« تَبَجَّيْمُ » حق تعالی حضرتلری قابی مانسد سما صاف و اعلا ایلمش
وسزک جور کزی خاطر مدن سوپوره شد . [محتاج شرح دکلد .]

مشنوی

❦ در نصیحت من شده بارد کر ❦

❦ گفته امثال و سخنها چون شکر ❦

« تَبَجَّيْمُ » بن تکرار سزیه نصیحتده بولمش و شکر کبی امثال و کلمات سو یلمشم .

« شَرَحُ » ای قوم ظالم و ائیم ! سزهرنه قدر بکا جور و اذا ایتمکه مقدم اولمش
ایسه کزده بن ینه لطف و مروت ایتمک ایستدم و اک مؤثر اک حلاوتلی امثال
و کلاتی نصیحه سزیه تبلیغ ایلمم ؛ نه فائده که ظامکز حسیله سز معنای میت و بی امید
ایدیکز .

مشنوی

❦ شیر تازه از شکر انکیخته ❦

❦ شیر و شهدی باسخن آمیخته ❦

« تَبَجَّيْمُ » نصیحتم تازه بر سود اوله رق شکر ایله قاریشمش و سود ، بال

کلامله مزج اولمش ایدی . [محتاج شرح دکلد .]

« **تَجَمُّرٌ** » حق تعالی حضرتلری بکا دیدی : سن آنلرك جورلری اوزرینه صبر ایله ! آنلره نصیحت ویر ! زیرا انلرك دوروزمانلرندن چوق شی قالدی .
[محتاج شرح دکلدر .]

مشنوی

﴿ من بگفته پند شد بند از جفا ﴾

﴿ شیر پند از مهر جوشد و ز صفا ﴾

« **تَجَمُّرٌ** » بن دیمش ایدم : بوقومه نصیحت ویرمش ایسه مده نصیحتم بند و قید اولدی ، زیرا نصیحت سودی محبت و صفادن قاینار . « **شَرَحٌ** » نصیحت اولندیغی حالده مستمع مستعد و مطیع ایسه مستفید و الا مضطر و نومید اولور . آرزو کش نصیحت اولمیان کیسه ناسحک شوقنی کسرو ازاله و فائده بی ضرره تبدیل و ذهنی بشقه حالاته اماله ایلر .

مشنوی

﴿ بسکه کردید از جفا بر جای من ﴾

﴿ شیر پند افسرد در رکهای من ﴾

« **تَجَمُّرٌ** » مقام نبوتمه قارشی او قدر جور و جفا ایندی کیزکه انک کثرتندن نصیحت سودی طمر لر مده طو کوب قالدی . [محتاج شرح دکلدر .]

مشنوی

﴿ حق مرا گفته ترا الطفی دهم ﴾

﴿ بر سر آن زخمها مرهم نهم ﴾

« **تَجَمُّرٌ** » الله تعالی حضرتلری مرحمة بکا دیمشدر : سکا زیاده لطف ویررم و او یاره لرك اوزرینه مرهم قورم . « **شَرَحٌ** » سزبکا جور و جفا ایندی کیزکه

قالان کیکلردن پیددا اولان نالهر وجانلردن دوکیلان کوزباشیله زالهر، قوه-
روحانیه واسطه سینه حضرت صالح علیه السلام طرفندن استماع و رویت اولنش
وقاب عالیبری متأثر اولشدر .

مشنوی

﴿ صالح آن بشنید و کریه ساز کرد ﴾

﴿ نوحه بر نوحه کران آغاز کرد ﴾

« تَبْحِيحًا » صالح علیه السلام بونی ایشندی ، نوحه و فریاد ایدیجیلر اوزرینه
نوحه و فریاده باشلادی . « شَرَحٌ » کرچه حضرت صالح علیه السلام ک خاطر
بو قوم ظلوم و عنوددن کلیاً منکسر اولمش ایدیسه ده بعده کرفتار اولدقلری
شدت بلا و مصیبت اوزرینه قلب عالیبرنده رقت و مرحمت حاصل اولوب فریاد
ایدنلرک حانه اغلادی .

مشنوی

﴿ کفت ای قومی بیاطل زیسته ﴾

﴿ وز شما من پیش حق بگریسته ﴾

« تَبْحِيحًا » صالح علیه السلام دیدی : ای اول قوم که باطل ایله یاشامشدر .
و کندیلرندن اوتری بن حضور حقه ده اغلامشم . « شَرَحٌ » قوم نموده لاک و نابود
اولدینی حالده هم انلرک ارواحنه ، هم سائر ظالم اولانلره خطاباً حضرت صالح
علیه السلام محض حقیقت اولهرق بعض کلمات بسط و بیان بیورمشلردر .

مشنوی

﴿ حق بکفت صبر کن بر جورشان ﴾

﴿ پندشازده بس نماند ازدورشان ﴾

مشنوی

﴿ صالح از خلوت بسوی شهر رفت ﴾

﴿ شهر دید اندر میان دود و تفت ﴾

« تَبَجَّهْتُ » حضرت صالح علیه السلام اولجه چکلمش اولدینی خلوتدن شهر جانبنه کتدی. شهری دومان و حرارت ایچنده کوردی. « شَرَّحَ » قوم نمودک شهرینه واقع اولان زلزله شدیددن صکره صالح علیه السلام کیدوب کوردی که قهر ربانی شهری واهای هلاک ایله خانه لری منهدم ایتمش و شهر و سکانی بر دومان و حرارت ایچنده عمیق بر اقسدر.

مشنوی

﴿ ناله از اجزای ایشان میشنید ﴾

﴿ نوحه پیدانوحه گویان نابدید ﴾

« تَبَجَّهْتُ » آنلرک اجزاسندن حضرت صالح ناله ایشندی؛ نوحه، پیدافقط نوحه کرو فریاد ایدمیجیلر غائب و نابدید ایدی. « شَرَّحَ » زلزله شدیدنه ناله عقبنده صالح علیه السلام قوم نمودک شهرینه واردقده بیقیلان بنسار ایچنده مجروح و مأیوس قالانلرک فریادلری ایشیدیلر ایهده اشخاص مقهوره لری مردود و نابود ایدی.

مشنوی

﴿ راستخوانها شان شنید او نالها ﴾

﴿ اشک ریزان جان شان چون زالها ﴾

« تَبَجَّهْتُ » آنلرک کیمکلرندن صالح علیه السلام ناله لر ایشندی. آنلرک جانی شبنم کی کوز یاشی دوکیجی ایدی. « شَرَّحَ » خرابه لر ایچنده مضطر

بو آیت کریمه یی . مشهور نجم الدین کبری حضرت تری بوجه ایله تفسیر ایلر :
 عدم اصفا « نفس الامارة بالسوء » صفاندتدر ؛ او حالده که اکا نصیح تاثیر ایتمز
 وانک ایچون دوشونه جک دلیل و التزام اولنه حق سبیل قالماز . نفس اماره ایچون
 هیچ بر نعمت اولماز که انک قدر و قیمتی بیلوب شکر نده بوانسون . بیان اولنان دیز
 چوکسی موتک و رودیدر . آیت کریمه نک مابعدی بویه در : (فتولی عنهم)
 (سنه نجم الدین کبری تفسیری اوزره) وانلردن روح علوی یوز چورروب دوندی
 (وقال یا قوم لقد ابلغتکم رسالت ربی) و دیدی که یانفس و نفسک صفتلری اولان
 اخلاق ! ربکم رسالاتی سزه تبایغ ایلدم . (ونصحت لکم) و نصیحت ایلدم که حسن -
 اخلاق ایله متصف و بنم خلقمله متخلق اوله سکر . (ولکن لاتحبون الناصحین)
 فقط سز ناصحلری سومز سکر .

مشنوی

﴿ زانو آن دم زن که تعلیمت کنند ﴾

﴿ وز چنین زانو زدن بیت کنند ﴾

« تَرْجِمَانُهُ » دیزی او وقت یره اورکه ، سکا نصیحتلر تعلیم ایدرلر و بونک کبی
 دیز چوک کدن سف تخویف و تنذیر ایلرلر . « شَرْحٌ » ای انسان ا دین مین وانک
 اهلی حق یولنی ، طریق مستقیم سکا ارانه و قوم نمودک دیز چوکک مصیبتنی
 تعریف و انبا ایلر ایکن نصیحتی قبول ایدرک مرحمت ربانیه بی جاب ایتمک ایچون
 دیز چوکوب نماز و نیاز ایله برابر ارادات ربانیه به منقاد و اوصورتله اهل نجات
 اول ! دها وقتک وار ایکن رضای خدای تخری ایت ! یوقسه صوک نفسده شاهد -
 چاره رو کردل و شخصک مؤبد آنالان و کریان اولور .

مشنوی

﴿ منتظر کشتند زخم قهر را ﴾

﴿ قهر آمد نیست کرد آن شهر را ﴾

« تَرْجِمَانُهُ » قوم نمود قهر السهی زخمه منتظر اولدیلر ، قهر کلسدی و اول
 شهری یوق ایلدی . [و ارسته شرحدر .]

مشنوی

﴿ شدسیہ روز سوم روی ہمہ ﴾

﴿ حکم صالح راست شدنی ملجمہ ﴾

« تَرْجِمَانُ » اوچنچی کون جملہ سنک یوزی سیاہ اولدی ؛ صالح علیہ السلام
حکم ووعیدی جنک وجدالمز تحقق ایتدی . [وارستہ شرحدر .]

مشنوی

﴿ چون ہمہ برنا امیددی سرزدند ﴾

﴿ همچو مرغان دردوزانو آمدند ﴾

« تَرْجِمَانُ » نهمان جملہ سی امیدسنزلکہ باش قودیلر ، قوشلر کبی ایکی دیز
اوزرینہ کلدیلر . « شَرَحٌ » اوچنچی کونی ده قوم نمود حق تعالی حضرتلرینہ
نیاز واسترحام ایتک کبی برامر خیرده بولنہ جقلرینہ بدل ، امیدسنزلک کبی برکار-
مقدوحی اختیار ایله عذاب الیمہ گرفتار اولدیلر . شدت سرما وبشقہ بر اضطر ابدن
طولایی قوشلر نصل ایکی دیز اوزرینہ بلاسی طور لر ایسه قوم نمودک شقیلری ده
اویله مایوسانہ قالدیلر وشدت مصیبتی حس ایتکک باشلادیلر .

مشنوی

﴿ درنی آورد جبریل امین ﴾

﴿ شرح این زانوزدن راجائین ﴾

« تَرْجِمَانُ » قرآن عظیم الشانده جبریل امین علیہ السلام بودیز اورمق وقعہ سی
(جائین) تعبیرلہ کتیردی . « شَرَحٌ » اشارت اولنان آیت کریمہ سورہ اعرافک
یتمش یدنجی آیتدر . شویله کہ : (فاخذتم الرجنۃ فاصبحوا فی دارہم جائین)
معنای شریفی : ایمدی آنلری شدید زلزله واضطراب اخذ ایلدیکندن خانہ لندہ
دیز چوکیجی اولہ رق سباحلدیلر و هلاک اولدیلر .

مشنوی

﴿ چون شنیدند این وعید منکدر ﴾

﴿ چشم بهسازند و انرا منتظر ﴾

« تَبْحِيحًا » وقتا که قوم نمود بو بولانیق وعیدی ایشتدیلر ، ظهورینه عطف نظر ایله منتظر اولدیلر . « شَرَحٌ » قوم نمود عنود پک چوق مظالم ارتکاب ایتدکن بشقه برده حضرت صالح علیه السلامک خاطرینی رینسه کتیر مکده کایلیق مساعی نمود اولدقلرندن وقضای الهینک تقرب ظهورینی خبر آدقلرندن اجرای مساعی مشروعه یعنی اعطای صدقه یه ونیاز واستغفاره توسل ایتک کبی توفیق آدن محروم وخراب و مشؤم اولدیلر .

مشنوی

﴿ روز اول روی خود دیدند زرد ﴾

﴿ میزدند از نا امیدی آه سرد ﴾

« تَبْحِيحًا » برنجی کون کندی یوزلرینی صاری کوردیلر ، امید سزلکن صغوق آه اوردیلر . [یعنی ندامت ایله آه و فریاد ایتدیلر] .

مشنوی

﴿ سرخ شد روی همه روز دوم ﴾

﴿ نوبت امید و توبه کشت کم ﴾

« تَبْحِيحًا » ایکنجی کونی جمله سنک یوزی قرمزی اولدی وامید و توبه

نوبتی ازالوب غیب اولدی . « شَرَحٌ » بوییت شریفدن اکلاش-یلیرکه : وعید منکدری ایشتدکلری صره ده توبه ونیاز واسترحامه آغاز ایتمش اولسه لر ایدی احتمالکه قوم نمود مرحمت واجب الوجوده نائل و کرفتار اولدقلری سحاب- بلا اوزرلنده زائل اولور ایدی .

قوم نموده بیوردی که : مبرم اولان قضا حَقّ کزده سر نما اولوب صورت-
امید کزک کردنی سیف غضب ایله قطع و فنا ایلدی . [قضا ، صورت امیدک
کردنی قطع ایستی تعبیری ، غایت بلیغانه در !]

مشنوی

﴿ کره ناقه چه باشد خاطرش ﴾

﴿ که بجا آریدز احسان و برش ﴾

« تَبَجَّهْ » دونهک یاوردی ندر ؟ صالحک خاطر بدر که احسان و ایملکه
آنی یرینه کتیریکز ! « شَرِّحْ » بوا مرهم قوم نموده هم هر وقت ایچون سائر
انسانلره لایق بر خطاب مستطابدر ، که ذوات پاک خاطر عالیترین احسان
و ایملک ایله یرینه کتیروب تطیب ایتونلر . زیرا مستقیم و مقبول بر قولک
خاطری نزد جناب کبریاده عظیم و کریمدر . خاطره کله بیلیر : ناقه صالح
تلف اولدی ، خاطری فصل قالدی ؟ بالاده عرض اولندی اوزره قرآن عظیم الشان
هم ظامری هم باطنی اولدیغندن ظاهر اولان ناقه الله قوم نمودن تلف اولدی
و باطن صورتیله کره ناقه به تشبیه اولان قاب شریف صالح اول قوم ظالمک اذاسندن
معناً قیرلدی .

مشنوی

﴿ کربجا آید داش رستیدازان ﴾

﴿ ورنه نومیدیت و ساعدرا کران ﴾

« تَبَجَّهْ » اگرانک کوکلای یرینه کلیر ایسه او عذاب و عقابدن قور تولدیکزا
والاخلاصدن نا امید و مایوس اوله رق بازو و دیرسکلر یکیزی ایصیریچی سکز .
« شَرِّحْ » خاطر صالحی تطیب ایده بیایر ایسه کز عذاب و عقوبتدن خلاص بولور
والا کرفنار بریشانی و دوچار اندراس ایلور سکز . قضاء آلهی سزک ایچون
مبرم اولدی دیه قوم نموده اراده بیورلمش ایکن سمیک کمال قوتنی اعلام ایچون
اشبوییت شریفدهده خاطرک سعی ایله یرینه کتیرلمسی نجات و خلاصه ینه چاره
ارائه اولندی ؛ علی الخصوص بو خطاب وقتک معنیدنه اولسه سز او صوابدر .

ایچره کیدوب نابدید اولدی « **شرح** » قوم نموددن هیج برکسه مقتدر اوله مدی، که حضرت صالح علیه السلامک خاطرینی تطیب ایله یرینه کتورسون؛ زیرا اولوقته قدر ارتکاب ایلدکری مظالم عظیمه جزالینی استلزام و بناء علیه قضای جناب قهار رونما اولوب انلری ناکام ایلدی .

مشنوی

﴿ همچو روح پاک کوازنک تن ﴾

﴿ میگر یزد جانب رب المنن ﴾

• **ترجمه** ، روح پاک بدنک عارونکنندن مضطراولوب نعمتله صاحبی اولان الله تعالی حضرتلری جانبته التجا ایله کیتدیکی کبی ، حضرت صالحک خاطرینی دخی قوم نموددن اولیله کیتدی « **شرح** » حضرت صالح علیه السلامک خاطرینی قوم نموددن رمیده اولدیغندن کلام و ابراملرینه بر دها التفات ایتیموب ارض الله واسعهیه شتاب ایلدی . یوانکسارک کمال درجاتی تعریف ایچون ارواح پاکی مثال کتوروب بیوریلور : خاطر صالح اولدرجهده متفر اوله رق کیتدی ، که روح پاک تندن متفر و مضطر و عالم لاهوته پویان و فندان روگردان اولوب کیتدیکی کیدر . دنیا و عقبا عالم ظاهر و عالم لاهوت جمله سی جناب واجب الوجودک ملکی اولوب شوقدرکه ارواح پاکک اذ زیاده میدان تجلیلری عالم لاهوت اولدیغندن بو عالم عالی (جناب رب المنن) طرفی تعیر اولندی .

مشنوی

﴿ کفت دیدیت آن قضا مبرم شدست ﴾

﴿ صورت امیدرا کردن زدست ﴾

• **ترجمه** « حضرت صالح علیه السلام قوم نموده دیدی که : کوردیکز می اول قضای الهی مبرم اولدی و امید صورتک بوینی اوروب قطع ایلدی ! » **شرح** خاطر شریفلری جناب اولندیغنی کورنجه حضرت صالح علیه السلام

مشنوی

﴿ کر نشان خواهید از من زین وعید ﴾

﴿ کرد ناچه بسوی که دوید ﴾

﴿ تَرْجِمَهٗ ﴾ ، ا کر بو وعید و غضبیدن بدن نشان و علامت ایسترایسه کز دوه نک

یاوروسنی طاغ طرفنه قوشدوریکز « شَرَحْ » بعده کوریله جکی اوزره دوه نک
یاوروسندن مقصد اصلی، حضرت صالح علیه السلام منکسر اولان خاطر عالیلریدر.
اول نبی ذیشان قوم نموده فرمان بیورر لر ا کر بو وعید و غضب ربانینک وقوع
بولوب بولیه جغه دأر بر نشان و علامت سؤال ایتمک استرایسه کز یاورو که بنم اینجمنش
اولان خاطر مدرر . خاطر می تطیب ایله یرینه کتورمکه بذل مساعی و جهد نامتناهی
ایدیکر . کتوره بیلور ایسه ز امیدوار والا مایوس و تار مار اولک کز .

مشنوی

﴿ کر تو اندیش گرفتن چاره هست ﴾

﴿ ورنه خود مرغ امید از دام جست ﴾

﴿ تَرْجِمَهٗ ﴾ « ا کرسن یاوروی طوتمنی آرزو ایدرایسه ک چاره و اردر والا
مرغ امید رمیده اولوب طوزاقدن قورتیلوب کیتدی « شَرَحْ » قوم نموده
بیورر لر که : خاطر می یرینه کتوره بیلور ایسه کز سزک ایچون چاره نجات امید
اولنور والا مرغ امید سزدن رمیده و پران و شخصلر کز تدمیر فهر الهی ایله
کرفتار خسران اولور .

مشنوی

﴿ کس نیانست اندران کره رسید ﴾

﴿ رفت در کهسارها شد نابدبد ﴾

﴿ تَرْجِمَهٗ ﴾ ، اول یاورویه ایرشمکه کیمسه مقتدر اوله مدی : یاورو طاغیر

مشنوی

﴿ رنگ روی جهاتان گردد دگر ﴾

﴿ رنگ رنگ مختلف اندر نظر ﴾

« تَبَجَّيْهُرٌ » جمله كزك يوزينك رنگی متغیر و نظارده رنگ رنگ و مختلف اولور « شَرْحٌ » رنگلرك متغیر اولسی یاشدید برمرضدن و یاخوف و تلاش و غمندن حاصل اولور . تغیر لون مادی ایسه طبییه ، معنوی ایسه بر مرد حقه مراجعت ایتملی و اذن حق ایله طالب نجات اولملی .

مشنوی

﴿ روز اول رویتان چون زعفران ﴾

﴿ دردوم رو سرخ همچون ارغوان ﴾

« تَبَجَّيْهُرٌ » اولسی کونده یوزکز زعفران کبی صاری و ایکنجی کونده ارغوان کبی قرمزی اولور [امر و تنذیر اولدیغندن و ارسته شرحدر]

مشنوی

﴿ درسوم گردد همه روها سیاه ﴾

﴿ بعد ازان اندر رسد قهراله ﴾

« تَبَجَّيْهُرٌ » اوچنجی کونده بتون یوزلریکنزسیاه اولور ، اندن صکره قهر الهی ایریشور « شَرْحٌ » ایکی کون ایچنده زرد و حمرتك شدتله سرتما اولسی غضب ربانی آثارندن اولدینی درکار اولوب اما کلیاً وجودلرینی محو و تدمیر ایده جک قهر الهی یوزلرینک سیاه اولمسنندن صکره ایدی . سیاه و ظلمت ، کناه و کفرک الکشدید درجاتی ایما و اشارت ایدر برحالتدر .

« **تَرْجِمَهُ** » ولی‌اللهک جسمی دوه‌سنه بنده اول ؛ تا که روح صالح و یا حضرت صالح علیه السلامک روحیه خواجه تاش وارقداش اوله سین « **شَرِّحْ** » برولینک صورت ظاهره سنه دخی بنده اول ، اکا خدمت و خاطرینی جاب و کندوسنه رعایت ایت ، تا که آنک فیض و دعاسیله روحک کسب علویت و استحصال نورانیت ایتسون وارواح صالحایله هم مکان وهم حالت اولسون .

مشنوی

﴿ گفت صالح چونکه کردید این حسد ﴾
 ﴿ بعد سه روز از خدا تقمت رسد ﴾

« **تَرْجِمَهُ** » حضرت صالح علیه السلام اول قومه دیدی ، چونکه بو حسدی اجرا ایلدیکیز ، اوچ کوندن صکره خدای متعال حضرت تارندن تقمت و عقوبت کلور . « **شَرِّحْ** » انبیای ذیشان هم اجرای تبلیغات و نصائح ، هم ایجاب ایدنلری تنذیر و تحویف بیوررلر . حضرت صالح علیه السلام قوم نموده اجرا ایلدیکي بر چوق تبلیغات و نصائحندن صکره متنبه اولمایانلری و ناقه‌اللهی تلف ایدنلری اوچ کوندن صکره ظهور ایده جک قهر ربانیله تنذیر ایلدی .

مشنوی

﴿ بعد سه روز دکر از جان ستان ﴾
 ﴿ آفتی آید که دارد سه نشان ﴾

« **تَرْجِمَهُ** » دیکر اوچ کوندن صکره جان آلیجیدن بر آفت و بلا کلور ، که اوچ نشان طور [ذکر اولنان نشان آتیده بیان بیورریله جقدر .

آزایدرد، بوخم وقابك صوبی ایرمغك صویبله متصلدر «**شرح**» صالح اولنارك
 بدن وعقل وخطری روح معنوی و فیض ربانیله نور وعلی ایکن آناره جزئی
 صورتده بیله اذا ایتمك غضب کبریایی دعوت ایلمکدر . برقاپده بولنان صوجشمه
 وسائر منابعدن حاصل اولدیغندن آنکله نسبت اتصالی اولدینی کبی، صالح اولان
 انسانار فیض و نورینك دخی دریای بی انتهای صمدانیدن متحصل بولدینی
 غند اولی النهاده امرجلیدر .

مثنوی

﴿ زان تعلق کرد باجسمی اله ﴾

﴿ تا که کردد جمله عالم را پناه ﴾

«**ترجمه**» آنك ایچون الله تعالی حضرتاری بر جسم ایله تعلق ایلدی ، تا که

اوجسمی جمیع عالمه پناه و ماجا ایده «**شرح**» بو بیتدن مقصد دات احدیت
 مشکوة روح احمدیدن هر عصرده ربی یاولی اکمل مظهرنده تجلی ایدر و جمله عالم
 اومظهر اقدسدن مستفید جود و وجود اولوب اکا التجا ایلر دیمکدر . نته کم
 انی لاجد نفس الرحمن من جهة الین) حدیث شریفنده بو حقیقته اشارت واردر

مثنوی

﴿ کس نیابد بردل ایشان ظفر ﴾

﴿ بر صدف آید ضررنی بر کهر ﴾

«**ترجمه**» اول زمرة جلیله نك کوکلی اوزره کمسه ظفر بولنز ؛ ضرر

صدفه کلور ، کهره کلز [سلطان ولد حضرت تارینك زمان عالیسنده یازیلان مثنوی
 شریفك نسخه سنده بو بیت محرر اولدیندن شرحه نزوم کور نمدی]

مثنوی

﴿ ناقة جسم ولی را بنده باش ﴾

﴿ تاشوی باروح صالح خواجه تاش ﴾

مثنوی

﴿ روح صالح قابل آزار نیست ﴾

﴿ نور یزدان سغبه کفار نیست ﴾

« تَبَجِّمَهُ » صالح و مقبول اولان روح قابل آزار و جفا دکدر؛ نور یزدان کافرک زبون و مغلوبی دکدر « شَرِّحْ » روح معنوی که نور و فیض سبحانیدر؛ هیچ قابل آزار و جفا و زبون کفار و سفها اولورمی؟ بر مرد خدا حسب الحکمه ظلم و اذالره کرفتار اولسه بيله اذا کورن روح پرقوحي دکل ، بدنیدر .

مثنوی

﴿ حق ازان پبوست با جسم نهان ﴾

﴿ تا اذا رانسد وینتسد امتحان ﴾

« تَبَجِّمَهُ » حق تعالی حضرتلری جسم و تنه آندن طولایی نهانی متصلدر؛ تا که اول جسمی ظالمرا اینجستونلر و امتحان و ابتلا کورسونلر « شَرِّحْ » حق تعالی حضرتلرینک جسمه اتسالی کمال قرینتدن کنیاره دزکه ، جبل الريددن یعنی شاخ طماردن انسانه دهه قریب اولدینی قرآن عظیم الشانده فرمان بیورلمشدر . بو اتصال معنویک نهان اولسی هم صلحانک صبر و رضالرینی هم ظالمانک جرأت ناهم وارلرینی امتحان وار ائه ایتمک و بووجهله بر طرفه تزید اطمئنانه و دیگر جهته سو، نیتلری حسبيله ثبوت شقاوته وسیله اولق ایچزندر .

مثنوی

﴿ بی خبر کازار این آزار اوست ﴾

﴿ آب این خم متصل با آب جوست ﴾

« تَبَجِّمَهُ » غافل بی خبردرکه، صالح اولان انسانک آزاری حق تعالینک

بدل تمام بر شهر استدی « **شرح** » قهری ضابطی ، تبیرندن مقصد عالی ، اجرای عدل و سیاست ایدن قهر رباندر . قوم نمود جناب حَقک امری خلافه اوله رق نَاقَه صالحه اذا و اتلافه اجترأ ابدکلرندن قهر یزدانی اول نَاقَه نك خون بهاسنه بدل شهر لر یله کندی لرینی دوچاره محلال و دارینه معدب و برمالل ایلدی .

مشنوی

- ﴿ روح همچون صالح وتن نَاقَه است ﴾
- ﴿ روح اندر وصل تن در فاقه است ﴾

« **تَبْجِيْهٌ** » روح ، حضرت صالح وتن ، دوه کبیر؛ بَک اولانک روحی وصل الهمیده و بدنی فقر و احتیاجده در « **شرح** » ذوات بَک نهادک روحی حضرت صالح کبی مقبول و معتبرتن و بدنلری ایسه مانند نَاقَه اضطراب آوردر . انبیا و اولیاء اللہک روح برفتو حلری وصال و جمال خدای متعال ایله برشوق و سرور تن ایسه دنیانک تواید ایلدیکی اضطرابات متنوعه دن متالم و بی حضور در

مشنوی

- ﴿ روح صالح قابل آفات نیست ﴾
- ﴿ زخم بر نَاقَه بود بر ذات نیست ﴾

« **تَبْجِيْهٌ** » صالح و مقبول اولان روح ، قابل آفات و بلایا اولیوب ، زخم و یاره دوه اوزره در ، ذات اوزره دکدر « **شرح** » بَک و صالح اولان روح ، علوی اولدیغندن آفات و بلایتدن امیندر ؛ مزاجه کرفنر اولان تن و بدندر . ذاتاً انسان یالکز صورتیله ذکل صورت و سیریتله انساندر . نته کیم قرآن کریمده سحره نك حضرت موسایه ایمانلری اوزرینه فرعونک آنلرک صلیبه تهدید ایتسنه جواباً (انما فقصی هذه الحیوة الدنيا فاقضی ما انت قاضی) دیوب فرعونه عذابنک آنجق لباس مستعاردن عبارت اولان تنه اولوب کندی روحلرینه اولمیه جفنی بیانه آنی تجهیل ایتمش اولدقلری ذکر بیورلمشدر .

« تَبَجَّهْرُ » حضرت صالح علیه السلامك دوه سی صالح اولان ذواتك جسمی کی اویغونسز اولانلرك هلاكنه برکین وپوصو اولدی « شَرَحُ » انبیای ذیشانك واولیای کرامك وجود بهبودلری صورتا سائر انسانلره مشابه اولدیغندن ، من القدیم طالح و اویغونسزلر ظاهره باقوب اوزمره جلیله نك جسمی بزم کیدر ، انلرك بزدن نه فرقی واردر ، ديهرك تحقیر ایتمه که برچوق دفعه شربت شهادتی نوش ایتدیرمه که متعاسر اولدقلری مثللو ، قوم نمودك شقیلری دخی ناقه صالحی عادی بر جسم ظن وکان ایله هلا که جبارت ایتدیلر و دنیا و عقبا ده گرفتار عذاب و ذلت اولدیلر

مشنوی

﴿ تابران امت زحکم مرک و درد ﴾

﴿ ناقه الله وسقياها چه کرد ﴾

« تَبَجَّهْرُ » باق کور اول امت مقهوره اوزره موت و درد حکمندن ﴿ ناقه الله وسقياها ﴾

فرمانی نه لرایلدی ؟ « شَرَحُ » آیت کریمه سبق ایدن بیت شریفك شرحنده تخریر و حکایه اولندی . بیت شریفك مألئ نمود قومنك اویغونسزلری ناقه الله وسقياها تخذیرندن منته ادلما یوب ناقه یی سقیدن منع و بده هلاک ایلد کلرندن بو تخذیردن عدم احترازلری کندولری چون نه اولوملری نه دردلری منتج اولدی .

مشنوی

﴿ شحنة قهر خدا زیشان بجست ﴾

﴿ خونبهای اشتری شهری درست ﴾

« تَبَجَّهْرُ » الله تعالی حضرتلرینك قهری ضابطی اول دوه نك خون بهاسنه

برقاج ایبات شریفه دن صکره قطب العارفين مولانا جلال الدين رومی قدس سره السامی
 حضرت تلمی ناقة نك جهت باطنیه سندن دخی بر مقدار بیان و قلوب اهل ایمانی آب
 زلال حکمت و عرفان ایله ریان بیورر لر .

مشنوی

❖ از برای آب چون خصم شند ❖

❖ نان کور و آب کور ایشان بدند ❖

« تَرْجِمَهُ » صودن طولایی چونکه او ظالم دوه به خصم و دشمن اولدیلر،
 آنلر آب کور و نان کور اولدیلر « شَرِّحْ » اهل شقاوت و اصحاب ضلالت دوه
 صو ایچمسون دیو عناد و اصرار ایله حضرت صالحه عداوت و کندیلرینی افتاده
 کرداب عقوبت و نکبت ایستدیلر . او گروه فسدت انبوه بیله مدیلر، که ماء و هوا
 و بتون مخلوقات لاتخص عبادت و اهل عبادت اولان و ناقة کبی علمی سو دیله
 ارواح مستعدین غدالتدیرن انسان کامل ایچون یرادلش بر احسان جناب کبر یادر .

مشنوی

❖ ناقة الله آب خورد از جو و میغ ❖

❖ آب حق را داشتند از حق دریغ ❖

« تَرْجِمَهُ » ناقة الله ایرمق و بلوطدن جاری و نازل اولان صودن ایچر ایدی،
 اهل شقاوت جناب حَق صوبنی حَق دوه سندن دریغ طوتوب منع ایلدیلر .
 « شَرِّحْ » مذکور دوه به ناقة الله دینمی حق تعالی حضرت تلمینک حضرت صالح
 علیه السلامه اولان کمال محبت و مرحمتدندر . اشقیأ تأمل ایتمدیلر، که نعمت خدا
 عباد حقدن منع او انسه نار و ادر .

مشنوی

❖ ناقة صالح چو جسم صالحان ❖

❖ شد کمینی در هلاک طالحان ❖

انلرك كوزلرنده قلیل قیلدی ؛ تا که جناب حق از لده محکوم به اولان یعنی ایشانمش اولان برامری قضاوت سفید ایده فخر عالم علیه الصلوة والسلام اقدمن حضرتلری رؤیاسنده کفارک عسکرینی قلیل کوردیکندن اهل ایمانک قلبلرنده سارت وامنیت بدیدار و کفسار دخی اهل ایمانی صورتا آز مشاهده ایتدکلرندن غفلت وعطالته کرفنار اوله رق میدان حربده مضمحل وبی قرار اولمشدر .

مشنوی

﴿ ناقة صالح بصورت بدشتر ﴾

﴿ پی بریدنش ز جهل آن قوم مر ﴾

« تَرْجِمَهُمْ » حضرت صالح علیه السلامک ناقه سی صورتا دوه ایدی ، ارتلخ طینت اولان قومی ایسه آنک سکرینی کسدیلر « شَرِّحْ » بووقه سورهُ شمسک اون ایکنجی آیت کریمه سنده در . شویله که : ﴿ کذبت ثمود بطغویها اذا نبت اشقاها فقال لهم رسول الله ناقة الله وسقيا فسقيا فکذبوه ففقروها فقدم عليهم ربهم بذنهم فسواها ولا يخاف عقباها ﴾ معنای شریفی : ثبوت توری طغیانلری سببیلله حضرت صالحی تکذیب ایتدیلر ، اولوقتکه قوم مذکورک اکزیاذه شقی وبدبختلری اللهم ناقه سی هلاکه قصد ایدی حضرت صالح انلره دیدی ، ناقه الله ایله حق سقایتنه طوقتمقدن توفی ایدیکز اوشقیلر آتی تکذیب ایتدیلر ودوه پی کسوب اولدر دیلر ، الله تعالی حضرتنری انلرک کنناهلری حسینیه اوزرترینه عذابی کوندردی و خاک ایله یکسان قیلدی والله تعالی او هلاکک عقینندن قورقماز ، هر ظالمه اولدینی کبی قوم ثموده دخی ظلم و خطالری بصیرتلرینه برده و غشاوه اولوب نه حضرت صالح علیه السلامک برنی ذیشان اولدینغی ونه دوه نک ناقه الله بواندینغی کوره بیلدیار ، بالعکس خطالری قلبلرنده مرکوز اولان حرص وطمعلرینی تزئید ایدوب و ناقه نک سقینی منع ایله اکتفا ایتیبوب برده انی هلاک و کندیلرینی بتون بتون ظلوم و ناپاک ایتدیلر .

قرآن عظیم الشانک حکمت و بلاغت مالانها یه سی حسینیه آیات کریمه سنک هم ظاهری هم باطنی معانی جلیله سی وارد که جمله سی سلامت بخشار حکمت افزادر .

مثنوی

﴿ ابلهان کفتند مردی بیش نیست ﴾

﴿ وای آن کو عاقبت اندیش نیست ﴾

« تَرْجِمَهُ » ابلهان دیدیلر : پیغمبر برانساندر . اندن زیاده برشی دکلدر .

وای اول کیمسه به که عاقبتی دوشونمز . « تَرْجِمَهُ » احمقلر هر نبی ذیشانک سائر انسانلر ایله اولان مشابَهت صوریه سنه باقوب حقیقت و علویت معنویه سنه مطلع اوله مدفلرندن نبی ده بزم کبی بر انساندر دیدیلر . بو فکر و خطا ایله کندیلرینی پریشان ایلدیلر . اکر عاقبت اندیش اولسه لر ایدی تبلیغات نبویه ده سلامت دارینی مشاهده و کندیلرینی عذاب و ذلندن تخلیص ایدرلر ایدی . عاقبت اندیشلک انسانیتک اک بیوک خصائصندن معدود بر احسان جناب و دوددر . عاقبت اندیشلک سعادت دنییه به و اخرویه بی کافلدر بونک ضدی ظاهر پرسنلک سطح ینلک نفسپرورلک کبی اخلاق ذمیمه در که نتایجی هر کس ایچون معلومه در .

﴿ حقیر وبی معین دیدن دیدهای حس صالح و نایقه صالح را ﴾

﴿ علیه السلام . حق تعالی چون خو هدکه لشکریرا هلاک کند ﴾

﴿ در نظر ایشان حقیر نماید خصما ز او اندک و اگر چه غالب باشد ﴾

﴿ آن خصم «و یقللکم فی اعینهم ایقضى الله امرأ کان مفعولاً» ﴾

حضرت صالح علیه السلام ایله دوه سنی خائفک حس کورلری حقیر وبی معین کوردکلرینک بیاننده در . الله تعالی حضرتلری بر عسکری هلاک ایتمک اراده ایلر ایسه آنک نظرنده خصم و دشمنلرینی حقیر و قلیل ارانه ایدر . بو معناده کی آیت کریمه سورهُ انفـلک قرق بشـنجی آیتدر . شویله که : (واذیریکموهم اذالتقیم فی اعینکم قلیلاً و یقللکم فی اعینهم ایقضى الله امرأ کان مفعولاً والی الله ترجع الامور) معنای شرابی : ای مؤمنلر ، ذکر ایدیکز اول وقت تلاقی بی که ، الله تعالی سزه کافرلری کوزلر یکزده آز کوستردی و سزی دخی

مثنوی

﴿ هر پیغمبر فرد آمد در جهان ﴾

﴿ فرد بود و صد جهانش در نهان ﴾

« تَرْجِمَه » هر پیغمبر ذیشان جهانانه فرد تک کلدی، فرد ایدی، اما جهت باطنیه سنده یوز جهان کیزی ایدی « شَرَح » هر پیغمبر ذیشان دنیا به فرد کلدی، و صورتا سائر انسانلر کبی کوردندی اما احسان ربانی اوله رق حائر اولدیفنی فیض و تصرف اولقدر عظیم و واسع ایدی، که انک جهت باطنیه سنده یوز جهان مخفی و پنهان ایدی .

مثنوی

﴿ عالم کبری بقدرت سخره کرد ﴾

﴿ کرد خود را در کهن نقش نورد ﴾

« تَرْجِمَه » فرد فرد کان هر پیغمبر قدرت باطنیه ایله عالم کبرایی تسخیر ایدی . حالبوکه کندی ذره جسمانی تی انک کوچک بر نقش ایچنده صاروب صاقلادی . « شَرَح » عالم ظاهر عالم صغری و حقیقت انسانیه عالم کبری در انسانک عقل و قلبی عالم ظاهری ظاهر آ بیله آن واحده احاطه ایامکده اولدیفنی کورن عالم کبرانک حقیقت انسانیه دیمک اولدیفنی آ کلایوب سماوارضک دخی اکامسخر بولندیفنی تسلیم ایدز .

مثنوی

﴿ ابلهانش فرد دیدند وضعیف ﴾

﴿ کی وضعیفست انکه باشه شد حریف ﴾

« تَرْجِمَه » بلها، پیغمبری فرد وضعیف کوردیلر، اما نصل وضعیفدر اول کیسه که ملک الملوک اولان الله تعالی حضر تلیله دوست و مصاحب اولدی ؟ « شَرَح » محتاج شرح دکادر .

مشنوی

﴿ اینت خورشید نهان در ذره ﴾

﴿ شیر زر در پوستین بره ﴾

« تَبَجِّهْهُ » اشته سکا ذرده کیزلش کونش ، وقوزی پوستنده ارکک بر ارسلان « شَرِّحْ » انسان کامل کوراشده ذره کبی اوفق برشی ایکن حقیقتده برخورشید درخشاندر . مرد کامل بوصوری بدن ایچنده قوزی کبی ضعیف و حلیم کورینور ، اما حقیقتده بر شیر زور بر مرد قدرت آوردر .

مشنوی

﴿ اینت دریای نهان زیر کاه ﴾

﴿ پابرین که هین منه در اشتباه ﴾

« تَبَجِّهْهُ » اشته سکا صمان التنده کیزلی بردریا ، زهار سن باطنی بویله دریا اولان صمانک باطنندن اشتباه ایدوب اوزرینه ایاق قومه ! « شَرِّحْ » عرفان و روحانیتله دریا مثال اولان بر انسانک حقیقی صمان کبی اولان بدن ایچنده صاقلا نمشدر ، آنلرک ضعف جسمانیلرینه ، فقر اختیاریلرینه باقوب کندولرینی بازده تحقیر ایتمه صکره غرق اولورسک .

مشنوی

﴿ اشتباهی و کانی در درون ﴾

﴿ رحمت حقیقت بهر رهنمون ﴾

« تَبَجِّهْهُ » بر اشتباه و کان که طالبک دروننده واردر ، او شبهه رهنمون ایچون حق تعالی حضرت تلمینک رحمتیدر « شَرِّحْ » طالبک دروننده اولان بو اشتباه و کان مرشد کاملی سائلرلرندن تمیز ایله حقیقتله وصوله وسیله اوله جفندن بو اشتباه و کان مرشد کامل حقیقتده حَقِّک محض رحمتیدر .

مشنوی

❦ اندر ایشان بنکر آخر زاعتبار ❦

❦ يك قلاووزست جاں صد هزار ❦

« تَرْجِمَه » اولیاء اللہک شان و حالارینہ من حیث الاعتبار عطف نظر ایت .
 نیجہ یوزبیک جانہ برولی رهنما در « شرح » معنی اعتبار یله انبیای ذیشانک و اولیا ،
 کرامک حالنه نظر ایت ، که هر برینک تبلیغات حکمت آیاتنه بیکار جه انسانلر
 و جانلر تابع و منزل سعادتہ وصول ایچون اوزمره جایله مستعدینہ رهنما و هادی .
 اولور .

مشنوی

❦ چه قلاووزوچه اشتربان بیاب ❦

❦ دیدہ کان دیدہ بید آفتاب ❦

« تَرْجِمَه » قلاووزنه در اشتربان یعنی دودجی نہ درسن . بونلردن مقصود
 اولان بردیدہ بی بول ، که اودیدہ آفتابی کورر « شرح » قلاوز و دودجی کبی
 الفاظ و تعییرات لسان ظامرک استعمالار ، ضروریہ سننددر ؛ سن ایسه بوتعییراتدن
 عالی و آفتاب معنوی اولان بر مرشد کاملی بول .

مشنوی

❦ نك جهان در شب بمانده میخ دوز ❦

❦ منتظر موقوف خورشیدست و روز ❦

« تَرْجِمَه » اشته جهان کیجده قالمش و میخلمشدر . آفتاب و روزہ منتظر
 و موقوفدر « شرح » ، اشته دنیا و دنیا اهل شب و ظلمت شہات و جہالتدہ میخلامش
 کبی قالمش و معنوی بر آفتاب روزا فروزه منتظر بولمشددر ؛

مقصد ، الله تعالیٰ حضرت تریسنگ قولاری اولان انسانلر دیمکدر ؛ اما فخر عالم علیه الصلوٰۃ والسلام اقدمن حضرتلری مقصد خلقت ثقلین اولان باب عبادتده سید عباد وخواجه علمین اولسیله قدر جلیلترینی تشریفاً لسان حقندن انتره ای قولارم دیو خطاب اولتیسی امر بیورلشددر .

مشنوی

﴿ عقل توهمچون شتر بان تو شتر ﴾

﴿ میکشاند هر طرف در حکم مر ﴾

« تَرْجِمَانُ » سنک عقلک دوه جی کیدر . سن دوه کبی سین ، عقل سنی آجی طاتلی حکمده هر طرفه چکر و عقل سکا امر ایدر « شَرِّحُ » حکم حقیقی غیر مادی اولان معنویاتده جاریدر . بوکار بر مثال عانی استرایسک عقل ایله بدنی کورکه: عقل کورنمز ایکن بدنی استدیکی یره حیوان واری چکر . مثلاً عقل مناسب کوررکه بدن بر مسافه بعیده قطع ایسون ، بوندن بدن رنج و الم حس ایدر ایسهده طوعاً و کرهاً اقیاد و اختیار متاع ایله قطع مسافات ایلر .

مشنوی

﴿ عقل عقلند اولیا و عقلها ﴾

﴿ بر مثال اشتران تا انتها ﴾

« تَرْجِمَانُ » اریاء الله عقلک عقایددر ؛ سائر عقللر نهایته قدر دوه کیدر « شَرِّحُ » حقیقتده اولیاء الله عقللرک عقایددر ، عقل بدنی استدیکی یره چکر انبیا وکلین اولیاء الله دخی عقلی ارزو ایلدیکی جهتیه جلب و جذب ایلر ، و بو جذب و جلب مادهسی درجه درجه عقل کله و جناب قادر مطلقه قدر منتهی و کتدکجه مسعود و علوی اولور .

﴿ تَرْجِمَةٌ ﴾ ، نصل که حیوانات مرتبه‌سی انسانیت مرتبه‌سنه اسپروزبوند
 [بوییت شریفک مالی آتیده کی بیت شریف ایله اکمال اولور]

مثنوی

﴿ مرتبه انسان بدست اولیا ﴾

﴿ سغبه چون حیوان شناسش ای کیا ﴾

﴿ تَرْجِمَةٌ ﴾ ، انسان مرتبه‌سی دخی اولیاء اللہک التده اویله زبوند، که حیوان
 مرتبه‌سی انسانیته زبوند؛ بونی بویله بیل ، ای بیوک وزکی اولان ذات !
 « شَرِّحْ » حیوانات ، انسانه کوره نصل زبون و متقاد ایسه انسانلر دخی
 اولیاء اللہک قوه معنویه لرینه قارشو اویله بلکه اندن زیاده زبوند لرلر . اوزمره
 جلیله احسانی هر کیسی سورلر ایسه ، مؤبدأ بختیار وهانکیسی سومزلر ایسه معذب
 و بی اعتبار اولور .

مثنوی

﴿ بنده خود خواند احمد در رشاد ﴾

﴿ جمله عالم را بخوان قل یا عباد ﴾

﴿ تَرْجِمَةٌ ﴾ ، عبدالله اولان فخر عالم محمد مصطفی علیه افضل التحایا افندمن
 حضرت لرینه باب ارشاده بتون مالک خلقنه (قل یا عبادی) آتینک اوقونمسی
 امر اولندی . « شَرِّحْ » بوییت شریف سوره زمرك الی او چنجی آیت کریمه سنه
 اشارتدر . شویله که : (قل یا عبادی الذین اسرفوا علی انفسهم لا تقنطوا من رحمة الله
 ان الله یغفر الذنوب جمیعاً انه هو الغفور الرحیم) معنای شریفی : یا محمد ! سویله
 (ای قوللرم) که معاصیده اسراف ایتمکله کندیلرینه ظلم ایتمدیلر . الله تعالینک
 رحمتدن امیددی قطع ایلمیکز . تحقیق الله تعالی کافه ذنوب و کناهلری عفو و مغفرت
 ایلر . اول خدای متعال غفور و رحیمدر « قل یا عبادی » خطاب مستطابندن

مشنوی

﴿ سر کشی از بندکان ذوالجلال ﴾

﴿ دانکه دارند از وجود تو ملال ﴾

﴿ تَرْجِمَهٗ ﴾ ذوالجلال حضرت تریسک بنده لری اولان اصحاب عرفاندا کر باش چکر وانلره قارشى اطاعتسزک ایدر ایسک بیل ! که اوزمرهٔ جلیله سندن ملال طوتوب نفرت ایدر لر . « شَرْحٗ » اکر اولیا، کرامدن وسائر اصحاب عرفانندن درونی بررودت حس ایله اوزمرهٔ جلیله اصحابنه قارشى سرکش وسردان بولنور ایسک اوزوات پاک جزاء سنی بی ادب و بی باک وانجامی معنا هلاک ایدر لر . حس ایلدیکک نفرت وبرودت اول مردان خدانک سندن ملول اولملرندن نشأت ایلر؛ بناءً علیه چارهٔ منفرد تمامها روحانیهٔ معتمد و روحانیونه ربط قلب ایله پرامید اولمقدر .

مشنوی

﴿ کهربا دارند چون پنهان کنند ﴾

﴿ زود تسلیم ترا طغیان کنند ﴾

﴿ تَرْجِمَهٗ ﴾ اولیاء الله کهربا طوتالر ، چونکه آنی کیزلی ایدر لر ، سنک تسلیمک چابک طغیان ایدر . « شَرْحٗ » اولیاء الله کهرباسی جاذب اولان قلب پاکر ایدر ؛ قلبیرینک قوهٔ جاذبهٔ روحانیه سی حسب الحکمه برید اخلاقندن ستر و اخفا ایتسزلر اوبد اخلاق ولوبعض مرتبه تسلیمیت کوسترسده اوزمرهٔ جلیله نیک کندیسدن حاصل اولان نفرتی حسیله تسلیمیتی هان طغیانه تبدیل اولیور ؛ بناءً علیه بن پایه جغمی بیایم ، اولیایه لزوم یوقدر ، دیماملی ! زیرا بویه دیان انسان گرفتار خسمران اولور .

مشنوی

﴿ آنچنانکه مرتبهٔ حیوانیست ﴾

﴿ کواسیر و سغبهٔ انسانیست ﴾

مشنوی

﴿ بلکه دفعش میکنند از شش جهات ﴾

﴿ زان باند اندر میان عافیات ﴾

﴿ تَبَجَّهْرُ ﴾ بر دیگر حکیم دیر : التي حمت کره ارضی دفع و رد ایلدیکندن ارض ، روز کار و هوا اورته سنده قالیر « شَرَحْ » بو بیت شریفدهده قوه دافعه صراحت بیان و کره ارض هوانک یعنی « آتموسفر » ک اورتاسنده اولدینی اتیان و بوجه ایله کشفیات جدیدیه موافق صورته قواعد جاذبه و دافعه ایضاح و اتمام اولمشدر . بوندن صکره تصوفاته نقل کلام بیورلمشدر .

مشنوی

﴿ پس زدفع خاطری اهل کمال ﴾

﴿ جان فرعونان بماند اندر ضلال ﴾

﴿ تَبَجَّهْرُ ﴾ ایمدی اهل کمال اولان اولیانکده خاطری ایچون دفع اولنسدن فرعونلرک جانی ضالته قالمشدر. « شَرَحْ » اجرام سماویه کره ارضی دفع ایلدکری کبی ، اصحاب کمال اولان اولیاء اللهکده خاطری ایچون قدرت ربانیه فرعون آسا اولان اشقیایی علویت و سلامت جهاتندن دفع ایچون میانه ضالته سرکردان و بی درمان براقیر .

مشنوی

﴿ پس زدفع این جهان و آن جهان ﴾

﴿ مانده اند این بی رهان بی این و آن ﴾

﴿ تَبَجَّهْرُ ﴾ بناء علیه بو جهانک و او جهانک دفعندن طولایی بو بوسمز انسانلر خسرالدنیا و الاخره قالدیلر. « شَرَحْ » جهان معنیده انبیای ذیشان و اولیاء . کرام ایله آلآن دنیاده بولتان اهل کمال و عرفانک دفعندن ناشی اهل ضلال ، خطا و وبال اورته سنده قالب ازهر جهت شایان عذاب و ملال اولدیلر .

مثنوی

﴿ آن حکیمش گفت کز جذب سما ﴾

﴿ از جهات شش بماند اندر هوا ﴾

« تَرْجِمَانُ » سؤال ایده‌نه جواباً او حکیم دیدی : کرهٔ ارضک هواده

قلمی آسمانک التی جهتن آنی جذب ایلمسندندر. « شَرْحٌ » بو و آتیده کی

بیت شریف ایله قوهٔ جاذبه و اندن صکره قوهٔ دافعه بیان اولمشدر . کرهٔ

ارضک بریره مستند اولیوب هواده معلق اولدیغنه دائر کشفیات جدیدنک

اسبابیه برابر مثنوی شریفده بیان بیورلمشدر .

مثنوی

﴿ چون زمقنا طیس قبه ریخته ﴾

﴿ در میان ماند آهنی آویخته ﴾

« تَرْجِمَانُ » کرهٔ ارض بالفرض مقناطیسدن دوکیش بر قبه نک اورته‌سند

بولنان برده‌یر پارچه‌سی کبیدر. « شَرْحٌ » کرهٔ ارض هر طرفدن کوردیکی جذب

حسیله هیچ بر طرفه تعلق ایتمیوب هواده معلق طورر .

مثنوی

﴿ آن دکر گفت آسمان باصفا ﴾

﴿ کی کشد در خود زمین تیره را ﴾

« تَرْجِمَانُ » دیگر بر حکیم دیدی : آسمان باصفا کتیف اولان زمیف

کندینه طوغری نهقت نصل چکر ؟ « شَرْحٌ » بر دیگر حکیمده آتیده کی

بیت شریف ایله مقصدینی اکیال ایدوب قوهٔ دافعه دن بحث ایتمشدر و بو وجهه

اجرام ایچون غیر منکر اولان هم قوهٔ جاذبه ، هم قوهٔ دافعه بیان اولمشدر .

مشنوی

﴿ چون حکیمك اعتقادى کرده است ﴾

﴿ کاسمان بیضه زمین چون زرده است ﴾

« تَرْجِمَانُ » بر حکیم اعتقاد ایلے شد که آسمان یورطه نك بیاضی وزمین صاریسی کیدر . « شَرْحُ » بر حکیم جکزدیدی که آسمان و فلک زمینک اطرافنی محیط اولوب زمین اورته ده قالمشدر . بوفکر آتیده کی ایسات شریفه ده ایضاح اولنه جقدر .

مشنوی

﴿ کفت سایل چون بمانداین خاکدان ﴾

﴿ درمیان این محیط آسمان ﴾

« تَرْجِمَانُ » بو سؤالی ایدن دیدی : بوزمین ، محیط اولان آسمانک اورته سنده قالمش کیدر . [سائل ، فکرینی بیت شریف آتینک مالیه تفصیل ایتمشدر .]

مشنوی

﴿ همچو قندیل معلق در هوا ﴾

﴿ نی براسفل میرود نی برعلا ﴾

« تَرْجِمَانُ » بورمین برقندیل کبی هواده معلقدر . نه اشاغی ، نه یوقاری کیدر . « شَرْحُ » ینه سائل دیر : بونصل ممکن اولورکه ارض هیچ بر طرفه طیاقسزین معلق اوله رق هواده طورسون ؟ دقت ایدلیدرکه کره ارضک هیچ بر طرفه طیاقسزین هواده معلق طورمسی فیکری بعض آدملرک ظنی کبی اوروبا حکمای جدیده سنک کشف واختراعی دکلدر . اسکیدن بری معلومدر . حتی آتیده کی ایسات شریفه ده ارضک معلق بولتمسنک اسپانی (غالیله) (نوتون) کبی اوروباده الکماهر متفنتلرک کوستردیکی اسپابه نظراً ده عارفانه مندر جدر .

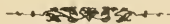
باطندن سنی چوب رد ایله سورر. کندنن اوزاقلاشديرر. «شرح» انبياي
 ذیشان و اوليای کرام حضرتای انسانلره اجرای تبليغات ایلدکلری صروده دنيا
 محبتنده مصر و عالم روحانيق منکر اولانلره ده نصيحت اجرا ایتدیلر ایسه ده
 منکرین و بد اخلاقدن نفرت و آنلری باطنا رد ایتدیلر؛ بویله اولسه ذاتاً حرکات
 و اخلاقی مقبول بولنانلره اطوار و افکارای مکروه و غیر معقول اولانلر، یعنی مؤمن
 و منکرلر بر اولق لازم کلیر ایدی!

مشنوی

❁ نعلهای باز کونست ای سلیم ❁

❁ نفرت فرعون می دان از کلیم ❁

«تَرْجِمَهُ» ای ساده دل! نعللر ترسدر. نفرت فرعونی موسای کلیمدن
 بیل: «شرح» طریق ایمان و عرفانه سالک اولانلرک اسب همتلرنده اولان نعللری،
 یعنی آثار ظاهره یی باز کون و عکسی قورلرکه احققلر ایزلرندن خبردار اولمسونلر.
 کذلک انبیای ذیشان و اولیای کرام مظهر اولدقلری سعادت و لذت روحانیه یی
 صورتاً اضطراب و مشقت کبی ارئه ایتلری اخلاق ذمیمه صحابی کندیلرندن
 اوزاق بولاندیرمق مقصدینه مبنیدر. بو حکمت اوزرینه ایدی که ظاهرده فرعون
 موسی علیه السلامدن، حقیقه تده حضرت موسی فرعوندن نفرت ایدر و انک نفرتنی ده
 جلب ایدر ایدی.

❁ سبب حرمان اشقیای ازدوجهان که خسرالدنیا و الاخره ❁

اشقیای ایکی جهانک سعادتندن محروم اولدقلری سببیک بیاننده در:
 خسرالدنیا و الاخره در.

مشنوی

﴿ نی که هست از نیستی فریاد کرد ﴾

﴿ بلکه نیست از هست راواداد کرد ﴾

« ترجمه » خیر! وارلق یوقاقدن فریاد ایتدی ، بلکه یوقاق وارلقی کئندندن دفع ایتدی . « شرح » محب دنیا اولانلر عالم غیب اهانی صورتا رد ایله انلره قارشی برودت و نفرت کوسترلر ایسهده حقیقتمده بو نفرت و برودت اهل غیب و اصحاب روحانیتدن نشأت ایلر . یوقسه روحانیلر ایستهلر اهل-دنیا یی کئدیلمرینه کلیاً جاب ایدرلر ایتدی . جاب ایتک ایسته ماملرنده چوق حکمتلر واردر از جمله رضای حق استحصال ایچون بحق سعی ایدنلر ایله سعی ایتمین و فسق و فجورده بولنانلر هم حال و محل تعینات اولان عالم ناسوت عالم غیب کی یک رنگ و حکمتدن عاری و وخامق بادی اولور ایتدی .

مشنوی

﴿ تو مکوکه من کر زانهم ز نیست ﴾

﴿ بلکه او از تو کر زانست بیست ﴾

« ترجمه » من دیمه اکه عالم غیب وانک اهلندن بن قاچارم . بلکه یوقاق عالمی وانک اهلی یکر می مرتبه زیاده سندن قاچار و سندن نفرت ایدر . [بالاده کی شرح بو بیت شریفکده شرحی اولور .]

مشنوی

﴿ ظاهر ائیخواندت اوسوی خود ﴾

﴿ وز درون میراندت باچوب رد ﴾

« ترجمه » عالم غیب ظاهراً اهل دنیایی کئندی طرفنه دعوت ایدر . اما

مشنوی

﴿ چون عمارت دان توهم و رایها ﴾

﴿ کنج نبود در عمارت جایها ﴾

« تَبَجِّهْهُ » وهم و رأیبری سن عمارت کبی بیل ! عمارتده ایسه خزینه نك
یرلری اوله ماز . « شَرِّحْ » وقتیه کینلنش اولان خزینه ، ویرانه لرده بولنوب
عمارت یرلرنده بولنه میه جنی کبی سعادت ابدیه خزینه سی ده ویرانه ظن اولنسان
عالم غیبده و محن و مشاق بدنیده بولنوب عمارت موقته رنکننده اولان دنیانك
لذائذ و ذوقیاتنده بولنه ماز . سن خزینه سعادت ایستر ایسه ك و ظائف مکلفه
و مشروعه نك اجر اسندن و دنیانك تحولاتندن طولایی وجودی ویرانه مثال اولان
برولی اللهم ذاتنده آرا ایسك !

مشنوی

﴿ در عمارت هستی و جنکی بود ﴾

﴿ نیست را از هسته انکی بود ﴾

« تَبَجِّهْهُ » عمارتده و اراق و جنك و غوغا اولور . یوقاقه و اراقندن نك
و عار اولور . « شَرِّحْ » عمارت صوریه اولان لذائذ دنیویده صه ری برهستی
کور و نور و جنك و نزاع بولنور . عالم غیبك اهلی ایسه بوصوری و اراقلردن وفائی
لذائذدن نفرت ایدر . مثلاً برلاشهی کلبلر اکل ایدر ایکن انسان بوندن برکراحت
و نفرت حس ایدر . دنیانك ذوقیاتنه حصر محبت ایدنلردن ده عالم غیب اهلی
بالطبع اجتناب ایلر . دنیا صوری انسانلره کوره و اراق ، « عالم غیب » یوقاق
عد اولندیغندن اهل دنیانك آمیراتنه کوره دنیایه « هستی » ، عالم غیبه « نیستی »
دینلمشدر . اما حقیقتده یوقاق دنیایه و و اراق عقباده در .

اولمشدر . عالم غیب ایله عالم ظاهر بیننده مشهود اولان اختلاف طالب حقیقت اولان مستعدینک رغبتلرینی تزئید ایچون بر حکمت معنویه به بتئیدر . مثلاً بر حیوان صائان بن بومالی شو قدر غر و شه اصل صانارم ؟ دیرهك جنسه بکزر طور کو ستر دیکي حاله او طوری حقیق دکل بلکه مقصدینک استحصالی ایچون حیله و جلب منفعته وسیله در .

مشنوی

﴿ یانه اینست ونه آن حیر اینست ﴾

﴿ کنج باید جست این ویر اینست ﴾

« تَوْجِیْهٌ » یاخود نه بصورت ونه او صورت دکادر . بلکه بو اختلاف انسانلره حیرانلق کتیرمک ایچون بر حکمت دیکر در . بناء علیه عات غایبه شو ویرانخانه دنیا ده خزینه خفیه بی تحری اتمک ورنکلردن خلاص وبری اولمقدره . « شَرَحٌ » اختلاف صوری نه غوغا ونه بشقه سبب ایچون دکل نوع بشرک انتباه ایچون بر کیفیت معنویه در . مانند ویرانه اولان دنیا ده خزینه صوریه دن بیک قات دها اعلا اولان رضای باری بی آرامق و بولمق وجیه انسانیه در .

مشنوی

﴿ آنچه تو کنجش توهم میکنی ﴾

﴿ زان توهم کنج را کم میکنی ﴾

« تَوْجِیْهٌ » او کیفیت که ، سن آنی خزینه وهم و ظن ایدرسک ! او توهم و ظندن طولانی اصل خزینه بی غائب ایدرسک ! « شَرَحٌ » ای غافل ! سن لذائذ فانی بی خزینه سعادت ظن ایدرده نم عقباتی ضایع و کندی بی اصل خزینه دن تبعید و محروم ایدرسک ! خزینه بی بولدم توهمی موجود ایکن او خزینه دن اوزاق قالمق محققدر .

مشنوی

﴿ چونکه روغن را زآب اسرشته اند ﴾

﴿ آب باروغن چرا ضد کشته اند ﴾

« **تَرْجِمَه** » چونکه زیتون یاغنی صودن تخمیر ایلدیلر . صوزیتون یاغیله

نه ایچون ضد اولدیلر ؟ « **شَرَح** » عالم ناسوت عالم غیبک فیضیله تخمیر اولنوب

وجود پذیر اولمش ایکن نسل اولدی ده اهل دنیا روحانیت و روحانیونی انکاره
و تعریضه اجتر ایلدیلر ؟

مشنوی

﴿ چون کل ازخارست و خار ازکل چرا ﴾

﴿ هر دو در جنککند و اندر ماجرا ﴾

« **تَرْجِمَه** » چونکه کل دیکندن و دیکن کلندیر . نه ایچون هر ایکسی جنک و قیل

و قالده در ؟ « **شَرَح** » انبیای ذیشانندن و اولیای کرامندن بعضیسنک پدر و والده لری

دیکن کبی اهل دنیا و بلکه اهل کفر دن بولنش و بالعکس بعض ظالم انسانلر مانند

ورد رعنا اولان عادل و صالح بر پدر و مادر دن دنیا به کش و بناء علیه بر طائفه دیگر

طائفه به معارض و صدا و لمشدر . بو تخالف ، عین حکمت و باعث حیرت اولدینی آتیده کی
ایات شریفه ده کور به جکدر .

مشنوی

﴿ یانه جنککست این برای حکمتست ﴾

﴿ همچو جنک خرفروشان صنعتست ﴾

« **تَرْجِمَه** » بو اختلاف جنک و غوغا دکلدر . بر حیوان صانانک جنک و نزاعی

کبیدر ؟ « **شَرَح** » بو بیت شریف بر عاقل و عارف طرفندن استفهام صورتیله ایراد

مشنوی

﴿ این عجب کین رنک از بی رنک خاست ﴾

﴿ رنک بابی رنک چوز در جنک خاست ﴾

« تَرْجِمَه » بو تعجبه شایاندرکه: بو عالم رنک ، عالم بی رنکیدن قالقوب پیدا اولدی ، ایمدی رنک رنکسزک عالمیله فصل غوغایه قیام ایلدی ؟ « شَرَح » ای معارض ! عالم غیبیده حضرت موسی ایله بر تائب و مستغفرک صاحده بولمسنه تعجب ایتمه ! جای تعجب بر جهت وار ایسه اوده شو جهان صوری عالم غیبیدن پیدا اولمش ایکن جوق دفعه آنی انکاره و اکا قارشلی جنک وجداله اجترا و مردان خدانک علویت معنویه لرینی اضمار و اخفا ایتمکدر . مرتبه وحدت واصلیف اثبات وحدت و مرتبه کثرت اهلی اظهار کدورت ایدر . بی رنکک اهلی ترک کدورات و مخالفات و بار نککک اهلی اظهار معاصی و کدورت و اختلافات ایدر نفس مرتبه سنده بعض و جوه اعتباریله ضدیت کور و نور . ایشته معقولی محسوسه تمثیل ایدرک نفهیماً لعالیین حضرت مولانا بیورمشدر :

مشنوی

﴿ اصل روغن زآب افزون میشود ﴾

﴿ عاقبت با آب ضد چون میشود ﴾

« تَرْجِمَه » زیتون یاغی صودن جوغالیبر ایکن نهایتده نه ایچون صوایله ضد و مخالف اولور ؟ « شَرَح » زیتون اغاجی یاغموردن ، صوورطوبتدن فیض بولوب میوه دار اولور . زیتون یاغی محصولانی ویرر . زیتوندن یاغ اولدقدن صکره یاغی صوایله ضد اولوب بر قابه قوناسه همان بری برندن آریلیر . بونک کبیدر که رنک عالمی رنکیده فیض بولمش ایکن اهل دنیا روحانیونه تعریض وجفا ایدر .

مشنوی

﴿ چون بی رنکی رسی کا زداشتی ﴾

﴿ موسیٰ وفرعون کردند آشتی ﴾

• **تَرْجِمَہٗ** • نہ وقت رنک سزک مرتبہ سنہ بتیشیرسک او مرتبہ دہ موسیٰ وفرعون صاحب و اتحادایت دکری کورورسک. « **شرح** » ای خطاری ارتکاب ایدن انسان! سن بحق امر حقہ رجوع ایدر ایسک مرحمت ربانیہ لایق اولورسک! عالم رنک قیل وقال، وہم وخیال، نزاع وجدال کبی احوال دن خالی دکدر. اتحاد-اضداد، جہان کثرندہ دکل عالم وحدتہ در. وحدت، مقامی قبول ایلہ تعینات-فانیہ دن فراغت و تصفیہ قلب ایلہ بی رنک اولان عمان احدیتہ منقلب اولور ایسک اوجہاندہ حضرت موسیٰ کبی ربانی ذیشانک معاصیدن رجوع ایدن برتائب ایلہ صالح و آشتی طوتدیغنی کورورسک! زیرا نزاع، دریای خیالات اولان تعیناتہ اولوب بی رنکی علانہ وحدت مطلقہ وارد در. اورادہ اختلاف محو و نابید اولور.

مشنوی

﴿ کر ترا آید برین نکته سؤال ﴾

﴿ رنک کی خالی بود از قیل وقال ﴾

• **تَرْجِمَہٗ** • اکر بونکیتہ اوزریہ سکا بر سؤال کلیر ایسہ: رنک نہ وقت قیل وقال دن خالی اولور؟ « **شرح** » عالم بی رنکیدہ نصل کافہ ارواح ہم حالوبی قیل وقال اولور؟ بومحلہ داعی سہو وخطا اسباب قالمیوب او عالمی نور ربانی بشقہ بریولہ تنویر و آب زلال اطمینان ایلہ ارواحی دلیر ایدر؛ بوتامریض عالم-رنک و تعیناتہ بولنقدن نشأت ایدر. عالم رنک و تعینات تعریضات و قیل وقالہ. متاد اولوب اصحابی اندن کوچ خلاص بولور.

مقلب القلوب و محول الاحوال کندیدر ؛ ایستدیک کی حکم ایدر . صکره خلقی جزا دیده ایلر . فرعون غبی ، اراده جزئیته سی احقجه انکار ایستدیکندن خبردار دکلدر .

مشنوی

﴿ پیش چوکانهای حکم کن فکان ﴾

﴿ میدویم اندر مکان ولامکان ﴾

« تَرْجِمَانُ » کن فکان حکمنک دکنگری اوکنده مکان ولامکانده قوشیوروز . « شَرَحٌ » ینه فرعون دیر : « کن فکان » امر عظیمی چوکان کیدرکه بزم کی مخلوقات طوب کی اوکنده دوران و جولان ایدر . امر جلیل ربانی بزی بعضاً وجوده ، بعضاً عدمه - سوق ایدرک هرزه کیتسه ک هب خدای متعال حضرت ترینک کار ایدر ، بزه نه ایچون اسناد قباحت ایدلسوندده عذاب ویرلسون ؟

مشنوی

﴿ چونکه بی رنگی اسیررنگ شد ﴾

﴿ موسیٰ با موسیٰ در جنگ شد ﴾

« تَرْجِمَانُ » چونکه رنگسزنگ رنگه اسیر اولدی . موسی ، موسی ایله جنگ و غوغاده اولدی . « شَرَحٌ » بویت شریف ایله مابعدی بر صاحب حکمت طرفندن دیگر بر نقطه عبرتدن ایراد ایدلشدر . بی رنگک عالمی مرتبه احدیتسدر . خزینه الغیب الوهیتدن ظهور ایدن مخلوقات ، عالم وجوده کلوب اسیررنگ اوله رق تعین و تشخیص ایستدیک وقت بالضروره حضرت موسانک جهان غیبده کی حالی بشقه و عالم شهودده کی تعینی بشقه اولور . بعض انسان حضرت موسی کی حق تعالی یه ایمان و نسیامیت ، بعضی عکسفی اختیار ایله کفر ایدر .

مشنوی

﴿ بنی که قلب و قالیم در حکم اوست ﴾

﴿ لحظه مغزم کند یک لحظه پوست ﴾

« تَبَجَّهْرُ » قلب و قالیم حاکم مطلق حکمنده دگیدر ؟ او ، قادر مطاق بنی بر آن دوست ، بر آن پوست ایدر . « شَرَحٌ » بر مسلك ناهموار اتخاذ ایدن بدبخت ، هر نه یابار ایسه تزید خطایلر . نصلکه فرعون کوندوز (رب) ادعایه اعلان ضلال ایتدیکی حالده لیالیده خطاسنی الله تعالی حضرت لرینه اسناد اتمک ایسترایدی .

مشنوی

﴿ سبز کردم چونکه کوید کشت باش ﴾

﴿ زرد کردم چونکه کوید زشت باش ﴾

« تَبَجَّهْرُ » نازه ، یشیل اولورم ، چونکه حق تعالی ا کین و مزرع اولدیر . صاری و پژمرده اولورم ؛ چونکه الله تعالی بکاجیر کین اولدیر ! « شَرَحٌ » فرعونک بو افاده سی ده محض جبردر . گویا النذن نه کلیر ؟ ثواب و کناه الله تعالی حضرت لرینک فرمایله واقع اولورکچی ترهات ایله خطاسنی قات قات ایدر .

مشنوی

﴿ لحظه ماهم کند یکدم سیاه ﴾

﴿ خود چه باشد غیر این کاراله ﴾

« تَبَجَّهْرُ » جناب حق بر لحظه ده بی ماه ، بر آنده سیاه ایدر . الله تعالی - حضرت لرینک ایشی بوندن بشقه نه اولور ؟ « شَرَحٌ » فرعون لعین کال عناد و کین ایله دیمش که : حق تعالینک ایشی انسانی بعضاً زندیق و غافل اتمکدر ، زیرا

آمد قدن بشقه کندی شخص مظلمی ایچون علی ملاء الناس دعوا ی الوهیت و اظهار-
بلاهت ایلر ایدی. سترعیوب و ذنوب ایچون کیجه لری « یاربنا! » دیمسنی وسیله-
ع-ب و افتخار ایدن بوماعون ، دائماً نچه قهر و غضبه زبون و دلخون ایدی .

مشنوی

﴿ در نهان خاکی و موزون میشوم ﴾

﴿ چون بوسی میرسم چون میشوم ﴾

« تَبَجَّهْ » کز ایجه متواضع و او یغون اولورم ؛ نه وقت موسایه ایری شسم
نه ایچون دیگر کون اولورم ؟ « شَرِّحْ » کیزی اوله رق حق تعالی حضرت لرینه
مراجعت و قدرت ربانیه سندن استمداد ایدرم ، لکن حضرت موسایی کورونجه نه
ایچون منکر و متکبرونجه نیجه خطالره گرفتار و اسیر اولورم ؛ دیه کندی کنندینه سویلتن
فرعرتک شوسوزلری هوا داران نفس اماره تک گوش اتباهنه منکوش اولمغه سزادر .

مشنوی

﴿ رتک زرقابده تو میشود ﴾

﴿ پیش آتش چون سیه رو میشود ﴾

« تَبَجَّهْ » قلب اتونک رتکی اون قات بارلاق اولسه آتسک اوکنده
نصل - اه یوزلو اولور ؟ ! « شَرِّحْ » ساخته التون ، حیلله نه قدر بارلاق اعمال
اولسه ، محل امتحانی اولان آتسه کوستر لیدیکی وقت اعتبار سزلنی ، سیاهلنی
میدانه چیه جنی کبی فرعون لعینک آوده معاصی اولان قالی بی اعتبار ، مخفی اولان
مناجاتی کبرینک تقویه سنه مدار اولمق ایچون بر صنعیه غفلت باردر . فائده بخش
اولماز . حالی پریشان ، موسایه قارشی بی درمان ، خلقی اغفال ایتمک قصدیله
کنندینه اسناد ربویت ایدرک افتاده و رطه خسران اولور ایدی .

کبی بم . باغبان نصل کسرایسه اویله جه کسلمش اولورم . تیشه باغبانه قارشنی عاجز و ناچار بولنورم . صانع کائنات اولان الله تعالی حضرت تبری بی کبر و کفر ایله معطل اولمق اوزره خاق ایلدی و بکا اتر بیه بی و یردی . بالضروره بو حال اسف اشتمالی کسب ، کذاباً (ربم) دیه خالقه اعلان ایلدم . صاحب جرم و خطا اولانلرک بعضیسی شیطان و فرعون لعین کی جرملرینی سترایله کسب ایلدکلری حال کدورت اشتمالی عادل مطلق حضرت تبریینه اسناده جرات و کندیلرینی برقات ده اقتاده خالک ذات ایدرلر . عدالت ربانیه بی و کندیلرینه احسان اولنان اراده جزئیه لر ایله انبیای- ذیشانک تبلیغات سلامت آیتنی کان لم یکن حکمنده طوتارلر . بو عقیده ضاله ، جبری مسلکته نأند احوال مردوده دندرکه بطلانی بدیدیر .

مشنوی

﴿ حق آن قدرت که آن تیشه تراست ﴾

﴿ از کرم کن این کژیهار اتورااست ﴾

« تَرْجِمَانُهُ » او قدرت حقیچون که بو تیشه ارادات سنک یدکده در . کر مکدن بوا کر یکلری طوغری ایله ! « شَرَحٌ » الهی ! کال قدرت و حکمتک برکاتی اولمق اوزره غیر مستقیم مستقیم ، سقیمی صاحب خاق کریم قیل ! بو افاده کر چه فرعونک افاداتی صبره سنده واقع ایسه ده بر صاحب انصاف اسانندن اولمسی ده اوجیه در .

مشنوی

﴿ باز باخود گفت فرعون ای عجب ﴾

﴿ من نه در یار بنا ام جمله شب ﴾

« تَرْجِمَانُهُ » تکرار فرعون کندی کندینه دیدی : ای عجب ! بن هر کیجه « یار بنا ! » دیمکه دکل می یم ؟ « شَرَحٌ » فرعون کندی کندینه : کیجهری الهی ! دیورم . جناب خالقه مراجعت ایدیورم . مر بار ادباره اوغرا یورم دیه - ویلنمشده فرعون ، کال کبرندن کوندوز حق تعالی حضرت تبری نیک اسم با کنی بیسه اغزبینه

مشنوی

﴿ خواجه تاشانیم اما تیشه ات ﴾

﴿ میشکافد شاخ را در بیشه ات ﴾

« تَبَجِّمَهُ » بن ایله موسی برافندینک بنده سی یز ، اما قدرت باطه سی کائنات اغا جلفنده دالی یارار . پارچه لار . [بویت شریفک مالی آتیده کی بیت شریف ایله کال بیورلمشدر .

مشنوی

﴿ باز شاخی راموصل میکند ﴾

﴿ شاخ دیکر رامعطل میکند ﴾

« تَبَجِّمَهُ » بردالی یتشدیروب میوه دار ومکمل ایدر . دیکر دالی کسوب معطل ایدر . « مَشْرَحٌ » فرعون ، بوایکی بیت شریفک مالی وجه ایله الله تعالی حضرت تلهینه دیرکه : الهمی ! کرک موسی کرک بن مخلوقکز بولنیورز . بیشه زار کائناتده حکم وقدرتک نصل فرمان ایلرایسه اوپله اجرا وبعضیلرینی اماته وبعضیلرینی احیا ایدر . موسی نی مقبول وعالی ، بنی ذلیل وسفلی ایدن ینه سنسک . [فرعونک بو افاداتی ده شیطانجه اولدیفنه دقت ایدلملیدر .]

مشنوی

﴿ شاخ را بر تیشه دستی هست نی ﴾

﴿ هیچ شاخ از دست تیشه رست نی ﴾

« تَبَجِّمَهُ » باطه یی دفع ایتمکه دالک هیچ الی ، قوتی وارمیدر ؟ هیچ دال باطنک اندن قور توله بیلمیری ؟ « مَشْرَحٌ » فرعون لعین یسه جبری مسلکنه کوره اظهار جهل و کین ایدرک دیمشکه : اورمانده ضعیف بردال

• **تَرْجِمَانُ** «نوبتی کرچه رب وصاحب قوت دیه اورر لر و تعظیم ایدر لر .
 [حالم شوکا بکزر که] آی طوتولدی و خلق عادت لری وجه ایله طاس اورر لر .
 • **شَرْحُ** «آی طوتولدی وقت خاق بلا سبب معقول طاس، تپسی و بوکا بکزر
 باقر اوانی بی بری برینه اورر لر و شمانه ایدر لر . او کورلدی، او شمانه قره فائده دکل
 کرفنار اولدینی خسوف و ظلمتی عمومه دهاز یاده اعلان و ماهی رسوا ایدر .
 فرعون ده کندینی بوکا بکزه تمس، دیمش که خلقک بکا ا کرام و تعظیمی حقیقه تده
 ذلت ایله بی تمهیر و معناً تسعیم ایتمکده در . بوضورتله عدم اقتدار م ظاهر و پیدا
 و مشخص رسوا اولمده در .

مشنوی

﴿ میزند آن طاس و غوغا میکشند ﴾

﴿ ماه رازان زخمه رسوا میکشند ﴾

• **تَرْجِمَانُ** «خلق خسوفده طاس چالار لر و غوغا و کورلدی ایدر لر ؛ بو
 صورتله ماهی رسوا ایدوب طوتولدینی اعلان ایدر لر . [بالاده کی شرح بویت
 شریفکده شرحیدر .]

مشنوی

﴿ من که فرعونم زخلق ای وای من ﴾

﴿ زخم طاس آن ربی الاعلا ی من ﴾

• **تَرْجِمَانُ** «بنکه فرعونم خلقدن ای واه بکا ! «ربی الاعلا» دیمک، طاس
 اورمق بی رسوا ایتمکدر . «شَرْحُ» وای حاله ! که اختیار ایلدیکم اطوار-
 متکبرانانه اوزرینه بکا «ربی الاعلا» دیمک محو ایتمکدر . محض کفر و خطا و باعث-
 رسوا در . چونکه الوهیت و ربوبیته مخصوص قوت و قدرت بنده موجود دکدر .
 بالعکس مراحل و کارمده ض م ف و ذلت و سفلیت واردر . بو احوال اندراس
 مال میدانده ایکن بکا (رب) دیمک عینی خسوفه قارشی طاس اورمق و ترزبل
 ایتمکدر .

« تَرْجِمَانُ » الهی ! او علم و ارادتدن موسی بی منور ایتدک . ینسه او علم و حکمتدن بی مظلم و مکدر ایتدک ! [فریاد فرعون بی مصوردرد . ابیات آتیه نیک ترجه و شروحو توضیح ماده ایدر .]

مشنوی

﴿ زانکه موسی راتومهرو کرده ﴾

﴿ ماه جانم راسیهر و کرده ﴾

« تَرْجِمَانُ » او ، حکمتدن که موسی بی آی یوزلو ، مقبول ایتدک ! جانمک

ماهی سیاه یوزلو ایتدک ! « شَرْحُ » الهی ! حکمت باللهک اقتضاسندن اوله رق ایمان و تسلیمیت ایله حضرت موسی بی مقبول جهانیان ، بی عدم ایمان و کثرت . عصیان ایله معذب و نالان ایتدک !

مشنوی

﴿ بهتر از ماهی نمود استاره ام ﴾

﴿ چون خوف آمد چه باشد چاره ام ﴾

« تَرْجِمَانُ » نجم طالع بر آیدن دها اینی کور و نمدی . چونکه خسوف کلدی ،

بکا چاره نه اولور ؟ « شَرْحُ » الهی ! طالع ماه تاباندن دها بارلاق ، دها منور اوله حق دکدر ، حال بوکه عظیم اولان قدرت و قضاء ظهور ایدنجه ماه تابان بیله خسوفه اوغرار . زرده قالدی نجم اقبالم ، که ماهه نسبتاً هیچدر . جلالت کلیاً پریشانی حالمی انتاج ایلمش و بوظلمتگاهده بی بی سراج بر اقمشدر .

[فرعون لعین شیطانه معین اوله رق قباحتی کندنده آرامشدر . جبری صورتنده خطای جناب عادل مطلقه اسناد بوضورتله کندینی کلیاً بر باد ایتشدر .]

مشنوی

﴿ نوبتم کرب و سلطان میزند ﴾

﴿ مه گرفت و خاق پنکان میزند ﴾

مشنوی

﴿ روز موسی پیش حق نالان شده ﴾

﴿ نیم شب فرعون هم کریان شده ﴾

« **تَنْجِيْهُ** » کوندوز موسی علیه السلام حق حضورنده ناله و فریاد ایدیحی

اولدی. کیجه یاریسنده فرعونده آغلایبی اولدی. « **شَرْحُ** » موسی علیه السلام پیغمبر پاك نهاد اولدینی ایچون کیجه کوندوز، کیزلی آشکار جناب حقه ناله واستغفار و عبادت ایدر ایدی. فرعون یسه هر کسک یاننده قصور و خطالربنی اعتراف واستغفار ایتمکی کبرینه یدیر. یوب کوندوز بی پروا دعوا ی الوهیتده بولنور و کیجه یاریسنده آغلامغه باشلایه رق خدعه ماعوانانه به جرأت ایدر ایدی.

مشنوی

﴿ کین چه غلست ای خدا بر کردیم ﴾

﴿ ورنه غل باشد که کویدمن منم ﴾

« **تَنْجِيْهُ** » ای خدای متعال ! بوغازمده کی بو فصل زنجیردر ؟ اکر

بوزنجیر اولیدی کیم دیه بیلیر ایدی ؟ که (بن) بنم ! « **شَرْحُ** » فرعون لعین کیجه یاریسی خلقدن کیزلی ، الله تعالی حضرت لرینه آغلایه رق فریاد ایدردی که آلمی ! بنم بوینده بو فصل زنجیر ضالالتدر. بی باعث هلاک اولان کبروانائیت قهرینه چکره و (بنم) دیدیرر ! فرعون لعین بیلمز ایدی که اوزنجیرک خلقه لری کندی انائیت و کبر و خطالربدن معمول بر آلت ایدی .

مشنوی

﴿ زانکه موسی رانور کرده ﴾

﴿ مرصرا زان هم مکدر کرده ﴾

معنا خالق عاشق اولد قلربی غفلت لری سببیه کندیلری ا کلاماز، شو قدرکه: منکر و غیر مطیع اولان لک محبت لری طوعاً دکل کرها اولسنه مبنی کندیلری مذهب و مذموم اولور. بویت شریفده مس و نفرودن مقصد، طینتی عادی، یا خود خالق کریم و عالی اولان درده جمه سی کیمیای قدرت اولان فیض رحماه تابعدر.

﴿ در بیان آنکه موسی و فرعون هر دو مسخر مشیتند ﴾

﴿ چنانکه زهر و پاد زهر و ظلمت و نور و مناجات کردن ﴾

﴿ فرعون بخلوت تا ناموسی نشکند ﴾

انک بیاننده درکه موسی علیه السلام ایله فرعون هر ایکسی مشیت واردات. الهیهده مسخر در لر؛ زهر ایله پاد زهر و ظلمات و نور کیدر. و کندی ناموسی شکسته اولماق ایچون فرعونک خلوتده مناجات ایتمسیدر:

مشنوی

﴿ موسی و فرعون معنی رارهی ﴾

﴿ ظاهران ره دارد و این بی رهی ﴾

﴿ ترجمه ﴾ « موسی علیه السلام و فرعون معنائک بنده سیدر. او [حضرت موسی] آشکار بر هدایت بولی طوتار. بو [فرعون] یولسزدر. [برنجی مصراع نهایتده کی (رهی) کوله، قول، ایکنجی مصراع نهایتده کی (بی رهی) یولسز دیمکدر.]
 ﴿ شبریح ﴾ « موسی علیه السلام ایله فرعون معنی و حقیقتده خالق لمیزل حضرت تیرینک بنده سیدر. شو قدرکه: حضرت موسی باعث نجات و موجب استحصال رضای کبریا اولان طریق مستقیم طوتمش و فرعون هدایت یوانی شاشیروب کریویه صاعشدر.

« تَنْجِيحًا » اگر پیراوان کافر کفردن پیمان اولورده عذر و ندامت کتیرسه مسلمان اولور . « شَرَحٌ » نم کبی آز مدته بر خطاه بولنان کیمسه دکل مدت عمرینی خطا را ایچنده کچوروب اختیار لامش اولان کافر بیله هدایت و جدانیه ایله ندامت حقیقیه سنی اظهار ایدرسه مظهر مغفرت و صاحب ایمان و سعادت اولور . بونداتم ازهر جهت سنک لطف و عفوکه لایقدر . خطابیه اعرابی لساندن سوبلنمش اولان بوکلات مؤثره نک قوت معناسی صلاح آورارباب- هوادر .

مشنوی

﴿ حضرتی پر رحمتت و پر کرم ﴾

﴿ عاشق اوهم وجود وهم عدم ﴾

« تَنْجِيحًا » الهمی ! ذات پاکک پر رحمت و پر کرمدر ، هم وجود ، هم عدم سنک طالب و عاشقکدر . « شَرَحٌ » کافر و مسلماندن ، عذر و ندامتدن بحث و بیان اولنجه ، بر مقتضای دآب جلیل مولانا اعرابینک افاده سی ترک اولنهرق بر تائب جدی طرفندن مناجات صورتیه الله تعالی حضرتلرینه بالاده طرز ظریفه عاشقانه ده عرض استرحامات اولنمشدر

مشنوی

﴿ کفر و ایمان عاشق آن کبریا ﴾

﴿ مس و نقره بنده آن کیمیا ﴾

« تَنْجِيحًا » کفر و ایمان او ، جناب کبریانک عاشقیدر . باقر و کوش او ، کیمیانک بنده سیدر . « شَرَحٌ » کفر و ایمان اصحابی طوعاً و یا کرهاً حق تعالی حضرتلرینک عاشقیدر . صورتا صاحب کفر و منکر هر شینی انکار ایدرلر ایسه دهینه قادر مطلق حضرتلرینک مخلوقاته محبت و اظهار حاجت ایمکه مجبور اولدقلرندن منکرین

« **تَرْجِمَهُ** » مرد عرب، دیدی : ای خاتون ! سکا کوستردیکم شدتدن طولای
 پشیمان اولدم . اگر کافر ای دیسه م مسلمان اولدم . « **شَرِّحْ** » بوراده کافر اهل-
 خطا و مسلمان، صاحب صواب و صفا معنا سنده در . اعرابی : بنی جانندن سون
 زوجهم ! سکا شدت کوستردیکمه کلیاً نادم، ارتکاب ایلدیکم خطادن فارغ اولدم.
 کندیمی یکی مسلمان کبی شایان عفو کوردم . دیمشدر . نفسک ، مطمئنه و راضیه
 اولدیغی عقل کورونجه ریاضات و سائر جهات ایله نفسه ایلدیکی جفاری اونوتد رقی
 اوزره اظهار ندامت ایدر . بیلیرکه نفس، مطمئنه و راضیه اولدقندن صکره باذن الله
 تعالی بردها طریق ناصوابه رجوع ایتمز . سورة فجرک یدنجی آیت کریمه سنده :
 (**يَا أَيُّهَا النَّفْسُ الْمَطْمَئِنَّةُ اِرْجِعِي إِلَىٰ رَبِّكِ رَاضِيَةً مَرْضِيَةً فَادْخُلِي فِي عِبَادِي وَادْخُلِي
 جَنَّتِي**) بیورلمشدر . معنای شریفی : « ارادات ربانیه بنی قبول ایله آرام ایدوب
 مطمئنه اولان نفس و جان ! ربکه رجوع ایست ! سن خوشنود و بنم نزد مده مرضیه
 و پسندیده اولدیغک حالده ، خالص قولار مک زمره سنه داخل اول و جنته
 کیر . »

مشنوی

﴿ من کنهکار توام رحمی بکن ﴾

﴿ بر مکن یکبار کیم از بیخ و بن ﴾

« **تَرْجِمَهُ** » بن سنک کنهکار کم ! مرحمت ایست ! بردنبره بنی کو کمدن قویارمه !
 « **شَرِّحْ** » کوستردیکی شدتله کنهکار و شمعی نادم و بیزار اولان اعرابی ،
 بو حاله مرحمت و مروت ایستده وجودمی افنا و عقلمی امحا ایتمه ! دیه تظلم
 ایتمشدر .

مشنوی

﴿ کافر پیر ار پشیمان میشود ﴾

﴿ چونکه عذر آرد مسلمان میشود ﴾

استحصال راحتی امیدینه مستند ایکن بونی ا کلاماش اولان اعرابی : جانمک
جانی کبی سوکیلمی، بن شدتله تعذیر و تکذیر ایدیشم کندی جائمه تکمه اورمق
کبی اولدی . دیشدر .

مشنوی

﴿ چون قضا اید فرو پوشد بصر ﴾

﴿ تا نداند عقل مایار ز سر ﴾

« تَرْجِمَه » نه زمان قضای الهی کلیر . کوزی کورمکدن اورتر . او قدر که عقلمز
آیانی باشند بیله فرق ایده مز . « شَرْح » واقع اولان خطالر واستعمال ایدیان
شدت اسانلر ، باعث ندامت و خسران اولور . انسان خطالر ایله شدتک و خامتنی
عقلاً بیلیر ایسه نه فائده که قضا سر نما اولنجه خطا ارتکاب اولنور . و واجب الزعایه
اولانلر نادانلر طرفندن تحقیر اولنور . نه دن صکره مخطی ایشلیدیکی خطانک
نتایج و خیمه سنی کورور . نه چاره که اکثر اوقاتده بوخطیاتی تممیره چاره بولنماز .

مشنوی

﴿ چون قضا بگذشت خود را می خورد ﴾

﴿ پرده بدریده کریبان می درد ﴾

« تَرْجِمَه » نه وقت قضا کچر . مخطی ، کندی کنیدی یر . پرده ناموس
و تربیه سی یر تلمش اولان کیمسه کندی یقه سنی یر تار . « شَرْح » دو مانلی فور-
تنه به بکزه بن قضای الهی کچوبده انسان ایشلیدیکی خطایی و پرده ناموسنک
درجه کسرو محوونی کورونجه شدت ندامت و کدورتدن کندی یقه سنی یر تار . نالان
اولور . قضای ربانی دعوت ایتمک ایچون وقیله عبادت و حسن اخلاق ایله
وظائف انسانیه نک اجراسنه مواظبت ایتملیر .

مشنوی

﴿ مرد گفت ای زن پشیمان می شوم ﴾

﴿ کربدم کافر مسلمان می شوم ﴾

التماسات ایچنده مشروعی تعین ایدن جهتلك تحریسی مقتضای حکمتدر . مثلاً نفس اماره هر چه باد آباد بر محبوبه ایتر، عقل ایسه زنادن کلیاً تحاشی ایدر؛ اما بقای نوع بشر وسائر اسباب ایچون نکاح ایله زوجهنك وجودی لابد اولدیغندن عقل، نفس وبدن ایچون مشروع صورتده زوجہ تدارك ایدر . بو صورته بنی بشرک قیامته قدر ابقا وادامه سنه بادی وبدنک راحتنی مؤدی اولور . فرق بونده درکه : نفس اماره غیر مشروع ومضر صورتده لذائذی قبول ایدر . عقل کامل ایسه نافع ومشروع صورتده اختیار اذواق ایدر . عقل کامل نفسنک تضییقاتسندهده حقدن برحکمت خفیه حس ایله انانن بيله فائده مند اولور .]

مشنوی

﴿ مردازان کفته پشیمان شد چنان ﴾

﴿ کز عوانی ساعت مردن عوان ﴾

« **ترجمہ** » اعرابی زوجہ سنه سویلدیکی سوزدن پشیمان اولدی . او یله که

ظالم ، اوله جکی وقت ظلمتدن نادم اولدینی کبی ! « **شرح** اعرابی ، »
زوجهنک عذرینی دیکله یوب کوز یا شلرینی کورونجه کوستردیکی شدتن طولایی اودرجه ندامت کوسترمشدرکه ظلم واعتسافده بولنان بر شخص ، صوک نفسنی آله جننی زمانه قدر ندامت وپشیمانی ایچنده بولنورسه اعرابی ده او حالده بولنیوردی . بویت شریفده رجالک نسایه مرحتلری وظالملرک غایه خسران وندامتلی عارفانه اشارت بیورلمشدر .

مشنوی

﴿ گفت خصم جاز جان چون آدم ﴾

﴿ بر سر جان من لکدها چون زدم ﴾

« **ترجمہ** » اعرابی دیدی : نیچون جانمک جاننه دشمن کدم ؟ بن روحمک

باشنه نیچون دپهلر اوردم ؟ « **شرح** » زوجہ اعرابینک تعریضات وشکایاتی زوجنک

کلیدی که بشقه معناری ده واردر . مثلاً قرآن عظیم الشانده : ﴿ قبارک الله احسن الخالقین ﴾ یعنی : « الله تعالی حضرت تبری عالی اولدی که خالق لک کوزلیدر . دیمک که (خاق) کله سی یار اتمقدن بشقه معناده ده قوالانیلیر . اعتبار ایتدی کمز (خاق) یالکز یار اتمق معناسنده اولمش اولسه الله تعالی حضرت تزلندن بشقه سنه (خالقین) تعبیری استعمال اولتماز ایدی . قرآن عظیم الشانده بیورلمشدرکه : ﴿ یخلقون افکاً ﴾ یعنی : « بعض انسانلر افک وافترا خلق ایدرلر . » (خاق) لفظی افک وافترا ایدنلر ایچونده استعمال اولنمشدر . بوندن ماعدا تجلیات جمالیه نورندن مخلوق برصاحبته حسن جاذبه دارک سیهای لطیفنده کی تاثیر معنوی ، پرتو حق ایله انجلا بولان بر آینه صاف حکمنده درکه برعاشق جمالک کوکلنده ایجادحسیات ایدر . شوه ظهیریت کوستررکه برعشوقه نك حلاوتدار نظری ، جاذبه لی سیهای قلب عاشقده ابداع حسیات ایتمش ، بو حسیاتی خلق ایتمش کییدر . خالق حقیقی امر خلقتی بر سببه ربط بیورمش اولسنه مبنی انسان امر حق ایله وجود پذیر اولور . آنجق والده سنک رحم و بدندن ظهور ایلدی کی جهتله والده سی اولادینه کوره ظاهرده خالق کی کورونور . ایشته تعداد اولتان ودها زیاده تعداد وایضاحی ممکن اولان دلائلدن اکلا شیلیرکه بیت شریفده کی (خالق) تعبیری قابل تمریض دکلدر .

- ﴿ تسلیم کردن مرد خود را با آنچه التماس زن بود طلب معیشت ﴾
- ﴿ وآن اعتراض زرا اشارت حق دانستن بنزد عقل هر داننده ﴾
- ﴿ هست که با کرده کرداننده هست ﴾

عربی ، قادینک طلب معیشت ایچون التماسی اوزرینه کندی فکری تسلیم ایلمسی و خاتونک ، اواعتراضی اشارت حق بیلمسی بیاننده در . زیرا هر عاقل ودانا نزدنده معلومدرکه : هر دونجی ایله بر دوندریجی واردر .

[خاتونک ابتدا شکایت و تمریض ایدیشنده بر حکمت خفیه اولدینی کی نفسک اماره ، لوامه و مطمنه اولسی ده بر حکمته مبتیدر . انلردن ظهور ایدن

﴿ تَرْجِمَانُ ﴾ ، جاهللك رقت قلبی و لطف و محبتی آز اولور . انلك طیبه متنده حیواناق غالبدر . « شَرَحْ » علما و فضلائك مرحمتلری چوق ، قلبلری رقیق ، معاملهلری لطیف و ملامدر . جاهللك ایسه حدت و غضبلری زیاده ، خشونت قلبیهلری تعریفدن آزاده در .

مشنوی

﴿ مهر و رقت وصف انسانی بود ﴾

﴿ خشم و شهوت وصف حیوانی بود ﴾

﴿ تَرْجِمَانُ ﴾ محبت و رقت انسانه لایق وصف اولور ، غضب و شهوت حیوانه مخصوص صفت اولور . « شَرَحْ » حواس حیوانیه سی غلبه ایدن و حشیللك غضبی چوق ایكن میدان حرب و تهلكه ده جسارتلری آز و صاحب رقت و محبت اولان عالیجنابللك بسالتی ایسه محبتلری کی چوقدر . حرب كسب كرمی ایندكجه و تهلكه آرتدكجه شجاعتلری اودر جهده آرنار . معلومدر كه پر خشم و شهوت اولان و حشیلر مدنی بر انسان كورورلر ایسه قاجارلر . مثلاً بیک نفر مدنی اون بیک نفر بدوی به مقابله ایدر . عقل و ادراك کی براستحکام متین بولنماز .

مشنوی

﴿ پرتو حقست آن معشوق نیست ﴾

﴿ خالقست آن کویا مخلوق نیست ﴾

﴿ تَرْجِمَانُ ﴾ ملاحظت و جاذبه به مالک اولان محبوبه پرتو حقددر . یالکز معشوق . صوری دکلدر ؛ او معشوقه خالقدر . کویا مخلوق دکلدر . « شَرَحْ » بویت . شریفده صاحب حسن و جذبیه اولان لسا ، مدح و ثنا اولنمشدر . « آن و لطافته صاحب اولان معشوقه خالقدر ، کویا مخلوق دکلدر . بیورلمشدر . بوراده (خالقدر) تعبیری اکلشادق ایچون حقیقت کوزیله دقت لازمدر . (خلق) یار ائق . مناسنه

﴿ در بیان این خبر که انهن یغابن العاقل ویغابن الجاهل ﴾

بوخبرك بیاننده در که : قادین ، عاقله غلبه ایدر و جاهلدن مغلوب اولورلر .
[عاقل عین عقل و روحدر . نسانک نزاکت و لطافتی حس ایدر . جاهل مظهریت-
نسائی بی بیلمیه رک قادینه ضعیف بر مخلوق نظریه باقار .]

مشنوی

﴿ کفت پیغمبر که زن بر عاقلان ﴾

﴿ غالب آید سخت بر صاحب دلان ﴾

﴿ ترجمه ﴾ پیغمبر علیه الصلوة والسلام افندمن حضرتلری بیسوردیلر که :
خاتون عاقللر و صاحب دلان اوزرینه غالب کلیر . « شرح » فرمان جناب حبیب-
کبریا حکمت و حقیقی محتویدر . عاقل و صاحب دل اولان رجالک موجودیت-
معنویه سی عقل و روحانیت و کمال رقت و محبتہ مستنددر . بونک ایچسون قادین
کبی ناز کتر بر مخلوق ظریفه مغلوب و افتاده اولور .

مشنوی

﴿ باز بر زن جاهلان غالب شونند ﴾

﴿ زانکه ایشان تندوبس خیره روند ﴾

﴿ ترجمه ﴾ تکرار نسا اوزرینه جاهلر غالب اولورلر ؛ او جاهلر زیاده سرت
و غضبلی حرکت ایدرلر . « شرح » جاهلر سیواسیرت اعتباریه کوزل بر قادینه
مالک اولسلر بیه قدر و قیمتی بیلمزلر .

مشنوی

﴿ کم بودشان رقت و لطف ووداد ﴾

﴿ زانکه حیوانیست غالب بر نهاد ﴾

مثنوی

﴿ چونکه دیکی حایل آمد هر دورا ﴾

﴿ نیست کردان ابرا کردش هوا ﴾

« **تَبَجِّهْهُ** نه وقت بر قاب ایکی سنک آره سنه کیردی . او ، صوی بی یوق ایندی . هوا ایندی . « **شَرِّحْ** » بر محبوبه انسانک کوکنه نصل آتش بار ملاححت اولدیغنی ذائقه سنجان عشق و محبت بیلیر . ایشته سو ، ظاهرأ آتشی سونه ورر ظن اولنورسده سو طولدیرلمش اولان قابک آتش اوستنده بولنسی قاینایوب هوایه منقلب اولسنی ایجاب ایندیکی کبی حس سودا ظرف قلبه انسانی مغلوب هوا ایدر . [هوی محبت معناسنه در .]

مثنوی

﴿ ظاهرا برزن چوآب ارغالی ﴾

﴿ باطنأ مغلوب زرا طالی ﴾

« **تَبَجِّهْهُ** » ظاهرأ سو آتسه غالب اولدیغنی کبی سن ده ظاهرأ قالدینه غالب ایسه آمده باطنأ مغلوب بسک ! چونکه قالدینه طالب بسک ! « **شَرِّحْ** » ارکک قوه جسمانیه ایله قالدینه غالب کبی کورینور ایسه ده اسباب کثیره الجاسیله اکا محتاج و طالب اولسنه مبنی بالضروره مغلوب اولور .

مثنوی

﴿ اینچنین خاصیتی در آدمیست ﴾

﴿ مهر حیوان را کمست آن از کمیست ﴾

« **تَبَجِّهْهُ** » بونک کبی آدمیتده بر خاصیت واردر . حیوانک محبتی ناقصدر . اوقفصان حیوانک ناقص لغندندر . « **شَرِّحْ** » بوراده خاصیت انسانیه ، عقل و محبتدر که آدمه مخصوصدر . حیوانده بو خواص رقیقه بولنمدیغنی ایچون حال بهیمیتده دیشی سنک مغلوبی اولماز .

« تَرْجَمَةٌ » برارک اکر قهرمان مشهور رستم زال و حضرت حمزه دن زیاده جسور فرض اولنسه بيله حکم و فرمان قبول ایتمکده کندي قاریسنگ اسیریدر .
 « شَرَحٌ » ارکک نه قدر جسور و غیور اولسه کندي زوجه سنگ یانسه بولنجه علناً اولسه بيله خفياً تابع و منقاد اولور، اما انسانیتدن ، مرحمتدن ، حسیات عالیهدن محروم بر مخلوق حب نسا مزیتندن بی خبر بر حیوان حریص حکمنده قالیر .

مشنوی

﴿ آنکه عالم مست کفتش بدی ﴾

﴿ کلهینی یا حمیرای زدی ﴾

« تَرْجَمَةٌ » او [فخر عالم محمد، صطافی علیه الصلوة والسلام افندمن حضرتلری] که عالم کلانته مست و حیران ایدی. (کلینی یا حمیرا!) یعنی: یا عایشه صدیقه! بکا سویله! بیوررایدی. « شَرَحٌ » بو بیت شریفده نسانک ارککاره اولان تأثیراتی بیان بیورلمشدر . بو مثال ایله که ، فخر عالم ونبی محتم علیه الصلوة والسلام افندمن حضرتلریسنگ هر کلام و فرمان رسالتپناهیلری کمال حکمت و لطافتندن عالمی حیران براقدینی حالده عایشه صدیقه رضی الله تعالی عنهامه، یاصدیقه! بکا سویله! دیه فرمان و بوجهتله نسانک حب و قدرینی اعلا و اعلان بیورر لر ایدی .

مشنوی

﴿ آب غالب شد بر آتش از نهیب ﴾

﴿ آتش جوشد چو باشد در حجیب ﴾

« تَرْجَمَةٌ » هیبت چهنندن سو آتسه غالب اولدی. انجق حجابده، یعنی قابده اولنجه آتش اوصوبی قاینتیر . « شَرَحٌ » سو آتشی سوندورر و اکا غالب اولورسده سو بر قاب ایچنه قونیلوب آتسک یانسه براقدینی زمان سو قاینتار و تدربحاً بخاره منقلب اولوب بیتیر. ایشته ارککلرک قوه جسمانیه سی قادینه غالب ایسهده ارکک نسا ایله برمدت برابر بولنسه نسا ارککه غلبه ایدوب ایستدیککی کبی اوینتیر و امرینه رام ایتمش اولور .

والانعام والحراث ذلك متاع الحیوة الدنیا واللہ عنده حسن المآب) معنای شریفی :
 « حب الشهوات ارزولر انسان ایچون تزین اولندی که بو ارزو اولنه حق شیلر
 قادینلر و اولاد والتون و کوشدن جمع اولمنس مال کثیر و نشانلی آتله و حیوانات-
 مفیده واکیندر . بوذکر اولنان شیلر دنیا حیاتنک متاع فانیسیدر ؛ واللہ تعالی
 حضرت نرینک نزدنده کوزل رجوع ایده جک جنات واردر . » دقت ایدملیدر که
 انسانلر ایچون الزیاده تزین ارا انسان کیفیت آیت کریمه نک اولنده ذکر و فرمان
 بیوریلان حب نسا در . شرحه کلنجه : اللہ تعالی حضرت نرلی حب نسایی تزین
 بیورددن صکره هانکی انساندر که محبت نسا دن وارسته و آزاده اوله بیلیر ؟
 بوسبیدندر که اعرابی زوجه سنک نیاز و بکاسنه تحمل ایده میوب یکیدن عرض-
 محبت ایده جکدر . نفس ده مطمنه در جه سنه کلنجه عقل اکا همه حال محبت ایدر .

مشنوی

﴿ چون پی یسکن الیه اش آفرید ﴾

﴿ کی تواند آدم از حسوا برید ﴾

« تَرْجِمَهُ » زیرا اللہ تعالی حضرت نرلی ارککله قادیفی سکون و آرام ایچون
 یاراتدی . حضرت آدم حضرت حوادن نصل کسلمکه ، یعنی آیرلغه قادر اوله بیلیر ؟
 « تَرْجِمَهُ » بوییت شریفده ایما اولنان آیت کریمه سورة اعرافک یوز سکسان
 سکنزنجی شو آیت کریمه سیدر : (هو الذی خلقکم من نفس واحدة وجعل منها
 زوجها لیسکن الیها) معنای شریفی : « اللہ تعالی در که سزلی بر نفس و جانندن خاق
 ایتدی و آدمک جفتی اولان حوایی آدمدن پیدا ایلدی ؛ نا که انسیت حاصل ایدوب
 حضرت آدم آرام ایتسون . »

شرحه کلنجه : رجالک نسیاه محبت ایتکه اولان مجبوریتلری بالاده درجه
 تزین صحیفه احترام اولنان آیت کریمه ایله مثبتدر . انسانلر محبت نسا دن نصل
 قورتوله بیلیر ؟ بو محبت بقسای نوع بشر ایچون لزومه مبنی بر خدمت اولدیفی
 وارسته اشارتدر .

مشنوی

﴿ رستم زال اربود وز حمزه بیش ﴾

﴿ هست در فرمان اسیر زال خویش ﴾

« تَرْجِمَانُ » او محبوبه کہ کبرندن قلبك تتره ؛ سکا قارشى کريان اولور
ایسه نصل اولورسک؟ « شَرْحُ » بر ملاحث پرورک محبته ناز واستغناسى قلبى
لرزان و بریشان ايدر . یا او محبوبه سکا قارشى ريان ونالان اولور ایسه قلب -
محبتردهده کی هیجان عشق ایله غلیان مرحمتى تصویره دائره بیان مساعد دکلدر .

مشنوی

﴿ آنکه از نازش دل و جان خون بود ﴾

﴿ چونکه آید در نیاز او چون بود ﴾

« تَرْجِمَانُ » انک نازندن که دل و جان قان اولور؛ او، نیازه کلنجه نصل اولور؟

[بالاده کی شرح بو بیت شریفکده شرحیدر.]

مشنوی

﴿ آنکه در جور و جفایش دام ماست ﴾

﴿ عذر ماچه بود چو او در عذر خاست ﴾

« تَرْجِمَانُ » او محبوبه که انک جور و جفاسى بزم طوز اغمزدرد . عذر منک نه

اهمیتى اولور؟ او حالده که اودلر بابیان عذره قیام ایئدی . [بیت بالانک آهنگ علوی .

تصویر بنه تمه معالدر که سلاست بیانی افهام معانی ایئدیکی ایچون شرح اولئمدی .]

مشنوی

﴿ زین للناس حق آرا مست ﴾

﴿ زانچه حق آراست چون دانست جست ﴾

« تَرْجِمَانُ » حق تعالی حضرتلری قادین محبتی ایله انسانلری تزین ایتمشدرد .

جناب حَقِّک تزین ایلیدیکی محبتدن انسانلر نصل خلاص اوله بیلیر؟ « شَرْحُ »

اشارت اولتان آیت کریمه سوره عمرانک اون دردنجی آیتدر : (زین للناس

حب الشهوات من النساء والبنین والقناطر المنقطرة من الذهب والفضة والحیل السومة

« تَبَجَّهْرُ » نه زمان های های آغلامسی جردن کچدی. او قادیسند که آغلامدینی حالدهده کوکل قاپیجی بر کوزل ایدی. [قادیسنگ احوالی تصویردن عبارت اولسنه مبنی شرحه حاجت کورلمدی.]

مشنوی

﴿ شد ازان باران یکی برقی بدید ﴾

﴿ زدشراری بردل مرد وحید ﴾

« تَبَجَّهْرُ » کوزیاشدن ترکیب ایدن او یاغموردن بر شمشک ظاهر اولدی. قناعت عالنده وحید اولان مرد اعراینک کوکلی اوزرینه قیغاجم صاچدی. « شَرَّحٌ » یاغمور وقتنده ظهور ایدن شمشک کبی حرارتلی کوزیاشلری ده الیمین قلبلری یاقار. ایشته خلوص و صفوتله قادیسنگ کوزلرندن آقان یاشلر حسن اخلاقده فرید و ریاضت و قناعتده وحید اولان اول مرد کاملک قلبنه شمراره باش رحم و شوق اولمش، ظلمت غضبی ازاله ایتشدر .

مشنوی

﴿ انکه بنده روی خویش بود مرد ﴾

﴿ چون بود چون بندگی آغاز کرد ﴾

« تَبَجَّهْرُ » او، محبوبه که انسان آنک کوزل یوزینک بنده سی ایدی؛ اظهار بندگی به آغاز ایلر ایسه انسان فصل اولور؟ « شَرَّحٌ » برحجب، محبوبه سنک بر نکاهنه، بر شیوه سنه، بر التافانه بنده ایکن برده او محبوبه عرض عبودیت ایدنجبه اراتق او عاشقک نه حال کسب ایده جکینی ذائقه سنجان عشق و محبت ایچون تعریفه احتیاج یوقدر .

مشنوی

﴿ انکه از کبرش دلت لرزان بود ﴾

﴿ چون شوی چون پیش تو کریان بود ﴾

ایسترم. عفو کجی بر آب زلالک اذواق لطیفه سندن شیرین مذاق و حیایاب اولهیم !
 [بویت شریف صاحب جرم ولکن تائب و معتقد بر قول طرفندن جناب ارحم-
 الراحیمه مناجات صورتیله عرض اولنسه بجادر .]

مشنوی

﴿ رحم کن پنهان زخود ای خشمکین ﴾

﴿ ای که خلقت به زصد من آنکسین ﴾

« تزجیمه » ای غضبی اولان زوجم ! کندندن بکا کیزلیجه مرحمت ایت !
 ای سنک خوبک، که یوز بظمان بالدن دها طاتلیدر .

[«من» بظمان، قدرت حلوا سی، احسان معنارینه کلبر که اوچنکده بویت-
 شریفه درجه درجه مناسبتی واردر.] « شترخ » ای خوبی کوزل اولان زوجم !
 لطفکی اغزکله سویلمه سن بیله قلباً اولسون بکا مرحمت و مروت ایت ! سنک کبی
 عالی جناب، بنم کبی بیچاره یه قارش حدت و عتاب ایتسه کال رقت و مرحمتدن
 کندی دوچار اضطراب اولور . بندن بشقه کندی ذات علوی صفاتکده مرحمت
 ترک غضب ایت ! زیرا غضب اتمک مرحمتک حسیده کندیکه زحمت و بر مکدر دیه
 نزاکت افاده سنی زاهت بیان ایله تزیین ایدن زن اعرابی بی شو تجملات بر حسن-
 مجرد کبی نظره آرا ایدر .

مشنوی

﴿ زین نسق میکفت بالطف و کشاد ﴾

﴿ درمیانه کریه بروی فتاد ﴾

« تزجیمه » قالدین بو طرزده لعاف و صفوله آچیلوب سوز سوبلدی . اوصرده
 کندینه بر اغلامق دوشدی . [آزاده شرحدر .]

مشنوی

﴿ کریه چوز از حد گذشت وهای وهای ﴾

﴿ زوکه بی کریه بد او خود دلربای ﴾

﴿ تَوَجَّهْ ﴾ « آجی اولان آریلقدن سوز سویلرسک ! نه ایستر ایسک ایت !
 لکن اونی یاپه ! [آریلقدن بحث ایتمه !] « شَرَحْ » دقت ایدملیدکه زن اعرابی
 مهارتله مرحمت ورقی جالب پک چوق نقطه لردن بحث ایتدیکی کبی شمدی اک
 زیاده قورقدینی مفارقته سوق کلام ایتشدردر . کرفتار محبت اولان بر قلب ایچون
 فراق ، اک آجی بر درددردر . فراقک تأثیرات الیمه سنی حس ایتمش اولانر تأمل
 ایدرلرکه هجران زده بر قلبک حزن و الم ایله تغذیسندن متولد بر پریشانی ایله هر آئی
 بر سوزش وجدانی ایله کچر .

مشنوی

﴿ درتوازمین عذرخواهی هست سر ﴾

﴿ باتو بی من او شفیع مستتر ﴾

﴿ تَوَجَّهْ ﴾ « بنم ایچون سنده کیزلیجه برعذر و مرحمت طلب ایدن واردردر .
 او، سنک یاننده بن یوق ایکن اورتولی بر شفاعت ایدیجیدر . » « شَرَحْ » « زن اعرابینک تقصیر
 وشکایتدن طولایی زوجنده حاصل اولان غضب و تهوری رفع ایله قصوری عفو
 ایتدیردک درونی و قلبی برعذر خواه ، بر طالب مرحمت ، بر شفیع مستور ،
 بر منبع عنایت واردردر ، که اوده حسن خلق و طبیعتدر [بوییت شریفده جلب خاطر
 ایچون ایراد بیوریلان کلمات ، فیض افزای ارباب اشتیاقدر .

مشنوی

﴿ عذر خواهم در درونت خالق تست ﴾

﴿ زاعتما داو ، دل من جرم جست ﴾

﴿ تَوَجَّهْ ﴾ « عذر خواهم درونکده کی اخلاقکدر ؛ اوکا اعتمادندن ناشی قلبم
 طالب جرم و قباحت اولدی . » « شَرَحْ » « ای مابه الافتخار اولان زوجم ! بنم عذر
 خواهم سنک طبیعتکدرکه اهل جرمه عفو و مرحمت ایتمکه . ملذذ و مرحمت
 ریز اولور ؛ علوی خلقتکده اعتماد اودرجهدهدر که التفاتک ایچنده برده جرم ایتمک

« **تَرْجِمَانُ** » سنك شاهانه اولان خويكي اكلادم . حضور كده كستاخانه
 وبي ادبانه سوق كلام ايتدم . « **شَرِيحُ** » بن شمدي دوشوندم . كالات مالانهايه كي
 آكلادم . سن جوهر حقيقت سنك ! سويلديكم سوزلر ، شكايترلر بيوك خطا ايدي .
 نادم اولدم . ديه ناله زن اولان زن اعراينك لسانندن يازيلان شو گلكت ، انتباه -
 آور ارباب معلوماتدر .

مشنوی

﴿ چون زعفران تو چراغی ساختم ﴾

﴿ توبه کردم اعتراض انداختم ﴾

« **تَرْجِمَانُ** » وقتا كه سنك عفو كدن برموم باقدم ، خطامدن توبه ايتدم ، اعتراضی
 اوستمدن آندم . « **شَرِيحُ** » زوجه اعرابی : بوخطامده چراغ امیدمی سنك نور
 عفو كدن شمله لنديره رك مرحمتك ربط قلب ايله كنديمی توبه كار ايتدم بيوكلره
 قارشی اعتراض تعبير اولتان بلای ندامت افزادن رو كردان وساحه انقياده پويان
 اولدم . ديمشدر .

مشنوی

﴿ می نهام پیش تو شمشیر و کفن ﴾

﴿ میکشم پیش تو کردن را بزن ﴾

« **تَرْجِمَانُ** » سنك اوكنه قلیجی وكفنی قورم ! بويمی سنك اوكنه چكرم ! اورا!
 « **شَرِيحُ** » بويت شريف عاشقانه ومطیعانه فدا كارلق حسیاتی كوسترن بر لوحه .
 مؤثره در . خطا - انه نادم اوله رق استغفای قصور ایدن هر عاشق حزن دیده نك
 ورد لسانی اولمغله سزادر .

مشنوی

﴿ از فراق تلخ میکوی سخن ﴾

﴿ هر چه خواهی کن ولیکن آن مکن ﴾

مشنوی

﴿ من سپاناخ توام هرچم پزی ﴾

﴿ یاترش بابا که شیرین می سزی ﴾

« تَبَجَّهْرُ » بن اسدناق [حوائج طعامك] کبی می ! هر نه ایله بی پیشیرسن ،
و یا اکشی ، یا خود طابلی ایله قایناتسک بن لایق وقابل !
[« سپناخ » اسدناق ، « پزی » پیشیرمک ، « ترش » اکشی ، « با » چوربا کبی
قاینامش اگله صالح مواد ، « می سزی » فعل مضارع ، لایق اولور ، و بوراده لایق
اولورم دیمکدر .] « شَرَحْ » زن اعرابی دیورکه : طعام آکلک اوکنده نصل
افنای وجود ایدر ایسه بن ده سکا قارشی اولیله می ! سندن ایستر بدمعامله ، ایستر
لطف و جمیله کوریم ، جمیله ایقباد و کندیمی ارزو و اختیارمدن مبر او آزاد
ایدرم . ارزوم استحصال رضا و محبتکدر .

مشنوی

﴿ کفر کفتم نک بایمان آدمم ﴾

﴿ پیش حکمت از سرجان آدمم ﴾

« تَبَجَّهْرُ » کفر سویلدم . ایشته شمدی ایمانه کلدم ؛ امرک اوننه جانمک
باشندن کچهرک کلدم . « شَرَحْ » زن اعرابی قصورینی اعتراف ایتدکن صکره
توبه ایتدیکنی و توبه سی قوی و معنوی اولدیغنی زوجه بیان ایله قصورینک عفوی
ایچون استرحام ایتمشدر . نفس کسب اطمئنان ایدنجه عقل و روحه کلیاً منقاد
و شائبه انائیدن آزاد اولور .

مشنوی

﴿ خوی شاهانه ترانشنا ختم ﴾

﴿ پیش توکستاخ اندرتا ختم ﴾

محبت و زوجیت رابطه سیه سنک قدرت و تأثیرک وارد ر - هر نه قدر تبرا
 واستغنا ایدر ایسک بچادر . بنم بر چاره و عذر خواهم وار ایسه اوده جانمدرکه
 کندینی حضورکده فدا و حیاتدن تبرا ایدر .

مشنوی

﴿ یاد میکن آن زمانی را که من ﴾

﴿ چون صنم بودم تو بودی چون شمن ﴾

« تَبَجَّهْرُ » اول زمانی خاطره کتیرکه بن، کوزلالکده بت کبی ایدم؛ سن، بت
 پرست کبی بکا طابنیرایدک ! « شَرَحْ » شمدی یه قدر زن اعرابی اعتذار و محبتی
 اختیار ایدرک بو وسیله ایله زوجنده رقت آمیز تأثرات حس ایدنجه زوجنک کلیاً
 عفوینی قازانمق ایچون بشقه برزمینه نقل کلام اتمش ! ای زوجم ! وقتیله بنم
 کوزلالکمی، سنک بکا طابنیرچه سنه شدت محبتنی خاطره کتیرده لطف یادی باعث
 ذوق و ملامت اولان اوزمانده کیمک ذهننه کله بیلیر ایدی؟ که پرستش اولنان
 بروجود شمدی سندن عنف و استغنا و فرقت و تبرا کورسون ! بو اثر انصاف
 و وفاییدر ؟

مشنوی

﴿ بنده بروفق تودل افر وختست ﴾

﴿ هرکه کوی پی پخت کوید سوختست ﴾

« تَبَجَّهْرُ » بو چاره موافقتک اوزرینسه کولکنی پارلانندی . نهقت آتش
 عشقمده یان ! دیسک کولم یانمش دیر ایدی . « شَرَحْ » زن اعرابی زوجنه :
 جانمک نوری، سنک نور محبتک ایدی . انقیاد کوسترا ! یان ! دیدیکک زمان یالکز
 انقیاد دکل ، یانار و ترک حیات ایتمکله بختیار اولورم . دیمشدر .

مشنوی

﴿ خاك رابرسيم و زر كرديم چون ﴾

﴿ توجيني بامن اى جازا سكون ﴾

« تَرْجِمَةٌ » كوش والتون اوستنه طور اراق صاچك ! زيرا سن بنمّه بويله

منفعل سك ! اى جانه باعث سكون اولان زوجم ! « شَرْحٌ » لاناژدن قطعياً
يوزچويرن انسان مال و منال اوزرينه طور اراق آتوب انلرى قلوبندن چيقارر.
زوجه اعرانى ده ندامت ايچنسه كندى حاله جلب مرحمت ايچون اى جاتمك
سعادت و سكونى اولان زوجم ! جان و تم سنك محبتك ايچون ايدى . شمى
بندن منفعل سك ! دنيا بنم ايچون زندان اذادر ديمك ايسته يور .

مشنوی

﴿ توكه درجان و دلم جاميكنى ﴾

﴿ زين قدر ازمن تبرا ميكنى ﴾

« تَرْجِمَةٌ » سن كه جان و كوكلده يربايشسك ! بو قدر شكايتمدن تبرى

ايدرسك ! « شَرْحٌ » اى زوجم ! سنك محبتك قلبمده يرلشمش ايكن محضا
سنك راحتك ايچون ايلديكم شكايه اوزرينه شمى بندن و از كچوب بنى حياتم
برافق روميدر ؟

مشنوی

﴿ تو تبراكن كه هستت دستكاه ﴾

﴿ اى تبراى توجازا عذرخواه ﴾

« تَرْجِمَةٌ » سن تبرا واستغنايت ! زيرا دستكاه و قوت سنده در ، اى سنك

تبرى واستغناك ! كه جانه عذر ديله يچيدر . « شَرْحٌ » اى مابه الحياتم اولان زوجم !

﴿ تَنْجِيَةٌ ﴾ « حیاتک حقیچون بوفریادوشکایت کندم ایچون دکل، سنک ایچوندر. [شرحه محتاج دکدر .]

مشنوی

﴿ خویش من والله بهر خویش تو ﴾

﴿ هر نفس خواهد که یرد پش تو ﴾

﴿ تَنْجِيَةٌ ﴾ « الله یمین اولسونکه ذاتم سنک ذاتک ایچوندر. هر وقت ایسترکه وجودم سنک اوکنده فدا و قربان اولسون ! [وارسته شرحدر .]

مشنوی

﴿ کاش جاننش کش رواز من فدی ﴾

﴿ ارضمیر جان من واقف بدی ﴾

﴿ تَنْجِيَةٌ ﴾ « نه اولیدی اوغورنده فدای جان ایستدیکم جانک بنم روحک حقیقتی بیلیدی ! [« فدی » فدا دیمکدر؛ لکن سجمه رعایه یا ایله یازلمشدر.] [برخاتونک زوجنه محبتی سببیه ایراد ایده جکی اقناعیادن عبارت و معنای واضح اولان بو ایسات- شریفه بی آریجه شرحه لزوم کورلماشدر .]

مشنوی

﴿ چون تو بامن این چنین بودی بظن ﴾

﴿ هم زجان یزار کشتم هم زتن ﴾

﴿ تَنْجِيَةٌ ﴾ « نه زمان سن بکا ظن ایله بویله اولدک ! هم جانمدن ، هم تمدن یزار اولدم . » ﴿ شَرْحٌ ﴾ « بنم کافه امید و س- مادتم سنک لطف و محبتکه منحصر ایکن براز شکایتیم اوزرینه سوء ظن ایلدک ! حقمده ظنک بویله اولنجه بن جان و تمدن و از کچدم. زیرا جان و تنهی سنک ایچون سور ایدم، شمدی سن بی سو مینجه کندمی فدا ایتمکی بر چاره سلامت بلیرم !

« **تَرْجِمَانُ** » جسم و جانم هر نهام وار ایسه سنکدر . حکم و فرمان جمله سنک فرمانکدر . [بوییت شریف وارسته شرحدر .]

مشنوی

﴿ کر زدرویشی دلم از صبر جست ﴾

﴿ بهر خویشم نیست آن بهر تو است ﴾

« **تَرْجِمَانُ** » کر چه درویشلکدن بنم کو کلم صبر ایتیموب اورکدی ایسه کندم ایچون اورکدی ، سنک ایچون اورکدی . « **شَرَحُ** » ای زوج محترم ! فی الحقیقه بن فمرك اضطراباتندن اوزون اوزادی بحث ایتمش ایسه مده کنیدی اضطرابده براماق ایچون بحث ایتدم . شکایت واضطرابم سنی مضطرب کورمامک نیته مبنی در . سن فقردن نمون و متشکر سک ! بنم تعریضم یوقدر . جان وتم سکا کلیاً منقاد وفدا اولسون !

مشنوی

﴿ تو مرادر دردها بودی دوا ﴾

﴿ من نمی خواهم که باشی بی نوا ﴾

« **تَرْجِمَانُ** » سن بکا دردلرده دوا اولدک ! ایسته مم که محتاج وبی نوا اوله سک ! « **شَرَحُ** » ای زوجم ! بن شمدی به قدر هانکی درد واضطرابه گرفتار اولمش ایسه سن لطف و مروتککه بکا عین دوا و شفا اولدک ! بوالطافککه رشی محبتم زیاده اندی سنی محتاج کورمکه قلم راضی اولمیور . شمدی امر بو یولده واقع اولدی ؛ بنمده من بعد اقیادم دوام ایده جکدر .

مشنوی

﴿ جان تو کر بهر خویشم نیست این ﴾

﴿ از برای تست این بانک وحنین ﴾

عنود اولان زوجنك ویردیکی قراری قادین کورونجه تعریض-دن واز کچمش ، اطاعت یولنه کئش ! فضله اوله رق جاب مرحمت ایچون نسا وضعفایه مخصوص اولان آغلامه باشلامشدر . حال ضعفده تواضع کوسترمک ، آغلامق وسیله-نجاندرد .

مشنوی

﴿ کفت از تو کی چونین پنداشتم ﴾

﴿ از تو من امید دیگر داشتم ﴾

« تَرْجِمَه » دیدی : بن سندن بویله شدید بر معامله او نماز ایدم . بن سندن بشقه طور امید ایدر ایدم . « شَرَح » زوجہ سی قوجہ سنہ اسکی محبت عزی و بکا اولان الفتکزی خاطرہ کتیر دیکجہ سکانہ قدر ناز و استغنا ایلہ جک اولسہم سن بکا لطف و عطا ایلہ معامله واحسان و مروت ایلہ مقابله ایدہ جک صانیردم . شمعی قصورمی یوزمه اوزوب بنی اونوتدک ! دیمش !

مشنوی

﴿ زن در آمد از طریق نیستی

کفت من خاک شمایم نیستی ﴾

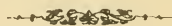
« تَرْجِمَه » قادین ، یوقلق یولدن کلدی . دیدی : بن سزک طوبراغکزم . خاتون دکل ! « شَرَح » زوجنک رقت و مرحمتی جلب ایتمک قصدیلہ طریق-حویقی اختیار ایدرک زوجیت منزله سندن بیله کندینی اشانی طوتوب بن سکا زوجہ اولمغه بیله لایق دکل ! امیدم محویتله مرحمتکدمدر دیمشدر .

مشنوی

﴿ جیم و جانم هر چه هستم آن تست ﴾

﴿ حکم و فرمان جمله کی فرمان تست ﴾

« **تَرْجِمَانُ** » اكر سكوت ايدر ايسك بك اعلا ا يوقسه بود قيقه اوى، بارقى ترك ايدرم. « **تَشْرِيحُ** »، اينم نصيحت وامرمله حرکت، يا خود بندين مفارقت ايت ا بوامر برعارف ودانا طرفندن بر عنود ونادانه اولسه كر كدر. دقت ايدلم ايدر كه ابتدا حسب الحكمه بك چوق كلمت ايراد بيسورلش، صكره عقل نفسى تخويف و تهديد باسلامشدر. بر عنود انسانى طريق مستقيم جالب ايمك ارزواولندينى وقت وهلة عنف و شدت كو سترميوب ابتدا كافه ادله مقبوله ي ايراد، بعهدينه عناد ايدرايسه تهديد واخافيه دائر كلمت استعمال ايتامكله برابر كنديسنده حاصل اولان اغبرارى منفعلانه بر طور ايله كو سترمك عين حكمتدر. شوقدر كه : بود قانك فرق و تميزى تجارب كثره عرفان پرورى يه وابسته در .

﴿ مراعات کردن زن شوهر را واستغفار کردن از گفته ﴾

﴿ خویش ﴾

قادينك قوجه سنه رعایت ایتسنه، كندی كلام و تعريضندن توبه واستغفار ایلمسنه دائردر :

مشنوی

﴿ زن چودید اورا كه تند و توسنمت ﴾

﴿ كشت كریان كریه خود دام زنست ﴾

« **تَرْجِمَانُ** » نه وقت قادين كوردی كه قوجه سی سرت و حروندر ؛ آغلامغه باشلادی ؛ آغلامق قادينك باشلیجه طوزاغيدر . « **تَشْرِیحُ** » نفس، قادینه بکزه دلمشدر . استغفای قصورده اخاونه مخصوص تعبیرات قولالنامق طبیعی اولسی جهته بو ایات- شریفه نك شرحنده اكثر « خاتون » و « اعرابی » تعبیرله اکتفا اوله جقدر .

معدن و معترضه : بن ولو او یله بر قوت و اقتداره مالک اولسه که جهانی حقائق و حکم-
معنویه ایله طولدیره بیلسه سنک نصیب و استعدادک اولدقجه ینه محروم و نادان
قالیرسک ! دیه سویلر .

مشنوی

﴿ ترك جنك ورهزنی ای زن بكو ﴾

﴿ ورنمی کوی بترك من بكو ﴾

« **ترجیح** » ای قالدین ! غوغایی، یول کسیجیلیکی براق ! اکر بوا یکی حاکم
ترکی اقرار و اختیار ایتمز ایسه کیم بتم ترکی سویله ! یعنی بدن مفارقت ایت !
« **شرح** » عقل نفسه خطا بنده : یا امال فانیه طلبیدن و تعریضات مزعجه ایرادن
واز کچوب بکا ارائه تسلیمیت ایله کسب صلاح ایت ! یا خود بن سندن آریلوب سنی
اعما کی ظلمتگاه دنیا ده بی خبر و خیره سر براغیرم . نفس عقله محتاجدر . عقل
بوصورته نفسه قارشی جبر و ممانت کوسترنجه نفس عقله رام اولور .

مشنوی

﴿ مرمر اچه جای جنك و نيك و بد ﴾

﴿ کین دلم از صلحها هم می رمد ﴾

« **ترجیح** » بکا ای، فنا و غوغا ایچون نه روار؟ بو کوکلم صلحلردن بیله اورکره
« **شرح** » عقل نفسه دیرکه مباحثاتک نتائجنیدن اولان قیل و قال و جدال شویله
طورسون ، مشقت دیده اولان کوکلم صلحلری بیله استماعدن بیقمشدر . برانسان
محنت و مشقت چکسه اوزون اوزادی مباحثلردن نفرت ایدوب سویلیدیکی سوز
امر قطعی کی تاقی اولنمسی ارزو ایدر . تعریضاتدن اصلا خوشلانماز . معترضله
یوز ویرمز . زیرا تجارب کثیره سی حسیله فکرینک اصابتدن مطمئندر .

مشنوی

﴿ کرخمش کردی و کرنی آن کنم ﴾

﴿ که همین دم ترك خان و مان کنم ﴾

مشنوی

﴿ مرد سفلی دشمن بالا بود ﴾

﴿ مشتری هر مکان پیدا بود ﴾

« ترجمان » سفلی اولان انسان بالانك دشمنی اولور؛ هر مكانك مشتری پیدا اولور. « شرح » عادی و مادی اولان کیمسه روحانیت و علویته معترض اولور. بونلرده دنات ایچینده جهل و حسد وارد. اخلاق حمیده ایحسابی ایسه باعث علویت و موجب عدالت اولان حالات و مقاماتی تحری ایدر.

مشنوی

﴿ ای ستیزه هیچ تو بر خاستی ﴾

﴿ خویشان را بهر کور آراستی ﴾

« ترجمان » [ینه اعرابی زوجه سنه دییورکه :] ای عنوده ! سن اعما اولانلر ایچون هیچ قالقوب کندینی تزیین ایتدیك وارمیدر؟ « شرح » ای نفس ! اگر حقائق عقلیه و دقایق روحانیه بی اکلامدکسه قصوری کندکده بیل ! الان نفس اماره درجه سفلیه سنده سک ! برقادین اعما اولانلر ایچون کندینی تزیین ایتیه چکی کبی روح حلاوت و زینت معنویه بی اعما مثال اولان نفس اماره به کوسترمز . فقط علویت ایستر ایسک نفس مطمئنه واصل اولده بعده کالات روحانیه بی کور !

مشنوی

﴿ کرچه انرا پردر مکنون کنم ﴾

﴿ روزی تو چون نباشد چون کنم ﴾

« ترجمان » اگر جهانی الکیمتلی اینجی ایله طولدی رسم سنک نصیبک اولدقجه بن نه بایهیم؟ « شرح » اعرابی زوجه سنه و حقیقته انسان کامل غیر مستعد اولان

« **تَرْجِمَهُ** » جناب حق مسکى بيهوده يره کوزل قوقولو ياپمى . حس وادرا کدن طولاي ياراتدى، وقوه شامهسى اولميان کيمسه ايچون خلق بيورمدى .
 « **شَرَحْ** » حق تعالى حضرتلى رواج طيه يي قوه شامه دن محروم اولانلر ايچون دکل بو قوته صاحب اولانلر ايچون خاق بيوردى . عارف وکاملده معنا رايحه طويلان ارباب هوا ياننده نشر بوي عرفان اتمز . ايتسه ده قارشيسنده کي غير مستعد مستفيد اوله ماز .

مشنوی

﴿ حق زمین و آسمان بر ساختست ﴾

﴿ در میان بس نار و نور افراختست ﴾

« **تَرْجِمَهُ** » حق تعالى حضرتلى يري، کوکي ياراتدى . اره لرنده چوق نور و آتش پارلاندی . « **شَرَحْ** » زمین و سائر اجرام سماويه ده چوق نار و نور موجوددر . بو نور و نار هم مادی ، هم معنوی اوله جنی آشکاردر . بیت شريفك مضمون - عاليسى ايسه آتیده اکال بيورلشدر .

مشنوی

﴿ این زمین را از برای خاکیان ﴾

﴿ آسما ترا مسکن افلاکیان ﴾

« **تَرْجِمَهُ** » ، بو، يري، طوپراغه منسوب اولانلر، کوکي افلاکه متعاق بولنانلر ايچون مسکن خلق بيوردى . « **شَرَحْ** » حق تعالى حضرتلى زمینی ايچنده بولنان سفلی مخلوقات و عالم عالی يي علویلر ايچون خلق و ایجاد بيوردى ؛ کذلک عادى و سفلی کلمات و حرکات طبعاً عادى و استعداددن عارى بولانلره، حقائق و حکم - علویه ذاتاً و خلقه عالی اولانلره مخصوصدر .

نقابی آچار لر . « شرح » بر مستعد بر عارفك نژدینه كلرده طالب حكمت اولور
ایسه صاحب عرفان كندینی بحق كوستروب نیجه نیجه حکم و حقائق اظهار ایدر .

مشنوی

﴿ هر چه را خوب و خوش و زیبا کنند ﴾

﴿ از برای دیده دنیا کنند ﴾

« ترجمه » « هر نه بی کوزل ، خوش ، لطف ایدر لر سه کورن کوزك قابلیت
ایچون ایدر لر . « شرح » هانکی براسته ، کوزل برشی اعمال ایدر ایسه انی اهل -
نظر ایچون یابار . اعما ایچون اعمال ایتمز . بر عارف و کامل کلام حکمت انجانی مستمع
مستعد اولانلره - سویلر ، کور و صاغر لره قارشی عارف بالله بالطبع سکوتی اختیار ایدر .

مشنوی

﴿ کی بود آواز چنك وزیر ویم ﴾

﴿ از برای گوش بی حس اصم ﴾

« ترجمه » « چنك دنیان آلت موسیقی ایله زیر ویم تعبیر اولسانان موسیقی
صدازی صاغر بر آدمك حسی اولمیان قولانغی ایچون اولور می ؟ « شرح » موسیقی
آلتیه مقامات ، صاغر لره مخصوص دکلدر . عارف و کامل كده بیانات حکمت آتانی
معنا مستمع اولان طالب لره درر . بر کیمسه روحانی هیج بر شیئی کور مردم و ایشتمدم
دیر ایسه قباحتی کندینسند آرام ایدر . ایشیده چك قولانق ، کوره چك کوز ،
ایسته چك کوکل وارسه نه الهه ایدلز ؟

مشنوی

﴿ مشك را بیهوده حق خوش دم نكرد ﴾

﴿ بهر حس کرد و پی اختم نكرد ﴾

قارشيسندهكى آدمه معلومات ويرمك مقصدينه مبنى در. يوقسه يالكز اولسه؛ ياخود قارشيسنده صاغر برانسان بوانسه سكو تى اختيارايدر. مستمعك طلب واشتهاسنك وجود تكلمده تاثير عظيمى واردر. عارف وكاملدن حصه آلمق ايچون استعداد وطلب لازمدر؛ اويله طالب بولنجه مرده مثال برواعظ اولسه بيله نشوه ياب اولوب اظهار حقايقه باشلار .

مشنوی

﴿ مستمع چون تازه آيدى ملال ﴾

﴿ صد زبان گردد بگفتن كنك ولال ﴾

« تَرْجِيْمَهْ » مستمع نغمسز، غرضسز لطيف كلنجه ديلسز بيله يوزلسانلى اولور. « شَرْحْ » رضای ربانى ي آرايه رق طالب حقيقت اولان بره مستمع مستعدى كورن بر ناصح حقائق آشنا، منبع عرفاندن جريان ايدى جك آب صافى حكمتى حفظ و ضبط ايدى جك محفظه قابه اساله ايله نشر زلال كالات ايدر .

مشنوی

﴿ چونكه نامحرم در آيد ازدم ﴾

﴿ پرده درپنهان شوند اهل حرم ﴾

« تَرْجِيْمَهْ » وقتا كه قيو مدين ايجرى نامحرم كالبر، اهل حرم پرده ايجنه كيزلنيرلر . « شَرْحْ » مخدرات، نامحرم اولانلردن كنديليرنى نصل صاقلارلر ايسه اهل عرفانده نادان اولانلردن صاقلانوب عرفان و حكمته دائر سوز سويلمز .

مشنوی

﴿ وردر آيد محرمى دوراز كزند ﴾

﴿ بر كشايد آن ستيران روى بند ﴾

« تَرْجِيْمَهْ » اكر ضرر و ير مكدن اوزاق بر محرم كالبرسه قابانمش اولانلر يوزلرينك

مثنوی

﴿ ای دریفا مر ترا کنج ابدی ﴾

﴿ تاز جانم شرح دل پیدا شدی ﴾

« تَنْجِيمٌ » کاشکی سنده وسعت حوصله اولیدی، تارو حمدن کو کلک شرحی ظاهر اولیدی! « شَرْحٌ » بنم سوزلرمی بیهوده ظن ایله تعریضه قیام ایدرسک! اگر استعداد معنوی ایله براز وسعت ادراک مالک اولسه ایدک دریای روحک امواج- پرابتهاجندن کوکل دنیان ساحه تجلی به عکس انداز اولان آهنگ لطیف ازلی، قابله متجلی اولور و عالم روحانیت نصل عالی برفضای حقایق احتوا اولدیفنی اکلارده تعریضاتی تارک و طریق مستقیمه سالک اولور ایدک!

مثنوی

﴿ این سخن شیرست در بستان جان ﴾

﴿ بیکشنده خوش نمی کردد روان ﴾

« تَنْجِيمٌ » بو، سوز روح مه سنده سوددر. امک ایچون چکن اولمازسه افازه. « شَرْحٌ » بر والدنک مه سندن سودی امک ایچون مطیع چو جق لازم اولدیفنی کبی بر عارف و کاملک اغزندن ده لذت حکمتی جبقار مق ایچون بر طالب مستقیم الزمدر.

مثنوی

﴿ مستمع چون تشنه وجوینده شد ﴾

﴿ واعظ ارمرده بود کوینده شد ﴾

« تَنْجِيمٌ » دیکله بن کیمسه حقیقته صوصامش، آرایجی اولدقجه واعظ جانسز فرض اولنسه ده سویلیجی اولور. « شَرْحٌ » عاقلک ایراد کلام ایتمی

مشنوی

﴿ ای زن ارطماع می بینی مرا ﴾

﴿ زین تحریمی زنانه بر تر آ ﴾

« تَرْجِمَانُ » [اعرابی حکایه سنه رجوع ایله] ای قادین! اگر بنی طمعکار کو زور ایسک

قادینلره مخصوص آر اشدیرمقدن یوقاری چیق! « شَرْحُ » عقل نفسه: بنی حیلہ کار و طمعکار ظن ایتمه! بن آمال و آرایش دنیادن وارسته و حب الله و قناعت. مشروعه ایله آراستهیم! سنک طعنک ایسه طمن زنان و مابه الحسمراندر. قادیجه تحریدن واز کچده ارلر کبی یقین، مشاهده صاحبی اول! نصیحتنی ویرمشدر.

مشنوی

﴿ آن طمع را ماند و رحمت بود ﴾

﴿ کو طمع آنجا که آن نعمت بود ﴾

« تَرْجِمَانُ » بنم اوسوزم طعمه بکزره. لکن رحمت اولور، زرده او طمع که

او، یرده نعمت اولور؟ « شَرْحُ » صلاحه عائد نصایحدن کوتاه بینان ایله نامرد اولانلر بوی کبر و طمع استشمام ایدر، مرکسی طریق حقه دعوت ایدن نصیحت، عین نعمتدر. نعمت فصل طمع و نیکت اوله بیلیر؟

مشنوی

﴿ امتحان کن فقرا روزی دو تو ﴾

﴿ تا بفقر اندر غنا یعنی دو تو ﴾

« تَرْجِمَانُ » سن فقری بر ایکی کون امتحان و تجربه ایت! تا فقرده ایکی

قات غنا کورده سک! « شَرْحُ » فقر حقیقی: هرشی حق تعالی حضر تدرینک. ایکی اولدیفنی بیلیمک، اشیا و احوال فانییه ربط قلب ایتمک، اله اولان مالی صورت مشروعه ده استعمال ایتمک لازمدر.

﴿ تَبَجَّهْ ﴾ « فخر عالم علیه الصلوة والسلام افندمن حضرتلری بیوردی :
ای عزیز! طوغری سویلدک! سن ناچیز و هیج منابه سنده اولان دنیادن قور تولمشک!
﴿ شَرِّحْ ﴾ حضرت ابوبکر الصدیقه دنیادن قور تولدک بیورلمسی، ظلمت دنیادن
وانک آمال فایه سندن قور تولدیغنی تبشیر ایچوندر. حکمت جوابیه آتیده واضحا
کور یله جکدر .

مشنوی

﴿ حاضران کفتند ای صدر الورا ﴾

﴿ راست کو کفتی دو ضد کوراچرا ﴾

﴿ تَبَجَّهْ ﴾ « حاضر بولنانلر دیدیلر : ای خلقک صدر واشرفی ! ایکی ضد
سویلیجی به نه ایچون طوغری سویلر دیدیکیز؟ ﴿ شَرِّحْ ﴾ ، فخر عالم صلی الله تعالی
علیه وسلم ر کیفیت اوزرینه بری برینه ضداوله رق عرض فکر ایدن ابوبکر صدیق
حضر تریله ابوجهل لعینه طوغری سویلدیکیز بیورنجه حاضر بولنانلر حیرتده
قالوب استفسار کیفیت ایله اخذ جواب حکمت ایتمشلدرد .

مشنوی

﴿ کفت من آینه ام مصقول دست ﴾

﴿ ترک و هندودر من آن بینه که هست ﴾

﴿ تَبَجَّهْ ﴾ « [حضرت پیغمبر] بیوردی: بن یدقدرتدن جلابولمش بر آینه یم.
ترک، هندو؛ یعنی هر انسان کندی حالتی بنده کورور. ﴿ شَرِّحْ ﴾ خاتم الانبیاء علیه
افضل التحیا افندمن حضرتلرینه بر تجلی عظیم وار ایدی که اخلاق پاک اولانلر
کالات مالانهایه پیغمبری بی فهم ایدر و بد طینت اولانلر برودت حس ایله روگردان
اولورلر ایدی. «نحن مرآة مجلوة قدیری کل احدینا صورته» یعنی: «بزر آینه.
مجالیز که هر کس بزده کندی صورتنی کورور.» بوعباره نکه، بعضیمی حدیث
اولدیغنی بیان ایستیلر ایسه ده حدیث شریف اولدیغنه دائر صحیح خبرلر بولنیور .
امام مضمونی اصحدر .

« تَرْجِمَانُ » فخر عالم علیه الصلوة والسلام اقدم من حضرت تریفی ابو جهل کوردی . دیدی : بنی هاشمندن بر چبرکین نقش آچیلدی . [شرحی اشاغیده کله جکدر .]

مشنوی

﴿ گفت احمد مرورا که راستی ﴾

﴿ راست کفتی کر چه کار افزاستی ﴾

« تَرْجِمَانُ » خاتم الانبیا علیه افضل التحایا اقدم من حضرت تری ابو جهله بیوردی : طوغریسک ! طوغری سوبلدک ! کر چه ایش آتیریحی ، یعنی حدینی تجاوز ایدیمجیسک ! [طوغری سوبلدک دیه واقع اولان فرمان رسالت پناهینک حکمتی آتیده کور یله جکدر .]

مشنوی

﴿ دید صدیقش بکفت ای آفتاب ﴾

﴿ نی ز شرقی نی ز غربی خوش بتاب ﴾

« تَرْجِمَانُ » ابو بکر الصدیق رضی الله تعالی عنه فخر عالمی کوردی . دیدی : ای کونش ! نه شرقدن وه غربدن سک ! غایت کوزل نور ایله پارلارسک ! « شَرَحُ » ابو بکر الصدیق رضی الله عنه ذاتاً وخلقاً لطیف وقلب منوری مالی حکمت سادات الیف اولدیفندن فخر عالم علیه الصلوة والسلام اقدم من حضرت تریسک کلمات مالانهایه نبویه سنی کوردی . دیدی : که یارسول المجتبا ! نور هدایت صاحبان بر کونشسک ! شرق وغربه منسوب اولمیان بر آفتاب مع نویسک که کالاتکی یالکز خالق لم یزل حضرت تری کاینبنی بیلیر واهل ایمان دارینده سندن قبض ونور بولور .

مشنوی

﴿ گفت احمد راست کفتی ای عزیز ﴾

﴿ ای رسیده تو ز دنیای نه چیز ﴾

مشنوی

﴿ چونکه بر کردی توسر کرده شوی ﴾

﴿ خانه را کردان بدینی آن تویی ﴾

« ترجمه » - سن اولدیغک یرده دوزر ایسک باشک دونمش اولور .
 خانه بی دونجی کوررسک ! حال بوکه دونن خانه دکل سنسک ! « شترخ » شراب .
 حرص وغفلته باشک دونمکده ایکن بی ده کندک کی ظن ایدیورسک . بوچرکاب -
 سوء ظن ، سنک فنا اولان حالکدن دوران ونبعان ایدیور .

﴿ دریاز آنکه جنیدن هر کسی از انجا که ویست هر کسی را ﴾

﴿ از جنبه وجود خود بیند تابه کبود آفتابرا کبود نماید و سرخ ﴾

﴿ سرخ نماید چون تابها از رنگها بیرون آید سپید شود از همه ﴾

﴿ تابهای دیگر اوراست کوتر باشد و امام همه باشد ﴾

بو بحث شریف آنک بیساننده در: که هر کسک حرکتی او، یردندر آنده در .
 هر کسی کنیدی وجودینک دائره سندن کورور . مثلامائی جام کونشی مائی کوسترر .
 و قرمزی جام قرمزی کوسترر ؛ نه وقت جاملر رنگارندن خارج ایسه جمله
 مشهودات صاف و جامده بیاض رنگ اک باشده اک طوغری کوستریجی اولور .
 [هر کس نه اخلاقده ایسه اکثر خاتی او اخلاقده کورور ؛ اما اک عالی اولان صفوت
 و حیات قلب ، جمله نک اعلاسی اولدیغندن انک صاحبی اشیا و احوالی بحق و بلاغ
 و غش کورور .]

مشنوی

﴿ دید احمد را ابو جهل بکفت ﴾

﴿ زشت نقشی کز بنی هاشم شکفت ﴾

استعمال ایده بیلمسی ممکن اولدیغندن مستقیمی کاذبدن فرق وتمیز اتمک اوزره
دفعاتله بیان وایضاح اولندیفی وجه ایله دقت اولنمایدیر ، هانکیسی شریمت غرانک
احکام جلیله سنه موافق صورتده حرکت ایله بولندیفی محله اصحاب کمال طرفندن
حسن قبول اولنیور . هانکیسی عکس حالده بولنیور ، پورالریفی نظر تمیز
ودقتده طوتوب دام اغفاله قاپلامایدیر .

مشنومی

﴿ برسرا مرود بن بینی چنان ﴾

﴿ زان فرود تاغاند این کمان ﴾

﴿ ترجمه ﴾ « ارمود اغاجنک باشی اوزرنده ایکن اغاجنک دینده کیلری بویله
کورورسک ! ارمود اغاجندن اشاغی کل ده اوسو، ظن سنده قالمسک !
﴿ شرح ﴾ ای انسان معترض ! سن ولی کامله کبر و خود بینلک و حرص و طمع
نقطه نظرندن باقارسک ! بالطبع لایقیله کورمه زسک ! بحق کورمک ایسترایسهک
یره یعنی میدان عرفانه کل ده صکره حقیقتی کور ! ارمود اغاجنک باشندن باقمه !
تعبیری، ضرب مثل اولمش بر حکایه یه مستند اولدیفی سوبلنیور . گویا برقادین
غیر مشروع صورتده برسودیکفی فراش وصالنه آلق، قوجه سی اغفال و ترضیل اتمک
ایچون نارلاده برارموداغاجنه چیقمش، اشاغیده قالان زوجه دیمش کسنک یانکده
یبانجی برقادین واردر . زوجی کمال تعجبله انکار ایدوب یا کلش کوریورسک،
یانمده کیمسه یوقدره جوابی ویرمش ! صکره قوجه سی ارمود طویلامق ایچون
ارمود اغاجنه چیقنجه زوجی اولجه سوزلشوب تارلانک یانسنده اوتلر ایچنه
صاقلادیفی بر زنیاره یی چاغروب بلا پروا ذوقه باشلادیفی زوجی ارمود اغاجی
ارستندن کورونجه بونه حالدر ؟ دیه صورمش، حدت اتمش ! زوجی سی، یانمده
کیمسه یوق ! بو ارمود اغاجنک خاصه سندندرکه اولیان شیرلی انسانه کوستریور.
دیه اغفال اتمش ! بونک اوزرینه زنیاره یی یانسن صاومش ! احق قوجه سی
اغاجدن ایندیکی زمان زنیاره یی کورمدیکنندن زوجه سنک سوزینه، عقته قامش !
بویت شریف، صرف خیال اولان بو حکایه یه مستند کلدردر . قصه دن حصه
اعتباریله نظم بیوریلهرق حقیقتی ترجمه یی متعاقب شرح اولندیفی کییدر .

« تَرْجِمَانُهُ » او، ییلانک زهرلی دیشی جاننک دشمنیدر . بن دوستمک علمندن دشمنی دوست ایدرم . « شَرَحٌ » ییلانک باعث هلاکی وانسانلره دشمن- ا کبر اولسنک سببی آلت تسمیمی اولان دیشیدر ؛ بن ایسه دیشنی قوپارنجه آنی کندیمه وهر کسه دوست ایتمش اولورم . شیخ عاقل ، انسانک دشمن جانی کندی اخلاق ذمیمه سی اولدیغنی بیلهرک اذن حق ایله آنی طریق مستقیمه ارشاد و اخلاق ذمیمه سی اوزرندن رفع ایله افلاح ایدنجه کندینه وهر کسه یار وفا کار ایلمش اولور .

مشنوی

﴿ آن طمع هرگز نخوانم من فسون ﴾

﴿ این طمع را کرده ام من سر نکون ﴾

« تَرْجِمَانُهُ » طمعدن طولایی هیچ بروقت افسون او قوم ا بن بو طمی ذاتاً باشی اشاغی ایتدم . « شَرَحٌ » شیخ عاقل معترض غافله خطاباً : سن بکا طمعدن ناشی قناعت وتوکلدن دم اوروب مریدان جمع ایدیورسک دیر ایسک خطا ایدرسک ! بنده طمع دکل اذن حق ایله انسانلرک قلبندن زهر طمی امحاورطه . هولناک حرصدن رهایاب ایده جک ! کسیر عظیم التأثير روحانیات وار . دیر .

مشنوی

﴿ حاشالله طمع من از خاق نیست ﴾

﴿ از قناعت در دل ما عالمیست ﴾

« تَرْجِمَانُهُ » حاشالله ! بنم خلقدن طمعم یوقدر . بنم قلبیده قناعتدن بر عالم واردر . « شَرَحٌ » شیخ کاملک ارشاد ایچون انسانلری تحری و دلشاد ایتمی ، حرص و طمعدن و بوکبی اسباب مقدوحده دن منبعث ، دکلدردر . احسان حق اولان قناعتدن کوکلنده بر عالم واسع معنوی واردر که مال و منال دنیادن مستغنیدر . بوکلام حکمت انجام شیخ کاملک لساندندردر . اما بره متشیخ ده بوکلاتی سرقتله

شریفی مجاز دکلدر . حقیقیدر . هر شینک حقیقتنی نظر عبرتله کورن اهل حکمت
فقر ایچنده پک چوق نعمت بولدی . فقر حقیقی حب دنیا بی رفع ایدن و کافه ملک
ومالی الله تعالی به منسوب بیان فقر متواضعانه در .

مشنوی

﴿ از غضب بر من لقبها راندی ﴾

﴿ یار کیر و مار کیرم خواندی ﴾

« **توجیح** » غضبدن بنم اوزریمه لقببر سوردک ! بن یار طوتیجی ایکن سن

بکا مار طوتیجی دیدک ! « **تشریح** » اعرابی زوجه سنه : حال غضبده بکا چیر کین
چیر کین سوزلر وغیر لایق لقببر سوبلدک ! بکا دیدک، که مار کیرسک ! بن حقیقتده
مار کیر دکل یار کیرم . دیمش ! شیخ کامل تنسوخاولان بر عنوده اخلاق ذمیمه
اصحابیله احقرلی صید و شکار واغفال ایدیورم ظن ایتمه ! بن هر کیمی طوتار ایسم
اخلاق ذمیمه اصحابندن اولسهده باذن خدا آنی فالقندن تخلیص و طریق حقه
سوق ایله باذن الله آنی احیا ایدرم دیر .

مشنوی

﴿ کر بکیرم برکنم دندان مار ﴾

﴿ تاش از سر کوفتن نبود ضرار ﴾

« **توجیح** » اکر ییلانی طوتسم آنک دیشنی قویاریرم . تاکه اورمقدن

ضرری اولسون ! « **تشریح** » بر انسان کامل ، ییلان کبی زهر افشان اولان بر
نفس اماره بی صیدایله بندصلاحه قیدایدر . اخلاق مقدوحه بی کوکندن قویاروب
خصائل مدوحه ایله بر قلب مستعدی احیا ایدر .

مشنوی

﴿ زانکه آن دندان عدوجان اوست ﴾

﴿ من عدورا میکنم زین علم دوست ﴾

مشنوی

﴿ آن یکی رانعت وکالا دهند ﴾

﴿ وین ذکر را بر سر آتش نهند ﴾

« تَبَجَّهْرُ » او ، برینه نعمت و متاع ویرسونده بو دیگری آتش باشنه قوسون ! « شَرْحُ » ممکنمیدر؟ که امر حقه مطیع اولمیان کیمسه نعمت ولذت ایله مستغرق مسار ، امر حقه اطاعتله بذل وجود ایدن بنده خدا مؤبداً آتش- فقر و اضطرارده برقرار اولسون ! بومکن دکدر . حقه مطیع اولانلر ایچون عاقبت الامر سعادت و عاصیلر ایچون عذاب و ذلت محققدر .

مشنوی

﴿ آتشی سوزا که دارد این کمان ﴾

﴿ بر خدا و خالق هر دو جهان ﴾

« تَبَجَّهْرُ » هر کیم بوشبهه بی ایکی جهانی خلق ایدن جناب خدا اوزرنده طوتار ایسه آتش آنی یا قسون ! « شَرْحُ » برنادان ، الله تعالی حضرتلری فقیر و مطیع اولانلری عقباده مضطرب بر اغوب ذوق و صفا زنکین اولانلره لایقدر . دیسه اوطن ، حق تعالی حضرتلرینه سوء ظن ایدلمسینه بقی مردود دو جهان اولور ، زیرا ظن ایتدیکی حال ، عادل مطلقه کوره محالدر .

مشنوی

﴿ فقر فخری نر کز افست و مجاز ﴾

﴿ نی هزاران عز پنهانست ناز ﴾

« تَبَجَّهْرُ » فقر فخری ، حدیث شریفی بیهوده و مجاز اولیوب حقیقیدر ، فقرده بیکرجه عز و ناز پنهان دکبیدر ؟ « شَرْحُ » (الفقر فخری) حدیث-

مشنوی

﴿ کار درویشی و رای فهم تست ﴾

﴿ سوی درویشان بنکر سست سست ﴾

« **تَبَجَّهْ** » درویشك ایشی سنك فهم وادرا كنك فوقنده در درویشلك جانبته حقارتله یان باقه ! « **شَرِّحْ** » فقر و قناعی آكلامغه مقتدر اولمیان شخص اهل فقر و قناعی تحقیر ایده جکی برده كندی فی اصلاح و افلاحه چالیش اش اولسه هر حالده خیرلی اولور .

مشنوی

﴿ زانكه درویشان و رای ملك و مال ﴾

﴿ روزیء دارند ژرف از ذوالجلال ﴾

« **تَبَجَّهْ** » زیرا درویشلك ملك و مال فوقنده صاحب جلال اولان الله دین بیوك رزق طوتار لر . « **شَرِّحْ** » فقر لری حسیلله درویشلره حقارت كوزیله باقه ! اهل عرفان اولان فقرا ، اثر مرحمت جناب خدا اوله رق بوفانی ملكك ورا سنده بر رزق معنوی و غدای روحانی په مالكدر كه سنك فهمك آنی ادرا كه غیر مقتدر وانلرك نظر ننده ملك فانی ، شیء حقیر در .

مشنوی

﴿ حق تعالی عادلست و عادلان ﴾

﴿ کی کنند استمکیری بر بی دلان ﴾

« **تَبَجَّهْ** » ، حق تعالی عادلدر . عادللر ایسه نصل بی دل و عاجز اولانلره ظلم ایدر لر ؟ « **شَرِّحْ** » فقیر و فقط امر حقه مطیع اولان بر مرد دلیر ، اجرای وظیفه ائمانسنده اضطرابات چكمش و حب دنیادن تجرد ایتمش ایكن ممكنمیدر كه عادل مطلق اولان الله تعالی حضرت لری اكا مددرس اولسون ؟ او كونه مردان خدام سه و دیت . قلبیه ایچنده صور كثیره ایله متنع اولور .

کشف ایدر . « اکر عیبی یوغیسه فقر صاحبی دهاعالی کوسترمش اولور . بی عیب اولانلر فقردن فخر ایدرلر . ماهر و مقتدر قبودان لیمان ایچنده وآسایشیده دکل فورطنه لی هواده امواج دریا ازه سنده اظهار مهارت و متانت ایدر .

مشنوی

﴿ کز طمع عیش نیند طامعی ﴾

﴿ کشت دلهارا طمعها جامعی ﴾

« تَبَحُّهُمُ » بحر یص و طامع طمعندن طولایی زنیکن افندیسک عیبی کورمز ، حرص و طمعار کولکلی جامع و محیط اولدی . « شَرِّحُ » ثروت عیبی نه وجه ایله اورتر ؟ دنیلیرسه انسانلر ذاتاً طمعکاردر . بر اهل ثروتی کورونجه اندن نصل استفاده ایده جکلری دوشونوب عیبی کورمز لر . و کورسه لرده ستره چالیشیرلر . چونکه حرص و طمع اکثر خالق قلبی احاطه و اماته ایتددر . جوانی و یریلیر .

مشنوی

﴿ ورکدا کوید سخن چون زرکان ﴾

﴿ ره نیسا بد کاله اودر دکان ﴾

« تَبَحُّهُمُ » اکر دینلنجی خالص التون کبی بارلاق سوزسویسه آنک قاشی دکان اعتباره یول بولماز . « شَرِّحُ » انسانلر حریص و طامعدر ؛ اهل معرفته دکل صاحب ثروب اولانلرک اغزلرینه باقارلر . حسب القدر مالاً فقیر ، خلقه غنی و ذکی اولان بر انسان نه قدر بارلاق و معنیدار سوز سویسه طمعکاران بوسوزی اذعان ایدهمز . زیرا حب ثروت کوزلرینی قاپامش ، پرده دار حرص و طمع اولمشدر .

﴿ تَرْجِمَانُ ﴾ اگر اسیرک بر عیبی اولور ایسه اسیرجی انی نصل چپلاق ایده بیلیر ؟ بلکه البسه ایله ا کاخیله ایدر . « شَرَحْ » اسیرک بر عیبی بوغیسه اسیرجی آچیق ، البسه سز کوستر ، وارا یسه عیبی ستر ایتمک اوزره البسه ا کساوعیبی خدعه ایله اخفا ایدر . اخلاق ذمینه نک صاحب واسیری عیبی ستر ایتمک ایچون مال و مالک احتیاج کوستر . اسباب مستعار ایله چیر کینلکنی صافلامش اولور .

مشنوی

﴿ کوید این شرمنده است از نیک وبد ﴾

﴿ زین برهنه کردن از تومی رمد ﴾

﴿ تَرْجِمَانُ ﴾ [اسیرجی مشتری به] سویلر : بو ، کوله ایی و فنادن اورتانیر . محجوبدر . البسه دن عاری ایلمکدن سندن اورکر . « شَرَحْ » عیبی اولدیغنی اسیرجی بیلنجه بالطبع اسیرک البسه سنی چیقارماز . چیقارما مقده کی سبب حقیقی بی ستر ایتمک ایچون کمال حجابندن بحث ایدر ، بوخیله ایله موجود اولان بر عیبی اخفا و موهوم بر خاصیت و عفت ایله قدر و قیمتنی اعلایه چالیشیر . اخلاق ذمینه اصحابی ده ، ضعف قلبی و آمال غیر مقبوله سنی کیزله مک ایچون مالی سور و حقه دکل ماله طابار .

مشنوی

﴿ خواجه در عیبت عمرقه تابکوش ﴾

﴿ خواجه رامالست و مالش عیب پوش ﴾

﴿ تَرْجِمَانُ ﴾ اقدی قولاغه قدر عیبده بوغولمشدر ؛ اقدینک مالی واردر . مالی عیبی اورتر . « شَرَحْ » اخلاق ذمیه ده مستغرق اولانک مالی عیبی ستر ایدر . مایوب اولانر مالک چوق رغبت و محبت ایدر لر . حدیث شریفده : ﴿ العلم و المال یستران کل عیب و الفقر و الجهل یكشفان کل عیب ﴾ بیورلمشدر . معنای شریفی : « علم ایله مال کافه عیبی ستر ایدر ، و فقر ایله جهل کافه عیبی

مشنوی

﴿ مرد حق باشد بمانند بصر ﴾

﴿ پس برهنه به که پوشیده نظر ﴾

« تَبَجَّحَتْهُ » الله آدمی ، کوز کبدر ؛ ایدی قابالی نظردن آجیق کوز اولادر . « شَرَحْ » مردحق نورنظردر . انوار بصرک التاعی کوزک آجیق بولنسنه وابسته در ، مال ومنال انسان کامله پرده اولور . صبر وحسارتفی وسائر اوصاف مقبوله سنی اظهار ایتمکدن منع ایدر . شو قدرکه مذموم اولان مال حب-دنیایی وکبروغروری داعی اولوب یوقسه مشروع ومقبول صورتده استحصال واستعمال اولنان مال ، وبالذکر بر نعمت عال العالدر .

مشنوی

﴿ وقت عرضه کردن آن بنده فروش ﴾

﴿ بر کند از بنده جامهٔ عیب پوش ﴾

« تَبَجَّحَتْهُ » اسیر صاتان کیمسه کوله بی کوستردیکی وقت اکر بر عیبی یوغیسه عیب اورتن البسه بی بدنندن قوبارر . « شَرَحْ » اسیرینک بدننده بر عیبی اولمدیغنی بیانجه مشترینک رغبت وامینیتی جلب ایتمک اوزره بنده فروش اسیرک البسه سنی چیقاررده کوسترر . اخلاق حمیده سیله حسارت وصبرندن امین اولان کیمسه عیب پوش اولان مال ومنالک ارقه سننده کندینی کیزله من- مردانه اورته یه چیقار . اور صورتله قیمت معنویه سنی کوستر مش اولور .

مشنوی

﴿ ور بود عیبی برهنه اش کی کند ﴾

﴿ بل بجامه خدعهٔ باوی کند ﴾

مشنوی

﴿ گفت ای زن تو زنی یابوالحزن ﴾

﴿ فقر فخر آمد مرا بر سر منن ﴾

« ترجمہ » [اعرابی] دیدی : ای قادین ! سن قادیمنسک ؟ یا خود حزن

صاحبیمسک ؟ فقر ، بکا فخرکلدی ! باشمه اورمه ! « شرح » صور متوعه
ایله نفس عقلی ازعاج اتمسی اوزرینه عقل کامل نفس مزعجنه خطاباً : نفسی سک ؟
یوقسه منبع حزن والمیسک ؟ اصلا راحت طور مازسک ! باعث فخر اولان فقری
آلت ازعاج اتخاذا ایدرک بنی تحقیر ایدرک !

مشنوی

﴿ مال وزر سررا بود همچون کلاه ﴾

﴿ کل بود او کز کله سازد پناه ﴾

« ترجمہ » مال والتون باشه کلاه کیدر ، صاحبمز اولور او کیمسه که کلاهدن

باشی صیغنه جق یریا پار . « شرح » کل و صاحبمز اولان کیمسه باشنک چیرکنده کنی
قپامق ایچون کلاسه محتاج اولدینی کبی صبروغیرتی اولمیان انسانده کندی
صبر سزانی و اخلاق ذمیہ سنی کیزله مک ایچون مال و مناله التجا ایدر .

مشنوی

﴿ آنکه زلف جمعد ورعنا باشدش ﴾

﴿ چون کلا هاش رفت خوشتر آیدش ﴾

« ترجمہ » اول کیمسه نک که جمعد ورعنا زلفی اوله ! انک کلاهی باشندن

کیدنجه اوحال دها کوزل کلیر . « شرح » دلبرک باشی آچیق اولورسه زلف
نظر ربانک طرء جاذبه داری نه قدر کوزل کورونه چکی محتاج ایضاح دکلدر . ایشته
غیور و صابر اولان انسان حسب القدر مال و منالندن محروم اولنجه صبر و همی
دها پارلاق ، دها رعنا ظاهر اولور .

مشنوی

﴿ زن ازین گونه خشن گفتار ﴾

﴿ خواند برشوی خود آن طومارها ﴾

« تَرْجِمَهُ » زن اعرابی بوکبی سرت؛ درشت سوزلردن کنیدی زوجی اوزرینه طومارلر، تو بیخنامه لر او قودی. « شَرِّحُ » زن اعرابی، زوجته و نفس، عقله و بیلان، مار کیره و اغفسال اولمش طالب، مدعی کاذبه، بو یولده لسان استعمال ایتدیلر. بونلرک ایچنده زن ایله نفس حقسز، مارهم حقلی، هم حقسز، اغفال اولمش بیچاره طالب هر حالده حقلی ایدی؛ زن اعرابی ایله نفسک حقسز لغی بعده ندامتی بو حکایه حکمت علامه ده کور یله جدر.

مشنوی

﴿ مرد چون این طعنها از زن شنفت ﴾

﴿ مستمع شد بعد ازین بین تاچه گفت ﴾

« تَرْجِمَهُ » مرد اعرابی وقتا که بو طعنلری خاتوندن ایشندی. دیکه ییحی اولدی. بوندن سکره باق! نه سویلیدی؟ « شَرِّحُ » نفسک الفات و آمال حر یصانه. سنی عقل کامل استماع ایلدکن سکره آتیده کی جواب حکمت مابنی ایشیتده بو حقیقتدن متنبه و مستفید اول!

﴿ نصیحت کردن مرزن خود را که در فقیران بخوری منکر و در کار ﴾

﴿ حق بکمان کمال نکر و طعنه مرزن در فقر و فقیران بخمال و کمان ﴾

﴿ بی نوایی خویشان ﴾

شخص اعرابی کنیدی قادیننه: فقرا یه حقارتله باقه! و حقمک ایشنه کمال حسن ظن ایله نظر ایت! کنیدی بی نوالک خیال و ظنیله فقره و فقرا یه طعنه زن اوله! دیه نصیحت ایتسنه داژدر:

ششوی

﴿ نام حق بستاند از تو دادمن ﴾

﴿ من بنام حق سپردم جان و تن ﴾

« تَرْجِمَانُهُ » جناب حَقِّک نام یاکِ سندن بنم حَقْمی آیر . بن جان و بدنمی
 حق تعالینک نام شریفنه ایصارلدم . « شَرَحُ » بویت شریفک مآلی بر شیخ کاذبه
 آلدانمش ، صکره خطاسنی آکلامش اولان بر طالب حق لسانندن سویانمشدر .
 او بیچاره دیرکه : ای متشیخ ، ای مغفل ! سن بنی اغفال و ذلیل ایدر ایکن
 حق یولی بودر دیر ایدک ! بنده حق سودیکمدن تهریفک وجه ایله حرکت
 وکندیمی گرفتار مذلت ایدم . آلدانمش اولدیغمی آکلادم ، گرفتار الم اولدم ؛
 اما کرک آلداندیغ صروده ، کرک شمدیکی حالده جان و تنمی حق تعالی حضر تلی بنه
 تفویض ایلدیکمدن سندن حَقْمی آلمنی بنه جناب حقه حواله ایدر و منتقم الجباردن
 دادمی بکلرم .

ششوی

﴿ یا بزخم من رک جانت برد ﴾

﴿ یا که همچون من بزندان برد ﴾

« تَرْجِمَانُهُ » یا بنم یارمهله جاننک طمرینی کسسون ! یا که بنم کبی سنی زندانه
 کوتورسون ! « شَرَحُ » بویت شریفک مآلی ، صورتا بیلانندن افسوننجی به
 خطابدر . سن افسون ایله بنی طوتدیغک ایچون یا بنم سم و زخم جان طمرینی
 تسمیم و قطع ایلسون ! یا خود بنی طور به زندانه آتمش اولدیغک کبی حق تعالی
 حضرتلری سنی ده زندان یأسه آتسون ! اصل خطاب ، حقیقته نادم اولمش بر
 بیچاره نك لسان حالندن مدعی کاذبه عاندر . سن بنی اغفال واضمحلال ایتدیگک
 ایچون قادر مطلق حضرتلری سنی دنیا و عقبا زندانه القا و معذب و پراذایتسون !
 صورتنده شرح اولته بیلیر .

« تَرْجِمَانُ » ، بیلان سویلر : ار افسونچی ! خبرك اولسون ، آگاه اول !
 سن كندی خاصیت و هنرکی كوردك ! شمعی بنم افسونمی ده كور ! « شَرِّحْ » حیلہ كار
 یالانچیلر ، لسان حال ایله مدعی كاذبه دیرلر كه سن بزى اغفال ایتدك ! اما بزده
 سنی اغفال و بدل حال ایتدك ! سن بزى اقناع ایچون برچوق یالان استعمال و اختراع
 ایتدیك صرهدہ سن ده عبادات خالصه و افكار و اجراءات مقبوله دن محروم
 اولدك ! ایشته یالانچی ایله بیلانچینك حالی بودر .

مشنوی

﴿ تو بنام حق فریبی مرصرا ﴾

﴿ تا کنی رسوای شور و شرمرا ﴾

« تَرْجِمَانُ » ، سن بی حق تعالینك نام شریفیه آلداتورسك ! كه بی شروشورك
 رسواسی ایده سك ! [آتیده کی بیت شریب ایله اکل مال اولمشدر] .

مشنوی

﴿ نام حقم بست نه آن رای تو ﴾

﴿ نام حق را دام کردی وای تو ﴾

« تَرْجِمَانُ » بی جناب حقم اسم شریفی باغلا دی . سنك رأیک باغلامدی .
 نام جلیل حق طوزاق ایتدك ! وای سنك حاله ! « شَرِّحْ » ای متشیخ و مدعی -
 کاذب ! سن بی بی اذعان و بی عرفان بولدیغدن حق تعالینك امری شویله در ،
 جویله در ، دیه برطام شیلر سویلدك ! قاندردك ! طریق مستقیمدن چووردك ! دقت
 ایت ! نه قازاندك ؟ نه بیوک کنه و خطا ایشدك ! زیرا نام پاك خدا سلامت
 و سعادت دوسرا ایچون قاله آلتق سزا ایکن سن ، بنم کبی حقیری آلداتق ایچون
 او نام عالی بی استعمال ایتدك ! بر کیمسه بر آدمی اغفال ایده جک اولور ایسه
 بیلسونکه کندی کندینی آلداتمش و کاذب و مغفل عنوانی ایله بدنام اوله ررق رذیل
 اولمش اولور .

وقالریله انی اضرار وبی اعتبار ایدر؛ زیرا او یله مغفل و بد اخلاق کورنلر کندی شیخزینکده یولسزانی و زشتی حالی اکلارلر، بنساءً عایه متشیخ و مریدانی بی اعتبار بر اقیلر .

مشنوی

﴿ کربودی دام افسون مار ﴾

﴿ کی فسون ماررا کشتی شکار ﴾

« تَبَجَّهْ » بیلانک افسونی اکر او افسونکره طوزاق اولماش اولیدی بیلانک فسونه اونه وقت شکار و گرفتار اولور ایدی ؟ « شَرِّحْ » افسونکر بیلانی طوتار . دقت ایله باقیلیر ایسه بیلانده افسونکری یاقالار . چونکه مار ، افسونکرک قلبنه کندی محبتی القا ایتش ، او محبتله انی مشغول و نوعماشکار ایلمش ، امور خیریه و وظائف مقبوله اجر اسندن ایقومشدر . بر طرفدن افسونکر ماری، مار افسونکری یاقالادینی کچی مدعی کاذب، بد اخلاق اولانلری، بد اخلاق اولانلر مدعی فاسدی صید و شکار و جمله سی بری برینی پریشان و تار مار ایدر .

مشنوی

﴿ مرد افسونکر زحرص کسب و کار ﴾

﴿ در نیسا بدان زمان افسون مار ﴾

« تَبَجَّهْ » افسونچی، حرص کسب و کاردن طولانی او زمانده بیلانک افسونتی ا کلایه ماز . « شَرِّحْ » بد اخلاق و احمق اولانلری جاب و دام خدعه اتسا میله طوتوب رام ایدر ایکن حرص و طمعی حسه بیله انلرکده کندیسنه ایراث ایده جکلری انواع مضراتی خاطرینه کتیرمز . ایکی طرفده آلدانمش اولور .

مشنوی

﴿ مار کوید ای فسونکر هین هین ﴾

﴿ آن خود دیدی فسون ما ببین ﴾

مثنوی

﴿ هم توماری هم فسونکرای عجب ﴾

﴿ مارکیر و ماری ای نَسکِ عرب ﴾

« تَبَجَّهْ » هم بیلان، هم سحر بازسک ! بو حال غایت عجیبدر ! هم بیلان طویجی، هم بیلانسک ! ای سن که عربک عیب و عاریسک ! « شَرَحْ » نفس، هم بندی عقانه، هم ریا کار اولان مدعیله دیرکه : بیلان کی حیلہ کارسک ! اویغونسز اولانلری کندی طرفکه چکرو کندک کی بد اخلاق ایلسک ! بو حاللرکه انسانلرک عیب و عاری واک شذیع ریا کاریسک !

مثنوی

﴿ زاغ اکر زشتی خود بشناختی ﴾

﴿ همچو برف اذدرد و غم بکداختی ﴾

« تَبَجَّهْ » قارغه ندینک چیرکینلکی بیامش اولیدی، درد و غمندن قار کی اریر ایدی . « شَرَحْ » سن، حقیقتده نه قدر بد بخت و چیرکین اولدیفنی بیلدسک ! ریا کارلق ایله خاق اغفال ایدرم فکریله متسلی اولورسک ! حقیقتده چیرکین قارغه کی حاللرینی کاهی کورمش اولیدک گرفتار اولدیفک ذلتن طولویای کاملاً اریر و وجود غفات آوددن خلاص اولمش اولوردک !

مثنوی

﴿ مرد افسو نکربخواند چون عدو ﴾

﴿ اوفسون برمار و مار افسون برو ﴾

« تَبَجَّهْ » افسونکر اولان انسان، بیلانک اوسته دشمن کی افسون اوقور . حقیقتده بیلانده اسان حال ایله آنک اوزرینه افسون اوقور ! « شَرَحْ » مدعی کاذب، احمق و بد اخلاق اولانلری اغفال و اضرار ایتدیکی کی انلرده حال

اولدیفنی کوریورم؛ مکر عقلک بوکبی مهاجمه سباعانهیه، مصاوله ایمیه یارار! یازیق!
 بوبله بر مخلوق، عاقل نامنی آلدیفنی جهتله آنک عارندن عقاسز اولمق اولا واعلادر.
 نه قدر حقارت آمیز سوزلر!

مشنوی

﴿ چون که عقل تو عقيله مرد مست ﴾

﴿ آن نه عقلست آنکه مارو کژدمست ﴾

« تَرْجِمَه » زیرا سنک عقلک انسانک بند و قیدیدر؛ اوشی عقل دکدر.
 ییلا ندر، عقربدر. « شَرْح » عقل، سلامت و سعادت، احسن حالات و کیفیاتی
 بیلیمکه خدمت ایدر. سن ایسه بو حالات جایله بی استحصال ایتمک شویله طورسون معنیدن
 تهی وریایله مالی کلمات مالایه ایله هر کسی اغفال ایدر و بابتد جور و ملال اولورسک
 عقل داعی، سعادتدر. مانند عقرب انسانلری تسمیم و دلخون ایدن عقل دکدر.
 بو حقیقی ماده اکلامق ایسترایسک باق! که بی عقلک نه حاله کتیردی؟ راحت
 ولتدن نصل محروم براقدی؟

مشنوی

﴿ خصم مکر و ظلم تو الله باد ﴾

﴿ مکر عقل تو زما کوتاه باد ﴾

« تَرْجِمَه » سنک حیلله و ظلمتک خصمی الله اولسون! عقلکک حیلله و ضرری
 بزدن قیسه اولسون! « شَرْح » سن اوقدر ظالم و حیلله کارسک که سندن کیسه
 قولایلقله قورتوله ماز. سنک کبی قوی بریا کارک دشمنی قادر مطلق حضرتلری
 اولسون! بزنی سنک مکر و شرکدن حفظ و خلاص بیورسون. بو افادات فی الحقیقه
 حقسز اولان نفسدن صدور ایتمش ایسه ده حیلله کار وریا کار و شیخ قیافتنده بولنان
 بعض فرضکارک احوال ذات اشتمالی بک کوزل تعریف و توصیف ایدیور.

مشنوی

❖ سوی من منکر بخواری سست سست ❖

❖ تانکویم آنچه در رکهای تست ❖

« تَرْجِمَانُ » بنم جانمہ حقارتلہ ضعیف و بان باقمہ ! تا سویلہ میہ ایم اول شیبی کہ سنک طمر کدہ وارد ر . « شَرْحُ » ای عقل ! بکا و قدر حقارت آمیز باقمہ ! ا کر براز دھا قیزا رایسم طمر لر کدہ نہ قدر حیله وریا و ارایسہ ہدنی اور تہ یہ دو کدہ رک سنی ذلیل و بدنام ایدرم .

مشنوی

❖ عقل خود را از من افزون دیدہ ❖

❖ تو من کم عقل را چون دیدہ ❖

« تَرْجِمَانُ » کندی عقل کی بدن زیادہ کور مشسک ! سن، بنم کی ناقص العقلی نصل کورہ بیلدک ؟ « شَرْحُ » کندی ہر کس دن چوق عقلی قیاس ایدن بر کیسہ ایکن قاریش کدہ کفی ناقص العقل کور پیورسک ! حقیقتہ نہ کندی ونہ بی کور پیورسک ! کندی عقل و ہر کلاہ مشغول ایکن تدبیر سز فرض ایلدیکک بی نصل کورہ بیلدک ؟ کہ طمن ایتمکہ قیام ایلدک ! بوفادہ ہم تعریضی ، ہم استہزای حاویدر .

مشنوی

❖ همچو کرک غافل اندر ماجبہ ❖

❖ ای زنتک عقل تویی عقل بہ ❖

« تَرْجِمَانُ » غافل قورد کی بزہ سیچرامہ ! ای آدم ! عقانک عارندن عقل سز اولوق اولادر . « شَرْحُ » اعرابی خاتون دیورکہ : بن بو حقائق سویلدیکمدن طولای غافل قورد کی پر خشم و کین اولش و بی تحقیر ایچون ہجومہ حاضر لنتش

مشنوی

﴿ تو مخوانم جفت و کمتر زن بغل ﴾

﴿ جفت انصافم نیم جفت دغل ﴾

« تَرْجَمَةٌ » - سن بکا جفت او قومہ ! یک از قولتق اور ! بن انصافک جفتی یم .
 حیله نک جفتی دگلم ! « شَرْحٌ » ای عقل ! استہزا کارانہ بکانا قص سویلدک ،
 بن سنک چفتک اولہماز ایسم باری طوغری سوزک وانصافک جفتی یم ا قناعت
 وتوکل کبی مطمئن سوز چالوب حیله وریانک جفتی دگلم !

مشنوی

﴿ چون قدم بامیر وبابک میزنی ﴾

﴿ چون مکس رادر هوارک میزنی ﴾

« تَرْجَمَةٌ » - فصل بکلک ایاق باسار ، بحث ایدرسک ؟ سینسک
 طمرینی هوادہ اورورسک ! « شَرْحٌ » بیوک شیلردن دم اوروب جهان معنیدہ بک
 اولانرایلہ ہمتا اولوق ایسترسک ! حال بوکہ حد ذاتکدہ ہیج برسرمایہک اولیوب
 اک عادی شیلری هوای کبر ونخوتدہ صید وشکار وکندینی ازہر جہت بی اعتبار
 وکم عیار ایدرسک !

مشنوی

﴿ باسکان زین استخوان در چالشی ﴾

﴿ چون نی اشکم تھی درنا لشی ﴾

« تَرْجَمَةٌ » ، کوپکلرلہ بوکیک ایچون غوغادہ سک ! ایچی بوش برقامش کبی
 نالش وفریاددہ سک ! « شَرْحٌ » کلب دنی کبی محب دنیا اولان برچوق مدعیلر
 ایلہ کبروغرور کیکلری ایچون نزاع ایتمکدہ ایکن بردہ روحانیت وعظمت صائق
 ایسترسک ! باطنک معناً ومادۃ ہر نوع نعمتدن خالی ومحرومیتلہ بوش قامش کبی
 فریاد وفغان ایلہ مالیدر .

« **تَرْجِمَةٌ** » قناعتدن سن نه وقت جانکی شعله لندیردک ! قناعتلردن سن یالکز اسم او کرندک ! « **شَرِّحُ** » بن سنکله برابرم . حالکه واقفم . قناعت وتوکل کبی حالات روحانیه دن سنک جانک نه زمان مستفید ومستفیض اولدی ؟ قناعتلرله توکله دائر طمطراقلی کلماتک حقیقتنی دکل یالکز ناملرینی او کرندک ! بی وکنندینی بو حاله کتیردک !

مثنوی

﴿ گفت پیغمبر قناعت چیست کنج ﴾

﴿ کنج را تووا نمیدانی زرنج ﴾

« **تَرْجِمَةٌ** » پیغمبر علیه الصلوة والسلام افندمن بیوردی : قناعت ندر ؟ خزینه در . سن ایسه خزینه بی درد واذادن فرق ایدوب بیله مدک ! « **شَرِّحُ** » فخر عالم صلی الله علیه وسلم افندمن بیورمشدردک : (القناعة کثر لایفنی) « قناعت توکنمز بر خزینه در . » ای عقل ! بونک حقیقتنی اکلامنه چالیشملی ! زیراقناعک یالکز آدینی او کره نوب برچوق کبر وخطارمه ، رنج واذارمه دوشماملیدر . اهل قناعت ، هرجهت ایله خوش حالدر .

مثنوی

﴿ این قناعت نیست جز کنج روان ﴾

﴿ تو منن لاف ای غم زرنج روان ﴾

« **تَرْجِمَةٌ** » بوقناعت ، روحک خزینه سندن بشقه برشی دکلدر . ای روحک دردورنجی اولان ! سن بوقناعتدن لاف اورمه ! « **شَرِّحُ** » مقبول ومعتبر اولان قناعت ، جانه خزینه لایفنی ومحض صفادر . سنک قناعت نامیله تزین ایتمک ایستدیکک حال ، عین فلاکت ووبالدرکه اندن فائده دکل ، مضرت وجفا حاصل اولور ، قناعت ، بر خزینه سلامت ایکن سن انی کنج رنج ایلدک !

مشنوی

﴿ کبر زشت و از کدایان زشت تر ﴾

﴿ روز سرد و برف و آنکه جامه تر ﴾

« تَرْجَمَةٌ » کبر، چیرکیندر، دیلنجیلردن ظهور ایدنجه دها چیرکیندر .
 کون، صغوق و قارلی ایکن برده البسه ایصلاق اولنجه اراق نصل اولور ؟
 « شَرْحٌ » قار، یاغور یاغوب انسانک البسه سی ایصلا نجه وجودی نصل، تتره تیر
 ایسه دیلنجیده کی کبر و نخوت ده او قدر داعی برودت و باعث ذلندر . ای زوجم !
 سنک حالک ده بویله درک : هیچ بر خاصیت و مزیتک یوغیکن توکل و قناعتدن دم
 اوروب متکبرانه اظهار تصوف و نشر افکار ایدرک نی ده ، کندنی ده بتون بتون
 برباد و نارمار ایدیورسک !

مشنوی

﴿ چند آخر دعوی و باد بروت ﴾

﴿ ای تراخانه چو بیت العنکبوت ﴾

« تَرْجَمَةٌ » نه قدر دعوی کبر و غرور ایدرسک ! ای آدم ! سنک خانه ک
 اورو بچک یو واسی کبیر . « شَرْحٌ » ای زوجم ! سکا بو قدر دعوی کبر و هوا
 یا قیشیرمی ؟ کور میور میسک ؟ قوه عقلیه ک و درجه روحانیه ک اورو بچک یو واسندن
 دهاضعیف، دها بی اساسدر . بو حال اسف اشمالک نه و قته قدر او زانوب کیده جکدر ؟
 نیچون ناهمل کبر و عناد ایله کندنی برباد ایدیورسک ؟ [بیت شریفده « بروت »
 بیق و « باد بروت ، کبر و هوای نفس دیمکدر .]

مشنوی

﴿ از قناعت کی توجاز افروختی ﴾

﴿ از قناعتها تو نام آموختی ﴾

« تَرْجِمَه » زن اعرابی باغروب زوجه دیدی : ای ناموس مذهبی ! سنک فسون و ترهاتکی بوندن زیاده یمک . ایشتمک ایسته م ! « شَرَح » بو مخاطبه نفسدن عقله وقوع بولمشدر . قناعت و توکل کبی فرسوده لشمس و سنده هیچ بر وقت اثری بیله کورلماش اولان عبارات و خیالاتکی من بعد قبول ایدوب ایشیده م ! زیرا بویله ترهات ایله بزی برباد و بی عیش و بی ثبات ایلدک ! چوق فاسد آدم لر واردر که بولسانی بر ناصح مستقیمه فارشی استعمال وشوق ناصحی و کندی قلبی کسر و احما ایدر لر .

مشنوی

﴿ ترهات از دعوی و دعوت مکو ﴾

﴿ روسخن از کبر و از نخوت مکو ﴾

« تَرْجِمَه » دعوی و دعوتدن ترهات سویلمه ! کیت ! کبر و نخوتدن سوز سویلمه ! « شَرَح » سنک بیان ایلدیکک توکل و قناعت ، دعوا و عنادک جمله سی اثر کبر و ترهاتدر ؛ بونلر حدک خارچنده در . سنده اصلا بولنیمان احوال دن بحث ایتمکدن و از کج ! کرفنار اولدیغمز تنگی حاله باق !

مشنوی

﴿ چند حرف طمطراق و کار بار ﴾

﴿ کار و حال خود ببین و شرم دار ﴾

« تَرْجِمَه » بونجه مصطلح ، کوسترشلی حرف و کلمه لر ، کار و باره متعاقب خیالات سویلرسک ! کندی ایشی و حالی کورده اوتان ! « شَرَح » مصطلح و اهل تصوفک استعمال ایلدکاری الفاظ و تعبیراتی نه وقته قدر بیهوده و مقلدانه استعمال ایله کندی بدحال و بی اغفال ایتمک ایسترسک ؟ اصل و فصلی اولمیان شیلردن صرف نظرله حال برمالمزی نظر اعتباره آل ! که بز فقر و اضطراب ایچنده جالقانیورز .

• ترجمه: « صاحب قناعت اولان مرد اعرابی، اخلاص و سوز درون ایله بوالوبوده صباحه قدر زوجه سنه سویلدی . « شرح » عقل کامل، نفس اماره یه اوزون اوزادی یه ذهنأ اجرای تفتیها و طریق مستقیمی و حسیات عارفانه سنی تعریف و ایراد ایله نفس اماره یی باذن الله تعالی مطمئنه یه تبدیل ایچون برمتات- نامه ابراز ایتمش اولدی .

- ﴿ نصیحت کردن زن مرشوی را که سخن از قدم ﴾
- ﴿ و مقام خود افزونتر مگو که حق جل و علا فرماید که ﴾
- ﴿ « لِمَ تقولون مالا تفعلون ، واکر چه این سخن ﴾
- ﴿ راستست این مقام توکلی ترانیدست و این سخن ﴾
- ﴿ گفتن فوق معامله خود زیان دارد و السلام ﴾

زن اعرابینک زوجه نصیحت ایلمسنه دائردر : کندی قدم و درجه و مقام کدن زیاده سوز سویلمه ! زیرا الله تعالی حضرت تلی قرآن عظیم الشانده بیورر لرکه : ای انسانلر ! نه ایچون دیرسکز اول شیلیری که ایشلیه میه جکسکز ؟ توکل کیفیتی نفس الامرده طوغری و مقبولدر . فقط مقام توکل ، سندن اوزا قدر . و بوکلام کندی معامله و مقامک مافوقنده اولوب سکا لایق دکادر . بالعکس دعوا ی توکل سنک ایچون باعث کبر و ذهولدر و زیان طوتار و السلام .

بیان بیوریلان آیت کریمه سوره صفک اوچنجی آیدین : (یاایها الذین آمنوا لم تقولون مالا تفعلون کبر مقتأ عندالله ان تقولوا مالا تفعلون) معنای شریفی : « ای ایمانه کلنلر ! نه ایچون ایشلمدیککز شیئی سویلر و لسانه کتیر رسکز ؟ ایشلمدیککز شیئی ایشلرز دیمکککز شدت و بغض جهندن عندالله غایت بیوک اولدی . »

مشنوی

- ﴿ زن بروزدبانک کای ناموس کیش ﴾
- ﴿ من فسون توئخواهم خورد بیش ﴾

« **تَجَبُّرٌ** » قبونك قنادندن بری كوچك واو، بری بیوك كوردكى؟ هیچ اورمانده ارسلانك چفتنی قورد كوردكى؟ « **شَرَحٌ** » قبونك ایكى قنادی بری برینه بکزه مزسه فائده اولماز. ایشه یاراماز. ارسلانك ائی قورد اولمق محالدر. ایشه برعابد مستقیمك زوجه سی ویادوستی ظالم ومعناً سقیم اولسه سعادت وراحتی مخل اولور. همده صورتا برابر اولسه حقیقتده پك اوزاق بولنور.

مشنوی

﴿ راست ناید برشتر جفت چوال ﴾

﴿ آن یکی خالی وآن یک پرزمال ﴾

« **تَجَبُّرٌ** » ایکی جوال دوهنك اوسقنه طوغری کلز. چوالك بری بوش، دیگرى مال ایله طولش اولسه! ... « **شَرَحٌ** » بدوهنك صیرتنه قونیلان ایکی چوالك بری بوش، دیگرى طولو اولسه موازنه حاصل اوله میه جنی کبی انسانك عقلی ده حکمتله مالی، نفسی سفلی و تربیه دن خالی اولنجه هر حالده مضرتی، ووجب اولمش اولور.

مشنوی

﴿ من روم سوی قناعت دل قوی ﴾

﴿ تو چرا سوی شناخت میروی ﴾

« **تَجَبُّرٌ** » قوت قلب ایله قناعت طرفنه کیدرم، سن نه ایچون شناخت طرفنه طرفنه کیدیورسك؟ « **شَرَحٌ** » ای نفس! بن ورطه حرام وشناخته دوشمه مک ایچون قلعه متین اولان قناعت وشریعت جانبنه کیدر ایکن سن نه ایچون حرص وطمع ایله طریق شناخت افزایه صایورسك؟ چفتلك، اشلك بویه می اولور؟

مشنوی

﴿ مرد قائم از سر اخلاص وسوز ﴾

﴿ زین فسق می گفت بازن تابروز ﴾

نفس! اینجا بدرکه خوی و طبیعتک بکاموافق و امرحقه مطابق اولسونده امور-
خیریه وجود پذیر اوله بیلسون! سن بالعکس تعریضات و ازاعات ایله الفت ایتش
و طوغری بولدن صاعشسک! دیمشدر.

مشنوی

﴿ جفت باید هم مثال همدگر ﴾

﴿ درد و جفت کفش و موزه درنکر ﴾

« تَجَمُّدٌ » جفت او بر جفتی کی اولق لازمدر . پاپوش و چیزمه نك ایکی
چفته باق ا بری برینه بکزر . « شَرَحٌ » ای نفس! سن بنم چفتم اولدیغندن
بندن فرقلی اولماقلاک لازم کلیر . بو حقیقی کورمک ایچون مادیاته باق ا بر جفت
پاپوش ، بر جفت چیزمه بری بندن هیچ فرق ایدرمی؟ ا کر بری بشقه دیکری
بشقه اولور ایسه هیچ برشینه یاراماز . اردو اجدده کفو اولق امر مشروعدر .

مشنوی

﴿ کریکی کفش ازدوتنک آیدیا ﴾

﴿ هر دو جفتش کار ناید مر ترا ﴾

« تَجَمُّدٌ » ا کر ایکی پاپوشدن بری ایانکه طار کلیر ایسه هر ایکسی ایشکه
کلز . « شَرَحٌ » جفت بتون بتون مخالف دکرده براز فرقلی اولسه بیله ینه
راحی سالب واضطرابی جالب اولمش اولور . بو حکمته مبنی نفس عقل ایله برابر
یولنش ایسه تمایلات مضره یی بر اقوب میل محاسنده عقله تابع اولسی لازمدر .

مشنوی

﴿ جفت دریک خرد وان دیکر بزرک ﴾

﴿ جفت شیر بیشه دیدی هیچ کرک ﴾

« تَرْجِمَانُ » میوه ایله طولمش آصمه فدانى ايدك ! شمى نصل اعتبارسنز اولدك ؟ میوه اوله جنى وقتده فاسد اولدك ! « شَرْحُ » سن ، تازه ليكننده افكار و نيات و اخلاق مقبوله ایله مزین ایکن شمى حرص و طمع كې اخلاق ذمیه ایله كاسد و افعال خیریه ایله مشغول اولوق لازم كلیر ایکن بالعمكس فاسد اولدك ! ديمكدر .

مشنوی

﴿ میوه ات بایدکه شیرین ترشود ﴾

﴿ چون رسن تابان نه واپستر رود ﴾

« تَرْجِمَانُ » سنك میوهك یاقیشیرکه کوندن کونه دها طائلی اولسون ! ایپ بوکسیر کبی کری کری کیمه ا « شَرْحُ » یاش ایلریدکجه افکار و اخلاقك دها عالی ، دها مقبول و علوی اولمی اقتضایدرکن عکسفی اختیار و کندی بی بی اعتبار ایتمك نابجادر . ایپ بوکیجیلر کبی کری کتاملیدر . شویله بر حدیث شریف واردر : (من استوی یوماً فهو مغبون ومن کان یومه شراً من امسه فهو ملعون) معناسی : « اوکیسه نك که ایکی کونی برابر اولور . یعنی بر کونی کچن کوندن دها خیرلی اولماز ایسه اوکیسه الدائمشد . اگر بر کونی کچمش کوندن دها شرلی ایسه او ماعوندر . » دنیا طور دقجه اسلامی ترقیات ایله مکلف ایدن شو امر حکمت آموز پیغمبری سرتاج ابتهاج امت اولغه لایق بردستور . عالیدر .

مشنوی

﴿ جفت مانی جفت باید هم صفت ﴾

﴿ تا بر آید کارها با مصاحت ﴾

« تَرْجِمَانُ » سن بزه جفتسك ! جفت ایسه خوی و صفتجه اش اولوق لازمدر ؛ تالیشر مصاحتله ، لایقیله حاصل اوله ! « شَرْحُ » عقل نفسه : ای اش اولان

« تَنْجِيمٌ » کیجه کچدی و صباح کلدی . [*] ای نمر ! [ای میوه دل !] التون و مال حکایه باطله سنی نه زمانه قدر باشده طوتارسک ؟ « شَرَحٌ » اعرابی : ای سوکیلی زوجه م ! صورتا التون کبی پارلاق و حقیقته فانی و طوپراق اولان حظوظ- دنیایی نه وقته قدر باشکده طوتار و لذائذ فانیه بی ارارسک ؟ کور میوره یسک ؟ عین ظلمت لیل اولان عمر انسان هر آن جریان ایله انهایه وارمقده و صبح دائم اولان عالم عقبا یناشمقده در . خیالات فانیه دن روگردان و رضای جناب مولایی تحری ایله حقیقته انسان اول ! دیمک ایسته مش !

مشنوی

﴿ توجوان بودی وقانتر بدی ﴾

﴿ زرطلب کشتی خود اول زربدی ﴾

« تَنْجِيمٌ » سن ابتدا جوان ایدک ! زیاده قناعت ایدیجی بولنیوردک ! شمدی التون طلب ایدیجی اولدک ! کنجکلکنده کندک التون ایدک ! « شَرَحٌ » عقلک نفسه خطابنده : شمدی نقود و امواله طالب و محب سک ! سن جوان و صفوت شبابه خندان ایکن دها قانع ، دهاعالی ایدک ! شمدی ختام عمرکه آزمدت قالدی . تقایله بدل حرص و طمعی تزئید و کنز قناعتی کندندن تبعید ایدک ! او پارلاق زمانک فانی اولدینی حالده شمدی بقای حیاتی و لذائذ و آمال فانیه نک دوامتی امید ایدرسک ؟ هیهات ! بونلرک جمله سی بی ثباتدر . رنج و کدری تزئید ایدر . دیمک ایسته یور .

مشنوی

﴿ زربدی پر میوه چون کاسد شدی ﴾

﴿ وقت میوه پختنت فاسد شدی ﴾

[*] بعض نسخه لرده تایلله « نمر » ، به ضارنده سین ایله « سمر » یازلمشدر . بوتقه- برده اعرابی قادینک اسمنه اشارت ایله خطاب اولمش اولور . صحیحی ، میوه دل معنا- بنده « نمر » اولقی کر کدر . (للمصحح)

ممکن اولدینی قدر اسباب مشروعه ایله عدم وقوع لرینه چالیشمق مقتضیدر. بیت- شریفده کی مقصدعالی، حسب القدر ا کدار و امراضه دو چار اولنورسه مغموم اولمیوب صابر اولمی ا کلا مقدر .

مشنوی

﴿ هر که شیرین می زید او تلخ مرد ﴾

﴿ هر که او تن را پرستد جان نبرد ﴾

« تَنْجِيمٌ » هر کیم طاطلی یا شار ایسه آجیلقله ترك حیات ایتمدی. هر کیم بدننه طابار ایسه جان کو تورمز . « شَرْحٌ » انسان ا کر سعادت و راحت حقیقیه ارزو ایدر ایسه تنپرور اولمیوب مقدم و فعال اولمیدر . زیر طاطلی، راحت یا شامق امیدنده اولان تن پرست هر بار بی قرار و موته وضعف و مرضه تقرب ایتمکله بالضروره یزار اوله جقدر . تنپرورک مرض موتی غایت الیم و قلب و تنی سقمیدر . بو حال- اسف اشتالدن خلاص بولمق ایچون عبادت و وظائف انسانیه نك اجرا سنه مربوط اولان مشاقق اختیار ایله امور مشروعه یه مداومت ایتملیدر .

مشنوی

﴿ کوسفندان را ز صجر ا می کشند ﴾

﴿ آنکه فربه تر صراورا می کشند ﴾

« تَنْجِيمٌ » قیونلری صحرادن چکر لر ، هانکیسی دها سمیز ایسه آنی بوغاز لار لر . « شَرْحٌ » تنپرورانک جسم آبیله ضرر دیده اوله جقلری مثال مادی ایله ایا بیوریلدور . مثلا: قیونلرک هانکیسی دها زیاده سمیز ایسه قصاب آنی صحرادن چکوب شهر و قریبه کو تورر ، بوغاز لار . ایشته هانکی انسان تنپرور ایسه موت و کدر آنی دها زیاده تمقیب ایدر .

مشنوی

﴿ شب گذشت و صبح آمدای ثمر ﴾

﴿ چند کبری این فسانه را ز سر ﴾

« تَرْجِمَهُ » موتك جزئندن قاجغه اقتدارك يوق ايسه بيل كه كل اولان موتى سنك باشنه دوكمك ايسديه جكاردر . « شَرْح » موتك جزئيانى متابه سنده اولان الم ومرضدن قورتولوق ممکن اولدينى تقديرده كليانى اولان موتدن هييج خلاص اولنه ماز .

مشنوی

﴿ جزؤمرك ارکشت شیرین مرترا ﴾

﴿ دانکه شیرین میکنند کل را خدا ﴾

« تَرْجِمَهُ » موتك جزئى - كه درد ومرضدر . - سكا طائلى اولدى ايسه بيل كه خدای لميزل حضرتلى كاتى سكا خوش و لطيف ايدر . « شَرْح » مرکيم رنج و مرضه تحمل ايتيوب حزن و فریاد ايدر ايسه گرفتار اوله جنى حسیات - الیمه دن بشقه موت اكا الیمو وخیم اولور ، بالعکس مرکيم رنج و مرضى وهر نوع امرحقى حمدایه تلقى واستغفار تسليمیت کارانه يه دوام ایدرسه جناب غفار الذنوب اكا موتى بيله خوش کوستر .

مشنوی

﴿ دردها از مرک می آید رسول ﴾

﴿ از رسولش رو مگردان ای فضول ﴾

« تَرْجِمَهُ » دردلر موتدن ایلچی کلیر . آنک ایلچیسندن یوزینی دوندر ۱۹۰ ای جهول و متجاوز ! « شَرْح » بر حکمدار طرفنسدن اعزام اولنان ایلچی یه التفات اولنوب حسن معامله کوسترلمش اولسه او حکمدار بمنون اولور . اكدار و امراضده شیرینلکه قبول اولنور ايسه موت ، اذن حق ايله لطيف و شیرین کلیر . بوجهت شایان اخطاردر که اكدار و امراضى دعوت ایتک جائز دکلد . بالعکس

« **تَبَخَّخِرُ** » بو، کوک قوباریجی غملم بزم اورا غمز کبیدر ، بویه اولدی و بویه اوله جق دیمک بزم و سواسمزدر . « **شَرِّحُ** » موسنده ا کینلری اوراق نصل بچرسه غملمده انسانی اولیه کسوب معنا و ماده و وجوددن دوشورر . غملمک اکثری انسانلرک کندی فکر و خیال لرندن کلیرکه رزق و صحتمز و خلقجه شان و اعتبار من نصل اوله جقدر ؟ طرزنده اسرافات ذهنیه ، و سوسه بی مال آدمه رنج و وبالدر .

مشوی

﴿ دانکه هر رنجی ز مردن پاره ایست ﴾

﴿ جز و مُرک از خود بران کر چاره ایست ﴾

« **تَبَخَّخِرُ** » بیل که هر بردد ، موتدن بر پارچه در ؛ موتک جزئی کیندنن چیقار اا کر چاره و ارایسه ! « **شَرِّحُ** » درد و جفا ، مرض و اذا موتک جزه لریدر ، موتی اوزر کدن آتمغه و پیشدارلری اولان رنج و مرضی سورمه که سنجه بر چاره و ارایسه سویله ! بوکا چاره یوقدر . بونلرک وقوع بولماسی ممکنسزدر . اهل حکمت صابر و الطاف مالانهایه صمدانیهیه منتظر اولور . بیکلرجه آدم کوریلورکه آنی بر کیفسز لکدن تلاش و فریاد ایله کیندینی برباد ایدر ؛ یوزلرجه انسان کامل بولنورکه امراض و آلام شدیدیه ایچنده مضطرب ایکن صبر و سکوت ایله سائرلره بیله قولاً و فعلاً تسلیت ویرر . اما بویه بر صبر و رضایه نائل اولمق ایچون الله تعالی حضرتلرینه ربط قلب ایتمک لابدر ، یوقسه جناب خدایه ربط قلب ایتمکمزین صبر و ثبات ، خیال و عناددر .

مشوی

﴿ چون ز جز و مُرک نتوانی کر یخت ﴾

﴿ دانکه کلش بر سرت خواهند ریخت ﴾

ولی کامل ، الله تعالی حضرت تریزک مرتبه استناد و عشق ربانی ایله حیات یاب اولور .
 . معاً مردار اولان احوال فانیه دن دائماً یوز جویرر .

مشنوی

﴿ همچنین از پشه گیری تا بفیل ﴾

﴿ شد عدل الله و حق نعم المعیل ﴾

« تَرْجِمَةٌ » بونک کبی سیوری سینکدن طوت تافیله وارنجه جمله سی عیال الله اولدی . حق تعالی نه کوزل عیال پرورد . « شَرَحٌ » ایما بیوریلان حدیث شریف ایکنجه جلدده ارسلان ایله حیوانات قصه سنده مندر جدر . سیوری سینکدن باشلا یه رق فیله قدر جمله سنی جناب رزاق مطاق مرزوق ایدر . عاجز اولان انسان بیه عیالک رزقی اونوتیوب تدارکه ساعی ایکن الله تعالی حضرت تریزکندی مخلوقاتی نصل رزق دن محروم ایدر ؟ انصاف ایله دوشونملی ! ...

مشنوی

﴿ این همه غمها که اندر سینه است ﴾

﴿ از بخار و کردباد و بود ماست ﴾

« تَرْجِمَةٌ » بوغم و کدر لرکه سینه لرده واردر . بزم وجود مزک بخاری ایله توز ، طوپراق قالدیران روز کار ننددر . « شَرَحٌ » جناب واجب الوجود ، رحیم و صاحب جود اولدیغندن انسانلره نعم مالانهایه احسان بیورده شد . غم و ا کدارمز فقدان انعامدن دکل ، یولسز حرکات مزک آتشدن حاصل اولان بخار و هوا و هو سوزک غبار کدورت نشار ننددر . یوقسه اخلاق حمیده ایله اوامر ربانیه بی اجرا ایدنلر (لا خوف علیهم ولا هم یحزنون) زمرة جایله سنه داخل و خوف و حزن دن وارسته اولور .

مشنوی

﴿ این غمان بیخ کن چون داس ماست ﴾

﴿ اینچنین شد و اینچنین و سواس ماست ﴾

« تَرْجِمَهُ » او كيك قوشی، كو كر جین خدای . تعال حضرت ترینه شكر ایدر .
 اغاج ویا پراق اوسنده کیجه این رزقی میدانده یوق ایکن ! .. « شَرَح » عقلک
 نصیحتی نه قدر مؤثر، نه درجه بلوغ صورتده یویت شریفده تصور بیورلمشدر .
 ای نفس ! قوشلری کورمز . یسک ؟ حفظ حیاته . سبب اوله جق رزقلری میدانده
 یوق ایکن کیجه لری یالکز ، هر طرفی بوش و آجیق آغا جلك دالترینه طیامتش ،
 لسان حاللریله ینه خالق تعالی حضرت ترینه شكر ایدر لر . کیجه نك سکون تنهائیسی
 ارسنده سامعه ادرا که کن تهلیلات طیور اویایق قلبره نه قدر تأثیر بخشدر .
 بونجه نعمت الهیه مستغرق اولان انسان عنایت ربانیه یی اونوتوب یالکز
 لذاذ فانیه حصرو جدان ایدرک مال نفسانیه یی اله کچیره مدیکندن طولای نالان
 اولسی لایق میدر ؟

مشنوی

﴿ حمدی خواند خدارا عند لیب ﴾

﴿ کاعتماد رزق بر تست ای مجیب ﴾

« تَرْجِمَهُ » ببلبل، الله تعالی حضرت ترینه حمدونما ایدوب دیر : ای دعاری
 اجابت ایدن مولا ! رزق خصوصنده اعتماد سنک اوزرینه در . « شَرَح » بهار
 خواننده سی ، کستان عاشقی اولان ببلبل ، شدت عشقدن یانمش ضعیف بر قوش ایکن
 لسان حال ایله رزق خصوصنده اعتماد سنک اوزرینه در . ای رزاق و کریم !
 دیکده اولسنه دقت ایت ! عاشق حقیقی ضعف صوریسی سببیله بووایدی بر لسان-
 معنوی استعمال و امیدینی جناب خاتمه ربط ایله کندینی خوش حال ایدر .

مشنوی

﴿ باز دست شاهرا کرده نوید ﴾

﴿ از همه مردار بپریده امید ﴾

« تَرْجِمَهُ » شاهین ، شاهک انی محل امید ونواله اتخاذ ایتمشدر . تکمیل
 مردارلردن امیدینی کممشدر . « شَرَح » عالم عالی روحانیده شاهین . مثال اولان

هرشی مانند سیل سرعته کچر کیدر . بناءً علیه فانی دکل باقی اولان احوال معنویه به ناظر و عالم عقبایه مسعودانه واصل اولمق ایچون اسباب خیریه استحصالته حاضر اول ا

مشنوی

﴿ خواه صاف و خواه سیل تیره رو ﴾

﴿ چون نمی پایددی ازوی مکو ﴾

« تَرْجِمَه » ایستصاف ، ایستربولانیق اولسون! برسیل که برقرار اولیوب کچر . آرتق اندن بر آن بحث ایتمه ! « شَرْح » دنیا به متعلق احوال و وقوعات ایستصفا بخشا ، ایسترایسه حزن افزا اولسون، متأثر اوله ! بلکه انلردن بحث بیله ایتمه ! زیرا دنیا نك غم و مسرتی سیل کبی سریع الجری یاندر. انلره ربط قلب ایدن دائماً مضطربدر. صوری نظردن ضایع اوله جق شیلرک غیبوت و تحولندن عاقل ممنون ده اولماز . محزون ده اولماز. انک آرایه جنی ، سوه جکی شی، رضای باری ذوق ابدیدر .

مشنوی

﴿ اندرین عالم هزاران جانور ﴾

﴿ میزید خوش عیش بی زیروز بر ﴾

« تَرْجِمَه » بو عالمده بیکلرجه حیوان کوزل حیاتله یاشایور . اشاغی، یوقاری اولمق-سزین دیریلور . « شَرْح » قوه عاقله نك تمايلات نفسانیه قارشى واقع اولان خطایی صره سنده : سن فقردن شکایت ایدرسک ! دقت ایتمور . یسک؟ که عالمده هرشیدن محروم نیجه بیک حیوانات موجود و بر حیاتدر . بونلرک یاناغی ، یورغانی و مال و منالی اولمدینی حالده مرحمت ربانیه جمله سنی حفظ و حمایته ایتمکده در . بو حقیقت ، میدانده ایکن سن فقردن نه ایچون بونجه شکایتلر ایله اضطرابه گرفتار اوایورسک ؟

مشنوی

﴿ شکر میگوید خدا را فالخته ﴾

﴿ بر درخت و برک شب ناساخته ﴾

❦ صبر فرمود اعرابی زن خود را و فضیلت صبر ❦

❦ و فقر گفتن بازن ❦

مرد اعرابینك زوجه سنه صبر امر ایتمی و فضیلت صبر
و فقری قادینه سویلمسی بیاننده در :

مشنوی

❦ شوی گفتش چند کوی دخل و کشت ❦

❦ خود چه ماند از عمر افزونتر گذشت ❦

« ترجمانه » زوج زوج سنه دیدی : ای خاتون ! نه قدر دخل ایتمك ! فائده .
لردن دم اوردك ! عمر دن نه قالدی ؟ حیاتمك زیاده سی كچدی . [« مصراع اولده
كافك كسریله » كشت « اكین ، تارلام مناسنه کلیر . اسکی نسه خلهر « كافك » كسریله
یازلمشدر ؛ اما « كاف » فارسی ایله مفتوح . او قونسه دها مناسیبتلی اولور .]
« شرح » عقل نفسه دیمشكه : چوق سویلدك ! چوق دخل و تجاوز ایلك و بوفانی
دنیاده ایجابسنر فائده لر دوشوندك ! خاطره كتیر میور میدسك ؟ عمرمك زیاده سی
كیتدی . آخرتده فائده بخش اوله جق احوالك اتخاذه ایچون اضاعه وقت ایتمامك
الزمیق چوقدنبیری رونما اولدی .

مشنوی

❦ عاقل اندر بیش و نقصان نسکرد ❦

❦ زانکه هرد و همچو سیلی بگذرد ❦

« ترجمانه » عاقل اولان کیمسه زیاده وا کسیکه باقاز ؛ زیرا بونك هر ایکیسی
سیل کبی بجزر . « شرح » عقل کامل اضطراب بخشا اولان نفسه معنا ایما ایدرده
دیرکه : ای نفس ! فقدان نقود و نقص و نقض اموال و بدن و دنیایه متعلق بعض
نعمك بولنم افسندن عاقل متأسف و عاطل اولماز . انلره اهمیت ویرمز ؛ فناپذیر

مشنوی

❦ مدعی راقحط جان اندر سرست ❦

❦ لیک ماراقحط نان در ظاهرست ❦

« تَجَمُّعٌ » مدعینک جان قحطی، سرو حقیقتده در، لیکن بزم اکمک
 وقحطمن ظاهرده در. « شَرِّحٌ » کلامینه اعرابی قادینه انتقال ایله زوجنه بیسان
 ایدرده دیرکه: مدعی کاذبک جان قحطی خفی وباطنی اولوب سهولتله کورونمز؛
 اما بزم فقر وقحطمن ظاهر و باهر در. حال بویله ایکن نه ایچون ظام برکیفیتی
 صاقلامغه جابالار ودها زیاده ریاکار ومضطرب اولورز؟

مشنوی

❦ ماچرا چون مدعی پنهان کنیم ❦

❦ بهر ناموسی مزور جان کشیم ❦

« تَجَمُّعٌ » بز نه ایچون مدعی کاذب کبی فقر منی صاقلارز؟ مزور اولان
 بر ناموسدن طولانی چکیشیرز. « شَرِّحٌ » نفس عقله دیرکه: بزم هر نوع فقر
 وقصور من میدانده و جمله به معلوم ورعنا اولدینی حالده یالانجی بر ناموس ایچون
 ندن بو حال بر مالمنزی صاقلامغه چایشیر، هر نوع نعمت و خاصیتدن محروم اولورز؟
 حالمزی جمله به اعلان ایتمک ده ائی دگلی؟ نفس مقاصد فاسده سنه نائل اولمینجه
 غایت مضطرب اولور. فقدان اسبابی صاحبک عجزینه حمل ایله درونی تکدیر
 والقای اضطرابات ایله متأثر ایتمک ایسترا اما عقل کامل بوتکدیرات والقات
 نفسیه دن تلاش ایتمیوب محرومیت ونواقصده بر حکمت ربانیه حس ایله شکایت دکل،
 حق تعالی حضر تلرینه تشکر واصلاح احوالی ایچون صابرانه، مطیعانه سکوت ایله
 تفکر ایدر.

وادیب ایسه شمله صدق ایله بر سبیل منورده قطع مراحل ایدر. لکن مدعی کاذبک اضلالی او قدر، ضرر، او قدر مانع تر قیدر که بویله طالب طریق سلامتی اندر بولمش اولور.

مشنوی

﴿ اوبقصد نیک خود جایی رسد ﴾

﴿ کرچه جان پنداشت آن آمد جسد ﴾

« تَبَجِّهْهُ » مرید کندینک ائی اولان مقصدی ایله بر یره ایریشیر، کرچه مدعی بی جان ظن ایتمش ایکن جسد کلدی. « شَرْح » الله تعالی حضرت تارینک او امرینی اجرا ایتمش و ارادات ربانیه بی اکلالمق ایچون بر شیخه انتساب ایدن طالب، مستقیمانه حرکت ایلمسندن ممکن اولدینی قدر بر مقامه واره بیلیر ایسه ده مرد. روحانی ظن ایلدیکی مدعی کاذب روحانیتدن محروم عادی بر قالب اولممش اولیدی او مرید بر جوق درجات روحانیه قطع ایدر؛ عارف و کامل اولمش اولور ایدی.

مشنوی

﴿ چون تحری دردل شب قبله را ﴾

﴿ قبله نی و آن نماز او روا ﴾

« تَبَجِّهْهُ » کیجه ادرته سنده قبله بی آرامق کیدر. کرچه قبله ظن اولنان طرف قبله دکل ایسه ده مصلینک نمازی جائزدر. « شَرْح » بر کیمسه کیجه بر محله بولنوبده قبله نه طرفده اولدینی بیامسه ذهناً قبله بی آرایه رق اعتقاد ایله توجه ایتدیکی نقطه ده نماز قیلسه او طرف طوغری اولدینی حالده مصلی نیت خالصه ایله قبله بی تحری ایتدیکندن نمازی مقبول و عالیدر. ایشته صاحب صدق اولان بر طالب، طریق مستقیم بولق امید ایله بر مدعی کاذبه انتساب ایدر سه فیض مخصوص ربانی تعاق ایدنجه حسن نیتی بر کتیله انتسابی مقبول اولمش اولور. شو قدر که کیجه قبله به تصادف ایتمکده بر خطر و تهلیکه یوغیکن ریاکاره انتساب ایتک انواع مخاطره بی بادی و ندامت الهی بی داعی اوله جفندن کاذبلردن هر حالده اوزاق بوانق، اولادر.

اکلاشیلیر واندن صکره بن کندیسندن چکیلیرم ! بوفکر وادعاده بولسان طالبه نصیحهٔ متنویء شریفده بیوریلدورکه : بر طالبک حیاتی غفلت و ضلالت ایچنده صرف وافتا وطریق سلامت رفیق حقدہ قطع مسافات ایچون عمر و طاقی قالمیوب مساعیسی هیا اولدقدن صکره حاصل ایده جکی معلومات و انتباهدن نه استفاده ای دینله بیایر؟ مکر آتیده کوریله جکی اوزره بر فیض مخصوص ربانی اکامعین و قرین اوله !

- ﴿ در بیان آنکه نادر افتد مریدی در مدعی مزور ﴾
- ﴿ بصدق اعتقاد بنده که او کسی است و بدین ﴾
- ﴿ اعتقاد بمقامی برسد که شیخش در خواب ندیده ﴾
- ﴿ باشد و آب و آتش او را کز ندنه کند و شیخش را کزند ﴾
- ﴿ کند و لکن بنادر باشد نادر ﴾

آز واقع اولورکه بر مرید بر مدعی مزوره صدقله اعتقاد و آنک کامل بر کیمسه اولدیفنه اعتماد ایتسور! خلوص قلب ایله اعتماد او امر رانیه و احکام شرعیه بی اجرا ده ثبات ایدر ایسه مرید بر مقامه ایریشیر که شیخی او مقامی رؤیاسنده بیله کور مامش اولور، و آتش و صو، یعنی شهوت و غفلت او مریده بنده اولوب ضرر ویرمز. لکن شیخنه ضرر ایدر. شو قدر که بوذ کر اولنان حالت غایت نادر اولور نادر! ...

مشنوی

- ﴿ ایک نادر طالب آید کز فروغ ﴾
- ﴿ در حق آن نافع آید آن دروغ ﴾

« تَبَجَّهْ » لکن نادر کلیر . اعتقادک شعاه سندن او مریدک حقدنه او یالان فائده لی کلسون ! « شَرِّحْ » فی الحقیقه کمال صدق و تسلیمیت نور هدایت شکلنده انسانه طوغری یولی کو ستره جکندن بر مدعی کاذبه انتساب ایدن طالب ، مستقیم

﴿ تَرْجِمَانُ ﴾ چوق زمان لازمدرکه آدمینک سرو حقیقتی از لقدن و چوقا قمدن آشکار اولسون ا « شَرْحُ » بر متشیخک ، یاخود دیگر بر آدمک سر و حقیقتی اکلا شلق اوزره تجارب و تحقیقات کثیره لازمدر . مجرب اولیانلره قارشی دقت واجتناب کرکدر ؛ اما تحقیقات و تجارب کافیه دن صکره انتساب ایدیلرده شیخ کامل و مرشد عاقل اولدینی اکلا شیلیر ایسه اراق اکارعایت و تسلیمیت کوسترلمسی لابدر ؛ زیرا بلا تحقیق انتساب نصل مضرت ویرایسه بعدالتحقیق شبهه و مراقده اوندن زیاده موجب مضار و خسار اولور .

مشنوی

﴿ زیر دیوار بدن کنجیست یا ﴾

﴿ خانه مارست و مورواژ دها ﴾

﴿ تَرْجِمَانُ ﴾ بدن دیوارینک التنده بر خزینمی ؛ یاخود بیلان و قارنجیه و اژدرها بوواسیمی ؛ واردر . [قبل الکشف بیلنه مز.] « شَرْحُ » بر قاعه ، یاخود خانه نک دیواری التنده التون ، کوشمی ، یاخود اکثر واقع اولدینی اوزره بیلان کی حشرات - مضرمی واردر ؛ قبل الکشف بیلنه میه جکی کی بدن انسانک دیوار قلبنده اخلاق حمیده می ، یوقسه ذمیمه می ؛ فیض معنوی ، یاخود ادبار روحانی می ؛ وار . قبل التجربه معلوم و آشکاره اوله ماز .

مشنوی

﴿ چونکه پیدا کشت کانچیزی نبود ﴾

﴿ عمر طالب رفته آگاهی چه سود ﴾

﴿ تَرْجِمَانُ ﴾ وقتا که عاقبت الامر ظامر اولدی : اومدعی وریا کار برشی دکل ایدی ، بو حالک ظامر اولسندن طالبه نه فائده اولور ؛ عمری بیهوده کچم شدور . « شَرْحُ » اکر طالبک بری دیرایسه که : کندینی شیخ کوسترن کیسه یه بن ولوبلا تحقیق انتساب ایتسم بکانه ضرر ارله بیایر ؛ کامل دکل ایسه نهایت الامر

مشنوی

﴿ الصلا ساده دلان هیچ هیچ ﴾

﴿ تا خورید از خوان جو دم سیر هیچ ﴾

« تَبَجِّمَهُ » الصلا ! جمع اولکنا ساده دللر ! قاریشیق، طولاشیق مرتبه سنده اولانلر ! تا که بنم جود و کریمک سفره سندن طوینجه به قدر هیچ اکل ایدیکز !
« شَرِّحْ » مدعی کاذبک لسان حالی ساده دللره دیرکه : ذاتاً سزک عقل و اخلاقکز مشوشدر . سزه کوره بنم کبی بر ممشیح کاذب لازمدر . کنیدی احوال- روحانیه دن هیچ بر شینه مالک اولمدینی کبی سفره کرمی و مریدانی ده کوکلی طوینجه به قدر هیچ یه جک بوش قفالی ، پیس قلبی ارباب هوادن مرکبدر .

مشنوی

﴿ سالها بروعدۀ فردا کسان ﴾

﴿ کرد آن در کشته فردا نارسان ﴾

« تَبَجِّمَهُ » سنلرجه ایرتسی کون و عدده سی اوزرینه چوق کیمسه او قونک اطرافده طولاشمش ایکن وعد اولان «فرداه» آنلره ایرشمدی . «شَرِّحْ» الدانوب برمدعی کاذبدن فیض انتظار ایدن ساده دلان لسان قال و حال ایله دیرلرکه : ای شیخمز ! بزم ایچون شمدی به قدر فیضکک اتری بیله کورنمدی ، شیخنری ، فردا قدر از بر مدت قالدی ، تاسزه فیض ایریشسون ! دیره رک او بیچار کانی انتظار ایچنده الدانیر . فردا از مدت ایسهده هیچ بروقت توکنمز و غفلت زدکانک حالی کوندن کونه بتر اولورده ینه او فردا یتشمز .

مشنوی

﴿ دیر باید تا که سری آدمی ﴾

﴿ اشکارا کردد از پیش و کمی ﴾

اهل ایمانی اغفال ایتمک نیت فاسده سیله مدعی کاذب ذهننده ولساننده او قدر دقیق کلمات و نکات ترتیب و ایراد ایدرکه حکمتله شهرت شه مار اولان حضرت بایزید بسطامی قدس سره السامیدن بیله ده دقیق سوز سویاحک زعمنده بولنور ، اما هنری یالکز لاف و کذافدن عبارتدر ؛ باطن و قلبتک نه قدر ملوث اولدیفنی اکلامق ایچون منبع نفاق و ملعت اولان یزید پلید اندن ننک ؛ نفرت ایتمدیکنی دوشوننک کافیدر . مصراع ثانی بویله ده توجیه اولنه بیلیر : عین یزید اولان کاذب وریا کار کندی دروننک شناعتدن خجیل و بی قراردر .

مشنوی

﴿ بی نوا ازنان و خـوان آسمان ﴾

﴿ پیش او ننداخت حق یک استخوان ﴾

« تَرْجِمَہٗ » آسمانک املک و سفره سندن نصیبسزدر ؛ آنک اوکنه حق تعالی حضرتاری بریک بیله آمدی . « شَرَحْ » مدعی کاذب انعام و فیوضت ربانیهدن او درجده بی نصیدرکه کوپکره بکزه دلمک لازم کلسه اناره آتیلان بر کیم پارچسی قدر رزق معنوی کلا اتدن حصه دار اولدقارندن کوپک قدر حائر . موقع بولندقاری اکلاشیلیر .

مشنوی

﴿ اوندا کرده که خوان بنهاده ام ﴾

﴿ نایب حقم خلیفه زاده ام ﴾

« تَرْجِمَہٗ » او ، [مدعی کاذب] ندا و دعوا ایتمش که بن سفره قوردم . حق تعالینک نایبم . شیخ اولادندیم ! « شَرَحْ » او یله بر مقلد وریا کار افکار مفسدت نشارینی اوتانمهدن اعلان ایله نعمت روحانیه بتمامها قلبمده حاضر و هر کیم بکا انتساب ایدر ایسه انعام متنوعه و روحانیه ایله دلسیر اولور . بن دائما کلام حق سوبلدیکمدن بعض آدملر سومزلر ؛ اما انلرک محبتنی آرامام ، چونکه نایب حق و پدر واجدادمدن خلیفه طریقم ! دیمسی کی افادات و ترهات ، ساده دلانی انداخته . دام بلا و سوخته آتش الم و اذا ایدر .

ومدعی هیچ بروقت جهالتی سویلمز . سرائر غیبه دن نه صورلسه بن آئی بیلیرم
ادعایله اورته یه آتیه رق اضلال افکار و تشویش قلوبدن بئمه برشیده یارامیان
اکاذیب نثرینه اجترایدن .

مشنوی

﴿ دیونتموده وراهم نقش خویش ﴾

﴿ اوهمی کوید زابدالم ویش ﴾

« تَبْحِيحٌ » شیطان بیله مدعی به کندی نقشی کو سترماش ایکن اودائمدیر:
بزابدال حق واولیاء اللهدن ده'زیده، اعلایز . « شَرْحٌ » دیاکار وکاذب مرتبه-
انسانیه دن او قدر ساقط اولمشدرکه شیطان بیله اندن نفرت ایدن، بدطینت دعوا-
کرامت ایدرن کندی اولیاء اللهدن صایار. اظهار جهل و انانیت ایلر .

مشنوی

﴿ حرف دریشان بدزدیده بسی ﴾

﴿ تا کمان آید که خود هست او کسی ﴾

« تَبْحِيحٌ » حقیقی درویشلرک حروف وکلماتدن چوغنی چالمشدر . ناخلفه
شبهه کلسونکه کندی اهل حال بر کیمسه در . « شَرْحٌ » مدعی کاذب ، قوه .
روحانیه دن کلیاً بی بهره ایکن درویشانک، حقیقت بر تانک حالت وجد و عشقارنده
ایراد بیوردقلری کلمات حکمت آیاتی سرقت ایدوب بر طاقم صافدرونار اره سنده
صرف و اتممال ایدرن ساده دلانی اغفال ایتمکده در .

مشنوی

﴿ خرده کیرد درسخن بر بایزید ﴾

﴿ ننگ دارد از درون او یزید ﴾

« تَبْحِيحٌ » بایزید بسطامی حضر تارندن سوزده ده حقیق کلمات سویلمر . مردار اولان
باطنندن یزید امین ننگ و عار طوتار . « شَرْحٌ » ساده دلانی وبلکه

مشنوی

﴿ قحطِ دہ سال ارندیدی درصوور ﴾

﴿ چشمہا بکشا واندر مانکر ﴾

« تَبَجَّهْ » صورتلرده اون سنه لک قحطی کورمدکسه کوزاریکی آچده بزہ باق ! « شَرَحْ » اعرابی دیمش کہ : قحطک نتایج الیمہ سی نصل اولدایغنه برکیمسه مراق ایدرده او حال کوزمک ایسترایسه بشقہ تحقیقاتہ نہ حاجت ! بزم حالمزہ عطف نظر عبرت ایتسون . یالکر بر سنه لک دکل ، اون سنه لک قحطک تأثیراتی کورمش اولور .

مشنوی

﴿ ظاہرما چون درون مدعی ﴾

﴿ دردش ظلمت زبانش شمعشی ﴾

« تَبَجَّهْ » بزم ظاہر حالمز مدعی کاذبک باطنی کیدر . قلبندہ قارارتی ،

لسان حالندہ پارلاق واردر . « شَرَحْ » بوافادہ ہم زن اعرابی ، ہم مدعی۔

کاذبہ عائددر . ظاہرمن کوزل وورع و تقوایہ مشاہددر؛ اما حقیقت حالمز ، قاب۔ منافق کبی قاراناق ، حیلہ ایچندہ در .

مشنوی

﴿ از خدا اورا نہ بویی نہ اثر ﴾

﴿ دعویش افزون زشیت و بوالبشر ﴾

« تَبَجَّهْ » مدعی کاذبہ جناب خدادن رایجہ ، اثر یوقدر . اونک

دعواسی حضرت شیت و حضرت آدمدن زیادہ در . « شَرَحْ » غبی یالکر اللہ

تعالی حضرتلری بیلدیکنی انبیا ذیشان بیله اقرار ایتمشلر ایکن اربدیخت

نور ووفاسی، سلامت و صفاسی اولمدینی حالده اكا انتساب ایده جك بد بختان
نصل امن وامام بوله بیلیر ؟ او مقوله دن اجتناب، محض ثوابدر .

مشنوی

﴿ همچو اعمش کو کند داروی چشم ﴾

﴿ چه کشد در چشمها الا که چشم ﴾

« تَرْجِمَانُ » مدعی مزور او، اعمایه بکزرکه سائر لرك کوزلرینه علاج و دوا
ایدر. کندی کور اولان طیب خسته لرك کوزلرینه نه سورر ؟ الا که قیل سورر .
دها بترایدر . « شَرْحُ » کوزلری کور اولان بر شخص کوز حکیمی بم ادعا سنده
بولسه يك تحف اولور . زیرا کور مین کوزلرینه تداوی ایده جکی شخصه
یا په جفی علاج، فنا بر نتیجه ویره جکی شبهه سزدر. ایشته هدايتدن محروم بر ریاکار .
بی عار نصل ایثار نور هدايت ، نشر فیض و سعادت ایده بیلیر ؟

مشنوی

﴿ حال ما اینست در فقر و عنا ﴾

﴿ هیچ مهمانی مبا مفرور ما ﴾

« تَرْجِمَانُ » فقر و زحمتده بزم حالمز بودر ؛ هیچ بر مسافر بزه الدامش
اولسون ! [« مبا » « مباد » دن مخفدر ؛ اولسون دیمکدر .] « شَرْحُ » بر مقتضای-
دأب جلیل حضرت مولانا بو و آتیده کی ایبات شریفه . ینه اعرابی لسانندن
سویانمشدر . قصه اره سنده بر شخصدن دیگر شخصه مناسبته انتقال کلام ایتمک
بلیغ ولذیذ بر قاعدهدر . بیتک شرحه کلنجه ، زن اعرابی زوجه دیمش که : بزم
حالمز شدت فقرده . مسافر منک البسه سفی بیله سرقت درجه سفی بولمشدر . اولادر که
بزه مسافر بیله کلسون ! بر مدعی مزور دن بر طالب نه قدر هدايت بوله بیلیر
ایسه بزدهده مسافر او قدر راحت و رعایت بولمغه حاضر اولسون !

تقود و مالکی انواع دسائس ایله سرقت و سعادت ابدیه کی اغفالانیه اضاعه و بر باد ایدیور . هرکسه امنیت و تسلیمیت کوسترمه ملیدر . مستقیمی مزور دن فصل تقریب ایده بیلیم ؟ دیر ایسک ذکوت فطریه نك بخش ایلدیکی کشفیاتدن بشقه اوج اساسلی واسطه واردرکه بوکادقت لازمدر . اولاً: شیخ انخاذایده جکک ذاته دقت ایت ! کافه حرکاتی شریعت مطهره یه مطابق اولسون ! زیر اشریعت غرآنک خارجنده اولان کرامات و افادات خیالات و ترهاتدر . ثانیاً: تحقیق ایت ! اوشیخ بولندیفی بلدهده اهل کلاک نزدنده مقبول و معتبر اولسون ! دکسه عوامی اغفال ایتمش بر ملحد و کاذب اولدیغنی بیل ! ثالثاً: شیخ کندینی مدح و ثنا ایدن اصحاب- افتخار و انانیتدن ایسه اندن اوزاق اول ! زیرا اومه قوله مفتخرین مغالطه جی بر طاقم اصحاب ضالدر .

مشنوی

﴿ نیست چیره چون ترا چیره کند ﴾

﴿ نور ندهد مر ترا تیره کند ﴾

« تَرْجِمَه » غاب و قوی اولیمان ، سنی فصل غالب ایده بیایر؟ نور ویره مز . سکا ظلمت ایراث ایدر . « شَرْح » مزور و مرانی اولان مقلد و مدعی عرصه معینده ، هیچ بر حالده غالب و قوی دکل ایکن آنک کبی واسطه سقیمه ایله شهرام . مستقیمه واصل اولمق فصل امید اولنه بیایر؟ بالعکس اوله بر مزورک سوء اخلاقی سکا سرایت ایدرک نهایت پریشان و غرقه چرکاب ذات افشان ایدر .

مشنوی

﴿ چون ورا نوری نبود اندر قران ﴾

﴿ نور کی یابند ازوی دیکران ﴾

« تَرْجِمَه » زیرا انک حالنده ، یقینده نوری بو قدر . بشقه لری اندن فصل نور بوله بیلیر ؟ « شَرْح » کندینی شیخ کوسترن بر ساخته کارک هیچ بروقتده .

- ﴿ مغرور شدن مریدان محتاج بمذعیان مزور و ایشا را شیخ ﴾
- ﴿ و محشم و واصل پنداشتن و نقل را نقد فرق ندانستن ﴾
- ﴿ و ر بسته را از بر رسته نشناختن ﴾

محتاج اولان مریدلک مدعی اولان شیخلره مغرور اوله رق آدامش اولسنک وانلری شیخ و محشم و واصل مقام حقیقت ظن ایدرک نقلی نقددن فرق ایتمک بیامه مسنک و مجاز ایله باغلامش اولانی حقیقت ایله قور تومش اولانلردن آکلایه مامسنک بیاننده در :

مشنوی

- ﴿ بهر این گفتند دانایان بفن ﴾
- ﴿ مهمان محسنان باید شدن ﴾

« تَرْجِمَانُ » بونک حقیقتنی بیانلرفن و عرفان ایله دیدیلر : محسنلرک مسافری اولوق لازمدر . « شَرْحُ » عارف بالله اولان ذات ، کمال حکمتله بیان ایدرکه اکر بریره مسافر اوله حق و یابر مرشده انتاب ایده جک اولور ایسک دقت ایت ! محسن و امین اولسون ! یوقه فائده حاصل اولوق شویله طورسون انلر متاع دنیوی و اخروی بی سرقتله احوالی تارومار ایدر .

مشنوی

- ﴿ تو مرید و مهمان آن کسی ﴾
- ﴿ کویستاند حاصلت را از خوبی ﴾

« تَرْجِمَانُ » سن رکیسه نیک مرید و مهمانی سک که خست و دنا نئندن طولایی ماحصلکی آلیر . « شَرْحُ » انسانک بریره مهمان و یابر شیخه مرید و همزبان اولسی بالطبع سلامت و استفاده منه مبنی در . سن بر مزور و مدعی یه راغب و طالب اولدک که

« تَرْجَمَةٌ » نصل غزا ؟ بزغز اسز اولد يرلدك ! . بز يو قاق قاي جي له باشسز قالدق !
 • شَرْحٌ ، نفس دير : بن شمدى غزا لفظنى اغزيمه آلم . اما غزا ، شرف غزا
 زرده ؟ بالعكس بزك چير كين اولان سيف احتياج ايله كنديمزى هلاك ايمش
 و محروم لذت و گرفتار ذلت اولمشز .

مشنوی

﴿ چه عظاما بر كدایى می تنیم ﴾

﴿ سرمكس رادر هوارك مى زنیم ﴾

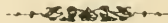
« تَرْجَمَةٌ » نصل احسان و عطادن بحث ایلرز ؛ بز ديلنجي ليكده طولاشير
 و هواده سينك طميرنى اورورز . [يعنى الكعادى برشى اولامغه چابالارز .]

مشنوی

﴿ كر كسى مهمان رسد كر من منم ﴾

﴿ شب بخسبد داقش از تن بر كنم ﴾

« تَرْجَمَةٌ » اكر بزه بر مسافر ايريشه بن ، بن ايسم ، كيجه اويور ايكن
 مسافرك عبا والبسه سنى بدنندن چكر ، چالارم . « شَرْحٌ » او قدر محروم لذت
 وصفا و گرفتار فقر و اذاي زكه بالفرض اكر اصحاب لذا نذدن برى بزه مسافر كلسه
 كدا چشمك ايله مشهور اولان بن ، اكر بن ايسم اويقوده ايكن مطلق مسافرمك
 صرتندن البسه سنى چالارم . ديمك ايسته ين نفسك تمايلات خسيه سنى تصوير
 صورتنده حضرت مولانا بوزن اعرا اينك كدا چشمك كنه و حرص و طمعنه گرفتار
 اولان بعض متشيخ و مدعيلرك احوال اسف اشتمالنى نظماً آتيدمكى ابيات .
 حكمت آيات ايله ايضاح بيورم شلردر .

«تَبَجَّهْ» اقربا و غربا بزدن اور کس ! سامرینک انسا لردن نفرت ای تیدی
 کبی ... «شَرِّحْ» سامری، موسی علیه السلام بددعای اوزرینه بی بشاردن
 اوزاق یاشایان بدبخت بر آدم ایدی .

مشنوی

﴿ کربخواهم از کسی يك مشت نسك ﴾

﴿ مر مرا گویدمخش کن مرک وجسک ﴾

«تَبَجَّهْ» اکر بر کیمسه دن بر آووج مر جک ایسته سم او بکا دیر که ای موت
 ووجع و کدر! صوص! بدن کج! «شَرِّحْ» ای عقل بی سود! اصحاب لذائذدن
 بر لذت بیله طلب ایده جک اولسه سنک-بیکن کرفتار اولدیغ فقر و احتیاج حسیدله
 اعطا ایتمکدن بشقه ذاتم مر کسدن مردود و حیاتم بر آه و دود اولوردیه نفس
 عقله عتاب ایدر .

مشنوی

﴿ مر عرب را فخر و غر و ست و عطا ﴾

﴿ در عرب ما همچو خط اندر خطا ﴾

«تَبَجَّهْ» عرب ایچون فخر و غزا و احسان و عطا واردر. بز عرب آره سنده
 خط ایچنده کی خطایه بکنرز . «شَرِّحْ» باعث فخر اولان آمال، جمع مال ایتمک
 و غزا و محاربه ده را احسان و عطاده بولنق و شان و شهرت قازاتمق کبی نفسک حظ ای تیدی
 خصوصاً تندر . عقل ایسه کلیا عکسی بر حالده بولندیغندن بر خطک شکلی ایچنده
 سهو و خطا نصل چیرکین کورونورسه عقوله نسبتاً اوقدر چیرکینسک دیمش !

مشنوی

﴿ چه غزا مابی غزا خود کشته ایم ﴾

﴿ ما بشمشیر عدم بی سر کشته ایم ﴾

« **تَرْجِمَانُ** » کوندوز لباسز کونشك حرارت و آیدینلی، کیجه اورتومز، بورغانمز، یاصدیغمز آی ایشیغندندر. « **شَرَح** » دقت ایدلملیدر که فقرنه قدر مؤثر تعبیرات ایله توصیف و تفسیر بیورلمشدر. مثنوی شریفک تشریح احوالده ابراز ایتدیکی بلاغت افاده و فصاحت تصویر چوق عالیدر.

مثنوی

﴿ قرص مهرا قرص نان پنداشته ﴾

﴿ دست سوی آسمان برداشته ﴾

« **تَرْجِمَانُ** » آی پارچه سنی اکلک صادق. آنی قایمق ایچون المز کولک یوزینه قالمش اولدی. « **شَرَح** » نفس کنندی اضطرابات و خیالاتنه ابتداء قوه عاقله یه : اوزاقدن لذت بخشارشی ورونسه شدت فقر و محرومیتمز حسیه بزا کاطوغری میل ایدرز؛ نه چاره که سنک غفلتکدن اندن وهر نوع صفادن محروم وجدا بولنورز دیمشدر.

مثنوی

﴿ ننگ درویشان زدرویشی ما ﴾

﴿ روز و شب از روی اندیشی ما ﴾

« **تَرْجِمَانُ** » فقر مزدن درویش و فقیر لره عار و عیب واردر. بزم، رزق دوشونجه مزدن کوندوز بیله قاراناق کیجه در. « **شَرَح** » احتیاج و محرومیتمز بر درجه یه وارمشدر که اک محتاج اولان گروه درویشان و فقرا بیله بزدن اجتناب و حیا ایدر. خیالان مجنونانه مزدن کوندوز مز ایل مظلم، کیجه مز بر قبر عذاب افزای و ملدر.

مثنوی

﴿ خویش و بیگانه شده از مارمان ﴾

﴿ بر مثال سامری از مردمان ﴾

« تَرْجِمَه » بر کجه اعرابنک زوجه سی زوجه سوز سویلدی . کفت
 وکوبی حددن دیشاری کوتوردی . [سویلدیکی سوزلر ایات آیه ده یاد
 اولنه جقدر .]

مشنوی

﴿ کین همه فقر و جفا مای کشیم ﴾

﴿ جمله در عالم خوش و مانا خوشیم ﴾

« تَرْجِمَه » زیرا کافه فقر و جفایی بزچکرز . جمله عالم خوشاق و صفاده ،

بز ایسه رنج و اذادیز ! « شَرَح » نفس اماره مشتهیاتدن محروم اولورسه مغموم
 اولور . بعض انسانلرک مظهر اولدقلری لذائذ مادیه به مطلع اولنجه غایت مضطرب
 اوله رق لسان حال ایله عقله عتاب ایدرده دیرکه : دنیا لذائذندن محرومیت مزه سبب
 اولوق اوزره میدانه آتدیغک مقولات ، صرف خیالات و ترهاتدر . هرکس ذوق
 و صفاده ، حیفا که بزدریای خیالاته رنج و جفاده بز !

مشنوی

﴿ نان مان نی نان خورش مان در دورشک ﴾

﴿ کوزه مان نی آب مان از دیده اشک ﴾

« تَرْجِمَه » بزم ا ککمز یوقدر ، قاتیفه ز درد و غبطه در ؛ صوابجه جک قابمز

یوقدر ، صومیز کوزمزدن چیقان کوزباشیدر . « شَرَح » نفس دیر : بز لئانذدن
 کلیاً محرومز . بزده برشی وار ایسه اوده چکدیکمز جور و جفادن متحصل کوزباشی ،
 فائده سز یورغونلق ، جان یاقیجی طور غونلقدر .

مشنوی

﴿ جامه ما روز تاب آفتاب ﴾

﴿ شب نهالین و لحاف از ماه تاب ﴾

« تَرْجَمَه » عجم، روم، ترك، عرب، یعنی هر کس اونك سخاوتندن طولای
حیرت و تعجبده قالمش ایدی [بویت شریفده کمال جودی معرف اولدوغندن
وارسته شرح و تعریفدر.]

مشنوی

﴿ آب حیوان بود دریای کرم ﴾

﴿ زنده کشته هم عرب وهم عجم ﴾

« تَرْجَمَه » اوزات، آب حیات و دریای کرم ایدی. عرب، عجم اندن حیات
بولور ایدی. « شَرَح » شمعی به قدر بوقصه اوزرینه ایراد اولان ایات شریفه نك
جمله سی او، سخی علوی مشربك کمال جودینی معرف اولغله برابر جود و سخنانك
حد ذاتده علوقدرینی ایضاح و احسانك مزیات عالیه سی شایان تفصیل اولدینی
ایما ایدر. انسانلردن برصاحب عنایتك مدح و ثنای اولدینی وقت هر شیء
بخش و احسان ایدن جناب و هاب مطلقك احسانات و مراحم ربانیه سی تذکیر ایله
لازمه حمد و تقدیمی ایفا هر مؤمن و وحد ایچون اقدم و جا بنده ندر.

﴿ قصه اعرابی و ماجرای زن او بسبب فاقه ﴾

اعرابینك حکایه سی و زوجه سیاه فکردن طولای ماجرا سیدر :
[« اعرابی » تمیری عربانه اطلاق اولنور. « اعرابی » دن مقصد، عقل کلدن
ظاهر اولمش برانسان کاملك عقلی، زوجه سندن مرام، حسب البشریه نفسیدر،
که فقدان اسباب لذائذ ظاهره دن نفس شکایت و عقله ایراث اذیت ایدر. عقل ایسه
صبر و قناعتك فوائدندن بحث ایدرک نهایت الامر نفسی اقناع و اصلاح ایدر.]

مشنوی

﴿ يك شب اعرابی زنی مرشوی را ﴾

﴿ گفت و از حد بردگفت و کوی را ﴾

« تَرْجِمَه » اَوْذَاتِ كَرِيمِ جِهَانَدَه طُورِاق ، بِلُوط ، صَو ایدی ، مَظْهَر -
 احسان جناب و هاب ایدی . « شَرَح » مَحْصُولَاتِ اَرْضِیَه طُورِاق ، بِلُوط ، صَو
 نَصْلِ تَأْثِیرَاتِ نَافِعَه اجْرَا ایدْرِایَسَه اَوْ جُومَرِد ، جِهَانَه اَو بِلَه مَکَارِمِ نِشَارِ اَوْ لُور ایدی .

مثنوی

﴿ از عطایش بحر و کان در زلزله ﴾
 ﴿ سوی جودش قافله بر قافله ﴾

« تَرْجِمَه » اَنْكَ اِحْسَانِ وَعَطَا سَدَنِ دَكْرٍ وَمَعْدِنِ صَارِ صِلْمَقَدَه ایدی :

جود و کرمی طرفنه قافله قافله اوزرینه کلیر ایدی . « شَرَح » اَوْ - یَحْیَ عَلِیْقَدْرُکِ
 کمال احسان و کرمدن بحر و معدنک زلزله ده بولندی ایکی وجه ایله تشریح اولتور :
 آنک کرمی اوقدر چوق ایدی که بحر و معدن اکا نسبتاً کرمده هیچ مثابه سنده
 اولدیغی اذعان ایلملرندن کمال حجاب ایله متزلزل اولملر ایدی . وجه دیگر : اَوْذَاتِ -
 عَلِیْقَدْرُکِ کرم و احسان ارزوسی اوقدر و واسع ایدی که دکزده کی اینجیلی ، مدنلرده کی
 التون و کموشی چیقاروب احسان ایتک ایچون آملمر ایشلدر و آنلرک عملیاتندن
 بحر و معدن بالطبع زلزله ده بولتور ایدی .

مثنوی

﴿ قبله حاجت در و در وازه اش ﴾
 ﴿ رفته در عالم بچود آ وازه اش ﴾

« تَرْجِمَه » اَنْكَ قَبُوسِی حَاجَتِ قَبْلَه سِی ایدی : جُومَرِدِ لَکَدَه شَهْرَتِی عَالِمَه
 بایلمش ایدی . [شرحه محتاج دکلدر .]

مثنوی

﴿ هم عجم هم روم هم ترک و عرب ﴾
 ﴿ مانده از جود و سخایش در عجب ﴾

﴿ قصه آن خلیفه که از کرم در زمان خود ﴾

﴿ از خاتم طایی گذشته بود ﴾

اول خلیفه نك قصه سی بیاننده در که : کندی زماننده کرمده سخیء مشهور
خاتم طایی یکمیش ایدی .

مشنوی

﴿ يك خایفه بود در ایام پیش ﴾

﴿ کرده خاتم را غلام جود خویش ﴾

﴿ ترجمه ﴾ یکمیش زمانده بر خلیفه وار ایدی که : خاتم طایی کندی
جو مرد لکنک ، جود و سخاسنک قوی ، کوله سی ایتمش ایدی .

مشنوی

﴿ رایت اکرام وجود افراشته ﴾

﴿ فقر و حاجت از میان بر داشته ﴾

﴿ ترجمه ﴾ جود و اکرام لواسنی یوکسلتمش ، اورته دن فقر و حاجتی
قالدیرمش ایدی . [بویکی بیت شریف اوزات سخینک سخاوتنی معرف اولغله
شرحنه لزوم کورلمدی .]

مشنوی

﴿ مجرد از بخشش صاف آمده ﴾

﴿ داد او از قاف تا قاف آمده ﴾

﴿ ترجمه ﴾ اونک احساندن اینجی دکزی صفوته کلش ایدی . آنک عدالت
و عطاسی قافدن قافه ، یعنی بتون عالمه کلش ، مشهور اولمش ایدی .

مشنوی

﴿ در جهان خاک ابرو آب بود ﴾

﴿ مظهر بخشایش و هاب بود ﴾

« تَرْجَمَه » بودنیانی وفانیدر. سعادتِ اَبانده ، یعنی حقیقتِ روحانیه ده آرا !
 صورتکِ صفر ، یعنی بوشدر . سلامت و بقایِ معنیده آرا ! « شَرْح » جناب-
 یزداننِ غیرِ هرشیء هالکِ وفائی اولدینی (کل شیء هالک الاوجهه) و (کل من
 علمه افان) آیاتِ بیناتیه ثابتدر . سن فانی اولان شیردن و از کچده حقیقتی ایسته !
 رضای رحمان و عشقِ سبحانی آرا که انلری بولدقندن صکره فنادنِ خلاص ووجه
 آسمی ایله شرفیاب اولهرق مظهرِ فیضِ رب الناس اولهسک !

مشنوی

﴿ جان شسور وتلخ پیش تیغ بر ﴾

﴿ جان چون دریای شیرین رابخر ﴾

« تَرْجَمَه » آجی و طوزلو جانی قلیج اوکنه کوتور ! طاتلی دریاکجی اولان
 جانی صاتون آل ! « شَرْح » عین جان معنوی اول ! آجی اولان جان یعنی
 روح حیوانینک نفس اماره واسطه سیله سکا عیش و حیات دیه کوستردیکی لئانده-
 قاییه یی تیغ بران شریعت و حقیقت اوکنه کوتورده قطع و افنا ایت ! دریای شیرین
 کجی اولان جان معنوی یی صاتون آل ! اصل سلامت و سعادت آنده موجود
 وفائی شیر الم افزا وی سوددر دیمکدر .

مشنوی

﴿ ورنمی دانی شدن زین آستان ﴾

﴿ باری از من کوش کن این داستان ﴾

« تَرْجَمَه » ا کر بو آستاندن اولغی بیلمز ایسک باری بندن بو داستان
 و حکایه یی ایشیت ! « شَرْح » ای طالب حقیقت ! آجی و مضر اولان آمال فانیه یی
 و اخلاق ذمیمه یی ترک ایله کندینی وجه اللهه الحاق ایتک و اخلاق حمیده ایله
 مردان خدادن معدود اولمق ایسترایسک ترک کبر و غفلت و آتیده کی حکایه به نصب-
 سمع و دقت ایت ! بویت شویله ده ترجمه اولنه بیلیر : ا کر بو آستان دنیادن کیتمک
 بیلمز و نفسکدن آیرلمغه مقتدر اولماز ایسک بندن بو حکایه حکمت نمایی ایشیت !

مشنوی

﴿ هر که کارد کردد انبارش تهی ﴾

﴿ لیکش اندر مزرعه باشد بهی ﴾

« **تَرْجِمَه** » هر کیم زرع ایدزده انباری بوش اولورسه اونک ایچون تارلاده ایلیک ، زیاده لک واردر . « **شَرَح** » بالفرض ایکی چفتجینک انبارنده ذخیره اولسه عاقل اولان چفتجی موسم زراعتده ذخیره سنی تخم اوله رق تارلایه زرع ایدر . اوصرمده بالضروره انباری بوش اولور . احق ایسه زرع ایتیموب طمع اباها نه سی حسیدله ذخیره سنی انبارده حفظ ایدر . اول امرده صورتا زارعتک انباری تهی وزرع ایتماش اولانک انباری از برمدت ایچون ذخیره لی کورینور ایسه ده وقت حصاده اکینجی قات مستفید اولور . دیکری تهی دست ونومید قالیر . ایشته طعمکار حفظ مال و تزید منال ایتمش صانیایر و جواترد آدمک و یردیکی صدقه دن صورتا مالنه نقصان کایر کبی کورونور . اما حقیقته صاحب جود سعادتتی آتیرمش و بخیل کندینی اضرار و خاسر ایتمش اولور .

مشنوی

﴿ زانکه در انبار ماند و صرفه کرد ﴾

﴿ اسپش و موش حوادشهاش خورد ﴾

« **تَرْجِمَه** » او کیمسه تخمی اکیوب انبارده براقدی و بیریکدیردی . کهله و فاره حوادتی او ذخیره بی ییدی . [ا-پش ، بیت ، کهله دیمکدر .] « **شَرَح** » انبارده حبس اولنان ذخیره نهایت الامر اسباب و وقوعات کثیردن ناشی محو و تلف اولور . خدیس اولان انسانک جمع ایلدیکی حالدده کیمسه یه صدقه و زکات و یرمک ایسته دیکی مال و منالی محو و اتلاف و یا وارثان طرفندن بذل و اسراف اولنور .

مشنوی

﴿ این جهان نفیست در اثبات جو ﴾

﴿ صورتت صفرست در معنات جو ﴾

امک ویرلر. حق بولنده جان ویررایسک سکا جان ویرلر. «**شرح**» صورت.
 مشروعه مال واقچه ویررایسک بحکمة الله تعالی مال و منالک تزاراید، اما تصدق ایتمه کله
 برابر میدان و غاده و یاریاضت بولنده مشروع صورتده جان ویررایسک ویردیکنک
 جاه بدل سکا فیاض منان، برجان، احسان ایدرکه جهان اکا حیران اولور.

مشنوی

﴿ کر بریزد بر کهسای آن چنار ﴾

﴿ برک بی برکیش بخشد کر دکار ﴾

«**تبیخ**» اکر او چنار اغاجی یار اقلرینی دو کر ایسه الله تعالی حضرتلری

اکا یار اقسز بیله رزق معنوی احسان ایدر. «**شرح**» چنار و سائر اغاجلر
 یار اقلرینی دو کدیکی وقت صورتا قوروش کبی کورینور ایسه ده حقیقته انلر ایچون
 بر رزق خفی واردرکه یالکنز رزاق حقیقی بسلیر. سخی اولان ذات مال و جاننی
 حقت امری اغورنده فدا ایدنجه کوتاه بینان نظر ننده نعمت ظاهره دن محروم
 و بی وایه کورینور. اما اهل عرفانه کوره قات قات کسب غنا و مکافات ایدر.

مشنوی

﴿ کر نماند از جود در دست تو مال ﴾

﴿ کی کند فضل آهت پایمال ﴾

«**تبیخ**» اکر جو مردا کدن طولای الذمه مال قالمز ایسه فضل و کریم.

الهی سنی نه وقت پایمال ایدر؟ «**شرح**» حق بولنده سخاوتدن طولای الذمه مال
 و منال قالمیه جق و شیطان صفت اولان انسان فقر ایله سنی تخویف ایدر جک اولسه
 سینه مرحمت و فضل خدایه استناد ایله اصلا قورقه! جناب حق سودیکی قولانی
 پامال اکدار و جفا ایتمز. شاید اسباب اذا صورتا رونه او اوسه بیله مطمن قوللرینک
 قلبنه معنوی او قدر فرح و صفا بخش بیوریلور که آنک ادراکنه حدود عقلیه
 کافی دکلد.

مشنوی

﴿ بهر این مؤمن همی گوید زبیم ﴾

﴿ در نماز اهدنا الصراط المستقیم ﴾

« تَنْجِيهٌ » بونک ایچون مؤمن اولان خوف و خشوع ایله نمازده
الله تعالیٰ حضرت تیرینه دعا ایدوب (اهدنا الصراط المستقیم) دیر. « شرح » مؤمن
اولان عدالتی باعث حیات حقیقی ، ظلمی موجب خسران ابدی بیلیر . اقوال
وافعالنده سهو و خطایتمک قور قوسیلله الله تعالیٰ حضرت تیرینه دعا ایدوب سوره فاتحه ده کی
(اهدنا الصراط المستقیم) آیت کریمه سنی او قورکه معنای شریفی : الهمی ! اقوال
وافعالمزده بزه طوغری یولی کوستر دیمکدر .

مشنوی

﴿ آن درم دادن سخنی را ایقتست ﴾

﴿ جان سپردن خود سخای عاشقتست ﴾

« تَنْجِيهٌ » او اچیه بی ویرمک جوا نمرده لایقدر . جان فدا ایتمک عاشقک
سخاسیدر. « شرح » فقیر اولانلره تصدق ایتمک اهل مرو تک شاننددر .
بوندن دها علوی بر حال ، مال و منال صرف ایتمکدن بشقه حق تعالیٰ حضرت تیرینک
یولنده جاننی فدا ایلمکدر . بو حال عال العال عاشق حقیقی اولان اصحاب کاله
مخصوصدرکه اوزمره جلیله اصحابی رضای کبریا ایچون اختیار ایلمکدری محن-
ریاضت و نوش ایتمکدری شربت شهادت کیبوک لذت ، کیبوک سعادت ، الکعالی
نعمت بیلیر .

مشنوی

﴿ نان دهی از بهر حق نانت دهند ﴾

﴿ جان دهی از بهر حق جانت دهند ﴾

« تَنْجِيهٌ » الله تعالیٰ حضرت تیرینک رضاسیچون اتمک ویر رایسک مقابله سننده سکا

محاربه نده بونلرك قربانی قبول اولنق امیدنده ایدیلر. «**شرح**» مکناک سرورانی
 اهل ایمار اولمقلری وفخر عالم علیه الصلوٰة والسلام افندمز حضر تلیله محاربه ده
 بولندقلری صرمده قربان کسرلردی که فخر عالمه غلبه ایله دین مینک نورینی اطفا
 ایتسونلر ! بویله قربان امر حقه قارشى نقصان وعصیان اولسنه مبنی موجب زیان
 وخسراوانوردی. هر کیم ناحق یوله بذل نقد و صرف اموال ایده جک اولسه
 کندى نام واستقبالاً متالم اولور .

مشنوی

﴿ چون غلام باغی کوعدل کرد ﴾

﴿ مال شه برباغیان اوبذل کرد ﴾

«**تخریج**» برعاصی ، یاراماز قول کی عدل ایتک زعم فایدیله شاهک مانى
 باغیلر وشقیلر اوزرینه بذل ایلدی . «**شرح**» ارغلام بدانجامکده فعلی مال بذل
 ایتک ایدی ، اما نه وجه ایله بذل ایتش ؟ ابتدا شاهدن چالمش ، شاهک اعداسی
 اولان باغیلره ویرمش ! بونوع اعطا ایله شقیلرک جرأت وخباثت لرینی تزید
 ایلمشدر که بواحوالک جمله سی ضرر وخساردر .

مشنوی

﴿ عدل این باغی ودادش نزدشاه ﴾

﴿ چه فزاید دوری وروی سیاه ﴾

«**تخریج**» بوغلام باغینک زعم ایلدیکی عدل، شاهک نزدنده نه بی زیاده لسه یرر ؟
 اوزاقافنی ، سیاه یوزلیکنی ! «**شرح**» غلام باغی باغیان واشقیایه شاهک مانى اعطا
 ایله اجر ای عدل ایتک ظننه دوشمش ایسه ده حقیقتده شاهک نزدنده کندیسینک
 اوزاقلاشمسنى و یوزینسک قره سی اورتهیه جیقمسنى مستلزم اولمشدر . کذلک
 عالملرک وهرشیک شاهی اولان خالق لم یزل حضر تلیرنک انسانلره بخش وعنايت
 بیوردینی مال ومنالی هر کیم امر حقک خارجده صرف ایدرایسه آنک جزای
 الطاق ربانیه دن مهجوریت وعذاب وذلک اولور .

مشنوی

﴿ امر حق را بازجو از اصلی ﴾

﴿ امر حق را در نیابد هر دلی ﴾

« تَرْجِمَةٌ » حق تعالیك امری حقیقه واصل اولادن ایسته ! امر حق هر ر کوکل بوله ماز . « شَرْحٌ » ا کر امر حق تمامها بیلکم و بولق ایسترایسک حق بولده افنای آمال نفسانیه ایتمش و مقام سعاده واصل اولمش بر انسان کاملی بولوب دقایق روحانیه ای اندن طاب و سؤال ایست ! که بوحالک بیلنمی هر صاحب دل ایچون قولای دکادر .

مشنوی

﴿ در نبی انذار اهل غفلتست ﴾

﴿ کان همه انفاقها شان حسرتست ﴾

« تَرْجِمَةٌ » قرآن عظیم الشانده اهل غفلت ایچون انذار و تخویف واردر که انلرک کافه انفاق حسرتدر . [« نَبَأٌ » فتح نون ایله خبر و ضم نون ایله جمع اوله رق خبر معناسنده در . بو محله حقیقتدن خبر و یرن قرآن عظیم الشان دیکدر .] « شَرْحٌ » اشارت بیوریلان آیت کریمه دن بری . سورة انفالک اوتوز التبیحی آیت کریمه سیدر : ﴿ اِنَّ الَّذِیْنَ یُنْفِقُوْنَ اَمْوَالَهُمْ لِیَصُدُّوا عَنْ سَبِیْلِ اللّٰهِ فِیْ سَبْقِ قَوْمِهَا ثُمَّ تَكُوْنُ عَلَیْهِمْ حَسْرَةٌ ثُمَّ یَغْلِبُوْنَ ﴾ معنای شریفی : « تحقیقا شسول کیمسه لر ماللرینی افاق ایدر لر که الله یولنده مؤمنلری منع ایستونلر ؛ بونلر ماللرینی شهه سز قریباً صرف ایدر لر . صکره اوزر لرینه حسرت چکر لر . بده مغلوب اولور لر . »

مشنوی

﴿ سروران مکه در حرب رسول ﴾

﴿ بودشان قربان با مید قبول ﴾

« تَرْجِمَةٌ » مکنک ایلری کلنلری رسول اکرم افندمنز حضر تلریله واقع اولان

بر ظالمك الله ، يا خود بره بيخوره چوق باره و بر نجه آنر ظلم و مستی بی و شناعتی
 تزئید و انسانیتی گرفتار رنج و اذا ایدر . جناب حقه مالی حقه اسرندن غیر
 صورتده ویر ۱۰۰ دیمک مال ظاهر اولدینی کی ، هنر ، ذکوت ، کتابت ، فراست ، شجاعت
 کبی بی حد و بی نهایت اولان انعام جناب رب عزتردر . مال و مذلك غیر مشروع
 صورتده صرفی غیر جائزدر . عقل و اقتدار کده غیر مشروع صورتده صرفی حرام
 و متجاسری تا کام اولور .

مشنوی

- ﴿ تا عوض یابی توکنج بی کران ﴾
- ﴿ تانباشی از عداد کافران ﴾

« تَرْجِمَهُ » ، تا ، عوض و بدل اوله رق جناب حق طرفندنم - ایتمز خزینه
 بولهسک ! تا که کافر لک صرمسندده اولیهسک ! « شَرِّحْ » معنأ ماده هرهانکی
 مقبول شیئه مالک ایسک ناحق ره صرف و اسراف ایتموب صورت مشروعده
 صرف و اعطایت ! بونک مقابلنده و هاب حقیقی سکا دکر لی خزینه لر ویرد . میبدر
 و مسرف اخوان شیاطیندن اولدینی قرآن عظیم الشانده مصرح و شیطان ایسه
 مردود اولدینی بی اشتباهدر .

مشنوی

- ﴿ کاشتران قربان همی کردندا ﴾
- ﴿ چیره کردد تیغشان بر مصطفی ﴾

« تَرْجِمَهُ » ، زیرا کافر لر دوه لر قربان ایستدیلر که قلیج لر فی فخر عالم صلی الله
 علیه و سلم افندمزک اوزرینه غالب کلسوز ! « شَرِّحْ » دوه و لحمی قابل اکل اولان
 سائر حیواناتی قربان ایله محتاجینه ویرمک مقبول بر صدقهدر ؛ زیرا انسان بدنک
 محنتی حفظ ایچون لحمه محتاجدر . اما بونوع صدقه نک ثواب و فائده سی ، متصدقک
 نیتی خیر اوزرینه مبتنی اولورسه حصوله کایر . بوقسه نور هدایت و عمان معرفت
 اولان فخر عالم علیه الصلوة والسلام افندمز حضرت لرینه غایبه ایتمک نیت فاسده سیله
 ایدیبان قربان متجاسرین ایچون الی الابد باعث زیان و خسران اولور .

مشنوی

﴿ کای خدایا منفقارا سیر دار ﴾

﴿ هر در مشان را عوض ده صد هزار ﴾

« تَبَجَّهْ » ای خدای متعال ! منفق و متصدق اولانلری طوق طوت ! آنلرک هر آنچه سینه یوزبیک بدل ویر ! « شَرِّحْ » اعطای صدقه ایدن جناب حَقِّک امریقبول واجرا ایتش اولور . صدقه نك فوائدی بیلن انسا نلر احسانه و مرحمت ربانیه به مستحقدر .

مشنوی

﴿ ای خدایا ممسکرا درجهان ﴾

﴿ تومده الازیان اندر زیان ﴾

« تَبَجَّهْ » ای خدای متعال ! ممسک و طمعکار اولانلره جهاند ویرمه ! الازیان ایچنده زیان ویر ! « شَرِّحْ » مشروع زکات و صدقه بی منع و امساک ایدن کیمسه احسانات ربانیه بی سائلردن منع و بلکه سرقه ایتش اولور . اونوع ممسک منفوردر . شوقدر که انفاق و تصدق مشروع ایسه مقبولدر . دکل ایسه غیر مقبولدر .

مشنوی

﴿ ای بسا امساک کز انفق به ﴾

﴿ مال حق را جز با صر حق مده ﴾

« تَبَجَّهْ » ای انسان ! چوق امساک وارددر . انفاقدن ده ایدر ؛ حق تعالی حضرت تلریک مالنی حَقِّک امرندن غیری صورتده ویرمه ! « شَرِّحْ » امساکدن کرچه بشقه لرینه ایبیک کلز . اما بر ضرررده وقوع بولماز . باعث حضرت اولان بعض غیر مشروع انفاقدن ، امساک ده خیر لیدر . مثلا بر ممسک فقرا به صدقه ویرمز ایسه بو حرکتی فقرانک موجب آیوسیتی اولور . منفق و سخی نامیله کندینی تزیین ایدن . بذرو و مسرف

كثافت نفسانية تك ثقلت هوسندن قور تولوب سهای علویت افزای عبودیتده متمم-
الطاف پروردگار اولمغنی الهام ایدر. [بویت شریف اسکی نسخهده محرر دکلدر.]

- ❖ معنی دعای این دوفرشته که هر روز بر سر بازار منادی ❖
- ❖ میکند که اللهم اعط کل منفق خلفاً واعط کل ممسک تلماً ❖
- ❖ و بیان کردن آن که منفق و مجاهد را اخوانستنی مسرف ❖

او، ایکی ملکک معنای دعا-یدر : هر کون بازار باشنده ندا ایدوب دیرلر که :
الهی ! صدقه ویره نه خاف و برکت ، ممسک وطمعکاره تلف و نکبت ویر !
[منفق ایکی نوعدر . بری ، یا لیکز آقچه و مال انفاق و تصدق ایدر . او کیسه که
منفق و مجاهددر . قرداشدر . مسرف بونلره اخوان اولمدیغنی بیان ایدر . دیگر ،
آقچه و مال تصدق ایلدکن بشقه الله تعالی حضرتلرینک یولنده تن و جاننی ده
فدا ایدر که بومنفق مجاهددر . انفاق مال و حق یوانده فدای جان و جهان ایتمین
ممسکدر .]

مشنوی

- ❖ گفت پیغمبر که دائم بهر پند ❖
- ❖ دوفرشته خوش منادی میکنند ❖

« ترجمه » پیغمبر علیه الصلوة والسلام آفدمز حضرتلری بیور مشدر که :
نصیحت ایتک ایچون دائماً ایکی ملک کوزل و خوش ندا ایدرلر . « شرح »
ایما اولنان حدیث شریف : (مامن یوم تصبح العباد فیہ الاملاکان ینزلان فیقول احدھا
اللهم اعط کل منفق خلفاً و یقول الاخر اللهم اعط کل ممسک تلماً) یعنی : « قوللرک
ایچون هیج بر کون یوقدر که عباد الله آنده صباحه داخل اولسونلر . الا که ایکی ملک
ایزلر . ایکیسندن بری دعا ایدوب دیر که : الہی ! کافه منفق و متصدقه خلف
و نعمتلر ویر ؛ دیگر دیر که : الہی ! کافه ممسک و خسیس اولانلره تلف و زیان
ویر . » بویکی ملکک ندای ملکوتیسی ارباب حال آکلار .

« **تَرْجِمَه** » ای معنوی اولان کونش ! روح ص-اج ! اسکی جهانہ یکیلک کو-تر ! « **شَرَح** » ای آفتاب جهان معنوی اولان عارف بالله ! ارشاد و هدايتکله حضرت فاروق کبی طالب حقیقت اولانلره جان معنوی نشار و آنلری منأ مستغرق اشواق کردکارایت ! اسکی اولان دنیا ایچنده علوهمتکله یکیلک و شوق و رونق کوستر ! بوییت شریف حالت جذبهده مناجات صورتيله حق تعالی حضرتلرینه خطاب اولسه جائزدر . او حالده : ای موجود نور کائنات اولان جناب کبریا ! مرحمه قوللریکه روحانی احسان و عطا و عدایت ربانیهکله بوجهان کهنه نی یکیدن احیا و مائند دنیا فیضسز قالمش بعض قلبی ظلمتدن خلاصایت ! دیمک اولور .

مشنوی

﴿ در وجود آدمی جان و روان ﴾

﴿ می رسد از غیب چون آب روان ﴾

« **تَرْجِمَه** » عالم غییدن آدمینک وجودینه جان و روان ، آقان سوکبی ایریشیر . [برنجی مصراعدهکی « روان » روح ، ایکنجی مصراعدهکی « روان » آقبجی مناسندهر .] « **شَرَح** » ای طالب حقیقت ! طریق حقه اختیار ایده جکک فدا کارلقدن فورقه ! حق یواننده جان فدا ایدرسم جانسز قالیرم ظن و اهیسنه فایلمه ! فان سربرینه فصل متابع الجریان ماء صافی کلیرسه ابدان مستعدیه اویله روح کلیر . روان معنوی حق پرستانی احیا بیورر .

مشنوی

﴿ هر زمان از غیب نونو میرسد ﴾

﴿ وز جهان تن برون شو میرسد ﴾

« **تَرْجِمَه** » مر زمان عالم غییدن یکی یکی فیض و جان یتیشیر . بدن جهانندن دیشاری جیق اندای ایریشیر . « **شَرَح** » عنایات و تجلیات دائمه التهمیه ، قلب کامله

« تَرْجِمَه » روح فدا نلغنگ آوجیلغنده شاهین قوشی اول ! جهان کونشی کبی
 جان اوینادیجی اول ! « شَرَح » بیت بالاده کی تعریف معالایی اتمام ایچون جان
 اناجلغنده شکار ایچون شاهین کبی سرعتلی ، معرفت عالمنده کونش کبی فیض
 وبرکتلی اول ! معناسنده کی بوکلات قدسیه عبرت بخش ارباب بصیرتدر .

مشنوی

﴿ جان فشان افتاد خورشید بلند ﴾

﴿ هر دمی تی میشود پری کنند ﴾

« تَرْجِمَه » یوکسک اولان کونش روح صاچار ، هر بر آنده بوشالیر ، ینه
 نور ایله طولار . [مصراع ثانیده کی « تی » هبدن مخففدر . « شَرَح » کونشک
 فیضی جانی مثابه سنده اولان شعاعیدر . ضیاسنک تمادی و رودی تهی قالمسفی
 اقتضایدر ظن اولنور سهده بر منبع دائمینک تمادی الورود اولان انوار متناهمه سی
 اکسیلمز بر نور ایله طولیدرر . ولی اللهک تأثیر فیض و معرفتی ده بو مثال ظاهری ایله
 اکلاشیایر . بر مرد روحانینک انوار معنویه سی جهان مادی بی وطالبینک قلبوبی
 تنویر ایچون بذل ایتمک اوغورنده تهی اولمش ظن ایدیلبرایسه ده اصلا حس
 ایتدیر مکسزین مرحمت و قدرت ربانیه آفتابک وجودینی و کاملک قلبنی شعاع
 وانوار جدیده ایله املا ایدر . ایشته صدقه و یرمک صورتا مورث تقلیل مال
 ایکن صاحبنک مالنی وبرکتنی تزئیده سبب اولور . فعال ظاهراً قوای موجوده سنی
 صرف ایلر ؛ اما حقیقتده شوق و قوتی آرمش بولنور ؛ حق یولنده فدای جان
 موجب سعادت انساندر .

مشنوی

﴿ جان فشان ای آفتاب معنوی ﴾

﴿ مرجهان کهنه را بنما نوی ﴾

یوزنی برده چه چکدی . « **شرح** » پرمطرب ماضی و مستقبه عائد احوالی متامل
ایکن هوا وهوس و موسیقی مقاماتی اوزرینه چوق شیر سویلر ایدی؛ اما حضرت.
عمر رضی الله تعالی عنہک ارشادندن و تجلیات روحانیه به مظهریتندن صکره دنیایه
متعلق احوالندن فراغت ایله شخص معنویسیله و جهر و حانیسی برده غیب ارقه سنه چکدی.

مشنوی

﴿ پیردامن راز کفت و کوفشانند ﴾

﴿ نیم گفته در دهان ما بماند ﴾

« **تَرْجِمَانُ** » پیر مطرب اتکنی کفت و کودن چکوب سیلکدی . قصه سندن
یازم سوز بزم اغزیمزده قالدی . « **شرح** » پیر مطرب سبیل هدای خداداده
مستغرق عشق صمدانی و همبزم ذوق جاودانی اولدیغنی بلاغت بیانک تصور
فوقنده کی نزهت مقالیه تعریف بیوران حضرت مولانا بر تواضع کاملانه ایله
شمدی بوقصه یه دائر براق سوز قالمش ایسه اوده پیردن دکل بزدن بیان اولنه چق
بیورمسی نه قدر وجد آمیز بر زمزمه تهلیل عارفانه در .

مشنوی

﴿ از پی این عیش و عشرت ساختن ﴾

﴿ صد هزاران جان نباید باختن ﴾

« **تَرْجِمَانُ** » بو عیش و عشرت معنویه بی اعمال ایچون نیجه بیک جانی اویناتق ،
فدا ایتمک لازمدر . « **شرح** » پیر مطربک عیش و ذوقنی بولمق ایچون روحاً نه قدر
فداکار بولمق ، انسانده یوز بیک جان اولمش اواسه انلری کاملاً فدا ایده بیله چک
بر تسلیمیت تامه کوسترمک ایجاب ایدر . بوقسه هر کس قبرستانه چکیلوب فریاد
و فغان صوری ایتمکله پیر مطربک مظهریت حقیقیه سنه واره ماز .

مشنوی

﴿ در شکار پیشه جان باز باش ﴾

﴿ همچو خورشید جهان جان باز باش ﴾

مشنوی

﴿ عقل جزو از گل کویا نیستی ﴾

﴿ کر تقاضا بر تقاضا نیستی ﴾

« تَبَجِّهْ » عقل جزء ، عقل کلدن بحت ایتمز ایدی ؛ اگر تقاضا تقاضا اوزرینه، یعنی لزوم واجبار اولمیدی ! [بویت شریفک مالمی آتیده کی بیت شریفک مالمه اکال اولنمشدر .]

مشنوی

﴿ چون تقاضا بر تقاضی می رسد ﴾

﴿ موج آن دریا بدینجا میرسد ﴾

« تَبَجِّهْ » چونکه تقاضا و لزوم لزوم اوزرینه ایریشیر ؛ او ، دریای- حقیقینک طالغهمسی بوخله ، یعنی بو عالم صوری به واصل اولور . « شَرَحْ » عالم غیبک حالی الفاظ صوریه ایله اکلاشلمیه جق ایسه نه ایچون بحت اولنیور؟ زمینده دوچار تردد اولان برسائل موهومه جواباً بیوریلیورکه : عالم غیبک عین حقیقی الفاظ صوریه ایله اکلاشلماز ایسه ده وجود نورانیسندن خبر ویریه بیلیر . مستعدینک فکر و محبتی او دریای سلامت احتوا به طوغری جذب اولنور . عقل- جزء واسطه سیله عقل کلدن و عالم غیبیدن بحت ایدیشم اختیاری دکل ، حس اولنان تقاضا و تصدیق معنوی اوزرینه دره . بو جواهر غیبیه دن ساحل امکان تعریفه چیقان شهدانه کالات مشوی شریفک لائی روحانیه سی کبی عالم صوری به نورافزای استرشاد اولدیغنی دوشونمک بیت شریفک شرحی ایچون کافیدر .

مشنوی

﴿ چونکه قصه حال پیر آنجار سید ﴾

﴿ پیر و حالش روی در پرده کشید ﴾

« تَبَجِّهْ » نه وقت پیر مطربک قصه حالی بورایه ایریشدی ، پیروانک حالی

ظاهر فوقنده ایدی . بو حالت معنویه بی بن عقلاً بیلهم ! سن بیلیر ایسک سویله !
 « **شرح** » حقایق کبرای صمدانینک طالب و متحریمی اولوق بر ذوق روحانیدر که
 عقل و لسان بشر تعریفنه امکان بوله ماز . سبیل هدایت و معرفتده کی جست و جو
 بو ظاهر جست و جونک غیری بر کیفیت عالیه در که ادراک محدود ایله بیلنمسی
 و الفاظ صوریه ایله سویلنمسی بک کو جدر . متنوی شرحیده : « سن بیلیر ایسک سویله ! »
 دیه خطاب بیورلمسی فضای بی انتهای کمالنک قوه ناطقه بی عجز تام ایچنده براقه حق
 مناظر علویه سی اکلایمق مقصدینه مستنددر .

مشنوی

﴿ حال و قالی ازورای حال و قال ﴾

﴿ غرقه کشته از جمال ذوالجلال ﴾

« **تَبْحِيحُهُ** » بر حال و قال که بو ظاهر حال و قالک و راسنده در ؛ پیرمطرب
 ذوالجلالک جائه غرق اولمشدر . « **شرح** » پیرمطرب جهان روحانیده بر حال
 و قاله مظهر اولمشدر که الفاظ ظاهره و تعبیرات صوریه ایله انک تعریفی محالدر ؛
 یالکز شوقدر سویلنمسی بیلیر که اکامظهر اولان انسان جمال با کمال ذوالجلاله مستغرق
 اوله رق نعمت ابدیه یارر .

مشنوی

﴿ غرقه نی که خلاصی باشدش ﴾

﴿ یا بجز دریا کسی بشنا سمدش ﴾

« **تَبْحِيحُهُ** » اویله بر غرقه دکل که انک بر خلاصی اولسون . یا خود او غرقه نک
 حالنی دریادن غیری بر کیسه بیسون ! « **شرح** » پیرمطرب او مرتبه تجلیات جمالیه
 مستغرق اولمش که اندن چیقمق ، لسان معروف ایله او استغراق عظیمدن خبر ویرمک
 ممکن دکل ایدی . جمال ذوالجلاله مستغرق اولوق نصلدر ؟ دیه ا کلامق ایسته
 بر کیسه یه اکلایمق ایچون بو استغراق معنوی بی عمان آلهیدن غیری بولنان بیله من
 بیورلمشدر .

آینه جهان غیب اولسندن طولانی بی چاره پیر، ماضی و مستقبله عائد مورث. نوم کرام اولان حالت غفلت افزا دن اویاتمش، روخنه دو کولن نور علوی معنویاتدن حصه یاب صفا اولمش و غم و خنده کبی احوال فایه دن کنیدی پاک کورم شد.

مشنوی

﴿ همچو جان بی کریه و بی خنده شد ﴾

﴿ جانش رفت و جان دیگر زنده شد ﴾

« تَبَجَّهْ » روح کبی کریه سز و خنده سز اولدی؛ جانی کیتدی و دیگر روح

ایله دیرلدی. « شَرِّحْ » پیرمطرب اووقته قدر آمال حیوانیه و هوسات نفسانیه

ایله مشغول ایکن حضرت فاروقدن اسرار ربانیه بی ایشیدنجه غم و خنده دن

واز کهرک او آینه تجلیتک عکس انوار الهاماتندن تازه جان بولدی. لوٹ آلود اولان وجود نفسانیدن کچدی.

مشنوی

﴿ حیرتی آمد درونش آن زمان ﴾

﴿ که بیرون شد از زمین و آسمان ﴾

« تَبَجَّهْ » اوزمان پیرمطربک کواکنه برحیرت کلدی که زمین و آسمان دن

دیشاری کتدی. « شَرِّحْ » پیرمطرب اسرار روحانیه بی حس ایتدکن صکره

حکمت و عظمت بی نهایت ربانیه اودرجه حیران اولمش درکه زمین و آسمان دن،

ماسوای اذعان دن خارج برعالم فیضایضک شوق روحانیه سنه طالمشدر.

مشنوی

﴿ جست و جویی ازورای جست جو ﴾

﴿ من نمیدانم تومی دانی بکو ﴾

« تَبَجَّهْ » پیرمطربه بر ارشدیرمق حسی مستولی اولدی که بو جست و جویی

« تَوَجَّهْ » ای سن ! که کچمش خالدن توبه ایتک آر ابورسک ! بوسنتک آر ایدنگ توبه دن نه وقت توبه ایدرسک ؟ « شَرِّحْ » برکیمسه ماضیده ایشلیدیکی احوال دن توبه ایله فیا فی الله اولوق زعمنده بولنورسه بوزعم تائبانه عین انائیت وغفلتدر ؛ اکر توبه ایدیله جک ایسه معین انائیت اولان اولیله بر توبه دن توبه ایتلی ، ماضی واستقبالی ، کندینی اونوتملی ! یالکز جناب واحد مطلق تأمل ایتلیدر . فنا فی الله و بقا بالله عممانی ایچنده عشقه مستغرق اولملیدر .

مشنوی

﴿ گاه بانک زیر را قبله کنی ﴾

﴿ گاه کربیه زار را قبله زنی ﴾

« تَوَجَّهْ » بعضاً « بانک زیری » قبله ایدرسک ! بعضاً زار یلقله اولان اغلامنی اوبرسک ! [مصراع اولده کی « بانک زیر » اصطلاحات موسیقیه دندر . صدای بسته دیر لر . ایکنجی مصراعده « قبله » ضم قاف ایله بوسه ، اوپمک معنا سنه در .] « شَرِّحْ » ای مطرب ! بعضاً موسیقی بی هووا وهوسه دائر احوالی خاطر که کتیروب ذکر وفکر کی انلره اماله ایله حب اللهدن غیری احوال ایله مقید اولورسک ! بعضاً ندامت ایچنده کی کربیه و فریادی باعث سلامت برحالت ظن ایدوب بوسه . محبوبه کبی انی سور ، اوبرسک ! فانی فی الله اوله جق انسان ، ماضی و مستقبلدن ، نفس واملدن کاملاً تخلیه قلب ایدر .

مشنوی

﴿ چونکه فاروق آینه اسرار شد ﴾

﴿ جان پیر از اندرون بیدار شد ﴾

« تَوَجَّهْ » وقتا که حضرت فاروق آینه اسرار اولدی ، پیر مطربک روحی ایچندن او یاندی . « شَرِّحْ » حضرت عمر رضی الله تعالی عنه ذکر ی سبق ایتدیکی یولده بک جوق اسرار روحانیه و حقائق معنویه یاد وایما ایتسندن و پیر مطرب به قارشی

• شرح • بویت شریفک ترجمه سی غایت کوچدر . مع مافیہ معناسی بالادہ بیان و ترجمہ اولدینی کبی اولسی الطاف ربانیہ دن ماملدر . حضرت عمر رضی اللہ عنہ مقام کریه و توبہ دن مرتبہ بقابللہ تعریف و ترغیب ایچون پیرمطر به ، یاخوددیگر استغراق مرتبه سنه وارمق ایسته یین طالبه بیورمشدرکه : کعبه نی زیارت ایتمک ایچون سائر لباسدن عاری اوله درق احرامه کیرمک لازمدز . سنک ابتدا کیدیکک لباس ایله طواف کعبه یه قیامک غیر جائزدر . برده ماضی و مستقبله عائد البسه انائیتی لابس و وهم و سوسه لره ملباس ایکن طواف کعبه توحیده فصل موفق اولورسک ؟ سن لباس . نفسکله دوز و نفسکله مشغول بولنورکن طوافک صحیح اولیوب مرتدک بری کبی دوشمش اولورسک ! صورتنده ده شرح اوله بیلیر .

[اولکی « طوفی » ده کی « یا » نوع ایچوندر . « طوف » ایسه یون کبی شیدن نسج اولنمش قماش معناسنده در . ایکنجی « طوفی » دوزسک دیمکدر . « مرتدی » مکتسی ، کینمش معناسنده درکه ردانک مشتقیدر . اکر « مرتدی » مرتد معناسنه آتیر ایسه نهایتده کی « یا » توحید ایچون اولور . بر مرتدکی دیمکدر . لکن بومقامده طوفی قرینه سیله مکتسی ، ردالی معناسنه آلمق اولادر .]

مشنوی

❖ ای خبرهات از خبرده بی خبر ❖

❖ توبه تواز کناه توبتر ❖

« توبتر » ای خبر لک خبر ویریحیسندن بی خبر اسنک توبه کسنک کناهکدن بتدر . « شرح » بن ماضیده بویه کناه ایشلدم . شویله غفلت ایتم . دیه الله تعالی حضرت تلبینه اخبار و احوال ماضیه کی تذکار ایلمه ده اصرار ایتمک ، کافه خبر لری ویریحی وهر شیئی بیلچی اولان جناب عالم مطلق بیلمه مکدر . بردها کناه ایشلمه مک توبه ایدیشک کناهکدن بتدر ؛ زیرا « توبه ایتم . » تعیرکده استقباله تصرف و اقرار انائیت کبی بر حال مردود واردر . بوا یسه بر حال ردائت اشغال اولدینی آشکاردر .

مشنوی

❖ ای تواز حال گذشته توبه جو ❖

❖ کی کنی توبه ازین توبه بکو ❖

مشنوی

﴿ آتش اندر زن بہر دو تاییکی ﴾

﴿ پر کرہ بائی ازان ہر دو چونی ﴾

« تَرْجِمَہٗ » ایکسٹنہ [ماضی بہ، مستقبلہ شملہ باش توحید اولمق اوزرہ] آتش اور! نہ وقتہ قدر بوقیدایہ طولوب ہر ایکسندن طولای قماش کی اولہ سک! « شَرَحْ » ماضی و مستقبلہ آتش عشق ربانی ایلہ یاق! ماضیدہ بویلہ اولدی، استقبالہ نصل اولہ جقدر؟ کی افکار کدورت نثار قامشدہ کی قیود نامہوار کیدر؛ اونوع قیود قطع مسافات ایچون پای اقدامہ مانعہ در. احوال ماضیدہ دن فریاد ایتدکجہ انایت اقرار ایدرک مشی و حرکتک طریق حقدہ دشوار اولور.

مشنوی

﴿ تا کرہ بانی بود ہماز نیست ﴾

﴿ ہمیشین آن اب و آواز نیست ﴾

« تَرْجِمَہٗ » مادامکہ نی ایلہ برابر دو کولمنمش اولدی. سرداش دکلدرد. اودوداق، اوسسہ ارقداس دکلدرد. « شَرَحْ » خام قامشدہ دو کولمرا اولنجه او قامش قابل نفع و ہمازاب استاد اولہ میہ جفی کی سندہ ماضی و مستقبلہ کی سائر قیود۔ بشریہ بولنجه روح صافی ایلہ مظهر تجلیات جناب کردار اولہ مازسک!

مشنوی

﴿ چون بطوفی خود بطوفی مرتدی ﴾

﴿ چون بخانہ آمدی ہم با خودی ﴾

« تَرْجِمَہٗ » کندی اورتو ولباسی کیمش اولدینک حالدہ کبہ بی نصل طواف ایدہ بیلبرسک؟ نصل اولور؟ توحیدخانہ حقدہ بنہ کندکلہ برابر اولہ سک!

مشنوی

﴿ پس عمر گفتش که این زاری تو ﴾

﴿ هست هم آثار هشیاری تو ﴾

« تَرْجِمَانُ » ایمدی حضرت عمر پیر مطربه دیدی که: بوزار و فریادك سنك عقلیغك آثاریدر. « شَرِّحْ » ای پیر مطرب! بو ندامت و فریاد سنك عقلی اثبات ایدر ایسه ده مقصد اصلی فریاد ایتمك دكل، راه حقه محو وفانی اولمقدر.

مشنوی

﴿ راه فانی کشته راهی دیگرست ﴾

﴿ زانکه هشیار و کناهی دیگرست ﴾

« تَرْجِمَانُ » عشق حق ایله فانی اولمش انسانك یولی بشقه در . او بولده عقل ایله کندینه وجود ویرمك بشقه برکناهدر . « شَرِّحْ » حضرت فاروق- اعظم ، کچمش کناهلرک تاملیه کره ایلمك فنا فی الله دكل، بلکه بر طریق سقیم و عقیمدر؛ زیرا مظهر فنا فی الله اولمش مرد خدا کندینه عائد احوالی تفکر دن ، برادر دیمشدر . ندامت و ناله، واحد مطلق حضرت نرندن غیری کندی کندینی بروجود عد ایتدیره چکی ایچون صورتا نالان، حقیقته نفسنه رام اولمش اولور؛ فنا فی الله مرتبه سنك واصلینی ایچون فریاد و فغان آیریجه برکناهدر .

مشنوی

﴿ هست هشیاری زیاده مضی ﴾

﴿ ماضی و مستقبلت پرده خدا ﴾

« تَرْجِمَانُ » کچمش زمانی خاطره کتیرمك ، آ کق عقلک ایشیدر . ماضی و مستقبل ایسه جناب خدایی کورمکه پرده در . « شَرِّحْ » ماضی و استقبالی دوشونمک ایچون کچمش زمانده کندی احوالی و استقباله آمالی یاد ایتمك اقتضا ایدر . بودوشونجه اثر هشیاری و بالنتیجه اثابت زنجیری ، شرک خفیدر .

« تَرْجَمَهْ » او کیمسه کبی که سکا آلتون صایچی اولنجه سن آنک طرفه
 حصر نظر ایدوب دقت ایدرسک! اوصرده سن کندیکه نظر ایتمزسک! « شَرْح »
 اکر پرده وظلمت انانیت اورته دن قالقارسه جناب وهاب مطلقدن بر آن بیله
 انصراف چشم بصیرت ایتمزسک! بو حقیقی بر مثال مادی ایله آکلا! بر کیمسه
 سکا آلتون صایار ایکن کندی اونودیر واکا ناظر اولورسک! یا عادی اتون
 دکل بلکه هر نعمتک اک اوافق ذره سی بیله دنیانک کافه سیم وزرندن بالاتر
 اولان ارحم الراحمینک حقیقت صمدانیه سنه براز مطاع اولور ایسک جناب وهاب
 صورتن هیچ بروقت منصرف اولمازسک!

مشنوی

﴿ همچونین در کریه و در ناله او ﴾

﴿ می شمردی جرم چندین ساله او ﴾

« تَرْجَمَهْ » اوله جه فریاد ایدرک، آغلایه رق بونجه ییلق جرم و خطاسنی
 صایدی. « شَرْح » پیر مطرب مدت عمر نده ایشدیکی جرم و خطایی و اختیار
 ایلدیکی غفلت عذاب افزایی برر برر خاطرندن کچیرمش، بو میدان امتحان-
 فزاده نصل کری قالدیفنی تأمل ایتمش و مرحمت ربانیه پی هپسندن بیوک کورمشدر.
 بوکا مبنی ابیات آنفده کی حزن انکیز کلمات نادمانه پی ایراد ایتدی و منتظر
 مرحمت جناب رب العباد اولدی.

﴿ کردانیدن عمر رضی الله عنه نظر اورا از مقام کریه که ﴾

﴿ هستیست بمقام استغراق که هستیست ﴾

حضرت عمر رضی الله تعالی عنہک پیر مطربی ارشاداً وارلق مقامی اولان
 کریه ونالهدن محض محویت اولان مرتبه مست واستغراقه طوغری چور رسمی
 بیانده در :

﴿ تَرْجِمَهُ ﴾ « کندیمک دادوعدالتنی بشقه کیمسه دن بولام ؛ مکر او ارحم -

الراحمیندن، که او بکا بدنن دها یقیندر. « شَرْح » پیر مطرب داد و عدل طلبنه
 حقم یوقدر ، زیرا قباحتی کیندم ایشلدم. او ، ارحم الراحمیندن مرحمت ایسترم که
 او بکا بدنن دها قریب و ییچارکانک دعواتی مجیدر دیمشدر. سورة قافک اون یدنجی
 آیت کریمه سنده : ﴿ ونحن اقرب الیه من جبل الورد ﴾ الله تعالی حضر تتری
 بیوررکه : « بز ، انسانه بو یوننده اولان شاخ طمرندن دها قریز . ، سورة -
 بقره نك یوز سکان التنجی آیت کریمه سنده : ﴿ و اذا سئلك عبادى عنى فانى
 قریب اجیب دعوت الداع اذا دعان فلیستجیبولى والیؤمنوا بى اعلمهم یرشدون ﴾
 بیورلمشدر. معنای شریفی : « یا محمد ! نه وقت قوللرم سنی بدنن سؤال ایدرلر
 ایسه کندیلرینه دیکه تحقیقا غایتله قریم ، دعا ایدنک دعوتی اجابت و قبول
 ایدرم . او وقت — که خلوص قلب و اخلاق حمیده ایله — بکا دعا ایلر . ایمدی
 لازمدر که امریمی قبول ایتسونلر و بکا ایمان کتیرسونلر. طوغری یولی بولسونلر. »

مشنوی

﴿ کین منی ازوی رسد دم مرا ﴾

﴿ پس ورا بینم چو این شد کم مرا ﴾

﴿ تَرْجِمَهُ ﴾ « زیرا بنک جناب واجب الوجوددن دم بدم بکا یتشیر ؛ ایمدی بن

او، موجود حقیقی کوررم. چونکه بنلکم فانی اولدی. « شَرْح » شخصیت -
 موهومم و انائیت خیالیهم جناب واجب الوجودک هستی حقیقیسندن دم بدم
 ظهور ایدر ، شوقدرکه بو ظهور بکا برنوع جزا ، زیرا مانع رؤیت حقیقت
 عظمادر ؛ اگر پرده انائیت بصر معنویمن رفع و ازاله اولنور ایسه جناب کبریا نک
 آثار و حکم ربانیه سفی بلا حائل کورر و عالم غیبک اسرارینه مطلع اولورم .

مشنوی

﴿ همچوان کوباتو باشد زر شمر ﴾

﴿ سوی اوداری نه سوی خود نظر ﴾

« **تَرْجَمَه** » یازق که « زیر افکنند خرد » تعبیر اولان مقامک لطافتندن
 مزرعه قلم قورو یوب کوکلم مرده اولدی ! [«تری» لطافت معناسنه در. « زیر
 افکنند خرد » موسیقیده بر مقامک اسمیدر.] « **شَرَح** » کچمش عمرینک فائده.
 سز لکنه ، وظیفه انسانیه-نک عدم اجراسنه سبب اولان مقامات موسیقیه دن ،
 حقیقتده هوا وهوسدن بیر مطرب متحسرانه و مطربانه بر لسان ندامت افشان ایله
 فریاد و جناب حقندن استرحام واستمداد ایتمشدر .

مشنوی

﴿ وای کز آواز این بیست و چهار ﴾

﴿ کاروان بگذشت و بیکه شد نهار ﴾

« **تَرْجَمَه** » حیفاکه بو یکر می درت فرعک آوازه-سندن طولایی کاروان
 کچدی و وقتسز کوندوز اولدی .

مشنوی

﴿ ای خدا فریاد زین فریاد خواه ﴾

﴿ داد خواه می زکس زین داد خواه ﴾

« **تَرْجَمَه** » ای خدای متعال ! بو فریاد طلب ایدیجیدن فریادا بو عدل و داد
 ایستدیجیدن داد و عدل ایسترم ! « **شَرَح** » ، بیر مطربک ندامت مضطربانه سفی
 تصویر ایدن بو ایبات شریفه نفس هوا یولنده ضایع اولان عمره-پشیمان اولانلرک
 مافبت احوالی کوسترر .

مشنوی

﴿ داد خود از کس نیام جز مکر ﴾

﴿ زانکه هست از من بمن نزدیکتر ﴾

مشنوی

❦ خرج کردم عمر خود را دمبدم ❦

❦ در دمبدم جمله را با زیر وبم ❦

« تَرْجَمَه » عمری دمبدم خرج وافنا ایتم ؛ جمله سنی آلقاق ، یوکسک صداده اوقله یوب ضایع ایتم ! « شترج » بعض سازک اینجه تلنه « زیر » ، قباسنه « بم » دیرلر . پیر مطرب مدت عمرینی اینجه وقبا تلار کبی فأنده سنز شیلرده ضایع ایتمدیکنی کمال حزن وندامتله اقرار و نفسنی تکدیر ایتمشدر . بو حزن و پیشیانی بی نادم تائبک صنعتی اولان موسیقی الفاظ و تعبیراتی ایله اداده حضرت مولانانک ابراز بیوردینی حسن تأثیر بیان غشی آور و جداندر .

مشنوی

❦ آه کز بادره و پرده عراق ❦

❦ رفت از یادم دم تلخ فراق ❦

« تَرْجَمَه » آه که یول یاددن و پرده عراقدن طولایی آجی اولان فراقک دمی یاد و خاطرمدن کیتدی ! « شترج » عراق ، مقامات مو - یقیه دن اون ایکی به منقسم مقامدن برینک آدیدر . ره لفظی ، بعض مقام مناسبه استعمال اولنور . مثلاً ره عرب ، ره عجم ، که مقام عرب ، مقام عجم دیمکدر . پیر مطرب نصل اضاعه اوقات ایلدیکنی مطربانه تعبیرات ایله بیان ایدرک عمر عزیزک بهوده ضایع اولسنه تحسیر ایله ای هوس وهوا ! بی اغفال واغوا ایتمک ! حالت نزعی وانندن صکره بدء ایدن عمر اخروی بی و حیات ابدیه بی خاطرمدن چیقاردک . بی بو حال اسف اشماله کتیردک !

مشنوی

❦ وای کز تری زیر افکنند خرد ❦

❦ خشک شد کشت دل من دل ببرد ❦

عقل وجودی او امر و ارادات ربانیه نك اجر اسنه مخصوص بر نعمت و امانت
ایکن صاحبی عکسفی اختیار ایدر ایسه امانتی اسراف و اتلاف ایتمش اولور .
پیر مطرب چنك بدست اوله رق او وقته قدر فائده سزیره عمر بی تلف ایلدیکندن
آلت غفلتی اولان سازه و حقیقته هوا و هوسه : سن قانمی ایچدك ! شمدی به
قدر بنی الطاف السہیہ دن محروم براقدك و بصر بصیرتمه پرده اولدك ! دیمشدر .

مشنوی

﴿ ای خدای باعطا و باوفا ﴾

﴿ رحم کن بر عمر رفته در جفا ﴾

﴿ تَرْجِمَانُ ﴾ ای عطا و وفا صاحبی اولان جناب خدا ! جفا و معصیت ایچنده کجمش
اولان عمر مه مرحمت ایت ! « شَرِّحْ » پیر مطرب ایشلدیکی منہایتدن و اختیار
ایتدیکی غفلت بی حددن مضطرب اولان کوکلنی کاملاً درگاه حقه توجیه ایله معصیت
و جفا ایچنده محو و هبا اولان عمر گذشته سندن طولانی استجاب مرحمت السہیہ
ایچون فریاد استعافا فکارانه و تائبانه قویولمشدر .

مشنوی

﴿ داد حق عمری که هر روزی ازان ﴾

﴿ کس ندانت قیمت آن در جهان ﴾

﴿ تَرْجِمَانُ ﴾ حق تعالی حضرت تبری پیر مطربه بر عمر و یردی که اندن هر
بر کونک قیمتفی جهانده کیمسه بیلمز . « شَرِّحْ » جناب واجب الوجود کمال رحم
وجود ایله مطربك دعاسنی قبول و کندیفی مقبول بر قول ایتدی . بر عمر معنوی
احدان بیوردی که هر کونک قیمتفی هیچ بر انسان فهم و اذعان ایلیه مز . ذهنه
کله بیلیرکه : بونجه اولیاء الله نصل او کونک بهاسنه آشنا دکلدرد ؟ تجلیات ربانیه متنوع
و نهایتسزدر . انسانلر جهت تولدن و اعضای بدنیه دن بری برینه هم حال ایکن
بری دیگرینک نه عقلاً ، نه بدنأ عینی دکلدرد . بونک کبی بوندن بیک قات دهاز یاده
تجلیات ربانیه مختلفدر . بو اختلافی حکمتله فهم ایدن یالکز عارف باللهدر .

مشنوی

﴿ چون بسی بگریست وز حد رفت درد ﴾

﴿ چنك رازد بر زمین و خرد کرد ﴾

« تَرْجَمَةٌ » حتی پیر مطرب يك چوق اغلادی و درد و المی حددن آشدی.

چالغیسنی یره اوروب پارچه پارچه ایتدی . « شَرْحٌ » پیر مطرب حضرت عمر رضی الله تعالی عنه واسطه سیله احسانات و تبشیرات ربانیه نائل اولدقن صکره قلبنده حس ایتدیکی ندامت و عبودیت و لطف و محبت کبی حالات مؤثره دن طولایی چوق اغلامش ، فریادی حددن تجاوز ایتمش ، او زمانه قدر باعث غفاتی اولان چانغی بی یره اوروب پارچه لامشدر .

مشنوی

﴿ کفت ای بوده حجابم از اله ﴾

﴿ ای مرآتو راهزن از شاهراه ﴾

« تَرْجَمَةٌ » [چالغیسنه خطاباً] دیدی : ای اللهم دن بکا پرده اولان چانغی ا

سن بنم طوغری یولدن یولمی اوریحی سک ! « شَرْحٌ » باعث غفاتی اولمش اولان چانغی یره پیر مطرب خطاب و عتاب ایدرک کندنده حس ایتدیکی ندامتی اعلان ایتمشدر . ندامتن الله حق حصه ، ایراث ایلدیکی الم دکل باعث یشمان اولان کیفیت اذن حق ایله نادمی من بعد خطا ایتمه جک برحاله وضع ایتمسیدر .

مشنوی

﴿ ای بخورده خون من هفتاد سال ﴾

﴿ ای ز توروم سیه پیش کمال ﴾

« تَرْجَمَةٌ » ای چانغی ! یتمش سنه بنم قانمی ایچدک ا سنک سبیکدن

کمال صاحبی اولان جناب حقه قارشی یوزم سیاهدر ا « شَرْحٌ » انسانک

اورفته قدر هوا و مادیات ایله مشغول اولمش و عمری هبا ایتمش ایدی. حضرت. عمر سرائر و بشارات روحانیهدن مقدم ، بدی یوز آلتونوی و یردی و خرچ و صرفدن صکره ینه مناسب مقدار آقچه و یره جکندن بخله قاب پیری تلطف بیوردی .

مشنوی

﴿ پیر لرزان کشت چون این راشنید ﴾

﴿ دست می خابید و بر خود می طپید ﴾

« تَبْحِيحًا » پیر بو اراداتی ایشندکدن صکره تتره دی . حجاب و ندامتدن انی چیکنه دی. وجودی اوینایوب کندینی یره اوردی. « شَرْحٌ » پیر مطرب حضرت عمر رضی الله تعالی عنهدن جزا و سیاست بکلر اووقته قدر نقد عمرینی منہیات ایله امرار و اضاعه ایلدیکنی بیلیر ایکن برده کورسون که بر ذات عالیقدر کمال ادبله نزدیکه واروب سلام اللهی تبلیغ و بیان و بونجه آلتونلری و استقبال ایچون انواع مواعدی احسان بیوریور . آرتق شخصنه عاند خوف و دهشتی خاطرندن چیقاروب مرحت و وسیعة الهمیه نک عظمت و قدرتی قلبی احاطه ایتمش ، اووقته قدر عبودیتده قصور ایتدیکندن متولد خجلت و شدت یشمانیدن پارماغنی ایصیروب کندینی یره اورم شدیر .

مشنوی

﴿ بانك میزدکای خدای بی نظیر ﴾

﴿ پس که از شرم آب شد بیچاره پیر ﴾

« تَبْحِيحًا » پیر مطرب باغیردی: ای بی نظیر اولان جناب واجب الوجود! زیاده شرم و حجابندن بیچاره پیر ، صوکبی ایددی . « شَرْحٌ » بر انسان قهر و شدت بکلر ایکن بامکس قصوری عالیجنابانه عفو و احما و فضله اوله رق شده بدل کندینه لطف و احسان ارانه اولنور ایسه محسنه قارشى ارتباط و محبتی حسابسز و پک جدی اولور .

عنهك استعمال بيورديني اسان مرحمت نشان نه قدر الطف ، نه قدر موفس جان اولديني وارسته ايضاح و بيان و برجوق نادان ايجون باعث انتباه فراواندر .

مشنوی

﴿ پيش من بنشين و مهجوري مساز ﴾

﴿ تابكوشت كويم از اقبال راز ﴾

﴿ ترجمه ﴾ بنم حضورمده او طور و او ز اقلاشمه ! اقبال و دولتدن سنك

قولانگكه راز و اسرار سويليم . « شرح » حضرت فاروق رضی الله تعالی عنه

پير مطربك قلبي تعبيرات مرحمتكارانه ايله تالیف و تأنیس ایشم ، كندیسی بیان ایده جکی اسرار معنویه و تبشیرات روحانیه ايله ، زده لمشدر . قوی ضعیفه یتیشیر . طیب مریضه باقار .

مشنوی

﴿ حق سلامت میکندمی پرسدت ﴾

﴿ چونی از رنج و غمان بی حدت ﴾

﴿ ترجمه ﴾ حق تعالی حضرتلری سکا سلام ایدر و سنی صورار ، بی حد

اولان رنج و غملاکدن نصلسك؟ « شرح » مرحمت ربانیه واسع بر عماندركه

ادرا كنده عقل بشر همه حال حیران اولور . الطاف و سرائر خدا البسه فاخره بی وذوات مشهوره بی دكل خلوص قلب و طبع مستقیم اربابی آراز .

مشنوی

﴿ نك قراضه چند ابریشیم بها ﴾

﴿ خرج کن این را و باز اینجا بیا ﴾

﴿ ترجمه ﴾ ایسته بر قاج آلتون پارچه سی ! ابریشم بها نسبتده آزر .

آل ! انلری خرج و صرف ایت ! صکره ینه بورایه کل ! « شرح » پیر مطرب

مشنوی

﴿ چون نظر اندر رخ آن پیر کرد ﴾

﴿ دید او را شرمسار و روی زرد ﴾

« تَرْجَمَةٌ » حضرت عمر وقتا که او، مطربک یوزینه نظر ایتدی. انی اوتامش ویوزینی صارارش کوردی. « شَرَحٌ » پیر مطرب او یانوب قارشینده حضرت عمر کی دهشت انکیز بر مرد خدایی کورونجه کناهلرندن اوتاندی. بوندنصره سیاست شدیده اربابندن اولان جناب فاروقدن انتظار ایلدیکی شداند. هامله دن قورقدینی ایچون یوزی صاپ صاری اولدی.

مشنوی

﴿ پس عمر کفتش مترس ازمن مرم ﴾

﴿ کت بشارتہا زحق آورده ام ﴾

« تَرْجَمَةٌ » پیر مطربک تلاشی کورونجه حضرت عمر دیدی: بندن قورقه، اورکه ابن سکا جناب حقندن زردلر کتیردم. « شَرَحٌ » تلاش و خوف و حزنه گرفتار اولاندی تطییب و قلبیرینی تطیب ایتک انسانیتک العالی وظیفه سی واک بیوک لذتیدر، اما بو حالاتی بحق کلامق و اولداندی طامق ایچون مرحمتلی و حساس بر قلب علوی به مالک اولمق مقتضیدر.

مشنوی

﴿ چند یزدان مدحت خوی تو کرد ﴾

﴿ تا عمر عاشق روی تو کرد ﴾

« تَرْجَمَةٌ » حضرت عمر دیدی: ای پیر مطرب! الله تعالی سنک خویکی او قدر مدح و ثنا ایلدی که عمری (یعنی بنی) سنک یوزیکه عاشق ایتدی. « شَرَحٌ » اختیار و ضعیف بر مطربه قارشی حضرت فاروق رضی الله تعالی

« تَرْجِمَهُ » کلدی و پیرمطربک اولدینی یرده یوزادبله او طوردی . آقسیریق طوتدی . و آنک اوزرینه پیرمطرب او یقودن قالقدی . « شَرْح » حضرت فاروق رضی الله تعالی عنه کبی بزات عالیقدرک سطوت و هیبتدن بتون عالم لرزان و حیران اولور ایکن فرمان الہی جاری اولنجه برفقیر اختیار مطربک یانہ کیتمش و او یقودن او یانسنی بکله مشدر .

مشنوی

﴿ چون عمر را دید ماند اندر شکفت ﴾

﴿ عزم رفتن کرد ولرزیدن گرفت ﴾

« تَرْجِمَهُ » او یاندینی وقت پیرمطرب ، حضرت عمری کوردی ، حیرت و تعجب ایچنده قالدی . کیتمکه عزم و نیت ایلدی ایسه ده بدنی برتره مه طوتدی . [وارسته شرحدر .]

مشنوی

﴿ کفت در باطن خدایا از توداد ﴾

﴿ محتسب بر پیرک چنکی فتاد ﴾

« تَرْجِمَهُ » پیرمطرب ایچندن دیدی : الہی اسندن داد و فریاد ! زیر احتسب ، چنکی پیرکجز اوزرینه دوشدی . « شَرْح » پیرمطرب حق تعالی حضرت تلبینه رجوع ایدوب الہی ! بوکون بن سکا مسافر اولدم ، سندن مرحمت ایسترم ! دیه فریاد ایتمش و مرحمت ربانیه به منتظر بولتمش ایکن برده حضرت عمری کورنجبه حالی شمعی زیاده اشکال و بدغمی لرزان و اضمحلال ایلدک . دیمشدر . پیرمطربک صنعق حسیدله بالطبع مدت عمر نده الک زیاده خوف و اضطرابی محتسب و ضابطلردن حصوله کلش ایدی ، بونک اوزرینه محتسبلرک . امر لک الکیوکنی یاننده کورنجبه حال پر ملال ایچنه دوشمشدر .

﴿ تَبَجَّحْتُمْ ﴾ « یرمطرب نہ وقت نصل مرد خدا اولور ؟ نہ مرغوب و محبوبسک ! ای سرپنهان ، نہ محبوب و مرغوبسک ! [حیداندامی ، نہ محبوب و مرغوبسک ! آفرین معناری نہ کثیر .] ﴿ شَرَّحْ ﴾ حضرت عمر رضی اللہ تعالیٰ عنہ کندی کندینہ : یر انسان اللہ تعالیٰ حضرت تلیزنک بندہ سی اولوق ، صفات جلیلہ و خصائل مقبولہ بہ مالک اولغہ وابستہ در . شمعی کوردیکم یرمطرب کلیاً بو حالک عکسیدر . آہمی ! اسرار . مالانہایہ صمدانیہ ک نہ بیو کدر دیمشدر .

مشنوی

﴿ باردیکر کرد کورستان بکشت ﴾

﴿ همچوان شیرشکاری کرد دشت ﴾

﴿ تَبَجَّحْتُمْ ﴾ « بردفہ دہا قبرستانک اطرافنی طولاشدی . او آوجی ارسلان کبی کہ سحرانک اطرافنی کشت و کذار ایدر . [وارستہ شرحدر .]

مشنوی

﴿ چون یقین کشتش کہ غیر پیر نیست ﴾

﴿ گفت در ظلمت دل روشن بسیست ﴾

﴿ تَبَجَّحْتُمْ ﴾ « او وقت یقین حاصل ایتدی کہ قبرستاندہ یرمطربدن بشقہ انسان یوقدر . [حضرت عمر] دیدی : قارانلق ایچندہ چوق کوکلی بارلاق واردر . ﴿ شَرَّحْ ﴾ حضرت عمر رضی اللہ تعالیٰ عنہ احتیاطہ رعایہ بردفہ دہا قبرستانی یوقلابودہ یرمطربدن بشقہ انسان کورمینجہ قطعاً اکلامشدر کہ هاتف غیب واسطہ سیلہ اللہ تعالیٰ حضرت تلیزنک فرمان بیوردینی بندہ خاص و محترم اول پیر . صاحب الم ایدی ؛ حکمت عاشقانه ایچندہ دیدی : آہمی ! بو عالم صوری بہ کورہ ظلمت عداولنان عالم غیبیدہ نہ حکمتلر ، نہ روشن قلبلر واردر !

مشنوی

﴿ آمد و باصد ادب آنجا نشیست ﴾

﴿ بر عمر عطسه فتادوپیر جست ﴾

« تَرْجِمَهُ » حضرت فاروق قبرستانك اطرافنده دوندى طولاشدى. او، پير
مطربدن غيرى هيج بر آدم كورمدى . [آزاده شرحدر .]

مشنوی

﴿ گفت این نبود دگر باره دوید ﴾

﴿ مانده کشت و غیر آن پیر اونید ﴾

« تَرْجِمَهُ » كندى كندینه دیدی : بنده خاص خدا بودكلدر . بر دفعه دها
طولاشدى او ، پيرمطربدن بشقه كيمسه يي كورمدى . « شَرْح » جناب حَقك بر
بنده خاصى قبرستانده بوله جنى هاتف غيب طرفندن امر و اخبار ايدلديكندن
حضرت عمر رضی الله تعالى عنه تخمین ايدرايدى كه ظاهر و باطنى مظهر سعادت
اولمش رذات عالی همت بولسون ! اما پيرمطربدن بشقه آدم كورمينجه تعجب ايتدى
و حکم ربانيه يي تامله باشلادی .

مشنوی

﴿ گفت حق فرموده مارابنده ایست ﴾

﴿ صافی و شایسته وفرخنده ایست ﴾

« تَرْجِمَهُ » دیدی : حق تعالى حضرت تلى بكابيوردى . بنم ایچون قبرستانده
بربنده واردر ، اوبنده صافی وشایسته وه بارك، ميمتليدر . « شَرْح » حضرت
عمر رضی الله تعالى عنه قبرستانده بولنه حق بنده خاصك اوصافی دوشونوبده
قبرستانده بوپيرمطربدن بشقه بر آدم كورمينجه تعجب زياده لشدی .

مشنوی

﴿ پیر چنكى كى بود خاص خدا ﴾

﴿ حبذا . ای . سرپنهان حبذا ﴾

« **تَنْجِيهٌ** » بوقدر التون سکا ابریشم بها ایچوندر ؛ خرج و صرف ایت ا صکره ینہ بورایہ کل ا « **شَرْحٌ** » هاتف حضرت عمرہ دیمشدرکہ یر مطربہ سکاو یردیکم یدی یوز التون ابریشم بهامی کبی آذر انلری صرف ایت ! ینہ بورایہ کل دیه سویله مشدر ! [ابریشم بها تعیری ، هم التونک جزئیتنه ، هم جانی به مقتضی اولان تله اشارتدر .]

مشنوی

﴿ پس عمر زان هیبت آواز جست ﴾

﴿ تامیان رابهر این خدمت بیست ﴾

« **تَنْجِيهٌ** » حضرت عمر او ، آوازک هیئتندن فیرلادی ، قالدی . بلی بو خدمت ایچون باغلادی . « **شَرْحٌ** » حضرت فاروق رضی الله تعالی عنه اویقوده بو صدای هیبت انجایی ایشتدیکنی متعاقب عاجلاً قالقوب بیت المالدن یدی یوز آلتونی آلمش وقبرستانه کیدوب اوراده بولنان بنده خاص ومحترمی تلطیف ایتمکه فکرینی حصر ایتمشدر .

مشنوی

﴿ سوی کورستان عمر بنهاد رو ﴾

﴿ در بغل همیان دوان در جست وجو ﴾

« **تَنْجِيهٌ** » حضرت عمر قبرستان طرفنه متوجه اولدی ، التون کیسه سی قولتوغنده اولدینی حالده بنده خاصی آرایه رق کندی . [وارسته شرحده .]

مشنوی

﴿ کرد کورستان دوانه شد بسی ﴾

﴿ غیر آن پیر اوندید آنجا کسی ﴾

مشنوی

﴿ بنده داریم خاص و محترم ﴾

﴿ سوی کورستان تورنجه کن قدم ﴾

« تَبَجَّيْهُرُ » خاص و محترم بر بنده طوتارم . ایانگه زحمت و یروب قبرستان طرفنه کیت ! « شَرْحُ » رضای باری نی استحصالی چون کمال خلوص بال ایله عبودیت حقیقیه به رجوع ایدن عبد ، ولو پیر مطرب کبی سنه لرحه مالایینی شیر ایله امرار اوقات ایتمش اولسون . ینه مرحمت خدا آنی خاص واءاعلا ایدر .

مشنوی

﴿ ای عمر برچه زیت المال عام ﴾

﴿ هفت صد دینار بر کف نه تمام ﴾

« تَبَجَّيْهُرُ » ای عمر ، او یقودن صیجرا ! قالق ! بیت المال عام دیندی یوز التونی تمام اوله رق آوو جکه قوا !
[وارسته شرحدر .]

مشنوی

﴿ پیش او بُر کای تومارا اختیار ﴾

﴿ این قدر بستان کنون معذوردار ﴾

« تَبَجَّيْهُرُ » التونی او ، بنده نک او کنه کوتور ! دی که بزم مقبول مسک ! بو قدر التونی شمذیلک آل ! معذورتوت ! « شَرْحُ » دریای مرحمت ربانیه جوششه کلنجه هم لائی معنویه ، هم اسباب مادیه بخش ایدر . او ، انسان مسعود در که . عمان عشق خداده غریق اولغه چالیشیر و رضای حق ! استحصاله چاره یاب اولور .

مشنوی

﴿ این قدر زربهر ابریشم بها ﴾

﴿ خرج کن چون خرج شد اینجایا ﴾

﴿ بقیه قصه مطرب و پیغام رسانیدن با او ﴾

مطرب قصه سنک بقیه سی واکا خبر ایری شمی بیاننده در :

مشنوی

﴿ باز کرد حال مطرب کوش دار ﴾

﴿ زانکه عاجز گشت مطرب ز انتظار ﴾

« تَرْجِمَه » تکرار مطرب حکایه سنه رجوع ایت ! قولاق طوت ! زیرا

مطرب قبر ستانده انتظار دن عاجز قالدی . « شَرْح » حضرت مولانا مستمع و قاری مشنوی اولانله خطاب ایله امداد روحانی و چاره جسمانی انتظار ندن عاجز قالان مطرب حکایه سنه دونه ! چونکه مطرب انتظار ده در ؛ بیوره رق اظهار ظرافت و معالی آشنایی بیور مشلردر .

مشنوی

﴿ بانک آمد مر عمر را کای عمر ﴾

﴿ بنده مارا ز حاجت باز خر ﴾

« تَرْجِمَه » هاتف غیبدن حضرت عمره برندا کلدی ، که ای عمر ! بزم

بنده منزی حاجت دن تکرار صاتون آل ! « شَرْح » بیر مطربک کوستردیکی تسلیمیت و حسن ایلدیکی ندامت اوزرینه بر مرتبه معنویه قازانمش و بنده خاص خدا اولمشدر . هاتف غیب واسطه سیله کلن امر رباییده مطربک بولدینی موقع تصریح اولنمش ایسه ده بنده دن مقصد ، مطرب اولدینی تصریح اولنما مشدر که حضرت فاروق آنی صکره بیلسونده حکم صمدانییه دها زیاده متحیر قالسون !

و محمد مصطفیٰ حق یغیر اولدیفنی اقرار و اظهار ایلدکاری حالده ینه ابو جهل لعین
بو معجزه بی سحره اسناد ایله اظهار جهل و کین ایلدی .

مشنوی

- ﴿ چون شنید از سنگها بوجهل این ﴾
- ﴿ زد زخمش آن سنگهارا بر زمین ﴾

« **تَرْجِمَانُهُ** » وقتا که طاشلردن بوشهادتی ابو جهل ایشتدی . غضبندن او طاشلاری
بره اوردی . « **شَرْحُ** » بر انسانک انکار و عنادی و کین و فسادی نه درجه له قدر
واره بیله جکنک اکلادلسی کوچدر . بیک حکمتلر کورسه ، نهایتسز حقایق
ایشته قابلیت اولدقدن صکره کورمن . ایشتمز . سورة حجرک اون دردنجی آیت
کریمه منده : (وَلَوْ قَتَلْنَا عَلَيْهِمُ أَبَاءَهُمُ السَّمَاءُ فَطَلَّوْا فِيهِ يَعْزُبُونَ لِقَالِوَا إِنَّمَا سَعَتُ
أَبْصَارُنَا بَلْ نَحْنُ قَوْمٌ مَّسْحُورُونَ) بیورلشددر . معنای شریفی : « وا کرمنکر
و معاندلر اوزرینه کوکدن برقیو آچسهق و آنلر او قیودن یوقاری چیقه حق اولسه لر
و عجایی کورسه لر دیه جکلرایدی که ابصارمن سر سملندی ، بلکه بزسحر اولمشنز . »

مشنوی

- ﴿ کفت نبود مثل توساحر دکر ﴾
- ﴿ ساحرانرا سرتویی و تاج سر ﴾

« **تَرْجِمَانُهُ** » [ابو جهل کمال کفر ایله فخر عالم علیه الصلوة والسلام افندمن
حضرتلرینه] دیدی : سنک کبی بشقه بر ساحرمامر اولماز ؛ سن ساحرلرک رئیس
و باشنک تاجی سک !

مشنوی

- ﴿ خاک برفرقش که بود کور و لعین ﴾
- ﴿ چشم او ابلیس آمد خاک بین ﴾

« **تَرْجِمَانُهُ** » ابو جهلک باشی اوزرینه طو پراق صاچیلسون که کور و لعین ایدی .
کوزی طو پراق کورن شیطان کلدی . [معنای آچیدر .]

نه اولدیفی بن می سویلیهیم؟ یا خود آنلری سویلسونلر؟ بزحق و مستقیمز. «شرح»
ابوجهل عنیدک سؤالی اوزرینه رسول مجتبا علیه افضل التحایا اقدمزک جواب
قدسیلر ندهکی «آنلری سویلسونلر؟» تمیری جمع ایله ایراد و اوافق طاشلر ایهام
بیورلمش ایسه ده ابوجهل عنوده، انکار و غفلته اصرار ایتمشدر.

مشنوی

﴿ کفت بوجهل این دوم نادر ترست ﴾

﴿ کفت حق اری ازان قادر ترست ﴾

«تَبَجَّهْرُ» ابوجهل دیدی : ایکنجی صورت، یعنی المده کیلرک سوز سویلمسی
غایت نادر، غیر ممکندر؛ فخر عالم علیه الصلوة والسلام بیوردیلر : حق بوندن
دها قادردر. «شرح» قدرت ربانیه بی نهیاه اولدیفی یالکز اهل کمال و اصحاب عرفانه
معلوم و عیاندر. منکران و جهلا او حقائق فهم و ادراک ایده مز.

مشنوی

﴿ ازمیان مشت اوهر پاره سنک ﴾

﴿ در شهادت کفتن آمد بی درنک ﴾

«تَبَجَّهْرُ» ابوجهلک آووجندهکی هر طاش بار چه سی تأمل و توقف ایتکمزین
شهادت ایدرک سوزه کلدی. [آئیدهکی بیت شریف کمال و توضیح مأل بیور مشدره.]

مشنوی

﴿ لاله کفت و الاله کفت ﴾

﴿ کوهر احمد رسول الله سفت ﴾

«تَبَجَّهْرُ» ابوجهلک آووجندهکی طاشلر (لاله) دیدی . و (الاله)
دیدی . احمد رسول الله اقرار کوهر بی دلدی . «شرح» آووجنده ایلان طاشلر (لاله الاله)

﴿ اظهار معجزه پیغمبر علیه السلام بسخن آمدن سنک ریزه ﴾

﴿ در دست ابو جهل و کواهی دادن بر حقیقت محمد علیه السلام ﴾

پیغمبر من محمد مصطفی علیه افضل التحایا افندمن حضرتلر سنک اظهار معجزه
ایتمه سنک بیاننده درکه : ابو جهلک النده کی طاش بار چهلری سوزه کلکله حقیقت-
محمدیه به شهادت ای تدیلر .

مشنوی

﴿ سنکها اندر کف ابو جهل بود ﴾

﴿ کفت ای احمد بکو این چیست زود ﴾

« تَبَجَّهْهُ » ابو جهلک آو وجدنه طاشلر وارایدی . دیدی : یا احمد ! آو وجهک
ایچنده کی ندر ؟ چابک سویله !

مشنوی

﴿ کر رسولی چیست در مشتم نهان ﴾

﴿ کر خبرداری زراز آسمان ﴾

« تَبَجَّهْهُ » یا احمد ! اکر رسول الله ایسک آو وجدنه کیزی اولان ندر ؟
آسمانک ، عالم علویاتک سرورازندن خبردار ایسک بونی خبرور !
[آزاده شرحدره]

مشنوی

﴿ کفت چون خواهی بکویم کان چه است ﴾

﴿ تابکویند آنکه ما حقیقیم و راست ﴾

« تَبَجَّهْهُ » [حضرت پیغمبر افندمن] بیوردی : فصل ایسترسک ؟ النده کی

« تَبْحِيحًا » منكر لكال وایاغی جماددر. وانك جانی هر نه دیرایسه هر ایکیسی اول جانك فرمانندهدر. « شَرَحٌ » بی ارادت اولان ال وایاق جمادادن عداولنور. جان نه امر ایدر ایسه انی قبون و اجرا ایدر . بو حال میدانده ایکن منكر دوشونمز که اعضای بدنیه سنه جاری اولان امر و مشیت زهدن ظهور ایدیور. اکر انسان و سایر حیوان بلاروح صرف اعضادن عبارت اولمش اولسه اقتضا ایدر ایدی که اطبا بدنی تشکیل ایدن اعضادم واعصابی تدارك ایدوب یکیدن برانسان اعمال وانشا ایده بیلسونلر ! یاخود وجود میتك باعث موتی اولان عضوی اصلاح و تجدید ایله احیایه قدرت اوله بیلسون ! بو ممکن اولیور. انسان ، حیوان یا لکوز جسمدن عبارت دکلددر. روحك تصرفدن قور تولان بدن لاشه و بی فائده قالیر. قدرت ربانیه کافه کائناتده آشکار و انسانلرک وجودندهده بیدار ایکن منكران حکم ونعم ربانیه قارشی اظهار کفران ایدرک ال وایاق حکمنده روحسز برعضو-جمادنا حالی آلیور .

مشنوی

﴿ باز بان کرچه که تهمت می نهند ﴾

﴿ دست و پاهاشان گواهی میدهند ﴾

« تَبْحِيحًا » کرچه منکرلر ، دیلر ایله تسبیح اشباح ایچون تهمت وضع ایدرلر ایسهده ، ال وایاقلری الله تعالی حضرت تیرینک الوهیتنه وقوه روحانیه نك تأثیراته لسان حال ایله شهادت ایدر . « شَرَحٌ » منكران ایستدکاری قدر انکار واصرار ایسون ! کمال صنع ایله خلق اولمش وهر بار روحك امرینه تابع بولمش اولان ال وایاقلری قدرت ربانیه بی وروحك تأثیراتی لسان حال ایله دنیاده اقرار ایدر. آخرتده ماجراری آشکار ایده جکدر . سورة (یس) ک الشمس دردنچی آیت کریمه سنده (الیوم نختم علی افواههم وتکلمنا ایدیهم وتشهدارجلهم بما کانوا یکسبون) بیورلمشدرکه معنای شریفی : « بوکون (یوم بعثده) بحرملرک اغزلیری اوزرینه مهر اوروروز. والری بزمله-ویلشیر وایاقلری شهادت ایدر. اوشی ایله که دنیاده کسب ایدرلر .»

ساخته اوله رق التون وکوش سوروب نام پادشاهی بی علاوه ایلدکاری کی منافقینده طینتلرنده مرکوز اولان خبائتی بعض عبارات سه طلیحه ایله اخفا و یوم قیامته ، حتی چوق دفعه دنیاده شخصلرینی رسوا ایدرلر .

مشنوی

﴿ ظاهر الفاضلان توحید شرع ﴾

﴿ باطن آن همچو دزنان تخم صرع ﴾

« ترجمه » بومنافقینک ظاهراً لفظلری توحیدشرعه مبیدر . باطنلری ایسه

اکمک ایچنده تخم صرع یعنی دلیده تخمی کبیدر . « شرح » اکثر منافقلرک ظاهری توحید اوزرینه شرع شریفه مطابق ایسهده باطنلری انکار و عناد و فساد ایله طولمشدر . ظاهر حاللری اکمک بکزرسه . ایچی دلیده تخمی کی مضرت ویرره .

مشنوی

﴿ فلسفی رازهره نی تادم زند ﴾

﴿ دم زنددین حقش برهم زند ﴾

« ترجمه » فیلسوفک طاقت و قدرتی بوقدرکه انکارندن آشکاردم اورسون .

لاقردی سویلسون ! زیرا اهل دین انی التاوست ایدر . « شرح » بو محله فلسفی تعیرندن مقصد ، روحانیق وهرشیی دلائل عقلیه ایله حل ایتمک ذهنأقرار ویرن طاقته منکراندر ، اوشرذمه خبیته بونجه مکونات منتظمه نک خالقنی اونوتوب کندیلرینی شراب غفلت و شهوتله بیوش ایدرلر . قرون ماضیهده منکران انکارلرینی آشکار واعلان ایتمش اولسهلر اهل ایمان انلری پریشان ویدرمان ایدر ایدی .

مشنوی

﴿ دست و پای او جماد و جان او ﴾

﴿ هرچه گوید آن دودر فرمان او ﴾

الردن الموقر و اصحاب نعمتی محروم براقق فکر و حسد بیلہ متجاسر جنایت و گرفتار۔
فلاکت اولور .

مشنوی

﴿ ہم زیم معجزات انبیا ﴾

﴿ سرکشیدہ منکران زیر کیا ﴾

﴿ تَرْجِمَانُ ﴾ پیغمبر بر لکھ معجزہ لری خو قندن منکر لراوت التہ باش چکہ شلدرہ .

﴿ شَرْح ﴾ انبیا ذیشانک معجزاتی میدانده و منکران عناد و اصراده اولد قلرندن
مرسلین حضر اتندن حیوانات کبی اوزا قدر .

مشنوی

﴿ تابناموس مسلمانی زبند ﴾

﴿ در تسلس ناندانی کہ کیند ﴾

﴿ تَرْجِمَانُ ﴾ حتی مسلمانان ناموس بیلہ دیر یلوب دین حجابی التہده یاشایه لر! کذب

وریالرنده بونلر کیملر اولدیفنی بیلہ میه سک! ﴿ شَرْح ﴾ منکر و منافق اولانلر انبیا
ذیشانک معجزات باهر اتندن کیزلیرلر . معجزاته ذاتاً تحمل ایده میه جکلری
حسبیلہ اختفای اختیار فقط مسلمانلر کبی ناموس و اعتبار یله یاشامق ایچون انکار
و نفاق لری ده منافقانه اضاہار ایدرک شخصلری دارینده گرفتار خسران و دوچار ذلت
وزیان ایلرلر .

مشنوی

﴿ همچو قلابان بر آن نقد تباہ ﴾

﴿ تفرہ می مانند و نام پادشاه ﴾

﴿ تَرْجِمَانُ ﴾ بونلر، اولق بزنلر کیدر کہ محو اولان پاره اوزرینه کوش سوررلر .

و پادشاہک نامی اوررلر . ﴿ شَرْح ﴾ قلبزنلر قیمت حقیقیہ سی اولمیان عادی شیلرہ

تأثيرات روحانيه احوال خارقه يني قبول و تصديق ايتديرر . او قبول ، الى آخر الدوران
ایمانه استمدادی اولانلره انتقال و جریان ایدر . شمعی اهل ایمان باقی اولان قرآن
عظیم الشان بے مجزہ باہرہ سندن غیري معجزات کور مدکری حلاله استمدادری
حسیله روحانیته تمامها ایمان ایتشدر . اعجاز قرآن ، مادام الدوران هادی سبیل ایماندر .

مشنوی

﴿ این طریق بکر نا معقول بین ﴾

﴿ دردی هر مقبلی مقبول بین ﴾

« تَبٰیجِيْهُمُ » خفی اولان بو طریق روحانی عقل ظاهره مخالف کور! انی
هر مقبل قلبنده مقبول کور! « شَرِّحْ » غیبه منسوب اولان طریق
روحانی ، عقل فوقنده در . عالم غیبه ایمان باعث سلامت دو جهاندر . روحانی
قرآن عظیم الشانده و مردان خدائک تبلیغات معنویه سنده ارامیدر .

مشنوی

﴿ این چنان کز بیم آدم دیو و دد ﴾

﴿ در جزایر درر میدند از حسد ﴾

« تَبٰیجِيْهُمُ » بونک کی انسانک قور قوسندن شیطان و یرتیجی حیوان اور کدیلر .
حسدن اطهره فرار ایتدیلر . « شَرِّحْ » مشهوردر که شیطان ، یرتیجی
حیواندن بشقه بوصفترده انسانده اوله بیلیر . سورة ناسده بیوریلور که :
(قل اعوذ برب الناس ملك الناس اله الناس) یا محمد! سویله الله تعالی به صغینیرم که
انسانلرک ملک و سلطانی و انسانلرک الله وه . بودیدر . « (من شر الوسواس الخناس)
« وسوسه ایدیجی شیطان خناسک شرنندن » (خناس و وسوسه ایدوب صکره سکون
بمدینه کن شیطانه دیرلر .) (الذی یوسوس فی صدور الناس) « شول شیطان .
خناس ، که انسانلرک صدورنده وسوسه ایدر . » (من الجنة والناس) « اوشیطان .
خناس هم جندن ، هم انساندندر . ایدمی شیطان یالکز جندن دکل انساندنده اولور .
قطاع طریق ، قائل کی نفوس خبیثه سائرلرده کوردکری نعمتله حسد ایدوب

مشنوی

﴿ کر نه نامعقول بودی این مزه ﴾

﴿ کی بدی حاجت بچندین معجزه ﴾

« تَرْجِمَانُ » بولدت دین و طریقت اگر عقله مخالف کلامش اولسه بدی . انبیای ذیشانک بونجه معجزاتنه نه وقت حاجت قالیر ایدی ؟ « شَرْح » لذاند . اسرار روحانیسه دلائل و تجاربه مستند اولان عقل محدودک مطلع اوله جنی حالاتدن دکلدیر . جناب قادر مطلق ، انبیای ذیشانی اعزاز و معجزات کثیره اظهارینه قدرتیاب ایدرک دین مبینی اتمام ایتدی . عقلک هوسات نفسانییه . مصروف اولان ادراکاتی خارجنده بر جهان معنوی کالات و علویات اولدینی بوجه ایله ده ثابت اولورکه اگر عقل بشرک استدالات و استدراکات محدوده سی . احاطه معنویاته قادر اولسه ایدی بالمله انبیای مبعوثی بلا مخالفت هر کسک قبول ایتسی لازم کلیردی . حال بوکه حین بمشده کوریلان مخالفت ، عقل هواداره مطابق اولیان بر مشروعت روحانیه نک عکس حقیقتیدر .

مشنوی

﴿ هر چه معقولست عقلش می خورد ﴾

﴿ بی یسان معجزه بی جزر و مسد ﴾

« تَرْجِمَانُ » نه که معقول ایه عقل قبول ایدر . بیانسه ، معجزه سه ، بر طرفه چکوب بوزمکسزین ... [یعنی معقول عد اولسان برشیی عقل محدود ، بیان و معجزه یه ، شویله بویله تعریف و توصیفه حاجت اولمقسزین قبول ایدر .] « شَرْح » قیشین صغوق ، یازین صیجاق اوله جغنی هر عقل قبول ایدر . قیش موسمی برودت و صیفده حرارت اولور دیه انسانلری ایناندرمق ایچون اتعایات و تبلیغاته حاجت یوقدر . لکن انسان وفات ایتدکن صکره نعم و مجازات اخروییه بی بیلدیرمک و ایناندرمق ایچون تبلیغات و اظهار معجزات ایتمک لابدر .

قارشی دلائل عقلیہ پر مراجعت و او دلائلہ استناداً حرکت ایتدیکندن او جهان
اعلادن جدا و دنیاہ پر بالطبع گرفتار آیب و اذا اولدی ؛ امور روحانیہ پر متعاق
اولان کیفیاتہ او امر جلیلہ قرآنیہ پر توفیق حرکت ایتدیکندر .

مشنوی

﴿ معجز موسی و احمد زانکر ﴾

﴿ چون عصا شد مار و استین باخبر ﴾

« تَرْجِمَانُهُ » حضرت موسی و فخر عالم علیہما الصلوٰۃ والسلام افندیلمزك
معجزه سنہ نظرایت ! عصا نصل از درها و ستون نصل خبردار اولدی ؛ « شَرْحُ »
انبیای ذیشانك معجزات باہر آتہ ایمانق اهل ایمانہ لابدرہ . موسی علیہ السلامك
عصا سنك از درها و ستونك ہجر و فراق حضرت فخر عالمدن طولای تاثیر نمای
بكا اولسی کی احوال حقیقیہ بی استدالات عقایہ پر تدقیق دن زیادہ حقایق معنویہ پر
عرض اطمینان ایلہ آکلامیلدر .

مشنوی

﴿ از عصاماری و از ستین چین ﴾

﴿ پنج نوبت می زنند از بہر دین ﴾

« تَرْجِمَانُهُ » عصادن براز درها و ستوندن نالہ پیدا اولدی ؛ دین ایچون بش
دفعہ نوبت اورر لر . « شَرْحُ » موسی علیہ السلامك عصا سی از درها و ستون
حنانہ نالہ زن و بقائما اولدی . فرعون کی مستکبر لرك افکار باطلہ سی احکام جلیلہ
قرآنیہ مانند از در محو ایدر ، اهل ایمان مثال ستون حنانہ اولان منارہ لر دن
اوقات خمسہ دہ آزان محمدی صدای سعادت اتما سی ایشیدوب صاحب ایقان اولور .
ہان بتون عالمہ ہر کون بش دفعہ دین مبینك اعلان فیض توحیدی معجزہ سی
ستونك نالہ سندن دہا بیوک بر معجزہ باہرہ اولدیغنی ستوندن برشی اکلامیان
کیمسہ پر واضحاً کوسترر .

« تَبِخَّطِرْ » حق تعالی حضرتلری او عصای ایلری کلمک ایچون سزه وردی .
 سز ایسه غضب و عناد ایله عصای ویره نك اوزرینه آتمق ایستدیکز ! « شَرَحْ »
 بو عقل جزئی ، ترقیات و قطع مسافات ایچون احسان خدا اولدیفی حالده بو امانتی
 سوء استعمال ایتک کفران نعمت و داعی نکبتدر . استنادگاه اهل دین و متکای
 اصحاب یقین اولمق ایجاب ایدن او عصای استدلال ایله انبیا و اولیای عظامه اورمق
 نه بیوک خسران و حماقتدر .

مشنوی

﴿ حلقة کوران بچه کار اندید ﴾

﴿ دیده بانرا درمیانه آورید ﴾

« تَبِخَّطِرْ » ای کورلر حلقه سی ! نه ایش ایچنده بوانبورسکیز ؟ اره کزه
 کوزلری کورن بر صاحب بصیرت کتیریکز ! « شَرَحْ » ای اعمای معنوی !
 بو قیاسات و ادله موهومه بی نه ایچون استعمال و کندیکزی پامال ایدبورسکیز ؟
 آرزومند سعادت و هدایت ایسه کز بر اهل بصیرتی اورته کزه کتیریکزده همت
 و ارشادی ایله واصل سعادت اولکیز !

مشنوی

﴿ دامن او کیر کو دارد عصا ﴾

﴿ درنکر کادم جهادید از عصا ﴾

« تَبِخَّطِرْ » او ، عصای عقل و استدلالی و یرن جناب حنک دامن عنایتی
 طوت ! وردی ، حضرت آدمک عصادن نه لر کوردیکنی ، نه لر چکدیکنی کور !
 « شَرَحْ » احکام قرآنیه و مشروعینی قبول و اجرا ایله قیاسات و دلایل عقلیه دن
 فارغ اول ! حضرت آدم کی بر نبی ذیشانک جنتده ایکن جناب خدا بی بوشجردن
 نهی بیورمش ایسه نهی تحریمی در ؟ یوقسه تزییه میدر ؟ دیه امر صریحه

« تَرْجِمَهُ » ا ك ر الله تعالى حضرت تبری سزه افضل رحمت ایلمامش اولیدی ،
سزك چوب استدلالكز قریلیرایدی . [مقاسی واضحدر .]

مثنوی

﴿ این عصاچه بود قیاسات و دلیل ﴾

﴿ آن عصا که دادشان بینا جلیل ﴾

« تَرْجِمَهُ » بو ، عصانه اولیور ؟ قیاسات و دلیلدرکه : او عصایی بینا و جلیل
اولان الله تعالى حضرت تبری و یردی « شَرَحْ » عصادن مقصد قیاسات عقلیه و دلائل
ذهنیه در ، که روحانیتدن محروم ایسهده طریق حقی بولوق اززو ایدنلر
وقر آن عظیم الشانك احکام جلیله سنی لایقوله اکلاویه میوب بر مرشد کامله ده مراجعت
ایتمامش اولانلر بالضروره قیاساب و دلائل عقلیه به مراجعته مجبوردرلر .
دلائل اولان بو عقل ظاهری ده بخشن واحسان ایدنینه جناب خدا اولدینی بدیهیدر .
شوقدرکه روحانیته کوره عقلک قوت ونوری جزئی وغیر صافیدر .

مثنوی

﴿ چون عصاد آت جنک و نفیر ﴾

﴿ آن عصارا خورد بشکن ای ضریر ﴾

« تَرْجِمَهُ » وقتا که عصاد جنک و عوغایه آت اولدی ، ای اعما ! اول عصایی
قروب پارچه له ! اقاایت ا « شَرَحْ » قیاسات و دلائل عقلیه بی قطع مسافات ایتمک
و طریق حقی بولوق ایچون جناب خدا سکا اعطا ایتمش ایکن ، سن او عصایی قطع
مسافات ایچون دکل ، وسیله حرب وجدال وسوء استعمال ایلرایسک سکا
وهمجنسکه باعث مضرت اولور . یعنی عقلی ارادات قرآنیه نك واحکام شرعیه نك
خارجنده استعمالدن اجتناب و تحاشی ایت !

مثنوی

﴿ او عصا نان داد تاپیش آمدید ﴾

﴿ آن عصا ازخشم هم بروی زنید ﴾

مشنوی

﴿ کر نه بینایان بدنوی و شهان ﴾

﴿ جمله کوران مرده اندی در جهان ﴾

« تَبَجَّيْمُهُ » اکر کورنر و شاهلر اولسه ایدی، کورلرک هپسی جهانده اولمش اولور ایدی « شَرَحْ » اکر روشن دل اولان انیا و اولیا دنیا به کلامش اولسه اصحاب استدلال ضال و خیول خیالات آلتنده کلیاً پامال اولور ایدی. بو ابیات- شریفه دن اکلاشیلورکه : کر چه مقلدین و مستدلین درجات علیه روحانیه به قدم باصمامش و کورلر مثابه سنده بولمشلر ایهده ایچلرندن طریق حقی بولاق نیت خالصه سنه مستند اولانلر اهل عرفان مشعله هدایت اولور . نتمک اصحاب خیرات کورلره آجیبوب صدقه و زکاة و یررلر .

مشنوی

﴿ نی زکوران کشت آیدنی درود ﴾

﴿ نی عمارت نی تجارتها و سود ﴾

« تَبَجَّيْمُهُ » کورلرک النندن اکمک، بیچمک کلز . بناری عمارت ایده مز، تجارتلر و فائده حاصل اولماز . « شَرَحْ » زراعت ، عمارت ، نفع و تجارت کورلرک النندن کلدیکنندن بنی بشرک ، اسباب تعیشنی میدانه کتیره چک اهل بصیرت اولسه اعمالر مضمحل اولور ایدی . ایشته مقلد اولانلرک فیکری ، طریق حق اوزره مشی ایتمک مقصدینه مبتنی اولدیفنی حالد اصحاب بقینک همت و معاونتی بونلره مهما امکان جاری و سعادتلرینه بادی اولور . شوقدرکه اهل استدلال حدلری نسبتنده استفاده ایدوب بشقلره چاره ساز اوله ماز . هیچ اعمال اولان کیمسه، کحال ورهنا اوله بیلیرمی؟

مشنوی

﴿ کر نکردی رحمت افضالشان ﴾

﴿ در شکستی چوب استدلالشان ﴾

« تَبَجَّهْرُ » کور اولانك ایغی عصا اولور . عصا که طاش پارچهلری اوزرینه باشی اشاغی دوشمسون ! « شَرَحْ » علم روحانیقی کورمه‌ین ، یاخود اکامنسوب ارباب همته انتساب ایتمه‌مش اولان اعمای معنوی غافل اولور . استدلالی عصای-چوینن ایسه بی‌تمکین اولدیغندن اوفاق برمانعه سیر ، کندینی دوشورر . بر باد و مجروح الفواد ایدر .

مشنوی

﴿ آن سواری کوسپه را شد ظفر ﴾

﴿ اهل دین را کیست سلطان بصر ﴾

« تَبَجَّهْرُ » اول سوارکه اهل دین اولان عسکره ظهیروباعت ظفر اولدی ، کیمدر؟ دیر ایسک صاحب بصر اولان ذاتدر . « شَرَحْ » سلطان بصردن مرام : سلطان الانبیا محمد مصطفی علیه افضل النحایا افندمن حضر تلریدرکه کرک صوری محاربه‌ده ، کرک قلبی اولان جهاد اکبرده اهل ایمانه معین و سپاه نصرت اکتناه - دینه ظفر بخش اولان باعث تمکیندر . عاقل و محب حقیقت و متحریر؛ طریقت ایسک فخرکائتانه تابع اول !

مشنوی

﴿ باعصا کوران کرره دیده اند ﴾

﴿ درپناه خلق روشن دیده اند ﴾

« تَبَجَّهْرُ » کورلر کرچه عصا ایله یول کورمشلردر . مقصوده ایرمشلردر - انجق خلقک معاونتنده بولنان روشن کورنلردر . « شَرَحْ » کورلر عصا لاله یولی بولورلر ایسه‌ده حقیقته کورنلرک هم‌تیله یورلر ؛ کورنلر اولماش اولیدی کورلر ایچون عصا ، یول ، ساثر مالزمه بولتماز ایدی . تقلید و استدلال‌ده مانند عصادر . هر حالده اهل بصیرت بر صاحب عرفانه احتیاج واردر .

اولانك هپسى باش اشاغى يوارلانير . « **شرح** » دين ميديك اساسلرني بحق تحقيق ايتماش والهام وسراثر روحانيه يه واقف اولماش اهل استدلالك عقللرينه شيطان قوتلى بروسوسه القا ايدنجه انلري زبون ايدر . قرآن عظيم الشانك ارادات . جليله سندن وشريعت مطهره نك وضع ايلديكي احكام عليه سندن اصلا آيرلاملى وحل شبهات ايچون برمرشد كامله انتداب ومراجعت ايتلى !

مشنوی

﴿ پای استدلالیان چوین بود ﴾

﴿ پای چوین سخت بی تمکین بود ﴾

« **ترجمه** » ، تقلید واستدلاله استناد ایدنلرک ایاغی ضعیف اولور . قانی اغاجدن یاپلمش آباق ایسه غایت تمکینمز اولور . « **شرح** » ، اصحاب تقلید واستدلالک ادراکلری ضعفدن خالی اولمدينی ایچون حاللری اغاج دانندن یاپلمش صنهی بریاقله یورو مکه بکزرکه هر وقت قیرملق ، دوشمک تهلمکسی اولور .

مشنوی

﴿ غیر آن قطب زمان دیده ور ﴾

﴿ کز ثباتش کوه گردد خیره سر ﴾

« **ترجمه** » صاحب بصیرت اولان اوقطب زمانک ثباتندن طافع ، حیرت ایچنده سرسم اولور . غیر یسنک پای عقل و ادراکی بی تمکیندر . « **شرح** » ، شیطانک القا ایلدیکی وهم وشبهه مقلد وصاحب استدلال اولانلرک ذهن و اعتقادلرینی پریشان ایدر ایسه ده قطب زمانک طریق س-الامت دقیقی اختیار ایده بیلنلر مضراتدن امین اولور . زیرا قطب زمان دین مبینده قوی البیناندر . کال ثباتندن طاعلر بیله حیران و سرسم اولور .

مشنوی

﴿ پای نابینا عصا باشد عصا ﴾

﴿ تانیقتند سرنکون او بر خصا ﴾

حرکت و اساسی ترك ايله بعض ادله و علائم . و هوومه اوزرينه ايمانلرینی تعاقب ايدنلره بروهم كله جك اولسه او مقوله اهل تقلید و صاحب استدلال شبهه دوشور . دوچار ضلال اولور .

مشنوی

﴿ كه بظن تقلید و استدلال شان ﴾

﴿ قائمست و جمله پر وبال شان ﴾

« تَبَجِّمَهُ » ، زیرا انك تقلید و استدلالی ظن ايله قائمدر . و جمله پر وباللری [یعنی عقل و فیکرلری] ظن اوزرینه قائمدر . « شَرِّحْ » دنیایه متعاق امور و احوالده بيله ظنیات اکثر فائده سز و نتیجه سز قالیر . هله امور روحانیه ایچون ظنیات صرف خیالاتدر . ظنك بعض دفعه مهما ممکن اصابت ایده بيلمسی تجارب . سابقه یه قیاسأدر . امور روحانیه و سرأرغیبیه حقنده ولی الاهدن اولمیانك شخصنه مخصوص مشاهدات و تجاربی اولمدیقندن روحانیی ظنیات ايله ارامق اضاعه اوقات ایتمکدر . روحانیك احوال و دقائق انبیای ذیشان واسطه سیله الله تعالی حضرتلرینك او امریله معلوم اولور . بر مقصدی ، بر صاحب استدلالی عادی بروهم ضال و پریشان و معاذ الله تعالی بلکه محروم ایمان ایدر . امور روحانیه ده ظنیاتك ترکیله قرآن . عظیم الشانك ارادتنه و شریعت مطهره نك احکامنه اتباع هرؤمن ایچون الزمدر . ظنیاتك حق یولنده بیورلمشدر : ﴿ وما یبتغ الا ظناً وان الظن لا یغنی من الحق شیئاً ﴾ . اصحاب سیئاتك اکثری ظن و خیاله تبعیت ایدر ؛ تحقیقا ظن حقندن یعنی حق یولنده هیچ بر شیئه فائده ویرمز .

مشنوی

﴿ شبهه می انکیزد آن شیطان دون ﴾

﴿ در رفتند این جمله کوران سر نکون ﴾

« تَبَجِّمَهُ » ، آچاق شیطان انك ایچنده بر شبهه او یاندیرر . بو کوزلری کور

ایمانسر اولانلرک یانسه کیدنجیه مؤمنلری اغفال واستهزا ایلدک دیه جهولانه افتخار وکندیلرینی بر باد ایدرلر ؛ اومقوله منافقین حقنده سوره بقره نك اون دردنجی آیت کریمه سنده : ﴿واذا لقوا الذين آمنوا قالوا آمنا﴾ بیورلمشدر . وهر نه وقت اهل نفاق ایمان ایدنلره ملاقی اولسه لر دیرلر : بز ایمان ایتدک . ﴿واذ خلوا الی شیطینهم قالوا انا معکم انما نحن مستهزؤن﴾ «واوقت که شیطان صفت اولان ارقداشلریله تمه قایلرلر . دیرلر که شبهه سز بسز که اولوب صرف استهزا ایدیجیلر دتزه . ﴿اللهیستهزؤبهم ویمدهم فی طغیانهم یغمهون﴾ «الله تعالی حضرتلری انلر حقنده ترتیب بیوردینی جزا ایله آللری استهزا ایدر ، ودهاشدید جزایه مستحق اولمق ایچون حاللرینی ضالاندهه بر اقلله طغیانلرنده مهلت ویرر ، اول منافقین متحیر اولدقلری حالده .»

مشنوی

﴿ کریندی واقفان امرکن ﴾

﴿ درجهان رد کشته بودی این سخن ﴾

﴿ توحیدیمه ﴾ هر نوع مخلوقات «کن» امرینه واقف و مطلع اولماش اولیدی بو «کن» کلامی جهانده رد اولنور ایدی . «شرح» کافه مخلوقات کندی خلقتلرینه مناسب صورتده حق تعالی حضرتلرینه اطاعت وعبادت ایتمکن اوامر ربانیینی ا کلامقن مبرا و محروم اولمش اولسه لر ایدی حق تعالی حضرتلرینک «کن» یعنی «وجود بولکنز!» امری غیر مقتضی قایلر ایدی .

مشنوی

﴿ صد هزاران اهل تقلید و نشان ﴾

﴿ افکنده شان نیم وهم در کمان ﴾

﴿ توحیدیمه ﴾ یوز بیکار جه اهل تقلیدی و صاحب علایمی یارم توهم ، شبهه ده بر اقدی . «شرح» حقایق روحانییه واقف اولیوب بزده ایناندق دیه تقلید صورتیه

معنا-نه کلیر . [« شرح » ، الله تعالى حضرتلری قرآن عظیم الشان واسطه سیه لایق اولان کاروباری ارائه وانسانیتی احیا بیوردی؛ بناء علیه هر هانکی انسان او امر وتبلیغات ربانیه اطاعت ایدر ایسه رضای باری نی بولور .

مشنوی

﴿ آنکه اورانبود ازاسرار داد ﴾

﴿ کی کند تصدیق اوناله جمد ﴾

« ترجمه » اول کیمسه یه اسرار الهمیه دن احسان وعطا اولدی . او جمدک ناله وفریادی نی نصل تصدیق ایدر؛ « شرح » ، اسرار حق ایکی صورته ظهور ایدر . بری : احوال واسرار روحانیه نک فهم ورؤیتی ، دیگرکی : انبیای ذی شانک بیان وتبلیغ بیوردقلری احکام واحواله خلوص قلب ایله ایمان ایتمکدر . احوال-روحانیه یی قوه کاشفه ایله کورمدکاری حالده قویاً ایمان ایدنلر سوره بقره نک ابتداسنده مدح وثنا اولمشدر . شویله که : (الم ذلک الکتساب لاریب فیه) [حروف مقطعه دن صکره] معنای شریفی: « بوکتاب که قرآن عظیم الشاندر ؛ ایچنده شبه یوقدر . » (هداً للمتقین الذین يؤمنون بالغیب) « متقی اولانلر ایچون طوغری یول کوستریچیدر ؛ شول متقیلر که غیب اولان و فقط الله تعالی حضرتلری طرفدن نبی ذیشان معرفتیه تبلیغ اولتان احوال روحانیه یه ایناندیلر . »

مشنوی

﴿ کوید اری نی زدل بهر وفاق ﴾

﴿ تانکویندش که هست اهل نفاق ﴾

« ترجمه » جمداتک تسییحی کی سرائر خلقته اعتقاد ایدنلری ظاهرأ تصدیق ایدوب باطنأ انکار وتکذیب ایدر ؛ اما بوصورت تصدیق کندیسنک اهل نفاقدن اولدیفنی مؤمنلر سویلماهک ایچوندر . « شرح » ، اهل ایماندن قوردقلری ایچون انکارلرینی ستر وروحانیتی تصدیق ایدرکی کورونن منکرلر کندیلری کی

اقل اولان و او تابه ایچنده بيله غم و المدن غیر خالی بولنان دنیا نك لذتد ابا هفر بیا سنه انسان عاقل ربط قلب و تعلق امل ایله حیات ابدیه بی ترک ایدرمی؟ بیور بیور لر.

مشنوی

﴿ آن ستون را دفن کرد اندر زمین ﴾

﴿ ناچو مردم حشر گردد یوم دین ﴾

« تَبْحِيحًا » او ، ستونی یر ایچنه کومدی که یوم قیامتده انسان گبی حشر اوله!
 « شَرِيحًا » بقایه دائر اولان استر امنك قبول بیورلدیغنه دائر ستونه قباعت بخش اولوق ایچون فخر عالم افندمن حضرتلری امر بیور دیلر که مذکور ستون، انسان کبی دفن اولسون! کوستردیکی محبت اوزرینه روز قیامتده مظهر مکافاة و واصل- سر ادقات علویات اولسون!

مشنوی

﴿ تابدانی هر که را ایزد بخواند ﴾

﴿ ار همه کار جهان بیکار ماند ﴾

« تَبْحِيحًا » تابونی بيله سك ! هر کیمی جناب حق دعوت ایتدی . او کیمسه جهانك کافه کارندن بیکار قالدی . « شَرِيحًا » حق تعالی حضرتلری هر هانکی انسانی و سائط روحانیه ایله عالم بقایه دعوت ایتدیسه او کیمسه امور فانیه و دنیویه دن فارغ اولوب سعادتله کامکار اولور .

مشنوی

﴿ هر که را باشد زیزدان کاروبار ﴾

﴿ یافت بار آنجا و بیرون شدز کار ﴾

« تَبْحِيحًا » هر کیمک جناب خدادن کاروبار و مشغولیتی اولدی، درگاه حقه یول بولوب ایشدن چیقدی کیتدی . [ایکنجی . صراعه کی بار ، طریق ، یول

« تَبَجَّحْتُمْ » بیوردیلر : ایسترمیسک ؟ سنی خرما اغاجی یابسونلرده سندن

مشرق و مغرب اهلی میوه طوبلاسون ! « تَشْرِيْحُ » ستون کبی وقتیه کسیلوب قوروش بر اغاج ایچون اک زیاده فأنده لی برحاله کیرمک تکرار ترونازه و میوه بر اولمسیدر ؛ بناءً علیه فخر عالم علیه الصلوة والسلام افندمن حضرتلری ستونه بیورمشرکه : ای ستون ! سنک بوناله و فریاد کله ابراز ایلدیکک صدق و محبت مقابلنده ارزو ایدرمیسک ؟ الله تعالی حضرتلرینه دعا ایده یرده الطاف ربانیه ، سنی تازه بر خرما اغاجی حاله کتیرسون ! شرق و غرب اهلی سندن استفاده ایسون !

مشنوی

﴿ یادران عالم حقت سروی کند ﴾

﴿ تا تر و تازه بمانی تا ابد ﴾

« تَبَجَّحْتُمْ » یاخود ایسترمیسک ؟ او عالمده حق تعالی سنی بر سروی ایدوبده

ابدی ترونازه قاله سک ! « تَشْرِيْحُ » بودنیاده خرما اغاجی اولمق ایستمزایسه دعای-

نبوی ایله دائمًا ترونازه بر اغاج اولسنی می طاب ایتمدیکنی مبین بویت شریفک طوبای معرفدن تشب ایدن اوراق و اغصان حکمتی آتیده کوریله جکدر .

مشنوی

﴿ کفت آن خواهم که دائم شد بقاش ﴾

﴿ بشنو ای غافل کم از چوبی مباش ﴾

« تَبَجَّحْتُمْ » ستون دیدی : بن آنی ایسترم که آنک بقاسی دائم اولدی . ای

غافل ! سن بوقصه بی ایشیتده بر چوبدن اشاغی اوله ! « تَشْرِيْحُ » فخر عالم علیه-

الصلوة والسلام افندمن حضرتلرینک امری اوزرینه ستون دیمشدرکه : یارسول الله ! بن بقاسی ، دائم اولان برحالی کندم ایچون ایستر واسترحام ایلم . بوجواب صوابه ابتناءً حضرت مولانای رومی قدس سره السامی ای انسان غافل ! عادی دیرک اولان ستونک ارزوسنی ایشیتده سنده بقای تخری ایت ! ابدیته نسه بر نانیه دن

مشنوی

﴿ در تحیر ماند اصحاب رسول ﴾

﴿ کز چه می نالدستون باعرض و طول ﴾

« تَبَجَّهْتُ » اصحاب کرام ستونک ناله سی اوزرینه حیرتده قالدیلر . ستون عرض و طولی ایله، یعنی هر طرفندن بتون جسمی ایله ندن ناله و فریاد ایدیور ؟
[وارسته شرحدر .]

مشنوی

﴿ کفت پیغمبر چه خواهی ای ستون ﴾

﴿ کفت جانم از فراق کشت خون ﴾

« تَبَجَّهْتُ » پیغمبر ذیشانمز اقدمز حضرتلری بیوردی : ای ستون ! نه ایسترسک ؟ ستون جواباً دیدی : سنک هجر و فراقکدن جانم قان اولدی .
« شَرِّحْ » رسول مجتبا علیه افضل التحایا اقدمز حضرتلرینک بوامر و سؤالنه جواباً بوستون دلخون لسان حال ایله یارسول الله ! شمدی به قدر حین و عظ و خطبه ده بکا استناد ایدر ، طیانیر ایدیکز ، شمدی بشقه بر منبری کشریف ایلیدیکدزدن سزدن مهجور و بی حضور اولدم . انک ایچون فریاد ایدردم دیمشدر .

مشنوی

﴿ مسندت من بودم از من تاختی ﴾

﴿ بر سر منبر تو مسند ساختی ﴾

« تَبَجَّهْتُ » - نیک حین و عظه طیانیدیغ محل بن ایدم ؛ شمدی بندن کیتدک . یکی منبرک بانئ اوزرینه مسند اتخاذا ایلدک ! [آزاده شرحدر .]

مشنوی

﴿ کفت خواهی که ترا نخلی کنند ﴾

﴿ مشرقی غربی ز تو میوه چنند ﴾

ستون خنانه نك ناله ايمسى بيانده در: اهل ايمان فخر عالم عليه الصلوة والسلام
 افندمز ايجون بر منبر يابدلر ؛ زيرا جماعت چوق اولدي و او جماعت فخر عالم
 افندمز حضرتلرينه عرض ايتديلر كه: حين وعظده بز سنك مبارك بوزيني كوره ميوروز.
 بونك اوزرينه اووقته قدر خطبه او قوراينك فخر عالم افندمزك طيانديني ستونك
 ناله سني اصحاب كرام ايله برابر مفعز موجودات عليه الصلوة والسلام افندمز
 ايشتدي ، سؤال بيوردي ، وستون آچيق جواب ويردي .

بوكا دائر روايات صحيحه واردر . علمادن بعضيسي بوناله باطنيدر و بعضيسي
 ظاهريدر ديدلر . پيغمبرذیشانمز افندمز حضرتلرينك معجزات باهره نبويه لري
 عقل وفكره صيغيه جق مرتبه ده بديهي البيان وقطعي البرهان اوله جفندن بو حقيقت .
 صريحه توضيحه محتاج اوليان بديهي اتنددر .

مشنوی

﴿ آستن خنانه از هجر رسول ﴾

﴿ ناله ميزد هم چوار باب عقول ﴾

﴿ ترجمه ﴾ « اولجه اتناي خطبه ده اتسكا، بيوريلان ستون فخر عالم عليه الصلوة والسلام
 افندمز حضرتلرينك فراقتدن صاحب عقل اولانلر كي ناله اوردي ، فرياد ايلدي
 بر حنين و دلخون اولدي . [شرحه لزوم بو قدر .]

مشنوی

﴿ درميان مجلس وعظ آنچنان ﴾

﴿ كزوي آ كه كشت هم پير و جوان ﴾

﴿ ترجمه ﴾ « وعظ مجلسنك اورته سنده ستون او قدر ناله ايتدي كه اوراده
 بولنان اختيار و كنچ ناله سندن خبردار اولدي . ﴿ شرح ﴾ فخر عالم عليه الصلوة والسلام
 افندمز حضرتلري منبره چيقوب اهل ايمانه وعظ و نصيحت بيورر ايكن ابتدا
 طيانديني ستونك ناله و فريادي او قدر علني ايدى كه حاضر بالمجلس اولان كافه
 اهل ايمان بوناله بي ايشيده رك تقويه ايمان و كسب اطمنان ايتديلر .

حقیقتی یالکزی الله تعالی حضرت تریسه و سودیکی قوللرینه معلومدر . جناب حق هر آن مخلوقاته « الست بر بکم » دیه لسان عال و حکمت ایله فرمان بیورر و بو فرمانک قبولی کائناتک انتظامیله معلوم اولور .

مشنوی

﴿ آن چه کفتم من ز فهم سنک و چوب ﴾

﴿ در بیا نش قصه هس دار خوب ﴾

« تَرْجِمَانُ » اوشیدن که بن طاش و چویک فهمندن سویلدم ، انک بیاننده کی قصه یه کوزل عقل طوت ا « شَرَحُ » جاداتک بیله وجود حق اقرار ایتمکده بولند قلمری اهل عرفان نزدنده مجزومدر .

مشنوی

﴿ زانکه کفتم ز آ کهی چوب و سنک ﴾

﴿ در بیا نش قصه بشنوبی درنک ﴾

« تَرْجِمَانُ » چوب و طاشک ا کا هلفندن اول شیء که دیدم ، انک بیاننده بی توقف قصه ایشیت ا
 [بوندن صکره بیسان بیوریلان قصه مندرج اولدیغندن بو بیت شریف وارسته شرحدر .]

﴿ نالیدن ستون حنانه چون از برای پیغمبر صلی الله

﴿ تعالی علیه وسلم منبر ساختند که جماعت انبوه شده

﴿ و گفتند ماروی مبارک ترا بهنکام و عظمی بنیم

﴿ و شنیدن رسول و اصحاب آن ناله را و سؤال

﴿ و جواب دادن مصطفی علیه السلام با ستون صریح

مشنوی

﴿ هر دمی از وی همی آید است ﴾

﴿ جوهر و اعراض می کردند مست ﴾

« تَبَجَّهْرُ » « هر بر آنده جانب خدادان مخلوقاته لسان معنوی ایله
(الست بر بکم) نداسی کلیر . او ، ندادن جوهر و اعراض مست اولور .
[بوحلده جوهر ، ذاتیله قائم اولان ؛ اعراض ، ذاتیله قائم اولمیان اشیادر .
بوییت شریفک شرحی آتیده در .]

مشنوی

﴿ کرنی آید بلی ذیشان ولی ﴾

﴿ آمد نشان از عدم باشد بلی ﴾

« تَبَجَّهْرُ » مخلوقاتدن ظامراً و الفاظ ایله « بلی » جوابی کلز ایسه ده عدمدن
وجوده کلیری « بلی » جوابی محتوی اولمش اولور . « شَرَحْ » بویکی بیت شریفده
ایما بیوریلان « الست » و « بلی » امر و جوابی سورة اعرافک یتمش ایکنجی
آیت کریمه سنده شویله فرمان بیورلمشدر : ﴿ وَاِذَا خذُ رَبُّكَ مِنْ بَنِي آدَمَ مِنْ
ظُهُورِهِمْ ذُرِّيَّتَهُمْ وَاَشْهَدَهُمْ عَلَىٰ اَنْفُسِهِمْ اَلَسْتُ بِرَبِّكُمْ قَالُوا بَلَىٰ ۗ
يٰۤاَحْمَدُ ! اَوْ قَتِي ذَكَرَ اَيْتَ كَه رِبِكْ بِنِي آدَمَ اَرْقَه لَرِنْدَن ذَرِيَّتَلَرِنِي اَلْدِي
وَرُوْحَلَرِي اَوْزَرِيْنَه كَنْدِيلَرِنِي شَهَاد طُوْتَدِي وِبيوردی : بِن سَزَك رِبِكْز
دَكَلْمِيْم ؟ بِنِي آدَم جَوَاباً دِيدِي : اَوْت ! سَن رِبْمَزَسَك وَنَفْسَمَز اَوْزَرِيْنَه شَاهِد
اَوْلَدَق ! » بو آیت کریمه اوزرینه مفسرین چوق شیلریاز مشلدر . محققین و اصحاب
یقین دیرکه : اعیان نابتده یعنی ابدان خاق اولنمهدن اول الله تعالی حضرتلرینه
ظهور آدمدن اولاد چیقه جفی معلوم ایدی . دنیایه قبل الورود انسانلری تشکیل
ایدن ارواح و شخصیت معتوبه لرینه بِن سَزَك رِبِكْز دَكَلْمِيْم ؟ فرمانی صدور
ایتدی وانلر اوت ! رِبْمَزَسَك . جوابی ویردیلر . آیت کریمه نَك بو صورتله
تفسیری ده اوجیهدر . « اوت » رِبْمَزَسَك ! جوابی دنیاده واقع اولمش اولسیدی
منکر لَر كَدَه الوهینی اقرار ایلملری اقتضا ایدر ایدی ؛ مع مافیله بو آیت کریمه نَك

مشنوی

﴿ ترك و کرد و پارسی کو و عرب ﴾

﴿ فهم کرده ان ندای کوش و لب ﴾

« تَرْجِمَانُ » ترك ، کرد ، عجم ، صاغر ، عرب جمله سی اوندایی قولاقسنز ، دوداقسنز فهم ایتمشدر . « شَرْحُ » حق تعالی حضرتلری برقولنه مرحمت ایدوب برندا ویا بروحی والهام بیوره حق اولورایسه ایسترایسه ترکی ، ایسترایسه فارسی الحاصل هانکی لسانی بیایرایسه بیاسون الهام ربانی بی تمامها آکلار . الهام حق دوداغه ، قولاغه محتاج دکلدر .

مشنوی

﴿ خودچه جای ترك و تاجیکست و زنك ﴾

﴿ فهم کردست آن ندارا چوب و سنك ﴾

« تَرْجِمَانُ » ترك ، عجم ، عرب نه دیمك ؟ او ، ندای معنوی بی دکنك وطاش بیله فهم ایلمشدر . « شَرْحُ » ندا والهام حق اکلایه حق قابلیتی پیدا ایتدکندن صکره قومیتك ، اختلاف السنهك بونی اکلایه مقده برتأثیر مانعی یوقدر . چوب وطاش - که انسانلره کوره جماداتدن معدوددر . - ندا و امر حق اصفا ایلدکلری شهمن دن مبرادر ؛ زیرا عدمدن وجوده کلک ایچون کندی حالترینه کوره استماع انلرده لایب و احرا ایدی . شو قدر که استماعلری انسانلرک اعصاب و اعضای- بدنیه سی واسطه سیله حاصل اولان نوع سماعدن اولیوب بر حالت معنویه ایله حاصل اولور . مثلا دکزده ایکن رفورطنیه طو تولدقدن صکره « امان الله ! » بوفورطنیه دفع ایت ! دیه نیاز ایدیایر ، مع مافیله بیینیرکه دکزه اوله حق فرمان- الهی لسانمزده جاری اولان الفاظ و تعبیرات ایله دکلدر . دکزک استماع ایده چیکی فرمان خدا ، صرف معنوی و روحانی بر امر و ندادر ؛ بالجمله جمادات کندی خلقتلرینه مخصوص بر صورتله امر حق استماع و فرمان خدایه اتقیاد ایدر .

﴿ در عجب افتاد کین مهور نیست ﴾

﴿ این زغیب افتاد بی مقصود نیست ﴾

« **تَبَجَّحَ** » حضرت عمر تمجبه دوشدی . بوایقو مهور و معتاد دکدر .
عالم غیبند واقع اولدی ؛ مقصود سز و سبب سز دکدر . « **شَرَّحَ** » حضرت عمر
عادتک خارجنده او یقویه بر میل غیر اختیاری حس ایدنبجه کمال فراستندن آکلادی که
وقت سز کلن بو میل خواب ، بر مقصوده مبتیدر .

مشنوی

﴿ سر نهاد و خواب بردش خواب دید ﴾

﴿ کامدش از حق ندا جانش شنید ﴾

« **تَبَجَّحَ** » یاصدیفه باش قویدی . کندینی او یقویه قاپدیردی . رؤیاسنده
حقدن بر ندا کلدی ، روحی آنی ایشتمدی . [شرح اتمکه حاجت یوقدر .]

مشنوی

﴿ آن ندا که اصل هر بانک و نواست ﴾

﴿ خود ندا آنست و این باقی صداست ﴾

« **تَبَجَّحَ** » او بر ندا که هر صدانک اصلیدر ، حقیقته اصل ندا اودر ،
باقیسی ایشیدیلن ندا دکل ، یالکز صدادر . « **شَرَّحَ** » اصل نداندای روحانیدر که
واصلین خدا نزدنده ندا نامه شایان یالکز اودر . قصور ایشیدیلن عادی سسلردر .
ندای معنویدن معدود دکدر . لفظاده فرق اولنق اوزره انلره عادی صدا دینه
سزادر .

« تَرْجِمَهُ » اختیار مطربك روحی او عالم روحانیده مولی ، مولی آوردی . یعنی توقف وانتظار صدالربنی چیقاردی . رحمت واحسان آلہینك نہایتسز صحرانسنده ! « شَرَحٌ » الله تعالى حضرتلری اختیار مطربك روحنه « طامع اولمه » دیه امر بیسورنجه مطربك حواس باطنهسی خبردار اولمغله برابر زیاده نعمت وسعدت روحانیه بولمق ایچون بر مدت دها بزه دنیاده توقف ایتمك واجب اولدی؛ یاخودیرمطرب عالم روحانینك ذوقنی کوردکن صکره حق تعالی حضرتلرنندن برازدها بوجهان معنویده توقف ایدهیم دیمش اولمسی حاز اولهجنی کبی کیجیلرلسانسنده مولی مولی ، اللهسلامت ویره معناسنه کلدیکندن مطربك روحی ده جهان ومأمن معنیدن آیرلهجنی صرهده مولی مولی ؛ یعنی الهی ! الهی ! ینه کرداب دنیایه کیدرم بکاسلامت ویر ! نیازنده بولتمش اولدیغنهده دلیل اوله بیلیر .

﴿ در خواب کفتن هاتف عمر رضی الله ﴾

﴿ عنہ را کہ چندین زراز بیت المال با آن مرد ده کہ ﴾

﴿ در کوردستان خفته است ﴾

حضرت عمر رضی الله عنہ رؤیاده هاتف دیدی : بیت المالدن بر مقدار التون آلدہ قبرستانده او یومش اولان او آدمه ویر !

مشنوی

﴿ آن زمان حق بر عمر خوابی کاشت ﴾

﴿ تا که خویش از خواب نتوانست داشت ﴾

« تَرْجِمَهُ » او ، زمان حق تعالی حضرتلری حضرت عمر اوزرینه براویقو حواله ایتمدی ، که کندیسنی اویقودن طومغه ، یعنی اویقوی دفع ایتمکه قادر اولهمدی . « شَرَحٌ » جناب خدای تعالی حضرت عمره اویقوی حواله بیورمسی قبرستانده بولنان پیرمطربه التفات ایتمک ایچون اولدینی آئیده کی ابیات شریفدن معلوم اوله بقدر .

مشنوی

﴿ این جهان و راهش ار پیدا بدی ﴾

﴿ کم کسی يك لحظه در اینجا بدی ﴾

« تَرْجِمَانُ » بوجهان معنوی ایله انک یولی ا کر ظاهر اولیدی ، آزکیمسه
بودنیاده بر لحظه قالیرایدی . « شَرَح » عالم غیب نه قدر فرح افزا ویولی نصل
واسع اولدینی ظاهر و پیدا اولیدی ، دنیا انسانلره محل اذ او جفا اولور و هر کس
هان عالم غیبه کتمک سوداسنه دوشرایدی . حق تعالی حضرتلری حسب الحکمه
عالم غیبی هرکسه کوسترمدی وهانکی قولنه کوستردیسه مستغرق ذوق عظیم ،
صاحب خاق کریم ایلدی . اختیار مطرب ، اوعلمی باذن الله تعالی کورمش ،
مدح و ثناییه مشغول اولشددر . عالم روحانینک عظمت شانی ، بودنیایه نسبت ایله
فضل و رحمانی تصویر ایدن بویت بدیع زبده حکمتدر .

مشنوی

﴿ امری آمد که هین طامع مشو ﴾

﴿ چون زیبایت خار بیرون شو برو ﴾

« تَرْجِمَانُ » مطربک روحنه بوصورتله امر الهی کلدیکه صاقین طمعکار
اوله ! زیرا ایغکن دیکن دیشاری چیقدی . یوری ! « شَرَح » پیر مطرب
عالم روحانینک ذوق ایصفاسنی اکلادقن صکره اوراده قالمق آرزو اتمشایدی ؛
اما اجل موعودی دهه کلامش اولدیندن امر الهی ا کابیلدیردی که بولدائد-
روحانیه ایچون ایجابندن زیاده طمعکار اوله ! جهان معنوی به کیده جک ایغنده کی
دیکن چیقدینی ایچون طریقه حقیقته یورویه بیلیرسک ! انجق دنیایه عودت ،
استحصال رضای صمدانی ایچون دهه زیاده چالیشهرق جلب سعادت ایتلیسک !

مشنوی

﴿ مول مولی میزد انجا جان او ﴾

﴿ در فضای رحمت واحسان او ﴾

کافی دکلدر . بوییت شریف سورہ کہفک یوزاونحی آیت کریمه سنه اشارتدر .
 (قل لوکان البحر مدداً لکلمات ربی لنفد البحر قبل ان تنفد کلمات ربی ولو جئنا
 بمثله مدداً) معنای شریفی : « یا محمد ! سویله الله تعالیٰ حضرت تیرینک کلماتی یازلمق
 ایچون اکر دکز مرکب اولسه ایدی البته صولری توکنیر ایدی . حق تعالیٰ حضرت تیرینک
 کلماتی توکنمزدن اول . ولودریانک دیکر مثانی کتیرسه ایدک ! یعنی یکیدن
 کتیریه جک دریالک صوییده توکنیر . حق تعالیٰ حضرت تیرینک کلماتی توکنمز
 ایدی . »

مشنوی

﴿ کان زمین وآسمان بس فراخ ﴾

﴿ کرد از تنکی دلم راشاخ شاخ ﴾

« تَرْجِمَہٗ » ، زیراجوق کنیش اولان یروکوک طارلغندن طولانی کوکلی پارچه
 پارچه ایلدی . « شَرْحٌ » عالم روحانینک اسرار وانواری دائرہ تعریف و بیانہ
 صیغماز . یرلر ، کوکلر ، اوجہان علوینک وسعت بی پایانہ نظر آ پک محدود قالیر .
 جہان وسیع معنوی یه کورن جہان مادینک طارلغندن مضطرب اولوز .

مشنوی

﴿ وین جهانی کاندیرین خوابم نمود ﴾

﴿ از کشایش پرو بالم را کشود ﴾

« تَرْجِمَہٗ » ، بو جہان غیبک بو اویقو ایچنده بکا کوروندی . آجیق اقدن
 طولانی پروبالی آچدی . « شَرْحٌ » مطرب اویاندقدن صکره بوجہان معنوی
 اویقوده بکا ، اوقدر بارلاق ، اوقدر آجیق کوروندی کہ بخش ایلدیکی صفا ،
 پروبالم متابہ سنده اولان قلب وعقلی آچدی وخیال وخاطره گلز حقائق روحانیه
 کوستردی ؛ اماقضا وقدرینی اومسعود مجلده بر اقدی وینہ بو حالہ ارجاع ایلدی
 دیمشدر .

سورۃ (ص) ده (ارکض بر جک) بیورلمشدر . الله تعالی حضرتلری وحی بیوردیلرکه: یا یوب ! یرہ ایغکله اور ! حضرت ایوبک اور مسیلہ یردن صوقایندی . انک اوزرینہ وحی صورتیلہ ینہ بیورلدی کہ : (هدامغتسل باردوشراب) یردن چیقان بو صویقانه جق وغسل ایدیله جک و ایچیله جک صودر . « حضرت ایوب امر ربانی یه در حال اطاعت ایدوب اومبارک صودن ایچدی و بلاغتسال امراض-ظاهره و باطنه دن کلیاً کسب افاقت ایلدی . اختیار مطربده ماء حیات معنویه دن بویله تازه جان بولمش و دنیا نیک اضطراباتندن قور تولمشدر .

مشنوی

﴿ که بدو ایوب را پا تا بفرق ﴾

﴿ پاک شد از رنجها چون نور شرق ﴾

« تَرْجِمَهُ » زیرا او چشمه ایچنده ایوب علیه السلام ایاقدن تبه یه قدر نور شرق یعنی کونش کی رنج و کدر لردن پاک اولدی . « شَرِّحُ » امر حق ایله ظهور ایدن چشمه حیات بخشا ایوب علیه السلامه معنا و ماده صفوت و افاقت و یردی . اختیار مطربکده امر ربانیله واصل اولدینی دریای صاف معنوی معاصی یی ازاله ایلدی . طهارت وجدان و قلی ، نور پاک ایمانی ، ایما صدننده نور شرق ، کونش کی توصیف بیورلمسندمه کی انوار بلاغتک پارلاقانی پک بیو کدر .

مشنوی

﴿ مثنوی در حجم اکر بودی چو چرخ ﴾

﴿ در نکنجیدی در این زان نیم برخ ﴾

« تَرْجِمَهُ » مثنوی شریف اکر حجم و جسماتمه چرخ قدر یعنی سہاوات قدر کنیش اوله ایدی بوسر و حکمتدن اکا اوفاق بر بارچه بیله صیغماز ایدی . « شَرِّحُ » ایما اولنان حالات و اسرار روحانیه او قدر و واسعدرکه برازینی هرکس آ کلا یه جق یولده حروف و عبارات ظاهره ایله تعریف و اشعار اولنق لازم کلسه مثنوی شریفک یار اقلری ، حجم و جلدی چرخ قدر کنیش اولسه ینہ استیعابه

مقدسه نك هر حالی حظوظات بخشا ایدی دیمشدر . رنج فکر ، دماغ واسطه سیه اولدیفنی ایما ایدن بویت شریف طب جدیدك كشیافته موافقدر .

مشنوی

﴿ چشم بسته عالمی میدیدی ﴾

﴿ ورد وریحان بی کفی می چیدی ﴾

« **تَبَجَّهْرُ** » کوزی باغلامش اولدینیم حالدہ بر عالم کورر ایدم ؛ السز کل وفسلکن طوبلار ایدم . « **شَرَحْ** » دنیاده اویقوسیبیلہ کوزم باغلان دینی صرہده بن عالم معنیده بشقہ بر عالم واسع کورر ایدم ؛ ال کبی وسائط مادیہ ووسائل جسمانیہ بہ محتاج اولدینیم حالدہ کل وفسلکن کبی ذوق وشامہ یه لطافت کاملہ ویرن رواج لطیفہ بی پایان ایله مسترح الجنان اولوردم دیمک ایسته بن مطربك قابلیت فطریہ نئی شرح صدندہ کی بویت شریف سرائر غیبیہ نك صدقہ تعریفیدر .

مشنوی

﴿ مرغ آبی غرق دریای عسل ﴾

﴿ عین ایوبی شراب مغتسل ﴾

« **تَبَجَّهْرُ** » اختیار مطربك دریای احدیته نسبت خاصه سی اولان جانی عالم غیبہ بال دریاسندہ مستغرق وصوبہ منسوب بر قوش ایدی ، اوله بال دریاسی که : حضرت ایوبك یقاندینی شرابك عینی ایدی . « **شَرَحْ** » بال دریانندن مقصد ، کمال لذتدن کنایه در . مطرب قبرستانده اویقوده عالم غیبی مشاهده ایتمکه لیکن عمان معنوی یه منسوب ، روحانی بر قوش حالی آلمش ، دریای ذوق وحلاوت معنوی یه طالمش ایدی . اودریانك انسانہ بخش ایلدیکی فوآندی ا کلامق ایچون حضرت ایوبك چکدیکی درد و جفالردن صکره جناب ارحم الراحمینك خلق واحسان ایلدیکی صوبی خاطرہ کتیر ملیدر . اوصودن ایچمک و بدن شریفنی غسل ایتمکه برابر حضرت ایوب کسب افاقت آتمش و امراض و بلا یادن قورتولمشدر .

« **تَرْجِمَهُ** » بویاغ و بهار معنویده بنم جانم خوش و راحت ایدی ، بوسحرانک و عالم غیبه متعلق لاله زارک مستی اولدی . « **شَرِّحْ** » مطرب او یاندینی وقت عالم خواب و غیبده حس ایلدیکی احوال علویه بی خاطرینه کتیروب کمال حسرتله باغ سعادت بار معنیده نصل خوش و راحت و اوسحرای واسعده و لاله زار غیبده نصل مست و پرطرب ایدم ، کاشکی الطاف سبحانیه بنی اوراده براقش و بو آلام- مالانهایه دنیویه دن رها ایتمش اولیدی ! دیمشدر .

مشنوی

﴿ بی پروبی پا سفر میگردمی ﴾

﴿ بی اب و دندان شکر میخوردمی ﴾

« **تَرْجِمَهُ** » او جهان صافیده قنادسز و ایاقسز سفرایدر ایدم ، دوداقسز ، دیشمنز شکر یردم . « **شَرِّحْ** » عالم غیبده وسائط جسمانیه به اصلاحتاج اولدیغم حالده طی مکان و ترقی ایدوب تعریفه سیغمیان لدا نذر و حانیه بولدم . جسمه متعلق عذاب و اذایه گرفتار اولدم ؛ رضای ربانی بی قازانمغه موفق اولانر ایچون او جهان بر مکان لاهوتی- معالی افشاندر .

مشنوی

﴿ ذکر و فکری فارغ ازرنج دماغ ﴾

﴿ کردمی باسا کنان چرخ لاغ ﴾

« **تَرْجِمَهُ** » عالم معنیده ایکن ذکر و فکرم- ماغک اغریسندن ، یورغو نلغندن قور تولدی . جهان ملکوت ساکنار یله لطیفه لرایدر ایدم . « **شَرِّحْ** » بعض نسخه لرده « رنج و دماغ ، یازلمش ایسه ده بویکی کله اره سنده « واو » یازمق حسب العبارده سو اولدینی آشکاردر . مطرب عالم ملکوتده رنج دماغدن ذکر و فکرم فارغ اولدینی حالده کمال ذوق و صفایله الله تعالی حصر تلیسنگ دریای عبادت و مرحتمنده مستغرق ایدم . او جهان معنویده ارواح انبیا و اولیا و صلحایی ، ملائک کرامی کوردم ؛ ارواح-

مشنوی

﴿ کشت آزاد از تن رنج جهان ﴾

﴿ در جهان ساده و صحرای جان ﴾

« تَبَجَّهْرُ » اویقوسیبیله روح بدنن و جهانك رنج و کدرندن آزاد اولدی، ساده بر جهانده و صحرای جانده بولندی. « شَرَحْ » انسان اویانق ایکن نه قدر سعادت و بختیاری ایچنده اولورسه اولسون عوارض و حوایج دنیویه نك پنجه اضطرابنده زبون اولدیفی ایچون استراحت محضه اویقو عالمنده بولنور. انسان اویقوده ایکن غموم واکدارك عذابندن قورتولور و جانی بشقه بر عالم و حالده بولنور که او جهان غایت واسع و غلغش دنیادن وارسته در.

مشنوی

﴿ جان او انجا سرایان ماجرا ﴾

﴿ کاندیرین جا کر بماندندی مرا ﴾

« تَبَجَّهْرُ » انك روحی صحرای جانده قوش کبی تفتی ایدرهك دیر ایدی که : کاشکی بقی بو محله براقسهل ! [« سرایان » صفت حالیه درکه تفتی ایدرهك دیمکدر . بونک مصدری « سراییدن » در . « سراییدن » ایسه تفتی ایتک . مناسنه در .] « شَرَحْ » مطربك جانی حبس بدنن قورتولوبده فیض حق ایله غیبده کی وسعت ولذتی حس ایتدکجه کمال ذوقندن اظهار صفا و او عالم عالیده قالمسفی دعا ایلر ایدی .

مشنوی

﴿ خوش بدی جانم ازین باغ و بهار ﴾

﴿ مست این صحرای غیب لاله زار ﴾

« **تَرْجَمَه** » کندی کندینه دیدی : حقدن ابریشمها ایسترم، خدای متعال
 حضرتلری ایملک واحسان ایله قلبلری قبول ایدر. « **شَرَحْ** » ابریشم بهسا
 تعبیرندن اوچ معنا اکلایشیلیر ۱۰: کندی می بوکون بسایه جک قدر جزئی براحسان .
 ۲: چنک چالغه برابریشم وتل الله جق قدر برلطف ۳ : کنهاریمی عفو ایده جک
 برشمه مرحمت صمدانیه ایسترم دیمکدر .

مشنوی

- ﴿ چنک زدبسیار و کریان سر نهاد ﴾
- ﴿ چنک بالین کرد و بر کوری فتاد ﴾

« **تَرْجَمَه** » قبرستانده چوق چالنی چالدی و اغلایه رق باشی یره قودی ؛ چالنی بی
 یاصدیق یاپوب مزارک بری اوستنه دوشدی. « **شَرَحْ** » مطرب مستعد، استحصال-
 رضای باری امیدیه عاشقانه چالنی چالدی. او وقتنه قدر ایشلیدیکی معاصی و ایتدیکی
 غفلتدن طولایی غایت بشیمان ایدی. چوق اغلادی ، اندن صکره بی تاب اوله رق
 قبرک بری اوستنه دوشدی. رضای حقلک استحصالنه وسیله اتخاذا ایلدیکی چالنی بی ده
 یاصدیق کچی باشی التنه قودی.

مشنوی

- ﴿ خواب بردش مرغ جان از حبس رست ﴾
- ﴿ چنک و چنکی رارها کرد و بجست ﴾

« **تَرْجَمَه** » انی اویقواقیدی. روحی حبسندن قور تولدی. روح قوشی چالنی بی
 و چالنی چالنی ترک ایله زندان بدنن صیچرادی. « **شَرَحْ** » مطرب چالنی چالقدن
 و آه و فریاد ایدوب اغلادقدن و نهایت بی تاب قالدقدن صکره اویقویه وارمسیله برابر
 مرغ جانی حبس بدنن قور تولمش، چنک و چنکی بی و پک چوق بهوده افکار-
 دنیویه بی ترک ایله اثر حکمت خدا اوله رق معنوی برعاله کیرمش!

« تَرْجِمَانُ » الهی ! بوکون کسبم یوفدر ؛ سنک مسافرکم ! چالغی یی سنک ایچون چالیورم . سنک مملوککم . [پک چوق نسخه لرده « کان توام » دیه محرر ایسه ده جلد ناینده ذکری سبق ایدن و سلطان ولد حضرت تارینک زمان عالیسنده یازیلان اسکی نسخه ده « آن توام » یازلمشدر و « آن توام » معنایه دهامناسبتایدیر .] « شَرْح » عبدنه وقت کمال خلوص قلب ایله الله تعالی حضرت تارینک مرحمتنه التجا ایدر ایسه مقبول اولور ، شو قدر که رجوعنک خالصانه اولسی شرطدر ؛ یوقسه مثلاً میخور شراب ایچه جک پاره سی قالیوبده تک شراب تدارک ایتمک ایچون الهی ! بکاعنایت ایت دیمسی کبی بر رجوع ، غیر مؤثر و بلکه اسکی حالتدن دهامضردر . الله تعالی حضرت تارینه مراجعه تک اوج شرط اعظمی واردر : بری ، خلوص قلبک بولنسی ، دیکری رجوع ایدنه تک معاصیدن کلیاً انقطاعی ، دیکری اوامر ربانیه تک اجرا سنه افتداری قدر مداومتیدر .

مشنوی

- ﴿ چنک را برداشت شدالله جو ﴾
- ﴿ سوی کورستان یثرب آه کو ﴾

« تَرْجِمَانُ » چنک دینلن چالغی یی یوقاری قالدیردی . طالب حق اولدینی حالده مدینه منوره تک قبرستانی طرفنه واروب آه دییجی اولدی . « شَرْح » مطرب مدینه منوره ده ایدی ، مناجانده بواندقدن صکره التمه سرمایه عد ایلدیکی چالغی یی الله تعالی حضرت تارینک عشق و رضاسنه اوله رق چالغنه باشلامش ، کچمش زمانده الطاف ربانیه یی او توبتوب ایفای عبادت و اجرای وظیفه و عبودیت ایلمدیکندن طولانی آه و فغان ایدرک عالم قانینک حدودی و رحلت ابدیه تک باب جسمی مثابه سنده اولان قبرستانه کتمش ! مطربک قلبنده صفوت و خلوص تام کورلدیکندن نزد حقه ده انک چالغیسی بریا کارک تسییحندن دهامقبولدر .

مشنوی

- ﴿ کفت خواهم ازحق ابریشم بها ﴾
- ﴿ کو به نیکویی پذیرد قلبها ﴾

فانی برهوا یه بل باغلا دیغندن هرشیدن محروم و برپارچه ا کمه بیه محتاج و مرهون اولدی . عاقل ، دنیا و عقبا ده محتاج و مضطرب قالیه حق زاد بقا نه ادا ی وقتیه تدارک ایدر و هوادن قور تولوب مسمود جان و محسود جهان اولور .

مشنوی

﴿ کفت عمر و مهلم دادی بسی ﴾

﴿ لطفها کردی خدایا باخسی ﴾

« تَجَمُّدُ » [اختیار مطرب] دیدی: الہی ! بکاجوق عمر و مهلت ویردک!

نم کی عادی برانسانه لطفلر ایتدک ! « شَرَحُ » مطرب ، کرچه عمر یفی او آنه قدر مالا یعنی شیر ایله اضاعه ایتمش ایسه ده استعداد فطریسی عمرینک نهایتنده امدادینه یتیشوب جناب ارحم الراحمینک عفو و مرحمتنه دخالت و کمال خلوص ایله بارکاه کبریایه عرض استرحام ایلمشدر . یازیق او انسانلره که تأمین سعادت ایچون چالیشمازلر و اختیار مطرب قدر اولسون اثر انقباه و فعالیت کوسترملر .

مشنوی

﴿ معصیت ورزیده ام هفتاد سال ﴾

﴿ باز نکرفتی زمن روزی نوال ﴾

« تَجَمُّدُ » الہی ! یتمش سنه کناه ایشلدم ؛ هیج بر کون بسدن نوال

واحسانکی کری طوتمدک ! « شَرَحُ » مطرب پشیمان اولدینی وقته قدر کوردیکی الطاف ربانیه یی کمال صدق و عرفان ایله بیانه باشلامش ، بواندینی اضطرار بدن طولانی کمال خضوع ایله جناب ارحم الراحمینه عرض حاجات ایلمش !

مشنوی

﴿ نیست کسب امروز مهمان توام ﴾

﴿ چنک بهر توزنم کان توام ﴾

زیرا انک وجودینی انتر خبر ویرمشر ودها دنیاده ایکن پک جوق مرده دلی احیا
ایتمشدر .

مشنوی

﴿ اندرونی کاین درونهامست ازوست ﴾

﴿ نیستی کاین هسته‌امان هست ازوست ﴾

« تَبْحِيحٌ » انلرك درونی که جمیع درونار اناردن مستدر ؛ بر یوقاقدر که
وارقلر یزاندن واردر . « شَرَحٌ » اوزمره واصلینک اویله قاباری واردر که
بز عشق و محبت السهبه بی انلرك تأثیر فیضی ایله حس ایده بیلیرز . انبیای ذیشان
واولیای کرامک واصل اولدقلری مراتب غیبیه بزه کورونمز ایسه ده حقیقته
سوجوددر . بزم ظاهرأ طانیوب کوردیکمز بو عالم صوری او عالم غیب و باطنک
عکسیدر .

مشنوی

﴿ کهربای فکر وهر آواز ازو ﴾

﴿ لذت الهام ووحی وساز ازو ﴾

« تَبْحِيحٌ » اولر ، هر فکر و آوازک کهرباسیدر ، الهام ووحی ورازک
لذتیدر . « شَرَحٌ » هر فکر وصدای صدق انتمایی مقام مقبولیته جذب ایدن ،
رضای باری بی استحصال ایدنلردر . انلرك همتیه الهام ورازک لذائذ نامتناهی سی
حس اولنور . انسان سفلی ، عالی اولور .

مشنوی

﴿ چونکه مطرب پیرتر کشت وضعیف ﴾

﴿ شد زبی کسبی رهین یک رغیف ﴾

« تَبْحِيحٌ » ، وقتا که مطرب اختیار وضعیف اولدی ، کسبمز انکدن طولانی
یوقفه براکک بارچه سنه مرهون و محتاج اولدی . « شَرَحٌ » ، مطرب ، صدا کی

﴿ آن نواکه رشک زهره آمده ﴾

﴿ همچو آواز خر پیری شده ﴾

« تَرْجِمَه » اوصدا ونغمه به زهره کو کینک حسدی گلش، اختیار لقدمه بر اشکک آوازی کی اولمش ایدی. « شَرْح » مطربک لطیف سعی ابتدا زهره کی کو اکب-سمانک بادی، رشکی اولمش ایکن بدمه غارتگیری، زمان ایله اشک آوازی نه دوئمش ومطربی چرکاب ذلت ونفرت ایچنه باتیرمش ایدی.

مشنوی

﴿ خود کدما این خوش که ان ناخوش نشد ﴾

﴿ یا کدا مین سقف کان مقرش نشد ﴾

« تَرْجِمَه » هانکی خوش ولعیفدرکه ناخوش اولمدی؟ یا هانکی طاواندرکه یره یا ییلمش، ییقلمش اولمدی؟ « شَرْح » دنیایه متعلق لذائذ و آمال ومعالینک فنا پذیر اولدیغنه دائر بویت شریفده کی تعریف مؤثرانه ومجزونانه قلبی حساس اولانلر القلی عبرت ایدر. خوش ولطیف کوردیکی برشی مرور زمان ایله مسموم ومغموم، هر نوع یوکسک بنا منهدم وآشیان بوم اولور.

مشنوی

﴿ غیر آواز عزیزان در صدور ﴾

﴿ که بود از عکس دمشان نفخ صور ﴾

« تَرْجِمَه » صدورده اولان آواز عزیزان بشقه خاصیت ثابته به مالکدرکه دمئک عکسندن نفخ صور اولور. « شَرْح » فانی اولان شیرل مرور زمان ایله ناخوش اولور. نشووباب معرفت بقا اولان اولیاء اللهک حالی، آواز و کلامی بر لطافت مخصوصه ابدیه به مالکدر. نفخ صور مردان خدانک دم وکلاملرینک عکسیدر؛

مبفی درکه سورء رحمانک یکرمی التجی آیت کریمه سنده (کل من علیها فان ویبقی وجه ربك ذوالجلال والاکرام) معنای شریفی : « هر کیم یر یوزنده در ، فانی ونابدید اوله جقدر ؛ ویالکر صاحب جلال واکرام اولان الله تعالی حضر تکرینک وجه وذات ربانیه سی باقیدر . »

مشنوی

﴿ پشست اوخم کشت همچون پشست خم ﴾

﴿ ابر وان بر چشم همچون پار دم ﴾

« تَبَجِّمُوهُ » کوپ آرقه سی کبی او مطربک ارقه سی بو کولدی . قاشلری کوزی اوزرنده بالدم یعنی قوستون کبی اولدی . « شَرِّحْ » سن وسالک ایلر یلمسیله عالمک اک کوزل بر قزی بیله چیر کینلشیر . کندیسندن آثار طراوت ولطافت زائل اولور . دنیانک زینتلرنده بقا اولمدیغی اثبات ایدن کیفیاتند تدرکه ابتدا آفت دوران ، صکره اختیار و بی درمان اولمش بر قادینک یوزی لسان حال ایله بو حقیقتک ترجمان بلیغیدر . بو مطربده مقتضای ببری مفتور و نظر خلقده منفور اولمش ایدی .

مشنوی

﴿ کشت آواز اطیف جان فزاش ﴾

﴿ زشت و نزدکس نیر زیدی بلاش ﴾

« تَبَجِّمُوهُ » آواز جان فزاشی چیر کین اولمش ، کیمسه نک یاننده هیچ بر تأثیر و اعتباری قالمش ایدی . « شَرِّحْ » صدانک جهت جسمانیت و روحانیتی اولدیغندن کوزل بر صدانک ایشیدیله بیلمسی ، آلات بدنیه نک منتظم اولمنسه متوققدر . آلات جسمانیه ذاتاً غیر منتظم و یاسرور زمان ایله خلل پذیر و ویران اولور ایسه تأثیر صدانمفک و هبا اولور . عقل و فراستده ، معیندن نبعان ایتدیکی حالده اگر جسمانی اولان دماغ ذاتاً مکمل اولماز ، یاخود مختل اولور ایسه قوه ذهنیه مفقود و بی سود اولور ؛ زیرا خلقه عالی اولان روحانیت مختل بر محلی اقامتگاه اتخاذا ایتمز ، بیچاره . مطربک صنعی ، سسی ، امیددی هب هوا ایدی !

مشنوی

﴿ مطربى كزوى جهان شد پر طرب ﴾

﴿ رسته ز آوازش خیالات عجب ﴾

﴿ ترجمه ﴾ ، بر مطرب که جهان آندن بر سرور و پر طرب اولدی. آنک آوازندن عجیب خیالات ظهور ایتمش ایدی. « شرح » ذکر اولنان مطربك صدای طرب افزاننده سامعین ذوق و لطافت ایله مالی و حساس اولان قلوب و عقول علی اولور ایدی .

مشنوی

﴿ از نوایش مرغ جان پران شدی ﴾

﴿ وز صدایش هوش دل حیران شدی ﴾

﴿ ترجمه ﴾ ، نغمه سندن جان قوشی پران و صداسندن کولک عقیلی حیران اولور ایدی. « شرح » مطربك نغمه و صداسی اودر جده مؤثر ایتمش که مرغ روح غلبان محبت ایله طبقات عالییه پران و قلبك حسیات رقیقه سی ده اوصدانک تأثیر لطیفندن حیرتله اثر نمای فیضان اولور ایدی .

مشنوی

﴿ چون بر آمد روزگار و پیر شد ﴾

﴿ باز جاننش از عجز پشه کبر شد ﴾

﴿ ترجمه ﴾ ، اونک عمرندن کچن زماندن طولانی مطرب پیر اولدی. جاننک شاهینی سیوری سینک طویجی اولدی. « شرح » دنیاده جمال شباب مرور ایام و لیل ایله فنا یاب اولور؛ یالکز باقی، حب و رضای مولادن متحصل اولان حکمت و معالیدر. مطربك مرور زمان ایله سن و سالی ایلر یلیوب حال هر ۹۰ وارمش، سیوری سینک طویجی، یعنی اشیای خسیسه و حقیره به مراجعت مجبور اولش ایدی . بو حکمته

محبتی ظاهر کوزیاه کوریلان احوال دنیویہ بہ حصر ایله خوف الہی قلبلرندن
حقیقتمش و او حالده انسانلرینینده حرص و حسد زیادہ اشمش و حاللری بویوزدندہ
خراب و برباد اولمش اولور ایدی .

مشنوی

﴿ کر ترشح بیشتر کردد زغیب ﴾

﴿ نہ ہنر مانددر این عالم نہ عیب ﴾

﴿ ترجمہ ﴾ اگر عالم غیبدن ترشح زیادہ اولہ حق اولسہ بودنیادہ نہ ہنر، نہدہ
عیب قالمش اولور . ﴿ شرح ﴾ اگر عالم غیبدن کثرتلہ حب آخرت و فکر معنوی،
معرفت ظاہر و جلی اولہ حق اولسہ ہر س منحصراً سعادت ابدیہ بہ طالب اولہ جہنندن
مساعی دنیویہ اور تہدن قالمش ہنر مفقود اولور و جملہ بی اندیشہ آخرت احاطہ ایدر؛
دنیا کرقتار فنا اولور ایدی . بو حال ایسہ حکمت صمدانیہ بہ مخالف اولدینی
وارستہ امر یفدر .

مشنوی

﴿ این ندارد حدسوی آغازو ﴾

﴿ سوی قصہٴ مرد مطرب بازرو ﴾

﴿ ترجمہ ﴾ بو کو نہ معارف الہیہ و احوال غیبیہ بہ حد و پابان یوقدر . سن اختیار
مطربک حکایہ سی طرفتہ کیت ! ﴿ شرح ﴾ حکم الہیہ و اسرار غیبیہ بی نہایہ
بو حکم و اسرارک تمامہما اظہاری غیر جائزدر . بو کابنا، حضرت مولانا کندی ذات-
علیہ سہ خطاباً : نہایت سز اولان بو بیخی شمیلک ترک ایله پرمطربک حکایہ سئدہ کی
احوال حکمت مالی بیان ایت! بیور مشدر

﴿ بقیہٴ قصہٴ پیرچنکی و بیان مخلص آن ﴾

پیر مطربک بقیہٴ حکایہ سی و خلاص و نجاتی بیانندہ در :

وجودی عین خیال و عمر انسانی ابدیتہ نسبتاً آن واحد دن اقل اولدیفنی کورمکن منع ایله دنیا و عقبا سلامتی چون چالیشمق اوزره لڈانڈ کوستر و اصحابنی ذوالخناحین ایدر . اصلا غفلت ایتمه رکذنیاده هر شی فانی و آن واحد دن دها از اولدیفنی هر آن تأمل ایده بیله جک برنوع عاقل آدملر بولنسه اونلر فی الحقیقه آخرت لرنی معمور ایتمک ایچون مساعی روحانیده بولنه جقلری درکاردر : اما دنیایی ترک و ویران برافه جقلری و خرابه زاره چوریه جکلری بیداردر .

مشنوی

﴿ هوشیاری زان جهانست و چوان ﴾

﴿ غالب آید پست کردد این جهان ﴾

« تَبَجِّمُهَا » عقلایق او جهان معنوینددر ؛ و غالب کلیرسه بوجهانی ، یعنی

دنیایی حقیر و خراب ایدر . « شَرِّحُ » عقللی اولان کیمسه ، سعادت و سلامت ابدیه نی آرزو و تحری ایتمکده در . انسان حداعتدال دن چیقوب کلیاً هوشیاری معنوی به طالارایسه دنیانک معموریتنی اهل و اخلاص ایدر . شریعت مطهره نك اساسی اعتدال اوزرینه مبنی بولنیدن انسان حسب الشریعه هم امور دنیویه ، هم احوال- اخرویه نك ایلر یلمسنه سی ایتمک الزمدر .

مشنوی

﴿ زان جهان اندک ترشح میرسد ﴾

﴿ تانفرد در جهان حقد و حسد ﴾

« تَبَجِّمُهَا » او جهان معنویدن آزار آزار سوز و ملک ایریشیر که دنیاده حرص

و حسد کورله مسون . غلبه ایتسون . « شَرِّحُ » جهان معنویدن تدریجی عقل و هدایت دنیایه یتیشیر ؛ حکمتی بودر که اگر کترتله حب آخرت و عقل معنوی اورتالنی محیط اولسه انسانلر منحصرأ طالب ابدیت و عقبا ، تارک لذت دنیا اولورلر ایدی . اگر عالم روحانیتدن دنیایه اصلا عقل و هدایت ترشح ایتمز ایسه هرکس

اقتضاسنجه اکثر اوقاتده قلب وعقلی گرفتار غم و یازده خیولالم اولور ؛ اکر فرمان ومرحمت جناب یزدان غم و الملک ازاله سنه شرفریز اولماز ایسه انتظام وزینت دنیا خراب ونوع بشر محزون و بی تاب اولور .

مشنوی

﴿ این جهان ویران شدی اندر زمان ﴾

﴿ حرصها بیرون شدی از مردمان ﴾

« تَبَجَّحْتُمْ » بوجهان اوزمانده خراب اولورایدی . انسانلردن حرص و هوس خارجه چیقارایدی . « شَرَح » اکر غم و کدر بلا انقطاع قلوب وعقولی احاطه ایده جک اولسه دنیانک زینت و معموریتنی باعث اولان حرص و طمع کلیاً زائل و عبادات و افکار اخرویه ایله متوغل اولورایدی . دنیاده انشای بیوت ایتمک ، باغ باغچه یتشدرمک ، صوری و معموریتلرک وجود پذیر اولسنه چالیشمق انسانلرک حرص و طمعلر نندندر ؛ بویکی سائق ، عقول و قلوبدن زائل ویرلرینه غم و کدر قائم اوله جق اولسه دنیانک معموریتنه مدار اولان احوالدن هیچ برینه انسانلر توسل و ابستدار ایتمز . دنیایی حالیه ترک ایدرلرایدی . بوترک و عطالت دارین ایچون موجب ذلت و مضرتدر ، جناب حق ایجاب ایتدکجه سهای ملکوتدن باران مرحمت ایتدیرر و بک چوق آدملرک قلیبلرنده کی نار حزن و - فی کمال لطف ایله اطفا بیورمش اولور .

مشنوی

﴿ استن این عالم ای جان غفلتست ﴾

﴿ هوشیاری این جهان را آفتست ﴾

« تَبَجَّحْتُمْ » ای جان ! دنیانک دیرکی غفلتدر ؛ عقللیق بوجهانه آفت و مضرتدر . « شَرَح » دنیا و عقبا سلامتنه مقتضی اولان غیرت و حرکتی ترک ایله مستغرق - عطالت و بی درمان اولمق غفلتلرک المضری و اشنعیدر . کرچه دنیانک معموریتی ایچون انسان فوق العاده چالیشیور ایسه ده آخرت و ابدیتنه متعلق اولان تدابیرک اتخاژنده غافل و عاطل قالیر ؛ بوحالده غایت مضرتدر ؛ معتدل غفلت اسحابنی اوامر - ربانیه نك اجرا سندن و وظائف انسانیه نك ایفا سندن اصلا منع ایتمدیکی حالده دنیانک

مشنوی

﴿ این زبارانهای رحمت بودیا ﴾

﴿ بهر تهدید دست و عدل کبریا ﴾

« تَبَجَّيْهِمْ » بوباران، رحمتدنی، یاخودتهدید و عدالت کبریادندیدر؟ « شَرِّحْ » حضرت عایشه صدیقه کوردیکی یاغمورك معنوی اولدیغنی اکلالمش ایسه ده لطف و رحمت خدا، یاخود عدل و شدت کبریادن برباران اولدیغنی بیلمک ایستدی و سوؤالی تفسیب ایلدی .

مشنوی

﴿ این ازان لطف بهاریات بود ﴾

﴿ یاز پاییزی پر آفات بود ﴾

« تَبَجَّيْهِمْ » بوباران بهارلرک لطفندن می ایدی ؟ یوقسه خزان موسمنه عاند آفت و بلالرایله می طولو ایدی ؟ « شَرِّحْ » حضرت عایشه صدیقه نک کالات معنویه سی اعتباریله بیلیور ایدی که عالم روحانیتده جمال و جلالک اک عالی درجاتی واردر . بوباران معنوی لطف و مرحمت صمدانی کی اسماء جمالیه ارحم الراحمیندنی، یوقسه قهر و غضب باری و اوصاف جلالیه منتقم الحیاردنی ایدی؟ دیه سوأل بیوردی .

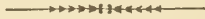
مشنوی

﴿ کفت این از بهر تسکین غمست ﴾

﴿ کز مصیبت بر نژاد آدمست ﴾

« تَبَجَّيْهِمْ » فخر عالم علیه الصلاة والسلام اقدمن حضرتلری بیوردی: بویاغمور تسکین غم ایچوندر. اوغم آدمک طینت و نسبی اوزرنده در. « شَرِّحْ » رسول مجتبا علیه افضل التحایا اقدمن حضرتلری بیورمشلردرکه: یا عایشه صدیقه! بوکون کوردیککز باران، انسانلرک فلب و عقلملرنده بولنان برچوق کدر و غململرک تسکینی ضمننده برباران مرحمت نشان صمدانی ایدی؛ زیرا بنی بشرک طینت و خلقتی

« تَنْجِيحًا » عائلك قاي اوزريه بيكارجه غم وام اولور؛ اكر كوكل باغندن براكسيك اولورايسه ! « شَرِيحُ » كامل العقلك بر علامتي اولسون بكابليديريكيزكه اوزات ياكى طائيش اولهيم! سؤالنده بولنان ط لبه جواباً بيوريايور كه : كامل العقلك بر علامتي اوامر ربانيه قارشى جزئى بر سهو وقصور ايتديكنندن طولايى ذوق وحالى اكيلسه اونقصان ومحروريت ، مرد كامل ايجون موجب غم وكدورتدر؛ شوقدر كه كامل العقل اولان ذات حسب البشرى سهو وقصور ايله بي حضور اولسه ده كروه - عجزه كي آه واه ايله معطل قالماز . مرحمت ربانيه جلب ايجون هر وقتدن زياده چالديشبر . سهو وقصور يني اصلاح ايله غائب ايتديكي جزئى بر ذوقى قات قات بولمش اولور .

﴿ ديكر سؤال عايشه از حضرت مصطفى ﴾

﴿ صلى الله عليه وسلم ﴾

حضرت عايشة صديقه نك فخر عالم محمد مصطفى عليه افضل التحايا افندمن
حضرت لرينه ایراد بيورديفنى ديكر برسؤالدر :

مشنومى

﴿ كفت صديقه كه اى زبده وجود ﴾

﴿ حكمت باران امر وزين چه بود ﴾

« تَنْجِيحًا » حضرت عايشة صديقه رضى الله عنها فخر عالم افندمن حضرت لرينه
ديدى : اى وجودك زبدهسى وانبياي ذیشانك كزيدهسى ! بوكونكى ياغمورك
حكمتى نه ايدى؟ « شَرِيحُ » حضرت عايشة صديقه ياغمورى مشاهده ايتمش ايكن
فخر عالم عليه الصلوة والسلام افندمن حضرت لرينك اليهسى ايصالناماش اولديفى
كورونجه بوياغمورك بشقه برسرو و حكمتى اولديفى فهم ايله بوئى پيغمبر ذیشان
افندمن حضرت لرتندن سؤال ايلدى .

« تَرْجِمَهُ » ولی الله و مرشد کامل ملائیم و یاسرت نه صورت له سویلر ایسه سن انی خوش طوت ! که حرارت و برودتدن و جهنم عذابندن صیچر ایوب حیقا سگ !
 « شَرْح » اولیاء الله، لزوم و حکمت اوزرینه ملامت، خشونت ابراز ایدر. لیکن جمله
 معامله لری باعث منفعت و سلامتدر. انلردن توفی و اجتناب ایتمه ! که دنیا نك الم آمیز
 اولان احوال فانی مألندن چیقوب مراتب عالییه و اصل اوله سگ !

مشنوی

﴿ گرم و سردش نو بهار زندگیست ﴾
 ﴿ مایه صدق و یقین و بندگیست ﴾

« تَرْجِمَهُ » مرد خدانك ملامت و خشونتی ، زنده لیکك نو بهاری ، صدق
 و یقینك و بنده لیکك مایه سیدر . « شَرْح » بویت شریف ایله اولیاء اللهك انقاس -
 حکمت آیاتی و کلمات فیض غایاتی تعریف اولمشدر. انلرک اوامری ملائیم اولسون،
 خشین اولسون ، هر حالده باعث صدق و یقین و موجب نجات و حقه قریندر .

مشنوی

﴿ زان کن و بستان جانها زنده است ﴾
 ﴿ زین جواهر مجردل آکنده است ﴾

« تَرْجِمَهُ » زیر اولی اللهك نفس حیات بخشاسندن روحلر بوستانی حیات
 بولمشدر؛ انك جواهرندن کولکل دریاسی طولودر. « شَرْح » اولیاء اللهك انقاس -
 پاکندن روحلر طراوت و حیات بولور. پک درین اولان کولکل دریاسی جوهر -
 معرفت اولیا ایله طولار . مالی اولمش اولور .

مشنوی

﴿ بر دل عاقل هزاران غم بود ﴾
 ﴿ کرز باغ دل خلالی کم بود ﴾

بدیدر . مثلا بر انسانك مستلكي ظاهر اولنجه در حال آكلاشيليركه او حال مستي ، ايجديكي شرابدن ناشيدر . بو حكمت اوزرينه عقل جزء صاحبي ، كامل العقل اولانه تابع اولمسيله فطرتنده كي مائه كالآني اثبات ايدر . كامل پر ثبات اولور .

مشنوی

﴿ پس بتأويل اين بود كانفاس پاك ﴾

﴿ چون بهارست و حیات برك و تاك ﴾

« ترجمه » ايمدی تاويلده حديث شريفك معناسی بودر : انفاس پاك ، بهار مثالی اولوب فدان و ياراغك حياتی كيدر . « شرح » ذكری سبق ايدن حديث شريفك تاويلی بودر كه : بهار ، اغاجلرك ، ياراقلرك چيچكلرك ، باعث حياتی اولديني كي انبيای ذیشان و اولياء كرامك انفاس جليله سي ده طالبلرك ارواح و ابداننه حيات و فيوضات ويرر .

مشنوی

﴿ كفتهای اوليا نرم و درشت ﴾

﴿ تن مپوشان زانكه دینت راست پشت ﴾

« ترجمه » اولیای عظامك سوزلری نرم و لطيف و سرت ، الحاصل هر نه يولده ايسه ، سن بدنکی اندن اولتمه ! اجتناب ايمه ! زيرا اوزمرهك كلامی سنك دينكه معين و ظهير در . « شرح » موسم ربيعده برودت و حرارت حس اولنسه ينه فائده ليدر . او موسمك برودت و حرارتندن چكنمك لایق دكلدر ، ازهار قلبيه كه كشايش و لطافت و انسانه سلامت و سعادت بخش ايدن اولياء اللهك كلامی ايستر مالايم ، ايستر خشين اولسون ، رو كردان اوله ! اظهار رضا و تسليمیت ايله اعتلايت ! زيرا اوزوات كرام معين دينك اولديني ايجون سنی سرحد امنيته ايصال ايدر .

مشنوی

﴿ گرم گوید سرد گوید خوش بگیر ﴾

﴿ تازگرم و سرد بجهی و زسعیر ﴾

عقل کامله کوره عقل مماش، جزئی و بلکه هیچ مثابه سنده در. ای الآن جهان-
معنوی به کیر مماش و نفس هوادن کچما مماش انسان! سنک جزئی اولان عقلک سلامت-
ابدیهی استحصاله کافی دکلدرد. اخلاق حمیده و ایمان و عرفان یبه متحلی برولی کامل-
العقلی تحری ایتده حقایقندن خبردار اول!

مشنوی

❖ جز تو از کلی او کلی شود ❖

❖ عقل کل بر نفس چون غلی شود ❖

« **تذکیر** » سنک جزئی بولنان عقلک انک کلی اولان عقلندن کلی اولور؛
زیرا عقل کل، نفس اوزرنده بر زنجیر کبی در. « **شرح** » ای حقائق احواله و دقایق-
اشیایه مطلع اولیمان انسان! سنک جزئی عقلک بر عقل کامل مواجهه سنده صحبت-
مرشدانه دن حصه یاب تکمیل اولور. عقل کلک نامتاهی اولان کیفیاتندن بری ده
نفس و هوایه زنجیر کبی اولمی وانلرک آمال غیر لایقه و مشتهیات غیر مشروعه سف
منع و زجر ایتسیدر.

مشنوی

❖ جزء کل از کل او گردد بدید ❖

❖ آنچنانکه مستی عقل از نید ❖ [۰]

« **تذکیر** » کلک جزئی کندی کلندن ظاهر اولور؛ اوصورتله که خرما
شرابندن عقلک مستلکی ظاهر و پیدا اولور. « **شرح** » هر جزء هانکی کلدن ایسه
انجام کار کلنی اظهار ایدر. مثلا بر آدمک قلبی فنا اولدینی حالده نه قدر مهارت
کوسترسه جزء مثابه سنده اولان افعال و کلماتی نسبتاً کل اولان قلبنک فنالغنی اظهار
ایدر. قلبی پاک اولانک، حرکات و کلماتی نتایج مقبوله میدانه وضع ایده جکی
[۰] خرما شرابنک اسمی اولان بوکلکه انک اصلی « نید » در. قافیله ایچون نقطه می-
اسقاط ایدلشدر.

« **تَبْحِيْرُهُ** » ظاهراً معناویرن او ، کرده ، حدیث شریفک روح معنایندن
 خبردار دکل ایدیلر. اولر طغانی کوروب طاغک ایچنده کی معدنی کورما. شدر .
 « **شَرْحُ** » برانسان برطغانی کورور ، جسمانی اولان بوککلکنندن طولای بکنیر .
 بلکه عظمت صوریه سنه حیران اولور ، امام معاندن خبردار اولان بر صاحب -
 کمال طغانی کوروب بکندیکی صروده برده ایچنده جوهر فوایدی حائر بر معدن
 اولوب اولدیغنه دقته باقار . آ کالر . اصحاب کمال ظاهری اولان فوایدن بشقه
 برده اشیا و کیفیاتک فواید باطنه - نی آرار . بولور . التوله مذهب و مجلد اولان
 بر کتاب . میدانه قونسه جهلا ظاهرده کی زینته ، عرفا ایسه عبارات حکمت آیاتنه
 عطف نظر ایدر .

مشنوی

﴿ آن خزان نزد خدا نفس و هواست ﴾

﴿ عقل و جان عین بهارست و بقاست ﴾

« **تَبْحِيْرُهُ** » حدیث شریفده بیان بیوریلان خزان خدای متعال حضرت لرینک
 نذرر بانیسنده نفس و هوادر . عقل و روح ایسه عین بهار و بقادر . « **شَرْحُ** » نفس اماره ،
 هوا و هوس مبتلارینی قاصوب قاووردیغندن سردی خزانه بکزرر . عقل ایله روح
 منزل منتهای وصاله ایصال ایده جکنندن بهارک روح پرور سریناکنه تشبیه اولنور .
 خزان ، نفس و هوا ، بهار ، روح عرفادر .

﴿ صر ترا عقلیست جزئی درنهان ﴾

﴿ کامل العقلی بجز اندر جهان ﴾

« **تَبْحِيْرُهُ** » کوزه کورونمز نقطهده سنک ایچون یالکز بر عقل جزئی واردر ؛
 سن جهانده بر کامل العقلی آرا ! « **شَرْحُ** » امور دنیا-ویهی تأمل ایچون
 هراسانده درجات مختلفهده عقل وار ایسهده حقیقت و روحانیق بحق تأمل ایدن

مشنوی

﴿ زانکه باجان شما آن میکند ﴾

﴿ که بهاران با درختان میکند ﴾

« تَبَجِّمَهُ » زیرا بهارک سریندکی اغاجله فصل برتأثیر فیاضانه ایدرسه

بدنر کزده اویله ایدر. [وارسته شرحدر .]

مشنوی

﴿ لیک بگریزد از سرد خزان ﴾

﴿ کان کندکو کرد با باغ رزان ﴾

« تَبَجِّمَهُ » لکن خزانک صغوغندن قاچیکز؛ زیرا آنک صغوغنی وجودلر نزه

انی ایلرکه باغ و آصمه لره ایتدی. [یعنی آصمه لری قوروتدینی کبی برتأثیر معکوس-
مرض آورانه حاصل ایدر .] [بویت شریفک ده شرحی حدیث شریفک شرحنده

داخلدر .]

مشنوی

﴿ راویان این رابطه برده اند ﴾

﴿ هم بران صورت قناعت کرده اند ﴾

« تَبَجِّمَهُ » راویلر بو حدیث شریفی ظاهره حمل ایتشلر، یعنی یالیکز ظاهری

اولان معناسنی بیان ایله قناعت ایلمه شلردر. « شَرَحْ » بلاده بیان اولندیفی اوزره

بو حدیث شریفک ظاهری اولان معناسندن بشقه باطنی معناسی واردر که آنک
فهیمی مستعدین ایچون ده از یاده لازمدر .

مشنوی

﴿ بی خبر بودند از جاز آن گروه ﴾

﴿ کوه را دیده ندیده کان بکوه ﴾

﴿ در معنی این حدیث که : اغتتموا بردالر بیع فانه یعمل ﴾

﴿ بابدانکم کما یعمل باشجارکم واجتنبوا برداخریف ﴾

﴿ فانه یعمل بابدانکم کما یعمل باشجارکم ﴾

حدیث شریفک معنای عالیسی : سز ، بهار موسمنک سرینلکفی غنیمت عد ایدیکز ! زیرا او اناجلر کزه نه ایشلر و نصل فائده و یرر ایسه بدنلر کزه اوجه ایله فائده ایدر ؛ خزان موسمنک برودتندن اجنتاب ایدیکز که اناجلر کزه نه ایشلر و نصل مضرت ایراث ایدر ایسه بدنلر کزه ائی ایشلر .

ادله مالانهایه ایله مثبتدرکه فخر عالم علیه الصلوة والسلام افندمن حضرتلری جامع الکلمدر . آز کلام ایله چوق معانی مفیده و چوق حکم ظاهره و باطنه بیان بیوررلر ایدی . بو حدیث شریفک حکمت ظاهره سی بودر : خزان موسمنک برودتندن کندیکنزی حفظ ایدیکز ، زیرا او برودت شتایه طوغری کیتدکجه تزايد ایدوب هرکیم اندن خسته اولسه کندینی قولایلقه طوبلایه ماز ؛ نصلکه اشجار خزان موسمنک برودتندن قورومش کبی اولور . اما بهارک برودتی یازه طوغری کتدیکنندن و کافه اشجاره وسائر نباته فائده بخش اولدیغندن انسانلرک ابداننه قوت و یرر . حدیث شریفک حکمتنه کلنجه : انبیای ذیشان و اولیای کر امک انفاس مؤثره سی موسم ربیع کبیدر . اخطارات و معاملاتی بعض دفعه ولو صورتا باردوالم کورونسه بیله انلرده بهارک لطافتی کبی بک چوق نعم و فواید واردردیمکدر .

مشنوی

﴿ کفت پیغمبر زسر مای بهار ﴾

﴿ تن مپوشانید یاران زینهار ﴾

« تَبَشِيرًا » پیغمبر علیه الصلوة والسلام افندمن حضرتلری بیوردی : ای یاران ! صاقین بهار موسمنک صفوغندن بدنلر کزی اورتمه یکز ! یعنی چوقجه کینمه یکز ! موسم بهارک صفوغنی طوقونماز . [بویت شریفک معنای ظاهره و باطنیسی بالاده کی حدیث شریفک تفسیرنده ایضاح اولمشدر .]

اولان انسانلره کلیر. یوقسه منکر و عنود برانسانه اولیاءالله معین اولماز. اوبدختک اوزرینه قهرربانی واقع وجاری اولمشدر.

مشنوی

❦ گر درخت خشک باشد درمکان ❦

❦ عیب آن از باد جان افزا مدان ❦

« تَبْحِیْهْ » اکر بر محله قورو براغاج وارسه اونک عیبی جان افزا اولان

روزکاردن بیلمه! « شَرْح » قورو براغاجی بر محله کورورایسک قورومسنی لطیف و جان افزا اولان روزکارک تأثیرات مفیده و حیات بخش-اسنک فقدانندن بیلمه ملیدر. بلکه اواغاجده قابلیت اولدیغنی اکلاملیدر. منکر و مضر اولان انسانلرک حال پرملال معنوبلرینی کورونجه اولیاءالله انفاسنک عدم تأثیر و عنایته حمل ائمه! قصور و قباحت، اومنکر و مضر آدملرک تربیت و طینت خسیسه لرنده در، زیرا ایشله دکلری معاصیدن شخصیت معنویه لرینه خشکی معنوی حاصل اولور. بویانانده اصلا جبر یوقدر. منکران وقتيله یاش براغاج کبی نشوونما و خضارت و لطافت نظرربایه قابلیت حائر ایکن صکره دن اراده جزئیه لرینی سؤاستعمال ایتملرینه مبنی قلبلری، قورومش یاقیلدغه لایق قورو اودون شکلنی آلمشدر.

مشنوی

❦ باد کار خویش کرد و بروزید ❦

❦ آنکه جانی داشت بر جانش گزید ❦

« تَبْحِیْهْ » روزکار کندی ایشنی ایشله یرک اسدی. روح مستعده صاحب

اولان کیمسه، روزکارک فائده و خاصیتینی جانندن قبول ایتدی. « شَرْح » هاندی آدمک حسن احوالی و اخلاق حمیده سی واریسه انیبای ذیشان و اولیای کرامک نشر ایلدکلری نسیم سلامتدن مستفید اولور، بالعکس هر کیم کربوه انکار و ضلالتی اختیارده اصرار ایدرایسه قهر و عذاب ایچنه دوشر.

مشنوی

﴿ همچنین در غیب انواعست این ﴾

﴿ در زیان و سود و در رنج و عین ﴾

« **تَرْجِمَانُ** » بونک کبی عالم غیبده نوعلر واردر ؛ بونلرده زیان و فائده ، زحمت و مشقت کبی احوال کثیره واردر . [محتاج شرح دکلدور .]

مشنوی

﴿ این دم ابدال باشد زان بهار ﴾

﴿ در دل و جان روید از وی سبزه زار ﴾

« **تَرْجِمَانُ** » اولیادن اولان ابدالک ، بوکلام و نفسی او ، بهاردن اولور . کوکلده و جانده او ، دمندن سبزه زار بیتر . « **شَرَحُ** » بو محله ابدالن مقصد ، آمال بشریه و صفات نفسانیه سفی او امر و صفات ربانیه ایله تبدیل ایدن مردان خداددرکه بوتبدیلدن طولانی اسان تصوفده کنیدیلهینه ابدال تسمیه اولمشدر . بو صنف محترمک انقاس مؤثره سفی ربیع غیبدن ظهور ایدن بر روزگار لطیفدرکه تعلق ایتمدیکی قلوب مستهده کوزل رایجهر نشر ایدن چیچکارله مزین بر باغچه استکمالات حصولنه سبب اولور .

مشنوی

﴿ فعل باران بهاری با درخت ﴾

﴿ آید از انقاس شان بانیکبخت ﴾

« **تَرْجِمَانُ** » بهاره مخصوص یاغمورک فعل و اثری قابیلی اولان اغاجه در ، اوزمره نک انقاسندن فیض و فائده نیک بخت اولانلره کلیر . « **شَرَحُ** » فائده بخش اولان یاغمورک فیضی قورومامش اغاجلره مخصوص اولدیغی کبی . سوی اولان بارانک آثار سلامت نشاری ده اخلاق حمیده و اعتقادات کامله ایله نیکبخت و مسعود

« تَرْجِمَانُ » بهار لرہ متعاق اولان یاغمورک فائده سی زیادہ عجیبدر؛ موسم -
 خزانہ منسوب اولان یاغمور صتمہ کیدر . « شَرَح » ربیع بدیع تجلیاتک باران -
 عنایتیہ روضہ روح افزای کجالات حالی آلمش اولان بر قلب صافینک انوار -
 مباحثی، قہر و غضبیدن بر قسوت و ظلمت کشفہ ایچندہ قالان بردل مریضک یأس
 وفتورینی تصویرایدن بوبیت معلا . سمای عرفاندن یاغان دردانه الهامات عنوانہ
 سزادر .

مشنوی

﴿ آن بہاری ناز پروردش کند ﴾

﴿ وین خزانہ ناخوش وزردش کند ﴾

« تَرْجِمَانُ » بہارہ مخصوص یاغمور ناز و لطافتلہ یری بسلر ؛ و موسم خزانہ
 منسوب اولان یاغمور دوشدیکہ بر لرده ناخوشلق و صار یاق حصولنہ سبب اولور .
 « شَرَح » تجلیات جمالیہ و جلالیہ بی کوسترین شویت شریفی حقیلہ شرح اتمک
 ممکن دکلدر .

مشنوی

﴿ همچین سرما و باد و آفتاب ﴾

﴿ بر تفاوت دان و سررشته یاب ﴾

« تَرْجِمَانُ » بونک کبی (یعنی یوقاریدہ ذکر اولندیغی وجہ ایلہ) قیشی
 و روزکاری ، کونشی تفاوت اوزرہ بیل ! و سعادتہ نائل اولوق ایچون چارہ بی
 بول ! « شَرَح » باران ظاہرک باران غیبیدن فرقی اولدیغی کبی ظاہر و باطنک
 ساثر احوالندہدہ تفاوت واردر . بونکاتہ حکمتلہ نظر ایدرک سعادت ابدیہ و سلامت -
 حقیقیہ بولمغہ توسل اتمک لازمدر .

مثنوی

﴿ ناید آن الّا که بر خاصان بدید ﴾

﴿ باقیان فی ابس من خالقِ جدید ﴾

« تَرْجِمَانُ » عالم غیبک احوالی یالکز خاصان حقہ آشکارا لور؛ غیر یلر خلق۔ جدیددن شهبه ده در . « شَرْحُ » - وره قافلک اون بشنچی آیت کریمه سنه اشارت اولان شویت شریفده : (اقمینا بالخلق الاول) یعنی « عیجا بزخلق اولدن عاجز قالدقی؟ ابتدا یار اتمقدهده عاجز اولدقی که بعدالموت مخلوقاتی تکرار اعاده واحیادن عاجز قالهلم. » (بلهم فی ابس من خالق جدید) « بلکه کفار خلق جدیددن، احیا وبعثدن شهبه ده در . » آیت کریمه رنده مندمیج اولان معنای علویت تفسیر ایدلمشدر . هر عالم غیبک بارانی ، فیض رحمانی بی یالکز خاصان حق مشاهده ایدر .

مثنوی

﴿ هست باران از پی پروردکی ﴾

﴿ هست باران از پی پڑمردکی ﴾

« تَرْجِمَانُ » بسلامک ایچون یاغمور اولدینی کبی پڑمرده لک ، قوروتیق ایچون ده یاغمور واردر . « شَرْحُ » نباتات کبی مخلوقاتک قوه نامیه سنه تأثیر فیاضانه ویرن بهار یاغموری قیش موسمنده یاغدینی وقت نشوونمایی منع ایدر . یاپراقلری دوکر . ایشته عالم روحانیدن لطف ایله کلن باران یعنی نفحات وبرکات فیض افشان، مستعد قلبلری احیا و بالعکس قهر و غضب ایله ظهور ایدن یاغمور منکر لک قلبونه القای - ضلال وظلمت ایدر .

مثنوی

﴿ نفع باران بهاران بوالعجب ﴾

﴿ باغ را باران پاییزی چوتب ﴾

﴿ تفسیر بیت حکیم سنائی رُوح الله روحه ﴾

حکیم سنائی رحمه الله علیه حضرت تلمیذینک بیت شریفی تفسیرینه دائر در . بیان
بیوریلان ایکی بیت شریف بودر :

« آسمانهاست در ولایت جان »

« کار فرمای آسمان جهان »

« درره روح پست و بالاهاست »

« کوههای بلند و دریاهاست »

معنای شریفی : جان ولایتند آسمانلر واردر که انلر دنیانک آسمانه ایش
بیورور . روح یولنده آجلاق ، یوکسک یرلر و یوجه طاغلا ایله دریلر
موجوددر .

بو آسمانلردن مقصدنه اولدینی ایبات آیه دن آکلاشیله جقدر . عالم معنویانده
سمایه بکزر مراتب عالیه واردر . جهان غیبده علوی ، سفلی درجه لر واردر .

مشنوی

﴿ غیب را ابری و آبی دیگرست ﴾

﴿ آسمان و آفتابی دیگرست ﴾

« تَبْجِيهٌ » عالم غیبک بلوطی و صوبی و آسمان و کونشی بشقه در . « شَرْحٌ »

سراثر غیبیه کبی نامتناهی برجهان فیضک احوالی ، بوجهان مادیده کوریلن
بلوطه ، صویه ، کوکه ، کونشه بکزه مز . دنیاده کوردیکمز مخلوقات و موجودات
سرور ایلم ایله فناپذیر اولدینی ایچون حقیقته معدوم کیدر ؛ اما فیوضات ربانیه
وانوار تجلیات روحانیه بقا و علویت واردر . درجات روحانیه ده کی تفاوتی
تعریف صدندده مثال طریقیله دیه بیلیرز که بر مرتبه روحانیه دنیایه نسبة آسمان کی
عالی اوله بیلیر . ده عالی بر مرتبه معنویه به نسبة زمین کی اشاعیده قالیر ؛ بو حقیقته
مبیدر که قرآن عظیم الشانده آخرتک درجاتی ، دنیاده کی درجاندن اکثردر
بیورلمشدر .

تَجْمِيعُ وَتَرْجُومَةُ مَشْنُونِ تَشْرِيفِيَا

❖ مولانا جامينك ، حضرت جلال الدين رومی قدس سره السامی ❖
❖ حقننده کی قطعاً مشهوره سیدر : ❖

آن فریدون جهان معشوق
بس بود برهان ذاتش مستشوق

من چه گویم وصف آن عالی جناب
نیست پیغمبر ولی دارد کتب

❖ جلد رابع ❖

(عابدین یاسا) مرحومك اثریدر.

• مارف نظارت جلیله سنك في ۲۸ صفر سنه ۳۲۴ و في ۹ نيسان سنه ۳۲۲
تاریخی و ۳۲ نومرولو رخصتنامه رسایسنه مستنداً باب عالی جاده سنده

کتابخانه مشرفان

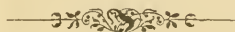
طرفندن طبع و نشر اولمشدر.

استانبول

[مطبوعه كتبخانه جهان] باب عالی جاده سنده نومرود ۲۳-۲۲

۱۳۲۵

- ۱۹۵ طوطینک بازرکانہ وداع ایلیکنہ واوچدیغنه دائردر .
- ۱۹۶ خالقك تعظیم وتکریمك وپارماقلہ کوستریلہجك قدر اکتساب شہرتك
مضرتی بیانندہ در .
- ۲۰۸ اللہ تعالیٰ حضرت اتری ہرنہ شیء ارادہ بیورمش ایسہدہ اوشیء اولدی .
وہرنہکہ ارادہ بیورمدیسہ اولدی حدیث شریفنك تفسیریدر .
- ۲۲۲ حضرت عمر رضی اللہ تعالیٰ عنہ زمانندہ محتاج و بی نوا قالدیغی بر کوندہ
جناب خدا ایچون قبرستان اورتہ سندہ چنك دنیلن معروف سازی چالمش
اولان اختیار چنکینك حکایہ سی بیانندہ در .
- ۲۶۰ حضرت عایشہ نك جناب رسول اکرم دن یاغوردن لباس مبارک رسالتیناہی
ایصالندیغی سؤال ایلدیکنہ وجوابنہ دائردر .

- ۲ قیصر رومک ایلیجیسی حضرت عمرک نزدینہ مأمور اکلدیکنه دائردر .
- ۱۵ حضرت عمر رضی اللہ عنہی قیصرک ایلیجیسی آغاچ آلتندہ اویومش بولدیفنه دائردر .
- ۲۰ حضرت عمرک سفیر قیصرہ سوز سویامسی وانکلہ مکالمہ ایتمسی بیانندہ در .
- ۲۸ رسول رومک عمر رضی اللہ عنہن بعض حقایق سـؤال ایستدیکنه دائردر .
- ۴۴ آدم علیہ السلامک آباغی قایمسی، یعنی جنتہ ایکن واقع اولان خطاسنی کندینہ اضافت وحمل ایتمسی وشیطان کندی کنہانی حق تعالی حضرت تلرینہ اضافت واسناد ایلمسی بیانندہ در .
- ۵۸ « هر زده اولور ایسه کنز الله تعالی سزکله برابر در . » آیت کریمہ سنک تفسیرینہ دائردر .
- ۶۲ اصلی صوبالچیقندن اولان اجسامہ ارواح نہ ایچون ربط اولنش؟ یعنی ارواحک ابدانہ ابتلاسی نندن ایجاب ایتمش؟ دیہ رسول روم حضرت عمر رضی اللہ تعالی عنہن سؤال ایلدیکنه دائردر .
- ۷۵ بر بازارکانک حکایہ سیدرک : تجارت ایچون هندستانہ کیدہ جکی صرہ دہ قفسدہ محبوس بولنان طوطیسی، هندستان طوطیلرینہ خبر کوتورمسنی سویلمش!
- ۸۵ جناب اللہہ منسوب طیور عقل قادلرینک صفتیدر .
- ۹۰ تاجر، هندستان طوطیلرینی صحرا دہ کوروب او، طوطیء محبوسدن انلرہ خبر ایریشدیرمسی بیانندہ در .
- ۹۵ شیخ فریدالدین عطارک تقرر قولیدر .
- ۱۱۵ هندستان طوطیلرندن کوردیکی حالی بازارکان محبوس قفس اولان طوطی بہ بیان ایلمسنہ دائردر .
- ۱۳۵ محبوس قفس اولان طوطی اودیکر طوطیلرک احوالی بازارکاندن ایشتمسیلہ وفات واقندیسنک نوحہ وفریاد ایستدیکنه دائردر .
- ۱۶۲ تفسیر قول حکیم سنائی رحمہ اللہ
- ۱۸۳ هندستانہ کیدن تاجرک حکایہ سنہ رجوعہ دائردر .
- ۱۸۷ بازارکانک طوطی بی مردہ قیاس ایدوب قفسدن دیشاری بہ آتمسو و آتمسیلہ برابر طوطیک اوچمسی بیانندہ در .

سہاسی دہ بشقہ در . « شرح » یا عایشہ صدیقہ ! اثر مرحمت جناب کبریا اولہ رقی
 بوکون کوردیکک باران مرحمت رسان مادی بلوطلردن حاصل اولان یا غمور
 دکلدن . ابروسہاسی عالم روحانیتندرن . آنی کورن عباداللہ واصل سعادت و صفا
 اولور .

مصیحی : سلیمان نافذ

ختمام جلد ثالث

مشنوی

﴿ گفت چه برسر فکندی از ازار ﴾

﴿ گفت کردم آن ردای تو خمار ﴾

« تَرْجِمَانُ » فخر عالم صلی الله علیه وسلم عایشه صدیقه به بیوردیلر : یاغموری کورونجه کندکده ایصالنامق ایچون باشکه نه اورتو وضع ایلدک ؟ حضرت عایشه جواباً عرض ایتدی : مبارک عبا کزی باش اورتوسی یایدم . [ازار ، باش اورتوسی و خمار کسر خایله قادیلرک باشلرینه اورتدکاری بزدر .] « شَرَحٌ » فخر عالم علیه الصلوة والسلام افندمن حضرتلری عایشه صدیقه به لطف و امتحان صورتیله بوجه بالاسؤال بیوردیفی زمان مشار الیهانک ویردیکی جواب ایکی وجه ابله عالی ورنادر . بری : یا فخر عالم ! بی جسماً ستر و حفظ ایده جک عبا . مرحمت احتوا کدر . دیکری : بنم دائماً حفظ و صیانت و سلامتم متاع مرحمتکده بولور .

مشنوی

﴿ گفت بهر آن نمود ای پاک جیب ﴾

﴿ چشم پاکت را خدا باران غیب ﴾

« تَرْجِمَانُ » فخر عالم صلی الله تعالی علیه وسلم بیوردیلر : ای قابی پاک اولان عایشه صدیقه ! سنک پاک اولان کوزکه الله تعالی حضرتلری باران غیب کوستردی . [معناسی آچقدر .]

مشنوی

﴿ نیست آن باران ازین ابر سما ﴾

﴿ هست ابر دیگر و دیگر سما ﴾

« تَرْجِمَانُ » عالم غیبک یاغموری سمانک باوطندن دکدر . اونک بلوطی بشقه

یاغمورك آناری اثواب پا كنده كورلینجه حضرت صدیقه مراق ایتمش واو معدن-
حقیقتك اصلاً، یعنی قطعاً اكلامق ایچون مبارك الی ثوب سعادت اوزرینه وضع
ایلمشدر .

مشنوی

﴿ بر عمامه وروی او موی او ﴾

﴿ بر کربان وبر و بازوی او ﴾

« تَبَجِّمَهُ » نبی محترم افندمن حضرت تلرینك عمامه سی ووجه مبارکی وموی
و کربان و صدر و بازوی شریفلری اوزرینه حضرت عایشه مبارك الی سوردی .
« شَرِّحْ » یاغموردن نشان کورمك ایستدی . مع مافیہ یاغمور اثرینی اصلاً بولدی .
حیرتده قالدی .

مشنوی

﴿ گفت پیغمبر چه میچوینی شتاب ﴾

﴿ گفت باران آمد امروز ازسحاب ﴾

« تَبَجِّمَهُ » پیغمبر علیه الصلوة والسلام افندمن حضرتلری بیوردی؛ یا صدیقه!
بو قدر عجله ایله نه ازارسك؟ حضرت عایشه جواباً عرض ایتمدی: بو کون بلوطدن
یاغمور کلدی . [آتیده ایضاح اولنمشدر .]

مشنوی

﴿ جامه‌های می بجویم در طلب ﴾

﴿ تر نمی بینم ز باران ای عجب ﴾

« تَبَجِّمَهُ » یا فخر عالم! بو طلبده اثواب مبارکی یوقلم؛ اما عجب بودرکه
اثواب پا ککذک ایصلاً نامش اولدیغنی کور بیورم! « شَرِّحْ » اثواب پاك فخر-
كاشات ایصلاً نامش ایدی . زیرا او کون حضرت عایشه نك کوردیکی یاغمور، باران-
مادی اولیوب معنوی و زلال مرحمت جناب باری ایدی .

مشنوی

﴿ چشم می دزدند انجا چشم نی ﴾

﴿ چشم آن باشد که بیند مأمنی ﴾

« تَرْجِمَانُهُ » حقائق کورمامک ایچون منکران کوزلریفی جالوب قاپارلر .
 حالبوکه کوز ظن ایلدکاری محله حقیقه کوز یوقدر . زیرا کوز اودرکه محل .
 امنیتی کورر . « شَرْحُ » منکران! سزده عقل و کوز یوقدر ؛ زیرا حقیقتسده
 عقل و کوز اکا دینیرکه صاحبی اضطر ابدن تخلیص وبر مأمنه ایصال وفکرحق
 ایله انیس ایدر .

مشنوی

﴿ چون ز کوزستان پیبر باز کشت ﴾

﴿ سوی صدیقه شد وهر از کشت ﴾

« تَرْجِمَانُهُ » وقتاکه پیغمبر علیه الصلوة والسلام افندمن حضرتلری قبرستاندن
 عودت بیوردیلر . عایشه صدیقه رضی الله عنها جاننه کیتدی . کوریلان یاغمور
 اوزرینه اکا همر از اولدی . « شَرْحُ » رسول مجتبا علیه افضل التحایا افندمن
 حضرتلری قبرستاندن عودت بیورنجه عایشه صدیقه رضی الله تعالی عنهاک یاننه
 کیدوب اوکون کوریلان یاغمورک احوال معنویه سنی بیان و سرائر روحانیهدن بعض
 حقائق انیان بیوردیلر .

مشنوی

﴿ چشم صدیقه چو برویش فتاد ﴾

﴿ پیش آمد دست بروی می نهاد ﴾

« تَرْجِمَانُهُ » حضرت عایشه صدیقهک کوزی اول رسول مجتبانک
 روی مبارکی اوزرینه دوشدی ؛ ایلریلدی ، النی فخر عالمک البسه سی اوزرینه
 وضع ایلدی . « شَرْحُ » فخر عالمک تشریفیه برابر نزول ایتدیکی کوریلان

عالی دوران وغشاوہ کفر و عنادی دران ایله مانند رائحه طیبہ مستعدینی خوش کام ایدر .

مشنوی

﴿ منکران همچو جعل از بوی گل ﴾

﴿ یاچو نازک مغز از بانک دهل ﴾

﴿ تَبَجَّجْهُمْ ﴾ منکران کلاک رایحه سندن « ترس یوار لانان » سیاه بوجک کیدر . یاخود طاول سسندن مضطرب اولان بر نازک دماغ کیدر . ﴿ شَرِّحْ ﴾ « جعل » دنیان سیاه بوجک ، کل قوقوسندن نفرت ایتدیکی نازک بردماغ طاوولک سسندن سرسام اولدینی کبی منکرلرده رائحه طیبیه روحانیه دن و نفس خوشبوی منویاتدن تنفر ایدرک لایق ذلت و عذاب اولورلر .

مشنوی

﴿ خویشتن مشغول میسازند و غرق ﴾

﴿ چشم می دزدند ازین لمعان و برق ﴾

﴿ تَبَجَّجْهُمْ ﴾ کندیلرینه مشغولیت ترتیب ایدرک بوغولور . کوزلرینی بوپار لاقاقدن ، شیمشکدن چالارلر ، قابارلر . ﴿ شَرِّحْ ﴾ منکران مردان خدانک آواز هدایت افزاسنی ایشتمامک و دین مبینک انوار سعادت نشارینی کورمامک ایچون دنما احوال فانیه و تعریضات ابلهانه ایله مشغول اوله رق بصر بصیرت لرینی نور حقندن چو یروب عدول ایدرلر . سورۀ بقره نک آیت کریمه سنده انلر حقنده بیورلمشدر : ﴿ ان الذین کفروا ﴾ « تحقیقا شول کیمسلر ، که کفر ایدوب نور ایمانی ظلام شرکه اورتدیلر . » ﴿ سوآء علیهم ، انذرتهم ام لم تنذروهم لایؤمنون ﴾ « انلر اوزرینه مساویدر ، قورقو و یرمک یاخود کندیلرینه قورقو و یرمامک ، انلر ایمان ایتمزلر . » ﴿ ختم الله علی قلوبهم و علی سمعهم و علی ابصارهم غشاوة و لهم عذاب عظیم ﴾ « الله تعالی انلرک قلبلری و سمعلری اوزرینه مهر اوردی ؛ که فهم و رویت ایتسونلر و کوزلری اوزرینه پرده اوردی که طریق سلامتی کور مسونلر ؛ انلر ایچون عذاب عظیم واردر . »

مشنوی

﴿ کوری ایشان درون دوستان ﴾

﴿ حق برویایند باغ وبوستان ﴾

« تَبَّحَّحْتُمْ » منکر لک کور لکنه رغباً حق تعالی حضرت تلی دوست لک دروننده باغ وبوستان یتشدردی . « شَرَّحْ » منکر ان فرط جهل و عناد ایله روحانی انکار و بو انکار لنده جهولانه اصرا ایدر ایکن الله تعالی حضرت تلی ان لک کور لک لینه و عناد لینه رغباً عرفا و اولیاء اللہ لوب حکمت اسلوبنه نیجه نیجه حسیات معنویه و تجلیات روحانیه احسان بیوردی .

مشنوی

﴿ هر کلی کاندردون بویا بود ﴾

﴿ آن کل از اسرار کل کویا بود ﴾

« تَبَّحَّحْتُمْ » هرر کل، که ایچنده کوزل قوقار . او، کلک اسرارندن سویلیجی اولور . [مصراع اولده کی « کل » معروف کوزل قوقولو چیچک ، مصراع ثانیک صوک « کل » لفظی جمیع دیمکدر .] « شَرَّحْ » هر قلب کمال صدق و اعتماد ایله معناً ناشر رایحه طیبیه اولورسه اسرار جناب کردکاردن خبر و یروب حقی بیان وطریق هدایتی ازانه و اتیان ایدر . اولیاء الله منکرانی اصلاحه مأذون دکدر لر ؛ زیرا منکران شایان قهر یزداندر .

مشنوی

﴿ بوی ایشان رغبم انف منکران ﴾

﴿ کرد عالم میدود پرده دران ﴾

« تَبَّحَّحْتُمْ » الله تعالی حضرت تلی رینه دوست اولان لک کوزل قوقوسی منکر لک بورنی رغبم و تحقیر ایچون پرده یرتیجی اولدینی حالدہ عالمک اطرافنه یاییلیر . « شَرَّحْ » منکران ایستکلری قدر جهل و عناد و کنیدیلرینی برباد ایتسونلر ، الله تعالی حضرت تلی رینه دوست اولان لک حسن صیتی، آثار خیریه سی علی رغبم انف منکران

« **تَرْجِمَهُ** » آنلری قیش موسمی مجوس ایتمش، فارغیه بکنزه بن برطوپراغه
 وضع ایلمش ایسهده خدای متعال اوقارغهلری موسم بهارده طاوس ایلدی .
 « **شَرِّحْ** » دال ویاپراقلریله ال اچوب خالق مطلق حضر تلیزیه عبادت ایدن
 اشجاری حکمت و قدرت مولا، موسم شتاده محروم لطافت ایتمش ایکن او قدرت -
 الهیه آنلری حال حزن اشتهالرندن چیقاروب مظهر لطافت بیوردی . -سوره -
 رومک اللنجی آیت کریمه سنده فرمان بیوریلورکه : (فالنظر الی آثار رحمة الله
 کیف یحیی الارض بعد موتها ان ذلك للحی الموتی وهو علی کل شیء قدير) معنای -
 شریفی : «ایمدی الله تعالی نک آثار رحمتنه نظر ایت که ، زمین قورویوب اولدکن
 صکره انی نصل احیا ایلر ؛ زمینی احیا ایدن جناب خالق ، امواتی ده احیا
 ایدیخیدر ، وهرشی اوزرینه قادردر . »

مشنوی

﴿ در زمستانشان اگرچه داد مرک ﴾

﴿ زنده شان کرد از بهار و داد برک ﴾

« **تَرْجِمَهُ** » قیش وقتنده آغاجلره موت ویردی ایسهده بهارک گل سندن
 آنلری دیر یلتدی . یپراق و چیچک ویردی . « **شَرِّحْ** » [معنای واضح ویت -
 سابق متمدنر .]

مشنوی

﴿ منکران گفتند خود هست این قدیم ﴾

﴿ این چرا بندیم بر رب کریم ﴾

« **تَرْجِمَهُ** » منکران دیرلر : بوکائات کنندیلکنندن قدیمدر . بونی رب کریمه
 نیچون باغالار وحقه نیچون نسبت ایدرز؟ « **شَرِّحْ** » منکران روحانیت، هرشیئی
 طبیعت تسمیه ایلدکاری برامر معدوم و موهومه اسناد ایلدکاری کبی بوکروهک
 ازل و اشدلری جناب خالق لم یزلی کلیاً انکار و کندیلرینی دارینده غرق عذاب
 بی شمار ایدرلر . [بوجهته عائد تفصیلات برنجی جلدده مندر جدر .]

مشنوی

﴿ بازبان سبز و بادست دراز ﴾

﴿ از ضمیر خاك ميگویند راز ﴾

« تَنْجِيْمٌ » اغاجلر اوزون ال ، يشل لسان ايله ، طوبراغك ايچنده راز سويلرلر . « شَرْحٌ » تخم ، اوافق و طوبراغه كومولش اولديني حالده كلياً مخفي ايكن حكمت بالغه خدا ، انى آتاج حالنده ميدانه چيقاردقدنصكره لسان كبي يشيل يپراقلىرى ، اله مشابه اوزون داللىيله عارف اولان انسانلره لسان- حال ايله بك چوق حكم و حقايق ائما ايدرلر .

مشنوی

﴿ همچو بطان سرفرو برده بآب ﴾

﴿ كشته طاوسان و بوده چون غراب ﴾

« تَنْجِيْمٌ » بو آغاجلر بروقت قازلر كبي باشلىرىنى صو ايچنه صوقش ، صكره طاوسلر ، بعه قارغه كبي اولمش ايدى . « شَرْحٌ » آغاجلر دها طوبراق ايچنده نابديد ، ياخود موسم شتاده شدت برودتن هان نشانسز ونوميد قالمش ، ربيمك حلويله بيومش ، چيچك و يرمش ايكن ينه موسم خزان و شتاك و روديله يپراقلىرى صا راروب مانند غراب محروم لطافت و بى تاب اولمشلر در . اشجار ترك عبادت ايمىوب لسان حاللريله جناب كردكاره عرض شكران بى شمار ايدرلر . عارف اولان انسان آغاجلردن بيله ايكي حال استدلال ايدر . برى جناب- خالقه شكر ائتمكه بورجلى اولمشى ، ديكرى دنيايه غم و سرور برسلسله كبي برى برينه مربوط بولنمسيذر . حكمت صمدانيه اثرى اوله رق مانند شتا و بهار بوپنهائى عللده جور و حفا كذار ايلرو يالكنز حق ايله رضاي باريسىنى استحصال ايدنلر برقرار درلر .

مشنوی

﴿ در زمستان شان اكر محبوس كرد ﴾

﴿ آن غرابانرا خدا طاوس كرد ﴾

«تَرْجِمَهُ» طوپراغی او، میتک قبرینی طولدیردی. طوپراغک التنده آنک دانه. شخصیت معنویه سفی زنده ایتدی. «شَرِّحْ» ترك حیات صوریه ایدن، یار وحببک قبری اوزرینه فخر عالم صلی الله تعالی علیه وسلم افندمز حضرتلری مبارک الیه خاک پاک آتوب دعا، صورتا زیر خاک ایکن اومیق معنأ احیا و اوج اعلائی. معنوی به اسنا بیوردی.

مشنوی

﴿ این درختانند همچون خاکیان ﴾

﴿ دستها بر کرده اند از خاکدان ﴾

«تَرْجِمَهُ» بو اغاجلر، طوپراغه کیرهش، خاکی اولان انسانلر کیدر، اغاجلر اللرینی ارضدن یوقاری قالدیرمشلردر. «شَرِّحْ» بو، وپوندن صکره کلهجک بر قاچ ایبات شریفه نك مأل عالیسی، منکر اولانلره قارشى اختطارات. بلیغانه در، مطیع، متواضع، خاکی اولان انسانلر جناب حقه طوغری معنأ متوجه اولورلر. اغاجلر سمایه طوغری اللری مثابه سننده بولنان داللرینی خا کداندن آچوب خالق لمیزل حضرتلرینه عرض شکران و دعا ایدرلر.

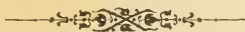
مشنوی

﴿ سوی خلقان صد اشارت میکنند ﴾

﴿ وانکه کوششش عبارت میکنند ﴾

«تَرْجِمَهُ» اغاجلر انسانلر طرفنه یوز اشارت ایدرلر، و او کیمسه نك که قولانغی واردر، اکا عبارت ونصیحت ایدرلر. «شَرِّحْ» اغاجلر نطقدن عاری ایسه لده وجود و داللیله الله تعالی حضرتلرینه دعا و اسان حال ایله کمال عظمت. کبریائی ایما ایدرلر؛ بونلرک اسباب نشو و نمائی استحصاله سبب اوله جق فکر و اذعانلری یوغیکن مرحمت خدا اشجاره نشو و نما احسان و اعطا بیورر.

﴿ تَرْجِمَهُ ﴾ یاغفور کونیدر ، کیجیه قدر کیت ! بو یاغفور مادی دکدر ،
 الله تعالی به متعلق باراندر . « شَرَحْ » دنیاده مانند باران فیوضات افشان اولان
 مرحمت الهیه ، وجود وبی نهاده در . حسب الظاهر کیجیه کبی اولان موته قدر
 اوبارانی کوزه تهرک کیت وان صاقین مادی بر باران ظن ایتمه ! اومادی دکل
 روحانیدر . ذکر ی آئیده جاریدر .

﴿ قصه سؤال کردن عایشه صدیقه رضی الله عنها از حضرت مصطفی ﴾

﴿ صلی الله علیه وسلم که امروز باران بارید چون تو سوی ﴾

﴿ کورستان رفتی جامهای تو چون تر نشد ﴾

حضرت عایشه صدیقه رضی الله تعالی عنها فخر عالم صلی الله تعالی علیه وسلم
 افندمنز حضرت تلرینه عرض ایتمشدرکه : یارسول الله ! بو کون یاغفور یاغدی ، وذات
 پاک کورستان جانینه کیتدیکنز ؛ نصل اولدی ، که اثواب پاککز اصلانماشدر؟

مشنوی

﴿ مصطفی روزی بکورستان برفت ﴾

﴿ با جنازه مردی از یاران برفت ﴾

﴿ تَرْجِمَهُ ﴾ محمد مصطفی علیه افضل التحایا افندمنز بر کون مزارستانه کیتدی ،

یاراندن بر مردک جنازه سیله کیتدی . « شَرَحْ » اول عمان عرفان قبرستانی
 اشریف ابلد کلرینی و او صرده یاغفور یاغدیغنی ومع مافیه عودت رسالت نهاده
 اثواب پاک اصلانمدیغنی عایشه صدیقه کورونجه عرض ایراد ایلدیکی سؤال بر قاج
 ایبات شریفه دن صکره کله جکدر .

مشنوی

﴿ خاك را در کور او اکنده کرد ﴾

﴿ زیر خاك آن دانه اش را زنده کرد ﴾

« تَنْجِيهٌ » اشأخی یوقاری اوک، ارقه تن و بدنک و صفیدر، اما بی جهت لکلر آیدینلق اولان روحک ذاتیدر . « شَرَحٌ » ظاهر کوزیله کوریلن جهات و مادیات تن و بدنه مخصوص جزئیاتدن عبارتدر . روح پاکک ذاتی، جهات فانیه دن و آمال- نفسانیه دن عاری و عالیدر .

مشنوی

﴿ برکشا از نور پاک شه نظر ﴾

﴿ تانپنداری تو چون کوته نظر ﴾

« تَنْجِيهٌ » شاه کائنات اولان جناب واجب الوجودک نوربا کندن نظر بصیرتیکی آج ! که سن قیصه نظرلی اولانلرکی ظن ایتمه سک ! « شَرَحٌ » الله تعالی حضرتلرینک نور عشق پاکندن اخذ فیض ایت که بصیرتک کشاده و قلبک ظنیات و وسوسدن آزاده اولمش اولسون !

مشنوی

﴿ که همینی درغم و شادی و بس ﴾

﴿ ای عدم کومر عدم را پیش و پس ﴾

« تَنْجِيهٌ » سن همان غم و شادیده محبوس و یالکز بو قدر سک ! ای عدم ! عدمک پیش و پس یعنی ماضیمی و استقبالی زهده در ؟ « شَرَحٌ » صرف مادی اولان آدم عدم ایله توأمدر ؛ اوله برهیچک ماضی و استقبالی و عالم حقیقتده سعادت و مسرتی اوله بیلیرمی ؟ ای آخرتی ارامیان ، فانی شیلرله اکتفا ایدن غافل ! سنک فکر و املک ذاتک کبی هیچ ، غم و شادی و مرور ایدن و کله جک ایامک هیچا هیچدر .

مشنوی

﴿ روز بارانست میرو تا شب ﴾

﴿ نی ازان باران ازان باران رب ﴾

نبی ذیشانک ملاحظه وارث اولانلر سنکه در ؛ انلری آرا ! « **شرح** » اکر مؤمن اولان کاشکه بن وقت سعادتده بولنوبده ملاحظت محمدیه دن حصه مند اولیدم دیسه جواب وریلیرکه فخر کائناتک امداد معنویسی بی نهایت اولدیغدن ملاحظت روحانیة نبویه لری آلآن اولیاء الله میراندر . سن اکا طالب ایسک برولی اللہی تخری ایت !

مشنوی

﴿ پیش تو شسته ترا خود پیش کو ﴾

﴿ پیش هستست جان پیش اندیش کو ﴾

« **ترجمہ** » ولی اللہ سنک اوکنده او طور مشدر ؛ لکن سنک حضورک نرہ ده ؟ او ذات وارلنک پیشنده در ، لکن پیش اندیش اولان جان سنده نرہ ده در ؟ [شسته نشسته دن مخففدرکه او طور مق دیمکدره] « **شرح** » ولی اللہ دیدیککز نرہ ده در ؟ دیمک ایسته بن معارضه جواباً بیوریلیرکه : اول زمره جلیک زجالی سنک و سنک وارلنک پیشنده باقی و اهل عرفان ایچون مرثیدر ؛ اما سنک دور اندیش جانک اولدیغدن آنلری کور میورسک !

مشنوی

﴿ کر تو خود را پیش و پس داری کجان ﴾

﴿ بسته جسمی و محرومی ز جان ﴾

« **ترجمہ** » اکر سن کچمش وکله جکدن شہہ طوتار ایسک جسمه باغلائمش و جاندن محروم اولمش اولورسک ! « **شرح** » انیسای ذیشان و اولیای کرامدن ویا ارواحک ابتدای خلقندن و رجوع ایده جکلری عالم عقبادن شہہ ایدر ایسک روحانی دکل ، جسمه مربوط و سفلی عادی قالبرسک !

مشنوی

﴿ زیر و بالا پیش و پس وصف تنست ﴾

﴿ بی جہتها ذات جان روشنست ﴾

« تَرْجِمَهُ » باك اولانلر كلامى و نقش و فوللىرى ، بالجمله نشانمى
اولان جان مطلق اوله رق كلدى . « شَرِيح » حكم غالبكدر ، كلام مشهورى
بو بياناته بحق تطبيق اولته بيلير . يعنى باك اولانلر ك جانى نفس و بدنى باك وعالى
ايدر . نفس اماره بى نفس مطمئنه يه تبديل ايدر .

مشنوى

﴿ جان دشمن دار شان جسم است صرف ﴾

﴿ چون زياد از نزد او اسم است صرف ﴾

« تَرْجِمَهُ » دشمن طويجى اولان جان ، صرف جسمدر ؛ باكلره
دشمن اولان ، طاوله دينلن مشهور او بونده تك قالب اورته ده قاله جق عادى پول
كبي فائده سزدر ؛ قورى اسمدن عبارتدر . [آزاده شرحدر .]

مشنوى

﴿ آن نمك كزوى محمد املحست ﴾

﴿ زان حديث بانمك او افصحست ﴾

« تَرْجِمَهُ » فخر عالم عليه الصلوة والسلام افندمن حضرتلى اولطافتدن ،
لذندن دها مليحدر ، ملاحظله اولان حديثدن ده رسول مجتبا افصحدر . « شَرِيح »
كافه لطافتدن و فصاحت معنويه دن فخر عالم محمد مصطفي عليه افضل التحايا افندمن
حضرتلى دها مليح ودها فصيحدر ؛ زيرا مرحمت ربانيه او ذات باكي منبع -
ملاحت و عين فصاحت قيلمشدر .

مشنوى

﴿ اين نمك باقيست از ميراث او ﴾

﴿ با تواند آن وارثان او بجو ﴾

« تَرْجِمَهُ » بونمك و لطافت فخر كاشاندن ميراث اوله رق الان دنيا ده باقيدر ؛

ثواب و حسنائی ایچنده حسب البشریه بالفرض بر عیب و کناهلرینی کورمک لازم کلسه انلری طعن و تعییب ایتمه ! زیرا نوع بنی بشر سهو آلوددر. کورمز میسک، که صاتیلان نباته تعلیق اولنمش بر چوب اولسه او چوبه اصلا باقلمیوب فواید بخش اولان نبات ایله برابر آلیرسک .

مثنوی

﴿ در ترازو هر دورا یکسان کشند ﴾

﴿ زانکه آن هر دو چو جسم و جان خوشند ﴾

« تَرْجِمَهُ » ترازیده هر ایکسی، یعنی چوبله اوتی برابر چکرلر؛ زیرا ایکسی الفتلی حسیلله جسم و جان کبی خوشدرلر . « شَرْحُ » بعض چوبلر نافع نباته متعلق بولندقلرندن ترازوی به برابر وضع اولنور. جانه نسبتله چوب عداولنه. بیلن بدن عارفک جانبیله متصل بولنورسه، اوتن معتبر اولور .

مثنوی

﴿ پس بزرگان این نکفتند از کزاف ﴾

﴿ جسم پاکان همچو جان افتاد صاف ﴾

« تَرْجِمَهُ » ایمدی بیوکلر، بونی بیهوده یره دیمدیلر : پاکلرک جسمی عین-جان و صافی اوله رق واقع اولدی . « شَرْحُ » سعادت مند اولان روحه نسبة حد-ذاتنده چوب کبی غیر معتبر ایکن مردان خدانک جانبیله برابر بولندیفندن جان علوینک فیضندن بدن عین جان و مقبول جهان اولدی .

﴿ کفتشان و فعلشان و نقششان ﴾

﴿ جمله جان مطلق آمدنی نشان ﴾

مشنوی

﴿ عیب شد نسبت بمخلوق جهول ﴾

﴿ نی نسبت باخداوند قبول ﴾

«تَبَجِّهْهُمْ» عیب جهول اولان مخلوقه نسبت اولندی ؛ یوقسه توبه یی قبول ایدیجی اولان الله تعالی حضرتلرینه نسبتله دکلدرد. «شَرِّحْ» مشتهیات غیر- مشروعه ایله مشغول اولان جهوله عیب نسبت اونله بیلیر ا یوقسه خالق عالم حضرتلریله ارادات ربانیه سنه اتباع و کمال عشق حقیقیله حرکت ایدن عرفا طعندن مرادرد .

مشنوی

﴿ کفرهم نسبت بخالق حکمتست ﴾

﴿ چون بمانسبت کنی کفر آفتست ﴾

«تَبَجِّهْهُمْ» کفر خالق لم یزل حضرتلرینه نسبة حکمتدر . اما بزه نسبت ایله ایسه کفر آفت و مضرتدر . «شَرِّحْ» الله تعالی حضرتلرینک خلق بیوردقلری کفره مستحق اولان ایچون بر جزا و او جزا ایچنده عقلک احاطه ایدهمیه جکی حکم اوفی اولدینی معلوم اولی النهادر . اماما ذلله تعالی بز بر کفر ایشایه جک و یا کفرک وجود پذیر اولسنه سبب اوله جق اولسه ق او حرکت بز ایچون آفت و مضرتدر .

مشنوی

﴿ وریکی عیبی بود باصد صفات ﴾

﴿ بر مثال چوب باشد در نبات ﴾

«تَبَجِّهْهُمْ» اگر بر عیب یوز صفات حسنات ایله برابر بر کیسه ده اولورسه او عیب نبانده بولنان چوب کییدرد. «شَرِّحْ» مردان خدانک یوز نوع

مشنوی

﴿ از ملال یار خاموش کردی ﴾

﴿ کرهم او مهلت بدادی یکدمی ﴾

«تَبَجَّحْتُمْ» یارک مولودکنندن بن صوصارم ؛ اگر اوبکا بر دم مهلت ویرسه

ایدی ! «شترج» دوست رنجیده و ملول اولماق و انسانلرک حق یولنده استعمال ایلدیکاری تعییرات خارجنده بولنماق ایچون خاموش و ساکت اولور ایدم ؛ نه چاره که بو آنده عشقندن یاندم . تعییراته بولندیغم حال عاشقانه دن طولایی دوست . حقیقی رخست ویردی .

مشنوی

﴿ لیکمی کوید بکوهین عیب نیست ﴾

﴿ جز تقاضای قضای غیب نیست ﴾

«تَبَجَّحْتُمْ» لکن او یار حقیقی بکادیرکه سویله ! عیب یوقدر ؛ زیرا بوکونا اسما و تعییرات ایچون سنده کوریان اقتضا قضای غیبک تأثیراتندن بشقه برشی دکلدر . «شترج» شدت عشقم آواننده ایراد ایلدیکم تعییراتندن معذور و بی قصورم ؛ چونکه جناب عالم الغیبه معلومدر که تعییراتم عقل جزئی واسطه سیله تأمل اولنش تعییرات اولیوب عشق حقیقی بی احاطه ابتدی .

مشنوی

﴿ عیب باشد کونیند جز که عیب ﴾

﴿ عیبکی ییند روان پاک غیب ﴾

«تَبَجَّحْتُمْ» عیب اولور که عیبندن بشقه برشی کورمز ؛ اما عالم غیبه متعلق اولان روح پاک عیبی نه وقت کورر ؛ «شترج» احوال روحانیده عیب کورن و طمن ایدن ذاتاً معیوب و مطعوندر . او مقوله نك طعنندن نه ضرر حاصل اولور ؛ اهل عرفان عیب کورمکدن مجتنب و روگردان اولور .

مثنوی

﴿ سر از ان خواب مبارک بر نداشت ﴾

﴿ تا نماز صبح دم آمد بچاشت ﴾

« تَرْجِمَہٗ » رسول مجتبا علیہ افضل التحایا افندمن حضرتلری مبارک باشی او مبارک و مسعود او یقودن یوقاری قالدیرمدی ؛ تا نماز صبحدم یعنی صباح و قق ضحی وقتہ کلدی . « شَرَحْ » بلال حبشی رضی اللہ عنہک صدای روح افزاسندن فخر کائنات علیہ افضل التحیات افندمن حضرتلری حس ابتدکاری حالت معنویہ ایله وقت سخایه دکین — اول خواب معادن — مبارک باشی قالدیرمدی . بو کیفیت ابوقتاده دن و سائر بمض اصحاب کر آمدن دقایقله روایت اولمشدر .

مثنوی

﴿ در شب تعریس پیش آن عروس ﴾

﴿ یافت جان پاک ایشان دست بوس ﴾

« تَرْجِمَہٗ » اوشب تعریسده کلین کبی اولان عشق حقیقینک حضورنده اصحاب سعادتك روح پاک ، ال اوپمک مرتبه سی بولدی . « شَرَحْ » لیه تعریسده معیت جهان قیمت جناب رسالتپناهیده بولمش اولان اصحاب کرام مستغرق انوار بی پایان اولمشدر .

مثنوی

﴿ عشق و جان هر دو نهانند و ستیر ﴾

﴿ کر عروسش خوانده ام عیبی مکیر ﴾

« تَرْجِمَہٗ » عشق حقیق و روح معنوی هر ایکسی کیزلیدر . بونله کلین دیدیسه م عیلمه ! « شَرَحْ » عشق و جان پنهان و لطیف ، و عروسده نهان و ظریف بولندیغدن استعاره و تشبیه صورتیه ایکسی عروس تسمیه سی تشبیه اولوب عین اولدیغی امر بدیهیدر .

مشنوی

﴿ ای بلال افراز بانك سلسلت ﴾

﴿ زان دمی کاندردمیدم دردلت ﴾

« ترجمہ » ای بلال ، سلسل والطف اولان صدا کی یوکسنت ! اونعمہ .

ربانیہ دن کہ بن انی سنک قلبیکہ نفع وافاضہ ایلدم ! [معناسی آچیقدر .]

مشنوی

﴿ زان دمی کادم ازان مدهوش شد ﴾

﴿ هوش اهل آسمان بیهوش شد ﴾

« ترجمہ » ای بلال ندا و صدا کی اول دمدن ترفیع ایت ! کہ آدم علیہ .

السلام آندن مدهوش و اهل آسمانک عقلی بیهوش اولمش ایدی . « شرح »

یوبیت شریفده بیان اولتان « دم » و ندا جناب کبریانک ارواح و ملائکک فرمان

بیوردینی نفعه کبری وارادات عظامدر کہ عقول جزئیہ دکل ملائکک کرام ایله

ارواح مقدسه آندن مدهوش و بی هوش اولدی .

مشنوی

﴿ مصطفی بی خویش شدزان خوب صوت ﴾

﴿ شد نمازش درشب تعریس فسوت ﴾

« ترجمہ » محمد مصطفی علیہ افضل التحایا اقدمن حضر تتری بلال حبشی

رضی الله عنہک کوزل سسندن دریای درحانیده کندنندن کچهرک متسفرق اولوب

صبح نمازی شب تعریسده فوت اولدی . [« تعریس » سفره کیجه لین کیدوب

آخر لیلده اویقو، استراحت ایچون واریله جق محله دینلیر . اما « شب تعریس »

فخر عالم علیہ الصلوٰة و السلام اقدمن حضر تتری صباح نمازی وقتنی کچیردکری

کیجه یه علم اولشدر .]

امور دنیویه ایچون قولاً بزه معاونت ایدر ایسه ده معاونتی جزئیاته منحصر در .
انسان ایچون اک بیوک هنر و ذکاوت ارادات ربانیه یی قبول و اجرا و انسانیت
و عبادت مشروعه یی ایفا ایتمکدر .

مشنوی

﴿ لا بود چون او نشد از هست نیست ﴾

﴿ زانکه طوعاً لانشد کرهاً بسیست ﴾

« تَرْجِمَه » عقل جزئی موهوم اولان وار لغندن فانی اولمازسه « لا » اولور .
او عقل که ایستهرک « لا » اولدی، ایسته میهرک محو و فانی اوله جفندن بوجزا اکا
کافی و و افیدر . « شَرَح » عقل جزئی صاحبی اکر موهوم اولان وار لغنی و آمالنی
رضای حَقِّ استحصالی یولنده افنا ایتمز ایسه « لا » و بی-ا اولور . دنیاده ایکن
خیالات ذهنیه سفی « لا » ایتمز و ارادات ربانیه یه طوعاً التیجا ایلمز ایسه موت-
طبیعی آنک اک زیاده سودیکی بدن و وجودینی قریباً و کرهاً نیست و افناوشخصیت.
معنویه سفی کرفتار الم و اذا ایدم جکدر .

مشنوی

﴿ جان کمالست و ندای او کمال ﴾

﴿ مصطفی فرمودار حنا یا بلال ﴾

« تَرْجِمَه » روح ، حد ذاتمه عین کالدر ؛ و ندا و اداسی ده کالدر . آنک
ایچون محمد مصطفی علیه افضل التحایا ائندمز فرمان بیوردی که : (ار حنا) یعنی
بزی دیکلندر ! یا بلال ! « شَرَح » فخر عالم علیه الصلوة والسلام ائندمز حضرتلری
امور دنیویه یه عائد او امر و تبلیغاتی بعد الاجرا یورغونلق حس ایلدکلری صهرده
صاحب خوش صدا مؤذن حضرت پیغمبری اولان بلال حبشی حضرتلرینه
فرمان بیوررلر ایدی که : ای بلال ! صدای خوش ادا که اذان او قو ! بزه معنأ
راحت ویر ! که یورغونلق زائل و قلب ، جهان علوی یه پران و واصل اولسون !

« تَنْجِيْمٌ » شراب خالص کي عاشق کندی سندن غدای نشوونی بولور . عقلی ، اوراده آز اولور ؛ آز ای رفیق ! [معناسی واضحدر .]

مشنوی

﴿ عقل جزوی عشق را منکر بود ﴾

﴿ کرچه بناید که صاحب سر بود ﴾

« تَنْجِيْمٌ » عقل جزئی عشقی منکر اولور ، کرچه عقل جزئی صاحبی صاحب - سر اولمش کورونور . « شَرْحٌ » عقل جزئی عشق الهی بی فهم و ادراک ایده من ، ولو صاحب ذکا اولسده ؛ زیرا عقل جزئینک میدانی مادیات و عشق آئینک جولانکاهی جهان بی پایان روحانیاتدر .

مشنوی

﴿ زیرک و داناست امانیست نیست ﴾

﴿ تافرشته لانشده اهر منیست ﴾

« تَنْجِيْمٌ » عقل جزئی صاحبی ، ذکی و بیلیجی اوله بیلیر ، لیکن نیست وفائی دکلدرد . ملک بیله « لا » اولینجه شیطاندر . « شَرْحٌ » انسان ایچون اک بیوک ، اک یوکسک مرتبه ، عشق و رضای ربانینک استحصالده کندی هستی امل و ارزوسنی افنا ایتمکدهدر ؛ آندن صکره قلب عشق و ذوق سبحانیله مالی اولور ، کندی امانی امرحقه تابع ایتمین ولوملک اولسه ینه شیطاندر .

مشنوی

﴿ اوبقول و فعل یارما بود ﴾

﴿ چون بحکم حال آبی لا بود ﴾

« تَنْجِيْمٌ » او عقل جزئی قول و فعل ایله بزم یارمز اولور ، حال حکمنه کلدیکنک وقت او « لا » اولور . « شَرْحٌ » عقل جزئی و ذکا ، صوری پک چوق

« تَبَجَّحْهُ » روح معنوی کوزل ایشاییجی و کوزلدر؛ و خوشلغک عینیدر. خوشسزلق خوشلق اولماز. ای مقصدینه وارمق ایچون وسیله اتخاذایدن طالب! [بو محله مرتشی، طلب و مقصدینه وارمق ایچون وسیله جو اولانه دینلمشدر .]
 « شَرِّحْ » روح معنوی کرچه بدن دکل ایسه ده پک چوق احوالی احیا ایدر؛ اما بولندیفی شخصک اخلاق ذمیمه سی قوی ایسه روح معنویک فیضی بالضروره مخفی قالیر .

مشنوی

﴿ چون توشیرین از شکر باشی بود ﴾

﴿ کان شکر گاهی ز تو غایب شود ﴾

« تَبَجَّحْهُ » زیرا سن شکردن طابلیق بولورسک، اولورکه اوشکر بعضاً سندن غائب اولسون! « شَرِّحْ » روحانیتک لذتی حس ایدرسک! اما اوفیض- روحانی سکا کلمینجه انک لذتی سندن غائب اولور .

مشنوی

﴿ چون شکر کردی ز تأثیر وفا ﴾

﴿ پس شکر کی از شکر کرد جدا ﴾

« تَبَجَّحْهُ » اما کندینی تأثیر وفادن عین شکر ایتدک؛ اندن صکره شکر، شکردن نصل اوزاق اولور؟ « شَرِّحْ » شکر، بین آغزنده طابلیق طویار. بر طالب ذوق- روحانی ده اوزوقی حس ایدر؛ اما ارادات و اوامر ربانیه بی تمامها قبول و اقتداری نسبتنده اجرا ایدر. یالکز شکردن حلاوتک آیرلمسی ممکن اولدینی کبی روحانیت ده هیچ بروقت طالبندن آیرلماز .

مشنوی

﴿ عاشق از خود چون غذا یابد رحیق ﴾

﴿ عقل انجا کم شود کم ای رفیق ﴾

مشنوی

﴿ لیک از تأنیث جانرا باک نیست ﴾

﴿ روح را با مردوزن اشراک نیست ﴾

« تَرْجِمَه » لکن روحه تأنیذدن قورقو یوقدر . روحک ارکک وقادین ایله
اشتراکی یوقدر . « شَرَح » روح لسان و حرفلرده ایسترایسه مذکر ، ایسترایسه
مؤنث لفظیله تعریف اولسون ؛ تعریضات و تسمیه دن کابرقورقو و ضررکلز ؛
زیرا ایکیسندن مبرا وجنسیتمدن معرادر .

مشنوی

﴿ از مؤنث و از مذکر برتر است ﴾

﴿ این نه آن جانست کز خشک و تر است ﴾

« تَرْجِمَه » روح مؤنث و مذکر دن عالی وقورویاشدن بریدر . [مستغنی -
شرحدره.]

مشنوی

﴿ این نه آن جانست کافزاید زنان ﴾

﴿ یا کهی باشد چنین گاهی چنان ﴾

« تَرْجِمَه » بوروح ، او جان دکلدرکه اکمکدن زیاده لشیر . یا خود بعضاً شویله ، بعضاً
بویله اولور . « شَرَح » روح معنوی اوروح دکلدرکه اکمک ، یمک و سائر
اسباب مادیه ایله بعضاً نقصان وضعفه و بعضاً ازدیاد قوته دوچار اولسون !

مشنوی

﴿ خوش کنندست و خوش و عین خوشی ﴾

﴿ بی-خوشی نبود خوشی ای مرثشی ﴾

اتخاذ بیوردقلری دریای عصمت حضرت عایشه صدیقه رضی الله تعالی عنہا یہ بیوررلر ایدی که : یا حمیرا ! بکادنیایه . متعلق کلام سویله ! که عالم لاهوتدن عالم-ناسوته رجوع ایدیم . [حمیرا، حمیرانک تصغیری و حضرت عایشه رضی الله عنہانک لقب عصمت ما یدر .]

مشنوی

﴿ ای حمیرا آتش اندرنه تو نعل ﴾

﴿ تاز نعل تو شود این کوه لعل ﴾

« تَرْجِمَانُ » نعلی آتشفشان بر کیمسه بی جذب ایتمکن کنسایه اولور . فخر عالم علیه الصلوة والسلام افندمز حضرتلری بیوررلر ایدی که : یا عایشه ! بی عالم بشریته جذب ایتمک ایچون نعلکی آتشفشان قو ! که سنک نعلکدن ، یعنی جذبکدن بوطاغ اعل اولسون ! « شَرْحُ » بالاده ذکر اولندی بی اوزره رسول . محتباً علیه افضل التحایا افندمز حضرتلری بعضاً بیوررلر ایدی ، که یا عایشه ! بی عالم بشریته جاب و جذب ایدجه کلام سویله ! که سنک کوهر عصمت و لطافتک فیضیه طاع کبی وحشی اولان بودنیا ، لعل و بر صفا و جذبمه لایق و احرا اولسون !

مشنوی

﴿ این حمیرا لفظ تأیشت و جان ﴾

﴿ نام تأیشتش نهند این تازیان ﴾

« تَرْجِمَانُ » حمیرا لفظ تأیشتدر ؛ جان لفظی ده مؤنث سماعیدر . بو عربلر جانی تأیث ایله جانه مؤنث نامی قورلر . « شَرْحُ » بو بیت شریف ایله حضرت-عایشه رضی الله تعالی عنہانک کلمات معنویه سی تعریف بیورلمشدر . حضرت عایشه صدیقه نسادن ایکن نصل کلمات منتهایه احرا اولور ؟ دنیلرسه عالم روحانیتده ذکور و انانک قابلیت معنویه سنه اعتبار ایدیلیر . مثلاً : جان لفظی لسان عربده سماعی مؤنثدر . دنیاده کی الفاظ و تعبیراتک جهان معنویه تأثیراتی اوله ماز . « و جان تأیث و تذکیردن عالیدر . بناءً عایه حضرت عایشه نک نسا اولسنه دکل ، کلمات . روحانیه سنه اعتبار اولور . »

مشنوی

﴿ پیش ازین کین خار پایرون کنی ﴾

﴿ چشم تاریکست جولان چون کنی ﴾

« تَرْجِمَانُ » بوندن اول ایاقده اولان دیکنی دیشاری آتملسک! کوز نور سزدر؛

نصل جولان ایده بیایرسک ؟

مشنوی

﴿ آدمی کونی نکه نچند در جهان ﴾

﴿ در سرخاری همی کردد نهان ﴾

« تَرْجِمَانُ » برانسان جهانہ صیغمزده بردیکنک اوچنده کیزلنرک طولانیرا

« شَرْحُ » روح اعظم وعقل کله متعلق اولان حقیقت انسانیه معنأ جهانہ صیغمز

ایکن کثرت طعام و فعل حرام دیکنلری انسانک اطرافنده طولاشیر وقدر و قیمتی
محو و زاله ایتمش اولور .

مشنوی

﴿ مصطفی آمدکه سازد همدی ﴾

﴿ کلینی یا حمیرا کل می ﴾

« تَرْجِمَانُ » محمد مصطفی علیه السلام افندمن نشرانوار ایچون کلدی . ایستدیکه

بو عالمده بر همدی اولسون . آنک ایچون اولکان عرفان و مفخر دو جهان

بعض دفعه بیورر لرایدی ، یا حمیرا ! بکاسوز سویله ! « شَرْحُ » دنیایه متعلق احوالک

روحانیه تأثیراتی بوندن ده اکلابیکز ، که فخر عالم صلی الله تعالی علیه وسلم افندمن

حقیقت محمدیه سیله کون و مکانه صیغمز وقوة روحانیه نبویه لریله عالمی محیط ایکن

حسب النبوه اعطای ارادات و دنیایه متعلق احوالده اصلاح و مستحقیق ارشاد

ایتمک ایچون هر نه وقت بوخا کدانه متوجه اولوق ارزو بیورسه لر ایدی همدی

« تَبَجَّهْرُ » ای دوه! سنک ارقه کده برکل دنکی واردر که آنک روزکارندن
 سنده یوزکلزار حاصل اولدی ! « شَرَحْ » ای بدن انسانی ! سنک اوزرکده
 کوهر لطیف اولان روح معنوی واردر که آنک فیضندن نطق و عقل و ایمان
 و عرفان و نیجه نیجه فیوضات بی پایان ظاهر و نمایان اولمشدر .

مشنوی

﴿ میل تو سوی مغیلانست وریک ﴾

﴿ تا که کل چینی زخار مرده ریک ﴾

« تَبَجَّهْرُ » سنک میلک مغیلان دینان دیکنلی اغاچه، قوم طرفه در. زیر اکل
 طوبلا مقدن اوزاق قالان، یره دوشمش یار چه پار چه دیکنلردن بشقه نه طویلا یه بیلیر؟
 « شَرَحْ » روحه عائد خدمت و وظیفه دن عاقل اوله رق عین مغیلان اولان کثرت -
 طعام و آمال خام کبی حرکات بد انجامه منهمک اولان کیمسه دیکن و قوم کبی مضر
 اولان آمال و مشتهیات نفسانیه دن فصل سلامت و سعادت بکار ؟

مشنوی

﴿ ای بکشته زین طلب از تو بکو ﴾

﴿ چند کویی این کلستان کوکو ﴾

« تَبَجَّهْرُ » ای سنک بوطا بدن طولایی محلدن محله کچیورسک ! نه وقته قدر
 معلوم اولان بوکلستان زرده در ، زرده ؟ دیرسک ! « شَرَحْ » مشتهیات -
 نفسانیه بی منبع لذت و کلستان سعادت عدایدن صاحب ذلت ، نه وقته قدر فائده سز
 شیرایله جلب محنت ایده جکدر ؟ لذت و عزتی امور فائده و مشتهیات نفسانیه
 طلب ایدن انسان ، بی اذعاندر .

﴿ تَرْجِمَهُ ﴾ صورتاً خرمای کورمش اولدیفک اوشیئی دیکن بیل ! زیرا سن زیاده نانکور و کورسک ! « شَرَحْ » خرما کی لذیذ ظن اولنسان طول امل واغزده طاتلی صانیلان کثرت طعام حقیقته خار ومایه ضرر وخساردر .

مشنوی

﴿ جان لقمان که کاستان خداست ﴾

﴿ پای جاننش خسته خاری چراست ﴾

﴿ تَرْجِمَهُ ﴾ لقمانک جانی که خدای متعالک کلتانیدر . اونک روحنک ایاغی نیچون بر دیکنک مجروحیدر ؟ [شرحدن وارسته در .]

مشنوی

﴿ اشتر آمد این وجود خار خوار ﴾

﴿ مصطفی زادی برین اشتر سوار ﴾

﴿ تَرْجِمَهُ ﴾ بودیکن بیجی بدن، دوه کی کلدی . محمد مصطفی علیه السلام بودوهیه سوار اوله رق طوغمش ایدی . « شَرَحْ » حقیقت محمدیه دنیایه بدنله کلش ایسهده ذات جلیل معنویسی بدنه سوار اولدیفندن بدن مکرمدر . مصراع- ناینک دیکر معناسی بو اولورکه : بر مصطفی زاده بودوهیه سواردر . اوتقدیرده فخر عالم علیه الصلوة والسلامک فیض بی انتها سندن طوغمش و مصطفی زاده دینمکه شایان بولنش اولان روح معنوی کندی بدتی دوه کی عدایدوب وادی عمری یکمک ایچون اکا سوار اولمقدن بشقه بر اهمیت ویرامش اولور . روح معنوییه مصطفی زاده تعبیرونک مناسبتی بو حدیث شریف ایله درکار اولور : (انا نور الله والمؤمنین من نوری) یعنی « بن الله تعالی حضرت تیرینک نوری یم و مؤمنلر نیم نور مدر . »

مشنوی

﴿ اشتر اتنک کلی بر پشت تست ﴾

﴿ کزنسیمش در تو صد کلزار رست ﴾

مشنوی

﴿ از هوای لقمهٔ این خار خار ﴾

﴿ از کف لقمان برون اریدخار ﴾

« تَبَجَّهْ » بواضطراب دیکفی بر لقمهٔ نک هوا و محبتدن طولاییدر؛ لقمانک آووجی ایچنده کی دیکفی دیشاری چیقاریکنز! « شَرِّحْ » روح معنویک گرفتار اولدینی اضطرابات ووساوس، کثرت طعام وحرصدن منبعثدر. روحک الی مثابه سنده اولان عقل وقابسه یتکک چوقاقنی اذیت ویرن بر دیکنددر. بوندن تخلیص نفس ایتمک لازمدر.

مشنوی

﴿ در کف اوخار وسایهش نیز نیست ﴾

﴿ لیکتان از حرص آن تمیز نیست ﴾

« تَبَجَّهْ » آنک انده دیکن اولمدقدن بشقه انده دیکنک کولککسی، اثری بیله یوقدر؛ لکن سزده کی حرصدن طولایی سزده قوهٔ تمیزیه یوقدر. « شَرِّحْ » روح معنویک جوهر اصایسنده اصلا کدورت و اضطراب یوقدر. علوی وغیرمایددر. اما دنیساده بدن ایچنده محبوس اولدینی و نفس و شیطانک بدنه تأثیرات الیمسی درکار بولدینی حسبیله تمیزسز اولانلره کوره روح معنوی خار و مزاحمدن مجروح ظن اولتور. الحاصل خار اضطراب فنیاه تعلق ایدن عقلک املنده و بدنک مرضنده در، روح معنویده دکلددر.

مشنوی

﴿ خار دان آنرا که خرما دیدهٔ ﴾

﴿ زانکه بس نانکور و بس نادیدهٔ ﴾

مشنوی

﴿ دوش دیگر این میداد دست ﴾

﴿ لقمه چندی درآمدره بست ﴾

« **تَبَجَّهْرُ** » دون بشقه بر رنکده تجلی ایدن نفخه ربانیه نك آفرینی بزه ال ویردی ؛ نه چاره که بر قاچ لقمه کلدی . یولی باغلادی . « **شَرَحْ** » بر کون اول حضرت مولانا نك قلب پاکنده الهامات ربانیه جلوه نما اولمش ، سسار حکمتلر کوستر مش ایدی ؛ نه چاره که حسب البشریه بر قاچ لقمه زیاده اکل بیورلدیفندن نفخه ربانیه نك دهاز زیاده ایضاحنه مدار اوله جق مورودات قلبیه طریقی سدوبند ایله بیسانات مذکوره شریفه ایله اکتفا ایدلمشدر . ایجابندن فضله طعامک روح وعقل وبدنه اولان مضراتی بوبیت شریفده غایت عارفانه ومتواضعانه اشعاروارائه بیورلمشدر . بر قاچ لقمه زائده حضرت جلال الدین رومی کبی بردریای روحانیه وبر عمان ذکاوته مضرت ایراث ایدنجه دوشونولسون که سائر انسانلره نه قدر مضر اولور . طعام ، کرچه جسمانی بر کیفیت ایسه ده روحک جسمه ارتباطی واعضای بدنیه روحک آلاقی اولدیفندن قلب ودماغ کثرت . طعامدن ثقلت وکثافت کسب ایدنجه روح ، فیضی اظهار ایده جک وسه ائطدن محروم قالیر .

مشنوی

﴿ بهر لقمه کشت لقمانی کرو ﴾

﴿ وقت لقمانیست ای لقمه برو ﴾

« **تَبَجَّهْرُ** » لقمه دن طولایی بر لقمان رهن اولمش ! لقمان وقتیدر . ای لقمه یوری ! کیت ! « **شَرَحْ** » لقمان کبی حکمت آشنا اولان روح معنوی کثرت . طعامدن مرهون کبی محبوس اضطراب قالمشدر . تحصیل عرفان زماننده روح اظهار فیوضات ایده جکی جهتله کثرت طعامی دعوت ایدن نفسانی اشتها دن اوزاق اولمیدر .

« تَبَجَّجْهُمْ » یالکز نهایتسز بودم ونفخه نك ، امانت مولانك قورقوسندن
(فاین ان یحملنها) آیت کریمه سنی تکرار او قو !

مشنوی

﴿ ورنه خوداشفقن منها چون بدی ﴾

﴿ کر نه از بیش دل که خون شدی ﴾

« تَبَجَّجْهُمْ » یوقسه سمانك ، یرك قورقوسی نصل اولور ایدی؟ ا کر اوامانتك
قورقوسندن طاغیرك مرکزی قان اولمامش اولیدی! « شَرَّحْ » انبیای ذیشان
اولیای کرام که نفخه ربانیه مظهر در . انلرک فیض وهمتی عالیدر . بودم ونفخه
امانت کبر یادر . اوامانتی جناب واجب الوجود زمین و آسمانه تکلیف بیسور دقده
انك عظمت حالتی حس ایله انك قوی طاغیر بیه معناً خوف ولرزش ایچنده قالدی .
ارض وسما بوامانت ربانیه قبول و تحمیلدن عجز لرینی اظهار استدیله ؛ اما
صورتا صغیر ، معناً کبیر اولان انسان او ، امانت دهشت نمادن چکنمیوب قبول
ایدی وبونک اوزرینه جناب عالم مطلقدن ظلوم و جهول تسمیه بیورلدی . بوکا
دائر اولان آیت کریمه سورة احزابك یتمش ایکنجی آیتدر : « اناعرضا الامانت
على السموات والارض والحیال) معنای شریفی : « بزامانتی سموات وارض وجباله
عرض ایلدك » (فاین ان یحملنها) « وانلرانك یوکنمسنندن ابایدوب چکندیله .
(واشفقن منها) « اولوامانتدن قورقدیلر . » (وحماها الانسان) « وانسان انی
یوکنندی واوزرینه الدی » (انه كان ظلوماً جهولاً) « تحقیقاً انسان غایتله ظلم ایدیجی
ومبالغه ایله جاهل اولدی . » بوامانت ندر ؟ بوکا دائر مباحث عظیمه جریان ایدوب
جمله سی درج اولنسه برچوق صحائف املا ایدلمش اولور . خلاصه دینه بیلیرکه
امانت جسمانی اولان عبادت دکدر ، امانت عظامدن مقصد ربانی عبادت اولدیغی
سموات ، ارض ، جبال امانتی قبول ایتمدکری وبونلر سائر مخلوقات کبی الآن خلقت
اوزره الله تعالی حضرت لرینه تسبیح و عبادت ایتمکده اولدق لری آیت کریمه ایله
مثبتدر ؛ امانتدن مقصد عالی ، حضرت مولانای رومی قدس سره السامینك
بیوردیغی وجه ایله نفخه ودم ربانی ، یعنی انسانده کی روح معنویدر ؛ انك معناً
برقنادی عشق صمدانی ، دیگر جناحی معرفت یزداندر .

« تَرْجِمَانُ » روح آتشی سوندی. مرده، حیات ابدیه لباسی کیدی .
 « شَرْحُ » اولیاء اللہک همتیبه نارغضب سوز . مرده دل اولان کیمسه سعادت .
 ابدیه ایله زنده اولور .

مشنوی

﴿ تازکی و جنبشی طویبست این ﴾

﴿ همچو جنبشهای خلقان نیست این ﴾

« تَرْجِمَانُ » کاملک تازه لکی و حرکتی طوبای نجات و سعادت فیض غایاتدر .
 انک حرکاتی خالقک حرکاتی کبی دکدر . « شَرْحُ » ولی اللہک لطافت معنویه سی
 و حرکت روحانیه سی طوبی و مسه و ددر؛ زیرا مستعدین انک همتمندن مسعود و اهل-
 یقین اولور . [« طوبی » هم مسعود معناسنده در . هم جنت اعلاده بر شجرک
 اسمیدر .]

مشنوی

﴿ کردراقتد در زمین و آسمان ﴾

﴿ زهرهاشان آب کرد در زمان ﴾

« تَرْجِمَانُ » نفعه سبحانی یره کوکه دوشسه ایدی قوتلری در حال اریبوب
 صو اولور ایدی . [شرحی ایکی بیتدن صکره کله جکدر .] بوندن صکره کوزل
 قوقو دیمک اولان « نفعه » خاء معجمه ایله « نفعه » یعنی اوقله مک، روح معناسنده
 قوللانیله جقدر .]

مشنوی

﴿ خود زیم این دم بی متها ﴾

﴿ باز خوان فاین ان یحملنها ﴾

تصادف ایدوب حالکزی کوردی . حسب الحکمه معنا ینه چکادی ؛ ایچکزده رضای مولایی استحصال ایچون طالب وراغب اولدیغنی کورمش ایسه اکافیض-سعادت احسان ، افاضه نور ایمان ایلدی .

مشنوی

﴿ نفعه دیکر رسید آگاه باش ﴾

﴿ تازین هم وانمانی خواجه تاش ﴾

﴿ ترجمه ﴾ دیکر بر راحه طیبه یتیشدی . آگاه اول ، تا که اندن تکرار کری قالمیه سک ! ای قیو یولدائی ! « شرح » بهمه حال کونلرک برنده صاحب عرفانه تصادف ایدرسک ! فقط رضای باری بی بحق طلب و تحری ایده مدیکندن فرصتی افاته و خلقی اولان استعدادیکی خیلیدن خیلی اضاعه ایلدک ! مرحمت ربانیه مددرس اولق اوزره دیکر بر صاحب عرفانی سکا ارائه ایده جکندن کحل الجواهر منا-به سنده اولان عبادت و اوامر مشروعه بی اجرایه مواظبت ایت !

مشنوی

﴿ جان آتش یافت زان آتش کشی ﴾

﴿ جان مرده یافت ازوی جنبشی ﴾

﴿ ترجمه ﴾ آتسه منسوب اولان جان ، آتشی اولدیرمک چاره سنی روایح-طیبه ربانیه دن بولدی ؛ مرده اولان جان یشه او نفع-اندن حرکت بولدی . « شرح » نار غضب و شهوتدن و بوکبی اخلاق ذمیمه دن یا تمقده اولان کیمسه ، او حالت کریمه ایچنده ایکن استعدادی حسبیله رضای ربانییه میل ایله اهل عرفانه مصادف اولنجه ناری نورو کدورتی مبدل حبور اولور .

مشنوی

﴿ جان ناری یافت ازوی انظفا ﴾

﴿ مرده پوشید از بقای اوقبا ﴾

﴿ در معنی حدیث از لر بکم فی ایام دهر کم نفعات الافتراضوا لها ﴾
 بوحدینک معنای شریفی : « تحقیقا ربکنز ایچون زمانکنز کونلرنده کوزل
 رایجملر واردر ؛ اگاه اولکنز ! او کوزل رایجملری توجه و قصد قیلکنز ! » کوزل
 رایجمدن مقصد : اولیاء الله و زمرة عرفادر . [حدیث شریف مذکورده کی « تعرض »
 تعیری ، توجه و قصد معناسنده در .]

مشنوی

﴿ کفت پیغمبرکه نفعتهای حق ﴾

﴿ اندرین ایام می دارد سبق ﴾

« تَرْجِمَانُهُ » پیغمبر علیه الصلوة والسلام اقدم من بیوردیلرکه : حق تعالی نفعاتی
 یعنی کوزل رایجملری بویامده ظهور ایدرکه غلبه ایدر . « شَرْحُ » نفعاتک ایامندن
 مقصد : طالب حقیقت اولانلرک عمرلرنده دنیاده حس ایتدکلری عشق ربانیدر .

مشنوی

﴿ کوش و هس دارید این اوقات را ﴾

﴿ در ربایید این چنین نفعات را ﴾

« تَرْجِمَانُهُ » بو وقتلره قولاق ویریکنز ! عقل طوتکنز ! بویله اک کوزل
 رایجملر قابیکنز ! « شَرْحُ » اولیاء الله بهض دفعه دنیاده سزه یقیندر . بو
 فرصتی فوت ایتیموب بذل مساعی ایله انلری آرایکنز .

مشنوی

﴿ نفعه آمد شمارا دید و رفت ﴾

﴿ هر که رامی خواست جان بخشید و رفت ﴾

« تَرْجِمَانُهُ » کوزل بر رایج سزه کلدی ، کوردی . کندی . هر کیمه ایستر
 ایسه جان باغشلا دی . کندی . « شَرْحُ » عمر کنزده بر صاحب عرفان سزه

« **تَبَجِّمَهُ** » بونك كې يوز چراغه قدر نقل اولنسه انتقال حسبيله آخر چراغى كورمك، اصل چراغك لغاسى اولدى. « **شَرِّحْ** » شمعدن مقصد اصلى : ظالمق ازاله و اورتالغى تنوير ايتمكدور. ابتدا ايقاد اولغوش بر مومدن يوز بيكرجه موم يانسه او وظيفه مقبوله يى اجرا ايتمش ، لك آخر چراغى كورن شمع اصلى يى كورمش اولدغى كې بر عارف مستقيمى كورن طالب مستعدده معنا منبع انوار هدايته وارمش و حقيقى كورمش اولور . شوقدر وار كه شمع لك بعضيسى دها زياده انوار صاچار . اهل عرفانك درجائى متفاوت و بعضيسنك ارشادى قوى و بعضيسنك بالنسبه وسط اوله جفى بديهيدر ؛ مع مافيه اوليانك جمله سى نورك مظهر و مصيريدر .

مشنوى

﴿ خواه از نور پسین بستان تو آن ﴾

﴿ هیچ فرقى نیست خواه از شمع جان ﴾

« **تَبَجِّمَهُ** » ايسترايسك اونورى صكره كى نوردن آل ! ايسترايسك شمع . جاندن آل ! هيچ فرقى بوقدر . « **شَرِّحْ** » انوار هدايتى ديلرسك زمانكده اولان بر مرشد كاملدن ، ديلرسك دها اول مرور ايدن اصحاب هدايتدن آل ! هر حالده الاجفك نور بر منبع مكارمك اولدغى خاطر دن چيقارمه !

مشنوى

﴿ خواه بين نور از چراغ آخرين ﴾

﴿ خواه بين نورش ز شمع غابرين ﴾

« **تَبَجِّمَهُ** » ايسترايسك نورى آخر لك چراغدن كور ! ديلرسك كچمش اولان متقدمينك شمعندن كور ! « **شَرِّحْ** » بر قاچ يوز سنه اول دنياده اولدم متقدمين كرامك انوار هدايت نشارندن مستنير و مستفيض اولور ايدم ؛ ديما ميدر . نور هدايت ، اصحاب كمالانده دائما موجوددر . سن همت ايت ! كه او انسان كاملى بولوب مروتلرندن بكام و همتريله واصل مرام اولهسك !

مشنوی

﴿ گفت طوبی من رآنی مصطفی ﴾

﴿ والذی یبصر لمن وجهی یری ﴾

« تَبْحِيْمٌ » محمد مصطفی علیه افضل التحایا افندمن حضرت تبری بیوردیلر : طیبیت و سعادت اول کیمسه به که بنی کوردی . وشول کیمسه به که بنم وجهی کورنی کورمش اولدی . « شَرْحٌ » اشارت بیوریلان حدیث شریف بودر : (طوبی لمن رآنی وامن بی وطوبی لمن رای . من رآنی وامن بی وطوبی لهم و حسن مآب) معنای شریفی : « طیبیت و سعادت شول کیمسه به که بنی کوردی و بکا ایمان کتیردی ؛ یابی کورنی کوردی و بکا ایمان ایتدی . طوبی کوزل مآب یعنی جنت انلرا ایچوندر .

مشنوی

﴿ چون چراغی نورش می را کشید ﴾

﴿ هر که دید اورا یقین آن شمع دید ﴾

« تَبْحِيْمٌ » بر قندیل بر مومک نورینی چکرسه کندی ده اندن شعله نیر . هر کیم آنی کوردی ایسه محقق صورتده او ، شمی کورمش اولدی . « شَرْحٌ » شمعدن نوری آلفه و بذاته نور اولغه مستعد اولان چراغ ، اورتالی تنویر ایده جکی آشکاردر ، انوار هدایتی ارادلت ربانیه دن و اوامر و تبلیغات نبویه دن اخذده مستعد اولان انسان کاملکده نصایح و حرکاتی آثار انوار خدا و سائر مستعدینه باعث سلامت فیص انما اوله جنی وارسته تفصیل وایمادر .

مشنوی

﴿ همچنین تا صد چراغ از نقل شد ﴾

﴿ دیدن آخر لقای اصل بد ﴾

مشنوی

﴿ خواه از آدم کیر نورش خواه ازو ﴾

﴿ خواه از خم کیری خواه از کدو ﴾

« تَبْحِيحًا » نور فیض الہی بی ایسترایسک آمدن، ایستر ایسک طوغریدن طوغری به جناب خالق لم یزلدن اخذ ایت! شرابی ایستر ایسک کوبدن، ایستر ایسک قباقدن یا بلمش بر قباقدن آل! « شَرْحٌ » انسان ایچون مقصد عالی، نور-مولایی و رضا ربانی پی استحصال ایتمکدر. بناء علیه خلقه مستعد ایسک، نور و رضای خدایی طوغریدن طوغری تبلیغات انبیا و دریای انوار بی انتها اولان قرآن عظیم الشانندن اخذ ایله کندینی احیا واکر کلام اللہک حقایقنه بحق مطلع اولغه مقتدر دکل ایسک نور هدایتی، وارث نبی اولان بر انسان کاملدن طلب و تحری ایت! بر قدح صو ایچه جک کیمسه او قدحی کوبدن و یا دیگر بر قباقدن طولدیرسه مقصدی حاصل و مطلوبنه واصل اولمش اولور.

مشنوی

﴿ کین کدو باخم بدو پیوستست سخت ﴾

﴿ نی چو توشادان کدوی نیک بخت ﴾

« تَبْحِيحًا » زیرا بو وجود قابی کوبه قوتلی بر صورتله متصلدر. او، بختی کوزل اولان قاب، سنک کبی اسباب نفسانیهدن طولایی شاد دکلدر. « شَرْحٌ » غاوس بر انسان شهوات نفسانیه ایله مسرور اولدوق چوق دفعه امرحق اونوتور. ذات فاضل دینلن مرشد انسان اولمق حسبیله اوده ارادات ربانیه پی نسیان ایده جکندن نصل نور حقیقت افاضه و نصل ارشاد و احیا ایده بیلیر؟ بو وهمه کرفتار اولان انسان غافله تنبیه بیور بیلیورکه: طاعت و تسلیمیت تامه سی حسبیله مرشد کامل رضای حقی تحصیل و افاضه ایده جکدرجات و مراتبه واصل اولوب سنک کبی لذتد فانیهدن شادان و غریق دریای غفلت و نسیان دکلدر.

« تَبْحِيْهُ » بر قارائلی که کونشک نوری دفع ایتمدی. بزم نفس و کلامزدن او ، قارائلق قوشلق وقتی کبی اولور. « شَرْحُ » بوییت شریفده بیان بیوریلان ظلمتدن مقصد : ظلمت کفر و جهلدر که انی نه آفتاب صوری ، نده عقل- جزئی دفع و ازالیه غیر کافیدر. کفر و جهل معنویسک ازالهی انبیای دیشان تبلیغاتنک و قرآن عظیم الشان محتویاتنک قبول و اجراسنه منوطدر. اقوام سابقه نك معاملات - جاهلانهری کندیلرینی ظلمت عمیقہ ایچنده براقش ایکن بدرقه هدايت اولان تبلیغات ربانیه کندیلرینه بیلدیرلدیکی زمان او اقوام مظالمه نك حالی وقت ضعی کبی منور و اندنصکره حرکتلری سعادت آور اولدی .

مشنوی

﴿ هتر کجا تاریکی آمد ناسزا ﴾

﴿ از فروغ ماشود شمس الضحی ﴾

« تَبْحِيْهُ » هر زویه یا قیسه سز بر قارائلق کلدیسه او ظلمت بزم نورمزدن ضعی وقتده کی کونش کبی اولور. « شَرْحُ » هانکی فکره ظلمت کفر و جهالت مستولی اولورسه صاحبی نور هدايتی قلباً الطاف ربانیه دن طلب ایتمدیکی آنده نور یتشیر ، او قلب مظالم شمس الضحی کبی معناً نور آلود اولور .

مشنوی

﴿ آدمی را و بخویش اسما نمود ﴾

﴿ دیگر انرا ز آدم اسمای کشود ﴾

« تَبْحِيْهُ » آده و کندینه متعلق اولانلره الله تعالی حضرتلری اسما و - صفاتی کوستردی . بشقه لره ایسه آدم واسطه سیله اسما و صفاتی آچدی . « شَرْحُ » قرآن عظیم الشانده علی طریق الحکایه فرمان و انبیا بیورلدینی و شرح متنویسک براقچ یرنده تحریر و تفسیر ایلدیکی اوزره تعداد اسماده ملائک - کرام اظهار عجز ایلدکلرندن حضرت آدم اسمایی تعداد و حقه نده کی تکریم ربانینک حکمتنی فعلاً اثبات ایلدی .

مجتله بکامربوط وعظمت وحکمت واسعه ربانيه مدن حيران ومبهوت اولدک ! عالی اولان بواحوالک مکافاة بن سکا معین ودستگیر وهر حالکده مددرس وناصر اولورم .

مشنوی

﴿ که نویی کویم ترا کاهی منم ﴾

﴿ هر چه کویم آفتاب روشنم ﴾

« توجیه فر » بعضاً سکا سنک دیرم، بعضاً موجود بالکتر بنم دیرم، هر نه دیرسم

بن روشن کونتم ! « شرح » ای قولم ! سن بکا عاشق اولدک و او امرمه امتتالا کندینی . مناً افنا ایلدک ! شخصی اولان آمینک حسبیله بعضاً سکا « سن » دیرم و کاهی سکا « بن » دیرم . زیرا سن غلیان عشق و حیرتده ایکن سکا « سن » دیرسم بنم او امرمک خارچنده حرکت ایتدک ! جدا اولدک کبی سنجه بر معنا و بر اندیشه حزن نما حاصل اولمش اولور . بنم کافه احوال وافعالده فرمانم عین حکمت ومحض وحدتدر . او امرم کافه مخلوقات و قلوب اهل عرفان ایچون برهان حکمت، آفتاب معرفتدر .

مشنوی

﴿ هر کجا تابم زمشکات دمی ﴾

﴿ حل شد آنجا مشکلات عالی ﴾

« توجیه فر » هر زرده تجلی ایله مشکاتندن یعنی محل نوردن بر آن طالع

وظاهر اولسم، او معنده عالمه منسوب مشکلات حل وزائل اولمش اولور . « شرح » قابل تنور اولان قابده بر آن بیله تجلی اولسه آنده عالمک کافه مشکلاتی حل وزائل، اولیله بر عبد مسعود نیجه نیجه مراتب علییه واصل اولمش اولور ؛

مشنوی

﴿ ظلعتی را کفتابش بر نداشت ﴾

﴿ ازدم ما کردان ظلمت چو چاشت ﴾

لسان روحانی ایله جناب مولا حضرت تبری اراده و انبا بیوررکه : ای قولم ! سن امر و رضامه موافق مورنده حرکت و انبیا و اولیامک تبلیغات و انبیا بحیل کسب - الفت و انسیت ایلدک ! سکا مکافات عظاما اوله رقی من بعد هر نه سویلر ایسک بنم طرفدن سویلنمش کچی کلام حق اولور . بن - انبا و صفاتمله سنک حواسکده ظهور ایلدیکدن حواسک ارادآمله و رضوا و خشمک امرمله یک حال و سن دو جهاندده مقبول و عال العال اولمش اولورسک !

مشنوی

﴿ روکه بی یسمع و بی یبصر تویی ﴾

﴿ سرتویی چه جای صاحب سرتویی ﴾

« تَبَجَّهْ » یوری ای قولم ! که بنله ایشیدر و بنله کوررسک ! سر، سنسک !

سر محلی نه دیمک ؟ سن صاحب « سر » سک ! « شَرَحْ » الله تعالی حضرت تبری عبد مقبوله ای قولم ! سن دنیا و عقباده کمال عرفانکله مطمن القلب اوله رقی یوری ! قطع مسافاة ایت ! سنک ایچون من بعد سهو و خطا بید و جدادر ؛ زیرا بنم اراداتم وجه ایله ایشیدر . کوررسک ! یالکر سر حقیقت دکل ، بلکه ترقیات مغنویهک حسبیله سن شمدی صاحب حقیقت و مالک عز و رفعت اولدک . دیه خطاب ایدر .

مشنوی

﴿ چون شدی من کان الله ازوله ﴾

﴿ حق ترا باشم که کان الله له ﴾

« تَبَجَّهْ » زیرا سن حیرتدن (من کان الله) زمره سنه داخل اولدک ؛ حق ده

مکافاة (سنک ایچون اولورم) سکا نصرت و یررم دیدی . « شَرَحْ » بیت شریفده

مذکور اولدیفی اوزره اثرده وارد اولمشدرکه : (من کان الله کان الله) یعنی : « الله تعالی حضرت تبری نیک اوامری اجرا ایتک ایچون هر کیم کنیدی حصر ایتمش و عاشق حقیق اولمش ایسه الله تعالی حضرتی تبری او عبد ایچون مین و نصیر اولور . » بیت شریفده بیوریلوررکه : ای قولم ! اجرا آتکی او امرمک اجرا سنه حصر و کمال

مشنوی

﴿ ای فناتان نیست کرده زیر پوست ﴾

﴿ باز کردید از عدم ز آواز دوست ﴾

« تَرْجِمَانُ » ای مرده دللر ! سزى فنا ، پوست التنده يوق ايتمش ! دوستك آوازندن عدمدن تكرر دونكز ! « شَرْحُ » ای مساوی و مناهی اصحابی ! « فنا » سزى احیا ایلدی . دوست حقیقینک آواز و کلامی اولان قرآن عظیم لسانک احکام - جلیله سنی قبول ایدر ایسه کر ، او کلام الله سزى عدمدن سرای وجوده ارجاع و هر حالده احیا ایدر .

مشنوی

﴿ مطلق آن آواز خود از شه بود ﴾

﴿ کر چه از حلقوم عبد الله بود ﴾

« تَرْجِمَانُ » کلام الله مطلقا شاه جهان اولان جناب کبریادندر . کر چه صورتا او کلام الله قولنک بوغازندن پیدا اولور . « شَرْحُ » قرآن عظیم الشان ، کر چه اللهم قولى اولان فخر عالم علیه الصلوة والسلام افندمز حضرت ترینک فم حکمت توأم رسان پنجاهیلرینک شرف صدور ایتمش ایسه ده جناب یزدانک کلام مرحمت انجامیدر ؛ اولیانک اقوال و افعالی صورتا کندیلرندن ظهور ایدر ایسه ده فعال و راسمى حقیق الله تعالی حضرت لری اولدینی امر جلیدر .

مشنوی

﴿ گفته اورا من زبان و چشم تو ﴾

﴿ من حواس و من رضا و خشم تو ﴾

« تَرْجِمَانُ » جناب مولا انسان کامله دیمش که : بن لسان و کوزم ، بن سنک حواس و رضا و خشمکم . « شَرْحُ » کسب حیات حقیقه ایدن اهل عرفانه

« تَرْجِمَانُ » بز اولدك . وبالكلية اكسيلدك ، حق تعالى نك صدا و آوازی كلدی . كافه قالدق . « شَرْح » مرده دل ایكن حیات یاب اولانلر بولدقلری نعمتی تحدیثاً ، یاخود نصیحة دیرلرکه : بزمناً مرده اولمش و افعال و حرکات - نامرضیه من حسبیله از هر جهت اکیلمش و بلکه محو اولمق راده لرینه کلمش ایکن آواز خدا دیمکه سزا اولان ، انیسا و اولیاء اللهک و حی و الهامی امدادمزه یتشمش و طریق سلامتی کوستروب بزى ظلمت فنادن تخلیص ایتمشدر .

مشنوی

﴿ بانك حق اندر حجاب و بی حجب ﴾

﴿ آن دهد کوداد مریم را ز جیب ﴾

« تَرْجِمَانُ » حق تعالى حضرت تیرینک صدای رحمانی کرک حجابده ، کرک بلا -

حجاب انی ویررکه : جیب مرحتدن مریمه ویردی . « شَرْح » ارحم الراحمین

حضرت تیرینک وحی و الهام ربانی هر هانکی انسانک قابنه اتقا و لئور ایسه اولقب ، افکار و تجلیات عظیمه و مقبوله ایله حیات بولور . حضرت مریمه نفخ ربانی واقع اولنجه روح الله اولان حضرت عیسی حاصل ، مریم الك عالی درجات روحانییه واصل اولدی . حق تعالى حضرت تیرینک وحی و تکلمی ایکی وجه ایله واقع اولدینی قرآن عظیم الشان ایله مثبتدر . سورة شورانک اللی رنجی آیت کریمه سنده بوبله فرمان بیورلمشدر : ﴿ وماکان لبشر ان یکلمه الله الا وحياً او من وراء حجاب او يرسل رسولا فیوحی باذنه ما یشاء انه علی حکیم ﴾ معنای شریفی : « و برانسانه قابل و جائز دکدرکه الله تعالى حضرت لری کندیسنه سوز سویله ، الاوحی و الهام ایله سویلر ، یاورای پرده دن ، یا ملائکدن کوندرلمش بر ملک واسطه سیله ، و الله تعالى اذنیه ایستدیکی شیئی قولک قلبنه وحی و القا یلر ، تحقیق اخدا عن وجل ، هر شیدن عالی و غایتله حکیمدر . » وحی و الهام وورای پرده دن و رسول واسطه سیله شرفریز اولان ارادات ربانیه ، نه بولده واقع اولدیفنه دائر عقل ظاهر هیچ بروقت مطلع و خیر اوله میوب بونعمتلر صرف احوال روحانیه دندر .

ایله احیا ایدر . شخصیت معنویه لرینه تازه حیات ونشو ونما ویرر . طالب -
سعادت ایسک اوزمره جلیلی صور مشروعه ایله تحری ایت !

مشنوی

﴿ جان هر یک مرده اندر کورتن ﴾

﴿ می جهد ز آواز شان اندر کفن ﴾

« تَجَمُّعُهُمْ » هر بر مرده دلک جانی بدن قبرنده ایکن اولیاء اللهک آوازندن .
حیات بولور . کفن طرفه صیچرار . « شَرِّحْ » اولیاء الله آواز سلامت انداز .
روحانیسنی ، نصایح عارفانه سنی . معناً جانی بدنک مشتهیاتی ایچنده مرده اولمش .
اولانلره توجیه و اماله ایدر ایسه مرده دلانی مشکلات بدنیهدن و عقول شهوانیه دن
تخلیص و علویات ایله انیس ایلرر . بومحله « کفن جانبنه صیچرامق » قبردنیویدن .
آزاد اولمق دیمکدر .

مشنوی

﴿ کوید این آواز ز آوازا خداست ﴾

﴿ زنده کردن کار آواز خداست ﴾

« تَجَمُّعُهُمْ » نفخ اولیا ایله حیات معنویه بولان کیمسه دیرکه : اولیاء الله
مخصوص اولان آواز ، خلتک آوازلرندن بشقه ، اوزا قدر . مردیه زنده ایتمک
آواز خدانک کاریدر . « شَرِّحْ » اولیاء اللهک همتی ایله معناً حیات بولان کیمسه .
خلقک آواز و نصایح صوریه سنی ایشیدنجه اکلارکه نصایح صوریه ارادات .
روحانیهدن بعیدر .

مشنوی

﴿ ما بمردیم و بکلی کاستیم ﴾

﴿ بانک حق آمده همه بر خاستیم ﴾

« تَرْجِمَةٌ » اگر اولیاء عظامک نعمه لرندن برشمه ، بر مقدار سویله جک اولسه جانلر مقابردن یوقاری باش اورر لر . « شَرْحٌ » مصراع نانیده کی مقابردن مقصد مقابر ظاهره ایسه معنای بیت بویله اولور : اولیاء اللهک نعمات روحانیه سندن بحث ایده جک اولسه امواتک جانی کمال شوق ایله مقابردن ظهور ایدر . اگر مقابردن مرام ابدان ناس ایسه اولیاء اللهک نعمات پرکرامتندن آجیق بر صورتده بحث و ایراد ایده جک اولسه مقابر ابدان ایچنده چورومش جانلر مالک ذوق و حیات اولوب عالم معنیده باش اورر لر دیمک اولور .

مشنوی

﴿ کوش را نزدیک کن کان دور نیست ﴾

﴿ لیک نقل ان بتو دستور نیست ﴾

« تَرْجِمَةٌ » قولانغی یقین کتیرده ایشیت ! زیرا او نعمات اوزاق دکدر . لکن آنک سکا نقل و حکایه سنه دستور و رخصت یوقدر . « شَرْحٌ » انسان ، طالب . ترقی ایسه عالم معنوی بی اکلار . اسبابه توسل ایله اولیاء اللهک الفاضلی و تألیفاتی مطالعه اتملی ! فیض معنوی قلبکده موجود و باقیدر . تعجیل ایدوب دیمه که : نه ایچون یواحوال عالیه بکا آشکار بر صورتده بیان و حکایه اولنمیور ؟ بر مقتضای حکمت - روحانیه افشا اولنه ماز .

مشنوی

﴿ هین که اسرافیل وقتند اولیا ﴾

﴿ مرده راز ایشان حیاتست و نما ﴾

« تَرْجِمَةٌ » بلیکیزکه اولیاء الله وقتک اسرافیلدر ؛ انلردن مرده یه حیات ونشوو نما واردر . « شَرْحٌ » قبر اجساد و ابدانده چورومش و روحانیتدن بی بهره قلش اولان انسانلر بیلما یدرکه حضرت اسرافیل باذن الله تعالی نصل امواتی احیا ایده جک ایسه اولیاء اللهده معنا مرده ، فقط کبر و انکاردن آزاده اولانلری اذن حق

« تَبَجَّجْتُمْ » اولیاء اللہک باطنلرنده اولان نغمه لر ابتدا دیرکه : ای لانک
جزء لری ! [بویت شریفک مالی آئیده کی بیت شریف ایله اکیال اولمشدر .]

مشنوی

﴿ هین زلای نفی سرها برزید ﴾

﴿ این خیال ووهم یک سو افکنید ﴾

« تَبَجَّجْتُمْ » آگاه اولک لای نفیدن باشلریکزی یوقاری اوریکز! بوخیال
ووهمی بر طرفه براقکر! « شَرَحٌ » اولیاء اللہک نغمه معنویه لری دیرکه :
ای « لا » اولان انسان مجازینک اجزاسی و آمالی ! بو « لا » مقامنه واریکز !
باقی یالکز وجه اللهی بیلکز !

مشنوی

﴿ ای همه پوسیده در کون و فساد ﴾

﴿ جان باقی شان نرویسید و نژاد ﴾

« تَبَجَّجْتُمْ » ای بو عالم کون و فسادده جمله سی چورومش اولانلر! سزک باقی
اولان جانلریکزی بیتمدی و طوغمدی . « شَرَحٌ » ای افعال و آمالی بودنیایه حصر ایله
معناً چورومش اولانلر ! سز اولیاء اللہک نغمات حکمت آباتنی فصل استماع
ایده بیلیرسکز ؟ بزده جان واردر ، نه ایچون استماعه مقتدر اوله میلم؟ دیه بیلیرسکز!
چورومش بر تخم اثر نشو و نما کوسترمز . فدان ، چیچک و یرمنز . بر عیسی دمک
نفس حیات بخشاسنه نائل اولوبده باذن الله تعالی جانکزی یکیدن احیسا و شخص .
معنویکزه مقام انسانیته اعلا واسنا ایمکه چالیشمیلدر .

مشنوی

﴿ کر بکویم شمه زان نغمها ﴾

﴿ جانها سر برزند اذ دخما ﴾

مشنوی

﴿ کر پری آدمی زندانیند ﴾

﴿ هر دو در زندان این نادانیند ﴾

« تَنْجِيهٌ » پری و آدمی زندانیلر در ، هر ایکسی نادانلق زنداننده در .
 « شَرْحٌ » اهل خطا هیچ بروقت آزاده و حر اوله ماز . ارادات آلهیه به منقاد اولیان
 بعض آدم و پری ، سعادت مغنویه دن عاریدر ؛ عقل فکری قیود متنوعه ایله زندانی
 اولور ؛ یالکز قلب پاک ، قیود دو جهاندن آزاده اوله رقی مسمود در . انس و جنک
 زندانی اولدقلرینه دائر آتیده کی بیت شریفده اشارت اولنان آیت کریمه دلیل کافی
 و برهان قطعیدر .

مشنوی

﴿ معشر الجن سورة رحمن بخوان ﴾

﴿ تستطیعوا تنفذوا را بازدان ﴾

« تَنْجِيهٌ » سورة رحمانه (یا معشر الجن) آیت کریمه سفی او قوا تستطیعوا
 ان تنفذوا عبارة جلیله سنه قدر بیل ! « شَرْحٌ » بو آیت کریمه سورة رحمانک یکر می
 سکر نجی آیت کریمه سیدر : (یا معشر الجن والانس ان استطعتم ان تنفذوا من اقطار السموات
 والارض فانفذوا لانفذون الا بسطان) ﴿ معنای شریفی : « ای انس و جن گروهی !
 اگر سماوات و ارضک جانبیلرندن کچمک و چیقمق ایچون قادر ایسه کز خروج و نفوذ
 ایدیکز ؛ خیر ، نفوذ و خروجه مقتدر دکلسکز ، الا الله - الینک قدرت و قوتیه
 مقتدر اوله بیلیر سکر . جناب و اجباب الو جودک خلق بیوردینی کائنات او قدر واسع
 و بی حد ایکن عظمت ربانیه به کوره بر زندان کبی عد اولنور .

مشنوی

﴿ نممهای اندرون اولیا ﴾

﴿ اولاً کویده ای اجزای لا ﴾

مشنوی

﴿ نشنود آن نغمه‌ها را کوش حس ﴾

﴿ کز ستمها کوش حس باشد نجس ﴾

« تَرْجِمَهُ » حس قولانگی او نغمه‌ری ایشتمز ، زیرا ظلمردن حس قولانگی پاک دکلدر . « شَرْح » انبای ذیشانک نعمات معنویه‌سی نه درجده فیض ولذت ویردیکی اشعار وایضاحدن مستغیدر . اما نفخات روحانیه‌یی بولق ایچون اخلاق حمیده و اقدامات و فیره لازمدر ؛ یوقسه ظلم و تعدی ایتمکدن کری قالمیان بر ظلمک ناپاک اولان حس قولانگیله پاک و عالی اولان نعمات جلیله روحانیه‌نک ایشیدلمسی محال ؛ بو یولده امید وار اولانر گرفتار خیالدر .

مشنوی

﴿ نشنود نغمه پری را آدمی ﴾

﴿ که بود اسرار پریان اعجمی ﴾

« تَرْجِمَهُ » جنس آدم ، برینک نغمه‌سنی ایشتمز ، زیرا انسان برینک اسرارندن اعجمی در . [بو بیت شریف آتیده کله جک بیت شریفک مألیه اکمال بیورلمشدر .]

مشنوی

﴿ کرچه هم نغمه پری زین عالمست ﴾

﴿ نغمه دل بر تر از هر دو دمست ﴾

« تَرْجِمَهُ » کرچه برینک نغمه‌سی بو عالمنددر . کوکل نغمه‌سی هر ایکی نفسدن دها بو کسکدر . « شَرْح » پری ، کورونمز . هم خلقت اولمدیغندن برینک نغمه‌سنی انسان ایشتمز . جهان معنویدن واقع اولان نعمات روحانیه حس ظاهر دن نصل استماع اولنه بیلیر ؛ نعمات و نفخات قلبیه‌نک ایشیدیه بیلمسی قلبک صفوت و علویته متوقفدر .

آوازندن فیل کبی آغمر حیوانه بیله قناد حاصل اولوردی. «شرح» مرده اولان قلبری مطرب کوزل آوازیله تهییجه مقتدر اولدیغندن حضرت اسرافیله یاردیمکه شایان ایدی. او، مطربک سسی اوقدر کوزل و محیی ایدی که کویا فن وهزی اسرافیلدن اوکر نمشیدی. «یا» حرف ندا اولوب «رسائل» ایری کله اعتبار اولتورسه رساله نك جمیدر. رساله ایسه : خبر معناسنه کلدیکندن ، اولکی بیت. شریفه تعلیقاً بوییت شریفک معناسی : مطرب اسرافیل کبی فن ایله مرده لری احیا یاخود اواز حیات بخشاشی دنیاده کی احیای امواندن اسرافیله خبر کوتوره جک مرتبه ده آواز اسرافیلی آکدیران مجسم بر خبر ایدی . معناسنده توجیه اوانه بیلیر.

مشنوی

﴿ ساز اسرافیل روزی ناله را ﴾

﴿ جان دهد پوسیده صد ساله را ﴾

«تَبَجَّهْرُ» صور اسرافیل برکون ناله و آواز ایدر. یوزیلاق چورومشه جان ویرر. «شرح» ناله و نغمه نك حالات و اثره سنی اکلامیدر که اسرافیل برکون نفخ. صور ایدنجه یوزلرجه ، بیکلرجه سنه لردن بری چورومش و قرآن عظیمده عظم رمیم ، تعبیر بیورلمش اولان کینکلر بیله دیریلیر .

مشنوی

﴿ اولیارا در درون هم نغمه است ﴾

﴿ طالبارا زان حیات بی بهاست ﴾

«تَبَجَّهْرُ» و لیلرک کوکننده او یله نغمه لر واردر که او نغمه لردن طالبلره هسی حسابله گلز حیات واردر . «شرح» ظاهر قولاغکله ایشدیکک نغمات لذت بخشادن بشقه انبیای ذیشان و اولیای کرامک باطنی و روحانی نغماتی واردر که تأثیراتی ایشدیکک زمانه منحصر خواننده نغماتی کبی تأثیرات زائله دن دکل اعماق روحده ذوق ابدی حصوله کتیره جک و روح ثانی افاضه ایده جک بر صدای حیات افزای ایدیر.

مشنوی

﴿ مجلس ومجمع دمش آراستی ﴾

﴿ وز نوای او قیامت خاستی ﴾

« **تَجَمُّدٌ** » آنک دم ونفسی مجلس ومجعی تزیین ایلمر ونغمه سندن قیامت
 قویارایدی. « **شَرِّحٌ** » برکوزل سسلی نغمه یه باشلانجه مرهانکی جمعیتده بولنسه
 او جمعیت کسب حلاوت ولطافت ایدر . مستمعینک بلااختیار حاصل اولان آه
 وواهندن وحسابه کلز محرقانه ندرندن ظاهر وباطنی مانند قیامت بر حال حس
 ورؤیت اولنور .

مشنوی

﴿ همچو اسرافیل کاوازش بفن ﴾

﴿ مردکانرا جان درآرد دربدن ﴾

« **تَجَمُّدٌ** » حضرت اسرافیل کبی آنک آوازی فن وصنعتله اولولرک بدنه
 جان کتیرر . « **شَرِّحٌ** » حضرت اسرافیل علیه السلام صوری اوفلدیکی وقت اموانی
 قبرلردن اویانیدیروب جمع وحشر ایده جکی کبی قبرستان ابدانده میت وبی حس ﴿
 فالش قابلری ده مطربک الطف صداسی اهترازه کتیروب تازه حیات ویرایدی .
 حضرت اسرافیل حقنده «یس» شریفک الی برنجی آیت کریمه سنده بیورلمشدرکه:
 (ونفخ فی الصور فاذا هم من الاجداث الی ربهم ینسلون) معنای شریفی: «صورده
 اوفلنیر . انسانلر قبرندن کندی ربلرینه سیل کبی قوشارلر .»

مشنوی

﴿ یار سائل بود اسرافیل را ﴾

﴿ کش سماعش بر برستی فیل را ﴾

« **تَجَمُّدٌ** » او، طرب حضرت اسرافیله طوغری میل و حرکت ایدن بریارایدی، که

اولان و کبر و عناد ایله کندینی ، خاکی معذب ایدن انسان منفور ، بو عادات و احوالی ترک ایدرک کندینی بر قصور بیللملی ، حرکات دخراشه بدل اجرای خیر و انسانیت و خالق لم بزل حضرت تلبینه عبادت ایتلمیدرده اندن صکره منتظر مرحمت الهیه اولمیدرکه کؤکلنده موجود اولان ظلمت زائل ، قلبی محبت سبحانیه و ذوقیات روحانیه به مائل اوله بیلسون !

❖ داستان پیر چنکی که در عهد عمر از بهر خداوند تعالی ❖

❖ در کورستان روزی نوایی چنک میزد ❖

حضرت عمر رضی الله تعالی عنه زماننده محتاج و بی نوا قالدینی بر کونده جناب خدا ایچون قبرستان اورتاسنده چنک دنیلن معروف سازی چالمش اولان اختیار چنکینک حکایه سی بیاننده در :

مشنوی

❖ آن شنیدستی که در عهد عمر ❖

❖ بود چنکی مطربی با کروفر ❖

« تَبَجَّحْتُمْ » انی ایشدک می ؟ که حضرت عمر رضی الله تعالی عنہک زماننده ششمه سی و شیوه سی اولان بر مطرب چنکی و ارایدی ! [محتاج شرح دکدر .]

مشنوی

❖ بلبل از آواز او بیخود شدی ❖

❖ یک طرب ز آواز خوبش صد شدی ❖

« تَبَجَّحْتُمْ » آنک آوازندن بلبل بی خود و مدهوش اولور ، کوزل سینی ایشیدنلر بر مسرته بدل یوزدرجه فضله ذوق و لذت بولور ایدی . مستمعینک ذوق و لذتی یوزدرجه زیاده اولور ایدی . « شَرَح » کوزل صدا کی روحه تأثیر ایدر کیفیات پک آز اولدیفندن حکیم مشهور افلاطون صدایه ، غذای روح ، تمیر ایدر مش !

مشنوی

﴿ تادم عیسی ترا زنده کند ﴾

﴿ همچو خویش خوب وفرخنده کند ﴾

« تَبَجَّهْ » نفس عیسی خاصیتی سنی جانلاندر بر . کندیسی کبی کوزل اوغورلو ایدر . « شَرَحْ » عاشق حق ، ترک ناز ایله امرخدایه قارشی کندینی نیاز . مطلق حالده بولندیرر . اثر مرحمت آله اوله رق عیسی دم معرفت توأم برعارف . حقیقی به مقارن اولان کیمسه انقاس حیات بخشایله معنأ بر صفای روح افزا بولور .

مشنوی

﴿ در بهاران کی شود سر سبز سنک ﴾

﴿ خالک شو تا کل برویدر نک رنگ ﴾

« تَبَجَّهْ » بهار موسملرینک تأیر اتندن طاش ، تازه ، یشیل چمن اولورمی ؟ طوبراق اول ! که سنده رنگ رنگ کل بیتسون ! « شَرَحْ » براهل الله ، معنأ میت اولمش برطالی ، اذن حق ایله بهار کبی فیوضات جان بخشایله احیا ایدر . شوشرط ایله که معنأ احیا اولنه حق آدمک قلبی ناز ، کبر ، عناددن عاری اولمی ، طاش کبی قانی اولماملی ، طوبراق کبی جوهر قابلیت حائر بر متواضع اوله رق حقه و مستقیمله پامال اولسنی موجب رفعت بیلملی ! یوقسه نو بهاردن طاشلر هیچ بروقت تازه لک حاصل ایدمه جکی کبی متکبر و عنود اولانلر اولیاء اللهک صاجد قلری شعاع فیوضدن هیچ بروقت حصه دار اوله ماز .

مشنوی

﴿ ساها تو سنک بودی دل خراش ﴾

﴿ از مون کن یک زمانی خالک باش ﴾

« تَبَجَّهْ » سن نیجه بیلر کوکل طیرمالایچی طاش ایدک ! تجربه و امتحان ایچون بر زمان طوبراق اول ! « شَرَحْ » قلبی طاش کبی قانی

« تَرْجِمَانُ » یا قشقرق ، صاری اولان یوزک منظره سی چیرکین اولور . کور کوزک استغناسی صیقندی بی ، المی موجب اولور . « شَرْح » یوزی صارامش ، چیرکین بر آدم مانند محبوب دل آرا نازایله شیوه نما اولور ایسه نفرت و یردیگی کبی مالک اولدیغی خصائله کندینی مالک کبی کوس-ترن ، حدینی تجاوز ایدن احق و عنود کده طور و حرکتی غایت چیرکین اولور . صاحب حال اولمیان آدم ناز یرینه نیاز و تمدح یرینه اعتراف عجز ایله استدعای ترحم ایتلیدر .

مشنوی

﴿ پیش یوسف نازش و خوبی مکن ﴾

﴿ جز نیاز و آه یعقوبی مکن ﴾

« تَرْجِمَانُ » یوسفک قارشینده نازایله کوزلک دعواسی ایتمه ! یعقوبک آه

و نیازندن بشقه برشی یایمه ! « شَرْح » رضای رعناى جناب کبریایی استحصال ایدمه مدیکک حالده ، استغنا و ناز دکل ، حضرت یعقوب کبی تضرع ایله نالان و زار اول ! صاحب کمال اولان اولیانک حضورنده و سائر محله اظهار هنر و جمال ایتمه ! بلکه عرض عجز و ابتهال ایت ! که اذن حق ایله صاحب کمال و مقبول جناب - ذوالجلال اوله سک !

مشنوی

﴿ معنی مردن زطوطی بد نیاز ﴾

﴿ در نیاز و فقر خود را مرده ساز ﴾

« تَرْجِمَانُ » طوطیدن کورون موتک معناسی نیاز ایدی . کندینی نیاز و فقرده

میت یاب ! « شَرْح » حکایه سی - سبق ایدن حالت روحانیه کندینی مرده کبی کوسترمی . عین نیاز و رجائیدی . ایشته بون نیاز حقیقی اوزرینه جناب ارحم الراحمین آتی زندان قفس - دن قورتاردینی کبی طاب حقیقده عرض فقر و تضرع ایدرک چو جوق والده سنک نزدنده نه قدر تابع و محتاج ایسه اودرجه اوامر صمدانییه قارشى تابع اولورسه جهل و نادانی و عطالت و نامردیدن و زندان دنیادن کندینی قورتارر .

جفاستی کوروب محولات کثیره دن عبرت بین اوله رق اقتدار تام قازانمک ! سکا سرور و حبور لایق دکدر . سنک ایچون لایق اولان حال ، یعقوب علیه السلام کبی کریمه و ابتهال ایتمک والله تعالی حضرتلرینک مرحمتنه قلبکی ربط ایله وصات-حقیقیه به منتظر اولمقدر .

مشنوی

﴿ بشنوا این پند از حکیم غزنوی ﴾

﴿ تابیابی در تن کهنه نوی ﴾

« تَبَجَّيْمُ » حکیم غزنویدن بونصیحتی ایثیت ! که اسکیمش بدنکده تازه لک بوله-ک ! « شَرَحُ » آتیده کله جک ایکی بیت شریفی مشهور حکیم غزنوی حضرتلرندن ایثیت ! اکر مضمونلرینی قبول ایدرده انلره موافق صورتده حرکت ایدرسک مرور ایام ایله کهنه لشم تن وبدنک معناً تازه حیات بولور . حکیم-مشار الیهک ایبانی :

مشنوی

﴿ نازرا رویی بیاید همچو ورد ﴾

﴿ چون نداری کرد بدخویی مکرد ﴾

« تَبَجَّيْمُ » نازینه نازه کل کبی برپوز لازمدر؛ سن اوکوزل چهره به مالک دکل ایسک فنا خوبولوق اطرافنده طولاشمه ! « شَرَحُ » ناز ایده جک برعجبوبه حسن ولطافت لازم اولدینی کبی حسب الاقتضا اظهار کالات واستغنا ایده جک انسانده برچوق درجات عالیة معنویه به صاعد اولمی ایجاب ایدر . یوقسه اذعان وعرفانی اولمیان هرشیئی بیلیم دبه افتخار ورهاندن استغنا اظهار ایتمی کراه اولسنه بادی اولور .

مشنوی

﴿ زشت باشد روی نازیبا وزرد ﴾

﴿ سخت باشد چشم نابینا و درد ﴾

انك انى ضاللك القديم) « حاضر اولانلر حضرت يعقوبه جواباً ديديلر : الله قسم ايدرز كه سن يوسفك محبتنده افراط ايتديكك ايچون اسكى سهو و اميدخامده بولئيورسك ! » (فلما ان جاء البشير) « او حالده كه مزده جي يعقوبك نزيدينه كلدى . » (القيه على وجه) « كوملكي حضرت يعقوبك يوزى اوزرينه آندى . » (فارتد بصيراً) « درحال حضرت يعقوب تىكرار كوزديجى اولدى . » (قال الم اقل لكم انى اعلم من الله مالا تعلمون) « انك اوزرينه اعتراض ايتمش اولانلر حضرت يعقوب ديدى : بن سزه ديدمى ؟ كه تحقيقاً بن الله تعالى نك فضل و مرحتدن سزك بيلمديككز شيبى بيلم . »

مشنوى

﴿ بوى بد مرديده را تارى كند ﴾

﴿ بوى يوسف ديده را يارى كند ﴾

« ترجمه » فنا قوقو ، كوزى بولانديرر ، يوسفك قوقوسى كوزنورينه ياردم ايدر . « شرح » بويت شريفده بيان بيوريلان رايحه دن مقصد رايحه . معنويه در اكر برانسان اخلاق ذميه اصحابندن ايسه آنك فعل و كلامندن ظهور ايده جك آثار مضره حقيقتده لاشه كى قوقار . بالعكس يوسف عليه السلام كى الله تعالى حضر تلبينه كلياً تابع و كافه حركتى محض خير و نافع اولان ذوات عاليه دن ظهور ايدن آثار معناً بر رايحه طيبه نشر ايله صاحبى مستغرق انوار ايدر .

مشنوى

﴿ تو كه يوسف نيستى يعقوب باش ﴾

﴿ همچو اوبا كويه و آشوب باش ﴾

« ترجمه » سن كه يوسف دكلسك ! يعقوب اول ! حضرت يعقوب كى آغلامق ايله ، اضطراب ايله اميدوار و صلت اول ! « شرح » اى انسان ! سن حضرت يوسف كى بلاقصور دنيا نك زندان بلاسنه دوشوب چيقمذك ! عالمك

طیبه در کہ اصلاری فردوس اعلا دن و کوثر معلا دندر . اکر سنده قوہ شامہ معنویہ و ارایسہ بورایحہ طیہی استنمام ایت دہ اندن اصلا آریلہ ! کہ اورایحہ یعنی کلام و اطوار اولیا ، سنی فردوس اعلا و کوثر حیات بخشایہ ایصال و سعادت ابدیہ الہ باقی و خوش حال ایدر .

مشنوی

﴿ بودوای چشم باشد نور ساز ﴾

﴿ شد زبونی دیدہ یعقوب باز ﴾

﴿ ترجمہ ﴾ کوزل قوقو، کوزہ نور و ریجی دوا اولدی . یعقوب علیہ السلام کوزی رایحہ دن آچیلدی . « شترخ » بوی لطیف چشم ظاہرہ و بصر باطنہ نور بخش ایدر بر اکیردر . براعما ، کلی کور مدیکی حالہ بر کلزارہ تقرب ایدر ایسہ رایحہ نک دلالیہ کلستان اولدیغنی بیلیر ، بولور . دیمک کہ رایحہ طیہ ، چیچک یتشدیکی باغچہ فیوضانی کوستر بر رہردر . رایحہ معنویہ نک دلالت ذوقیہ سی انسانی سر منزل کمالہ ایصال ایدر . شمہ روحانی ایلہ مست اولان ذات ، کلزار حقیقی یی بولوب دلشاد و بنچہ آم و اکلاردن آزاد اولور ؛ بوکار دلیل اہستراسک قرآن عظیم الشاندہ یعقوب علیہ السلام قصہ سنی مطالعہ ایت ! کہ اوغلی حضرت . یوسفک معلوم اولان فراقندن کوزلری اعمالمش ایکن بر مزده جی یوسفک کوملکنی کندینہ کتیرنجہ کوملکندن یوسفک رایحہ سنی استنمام ایدرک او آندہ کوزلرینہ نور و برؤ نام کلشدر . بوقصہ سورہ یوسفک طقسان اوچنچی آیت کریمہ سندہ در : حضرت یوسف بعدالخلاص مصرده کسب قوت و مکننت ایدوب عفو ایلدیکی برادرلرینہ دیدی : (اذہبوا بقمیصی هذا) « کیدیکز نیم شو کوملکم ی بدرم حضرت یعقوبک نزدینہ کوتوریکز ! » (فالقوہ علی وجہابی یأت بصیراً) « انی بدریمک یوزینہ آتیکز کہ بصیر کلیر یعنی کوزلرینک نوری عودت ایدر . » (و اتونی باہلکم اجمین) « و کافہ عیالکزلہ بدریمی بکا کتیریکز . » (فلما فصلت - العیر) « حضرت یوسفک برادرلری قافلہ سی مصردن آیرلدیغنی حالہ » (انی لاجدریح یوسف) « زدنندہ بولنمش اولانلرہ حضرت یعقوب دیدی : تحقیقا بن یوسفک قوقوسی بولیورم » (لولان تفندون) « یوسفک کمال اشتیاقندن عقلکم اضطرابنہ حمل ایتماش اولیدیکز بوسوزیمی تصدیق ایدر ایدیکز . » (قالواتاللہ

مشنوی

﴿ این سخنهایی که از عقل کلمت ﴾

﴿ بوی آن کلزار و سرو و سنبلیست ﴾

« تَرْجِمَانُ » بونیم سوزلرم که عقل کلاندنر ، او کلزارک و سرو و سنبلیک
 رایحه سیدر . « شَرْحُ » حضرت مولانا ، کلماتم عقل جزئدن دکل ، عقل کلدن
 و سوزلرمده حس اولنان رایحه طیبه ، اول کلزار حقیقت نئاردندرا . آنده کی
 فدان ، استقامت ، چیچکی حسن اخلاق ایله قلبده کی نفاقتدر بیوریورلر . کلزار-
 صمدانی حقایق ایله مشحون اولان قاب جلیل حضرت احمدیدر . طرزنده شرح
 ایتمکده موافق اولور .

مشنوی

﴿ بوی کل دیدی که آنجا کل نبود ﴾

﴿ جوش مل دیدی که آنجا مل نبود ﴾

« تَرْجِمَانُ » کل اولیمان یرده کل قوقوسنی کوردکی؟ شراب صفا بولنیمان یرده
 شرابک قاینامنی کوردکی؟ « شَرْحُ » حضرت مولانا ، کلامدنده حس اولنان
 رایحه طیبه معنویه ، کلزار عقل کلدن و کمال شوق باطندن نشأت ایلدیکی درکاردر؛
 اصحاب ادراک ، آئاردن مؤثری ، ظامردن باطنی فهم واذعان ایدر .

مشنوی

﴿ بو فلا وزست و رهبر مر ترا ﴾

﴿ می برد تا خلد و کوثر مر ترا ﴾

« تَرْجِمَانُ » قوقو . سکا فلاوزدر . یول کوستر ، سنی باقی اولان جسته
 و کوثره قدر کورتورر . « شَرْحُ » اولیاء اللہک کلام حقایق انجایی بر رایحه

غرق اول ا [محتاج شرح دکلدر .]

﴿ ای برادر عقل یکدم باخود آر ﴾

﴿ دمبدم درتو خزانست و بهار ﴾

« تَبَجِّمَهُ » ای قرداش ! بر آن کندینه کل ! سندهده هر آن خزان

و بهار واردر . « شَرِّحْ » ای برادر کبی سوکیلی اولان انسان مستعد ! عقلکی نور-

حقیقته ارجاع ایتده دوشونکه ظاهرده ارضک سنهده بر دفعه خزان و بهاری

وارایسه سنک قلبنده هر آن بهار و خزان واردر ؛ سنک خزانک غم و خطا و بهارک

مسرت و صفادر . اعمال و افکار صالحه در ؛ ارضک سنهده بر خزان ، بر بهاری

اولق مقرر ایکن سن ا کر رضای ربانی بی ارار و حسن اعمالی اعتیاد ایدر ایسک

مسرت ایچنده مستغرق اذواق اولورسک !

مشنوی

﴿ باغ دلرا سبز و تر و تازه بین ﴾

﴿ پرز غنجه ورد و سرو و یاسمین ﴾

« تَبَجِّمَهُ » کوکل باغچه سفی بهار یشیلکی ایله تر تازه کور ! غنجه وکل و سرو

و یاسمین ایله طولدر ! « شَرِّحْ » عرفا و اولیاء اللہک کوکلری محبت الہیه و تسلیمیت-

تامه ایله پر نور اولور . قلوب اولیا ، ازهار بهار ایله مزین بر روضه صفادر .

طالبیره بخش ایلدکری ذوق ولذت بی حدوبی نهاسیتدر . انلرک قبلر ننده خشم

و غضب و کین و حسد کبی زهر آکین شیلر بولماز .

مشنوی

﴿ زانہی برك پنهان کرده شاخ ﴾

﴿ زانہی کل نهان صحرا و کاخ ﴾

« تَبَجِّمَهُ » تازه یا براقلرک چوقاغندن دالرا اور تولمشدر . کلک کثرتندن صحرا

و کوشکلر کیزلیر . « شَرِّحْ » تر و تازه اولان افکار عالیہ دن و تازه آچلمش ورد-

معارفدن و حکم . منویہ دن ناشی عقول ظاهره اور تولور . اهل عرفان و اولیاء-

کرام غرقاب صفا اولور .

کیشم اولان قارغه کاستانده خزانیدمه اولان یشیللکک اوزرینه نوحه و فریاده قویولمش! « **شرح** » بوییت شریف ده پک شاعرانه و بلیغانه در. بهارک سینته بدایعندن تجلی ایدن چیچکلر موسم خزانده صاراروب صولار. هر فردان یایراغنی دوکر. شدائدتا ارض و سمایه سیهرنک رقسوت ویرر! اوزمان سیاه پوش اولان قارغه فریاده باشلار. لسان حال ایله آغلار .

مشنوی

﴿ باز فرمان آید از سالارده ﴾

﴿ مر عدصرا آنچه خوردی بازده ﴾

« **ترجمه** » بیوک اولان جناب خالقدن عدمه تکرار براسکلیر . اوشیئی که بیوب محوایتدک! کری ویر! « **شرح** » هنکام خریف و خزاندن صکره امر- ربانی ایله نباتات و ازهار لطافت نثارینه میدان وجوده کلیر . بوفرمان مرحمت- عنوان صمدانی اوزرینه مخلوقات تکرار دریای عدمدن کری کلوب حیات بولور.

مشنوی

﴿ آنچه خوردی واده ای مرک سیاه ﴾

﴿ از نبات ور دواز برک وکیاه ﴾

« **ترجمه** » ای سیاه اولان اولوم! اوشیئی که یش ایدک! کری ویر! اونلر نبات ، علاج و دوا ، یایراق ، اوت ایدی . « **شرح** » اراده ربانیه موت و عدمه جاری اولور . لسان قدرته فرمان بیوریلورکه : ای سیاه پوش و ماتم زده اولان مرک فنا نما! محو و تباہ ایلدیکنک لطافتی تکرار وجوده ارجاع ایت! بوفرمان- الهمینک مقتضیات جلیله سندندرکه : نوبهار و نیجه نیجه مخلوقات و آثار دریای- عدمدن چیقوب کندیلرینی اظهار ایدرلر .

مشنوی

﴿ ای برادر یکدم از خود دورشو ﴾

﴿ باخود او غرق بحر نور شو ﴾

« **ترجمه** » ای برادر بر آن کندندن اوزاق اول! وجودکله نور دکزبنه

کمال قدرت ربانیه سی بونکه دده معلوم و بدیهی اولور که اجسام حیانیه اویقه و دریا سنده کیجه لری عدم منزله سنه وار، ش ایکن نکرار قدرت و حکمت ربانیه ایله عالم وجوده کتیرر .

مشنوی

﴿ باز وقت صبح چون الهیان ﴾

﴿ برزند از بحر سرچون ماهیان ﴾

« تَبَجَّهْ » صبح وقتی الله منسوب اولان عقل و فکر دکنده کی بالقلر کی تکرار باشلرینی یوقاری قالدرر . « شَرِّحْ » وقت نومده عدم منزله سنده ایکن آنهون صبح وقتنده مفروض اولان عبادات و دعواتی و وظائف خیریه انسانیه بی ایضا ایتمک اوزره دریای واسع وحدتده سر نما اولور .

مشنوی

﴿ درخزان بین صد هزاران شاخ و برک ﴾

﴿ از هزیمت رفته در دریای مرک ﴾

« تَبَجَّهْ » خزان وقتنده کور! که یوز بیبکار جه دال و یاپراق، هزیمت و اضمه حلالدن موت دکنزیه کیدر . « شَرِّحْ » مخلوقاتی وجوده کتیرمک ایچون جناب واجب - الوجودک قدرت ربانیه سنی تصویر ایدن بو ابیاتی آئیده کی ابیاتک حکمیاتی تعقیب ایده جکدر .

مشنوی

﴿ زاغ پوشیده سیه چون نوحه کر ﴾

﴿ در کستان نوحه کردد بر خضر ﴾

« تَبَجَّهْ » میت اوزرینه فریاد ایدن ، ماتم طوتان [نوحه کر] کبی سیاه

مشنوی

﴿ صد هزاران ضدضدرا می کشد ﴾

﴿ بازشان حکم تو بیرون میکشد ﴾

« تَرْجِمَانُ » یوزبیکلرجه ضد کندی ضدینی محوایدر. ینه سنک حکمک محو

اولان شیلری تکرار وجوده کتیرر . « شَرْحُ » اضداد کندی ضدلرینی محو و بر باد ایتدکن صکره فرمان الهمی تعلق ایدنجه محو اولان مخلوقات مصارعۀ - اضداددن قور تولوب عرصۀ ظهورده جاوه کر اولور . بو حکمت هر کون جاری و روز قیامتده عمومه مرئی اولور .

مشنوی

﴿ از عدمها سوی هستی هر زمان ﴾

﴿ هست یارب کاروان درکاروان ﴾

« تَرْجِمَانُ » یارب ! عدملردن وجود طرفنه هر زمان کاروان کاروانه اتصال

وارددر . « شَرْحُ » نظر حکمتله باقلنجه هر آن نجه بیک نباتات و سائر مخلوقات وجود بولیور . نجه بیک چو جق دنیا به و نجه بیک افکار ساحۀ عقوله کلیر . بونلر مسلسل برکاروانه بکررکه ارقه سی اصلا کسيلمز . حکمت صاحبی اولان اهل حضور بو حالی ، بو تعاقب تکویناتی دائما کورور .

مشنوی

﴿ خاصه هر شب جمله افکار و عقول ﴾

﴿ غرق می کردند در بحر نفول ﴾

« تَرْجِمَانُ » خصوصاً هر کیجه جمله افکار و عقول درین ، نه ایتمز

بردکز ایچنده غرق اولورلر . « شَرْحُ » مخلوقاتی ایجاد ایتدکه جناب خالق مطلقک

« **تَبَجَّهْرُ** » هر نه قدر قطره علممز نشف و محو اولسه انی طویر اقلردن ، روز کارلردن ، کری آلقه سن قادر سک ! « **شَرِّحُ** » یا عالم مطلق ! بزسندن استرحام ایدرزکه مشتہیات بدنیه و نفس اماره قطره علممزی محو و ازاله ایتمزدن اول ، او قطره دریای علم صمدانیکه الحاق اوله ! مع مافیہ محو و زائل اولسه ده فرمانک تعلق ایدنجه تکرار وجوده کلیر و فیضله مشعلہ نور افشان اولور .

مشنوی

﴿ قطره کودر هوا شد یاکه ریخت ﴾

﴿ از خزینہ قدرت تو کی کریخت ﴾

« **تَبَجَّهْرُ** » بر قطره هوایه کتدی . یا خود طویراغه دو کولدی . خزینہ . قدرتکدن بشقه نرہیه قاچار ؟ « **شَرِّحُ** » بر قطره مادیه بی روزگار نشف ایله هوایه قالدیرر ؛ یا خود بر قطره علمی هوا و هوس ازاله ایدر . بزدن محو اولوب کیدر ایسه ده او قطره نهایتمنز اولان خزان قدرت ایچنده قالب دائما امر الہی به تابع و دریای حکمتہ راجعدر .

مشنوی

﴿ کردر آید در عدم یا صد عدم ﴾

﴿ چون بخوانیش او کنداز سر قدم ﴾

« **تَبَجَّهْرُ** » اکر او قطره عدمه ، یا خود یوزقات یوقلفه کاسه ، سن آنی دعوت و فرمان ایدنجه باشند ایاغه او وجوده کلیر . « **شَرِّحُ** » الہی ! هر بر قطره مادیه و یامعنویہ گرفتار فنا و هلاک اولسه ینہ سنک خزینہ قدرتکدن خارجه حیقمق ممکن دکلدر . فرمانک تا بمدر . انسانلریالکزر سنک رضا کی دوشو نورلر و وظیفه لرینی اجرا ایدر لر سه تحولات کونیه دن امین و مطمئن اولور لر .

مشنوی

﴿ قطره علمست اندر جان من ﴾

﴿ وارهاش از هوا و زخاک تن ﴾

« تَبَجَّهْهُ » الهی! بنم روحده اولان برقطره علمی، هوادن و بدن طوبراغندن
 قورتار! « شَرَحْ » یارب! بن عاجزم! جانمده اولان علم و حکمت، بالطبع
 برقطره دن عبارتدر. سن مرحمت ایت! بوقطره علمی طوفان نفس اماره دن
 وکریوه مشتهیاتندن خلاص ایله! نفس اماره نک هواسی و بدنک اشتهاسی انسانک
 سلامتتی محو وافنا و بیچاره انسانی مؤبداً مأیوس و بی نوایدر.

مشنوی

﴿ پیش ازان کین خاکها خسفش کنند ﴾

﴿ پیش ازان که باده‌ها نشفش کنند ﴾

« تَبَجَّهْهُ » اندن اول بو طوبراقلر قطره علمی افنا ایدرلر؛ اندن اول
 بوروزکارلر اول قطره بی محو ایدرلر. « شَرَحْ » الهی! بزده کی قطره علمی سنک
 علمک دریارینه الحاق ایت! او زماندن اول خاک اولان ابدان مشتهیاتیه انی
 خسف وافنا و هوا و هوسمزانی نشف و امحا ایلمه مش اوله! الهی! قطره علممزی
 سنک علمک دریارینه الحاق ایت! اندن اول موت طبعی کلوب انی طوبراقلر،
 روزکارلر واسطه سیله طاغتماش اوله! جزئی علممزی سنک علمک دریارینه لاحق
 اولور ایسه موتمزدن صکرده باقی و بزه نافعدر. جزئی اولان قطره علممزی
 عمان علم لدنه ملحق اولماز ایسه عناصر ماده آنی محو و ازاله ایدر.

مشنوی

﴿ کرچه چون نشفش کند تو قادری ﴾

﴿ کش ازیشان و استانی و اخری ﴾

﴿ تَرْجِمَانُ ﴾ ای خدای متعال ! سنک فضل و احسانک حاجت روا ، محتاج لره

چاره سازدر ؛ سنکله هیچ کیمسه بی برابر یادایتمک لایق دکدر . ﴿ شَرْحُ ﴾ آلهی !
کافه مخلوقاتک حاجاتی سنک فضل و کرمکدن چاره یاب اولور . بو حقیقت میدانده
ایکن سندن بشقه هیچ برشیده ربط قلب و حصر فکرایتمک روادکدر . فی الحقیقه
اولیاء الله حضراتنه مراجعت اولور ، اما او مراجعت الله تعالی نک ذکرینه و حق
تعالیدن بشقه کیمسه یاد اولنماسنه باعث اولور . اولیاء الله مراجعت الله تعالی به مراجعت
دیمکدر .

مشنوی

﴿ این قدر ارشاد تو بخشیده ﴾

﴿ تابدین بس عیبا پوشیده ﴾

﴿ تَرْجِمَانُ ﴾ آلهی ! سن بو قدر ارشاد و حکمت احسان ایلدک ! حتی

بوزمانه قدر چوق عیغزی اورتدک ! ﴿ شَرْحُ ﴾ یا مولای متعال ! انسانک خالقنده
مرکوز اولان هوس و هوا و سائر اخلاق اسف نامیدانده ایکن مرحمتکله بر چوق
انسانک عیوبی مستور و قلبری ذکرکله بر حضور اولور . بوسعادت ، سنک بخش
و احسان بیوردیقک مایه ارشاد و هدایتدر .

مشنوی

﴿ قطره دانش که بخشیدی ز پیش ﴾

﴿ متصل کردان بدریاهای خویش ﴾

﴿ تَرْجِمَانُ ﴾ آلهی ! بر قطره علم — که اولدن احسان ایلدک ؛ — کندی

دربارینه متصل ایت ! ﴿ شَرْحُ ﴾ یا رحم الراحمین ! انسانک روحنی عالم ارواحده
و بدتی جهان ناسوتده خلق ایلدیکندن بری کندیسنه بخش بیوردیقک علمی ،
ینه دریای علمکه متصل ایت ! سندن منفصل اولنجه فانی و بی معنی اولور . منبع
و بحر اسندن اوزاق ، طورغون قالش صوکجی برزخ فراقده صارارر . حیات و فائده
یرینه امراض باطنه و ظاهره نشرایله معنا تعفن ایتمش اولور .

﴿ تفسیر ماشاء الله کان و ما لم یشاء لم یکن ﴾

الله تعالی حضرت تبری هر نه شیء اراده بیورمش ایسه اوشی اولدی، و هر نه که اراده بیورمدیسه اولمدی حدیث شریفک تفسیریدر :

مشنوی

﴿ آن همه کفتم لیک اندر بسیج ﴾

﴿ بی عنایات خدا هیچیم هیج ﴾

﴿ تَبَّحُّرٌ ﴾ « بونصائح و حقائق سوبلدک، لکن طریق حقه تدارکاتده عنایات-

ربانیه اولماز ایسه هیج اولورز هیج ! « شَرِّحٌ » بو حقائق بیان و اتیان ایلمس ایسه کده بوجهت معلوم اولسونکه مراحم و عنایات کبریا اولماز ایسه یالکز نصائح دکل ، وجود مزبیله هیچدر . اعمال صالحه اجرا و قلبمزی مرحمت جناب خدایه ربط و ذکرایه اعتلا اتمک لازمدر .

مشنوی

﴿ بی عنایات حق و خاضان حق ﴾

﴿ کر ملک باشد سیاهستش ورق ﴾

﴿ تَبَّحُّرٌ ﴾ « حق تعالی حضرت ترینک و خاص قولرینک عنایتلری

اولماز ایسه انسان ملک اولسه ده آنک یارانی سیاهدر . « شَرِّحٌ » جناب خدانک و صادق قولرینک عنایاتی اولماز ایسه مخلوقات هیج بروقت سعادت- ابدیه به و منزل مقصوده واصل اوله ماز . انسانلرک اکثری طوغریدن طوغریه حقائق قرآنیه و اسرار ربانیه بی فهم اتمک مقتدر اوله مدقلرندن اولیا و علمانک وجودینه محتاجدر . اولیاء الله حقیقنده آینه تجلیات خدادر .

مشنوی

﴿ ای خدا از فضل تو حاجت روا ﴾

﴿ با تو یاد هیچ کس نبود روا ﴾

مشنوی

﴿ تاوبودی آدمی دیو از پیت ﴾

﴿ مید وید وی چشانید اومیت ﴾

« تَبَجْمَرَه » سن آدبته لایق اولدیغ وقت شیطان سنک اردکدن قوشار ایدی، شراب غفلت طاندرر ایدی. [بویبت شریفک مآلی آتیده کی بیت شریف ایله اولمشدر .]

مشنوی

﴿ چون شدی درخوی دیوی استوار ﴾

﴿ می کریزد از تو دیو ای نا بکار ﴾

« تَبَجْمَرَه » نه زمان شیطانلق خوینده ثابت قدم اولدک ؛ ای باطل یاراماز کیمسه ! شیطان سندن قاچار ! « شَرَح » ای اغفال اولنان ویا اغفال ایدن نامرد ! اکر ارتکاب ایلدیکک خطا و شناعتنن واز یکمز و اووادی ضلالت افزاده دوام ایدرایسک معناً و ماده سقوٹک او قدر چیرکیندرکه شیطان بیله سندن نفرت ایدر.

مشنوی

﴿ آنکه اندر دمنت آویخت او ﴾

﴿ چون چنین کشتی ز تو بگریخت او ﴾

« تَبَجْمَرَه » او کیمسه که سنک اتکنه اصلیدی. سنک بویله اولدیغنی کورونجه سندن قاجدی . « شَرَح » او شیطان ؛ یاخود اولوطی ، عدیم الوجدان ، الدائق ایچون اتکنه صاریلوب اضمحلال وبعده آتش ذلته براغوب سندن فرار ایدر . چونکه قطاع طریق بر شیئه مالک اولمانلره نه ایچون تسلط ایسون ؟

« تَنْجِيهٌ » شو، تازه محبوبك طابلي سوزلو حيله كار، نامي خدا، يعني افندي تسميه ايدر. بوحيله ومداهنه ايله آني طوزاغه دوشوررلر. « شَرْحٌ » نامرد ومرتكب خطا اولان لوطيلر كوزل بر محبوبي كوردكده اغفال ايدوب دام- وخامت انجاملرينه دوشورنجه يه قدر خدا، يعني اقدم كبي تعبيرات غفلت آياني استعمال، بووجه ايله هم كنديلريني، هم آني دوچار بربادي واضمحلال ايدرلر.

مشنوی

﴿ چون بيد نامی برآمد ریش او ﴾

﴿ دیورا ننگ آید از تفتیش او ﴾

« تَنْجِيهٌ » نه وقت كه او محبوبك بدناملق، ناموسسزلق ايچنده صقالی كلدی. آنك تفتيشندن شیطانه بيله عاركلير! « شَرْحٌ » اغفال اولمش كنج كندی ناموسنك ييقلمسنه دوام ايدر ايكن طوی بولور. صقالی ييتنجه اودرجه ده مستكره اولور كه: شيطان بيله اكا تفتيش و تقرب ايتمكده عيب و كراهت حس ايدر. غلام باره لرده شيطان كبي اندن نفرت ايدر.

مشنوی

﴿ دیوسوی آدمی شد بهر شر ﴾

﴿ سوی تو ناید که از دیوی بتر ﴾

« تَنْجِيهٌ » شیطانك آدمه كلوب القای وسوسه ايديشی شرايچوندر. [ای عار و ناموسی اولیان!] سنك يانسه شيطان بيله كلز. زيرا شيطاندن بترسك ا « شَرْحٌ » شیطانك وظيفه سی انسانلری اغفال و نعمتلريني ازاله ايله هستيلريني اضمحلال ايتمكدر. مفعول ايسه مرتبه انسانيتدن معنا اودرجه ساقط اولور كه هر نوع نعمت حقيقه دن محروم و شیطانك نظرنده بيله مكروه و مشؤم اولور. شيطان اكا يناشماز. زيرا انده ازاله ايله چك برشی قالماشدر.

مثنوی

﴿ آن جماعت کت همی دادند ریو ﴾

﴿ چون بیندند بکویندت که دیو ﴾

« تَبَجَّجْهُ » انلرکه سکا مداهنه ایله حیله ویروب الداتیرلر . حسنک کتدکن صکره سنی کورنجه سکا دیووشیطان دیرلر . « شَرَّحْ » لوطیلر برکنجی اغفال و اضلال ایله مرتبه عالیه مریدن دوشوردکن و لطافتی کچدکن صکره بررودت و کراحت خفیه حس ایله اغفال ایدلمش اولان کنجدن روگردان و دیگر کنجلبولمق اوزره وادی ضلالتده پویان اولورلر ؛ بناء علیه کنجلك ناموسنی حفظ ایچون ولی واقرباسی نه قدر سعی و غیرت ایتسه سزا و کنجدرس و تربیه لایله مشغول اولوب حسنلری محو اولنجه یه قدر احتیاط و اجتناب اوزره حرکت ایتملری الزم و احرا در .

مثنوی

﴿ جمله کویندت چو بیندنت بدر ﴾

﴿ مرده از کور خود بر کرده سر ﴾

« تَبَجَّجْهُ » سنی قبوده کورنجه کراحت و استهزا صورتیه جمله سی دیرلر :

باقیکز ! بر جنازه کندی قبرندن باش قالدیردی ! « شَرَّحْ » اغفال اولنمش برکنج کوزلک چاغی کچدکن صکره حقیقتده اودرجه شایان استکراه اولورکه آنی کورنلر و اغفال ایدنلر لسان قال و حال ایله دیرلرکه : بومصیتک معناً و جسماً چیرکینلکنه باقیکز ! کویا مزاردن قاجش بر میت کبی منفور و پر قصوردر !

مثنوی

﴿ همچو امرده خدا نامش کنند ﴾

﴿ تابدان سالوس در دامش کنند ﴾

مشنوی

﴿ تاتوانی بنده شو سلطان مباش ﴾

﴿ زخم کش چون گوی شو چوکان مباش ﴾

« تَبَجَّجَهُ » مقتدر اوله بیلدیک قدر بنده اول! سلطان اوله! زحمت چکیجی

طوب اول! دکنک ارله! [°] « شَرَّحْ » دار بنده سلامت حقیقه ایسترایسک ممکن اولدینی قدر بنده و اطاعت و دقتده اول! متکبر اوله! اولور ایسک، مانند گوی سنی میدان الم و جفایه القا و گرفتار رنج و اذ ایدر لر . سن، دکنک کبی کیمسه یه اذا و جفایمه! که بومعامله ده الکفائده لی چیقان، زحمت چکندر . زحمت چکن دائما متنبه، دائما فعال اولور .

مشنوی

﴿ ورنه چون لطف نماند وین جمال ﴾

﴿ از تو آید آن حریفنا ترا ملال ﴾

« تَبَجَّجَهُ » نه وقت بولطف و جمالک قالمازسه مدهانلره سندن ملال کلیر،

اوصائنش اولور. « شَرَّحْ » بوابیات شریفه نک مال عالیسی هر نوع عزت و اقبالده بولنانلره خطاب ایسه ده الکیزاده کنج و کوزل اولان دلیقانلیره مخصوصدر . ای کنج! عنفوان شباننده ایکن محبوب دوست اولان کیمه لر سکاییک نوع مدهانه ایدر لر که ناموسکی شکست و پنجه لرینه پیوست ایتس و نلر! صکره سنک صوری اولان حسنک زائل، یوزک خنجیل، شخصک غافل، مداحک سندن متنفر اولور .

[°] گوی. یو اوراق طوب معنانه در. «برهاز قاطع» کویاز، لنتنی طوب اوینایجی کیمسه دیه تعریف ایتشدر. بو او بونده باهرا اولانک صنتی بودر که اله بش الی دانه اولان طوب آلوب بری بری آردنجه هوایه آثار، لکن برنی بره دوشورسز. اوینایینی طوب الی دانه ایسه اوچی هواده، اوچی الزنده بولنور. چوکان . باشی اگری بردکنکدر . انکلر میدانده طوب اوینار لر .

و ظاهراً سی وارد ر ، اندن انسانه چوق مضرت کز ، امامدح ومداهنه نك ظاهرده
تأثيراتی قالمديغندن تأثيرات اليمه باطنیه سی باقی وبوقضیه ده اضدادك وجوديله مثبت
وبديهی اولور .

مشنوی

﴿ چون شکر پايد نهان تأثير او ﴾

﴿ بعد چندین دمّل آردنيس جو ﴾

« تَرْجِمَانُهُ » حتی شکرک تأثيری کيزليجه دوام ايدر . برزماندن صکره انک
محصولی نيشتره محتاج چييان اولور . « شَرْحُ » برکيمسه دائماً شکر یرسه قانی
ضعف وفساده اوغرار . ظهورايدده چک چييانلر نهايت الامر نيشتر آرار . مدح
ومداهنه يه میال اولان کيمسه نك ده معناً حالی مختل ومضطر وجور وجفا نيشترينه
مجبور ومحتاج اولور .

مشنوی

﴿ نفس ازبس مدحها فرعون شد ﴾

﴿ کن ذليل النفس هوناً لاتسد ﴾

« تَرْجِمَانُهُ » نفس کثرت مدحدن فرعون اولور ، سن ذليل النفس ، خور
وحقير اول! سيد وافندی اوله! « شَرْحُ » سورة فرقانك التمش اوچنجی آیت-
کريمه سنده : (وعباد الرحمن الذين يمشون على الارض هوناً) بيورلمشدر . معنای-
شريفی : « ارحم الراحمين قوللری انلردرکه ير اوزرنده بلاتکبر وخور وحقير
اوله رق يورلر . « سورة اسرآنک اوتوز يدنجی آیت کريمه سنده : (ولا تمش
في الارض مرحاً انک ان تخرق الارض ولن تبلغ الجبال طولا) بيورلمشدر .
معنای شريفی : « وارض يوزنده تکبرايه يورومه ! شبهه سزکه سن باصغله یری
دله چک وييرتاجق دکل وباشکی يوقاری متکبرانه قالدیرمقله طاغله ايريشه چک
دکسک . « الحاصل فرعون لعين فصل متکبر ايديسه کثرت مدحدن انسانک
نفسی ده اويله متکبر اوله چغندن مدح ومداهنه دن اجنتاب ، عين اصابت ومحض-
ثوابدر .

« **تَرْجِمَانُ** » ، لکن مدحک اثری کورنمز ؛ مدح صورتا طائیدر . ذم ایسه آجی ، فنا کورونور . [بالاده کی شرحلر بویت شریفکده شرحی اولمش اولور .]

مشنوی

﴿ همچو مطبوخست و حب کازرا خوری ﴾

﴿ تا بدیری شورش او رنج اندری ﴾

« **تَرْجِمَانُ** » ذم وهجو قاینامش علاج وحب کیبیر ، اونو ایجدیکک آنده خیلی زمان ایچنی قاریشدیرر . اذیت ویرر . « **شَرَحُ** » هجو وذم ، کبر وغفلتی ازاله ایدن برکیفیت اولدیغندن علاج وجهه تشبیه اولنمشدرکه ایچیلیر ایکن آغر ایسهده صکره صحت وعافیت ویرر . یعنی تصحیح اخلاق وتهذیب افکاره خدمت ایدر .

مشنوی

﴿ ورخوری حلوا برد ذوقش دی ﴾

﴿ این اثر چون آن نمی پاید همی ﴾

« **تَرْجِمَانُ** » اگر حلوایرایسک انک ذوقی بردقتهدر . بونک اثری [آجی علاج وحبک اثری کبی] دوام ایتمز .

مشنوی

﴿ چون نمی ماند همی پاید نهان ﴾

﴿ هر ضدی را تو بصد آن بدان ﴾

« **تَرْجِمَانُ** » ظاهرده کورونمهین برلذتک اثری کیزلیجه دوام ایدر . هررضدی سن انک ضدی ایله بیل ! « **شَرَحُ** » برعلاجک ، بر آجی شینک تأثیرات مزعجهسی اغزده قالیر ، انک باطنده مضرتی اولماز . طائلیتک تأثیراتی اوزون مدت اغزده قالمی ایچون تحقق ایدرکه تأثیری ایچنده قالیر . یعنی قدح وهجوک تأثیرات سربعه

مشنوی

﴿ کرچه دانی کوز حرمان کفت آن ﴾

﴿ کان طمع که داشت از توسد زیان ﴾

« تَبَجَّهْرُ » کرچه بیلیرسک ! اومداح، هجوی بحر و میتدن طولایی سویلیدی .
سندن طمع ایستدیکي شیئه مالک اولمدی . زیان کوردی . [بویت شریف آیدمه کی
یت شریف ایله اکمال بیورلمشدر .]

مشنوی

﴿ آن اثر می ماندت دراند رون ﴾

﴿ درمدیح این حالتی هست از مون ﴾

« تَبَجَّهْرُ » او، هجوك اثری قلبنده قالیر . مدحدهده بو حالت واردر . تجربه
ایت ! « شَرَحُ » مقصدینی بیلدیکک بر صاحب غرضک هجوی ، سکاتائیرایدرسه
شبهه سزدرکه مداهنه سی ده اثر سز قالماز . شوقدرکه هجوك، الیم اولان تأثیراتی بردن
حس اولنور، مدحک ایسه وخامتی ایلریده اکلاشیلیر؛ همده مدحک وخامتی
هجودن مزدا ودها بر باددر؛ چونکه هجوانسانی اویاندیرر . مداهنه آغر، زیانلی
اویقویرر .

مشنوی

﴿ آن اثر هم روزها باقی بود ﴾

﴿ مایه کبر و خداع جان شود ﴾

« تَبَجَّهْرُ » او، از کوندرجه باقی اولور ، جاننه مایه کبر و خدعه اولور .

مشنوی

﴿ لیک نماید چو شیر نیست مدح ﴾

﴿ بد نماید زانکه تاخ افتاد قدح ﴾

« تَرْجِمَانُ » مدهنهك آتشی کیزی و ذوقی آشکاردر . نهایت الامر مدهنهك دومانی ظاهر اولور . « شَرْحُ » مدهنهك نتایج وخیمهسی صورت پرست اولانله کوره اصلاً کورنمز . بالعکس مدهنهك ذوقنی کوررلر . مفتخر اولوب کورلرلر . دور بینان اذعان ایدرکه کیزلیجه یا نطقده اولان بر خانهك انجام کار آتشی ، دومانی آشکار اوله جنی کبی مدهنهك ده دعوت ایده جکی غموم واکدار قریباً بیدار اوله جقدر .

مثنوی

﴿ تو مگوکان مدح رامن کی خرم ﴾

﴿ از طمع می گوید او من بی برم ﴾

« تَرْجِمَانُ » سن دیمه : اول مدهن و مداحك مدح و مدهنه سنی قاجه آلیم ؟ بن بیلیم که او طمعندن ناشی سویلر . « شَرْحُ » غافل اولان دیه بیایر که بن مدهنه دن قورقام و ضرر کورم ! مداحك مقصدینی بیلیر و هر نه وقت ایسترایسه م چکیلیم . غافلک بواقده سی ذاتی کبی عایدیر . زیرا مدهنهك مقصدینی نه قدر بیایر ایسه بیلسون کیفیت مدهنه سم قاتل کبی قلبه ایشلر .

مثنوی

﴿ مادحت کر هجو گوید بر ملا ﴾

﴿ روزها سوزد دلت زان سوزها ﴾

« تَرْجِمَانُ » سنی مدح ایدن ، آشکار هجو ایده جک اولسه هجوی آتشدن نیجه کونلر قلبك یانار . « شَرْحُ » مدهنه بکاتائیر ایتمز ، زیرا مدهنهك مقصدینی بیایر مدهنه بولنان غافله خطاباً اخطار بیور بیایورکه : بواقدهك عدم حجتنی اکلماق ایسترایسك ایشك ضدینه بقا ! یعنی علیهکده نائیرلی بر هجو کوررایسك نائیرسز دکل بلکه آتشلره دوشمش کبی مضطروبی قرار اولورسك ! اکر مدحدن متأثر اولماق صحیح ایسه مقصدینی بیلدیكک غرضکارک هجوندن ده متأثر اولماق لازم کلیرایدی .

کوستردکری محبت و مداهنه به صحیح نظریله باقوب زمام اختیاری الدن براقرق
بریشان اولورلر .

مشنوی

﴿ اوندانده هزارانرا چواو ﴾

﴿ دیوا فکندست اندرآب جو ﴾

« تَبَجِّمُهَا » او ، بیلمزکه آنک کبی بیکلرجه سنی شیطان ، ایرماق صوینک
ایچنه آتمشدر . « شَرِّح » مدح اولنان احق ، مداهن اولانلرک سوزینه اینانیره .
خاطرینه کتیرمزکه آندن بیک قات دهامکمل اولانلری شیاطین داخلی و خارجی
اغفال و اضلال ایتمش و کرداب و چرکاب مذله القايله پامال و اضمه حلال ایلمشدر .
انسانه لایق اولان بودرکه : هیچ بر وقت افتخار و نایمحل هنر اظهار ایتملی
و مداهنله رغبت کوسترمامیلدر .

مشنوی

﴿ لطف سالوس جهان خوش لقمه است ﴾

﴿ کمترش خورکان پر آتش لقمه است ﴾

« تَبَجِّمُهَا » جهان اهلینک مداهنه سی صورتا خوش برلقمه در . آنی از
قبول ایت ! زیرا آتشله طولو برلقمه در ! « شَرِّح » مدح و مداهنه بمدوحه
لذیذ و لطیف کورینور . اما حقیقته زهر کبی بمدوحی تسمیم ایدر . مداهنه دن خوشلانمق
تملی اولمیان برخانه به کبروب راحت ایتمکه بکزرکه انجام کار بیقیلیر : مسکونی
برباد اولور .

مشنوی

﴿ آتشی پنهان و ذوقش آشکار ﴾

﴿ دود او ظاهر شود پایان کار ﴾

مشنوی

﴿ اینش کوید نیست چون تودر وجود ﴾

﴿ در کمال فضل و در احسان جود ﴾

« تَرْجِمَه » شیطان دیر : وجودده و کمال فضل و احسان و سخاوتده سنک کبی

کیمسه یوقدره . « شَرْح » شیطان درونی انسانی اغفال ایچون لسان حال : سنک وجودک ، سنک فضل و کمال جودک عالمده مثالسر اولدیغندن سکا لایق اولان طور ، بر طرفدن کبر و غرور و بذل تقود و ذوق و حبور دیر . شیطان بونصیحتی ویرر ؛ زیرا بیلیرکه جناب خدای متعال متکبر وهفتخر لری سومز ، مبذر ، مسرف لری اخوان شیاطین دیه قرآن عظیم الشان توصیف ایتمشدر .

مشنوی

﴿ آتش کوید هر دو عالم آن تست ﴾

﴿ جمله جانها مان طقیلی جان تست ﴾

« تَرْجِمَه » انسان شیطان لری سویلر : هر ایکی عالم سنکدر . بزم جانلرمن

سکا طفیل کبی تابمدر . « شَرْح » مانند شیطان اولان مدهانک بر مقصد . ملعونانه بی استحصال امید یله ایجابنه کوره صرف مدایح و القایلدیکی وسوس و خیمدر . او تا مقسزین بر انسانه دیه بیلیرکه سنک کبی لطیف و ظریف بر انسانی عالم کور مامشدر . هله بزم جانلرمن هر آن سکا قربان و امریکه رامدر .

مشنوی

﴿ اوچو بینه خلق را سرمست خویش ﴾

﴿ از تکبر میرود از دست خویش ﴾

« تَرْجِمَه » او احمق کندینی سرمست اولمش کبی کورنجه تکبر و غرور دن

کندی اختیاری الندن کیدر . « شَرْح » غافل اولانلر ، خلقک جعلی صورتده

مشنوی

﴿ تن قفس شکاست وزان شد خارجان ﴾

﴿ در فریب داخلان و خارجان ﴾

﴿ تَبَجَّهْ ﴾ « تن قفس شکننده در . تن جانک دیکفی اولدی ، داخل و خارج اولانلرک الدائمہ سنده ! » « شَرِّحْ » انسانک بدنی روحک قفسی کیدر . بدن سببیلہ جانہ برچوق آلام کورونور . جان قفس تنده ایکن داخلی اولان نفس امارہنک هوس وهواسندن و شیطان ائینک وسوس لاتحصاسندن وخارجده اولان بعض شیطان صفت انسانلرک اغفالات وتجاوزاتندن انسان امان بوله ماز ، مکر موتدن اول معنا میت اوله ! شیطانلر جنلردن اولدینی کبی انسانلردن ده اولدینی سورہ . ناسده فرمان بیورلمشدر : ﴿ قل اعوذ برب الناس ﴾ « یا محمد سویله که ناسک ریسنه صیغینیرم » ﴿ ملك الناس اله الناس ﴾ « انسانلرک پادشاهی وانسانلرک الهیدر » ﴿ من شر الوساوس الخناس ﴾ « وسوسه ایدیجی شیطانک شرنندن که بعض وقت انساندن چکیلیر وتکرار عودت ایدر . » ﴿ الذی یوسوس فی صدور الناس ﴾ « شول وسوسه ایدیجی شیطان که خلقک صدورنده وسوسه ایلر . » ﴿ من الجنة والناس ﴾ « اوشیطان هم جنلردن وهم انسانلردن اولور . »

مشنوی

﴿ اینش کوید من شوم همراز تو ﴾

﴿ وانش کوید نه منم انباز تو ﴾

﴿ تَبَجَّهْ ﴾ « القات نضانیه وشیطانیه انسانه [دیر : بن سنک همرازک اولورم . انسان شیطانی دیر : خیر ! سنک ارقداشک بنم ! » « شَرِّحْ » نفس وشیطانک القا آتی برطرفدن ، شیطان صفت اولان بعض انسانلرک اغفالاتی دیگر طرفدن بیچارکانه قارشی تیربلا کبی آتیاير ؛ بونلره هدف اولان کیمسه لطف خدا اکا معین اولماز ایسه آز زمان ایچنده داخلی وخارجی مهاجمته طاقت . کتیره مویوب مقبون ودخون اولور . »

دنیویہ دن خلاص اولمق ایستہ بن ، هرکسه اظهارهزایتمامکله برابر سودای شهرتی
ترك ایملی ! حقیقتده حی ایکن صورت بین نظرنده میت کبی کورنملی !

مشنوی

﴿ خواجه باخود گفت این پند منست ﴾

﴿ راه او کیرم که این ره روشنست ﴾

« **تَبَحُّحٌ** » بازرکان کندی کندینه دیدی : طوطینک بونصیحتی بنمدر .
آنک یولنی طوتهیم که بویول آیدینلقدر . « **شَرِّحٌ** » صاحب قابلیت، کندی
کندینه : حالت روحانیه اصلا میت دکل ایکن میت کبی اولدی ! بکا برپند فعلی
ویردی . بنده آنک یولنی طوتهیم . ترك هوا وهوس ایدیمده اصل طریق سلامتی
وشاهراه سعادتتی بولهیم ! دیمشدر .

مشنوی

﴿ جان من کمتر از طوطی کی بود ﴾

﴿ جان چنین باید که نیکو پی بود ﴾

« **تَبَحُّحٌ** » نصل بنم جانم طوطیدن دها اکیسک اولور ؟ جان بویله لازمدرکه
ای ایزی تعقیب ایدر . « **شَرِّحٌ** » حالت روحانیه ، بنم اصل روحسه وشخص-
معنویمه نسبتاً اوافق ایکن بویله عالی برتدیرک اجراسنه موفق اولنجه بن نه ایچون
آنک قدر وبلکه اندن دها زیاده ترقی ایتمکه سی ایتمیهیم؟ روحک الکعالی اولان حالی
هم ترقی ایتمی ، هم دیکرله حالیه مقبول برمسلك کوسترمسیدر .

﴿ مضرت تعظیم خالق وانکشت نمای خلق شدن ﴾

خالقک تعظیم وتکریمک وبارماقاه کوستریله جک قدر اکتساب شهرتک مضرتتی

بیاننده در :

«تَجِيبَةٌ» طاغ دیدی : ای یحیی ! کل ! بکا قاج ! که کسکین قلیجدن دها مؤثر سکا صیغه جق یر اولهیم! «شرح» منقولدرکه یهودیلردن بمضیسی حضرت یحیای کسکین قلیجلر ایله قتل ایتمهک چالیشیر ایکن اشارت مخصوصه اوزرینه حضرت یحیی برطاغه التجا و طاغ حضرت یحیای صیانت و محافظه ایدرک دشمنلری یارله مش اولان طاشلر آندی . بوندن اکلاشیلیرکه جمادات امرحق ایله خادم و مطیع اولور .

﴿ وداع کردن طوطی خواجهره و پریدن ﴾

طوطینک بازرکانه وداع ایلدیکنه و اوچدیغنه دائردر :

مشنوی

﴿ یک دو پندش داد طوطی بی نفاق ﴾

﴿ بعد ازان گفتش سلام الفراق ﴾

«تَجِيبَةٌ» طوطی نفاقسز بر ایکی نصیحت و یردی ؛ اندن صکره دیدی : سلام اولسون ! آرامزده آریلق واردر . «شرح» ذوق علویت ایله مملو اولان حس معنوی نصیحت و یروب حقیقی کوسترمش ، آیرلمشدر . یعنی خارق العاده احوالی ارئه ایدن حالت روحانیه افتراق ایتش ایسهده طریق مستقیم کوسترمش و صاحبی زندان دنیادن و قیود شهرتدن قورتارمغه سبب اولمشدر .

مشنوی

﴿ خواجه گفتش فی امان الله برو ﴾

﴿ مرصرا اکنون نمودی راه نو ﴾

«تَجِيبَةٌ» بازرکان دیدی : الله امانت کیت ! شهیدی سن بکا یکی بریول کوستردک ! «شرح» بونصیحتی معناً استماعدن صکره اکلاشله شدرکه قیود .

«تَرْجِمَانُ» نوح و موسی علیهما السلامه دکز یار اولدیعی ؟ آنلرک دشمنلری اوزرینه دکز کین و غضب ایله قهر ایدیعی اولدیعی؟ «شَرْحُ» طوفان نوح علیه السلامی صیانت و اعداسنی غرق عذاب و مذلت ایلدیکی کبی دکز موسی علیه السلامی محافظه و دشمنی اولان فرعون و جنود ضلالت نمانسفی محو و تباه ایتدی . آب و آتش عادل اولان عباداللهه معین و اعدای حقه قارشی قهار و خشم آ کیندر .

مشنوی

﴿ آتش ابراهیم رانه قلعه بود ﴾

﴿ تابر آورد از دل نمرود دود ﴾

«تَرْجِمَانُ» آتش ابراهیم علیه السلامه قلعه اولدیعی ؟ حق نمرودک قلبندن دومان چیقاردی . «شَرْحُ» نمرود حضرت ابراهیمی یاتق ایچون بیوک بر آتش حاضر لانتش ایکن اونار حضرت ابراهیمه کازار اولدی . نمرودی جسماً و معنأ یاقدی . محو ایتدی .

مشنوی

﴿ کوه یحیی رانه سوی خویش خواند ﴾

﴿ قاصدانش را بزخم سنک راند ﴾

«تَرْجِمَانُ» طاغ حضرت یحیی کندی طرفنه دعوت ایتدیعی ؟ ا کا قصد ایدنلری ، طاش یاره سیله سورمدیعی ؟ «شَرْحُ» طاغ جادادن ایکن حضرت یحیی کبی بر ذات عالیقدری مضایقهده کورونجه برای صیانت دعوت و دشمنلرینه ابراز منظره عقوبت ایلدی .

مشنوی

﴿ کفت ای یحیی بیا در من کریز ﴾

﴿ تاپناهت باشم از شمشیر تیز ﴾

وقت و روزگارک قیمتی بیله مز . هواده کی قوشلر طوتوله بیایر ، اما کچمش سنه لر طوتوله ماز . هرا انسان کندینی وقتیه تحصیل معارفه و ایفای عبادته آلدردملی و اوصورتله ترقی ایتملیدر .

مشنوی

﴿ دریناه لطف حق باید کریخت ﴾

﴿ کوهزاران لطف بر ارواح ریخت ﴾

«تَبَّحُّمَهُ» حق تعالی حضرتلرینک لطفنه صیغینه اقتضا ایدر . خدای-
 متعال ارواح اوزرینه بیک لطفلر صاحدی . «شرح» کسب شهرت و اضاعه-
 اوقات کبی مصیبتلردن خلاص اولمق ایسترایسک مرحمت ربانیه یه و شریعت مطهره نک
 احکام جلیله سنه التجا ایت ! جناب مولا او قدر رحیمدرکه عین کمال اولان
 ارواحی بیله خاطره کله یین فیوضات ایله اعلا ایتشدردر .

مشنوی

﴿ تاپناهی یابی آنکه چون پناه ﴾

﴿ آب و آتش مر ترا کردد سپاه ﴾

«تَبَّحُّمَهُ» بر صیغینه جق یر بولدقدن صکره اوراده صو و آتش سکا خدمت
 ایدر . «شرح» ماجا حقیقی رضای ربانیدرکه حق یولنده چالشمقله استحصا
 اولنور . بونوع واصلین اهل یقین اولسنه مبنی همان کافه مخلوقات ارزولرینه متقاددر .

مشنوی

﴿ نوح و موسی را نه دریا یارشد ﴾

﴿ نی بر اعدا شان بکین قهارشد ﴾

مشكلات و بلايايه گرفتار اوله زرق احباب اغراضك هدى مهاجمانى اوله جقدر ؛
عاقل اولان انسان لزوم حقيقى كورمينجه هنر و فكرينى شوكا بوكا اعلان
و كندينى پريشان ايتمز .

مشنوی

﴿ چشمها و خشمها و رشكها ﴾

﴿ بر سرش ريزد چو آب از مشكها ﴾

« **تَرْجِمَه** » كوزلر ، حدتلىر و حسدلىر ، طولوملردن آقان صوكبى آنك
باشى اوستنده دو كولور . « **شَرَح** » صاحب شهرت اولانلر كوزلك شرينه
واكثر انسانلر ك دام خشم و قهرينه گرفتار اولور ؛ بونلردن خلاص بولمق ايچون
شهرتى داعى اولان احوالدين فراغت و احباب كلكل تقديريله قناعت ايتميدر .

مشنوی

﴿ دشمنان اورا ز غيرت ميدرند ﴾

﴿ دوستان هم روز كارش ميبرند ﴾

« **تَرْجِمَه** » دشمنلر آنى غيرتدن بيرتارلر . دوستلر وقتى غضب ايدرلر .
« **شَرَح** » هنرلرينى هر كسه اطهار ايدنلر دشمنلرينك طعن و تهر يضايلرينه
گرفتار اوله جقلرى كې دوستلرى ده التماسات و مكالمات ايله بي حضور و مفتور
ايدر .

مشنوی

﴿ او كه غافل بود از كشت بهار ﴾

﴿ او چه داند قيمت اين روزكار ﴾

« **تَرْجِمَه** » او كيمسه كه زراعتدن بهار موسمده غافل اولدى . بوروزكارك
قيمتى نه بيلير ؟ « **شَرَح** » عنفوان شبا بنده غافل اولوب چاليشميان كيمسه

مشنوی

﴿ دانه باشی مرغکانت بر چند ﴾

﴿ غنچه باشی کودکانت بر کنند ﴾

« تَرْجَمَه » دانه اولور ایسک قوشجغزلر طاغیدوب دوشوررلر . غنچه اولور ایسک چوجقلر قوباردلر . « شَرَح » اسرار و لطافتی میدانه قور ایسک اک عادی آدملریله سنی پامال ایدر . شایان فخر و شهرت احواله مالک اولسک ده آنلری کیزلی طوت! که شیاطین و احباب اغراضک شرنندن امین و مقامات روحانیه یه صاعد اوله سک !

مشنوی

﴿ دانه پنهان کن بکلی دام شو ﴾

﴿ غنچه پنهان کن کیه بام شو ﴾

« تَرْجَمَه » دانه یی کیزله! تمامیله طوزاق اول! غنچه یی کیزله! طام اوتی اول!
« شَرَح » کندی هنریکی میدانه آتوب شونک بونک پنجه طمننه کرفتار و اغراضه هدف و دوچار اوله ! کیزلی قالمسی لازم اولان احوالی کیزلی براق ! بشقه لرینک افکارینی شکار و آشکارایت ! بویه جه کارلی اول !

مشنوی

﴿ هر که داد او حسن خود را در مزار ﴾

﴿ صد قضای بد سوی او رو نهاد ﴾

« تَرْجَمَه » هرکیم کوزلکفی مزاده ویردیه یوزلرجه یاراماز قضا آکا یوز کوستردی . « شَرَح » هرکیم هنرو مرفقی هرکسه بیلدیرهش و اعلان ایتمش ایسه انواع بالاری اوزرینه جلب و دعوت ایله شدر . مفتون شهرت اولان کیسه حرکات غیر مشروعه ایله شهرتک صدقنی اثبات ایتمک چالیشه حق اولورسه اندن بر چوق

« تَرْجِمَهُ » طوطی دیدی که: هندستانده کوردیکک طوطی بکا فعلی ایله نصیحت ویردی. لطف و آواز و محبتله کنیدی قورتار! « شَرْح » عالم ملکوتده کی روح یرفتو حک تیره یوب دوشمسيله اشارت و رمز فعلی اوله رق نصیحت ایتمشدرکه قفس بدن و دنیادن خلاص بولق ایستریسک حائز اولدینک لطافتی و آواز شهرتی و دنیایه متعلق محبتی ترک ایله مرده کی اول شهرتسز لکله الفت ایت ! فعلاً واقع اولان نصیحت مؤثر و موجب عبرتدر .

مشنوی

﴿ زانکه آوازا ترا دربند کرد ﴾

﴿ خویش او مرده پی این پند کرد ﴾

« تَرْجِمَهُ » زیرا آوازک سنی باغلا دی؛ کنیدی اولو کی کوستردیه نصیحتی ویردی . « شَرْح » عالم ملکوتده کوردیکک روح رمز و لسان حال ایله بونی ایما ایلدی که لطافتی و دنیایه محبتی و آواز و شهرتی ترک ایت؛ زیرا بو کی فخر-صوری پی موجب اولان حالات انسان ایچون قیود و مشکلاتدر . اضطرابدن خلاص بولق او حالاتی ترک ایتمکله اولور؛ سنده بنم کی مرده اولده قورتول!

مشنوی

﴿ یعنی ای مطرب شده باعام و خاص ﴾

﴿ مرده شو چون من که تاییابی خلاص ﴾

« تَرْجِمَهُ » یعنی ای عوام و خواصه مطرب اولمش اولان طوطی ! بنم کی مرده اول که خلاص بوله سک ! « شَرْح » لطافت و شهرت ایله عالمی اکلندیرمک ایستین کیسه بو حالی تارک و معناً مرده و طریق نیستی به سالك اولمینجه قیود و تعریضات خلقدن آزاده و (موتوا قبل ان تموتوا) سرینه مظربته تجلیات ربانییه شایسته اوله ماز .

روحانیه نك مرده اولیوب حی اولدینی و بوقدر عظمت و رفعت بولدینی کورن
کیمسه حیرت ایچنده قالیر. چوق شیلر واردرکه اله ایکن انسان قیمتی بیلمزده
بمدالافتراق قدرینی اکلار و آغلایهرق فریاد متحسرانده بولور .

مشنوی

﴿ روی بالا کرد و کفت ای عندلیب ﴾

﴿ از بیان حال خود ماده نصیب ﴾

« تَبْحِیْرٌ » بازرکان بوزنی یوقاری به چوریدی و دیدی : ای بلبل ! کندی
حالتک بیاننده بزه حصه و نصیب ویر ! « شَرْحٌ » احوال منویه نك تأثیرات علویه - نی
مشاهده ایدن بر صاحب عرفان ، قوه قدسیه نك معالی تجلیاتندن دائماً حصه دار
اولمی نیاز ایدر .

مشنوی

﴿ اوچه کرد آنجا که تو آه وختی ﴾

﴿ چشم ما از مکر خود بردوختی ﴾

« تَبْحِیْرٌ » او، او موقمه نه یابدی ؟ کندی حیله سندن کوزمزی قیادی . یعنی
اغفال ایتدی . « شَرْحٌ » طریق مکاشفه ایله عالم ما کوته واروب سنک سلام
وشکایاتکی ارواح مقدسه به نقل و حکایه ایلدیکمه . بر روح پرفنوحک تتره یوب
دوشدیکنی سکا سویلیدیم . شمعی اکلایورم که کرک اوروحک او حاننده ، کرک
بمده سنک اکا پیرو اولمقا نکه برحیله وارایدی . سن انکله قورتولدک ! بنی محروم
براقوب یاقدک ؛ باری شمعی بکا او حکمتی سویله ! که بنده آدن نصیب و حصه
الهم !

مشنوی

﴿ کفت طوطی که بفعلام پندداد ﴾

﴿ کهرها کن لطف و آواز و داد ﴾

مشنوی

﴿ بعد از انش از قفس بیرون فکند ﴾

﴿ طوطیک پرید تا شاخ بلند ﴾

« تَبَجَّهْرُ » باز رکان برمدن صکره طوطی بی قفسدن دیشاری آندی ؛

آتمسیله برابر طوطیجق اوچدی. یوسک برداله قوندی . « شَرَحْ » او ذات- مستعد فریاد و فغان ایتمش ایسه ده حالت روحانیه سنک فیضنه بردها مظهر اولما- مسندن اراق حکمی یتمش ظنیاه عقل وقابندن چیقاروب نسیان ایتمدیکی کبی حالت روحانیه سی قیود بشریه دن خلاص بولوب یوسک بر مقام معنوی به ارتفاع وارثقا ایلدی دیمکدر .

مشنوی

﴿ طوطی مرده چنان پرواز کرد ﴾

﴿ کافتاب از شرق ترکی تاز کرد ﴾

« تَبَجَّهْرُ » کونش شرقدن چیقوب کمال سرعتله اورتانی قابلا دیی کبی

اومرده طوطی ده اریله سرعتله اوچشددر . « شَرَحْ » حالت روحانیه ظلمات- انسانیه دن خلاص بولدینی آنده آفتابک شرقدن ظهورنده کوستردیکی سرعت وعظمتی کوستردی ، ومقامات علیه روحانیه بی قطع ایلدی .

مشنوی

﴿ خواجه حیران کشت اندر کار مرغ ﴾

﴿ بیخبر تا که بدید اسرار مرغ ﴾

« تَبَجَّهْرُ » باز رکان طوطی قوشنک ایشنده حیران اولدی ؛ طوطی قوشنک

اوچسنی کورنجه به قدر انک اسرار و کالاندن خبری یوقایدی . « شَرَحْ » تأثیرات

طوتدق ؛ ایشلدکاری حسن اعماله جزا و مکافاة اولوق اوزره . « سورة-
حجرک طقسان طقوزنجی آیت کریمه سنده فرمان واراده بیورلمشدرکه : (واعبد
ربک حتی یأتیک الیقین) معنای شریفی : « ربکه عبادت ایت ، سکا یقین
کلشجه به قدر . »

مشنوی

﴿ هرکه میکوشد جان که در مرد و زنست ﴾

﴿ کوش و چشم شاه جان بر روزنست ﴾

« توحید » ارککده ، قادینده کی جان ، مر نه به چالیشیرایسه جان شاهنک
قولاغی ، کوزی پنجره ده در . « شرح » صاحب جان اولان انسان نه ایشلرایسه
جناب یزدان سمع و بصر معنوی ربانیسیله سامع و نکراندر . سورة یونسک
التمس برنجی آیت کریمه سنده : (وماتکون فی شان و ماتلوا منه من قرآن و لاتعملون
من عمل الا کنا علیکم شهوداً اذقیضون فیہ وما یعزب عن ربک من مقال ذرة
فی الارض و لافی السماء و لاصغر من ذلك و لا اکبر الا فی کتاب مبین) بیورلمشدرکه
معنای شریفی : ایشلردن برایشده اولمزسک و اوایشدن ناشی قرآدن او قومازسک
و برایش ایشلمزسکر ؛ الا که بزاوزریکره شهود اولدق . احوالده که انده شروع
ایدوب ایشلسکز و سنک ربک علمندن نه یرده و نه گوکده اوفاق برذره بیله کیزلی
قالماز . نه او اوفاق ذره دن دها اوفاق و نه آندن دها بیوک برشی اولماز ؛ الا که
کتاب مینده یعنی لوح محفوظده مسطوردر . «

﴿ بیرون انداختن خواجه طوطی مرده را از قفس ﴾

﴿ و پریدن او ﴾

بزرگانک طوطی بی مرده قیاس ایدوب قفسدن دیشاری به آتمی و آتمیله
برابر طوطینک او چمی بیاننده در :

سورة نجمك اوتوز طقوزنجی آیت کریمه سنده : (وان ایس للانسان الاماسی)
وعلى التحقيق انسانه چالیشدینی شیدن بشقه برشی اولماز بیورلمسی جهتله سی
واقدام ایتملیدر .

مشنوی

﴿ اندرین ره می تراش و می خراش ﴾

﴿ تادم آخر دی فارغ مباحش ﴾

« **تَرْجِمَةٌ** » بو طریق حقده یونتیلوب اینجاملی وطیرمانوب زحمت جگملی !
صوك نفسه وارنجیه قدد بر آن وبر نفس بیله مساعیدن فارغ اولماملی ! « **شَرَحٌ** »
ای انسان ! سلامت ایسترایسک الی آخر العمر مشروع صورتده سی ایتمکن
وازچمه وراحتی رنجده بول ورنجی راحت صوریده کور !

مشنوی

﴿ تادم آخر دی آخر بود ﴾

﴿ که عنایت باتوصاحب سر بود ﴾

« **تَرْجِمَةٌ** » تا آخر نفسده بر دم اولور که عنایت مولاسنکله صاحب سروسکا
معین اولور . « **شَرَحٌ** » ای طریق حقده چالیشان مرد خدا ! مدت عمر کده ولو
خارق العاده بر اشارت روحانیه کور مامش اولسک بیله بوندن اصلا مکدر اوله !
زیرا عنایت ربانیه صوك نفسده بر سر و حقیقت صافلار که انی جهان مادی کورسه
حیران اولور . سورة سجده نك اون التنجی و اون یدنجی آیت کریمه سنده شویله
فرمان بیورلمشدر : (تنجا فی جنوبهم عن المضاجع یدعون ربهم خوفاً وطمئناً
ومما رزقناهم ینفقون) « ساجد و غیر متکبر اولان اهل ایمانک یانلری اوراق قالیر .
یا نه حق یرلردن و خوف و طمع ایله کندی ربلرینه دعا ایدرلر وانلره و یردیکمز
شیلردن اتفاق ایلرلر . » (فلا تعلم نفس ما اخفی لهم من قرءة عین جزاء بما کانوا یعملون)
« هیج بر شخص بیلمز که کوزلری آیدینلته حق شیدن انلر ایچون نه بی کیزلی

« تَبَجَّحْتُمْ » دوست حقیقی بو گونه اشفتد لکی دوست طوتار ، سور . بیهوده
 ره سی ایلدک او یقودن ده اییدر . « شَرَحْ » ولو بیهوده بر صورتده چایشلمسه
 بیه عندالاهده غفلت وعطالندن اولادر ؛ زیرا سی ایدن احتمالکه حقیقی ایلریده
 بولور ، اما عطل دائمًا غافل اولور . ازدیاد سی وغیرت ایچون قطب العارفین
 مولانا حضرت جلال الدین بو محمدهده بیوک بر نصیحت ایله مستعدینک قلوبنی تنویر
 ایشدر .

مشنوی

﴿ آنکه او شاهست او بیکار نیست ﴾

﴿ ناله از وی طرفه کو بیمار نیست ﴾

« تَبَجَّحْتُمْ » اوکه شاهدر . ایشسر دکدر . خسته اولمیان کیمسه طرفدین واقع
 اولان نالیه تعجب اولنور ! « شَرَحْ » هرشیدن مستغنی اولان جناب واجب -
 الوجود ایشسر دکدر ؛ زیرا بونجه جهانلر ، ارواح واجرام خلق ایتدکن بشقه
 سوره رحمانده فرمان بیورلدینی اوزره (کل یوم هو فی شأن) یعنی الله تعالی
 حضرتلری هر آنده برایش یاقمدهدر . بناء علیه سعینک مقبولیتی بوندن ده کلاشیلیر .
 حق تعالی مستغنی ایکن دائمًا شأن و کارده بولندیفی حالد یا غیر مستغنی و محتاج اولان
 انسان غریب چرکاب کسلان اولور ایسه نه بیوک خسراندر !

مشنوی

﴿ بهر این فرمود رحمان ای پسر ﴾

﴿ کل یوم هو فی شأن ای پسر ﴾

« تَبَجَّحْتُمْ » ای اوغل ! جناب ارحم الراحمین قرآن عظیم الشانده (کل یوم
 هو فی شأن) بیوردهدر . « شَرَحْ » ای طالب حقیقت ! جناب خدا هر آن
 وزمانده بر ایشدهدر بیوردهدر که بوا مر سکا عظیم بر مرحمت و تعام حکمدر .

« **تَبَجَّجَهْرُ** » گاه تناقض ، گاه ناز ، گاه نیاز ایدر . گاه حقیقت ، گاه مجاز
 برداشته بولور . « **شَرَحُ** » مؤثر بر غم حس ایله فریاده اغاز ایدنلرک و غلیان
 عشقهده عاشقنلرک - وزلری صورتا پریشان و الم افشان اولور .

مثنوی

﴿ **مرد غرقه کشته جانی میکند** ﴾

﴿ **دست را در هر گیاهی میزند** ﴾

« **تَبَجَّجَهْرُ** » صوبه دوشس جان چکیشیر ؛ الی هراوته اوزاتیر .
 « **شَرَحُ** » انسان بلای عظیمه دوشدکدن صکره هم چوق اضطرابات چکر ،
 همده آندینی تخلیص ایچون جالیشیر والنه کچن اسبابه توسل ایدر .

مثنوی

﴿ **تا کدامین دست گیرد در خطر** ﴾

﴿ **دست و پایی میزند از بیم سر** ﴾

« **تَبَجَّجَهْرُ** » نه وقت که مخاطرده بر کیمسه الی طوتار . باشنک قورقوسندن
 الی ، ایاغنی اویناتیر . « **شَرَحُ** » صوبه دوشوب غرق اوله جغنی اکلایان کیمسه
 دستگیر بولق امیدیه الی اوزاتیر وسلامت بولق ایچون ایاقلربی تحریک ایدر .
 کرفتار غم وبلا اولانلر چاره ساز وغمکسار ارار وباشلرینک خوفیله بریزده
 طوره یوب شورایه بوزایه کیدر وچاره خلاص آرارلر .

مثنوی

﴿ **دوست دارد دوست این آشفتمکی** ﴾

﴿ **کوشش بیهوده به از خفتمکی** ﴾

موم کبی خانه‌خانه ایلدی. «شرح» الهام ربانیله بال آرسی مومی خانه‌خانه
یاپوب بال ایله طولیدیردینی کبی بزنده قابل الهام اولان روحزک تأثیریه جناب-
مولا بدتمزی نیجه نیجه اعضادن عبارت خلق ایتمش ونوع بنی بشری احسن
صورتده یاراتمشر .

﴿ رجوع بحکایت خواجه تاجر ﴾

هندستانه کیدن تاجرک حکایه‌سنه رجوع اولنور :

مشنوی

﴿ پس درازست این حدیث خواجه کو ﴾

﴿ ناچه شد حوال آن مرد نکو ﴾

«تذکره» بوسوز زیاده اوزوندر. بازرکانک حکایه‌سنی سویله! اوایی آدمک
احوالی نصل اولدی؟ «شرح» ذکرى سبق ایدن اسرار الهمیه وحقائق-
روحانیه بی نهایت اولدیغندن حسب البلاغه کندیلرینه خطاباً دیرلرکه: ای مولانا!
بویح وکلامی شمذیک ترک ایله! او ذات مستمدک حالت روحانیه‌سی احوالی
بیان و او حکمتله تنور قلوب واذهان ایت!

مشنوی

﴿ خواجه اندر آتش و درد وحنین ﴾

﴿ صد پراکنده همی کفت انچنین ﴾

«تذکره» بازرکان، آتش فرافنده و درد و فریاده اوله‌جه یوز پراکنده
و پریشان سوز سویلدی .

مشنوی

﴿ گاه تناقض گاه نازوکه نیاز ﴾

﴿ گاه سودای حقیقت که مجاز ﴾

مشنوی

﴿ باده در جوشش کدای جوش ماست ﴾

﴿ چرخ در گردش کدای هوش ماست ﴾

«تَبَجَّهْرُ» باده جوشیده بزم غلیان عشقمزك دینجیسیدر ، چرخ دونشده بزم عقلمزك دینجیسیدر . « شَرِّحْ » زنکین غیر محتاج ، کداحتاجدر . بزایسه غریق لذت و نشاط عشق ربانی اولدیغمزدن بزم اولیله بر عشق ولذتمز واردرکه باده صوری ذوقزك بیکده برینه مالک اولسه ایچنلری الی آخر العمر سرخوش ویهوش ایدرایدی . چرخ تعمیر اولنان اجرام کثیره دورا ایدر ، امدورلری مادی ، بزم دورمزایسه معنوی وعالی اولدیغندن چرخ لسان حال ایله دورمز . حیران وبزم کبی معنا تعالی ایده مدیکندن کدا کبی محتاج وبی درماندر .

مشنوی

﴿ باده ازماست شدنی ما ازو ﴾

﴿ عالم ازماهست شدنی ما ازو ﴾

«تَبَجَّهْرُ» باده بزدن مست اولدی ، بز اندن دکل ! بدن وعالم بزدن وار اولدی بزاندن دکل ! « شَرِّحْ » باده ذوق ونشاطمزی بیلنجه بزدن مست وحیران اولور . روح روان بر مقتضای حکمت ، دنیا به کلدیکندن ابدان خاق و نمایان اولدی ابدانن طولایی روح خلق اولنش دکلدر .

مشنوی

﴿ ماچوز نبوریم وقالبها چوموم ﴾

﴿ خانه خانه کرده قالب را چوموم ﴾

«تَبَجَّهْرُ» بز ، بال آریسنه بکیزه رز . قالبر موم کبیدر ؛ روحز ، قالب

کل، روح پر فتوح محمدی در که افضل الانبیا و خاتم المرسلین و فخر عالمیندر؛ حضرت-
ولانا فخر عالم علیه الصلوٰۃ والسلام اقدمزك، الله تعالی حضرت تباری عذر خواهی
اولدینی کمال مرحمت ربانیه سیله و سوره احزابك اللی برنجی و سوره محرمانك
ایکنجی آیات کریمه سیله مثبت اولدینی ایما بیور مشدر .

مشنوی

﴿ تافت نور صبح ما از نور تو ﴾

﴿ در صبحی باهی منصور تو ﴾

« تَجَمُّمٌ » « صباحك نوری تجلی ایدرك سنك نورندن نصرت بولمش، صبح-
سعادت باده سنی ایچمکده سک. » « شَرِّحٌ » ظامراً و باطناً بزم ایچون نور صباح سعادت
طلوع ایتمش ایکن بزبنه عشقکه مشغولز. مصراع ثانیه : « می منصور » نصرت
بولمش می عشق حقیقی اولدینی کی مشهور (منصور حلاج) ك ایچدیکی می عشقی
ایچمکده یز معناسنده بر ایمای عاشقانه پی ده شاملدر .

مشنوی

﴿ داده حق چون چنین دارد مرا ﴾

﴿ باده که بود تا طرب آرد مرا ﴾

« تَجَمُّمٌ » « حَقِّكَ فِیضِ و احسانی بی بویه مست و فیضیاب ایتدی. شراب-
صوری ندر؟ که بکا شوق ولذت کتیره بیاسون! » « شَرِّحٌ » الهی سنك لذت
و نشاط عشق یا کلک دریاسنده مستغرقم؛ باده صوری و جهان مادی نه اولیورکه
بنی مست و مشغول ایاسون؟ سنك عشق و ذکریا کی اونوتدیرسون؟ سنك محبتکن
بر آن سیله آیرام .

مثنوی

﴿ صبح شد ای صبح را پشت و پناه ﴾

﴿ عذر مخدومی حسام الدین بخواه ﴾

«تَرْجِمَه» صباح اولدی ، ای صبح معین و ملجأ اولار الله تعالی حضرت تری!

مخدوم حسام الدین چلینک عذری سن دیله ! «شرح» حضرت، ولانا غلیان- عشق ربانیله فم سعادت توأم چلیندن چیقان ایبات شریفه بی مخدوم معنوی- اولان حسام الدین چلبی ضبط و تحریر ایلر ایکن صباح اولغه باشلامش! بوسباح- ظاهر و صباح باطندرکه اوصرده تجلیات ربانیه شہات قلبی ازاله و شخصیت معنوی بی آفتاب حقیقینک نور ابدیسیله اماله ایلر . صباح قدر تحریر مثنوی خدمتده بولنان مشارالیه حسام الدین چلیدن حاصل اولان خشنودی اوزرینه حضرت مولانا مناجات صورتیله بارکاه کبریا دن تضرع اتده بولنمشدر. [الله تعالینک عذر دیله بی مرحمت ایتسیدر .]

مخدوم حسام الدین چلبی کمال نحاقتیله برابر تحریر مثنوی خدمتده افنای- وجود ایتکده در ، شمدی فجر طلوع ایتش اولدینی خالدہ الہی ! سکا اولان عشق و عبودیتیم حسبیله دها نظم مثنوی به دوام ایدرم، حسام الدین چلینک ایسه بر طرفدن نحافت وجودی و دیگر طرفدن صباح نمازینی بر آن اول قیامق آرزوی عبودیتکارانه سی میدانده ایکن ینہ تربیه و عرفانی بیان عذرا یلمسنه مانع اولور ، یا خالق مطلق ! آنک عذر خواهی اول ! بکالهام ویرکه نماز وقتی یکمدن شمدیلک تقریردن فارغ اولهیم ! طرزنده شرح اولنه بیلیر .

مثنوی

﴿ عذر خواه عقل کل و جان تویی ﴾

﴿ جان و جان نابش مرجان تویی ﴾

«تَرْجِمَه» الہی ! عقل کلک و جانک عذر خواهی سنسک ! جانک جا

و مرجان کبی اولان قلبک ، نوری سنسک ! «شرح» اهل کشف عندندہ عقلا

بزم فکر و شوق قرآنه تعالی حضرت تریبینه منحصر و سودیکی قولارینه احسان تجلیات-
خارق العاده ایچون جناب حق قادر در .

مشنوی

﴿ تویقاس از حالت انسان مکن ﴾

﴿ منزل اندر جور و در احسان مکن ﴾

« تَبْحِيحًا » سن انسانلرک حالتندن قیاس ایتمه ! منزلی جور و احسان ایچنده
اتخاذ ایتمه ! « شَرِيحًا » اولیاء اللہک حالات سعادت آیاتی سائر انسانلرک حاللرینه
قیاس ایتمه ! اوزمره عالی و مادیون سفلیدر .

مشنوی

﴿ جور و احسان رنج و شادی حادثست ﴾

﴿ حادثان میروند حقشان وارثست ﴾

« تَبْحِيحًا » جور و احسان ، رنج و شادی حادثدر ؛ حادثلر هلاک اولوب کیدر .
حق جمله به وارثدر . « شَرِيحًا » جور و جفا و رنج و صفار هین فنا اولور . بولرله
حصر محبت حق و جهالتدر . سورة قصصک سکسان سکیننجی آیت کریمه سنده :
(ولاتدع مع الله الهًا اخر لاله الا هو كل شیء هالک الا وجهه له الحكم والیه ترجعون)
بیورلمشدر . معنای شریفی : « الله تعالی ایله برابر بشقه الله دعوت و بشقه به
عبادت ایتمکیز ؛ وجه اللمدن غیری هر شی هالکدر . حکم اول الله تعالی به مخصوص
اولوب سزا کا رجوع ایدیجیسکیز . » سورة رحمانک یکریمی التنجی و یکریمی یدنجی
آیت کریمه سنده : (کل من علیها فان ویبق وجهه ربک ذوالجلال والاکرام)
بیورلمشدر . معنای شریفی : « هر کیم یرک اوزرنده در ، فانی اولور و سنک ربک
ذاتی باقی قالیرک جلال و عظمت و اکرام و انعام صاحبیدر . » سورة عمرانک یوز
سکانتجی آیت کریمه-نده شوپله بیورلمشدر : (ولله میراث السموات والارض والله
بما تعملون خیر) معنای شریفی : « کوکارک یرک میراثی الله تعالی ایچوندر
اول شیشی کی ایشلر سکیز الله تعالی خبرداردر . »

مشنوی

﴿ شرح کل بگذار از بهر خدا ﴾

﴿ شرح بلبل کو که از کل شد جدا ﴾

«تَرْجِمَه» الله ایچون کک شرخندن کچ! کلدن جدا اولان بابلک شرحی سویله!

«شرح» الله رضاسیچون جمال بی مثال صمدانی یه متدائر افادات عشق آیاتکی

شمذیلک افاده دن واز کچده بلبل مثال اولان عاشق خدانک احوال هجران اشما-
لنی شرح و ایراد آیت!

مشنوی

﴿ از غم و شادی نباشد جوش ما ﴾

﴿ با خیال و وهم نبود هوش ما ﴾

«تَرْجِمَه» شوق و غلیانمز، محزونیت و ممنونیتدن دکلدرد. عقلمز خیال و وهم

ایله دکلدرد. «شرح» بزکه عاشق حقیقی یز! شوق و جوشمز غم و شادیدن

و عقلمز وهم و خیالدن حاصل اولماز. محبت صمدانی دن و تجلیات رحمانیه دن
اولور.

مشنوی

﴿ حاتی دیگر بود کان نادر است ﴾

﴿ تو مشو منکر که حق بس قادر است ﴾

«تَرْجِمَه» حالتز بشقه و نادر بر حالتدر، سن منکر اوله! جناب حق زیاده

قادر در. «شرح» تجارب دنیویه و ماده سنه مستند آبر ظاهر بین دیه بیلیر که:

عاشق اولان بر انسان نه ایچون غم و شادیدن متأثر اولماز و بزه بکزمز؟ بویله بر معارضه
قارشی قطب العارفین مولانا حضرت جلال الدین بیور یورلر که: حالتزی منکر اوله!

« **تَرْجِمَه** » ای محبوب حقیقی! مرصباح که: مشرفدن یوز کو سردی . چشمه .
 مشرق، یعنی کونش سنی جو شده بولدی . « **شَرْح** » ای خالق بی نظیر! سن او،
 قادر مطلق وستار العیوبسک که مرصباح کونش طوغدقجه سنک نوروفیضک قارشی
 ذره کبی قالدی .
 زیرا نور پاکک بر طرفدن عالم مادی و روحانی بی تنور و احیاء دیگر طرفدن
 سحاب خطایابی کمال مرحمت و سطوتکله ازله و احما ایدر .

مشنوی

﴿ چه بهانه میدهی این شیدات را ﴾

﴿ ای بهانه شکرین لہات را ﴾

« **تَرْجِمَه** » دیوانه عشقک نه ایچون بهانه ویررسک؟ ای شکردن طاتلی
 دوداقلرینه بهاولمیان دلدار! « **شَرْح** » آهیی سنک دریا عشقک طالمش و آتش-
 عجرانکده یانمش، جانککه مفتون اولمش بنم کبی بر عاشقی نه ایچون دها دنیاسده
 براقیر ووصلتکی اسباب کثیردایله تأخیرایدرسک؟ ای رب! حکم رحمانیه و تجلیات-
 لطیفه صمدانیک بی حد و حسابدر .

مشنوی

﴿ ای جهان کهنه را توجان نو ﴾

﴿ ازتن بی جان و دل افغان شنو ﴾

« **تَرْجِمَه** » بواستی دنیاسنک تازه روحیسک! روحسزه کوکاسز بدنن
 فریادی ایشیت! « **شَرْح** » ای قادر مطلق! باقی دائمی یالکیز سنسک! تحولات-
 کثیره و غموم و افروندن ذاتاً کهنه لشمش اولان جهانسک بقاسی یوقدر . فیضک
 جان نوکبی انی هر آن احیاء ایدر . بو کمال قدرت و عظمت ربانیه کک زکاتی
 اولوق ایچون عاشقین حقیقینک فریاد متضرعانه سنی الوهیتک مخصوص اولان
 کیفیتکله ایشیت و جمله سنه مرحمت ایت! دیمکدر .

قرآینه‌دن بی خبر اولمقدر . ثالثاً: جمال با کمال خدایی هر کس اقرار ایدوب لسان-
بشیرینده ایسه جمالک الة مؤثر تعریفی ناز و غمزه کبی تعییرات ایله حاصل اوله جفی
بدیهدر .

مشنوی

﴿ من حلالش کردم ارخونم بریخت ﴾

﴿ من همی کفتم حلال اوی کریخت ﴾

« **تَرْجِمَانُهُ** » اگر قانمی دوکسه بیله بن حلال ایتم . بن دائما قانم حلال
اولسون دیدم . او ایسه کتدی . « **شَرْحُ** » استحصالی رضای کبریا ایچون شدت عشقم
حسیدله جهاد اکبر معنویده قانمک دوکولسی و حیات صوریه مک ترکی ایچون نه قدر
استرحام ایتمش ایسه مده حکمت خدا بوکارضا کو سترمدی . الآن صوری حیاتده
وفراق و هجرانده براقندی .

مشنوی

﴿ چون کیزیانی زنالہ خاکیان ﴾

﴿ غم چه ریزی بردل غمناکیان ﴾

« **تَرْجِمَانُهُ** » طوبراغه منسوب اولان آدملرک ناله سندن قاچدینک حالدله اهل-
غمک قلبنه نه ایچون غم والم دوکرسک ؟ « **شَرْحُ** » ای محبوب حقیقی ! سنک
فراق و هجرانکده قالان و خاک دنیا بیه منسوب اولان عاشقینک فریاد و استرحاملرینه
اجابت بیورمیوب دهابرمدت دنیا ده محترق اولملرینی مناسب کوریورسک ! غم والم-
فراقکی نه ایچون قبلرلنده تکثیر و حسیات طاقت فرسایله ناله و فریادلرینی تزئید
ایدیورسک ؟

مشنوی

﴿ ای که هر صبحی که از مشرق بتافت ﴾

﴿ همچو چشمه مشرقت در جوش یافت ﴾

« تَرْجِمَانُ » عاشق بوهر ایکی حالتدن دها یوکسکدر. عاشق بهار سز
 و خزان سز تازه و تر در. « شَرْحُ » عاشق جهانی، احوال فانی دن دها عالی در،
 او مرتبه عالی دهه بولنان بر عاشق حقیقی بی، غبار غم و شادی بوله ماز .

مشنوی

﴿ ده زکات روی خوب ای خوب رو ﴾

﴿ شرح جان شرحه شرحه باز کو ﴾

(تَرْجِمَانُ) ای کوزل یوزلو ! کوزل یوزینک زکاتی ویر ! پارچه پارچه
 اولمش جانک شرحنی تکرار سویله ! « شَرْحُ » فوق العاده عشق و جذبه ایله
 سویله ن بویت شریف محبوب حقیقی به خطابدر. یا رحم الراحمین ! مالک اولدیغک
 قدرت و جمال با کمالک زکاتی اولمق اوزره خطایا و قصور مزمنی عفو ایله ! لقای -
 نور احتوای ربانی بی بزه کوستر ! که بعد الهجران ذوق ولذت نامتناهیته وصلت ایله
 دریای مرحتکزه واصل اولهلم !

مشنوی

﴿ کز کرشمه غمزه غمازه ﴾

﴿ بر دلم بنهاد داغ تازه ﴾

« تَرْجِمَانُ » محبوبه عشقه بازک کوز سوزمه سی نازی کولکک اوستنه تازه یاره
 آجدی . « شَرْحُ » محبوب حقیقی یکی بر تجلی ایله عشق مز داد و قیود بشریه دن
 آزاد ایدر. عالم عشقک سنو حاتنه واقف اولمان بهض انسانلرک خاطرینه کایرکه : الله
 تعالی حضر ت لرینه کرشمه و غمزه کبی تعبیرات فصل لایق اوله بیلیر؛ ابتدا بو ابیات -
 شریفه بالاده عرض اولندیقی اوزره شدت و غلیان شغف و محبتده ایراد اولمشدر .
 عقل ظاهر بو عالمی اصلا فهم و در خاطر ایدمز؛ ثانیاً : تشبیه صورتیله ایراد
 اولنور ، محل تعریض قالماز . تشبیهاته تعریض ایتمک « بدالله » کبی تشبیهات -

متعاق فرح بخش اولان احوال دن ممنون اولوب کولرایسه اوله تحولات و تغییراته
 بسته و مقید اولان کولک صاحبی، عاشق حقیقی اوله ماز؛ کورمک ایسترایسه غم
 و صفا کی قیود فانیه دنیویه دن کنندینی قورنارملی، ذات معنویسنی حب حق ایله
 ابقا ایتلیدر .

مشنوی

﴿ آن که او بسته غم و خنده بود ﴾

﴿ او بدین دو عاریت زنده بود ﴾

« تَبَجَّحَ بِهَا » او کیمسه غمه و کولسکه باغلامش اولور، بو ایکی سبيله او عاریه
 دیریدر. « شَرِّحَ » غم و سرور ایله مقید اولان کیمسه، ذوق حقیقیدن محرومدر.
 آنک ذوق و حیاتی غم و خنده کی هر آن گرفتار تبدلات اولان احوال فانیه دن
 نبعان و کنندینی بی امان ایدر .

مشنوی

﴿ باغ سبز عشق کو بی منتهاست ﴾

﴿ جز غم و شادی درویش میوهاست ﴾

« تَبَجَّحَ بِهَا » عشق آهینک باغچه سی نهایتسزدر . غمدن ، سوینجندن انده
 چوق میوه لر واردر. « شَرِّحَ » غم و شادی و بو کی فانی و جسمانی احوال دن
 متأثر اولانلر نی قرار و یالکز عاشقین کام یاب مسار اولور. حضرت شیخ اکبر،
 فصوصک ابتداسنده: انسانلرک بیلدکری اسما و صفات الهیه دن ماعدا اسما و صفات
 واردر که حسابه کلز و عقل ظاهرا لره ایرمز. بیورمشدر .

مشنوی

﴿ عاشق زین هر دو حالت بر تراست ﴾

﴿ بی بهار و بی خزان سبز و تراست ﴾

« **تَبَجَّهْرُ** » بویان ایلدیکم کافه حقائق موجوددر ؛ کل ! ای کن امرینی ویرن خدای متعال حضرتلری ! رجا و بیان وسوزدن منزهسک !
 « **شَرِّحْ** » بویان ایلدیکم فنای وجود واستغراق جانان کبی حقائق، موجود ایسه ده ای خدای متعال حضرتلری ! ینهسک ذکر ومرحمتک اورته یه کلسون ! کرچه کل وکلسون کبی عبارات وتمیراتدن منزهسک !

مشنوی

﴿ جسم جسمانه تواند دیدنت ﴾

﴿ درخیال آردغم و خندیدنت ﴾

« **تَبَجَّهْرُ** » جسم سنی جسمانه کورمکه قادر اولور ، سنک غم و خنده کی خیاله کتیرر . « **شَرِّحْ** » ای محبوب حقیق ! روحانی اولیان ! انسانلر سنک مخلوقاتکدن یالکزمادیات وجسمانیاتی کوروب احوال روحانی بی رؤیتدن وادراک ایتمکدن محرومدر . مرتبه عالیه معنویه یه وارمیانلر ایشتیدیلرکه سن خیری سور وشری سومزسک ! ظن ایدرلرکه شر اوله رق بر فعل اجرا اولنسه، انسانواری غم چکر ، خیرایشلرنده نمون اولوب کولرسک ! حالبوکه حقیقته سن، خیری وشری نمی ایلدکسه ده غم و خنده کی شیلردن ومشته باتدن کلیاً منز و بریسک ! سکا بویله شیلر اسناد ایتمکه سبب، انسانلرک خیالاتیدر . مصراع اول : استفهام - انکاری اولموقده نمکندر، او حالده : جسم اولان بدن و حواس سنی جسمانی صورتیله هیچ کوره بیلیری ؟ اصلا کورده منر . دیمکدر .

مشنوی

﴿ دل که او بسته غم و خندیدنت ﴾

﴿ تو مگو که لایق این دیدنت ﴾

« **تَبَجَّهْرُ** » برکوکل که غم و خنده یه باغلامشدر، سن دیمکه جمال با کمال آمی بی بو کور، که لایقدر . « **شَرِّحْ** » برکوکل که بلا ومصیبتدن غم چکر ودنیایه

صوریه سی، حقیقتده هلاک اولمش و صورت بین اولانلرجه بیله هلاک لری محقق بولنشدر. بناء علیه عاقل و کامل اولان انسان قابا ولساناً دیرکه: ای خالق لم بزل، باقی حقیقی یالکز سنسک! مصراع ثانیده « آنک » دهکی «ک» تصغیر ایچوندر. بونک استعمالی کمال عشق و محبتدن عاشقانه برادای محبتدر.

مشنوی

﴿ این من و ما بهر آن بر ساختی ﴾

﴿ تا تو با خود زرد خدمت باختی ﴾

« تَبَجَّهْرُ » بو، بن، بزکی تعینات کثیره یی آنک ایچون یابدک که

سن کندکه خدمت او یوننی او بینه سک! « شَرِّحُ » ای خالق لم بزل! بو تعینات- صوریه کلیاً فانی و بلکه خیالیدر: بو کائناتی قدرت و حکمت ربانیه که سلك وجوده کتیریشک (کنت کتراً مخفياً واحبیت ان اعرف) حکمتی اجرا و انس و جن و سایر کافه مخلوقاتی عبادتکه احیا ایتک ایچوتدر،

مشنوی

﴿ تامن و توها همه یک جان شوند ﴾

﴿ عاقبت مستغرق جانان شوند ﴾

« تَبَجَّهْرُ » حتی بن، سن هپی بر جان اولور لر. عاقبت مستغرق جانان اولور لر.

« شَرِّحُ » عاشق حقیقی لک وصات و هجران کبی مرتبه لری مساوی و جمله سی یک دلدر. نور یزدان ارواح مقدسه یه بلا حائل فیض رسان اولنجه ضیاء شمسک سطوتنده نجوم نابید اولدینی کبی تعینات کثیره ده نادیده، اونور ایچنده مستغرق اولور.

مشنوی

﴿ این همه هست و بیای امر کن ﴾

﴿ ای منزله از بیان و از سخن ﴾

مشنوی

﴿ آستان و صدر در معنی بجاست ﴾

﴿ ماومن کو آن طرف کان یارماست ﴾

« تَرْجِمَانُ » معنویاتده اشغی ، یوقاری زرده در؟ بزوبن زرده در؟ او طرفده که
 بزم یارمنز انده در. « شَرْحُ » آستان، صدر، بن، شو بوکبی تمیرات بو جهان -
 سوریده مهما امکن حقائق ا کلامق ایچون استعمال اولنور. یوقسه مقام وحدتده
 بومغایرات و تعینات بولماز .

مشنوی

﴿ ای رهیده جان تو از ماومن ﴾

﴿ ای لطیفه روح اندر مردوزن ﴾

« تَرْجِمَانُ » روحی بز ، بن قیددن قورتولش، معنوی حیات بولش ای
 ارکک وقادینده اولان روحک لطیفه سی ! « شَرْحُ » لطیفه روح اصطلاحات -
 تصوفیده بر حالت روحانییه دیرلرکه عبارات ایله تعریفی ممکن دکدر. زیرا اکا
 دائر ، نه لسانک الفاظی ونه ده عقل ظاهرک قوتی واردر .

مشنوی

﴿ مردوزن چون یک شود آن یک تویی ﴾

﴿ چونکه یکها محو شد آنک تویی ﴾

« تَرْجِمَانُ » ارکک وقادین، شو بو مغایرات و تعینات یکسان اولنجه
 و برلکلر یعنی کثرت اعداد ایله تعینات اورته دن قالدنجه باقی قالان یالکر سنسک!
 « شَرْحُ » خیالکبی مستعد محو اولان مردوزنک ابدانی وسائر تعینات و تغیرات

« **تَرْجِمَانُ** » بن جان جانندن ، یعنی مطلوب حقیقین شکایت ایدرم . بن شکایت ایدیچی دکلم ، یالکنز حکایت وروایت ایدرم . « **شَرْحُ** » محبوب حقیقی به خوش و لطیف کلدیکی بیلدیکم ایچون فریاد ایدرم . یوقسه جانمک جانی اولان دوست حقیقین شکایت ایتم . عوام خلقک آیشدینی کچی بزه نه ایچون نعمتلر ویرلدی ؟ یانه ایچون بلالر ویرلدی ؟ یوللو جاهلانہ نالہلرده بولنم . مناظر حقیقیه عشقی روایت ایدرم دیمکدر .

مشنوی

﴿ دل همی کوید ازو رنجیده ام ﴾

﴿ وز نفاق سست می خندیده ام ﴾

« **تَرْجِمَانُ** » کوکل دائما اندن بن اینجندم دیر . بن آنک بوضعف و نفاقنه کولرم .

مشنوی

﴿ راستی کن ای تو فخر راستان ﴾

﴿ ای تو صدر و من درت را آستان ﴾

« **تَرْجِمَانُ** » طوغریلق ایت ! ای طوغریلرک وسیله افتخاری ! سن صدر - کائناسک و بن سنک قبونک آستانیم : « **شَرْحُ** » بو خطاب کرفتار هجران اولان عاشق جانندن محبوب حقیقی اولان جناب خدایه ویا فخر عالم علیه الصلوة والسلام افندمزہ ویا مظهر حقیقت محمدیه اولان قطب اعظمه در . بن آستان باب یعنی قیو اشیکی کچی سنک فرمان واراداتک قارشی رومال ، شاهین - هجرک پنجه سنده پامال اولدم . بو خطاب فخر عالم علیه الصلاة والسلام افندمز حضرت لرینه اولنجه : ای (فاستقم کما امرت) فرمان الهی سیله سرفراز ، (فخر عالم) نام نامیسی ایله کافه کائناثه نور انداز اولان نبی ذیشان ! بن ندیاده کرفتار هجران اولد - یغمدن بکا عدالت وشفاعت و نجات احسان ایت ! دیمکدر

« تَرْجَمَةٌ » کندی علت و دردمه عاشقم ؛ بوده فرد و بی نظیر اولان شاهمک خوشنودلغنی قازانمق ایچوندر . « شَرَح » بن اودرجهده عاشقمکه چکدیکم رنج و جفا باعث استحصال رضای کبریا اولدیغنی بیلدیکمدن رنج و محنته عاشق اولدم و درد و جفای محبوب کبی ارادم .

مشنوی

﴿ خاك غم را سرمه سازم هر چشم ﴾

﴿ تاز کوهر پرشود دو بجر چشم ﴾

« تَرْجَمَةٌ » غم طوبراغنی کوزلریمک سلامتی ایچون سرمه یابارم که ایکی کوز دریاسی کوهرلهه طولسون! « تَرْجَمَةٌ » اکثر انسان غمدن خوف و اجتناب ایدر ، بن بالعکس غمی سورم ، و تزئید نور بصیرت ایچون سرمه بلایی جوامر کبی بصر بصیرتمه سوررم که مانند دریتیم قیمتدار و معتبر اولان دموع عشق انکیزایله کوزلرم طولسون! غم صورتا الم نمادر . اما حقیقتده صابرین ایچون فیض و سعادت افزادر .

مشنوی

﴿ اشك كان از بهر اوبارند خلق ﴾

﴿ کوهرست و اشک پندارند خلق ﴾

« تَرْجَمَةٌ » حق بولنده خلقک کوزلرندن یاغور کبی اینن کوزیاشی کوهردر ، کرچه انسانلر آنی کوز یاشی صابرلر . [عشق یوانده اغلایان کوزلرک اشتیاق- بصیرتکارانه و عاشقانه سی لسان حقیقتدن نقش ایدن شویت شریف نه قدر عالی و مؤثردر .]

مشنوی

﴿ من زجان جان شکایت میکنم ﴾

﴿ من نیم شاکی روایت میکنم ﴾

نصل آجی آجی اغلاماز که تارک ایام هجران دکدر . وجود مجازینک فناسیه
 واصل محرم سرای جانان اولان انیا وعاشقین وشهدا وصلحا زمهره سنده واولحلقه
 عالی ایچنده بولنیور . بالعکس بودنیای بر جفاده بیکانه و غریبانه بولنیور .

مشنوی

﴿ چون نباشم همچو شب بی روز او ﴾

﴿ بی وصال روی روز افروز او ﴾

« تَرْجِمَه » آنک رؤیت جهانندن محروم اولدیغم حالده کوندوز سزکیجه کبی
 قار انقدیم . آنک کوندوزه پرتو ویرن وصالندن اوزاق اولدقجه ظلمت .
 غمده قالیرم . « شَرَح » یار حقیقیمک یوم وصاتی بر آفتاب مغنویدر که نوری
 ذوقی توصیفه صیغماز . دوستمک روی روز افروزی بر تجلی جانیدر که انی کلمات
 ایله بیان ایتمک ممکن دکدر ؛ اما یوم وصاله قدر قائم نالان و حزین وبی درمان
 اوله جقدر .

مشنوی

﴿ ناخوشی او خوش بوددر جان من ﴾

﴿ جان فدای یار دل رنجان من ﴾

« تَرْجِمَه » آنک ناخوشانی جانمک اوستنه خوش ولطیف اولور ؛ بزم کوکل
 اینجیدن یارمه جان فدا اولسون ؛ « شَرَح » یار حقیقینک بکا ویردیکی اذا و جفا
 طاتلی بر کوکل غداسیدر . بن جانمی بکارنج و محنت ویرن جانامه فدا ایدرم که
 هر رنج کران کورونن تجلیسی بکارکنجینه احساندر .

مشنوی

﴿ عاشقم بر رنج خویش و درد خویش ﴾

﴿ بهر خشنودی شاه فرد خویش ﴾

« **تَرْجِمَهُ** » بونك شرحندن واز چكدم . او ، اون كوكلو اولان دلبرك جفاسندن شكایت ایدرم . « **شَرِّحْ** » بویت شریفده غلیان و شدت عشق ربانی ایله ایراد اولمشدر . غیرت للهی شرحدن واز چكرك یار حقیقینك آتش جفاسندن شكایت ایدلمشدر . یار حقیقی بی نكار تعبیر ایلمك حَقْ كَالِ جِالِي ، اون كوكلودیه توصیف ایتمك تجلیات عظیمیه و متنوعهٔ ربانیه بی عاشقانه تعریف بیورمقدر . بوندن صکره کله چك قرق بر بیت شریف محبوب حقیقی به دائر دره اکثر تشبیه صورتیه و فوق العاده شدت عشق ایله ایراد ایدلمشدر .

مشنوی

﴿ نالم ایراناها خوش آیدش ﴾

﴿ ازدو عالم ناله وغم بایدش ﴾

« **تَرْجِمَهُ** » فریاد ایدرم . محبوب حقیقی به ناله لر خوش کلیر ؛ ایکی عالمده ناله وغم کر کدر . « **شَرِّحْ** » بن ناله و فریاد ایدرم ؛ زیرا کمال محبت و مرحمتدن متحصل ناله لر محبوب حقیقی به خوش کلیر . دها مرتبه مطلوبه به وار میان و حسب البشریه معصیت ایشله بن انسانلر ایچون الکیوک چارهٔ نجات ، اجرای وظائف مشروعه ایله برابر کمال محبتدن ظاهر اولان ناله و فریاددر . محبوب حقیقی به ایکی عالمده ناله وغم کر کدر بیورلمسی دنیاده هجران زده اولانلرله آخرتده احساب عشقک محبتلری و شایان عفو بولان عذاب دیدکانک فریادلریدر که جمله سنک محبت و فریادی غم و ناله تعبیر اولمشدر .

مشنوی

﴿ چون نالم تلخ از دستان او ﴾

﴿ چون نیم در حلقهٔ مستان او ﴾

« **تَرْجِمَهُ** » اونک قصهٔ هجرانندن نصل آجی فریاد ایتیمیم؟ چونکه ستلرینک حلقه سنده داخل دکلم ! « **شَرِّحْ** » دنیاده قصهٔ هجرانی یادیدن عاشق شیدا

برقوله مرحمت ایدوب او قول مظهر تجلیات اولدوقدن صکره اکر عشق و محبتی
الله تعالیدن غیری بر شینه حصر ایده جک اولسه غیرت الله انی گرفتار بلایا و تازی
واوجه ایله ینه طریق حقه ارجاع ایله عالی ایدر .

مشنوی

﴿ غیرت حق بر مثل کندم بود ﴾

﴿ گاه خرمن غیرت مردم بود ﴾

« تَبَجِّهْهُ » غیرت حق مثاله بغدادی اولدی . آدمک غیرتی خرمن صہمانی
مناہہ سندہ قالدی . « شَرِّحْ » بغدادیہ نسبہ صہمان نصل قیمتسز ایسه غیرت خدایہ
کوره انسانک غیرتی دہ اونسبتہ عایددر . حقندن ظہور ایدن حکم و غیرت مؤمن
ایچون حقیقتہ سلامتدر .

مشنوی

﴿ اصل غیرتہا بدانید از الہ ﴾

﴿ ان خلقان فرع حق بی اشتباہ ﴾

« تَبَجِّهْهُ » غیرت لک اصلی اللہدن بیلکیز ! مخلوقاتک غیرتی غیرت حقندن
بر فرع و جزہ اولدینی شہبہ سزدر . « شَرِّحْ » بو ابیات شریفہ ایله سالکینہ
مکرراً تنبیہ بیوریلدور کہ عقل و فکری ارادات ربانیہ بہ حصر ایتلی ! او ارادات
جلیلہ بی بحق قبول و اجرا ایدنلر روحاً و بدنأ کسب قوت و ترقی ایدر .

مشنوی

﴿ شرح این بگذارم و کیرم کله ﴾

﴿ از جفای آن نکار دہ دلہ ﴾

بر شرف عظیم ایسهده شرف همشینی به کوره ادبار و شیدندر . رضای باری به شایان و مظهر تجلیات فراوان اولان بر ذات . مؤخرآ سائر لرینک منزله سنه تنزل انک ایچون تذللدر .

مشنوی

﴿ دست بوش چون رسید از پادشاه ﴾

﴿ کر کزیند بوس پا باشد کناه ﴾

« تَبَجَّيْمُ » پادشاهدن ال اویمک مرتبه سنه ایریشن ا کرایاق اویمه بی اختیار ایلسه کناه اولور . [بویت شریف آتیده کی بیت شریف ایله ا کمال بیورلمشدر .]

مشنوی

﴿ کر چه سر بر پانهادن خدمتست ﴾

﴿ پیش آن خدمت خطا و ذلتست ﴾

« تَبَجَّيْمُ » کر چه باشی ایاق اوستنه قومق خدمت و شرف ایسهده ال اویمک خدمت و شرفه کوره اثر خطا و ذلتدر . « شَرَحُ » پادشاهک ایاغنی اویمک بیوک بر شرفدر ، اما او ، ذات که پادشاهک اننی اویمک شرفه مظهر اولمشدر . انک ایچون بابوسی ادبار صایلمشدر ؛ الحاصل انسه انه شایان اولان کیفیت دائمآ ترقی ایتمکدر .

مشنوی

﴿ شاه را غیرت بود بر هر که او ﴾

﴿ بر کزیند بعد از انکه دید رو ﴾

« تَبَجَّيْمُ » شاهه غیرت اولور ، هر کیم اونک اوزرینه شاهک یوزینی کوردکن سکره بشقه بی اختیار ایلر . « شَرَحُ » جناب واجب الوجود کمال لطف وجود ایله

« **تَبَجِيحُهُ** » هر کیمک نمازنده محرابی عین اولدی ؛ [یعنی حقیقی عیناً کوردی.] اونک ایمان جاننه کیمسی عیب وشین اولدیغنی بیل ؛ « **شرح** » کورمدیکی حالدہ برانسان روحانیتہ ایمان ایتسه غایت مقبولدر . اما ایمان ایله رؤیت اسرارہ و منزل مقصوده واصل اولور ایسه او انسان ایچون لفظاً ایمان زائد قالبر . زیرا ایمان کورمدیکنه ایسانمقدر . کوردکن صکره ایمان ایدرم دیمک لزومسزدر ؛ اکا لایق اولان صورت شکر و عبادتدر .

مشنوی

﴿ هر که شد مرشاهرا او جامه دار ﴾

﴿ هست خسران بهر شاهش انجار ﴾

« **تَبَجِيحُهُ** » هر کیم شاهه اتواجبی اولسه ، شاه ایچون اکا تجارت خسران وزیاندر . « **شرح** » برشاه عالی جاهه کسب عبودیتله مقریندن اولمش ذات مقامنی غائب ایله مشغول تجارت اولسه کرچه تجارت باعث استحضار ثروت ایسه ده شاهدن آریلان مقربه کوره خسران و ذاتدر ؛ انسان مستحق ترقی اولوب حضور شاهدن افتراق ایتسی تدنیدر .

مشنوی

﴿ هر که باسلطان شود او همنشین ﴾

﴿ بر درس شتن بو دحیف و عین ﴾

« **تَبَجِيحُهُ** » هر کیم سلطانه همنشین ومصاحب اولور ایسه او کیمسه ایچون شاهک قبوسی اوزرینه اوطورمق یازق، عقاسزاقدر . « **شرح** » سلطان خدمتده کسب اعتبار ایتمش و همنشین اولمش برذات بیده شرف همنشیندن محرومیتله برای - خدمت قبولدرده اقامت ایدرایسه کرچه سلطانک قبوسندهده اوطورمق حد ذاتنده

اولق طرف حقدن ممنوعدر. فخر عالم علیه الصلوة والسلام افندمن حضرتلری: (ان سعدالغیور انا غیر من سعد والله اغیر منی ومن غیرته حرم الفواحش ماظهر وما بطن) یعنی: «احباب کرامدن سعدغیور در، وبن سعددن دها غیورم، والله تعالی حضرتلری بندن دها غیوردر و غیرتندن ظاهر وباطن اولان فواحشی منع ابتدی.» بیورمشلردر. بوحدیث شریفک سبب ظهیری بودر: بر خاتونه زنا افترا ایدنلر ایچون شرعاً حد وجزا ازلدیفنی حضرت سعد ایشیدنجه فخر عالم علیه الصلوة والسلام افندمن حضرتلرینه عرض ابتدی که: یا فخر عالم! اگر بن کندی خانه مده حرملمه زنا ایدر بر آدم کور و بده بلاشاهد بو حقیقتی بیان ایتسه م مفتری عد او انور، جزا دیده اولورم؛ شاهد ارامق ایچون کیده جک اولسه م بن کنجیه قدر حرمم حامل قالمش اوله بیلیر. اگر بو حال ایزره سکوت ایتسه م غیرت بنی هلاک ایدر. بونک اوزرینه خاتم الانبیا علیه افضل التحایا افندمن بوحدیث شریف ایله درجات غیرت و حکمتی افهام بیورمشلردر.

مشنوی

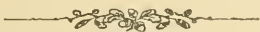
- ﴿ اوچو جانست و جهان چون کالبد ﴾
- ﴿ کالبد از جان پذیرد نیک و بد ﴾

﴿ تَرْجِمَانُ ﴾ او، خالق جهان، جاندر. جهان قالب کیدر. قالب ایی و فانی جانندن قبول ایدر. « شَرَحٌ » جهان، حکمت و غیرت الهمیه به نسبة عادی قالب کیدر. انسانلرده کی همت و غیرت پک جزئیدر. جهانده صورتا بعض نابجا کوریلن احوال یا متجاسرینه معنأ جزا ویا دیگر صورتله بردرس- عبرت افزادرکه عقل صوری آکلامقدن عاجزدر.

مشنوی

- ﴿ هر که محراب نمازش کشت عین ﴾
- ﴿ سوی ایمان رفتنش میدان توشین ﴾

« تَبَجِّمَهُ » تا که بو سوز هر قولاًغه کلسون. یوز « لدن » سرزدن سویلدم .
 « شَرِّحْ » سر لدن هر کسه اظهار ایدلسه اذهانک عدم اقتدار و تحملندن
 ناشی بر جوق قیل وقال و بلکه جدال وقوع بولور . همده تخم فیضک هر مزرعه .
 غیر مستعد زرعی اسراف اولدیغندن سر لدندن ، مثلا طقسان طقوزی اخفا
 ویا لکز یوزده برینک حکایات ازه سنده اظهاری ایله اکتفا ایدلشر .

﴿ تفسیر قول حکیم سنایی رحمة الله علیه ﴾

« بهر چه از راه و امانی » « چه کفران حرف چه ایمان »

« بهر چه از دوست دورافتی » « چه زشت آن نقش و چه زیبا »

حکیم سنایی رحمة الله علیه قولنک تفسیریدر . حکیم مشارالیه بیوررلرکه :
 « هر نه سبب ایله طریق امن و حقدن کری قالیر ایسک او حرف و کله ، ایستر
 کفر ، ایستر ایمان اولسون سکا مساویدر ؛ هر نه سببله دوستدن اوزاق دوشسک
 او نقش و سبب چیرکین اولمش ، کوزل اولمش نه فرقی واردر ؟ »

مشنوی

﴿ جمله عالم زان غیور آمدکه حق ﴾

﴿ برد در غیرت برین عالم سبق ﴾

« تَبَجِّمَهُ » جمله عالم او سبیدن غیور کلدی که : الله تعالی حضرتلری

غیرتده بو عالم اوزرینه سبق و تقدم ایتمشدر . « شَرِّحْ » غیرت اوچ معنایه
 کلیر . بری : بلا فتور چالشمق ؛ دیکری : کندینی و سائر لرینی فناقلردن وقایه
 ایتمک ؛ او چنجیبی : کندینه عائد اولان شیء رضایی اولمه نرین بلا مناسبت .
 مشروع بشقه آدمک اله کچمکه مساعده ویر مامکدر . بیت شریفک شرحنه
 کلنجه : جمله انسانک حسیات و اقتدارینه کوره غیور اولملری هر کسدن اول
 غیرتی خالق لم یزل حضرتلری اختیار بیورر مسندندر . مشروع اولمیان شیده مالک

مشنوی

﴿ من زشیرینی نشستم روترش ﴾

﴿ من زبسیاری کفتارم خمش ﴾

« **تَبَجَّجَهْ** » بن طاتلیقدن طولای یوزی اکشی طوردم . بن چوق سوز بیلدیگمدن صوصدم . « **شَرَحْ** » عاشق حقیقی فوق العاده مسـتریح القلب و شیرین حال ایکن برذوق درونی بی خلقه اوزون اوزادی نقل و حکایه ایتسه فخر و کبر شائبه سی چیقار . قرآن عظیم الشانده : (ان الله لایحب کل مختال فخور) یعنی : جناب مولا کافه متکبر و مفتخر اولانلری سومز ؛ بیورلمشدر . عاشق ذوقـ معنویسی ایله شیرین کام ایکن حزن عاشقانه سیله محزون الحال کورونشی یوزی اکشی بولنق طرزنده افاده اولتمشدر

مشنوی

﴿ تا که شیرینی ما ازدو جهان ﴾

﴿ در حجاب روترش باشد نهان ﴾

« **تَبَجَّجَهْ** » تا که بزم لذت و ملاحظت قلیبه مز ایکی جهانده [یا خود ایکی جهان اهلندن] اکشی یوزلیک پرده سنده کیزلنش اولدی . « **شَرَحْ** » عاشق حقیقی شیرینی قلبی و صفای درونی بی ترش رویی پرده سیله ایکی جهان اهلندن ستر ایتمسی ایکی جهان اهلنه اولان کمال محبتدن حاصل اولور ؛ زیرا ساکنان دو جهان کندیلرینک مالک اولمدقلری برذوق عظیم قلبی بی بشقه سندن بیلسلر محرومیتلری حسـبیله بلکه قلبلری منکسر و منکدر اولمش اولور .

مشنوی

﴿ تا که درهر گوش ناید این سخن ﴾

﴿ یک همی کویم ز صد سرلدن ﴾

کوهری بر بارچه اکمکه ویرر. «شرح» اجرای ارادات ربانیه نك قدر قیمتی
حسابه گلز نم متوعه ایکن پدرندن و شوندن بوندن ایستمش و فقط چالیشمامش
اولدیفندن او انعامی خواروبی اعتبار ظن ایتدک و ترک و افعال ایلدک . بو حال
اطفالک احوالنه مشاهدکه الارینه کچن بر کوهر کران قیمتی بر نان پاره یه مقابل
ویروب فدا و هوا ایدر .

مشنوی

﴿ غرق عشقی شوکه غرقست اندرین ﴾

﴿ عشقههای اولین و آخرین ﴾

«تَرْجِمَه» بر عشقده مستغرق اول که آنک ایچنده اولین و آخرینک

عشقلری غرق اولمشدر. «شرح» سبق ایدن بش عدد بیت شریف ایله
سالکینک ابتدا کی حالات و تمینانی تعریف بیورلمشدر. شمدی حضرت مولانا ناک
عالی اولان عشق پا کی غلیان ایتدیکندن ایله بردریای عشق محبتیه مستغرقم که
اولین و آخرینک کافه عشقلری اوعمان فیض اقتران ایچنده غرق اولدی. سوزلریله
مقام عالی احمدیدن حکمت عشق بیان بیورلمشدر .

مشنوی

﴿ مجملش کفتم نکر دم من بیان ﴾

﴿ ورنه هم افهام سوز دهم زبان ﴾

«تَرْجِمَه» بحی اوزاتمه دن قیصه سویلدم؛ یوقسه هم عقلر، هم دیلر یانار

«شرح» احدیت و درریای عشق و محبت و اسرار روحانیه بعض مرتبه امثال
ایچنده مستورددر . اگر بواسرار تمایله اظهار ایدلسه لسان بویله آتشین
بچنده یانار .

« تَنْجِيْمٌ » - سنك دوشونديكك شينى بن بيلام! ايكي كورن! دوستى نصل كوردك؟ « شَرَحٌ » كنديني غريبق دريى عشق حقيقت، فرض و اعتقاد ايدن سالكه بالا حرف و صوت جناب خالق لم يزل بيورر كه: بنم حقيقتمه دائر، سنك ذهنگده تشكىل ايدن خيالآنى بيلمك ايسته مم! اما مستغرق عشق اولوق ادعا سنده بولنيورسك! كنديني اونوتمدك و نفسكى بر شخص موجود و بى سندن آرى فرض ايلدك، سن بوييه برى ايكي كورر، بر شاشى اولنجه دوست حقيقي ني بولدم و بيلدم ديه نصل ادعا ايدنيورسك؟ عاشق حقيقي كلياً افناى وجود مجازى ايدر و جناب حقدن بشقه هيچ برشى كورمز.

مشنوى

﴿ اى كران جان خوار ديدستى ورا ﴾

﴿ زانكه بس ارزان خريدستى ورا ﴾

« تَنْجِيْمٌ » - اى ثقيل الروح! سن او، دوستى خوار و نالايق كوردك! سن آنى او جوز ساتون آلدك! « شَرَحٌ » ارادات ربانيه يى خوار و بى اعتبار طو توبده محبت ربانيه يه عدم استحقاق كو سترن و حق بولنده چالشميه رق دين ميدينى پدر كدن و شوندن بوندن تقليداً بولان كي مسه اكر حقائق دينيه يى و على الخصوص وحدانيت ربانيه يى بحق ارامش و او بولده مردانه زحمت و مشقت چكمش اوليدى جناب مولانك و روحانيتك قدر و قيمتى تماميله بيلمش و درجات عليه يه يو كسلمش اولوردى.

مشنوى

﴿ هر كه او ارزان خرد ارزان دهد ﴾

﴿ كوهرى طفلى بقرص نان دهد ﴾

« تَنْجِيْمٌ » - هر كيم برشى او جوز آير سه او جوز ويرر؛ بر چو جوق بر

اولمق ایسته بن خیال ووسوسه ایله طولمش اولان کوکلی فدا و اوامر ربانیه بی تمامیه قبول واجرا ایدن بر صاحب دل و بر مرشد کامل بولمیدر .

مشنوی

﴿ من دلش جسم بصدناز و دلال ﴾

﴿ او بها کرده با من از ملال ﴾

« تَرْجِمَهُ » بن اونك کوکلی آرادم. او ایسه یوزناز و شویه ایله طریق-

ملال و استغنادن بکا بهانه ایتدی . « تَرْجِمَهُ » قرآن عظیم الشان ، تنزیه و تشبیه اوزرینه نازل اولدینی اهل عرفانه معلومدر . عاشق حقیقی تشبیه صورتیه الله تعالی حضرت تهرینه بلاحرف و صوت عرض ایدرکه : رضای ربانیکی بکاویر ! بو استرحاماته — دلبر لرك استغناسنه مشابه — روحانی استغنا و ملال و بهانه لر کوردم . بوده بنم قصور منددر . بکا کوکل و یردیمکلمکم ، وحدانیته قارشی خفی بر سهو ایدی ؛ زیرا طلب ایله بنده بر وارلق کوستردم . حال بوکه بن نفی مطلقم !

مشنوی

﴿ کفتم آخر غرق تست این عقل و جان ﴾

﴿ کفت رو رو بر من این افسون مخوان ﴾

« تَرْجِمَهُ » دیدم : آخر الامر بو عقل و جان سنك دریای عشقند

مستغر قدر . [جواباً] دیدی : کیت ! کیت ! بکا افسون و بیهوده شیلری او قوما [بو بیت شریفک مالی آتیده کی بیت شریف ایله اکمال اولنمشدر .]

مشنوی

﴿ من ندانم آنچه اندیشهء ﴾

﴿ ای دودیده دوست را چون دیده بی ﴾

مشنوی

﴿ هر ستاره اش خونهای صدهالال ﴾

﴿ خون عالم ریختن اورا حلال ﴾

« تَرْجِمَانُ » او محبوبه نك هر نجمی ، یوزهالال قانی بهاسیدر ؛ عالمك قانی دو كك اكا حالدر . « شَرْحُ » تجلیات خدانك هر بری هلال كبی ضعیف اولان نیجه یوزبیک عقلك خونهای ، دیتیدر . یعنی هر تجلیء رحانی ، عقلك یوزبیک درلو دوشوندیکی شیلردن دها حكمت افزا ، دها اعلادر . محبوب حقیقی بلاواذاویرمكه انسانلك قبلرنده کی خونى كوزایشنه تبدیل ایله دوكدیررایسه كا حالدر . چونكه هر شیئی كندی بخش واحسان ایتمدر .

مشنوی

﴿ ما بها و خون بهارا یافتم ﴾

﴿ جانب جان باختن بشتاقتم ﴾

« تَرْجِمَانُ » بز بهامزى و خون بهامزى او واسطه ایله بولدى كه تاخیر ایتیموب جان فدا سنه شتاب ایتدك ! « شَرْحُ » بز ، كه عاشق حقیقی بز . كرك قیمتزى و كرك شدت حب محبوب ایله دوكدیكمز دموع خون آودمرك بهاسنى انك یولنده بلا تردد و تاخر فدای جان و جهان ایله بولدى و حیاتیاب اولدى ؛ دیمكدر .

مشنوی

﴿ ای حیات عاشقان در مردکی ﴾

﴿ دل نیابی جز كه درد دل بردکی ﴾

« تَرْجِمَانُ » عاشق حقیقی دوست حقیقی یولنده اختیار موت ایله بولور . كوكلی كوكل ویرمكدن بشقه بربرده بوله مازسك ! « شَرْحُ » لایق عشق ربانى

« **تَرْجِمَهُ** » عشق حقه غرق اولان ایسترکه دها زیاده غرق اوله رق
روح دریاسنک طالغه سی آلت اوست اولسون! « **شَرْحُ** » غریق دریای عشق-
ربانی اولان ذات محبتک از دیدنی ارزواید. ایسترکه سطحیات فانیه دن قور توبوب
دریای روحانینک تجلیات طالغهری ایچنده مظهر فیوضات اولسون!

مشنوی

❦ زیر دریا خوشتر آید یاز بر ❦

❦ تیر اود لکش تر آید یاسپر ❦

« **تَرْجِمَهُ** » دکزک آلتیمی دها خوش کلیر؟ یا خود اوستیمی؟ آنک اوقیمی
دها زیاده کوکل آچار؟ یا خود سپری می؟ « **شَرْحُ** » بر سالک قلبی عشق ربانیده
بتون بتون غریق و جهان صوری اصحابندن کلیاً متفرق و نابدید اولقمی؟ یوقسه
ینه عشق الهیده بولنوبده کلیاً مستغرق اولماقمی؟ ایدر. دیه تردد ایدر. تیر-
قضای الهی می یعنی بلا می دها زیاده سویلیر؟ یوقسه راحت می دها طاتلیدر؟ بونی
اکلا تمق ایچون غرق دریای محبت اولان کندینی بردرجهده غائب ایتمک ایسترکه
دریانک آلتیمی؟ یا خود اوستیمی؟ اوق، یا خود سپری؟ دها لطیف اولدیفنی اصلا
فرق و تمیز ایده مدیک، مستغرق دریای محبت بولنان بویله اعتبار صوری به باقدنی
افهام ایدلشدر.

مشنوی

❦ پس زبون و سوسه باشی دلا ❦

❦ کر طرب را باز دانی از بلا ❦

« **تَرْجِمَهُ** » ای کوکل! و سوسه یه زبون اولورسک ذوق وصفایی بلا و جفادن
کری بیلیرسک! « **شَرْحُ** » ذوق وصفایی بلا و اذادن فرق ایتمک ایچون دوشونوب
ذهنکی بویله فنا پذیر کیفیات ایله اشغال ایدن کیمسه و سوسه سنی پارچه یارچه ایدر.
جزئیاتی ترک ایله مقصد اقصا اولان عشق و رضای جناب کبریایی اختیار ایدر.

عبودیت و محبت ایدرایسک مرحمت و محبت سبحانیه مستحق اولورسک! اوامر-
ربانیه بی تمامیه قبول ایدوب زنهار هیج برصورتله تعرض وشکایاته اجتسارایتمه!
بالکزدیکه!

مشنوی

﴿ بند کن چون سبیل سیلانی کند ﴾

﴿ ورنه رسوایی و ویرانی کند ﴾

« تَبَجَّهْ » سبیل کبی شدته آقار ایسه آنی بندایت! یوقسه رسوایبق
وویر انلق ایدر. « شَرِّحْ » وحدته وغوامض روحانیه عائد اولان حقایق-
عظیمه بی سویلمکدن واز کجملی! زیرا او حقائق شدته آتغه باشلار ایسه
ریاکارانی رسوا و برچوق احوالی ویران و بی نوا ایدر وانتظام صوری دنیابه
اخلل ویرر دیمکدر.

مشنوی

﴿ من چه غم دارم که ویرانی بود ﴾

﴿ زیر ویران کنیج سلطانی بود ﴾

« تَبَجَّهْ » بن نه غم چکرم که عشق آلهیدن بکا ویرانلق اولسه خرابه لر
آلنده سلطانه لایق خزینه لر واردر. « شَرِّحْ » بعض حقایق بیان وعشق-
آلهینک درجات علویه سنی اعلان ایتمه مده ویران اولسم نه غم وزیان واردر؟
ویرانه لرده خزینه بولندینی کبی عشق ربانیدن و اظهار حقایقندن ویران اوله جق
قلب ایچنده خیال وخاطره کلز خزائن معنویه آشکار و بیدار اولور.

مشنوی

﴿ غرق حق خواهد که باشد غرق تر ﴾

﴿ همچو موج بحر جان زیر وز بر ﴾

سورلر . معشوقلرک ناز واستغنائری عاشقلرک محبتنی جلب و جذب ایتمسه حکمتله باقلنجه معشوق ده عاشقی ایتمش اولدینی اکلاشیایر؛ هرکیم حق تعالی حضرتلرینی چوق سور ایسه جناب خدای لم یزده انی چوق سومش اولور .

مشنوی

﴿ هر که عاشق دیدیش معشوق دان ﴾

﴿ کوبنسبت هست هم این و هم آن ﴾

« تَرْجِمَانُ » هرکیمی سن عاشق کوردک ایسه آنی معشوق بیل؛ زیرا او عاشق

هم بودر . هم اودر . « شَرْحُ » بر عاشق صادق معنأ معشوقی ده سور؛ چونکه محبت متقابلدر . بوضورتده عاشق، معشوقدر .

مشنوی

﴿ تشنکان کرآب جویند از جهان ﴾

﴿ آب هم جوید بعالم تشنکان ﴾

« تَرْجِمَانُ » صوصامش اولانلر اگر جهاندن صو آرار ایسه عالمده

صوسزلری ده صو آرار . « شَرْحُ » صوبه احتیاجی اولمیان آدملر فرض اولنسه صولرک لذت و قیمتی مجهول قالیر ایدی؛ امانشنکان صولری آرایوب کمال محبتله بولدقلرندن معنیده صولرده تشنکانی سور .

مشنوی

﴿ چونکه عاشق اوست تو خاموش باش ﴾

﴿ اوچو گوشت می کشد تو گوش باش ﴾

« تَرْجِمَانُ » چونکه عاشق اودر . سن ساکت اول؛ اوسنک قولاغکی چکرسه

سن قولاق اول؛ یعنی دیکله؛ « شَرْحُ » ای سالک راه حقیقت؛ سن جناب مولایه

مشنوی

﴿ جمله شاهان پست پست خویش را ﴾

﴿ جمله خلقان مست مست خویش را ﴾

« تَرْجَمَةٌ » جمیع شاهلر کندینه تواضع ایدنلره تواضع و عنایت ایدرلر ؛ جمیع انسانلر کندی مستنک مستیدر . « شَرْحٌ » شاهلر کندینه مطیع و متواضع اولانلره صحبت و محبت ایلدکاری کبی انسانلرده هرکیم کندیلرینه محبت ایلر ایسه آنی صادقانه سورلر ؛ بوده : (یحبهم و یحونه) امرینه مبتیدر .

مشنوی

﴿ می شود صیاد مرغان را شکار ﴾

﴿ تا کند ناگاه ایشان را شکار ﴾

« تَرْجَمَةٌ » آوجی ابتدا قوشلره صید و شکار اولور که ناگاه انلری صید و شکار ایتسون . « شَرْحٌ » صیاد کندی کار و راحتق ترک ایله اختیار زحمت و مشقت ایلدیکندن اکلاشیلرکه قوشلرک محبتی آوجی بی صید و شکار ایدر ، اما آوجینک بویه شکار اولمسی قوشلرک صید ایدلمسی موجب اولور . عبد ، ارادات ربانیه نك استحصالده فدای راحت ایدنجه رضای خدایی استحصال ایتمش اولور .

مشنوی

﴿ دلبران بر بی دلان جسته بجان ﴾

﴿ جمله معشوقان شکار عاشقان ﴾

« تَرْجَمَةٌ » کولکسز عاشقلری دابرلر جانندن آرامشلردر . جمله معشوقلر عاشقلرک شکار ایدر . « شَرْحٌ » کولکفی دلدارینه و یرن عاشقان، دابرلریف جانندن

« تَرْجِمَةٌ » « ما » لغتده نه در؟ اثبات و نفی در؛ بن اثبات دکلم! بن ، ذاتمنز
 نفیم. « شَرَحٌ » اک صوک بیت شریفده حضرت مولانا « ما » حرفنی استعمال
 بیورمش ایدی. شمدی دیگر بحاله انتقال ایدنجه بیوربورلرکه : « ما » فارسیده
 « بز » معناسنده اولوق حسبیله اثباتدر. عربنی لساننده « ما » « دکل » معناسنه کلدیکنندن
 نفیدر . « ما » لفظنی استعمال ایلدم ایسه ده بن اثبات معناسنه کلن : « ما ، یعنی بز »
 معناسنه دکل! بن ذاتمنز برنی مطلقم!

مشنوی

﴿ من کسی در نا کسی دریا فتم ﴾

﴿ پس کسی در نا کسی دریا فتم ﴾

« تَرْجِمَةٌ » بن کسلکی ناکسلکده بولدم . کسلکی ناکسلکده فدا ایلدم .
 « شَرَحٌ » دنیاده بووجود صوری و مجازی بی بن زهده بولدم؛ ناکسی و عدمده
 بولدم؛ زیرا بوغیکن وجود صوری و مجازی بی ده فسیاه فدا ایلدم؛ کندیمی
 دریای وحدتده افنا ایدرم .

مشنوی

﴿ جمله شاهان بنده بنده خودند ﴾

﴿ جمله خلقان مرده مرده خودند ﴾

« تَرْجِمَةٌ » جمیع شاهلر، کندی بنده سنک بنده سیدر؛ جمیع خلق کندی
 مرده و فدا لرینک فدا سیدر. « شَرَحٌ » اطاعت و صداقت و خدمت ایدن بنده لرینی
 شاهلر سودکلرندن و بندکانک راحت و سعادت لرینک استحصالیچون بذل همت
 ایلدکلرندن کندی بنده لرینه مرحمت و خدمت ایدرلر . سائر انسانلری ده هرکیم
 سور و محبت لرینه مرده کبی تسلیمیت ابراز ایلر ایسه انی سورلر، اکابنده اولورلر .
 بو اساسدن اکلا شیلبرکه یولنده افنای وجود ایدنلری واردات ربانیه سنه تسلیمیت-
 تامه کوسترلری الله تعالی حضرتلری سور، اختیار ایلدکلری فنای صوری بی بقا
 و سعادت مطلقه به تحویل ایدر .

« **تَبْحِيحٌ** » او بردم و نفس سدرکه اندن عیسی علیه السلام بحث ایتمدی .
 حق تعالی حضرت تلی کال غیرتدن بز یوق ایکن فرمان بیورمدی . [بویت -
 شریفک مضمونی مرتبه حقیقه محمدیه دن ایراد بیورلمشدر .] « **شَرَحٌ** » ابیات -
 مذکورۀ ثلثه دن انسانک عقلنده شویله برتردد حاصل اولور : مولانا جلال الدین -
 رومی نه ایچون حضرت آدم و حضرت جبریل و حضرت ابراهیم و حضرت -
 عیسا ده واقع اولمیان تجلیات بزده واقع اولمشدر ؟ بیچون بزسز ، الله تعالی حضرت تلی
 کال غیرتدن اودمدن دم اورمامشدر ؟ دیدی . مولانا ، بو ابیات شریفه فی مرتبه -
 حقیقه محمدیه دن ایراد بیورملرینه نظراً خطاب ، الله تعالی حضرت تلیزدن مقام -
 احمدی به واقع اولمشدر . یا محمد ! بز قرآن عظیم الشانی یالکر سکا وحی ایلدک .
 نه حضرت آدمه و نه حضرت ابراهیمه وحی ایتمدک . انسان تلی طریق حقه دعوت
 و امت مرحومه کی معاصیدن حفظ و صیانت ایچون سنک چکدیکک غم و کدری
 حضرت جبریل چکمدی . قرآن عظیم الشاندن حضرت عیسی دم اورمادی . ایتمدی
 بو بیانات محض حقیقت اولدینی عند اولی الهاده و ارسته اثباتدر ؛ زیرا قرآن عظیم الشان
 یالکر فخر عالم علیه الصلاة والسلام افندمز نه نازل و احسان اولندینی جمله به عیاندر .
 بوتوجیه حقیقی بونکلده مثبت و بدیه سدرکه : « آن دمی کروی محمد دم نزد »
 دیندی ، اکر مولانا بو ابیات شریفه فی صرف طرف عالیسندن بیان ایتمش اولیدی
 آدم و ابراهیم و جبریل و عیسی علیهم السلامی ذکر و تعداد ایتمدی کی محمد مصطفی
 علیه افضل التحایا افندمزک نام نامیسنی ده اوصره ده یاد و ایراد ایتمی لازم ایدی ،
 حالبوکه ابیات شریفه ده کورلدیکی اوزره آدم ، ابراهیم ، جبریل ، عیسی علیهم السلامی
 تعداد ایلمش ایکن فخر عالم و نبی محترم افندمز حضرت تلیسنک نام جلیلبرینی یاد
 و اتیان ایتمامشدر ؛ ذاتاً بو ابیات شریفه حقیقت محمدیه و وراثت احمدیه صفتیه
 درمیان اولمشدر .

مشنوی

﴿ ماچه باشد درلفت اثبات نفی ﴾

﴿ من نه اثباتم منم بی ذات نفی ﴾

مشنوی

﴿ حرف و صوت کفت را برهم زخم ﴾

﴿ تا که بی این هرسه باتو دم زخم ﴾

« تَجْمِیْمٌ » حرف و صدا و کلامی بری برینه اوردم ! تا که بواج واسطه دن

خالی اوله رق سنکه صحبت ایده بیلیم ! « شَرَحٌ » حضرت مولانا به نائل اولدینی

بو مرتبه عظاما حرف و صوت و کلامدن عاری و صرف روحانی اوله رق حقایق و دقائق قرآنیه تفهیم و علم لدن ایله تکریم اولدینی الهام بیورلمشدر .

مشنوی

﴿ آن دی کز آدمش کردم نهان ﴾

﴿ باتو کویم ای تو اسرار جهان ﴾

« تَجْمِیْمٌ » او، بردمی که آدمدن کیزلدم. سکا سویلرم. ای سن، که اسرار-

جهان سک ! [شرحی ایکی بیت شریفدن صکره کلیر .]

مشنوی

﴿ آن دی را که نکفتم با خلیل ﴾

﴿ وان غمی را که نداند جبرئیل ﴾

« تَجْمِیْمٌ » او، بردمی که خلیل اولان ابراهیمه سویله مدم، سکا سویلرم .

واو، غمی که جبرئیل امین بیلمز. سکا بیلدیررم. [شرحی آتیده در .]

مشنوی

﴿ آن دی کزوی مسیحادم نزد ﴾

﴿ حق ز غیرت نیز بی ماهم نزد ﴾

مقام محمد مقام محمود در که خیالات شعر به دن کلیاً مبرا و باطن و ظاهر ده حقیقت و انتظام فرمادر؛ سائر مؤمنین ایچون ایسه شعر سویلمه ده باس اولدینی سوره- شعرانک ایکی یوزیکرمی بشنجی و آنی ولی ایدن آیات کریمه ایله مثبتدر :
 (والشعراء يتبعهم الغاوان) « شعرايه آزغین اولانلر تابع اولورلر . » (الم تر انهم فی کل وادیهمون) « کورمز، یسک که شعرا هر بر و ایدیه باشلری دونمش کوزلر . یعنی هر فکر و خیالده بی اساس اوله رق طالارلر » (وانهم یقولون مالایفعلون) « وسویلرلر اولشی که ایشلمزلر . یعنی عشق دن و نیجه نیجه شیلر دن دم اوررلر او حالات کندیلر نده و بی بیان ایلدکاری آدملر ده بولتماز » (الاالذین آمنوا و عملوا الصالحات و ذکر و الله کثیراً و اتقوا و اتقوا من بعد ما ظلموا و سيعام الذین ظلموا ای منقلب یتقابلون) مکر اول شعرا — که سر کردان و ترهات کویان دکلدلر — انلر ایمان کتیر دیلر و کوزل ایش ایشلدیلر و الله تعالی بی عقللر نده ولسانلر نده و شعرلر نده چوق ذکر و فکر ایتدیلر . خصم ای دینک هجونده ظلم کوردکن صکره انلری هجو ایتمکه انتقام آلدیلر و یقین زمانده ظلم ایدنلر اکلایه جقلر که هانکی دونش دوزلر . « یعنی کفارک دونه جکلری محل جهنم اولور .

مشنوی

﴿ حرف چه بود تا تو اندیشی ازان ﴾

﴿ صوت چه بود خار دیوار رزان ﴾

« **تَبَجَّجَهْرًا** » حرف نهدر ؟ که سن آنی دوشونورسک ! سس نهدر ؟ باغلرک چالی و دیکندن اورلمش دیواری ! « **شَرَّحَ** » اصله قصد و حقیقت قافیه و مطمئن الفاظ اولیوب معانیدر ، معانی بی نیجه غارت کیری ، عدم و نسیان دن حفظ ایتک ایچون حرف بر آلدلر ، شو قدر که انواع نکوفه و میوه لری شامل اولان باغ و باغچه بی خرسز و ضر حیوانان دن حفظ ایچون چالی و دیکندن چیت و دیوار با بیلدینی کی معانی بی ده صرصر نسیان دن صیانت ایتک اوزره حروف ایجاد اولندی ؛ الحاصل اصوات آلت و معنی حقیقتدر .

« شرح » ذاتاً مدهش اولان شیر هجران ، حالت معتاده سندن خارجه چیقوبده
 وصال یار حقیقی بی تحیل ایله نالان و یا مرتبه روحانیه نك الكعالی طبقاتنه قدم نهاده
 و مظهر الهامات رحمن اولنجه مستلکی و شدتی نه درجه ده مزداد اوله جنی وارسته.
 بیاندر.

مشنوی

﴿ قافیه اندیشم و دلدار من ﴾

﴿ گویدم مندیش جز دیدار من ﴾

« ترجمه » قافیه دوشونورم . دلدارم بکادیرکه : بنم یوزمدن بشقه برشی
 دوشونمه! « شرح » حضرت مولانا نظم کلام ایچون قافیه ارارکن دلدار حقیقی
 الهام طریقیه قلبنه تجلی ایدوب سهلهء عشق و محبتک غلیانی حالنده بنم دیدار
 تابدار و لقای مرحت نثارمدن بشقه برشی دوشونمه! دیه خطاب معنوبده بواندیغنی
 ذکرایله ناشر انوار معرفت اولدیغنی بیان بیورم شدز .

مشنوی

﴿ خوش نشین ای قافیه اندیش من ﴾

﴿ قافیه دولت تویی در پیش من ﴾

« ترجمه » ای بنم قافیه دوشونن فکرم ! راحت اوطور ! بنم نزدمه دولت
 قافیه سی سنسک ! « شرح » بنم عشقم قلبکی کلیاً احاطه ایتمش ایکن نه ایچون قافیه
 دوشونور و مضطرب اولورسک ؟ بنم عندمده دولت قافیه سی سنسک ذات صدق
 آیاتک و عشق یا ککدر . بویت شریفده « یس » شریفک التمش طفوزنجی آیت
 کریمه سنه ایما واردر : (و ما علمناه الشعر و ما ینبئ له ان هو الاذکر و قرآن مبین)
 معنای شریفی : بز محمد علیه السلامه شعری تعلیم ایتمک و محمده شعر لایق اولمدی ؛
 ا کا تعلیم ایلدی کمز بشقه برشی دککدر . الانصیحت بخش اولان قرآن میندر . «

« **تَرْجِمَهُ** » بن نصلدم اور ہم کہ کوکل آتشی تیز و زیادہ اولدی ، هجران و فراق ارسلائی دیوانه و خونریز اولدی . « **شَرَحْ** » بویت شریف برعاشق- هجران زده طرفندن ایراد بیورلمشدر . نصل ممکن اوله بیلیر که قلبمک تأثراتی بررر یاد و تعداد ایدهیم ؟ قلبمک آتشی آرتدی و قلوبی بارچه ایوب یاقان هجران ارسلائی خونریز اولدی . بن یاردن مهجور و آتش هجراندن بی حضور ایکن برده شمدی فکر و خیال یار ، قلب و عقلمی کلیاً تارمار ایدنجه آتش عشقم خارقی العاده بر صورتده اشتعال ایتمش و مجسم بر غضنفر خون افشان کسلمشدر .

مشنوی

﴿ آنکه او هشیار خود تندست و مست ﴾

﴿ چون بود او چون قدح کیرد بدست ﴾

« **تَرْجِمَهُ** » اوکه عاقل اولدینی حالده سرخوش و غضبیلدر . قدح انده عشرت ایدرسه نصل شدتلی اوله جفنی دوشون ! « **شَرَحْ** » حدتلی ارسلان کبی اولان کوکل هجران ایچنده شدت عشق و آرزوی وصلتدن اعمال اولنش بر شرابی ایچرسه نه حال کسب ایده جکفی خاطره کتیر . بو ابیات شریفه بی نظام و انشاد بیورور ایکن حضره ولانا بر عشق حقیقینک انوار جوشانی ایچنده بواندقلرینی آتشین مال اولان کلات قدسیه سی کوستریبور .

مشنوی

﴿ شیر مستی کز صفت بیرون بود ﴾

﴿ از بسط مرغزار افزون بود ﴾

« **تَرْجِمَهُ** » مست بر ارسلان صفتدن و دائرة محدوددهن خارج اولورده کوزل برکستانده بولنورایسه آنک بسط و لطافتدن سرخوشانی زیاده اولور .

مولانای رومی قدس سره السامی بویت شریفی طوغریدن طوغری به ذات علویت-
 صفات عالیلرندن ایراد بیورمشدر . بن آتش عشق الهمیده یاندم ، اکر بر کیمسه
 بونار فیض نشارده یاتمق ایستروقاوکهی مستعد احراق بر قابه مالک اولمق ارزوایدنر
 ایسه میدان محبتده ایلری کلسون! بنم کلام عاشقانه مه ربط قلب ایله اقتباس آتش-
 عشق ایسون! خاروخس کبی اولان بر چوق آمل فنا مالی انکله احراق ایسون!

مشنوی

﴿ سوخته چون قابل آتش بود ﴾

﴿ سوخته بستان که آتش کش بود ﴾

« تَرْجِمَه » قار ، چونکه قابل اخذ آتشدر ؛ سن قاوی آل که آتش
 چکیجیدر . « شَرَح » ای محب راه حقیقت ! قلبی هر آن مستعد احتراق اولان
 بر مرشد علوی صفاتی ، تحری واندن نار عشق و محبتی اقتباس ایله کندینی
 علوی ایت !

مشنوی

﴿ ای درینا ای درینا ای درینغ ﴾

﴿ کانچنان ماهی نهان شد زیر میغ ﴾

« تَرْجِمَه » ای درینا ، وای اسفا ! که بویله بر ماه ، بلوط آلتنده
 کیزلدی . « شَرَح » او ذات مستعدیر : درینسا ، وحیفا ! که شمس منیر کبی
 قابمی تنویر ایدن اول حالت روحانیم اسباب مانعه آلتنده نهان و پنهان اولمش
 و بی بی نور و بی جان بر آتشدر !

مشنوی

﴿ چون زخم دم کاتش دل تیز شد ﴾

﴿ شیر هجر آشفته و خونریز شد ﴾

« تَجَمُّهُرُ » او، نفس ناطقه، سنك مسرتی آیر؛ سن ینه اندن شاد و ممنون اولورسك! اندن كلن ظلمی عدل واحسان كی قبول ایدرسك! « شَرِّحْ » ای انسان- مستعد! کیفیات غیر مشروعه دن شاد اولمق ایستر ایسك عقل واسطه سیله نفس- ناطقه سنی منعه چالیشیر، صوری اولان اومسرتی سندن رفع ایلر ایکن بومنعه کی حکمتی اکلاینجه مسرت ظاهره یی غائب ایئدیكك حالده وجداناً شاد و آزاد اولورسك! ینه نفس ناطقه عبادت و جهاد و بوکی مشکلات و متاعب ظاهره یی سکا امر ایدر. بوامری صورت پرست اولان جهلارنج و اذا عد ایدر ایسه ده سعادتکی تأمین ایلدیکنندن سن بوکی اوامر و متاعبی نفس ناطقه کدن عدالت واحسان و مروت اوله رق تاقی ایدرسك!

مشنوی

﴿ ای که جان از بهر تن می سوختی ﴾

﴿ سوختی جانرا و تن افروختی ﴾

« تَجَمُّهُرُ » ای مغلوب نفس اماره! جانی تن و بدن ایچون یاقدك؛ بوحرکتله جانی یاقدك و بدنی بارلاق و قالین ایلدك! « شَرِّحْ » ای عاصی و تن پرور! سن، کل یوم فناپذیر اولان بدنکه حصر فکر و آمال و باقی اولان روح روانی اهلال ایلرسك! بو حال جهل اشتهال سزاییدر؛ تن خسته لملکره وضعفه تابع و ذاتاً فانیدر. عاقل بر طرفدن بدننه صورت مشروعه ده خدمت، دیکر طرفدن روحنك ترقیاته بذل همت ایدر.

مشنوی

﴿ سوختم من سوخته خواهد کسی ﴾

﴿ تاز من آتش زند اندر خسی ﴾

« تَجَمُّهُرُ » بن باندم؛ اکر برکیمسه یا تمق ایچون قاوا ایسترایسه میدان محبتده ایلری کلسون! بدن آتش آلوب چور چوپه اورسون! « شَرِّحْ » حضرت

« تَبْحِيحًا » بن اول طوطی قوشمه هر نه ییه جک ویرر ویا هیج ویر مامش
 اولسه مینه بکا کلیر ایدی ، بدنن آریلیوب او بنم یادمه کلیر ایدی .

مشنوی

﴿ طوطی کاید وحی آواز او ﴾

﴿ یش از آغاز وجود آغاز او ﴾

« تَبْحِيحًا » بر طوطینک که آوازی وحیدن کلیر ، او طوطینک ابتدای
 وجود خارجینک ابتدا سندن مقدمدر . « شَرَحٌ » حالت روحانیه بویله بر مرغ -
 روحانیدر که سوبلدیکی شی ، وحی والهام ربانیدن ، او مرغ روحانینک خلق اولتمی -
 و انسانک وجود معنویسنه تعلق ایتمی بو وجود خارجی بدن فائیدن مقدمدر .

مشنوی

﴿ اندرون تست ان طوطی نهان ﴾

﴿ عکس اورا دیده تو بر این وان ﴾

« تَبْحِيحًا » او طوطی سنک دروننده کیزایدرد . سن انک عکسی ، اثرینی شونک
 بونک اوزرنده کوردک ! « شَرَحٌ » بدن بشرده کیزلنش طوطی خوش الحان
 روح انساندر که ملکه ناطقیت و تربیه معرفت ایله لذائذ روحانیه حاصل ایدرد .
 کسوه حیوانیت ایله تقلید اصوات ایمیهرک فیوض روحانیه دن کویای حقیقت اولوق
 لازمدر . انجق بو کیزلی قفسده کی روح قوشنک سرائر حکمتندن بصیرت معنویه
 ایله خبردار اولمایدرد .

مشنوی

﴿ می بردشادیت راتو شاد ازو ﴾

﴿ می پذیر ی ظلم را چون داد ازو ﴾

مشنوی

﴿ غیرت آن باشد که او غیر همه است ﴾

﴿ آنکه افزون از بیاز و دمدمه است ﴾

«تَبَجَّجْتُمْ» غیرت ، الله تعالی به مخصوص صدر؛ او کافه اشیا دن بشقه در؛ مولای -

متعالدرکه: بیان و صدادن، عقل و فکردن دها یو آسکدر. «شَبْرَحٌ» بو غیرت و محبت -
الهیہ مستقیم اولان انسانلر ایچون بر مرحت غیر متاهیه در .

مشنوی

﴿ ای درینا اشک من دریا بدی ﴾

﴿ تانثار دلبر زیبا شدی ﴾

«تَبَجَّجْتُمْ» ای درینا! بنم کوزم باشی دریا اولیدی ده کوزل اولان دابرك یشکانه
صاحیله ایدی .

مشنوی

﴿ طوطی من مرغ زیرک ساز من ﴾

﴿ ترجمان فکرت و اسرار من ﴾

«تَبَجَّجْتُمْ» بنم ذکی طوطی قوشم! سن فکر و اسراریمک ترجمانی ایدک! [*]

مشنوی

﴿ هرچه روزی داد و ناداد آیدم ﴾

﴿ اوزاول گفته تا یاد آیدم ﴾

[*] بو ابیات شریفه نك عین مادهیه دائر اوله رق ابیات آتیہ ایله مالی ا کمال
اولندیفی ایچون شرحدن مستفیدر .

« تَبَجَّحْتُمْ » سنك يوز صويك حرمتنه غم دنيادن فارغ اولدم؛ سنك نهر محبتكده بيقتاب صافي اولدم . « شَرِيح » بو خطاب مستطاب : يا الله تعالى حضرتلرينه ويا فخر عالم عليه الصلوة والسلام افندمزه وياذ كر اولنان ذات مستعد طرفدن كندی حالت روحانيه سنه اولسي جائز اولور . هر حالده بو ديمكدر كه : سنك لقاي فيض احتواكله غموم واكدار دنيادن آزاد و (لاخوف عليهم ولا هم يحزنون) آيت كريمه سيله مبشر وكامور اولانلردن اولدم .

مشنوی

❖ اين دريغاها خيال ديدنست ❖

❖ وز وجود نقد خود بيري دنست ❖

« تَبَجَّحْتُمْ » بودريغلر و تأسفلر ، ياري كورمك خيالنندن نقد اولان كندی وجودندن منقطع اولمسندندر . « شَرِيح » بر عاشق حقيقي غنچهامل ومقصودندن جدا دوشسه تأسفاتي دوست حقيقيك خيالي خاطره كتوروب هجران دنياده بولمسندندر . برسالك نقد ظن اولنان لئانذ قاتيهني قطع وفدا ايلمسندن حسب البشريه صوري براسف وانديشه حس ايدرايسه ده عقل و قلبنی حب يزدانه ارجاع وذاتني اعلايدر .

مشنوی

❖ غيرت حق بود باحق چاره نيست ❖

❖ كودلي كز حكم حق صدپاره نيست ❖

« تَبَجَّحْتُمْ » حق ايله اولان غيرت حقه قارشى چاره يوقدر . نره ده بر كوكل كه جناب حقت حكمنده يوز بار چه دكلدر؟ « شَرِيح » مقتضاي حكمت بالغه مولا كوكلر چو جوق اسباب ايله منكسر ومتكدر اولور؛ بوكا تمريرض ايدن وارايسه بر كوكل كوسترسون كه پنجه شاهين قضا و قدر الهيدن مدت عمر ننده بر جوق دفعه لر پاره پاره ويا بر عاشقك دلي كمال محبتدن ياره ياره اولمامشدر .

« تَرْجَمَهُ » ای دریغا ! بنم قارانغی محو ایدن نورم ! ای دریغا ! صباحی زیادار ایدن نورم ! « شَرِّحْ » ای آفتاب اقبالم اولان حالت روحانیهم ! سن ظلمت - غم و کدروی دائما محو وافنا ، کولکلی تنویر واحیا ایدر ایدک ! شمعی نه اولدک ؟ ای شمس منیر معنوی ! صبح کبی بارلاق و منجلی ایدک ! شمعی زره به کتدک ؟

مشنوی

﴿ ای دریغا مرغ خوش پروازمن ﴾

﴿ زانتها پریده تا آغاز من ﴾

« تَرْجَمَهُ » ای دریغا ! کوزل او جان قوشم ، باشلادیغم وقتدن تانهایتنه قدر اوچدک !

مشنوی

﴿ عاشق رنجست نادان تا ابد ﴾

﴿ خیز لا اقسام بخوان تافی کبد ﴾

« تَرْجَمَهُ » نادان اولان الی الابد رنج و اذایه عاشقدر ؛ سن قیام ایت ! « لا اقسام » سورمه سنی « فی کبد » . قدر او قو ! « شَرِّحْ » « لا اقسام بهذا البلد وانت حل بهذا البلد ووالد وما ولد لقد خلقنا الانسان فی کبد » معنای شریفی : « یا محمد ! بن قسم ایتم شو مکه شهرینه ، مکر سنک حلولنکه کسب شرف ایتدیکی ایچون قسم ایدرم ، ووالد نوع بشر اولان آدم حقیچون وشول تواید ایلدیکی اولادی حقیچون قسم ایدرم که : انسانی رنج و زحمتده خلق ایلدک . » بو بیت شریفک مآلی بو آیت کریمهیه اشارتدر .

مشنوی

﴿ از کبد فارغ شدم باروی تو ﴾

﴿ وز زبد صافی بدم در جوی تو ﴾

زیرا سن کسب عرفان ایله نتیجه بی امانسک ! براز امان و راحت ویررایسک سنده اولان قوت و خصلت انجام کار باعث نکبت و ضرر اولور . سنی دها مجسم دیگر برمثاله تشبیه ایده جک اواسهم اول صیاد و قطاع طریقه . مشابهسک که فلاکتی القا و ایقاع ضمانده کینکاهده حاضر و اجرای . فسادت ایچون برسیبه منتظرسک !

مشنوی

﴿ نك پیرانیده مرغ مرا ﴾

﴿ در چرا کاه ستم کم کن چرا ﴾

« تَرْجِمَه » شمعی ایشته بنم قوشمی اوچور مشسک ! سن ظلم چایرنده آزاوتله !

مشنوی

﴿ یا جواب من بده یادادده ﴾

﴿ یا مرا اسباب شادی یادده ﴾

« تَرْجِمَه » یا بکاجواب ویر ! یا خود انصاف ایت ! یا خود اسباب سرنده

برشی سویله ! « شَرَح » ای لسان ! اکر بیان ایلدیکم کلام سنجه جای تعریض

و نقصان ایسه واسطه تکلم اولدینک بونجه آدم لردن برینک لسانیه بکا جواب

ویرمکی ممکن کورمزایسک بکا انصاف و عدالت ایله مسرت ویر ؛ ملک اولدینک

کلات حکم آیات و بیانات عالی درجات ایله ! زیرا سن او قدر قوته مالکسک که

عین غم و کدر اولمش برانسانی سراپا مسرور ایدرسک !

مشنوی

﴿ ای درینما نور ظلمت سوز من ﴾

﴿ ای درینما نور صبح افروز من ﴾

و تزیینات مشقت افزادن فریاد و فغان ایدر . انسانلر بر مقتضای عقل و خلقت
واسطه تبلیغ اوامر و نواهی اولان سکا اطاعت و انقیاد ایدر .

مثنوی

﴿ ای زبان هم کنج بی پایان تویی ﴾

﴿ ای زبان هم رنج بی درمان تویی ﴾

«تَبَجَّجَ» ای اسان! هم توکنمز خزینسک! ای لسان! هم درمانسز رنج
و بلاسنسک! «شَرَّحَ» بر عارف طرفندن اسان حسن استعمال اونور ایسه
توکنمز حکمت و حقیقت خزینه سیدر . اخلاق ذمیمه اصحابی ، یاخود دوشونمز
بر آدم انسانی سوء استعمال ایدنجه مورث رنج و زیان اولور .

مثنوی

﴿ هم صغیر و خدعه مرغان تویی ﴾

﴿ هم انیس وحشت هجران تویی ﴾

«تَبَجَّجَ» قوشلرک هم صغیری (یعنی آوجینک یا لاندن چیقاردینی صدا) هم
خدعه می سنسک! هجران و حشنتک ارقداشی ینه سنسک! [وارسنه شرحدر .]

مثنوی

﴿ چند امانم می دهی ای بی امان ﴾

﴿ ای توزه کرده بکین من کمان ﴾

«تَبَجَّجَ» ای امانسز! بکانه قدر امان و یررسک؟ ای سن که بنم قصدمه یایی
کره یشسک! [یعنی بی یارملغه حاضر لشمسک!] «شَرَّحَ» ای لسان! سندن
مرکون هرکونه کوردیکم حالاتدن اکلادم که سندن امان و چاره بولوق محالدر؛

مشنوی

﴿ ای زبان تو بس زیانی مر مرا ﴾

﴿ چون تویی گویا چه گویم من ترا ﴾

«تَرْجِمَه» ای لسان! سن بکا چوق ضرر وزیانسک! زیرا سویله بن سنسک!

بن سکا نه سویلیم؟ «شَرَح» ای لسان! سن کلام سویلمکه شتابان اوله رقی

بکا زیان ایدرسک! اما کیمه شکایت ایدیم که، سن بندن معدود و بکا تابعسک!

سنی حسن استعماله دقت ایده جک اولسه منفعه بخش اولورسک!

مشنوی

﴿ ای زبان هم آتش وهم خرمن زنی ﴾

﴿ چند این آتش درین خرمن زنی ﴾

«تَرْجِمَه» ای لسان! سن هم آتش وهم خرمنسک! بو آتشی نه وقته قدر

بر خرمنه قورسک؟ «شَرَح» لسانه آتش تعبیری سویلدیکی کلمات ایله قلوبی

سوزان، سائر بر چوق زیان ایراث ایلمسندن، ینه لسانه خرمن دیمسی

تعبیرات معقوله و افادات مشروعه و طیبیه ایله محصولات نافعه میدانه کتیره سنسندر.

مشنوی

﴿ درنهان جان از تو افغان میکند ﴾

﴿ کرچه هرچه کوییش آن میکند ﴾

«تَرْجِمَه» روحک کوزه کورونمز نقطه سندن فریاد و فغان ایدر، کرچه

نه سویلرسک او، آنی یابار. «شَرَح» ای لسان! کافه اوامر و مناهی ایچون واسطه.

مستقله سنسک! انسانلرک روحه، سنک تقدیرندن یاخود ویردیکک اوامر

مشنوی

﴿ ای درینا مرغ خوش الحان من ﴾

﴿ راح روح وروضه ریحان من ﴾

« **تَبَجَّجَتْ** » ای درینا! صداسی کوزل قوشم! بنم روحك راحتی، نشودسی،
وریحانك باغچه سی!

مشنوی

﴿ کر سلیمان را چنین مرغی بدی ﴾

﴿ کی خود او مشغول آن مرغان شدی ﴾

« **تَبَجَّجَتْ** » اگر سلیمان علیه السلام سنك كبی بر قوشی اولیدی، دیگر قوشلر
ایله نصل مشغول اولور ایدی؟ [یعنی اولماز ایدی .] « **شَرِّحْ** » حسن و ملاحظتك
درجه سی عاشقك عشقی درجه سنه کوره حس اولنور؛ هر عاشقك نظر ننده محبوب-
به سی یکتا، مع مافیة اندن دها کوزل لرك وجودی هویدا و عاشق محبوبه سنه
یکتا دیمکله سائر محبوبه لری تحقیر ایتماش اوله جنفی شهیدن مبرا اولمسنه کوره
تاجر، کندی قوشنی امثالی بولنماز بر مرغ خوش الحان بیله لرك سود یکنندن
طولایی بویولده نوحه کر اولمشدر .

مشنوی

﴿ ای درینا مرغ کارزان یاقم ﴾

﴿ زود روی از روی ار بر یاقم ﴾

« **تَبَجَّجَتْ** » ای درینا! شو قوشی که او جوز بولدم، آنک یوزندن سرعتله
یوز چو یردم. « **شَرِّحْ** » بوییت شریفده الهم اولان نعمتک حفظنه فوق العاده دقت اولنسی
الزمر؛ ضایع اولنجه محرومیت قات قات حس اولنوب مورث رنج و کدورت
اولور تنبیهی واردر .

مثنوی

﴿ چون بدین رنگ و بدین حالش بدید ﴾

﴿ خواجه بر جست و کریبانش درید ﴾

« **تَبَجَّهْتُ** » طوطی بی بورنگ و حالده کورن بازرگان غمدن صیچرادی .
 یقه‌سنی یرتدی .

مثنوی

﴿ گفت ای طوطیء خوب و خوش حنین ﴾

﴿ این چه بودت این چرا کشتی چنین ﴾

« **تَبَجَّهْتُ** » بازرگان دیدی : ای کوزل، ای طائلی صدالی طوطی! شمدی
 سکانه اولدی؟ نه ایچون بویله اولدک؟ « **شَرَّحْ** » کثرت محبتی اولان کیمسه ، الم
 و محبتک غلیانه کلسی حسدیه حال حیاتده بولنور کبی میته طوغری بر خطاب -
 حزن آمیزده بولندی کبی ذکر اولنان مستعمده فیض حیاتدن نشانه ویرمهین
 کندی حالت روحانیه‌سه خطاب ایله: ای ذاتی کوزل! عالم غییدن دایما بکا خبر لر
 کتیرن، حیات مغنویه ویرن حالت روحانیه! سن، سرد و میت اولدک و بو حال -
 کدورت اشتهالی کسب ایله بی محزون و نومید ایلدک دیش!

مثنوی

﴿ ای دریغا مرغ خوش آواز من ﴾

﴿ ای دریغا همدم و هم راز من ﴾

« **تَبَجَّهْتُ** » ای دریغا ! بنم کوزل سسلی قوشم ! ای دریغا بنم ارقداشم !
 سرداشتم !

﴿ شنیدن آن طوطی حرکت آن طوطیان و مردن ﴾

﴿ و نوحه کردن خواجه را ﴾

محبوس قفس اولان طوطی او دیگر طوطی لک احوالی بازرگانان ایشتمسیه
وفات و افندیسک نوحه و فریاد ایتدیکنه دائر در :

مشنوی

﴿ چون شنید آن مرغ کان طوطی چه کرد ﴾

﴿ هم بلرزید او فتاد و کشت سرد ﴾

«تَرْجِمَه» طوطی قوشی او دیگر طوطینک نه یابدیغنی ایشتمسیکی زمان اوده
تره دی. دوشدی. میت کبی صغوق اولدی. «شَرَح» عالم ملکوتده بر روح پر
فتوحک تره یوب دوشدیکنی حالت روحانیه ایشدینجه اکلادی که اگر زندان بدندن
و دنیای دیندن خلاص اولمق ایستر ایسه موت معنوی بی اختیار ایتمکه بو بر
اشارتدر .

مشنوی

﴿ خواجه چون دیدش فتاده همچین ﴾

﴿ بر جهسید وزدکله را بر زمین ﴾

«تَرْجِمَه» افندیسی طوطی بی بویه یره دوشمش کوردی، یرندن صیجرادی.
کدرندن کلاهنی یره اوردی. «شَرَح» اوزات مستعد، بر روح مقدسک کسب
ایلدیکی حالی کندی حالت روحانیه سنه لسان حال ایله تفهیم ایتدیکی آندن اعتباراً،
حالت روحانیه سی مضطرب، بعده خبر و نشوه و یرمدن منقطع و میت کبی اولدیغنی
کورونجه کندیسی گرفتار اضطراب اولمش، فریاده باشلامشدر. کلاهنی چیقارمندن
مقصد: سائر بعض افکار صوریه بی باشدن چیقارمسی و غم و تالاشدن دیگر کون
اولمسیدر .

«تَبَجَّهْرُ» اویقودن صکره صنعتلر و خویلر سرعتله کندلی صاحبه کوری کلیر . [شرحدن وارسته در .]

مشنوی

﴿ پيشها وانديشها در وقت صبح ﴾

﴿ هم بد آنجا شده که بود آن حسن و قبح ﴾

«تَبَجَّهْرُ» صنایع، تفکرات صباح وقتنده ینه اویره کیدرکه اویر اولجه کوزل و یا چیرکین ایدی . «شرح» مسئله نك اهمیت معنویه سی حسیه تکرار بیوریورکه: ای غافلان! بز دنیا ده صورت غیر مشرعه ده استحصال لنداؤ ایدر، آخرته کیدنجه ینه عفو و سلامت و سعادت بکلرز دیمیکز! وقت سحرده اولدینی کبی صبح قیامتده هر کسک احوال و افمالی کندینه رجوع ایدر و اکا کوره مکافات و مجازات کورر .

مشنوی

﴿ چون کبوترها پیک از شهر ها ﴾

﴿ سوی شهر خویش آرد بهر ها ﴾

«تَبَجَّهْرُ» کوکرجین کبی شهرلردن کندلی مملکتته عودت ایدوب خبرلر کتیرر . «شرح» بهض قوشلر اوزاق یردن شهرلرینه عودت ایتمک آیشیرلر . بعده سفرلرده خبرلری سرعتله ایریشدیرمک اوزره ایاقلرینه اوفاق برر مکتوب باغلابوب صالیورنجبه قوشار شهرلرینه عودت ایدرلر ، اهل شهر ایاقلرندن مکتوبلری آئوب کوندریان خبرلری اوقورلر ایدی . ایشته افعال و اخلاق - انسانیهده بو کبی قوشلره بکزرکه شهر عظیم قیامته کلیر و اصحابی همه حال بولور .

قبوسنی سکا آچمش اولسون! «شرح» انسانلرک صنعت وکالی، آمال و افکارای اویانجه کندیلرینه رجوع ایتمی بر هدایت و مرحمت ربانیه درکه شخصیت و انتظام عالم بونکله حفظ و صیانت اولنور.

مشنوی

﴿ پیشه زر کر باهنکر نشد ﴾

﴿ خوی این خوش خوی آن منکر نشد ﴾

«تجهیز» قیوجینک صنعتی دیرجی یاباماز . کوزل طبیعتلی بر آدمک خوبی فنا یورکلی بر آدمک اولدی . [برخوش و لطیف خویلونک خوبی اول مجهول الاحوال و قباحلی کیمسه به کیتندی .]

مشنوی

﴿ پیشها و خلقها همچون جهیز ﴾

﴿ سوی خصم آیند روز رستخیز ﴾

«تجهیز» صنعتلر و خویلر جهیز کی قیامت کونی صاحبی جاننه کلیرلر . «شرح» کلینک کیتدیکی خانه یه جهیزی نصل کوتوریلورسه اخلاق و افعالدن حاصل اولان نتایج ده عاقبت صاحبنه کلیر . اکا کوره مظهر مکافات و یا گرفتار . مجازات اولور . حدیث شریفده «تموتون کا تعیشون و تحشرون کا تموتون» «وفات ایدرسکز یا شادیه ککز کی و یوم قیامتده حشر اولور سکز وفات ایتدی ککز کی» بیورلمشدر . [بیت شریف مذکورده کی «خصم» لفظی بو محله صاحبه مناسنده .]

مشنوی

﴿ پیشها و خلقها از بمد خواب ﴾

﴿ واپس آیدهم بخصم خود شتاب ﴾

مشنوی

﴿ روز دلهارا ازان پری کند ﴾

﴿ آن صدفهارا پراز درمی کند ﴾

« تَرْجِمَانُ » جناب حق کوندوز کوکلری او افکار ایله تولدیرر . مانند -
 صدف اولان کوکلری کوهرله تولدیرمش اولور . « شَرَحُ » خدای لمیزل کیجه لری
 او یقو واسطه سیله قلوبی تهی و کوندوزک سرور و غم ایله مالی ، صدف کبی کوهر
 قبولنه مستعد اولانلرک قبلیرینی جواهر معرفت ایله لبریز ایدر .

مشنوی

﴿ آن همه اندیشهٔ پیشانها ﴾

﴿ می شناسد از هدایت جانها ﴾

« تَرْجِمَانُ » کوندوز ذهندن کچن مطالعه لری ، الله تعالی حضرتلرینک
 هدایتدن روحلری بیلیر . « شَرَحُ » کوندوز هر کسک تفکر و اندیشه سی واردر .
 کیجه او بقویه و ارنجه هر درلو تفکراندن بری اولور . ایرتسی کونی ینه اندیشه
 و فکره طالار . بو مطالعات و تفکرانده هدایت و حکمت ربانیه اثری اوله رق
 صاحب لری بیلیر . بز بو حکمته هر کون آیدمش اولدیغمزدن اصلا دقت ایتمز ؛
 فقط دقته باقیلیر ایسه شایان حیرتدر که انسان او بقوده هر شیئی اونوش ایکن
 او یا نجه کویامه واقع مخصوصده حفظ ایتمش کبی هر فکر و اندیشه ، ینه یرینه کایر .

مشنوی

﴿ پیشه و فرهنگ تو آید بتو ﴾

﴿ تا در اسباب بکشاید بتو ﴾

« تَرْجِمَانُ » سنک صنعت و کمالک او یاندینی وقت سکا کلیر که اسباب

کوستردیکی قدر اوصاف الله ايله متصف اولان اولياء اللهک ده مرحمتلری جلالرینه غالبدر . برظالم ، بر مستهزینک صحیفه عقلمندن ذکر الهی حک وازاله وظالمی کرداب مصیبتہ القا وامله ایتمکه مقتدر اولدقلری کبی فریاد ایدن بیچارکانک فریادلرینه ده یتشیرلر وغم وکدری سرور و بشارتہ تبدیل ایدرلر . بیت شریف مذکورده « بویست » ضمیری الله تعالی به راجع اولسه ده جائزدر . اوتقدیرده نسیان واطظار ایدن و فریادرس اولان طوغربدن طوغری به الله تعالی حضرتلری اولمش اولور .

مشنوی

﴿ صد هزاران نیک و بدر آن بهی ﴾

﴿ می کند هر شب زداها شان تهی ﴾

« تَرْجِمَانُ » او ، غایت کوزل اولان ذات پاك ابی ، فنا یعنی فرحبخش ، یاخود غم افزا اولان افکار و خواطری هر کیجه انسانلرک قابلرندن چیقاردر . « شَرَحُ » « بهی » یعنی احسن تعبیری بو محله یا الله تعالی حضرتلرینه یاخود اوصاف ربانیه ايله متصف اولان ولی اللهه راجعدر . شیخ اکبر حضرت محی الدین - عربی قدس سره السامی بیوررلرکه : حق تعالی ، ولی کاملک مرآت قلبه تجلی و ولی کاملک قلبندن عاله انوار معنویه انمکس ایدر . ولینک ذکر اولنان نور و فیضنک و صولیه جهان باقی و محفوظ اولور . علملردن هیچ بری الله تعالی حضرتلرینک فتح خزائی اوزرینه ، او خزاننده اجرای تصرفه جسارت ایتمز ، الا بو کاملک اذنیله فتح و تصرفه نائل اولور . زیرا ولی کاملک صاحب اسم اعظمدر . باطنندن ظاهره معنایدن هیچ بر معنی ظهور ایتمز ؛ الا او کاملک حکمیله ظهور ایدر . و ظاهرندن باطنه اشیادن هیچ بر شی داخل اولماز . الا ینسه او کاملک امریله اولور ، اگرچه بونک عکسی بعض دفعه واقع اولور ایسه اوده ولی - کاملک غلبه بشریتی آواننده اولمش اولور . بیت شریفده قلبلری نیک و بددن کیجه تمی ایلر بیورملری ، اویقو واسطه-یله انسانلرک قلبلری سرور و غمدن تمی اولمسنه اشارتدر ؛ اما آوان خوابدن بشقه قلبوبی تمی ایتمک کیفیتی آیریجه بر حکمتدر .

و معنویہ اوزرینہ شیخ اکبر حضرت محی الدین العربی قدس سرہ السامی بیوررکہ : فسمی هذا لكون الجامع انساناً وخائفةً لانه للحق بمنزله انسان العین من العین الذی به یكون النظر وهو لمبرعنه بالبصر »

مشنوی

﴿ من تمام این نیارم کفت ازان ﴾

﴿ منع می آید ز صاحب مرکز ان ﴾

« تَرْجِمَةٌ » بوندن بن تمام - سویله مم؛ زیرا صاحب مرکز واقطاب منع ایدر.

« شَرْحٌ » انسان العین منزله سنده اولان اولیاء اللہ کی کیفیات معنویہ لرله بوکادتر

اولان اسرار روحانیہ نک فاش و آشکار و تمام اوله رق بیانی اقطاب عظام طرفندن منع اولنیور؛ زیر هر کسده بو حاله تحمل ایده جک نه قوه معنویه و نه عبادات

واطوار ظاهره خیره بولنه بیلیر. مشهور اولان حدیث شریف ده : « کلوا الناس علی قدر عقولهم » یعنی انسانلره عقللری اکلایه بیله جک صورته

کلام سویله بیکز. دریای معرفت و منبع کرامت و قطب الاقطاب اولان جلال الدین - رومی قدس سره العالی حضرت لرینک صاحب مرکز اولانلردن منع اولنورم،

بیورملری هم حقیقی، هم تواضعی صورته برافاده علیه در. تواضعی بوندندرکه :

کندیلری قطب الاقطاب اولدقلرندن بواسراری سویلمکدن ذات عالی لرینی منع ایدن ذات پاکیدر. بناء علیه بوفاده سائر انسانلره تعالیم ایچوندر.

مشنوی

﴿ چون فراموشی خلق و یادشان ﴾

﴿ یاوست و او رسد فریاد شان ﴾

« تَرْجِمَةٌ » خلقه اونوتدیرمق و خاطره کتیرمک قوتی باذن الله تعالی

ولی الله اولان ذات ایله برابردر، ولی الله خلقک فریادینه یتشیر. « شَرْحٌ » جناب

واجب الوجودک مرحمتی غضب و جلاله غالب اولدیفی کبی بشریتک امکان

بیت شریفده درج ایله تزین صحیفه اجمال اولندیغندن بو محلده ده تکرار اشعار اولندی [« خلتماو » لفظی ، ظن ایتدیگز ، « سمو » لفظی علوی و « نبی » ضم نون ایله قرآن عظیم الشان دیکدر .]

مشنوی

﴿ صاحب ده پادشاه جسمه است ﴾

﴿ صاحب دل شاه دلهای شماست ﴾

« تَبَجَّهْرُ » شهر و کوی صاحبی جسملرک آمریدر ؛ اما صاحب دل اولان ولی الله قلبلری بکرک آمریدر . « شَرَحُ » مثلا بر قائم مقام یا حاکم بولندی فی قضاده کی اهالی به مادیات اوزرینه امرلر ویرر ، و ایجابنده نظاماً جسم و بدنلرینی و ماللرینی توقیف و حبس ایلر ؛ اما اولیاء الله انسانلرک قلبلرینی باذن الله تعالی ایستدکلری کی تصریف و اداره ایلدکلر نده انلرک قوتلری معنوی و علوی اولدینی امریدیهیدر .

مشنوی

﴿ فرع دید آمد عمل بی هیچ شک ﴾

﴿ پس نباشد مردم الا مردمک ﴾

« تَبَجَّهْرُ » ایش و عمل نظر و فکرک فرعی متابه سنده کلدی ؛ اصل انسان اولماز ، الا مردمک یعنی کوز بیکی اولور . « شَرَحُ » بو محلده « دید » نظر ظاهر و باطن معناسنده در ، نظر ظاهر و باطن اصل ، کار و عمل فرعدر ؛ بو حقیقت معین اولنجه انسانک اصلی ، فکر و نظره فیض بخشا اولان روح . شایان اخطاردر که : سائر مادیاته کوره انسانک هیئت مجسمه سی کوز بیکی کیدر ، انسانک جسم و هیئت مجسمه سنه و حق کوز بیکنه کوره عقل و فکری ینه کوز بیکی متابه سنده در ؛ من حیث المجموع سائر انسانلرک هیئت مجسمه و عقل و افکارینه کوره کامل اولان انسانلرک نور معنوی سی کذلک مردم چشم منزله سنده در . زیرا کامللرک معنأ رؤیتی عقل و حسابیه صیغماز . بو حقیقت عظیمه

و عقول اوزرینه حکم اجرا ایدر ؛ عاقل و دانا اولان انسانلر اولیاء اللہک خاطرینی جلب و تطیب ایچون اقدام تام ایدوب بکام اولورلر .

مشنوی

﴿ چون بنسیان بست اوراه نظر ﴾

﴿ کارتوان کرد ور باشد هنر ﴾

« تَبَّحُّمُ » ای غافلر ! چونکه ولی الله اونوتدیرمق قوتیله انسانک فکر و نظری بولدی باغلا دی ؛ بو حاله کرفتار اولان کیمسه برایش ایشلمکه مقتدر اوله ماز . ولو هنری اولسه بیله ! « شَرِّحُ » اولیاء الله ذکر اولندیغی اوزره قلوب و عقولده اولان کیفیاتی تذکیر و فراموشه مقتدر اولدقلرندن کیملرک طرق معنوبه لرینی سد ایدر ایسه او کیمسه لک هر نه قدر هنر و معرفتلی اولسه کأن لم یکن حکمنده قالیر .

مشنوی

﴿ خلتوا سخریة اهل السمو ﴾

﴿ از نبی خوانید تا انسوکم ﴾

« تَبَّحُّمُ » ای غافلر ! علوی و روحانی اولان اصحاب همتی شایان سخریت واستهزا ظن ایتدیکنز ؛ بو ظن باطلکمز حسبیله قرآن عظیم الشانده کی « تاانسوکم » آیت کریمه سنه قدر او قویکنز . « شَرِّحُ » بحدک کمال اهمیتی حسبیله بو بیت شریفده فکر مذکور اخطارات اکیده ایله اراده و تجسیدید بیورلمشدر : ای غافل اولان اهل دنیا ! اولیاء الهی استهزایه اجترأ ایلدیکنکزدن اوزرلریکنزه دعوت ایتمکده اولدیکنز بلای عظیمی اکلامق و بناء علیه استعدادکنز مقدارنجه متنب اولمق ایچون « تاانسوکم » آیت کریمه سنی قرائت و تذکر و قصورکنزدن رجوع ایله مؤمنلردن دکل کندی حالکنزدن منفور اولکنز که استهزا کنز حسبیله انسانلره اک زیاده لازم اولان ذکر الهی فراموش و برمیخاننه بی امان اولان دنیا کندیکنزی مست و مدهوش ایتدیکنز ! « تاانسوکم » آیت کریمه می سبق اید

نسیان و معنی یعنی او نوتدیر مق قدر تلی بی بی! « **شترج** » بو آیت کریمه سورده .
 مؤمنک یوز اوننجی شوو آیتدر : (انه کان فریق من عبادی یقولون ربنا
 آمنا فاغفر لنا وارحمنا وات خیر الراحمین . فاتخذتموهم سخریاً حتی ان سوکم
 ذکری وکنتم منهم تضحکون) معنای شریفی : « بنم قولارمدن برزمرده جلیل
 واردر . آنلر دیرلر : ای رمز ! بزسنگ و حدانیتکه واحکام قرآنییه ایناندق .
 حسب البشریه واقع اولان خطالر مزدن بزه مغفرت و مرحمت ایت ! وسن مرحمت
 ایدیلدیکنر ارحمیسک . ائمدی بویله سویله یئلری ای کافرلر ! سز شایان استهزا اتخاذا
 ایتدیکنر ! حتی آنلر یعنی اول زمره مؤمنین بنم ذکرمی سزه اونوتدیردیلر وسز
 آنلره کولر اولدیکنر . » بو آیت کریمه دن بعض مفسرینک استدلال ایلدیکلری
 معنا بودر که : خدای لم یزل حضرتلر ندن استرحام ایدن مؤمنلری دائماً استهزا
 ایلدیکارندن کافرلرک خالقلریفی دوشونه جک وقتلری قالمیوب ذکر الهی فراموش
 ایتدیلر . « بوجه ایله تفسیر وتوجیه اتمک ممکن ايسده آیت کریمه نك معنای -
 صریحی اوزرینه اهل تصرف قبول ایدر که بو دهها دقیقدر . شویله که :
 ای کافرلر ! سز مؤمنلری شایان استهزا اتخاذا ایلدیکنر ، حتی او مؤمنلر
 سزه ذکریمی فراموش ایتدیردیلر ، یعنی مؤمنلرک تأثیرات معنویه سی کافرلرک
 ذهندن فکر الهی بتون بتون ازاله ایله مستهزیلر محروم دنیا و عقبا وشایان عذاب
 واستهزا اولدیلر .

مشنوی

﴿ چون بتد کیر و بنسیان قادرند ﴾

﴿ بر همه دلهای خلقان قاهرند ﴾

« **تَبَّحُّهُرُ** » زیرا اولیاء الله تذکیره یعنی خاطره کتیرمه که اونوتدیرمه
 مقتدردر . کافه انسانک قبلرینه قاهر و غالبدرلر . « **شترج** » بالاده
 ایضاح اولندیفی اوزره جناب واجب الوجود کمال مرحمت وجود ایله اولیاء الله
 بو قوت و قدرت معنویه بی احسان و اعطا بیورمشدر که بعض خصوصاتی
 تذکیر و اخطار ایدرلر و بعض کیفیاتی اونوتدیرلر . اولیاء الله حضراتی قلوب

« **تَنْجِيحُهُمْ** » ای عالی صفات ! اگر سسکا حجت و اثبات مقتضی ایسه
 قرآن عظیم الشاندن (من آیت اونسها) آیت کریمه یی آشکار اوقو ! « **شَرَحٌ** »
 سویانمش بر سوزك تبدیل تأثیراتی ، یاخود بتون بتون فراموش ایتدیراسی
 فصل ممکن اولور ؟ دیه خاطرکه کلیده دفع شبهه ایچون بر برهان ودلیل شرعی
 ایسترایسک قرآن عظیم الشانده « اونسها » آیتی اوقوملیدر . ذکر اولنان آیت کریمه
 سورۀ بقره نك یوز التنجی شو آیت کریمه سیدر : (مانسخ من آیه اونسها
 نأت بخیر منها اومثلها) معنای شریفی : « مرهانکی آتی آیتلردن بز نسخ وتبديل
 ایدرز ویاخود اونوتدیررز ، اول تبدیل اولنش ویا اونوتدیرلش آیتدن دهسا
 خیرلیسی ویاخود ثوابده آنک قدر فائده لیسنی کتیریررز . » بو نسخ وتبديل
 واونوتدیرمق کیفیتی بیوک حکمته مبتنی ولزومی اسباب کثیره ایله بدیهیدر .
 آدم علیه السلامدن بری زمان علویت افتران جناب فخر عالم علیه الصلوة والسلام
 افندمزہ قدر دنیایه کان بونجه انبیای ذیشانک شریمتلری حسب الزمان وحسب
 اللزوم نسخ وتبديل اولندیغی امر معلومدر . اما فخر عالم علیه الصلوة والسلام
 افندمز حضرتلری خاتم انبیا وقرآن عظیم الشانک احکام جلیله سی دین مبینی اکاللدن
 صکره هرلزوم وترقیه کافی وافی اولدیغندن احکام قرآنیه نك بر نقطه سی بیله تغیر
 وتبدل پذیر دکلدر . سویانمش بر شیتک اونوتدیرلسی بختنه کلنجه : صرف
 روحانی وانسانلره نافعدر . مثلاً : برچوق فنا لقلری وعداوتی منتج اوله جق
 کلامک اذهان ناسدن کلیاً ازاله سی وبناء علیه عداوتک محبتیه تبدیلی ماده سی
 نه مرتبه ده خیرلی اوله جفی امر جلیدر .

مشنوی

﴿ آیت انسوکم ذکر ی بخوان ﴾

﴿ قوت نسیان نهادن شان بدان ﴾

« **تَنْجِيحُهُمْ** » (انسوکم ذکر ی) آیت کریمه سی اوقو ! او طائفۀ علیه نك

مشنوی

﴿ گفته نا گفته کند از فتح باب ﴾

﴿ که از ان فی سیخ سوزد نه کباب ﴾

« تَرْجِمَانُ » ولی الله، کندینه آجیلان معرفت قیوسندن سویلنمش سویلنماش کبی ایدر. [گفته را نا گفته کند تقدیرنده در.] حتی آندن نه شیش یانار؛ نه کباب یانار. « شَرْح » ، نتایجی وخیم اوله جق سویلنمش برسوزی ولی الله اذن حق ایله انی سویلنماش کبی ییار . یاخود سوء تأثیراتی ازاله ایلر و اونوتدیرر؛ او یله بر صورتده فراموش ایتدیررکه: نه سویله یین، نه ایشیدن ، نه بوسوزدن متضرر اولمی محتمل اولان کیمسه لک معلومات ومضراتی اولور .

مشنوی

﴿ از همه دلها که آن نکته شنید ﴾

﴿ آن سخن را کرد محو و نابدید ﴾

« تَرْجِمَانُ » کانه قلوب که اول نکته بی و کلامی ایشتدیلر ؛ ولی الله آرزو ایدنجه او، سوزی محو و نابدید ایدر . « شَرْح » انسانلر بر نکته بی و یا برسوزی ایشیدوب آندن متأثر اولدینی تقدیرده او تأثیراتک محو و ازاله سی ولی الله آرزو ایلسه ایشدکلری نکته و کلامی کاملاً فراموش ایدوب کندیلرنده هیچ بر تأثیر حس ایتمزلر . یاخود سویلنمش برسوزدن متأثر اولانلره ولی الله بر نکته بیان ایدرکه تأثیراتی محو اولمش اولور .

مشنوی

﴿ کرت برهان باید و حجت مها ﴾

﴿ باز خوان من ایت اونسهما ﴾

«تَرْجِمَهُ» اولیاء الله ایچون الله تعالی حضرت تلی بر قدرت و قوت احسان بیور مشدرکه آتلمش اوقی یولندن کری دوندرر. «شَرْحُ» اوقی بایدن وسوزاغزندن چیققدن صکره کری دونمسی ممکن اولمدینی بیان بیور ییلور. اوت! آتلمش اوقک وسویلنمش سوزک ارجاعی مرانسان ایچون ممکن دکدر؛ اما جناب قادر مطلق بر مقتضای مرحمت اولیاء الله بر قوت بخش و عنایت بیور مشدرکه اول زمره محترم ارزو ایدنجه تیر قضا وزخم بلاینی یولدن چورر لر، فنا بر کلامک تأثیرات مضره سنی قبل الظاهر محو وازاله ایدر لر؛ اولیاء الله انتساب ایتمک نصرت و سعادت بواقدره.

مشنوی

﴿ بسته در های موالید از سبب ﴾

﴿ چون پشیمان شد ولی زان دست رب ﴾

«تَرْجِمَهُ» ولی الله .والیدک قبولینی سبب ایله باغلامشدر: زیرا ولی کامل، بی حضور اولدینی وقت موالیدی ید قدرت ایله باغلا ر. [یعنی کندینه ویریلن قدرت تصرفیه ایله اشیایی تمایلاتندن چیقاروب تأثیراتی رفع وازاله ایدر. بونی لایقی ایله اکلایق ایچون دیه بیلیرزکه صو، حیسات بخش اولدینی کبی حوض، کول طرزنده بریکمش بولندینی محله ایچنه دوشنلری غرق ایتمک قابلیت حائر ایکن ولی الله، احسان اسمی اولان قوه قدسیه و تصرفیه ایله صوده کی قابلیت اغرائیه بی رفع ایدر. آتش، یاقق خاصه سنه مالک ایکن حسن نظر ولی ایله یاقازه.] «شَرْحُ» ولی الله اولار ذات مکارم صفات، رشیدن بیحضور، یاخود مرحمت ایستدکی برانسانک گرفتار اوله جنی مصیبتدن ملول اولور ایسه اذن حق ایله موالید و اناری منع ایلر. مثلاً: بر آدمی جرح و قتل ایچون دیگر بر آدم طرفندن کمال شدت وزور ایله آتلمسی مرام اولان بر اوق آتلمه دن اول، ولی الله مرام ایدر ایسه اوقک یانی، آتلمک الی قیریلیر. یاخود آتلمه دن صکره تصادف ایتماش اولور، کذلک بر حیلہ کار و مفسدک مکر و حیلہ سنی نتیجه سز و یا بر کیفیتک انتاج ایده جکی وخامتی تأثیر سز بر اغیر. نتایج الیمه ایرات ایده جک بر سوز سویلندکن صکره ینه بر مرد خدانک عنایتیه اوسوز یا اسلا استماع اولنماش، یاخود استماع اولنسه ده سوء تأثیراتی محو و یا اوسوزی سویلین وایشیدن ده کلیاً اونوتمش اولور.

مشنوی

﴿ همچین کسب و دم و دام و جماع ﴾

﴿ آن موالی دست حق، رامستطاع ﴾

«تَرْجِمَه» قازانق و نفس و دام و جماع بونک کیدر؛ او موالی و اثار بونلردن تولد و ظهور ایتدیکندن جمله سی حق تعالی حضرت تلیینه تابعدر. «شَرَح» سبق ایدن آتی بیت شریفده بیان بیورلدینی اوزره مثلا زید عمرو جانبنه بر اوق آثار، جرح ایدر؛ جرح اولان زید بعده وفات ایتسه و مجروح اندن صکره بوجرحدن برسنه قدر الم واضطراب چکوب بعده اوده وفات ایتسه کرچه جرح مجروحدن اول وفات ایتدی و الم و وفاتی جناب حق یاراتدی اما مثال کتیریلن عمروک قاتلی زیددر. ابتدا اوقی آنان و جرح ایدن زید اولمق حسیده ولو عمرودن اول وفات ایتسه ینه شرعاً و عقلاً زید جرح و قاتل صایبار. بونک کبی بر آدمک زرعدنن یعنی تارلایه آتدینی تخمدن یتیشن محصولات، بر ناطقک سوزندن ظهور ایدن نتایج، دام و حیله قوران آدمدن مغدور اولان مخلوقات و جماع ایدن انسانک جماعندن دنیا به کلن اولاد، جمله سی الله تعالی حضرت تلیینک مخلوقاتی ایسه زارع و ناطق و دام و قوریجی و جماع ایدیجی اولانلر اثارک ظهورینه سبب اولدقلری نتایج و موالیدن مسئولدلر. بناءً علیه سببیتلری موالیدو آثار- خیریه انتاج ایتش ایسه مسیبلری لطف و مکافات و شرف و فساد حاصل اولدیه عذاب و مجازات کوررلر؛ الحاصل انسان نه وقت برسوز سویلیه جک و یار ایش ایشلیه جک اولسه کرک فعل و کلامی، کرک اندن ظهور ایده جک اثارک جمله سی مخلوقات جناب کردکار اولدیفنی و فقط او اثارک نتایج قریبه و بعدده سندن کندیسنک مسؤل بولندیفنی یقیناً بیلملیدر.

مشنوی

﴿ اولیارا هست قدرت ازاله ﴾

﴿ تیر جسته باز اندازش براه ﴾

مشنوی

﴿ مدت سالی همی زاید درد ﴾

﴿ زردهارا آفریند حق نه مرد ﴾

« تَجَمُّرٌ » برسنه مدت بو اوق یاره سندن عمروك جسمنده درد لر طوغدی .

بودر دلری حق تعالی حضرت لری خلق ایتمدی ، زید خاق ایتمدی .

مشنوی

﴿ زیدرای آن دم ار مرداز وجل ﴾

﴿ درد های زاید انجا تا اجل ﴾

« تَجَمُّرٌ » اوقی آنان زید اگر اوقی آتدقن صکره قورقودن

ویا بشقه سبیدن وفات ایسه آیلان اوقك تأثیراتندن اجل کلنجه به قدر مجروح اولان عمروك وجودنده درد لر ، اضطرابلر طوغار .

مشنوی

﴿ زان موالید وجع چون مرداو ﴾

﴿ زید را زاول سبب قتال کو ﴾

« تَجَمُّرٌ » عمر و او ، اوقك وجع و تأثیرندن وفات ایدرسه سبب اولسنه

جنی زیده قاتلسک دی .

مشنوی

﴿ آن و جمها را بدو منسوب دار ﴾

﴿ کرچه هست آن جمله صنع کردکار ﴾

« تَجَمُّرٌ » عمروده کی اضطرابلری جارح اولان زیده منسوب طوت ! کرچه

جمله اوجاع و شدائد جناب کردکارک صنع و ایجادیدر .

و عالم غيبك تاثيريله بمضاً عالم شهودده اثرلری بديدار و آشكار اولور . ظهور ايدن اقوال و افعالك مواليد و نتايجنى منع ايمك انسانلرك يد اختيارنده دكلدر ؛ بنابرین اقوال و افعال نامرضيه دن غایت اجتناب و تبرى ايمك لازم و مقتضيدر ؛ بر فعل و كلامك ميدانه وضع دن صكره نديجك منى غایت عسير و مضر در .

مشنوی

﴿ بی شریکی جمله مخلوق خداست ﴾

﴿ آن موالید ارچه نسبتشان بماست ﴾

« تَرْجِمَانُهُ » آثارك جمله سى شريكمنز اوله رق جناب خدانك مخلوقيدر ؛ كرچه او مواليد و آثارك نسبتى بزده در . « شَرِيحُ » بويت شريف ايله آتیده كله جك بر قاج ابيات حكمت آتیده بوجهت توضيح و ايمابوريلور كه : كفه مواليد و آثار و علملرده هر نه وار ايسه مخلوق جناب كردكلدر . لكن بعض مواليد و آثارك ظهورينه بز سبب و آلت اولنجه انلردن ظهور ايدن نتايج بزه نسبت اولنور ، بناءً عليه مكافاة و يا مجازاة كوريرز . بوكا دائر قرآن عظيم الشانده بر جوق آيات بينات موجود اولديغى كې فخر عالم عايه الصلاة والسلام افندمن حضرتلری ده بيورديلر كه : (الناس مجزيون باعمالهم ان خيراً فخير وان شراً فشر) يعنى : « انسانلر عمل و فعللريله جزالتيرلر ، خير ايسه خير ايله نائل مكافاة و شمر ايسه شر و زحمتله كرفتار مجازاة اولورلر . »

مشنوی

﴿ زيد پرانيد تیری سوی عمر ﴾

﴿ عمرو رابكرفت تیرش همچونمر ﴾

« تَرْجِمَانُهُ » . مثلاً زيد براوق جانب عمروه او چوردينى زمان عمرو قپلان كې او ، اوق طوندی . [بونك و تولى ایده جك درت بيت شريفك شرحى التيجى بيت شريفك شرحنده كوريله جكلدر .]

مشنوی

﴿ وانکرده از ره آن تیر ای پسر ﴾

﴿ بند باید کرد سیلی را ز سر ﴾

« تَرْجِمَه » ای اوغل ! اوق یولندن کری دونمز . سیلی باشندن بندوسد

ایتمک اقتضا ایدر . « شَرْح » آتیلان اوق تکرار رجوع ایدمه چکی آشکار اولدینی کبی اغزندن چیقان کلامکده بردها رجوع ایتمی قابل اولمه چنی درکار وبدیداردر . بر سیل صوبی ایراث مضرت ایتمک اوزره مقتضی اولدینی قدر صو باشندن سد و بند ایتمک لازممدن اولدینی کبی کلام خامیده اغزده باغلامق الزمدر .

مشنوی

﴿ چون گذشت از سر جهانی را گرفت ﴾

﴿ کر جهان ویران کند نبود شکفت ﴾

« تَرْجِمَه » زبرا سیل باشندن آشار و جهانی طوتارسه دنیایی ویران

ایدر . تمجب اولنما لیدر . « شَرْح » مضرت بخش اولان برسیل خروشان باشندن بندوسد اولنماز ایسه برچوق محصولات و حیواناتی محو و پریشان ایلدیکی کبی کلام نافر جامده اغزده ایکن منع ایدلماز ایسه پک چوق تخریبات ایقاع ایدر .

مشنوی

﴿ فعل را در غیب اثرها زاد نیست ﴾

﴿ وان موالیدش بحکم خلق نیست ﴾

« تَرْجِمَه » فعل وقولک عالم غیبده اثرلری تولد ایتمک مقرردر ، وفملک

موالید و نتایجی مخلوقک حکمنده دکلدر . « شَرْح » کلمات وافمالک عالم غیبده

مشنوی

﴿ من پشیمان کستم این گفتن چه بود ﴾

﴿ لیک چون گفتم پشیمانی چه سود ﴾

« **تَبَجَّحَ بَرُّ** » بن پشیمان اولدم؛ نصل اولدی ده بونی سویلدم؛ مادام که سویلدم، اندن صکره پشیمان اولمقده نه فائده وار؟ « **شَرَّحْ** » بروح پرفتوح کرفتار اولدیغنی حالی او ذات مستعد حالت روحانیه به بیان او حاله کندی سبب اولدیغنی یکیدن تأمل و ندامتی تجدد ایدنبجه روحک ماجرا سندن بو قدرینی بیان ایله اکتفا و ایراد ایلدیکی کلامدن ظهور ایدن مضرات متعدده به ذهننی ارجاع ولسانی ارخا ایلدی .

مشنوی

﴿ نکتهٔ کان جست ناکه از زبان ﴾

﴿ همچوتیری دانکه جسب از کان ﴾

« **تَبَجَّحَ بَرُّ** » بر نکته ، بر سوز که ناکه اساندن صیچرار، آنی براوق کبی بیل که ییدن صیچرار! « **شَرَّحْ** » بو بوندن صکره کله جک بر قاج ایات- شریفه بر مقتضای داب جلیل حضرت مولانا بر صاحب عرفان طرفندن عمومه خطاباً یازلمشدر . انسانه مقتضی اولان کیفیت برسوزی سویلمزدن اول تأمل و تفکر ایتمکدر ، چونکه کلام تیروکان کبیدر . صیچرادقندن صکره یواندن ارجاعنی ایستمک بیهوده یره امید خامه دوشمکدر ؛ عاقل اولانلر کر چه قوه- ذکالری حسبیه سویلیه جک بر جوق شیر تصور ایده بیلیرلر ایسه ده متصورلرینی ایراددن احتراز ویالکنز لزوم حقیقی قدر کلامه آغاز ایدرلر .

« **تَرْجِمَهُ** » طوطی بازرگانه دیدی : ای افندی ! پشیمانق نندر ؟
 او ندر که بو غضب و غمگیزی مقتضیدر ؟ « **شَرَحْ** » حالت روحانیه ارواح
 مقدسه نك كندی حفته کی توجهرینی اکلافی غایت آرزو ایلدیکندن و او ذات-
 مستعدك بیان حال اتمک ایچون میل درونی درك و تفهم ایتدیکندن کوردیکی حالی
 برای بیان ملائمانه استنطاق و رجاسنی در میان ایلمش !

مشنوی

﴿ گفت کفتم آن شکایتهای تو ﴾

﴿ با گروه طوطیان همتای تو ﴾

« **تَرْجِمَهُ** » [بازرگان جواباً] دیدی : سکا همتا و مشابه اوله رق هندستانده
 تصادف ایلدیکم بر طاقم طوطیلره شکایاتی سویلدم . « **شَرَحْ** » کوردیکی احوالک
 تأثیرات عظیمه سی او ذات مستعدی احاطه ایدوب حالت روحانیه نك بویله
 بر سوال حزن اشتمالی اوزرینه مشهوداتی خفی طومغه غیره مقتدر اولوب دیمش که
 آوان مکاشفه مده عالم ملکوته وارد قده سکا مشابه بر طاقم ارواح مقدسه کوردم
 و سنک شکایات حزن آیتکی آنلره نقل و حکایه ایلدم .

مشنوی

﴿ آن یکی طوطی ز دردت بوی برد ﴾

﴿ زهره اش بدرید و لرزید و ببرد ﴾

« **تَرْجِمَهُ** » او ، بر طوطی سنک دردندن قوقو آلدی . و اودی بیرتلدی .
 تره دی . وفات ایتدی . « **شَرَحْ** » ذات مستعد حالت روحانیه لسان حال
 ایله حکایه اتمش که حین مکاشفه مده مصادف اولدیغم ارواح مقدسه یه سنک حال
 حسرت اشتمالکی بیان و افاده ایلدیکمه بر روح پرفوخ عالم ناسوتده چکدیکک
 مشاق و محنته کسب و قوف ایدنجه سکا اولان محبتی حسبیه اودی قوپدی ،
 تره یوب دوشدی و غریب بر حال کسب ایلدی .

« **تَرْجِمَهُ** » بازرکان دیدی : خیر ! سویلم ! بن سویلدیکم شیدن بیله
 پشیمان، کمال ندامتدن المی چیکنه یور و پارم قلمی ایبیریبورم. « **شَرِّحْ** » حالت-
 روحانیه بروجیه بالا-سؤال ایله خبر طلب ایتدکه او ذات مستعد جواباً دیرکه :
 عالم ارواحده کوروب ایشدیکم شیئه دائر سکا سوز سویلمک ایستتم ؛ زیرا
 ویردیکنک خبری ایصال ایدرک آنک اوزرینه غریب برحال کوردیکمدن تفهیمدن
 غایت پشیمان و کمال ندامتدن انکشت کزانم !

مشنوی

﴿ من چرا پیغام خامی از کزاف ﴾

﴿ بردم از بی دانشی واز نشاف ﴾

« **شَرِّحْ** » بن ناستسنز بر خبری نیچون بیوده کوتوردم ؛ ودانشسز لکدن
 بر حماقت ایتدم . « **شَرِّحْ** » او ذات مستعد حین مکاشفه سنده کرچه میانه-
 ارواح مقدسه سده کورمش اولدیفنی حالی سویلمک ایستمن و ندامتدن بحث
 ایدرایسده کوردیکی احوالک تأثیراتی قلب و عقلمده عظیم اولدیفندن صورتنا
 اختیار سکوت وانکار ایدر ، اما طوطی محبوسه سویلدیکی بر قاج سوزدن مائل-
 اقرار اولدیفنی ایما و آشکار ایلر . انسانک ایجابات خلقیه سندن درکه غایت
 مؤثر حس ایلدیکی احوالی بشقه لرینه نقل و حکایه وانلرده حاصل اوله حق
 تأثیراتی کورمه که ارزو کس و آماده اولور ، قابنده طوته به حق بر سری کیمسه به
 سویلمه میه جگنی سویلمه سیه نهایت سویلمه جکی بدیهی اولور .

مشنوی

﴿ گفت ای خواجه پشیمانی از چیدست ﴾

﴿ چیدست از کین خشم و غم رامقتضیدست ﴾

مشنوی

﴿ هرغلامی رایا ورد ارمغان ﴾

﴿ هر کینزک را ببخشید اونشان ﴾

« ترجمه » ، بازرکان هر برغلامه هدیه کنیردی ؛ هر جاریه به نشان احسان ایلدی .

« شرح » او ذات مستعد عالم مکاشفه دن رجوع ایتدکده هر جا-سنه مسرت بخشا بر خبر ولطف القا ایلدی ، هر آرزوی مشروعه حقیقت نما برر نشاند . فیض ینشدیردی .

مشنوی

﴿ کفت طوطی ارمغان بنده کو ﴾

﴿ ایچه دیدی وانچه کفتی باز کو ﴾

« ترجمه » طوطیء محبوس بازرکانه دیدی : بو بنده نک (یعنی بنم) ارمغانی

زده در ؛ اول شیء که کوردک وایشتدک ، تکرار سوبله ! « شرح » او ذات مستعد عالم مکاشفه دن معنا عودت ایله حواسه برچوق حقایق ودقائق بحث وایما ایلدکدن صکره خلقة صابر وعالی اولان حلت روحانیه بو ذات مستعد لسان حال ایله دیرکه : یا بکا پیشکش . منوی اوله رق نه کنیردک ، حال پرملالی بیان ایلدیکک صره لرده ارواح مقدسه دن نه ار ایشتدک ؟ نه کوردک ؟ افاده ونظر مرحمتکی بن بیچاره به عطف واماله ایت !

مشنوی

﴿ کفت نی من خود پشیمانم ازان ﴾

﴿ دست خود خیان وانکشتان کزان ﴾

ایسه تصورات مفیده ظهور ایدر . مصراع نانیده لقمه حلال بردریای کواهر
 بخشنده به تشبیه بیورلمشدر . اندن حاصل اولان اینجیلر ، رقت قلب استقامت -
 وجداندر .

مشنوی

❦ زاید از لقمه حلال اندر دهان ❦

❦ میل خدمت عزم رقتن آنجهان ❦

« تَرْجِمَانُ » ، آغزه کیرن لقمه حلالدن الله تعالی حضرت تلرینک خدمتنه میل
 ایتمک و او ، جهان معنوی به کیتیمک ارزوسنی طوغار .

❦ باز کفتن بازرکان باطوطی آنچه درهندوستان دیده ❦

هندستان طوطیلرندن کوردیکی حالی یازرکان محبوس قفس
 اولان طوطی به بیان ایامسنه دأتردر:

مشنوی

❦ کرد بازرکان تجارترا تمام ❦

❦ بازآمد سوی منزل شادکام ❦

« تَرْجِمَانُ » ، او ، بازرکان تجارتی تمام ایلدی ، دوستلرک آرزو واملی کچی
 خوش حال اولهرق خانه سنه عودت ایلدی . « شَرَحْ » او ذات مستعد
 مراقبه و مکاشفهی اکیال ایتمکدزصرکه خانه سی منابه سنده اولان دنیا و بدنه
 عقل وقایب رجوع ایله حین مکاشفاده نائل اولدینی احوالدن اهل حال اولان
 یاران واحباسنی نمون ایلدی دیمکدر .

مشنوی

﴿ چون زلقمه تو حمد بینی و دام ﴾

﴿ جهل و غفلت زایدان را دان حرام ﴾

« تَرْجِمَانُ » لقمه ده ، طعمه مدینه سن قیصقا نجلق ، حیلہ کبی طوزاق کورر ایسک [آنلری لقمه حرامدن بیسل !] زیرا لقمه حرامدن جهل و غفلت طوغار .
« شَرْحُ » وسائط غیر مشروعه ایله تدارک ایدیان غذا ، جهل و غفلتی وجوده کثیرر بروسیله اذادر .

مشنوی

﴿ هیچ کندم کاری وجو بر دهد ﴾

﴿ دیدۀ اسی که کره خردهد ﴾

« تَرْجِمَانُ » بغدای اکدیك تار لاهیج آرپه ویررمی ؟ هیچ کوردکی ؟
آت ، اشک یاورسی ویرسون ؟ « شَرْحُ » شریعت و حقیقت ایله تنور ایتمش برقاب با که حلال و مشروع غذا داخل اولنجه تغییر ماهیت و تبدیل طبیعت ایتمز و دائماً چیچک کبی تغدی ایتمیکی نور ایله بسنیر .

مشنوی

﴿ لقمه تخمست و برش اندیشها ﴾

﴿ لقمه بحر و کو هرش اندیشها ﴾

« تَرْجِمَانُ » لقمه تخمدر ، و آنک میوه سی فکر لر در ؛ لقمه دکزدر . و آنک کوهر لری افکار در . « شَرْحُ » مزرعه بدن و عقله هر نصل تخم زرع اولنور ایسه اونوع محصولات ظاهر اولور . یعنی طعام حرام ایسه افکار مضره و حلال

« **تَبَجَّجَهُ** » برلقمه نور وکالی زیاده ایدر. او حلال کسبیدن کتیرلمشدر .
 « **شَرَّحْ** » مشروع و حلال قازانیلان مکک ، یک نور وکالی زیاده نشدیرر . حلال
 ایچنده خون یتیمان و آه مظلومان بولنماز . او طمام حلال ایچنده قهر ربانی یوقدرکه
 نور بصیرتی از له ایله اکل ایده نک کوزینه قارشی جهانی قارانلق ایتسون !
 بناء علیه عاقل اولان انسان جهد فراوان ایدرکه طعامی وکافه اموال و منالی حلال
 وکندی شایان مرحمت ذوالجلال اولسون !

مشنوی

﴿ **روغنی کاید چراغ ما کشد** ﴾

﴿ **آب خوانش چون چراغی را کشد** ﴾

« **تَبَجَّجَهُ** » برباغ که قدیلمزی سوندیرر . آیدیناق ویرمهین او ، یاغه
 صو ، دیلمیدر . « **شَرَّحْ** » صفوت قاب ایله لقمه حلال قازانمیوب منهیات
 و محرمات ایله املائی بطون ایدن غافلرک نورایقان و وجدانی سوز ، قندیل بدن
 ضیای فیض حقیقیدن نصیه دار اولمیهرق قارارر .

مشنوی

﴿ **علم و حکمت زاید از لقمه حلال** ﴾

﴿ **عشق و رقت آمد از لقمه حلال** ﴾

« **تَبَجَّجَهُ** » علم و حکمت لقمه حلالدن طوغاز . عشق و رقت حلال
 لقمه دن کلیر . [معنای آجیق بر جمله حکمتدر .]

« تَرْجَمَهُ » اکرسن بو کوکل طغار جفنی ا کمکن بوش بولندیرر ایسک
اجلاله منسوب اولان کومر لر دن طولدیر مش اولورسک ! « شَرَح » ای طالب -
حقیقت ! اکرسن کوکافی کثرت طعامدن وقاب وعقلکی . مشتهیات نفسانیه دن
خالی ایدر ایسک کواهر حکمت ایله درونی طولدیر مش اولورسک ! کثرت -
طعام ، آلت ترقی اولان بدن وعقلی ثقیل ومشتهیات نفسانیه ، انسانی معنأ
ومادۀ ذایل ایدر .

مشنوی

﴿ طفل جان از شیر شیطان باز کن ﴾

﴿ بمد از انش با ملک انباز کن ﴾

« تَرْجَمَهُ » طفل روحی شیطان سودندن کری چک ! آندن صکره روحی
ملک ایله از قداش ایت !

مشنوی

﴿ تا تو تاریک و ملول و تیره ﴾

﴿ دانکه با دیو لعین همشیره ﴾

« تَرْجَمَهُ » سن قاراناق ، صیقندی ، بولانیفلق ایچنده بولندقجه بیل که شیطان -
لعین ایله همشیره سک !

مشنوی

﴿ لقمه کان نور افزود و کمال ﴾

﴿ آن بود آورده از کسب حلال ﴾

بالکثر صورۃ دکل ، سیرۃ جدک اولان آدم علیه السلام کبی علوجنابک واریسه
 طلب و همتمده مقدم وحسب البشریه برخطا ایشلر ایسه ک اشک ریز و نادم و او
 صفی اللهک صف علویتنه داخل اول !

مشنوی

﴿ زا آتش دل و آب دیده نقل ساز ﴾

﴿ بوستان از ابر و خورشیدست باز ﴾

« تَرْجِمَانُ » کوکل آتشدن و کوز یاشندن مزه یاپ ! بوستان ، بلوط کونشدن
 آجیقدر . « شَرَح » ای محبت زده ! آتش عشقندن یانوب قاور و لمقده اولان
 قابنده کی حسیانک تضییق ایله کوز لرندن داملایان یاشلردن عشرت مزه سی کی
 غدای سلامت بخشا ترتیبایت ! زیر اباغ و بوستان تروتازه اولق ایچون آتش
 و صو ایستدیکی کی عاشق حقیقی ده عشق آتشی و کوز یاشی کی معنوی حالانه
 محتاج و تابع اولمیدر .

مشنوی

﴿ توجه دانی ذوق آب دیدکان ﴾

﴿ عاشق نانی تو چون نادیدکان ﴾

« تَرْجِمَانُ » سن کوز یاشنک ذوقنی بیلیرسک ؟ سن حقیقی کورمامش
 اولانلر کی اکیکه ، یمکه عاشق سک ! [محبت حقیقه دن بی خبر اولانلره بردرس
 تندیهدر .]

مشنوی

﴿ کر تو این انبان نان خالی کنی ﴾

﴿ پر ز کوه های اجلالی کنی ﴾

مشنوی

﴿ زانکه آدم زان عتاب از اشک رست ﴾

﴿ اشک تر باشد دم توبه پرست ﴾

« تَرْجِمَانُ » آدم علیه السلام کندینه واقع اولان عتاب اوزرینه کوز یاشیله

قور تولدی ، توبه پرست اولان کیمسه نك دم ونفسی کوز یاشی اولدی .

مشنوی

﴿ آدم از فردوس واز بالای هفت ﴾

﴿ پای ماچان از برای عذر رفت ﴾

« تَرْجِمَانُ » آدم علیه السلام جنت اعلادن ، سمان عذر دن طولایی پای -

ماچانه کیتدی ، بابوش قونان محل کبی آشانعی اولان دنیا به کلدی . بر مقتضای -

حکمت ، حضرت آدم جنت اعلا و آسمان بلادن چی قمدی که الله تعالی حضرت تارندن

عذرو مغفرت طلب ایده بیلیمک کبی بر شرفه مقابل قضای ربانی ، حضرت آدمی

دنیا ی بی وفا به کوندردی ، عاقل اولان انسان ایتدی کی خطادن پشیمان وعرض -

عذرا به طالب مرحمت یزدان اولمیدر .

مشنوی

﴿ کر ز پشت آدمی وز صلب او ﴾

﴿ در طاب می باش هم در طاب او ﴾

« تَرْجِمَانُ » اکر حضرت آدمک صلب و ذریتمدن ایسک طلب واقدا مده

انک بلو کندن اول ! [ایکنجی طاب : بلوک دیمکدر .] « شَرَحُ » ای انسان !

« تَرْجِمَانُ » جناب حق امثالی اولقمزین خالق کلدرد . استادہ تابع دکلدرد ؛
جمله نك استاد کاهیدر . استادہ حاجتی یوقدر .

مشنوی

﴿ باقیان هم درحرف هم درمقال ﴾

﴿ تابع استاد ومحتاج مثال ﴾

« تَرْجِمَانُ » باقیلری ، یعنی مخلوقات ال ایشلرنده ، صنعتلرده ، سوزده
استاده تابع ومثاله محتاجدر .

مشنوی

﴿ زین سخن کرنستی بیکانه ﴾

﴿ دلق واشکی کیر در ویرانه ﴾

« تَرْجِمَانُ » بوسوزك حقیقتندن اگر بیانجی دکل ایسك بر ویرانده خرقة
طوت وکوز یاشی دوک ! « شَرَحُ » ای مبتدی ! اگر بوسوزلردن مقصدنه
اولدیغنی اکلاذك ایسه شمدییه قدر اوامر ربانیه یی وکلام مرشدی بحق استماع
واجرا ایتماش اولدیغنه پشیمان ونالان اول ! کبر ودعوایی ترک ابله درویش
وفقیقلره مخصوص اولان لباس تواضع ایچنه معناً ماده کیر ! قوه معنویه کسب
ایدنجهیه قدر عقل واعتمادیکي اخلال ایده بیله جک مخلوقاتدن ووادئ ناهمواره
سوق القا ایله جک حالاتدن اجتناب ایت ! صورت پرستان طرفندن سنك حال-
تجرددک باعث پریشانی ظن اولنور ایسهده او ویرانخانه تجررده ، سن کنج مخفی
کبی کسب قیمت معنویه ایدرسک ! وعشق آلهیدن حزین وصورتا ویران کورینن
بر عائق حقیقینک قلبنی مسکن معنوی ، مامن روحانی اتخاذا ایت !

« **تَرْجِمَهُ** » خانه‌ره قبولردن کیریکز و رزق‌لر کزی اسبابدن طلب ایدیکز !
 « **شَرَح** » یعنی هر شئیک بر ترتیب و مدخلی واردر . محل راحت و سلامت اولان
 خانه‌ره داملردن و پنجره‌لردن دکل ، قبولردن کیریایر . طالب و سسالك اولانلر
 ابتدادن تکلمدن دکل ، طریق سمعدن یعنی سکوت ایتمکله جهان حکمت و معرفته
 داخل و مقصد اقصایه واصل اوله بیایر لر . بیت شریفده ایما بیوریلان آیت سوره -
 بقره نك یوز طقسان بشنجی شو آیت کریمه سیدر : (و لیس البریان تاتوا الیوت
 من ظهورها ولیکن البر من اتی واتوا الیوت من ابوابها و اتقوا الله لعکم تفاحون)
 معنای شریفی : ثواب امیدیه ارقه‌لرندن و پنجره‌لرندن خانه‌ره کیرمکی وقتیه
 عادت ایدمش اولانلره تنبهاً ثواب دکادر ، خانه‌ره ارددن کله سکیز ، ولیکن ثواب
 اول کیمسه یه که اللهک حرام ایلدیکی شیلردن چکینیر . و سز خانه‌ره قبولردن
 کلیکیز والله تعالی نك حرام ایلدیکی شیلردن صاقینکیز که فلاح و سلامت بوله سکیز . »

مشنوی

﴿ نطق کان موقوف راه سمع نیست ﴾

﴿ جز که نطق خالق بی طمع نیست ﴾

« **تَرْجِمَهُ** » اول نطق ایشتمک یوله موقوف دکادر ، طمعسز و غنی اولان
 الله تعالی حضرتلرینک نطقندن بشقه دکادر « **شَرَح** » حقیقده غنی اولان یالکیز
 حق تعالی حضرتلریدر ، که هیج کیمسه دن ، هیج بر طرفدن برشی ایستمامش
 اولدینی حالده کال علم و قدرت ربانیه سی حسیده هر شئی خالق مایمش جناب حقندن
 ماعدا کافه مخلوقات و علی الخصوص انسان تربیه و استاده ، و سوزوز سویلمک
 ایچون استماعه محتاجدر .

مشنوی

﴿ مبدعست و تابع استادنی ﴾

﴿ مسند جمله ورا اسنادنی ﴾

« تَرْجِمَهُ » اگر قولانگی اولماز ایسه « تی تی » ایله ، یعنی آغزندن معناسز
 صدار چیقاریر . کندیسنی جهانک دیلسزنی ایدر . « شَرْحٌ » عارف ومرشدک
 کلام حکمت انساملرینه سالک نصب سمع ایله نصاب فیضه مالک اولماز و بن بیلیرم
 ادعاسیله سویلمکه منمک اولور ایسه سویایه جکی شیلر چوجقلرک « تی تی » کبی
 معناسز صدارلندن عبارت قالیر . کندینی دیلسز یاپار .

مشنوی

﴿ کر اصلی کش نبود آغاز کوش ﴾

﴿ لال باشدکی کند در نطن چوش ﴾

« تَرْجِمَهُ » انادن طوغمه صاغر دیلسز اولدی . دیلی قیلدایوب نه وقت سویلیه
 بیایر؟ « شَرْحٌ » اصلاً صاغر اولان دیلسز اوله جنی کبی نافصده عارف ومرشدک
 کلامنی استماعه صبر واستعداد کوسترمدیکی حالده نه قدر زمان کچسه انادن صاغر
 طوغمنش اولانلر کبی هیچ بروقت حکیمانہ ، عارفانه سویلمکه مقتدر اوله ماز .

مشنوی

﴿ زانکه اول سمع باید نطق را ﴾

﴿ سوی منطق از ره سمع اندرآ ﴾

« تَرْجِمَهُ » — سویلمک ایجول اول امرده قولاق، ایشتمک لازمدر ، سن
 منطق طرفه ، سوز جانبنه ایشتمک یولندن کل ! « شَرْحٌ » ناطق حکمت اولمق
 ایستر ایسک ابتدا حکیم عارفندن حکمت ایشیت ! صکره سویلمکه باشلا !

مشنوی

﴿ ادخلوا الایات من ابو ایها ﴾

﴿ واطلبوا الارزاق من اسبابها ﴾

ایشتمک و سوبله امکدر ؛ الله تعالی حضرتلری سورہ اعرافک ایکی یوز برنجی آیت کریمه سنده : (واذا قرئ القرآن فاستمعوا له وانصتوا لعلکم ترحمون) بیور مشدر . معنای شریفی : او وقت که قرآن عظیم الشان او قونور . اکا قولاق طوتوب دکله بیکیز ، وساکت اولکدز که حق تعالینک رحمتته مظاهر اوله سکز .

شنوی

﴿ کودک اول چون بر اید شیر نوش ﴾

﴿ مدتی خامش بود او جمله کوش ﴾

« تَرْجِمَه » جو جق بتدا طوغنجه سود ایجر . برمدت سوبله مز . جمله قولاق مرتبه سنده اولور . « شَرْح » یکی طوغان جو جق سود ایستدیکی کبی سالک ده پدر معنویسی اولان مرشددن قوت معنویه وهمت روحانیه ایسته مسی وسکوت ایدوب دائما استماع و جلب حکمت و معرفت ایله ارنقا ایتمسی مقتضیدر .

شنوی

﴿ مدتی می بایدش لب دوختن ﴾

﴿ از سخن گویان سخن آموختن ﴾

« تَرْجِمَه » دوداقلری دیکلمش اوله رق برمدت لازمدر که سوز سوبله یئلردن اوسوزی او کر نه بیاسون . « شَرْح » معنویاتده جو جق اولان سالکه لازمدر که دوداخی دیکمشجه سنه اختیار سکوت و استماع کلام حکمت ایله کنیدی مستمد عمل و تکلم ایسون !

شنوی

﴿ ورنباشد کوش تی تی می کند ﴾

﴿ خویشتن را کینک کیتی می کند ﴾

مشنوی

﴿ ساحران چون حق او بشناختند ﴾

﴿ دست و پا در جرم آن در باختند ﴾

« تَرْجِمَانُ » ، ساحر لر ، موسی علیه السلام حقی اکلادقلری وقت او ابی ایتدکلی خصومتک جرمنده ال وایاقلربی اوینایدیلر .

مشنوی

﴿ لقمه و نکته است کامل را حلال ﴾

﴿ تونه کامل نخوری باش لال ﴾

« تَرْجِمَانُ » لقمه مک و نکته سویلک کامله حلالدر ؛ سن کامل دکلسک ! ۱۰۵ !
 صوص ! « شَرَح » کامل یه جکی اطعمه کنیدیسنه ضرر ویرمیه جکی ، نفسک شرندن حرام و فالغه گرفتار اولیه جفی ، سویلیه جکی سوزدن ، نکته دن حاصل اوله جق فواید و محسناتی آکلار . اما ناقص چوقجه ییوب ایجر . حدواندازه بیلمز . هم وجودینه ثقاتی دعوت ، هم نفسی ضبط ایده میوب فناقلره جرأت ایدر ؛ نکته فروشاق یابیم دیرکن برچوق مناسبه شیلر سویلیه رک کنیدی تریزیل و بر باد ایدر .

مشنوی

﴿ چون تو کوشی اوزبان نی جنس تو ﴾

﴿ کوشهارا حق بفرمود انصتوا ﴾

« تَرْجِمَانُ » سن دها قولاقسک ! او کامل ، لسان مرتبه سنده در ، سنک جنسک دکادر ؛ حق تعالی حضرتلری قولاق مرتبه سنده اولانیره (انصتوا) یعنی « سکوت ایدیکنز ! » بیوردی . « شَرَح » قولاق مرتبه سنده اولانک یا لکنز استماءه بورجی و استفادیه حق و اردر ؛ جهان معنویده چوقق کبیدر . وظیفه سی

« تَجْوِيزٌ » [موسی علیه السلام ساحر له جواباً] دیدی : ای ساحر !
 اول سز حیلہ لریکزی اور تہ بہ براغیکز ! « شَرْحٌ » حضرت موسیٰ حقنہ
 حرمت کو سترن ساحر له سز آتیکز ! بیورہ سیلہ مقابلهٴ انسانیت و ظرافت
 کو سترمشدر اجرا ایدہ جکاری شی صرف حیلہ دن وفائده سز شیلردن عبارت
 اولدیغنی ساحر له بیلدیروب عناددن واز کچملریچون کندیلرینی ضمناً ارشاد
 اتمشدر . اراز هنزده وایراد نطقده والحاصل هر کارده لک صوک واقع اولان مقابله نك
 تاثیراتی دها بیوک اوله جنی انسانلره درس اوله رق بیلدرمشدر . زیرا صوک
 معامله نك تاثیراتی ذهنه اک یقیندر .

مشهوری

﴿ این قدر تعظیم دین شانرا خرید ﴾

﴿ کز مری آن دست و پاهاشان برید ﴾

« تَجْوِيزٌ » حضرت موسیٰ ساحر لک بو قدر تعظیم ایتمی ساحر له دین
 صاتون آدی ، عناددن ال وایاقلری کسلدی . « شَرْحٌ » سورةٴ اعرافک یوز بکرمی
 برنجی آیت کریمه سنده بیورمشدر که : (قال فرعون ائمتهم به قبل ان اذن لکم)
 معنای شریفی : « فرعون ساحر له دیدی : موسیٰ ایساندیکز و تصدیق ایتدیکز ،
 بن سزه اذن ویر ، ددن اول » (ان هذالکر مکر توفی المدینه) « تحقیقا که بو ایمان
 و تصدیقیکز بر حیلہ و تدبیردر ، دها اول شهرده قرار ویردیکز » (لتخرجوا
 منها اهانها) « بو مکر ایله اهالی نی شهردن چیقارده سکز » (فسوف تعلمون)
 « سزه ایدہ جکم عذابی قریباً اکلا رسکز » (لاقطعن ایدیکم وارجلکم من
 خلاف) « البته اللریکزی وایاقلریکزی کسرم ؛ بری برینک خلافتنه مثلاً صول
 ایاغی و صاغ الی و قس علی هذہ » (ثم لاصابکم اجمعین) « صکره جمله کزی
 اصارم » (قالوا انا الی ربنا منقالبون) « ساحر لک ایتان ایله فرعونه دیدیلر که
 تحقیقاً بزر بمرکز جانبنه رجوع ایدیجیلرز . « متوی سریفک بویقی ، بو آیات-
 کریمه به اشارت بیوریور .

نحن الملقین) . معنای شریفی : « ساحر لر دیدیلر : یاموسی ! یاسن عصا کی آت ، یاز کنندی دکنکلریمزی و ایپلر منزی آتلم » (قال القوا) « حضرت موسی جواباً ساحر لر ده دیدی : سز آتیکز : » (فلما القوا سحر و اعین الناس و استرهبوهم و جاؤا بسحر عظیم) « اوقت که ساحر لر آتدیلر ؛ حاضر بولن ان آدم لک کوزلرینی سحر ایله باغلا دیلر ، و خلقی قورق و تمق ایستدیلر و بیوک برسحر ایله میدا نه کل دیلر » (و او حینا الی موسی ان الق عصاک فاذا هی تلقف ما یا فکون) « و موسی جانبه وحی کوندر دک که کنندی عصا کی آت (موسی عصا حی در حال آتوب اذرها اولدی) و یوندی اول شیلری که ساحر لر یالان و تزویر ایستدیلر ایدی » (فوقع الحق و بطل ما كانوا یعملون) « حق ثابت ، ساحر لر ک ایستدکلری شی باطل اولدی » (فغلبوا هنالك و اتقوا صاعرین) « اول محله فرعون و تابعلری مغلوب و مذلول اوله رق دوندیلر » (و اتق السحرة ساجدین . قالوا آمنا رب العالمین . رب موسی و هرون) « و ساحر لر سجده ایدر ک ره تپاندیلر ، دیدیلر : مل لک ریسنه ایمان کتیر دک موسی و هرون ک رییدر : یعنی موسی ایله هرون ک ایمان ایستدکلری یولده خالق ه ایناندق » ساحر لر دکنکلرینی ، ایپلرینی یه آتوب ییلان اولنجه موسی علیه السلام خفیف بر خوف حس ایندی ؛ بو خوف اوزرینه شیخ اکبر حضرت محی الدین عربی قدس سره السامی فتوحات مکیه ده بیور یور لکه : الله تعالی حضرت لری دها اول حضرت موسیاه فرمان بیوردی : ﴿ لا تخف ﴾ قورقه ! حضرت موسی ساحر لر ک ییلان لری کورونجه حقیقته قورقندی ؛ فقط قورقش کبی اولدی ، قورقش کبی اولسنده بیوک بر حکمت و ارایدی ساحر ان کلادیلر که ا کر عصانک اذرها اولسی حضرت موسانک برسحری اثری اولیدی حضرت موسی دها اول کنندی سحرینک قوتنی بیلوب قورقماسی اقتضا ایدر ایدی ، لکن قورقنجه کلادیلر که عصانک اذرها اولسی موسان اولیوب حق تعالی حضرت لرندن ویرلش بر قوت و برمه جزه ایدی . بو حکمت ساحر لری طریق هدایته داخل ایستدیکبی ایچون بیوک بر مرحمت اولدی . نه دقیق نکته در !

مشنوی

﴿ گفت نی اول شما ای ساحران ﴾

﴿ افکنید آن مکرهارا در میان ﴾

مشنوی

﴿ ساحران در عهد فرعون لعین ﴾

﴿ چون مصری کردند باموسی زکین ﴾

« تَرْجِمَہٗ » ساحر لر فرعون لعینک زمانندہ ، موسی علیہ السلامہ ، کین ایلہ عناد ایتدیلر . « شَرْح » حضرت موسی بر مقتضای فرمان خدا ، قوم بنی اسرائیلی ید ظلم انکیز فرعوندن تخلیص ایتمک اوزره اووقت فرعونلرک مقری اولان مصرہ کیدوب معجزات عظیمہ نبویہ سی مشہود و مشہور اولنجه معجزات باہراتنی فرعون لعین کمال کین و عناد ایلہ سحرہ اسناد ایتمش و حضرت موسانک نبوتنی جرح و تکذیب ایتمک ایستمشدر ؛ کندنی ملکنندہ بولنان ساحران ، موسی علیہ السلامدن دہا مقتدر اولدقلرینی اثبات ایلمک امیدیلہ انلری مصرہ جلب ایتمش ، بر یوم مخصوصدہ علی ملاء الناس موسی علیہ السلام ایلہ قازیشیلاشدر مشدر .

مشنوی

﴿ لیک موسی را مقدم داشتند ﴾

﴿ ساحران اورا مکرم داشتند ﴾

« تَرْجِمَہٗ » لکن ساحر لر موسی علیہ السلامی مقدم و مکرم طوتدیلر .

مشنوی

﴿ زانکہ گفتندش کہ فرمان آن آست ﴾

﴿ کرتومی خواهی عصا بفکن نخست ﴾

« تَرْجِمَہٗ » ساحر لر دیدیلرکہ : فرمان سنکدر ؛ اگر ایسترایسک عصاکی ایتداسن آن ! « شَرْح » بو حکایہ سورہ اعرافک یوز اون اوچنجی آیت کریمہ سندہ بو وجہ ایلہ بیان و فرمان بیورلمشدر : ﴿ قالوا یا موسی اما ان تلقی و اما نکتون

مشنوی

﴿ هر چه کیرد عاتی علت شود ﴾

﴿ کفر کیرد کاملی ملت شود ﴾

« تَرْجِمَهُ » خسته اولان نه بی طوناز ایسه علت اولور ؛ بر کامل کفر طوآسه دین و ایمان اولور . « شَرِّحْ » بعض مریض جسمانینک خسته لکی لمس ایله فصل ساری اولور ایسه مریض معنوی اولان اخلاق ذمیمه صاحبنک پنجه الفتنه دوشنلر معنا خسته اولور ؛ کامل ایسه کفر کبی اک و خیم برمرض معنوی یه مبتلا اولانلری باذر الله تعالی اصلاح ، نور ایمان ایله قلب و عقلرینی افلاح ایدر .

مشنوی

﴿ ای مری کرده پیاده باسوار ﴾

﴿ سر نخواهی برد اکنوز پای دار ﴾

« تَرْجِمَهُ » ای سوار ایله عناد ایلمش پیاده ؛ باش آلهمازسک ! شمعی آیاغنی صیقی طوت ؛ « شَرِّحْ » ای وسائط معنویه دن محروم و مساقاة عظيمة روحانیه قطع ایتمک ایچون پیاده کبی عاجز وزبون اولان مبتدی مدعی ! سن سمند صر صردار معنی یه سوار و علوی رفتار ایله عناد وجدال ایتمکندن بی هنر قالدک ! شمعی بوورطه مهاکدن خلاص اولمق ایسترایسک کبر و عناددن فراغت و بر مرد کامله مراجعت ایت ! که تخلیص جان ایتمش و مقبول جهان اولمش اوله سک !

﴿ تعظیم کردن ساحران موسی علیه السلام را که ﴾

﴿ چه فرمائی اول تواندازی عصا یاما ﴾

سحر یا چیلرک موسی علیه السلامه تعظیم ایلدکرینه دأردر : [ساحر لر دیدیلرکه : یا موسی ! ایتداسنمی عصائی آتارسک ؟ یا خود بزئی آتهلم ؟ نه بیورورسکز ؟]

آله « یعنی : عین عبدك فنا فی الله درجه سنده بولندیغنی اثبات ایچون لازمدرکه : اوعبدك سمعی وبصری ولسانی والی وكافه قواسی واعضاسی اوله ؛ بوده الله تعالی حضرت تلیرتك هویت ووارثنه لایق اولان معنا اوزرینه در . بوتقدیرده فنا فی الله صحیح اولور . بیان اولمان نتیجه نوافل ایله حاصل اولان قریتنددر ؛ اما فراتس قریتی ، نتیجه سی بودرکه : الله تعالی حضرت تلیری سنسکه ایشیدر . یعنی کندیك وبشقه لیری ایچون سنك دعا کی قبول ایدر ، سن حق تعالی حضرت تلیرتك واسطه سی و آت اجرا آتی اولمش اولورسك !

مشنوی

﴿ دست ناقص دست شیطانست و دیو ﴾

﴿ زانکه اندر دام تکلیفت وریو ﴾

« تَرْجِمَه » ناقص اولان ال ، شیطان و دیوک ایدر ؛ زیرا اوشیطانك تکلیف و حیله سی طوزاغنده در . « شَرَح » ناقص و حیله کار ، شیطان لعینك طوزاغنه طوتولمشدر ؛ شیطانه کودنیر و تربیه سی شیطاندن آیر . ناقصك الذنن نه چیقار ایسه شیطانك الذنن چیقمش کی داعی غفلت و موجب ذلندر .

مشنوی

﴿ جهل آید پیش او دانش شود ﴾

﴿ جهل شود عالمی که در ناقص رود ﴾

« تَرْجِمَه » کاملک نزدینه جهل کلیر ، علم اولور . بر علم که ناقصه کندی . جهل اولدی . « شَرَح » جاهل بر انسان بر کاملک تربیه سنه التجا و او امرینی اجرا ایدر سه کامل و عالم اولور ؛ بالعکس بر ناقصك نزدینه معلوماتی بر انسان کیده آنک سوء معاملاتیله کسب جهالت ایدر ؛ غایت مقید بر کتابی ناقص اولان مطالعه ایسه مقصد و معناسنی تغییر ایله اغراض شیطانیه - منه آت اتخاذا ایتک ایستر !

مشنوی

﴿ کاملی کر خاک کیرد زرشود ﴾

﴿ ناقص ارزر بردخا کسترشود ﴾

« تَرْجِمَهُ » بر کامل اگر طوپراغی طوتسه الزون اولور ؛ ناقص ایسه التون کتیره کول اولور. « شَرِّحْ » تریه سی ناقص اولان کیمسه بر مرشد کاملک الیه دوشسه . مکمل انسان عارف اولور . بالعکس خلقة مستعد اولان برانسان ، مرشد طرزنده بولان بر ناقص و حیلله کارک پنجه سنه دوچار اولسه یوانی شاشیرر و گرفتار اخلاق ذمیمه اولور .

مشنوی

﴿ چون قبول حق بود آن مرد راست ﴾

﴿ دست او در کارها دست خداست ﴾

« تَرْجِمَهُ » طوغری انسان مقبول خدا اولورسه انک ایشلرده الی خدای لم یزل حضرتلرینک الیدر! « شَرِّحْ » سرور کائنات ، محمد مصطفی علیه افضل التحایا اقدمن حضرتلری یدمبار کیله کفارده قارشی آتدینی طاش و طوپراق ایچون الله تعالی حضرتلری قرآن عظیم الشانده بیوردی که : (ومارمیت اذرمیت ولكن الله رمی) معنای شریفی : « یا محمد ! آتدیغک وقتده سن آتمدک ولكن الله تعالی حضرتلری آتدی » یدمستقیمدن نه چیقار ایسه الله تعالی به . منسوب اولدینی و اویدوقوتی الله تعالی حضرتلری واسطه اجرا آت اتخاذا بیوردینی بدیهیدر . شیخ الاکبر حضرت . محی الدین عربی بیوررلر : « ولا بدمن اثبات عین العبد فی الفناء فی الله و حینئذ یصح ان یكون الحق سمه و بصره و لسانه و یده فمع قواه و جوارحه بهوبته علی المعنی - الذی یلیق به و هذه نتیجة قرب النوافل و اما قرب الفرائض ان یسمع الحق بك فتكون

مشنوی

﴿ چون نه سباح نی دریائی ﴾

﴿ درمیفکن خویش از خودرانی ﴾

« تَرْجِمَانُ » د کزحالی بیلمز ، یوزمکن اکلامازایسک کنندی رایکله کندینی دکزه آتمه ! « شَرَح » ای تابع نفس اولان طالب ! دریای وقوعات و حوادث کونیه ایچنده حرکت ایتمکه غیرمقدر ایکن بحر حقیقه دکل نفسه اسیر اولور ایسک رای سقیمکله کندینی عمان وقواعة آتمه ! شتیات نفسانیه دن احتراز ایت ! زیرا غرقه کرداب فنا و دوچار عذاب و بلا اولورسک !

مشنوی

﴿ اوز قعر بحر کوهراورد ﴾

﴿ اززیانها سودبرسر آورد ﴾

« تَرْجِمَانُ » او، [یوزمک بیان] دکزک دینسدن کومرکتیرر . زیانلردن فائده باشه چیقارر . « شَرَح » ریاضات و مجاهدات کثیره ایله مطلوب راده سنه واران مقبول خدا ، دریای وقواعة نه قدر طالسه غرق اولمقدن بشقه کواهر . متنوعه چیقارر ، صورتا زیانی ایشلرده باذن الله تعالی اکافائده رس اولور . اوتوز یاشنده اولان برصاحب صحت ، لحم و بوکبی مقوی شیر اکل ایسه فائده کورر ؛ اما برقاچ آبلق برچوجه بونلریدیرسه تلف اولور . کایله نسبة بر طفل . ناتوان اولان طالب سالک حدینی بیلوب دریای معرفنده شناورلک علمنی اوکرمکجه کندینی کرداب هلاکه آتاملیدر .

مشنوی

﴿ گفت پیغامبر که ای طالب جری ﴾

﴿ هان مکن باهیچ مطلوبی مری ﴾

«تَرْجِمَانُ» بیغمبر علیه الصلوة والسلام افدمن حضرت تری بیوردی که :
ای جسور و جری اولان طالب ! صاقین بر مطلوب ایله هیج نزاع و عناد
ایتمه ! « شَرْح » طالبدن مقصد : سالک راه حقیقتدر . مطاوبدن مرام : مسافاة :
لازمه منویه یی طی ایتش اولان ذاندر . ایشته فیخر عالم صلی الله تعالی علیه وسلم
افدمن حضرت تری بیور مشلردر که : ای صاحب جرأت و جسارت اولان طالب-
حقیقت ! منزل مقصوده واران انسان عارف ایله زنهارجدال و عناد ایتمه ! بن دوسنک
کبی بیلروایش کوریر مدیمه ! بالعکس منبع شرع و حکمت اولان بویله بر صاحب کلاک
سلامنه اطاعت و انقیاد ایت !

مشنوی

﴿ در تو نمرود دیست در آتش مرو ﴾

﴿ رفت خواهی اول ابراهیم شو ﴾

«تَرْجِمَانُ» سنده نمرودلک واز ایسه آتشک ایچنه کیمه ! آتش ایچنه کیرمک
ایسترایسک اول امرده ابراهیم اول ! « شَرْح » نمرودلک ، کبر و حرص
و کثرت طعام و حب شهوت و بونلر کبی مشتبهات اولوب معنا ناطل و غافل اولان
کیمسه نلک مسائل غامضه و اجرا آن عظیمه یه کیریشمسی جائز دکلدردر . مستعد-
احراق اولان کیمسه احوال غامضه ایچنه کیرمک ایسترایسه چوق چالیشمیلیدر ! هر نوع
اخلاق ذمیمه یی تر که آیشمیلیدر . ابراهیم علیه السلام کبی اخلاق جمیله و اوصاف-
حسنه یه مالک اودمللی اندن صکره آتش و قوعات ایچنه کیرملی ! رؤیت ملکوته حاضر
اولمی !

طوبراق اور تہ سندیہ قان ایچ یعنی کرہ ارضہ ریاضت وزحمت اختیار لیت! کہ صحت -
معنویہ بولہ سک! اما صاحب دل اولان عارف زہر بیسہ طاتلی بال اولور؛ یعنی
صاحب دل قوت واقندارینی سوء استعمال ایتمز وکندینه حسب القدر جفاده کلسه
اندن خیر استحصال ایدر . دیملرینه حضرت مولانای رومی قدس سرہ السامی
بیور بورلر کہ :

مشنوی

﴿ صاحب دلرا ندارد این زیان ﴾

﴿ کر خورد اوزہر قاتل راعیان ﴾

«تَبْحِيحٌ» کوکل صاحبہ او ، زہر زیان ویرمز . اگر اوصاحب دل آپ
آشکار اولدیریحی زہر بیسہ بیله ! «شَرْحُ» برصاحب دل ومرد کامل مشتهیات -
نفسانیہ والقات شیطانیہ دن خلاص اولورسه خام اولان انسانلره کورہ زہر
قاتل عد اولنہ بیلن معاملاتده بولنسه بیله ینہ اصابت ایدر .

مشنوی

﴿ زانکہ صحت یافت وز پرهیزرست ﴾

﴿ طالب مسکین میان تب درست ﴾

«تَبْحِيحٌ» اوصاحب دل صحت معنویہ بولمش ، پرهیزدن قور تولمشدر . طالب -
مسکین ہنوز صتمہ ، حما ایچندہ در . «شَرْحُ» صاحب دل اولان عارف ، ریاضات
ومجاہدات ایله امراض نفسانیہ وشیطانیہ دن کلیاً قور تولمش ، پرهیز معنوی
کندیسندن رفع اولنمشدر . معاملات متنوعہ مشروعیہ پرواسر کبریشیر؛ اما طالب -
مسکین نفسی اصلاح وعقل وروحی افلاح ایتماشدر ، اوچوق یسہ نفسی
غالب اولور . محرمات ارتکاب ایدر . چوق سویاسہ عرفانی اولمدیقندن خطاکو
وفساد جو اولمش اولور .

مشنوی

﴿ صبر باشد مشتهای زیرکان ﴾

﴿ هست حلوا آرزوی کودکان ﴾

«تَبَجِّمُ» ذکی اولانلرک مشتها و غداسی صبر ، جوجقلرک آرزو واشتهای حلوا اولور . « شَرِّحْ » عرفا و اذکیا نعمت دنیا و عقباپی لذائذ نفسانیه دن اجتناب ایله صبر ایتمکده بولدقلرندن صبر معنأ مرغوب براشتها و برغذای حیات بخشادر ؛ اما سنأ و عقلاً صبیان اولانلرک آرزوسی حلوا ، کثرت طعام ، خواب- غفلت ، آرزوی خام کبی حالات فلاکت انجام اولور .

مشنوی

﴿ هرکه صبر آورد کردون بررود ﴾

﴿ هرکه حلوا خورد واپس ترشود ﴾

«تَبَجِّمُ» هرکیم صبر ایئدی ایسه معنأ آسمانک اوستنه کیدر ؛ هرکیم حلوا بدیسه زیاده کری کیدر . « شَرِّحْ » صبر و قناعت انسان ایچون اجنحه سلامت و سعادتدر که انلر ایله بو عالم سفلیدن ترقی و عالم ملکوته پرواز ایدرک سعادت- ابدیه ایله متعم اولور . بالعکس حرص و طمع بر بالای ذات افزادر که هرکیم انلره- مقید اولور ایسه مرتبه انسانیتدن تنزل ایلر . بو محلهده حلوا دن مقصد : مشتهیات- نفسانیه و آمال شیطانیه درکه غافلره طاعتی کورونور ، صکره آجیسی حس اولنور .

﴿ تقریر قول شیخ فریدالدین عطار قدس الله روحه ﴾

﴿ تو صاحب نفسی ای غافل میان خاک خون میخور که ﴾

﴿ صاحب دل اگر زهری خورد آن انکبین باشد ﴾

حضرت شیخ فریدالدین عطار قدس الله روحه : ای غافل ! سن صاحب نفس سک !

بعضاً شر ، بعضاً خیر ایشلمکه باعث اولدی . بعض انسانلر ذاتلرینی اصلاح ایله سرمایه خیر، یعنی معناً مرهم و بعضی کندیلرینی افساد ایله یاره، یعنی مورث - شروالم اولدی .

مشنوی

﴿ کر حجاب از جانها برخاستی ﴾

﴿ کفت هر جانی مسیح آ ساستی ﴾

« تَبَجَّهْ » روحلردن برده قالمش اولسه یدی هر بر جانک سوزی مسیح کبی اولور ایدی . « شَرَحْ » اکر انسانلرک روحنی احاطه ایدن حجاب بشریت قالمش حلالری نفس و شیطانک القا آتندن کلیاً قودر و تومش اولسه خلاص اولمش هر بر روح پرفقو حدن عیسی روح الله کبی کرامات لاتحصاظاهر و رونما اولور ایدی دیمکدر .

مشنوی

﴿ کرسخن خواهی که کوی چون شکر ﴾

﴿ صبرکن از حرص و این حلوا نخور ﴾

« تَبَجَّهْ » اکر شکر کبی طاتلی سوز سویلمک ایسترایسک حرص و طمعدن و از کچوب صبرایت ! و بوحلوانی بیمه ! « شَرَحْ » اکر طاتلی و قیمتلی سوز سویلمک ایسترایسک اولاً اوزر کدن حرص و طمی محو و تبمید ، ثانیاً حلوا کبی صورتا طاتلی اولان تحریصیات و مشتهیات غیر مشروعه دن کندینی تجرید ، ثالثاً ایجابندن زیاده سوز سویلمکدن و لزومندن زیاده اکل و شربدن وحد معروفدن فضله او یقودن اجتناب ایت !

مثنوی

﴿ ظالم آن قومی که چشمان دوختند ﴾

﴿ زان سخنها عالمی را سوختند ﴾

« تَرْجِمَانُ » او قوم ظالمدرکه کوز یاقدرینی دیکدیلر. [یعنی حقیقی کورمد-یلر .] مناسبتمز سوزرله عالمی یاقدیلر .

مثنوی

﴿ عالمی را يك سخن ویران کند ﴾

﴿ روبهان مرده را شیران کند ﴾

« تَرْجِمَانُ » عالمی برسوز ویران ایدر. اولمش تیلکیری ده ارسلان ایدر .
 « شَرْحُ » برانسان موجب جدال برسوزی سویلنجه خاطره کلز نتائج وخیمه
 ظهور ایلدیکی امور مجربه دندر؛ مثلاً تیمورلنک کبی برخونیزک امریله عالم انسانیت
 گرفتار پریشانی و ذلت اولمشدر . برده جدال و نزاعی اصلا سومز و دائماً فوآند-
 ذاتیه سنی دوشونور تیلکی کبی حیله کار بر آدمک کویا مال و ناموسنی کلیاً اخلال
 واضمحلال ایده جک حدت انکیز و خدعه آمیز برسوز قولاغنه ایریشنجه خلقی
 اولان حیله و سکونتی ترک ایله ارسلان طورنده آتش غضب پوسکورور .

مثنوی

﴿ جامهادر اصل خود عیسی دمنند ﴾

﴿ يك زمان زخمنند و دیگر مرهنند ﴾

« تَرْجِمَانُ » روحرا اصلنده عیسی نفسلی یعنی علوی ایدیلر، برزمان [عالم طبیعتده]
 یاره لر حالنده ، بشقه وقتده مرهملر شکلنده در . « شَرْحُ » انسانلرک ارواحی حالات-
 بشریه ایله گرفتار تحولات اولمده دن اول علوی ایدی . ابدانه تعلق ایدنجه

مشنوی

﴿ این زبان چو سنک هم آهن و شست ﴾

﴿ وانجه بجهد از زبان چون آتشست ﴾

« تَرْجِمَه » دیل ، طاشله قرمزی دمیر کیدر. اوشی که لساندن صیجرار .

میدانه چیقار. اتش کیدر. « شَرَح » بویته کلنجه به قدر افاده ، بازرکان یعنی مستعد اولان ذاتدن ایکن شمدی بره قضاای دأب جلیل مشنوی عارف لسانندن بعض حکمت بیان بیوریلدور .

مشنوی

﴿ سنک و آهن رامزن برهم کزاف ﴾

﴿ که زروی نقل که زروی لاف ﴾

« تَرْجِمَه » طاش ایله دهیری بهوده یره بری برینه اورمه ۱۴۰ بعضاً نقل و تفاخر ،

بعضاً لاف و کلام یوزندن! « شَرَح » حقیقته طاش ایله دمیر کچی اولان کلامی بعض فائده سز نقلیات و حکایات و بعض لاف و تفاخرات ایچون صرف واسراف ایتمه ملیدر. طاش ایله دمیرک بری برینه اورلمسندن متولد قفیلجم صیجرار. بهوده سوزده آتش قیلندندر. عالم انسانیتی کرفتار اذا و بلا ایدر .

مشنوی

﴿ زانکه تاریکست هر سو پنبه زار ﴾

﴿ در میان پنبه چون باشد شرار ﴾

« تَرْجِمَه » بو عالم قارانقدر ، هر طرف یاتمغه مستعد باموق تار لاسی کیدر .

باموق ایچنده آتش نصل اولور؟ « شَرَح » ضد داعی قیل وقال دنیاده جوق احوال - اسف اشتمال بولنور، که انلر اوافق بر سبب ایله کسب اشتمال ایدر. مقال مفسدت - مأل ویا کلات بی مألدن اجتناب ایتملیدر .

محبوس بدن و دنیا اولان حالت روحانیه نك سلام و امنيہ سنی نقل و حکایه ، افادات
رقت انکیز ایله مرحتلریقی جلب و اماله ایلدی دیمکدر

مشنوی

﴿ طوطی زان طوطبان لرزید بس ﴾

﴿ او فتاد مرد و بکستش نفس ﴾

« تَرْجِمَانُ » اوطوطیلردن برطوطی چوق تتره دی ، دوشدی ، نفسی

کسلی اولدی . « تَشْرِيحُ » اوزات مستعد محبوس بدن و دنیا اولان حالت روحانیه نك
احوال هجران اشمال لریفی ارواح مقدسه یه نقل و انبا ایتدکن صکره ارواحدن بری حالته
مناسب بر کیفیتله حزن و المنی اظهار و کندینی امواته مخصوص بر حاله مظهر و گرفتار ایلدی .

مشنوی

﴿ شد پشیمان خواجه از گفت و خبر ﴾

﴿ گفت رقتم در هلاک جانور ﴾

« تَرْجِمَانُ » باز رکان سویلدیکندن ، کتیردیکی خبردن پشیمان اولدی ، کندینه
دیددی که بر جانلی مخلوقک تلف اولسنه سبب اولدم .

مشنوی

﴿ این مکر خویشست با آن طوطیک ﴾

﴿ این مکر دو جسم بود و روح یک ﴾

« تَرْجِمَانُ » مکر بووفات ایدن طوطی بزم طوطیجکک اقر باسندندر . مکر بونلر
صورتا ایکی جسم ایسه ده حقیقته بر روحدر .

مشنوی

﴿ این چرا کردم چرا ادم پیام ﴾

﴿ سو ختم بیچاره رازین گفت خام ﴾

« تَرْجِمَانُ » بواشی بن نیچون بادم ؟ نیچون خبر ویردم ؟ بیچاره طوطی بی بو
مناسبتر سوزله یا قدم !

﴿ دیدن خواجه طوطیان هندوستان را در دشت و پیغام ﴾

﴿ رسانید ازان طوطی ﴾

تاجر، هندوستان طوطیلرینی صحرا ده کوروب او ، طوطیء محبوسدن
انلره خبر ایریشدیرمی بیاندهدر:

مشنوی

﴿ مرد بازرگان پذیرفت این پیام ﴾

﴿ کورساندسوی جنس ازوی سلام ﴾

« تَرْجِمَهْ » مرد بازرگان بو خبری قبول ایلدی که طوطیسنک جنسندن
اولوب هندستانده اولان طوطیلره انک خبرینی ایریشدیرسون! [شرح لازم دکلدرو.]

مشنوی

﴿ چونکه تا اقصای هندمستان رسید ﴾

﴿ در ییابان طوطیء چندی بدید ﴾

« تَرْجِمَهْ » بازرگان هندستانک نهایتنه واردینی زمان بیابانده برقاچ طوطی
کوردی .

مشنوی

﴿ مرکب استانید پس اواز داد ﴾

﴿ آن سلام و آن امانت باز داد ﴾

« تَرْجِمَهْ » طوطیلری کورونجه بازرگان مرکبفی طور دیردی . یوکسک سس
ایله اوسلامی ، او امانتی کری ویردی . « شَرَحْ » ذات مستعد عالم ملکوته واروب
ارواح مقدسه بی کورونجه قطع مراتبه قابل اولان شوق معنویسفی توقیف ایله ،

مائل اولمشدر که کسب ایستیکی قوت و سعادت معنویه حسبیه مکان ولا مکان اول عاشق بکامک حکمنه رامدر دیمکدر .

مشنوی

﴿ شرح این کونه کن ورخ زین بتاب ﴾

﴿ دم مزن والله اعلم بالصواب ﴾

«تَرْجِمَهُ» بوشرحی قیصه طوت ! بوندن یوز جویر! سویامه ! الله تعالی حضرتلری طوغری بی اک زیاده بیلجیدر . «شَرِّحْ» حضرت مولانای رومی قدس سره السامی ، کمال شوق و عشق ایله طبور عقول الهیه ، مکان ولامکان کبی مسائل دقیقه دن بحث ایتمکده ایکن ذات عالی نجه معلومدر که بو بحثک دنیاده میانه - آدمیانده دها زیاده شرح و ایضاحی غیر جائزدر . بوکا بناءً ذات پاک قدسیت آیاتنه : بو قدر کافیدر ؛ بوندن زیاده عقول ظاهره تحمل ایده مز ؛ هر شیئه و مسائل - عالییه اک زیاده عالم ودانا اولان جناب خدا انسانلره درجه مشروعه دن زیاده حکمتلر اراهه ایتمکی تسبب وروا بیور مامشدر دیه خطابده بولنیور .

مشنوی

﴿ باز میگردیم ما ای دوستان ﴾

﴿ سوی مرغ و تاجر هندوستان ﴾

«تَرْجِمَهُ» ای دوستلر بز ! طوطی قوشی ایله هندستان تاجرینک طرفنه کری دونه لم ! «شَرِّحْ» طبور عقول الهیه ، کیفیات معنویه بی ولامکان کبی احوال - روحانییه لباس حکایه دن عاری اوله رق نقل وارانیه ابستار ایتمش ایسه کده بو صورتک لعلوبلی غیر جائز اولدیغندن تکرار طوطی و تاجر قصه سی طرفنه دونه لم ! دنیلنیور .

«تَرْجِمَهُ» اونك صورتی ، یعنی جسدی طوبراق اوسـتنده ایسه جانی لامکاندهدر؛ اویله برلامکان که سالکلرک وهمی فوقندهدر. «شَرْحُ» عاشق حقیقینک بدنی سائر انسانلرک جسمی کبی طوبراق اوزرنده ایسهده جانی عالم ملکوتده ، لامکاندهدر . بولامکاندن مقصد هر شیدن خالی اولان بعض مسافاتمیدر؟ یوقسه کره ارضک معلوم اولان مکانلرینه کوره بشقه برحلمیدر؟ دبه تصورده بولنان بعض سالکلرک بوکبی خیالاتندن عاشق صادق اولانک جانی ومکانی پاک ومعرادر .

مشنوی

﴿ لا مکانی نی که در فهم آیدت ﴾

﴿ هر دمی دروی خیال زایدت ﴾

«تَرْجِمَهُ» [یوقاریده کی بیتده ذکر اولنان لامکان] او لامکان دکلدرکه آکلایشک ایچنده بولنسون . هر آنده سکا برخيال طوغسون! «شَرْحُ» ذکر اولنان لامکانک بلاقوه روحانیه اکلاشلمسی ممکن دکلدر . دنیاده عقل ظاهر لامکانه مائل نه مواده ، نهده معقولاته مصادف اولمشدرکه آنره قیاساً اکلاینه بیلسون . او لامکانده وهم وخیال یوقدر . حقیقت محضه واردر .

مشنوی

﴿ بل مکان ولا مکان در حکم او ﴾

﴿ همچو در حکم بهشتی چارجو ﴾

«تَرْجِمَهُ» بلکه مکان ، لامکان آنک حکمندهدر ؛ جنتک درت ایرمانی اهل-جنت اولانلرک حکمنده اولدینی کبی ! «شَرْحُ» مصراع اولده کی «او» ضمیری هم لامکانه ، هم عاشق کامله راجع اولسه جائزدر . برنجبی تقدیرده : اویله بر لامکان که مکان ودنیا ، بلکه عقبیا وماسوا آنک حکمندهدر . مثلاً جنت ایچنده اولان درت نهره اهل جنت کیف مایشاه حکم ایتدکری کبی ! ایکنجی تقدیرده : بیان اولنان عاشق کامل رضای جناب واجب الوجوده اوقدر

مشنوی

﴿ زلت اوبه زطاعت نزد حق ﴾

﴿ نزد کفرش جمله ایمانهای خلق ﴾

« تَبَجِّهْ » اونک خطاسی نزد حقه طاعتدن اولادر . انک کفری اوکنده جمله ایمانلر اسکی و قیمتسز قالیر . [بوراده خلق افطی اسکی دیمکدر .] « شَرِّحْ » عاشق کامل ، محبتک هنکام غایتده کندینی کلیاً فراموش ایدوب هر یرده وحدت . مطلقه نی کورور . اونک خطا صورتنده عد اولنان غلیان عاشقانه سی ایمان حقیقی اربابنه مخصوص بر طاعت کاملانه در . کفر لغتی کیزلک معناسنه اولدیفنه کوره مصراع ثانیده کی « آنک کفری اسکی ایمانلردن دها معتبر و دها مقبولدر . » بیورلسی او عاشقک کیزی اولان طاعتی وحفظ ایتدیکی اسراری بر چوق ظاهر پرستک علی اولان عبادات دیاکارانه سندن دها مقبولدر دیمکدر .

مشنوی

﴿ هر دی اورا یکی معراج خاص ﴾

﴿ بر سر تاجش نهد حق تاج خاص ﴾

« تَبَجِّهْ » هر بر نفسده او عاشقه مخصوص بر معراج واردر ؛ آنک تاجنک باشی اوزرینه حق تعالی حضر تلری نیجه تاج خاص قور . « شَرِّحْ » عاشق حقیقی ، هر آن اشارات ربانیه بی مشاهده ایتسیله ترقی ایدر . او ترقی بر معراج خاص - روحانیدر ؛ انک مرتبه عالیسه اوزرینه فیض ربانی بر تاج مکرم وضع ایله قلبی اعلا ایلمشدر .

مشنوی

﴿ صورتش بر خالک و جان در لامکان ﴾

﴿ لامکانی فوق وهم سالکان ﴾

«تَجْمِیْمٌ» کناهنز، ضعیف بر قوش زرده؟ آنک دروننده سلیمان
 علیه سلام عسکریه برابر اولسون، صیغینسون. «شَرَحٌ» کیمسه به فنالق ایتمز،
 فنالق ایستمز، امر حقه قارشى مطیع بر صاحب تسلیمیت زرده در؟ که قلبی ایچنده
 سلیمان حقیقی ایله جنود لائحصاصی موجود و باقی اولسون!

مشنوی

﴿ چون بنالد زار بی شکر و کله ﴾

﴿ افتد اندر هفت کردون غلغله ﴾

«تَجْمِیْمٌ» زیرا او قوش شکر سز، شکایتمز اغلاسه و فریاد ایلسه، یدی
 قات کو که تلاش دوشر. «شَرَحٌ» قلب رقیق صاحبی دنیا به متعلق اولان
 شکر و شکایتدن عاری اوله رق محبت و عشق ربانیله فغان و ناله به باشلار ایسه هفت
 آسمانده اولان ملایک کرام و ارواح عظام غلغله به دوشوب یا حضرت یزدان!
 امان، امان! سنک مقبول بر قولک دنیا ده هجران زده اوله رق فریاد و فغان ای دی سیور.
 مرحمتک یتیشسون! دیه عرض حاجات و مناجات ایدر.

مشنوی

﴿ هر دمش صد نامه صد پیک از خدا ﴾

﴿ یاری زاوشست لیک از خدا ﴾

«تَجْمِیْمٌ» جناب حقدن هر وقت، انسان کامله یوز نامه و یوز خبر کتیریحی
 ایریشیور. او، انسان «یاری!» دیمکه طرف خدادن التمش کره «لیک» یعنی:
 «دعا کی قبول ایتم.» فرمان و جوابی کایر. «شَرَحٌ» قلب پاک صاحبی عند الهمیده
 او قدر مقبولدر که طرف سبحانیدن هر آن اکا یوز و بلکه یوز پیک فیض و صفا
 احسان اولنور. کمال عبودیت و محبتله «یاریم!» دیمسیله جانب خدادن لیک ندای -
 اجلال نماهی قلبی احاطه ایدر.

﴿ تَبَجَّحْتُمْ ﴾ « عاشق حقیقی جزئی دکل، کلیدر. کنندینک عاشقیدر وعشقتک طالبیدر. « شترج » عاشق حقیقی هم صفا، هم جفا، هم هجران و ضجرت، هم ملاقات و وصلت کبی حالات متضاده به عاشقده؛ عاشق رضای باری بی استحصال ایچون کوستردیکی کمال صبر و محبت حسیدله کنندینه عاشق اولوب هر نوع ارادات و مقدرات الهیه به رضا کوسترمک کبی مظهر اولدینی برصفتی سور و او صفت - علیه‌نک بقاسیچون استرحام ایدر .

﴿ صفت اجنحه طيور عقول الهی ﴾

جناب الله منسوب طيور عقل قنادلرینک صفتیدر:

الله تعالی حضرتلرینه منسوب اولان طيور عقولدن مقصد: نهایت مراتب روحانیه بی بولمش اولان قلوب و عقول انبیا و اولیادر: قنادلرینک صفتندن مرام: حالات و اوصاف علیه‌لریدر که دائماً ترقی و رضای باری بی تمنی ایدرلر .

مشنوی

﴿ قصه طوطی جان زینسان بود ﴾

﴿ کو کسی کو محرم مرغان بود ﴾

﴿ تَبَجَّحْتُمْ ﴾ جان طوطیسینک قصه سی بواسالوبده اولور. زده در برکیمسه؟ که قوشلرک محرمی اولسون! « شترج » قفسده محبوس اولدینی مثال طریقله سویله نیلن حالت روحانیه‌نک احوالی کبی مرغ جانک، چوق حالاتی واردر. او یله مرغ - جان که دنیاده کنندیسینی هجران و فراقده کورور. ارواح مقدسه‌نک نزدیکه وارمق و محبوب حقیقی بی بلا حائل کورمک استرحام ایدر. جانلرک قوشلرینه مخصوص احواله و سرائر مالا نهایتیه واقف و مطلع اوله جق برانسان زده در؛ که اکا حالات روحانیه دن نقل حقیقت ایدیم! معناسنده شرح اولنه بیان بویت معلاه روح علوی به آینه تجلادر .

مشنوی

﴿ کویکی مرغ ضعیف بی کناه ﴾

﴿ واندرون او سلیمان باسپاه ﴾

نعموم و آلامی محو ایدرک ذوق و صفاده بولنم ، بلبل کبی فریاد ایدرم که نه
ایچون کل خندانى ، یعنی رضای یزدا نی بحق - تحصیل ایده مدم ؟ دوستمک
و بردیکی هجران و جفایى شکایتمله وصلت و مسرتیه تبدیل ایدرم .

مشنوی

﴿ این عجب بلبل که بکشاید دهان ﴾

﴿ تا خورد او خار را با گلستان ﴾

« **تَرْجِمَانُ** » بوعجب بلبلدز که آغزینی آچار . دیکنی گلستان ایله برابر یر .
« **شَرَحْ** » بن نه عجب عاشق شیدایم که گلستان وصلت و مسرت ایچنده ایکن آغزیمی
آچارده هنکام هجرانی آرار وانک ایچون اغلام !

مشنوی

﴿ این چه بلبل این نهنگ آتشیست ﴾

﴿ جمله ناخوشها ز عشق او خوشیست ﴾

« **تَرْجِمَانُ** » بو نصل بلبل ؟ [یعنی بلبل دکلدور .] آتسه منسوب قلبی یانق
بر تمساحدر که خوش اولیان شیلر انک عشقی حسبله خوشدر . « **شَرَحْ** »
تمساح بیوک صولرده بولنور قورقنچ بر حیواندر . مصرده نیل مبارکده ، هندستانده
غانچ نهرنده وامریقانک بعض انهارنده واردر . شمدی به قدر احوال و حسیاتی بیان
اولنان عاشق ، بلبل کبی دکلدور که یالکز ایلك بهارده کل خندانه عاشق اولسون ،
کندی مسرت و صفاده اولسون ! کدورت و جفاده بولنسون ! بردریای آتشین
ایچنده تمساح کبی مقیم اوله رق جمله سنی قبول ایدر . شکر ایدر .

مشنوی

﴿ عاشق گلست خود گلست او ﴾

﴿ عاشق خویشست و عشق خویش جو ﴾

﴿ تَنْجِيْمٌ ﴾ اغلارم و قورقارم که محبوب حقیقی جووری کافی کوره رک کرم
 و مرحتدن بکا جووری آزایدرا! ﴿ شَرْحٌ ﴾ جوورو جفا، عاشق حقیقی اولانله
 عین لطف و صفادر. عاشق، شدت فراقک ایراث ایلدیکی جفادن اغلار ایسه ده
 او جفانک! یچنده امید وصل کبی بر لذت خفیه و بر نعمت غیر منتهایه اولدیغنی بیلیر،
 قورقارکه محبوب حقیقی کمال مرحتدن من بعد فراق و هجرانک شدتی عاشقه تقلیل
 ایله لذت امید وصل زائل اولور؛ او حالده عاشق، مقتور؛ لذت وصلت امیدندن
 «هجور اولور. بو ابیات شریفه عاشقانه در!

مشنوی

﴿ عاشقم بر قهر و بر لطفش بجد ﴾

﴿ بو المعجب من عاشق این هر دو ضد ﴾

﴿ تَنْجِيْمٌ ﴾ « بن محبوب حقیقینک لطفنه، قهرینه جدی صورته عاشقم؛
 چوق عیبدرکه لطف و قهر کبی بری برینه ضد اولان ایکی کیفیته عاشقم! ﴿ شَرْحٌ ﴾
 الله تعالی حضرتلری طرفندن ایسترایسه لطف و کرم، ایسترایسه درد و الم ایریشه
 جمله سندن شادان، جمله سندن مسرور و بکام اولورم. درد و المدن مسرور اولمق
 صورتا اعجاب ایسه ده حقیقته انسدیر. مثلاً: بر محبوبه دن بیله و لوزچیر کین بر سعی
 کسه مسرور اتاق اولنور. اهل عرفان ذوق و بلائی مساوی بر صورته تلقی ایدر.

مشنوی

﴿ والله ارزین خار در بستان شوم ﴾

﴿ همچو بلبل زین سبب نالان شوم ﴾

﴿ تَنْجِيْمٌ ﴾ « والله اگر بودیکندن مضطرب اوله رق بو ستانده بولسم بر سبیدن
 بلبل کبی نالان و صاحب فغان اولورم. ﴿ شَرْحٌ ﴾ صبر ایتمیوب شکایتم اوزرینه

انتقامك جانندن دها محبوبدر . « شرح » آلهی ! سن بكا حسب العذالة اذا وجفا
ایدر ایسك دنیاك كافة سعادت و ذوقیاندن سنك جفا و اذا كی دها زیاده كوزل
بولور و انككه مسمود اولورم .

مشنوی

﴿ نار تو انیست نورت چون بود ﴾

﴿ ماتم این تا خودكه سورت چون بود ﴾

« ترجمه » آتش بویله اولدینی حالدہ نور نصلدر ؟ ماتمک بو اولورسه
مشرت و ضیافتك نصل اولور ؟ « شرح » ای ربم ! بر مقتضای عدالت ، سنك
خشم و شدتكدن ذوق و لذت حاصل اولور ایکن یاعفو و لطفكدن حاصل اولان
حسیات نصل قابل تعداد اولور ؟ مانند ماتم پرالم اولان هجر و فراقكده فکروا میدوصلتککه
حس اولنان ذوق معنوی بو قدر عالی ایکن یا ترک دنیا ی بی وفا ایله عاشق و ناظر لقای -
کبریا اولنجه ذوق و وجدلری نامتناهی اوله جنی امر بدیهیدر .

مشنوی

﴿ از حلاوتهاکه دارد جور تو ﴾

﴿ وز لطافت کس نیابد غورتو ﴾

« ترجمه » حلاوتلردندر که سنك جورینی طوتار . لطافتكک نهایتی کیسه
بولدی . « شرح » آلهی ! سنك جورکده بز بو قدر عنایت و حلاوت کورونجه یا
لطفکده کی سعادت و لذت نصل فهم اولتور ؟

مشنوی

﴿ نالم و ترسم که او باور کند ﴾

﴿ وز کرم آن جور را کمتر کند ﴾

مشنوی

﴿ واز فراق بنده از بد بند کیست ﴾

﴿ چون تو بابد بد کنی پس فرق چیست ﴾

« ترجمه » اگر بنده نك فراقی قباحتمدن ایسه، سن قباحته شدت ایدرسك! مالك و مملوك آره سنده فرق ندر؟ « شرح » عاشق حقیقی شدت عشقی و غلیان- محبتی زماننده مخلوقات و مظاهره ذهنندن کلیاً چیقاروب جناب کبر یاه خطاب ایدرده دیرکه : الهی ! سنك قولکم ! بن خطا ایتدیسهم سن بنی عفوایت ! زیرا بندن خطا، سندن مرحمت و عطا ! دأب جلیل مشوی معنویدندر که : عشقك تزیاید و غلیاننده ، خطاب یکدن خالقه انتقال ایدر و خالقدن بشقه هیچ برشی کور میوب ذهنندن ماسوا چیقمش اولور .

مشنوی

﴿ آن بدی که تو کنی درخشم و جنك ﴾

﴿ باطرب تراز سماع و بانك چنك ﴾

« ترجمه » اوفنالق، اوقباحته که سن غضب و جنكده اجرا ایدرسك! سماع و چنك دنیلن آلت موسیقینك ذوق و مسرتندن اعلادر . « شرح » ای ارحم الراحمین! بر مؤمنك وقوع بولان قباحته و قصوری اوزرینه اکر عدالت ربانیهك شدت کوسترسه مرحمت الهیه بشقه انسان نهیه صیغینه بیلیر ؟

مشنوی

﴿ ای جفای تو زدولت خوبتر ﴾

﴿ و انتقام تو زجان محبوب تر ﴾

« ترجمه » ای رهم ! سنك جور و جفك دولندن دها کوزلدر ؛ و سنك

ایسترسک ! ... « **تشریح** » محبوب حقیقی یاد اولنجه ذکر اولنان حالت روحانیه مک
عشقی فوق العاده تزیید ایدوب جمله ارواحی نفس واحد عدايدر . شراب وصال
وزلال مرهمتن برقدح اولسون بنم حال هجران اشمالمه آجیه رق نوش ایت ؛ اکر بنم ، حق
و نصیبی و یرمک ایسترایسهک ! دیه نالش عاشقانه ده بولنان برروحک بونوحه سی
نه قدر تأثیر لیدر .

مشنوی

﴿ یا بیاد این فتاده خاک بیز ﴾

﴿ چونکه خوردی جرعه بر خاک ریز ﴾

« **تذکره** » یاخود طوبراغه دوشمش بو بچاری خاطر لیه رق طوبراق اوستنه
ایجدیکک شرابدن بر ازیی دوک ! « **تشریح** » حالت روحانیه بنم یادمه قدح ایچمکی
چوق کورر و بنی خاطره کتیرمز ایسک باری سنای روح مقدس ! عشق -
آلهدن شراب نوش ایله کندینی بر طرب ایدنجه خاکدان دنیا به اسیر اولمش اولان
بنم یادمه طوبراغه اولسون بر جرعه دوک و بنی کلیاً فراموش ایتمه ! دیمش !

مشنوی

﴿ ای عجب آن عهدو آن سو کند کو ﴾

﴿ وعدهای آن لب چون قند کو ﴾

« **تذکره** » ای عجب او عهد و یمین زده ؟ اوشکر کی دوداغک وعده لری
زده ؟ « **تشریح** » شدت عشق و اشتیاق حسبیلله ارواحی بر محبوب شیرین له تشبیه
ایدن حالت روحانیه دیرکه : عالم عدمدن جهان ارواحه قدمنهاده معنوی اولدیفمز
حالده بری بریمزه وعد و صلت و عهد الفت ایتمش ایدک ! شمدی حال دیکشدی ،
سز جهان علویده مسعود و بختیار ، بن عالم سفلیده مهجور و زارم ؛ اوالفت ،
او و صلت بنم شمدیکی هجران و ضجرتیمی منتج اوله حق ایدی ؟

رضای ناریده دائماً عالی و شراب ذوقکز صبح صفا بخشا ایله مالیدر ، سز او یله
بحال ذوق و صفا مآلده اولنجه محبوس زندان جهان اولان بن بیزاری اونو تمیکز!

مشنوی

﴿ یاد یاران یاررا میمون بود ﴾

﴿ خاصه کاز لیلی و این مجنون بود ﴾

« تَنْجِيهٌ » دوستلرک دوستی یاد ایدوب خاطره کتیرملری مبارک اولور ؛
علی الخصوص یادایلین لیلی و یاد اولنان مجنون اولور ایسه! ... « شرح » هیچ اولماز ایسه
هجران زده اولان دوست مشتاق یاران صفانک یاد و وفاسندن خیر اولنجه شیرین
مذاق اولور ، زنجیر کران فراقک تضییقات آلام افزاسنی اونو تمش اولور .
خصوصیله یاد ایدن لیلی کبی محبوبه مشهوره و یاد اولنان شمله عشقندن محترق
اولش مجنون کبی رعاشق اولور ایسه! . . . او یادک یمن و خیری بی اتهدار .

مشنوی

﴿ ای حریفان بابت موزون خود ﴾

﴿ من قدحهای خورم از خون خود ﴾

« تَنْجِيهٌ » ای سز کوزل وجودلرک هم صحبتی اولدیکز ! بن کندی قائمه
طولش اولان قدحله ایچوروم . [فریاد متحسرانه بی بر طرز بلیغانه ده تصویر
ایدن شوییت شریف مؤتر المآدر .]

مشنوی

﴿ یک قدح می نوش کن بریاد من ﴾

﴿ کرهمی خواهی که بدهی داد من ﴾

« تَنْجِيهٌ » بی خاطرینه کتیره رک بر قدح این! اگر بنم حق و نصیبی و یرمک

« تَبَجَّيْمٌ » [محبوس اولان طوطی] دیدی : رومیدر ؟ که اشتیاق ایچنده جان
ویرن برهم جنسک بویله فرقت ایچنده اولسون !

مشنوی

﴿ این رو باشد که من در بند سخت ﴾

﴿ که شما بر سبزه کاهی بر درخت ﴾

« تَبَجَّيْمٌ » بورومیدر ؟ که بن قوتلی باغلامش اوله یمده سز اغاج اوستنده
یشیلک ایچنده سربست اوله سکز ؟ « شَرَحٌ » ارواح مقدسه به عرض ایت ! بن محکم وقوی
اولان زندان بی امان بدن و دنیا ده محبوس اوله یم، سز جنات اعلا ده ناظر لقای -
جناب کبریا اولنکرده بکا دها بر چاره خلاص بولمیکز ! بورومیدر ؟

مشنوی

﴿ اینچنین باشد وفای دوستان ﴾

﴿ من درین حبس و شما در بوستان ﴾

« تَبَجَّيْمٌ » دوستلرک وفای بویله می اولور ؟ بن بو حبسده بولنه یمده سز
بوستانده اوله سکز ! « شَرَحٌ » [معناسی واضحدر .]

مشنوی

﴿ یاد آرید ای . همان زین مرغ زار ﴾

﴿ یك صبوحی در میان مرغزار ﴾

« تَبَجَّيْمٌ » ای بیوکلر ! بو فریاد وزار ایدن قوشی خاطره کتیریکز ! قوشلرک
بولنه دینی برده ، کلزارده صباح وقتی ایچیان بر شراب ایله یاد ایدیکز !
« شَرَحٌ » ای علوی اولان ارواح ! سزک حال وذوق معنویکز کلزار -

«تَرْجِمَهُ» او، طوطی بازرکانه دیدی : او برده کوره جککیز طوطیلره بنم
حالی سویله، «شَرَحْ» عالم مَلکوتَه واردیفکیز وقت کوره جککیز ارواح مقدسه یه
حال حزن اشیمالی بیان و حکایه ایدیکیز دیه طوطی لسانندن زبان وجدان، اصحاب-
عرفانه تصویر حال ایدیور .

مشنوی

﴿ که فلان طوطی که مشتاق شماست ﴾

﴿ از قضای آسمان در حبس ماست ﴾

«تَرْجِمَهُ» [سویله سویله :] فلان طوطی که سزک مشتاقکیز در :

قضای آسمانن بزم حبسمزده در. «شَرَحْ» حالت روحانیه او ذات مستعده دیر :
حین مراقبه و مکاشفه ده ارواح مقدسه بی کور و نیجه انلره دی که سزک ذاتا بیلدیکیز
فلان حالت روحانیه علوی اولان ملاقاتکیزه غایت مشتاقدر ، اما حسب القدر
زندان بدن و دنیا ده الان محبوس الم و آوده حزن و غمدر .

مشنوی

﴿ بر شما کرد او سلام و داد خواست ﴾

﴿ و شما چاره ره وارشاد خواست ﴾

«تَرْجِمَهُ» سزه سلام سویلدی . سزدن عدالت ایستدی . و سزدن چاره

و طوغری یول آردی . [آزاده شرحدر .]

مشنوی

﴿ کفت می شاید که من در اشتیاق ﴾

﴿ جان دهم اینجا بمیرم در فراق ﴾

سویله دیمی زمان مراقبه تقرب ایلدیکی و برده کمال سخاسنی بيلمش اولملری ایچوندر . برانسانه بدننه ایسترسک ؟ ویرهیم! دیه جکی وقتده طالبک مطلوبی نه ایسه کمال تشکر ایله قبول واجرا اولنه جفته دائر اطمئنان بخشا بهض کلمات مناسبه ایراد ایتمی شرط احساندر .

مشنوی

﴿ هر یکی از وی مرادی خواست کرد ﴾

﴿ جمله را وعده بداد آن نیک مرد ﴾

« تَبَجِّمُهَا » کوله و جازیه لردن هر بری برشی ایستدی. او، ای آدم، جمله سنه وعد ویردی . « شَرِّحْ » مستعد آمده حواسک هر بری ، مشروع برر مرام، احساس و اعلام ایتدی . او کوزل طبیعتی آدمده التماسلرینی قبول و وعده ایلدی . مثلا قوه باصره کوزل مسیره لر، قوه شامه رائحه طیهر، الحاصل حواس ظاهره و باطنه سی کندینه لایق کوردکلی مطالبی احساس وایما ایلدی لر .

مشنوی

﴿ کفت طوطی راجه خواهی ارمان ﴾

﴿ کارمت از خطه هندوستان ﴾

« تَبَجِّمُهَا » طوطی سنده دیدی : سن نه هدیه ایسترسک ؟ خطه هندستاندن کتیرهیم ؟ « شَرِّحْ » اوزات مستعد حالت روحانی سنه لسان حال ایله مراجعت ایدرک دیشک : مراقبه و مکاشفه صورتیه عالم ملکوته قدم نهاده اوله جفم زمان سنک ایچون نه التماس و طلب ایدهیم ؟

مشنوی

﴿ کفتش آن طوطی که آنجا طوطیان ﴾

﴿ چون بینی کن ز حال من بیان ﴾

﴿ قصہ بازركان كه ہندستان تجارت میرفت پیغام دادن ﴾

﴿ طوطیؑ محبوس بطوطیان ہندوستان ﴾

بر بازركان حكايه سیدر كه : تجارت ایچون ہندستانه كیده جکی صرہده قفسده محبوس بولنان طوطیسی ، ہندستان طوطیلرینه خبر کوتورمسنی سوبیلہ مش!

مشنوی

﴿ بود بازركانی اورا طوطیؑ ﴾

﴿ در قفص محبوس زیبا طوطیؑ ﴾

﴿ ترجمہ ﴾ بر بازركان واریدی . آلك كوزل بر طوطیسی قفسده محبوس ایدی .

[محتاج شرح دكلدر .]

مشنوی

﴿ چونكه بازركان سفر راساز كرد ﴾

﴿ سوی ہندستان شدن آغاز كرد ﴾

﴿ ترجمہ ﴾ چونكه بازركان سفر لوازمنی دوزمكه ہندستانه كیتمك تداركنی

ایتمكه باشلادی .

مشنوی

﴿ هر غلام وهر كنیزك راز جود ﴾

﴿ گفت بہر توجہ آرم کوی زود ﴾

﴿ ترجمہ ﴾ هر كوله سنه ، هر جاریہ - نه جو مردلكنندن سنك ایچون نه كتیرہیم؟

چابك سوبیلہ ! دیدی . ﴿ شترج ﴾ ذات مستعد مراقبه و مكاشفہ ایده جکی صرہده

حواسنی یوقلار كه نه درلو شیلره میل و محبتلری اولدیفنی تامیلہ بیلسون ! چابك

مشنوی

﴿ مابدين رستيم زين تنكين قفص ﴾

﴿ غير اين ره نيست چاره اين قفص ﴾

« تَرْجِمَانُ » بز بوطار قفسدن قور تولدق . بو قفسدن قور تولغه بودنياده
 الله تعالى حضرت تارئينك امرينه تابع اولمقدن بشقه چاره، يول يوقدر . « شَرِيحٌ »
 ايراح انبيا وصلحا زندان بدن و دنيايه مربوط اولان انسانلره كمال شفقت
 و مرحمتله بيان و ايمان ايدر كه بزدين حقه تابع اولمقله خلاص بولدق! سزدهده چاره -
 خلاص ورها، دين حقه كمال شوق و غيرت ايله اتباع ايلمكدر .

مشنوی

﴿ خویش رارنجور سازو زار زار ﴾

﴿ تا ترا بیرون کند از اشتهار ﴾

« تَرْجِمَانُ » كنديني زياده ضعيف، فرياد و فغان ايچنده طوت! كه سني شهرت
 دائره سندن طيشاري چيقار سونلر . « شَرِيحٌ » بليئه شهرته مفتون اوله رق حق
 و عدالتی اونوتمش اولان كيمسه لرك عمر لر ی خسران ايچنده كچر .

مشنوی

﴿ که اشتهار خلق بندی محکمست ﴾

﴿ درره این از بند آهن کی کمست ﴾

« تَرْجِمَانُ » خلقك شهرتی یايلمسی قوتلی قيد و بنددر، طريق حتمه بو
 اشتهار بندی دميردن معمول باغدن نصل دها آزاوله بيلير؟ [يعني دها آزدكلدره]
 [و ارسته شرحدر .]

« تَبَجَّهْ » بر قوش قفس ایچنده حبس ایداش ایکن قورتولمق ایسته مزسه نادانلغندندر. « شَرَحْ » زندان بدن ودنیاده محبوس بولنان انسان اجل - موعودندن قورقار ویاعلم روحانی آرزو ایتمز ایسه جاهل و بی دلدرد ؛ رضای - باری بی استحصاله نائل اولان مستقیمین ایسه واصل اوله جقلری مقام سعادتدن مطمئن اولدقلرندن اجل موعودی نعمت عظاما وسلامت کبر ایایلر ، شوقدر که تعجیل ایتمزلر . چونکه اجلدر ، عجله دکلدرد .

مشنوی

﴿ روحهایی کز قفصهارسته اند ﴾

﴿ انبیاو رهبر شایسته اند ﴾

« تَبَجَّهْ » قفسلرندن قورتولمش اولان روحلر ، یول کوسترن وصفنه شایسته انیادرد. « شَرَحْ » ارواح جایله ، انبیای ذیشانک ارواح مقدسه سنه کسب - قریبت ایله مظهر فیض بی نهایت اولدقلرندن هر نه خبر ویررلر ایسه انبیای ذیشانک امر و خبرلری کبی فیض بخشا باعث احیادرد . - انبیا نینک جمعیدر ، نبی لفظی : « نباء » یعنی خبر لفظندن مشتقدرد . بویت شریفده ارواحه انبیا تعیری ، طوغری خبر کتیرن ارواح مرشده دیمکدر . -

مشنوی

﴿ از برون آواز شان آید ز دین ﴾

﴿ که ره رستن ترا اینست این ﴾

« تَبَجَّهْ » خارجدن انبیای ذیشانک صدالری دین طرفندن کلیر . بویله دیر که قورتولاش یولی سکا بودرد : بو ! « شَرَحْ » انبیای قدسیت قرین اسان - دین ایله ، قوه معنویه ایله انسانلره اخطار ایدرلر که : دنیای بی وفانک آلامندن وبدنک تصدیقات طاقت فرساندن خلاص بولمق ایستر ایسه کزارادات ربانییه به عرض اطاعت ایله کندیکیزی بختیار ایدیکیز !

اوقوبوبده امر ایتدیکی یولک خارجنده حرکت ایدنجه اونوع اوقومقدن فائده اوله ماز ؛ اوقومق بیلان منکرلر قرآن عظیم الشانی تلاوت ایدرلر . اما انکار وعصیانلری حسیله کرفتار نکبت اولورلر . سورة جمعه نك بشنجی آیت کریمه سنده بیورلشدرکه : (مثل الذین حملوا التوراة ثم لم یحملوها کمثل الحمار یحمل اسفاراً) معمای شریفی : « اوکیسه لک مثلی وصفتی که اوزرینه تورات تحمیل اولندی صکره یوکنمیدیلر ، یعنی احکامنک اجراسیله کنیدیلرینی مکلف طوتمیدیلر . کتابلر یوکنمش اولان اشکک صفتی کییدر که یوکنیرده معنالنندن استفاده ایده مز . « چوق آدملر واردرکه : برقائده ایچون اوراد شریفه چکرلرده فعلیاتده ضدینی اجرا ایتدکلری حالده فائده کورمدکلرندن تعجب ایدرلر ؛ بومقوله آدملر دوشونمز لکه اوقومقدن مقصد اصلی : اورادک حاوی اولدینی معناتک قبولیدر . بیت شریفده بیان بیورلدینی اوزره قرآن عظیم الشانی تلاوت ایله احکام جلیله سنی قبول ایتماش اولان ولوکافه انبیای ذیشانای واولیای عظامی کورمش اولسه ینه مستفید اوله ماز .

مشنوی

﴿ وُرپذیرای چو بر خوانی قصص ﴾

﴿ مرغ جانت تنک آید در قفص ﴾

« تَرْجِمَه » احکام جلیله سنی قبول ایدر وانبیای ذیشانک قصه لرینی اوقور ایسک سنک جان قوشنه بدن قفصنی طارکلیر . « شَرْح » قرآن عظیم الشانک احکام جلیله سنی تمامها قبول ایدز وانبیای ذیشانک ماجرالرینی اوقورده حقیقت ومعنالرینه مطلع اولور ایسک اوقدر فیض معنوی ولنت روحانیه حاصل اولورکه روحه بدن قفصی طارکلیر وجهان بی پایان معنویانده اوچق ایستر .

مشنوی

﴿ مرغ کو اندر قفص زندانست ﴾

﴿ می نجوید رستن از نادا نیست ﴾

اولدینی تجربه کرده عرفادر . عبادت ، سیاست ، عدالت ، حقوق عباد ، حقوق ملل ، ازدواج ، محبت ، رضاع ، وراثت ، مکافاة ، مجازاة ، صدقه ، انسانیت ، جسارت ، محاربه ، صلح ، اخلاق ، حفظصحت ، حفظدنیا ، تأمین - عقبا ، سعی ، اقدام ، علم ، ادب ، تربیه ، تاریخ انبیا ، وقوعات عظیمه دنیاوعقابالحاصل هر کیفیت وحقیقت اوقدرمؤثر ، اوقدر مصیب و بلیغ صورته انبیا بیورلمشدر که اهل اسلامدن بشقه مدنیت جدیده ایله مشتهر اولان اوروپانک الک بیوک عالمربنی ده حیرته بر اقددر .

مشنوی

﴿ هست قرآن حالهای انبیا ﴾

﴿ ماهیان بحر پاک کبریا ﴾

﴿ تَرْجِمَةٌ ﴾ قرآن عظیم الشانک یک جوق فضائلندن بری : انبیای ذیشانک احوال و اوصافدر . انبیای ذیشان ایسه پاک اولان دریای حکمت و عمان قدرت - جناب کبریانک بالقلیدر . ﴿ شَرْحٌ ﴾ قرآن عظیم الشانده انبیای ذیشانک هم اسماء - علیه لری ، هم مناقبی ، هم احوال و اوصاف جلیله سی تعریف و توصیف بیورلمشدر . دریای حکمت احتوای جناب کبریا ده انبیای ذیشان کمال عشق و معرفتله نائل فیض - یزدان اولمش ماهیان واصحاب عرفاندر .

مشنوی

﴿ ورنخوانی ونه قرآن پذیر ﴾

﴿ انبیا و اولیارا دیده کیر ﴾

﴿ تَرْجِمَةٌ ﴾ ، واکر قرآنی ارقورده احکام جلیله سنی طوتماز ایسه سک انبیا علیهم السلام و اولیای عظامی شخصاً کورمش اولسه بیله ینه سنک ایچون فائده یوقدر . ﴿ شَرْحٌ ﴾ قرآن عظیم الشانک قرائت و تلاوتندن مقصد : احکام - جلیله سنی قبول ایله تأمین ایلدیکی یولده حرکت ایتمکدر ؛ یوقسه عبارته جلیله سنی

مشنوی

﴿ ای خنك آن مرد كز خود رسته شد ﴾

﴿ در وجود زنده پیوسته شد ﴾

« تَرْجِمَانُ » مسعود در او انسان که کند یسندن قورتولمش اولدی . زنده نك وجودینه پیوسته اولدی . « شَرَحٌ » اهل سعادتند ر او انسان که نمایلات . نفسانیه دن قورتولوب بر مرشد کامله انتساب ایتمش و حیات معنویه به مالک اولمشدر .

مشنوی

﴿ وای آن زنده که با مرده نشست ﴾

﴿ مرده کشت وزند کی از وی بچست ﴾

« تَرْجِمَانُ » وای او زنده به که میت ایله او طور دی . اولدی . دیر یلك اندن کیتدی !
« شَرَحٌ » وای او دیگر بر انسان که استعداد مادر زاد یله مستعد سعادت اینکن احق بر حیلہ کاره تقرب ایله استعداد معنوی سی افنا ایتدی .

مشنوی

﴿ چون تودر قرآن حق بکری بختی ﴾

﴿ با روان انبیا آمیختی ﴾

« تَرْجِمَانُ » ای مستعد ! سن قرآن عظیم الشانه انتجا ایدر ایسک انبیای . ذیشانک روحلری ایله قاریشمش اولورسک ! « شَرَحٌ » قرآن عظیم الشان کبی جهات غیر متناهیه ایله مقدس بر کتابی عالم کور مامشدر . قرآن عظیم الشان کلام . الهیدر . بلاغت و فصاحت فوق العاده ایله شرف نازل اولدی که باغا و فصحایه باعث حیرت اولمش و اولمقده بولمشدر . هر هانکی مؤمن قرآن عظیم الشانی بحق تلاوت و احکام جلیله سنک اجرا سنه مواظبت ایتمش ایسه مظهر فیض و رسالت

اوده دریا کبی اسرار و حکم روحانیه به مطلع و آشنا اولدی . دانه ایکن تارلا حافی کسب ایستی . یعنی معنا توسع و ترفع ایلدی .

مشنوی

﴿ چون تعلق یافت ناز با بو البشر ﴾

﴿ نان مرده زنده کشت و باخبر ﴾

« تَرْجِمَه » چونکه اکم حضرت آدمه تعلقه یول بولدی ، یعنی اکل اولندی ؛ اکم قبل الاکل مرده وبی حس ایکن بعد الاکل زنده و خبردار اولدی . [یوقاریده کچن ابیات شریفه دن برنده بونک شرحی واردر .]

مشنوی

﴿ موم و هیزم چوز فدای نارشد ﴾

﴿ ذات ظلمانی او انوار شد ﴾

« تَرْجِمَه » موم و اودون یاندینی زمان ظلمانی اولان ذات و طبعی پر انوار اولدی . « تَشْرِیح » موم ، اودون یانمه دن اول هیج برشعله کوسترمز . ظلمت ایچنده ایکن حین اشتعالارنده انوار صاچار . چوق انسان بولنورکه نار عشقهده یانمه دن اول هیج بر فیضه مالک اولماز . نار عشق ربانی کندیلرینی احراق و وجود - حقیقیلرینی فانی ایدنجه منور و حالاری فیوضات آور اولور .

مشنوی

﴿ سنک سرمه چونکه شددر دیدکان ﴾

﴿ کشت بینایی شد انجادیده بان ﴾

« تَرْجِمَه » سرمه طاشی کوزلره چکلدیکی وقت کوزک کوزل کورمسینه سبب اولدی ؛ کوز کور ییجی اولدی . [تشریح قابلیت ایدن شویت شریف شرحه محتاج دکلدردر .]

مشنوی

❦ آن رسول از خود بشد زین يك دو جام ❦

❦ نی رسالت یاد ماندش نی پیام ❦

• ترجمه: « او ، رسول روم بود برایی قدحدن [جام حکمتدن] حصه یاب اولدی .

خاطرنده نه سفارت مأموریتی ، نه ده کتیردیکی خبر قالدی . « شرح » رسول .

روم حضرت عمر رضی الله عنه ملاقی اولدی ، بونجه حکم و حقائق ایشندی ، جام .
عشق و محبتک کمال لذتی حس ایلدی . غریق دریای روحانیت اولدی .

مشنوی

❦ واله اندر قدرت الله شد ❦

❦ ان رسول اینجار سید و شاه شد ❦

• ترجمه: « قدرت الهیه به حیران اولدی . او ، رسول روم بومرتبه به پیشدی . عارف

و شاه اولدی . « شرح » رسول روم حضرت عمر کی بر دریای تصوفله هم

مجلس اولوبده حقیقه توجهات جلیله فاروقیه بی کورونجه قدرت ربانیه بی و حکمت .
روحانیه بی ادراک ایدرک حیران اولمشدر .

مشنوی

❦ سیل چون آمد بدریا بحر کشت ❦

❦ دانه چون آمد بمزرع کشت کشت ❦

• ترجمه: « سیل دکنه کلدیکی وقت دریا اولدی ، دانه تارلایه کلدیکی

زمان اکین اولدی . « شرح » رسول روم استعدادی جهته برسبل روان قیاندن

جوینده دریای معرفت ایدی . دریای حقیقت اولان حضرت عمره ملاقی اولنجه

مشنوی

﴿ سرکه را کر راه باید در جگر ﴾

﴿ کوبشو سرکنکین اواز شکر ﴾

« تَرْجِمَه » سرکه به اگر جگره ، یعنی درون بشره کبرمکه یول بولمق لازم کلیرسه سویله ! که شکردن سرکنکین اول ! [یعنی سرکه به دی که : شکر ایله قاریشده سرکنکین دنیلن طاتلی شربت اول !]

مشنوی

﴿ معنی اندر شمر جز با خطب نیست ﴾

﴿ چون فلاسنکست آن را ضبط نیست ﴾

« تَرْجِمَه » معنی شعرده خطادن خالی دکلدردر . معنی شعرده صپان کیدرکه :

اونی ضبط ایده مز . « شَرَح » بو بیت شریفده بر مقصدک شعر آ تعریف و ایضا خنده کی مشکلات ایما و ایراد بیورلمشدر . هر مصراعده مقتضی و مناسبتلی الفاظی ، قافیہ بی بولمق ایچون درکار اولان مشکلاتدن بشقه برده بر فکری دها قولای تعریف ایدن برکلام اگر مصراع و قافیہ ده یاقیشماز ایسه تر کنه مجبوریت حاصل اولور . بالضروره اوفکری بیان ایتمک ایچون بشقه برافظه مراجعت اولنور ؛ مثلا : صپان آنان کیمسه ایستدیکی ری نشان آله میوب چوقه دفعه هدفه تصادف ایستدیره مز ؛ بناءً علیه شاید بو افادانده بر نقصان کورینور ایسه حضرت مولانای رومی قدس سره السامی ضمناً عذر طلب بیورمشاردر . بو بیت شریفدن مقصد حقیقی ، شعر و قافیہ ایچون معنای فدا ایدنلره بر نصیحت و تئسهدر .

﴿ در معانی آنکه من اراد ان یجلس مع الله فلیجلس ﴾

﴿ مع اهل التصوف ﴾

بر کیمسه الله تعالی حضرت تئریله اوطورمق ایستر ایسه اهل تصوف ایله اوطورسون . معنای نیک بیاننده در . یعنی ارادات ربانیه نیک حقایقه تمامیه مطلع اولمق ایستمین . اهل تصوف ایله بولنسون . وانلرک تألیفات و کلام حکمت آیانه دقت ایسون .

ایسه سن ده برسوز سویلمه ! سنجه ارتباط فائده سزدر . ارتباط فائده ملی بر کیفیت اولدیغنی اکلارسک ارواحک ابدانه ربط اولنمسنه اعتراض ائمه ! زیرا بونوع تعریضات عقلاً سهویات و مبیاناتدن عد اولنور .

مشنوی

﴿ شکر حق طوق هر کردن بود ﴾

﴿ نی جدال ورو ترش کردن بود ﴾

« تَرْجِمَه » حق تعالی حضرت تهرینه شکر ایتمک هر آدمک کردنلکیدر؛ شکر، جدال و تعریض ایلتمک و یوز اکتیتمک دکلدرد. « شَرِّح » شکر دن مقصد: الله تعالی حضرت تهرینه عبادت و عبودیت و نعم ربانیه بی ذکر ایتمک و مساعی خیریه ده بولنق و حسب القدر انسانه بر ادا و بلا کایر ایسه اکا صبر و رضا کو ستر مکدر؛ یوقسه عاده اتباعاً بالکنز « شکر » لفظنی تلفظ ایله عبادتده بولنماق صبر سز نقله کدر ایتمک و اغلامق و یوز اکتیتمک شکر و صبره کلیاً منافیدر .

مشنوی

﴿ کر ترش رو بودن آمد شکر و بس ﴾

﴿ پس چوسرکه شکر کوی نیست کس ﴾

« تَرْجِمَه » اکر « شکر » اکتی یوزلو اولمقدن عبارت ظن اولنورسه سرکه کبی طاتلی سویله بن کیمسه یوقدر . « شَرِّح » بیت شریف هنکام بلاده مکدرأ اغلیان صبر سز لره تویخدر . ضعف قلب ایله اره صره شکر لر اولسون ، دیمکله ظن ایدر میسکز که بوتعبیر شکر ایچون کافی اولسون ؛ یوزیکز اکتیتمش اولورده اکتیلکنده شکر تمکن اولور صانیلیرسه اکتی زیاده شکر ایدیچی قیمتسز اولان سرکه اولور ایدی که هرشیدندها اکتیدر ؛ لکن شکر اکتیلکنده و غم و غصهده اولویوب صبر و رضاده و حب مولاده در .

مشنوی

﴿ این دم نطقت که جزو جزو هاست ﴾

﴿ فائده شد کل کل خالی چراست ﴾

« تَبَجِّمَهُ » بو، سنك دم نطقك که جزء لرك جزئيدر ؛ اندن جوق فائده اولدی؛ یا کل وعظیم اولان روح بدنه کلسیاه نصل فائده دن خالی اولور؛ « شَرِّحْ » سنك نطق و کلامك که بر جوق دم و نفسدن و افکار و خیالاتدن مرکبدر؛ ینه کلی فائده ایراث ایدر. یا علوی اولان روح معنوی جسمه تعلق ایدرک حیات جسمانیه و معنویه ایله احیا ایدنجه نصل فواید و منافع کثیره حاصل اولدیغنی فکر عرفان ایله دوشونمیلدر .

مشنوی

﴿ تو که جزوی کار تو با فائده ست ﴾

﴿ پس چرا در طعن کل آری تودست ﴾

« تَبَجِّمَهُ » سن که جزء سک ! ایشك فائده ابله در . شمدی نیچون کلک طعنه ال اوزادرسک ؟

مشنوی

﴿ گفت را کرفائده نبود مکو ﴾

﴿ و ربوده ل اعتراض و شکر جو ﴾

« تَبَجِّمَهُ » سوزك فائده اولماز ایسه سویلمه ! وارا ایسه روح بدنه نه ایچون کلدی دیه اعتراضی کس ! طالب شکر اول ! « شَرِّحْ » رسول رومه ویا تعریض ایتمش وایده جک انسانه خطاباً : اگر معانی و افکارک حروف و الفاظه ربطی فائده سز
۳ نجی — ۵

« تَجْمِمْهُ » بونی فائده ایچون یامش سک ! فقط سن کندی فائده که قارشی
 پرده ارقه سنده سک !

مشنوی

﴿ انکه ازوی فائده زاییده شد ﴾

﴿ چون نیند آنچه مارا دیده شد ﴾

« تَجْمِمْهُ » او، الله تعالی حضرتلری که اندن فائده طوغمش اولدی ؛ نصل
 اولور؟ کورولمش شیئی [فائده یی] کورماش اولسون! « شَرِّحْ » انسانلر ، معانی
 وافکارلری حروف والفاظله ربط وقید ایتمکده فائده اکلادیممز حالده نصل اولورده
 کافه فوایدی وهرشیئی خلق ایدن جناب واجب الوجود ارواح مجردینی ابدانه
 ربط وتعلیق بیوردینی وقت فواید عظاما سرنما اولماش اولسون ؟

مشنوی

﴿ صد هزاران فائده ست وهر یکی ﴾

﴿ صد هزاران پیش آن یک اندکی ﴾

« تَجْمِمْهُ » یوزبیکلرجه فائده واردر؛ وبویوزبیکلرک هربری، یعنی هر یوز
 بیکی بدنه تعلقنه نسبة آزرر . « شَرِّحْ » انبیای ذیشان وحدانیت صمدانیه یی
 واوامر ربانیه یی حروف والفاظایله انسانلره تفهیم وخاقتی ازه رجهت متمم ایستدیلر .
 نطق وکلامک قدری پک عالیدر . معانی وافکارک حروف وکلماته ربط وتعلقنده
 یوزبیکلرجه منافع موجود ایکن ینه روحک بدنه ارتباطنه نسبة اومنافع جزئی
 قالمش اولور . روحک بدنه تعلق ایتمسندن بونجه انبیا وصلحا و عقلا و عرفا
 دنیایه کلمشدر ، الله تعالی حضرتلرینه عبادت وعبودیت طریقتی کومر مشدر .
 ارواح ابدانه تعلق ، بعده موت واسطه سیله فرقت و رجعت ایلدکلرندن دنیاده
 کوردکارلی مشقت حسویه عالم روحانیتک لذتی آرمشدر .

صافی و ازاده اولان روحک بدن کبی بر محل ظلمت و کدورتی ربط و حبس اولنسنه تعجب ایتمش، بونک ده بر حکمت خفیه سی اوله جفنی دوشونهرک صورمش!

مشنوی

﴿ آب صافی درکلی پنهان شده ﴾

﴿ جان صافی بسته ابدان شده ﴾

«تَرْجِمَانُهُ» صاف اولان صوابالچیق ایچنده کیزلنمش، صافی اولان جان بدنلره باغلامش! [بو حکمت ندن ظهور ایتشدره؟ دیمک ایسته مش!] [ایبات آتیه ایله ترجمه سی بو حکمت عمیقہ بی مرتبه ادرا کاته کوره واضحاً بیان ایدر.]

مشنوی

﴿ کفت توبحت شکر فی میکنی ﴾

﴿ معنی را بند حرفی میکنی ﴾

«تَرْجِمَانُهُ» [حضرت عمر رسول رومه جواباً] دیدی : درین ، دقیق بر بختده بولنیورسک! بر معنایی حرفه بند ایدیورسک!

مشنوی

﴿ حبس کردی معنی آزادرا ﴾

﴿ بند حرفی کرده توبادرا ﴾

«تَرْجِمَانُهُ» اصلنده آزاد اولان معنایی حبس ایتدک! روزکاری سن حروف والفاظه باغلا دک!

مشنوی

﴿ از برای فائده این کرده ﴾

﴿ توکه خود را فائده در پرده ﴾

« تَبَجَّهْرُ » رسول رومك او كنده هم - سؤال ، هم جواب نحو اولدی .
 كندیسی خطا و صوابدن واز بچدی .

مشنوی

❦ اصل رادر یافت و بگذاشت ازفروع ❦

❦ بهر حکمت کرد در پرسش شروع ❦

« تَبَجَّهْرُ » اصلی بولدی ، فروعدن بچدی . حکمتدن خبردار اولمق ایچون
 صورمغه باشلادی . « شَرَحْ » سفیر قیصر ، مهابت معنویه دینهدن فکر استعدادینه
 دوشن شعله انتباه ایله فیوض حکمت و حقیقتدن معلومات آلمق ایسته مشدر .
 [ابیات آنفه نك خلاصه شرحیدر .]

❦ سؤال کردن رسول روم از عمر رضی الله عنه از سبب ❦

❦ ابتلای ارواح با این آب و گل ❦

اصلی صو و بالحقیدن اولان اجسامه ارواح نه ایچون ربط اولتمش ؟ یعنی
 ارواحك ابدانه ابتلاسی نه دن ایجاب ایتمش ؟ دیه رسول روم حضرت
 عمر رضی الله تعالی عنهدن سؤال ایلدیکنه دأردر :

مشنوی

❦ گفت یا عمر چه حکمت بود سر ❦

❦ حبس آن صافی درین جای کدر ❦

« تَبَجَّهْرُ » [رسول روم] دیدی : یا عمر ! نه حکمته مبنی ایدی ؟

او ، صافی اولان روح بولایق یرده حبس اولدی ؟ « شَرَحْ » ارواح مجرد نك
 کالات و ذوقیاتی رسول روم حضرت عمر رضی الله تعالی عنهدن ایشیدنجه

خلق اول نور و حکمت باغه خدا يالکز عارف بالله اولانله اذن حق ايله معلوم
ورعنا اولور .

مشنوی

❦ ما کنیم اندر جهان هیچ هیچ ❦

❦ چون الف او خود ندارد هیچ هیچ ❦

« تَرْجِمَانُ » بز کیمز؟ بو طولاشیق، قاریشیق جهانده الف کبی یز . اولف
حرفی هیچ هیچ بر شی طو تماز . هیچ بر شیئه مالک دکلدرد . « شَرَحُ » براق
بیتده « ما » یعنی بز لفظی حسب اللسان استعمال اولمش ایسهده بشریت لسانی
بو کبی الفاظ و ضمائر محتاج اولدیغندن استعماله مجبوریت واردرد . بوقسه حقیقتده
بو طولاشیق ، قاریشیق جهان و دنیاده انسانلر الف حرفنه تشبیه اولنه بیلرلرکه:
عادی بر خط و خیالندن عبارتدر . کاتب اظهار معانی ایچون حرفی فصل استعمال
ایدر ایسه قدرت ربانیهده انسانلری وهر شیئی نامتناهی بر صورتده استعمال ایدر .
یالکز نوع بنی آدمی بودنیاده سائر مخلوقاتدن معنا تفریق و تکریم ایتک ایچون
الله تعالی حضرتلری اراده جزئییه ايله خلق ایتمش واکاکوره بر حکمت مالانهایه .
صمدانیه ايله ایشلرینی خلق و اداره ایتمکده بولمشدر .

مشنوی

❦ از عمر چون آن رسول این را شنید ❦

❦ روشنی در دلش آمد بدید ❦

« تَرْجِمَانُ » او رسول روم حضرت عمر رضی الله تعالی عنهدن بو کات-
عارفانه بنی ایشدیکی زمان کوکلنده بارلاق ظهور ایتدی .

مشنوی

❦ محوشد پیشش سؤال وهم جواب ❦

❦ کشت فارغ از خطا و از صواب ❦

اویانق اولسوق یینه خالق لم یزلک نم و حکمی حکایه سنده یز . «**شرح**» اکر حسب
البشریه اویوسق ، یاخود عشق ربانیله مدهوش ویا اویانق اولسوق ، یعنی هر
حالده مست عشق خداونم و حکم الهیه نک نقل و حکایه سیله مستعدینه حقیقت نمایز ؛
الحاصل همیشه غریق دریای الطاف مولایز .

مشنوی

﴿ و ر بکریم ابر پر رزق ویم ﴾

﴿ و ر بخندیم آن زمان برق ویم ﴾

«**تبیح**» اکر اغلاق ، الله تعالی حضرتلرینک رزق ایله طولوبر بلوطی یز ؛
واکر کولسک اول زمان خدای لم یزل حضرتلرینک شمشکی یز . «**شرح**»
عارف بالله اولانلر حسب البشریه اسباب معنویه اوزرینه کوزلرندن یاش آفتسه لر ،
جناب مولا کندیلرینه ، ساثر مؤمنلره یک جوق نعمت احسان و قلبلرینی مسرور
وشادان ایدر . اکر نم معرفت توأملری کل کبی آچیلسه ، یعنی حکم حقائق بیان
ایتسه و او حقائق قلم یازسه مستعدینک قلوب و عقولنی تنویر و معنویات ایله دلسیر ایدر .

مشنوی

﴿ و ر بخشم و جنک عکس قهر هوست ﴾

﴿ و ر بصلح و عذر عکس مهر اوست ﴾

«**تبیح**» اکر انسانلر غضب و غوغایه کلسه لر الله تعالی حضرتلرینک عکس
وقهری اثر ایدر ؛ اکر صلح و عذر ایستمکه کلسه لر مهر و محبت ربانیله انعکاس ایدر .
اگر انسانلرده قهر و غضب کور و نسه الله تعالی حضرتلرینک قهار اسمنک عکس
واثری اولدیفی کبی صلح و عذر کور و نسه یینه اول خالق لم یزل حضرتلرینک مهر
و محبتی اثری و (حلم) و (ودود) کبی اسمای حسنا سنک انعکاس ایدر . الحاصل
انسانلره عائد هر حال خالق تعالی حضرتلرینک قوللرینک اطوار و افعالنه کوره

«تَرْجِمَانُ» بزديكر برقصه به كلدك؛ بوقصدن خارجه نه وقت كيتدك؟ [يعنى كيتمدك.] «شَرْحُ» بيت شريفك برنجي مصراعنده بيوربايوركه : بزينه قصه به كلدك وايكنجي مصراعده تصریح بيورلش كه «كلدك» تعيرندن ظن اولنسون بزقصه و حكايه مزدن خارجه چيققدده آنك ايجون تكرر كللكه مجبور اولدق؛ خير! بزقصه مزدن خارجه چيقمدق! بلکه قصه مزك قوت ولطافتي تزويد ايجون ديكر بعضى على حقائق علاوه ايلدك . بو بيت شريفده قصه تعيرندن . مقصد : يا حضرت عمر رضی الله تعالى عنه ايله رسول رومك معلوم اولان قصه سى ، يا خود قصه عظاما كه حقائق ربانيه يي و عالم روحانيق لاينقطع تعريف و اياما ايدر .

مشنوی

﴿ كَر بجهل آيم آن زندان اوست ﴾

﴿ و ر بعلم آيم آن ايوان اوست ﴾

«تَرْجِمَانُ» اكر جهل ايله كللك جهلمز الله تعالى حضرتلرينك جاهللا ايجون خلق بيورديني زندانيدر ، و اكر علم و عرفان ايله كللك عارقلر ايجون خلق بيورديني ايوان و على سرايلدر . «شَرْحُ» ، انسانلر شائبه جهل ايله الله تعالى حضرتلرينك ارادات و آيات بيناتنى اكلاماز و يا دنياده انكار ايدرلر ، او جهل و انكار انلر ايجون عذاب و ذلدر . اكر عرفان ايله ارادات و آيات ربانيه يي بحق بيلير ، مشروع صورتده اجرا ايدياير ايسه او علم و اطاعت بزى ايوان سعاده و جنته ، هر شيدن على اولان كلشنمراى رضاي باري به اصعاد و كافه غل و غشدن آزاد ايلر .

مشنوی

﴿ و ر بخواب آيم مستان ويم ﴾

﴿ و ر بيدارى بدستان ويم ﴾

«تَرْجِمَانُ» اكر اويقويه و ارسق الله تعالى حضرتلرينك مستلري يز ؛ و اكر

نور معنوی پارلامش و مسائل لازمه تمامهاتنور اولمشدر؛ ارتق مباحث و ملاحظات. عقليه و لازمذن ملزومی و نفیدن مقتضی استدلال ایلمک و نافی و مقتضی ذکر ایتمک کبی قیاسات ذهنیه به حاجت قالمشدر؛ بو کبی استدلالات و قیاسات فقدان. نور معنویه لازم ایدی . ظهور شمسده شمعمک فأندهسی هیج مثابه سنده در .

مشنوی

﴿ زانکه یینارا که نورش بازغست ﴾

﴿ از دلیل و از عصاکش فارغست ﴾

« تَبَجِّمُهَا » کوزی کورمکده اولانک نوری پارلایحیدر ، بصیر اولان ذات دلیلدن و عصاچکنندن واز کچمشدر . « شَرِّحْ » بصیر وینا حقائق معنویه بی کور و نیجه آنک ایچون ادله عقليه زائد و غیر مفید اولور . عقل و حس ظاهری اعمایه یول کوسترمک ایچون عصا چکن کیدر که اعمای معنویتمک بوکا احتیاجی مجبوریدر . اما بر بصیرک کوزلری اعلا کورور ، یاخود ابتدا اعمایکن افاقت بولمش و کوزلرینک توریته مالک اولمش اولورسه عصا کس زائد و بلکه مضردر . انوار روحانییه مظهر اولمش اولان صاحب عرفان ایچونده قیاسات موانع و مضرتردر .

﴿ تفسیر آیه و هو معکم ایما کنتم ﴾

« هر زده اولور ایسه کز الله تعالی سزکه برابردر . » آیت کریمه سنک تفسیرینه دائردر . بو آیت کریمه سوره حدیدک بشنجی آیتنک آخرنده بو وجه ایله در : (و هو معکم ایما کنتم والله بما تعملون بصیر) معنای شریفی : « والله تعالی و یا علم و قدرتی سزکه برابردر ، هر زده اولور ایسه کز واجب الوجود حضرتلری ایله دیکک کز ایشله یینا و بصیردر . »

مشنوی

﴿ بار دیگر مابقصه آمدم ﴾

﴿ ماز آن قصه برون خودکی شدیم ﴾

روحانیتہ نسبتاً جاہل ایکن مادیات و معقولات ظاہرہ دہ اثبات مہارت و عقل ظاہرہ شایان بر جوق نکات ایہ الفت ایدر . مع مافیہ ینہ جاہل و عادی دیر لر ؛ زیرا محبت و اقدام لمری ملیون نرجہ کلہ جک زمانلرہ نسبتاً بر ثانیہ دن قلیل اولان دنیایہ حصر اولمش و نعم منویہ ابدیہ دن غافل و رضای باری بی طلبدن عاقل اولدق دن بشقہ انلرک اکثری روحانیق کلیاً انکار و بود عوادہ اصرار و بویلہ بلاہت و جہالتلرینی ذکاوت لفظیلہ تزین ایلہ افتخار ایدر .

مشنوی

﴿ بحث عقل و حس اثر دان یاسبب ﴾

﴿ بحث جان یا عجب یا بو العجب ﴾

«تَبْحِیْہُ» بحث عقلی و بحث حسی بی اثر و یاسبب بیل ! اما جانہ متعاق اولان بحثی یا عجیب و یا عجب صاحبی بیل ! [یعنی غایت عجیبدر .] «شرح» عقل و حس . ظاہر ، آثار و اسباب ظاہرہ بی رؤیتہ و تدقیقہ مہما ممکن ماہر و مقتدر در . شاید عقل قوتلی ایسہ اژدن مؤثری و سبیدن مسبی دہ اکلا یہ بیلر . بو اکلا ییش ایشی فہم و استدلال دن عبارت قالیر ؛ روحک بحث و قوتی غایت عجیبدر . زیرا جان و روح خیال و خاطرہ کلہ بن احوالی حس و رؤیت و استحصال آمال ایلہ آن بان کسب قوت و لذت ایدر .

مشنوی

﴿ ضوء جان آمد نما ندای مستضی ﴾

﴿ لازم و ملزوم و نافی مقتضی ﴾

«تَبْحِیْہُ» جانک ضیائی کلدی ، و ہر شی آشکار کوروندی ؛ ای طالب ضیا ! لازم و ملزوم و نافی و مقتضی کبی مباحث و دلائل عقلیہ یہ لزوم قلمدی . «شرح» ای ضیای معنوی بی طالب اولان سالک مستعد ! فخر عالم علیہ الصلوٰۃ والسلام و قرآن عظیم الشان و آنلرہ اقتدا ایتمش اولان اہل عرفان ، دنیایہ کلش و سایہ لر ندہ

یرینه بو جهل نام حقارت انجمنه مستحق اولمشر . روح معنویک فیض وقوتی کلی وعقل ظاهرک ادراکاتی بالنسبه جزئی اولور . بو ایضاحاتدن عقل ظاهرک هیچ اعتباری یوقدر معناسی اکللا شلمسون . بالعکس اعتباری قابل انکار دکدر . شوقدرکه روح معنویک قوه کلیه سنه نسبه عقل ظاهرک قوتی جزئی ، یوقسه دنیاده کی موجوداتک کافه سندن دها عالی اولدینی امر جلیدر .

مشنوی

﴿ چون عمر از عقل آمد سوی جان ﴾

﴿ بو الحکم بو جهل شد در بحث آن ﴾

« تَرْجِمَانُهُ » چونکه حضرت عمر رضی الله عنه عقل ظاهر دن جان جانبه کادی .

[اسلامی قبول ایلدی .] بو الحکم جانک بمحنده ابو جهل اولدی . « شَرَحٌ »

حضرت عمر رضی الله عنه دین مین احمدی بی قبول ایله روحانیه متعلق اولان مسائل و حقائق علیه کسب وقوف ایتسی اوزرینه روح معنویک کوستردیکی درجات علیه معنویه واصل اولمش و او یولده خارق العاده مباحث روحانیه ده مهارت کوسترمش ایکن بو الحکم ، مفخر موجودات محمد مصطفی علیه افضل التحایا افندمز حضرت لرینه عداوت و دین حق قبولدن مجانبت ایلدیکندن مباحث روحانیه ده بیان افکار ایتک شویله طورسون او مباحثی اکللا مغه بیله مقتدر اوله مدیقندن بالضروره ابو جهل نامی طاقتمش و از جهت عاجز و سفیه اولمشر .

مشنوی

﴿ سوی عقل و سوی حس او کاملست ﴾

﴿ کر چه خود نسبت بجان او جاهلست ﴾

« تَرْجِمَانُهُ » حس وعقل ظاهری جانبدن ابو جهل کر چه کامل ایسه ده جان

نسبه جاهلده . « شَرَحٌ » مثلا ، ابو جهل واکامشابه اولان بعض کیمسه عالم عالی .

متعلق اولان بحث ینه بشقه اولور . « **شرح** » عقل ظاهرک تدقیق ایده جکی مواد معتبر اولسه ده قوه روحانیه نك احاطه ایده جکی حقائق نسبت قبول ایتمز درجه ده عالی اولور؛ عقلک تصوری بر مدت محدودده دن و روحک مباحثی ابدیتدن عبارتدر .

مشنوی

﴿ **بحث جان اندر مقامی دیگر است** ﴾

﴿ **باده جانرا قوامی دیگر است** ﴾

« **توحید** » جانه متعلق اولان بحث بر مقام دیگرده در؛ جان باده سنک بر بشقه کمال و انتظامی واردر . « **شرح** » عقل ظاهرک بحثی و محبتی، سفلی اولان دنیایه و امور فانییه متعلقدر . جانک مقامی عالی و عشق رب ایله باقیدر .

مشنوی

﴿ **آن زمان که بحث عقلی ساز بود** ﴾

﴿ **این عمر بابو الحکم هم راز بود** ﴾

« **توحید** » او زمان که عشقه متعلق مباحثک اعتباری وار ایدی ، ذکر ایتمکده اولدیغمز حضرت عمر رضی الله عنه ایله ابتدالرنده بوالحکم تسمیه اولنش ابو جهل موجود ایدی . « **شرح** » دین مبین احمدی نشر و اعلان اولنمه دن اول مکه مکرمه ده مشهور اولان ابو جهلک مباحث عقلیه ده او قدر مهارتی وار ایدی که بوالحکم نامی قازانمش ایدی . حضرت عمر مباحث عقلیه ایله مشغول اولمش و بو جهل ایله اره لرنده کی فرق عظیم اوصره ده تمین ایتماش ایدی . بئمه حضرت عمر رضی الله تعالی عنه دین اسلامی قبول و جهان روحانیه دخول ایدنجه مقبول . جناب مولا ، (فاروق) لقب عالیسیله ترفع وار تقا و فتوحاتی حیرت بخش دوسرا اولمشدر . بوالحکم ایسه فخر عالمی انکار و عقل ظاهری چاره منفرد عد ایدرک یالکنز فانی اولان دنیایه اعتبار ایستدیکندن دولت ابدیه دن محروم و ذلیل و بوالحکم

« **تشریح** » انسانلر هانکی اعمالندن نادم و پشیمان اولورلر ایسه اوافعالده اختیارلری موجود اولدیغی معلوم اولور. مثلاً : براقندی ایکی کوله-سنه دیسه که : اللریکیزی کورهیم ؛ مراعتش، یعنی الی ضروری تیره مکده اولان کوله الی کوسترر ایکن بالضروره تیره به جکدر . دیگر کوله ذاتاً الی تیره من ایکن خدمتدن خلاص بولق امیدله الی مخصوصاً تیره آسه افندیسی بونی ده کوردکن صکره سائر آدملرینه بو ایکی کوله نك اللری تیره دیکندن صاتمسنی امرایتسه ، اللری ضروری تیره من کوله بو جزادن مکدر اوله بیلیر ایسه ده نادم و پشیمان اولماز ؛ زیرا بو معامله ده قصوری یوقدر. اللری ضروری تیره دی ، اللری طبیی تیره مه من کیمسه اختیار اییدیکی حرکتدن مکدر اولدقندن بشقه زهر ندامت قلبنی احاطه و خطاسنی ارائه ایدر.

مشنوی

﴿ بحث عقلست این چه عقل آن حیلہ کر ﴾

﴿ تا ضعیفی ره برد انجا مکر ﴾

« **تنبیہ** » ذکر اولنان بحث ، بحث عقلیدر ؛ بو عقل جزئی نه در ؛ حیلہ ایدیجی بر عقلدر که روحانی ضعیف اولان کیمسه به براز یول کوسترر . حقیقی براز درک و اذعان ایتمش اولور . « **تشریح** » عقل ظاهر ، بو عقل جزئی حقائق-عالیه روحانیه بی اکلامغه ذاتاً غیر مقتدر در ؛ آسمان روحانیته معنا ارتقا ایتمش اولان انسانلره مهما ممکن حقائق تفهیم ایچون بو عقل ظاهر دن بشقه واسطه اولدیغندن چار ناچار عقل ظاهره لایق مباحث و ادله ایراد و اشعار اولور .

مشنوی

﴿ بحث عقلی کرد رو مرجان بود ﴾

﴿ آن دکر باشد که بحث جان بود ﴾

« **تنبیہ** » عقله متعلق اولان بحث اگر اینجی و مرجان اولسه ده روحه

ایستیهرك تتره درسك ! [بویت شریفك مال عالیسی آئیده کی ایکی بیت شریف ایله اکیال اولمشدر .]

مشنوی

﴿ هر دو جنبش آفریده حق شناس ﴾

﴿ لیک نتوان کرد این با آن قیاس ﴾

«تَرْجِمَه» هر ایکی حرکتی، تتره مکی حق تعالی حضرتلری یار آتمش اولدیغنی طائیلیسك ! لکن ضروری اولان بو تتره مکی اختیاری اولان دیگر تتره مکه قیاس ایلمک ممکن دکلدرد. «شَرْح» شو ایکی بیت شریفده کی مثالدن ده ا پارلاق، ده ا معنیدار افاده ایله انسانلره تعریف ایتمک ممکن دکلدرد . اولیاء الله حضرتانی بعض شیرده کندیلرینی مجبور کورلر . حقیقهٔ مجبور اولدقلر نندرد . خسته لکدن ناشی الی بالضروره تتره مین کیمسه نك الی تتره مکه مجبور و بناءً علیه معذوردر . بشقه بر انسانک ذاتاً اللری تتره مز ایکن تقلیداً و یا نفسی خدمتدن تخلیصاً اللرینی اختیار یله تتره تسه اول کیمسه معذور دکل بلکه مرحتدن مهجور و مقهور اولور . مثلاً : نمازده عشق الہی و یا خشوع و خضوعدن آغلایان کیمسه نك نمازی فاسد اولدقدن بشقه کسب ترقی ایدر . اما عشق ربانیدن و خضوع و خشوعدن محروم اولان ریاکار، عاشق حقیقی کبی نمازده یالاندن آغلار ایسه ریاکارک ذاتاً غیر مقبوله اولان نمازی بتون بتون فاسد و عملی کا یلیق کاسد اولور .

مشنوی

﴿ زاین پشیمانی که لرزانیدیش ﴾

﴿ چون پشیمان نیست مرد مرتعش ﴾

«تَرْجِمَه» اللرینی ایستیهرك تتره تدک ایسه پشیمان اولورسك ! الی ضروری تتره مین آدم تتره مسندن طولایی نادم و پشیمان دکلدرد .

تورك بکرمی التنجی آیتدیر: ﴿الحیثات للخبیثین واللاخبیثون للخبیثات والطیبات للطییین والطیون للطیبات اولئک مبرؤن مما یقولون لهم مغفرة و رزق کریم﴾ معنای شریفی: «خبیثه قادینلر خبیث اولان ارککلره لایقدر و خبیث اولان ارککلر خبیث اولان قادینلره لایقدر. طیبه و عقیفه اولان قادینلر طیب و عقیف اولان ارککلره لایقدر. اشبو ذکر اولنان احباب عفت او شیدن مبرادر که انلرک حقنده دیرلر: الله تعالی حضرتلرینک مغفرت و رزق کریمی طیبین و طیبات یعنی اهل عفت ایچوندر ، « آیت کریمه نك معنای تصوفیسی: اهل ادب و اعمال صالحه احبابی ایچون مكافات. عالیه و بی ادب و احباب سیأت اولانلر ایچون مجازات شدیده واردر. روحه، لایق اولان عبادات مشروعه و مساعی مشکوره اعطا ایدر ایسک روح سندن ممنون و مسرور و الا، امر برعکس اولمش اولور.

مشنوی

﴿ يك مثال ای دل پی فرقی ییار ﴾

﴿ تا بدانی جبر را از اختیار ﴾

﴿تَبَجِّمُهَا﴾ ای کوکل ! جبر و اختیاری بری برندن فرق و تمیز ایتمک ایچون بر مثال کتیر که جبری اختیاردن بیلهسک! «شرح» اشبویت شریفده بیان بیوریلان مثال کله جک بیت شریفده کوریله جکدر. مصراع اولده «ای دل» تعیر شریفندن مقصد: بالذات حضرت مولانای رومی قدس سره السامیدر. بر مثال کتیر بیلهسک! بیورملری ، هم کال تواضعلرندن ، هم فرط محبت و انسانیت علیهلرندن حقیقتی مستعدینه تفهیم ایتمک ایچوندر .

مشنوی

﴿ دست کان لرزان بود از ارتعاش ﴾

﴿ وانکه دستی را تزلزانی ز جاش ﴾

﴿تَبَجِّمُهَا﴾ او، الکه برمرض وضعفدن طولایی تتره. او، الی سن یرندن

ا کلا دیغمندن خوف ایلدم، کرچه هر شیتک خالق مطلق ذات پاکک اولدیغنی بیلدم ایسه ده آلمی! بر طرفدن نعمت و عظمتک، دیگر طرفدن عبودیت و عجزم خاطر مه کلنجه بی ادب احاطه ایدوب عذرمی خطامک خالقنده دکل، مغفرت مالانهایه الوهیتکده آرادم. بوجواب عرفان نصاب اوزرینه الله تعالی حضرتلری بیوردیلرکه: یا آدم! سنک بو عرفان و ادبک ایچون بن ده هم سنک مقبول ادبکی، هم ذات عرفان ماتکی. الآن والی الابد حفظ وصیانت ایلم.

مشنوی

﴿ هر که آرد حرمت او حرمت برد ﴾

﴿ هر که آرد قند لوزینه خورد ﴾

﴿ تَبْحِيحًا ﴾ هر کیم، حرمت کتیرسه ایسه مقابلهٔ حرمت آلیر. هر کیم شکر کتیرر ایسه بادم حلوا سی یر. «شرح» انسان هر نه ایشلر و سویلر ایسه اکا کوره. مکافات، یا خود مجازات کورور. اعمال حسنه ده مکافات قات مزداد اولدیغنی بو آیت کریمه ایله ده اثبات اولنور: (من جاء بالحسنة فله عشر امثالها) معنای- شریفی: «هر کیم اعمال حسنه ایله کلدیسه، یعنی کوزل ایش ایشلدی یا خود کوزل کلام سویلدیسه او کیمسه ایچون حسن عملک اون منلی مکافات واردر.» شکر کتیرن کیمسه نك طعامی حلوا ولنت و صفادر. انسان بر فعلی ایشلر کن ظن ایتسونکه اوفعلک تأثیراتی یالکیز سائرله عا ئددر. بالعکس دنیا و عقبا ده اک بیوک تأثیراتی فاعلنه راجعدر.

مشنوی

﴿ طیبات از بهر که للطیین ﴾

﴿ یار را خوش کن بر نجان و بین ﴾

﴿ تَبْحِيحًا ﴾ طیبات کیمک ایچوندر؟ طیب و پاک اولانلر ایچوندر. یاری خوش ایت! خوشاق کور! یاری اینجیت! رنج کور. «شرح» ایما اولنان آیت کریمه سورته:

ای آدم ! بن دگلی یم که سنده کی او جرم و مختلری یار اتمدم ؟ « **شرح** » آدم علیه - السلام خطا سندن صکره جناب مولای متعال کندیسنه هیچ برشی دمدیکی حالده ابوالبشر خطاسنی اقرار و توبه به ابتدار ایتدی . بعده بر مقتضای حکمت بالغه ، جناب کبریا بیوردیکه بن خلق ایلدیکمی بیلمش ایکن نه ایچون اوزرینه آلمش و یالکز کندی قصورینی اقرار و بنم کیفیت خلقمندن سکوتی اختیار ایلمش سک ؟

مشنوی

﴿ نی که تقدیر و قضای من بدان ﴾

﴿ چون بوقت عذر کردی آن نهان ﴾

« **ترجمه** » ای آدم ، سنده ظهور ایدن قضا ده بنم قضا و قدرم دگلی ایدی ؟ بودر کار ایکن سن نه ایچون عذر وقتنده بنم اوقضا و قدرمی ستر و پنهان ایتدک ؟ « **شرح** » بوسؤال جایل اوج مقصد علوی کوستر برنجیسی : الله تعالی حضرت تلیزنک هر حال و کارده قدر و قضای منضم اولدینک بیلدیرلمسی ؛ ایکنجیسی : میدان - عرفان و تربیه ده ملائک کرامه قارشی حضرت آدمی امتحان ایله تربیه سنی اثبات ایتدیرمسی ؛ او چنجیسی : او خطا ده بیله قضا و قدر الهی بی یاد ایله محزون اولمش اولان قلب ادم و حوایه اعطای تسلی ایدرک حضرت آدمک و یره چکی جواب ایله معنأ و ماده موقعی عالی ایش اولمسی ایدی .

مشنوی

﴿ کفت ترسیدم ادب نکذاشتم ﴾

﴿ کفت من هم پاس آنت داشتم ﴾

« **ترجمه** » [آدم علیه السلام جواباً] دیدی : قور قدم . ترک ادب ایلمدم ؛ [حق تعالی حضرت تلیری] بیوردیلر : یا آدم بن ده سنک ادبکی حفظ ایتدم . « **شرح** » آدم علیه - السلام بوفاده ده هم حقیقی ، هم کمال ادبی عرض و بیان ایلمشدر . کندی قصورمی

آدم حق تعالی حضرت تریسک فعلندن بزم کبی غافل دکل ایدی . « **شرح** » آدم ایله حوعلیمهالسلام ممنوع اولان اغاجک میوه سندن اکل ایله سهو ایستدکن صکره سهولرینی الله تعالی حضرت تریسک اسناد ایتمدکن بشقه قصورلرینی درحال وصراحت اعترافی وکالات مغنویه سنی اثبات ایتمشدردر . اسکی بر نسخده مصرع نانیده « اوز فعل خود غافل چوما » یازدینی کورلمشدر که حضرت آدم کندی فعلندن بزم کبی غافل اولیوب خطاسنی کندیسنه اسناد ایتمش دیگدر . بو بیت شریفده بزم کبی تعبیردن مقصد : کندی فعلنی انکار ایدن بعض همجنسهز کبی دیگدر .

مشنوی

﴿ درکنه او از ادب پنهانش کرد ﴾

﴿ زان کنه بر خود زدن او بر بخورد ﴾

« **ترجمه** » ایشلدیکی کناه ایچنده ایکن تربیه وادبه رعایت ایدوب او کناهکده خالق الله تعالی حضرت تری اولدیغنی کیزلیدی . حضرت آدم کنهانی کندی کندینه اوردیغندن میوه یدی ؛ یعنی اصابت ایدوب فائده مند اولدی . « **شرح** » جنتدن محرومیت کبی بر جزایه کرفتار اوله جنی بر صرهده ، علی الخصوص کناهکده خالق الله تعالی حضرت تری اولدیغنی بیلدیکی حالده ینه کال عرفان و تربیه ایله حضرت آدم خطاسنی طایمیش اولدیغندن تنزل دکل ، بلکه جنت مادیدن دها عالی بر مرتبه روحانیه ایله مقبول الهی اولوب معناً ترفع ایلمشدر . حضرت آدم کافه مخلوقاتک حقیقتنی بیلدی و بلا بدر و مادر امر حق ایله صاحب تواضع اولان طوبراقدن طوغدی .

مشنوی

﴿ بعد توبه کفتش ای آدم که من ﴾

﴿ آفریدم در تو آن جرم و محن ﴾

« **ترجمه** » آدم علیه السلام توبه دن صکره حق تعالی حضرت تری اکا دیدی :

« تَرْجَمَهُ » شیطان، الله تعالی حضرت تدرینه دیدی : بنی اغوا ایستدیک، یعنی آزدیردیغك جهته بن ده انسانلری آزدیره جغ! « کنندی فعل و قباحتی او الحاق کیزلدی. » « تَشْرِيْحُ » خالق عظیم، حضرت آدمه سجده ایتمسی امر بیورمش ایکن شیطان لعین اظهار کبر و کین ایدرک سجده ایتمکدن ابا و اجتاب و کنندی مطرود درگاه رب- الارباب ایستدیک حلاله خطاسنی انکار و جناب حقه اسناده اجتسار ایستی . بو کیفیت سورة اعرافك اون بش و اون التنجی آیت کریمه سنده اتیان بیورلمشدر : ﴿ قُلْ فَمَا اغْوَيْتِي لِاقْعَدَنَّ لَهُمْ صِرَاطَكَ الْمُسْتَقِيمَ . ثُمَّ لَا تَيْتَهُمْ مِنْ بَيْنِ اَيْدِيهِمْ وَمِنْ خَلْفِهِمْ وَعَنْ اَيْمَانِهِمْ وَعَنْ شَمَائِلِهِمْ وَلَا تَجِدُ اَكْثَرَهُمْ شَاكِرِينَ ﴾ معنای شریفی : « شیطان دیدی : الهی ! بنی آزدیردیغك سبيله بن انسانلر ره راستلرنده او طوروب اندن صکره و ساوس و الفا آتمی اوکلرندن واردلرندن و صاغ و صول طرفلرندن کتیررم؛ و انسانلر بخش ایستدیک نعمتلر اوزرینه سکا شکر ایدیجیلردن بولمازسك! » شیطان لعینك بو ادعا سنده ده خطای عظیم معنویسندن بشقه ادعاسنی مختصراً تنقید ایله حقیقی اثبات ایدلم . شویله که : حضرت آدمه عدم سجده دن کنندی قصور بی انکار ایله الله تعالی حضرت تدرینه اسناد ایلدی . دیمک که : خطا ایشلمکه کنندی مجبور بیلدی ؛ و طریق جبری اختیار ایلدی . جبریلکی اختیار و ادعا ایدر ایکن برده : بن ده و سوسه لر می انسانلرک اوکلرینه و اردلرینه و صاغ و صوللرینه کتیررم ؛ « دیدیکندن طریق جبری ترک ایله اراده و اختیار بی و قوت بی اقرار و اعتراف ایدوب بیوک بر مابانت عقلیه بی اجرا و حوق و بلاهتنی اثبات و ایما ایلدی . « فَمَا اغْوَيْتِي » ده کی بانی بعض مفسرین کرام باه قسم در دیدیلر ایسه ده صحیحی بیسان اولندیغی اوزره سبب معنانه در ، علی الخصوص شیطانك ضالاتی مقبول برشی دکلدر که آنک اوزرینه یمین ایتمش اولسون !

مشنوی

﴿ كَفَّتْ آدَمَ كَمَا ظَلَمْنَا نَفْسَنَا ﴾

﴿ اَوْ زَفَعَلْ حَقَّ نَبْدِ غَافِلٍ چوما ﴾

« تَرْجَمَهُ » حضرت آدم دیدی : الهی ! بز نفسمزه ظلم ایستك ؛ حضرت-

سبب والت واوفعلك خالق اولق کبی ایکی حاله مقتدر اوله ماز. حروف ومعانی بی
واوکنده، ارقه سنده اولان اشیا بی آن واحده کورمکه غیر مقتدر و عاجز وقاصر در.
انسان افعالنک خالقیدر ، دبه معتزله نك دعواسی ناروا اثر خطادر .

مشنوی

﴿ آن زمانکه پیش بینی آن زمان ﴾

﴿ توپس خودکی بینی این بدان ﴾

« تَرْجِمَهْ » اول. زمانده که اوکنده بولان اشیا بی کورورسک ! عین زمانده
ارقه ده کی اشیا بی فصل کوره بیلبرسک؟ بوداهتی دوشونده تعریف اولنان مقصدی
بیلمش اول! « شَرْحْ » سن بردن بره حرف ومعنای محیط اوله مازسک ! ارقه کده کی
اشیا بی کوره مزسک ! او حالده فعلک خلق و ایجاد کی بر امر عظیمی وسائر
غوامض کیفیاتی سن فصل اجرا ایدر وقوه روحانیه اولتمسزین کشف حقایق
ادعاسنده بولنورسک ؟

مشنوی

﴿ حق محیط جمله آمدای پسر ﴾

﴿ واندارد کارش از کار دگر ﴾

« تَرْجِمَهْ » ای اوغل ، حق تعالی حضرتلری جمله اشیا بی محیط کلدی . بر
ایشی دیگر برایشدن کری براقاز. « شَرْحْ » احاطه مطلقه قادرانه سی عبرت افزای-
عقول اولان جناب فیاض کریمک قدرت الهیه سنی کوسترن بو بیت شریفده
مستجمع المعالیدر .

مشنوی

﴿ کفت شیطان که بما اغویتتی ﴾

﴿ کرد فعل خود نهان دیودنی ﴾

بزم افعلمز ایسه آثار خلق مولادر . « **شَرِّحْ** » معتزله مسالمنه منسوب اولان کیمسه ظن ایتمسون که انسانلر کندی ایشلرینک خالقلریدر؛ حاشا! بوادعاین جهل و خطادر . هر شینک و هر فعل و کارک خاتی، خالق موجودات و موجد کائنات اولان رب العباددر . شو قدر که جناب رب منان انسانه اراده جزئیّه بخش و احیان بیورمش اولدیغندن انسان سوء نیت ایدر و او سوء نیتدن منع ایچون مرحمت ربانیه شایان افعال خیریه سی بولماز ایسه او انسان عزم و نیت ایلدیکی ایشدن منع اولتیوب ایشلر، و ایشلدیکی ایشی الله تعالی حضرتلری خلق ایدر و فقط او انسانه جز اوله رق خلق ایتمش اولور .

مشنوی

﴿ زانکه ناطق حرف بیند یا عرض ﴾

﴿ کی شود یکدم محیط دو عرض ﴾

« **تَرْجِمَه** » سوبله ن حرفی باخود عباره نك، قصد و معناسنی کورور . بر آنده هم حروفی، هم عبارنك معناسنی، یعنی ایکی مقصدی نصل محیط اولور؟ [بیله مزه.] « **شَرِّحْ** » انسان کندی آغزندن چیقان کلامده موجود اولان ایکی حال، یعنی حروف و معنایی احاطه یه مقتدر اولدیغنی حالده نصل ممکن اولور که برایشی ایشلر ایکن هم او ایشک سبب و آلتی، هم خاتی اولمش اولسون؟ بالطبع اوله ماز . انسان عزم و نیتی ایله برایشه باشلار ایسه ده او ایشک و هر شینک خاتی، خالق لم بزل حضرتلریدر .

مشنوی

﴿ کر بمعنی رفت شد غافل ز حرف ﴾

﴿ پیش و پس یکدم نبیند هیچ طرف ﴾

« **تَرْجِمَه** » ذهن اگر معنا جهته کیتسه حرفدن غافل اولور . بر انسان هم او کنده، هم ارقه سنده کی اشیایی بر باقی شده کوره مزه . « **شَرِّحْ** » انسان بر فعلک وقوعنه

جمال قدرت و عظمتیله بونجه عالمی و ارواحی خلق بیوردینی کبی انسانه روح، عقل و بدن احسان بیورمشدر . بونلری طبیعتیه عطف و بوکبی مالایمی شیلره زنهان اسناد ایدرک انکار الوهیتله کنندی خراب ایتمه! احسان ربانی اولان اراده جزئیسیله انسانک ایشلدیکی خطالری ده انساندن بیلوب خالق لمیزل حضرت تلیرینه حمل و اسناد ایامه! ایدر ایسک آدم علیه السلام طریقنی تارک و شیطان لعینک مساکنه سالک اولمش اولورسک!

مشنوی

﴿ کر نباشد فعل خلق اندر میان ﴾

﴿ پس مکوکس را چرا کردی چنان ﴾

« تَبَجَّهْ » اگر مخلوقاتک فعلی اورته ده اولماز ایسه انسانه نه ایچون شوپله ، نه ایچون بویله ایتدک؟ دیمه! « شَرِّحْ » اراده جزئیسی حسبیه انسانک ایشلدیکی یولسز ایشلردن مسئول اولدینی هر کسک هر کون و بلکه هر ساعت تصادف ایلدیکی بر حقیقتدر . بو حقیقته دلیل بودرکه : برانسان بر فعل ناموافق ایشلر ، یاخود غیر لایق بر کلام تفوه ایدر ایسه بشقه لری او بد فعاله نه ایچون بو یولسز لئی ایشلدک؟ دیر . اگر متجاسرک اراده جزئیسی اولسه و او ایشی ایشلمکده قطعاً مجبور اولسه انی تکدیر، غیره شروع بر یولده حرکت ایدنلری قرآن عظیم الشان تعزیر ایتمک لازم کلیر ایدی . بد فعال اولان کیمسه حق و خالقدن تکدیر و تعزیر اولنسی فنا ایشی ایشلمکده مجبور اولماسنددر .

مشنوی

﴿ خالق حق افعال مارا موجد است ﴾

﴿ فعل ما آثار خلق ایزد است ﴾

« تَبَجَّهْ » حق تعالی حضرت تلیرینک یار ایشی بزم افعال مزی وجوده کتیر یحیدر؛

مشنوی

﴿ کر کشاید دل سر انباز راز ﴾

﴿ جان بسوی عرش سازد تر کتاز ﴾

« تَرْجِمَانُ » اگر کوکل سر طغفار جفنگ باشی آچار ایسه جان عرش جانبده
 صبر سز لقله ، سر عتله کیدر . « شَرْح » حضرت مولانا جلال الدین رومی قدس
 سره السامی طرف عالی بردن بیور بورلر که : اگر مخزن اسرار اولان کوکلی فتح
 ایله شق القمر و روحانیه دائر اولان اسرازی فاش و اظهار ایدر ایسه مدها
 واصل کمال اولماش مستعدان لذائذ و حقائق روحانیه مه میل ایله و رحلری عرش-
 اعلایه طوغری پران اولور . بناءً علیه اسرار و حقائق کلیاً افشا ایتمکده معذور
 اولدیقمی بیان و اقتضا ایدن حقائق حکایات حکمت آیات ارمه سنده نقل و اتیان ایلرم .

﴿ اضافت کردن آدم علیه السلام آن ذات را بخویشتن که ﴾

﴿ ربنا ظلمنا و اضافت کردن ابلیس خود را بخدا بما اغویبتی ﴾

آدم علیه السلام آیت قائمی ، یعنی جنتده ایکن واقع اولان خطاسنی کندینه
 اضافت و حمل ایتسی و شیطان کندی کنهانی حق تعالی حضرت ترینه اضافت و اسناد
 ایله سی بیاننده در :

مشنوی

﴿ فعل حق و فعل ما هر دو بین ﴾

﴿ فعل ما راهست دان پیدا است این ﴾

« تَرْجِمَانُ » حق تعالی حضرت ترینک فعلنی و بزم فعلمزی ، هر ایکسی
 کور ! بزم فعلمزی موجود بیل ! بو آشکاردر . « شَرْح » الله تعالی حضرت لری

لوقویان انسان! «شرح» اکل اولنان طعام بدن وجانه منقلب اولیور، یازبده- انسانیت اولان مردان خدادن بر انسانه لطف و همت اولور ایسه نه قدر فیض- روح افزایه مستغرق اوله جنی قید بیاندن آزاده در. جانک جانی: انبیای ذیشان و اولیای کرام حضراتیدر.

مشنوی

﴿ گوشت پاره آدمی از زور جان ﴾

﴿ می شکافد کوه را با بجر و کان ﴾

«ترجمه» انسانک برات بارچه سی، یعنی بدنی، یاخود الی روحک قوتندن طائی یارار. دکزی، معدنی بارچه لار. [بویت شریفک مالی آتیده اکیال اولمشدر.]

مشنوی

﴿ زورجان کو هکن شق الحجر ﴾

﴿ زورجان جان در انشق القمر ﴾

«ترجمه» طاع قاز یجینک قوتی طاش یارمقدر. جان جاننک قوتی قمری یارمقدر. «شرح» کو هکن نامیله مشهور اولان فرهاد وسائر طاع قاز یجیلرک عقل ظاهراری و روح حیوانیلری و بدنلرینک قوتی طاش یارمق، دکزلرده یوزمک، دکز و معدنلر ایچندن اشیا و معدنلی طوپراق چیقارمق کبی مادی شیلردن عبارتدر. روحانیونک مادیاته تأیراتی چوقدر. روحانیاته ده حسابسزدر. مثلا: فخر عالم محمد مصطفی علیه افضل التحایا افندمرن حضرتلرینک: (لااله الاالله) شهادتیله مألوف و مبجل اولان انکشت معجزات نمای رسالتناهیلری اشارتیله قرشق اولدینی عنده مؤمنینده کوانش کبی اظهردر، بناء علیه مادیات و روح حیوانینک تأیراتی اصغر، روحانیاتک، روح مغزینک تأیراتی اعظم و اکبردر.

«تَرْجِمَه» امك، سفره نك ایچنده ایکن روحسزدر. یمکله بدنه کیرنجه او، روح شاد اولور. «شَرَح» هر نوع امك، یمک جماداندن ایکن بعدالاکل انسانک بدنیله کسب امتزاج ایدنجه بدنن و روح حیوانیدن معدود اوله رق باعث حیات و روح شاد اولور. جماداندن اولان ما کولات قابل حس و حیات اولدیفی حالده مالک عقل واذعان اولان انسان، او امر ربانییه موافق صورته حرکت، بر مرشدکاملدن اخذتربیت ایدرایسه بلاشک عین روح روان، مقبول دو جهان اولور.

مشنوی

﴿ دردل سفره نکرده مستحیل ﴾

﴿ مستحیلش جان کند از سلسبیل ﴾

«تَرْجِمَه» سفره نك ایچنده امك مستحیل، یعنی روحه منقلب اولماز. کوزل صو یاردمیله جان مستحیل ایدر. [لفظ مستحیل، غیر ممکن معناسنه کلدیکی کبی منفعت معناسنه ده کلیر. سلسبیل، کوزل طاتلی صو دیمکدر.] «شَرَح» طعامی قبول ایدیجی برجان و انسان اراینجه، سفره ده طور مقله طعام بدن و جان اوله ماز. طعامی روح حیوانیدن معدود ایدزا کلنه راغب اولان انساندر. انسان طعامی روح حیوانییه تبدیل اتمک اوزره آب لطیفه مراجعت ایدر. خام اولان انسانده اوامر ربانییه قبول و اجرا ایله حرکت و غیرت و طریق حقلک اک زیاده معرفت جهتلرینی کوستریجی بر مرشد کامله انتساب و ملازمت ایتمینجه بالطبع عادی قالیر.

مشنوی

﴿ قوت جانست این ای راست خوان ﴾

﴿ تاچه باشد قوت آن جان جان ﴾

«تَرْجِمَه» بو طعامی روحه تبدیل ایدن روحک قوت و تأثیر ایدر؛ یا جانک جانی و روح معنوی نك تأثیر و قوتی نه مرتبه ده عالی اوله جفتی قیاس ایت! ای طوغری

کبیر. فقط معنویاتی مسک فیوضات خزینہ سیدر. عشق الہی او غور نندہ اولیانک
دو کدکری قانلی کوزیا شلرینک ہر داملہ سی حسب الحکمة مشک و عنبر و جناب۔
واجب الوجود ایله اولی الالباب عندندہ مقبول معتبردر .

مشنوی

﴿ تو مکو کاین مس برون بد محتقر ﴾

﴿ دردل اکسیر چون کشتست زر ﴾

«تَوْجِیْہِہٖ» سن دیہ! کہ خارجدہ اولدینی خالدہ بوجہر کیفیتی بافر کچی قیمتمیز
ایدی. فصل معتبر اولور؟ اولیاء اللہک قلب با کندی کی اکسیر پرتائیر او، باقری
خالص آتون حالتہ کتیرر. [ایات آتیہ، بو حقیقی پک کوزل شرح ایدر.]

مشنوی

﴿ اختیار و جبر در تو بد خیال ﴾

﴿ چون در ایشان رفت شد نور جلال ﴾

«تَوْجِیْہِہٖ» سندہ اختیار و جبر صرف خیال ایدی؛ چونکہ اونلرہ [اولیاء۔
اللہہ] کندی. نور جلال اولدی. «شترج» معتزلہ نک اختیاری و جبر یلرک جبری، نظر۔
حکمتلہ باقیانجہ بر خیال بی مالدرو۔ زیرانہ جبر وسطی، نده قرآن عظیم الشاندہ کی
ارادات و ضراحتی طائمیق ایستہ منزلر. اولیاء اللہ حضراتی ارادات قرآنیہ بی کاملاً
قبول ایدوب عبادت و امور خیرہ ایله مشغول اولدقن ماعدام قدرات الہیہ قطعہ بی،
قابل محو و اثبات اولان کیفیاتی قوہ روحانیہ ایله کشف اتمش اولدقنندن، اونلرک
اختیار و جبری بلا اشتباه نور جلال و مقبول مولای متعال اولور .

مشنوی

﴿ نان چو در سفرہ است باشد او جماد ﴾

﴿ در تن مردم شود اوروح شاد ﴾

جلد اولنده بیان اولدنی اوزره بو خصوصده انبیای ذیشانہ اقتدا ایدرلر که انبیای ذیشان حضرتانی دنیا ایشلری ایچون جبری و آخرت ایشلری ایچون اختیار ایدر. مثلاً پیغمبران ذیشان طعام و خانه و بوکی امور دنیویه ایچون ایندیشک ایتیموب مجبور اولمش کی حرکت و عبادت ایله اوامر ربانیه نك اجراسنه فوق العاده دقت و غیرت و صرف مشیت و ارادت ایدرلر ایدی؛ همده اولیاء الله حضرتانی باذن الله تمالی امور غیبیه نی کورمکه اولدقلرندن هانکی احوالک ظهوری قطباً مقدر ایسه اوحواله قارشی کندیلرینی مجبور، هانکی کیفیات بر مقتضای فرمان رب العباد، قابل محو و اثبات ایسه انلر ایچون مختاردرلر. اولیاءالهدن اولیان سائر اهل ایمان هانکی احوال مجبوری؛ هانکی کیفیات اختیاری اولدیغنی قرآن عظیم الشانن استدلال ایده بیایر. یاغور دامله لری عادی صوایکن صدقلر ایچنه دوشونجه کوهر اولدقلری کی جبر و اختیارده اولیاءالله حضرتانک قلوب- حکمت اسلوب عالیترینه دوشونجه محض حکمت و معان احدیت اولور.

مشنوی

﴿ هست بیرون قطره خرده و بزرك ﴾

﴿ در صدف درهای خرد دست و شترک ﴾

«ترجمه» صدفك خارچنده كوچك، بيوك دامله لر واردر. صدف ایچنده اولنجه كوچك و بيوك اینجی اولور. [بالاده کی شرح بو بیت شریفده شرح اولور.]

مشنوی

﴿ طبع ناف آهواست آن قوم را ﴾

﴿ از برون خون و درو نشان مشکها ﴾

«ترجمه» اولیاءالله آهو کو بی طیبمتنده در که طیبشاریشی قان ایسه ده ایچلری مسك و عنبردر. «شرح» آهونك كو بكنه بر قطره قان دوشرسه مشك اولدیغنی ضرب مثل کی شایعدر. اولیاءالله حضرتانکده صورت ظاهر لری سائر انسانلر

بصیرت قلبیه لرینی آچمش ، انلره استعداد مشاهده ویرمشدر . « **شترج** » جبر ، ندن عبارت وهانکی کیفیاتده صورت قطیه ده مقدر ولایتغیر ازلدیغنی اول نیک بخت اولان انسانلر بیلیرکه اعمال صالحه و نیات خیره سی ایله مرحمت صمدانیه چشم جانلرینی آچوب قوه روحانیه ایله بر چوق حکم و حقایق مشاهده ، نفس-اماره نك تسلطندن کندی لرینی آزاده ایدر لر . بزده قضا و قدری بیلیرز ، آنک ایچون جبری یزیدیه اولیا طرزنده ترهات کویان اولانلر او ، سارقلره بکزر لر که بشقه سنک البسه سنی سرت ایدرک بلاعار اکتسا و افتخار ایدر لر .

مشنوی

﴿ غیب و آینه بر ایشان کشت فاش ﴾

﴿ ذکر ماضی پیش ایشان کشت لاش ﴾

« **تبیح** » غیبده کی حال وکله جک احوال اولیاء الله حضراتنه آشکار اولمشدر . ماضینک ذکر ی آنک عنندنه هیچ متابهنده در . « **شترج** » مرحمت ربانییه اثری اوله رق بصر معنویسی آچیلمش اولان اولیاء الله حضراتی امور غیبیه یی وکله جک احوالی قدرت و درجه لر ی نسبتنده کورمه مقدر اولدقلر ندن هانکی احوالک حسب الحکمه وقوع بواسی مقرر ایسه او احوالی کورور لر و احوال-ماضیه دن قیاس ایله استقبالی استدلال ایتمک لزومی اصلا حس ایتمزلر .

مشنوی

﴿ اختیار و جبر ایشان دیکرست ﴾

﴿ قطرها اندر صد فها کوه رست ﴾

« **تبیح** » اهل اللهک جبری و اختیاری بشقه در ؛ قطره لر صدقلر ایچنده کوردر . « **شترج** » اهل اللهک بعض مرتبه جبر و اختیار لر ی وار ایسه ده بشقه یولده در . نه جبر یلرک جبرینه ، نه ده معتزله نك اختیارینه بکزرر . باده شرمزک

« **تَرْجِمَه** » ذکر ایتدیگمز حال عشق ایله جبرک برابر اولسی حق یولنده وحق تعالی حضرتلرینک اوامرینی قبول واجرا ده در؛ یوقسه جبریلرک غیره شروع اولان کیفیاته ادعا ایتدکلری جبر صحیح دکلدر . بزم عشقده بیان ایتدیگمز جبر تجلی ماه حقیقیدر . جبریلرک جبر حقنده ادعالری کجی بلوط، یعنی هوای-نفسانیدن ویا سهو عقلدن عبارت دکلدر . « **شرح** » حضرت مولانا رومی قدس سره السامی عشقه جبر تعبیر ایتدی دیه جبریلر اقتخار ایتد-ونلر؛ زیرا عشقده مجبور اولمق وقوه روحانیه ایله مقدرات الهیینه دها اول کورمک مانده ماه منیر برتجلی عظیم و برحال کریمدر . حال بوکه جبریلرک جبر ادعالری بلوط کجی دومان و هوای نفسدن عبارت قوری بر دعوادر .

مشنوی

﴿ و ر بود این جبر جبر عامه نیست ﴾

﴿ جبر آن اماره خود کامه نیست ﴾

« **تَرْجِمَه** » اگر بو عشق مجبوری، بعض مقدراتک قوه روحانیه ایله دها اول کشفی کیفیتی جبر لفظیله تسمیه اولمق لازم ایسه بودرلو جبر، عامه نیک جبری کجی دکلدر . بوکا جبر عشق، یا خود جبر وسط تعبیر اولنور . یوقسه کندی مقصد غیر مشروعی استحصال ایچون نفس اماره مغلوب لرینک ادعا ایله کلری جبر مذموم کجی دکلدر . [اشبو بیت شریفک ترجمه سی ایچنده شرح ده برابر یازلمسی هان مجبوری کیدر، بناء علیه بو بیت شریف آریجه شرح اولمغه لزوم کورلمدی .]

مشنوی

﴿ جبر را ایشان شناسند ای پسر ﴾

﴿ که خدا بکشاد شان در دل بصر ﴾

« **تَرْجِمَه** » ای اوغل ! جبری انلر طایر لرکه خدای لم یزل حضرتلری

« **تَرْجِمَانُ** » جان قولانغی و جان کوزی بو حس صوریدن بشقه در؛ عقل-
 ظاهرک قولانغی و ظن کوزی بوندن، یعنی ادراک و حیدن مفلس و تهیدر. « **شَرَحُ** »
 وحی ربانی ایشتکم و اشارات السیهیه بی معنا کورمک روح و جانک، معنوی
 اولان سمع و رؤیتنه منوطدر؛ یوقسه بو عقل ظاهر و حواس خمسۀ صوریه وحی-
 ربانی و اشارات صمدانیه بی اکلابوب کورمکدن عاجزدر؛ عقل و حس ظاهری
 بر کمال ایسه روحانی آراق ایچون واسطۀ مقبوله و وسیلۀ مرغوبه در .

مشنوی

﴿ لفظ جبرم عشق رابی صبر کرد ﴾

﴿ هرکه عاشق نیست حبس جبر کرد ﴾

« **تَرْجِمَانُ** » عشقی، جبرانظیله تسمیه ایتدم . عشق عاشقی مجبور و صبر سز
 ایتدی . هرکیم عاشق دکل ایسه عشقده جبری منع و انکار ایتدی؛ [زیرا جبر قطعی،
 صاحب عشقده کورونور .] « **شَرَحُ** » بو بیت عالی، مشنوی شریفک اذ غامض
 و ترجمه سی و بلکه شرحی اذ مشکل ابیات جلیله سندندر . بک چوق تحقیقات
 و مطالعاتدن صکره مال عالیهی بروجه بالا ترجمه اولندی . حضرت مولانای رومی
 قدس سره السامی بو بیت شریفی ایراددن اول، حین مکالمده و یا اشعارده : عشق
 جبریدر . بیورمشلردر . نه ایچون مولانا حضرتلری عشق جبریدر بیوردی ؟
 ایشته بو خاطر هیه جواباً بیوربورلرکه : بن عشقی جبر لفظیله تسمیه ایدیشم و عشق جبریدر
 دیشم عاشق، محبت ایتمکه مجبور اولسندندر ، اما عشقی اولیمان کیمسه ، نه محبت
 جبر حس ایدر . نه عقل ظاهری ایله علم السیهیه قابل تغیر اولیمان اوشیلری کوره بیلیرلر
 که کندیلرینی مجبور عد ایده بیلسونلر !

مشنوی

﴿ این معیت باحقست و جبر نیست ﴾

﴿ این تجلی مهست این ابر نیست ﴾

قبالی، اشاراتی ادراك ایدرسك! «شرح» طوغری یولده چایشملیدر که حق تعالی حسب الحکمه قلب و عقله القا بیوردینی مهماری حله کسب موفقیت و اقتدار و احسن صورتلری بلا تردد ترجیح و اختیار ایله احراز بختیاری اولتور .

مشنوی

﴿ پس محل وحی گردد گوش جان ﴾

﴿ وحی چه بود گفتن از حس نهان ﴾

«تَرْجِمَانُهُ» بوندن صکره [بیت بالانک عقیب توجیهیدر .] سامعه روحك ، جان قولاغك محل وحی الهی اولور . «وحی» ندر؟ دیر ایسك حس نهاندن بر عطبه یزداندر . «شرح» وحی ربانی سهو و خطادن عاری کلام و اشارات- معنویه در که انبیای ذیشانه مخصوصدر . اولیاء اللهك بعض اوقات و حالاتده ابراز ایتدیکی اشارات ، الهام و کرامات افضلر یله تعبیر اولتور . منکرین و مترددین بو حقیقتدن امین اولیوب بعضیسی حیلله به ، بعضیسی سهوه ، بعضیسی اعصاب خسته لکنه حمل ایدرلر . دوشونمز لر که کمال صدق و عدل و امنیتدن روی زمینی و بلکه آسمانی تنویر ایتمش اولان انبیای ذیشانك فم حکمت توأملرندن طوغریدن بشقه کلام صدور ایتمز ؛ بیلمز لر که اولیاء الله صدق و عدل ایچون کندیلرینی افنا ایتدیلر؛ فهم ایدمه زلر که حق تعالی حضرتلری انسانی عقل و حسیات فوق العاده ایله خالق ایتمش و عقل و بدنی هر جهته میل ایتمه ک مسته د یار ایتمش ایکن بویله خارق- العاده مکرم بر مخلوقه ، طوغری بولی کویستر مکه بعث انبیا لابد و مقتضی ایدی؛ فی الحقیقه انسانلر ایچنده بالان سویله یئلرده و اذدر؛ بعض کرامات فروش یالانجی آدملرک ظهور ایتمش اولسندن وحی و الهام و کرامتک حقیقتنی انکار ایتمک خطا و منکرلر ایچون باعث جزادر . لغتده «وحی» اشارت و کلام خفی به دیرلر .

مشنوی

﴿ گوش جان و چشم جان جزاین حسست ﴾

﴿ گوش عقل و چشم ظن زان مفلسست ﴾

« تَنْجِيْمٌ » متردد کیمسه حق تعالی جانبدن بر طرفی ترجیح ایله ایکسندن برینی اختیار ایدر. « شَرْحٌ » متردد بر چوقه عذاب و مشقت چکد کدن صکره اکر قصوری شایان عفو و مرحمت ایسه خاطرینه کلدیکی ویا ایسته‌مش اولدیغی ایکی صورتدن مصیب اولان صورتی، — بالعکس فنالغی او صره ده شایان عفو بر راده ده دکل ایسه — محض خطا اولان جهتی اختیار ایدر. کرفتار عذاب اولور. بو حالده شوآیت کریمه ایله ثابتدر: (یضل من یشاء و یهدی من یشاء الی صراط مستقیم) یعنی: «الله تعالی حضرتلری ایستدیکنی ضالانده براقبر و ایستدیکنی طریق مستقیمه هدایت ایدر.» بومعامله هر حالده جزا ویا مکافات کبی عدالنه مبتیدر.

مشنوی

﴿ کر بخواهی در تردد هوش جان ﴾

﴿ کم فشار این پنبه اندر کوش جان ﴾

« تَنْجِيْمٌ » اکر روحك عقلنی ترددده براقق ایستمز ایسك بو پاموغی جان قولاعنه طیقه! « شَرْحٌ » ترددك نتایج وخیمه سی واکدار الیمه سی معلومدر. اکر بو عذاب و ذلندن تخلیص عقل و جان ایتک ایسترایسك جان قولاغی مٹابه سنده اولان قلب و عقلی، غفلت و ظلم و جهالت کبی موانع ایله بند وسد ایتمه! بو کبی مساوی کندیسنده اولنجه انسان بالضروره حق کلامی ایشیده مز. طریق مستقیم کوره مز. «صم و بکم» مذمتنه کرفتار، خاطر و خیاله کله یین بلالره دوچار اولور.

مشنوی

﴿ تا کنی فهم ان معما هاش را ﴾

﴿ تا کنی ادراک رمز وفاش را ﴾

« تَنْجِيْمٌ » اووقت حق تعالی حضرتارینک اومعمالرینی اکلارسک! آجیق،

«تَرْجِيحٌ» حق تعالی حضرت تری مترددك گوش معنویسنه بر معما سویلمشدرکه
 بوا یکی شبهه ایچنده محبوس ایتمشدر؛ عیبا آیمی یاپهیم؟ یاخود انک ضدینی اختیار
 ایدهم؟ دیدی. «شَرَحٌ» متردد چوق شی تخطر ایدر. چوق شی صورار،
 ایشیدر. اما هیج بری اجرا ایتمز. ایتسهده اصابتنه مطمئن اولمدیفندن لایقوله
 ایفا ایدهمز. ترددك دفعی يك مشکل اولور؛ مشکل اولسنده اوج سبب واردر.
 برنجیسی: متردد اولانك عقلی بعض مرتبه محدود اولمیله برابر قوه خیالیه سی
 غایت متحرك اولور، بونوع مترددلك چاره فلاحلری همان یوق کیدر. ایکنجی
 سبب: اعصابك ضعفنددر که اعصابی ضعیف اولان کیمسه ابتدا بلا تردد بعض
 ایشرك اجراسنه قیام ایتسه بعده مصادف اوله جنی مشکلاتك دفعنه وانلردن تولدی
 طبیعی اولان مجادلاتك اجراسنه اعصابی غیرمتحمل اولدینی مجربنی اولمق حسییه
 یرطرفدن ایشه مبادرتدن اجتناب ایدر، دیگر طرفدن او ایشك لزومنی حس
 ایلدیکندن ذاتی عذاب عظیم ایچنده قالیر. بو ایکنجی نوع ترددك سببی مادی
 واعصابی اولدینی حسییه قان واعصابه قوت ویریحی غدار ایله تعدی و تفرجکاهلره
 کیتمکه دوام ایله برابر مطالعات عمیقهدن اجتناب و تبری ایدر ایسه باذن الله.
 تعالی مرض ترددن خلاص بولمی مقرردر؛ اوچنچ سبب: ترده، قلت تجاربدن
 نشأت ایدر. بونوع تردد خفیف ودفعی ایشلرده کثرت استخدا م ایله حاصل
 اولور. بیت شریفك دیگر صورته شرحنه کلنجه: متردد اولان کیمسه الله تعالی
 حضرت ترینك ویردیکی او امرده ترجیحده تردد ایدر. مثلاً قرآن عظیم الشانده
 (فَاتِمَا تُولُوْا قِهْمْ وَجِهَ اللّٰهِ) یعنی: «هرنه طرفه وجهکزی چورر ایسه کز وجه الله
 واردر.» دیگر آیت کریمه ده: (فَوَلِّ وَجْهَكَ شَطْرَ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ) یعنی: «یوزیکی
 مسجد حرام جانبنه دوندر.» متردد اولان کیمسه بوا یکی حقیقی فرق وتمیز
 ایتمکه غیره مقدر در. دپرکه هریرده وجه الله بولنه جفندن هریره توجه ایله اکتفا
 ایتسهم دها ابی دکلی؟ بو تردد ایله حیرته قالیر. دیگر متردد محرماتدن کلیاً فراغت
 ایدر ایسه محروم لذائذ اوله جفندن بویله بر فراغت فائده لی می، یوقسه دکلیدر؟
 بو کبی خیالاته صاعمنندن مترددك فکری پریشان اولور.

مشنوی

﴿هم زحق ترجیح یابد يك طرف﴾

﴿زان دو یکرا برکزیند زان کشف﴾

مشنوی

﴿ تا بکوش خاك حق چه خوانده است ﴾

﴿ کو مراقب کشت و خامش مانده است ﴾

« **ترجمه** » عیبا حق تعالی حضرت تلی طوراغک قولاغنه نه او قومشدر؟ که طوبراق مراقبه و اطاعت ایدیجی اولهرق خاموش قالمش ، سکوت ایتشدر . « **شرح** » طوبراغک سکوت و اطاعتی اهل عرفان عندنده موجب عبرتدر . هر کسک ایغی آلتنه وضع جبین تواضع ایتدیکی حالده حفظ حیاته الزم اولان غدایی یتشدیرر . مسکنلرمزه اقتضا ایدن طاشی، طوبراغی اغاجی ویرر . اموات وانواع اجسادی آغوش مادرانه - نه قبول ایله صیانت و ویردیکی محصولات ایله کافه . ذی روحک اجسامنی تربیت ایدر . ارض بوهمتلر ایله برابر مراقبه یه دو شمش کبی وقورانه خاموش وبوحال وحکمتی جهلایه دیده پوش اولمش اولور .

مشنوی

﴿ در تردد هر که او آشفته است ﴾

﴿ حق بکوش او معما گفته است ﴾

« **ترجمه** » هر کیم تردد ایچنده حیران ایسه حق تعالی حضرت تلی آنک قولاغنه بر معما سوبلمشدر . « **شرح** » صاحب تردد خاطرینه کتیردیکی شیلردن هیج برینی کلیاً ترجیحه مقتدر اوله میوب حیران قالمسی کندینه برنوع عذاب - معنوی و باعث اضطراب جسمانی و روحانیدر . متردد فیضدن خالی ، غم و ذلت ایله مالیدر .

مشنوی

﴿ تا کند محبوسش اندر دو کمان ﴾

﴿ آن کنم کو کفت یا خود ضد آن ﴾

روح کبی آسمان حقیقتہ عمرہ ج وارتقا ایتسی ده بویت شریف ایما ایدر . کونش فرمان قدرت ایله ذرات منیردن ترکیب اولمش ، پک چوق موجوداتی تنویر و تدویره مؤکل اولمش بر اثر صنع ربایدر .

مشنوی

﴿ باز در کوشش دمدنکته مخوف ﴾

﴿ در رخ خورشید افتد صد کسوف ﴾

«تَبْحِيْهُرُ» الله تعالی حضرتلری تکرار کونشک قولاغنه قورقونج بر نکته سویلدی . کونشک یناغنه یوزکسوف دوشدی . «شَرْحُ» جناب واجب الوجودک فرمانی ایله اجرام سائره نک حیلولتدن کونش بعض دفعه گرفتار کسوف اولدینی کبی ذاتاً منور و عالی اولان بر صاحب کالده بر مقتضای فرمان جناب متعال ، در حال تغییر حال ایدوب اوکاملک روحنی غبار غم و غصه احاطه ایدر . بر مدت صکره ینه لطف خدا انی مسرور و مصفا ایلر .

مشنوی

﴿ تابکوش ابران گویا چه خواند ﴾

﴿ کوچومشک از دیده خود بشک راند ﴾

«تَبْحِيْهُرُ» متکلم حقیقی اولان الله تعالی حضرتلری بلوطک قولاغنه عجبنا نه اوقودی؟ که بلوط مسک کبی کوزندن یاش آفتهه باشلادی . «شَرْحُ» ارض ، حرارتدن و فقدان میاهدن محصولات ویرمهک غیر مقتدر و اجسام و اموات کبی عجزه اسیر ایکن لطع خدا عجبنا بلوطه نه امر و فرمان بیورمشدر ؟ که ارضک قور اقلده کی حاله آجیوب دوکدیکی باران فیض افشانیله یری احیا ، کره . ارضده اولان مخلوقی بر صفا ایلدی . مولانا حضرت جلال الدین رومی قدس سره السامینک تصویر قدرت آلهیده اراز بیوردینی بدایع بلغانه نک مؤدای حیرت بخشای سرمایه فیض عرفادر .

ایلدیکی کبی بر مقتضای حکمت باغه صمدانیه ؛ وجود پذیر اولان کیفیات وقوع بولان فرمان سبحانه امتثالاً موت وفنا واسطه سیله ینه عدم جانبیه رجوع ایدر . موجوداتک تکرار عدمه رجوعی قبل الخلق اولان عدم کبی دکدر . کتب ایتدکری حال جدیده وعلی الخصوص فانی اولان دنیاخلفنه کوره بر رجوع، بر عدم بقا توأمدر .

مشنوی

﴿ گفت درکوش کل و خندانش کرد ﴾

﴿ گفت باسنک و عقیق کانش کرد ﴾

«تَبْحِيحًا» حق تعالی حضرت تلی کلک قولاغنه بر سر سویلدی، بو کوزل چیچک کوله رک آجیلدی؛ طاشه ده بر امر، بر راز سویلدی، اونک معدنی عقیق ایتدی . «شَرْحٌ» کل دنیان ظریف چیچک، طاش جماداتن ایکن فرمان الهی انلره تجلی ایدنجه پارقلمی کمال لطافتله آجیلوب کل صاحب حس بر دخترپا کیزه کبی تبسمه باشلامش، اغزی رایحه طیبه نشر ایتش، طاشک معدنی تربیه ایله ذی قیمت اولمشدر . یعنی هر شینه لطافت و قیمت بخش ایدن امر و مرحمت خالقانه دره .

مشنوی

﴿ گفت باجسم آتی تاجان شد او ﴾

﴿ گفت باخورشید تار خشان شد او ﴾

«تَبْحِيحًا» الله تعالی حضرت تلی جسمه بر آیت او قودی جسم جان اولدی . کونشه بر امر و سر سویلدی . کونش منور، بارلاق اولدی «شَرْحٌ» جسمک جان اولسی تمبیر شریفی آدم علیه السلامک بدنی طوپراقدن خلق اولنش ایکن فرمان ربانی ایله او بدن مبارک، روح پذیر اوله رق عین جان اولدیفنی کوستره فرمان خدا شرف تعالی ایتدیکی وقت حضرت ادريس و حضرت عیسی و حضرت فخر عالم عایهم الصلوة والسلام اقدیلر مزک معراج جسمانی و معنوی ایله ابدان جلیله سی

«تَرْجِمَهُ» کوز و قولاق کبی محسوساتی ادراکه لازم اولان واسطه مالک اولیوب بزه نسبتله عدملر، یعنی یوقلقلر ارزربنه حق تعالی حضرتلری افسون او قودی [یعنی فرمان یزدان ایجاد مخلوقاته تعلق ایتدی .] جمله سی جوشه کلدی.

«شَرِّحْ» بوحمله عدملر تعیندن هم وجودلره نسبة کورنمز اولان ارواح ، هم قبل الخلق عدم اولوب بعد الخلق وجود بولان کیفیات واشیادر . ایشته بوتعرف اولنان عدملر کوز و قولاقدن یعنی حس-ایتن خالی ایدی . فرمان-الهی شرفواقع اولنجه عالم وجوده، روحلر ابدانه کلکده سرعت کوستردیلر . جناب حَقِّک فسون او قومسی، کتاب قدرتمده آرزومند وجود اولان موجوداتک فرمان حقه اطاعت ایتمی دیمکدر .

مشنوی

﴿ از فسون او عدمها زود زود ﴾

﴿ چوش معلق می زندسوی وجود ﴾

«تَرْجِمَهُ» الله تعالی حضرتلرینک فسون و فرمان النہیسندن او، عدملر علاقه اطاعت ایله هان وجود جانبنده یوز کوستردیلر «شَرِّحْ» جناب واجب-اوجودک فرمانی ایله عدملر وجوده، ارواح ابدانه کمال شوق و لطافت ایله کلکلردره

مشنوی

﴿ باز بر موجود افسونی چو خواند ﴾

﴿ زود اسپه در عدم از موجود واند ﴾

«تَرْجِمَهُ» خالق عظیم الشان تکرار موجود اوزربنه بر امر فسون او قودی کبی موجودک غلبه لکی ده عاجلا عدم جانبنه کیتدی «شَرِّحْ» الله تعالی حضرتلری کمال قدرتی حسیله بر امر و بر فسون ایله عدمی موجود و روحی صاحب وجود

مثنوی

﴿ مرد گفتش ای امیرالمؤمنین ﴾

﴿ جان ربا چون درآمد در زمین ﴾

« تَرْجِمَهُ » او آدم ، امیرالمؤمنین اولان حضرت عمر رضی الله عنه دیدی :
روح عالم بالادن زمینه نعل ، نه ایچون کلدی ؟ « تَشْرِيحُ » حضرت عمر رضی-
الله عنه رسول رومده کوردیکی استعداد اوزرینه روح روانک عالم احدیتدهکی
حالاتندن ، سفرلرندن وسائر بعض دقائق واسرارندن بحث بیورومی اوزرینه
رسول رومده بو علم عمیقده دهاز یاده پیدای وقوف آرزوسی ، روحک عالم اروا-
حدهکی صفوت وسعدتی لایقله اکلامق املی حاصل اولمش ، روحک عالم ناسوته
یعنی ابدانه کلسی حکمتندن سؤاله باشلامش !

مثنوی

﴿ مرغ بی اندازه چون شد در قفس ﴾

﴿ کفت حق بر جاز فسون خواند و قفص ﴾

« تَرْجِمَهُ » اولچویه ، حسابه صیغمیان مرغ روح نعل قفس بدنه کیرمشدر ؟
[حضرت عمر رضی الله عنه جواباً] بیوردی : الله تعالی حضرتلری روحه
افسوس وماجرالر او قودی . « تَشْرِيحُ » ایچی ، روحک عالم ارواحدهکی کالاتی
وعالم ابداندهکی مهالك و مشافتی تأمل ایتمی اوزرینه ارواحک بو عالم سفلی یه
کلسنه تعجب ایتمش و دنیا ایله بدن انسانی قفس ظن ایلمشدر . حضرت عمر رضی-
الله عنه ارواح واشباحک حق تعالی حضرتلرینک امرینه امثال ایله کسب کال
ایده جکنی جواباً بیایدیرمشدر .

مثنوی

﴿ بر عدمها کان ندارد چشم و گوش ﴾

﴿ چون فسون خواندهمی آمد بجوش ﴾

مشنوی

﴿ شیخ کامل بود و طالب مشتهی ﴾

﴿ مرد چابك بود مرکب درکھی ﴾

« تَرْجِمَهُ » حضرت عمر شیخ کامل ، طالبده اشتعالی مستعد ایدی ؛ آدم
 یرینه تیزوارمه مستعد ، مرکب قیوده حاضر ایدی . « شَرْحُ » حضرت عمر رضی-
 الله عنه خارق العاده بر شیخ و مرشد و سفیرده طالب مستعد ایدی . یعنی معناً مرد-
 چابك اولان حضرت عمر رضی الله عنه مریدانی سرعت عظیمه ایله قطع مسافات-
 معنویه ایتدیره چك بر کامل اولدینی کبی ایچی ده عالم معنویه سرعتله حرکت
 ایده چك صاحب قابلیت ایدی . توحیه دیگر : سفیر معناً بر مرد چابك روا ولدینی
 کبی درجات معنویه اعلایه چك و سائطده حضرت عمر رضی الله عنه
 زنده حاضر ایدی .

مشنوی

﴿ دیدان مرشدکه او ارشاد داشت ﴾

﴿ تخم پاك اندر زمین پاك کاشت ﴾

« تَرْجِمَهُ » او مرشد کامل کوردی که او ایچی طوغری یوله کیتمه قابیتی
 حائزدر . پاك تخمی پاك اولان یره ا کدی . « شَرْحُ » حضرت عمر رضی الله عنه
 مخاطبک قابل هدایت اولدینی کوردیکندن حقایق روحانیه اتیان ایله هستی-
 معنویسی شادان ایتشددر .

سؤال کردن رسول روم از امیر المؤمنین عمر رضی الله عنه

رسول رومک امیر المؤمنین اولان عمر رضی الله عنه دن بعض

حقایق سؤال ایتدیکنه دائردر :

[یعنی روح بوعالمه کلدن اول] او حقیق قنوح و سعادتنی کورمش ایدی. «شرح» سیمرغ بیلنمز بر مخلوق و روح روانده کورنمز بر کیفیت اولدیغندن روح سیمرغه تشبیه بیورلمشدر. بیت شریفک مائنه کلنجه: حضرت عمر رضی الله عنه بر عالم هوا و عشقندن خبر و یردی که روح بر قنوح، عالم عنصری به قدم نهاده اولمده دن اول فضای عشقده او چار و قنوحات بی نهایت به مظهر اولور ایدی.

مشنوی

﴿ هر یکی پروازش از آفاق بیش ﴾

﴿ وز امید و نهمت مشتاق بیش ﴾

«تبیخه» سیمرغ روحک هر بر او چوشی آفاقندن زیاده ایدی. و مشتاق اولانک امید و حرص و املندن فضله ایدی. «شرح» روحک جولان ایلدیکی جهان معنوی، آفاق مادیه و محسوسه دن حساب به صیغمه حقیق مرتبه ده کنیش اولدیغندن مستعد اولان روحک او عالم عالیده هر پروازی مطلق کافه آفاقندن زیاده و بر مشتاقک ارزو کش اولدینی امل و رجاسندن بالاتر ایدی.

مشنوی

﴿ چون عمر اغیار رورا یار یافت ﴾

﴿ جان اورا طالب اسرار یافت ﴾

«تبیخه» چونکه حضرت عمر رضی الله عنه بیانچی یوزلور اولان او ایلچی بی مستعد و یار بولدی. آلمک روحنی اسرار الهیه به طالب و راغب بولدی. «شرح» سفیر روم اغیار و اجنبی و مذهبی ابتدا غیری ایکن حین ملاقاتده دین مبینه یار و راغب و اسراری طالب اولدینی حضرت عمر رضی الله عنه کورونجه بالاده ذکر اولنان حقائقندن و دهانجه نجه دقایقندن بحث ایله کشف پرده راز و مخاطب مستعدی عارف و سرفراز ایشدر.

« تَرْجِمَانُهُ » [حضرت عمر رضی اللہ عنہ قیصر کربا ایلدچیسنه] روحک منزله لرندن
 معلومات ویردی. و روح روان معنوینک سفر لرندن خبر ویردی « شَرَحْ » حال
 و مقامه متعلق سبق ایدن بیاناتدن صکره حضرت عمر رضی اللہ عنہ روح معنوینک
 خلقتدن شمعی یه قدر مظهر اولدینی حالات عظیمه دن ، بلکه من بعد قطع
 ایده جکی سفر لرندن ، مطلع اولدینی هنر لرندن بر جوق حقائق ایما و مخاطبئی آب-
 زلال روحانیتله احیا ایتمشدر . جانک شمعی یه قدر کشت و گذار ایلدیکی منازل
 و من بعد هانکی مقاماته واصل و نائل اوله جغنی تعریفات ظامره ایله تفهیم ایتک
 غایت مشکل و بلکه محال اولدیفندن حقایقنه واقف و مطلع اولمق ارزو ایدن ذوات
 بر طرفدن عبادت و وظائف مشروعه سنی اجرا و دیگر طرفدن بر صاحب عرفان
 بولغه سعی ایتلیدر .

مشنوی

﴿ وز زمانی کز زمان خالی بدست ﴾

﴿ وز مقام قدس کاجلالی بدست ﴾

« تَرْجِمَانُهُ » بر زماندن بحث ایتدی که زماندن خالی ایدی . مقام مقدسدن
 خبر ویردی که اجلال و عظمته منسوب ایدی . « شَرَحْ » حضرت عمر رضی-
 اللہ عنہ روح معنوینک احوال و منازلندن مقتضی اولان کیفیاتی بیان بیوردینی کجی
 زمانی تشکیل ایدن اجرام و کائناتک خلق و ایجادندن اولکی حالی بی زمانیدن و
 مرتبه قدسیت و وحدانیتدن ده خبر ویردی .

مشنوی

﴿ وزه-وای کاندرو سیمرغ روح ﴾

﴿ پیش ازین دیدست پرواز فتوح ﴾

« تَرْجِمَانُهُ » اوله بر هوادن خبر ویردی که اوراده سیمرغ روح بوندن اول

« **تَرْجِمَهُ** » جلوه بی شاه و شاهک ماعداسی ده کورور ؛ انجق کلین ایله خلوت وقتی عزیز اولان شاهمدن بشقه سنه مخصوص دکدر . « **شَرَحُ** » حالات روحانیه صاحب مقام اولان ولی الله ، سالكین واقف اوله بیلیر ایسه ده مقامات عالیّه معنویه یالکیز قطب اعظم و یاغایت قوای کامله باطنیه یه صاحب اولان ولی الله صاعد اولور .

مشنوی

﴿ جلوه کرده خاص و عامازا عروس ﴾

﴿ خلوت اندر شاه باشد باعروس ﴾

« **تَرْجِمَهُ** » کلین خاصلره و خاص اولیانلره ناز و جلوه ایتشدر ؛ خلوتده ایسه کلین ایله آنجق شاه اولور . « **شَرَحُ** » فیض دائم صاحب مقام خاص اولان اولیای کرامه مخصوصدر . بومقام معنویه قابلترینی خارق العاده بر لذت روحانیه احاطه ایلدیکندن بوکا مظهر اوله جق ذات ده نورسید کاندن ایسه شخصی او - لذتک محبته منحصر ، انتظام عالم ایچون مقتضی اولان عمل و ارشاددن منفصل و بناءً علیه هستی معنویسی و بناکجه جسمانیسی پریشان و مضحجل اولمش اولور .

مشنوی

﴿ هست بسیار اهل حال از صوفیان ﴾

﴿ نادرست اهل مقام اندر میان ﴾

« **تَرْجِمَهُ** » صوفیلردن اهل حال چوق واردر ؛ اما صوفیان ایچنده اهل - مقام یک آذر . [معناسی آچیدر .]

مشنوی

﴿ از من ازلهای جانش یاد داد ﴾

﴿ وز سفرهای روانش باد داد ﴾

﴿ تَرْجِمَهُ ﴾ حق تعالی حضرت تریسک اولیا و ابداله اولان نوازشلرندن سویلدی، که او ایچی مقام و حالی بیلمش اولسون . « شَرِّحْ » سفیرک استعداد مادرزادینی حضرت عمر رضی الله تعالی عنه اکلاینجه الله تعالی حضرت تریسک ابداله اولان نوازش و احسانلرندن و مقام و حالدن بحث بیورمشدر . لسان تصوفده (ابدال) اول زمره مکرمه اطلاق اولنورکه شخصلرنده حس ایتدکلی امل و آرزو و مشتهیات- نفسانییه بی کاملاً ترک ایله انلری ارادات ربانیه ایله تبدیل ایتدیله، واسکی حاللرینه بدل امرحق قبول ایله خدای لم یزل حضرت تریسک آتش عشقنده وارقلرینی اذابه ایدرک بشقه بر شخصیت مقبوله معنویه آدیله . ایلچینک بو یولده تبدیله مستعد اولدیغنی حضرت عمر رضی الله عنه حس ایدنجه داخل اوله جفی زمره اصحابنک مظهر اولدقلری نوازش و احسانات الهیه دن و مقام و حالدن کندینه بحث بیور- مشدر . لسان تصوفده (حال) بلا کسب و عمل و بعض مرتبه موقت صورتده حس اولنان حقائق روحانیه و (مقام) ایسه روحانیتک الی درجانه کسب و قوف ایله باذن الله تعالی اودرجات علیه دن برده امنقک و منفصل اولمان کیفیته اطلاق النور .

مشنوی

﴿ حال چون جلوه است زان زیبا عروس ﴾

﴿ وین مقام آن خلوت آمد با عروس ﴾

﴿ تَرْجِمَهُ ﴾ حال، او، کوزل کلیندن ناز و جلوه کبدر، بومقام کلین ایله اولان خنوت کبی کلدی . « شَرِّحْ » کلینک ناز و اداسنی خانه ده اولانلرک جمله سی کوره بیایلرلر ایسه ده خلوتی صاحبته مخصوصدر . احوال روحانیه دن ده حال تعمیر اولنان کیفیته برچوق سالکان نائل اوله بیلیر ایکن (مقام) یالکیز حقائق روحانیه کمالیه واقف اولان اولیای کرامه مخصوصدر .

مشنوی

﴿ جلوه بند شاه و غیر شاه نیر ﴾

﴿ وقت خلوت نیست جز شاه عزیز ﴾

مشنوی

﴿ آزدل ازجا رفته را دلشاد کرد ﴾

﴿ خاطر ویرانش را آباد کرد ﴾

« تَرْجِمَانُ » کوکلی یرندن اوینامش اولان ایلچی بی، حضرت فاروق دلشاد، ویران خاطرینی معمور و آباد ابتدی . « شَرْحٌ » حضرت عمر رضی الله عنه کمال- لطف ایله عایک السلام ودها بمض تعیرات التفات آیات ایله تلطیف واکرام بیورملری حسدیه هیبت و خوفدن کوکلی یرندن اوینامش اولان ایلچی بی شاد و پریشان اولان خاطرینی تطیب و آباد ایتشد .

مشنوی

﴿ بعد ازان کفتش سخنهای دقیق ﴾

﴿ وز صفات پاک حق نعم الرفیق ﴾

« تَرْجِمَانُ » [حضرت فاروق] اندن صکره دقیق کلمات سویلدی ؛ ونم- الرفیق اولان الله تعالی حضرت تالینک پاک و عالی صفتلرندن بحث ابتدی . « شَرْحٌ » حضرت عمر رضی الله عنه سفیرک کمال خوف وادبی و قلبنک تلاش و اضطرابی کورونجه ابتدا قلبنی تأمین ، بدمه حاله لایق اولان بعض اسرار و حقائق تعالیم و جناب واجب الوجودک قوللرینه نه درجهده مرحمتی اولدیغنی تفهیم ایتشد . بیوکلرک شانندرکه ویران اولمش خاطرلری معمور و آباد و مستعد و صادق اولانلری تأمین و دلشاد ایدرلر .

مشنوی

﴿ وز نوازشهای حق ابدال را ﴾

﴿ تابداند او مقام و حال را ﴾

حضرتلرینه مطیع اولان اهل استقامته، ملائک تبشیراً دیرلر: قورقیکیز و حزن و کدر ایلمیکیز و مبشر اولکیز اول جنت ایله، که وعد اولندیکنز .»

مشنوی

﴿ هر که ترسد مرورا ایمن کنند ﴾

﴿ مرد دل ترسنده را ساکن کنند ﴾

« **تَبَشِيرًا** » هرکیم قورقارایسه آنی ایمن و مطمن ایدرلر؛ کوکلی قورقان آدمی ساکن و راحت ایدرلر . « **شَرَحٌ** » خوفدن مقصد خوف ربانی، ایکنجی درجهده اوور مشروعه نك انتظامی خلل یذیر اولماق ایچون اختیار اولنان حذر و احتیاط مادیدر؛ یوقسه برسارق سرقرته متجاسر اوله جفی صردهده حس ایتمدیکی خوف اوزرینه انک ایچون قورقرمه مژده سی اولمدقدن بشقه کرک جناب حقندن، کرک انسانلر طرفندن و کرک قوانین و نظاماتدن قورقلی ! صدالری معناً و مادهً قولاغنه طنین انداز دهشت اولور .

مشنوی

﴿ آنکه خوفش نیست چون کوی متریس ﴾

﴿ درس چه دهی نیست او محتاج درس ﴾

« **تَبَشِيرًا** » او کیمسه نك که قورقوسی یوقدر، اکا قورقرمه نصل دینلیر؟ نصل درس ویر یایر؟ اکا، که بن درسه محتاج دکلم دیر! « **شَرَحٌ** » بر کیمسه بی تأمین ایده بیللمک و کندینه قورقرمه دیمک ایچون اونک قورقوسی و آرزوکس امنیت اولسی اقتضای ایدر. یوقسه برکستاخ عقل ضعیفنه استناداً بورالره احتیاج کوسترمزده بن کیمسه دن قورقرام دیرسه اکا قورقرمه دیمک زائد و غیر مفیددر . محض جهل اولان برمتکبر بن هایشی بیلیرم ادعا سنده مصر ایکن، اکا درس ویرمک محالدر .

مشنوی

﴿ پس علیکش گفت اورا پیش خواند ﴾

﴿ ایمنش کرد و بنزد خود نشاند ﴾

« تَرْجِمَانُ » بونک اوزرینہ حضرت عمر رضی اللہ عنہ اوسفیرد علیک السلام

بیوردی . تطمین ایله یرکوستردی . کندی یانسه اوطورتدی . « شَرْح » ایچینک افکار معنویہ سی مجهول ایسه ده بر مرد مقبول اولدینی ادب و تربیه سندن اکلاشلمش ، حضرت عمر رضی اللہ عنہ کال عرفان ایله سلامنی قبول و علیک السلام امریله تلطف بیورمش و حضور عالیبرنده اوطورتمشدر . انسانلرک قلبیرنی جلب و تأئیس و حقایق علویہ یه مطلع ایتمک ایچون حسن معامله کبی بروسیله مناسبه بولنه ماز . حسن معامله بر محکمدرک مخاطب اکر مستعدترقی ایسه مجلوب اولور . عنود و جاهل ایسه اخلاق مفسدتکارانه سی حسن معامله هنسکامنده بلازیان اظهارایدر .

مشنوی

﴿ لا تخافوا هت نزل خائفان ﴾

﴿ هت درخور از برای خائف آن ﴾

« تَرْجِمَانُ » لا تخافوا « یعنی « قورقیکنز » طعام و مزده سی اللہ تعالیٰ حضر-

تلرندن قورقانلره مخصوص بر نزل و احسان معنویدر؛ زیرا بونزل و مزده جناب-
حقندن قورقانلره لایقدر . « شَرْح » اللہ تعالیٰ حضر تلرندن خوف ایدنلر ، خو-
فلری حسبیه مرحمت ربانیہ یی دعوت ، عبادت و سائر وظائف انسانیه سی اجرا
و تهذیب اخلاق ایله کندیلرینی رهین سعادت ایدرلر . موسی علیه السلام نزد فرعون
کیده جکی و قتده خالفته قورقارم دیمسی اوزرینسه « قورقه ! یا موسی ! » امریله
بشیر اولدی . جناب واجب الوجوددن خوف و بناء علیه استقامت ایدنلره قرآن-
عظیم الشانده بیان و فرمان بیورلدینی اوزره ملائک کرام دیدی که : (لا تخافوا
ولا تحزنوا و ابشروا بالجت التي کنتم توعدون) معنای شریفی : « حق تعالیٰ

[ایاقده دیوان طوردی .] بر ساعتدن صکره حضرت عمر رضی الله عنه اویقودن قالدی . « شَرَحْ » رسول روم کمال ادبله قائم ایکن عمر رضی الله عنه حضرت تلی خوابدن بیدار اولنجه سفیردن بو رعایت و ادبی کورمش و کندینه محبت ایتمشدر . ادب صاحبک کانی ؛ اخلاق حمیده سی و قارشیدنده کی آدمه ادیبک حرمت و محبتنی کوسترر .

﴿ سخن گفتن عمر بار رسول قیصر روم ﴾

﴿ و مکالمات اوی ﴾

حضرت عمرک سفیر قیصره سوز سویامسی
وانکله مکالمه ایتمی بیاننده در :

مشنوی

﴿ کرد خدمت مر عمر را و سلام ﴾

﴿ گفت پیغمبر سلام انکه کلام ﴾

« تَرْجِمَانُ » [قیصرک ایلیجیسی] حضرت عمر رضی الله عنه خدمت و تعظیم ایتدی . و سلام و یردی . پیغمبر علیه الصلوة و السلام افندمز حضرت تلی بیوردی . ابتدا سلام ، اندن صکره کلام . « شَرَحْ » حضرت عمر رضی الله عنه اویقودن او یاندىغنی کورونجه ایلیچی کمال ادبله یانسه وارمش و تعظیم ایله سلام و یرمشدر . سفیرک بو حرکتی اتر عرفان و مقبول جهاندر . عمان کلمات ، فخر عالم علیه افضل-التحیات افندمز حضرت تلی بیوردیلرکه : (السلام تم الکلام) یعنی : « ابتدا سلام و یرلمسی ، بعده کلام سویلمسی » ایجاب ایدر . سلام و یرمک و سلامی قبول ایله کذلک عليك السلام دیمکده فوائد متعدده واردر . اولاً : طرفینک تربیه-نی اثبات ایدر . ثانیاً : بر عناددن طولانی-انسانلر بری برینه سوز سو یلمامک افکارنده ایسهل سلامک لزومی اوزرینه عقده عناد ممکن مرتبه انحلال ایدرک رفع-فساد اولنور . ثالثاً : سلام کی بر لفظ مقبولی طرفین تانغظ ایتدکن صکره قلبلرنده بر نوع محبت حاصل اولور .

«تَبَجَّهْتُ» بوهیت ، الله تعالی نك هیبتدر ، خالقن دکدر؛ بوهیت صاحب-
 عبا اولان بومردك هیبتی دکدر؛ حق تعالی نکدر . «شرح» بویت شریفده کی
 مال هم سفیردن کندینه ، هم بر عارف کامل طرفدن انسانلره خطاباً اولمی
 حسب العبارة جائزدر . سفیردن اولنجه دیرکه : بن شمدی یه قدر برچوق خاق
 وبلکه برچوق صاحب دلق وعبا درویشان و فقرا کوردم؛ فقط بوهیتی ، بو حالی
 هیچ بروقت کورمامش وحس ایتماش ایدم؛ بوهیت همه حال خالق کائنات
 اولان ذوالجلال طرفنددر .

مشنوی

﴿ هرکه ترسید از حق و تقوی کزید ﴾

﴿ ترسد از وی جن وانس و هرکه دید ﴾

«تَبَجَّهْتُ» هر کیم الله تعالی حضرتلرندن قورقدی و عصمت و تقوی بی
 اختیار ایتدی ، جن وانس و هر کیم آنی کوردیسه اندن قورقار . «شرح»
 اهل تقوی ، مؤمن و مقدم اولور؛ عبادات و مساعی مشروعیه بی اجرا ، محرمات
 و مشتهیاندن اجتناب و تبرا ایدر . بو اوصافده بولنه جق ذات کریم ، مطلق الله تعالی
 حضرتلرینک اواصر ربانیه سی خارجنده بولنماق ایچون چالیشیر؛ دائماً خوف ورجا
 ایچنده بولنور . بو خوف و سعی مشروعی حسییه متقی حسابیه کلز اخلاق
 وخصائل جلیلیه مالک و قرب حقه واصل اولور . بویه بر ذات کریمک رضاسنه
 مغایر برحاله بولنمندن انسانلر وهرنوع مخلوقات خوف و اجتناب ایدر .

مشنوی

﴿ اندرین فکرت بحرمت دست بست ﴾

﴿ بعد یکساعت عمر از خواب جست ﴾

«تَبَجَّهْتُ» بونی دوشوندیکی حالدده کمال حرمت و ادب ایله ال باغلا دی .

«تَبَجَّيْمُ» چوق صف حربده ، محاربهده بولندم . هم اویله وقتلرده
 ارسلان کجی بولندم که ایش کوچ فغان وزار ایدی . «شَرَحْ» سفیر، ارسلان و قپلانلر
 ایله اولان مبارزه سنی و شدائد حرب هنکامنده کی متانت قلبیه سنی حضرت عمر
 رضی الله عنہ قارشى اولان خوف و رعشه سیله مقایسه ایتدکجه حیرتی
 زیاده لشیور ایدی .

مشنوی

﴿ بس که خوردم بس زدم زخم کران ﴾

﴿ دل قوی تر بوده ام از دیگران ﴾

«تَبَجَّيْمُ» چوق دفعه یاره لندم . چوق آعر یاره اوردم ؛ میدان حربده
 دیگر لرندن دها قوتلی ایدم .

مشنوی

﴿ بی سلاح این مرد خفته بر زمین ﴾

﴿ من بهفت اندام لرزان چيست این ﴾

«تَبَجَّيْمُ» بومرد ، سلاحسز بر اوستنده یاتوب اویومش ایکن بن یدی
 اندامله تتره یورم . بو حال ندر؟ «شَرَحْ» اویقوده کوردیکی حضرت فاروقک هیبتندن
 ایلیچی او قدر رعشه به گرفتار اولمش که : بر بدن دکل یدی بدنی اولسه بوتترمه
 جمله سته تأثیر ایده جگنی اکلامش وسببنی بیله مدیکندن شاشوب قالشدر .

مشنوی

﴿ هیبت حقست این از خاق نیست ﴾

﴿ هیبت این مرد صاحب دل ق نیست ﴾

« **تَرْجَمَه** » كندی كندبنه دیدی : بن شاهلر كورددم . سلطائلر نژدنده خوش و مقبول اولدم . « **شَرَح** » حضرت عمر رضی الله عنه دها اویقوده ، بناء عایه رسول روم کمال ادبله اوزاقده و قلبنده حس ایلدیکی هیبت حقتنده موجب سمادت اوله جفنی درك ایده . یه جك بر حالده ایکن سفیر گرفتار حیرت اولوب كندی كندینه بن شمعی یه قدر بونجه شاهان جهان نژدنده مقبول و بی فتور ایدم . شمعی بكانه اولدی ؟ که برانجاج التنده یالکمز ، عسکر سز یانان بوذاندن قلم قورقو ایچنده کافه اعضای بدنیم تزه بور دیمش !

مشنوی

﴿ از شهبانم هیبت و ترسی نبود ﴾

﴿ هیبت این مرد هوشم در ربود ﴾

« **تَرْجَمَه** » شاهلردن بكا هیبت ، قورقو اولدی ؛ اما بومردك هیبتی عقلمی قایدی . [بوبیت شریف ایله بونی تعقیب ایدن ابیات شریفه هیبت معنویه دینه نك قلوب مستعدینده حاصل ایده جکی تأثیراتی واضحاً بلغانه تصویر ایتدیکندن شرحه محتاج دکدر ۰]

مشنوی

﴿ رفته ام در پیشه شیر و پلنك ﴾

﴿ روی من زیشان نکر دانیدرنك ﴾

« **تَرْجَمَه** » ارسلان و قپلان یتاغی اولان اورمانه کیتدم ، بوشدید حیوانلردن یوزمك زنگی دیکشمدی .

مشنوی

﴿ بس شد ستم در مصاف و کارزار ﴾

﴿ همچو شیر ان دم که باشد کارزار ﴾

سفیر، حضرت عمر رضی الله عنہک یا ندینی اغاچه تقرب یدنبجہ حرمة ایاق اوسقی اوزاق یرده طور دینی حالده ینہ تأثیر معنوی، حضرت عمر، قلب سفیرہ لرزه آور اولدی. حضرت عمر رضی الله تعالی عنہک تأثیری فوق العاده اولدیمی مسلم جهاندر.

مشنوی

❦ هیبتی زان خفته آمد بر رسول ❦

❦ حاتی خوش کرد بر جانش نزول ❦

«**تَرْجِمَانُهُ**» او یقوده اولان حضرت عمر رضی الله عنہمن ایلیچی به بر هیبت

کلدی؛ وجانی اوستنه خوش و کوزل برحالت ایندی. «**شَرَحٌ**» جناب فاروقک

اغاچ التنده یا تدیفنی کورونبجه سفیر بر هیبت و بیوک بر لذت حس ایتمش،

هیبت ولذت کبی ضد اولان ایکی کیفیتدن تعجیده قالمشدر. هیبت ولذت اکثر

اوقاتده اعتباراً ضد ایسهده صاحب هیبت اهل عدالت و دولندن اولنجه محبارک

قلبنده ذکر اولتان ضدیت قابل الفت اولور. مثلاً: سوکیلی و فقط مهیب پدرینک

غریبتدن کلدیکنی اوغلی کوردیکی زمان خوف و حرمتی سببیله متلاشی و محبتی

حسبیله متلذذ اولور.

مشنوی

❦ مهر و هیبت هست ضد هم دکر ❦

❦ این دو ضد را دید جمع اندر جکر ❦

«**تَرْجِمَانُهُ**» محبت و هیبت بری برینک ضدی ایکن [سفیر] بو ایکی ضدک

درونده برلشدیکی کوردی. [آزاده شرحدر.]

مشنوی

❦ کفت باخود من شها نرا دیده ام ❦

❦ پیش سلطانان خوش و بکزیده ام ❦

سایه سی خرما اغاجنك كولو كه سی التنده در. « شترج » حضرت عمر رضی الله عنه کبی بر نور روحانی و امور اداره حکومتده بر استاد کاملی ، متواضعانه بر اغاج التنده یاتمش و خلقدن اوزا قلاشمش اولدیفنی حالده کورمکده کی حکمتی تأمل ایدنلر امور سیاسیته نك حسن جریانی ضمانتده بو ایکی احوال عین اصابت اولدیفنی تصدیق ایدرلر . زیرا حاکم ، متکبرایسه خلقك نفرتی جاب ، خاق ایله مختلط ایسه وقار و تأثیراتی غیب ایدر ؛ بر حاکم ، بر مأمور نه قدر عالم و ذکی اولسه خلق ایله اختلاط ایدوب یوز کوز اولنجه سوزینه هر کس حقی ، حقسنز جواب ویرمهکه باشلار . خلقك حاکم و مأموره ویردیکی اهمیت ، چوق سوز بیلدکلرندن دکل ، حکومتك ویردیکی قوتله برابر اختلاط ایتمکدن حاصل اولان هیئتنددر . بر مأمور تعبیرات غلیظه ایله شونك بونك قلبنی متکبرانیه قیرماقله برابر ایش صره لردن بشقه کیسه ایله اختلاط ایتمیوب کنددی کندینه فکر و ملاحظه و مطالعه ایله وقار شرعیسنی محافظه ایتملیدر .

﴿ یافتن رسول قیصر امیر المؤمنین عمر را رضی الله عنه ﴾

﴿ زیر درخت خفته ﴾

امیر المؤمنین حضرت عمر رضی الله عنه قیصرک ایلیجیسی اغاج التنده او یومش بولدیغنه دأردر :

مشنوی

﴿ آمد او انجما واز اودور ایستاد ﴾

﴿ مر عمر را دید ودر لرزه فتاد ﴾

« ترجمه » ایلیچی اویره کلدی ، اوزا قدن ایاق اوستی طوردی ، حضرت - عمر رضی الله عنه کوردی ، اونك و جودینه تترهه دوشدی . « شترج »

آریان بولور . «شرح» سفیر ، حضرت عمری حب و اشتیاق قلب ایله آرامش ، بولمش ، اذن حق ایله دل آگاه اولمشدر . طاب جدر ، دائماً مطلوبی بوله حتی ادله ، کثیره و «من طلب وجد وجد» حدیث شریفی ایله ثابتدر . بوحقیقتکده اوج حکمتی واردر ؛ اولاً : چوق طلب ایدن ذات ، طبعاً متین اولدقدن بشقه فرط تأمل ایله اکلامشدرکه . مطلوبی خیال محال اولیوب بولنسی قابلدر ؛ ثانیاً : اوزون تأملدن صکره بولنسی ممکن اولدی بی ذهنناً تقرر ایدن مطلوبک طابنه ، برده ارزو حاصل اولنجه ، عقل و بدن نقطه مطلوبه به حصر ایدیله جکندن اوله بر طالب غیوردن مطلوبک نهان قالمسی محال کیدر . ثالثاً : طالبک کثرت شوق و اشتیاق عقلاً بیانمه یں بعض تأثرات روحانیه یله مطلوبه سرایت ایدر . مطلوبده طابله طالب اولمش وبری برینی بولمش اولور .

مشنوی

﴿ دید اعرابی زنی اورا دخیل ﴾

﴿ گفت عمر اینک بزیر آن نخیل ﴾

«تَرْجِمَانُهُ» اعرابی بر خانون ایلیچی دخیل و غریب کوردی ؛ دیدی : ایشته حضرت عمر بوخرما اغاجی آلتنده در . «شرح» ذکر اولنان خانون مدینه لی اولمدیغندن اعرابی تعمیر اولمشدر . قادین قیصرک ایلیچیسی مدینه لی اولمدیغنی حال و سؤالندن اکلامش ، حضرت عمر رضی الله تعالی عنہی موما ایها وقتیله ییلدیکنندن اوصردده بر خرما اغاجی آلتنده یاتدیغنی کوردیکی جهتله حسب الانسانیه سفیره کوسترمش ! دیار غریبده غربا اکثر زمانلرده احبا بولور .

مشنوی

﴿ زیر خرما بن زخاقاز اوجیدا ﴾

﴿ زیر سایه خفته بین سایه خدا ﴾

«تَرْجِمَانُهُ» حضرت عمر خرما اغاجی آلتنده خلقندن اوزاقدر . خدای لم یزلک

مشنوی

﴿ هر طرف اندر پی آن مردکار ﴾

﴿ می شدی پرسیان او دیوانه وار ﴾

﴿ترجمہ﴾ هر طرفه اول مردکار اولان حضرت عمر رضی الله عنہک ایزنده،

دیوانه کی صورار ایدی ﴿شرح﴾ بوده اصحاب اشتیاقك علامتنددر که اشتیاق -
کرده لرخی بولنجیه قدر هرکسدن دیوانه کی سؤال ایدر، زیرا بر آن بیله
محروم دیدار یار اولان اضطرار ایچنده یانار .

مشنوی

﴿ کین چنین مردی بود اندرجهان ﴾

﴿ واز جهان مانندجان باشد نهان ﴾

﴿ترجمہ﴾ جهان ایچنده بونک کی [حضرت عمر کی] بر انسان

اولسون، وجهاندن جان کی نهان اولسون! [غریب برکیفیتدر دیمک ایسته مش!]
﴿شرح﴾ بوکی متعجبانہ بیان افکار ایتمک محبت و اشتیاق آثارنددره سفیر، وقتیلہ
حضرت عمر رضی الله تعالی عنہک اقتدارنی، کمالات انسانیه سنی، حیرتبخشای عالم
اولان فتوحات جلیلہ سندن آکلامش ایکن برده مدینه یه کلوبده اهل مدینه دن
مدح و ثنا اولندیغنی ایشدیکی، حضرت عمر رضی الله عنہک قوه روحانیه سی
سفیرک قلبنه تاثیر ایتدیکی جهته اشتیاقی تزیاید ایتشددر .

مشنوی

﴿ جست اوراتاش چون بنده بود ﴾

﴿ لاجرم جوینده یابنده بود ﴾

﴿ترجمہ﴾ حضرت عمری چوق آرادی که اوکا بنده کی اولسون! شہه سمر

جایله اولینجه اوانسان کلیاً اعمی اولسه ده اعلادر . زیرا اعمی حدینی بیلوب تجاوزانده بولماز؛ حال بوکه عادی صورتده کورن غافل تجاوزانده بولنوب شناعتی اضعاف وکندینی بی انصاف ایدر. دوست حقیقی، دوست باقی الله تعالی حضر تلی ایدر؛ یوقسه حیات ولذائد دنیوییه به ربط محبت، عین ندامت ومحض محرومیتدر .

مشنوی

﴿ چون رسول روم این الفاظ تر ﴾

﴿ در سماع آورد شد مشتاق تر ﴾

﴿ ترجمه ﴾ قیصر رومک ایاجیسی بو تر وتازه سوزلری اهل مدینه دن

ایشندی؛ عمر رضی الله تعالی عنہی کورمکه غایت مشتاق اولدی. «شرح» دین - مین احمدی شمس جهان آرا کی عالم اسلامیتی تنویر ایتدیکی صرمدده اهل ایمانک فراست و ذکاوتی فوق العاده برادهیه وارمش اولدینی فقه و بوکی علوم جلیله - اسلامیه نك وجودیله ظاهر و باعردر . الحاصلی مدینه اها لیسندن تصادف ایلدیکی بعض ذواتک بو کالاتی اکلا نیجه ذکر اولسان سفیر ، حضرت عمری کورمک اشتیاق وامیدینه اسیر اولدی .

مشنوی

﴿ دیده را برجستن عمر کاشت ﴾

﴿ رخت را واسبراضایع گذاشت ﴾

﴿ ترجمه ﴾ سفیر کوزینی حضرت عمر رضی الله عنہک ارامسنه حواله ایتدی ،

اشیاسفی، آتی ضایع ایتدی. انلردن واز کجدی. «شرح» انسانک قلبسنده قوتله برقاچ نوع محبتک وجودی ممکن دکلدر . هانکی محبت قلبده زیاده ایسه او محبتک تأثیراتی حسن اولنور. ایکنجی درجه ده کیلر هان اونوتولور. بو ایلجی ده اشتیاق ، دیدار حکمت نثار حضرت فاروقه حصر ایتمش، متاع و اشیا کی مواد - خسیسه بی خاطرینه کتیر مامشدر .

مشنوی

﴿ رو و سر در جا. ہا پیچیدہ اند ﴾

﴿ لاجرم با دیدہ و نا دیدہ اند ﴾

﴿ تَبَجَّحْتُمْ ﴾ یوزیکزی، باشکزی البسہ کزہ صارہ شسکز ! مطلق کوزرلیکز واریکن کورہ مامشسکز ! ﴿ شَرَّحْ ﴾ حس روحانیتدن محروم اولانلر، حسب الخلقۃ جہان روحانینک رؤیتہ مستہدایسہ . دیدہ معنویلری اوزرینسہ انکشت هوا وھوسی وضع ایلدکلرندن محروم دیدار حقیقت اولدیلر .

مشنوی

﴿ آدمی دیدست باقی پوست است ﴾

﴿ دیدہ آنست انکہ دیددوست است ﴾

﴿ تَبَجَّحْتُمْ ﴾ آدمیت، برکوزدر باقیسی دریدر . کوزا و درکہ : دوست حقیقی بی کوزر . ﴿ شَرَّحْ ﴾ انساندن مقصد : خالق لم بزلی، حقایق اشیایی کشف ورؤیتہ مقتدر اولان پرتو عققدر؛ اندن ماعدا انسانک وجودندہ نہ واریسہ پوست قیبلندندر . هانکی انسان سعادت ابدیہ سنی تأمین ایتمک ایچون اقدام تام ایدر ایسہ او انسان، کامران ومعناً وارث ملک جہان اولور .

مشنوی

﴿ چونکہ دید دوست نبود کور بہ ﴾

﴿ دوست کو باقی نباشد دور بہ ﴾

﴿ تَبَجَّحْتُمْ ﴾ چونکہ دوستی کورمک خاصیتی یوقدر . کورا و لمق دھا اییدر . دوست ، باقی اولمینجہ اولیہ فانی دوستدر اورا اولمق اولادر . ﴿ شَرَّحْ ﴾ کوزدن مقصد ، دوست حقیقی بی کورمکدر . برکوزدہ ، یاخود برانساندہ بوخصائص -

مشنوی

﴿ تَوْزِجْشَمِ اَنْكَشْتِ رَا بَرْدَارِهِيْنَ ﴾

﴿ وَاَنْكَهَانِيْ هَرْچَهْمِيْ خَوَاهِيْ بِيْنِ ﴾

« تَوْزِجْشَمِ » سن کوزندن پارمانی قالدر! اندن صکره هر نه ایسترایسک کور!
 « شَرْحِ » آمال نفسانیه نك نظر انتباهه چکدیکی پرده خطا و غفلت قالدر یلوب
 سلامت قلبیه ایله فرائض عبودیت اجرا اولنورسه حقیقت کورولور؛ بیلنیر.

مشنوی

﴿ نُوحِ رَا كَفْتَنْدِ اَمْتِ كُو ثَوَابِ ﴾

﴿ كَفْتِ اَوْزَانِ سُوِيْ وَاسْتَفْشَوْا ثِيَابِ ﴾

« نَوْحِجْشَمِ » نوح علیه السلامه امتی دیدیلرکه : ثواب نرده ؟ [حضرت نوح
 جواباً] دیدی : استغشای ثیاب ایتدی ککز طرفده ! یعنی او طرفده فرطا کراهدن
 اثوابکزه بوروندیککز که بنم دعوت و نصیحتی استماع ایتمه سکز ! « شَرْحِ »
 ای اعمای معنوی ! عالم واسع روحانی کورمدیکندن حالك حضرت نوحك امتنه
 بکزر . او امتك افرادندن بعضیسی نوح علیه السلامه دیدیلرکه : بزّه وعد ایلدی کک
 ثواب و مکافاة نرده ؟ حضرت نوحده جواباً و تزئیفاً بیوردی : « بنم کلام اکراه
 ایتدی ککز یرده در . » اشارت بیوریلان آیت کریمه سوره نوحك یدنجی آیتدر :
 ﴿ وَاِنِيْ كَلِمَاتِهِمْ لَتَقْفِرْهُمْ جَمَلُوْا اِصَابَهُمْ فِيْ اٰذَانِهِمْ وَاسْتَفْشَوْا ثِيَابَهُمْ وَاصْرَوْا
 وَاسْتَكْبَرُوْا اِسْتِكْبَارًا ﴾ الله تعالی حضرت نوحی حضرت نوحدن علی طریق الحکایه
 بیورمشلدرکه : تحقیقاً بن هر نه وقت قومی حق یولنه دعوت ایلدم ، تاکه الهمی
 سن ، انلره مغفرت ایدسد ! انلر دعوتی استماع ایتماک ایچون یارماق لری قولاق لری نه
 قودیلر . البسه سی پرده ایلوب کفرده اصرار و دعوت مدن کبر اظهار ایتدیلر .
 استحصال ثواب ، استغشای ثیاب ایله اولیه جفنی اشراب صد دنده کی بویت شریفده
 کنجینه کوهر و آدابدر .

اورته سنده آی کورندیکی کبی ! « شرح » مشاهدۀ حق ایچون بصیرت صافیہ لازمدره . اگر دیدۀ عقل و قلب اوزریه برده هوس و هوا وضع اولنمش ایسه او آدم اعمالی معبودر . دنیا معنأ مظالم اولدیغندن کیجه لری نورافشان اولان آی ، نور-حقیقته تمیل ایدلشدر .

مشنوی

﴿ دوسر انکشت بر دو چشم نه ﴾

﴿ هیچ بینی از جهان انصاف ده ﴾

« ترجمه » ایکی پارماغک اوجنی ایکی کوزک اوستنه قو ! جهادن هیچ برشی کوره بیلیر میسک ؟ انصاف ایت ! « شرح » کنسدیلرینی ذکی ظن ایدن بعض کیمسه دیرکه : روحانیتدن بر چوق شیر ایشدک ! بز نه ایچون شمدی به قدر روحانیته متعاق هیچ برنی کورمدک ؟ ایشته اومقوله عقل سطحی اصحابنه : روحانیتی کوره یسلمک ایچون صفوت نظر ، سلامت عقل الزم ایکن بالمکس دیدۀ قلب و عقلکیزی غشاوۀ هوا و هوس کبی پرده لر ایله اورتدکن صکره ادعای رؤیت ، کوزلرینی پارماقلری ایله قیامش اولان کیمسه نک عدم رؤیتدن شکایت ایتمسه بکزر جوابی ویریلیر .

مشنوی

﴿ کر نینی این جهان معدوم نیست ﴾

﴿ عیب جز انکشت نفس شوم نیست ﴾

« ترجمه » بودنیایی کورمز ایسک ، جهانک معدوم اولسی لازم کلز ؛ عیب و قباحت مشؤم اولان نفسک پارماغندن بشقه سنده دکدر .

مشنوی

﴿ چون رفیق و سوسه بدخواه را ﴾

﴿ کی بدانی ثم وجه الله را ﴾

« تَبَجَّيْمُ » فنا خويك وسوسه سنه ارقداش اولدجه « ثم وجه الله »

اگلامق سنك ایچون ممکن اولورمی؟ « شَرَحْ » شیطانك وسوسه سنه، نفس اماره نك هوا وهوسنه ارقداش اولان کیمسه نك نور حکمت ایله تنویر وجدان ایتمی نصل امکان پذیر اولور؟ تارك وسوسه، فارغ ظلم و دنسیسه اولمیدرکه مطلع حکمت- زمین و افلاک، صاحب قلب پاك اولمغه موفقیت حاصل اولسون!

مشنوی

﴿ هر کرا باشد زسینه فتح باب ﴾

﴿ او زهر ذره بیند آفتاب ﴾

« تَبَجَّيْمُ » هر هانکی کیمسه سینه سندن قبو آچدی . او هر ذره دن بر

کونش کوردی . « شَرَحْ » (الم نشرح لك صدرک) فرمانیه سلطان دو جهان اولان فخر عالم علیه الصلوة والسلام اقدمن حضرتلرینک طریق سلامت رفیقنه سالک ، سینه صاف و پاکنده نور عشق خدا ایله باب مشاهده بی فتح ایتدکه موفق اولان انسان ، هر ذره کاشانی ، احتشام قادرانه و عظمت خالقانه بی کوستر بر کونش کبی کورور .

مشنوی

﴿ حق بید دست از میان دیکران ﴾

﴿ همچو ماه اندر میان اختران ﴾

« تَبَجَّيْمُ » حق تعالی بشقه لرك اورته- سندن موجود و ظاهر در ، نجومك

« تَبَجَّحْتُمْ » قلبك كوزیر قید و علتدر پاك ایت! اندر صكره حضرت عمر ك دیدار قصرینه كوز طوت! یعنی باق! « شَرَّحْ » موحباد، اك، سرمایه تعقل اولان مقرر نور ایمانی، چشم حقیقی نی، هوس، هوا، سائر اخلاق ذمیمه نك ایرات ایستیردیكى عیوب ذلر افراردن پاك و مصور صوت! اندر صكره كاشنمیرای معنوی نك رؤیتنه، نعم مالانهایه روحانیه نك صهورینه، نظر اول! یوقسه عیوب متنوعه دن معمول پرده ظلمت، مانع رؤیت یکن ادعای بصیرت اتمك نه بیوك غفاتدر.

مشنوی

﴿ هر كه اهست ارهوسها جان پاك ﴾

﴿ زود بیند حضرت وایوان پاك ﴾

« تَبَجَّحْتُمْ » هر كیم هوسلردن روحی بر پاك یدرسه همان حضرت حقی و پاك اولان یوكسك مقاملری كرورر. « شَرَّحْ » هوا و هوسلردن پاك و صاف اولان روح كافیه مكنوناده، بالجمله ذراتده، الله تعالی حضرتترینك قدرت و حكمتی مشاهده ایدر. جان پاكی ایچون نیچه ایوان سلامت نشانی آماده كورورر.

مشنوی

﴿ چون محمد پاك شدزین نار و دود ﴾

﴿ هر كجا رو كرد وجهه لله بود ﴾

« تَبَجَّحْتُمْ » زیرا محمد مصعبی علیه افضل التحایا افندمز حضر تلی بو آتش و دو ماندن پاك اولدی، ره و ج مبارکنی چور دیره او محل وجهه الله ایدی. « شَرَّحْ » بو حقیقت: (فاینا تلوو فم، جه الله) آیت کریمه سنك مصحون- حکمت مشحونیه منتبدر. فخر عالم علیه الصلوة والسلام افندمز حضرت تلی نك جسم و روحی اخلاق ذمیمه دن ذاتاً و خلفهً بالکلیه پاك ایدی. عالم ملکوت و ناسوتده هر هانکی شیئه عطف نظر معنوی و جسمانی بیوردیلر ایسه هر ذرده بیله عظمت ربانیه نی کور مشدر. ای انسان مستعد! ذات پاك رسوله اقتدا ایدر ایسك حقائق اشیا بی مشاهده ایله تنویر عیون عبرت ایدرسك!

« تَرْجَمَه » امیرلکدن اول حضرت عمر ایچون برصدا و آوازه وار ایدی ، درویشلرکی کوچک برخانه سیده وار ایدی . « شَرَح » انسان عجیب بر میدان امتحان و بر ساحة عرفا ندر . صاحب سلامت اولان ذوات کرامک اطوار و مسالدهنده بمض دفعه صورتا بر نوع مباحث محسوس ایسهده او مباحثت صوریه ، قرب حقه و وصول ایچون هر عارفه مخصوص معنأ بر وسیله در . سلیمان علیه السلام دنیاده مالک مال فراوان اولدی . حضرت عمر فقر واضطرابی حیات و جان بیلدی . بواحوال صوریه ، قرب حقه واصل اولمق ایچون اصحابنه اسلامانع دکلدرد . انسانلردن مطلوب اولان جهات ، ایمان تام ایله نیت خالصه و عمال و آمال صالحه در .

مشنوی

﴿ ای برادر چون بینی قصر او ﴾

﴿ چونکه در چشم دلت رستست مو ﴾

« تَرْجَمَه » ای برادر! سن حضرت عمرک قصر و سراینی نصل کور رسک؟ که سنک قاب کوزنده بیتمشدر . « شَرَح » بوییت شریفده کی خطاب مستطاب ، اهل- مدینه دن سفیر رومه قارشوی وقوع بولسه حسب العبارة مستبعد دکلدرد . اما حقیقتده طوغریدن طوغری به حضرت مولانای رومی قدس سره السامی جانندن معنأ رؤیته موفق اولمیانلره خطاب اولدینی وارسته ارتیابدر . ای برادر! ای طالب حقیقت! نقطه سعادت نمای روحانیق دهها بوله مدیمک ایچون تعجب و شکایت ایتمه! زبرا سنک بصیرتنده صیق کرپیک قیللری کی هوا و هوسدن ترکب ایتمش مانع نظر حقیقت وار . اوموی حائلی ید بیضای شریعت غرا ایله کوزندن دفع وازاله ایت که حقائق کورمکه قوه رؤیت حاصل ایده بیله سک !

مشنوی

﴿ چشم دل ازمو وعلت پاک آر ﴾

﴿ وانکه آن دیدار قصرش چشم دار ﴾

مشنوی

﴿ گفت کو قصر خلیفہ ای حشم ﴾

﴿ تا من اسب و رخت را آنجا کشم ﴾

﴿ ترجمہ ﴾ [قیصرک ایلچیسو مدینہ منورہ پہ داخل اولدینی زمان سو فاقده تصادف ای تدبیک بر ذاته] دیدی : ای ذات محترم ! خلیفہ مؤمنین اولان حضرت۔ عمرک کوشکی زہدہ در؟ کہ بن آت و اشیا می اورا یہ چکیم ! ﴿ شرح ﴾ حضرت۔ عمر رضی اللہ تعالیٰ عنہک قصری وار ظن ایدن سفیر بیلدزایدی کہ حضرت فاروقک ذاته مخصوص اولان قصری ، قلب جلیلی اچنجدہ موجود جوہر فضائل ایدی .

مشنوی

﴿ قوم گفتندش کہ اورا قصر نیست ﴾

﴿ مر عمر را قصر جان روشن نیست ﴾

﴿ ترجمہ ﴾ قوم اوسفیرہ دیدیلر کہ : آنک قصر و سرائی یوقدر۔ حضرت۔ عمرک کاشانہ روسی پارلاق بر نور ہدی مسکنیدر . ﴿ شرح ﴾ ایلچی سو فاقده قصر حضرت عمری صور دینی ذاندن شو جواب حقیقی بی الدی : ای سفیر! سن عمر رضی اللہ تعالیٰ عنہ حضرتدی آرا یورایسک انی جان و روحانیت سرائندہ آرا! زیرا اوزات پاک، دنیا یہ متعلق نعمت لردن رو کردان، قلب و عقلنی نور ہدایتلہ تنویر ایتمش سلطان دو جہاندر۔ جہان روحانی اصحابندن بعضیسی حضرت فاروق کبی دنیا دبدبہ سی ایستہ مش ، مشاق و محنی اختیار ایتمش ، بعضیسی سلیمان علیہ السلام کبی حسب الحکمہ دنیانک دبدبہ و داراتنہ مالک اولمشدر۔ رضای باری یہ و نیات خیریہ پہ مبتنی اولنجه بو صورتلرک ایکسیسہ مقبول و فوائد مشہ و لدر۔

مشنوی

﴿ گرچہ از میری اورا آوازہ ایست ﴾

﴿ همچو دوریشان مرا اورا کازہ ایست ﴾

یرلنده حکمدار اولمش ایدی . (اوقتاو) (سزار) کچی روماده جمهور نامی محافظه ایلمش ایسهده ارتق جمهوریت نام وخیالندن عارت قالدی . نندیسنی سنا مجلسی (پرنس ، اوکوست ، ایمراطور ، پدر وطن) کچی ناملرله تقدیس ایدرک فاملیاسی (سزار) . متعلق اولدبغندن (سزار) یعنی قیصر نامی آلمش و اخلاقندن (نهرون) نام ظالمه قدر بونام امتداد یتمشدر . (اوقتاو) نام آخرایله (اوکوست) مدت عمرنده کی مظفریانی ووجوده کتیردیکی امور خیریه یی معار یازدینی وصیتله مه یی مشهور شهرلرک پک چوغنده طاشلر اوزربنه حک ایتدیرمش ایکن اناق . قرون ایله جمله سی محو و نایاب اولمشدر . شمیدیک یالکز اقرمه شهرنده و حضرت حاجی بایرام ولی قدس سره السامینک تربت شریفه سی اتسالنده کی حرابه نك دیوار طاشلرنده لاتین لسانی اوزربنه محکوک آثاری قالمشدر . (اوکوست) دن صکره کلن روما ایمراطورلرینک پای تختی ینه روما شهری ایدی روما ایمراطورلرینک جمله سی قیصر نامی محافظه و قیصر نامیله برخیلی شهرلر بنا ایتدیلر . بوندن برقاچ یوز سنه صکره روما ایمراطورلغنه کچمش اولان (قوسطنطین) نام ذات اسباب . عدیده دن طولایی روما شهرینه رغبت ایتیب پای تختی (بزاتس) شهرینه نقل ایتمش و بو شهر شهری (قوسطنطینوپولیس) یعنی قوسطنطین شهری نامیله آسمیه ایتمشدر . اووقته قدر رومالیرک مذهبی بت پرستلک ایدی . عیسویلیک ، عیسی علیه السلام دن صکره اوچ یوز سنه قدر بت پرستلرک شرندن کیزلی قالمش ایکن قوسطنطین ، بت پرستلکی ترک ایله خرستیانلی قبول و تعمیم ایتمشدر . قوسطنطینک وفاتندن برمدت صکره یعنی میلادک اوچ یوز طقسان بش تاریخنده (نیو ذوس) نام حکمدارک زماننده روما دولتنک پای تختی ینه قوسطنطینوپولیس اولدی هی حالده شرق ایمراطورلی نامی آلمشدی . شرق ایمراطورلغنه کده کلیاً تاریخ انقراضی اولان میلادک بیسک درت یوزللی طقوز سنه سنه قدر گرفتار ولدینی انقلابات ، باعث حیرتدر . شرق ایمراطورلغنه کده اووقت دائرة حکومتی اوروپا ، آسیا ، افریقا ده و اسع اولدینی کچی سوه اداره سی ده اونسبتده کنیش ایدی . استانبلی ، مقر انخاد ایله بونجه قرون حکمدارلوق ایلمش اولان ایمراطورلغنه کده قسم کلیدینی ، باعث نصرت . عالم اسلامیت و موجب افتخار جهان انسایت اولان آل جلیل بی مثیل عثمانی طرفندن ضبط واحیا ایله بعده سلطار محمد ثانی - که فاتح نام بنامی بحق حاردر - استانبولی ده تسخیر و پای تخت دولت ابد مدت علیه انخاد ایله دنیاده بولنان اوچ یوز ملیونی متجاوز اهل اسلامک قلوبنی تسریر و تنویر ایلدی . ینه مشوی . شریفک ایبات حکمت آیاتنه کله لم :

کچھ، حضرت ابوبکر صدیق دہ فارغ جهان و داخل جنان اولنجہ حضرت -
 عمر رضی اللہ تعالیٰ عنہ خلیفہ اولشدر. ایشہ اوھنکام سعادت اتسامدہ قیصر روم
 طرفندن نزد جلیل فاروقہ بر سفیر تسییر اولنمشیدی. (روم و قیصر) الفاضلی بو
 حکایہدہ تکرر ایدہ جکندن - ولو مختصر اولسون - براز معلومات تاریخ
 اعطاسی مناسب کوردی: ایتالیا دولتک مرکزی اولان روما شهری تاریخ میلاددر
 یدی یوزاللی اوچ سنہ اول (رومہ لوس) نام ذاتک ہمتیلہ بنا اولنہرق کسب -
 اعتبار ونہرت ایتکہ باشلامش، ایکی یوز قرق درت سنہ مستقلاً حکومتی ادارہ
 اولنہرق بومدت ظرفندہ یدی ذات قراللق ایتشدر. بعدہ جمہوریتہ قلب ایدلمش،
 بودہ درت یوز التمش سنہ دوام ایتشدر. بو درت یوز التمش سنہ ظرفندہ ر، ما
 حکومتی اوروپانک اکثر یرلری ضبط و تسخیر ایتدکن بشقہ آسیا و افریقادرده
 پک چوق بلادی دائرہ حکومتہ ادخال ایتمش، تونسلی سرعسکر مشہور (آیبیلی)
 نک تضییقاتندن قورتولمش ایکن مؤخرأ (ترینویرا) نامیلہ رئیس بولنان (پومبہ)
 (سزار)، (قراسوس) نامندہ اوچ ذاندن (سزار) ایلہ (پومبہ) بینندہ ظہور
 ایدن اختلافات حسیلہ (سزار) اوصردہ عسکرلہ بولندیفی (غول) ایالتی ترک
 ایلہ معینی استصحاباً ہندی دشمنی اولان (پومبہ) ورومانک اکثر سرآمدانی
 اوزرینہ بر سرعت فوق العادہ ایلہ حرکت و اعداسیلہ کندی برچوق اسبابدن
 طولانی ایتالیادن چیقوب یکی شہر جہتہ وارمش ویکشہر سحرانی معرکہ یامش
 ایدی. سحرای مذکورده میانہ لرنندہ واقع اولان محاربہ مدہشہدہ (سزار) غلبہ
 ایدوب اعداسنی تارمار ایدرک کرچہ روما حکومتک جمہوریت نامنی ورومانک
 مشہور اولان سنا مجلسنی ابقا و کندیفی اول و آخر جمہوریتک الک بیوک طرفداری
 اولدیغنی اعلان و انبا ایتمش ایسہدہ حقیقتدہ اوکوندن اعتبارأ جمہوریت منقرض
 عد اولنہرق (سزار) حکمدار اولمشدر. خیلی زماندن صکرہ (سزار) رومادہ
 سنا مجلسی داخلندہ ایکن اعداسی طرفندن اعدام اولنہرق (اوقتاو) (انتوان)
 (لیت) نامندہ اوچ ذاتی رومالیلر (ترینویرا) نامیلہ ینہ رئیس طانیش و برقاچ
 سنہ صکرہ بو اوچ ذاندن اوقتاوک مہارتی و مقتول سزارک یکنی بولندی حسیلہ
 نفوذی آرتمش و اقبالی ہنکامندہ یانیہ ولایتی داخلندہ پروزہ شهری قارشینندہ
 بولنان (آتیوم) نام موقعدہ دشمنی (انتونیو) ایلہ انتونیونک معشوقہ سی (قلہ
 اوباترا) نام مصر قرالیچہ سی اوکندہ واقع اولان محاربہ شدیدہ بحریہدہ اوقتاو
 نائل ظفر اولمش و اعداسنی مصرہ قدر تعقیب و اورادہ انتحارہ اجبار ایلہ قوتلری
 تارمار ایتشدر. ایدن صکرہ اوروپانک همان ہر جہتدہ و آسیا و افریقانک برچوق

— آمدن رسول قیصر روم نزد عمر برسانت —

قیصر رومک ایاجیمی حضرت عمرک نزدنہ مأموراً کلدیکہ دائردر :

مشنوی

﴿ در بیان ابن شو یك قصه ﴾

﴿ تابی از سر کفتم حصه ﴾

« تَرْجَمَةٌ » بونک بیاننده برقصه ایشیت اکه کلامک سرندن حصه آلهسک!
« شَرْحٌ » عمر رضی الله تعالی عنه حضرت تریبه قیصر سفیرینک حکایه سیدر که
دقتله دیکله مکه شایسته در. بو حکایه ده یك چوق حکمتلر ذکر اولنه جفندن انسان
حصه مند معرفت اولور .

مشنوی

﴿ تا عمر آمد ز قیصر بک رسول ﴾

﴿ در مدینه از بیابان نغول ﴾

« تَرْجَمَةٌ » طاغ اتکارندن، چولاردن کچوب حضرت عمر رضی الله عنہک
بولدینی مدینه منوره به قدر قیصر دن بر ایاجی کلدی . « شَرْحٌ » خاتم الانبیا
علیه افضل التحایا افندمن حضرت تری تارک دیای بیوفا، واصل بارگاه جناب کبریا
اولدقدن صکره، حضرت ابوبکر صدیق رضی الله تعالی عنه مقام جلیل خلافته

تَجْمِيرُ وَبَشْرُحُ مَشْنُونِ تَنْزِيهِ

﴿ مولانا جامينك ، حضرت جلال الدين رومی قدس سره السامی ﴾
﴿ حَقْنَدَه كِي قَطْعَه مَشْهُورَه سِيدَر : ﴾

آن فریدون جهان معنو
بس بود برهان ذاتش مستنو

من چه گویم وصف آن عالی حسنا
نیست پیغمبر ولی دارد کتبنا

﴿ جلد ثالث ﴾

(عابدین پاشا) مرحومك اثریدر

• معارف نظارت جلیله سنك فی ۲۸ صفر سنه ۳۲۴ و فی ۹ نیشان سنه ۳۲۲
• تاریخلی و ۳۲ نومرولو رخصتنامه رسمیه سنه مستنداً باب عالی جاده سنده

کتابخانه آستان قدس

طرفندن طبع و نشر اولمشدر.

استانبول

[مطبعه كتبخانه جهان] باب عالی جاده سنده نومر ۲۲-۲۴

۱۳۲۴

- ۱۲۱-۱۲۲ طاوشانك حیواناته جوانی و حیواناتك رد و انكادری بیانده در .
- ۱۲۴ طاوشانك سوزی اوزرینه حیواناتك اعتراض ایتمری و طاوشانك آنله جواب ویرمسی بیانده در .
- ۱۳۳ طاوشانك عامی و علمك فضیلت و منافی بیانده در .
- ۱۴۴ طاوشانك ارسالنه ایتمدیکی حیلله نك حکایه سیدر .
- ۱۵۹ سینكك مردود و ضعیف اولان تأویلی بیانده در .
- ۱۶۴ طاوشانك کج کلشندن طولایی ارسالنك طارلمسی بیانده در .
- ۱۷۰ بوده طاوشانك حیللهسنه دائردر .
- ۱۹۱ طاوشان ارسالنك یاننه واردیغنه و ارسالنك طاوشانه حدت ایتمدیکنه دائردر .
- ۱۹۴ طاوشانك ارسالنه عذر بیان ایلمسنه دائردر .
- ۲۰۵ ارسالنك طاوشانه جواب ویرمسنه و طاوشانك دیدیکی اوپوله کتمسنه دائردر .
- ۲۱۳ سلیمان علیه السلام ایله هدهدك قصهسی بیانده در .
- ۲۲۱ هدهدك ادعا ایلمدیکی هنر اوزرینه قارغنه نك هدهدی طعن ایتمسنه دائردر .
- ۲۲۶ آدم علیه السلامك قومه سیدر .
- ۲۳۹ طاوشان قویویه یا قلاشدیفی وقت آباغنی کری چکدیکنه دائردر .
- ۲۵۲ طاوشانك آباغنی کری چکمسنك سببی ارسالنك صورمسنه دائردر .
- ۲۵۵ ارسالنك قویویه باقیشنه و عکسنی قویونك صوینده کوردیکنه دائردر .
- ۲۷۰ ارسالان قویویه دوشوب تلف اولدیغندن طاوشانك حیواناته مزده کتیرمسنه دائردر .
- ۲۷۹ حیوانات طاوشانك اطرافنه طوبلانوب آنی مدح ایتمکارینه دائردر .
- ۲۸۴ طاوشانك حیواناته نصیحت ویرمسی بیانده در .

- ۲ دیگر اوشاه جهودك حكايه سيدركه حضرت عيسى عليه السلامك قومی
هلاكنه سى كوسترمشدر .
- ۱۵ جهود شاهنك آتش ياقسى و آتش ياننه برت وضع ايمسى وهر كيم بوته
سجده ايلدى ايسه خلاص بولور ديه اعلان ايلمسى بياننده در .
- ۲۵ آتسه آتيلان بر چوجفك سوز سويلمسى وخلقى آتسه دوشمكه ترغيب
وتخريص ايمسى بياننده در .
- ۳۸ حضرت فخر عالم صلى الله عليه وسلم افندمرك نام جايل العنوانلرني استهزا
ايه تفوه ايدن كيمسه نك اغزى آكرى قالمسه بياننده در .
- ۴۳ اوجهودك آتسه نيچون ياقيورسك ديه عتاب ايمسى و آتسك جواب
ويرمى بياننده در .
- ۵۶ روزكارك هود نبى عليه السلام زماننده قوم عادى هلاك ايمسى قصه سيدر .
- ۶۳ شاه جهودك طهن وانكارى وكندى ناصحلرينك نصيحتنى قبول ايتديكي بياننده در .
- ۷۶ صيد و شكاره شايان حيوانات طائفه سى كنديلرني تلف ايتمكه اولان
بر ارسالنك زدينه كيدوب اختيار توكل و ترك وسى ايلمسى ضمتنده
ارسالنه سويلدكارى سوزلره داژدر .
- ۷۸ ارسالنك حيواناته جواب ويرمى و جهد وسعيك فائده سنى بيان ايلمسى
حقنده در .
- ۸۰ حيواناتك كوكلى سى وكسب اوزرينه ترجيح ايلدكلى بياننده در .
- ۸۳ ارسالنك توكل اوزرينه تكرر جهدى ترجيح ايتديكنه داژدر .
- ۹۹ تكرر حيواناتك توكلى جهد وسى اوزرينه ترجيح ايتديكنه داژدر .
- ۱۰۳ عزرائيل عليه السلام بر انسانه نظر ايلمسنه او انسان سايمان عليه السلامك
سراينه قاجسنه وجبريلرك جهد اوزرينه توكلى ترجيح ايلملىرنيه داژدر .
- ۱۰۹ تكرر ارسالنك جهد وسى توكل اوزرينه ترجيح ايمسى و جهدك
فواندى بيان ايلمسى حقنده در .
- ۱۱۹ جهد وسعيك توكل اوزرينه ترجيحي مقرر اولمى بياننده در .

حاصل ایده می‌جکی بر نتیجه بی عقلک اختراع ایلدیک ایا افواه ناریه پک قولای
استحصال استدرر . بالجمله انسانلرک ظاهر کوزلریله کورمه‌که وعلی‌الخصوص بعد -
مسافه‌سنی مساحه ایتکه مقتدر اوله مدقلری اجرام سماویه بی ، عقلک اعانه‌سیله
بر مهندس بر (زه او متر) بعدنی مساحه ایله اکتفا ایتیموب قواعد ریاضیه
ایله اولچر . حرکتلری و محل ظهورینی یوز سنه اول خبر ویرر ! الحاصل
معقولات و معنویاتک حدودی نهایتسزارلدینی حالده بونک یاننده جسمانیات هیچ
کبدر . ایشته ظرف جسمک مظهر فی اولان حسیاتی ، معنویاتی کالات باطنیه نوری ایله
تنویر ایتک ایچون صرف ایدیه جک سعی و غیرت انسانی سعادت ایدیه به مظهر ایدر .
مثنوی شریفده صفاعدایی یاروب اظهار شجاعت ایدن ارسلانک حرکتی
تقلید و اجرا ایتک قولایدر بیورلمسی قوت و طالعہ مربوط بر مصراعنک نتیجه -
غالیتهی تأمین ایتک پک آرزمانه ، پک اهمیتسز بر قدرته متوققدر دیمکدر . الحق
روح بشری . مستعد اولدینی مرتبه کالاته اصعاد ایدیه جک اخلاق علویه واذواق -
سرمدیه واصل اولوق ، تمایلات نفسانیه‌نک هر دقیقهده ، بلکه هر آن غیر منقسمده
ایجاد مفسدت و ایقاع . حضرت ایدرک حرص و شهوت ، غضب و حدت . میل دنیا ،
نسیان عقباکبی انسانی کرداب قهر و مذلتہ یوارلایان میلان خسران انجامدن
توق ایله قلب و فکری ذکر و توحید خدا ایله تصفیه به محتاجدر . بوصولته نفسانی
و شیطانی تمایلاتدن کچوب محبت سبحانیه و عدالت وجدانیه ایله متخلق اولان
انسان کامل دشمن نفسنه غلبه ایتش اصل ارسلان طبیعتی بر مخلوق مدوح الاطواردر .

توضیح

(ترجمه و شرح مثنوی شریف) ک ایکنجی جلدنده ۱۰۴ نجی صحیفهده مندرج شوه :

❖ رویش از غم زرد هر دولب کبود ❖

❖ پس سلیمان گفت ای خواجه چه بود ❖

بیت شریفک ایلک مصراعنه عائد ترجمه قونلمش اولدینی حالده . مصراع -

نایدسک ترجمه سی دیزلدیکی مؤخرأ کورلدیکندن توضیح کیفیت اولنور .

بیت شریف مذکورک وارسته شرح اولان ترجمه سی بودر :

« یوزی غمدن صارارمش ، ایکی دوداغنک رنکی اوچمش ، کونک رنگ اولمش

ایدی . سلیمان عایه السلام دیدی : ای افندی ! سکا نه اولدی ؟ » سلیمان نافذ

« تَجَنُّبٌ » دشمن صفدینی یاران ارسلانانی [یا خود ارسلان طرزنده بهادرانی] قولای بیل! اصل ارسلان اودرکه کندینی قیرار . « شَرَحٌ » محاربه . ظاهره صور تا شدید کورونور . حقیقتده نفس و شیطان ایله محاربه بوندن اشددر . محاربه ظاهره برمدته منحصر ، تهلمکه زمانی برقاچ ساعت و بلکه برقاچ آندن عبارتدر که طبعاً جسور و لائلره کوره اوتلمکه هیچ مشابهنده در . قورقاچ اولانلر ایسه بیک درلو دسیسه ایله میدان تهلمکه بی ترک ایدر ، جسور اولانلرک هنکام و غاده روحلرینه ، قبلرینه ، سیکرلرینه ، قانلرینه کلن شدت و حرکت سوقیه حربدن چکنمک شویله طورسون حربی طالب و مهالک و شدائده راغب اولور؛ برقاچ ساعت ، بلکه برقاچ دقیقه طرفنده یا میدان حربده ترک حیات ایله آلام و غوائل دنیویه دن تخلیص جان ایدر؛ یا خود عمر و ارسه قهرمان نامیله توقیر و تجلیل اولوز . بوجسمانی غیور و جسور لر عا . بظاهره دن جیقوبده ایشلرنده ، خانلرنده و بلکه عبادتلرنده محاربه درونیدن ، یعنی آمل قایه و شهوات حیوانیه و وسوس - نفسانیه و شیطانیه دن نهلر چکرلر! محاربه دن عودت ایدن قهرمان صوری فی الحقیقه جسوردر ، امانس و شیطانی کوره مز که اوزرینه هجوم ایده یاسون . جسور مادی ، نفس و شیطانک قلوب بشریه یه آتمده اولدینی « آرزو » ، « امل » ، « کبر » ، « غرور » ، « شهوت » ، « حسد » ، « خوف » . « تلاش » ، « ضعف قلب » ، « ترده » ، « انکار » ، « غضب » ، « حدت » ، « میل انتقام » ، « حب جاه » ، « اوزوی ثروت » و بونک کی نیجه مصائب اوقلرینه هدف اولور . بویله شدید تیراندازان و قهر انگیزان طرفندن آتیلار بوالم اوقنره فصل تحمل ، فصل مقابله اولنه بیایر؟ بویله مانع لر وار ایکن فصل منزل مقصوده سهولتله وصلت میسر اولور؟ مگر که مرحمت - جناب کبریا قولنه مدرس اوله! مادیات کوزه چار پدیغندن احقرله بیوک کورونور ، حقیقتده اعظم و اهم معقولات و معنویاتدر - ظاهراً کوزیله کوریلان محاربه . ظاهره اصغر ، جهاد باطنی اعظم و اکبردر . جسم و بدن ایله عقل و معنی ارسنده کی فرقی اکلامق ایچون دیه بیایر که بش بیک ، ارن بیک انسانک قوه ظاهره جسمانیله بیک تحریکه غیر مقتدر اولدینی بر جودی ، بر تقاتی بر اختیار و ضعیف اهل هنرک عقلاً اختراع ایلدیکی بخار ایله قیل کی قالدیرر . میونلرجه سواری برصریه دیزیلوب کره ارضک بر نقطه سندن دیگر نقطه متقابله سنه برقاچ کون طرفنده نته مقتدر اوله میه جقلری بر خبری بر انسانک عقلاً ایجاد ایلدیکی تلغراف واسطه - یاه آن واحده ایریشدیرر . بیکارجه جسورک میدان محاربه ده قلیجلریله

مرد عاقل طرفندن افاده اولندیقی کوستر، دشمن ظاهره قارشى بر مقتضای قدر ظفریاب اولمش ایدم. شمدی ده عدو درونی اولان نفس و شیطان ایله غوغایه متوجه و هییا اولدم دیمکدر.

مشنوی

﴿ قدر جمعنا من جهاد الاصغرم ﴾

﴿ بابنی اندر جهاد اکبرم ﴾

« تَرْجِمَانُهُ » تحقیقاً بز کوچک محاربه دن رجوع ایتمک، یعنی دوندک. حضرت بی دیشان ایله جهاد اکبرده ز. « شَرَحٌ » کویلو دشمن ظاهری بی هلاک ایله کوچک محاربه دن مظفراً رجوع ایتمک. شمدی امداد رسالتپناهیه دشمن درونی اولان نفس و شیطانک حرب و جهاد اکبرینه متوجه اولدق دیمش؛ (بابنی) تعبیری، یا بروجه معروض امداد جناب پیغمبر ایله جهاد اکبره کیردک، یا خود فخر عالم علیه الصلوة والسلام ائندمن حضرت تلمینک حدیث شریفه و او امر رسالتپناهیلرینه اتباعاً دشمن درونی ایله جهاد اکبرده ز دیمکدر.

مشنوی

﴿ قوت از حق خواهم و توفیق و لاف ﴾

﴿ تابسوزن بر کنم این کوه قاف ﴾

« تَرْجِمَانُهُ » « نفسه غابه اتمک ایچون قوت و توفیق و لافی حق تعالی حضرت تلمندن ایسترم که بو قاف طاغی کبی اولان نفس اماره نک وجود بناسفی ایکنه ایله، یعنی قوت و غیرتمله قویاریم. « شَرَحٌ » نفس اماره انسانه کوره بیوک بر طاغ کیدر که آنی اساسندن قویارمق ایچون انسانک مالک اولدیفی قوت و غیرت ایکنه کبی اوافق قالبر. بویله برطاغی کوکندن قویارمق و بسط کلام و لافه موفق اولدق توفیق خدایه منوطدر.

مشنوی

﴿ سهل شیرى دانکه صفها بشکنند ﴾

﴿ شیر آنست آنکه خودرا بشکنند ﴾

مشنوی

﴿ در کمان نهند الا تیر راست ﴾

﴿ این کمان را باز کون کز تیر هاست ﴾

« تَرْجَمَةٌ » طوغری اوق اولینجه یایه قویه مازلر . بو کانک ترس ، اگری اوقلری واردر . « شَرْح » اسباب ظفر و اصابت استحصال اتمک ایچون قدرت السیه مستقیم اولانلری استعمال ایدر . غیر مستقیم اولانلر اسباب صوریه ایله اقتدار و قوت آراسلر اگری اوقلر کبی هدف مقصوده واصل اوله مازلر .

مشنوی

﴿ راست شو چون تیر واره از کمان ﴾

﴿ کز کمان جز راست نهجدنی کمان ﴾

« تَرْجَمَةٌ » اوق کبی طوغری اول ! که نفس اماره یابندن قور توله سک ! زیرا طوغری اوقدن بشقه بر شی کاندن صیچر اماز . بو حقیقت شهه سزدر . « شَرْح » نفس اماره نک تضییقاتندن خلاص اولق ایسترایسک طوغری اوق کبی اول ! استقامت فرضدر . سورهُ هودک یوزاون ایکنجی آیت کریمه سنده فجر عالم علیه الصلوة والسلام افندمز حضرت تریینه (فاستقم کما امرت) بیورلمشدر که معنای شریفی : « امر اولندیغک اوزره استقامت ایت . » دیمکدر . شهه سزدر که هیچ کیمسه تضییقات نفسانیه و القات شیطانیه دن طریق حقه غیور و مقدم اولدجه خلاص اوله ماز .

مشنوی

﴿ چونکه وا کشتم زیبکاری برون ﴾

﴿ روی آوردم بلیکار درون ﴾

« تَرْجَمَةٌ » ظاهری دشمنک جنکندن رجوع ایتدم . شمعی درونی اولان دشمنک جنکته یوز دوندردم . « شَرْح » دشمن ظاهر دن شمعی رجوع ایتدم و دشمن - درونی یه متوجه اولدم ، عبارته سی حدیث شریفدن اقتباساً ، ظالمه غایه ایدن

ایسه آنک قوتی یا کلیاً نحو و یا تقلیل ایدر . جهنمک اطفا سی و یا ساکن اوله بیلمی
 اهم و وبرم ، بوکادائر بر ایکی سوز سویلمک مقتضی و الزمدر . جهنم اوزرینه قدم
 و قدرت الهیه وضع اولنجه جهنم ساکن اولور ، تعبیر شریفدن اکلا شیلیرکه جهنم
 بتون بتون اطفا اولنمیوب انحق کسب سکون ایدر . جهنمک سکونی ده ایکی صورتله
 تعقل اولنه بیلیر ؛ بری : اهل قصور اولان موحدینی جهنمده بر زمان طوتدقدن
 صکره چیقارلمی ؛ دیگرى : خالدين اولان اهل جهنمک عذابى بالنسبه خفت و سکون
 بولمیدر . شیخ اکبر حضرت تلمری بیوررکه : بر مدتدن صکره جهنمک تاثیراتی
 قالیوب اهلی جهنمله مألوف اولور . قدمک لامکاندن اولسی تعبیر شریفی ، قدمک
 غیر مادی و بتون بتون عالم معنویدن اولدیغنه اشارتدر . نفس اماره یه کنگجه :
 نفسکده مرحمت مخصوصه خدا و یاموت ایله ناری تسکین و اطفا اولنور .

مشنوی

﴿ چونکه جزؤ دوزخست این نفس ما ﴾

﴿ طبع کل دارد همیشه جزؤها ﴾

« تَرْجِمَانُ » چونکه بزم نفسمز جهنمک جزئیدر ؛ جزءلر دایم کندی کلنک
 خوینی طوتار . « شَرِیحُ » نفس اماره جهنمک بر جزئی اولدیغی متنوع اولان
 احتراصات شهوانیه و امال مضره سیله آشکاردر . نفسده جهنمک خوینی آلیر ،
 شدت امل و شهوتی حالنده دهها وارمی ؛ دبه اسان حالندن نعره دهشت افزا چیقار .

مشنوی

﴿ این قدم چق را بود کورا کشد ﴾

﴿ غیر حق خودکه کمان او کشد ﴾

« تَرْجِمَانُ » بوقدم ، حق تعالی حضرت تلمرینه مخصوص اولورکه نفس اماره یی ده
 اولدیرر ؛ اونفسک کانی الله تعالی حضرت تلمردن بشقه کیم چکر ؟ « شَرِیحُ » نفسک
 کانی چکمک تعبیر شریفی نفسک اوزرینه غالب اولمقدن کنایه در . فلان کیمسه
 فلانک یانی چکه مز دیرلرکه اکا قارشی مقابله ایتکه مقتدر اوله ماز ؛ دیکدر . نفسه
 غلبه ایتک مرحمت ربانیه یه متوقفدر .

« تَنْجِيحًا » [جهنمه دیورکه: طویدکمی؟ قناعت ایتدکمی؟ خیر! قناعت ایتدیکمی اثبات ضمننده] اشته سکا آتش! اشته سکا حرارت! اشته سکا یاقق!
 « شَرَحٌ » جهنم بورالرینی یالسان آتشینله، یاخودلسان حال ایله الله تعالی حضرت تلیزینه عرض ایدر. نفس اماره یه نهوقت سورلسه ده ایتدم ندای پراشتهاسیله اظهار. طمع ایدر. هیچ بروقت طویتمی وقناعت ایتدی ممکن اولمیان بردشمن لثیمی ممنون واقناع ایتمکدن ایسه آنی سیف صارم شریعت غرالیله قهر وافنا ایتمک لایق واحراردر.

مشنوی

﴿ عالمی راقمه کرد ودر کشید ﴾

﴿ معدده اش نعره زبان هل من مزید ﴾

« تَنْجِيحًا » جهنم عالمی لقمه ایتدی؛ چیکنده دی. معدده سی «هل من مزید» یعنی فضله وارمی؟ نعره سیله باغیر مقده در. « شَرَحٌ » جهنمک کمال حرص و اشتها سی سوره قافک اوتوزنجی آیت کریمه سنده فرمان و بیان بیورلمشدر: «یوم نقول لجهنم هل امتلاث و تقول هل من مزید» یعنی: «قیامت کونی بز (الله تعالی) جهنمه دیرز: طویدکمی؟ وجهنم جواباً دیر: ده ا زیاده وارمی؟ یعنی جهنمک قهر و قوتی اوقدردرکه هر شیدی اکل وافنا ایله قانع اولدکمی سؤال ربانیسی اوزرینه ده ا وارمی؛ دیر و کناهاکار و کفاری اهلاک ایچون غضوبانه انتظار ایلر. نفس اماره ده پریشان ایده جک ادملر وارمی؟ دیه لسان حالی ایله اعلان حرص ایدرک کندی ده پریشان ایدر.

مشنوی

﴿ حق قدم بروی نهید ازلا مکان ﴾

﴿ آنکه اوساکن شود از کن فکان ﴾

« تَنْجِيحًا » حق تعالی جهنمک اوزرینه لامکان عالمندن وضع قدم ایدر. اول! اولدی. یعنی امر و قبول جهتندن اوساکن اولور. « شَرَحٌ » بومخلده قدم متشا. بهاتنددر. سوره فتحده: «یدالله» تعبیری متشابهاتندن «قدره الله» دیمکدر. شایان دقت بونکته درکه: سوره فتحده «یدالله فوق ایدیم» بیورلمسی مؤمنلره احسان قوت و تزئید اقتدار ایچون اولدینندن قدرت «ید» ایله تشبیه و اشارت بیورلدی؛ انسانلره قوت ماده الدن کلیر. اما قدم برشی اوزرینه وضع اولنور

نفس اماره جهنمك جز شدن اولق حسیله آتش اشتها واملی، نم فانیه وصوریه ایله سوئمز .

مشنوی

﴿ سنکها وکافران سنک دل ﴾

﴿ اندر آیند اندروز اروخجل ﴾

« تَرْجِمَانُ » طاشلر و طاش بورکلی کافرلر، جهنمك ایچنه زار و محجوب کلیرلر . « شَرْحُ » هرکیم طاش بورکلی ایسه جهنمه لایقدر . منکرلرک قلبی قاتی اولور؛ زیرا کفرلری حسیله رحمت ارحم الرحیمی انکار، نم و مجازاة منویه بی خیال عد و شمار ایدرک کندیلرینی، وُبدأ معذب و بی زار ایدر .

مشنوی

﴿ هم نکر ددسا کن از چندین غذا ﴾

﴿ تا ز حق آید مرورا این ندا ﴾

« تَرْجِمَانُ » جهنم بو قدر غدادنینه ساکن اولماز؛ تا که الله تعالی حضرتلر ندن جهنمه بوندا کلیر . « شَرْحُ » جهنمه نه قدر غذا کلسه کسب سکون و قناعت ایتمز . فرمان السبی حرارتی تسکین و اطفا ایدر . نفس اماره ده بونک کیدر . نه قدر شیلره مالک اولسه ینه آتش امل و اشتها سی سوئمز . بلکه مالک اولنجه حرارتی او نسبتده زیاده لشیر .

مشنوی

﴿ سیر کشتی سسیر کویدنی هنوز ﴾

﴿ اینت آتش اینت تابش اینت سوز ﴾

« **تَبْحِيحٌ** » بو دشمن درونی بی اولدیرمک عقل و فکرک ایشی دکدر . زیرا باطن ارسلانی طاوشانک مسخر و مغلوبی دکدر . « **شَرِّحٌ** » شمندی یه قدر حکایه سی جریان ایدن ظالم ظامری ، کویلو و سائر انسانلر طرفندن اتلاف و اعدام اولته بیلیر ایسه ده ، شرباطنی یعنی نفس اماره بی اولدیرمک عقل و خدعه یه توسل ایدنلرک کاری دکدر . بو بیت شریفدن ده صراحتاً اکلاشیلیر که بو حکایه نیک مبنی عالی بی اولان ارسلان و طاوشاندن مقصد ، قوای روحانیه و احکام قلبیه اولیوب بر ظالم ظاهر ایله بر قاج مظلوم و ضعفای بی ظهیرک تصویر حالی ایدی . زیرا بو بیت شریفده شیر باطن یعنی نفس اماره بیان ایدیلن ظامر ارسلانی کبی طاوشانک ، کویلونک مسخره و مغلوبی اوله ماز بیورلمسی مقاصد ایسانی آچیقدن تشریح ایتمشدر .

مشنوی

﴿ دوزخست این نفس و دوزخ ازدهاست ﴾
 ﴿ کو بدریاها نکر ددکم و کاست ﴾

« **تَبْحِيحٌ** » بو نفس جهنمدر ، جهنم ازدرهادر ؛ جهنم دکزله ایله ازالماز ، اکسیلمز . « **شَرِّحٌ** » نفس اماره انسانک دروننده غایت مدهش بر جهنم و مضر بر ازدر زهر آوردر که مادیات و معنویاتدن هر نه بولنور ایسه اکل و افنا ایدر . در یارک صولری اوزرینه قویورلسه نار و حرارتی اطفای ایده مز .

مشنوی

﴿ هفت در یارا درآشامد هنوز ﴾
 ﴿ کم نکر دد سوزش آن خلق سوز ﴾

« **تَبْحِيحٌ** » جهنم یدی دریایی ایچرده ینه جهانی یاقان آتشی آزالماز . « **شَرِّحٌ** » بو بیت شریف جهنمک کمال شدت و حرارتی تعریف و توصیف ایدر .

اکل و شرب مادی ده اوله بیایر. حفظ حیاته کفایت ایده جک مقدار دن زیاده اولان اکل و شرابی ترک ایله تربیه روح ایچون بر ایکی کون، یعنی دنیاده صبر و ریاضتی اختیار ایدر ایسک جنتک شراب و نعمتیه بکام اولورسک دیمکدر. برده شادی و مسرت شربتیدر که انسانه باعث فخر و عظمت و مورث فلاکت و ذلت اولور. اکر دنیاده کبر و فخری تارک و طریق عبادت و استقامته سالک اولور ایسک رضای جناب کبریایی قازانمش، ساقی حقیقیه دار بقاده هم بزم اوله رق نعم مالانهایه به مستغرق اولمش اولورسک معناسنده شرح ایتمکده مناسبدر.

مشنوی

﴿ ای شهان کشتیم ما خصم برون ﴾

﴿ ماند خصمی زو بتر در اندرون ﴾

﴿ ترجمه ﴾ ای شاهلر! بز ظالمده اولان دشمنمزی قتل و هلاک ایتدک! فقط اندن بتر بزم ایچمزدده بردشمن وار! «شرح» کویلو به عطف اولنان بو افاده شو حدیث شریفه مستندر: «(رجمننا من الجهاد الا صغر الی الجهاد الا کبر) فخر! عالم علیه الصلوة والسلام اقدمز محاربه دن عودت ایدنجه بیور مشلدر که: «کوچک جهاددن بیوک و مشکل اولان حرب و جهاده عودت ایتدک.» یعنی شدید اولان نفس و شیطان محاربه سنه کلدک؛ زیر اخرجی و مادی اولان محاربه بر ایکی ویا بر قاج ساعت امتداد ایدر. قور قاق اولان کیمسه میدان محاربه دن چکیلیر، جسور اولان ذات بلا پروا حرب و جهاده بولنوب هر ایکی تقدیرده غازی ویا شهید اولور ایسه مراتب عالیه بو معنویه به واصل اولور؛ امانفس و شیطان ایله اولان جهاد درونی محاربه. مادیه کبی بر ایکی ویا بر قاج ساعتدن عبارت دکلدر. انسان ترک دغدغه جهان ایدنجه به قدر امتداد و جوق دفعه عقل و قلبی بی ناب ایدر. محاربه ظاهره جهاد اصغر و نفس و شیطان ایله اولان رزم و جدل جهاد اکبردر.

مشنوی

﴿ کشتن این کار عقل و هوش نیست ﴾

﴿ شیر باطن سخره خر گوش نیست ﴾

مشنوی

﴿ آنکه ملکش بر تراز نوبت تنند ﴾

﴿ بر تراز هفت انجمش نوبت ززند ﴾

﴿ تَجْمِيمٌ ﴾ او کیمسه نك ملکفی نوبتندن دها یوکسک طوتار لر . آنک نوبتی
بدی انجمدن دها یوکسک صایار لر . ﴿ شَرَحٌ ﴾ بیان ایدیلن نوبت دنیا و فناءه
منسوب اولان احوالدر . یوقسه انبیای ذیشان حضراتیله اولیاء اللهک آخرت
و عقبايه متعلق اولان احوال سعادت اشمالی نوبتندن وارسته در .

مشنوی

﴿ بر تراز نوبت ملوک باقیند ﴾

﴿ دور دائم روحها باساقیند ﴾

﴿ تَجْمِيمٌ ﴾ باقی اولان ملوک بنوبتندن دها یوکسکدر . انلرک روحلری ساقی-
حقیقی ایله برابر در . ﴿ شَرَحٌ ﴾ انبیای ذیشان و اولیای کرامک سعادت و سلامتی نوبته
تابع دکلدر . آنلر علی الدوام باقی و فرح بخش اولان ساقی حقیقی جناب حی باقی
ایله جاویددر . آنلرک نور پرقت و حلری طوف و غروبدن میرا نعمت کبرای رضای-
مولا ایله مزین در .

مشنوی

﴿ ترک این شرب ار بکویی یک دو روز ﴾

﴿ ترکی اندر شراب خلد پوز ﴾

﴿ تَجْمِيمٌ ﴾ بر اینی کون اگر ایجیله جک شیشی ترک ایدرسک اغزینی جنت
شرابنه ابدیاً حصر ایتمش اولورسک! ﴿ شَرَحٌ ﴾ بویت شریفده شرابدن مقصد ،

﴿ پنددادن خرکوش نخبیران را که بدین شاد مشوید ﴾

بونسکه شاد و مفتخر اوله بکر دبه طاوشانک حیواناته نصیحت و یرمی
بیاننده در :

مشنوی

﴿ هین بملك نوبتی شادی مکن ﴾

﴿ ای توبسته نوبت آزادی مکن ﴾

« **تَبَجِّم** » صاقین نوبت ایله اولان ملك سببيله سوینمه! ای سن، که نوبته باغلامشك! قور توله! « **مُتَرَجِّحٌ** » دنیا ملکی نوبته در، برمدت مسرور اولان مغموم و مغموم اولان مسرور اولور. هر آن وابسته تحویل و اضمحلال اولان احوال فنا مال دنیا ایله مفتخر و شادان اولق صاحب عقل اولانله یاقیشماز. مسرت، استحصال رضای حق ایچون همت ایدن اهل کمال و بصیرته الیقدره نوبته منسوب اولان ملکدن مقصد ملك دنیا در. یوقسه ملك عقبا نوبته منسوب دکل ابدیدر. متحول و بالخاصه شادان و متکبر اولماق ایچون برچوق آیات کریمه واردر. بزبو عمده سوره حدیدک یکر می ایکنجی و یکر می اوچنجی آیت کریمه سنی درج ایله تزین صحائف ایلرز: « **مناصبا من مصیبة فی الارض ولا فی انفسکم الا فی کتاب من قبل ان نبرأ هان ذلك علی الله یسیر** . لکیلا تأسوا علی ما فاتکم ولا تفرحوا بما آتاکم والله لایحب کل مختال فخور » . معنای شریفی: « یرده ویا نفسک زده هیچ بر مصیبت ایریشمدی . الا که اومصیبت (ویا نفسکز) یارادله دن اول کتابده (لوح محفوظده) یازلمشدر . اشبو کیفیت الله تعالی به قولایدر — **دها اول لوح محفوظده یازلمش اولدینغی سزه خبر و یرمکدن مقصد بودر** — که الکز دن چیقان نعمت ایچون غم ییوب مأیوس اولمه سکز و حق تمالینک سزه و یردیکی شیدنده فرحلمیه سکز؛ الله تعالی کافه خودپسند و متکبر اولانلری و فخر و تعظم ایدیجیلری سومز. « انسانلریله متکبر و فخور اولانلری سومزلر؛ چونکه صاحب کبر، لسان حال ایله سائر انسانلره: **بن بشقه، سز بشقه سکز؛ بن عاقل، مقتدر، غنی، سز** بکا کوره اهمیتسز و عادیسکز دیمک ایسته دیکنی کوستر .

مشنوی

﴿ از بر حق میرسد تفضیلهای ﴾

﴿ باز هم از حق رسد تبدیلهای ﴾

«تَبَجِّهْهُ» حق تعالی حضرت تبری جانبدن بعض انسانلره فضیلتلر و موفقیتلر ایریشیر؛ بنه جناب حقدن انسانلره تبدیللر، یعنی عجز و ضعفلر کایر . «شَرِّحْ» بو حکمت، یا حکایه سی جریان اینمکده اولان کویلو طرفندن، یا خود دیگر براهل- عرفان جانبدن بیان و اتیان اولنش! حقیقتده فضیلت و موفقیتلر، عجز و ضعف و انهملر دریای مرحمت و عدل ربانیسدن جریان ایدر . عارف و عاقل اولانلر اقبال و ادباز زمانلرنده، کافه احوالده خالق و رازقلرینه کمال صدق ایله اجرای- عبودیت و محمّدت؛ نادان و احمقلر سعادت و موفقیتی کندیلرندن، ادباری اسباب- سوریه دن زعم ایله اوزرلرینه جلب مضرت و مذلت ایدرلر .

مشنوی

﴿ حق بدور و نوبت این تأیید را ﴾

﴿ می نماید اهل ظن و دید را ﴾

«تَبَجِّهْهُ» بو تأیید و توفیقی حق تعالی نوبتله ایجابنه کوره حسن ظن و بصیرت ایجابنه کوسترر . «شَرِّحْ» جناب پروردگار بعض انسانلری غالب و بختیار وینه انلری ویا انلره نمائل دیگر آدملری مغلوب و یزار ایدر . بو معامله متضاده ایله احتساب بصیرتی تعلیم و ایضاظ و حکمتله سرفراز ایدر که هر شیئی خالقلرندن بیاسونلر و خوف و امید، محبت و عبودیتی او خالق لم یزل حضرتلرینه حصر ایستونلر .

ایچون انتهاز فرسته تهالک و تمایل ایدر . ظالمرا اگر مظلومینک اونوتدیغنه امیدوار اولور، مظلومینک انتقامدن صرف افکار ایتدکلری زعمنده بولور ایسه بوخیال - خام و فیکر نافر جام ایله محور بی نام اوله جتلمدر . ظالمره چاره منفرد ترك ظلم ایله استغفاره دوام و خاطر مظلومینک تطیب و تسریرینه اهتمام ایتمکدر .

مشنوی

﴿ گفت تأیید خدا بودی . مهان ﴾

﴿ ورنه خرکوشی که باشد در جهان ﴾

« **تَرْجِمَه** » [طاوشان حیواناته] دیدی : بوغلبه الله تعالی حضرتلرینک تأیید و توفیق اییدی ، یوقسه جهانده طاوشان کیم اولور ؟ نه اهیق واردر ؟ « **شَرَح** » کویلو کندی عجزینک اعترافیه موفیقیتیه الله تعالی حضرتلرینک محض مرحمت و تأییدی اولدیغنی بیان ایتدی سلامتی اثبات ایله سائر کویلولره اجرای - نصیحت ایتمکدر . کاشکی بر چوق صوری عقلا بو طاوشانک طورینه اقتفا ایده بیلسلر !

مشنوی

﴿ قوتم بخشید و دل را نور داد ﴾

﴿ نور دل مردست و پارازورداد ﴾

« **تَرْجِمَه** » الله تعالی حضرتلری بکا قوت احسان ایتدی؛ قلبه نور و یردی ، کوکل نوری اله ، ایغمه زور و قوت و یردی . « **شَرَح** » الله تعالی حضرتلری انسانه قوت قاب و نور عقل بخش ایدنجه مظهر توفیقات اولور . ذکاوتی صوری و عقلی سطحی اولان انسان کندی عقل و هنرینی مدح و ثنا ایدر ایسه جناب قادر - مطابق فراموش ایله عاصی اولمش اولور . عارف نه قدر عقل و ماله مالک ایسه ، هر نه وقت استحصال کام و مرام ایسه جمله سنی جناب واجب الوجوددن بیلوب اعتراف عجز و قصور و کنیدی مسعود و بر حضور ایدر .

مشنوی

﴿ باز کوتا چون سکا لیدی بمکر ﴾

﴿ آن عوانرا چون بمالیدی بمکر ﴾

« تَبَجَّحْ » تکرار سویله ! ارسلانی نصل حیلہ ایله آلداتدک ؛ او ظلمی نصل دسیسه ایله ازوب قهر ایتدک ؟ « شَرَحْ » ماجرانک دقائقه اطلاع ایتمک ارزوسی انسانلرده طبعیدر . بو اطلاعدن مسرتلری زیاده لشیر واستقبالده استحصال و وفقیته ایچون عقللر استاد اولور . برده مظلومین ظالمترینک اضطراب و هلاکنک دقائقی ایشتمکله محظوظ و شادان اولور .

مشنوی

﴿ باز کوتا قصه در مانها شود ﴾

﴿ باز کوتا مرهم جانها شود ﴾

« تَبَجَّحْ » مکر و تدبیرک قصه سی بزه تکرار سویله ! که جانلریمزه مرهم ، شنا اولسون ! [وارسته شرحدر .]

مشنوی

﴿ باز کو کز ظلم آن استم نما ﴾

﴿ صد هزاران زخم دارد جان ما ﴾

« تَبَجَّحْ » تکرار سویله ! زیرا او ظلم و ستم کو ستریجینک ظلمندن جانلر مزده یوز بیکلر جه یاره رارد . « شَرَحْ » ظالم اولان کیمسه زنه ار ظن ایتسون که مظلومین کز قنار اولدقلری فلاکتی و ظلم یوزندن چکدکلری جور واذیتی اونوتور ؛ بالعکس کوردکلری جفا و حقارت کین افزا حسبیله اسباب انتقامیهنی تأمل و اخذنار

« تَرْجَمَهُ » [حیوانات طاوشانه دیمش که:] سن کو کده ملك سك! یا خود پر یسك!
 بوده دكل، انجق اركك ارسلانرك عزرائیلی و هالكيسك! « شَرْحُ » طاوشانك
 موفقیتنی آلقشلاق ایچون طاوشان مثابه سنده کی کویلولر بویولده افاده-
 مرام ایتمش!

مشنوی

﴿ هر چه هست جان ما قربان تست ﴾

﴿ دست بردی دست و بازویت درست ﴾

« تَرْجَمَهُ » هر نه اولسه بزم جانمز سنك قربانكدر؛ ال ویردك، یعنی غلبه
 ایتمك! الك و قولك طوغری، قوتلی اولسون! « شَرْحُ » فرط جسارت و جلا-
 دتله عالمده شهرت بولمش اولان اقوام عالیه نك كندی قهرمانی، غزاتی حقنده اولان
 مدح و خطابلری غایت مهیب و مهیج اولور. غیرت و شوق قابی تزئید ایدن مؤثر
 عبارات میدان محاربه ده الزمدر. سائر چوق حالاتده ده تعبیرات شوق افزا،
 عقل و قلبك قوتنی حفظ و تزئید ایچون معنوی برغذاذر.

مشنوی

﴿ راند حق این آبرادر جوی تو ﴾

﴿ آفرین بردست و بر بازوی تو ﴾

« تَرْجَمَهُ » حق تعالی بو علمك آب حیاتی سنك عقلك ایرماغنه اجر ایتمدی؛
 آفرین سنك مقتدر اولان الله، قوله! « شَرْحُ » یعنی بو قدر هنز و غیرت، که
 جناب حق احسان و عنایت ایتمدی؛ سکا ایق ایدی. سن غلبه ایتمك! بونجه انسانی
 نجه ظلمدن خلاص ایتمك! بونك ایچون شایان تقدیر سك! کیمدن ایملک کوریلور
 ایسه آتی سومك، اظهار انسانیت ایتمك و ظائف مقبوله انسانیه دندر.

« **تَبَجَّهْرُ** » اوزمان جمله حیوانات طویلاندی. کولوب اوینایه رق ذوق و جوش
 ایتدیله . « **شَرَجْ** » تبشیر اولنانلرک عادتندن درکه هپسی بریره جمع اولوب
 اجرای شادمانی ایدرله . فرح بخش شیلر سویلرله . قلبک حس ایتدیکی مسرت
 منابع معنویه و جسمانیه دن ورودایدوب انک مقداری واسطه کلام و سائر حرکات -
 شادمانی و ایتسام ایله جریان و ظهور ایتسی عوام ایچون همان طبیعی کی در .

﴿ جمع شدن نخبیران در کرد خرکوش و ثنا گفتن ﴾

حیوانات طاوشانک اطرافه طویلانوب انی مدح ایتدکلرینه دائر در :

مشنوی

﴿ حلقه کردند اوچوشمی در میان ﴾

﴿ سجده آوردند و گفتندش که هان ﴾

« **تَبَجَّهْرُ** » حیوانات طاوشانک اطرافه حلقه چویردی . اره سنده طاوشان
 موم کی ایدی، حیوانات یرله قبانوب آفرین سکا دیدیله ! « **شَرَجْ** » مزده کترین
 انسان داتما حسن قبول کورور . برده مزده فی ترکیب ایدن فعلی کندی همتیه میدانه
 کتیرمش ایسه اعتبار قات قات زیاده اولور . کویلولر ظامت و خوف و کدرده
 قالدقلرندن ارسلانک باعث هلاکی اولان عاقل جسور حقنده کافه مدایحی جدیدر
 عد ایتدیله .

مشنوی

﴿ تو فرشته آسمانی یاپری ﴾

﴿ نو تو عزرائیل شیران نری ﴾

اسفله کیتہ شد ، زیرا اجزای جهنم من محدود ایدی ، اصانه اعاده ایله مردود اولدی دیمش !

مشنوی

﴿ مژده مژده کان عدوی جاها ﴾

﴿ کند قهر خالقش دندانها ﴾

« تَبَجَّهْ » مژده، مژده ! زیرا اول جان دشمنتک دیشلرینی خالقک قهری

قوباردی . « شَرِّحْ » ظالم قودورمش کویک کبی جانلرک دشمنیدر . ظلم و ضرر ایچون حامل اولدینی اسباب قوت و مضرتی قهار مطلق حضرتلرینک قهر و عدالتی احما و ظالمک ذاتی افنا ایدی . ظالملرک نهایتی ذلت و عقوبت و مظلوم و معصوملرک استقبالی سعادتدر .

مشنوی

﴿ انکه ازینچه بی سرها بکوفت ﴾

﴿ همچو خس چاروب مرکش را بروفت ﴾

« تَبَجَّهْ » بجه-یله چوق باشلری قوباران او ارسلانی اولوم سوپوزکسی

حصیر چوبی کبی - سوپوردی . « شَرِّحْ » ظالم صورتا نه قدر قوی کورونه نهایت قهر الهی انی بر قیل کبی یرندن قوباروب پریشان ایدر . ظالمدرده صورتا کوریلن حکم و قوت محض ضعف و نکبتدر ؛ ظالملرک نسبتاً یوم سلامتیری ، انظار - ناسده فلاکتلری کونیدر که فلاکت بادی نضرع و ندامت و مانع جرأت اولور .

مشنوی

﴿ جمع کشتند آن زمان جمله و حوش ﴾

﴿ شاد و خندان از طرب در ذوق و جوش ﴾

مشنوی

﴿ نفس خرکوست بصحرادر چرا ﴾

﴿ تر بقمر این چه چون چرا ﴾

« تَرْجَمَهْ » سنک نفس طاوشانک صحراده اوتلامقدهدر؛ بوصل اولدی شو.

نصل اولور کبی بیوده شیرایله قویونک دینده قالمسک ! « شَرَحْ » نفس امل وارزوسنی ایستدیک کبی اجرا ایدر ایکن غافل انسان خیالات و وسوسه مائل ومالایعی شیر ایله متوغل واعمال صالحه ایشله یوب عاقل اولور .

مشنوی

﴿ سوی نخجیران دویدان شیر کیر ﴾

﴿ کا بشروا یاقوم اذا جاء البشیر ﴾

« تَرْجَمَهْ » او ارسلان آوجیسی طاوشان هم جنسی اولان حیوانلرک یانسه.

قوشدی . ای قوم ! سزه مژده اولسون مژده جی کادی . [وارسته شرحدر .]

مشنوی

﴿ مژده مژده ای گروه عیش ساز ﴾

﴿ کازسک دوزخ بدوزخ رفت باز ﴾

« تَرْجَمَهْ » ای عیش وذوق ترتیب ایدن گروه ! سزه مژده ، مژده، که

اول جهنم کوپکی اصلی اولان جهنمه کتدی ! « شَرَحْ » مژده وریله جکی آنده تبشیر اولنه حق آملرک ده حائر اولدقلری اوصاف مقبوله براز یاد اولنور ایسه مژده لری ده بارلاق اولور . ذکر اولنان کویلوپه کانهجه ظالم هلاک اولوب درکه .

کون کلیرکه انلرک جسارت و ذکاوتی اک عادی کورونن آدم محو و تباه و کندیلرینی هلاک و کرام ایدر .

مشنوی

﴿ در چنان ننگی وانکه این عجب ﴾

﴿ فخر دین خواهد که گویندش لقب ﴾

« تَرْجِمَه » بویه عیبده قالدقن صکره بوکا تعجب اولنورکه ایسترسه لقبی

فخرالدین دیسونلر! « شَرَح » یعنی نفسنه مغلوب اولان بمض آدم بو مغلوبیتله طورمدقن بشقه فضله اولهرف ایسترکه خاق کندیلرینی مدح ایتسون ! انلری فخرالدین، خیرالدین کبی القاب عظیمه ایله تلقیب و تقدیس ایلسون . بو بیت - شریفله نفسه و افکار عادیه به مغلوب اولانلر تعریض اولندقلری کبی مشهور فخرالدین - رازی یه ده تعریض اولسه کر کدر .

بو شرح جلد اولنده فخرالدین رازینک سلطان العما علیهنده بولندیغی ایریجه یازلمش ایدی .

مشنوی

﴿ ای تو شیری در تک این چاه فرد ﴾

﴿ نفس چون خر گوش خونت ریخت و خورد ﴾

« تَرْجِمَه » سنکه بوتنها قویونک دیننده بر ارسلانسک! طاوشان کبی نفس -

اماره سنک قاتی دو کدی و ایجدی . « شَرَح » نفسه مغلوب اولوب ضلالت قویوسنده و خطا زنداننده محبوس اولان غافل، طاوشانه مشابه اولان نفسک مقهور و مغلوبی اولور . بو حکایه ده طاوشاندن مقصد نفس اماره ظن اولنسون . حکایه نیک ابتداسندن اتهاسنه قدر مرور ایدن اییات شریفه نفس اماره ایله اصلا توفیق و توجیه اولنه ماز؛ طاوشانه و کویلو به مغلوب اولماز؛ بو حکایه ده ارسلاندن مقصد صرف عقل و یا نفس اماره اولیوب شمدی به قدر شرح اولندیغی کبی ظالم و مظلومیندن عبارتدر . انجق نفس اماره به بکره یین جهاتی اییات شریفه کوسترر .

« **تَبَجَّيْزَه** » حق تعالی حضرت لرینک عشقی هوا سنده رقص اید مجیدر .
 ایک اوز بَشَنده کی قرصی کی نقصان ساز اولور . « **شَرَح** » مستعد ترقی اولان انسانلرک
 روحی دنیا ده صو طو براق کی اجزادن مرکب اولان ابدانده محبوسدر . موت -
 حقیقی ویا موت اختیاری ایله قیود ابدان و زندان دنیا دن خلاص اولنجه کمال -
 مسرت و حظ لرندن نقصان و هوای عشق جناب خداده سیران ایله شاکران
 اولورلر . ارواح عاشقین بی عیب و نقصان ، عالم روحانیده مستغرق نور هدای رحمان
 اولور .

مشنوی

﴿ جسم شان در رقص و جانها خود مپرس ﴾

﴿ وان که کردد جان از انها خود مپرس ﴾

« **تَبَجَّيْزَه** » عاشق حقیقی لرک جسمی رقصده اولنجه شاد اولان روح لرینک
 درجه مسرتی ارتق صورمه ؛ او ، روح لرک ابتدکی ذوق دن صورمه ؛ « **شَرَح** »
 عاشق حقیقی اولان ذات قیود متنوعه دنیویه دن آزاد اولوب جسمی کمال شوق
 ایله سیران ایدنجه ، یا مظهر تجلیات اولان آنک روحی عالم ابدی یه انتقالده
 ندرجه لرده تعالی ایده جگنی ارباب ایقان و ایمان آکلار .

مشنوی

﴿ شیر را خرکوش در زندان نشاند ﴾

﴿ ننگ شیری کوز خرکوشی بماند ﴾

« **تَبَجَّيْزَه** » طاوشان ارسلانی زندانده اوطور تندی . او ارسلانه عیبدر که
 برطاوشاندن کری قالدی ده اکا مغلوب اولدی . « **شَرَح** » او ظالم لرکه جسارت و ذکاوت -
 صوریه سنه استناداً هر کسی تضریر و هر کسی تحقیر ایتمکله مفتخر اولورلر . بر

بکرمی طقوزنجی آیت کریمه - سینه اشارت در که : (ذلك مثلهم في التوراة ومثلهم في الانجيل كزرع اخرج شعطاؤه فازره فاستغلظ فاستوى على سوقه يعجب الزراع ليغيظ بهم الكفار وعدالله الذين امنوا و عملوا الصالحات منهم مغفرة واجراً عظيماً)
 معنای شریفی : « آیت کریمه نیک اولارنده بیان اولنان کیمسه لکه محمد مصطفی علیه افضل التحایا ایله برابر اولوب دینته تابعدرلر . اول مؤمنلرک توراتده وصفی وانجیلده مثللری واردر ، اول مؤمنلر برا کین کیدرکه فیلزلرنی طیشاری به چیقاروب غایت قوتلی اولدی وکوکلری اوزرینه طوردی ، وبوحال اهلزراعتی تعجبه دوشوردی . یعنی اسلامیتده بویله قوتلندی وکار آگاه اولانلری تعجبه دوشوردی ؛ تا که مؤمنلری کورمک حسیده الله تعالی حضرتلری کافرلری طارغینلغه دوشورسون ؛ آنلردن ایمان ایدنلر وصال عمللرده بولنانلر ایچون الله تعالی حضرتلری مغفرت واجر عظیم وعدیوردی . » مذکور ایکی بیت شریفدن مقصد عالی : فخرعالم علیه الصلوة والسلام افندمن حضرتلریله دین مینلری ابتدای امرده صورتا خفی ایدی ، ظهوره باشلادقده ضعیف کورندی ؛ بعده چهاریار وسائر اصحاب کزین حضراتی دین مبینی قبوله مائل اولنجه کسب قوت ومکنت وعظمت ایلدی ؛ بقوت ومکنتدن آگاه اولانلر تعجب وحیرتده وکفار ، کین وغیظده قالدیلر .

مشنوی

﴿ جانهای بسته اندر آب و گل ﴾

﴿ چون رهند از آب و گلهاشاد دل ﴾

« ترجمه » صو وبالجیق ایچنده باغلامش ، یعنی کیزلنمش اولان جانلر ، قورتولوب مسرور اولدقلری حالده : [مابعدی آتی ده کی بیت شریفده در .]

مشنوی

﴿ در هوای عشق چون رقصان شوند ﴾

﴿ همچو قرص بدر بی تقصان شوند ﴾

وعرفان ایله سینه‌سی املا و تحصیل کالات ایله قدرینی اعلا ایدر . ایشه بویت -
 شریف کالاتک صورت ظهور و نشونمانسی بلیغانه تعریف بیور مقده در .

مشنوی

﴿ برکها چون شاخ را بشکافتند ﴾

﴿ تا ببالای درخت اشتافتند ﴾

« تَرْجِمَه » یا براقلر، دالی، بوداغی یاردقلری زمان اغاجک یوقاریسینه سکر دوب
 کیندی . « شرح » یا براق ظهور ایده جکی صرده بوداغی براز آچار . بعض
 یا براقلر اغاجک الک یوکسک رینه قدر چیقار . مستعد ترقی اولان انسانده معناً
 بالتدریج میدان روحانیتده ظهور و مرور زمان ایله مراتب عالیه روحانیه صعود
 و کندی مسعود ایدر .

مشنوی

﴿ باز بان شطاه شکر خدا ﴾

﴿ می سرایده هر برور کی جدا ﴾

« تَرْجِمَه » یا براق لسان حالیه خدای لم یزل حضرتلرینه شکر ایدر . هر میوه،
 هر یا براق بو شکر ی بشقه بشقه اجرا ایدر . [بویت شریفک شرح واکالی آتیده در.]

مشنوی

﴿ که پرورد اصل مارا ذوالعطا ﴾

﴿ که درخت استغلاظ آمد فاستوی ﴾

« تَرْجِمَه » [هر میوه و یا براق مقام شکرده دیرکه :] عطا و احسان صاحبی
 اولان جناب حق بزم اصلمز ی بسلیکی ایچون بزم کوکمز صاغلام اغاج اولدی ،
 کوکی اوستنده قائم اوله رق دوزلدی . « شرح » بو ایسات شریفه سوره فتحک

مشنوی

﴿ دست میزد چون رهید از دست مرک ﴾

﴿ سبزور قصاب در هوا چون شاخ و برک ﴾

« **تَرْجِمَه** » اولومك التندن جاتی قورتارموش اولدیغىسندن طولایى اللرىنى برى برینه سونىچ ایله اوردی. یشیل دال، یاپراق کبی هواده اوچار، اوینارایدی. « **شَرَح** » اغاج دالی، روزکاردن نصل صاللانیر و یاپراق اکلنجه لی اوله رق هواده نصل اوچار ایسه اجل قضان قورتولموش اولان کویلووده هواى - مسرتدن صاللانیر و سرعتله یورورایدی. طاوشان، یشیل یابراغه تشبیه بیورلمش، شو وجه ایله هم حیوانک تازه لکی، هم ده اوتلاغی اولان چنزاره نسبتی کوسترلمشدر.

مشنوی

﴿ شاه و برک از حبس خاک آزاد شد ﴾

﴿ سر بر آورد و حریف باد شد ﴾

« **تَرْجِمَه** » دال، یاپراق طوپراغک حبسندن قورتولدیغی کبی باشی یوقاری قالدیروب روزکارک ارقداشی اولدی. « **شَرَح** » دال، یاپراق ابتدا تخم حائده طوپراغه کومولمش، محبوس اولمش ایکن اثر فیض ربانی اوتخمه فیض حیات ویره رک یشیلنمکه، فلیرلنمکه باشلار. طوپراقدن فلیر باشی چیقنجه نسیم نوبهارک التقات روح پروری ایله نازنده ادا بربری کبی صالمنغه، یشیللیکی ایچنده کی اطافتک انوار رنگارنگی روزکاره، انظاره قارشی صاحمه باشلامسی قدر نظر بدایع جوانه یی اوقشایه جق هیج برمنظره بولنه ماز. ایشته انسانلرده خلقتک خزینه - غیبنده ایکن برماهیت انسانیه کوسترمز. نه وقت رحم مادره انتقال ایله اوراده ایام معدوده استکمالیه سی اتمام ایدرک وجودی هوایه انتساب پیدا ایده جک بر چوجق حائده دنیا یه کلدیکی زمان آثار قدرت الهیه مرحائنده نمایان اولور. ابتدا مه اتمک ایچون بر میل طبیعی کوسترر. صکره تدریجاً بیویه رک روزکار محبت

مشنوی

﴿ چونکه خر کوش از رهای شاد گشت ﴾

﴿ سوی نخچیران دواز شد تا بدشت ﴾

« تَبْحِيحًا » طاوشان قور تولد یغندن طولانی سویندی . حیواناتک یعنی ارقداشلرینک بولنه یعنی طرفه، تاحخرایه قدر قوشارق کندی . « شَرَحٌ » ضعیف اولان کویلو تدابیر عقایه سیله ظالمی پوصویه دوشوروب هلاک و کند سیله سائر کویلولری تخلیص ایتدیکندن، سوینج ایله هژده ویرمک ایچون ارقداشلری طرفه قوشمش! بردن بره سوینوب مژده کوتورن انسانک عادتنددرکه یالکز اغزی دکل، بلکه یوزی و کوفه حرکاتی، تبشیراتی تمرین ایده جک بر حال آلهرق منزل - مقصوده طوغری قوشار . بالعکس مکدر اولان بر بیچاره اطوار محزونانه ایله آغز یورور وحالی بللی اولور .

مشنوی

﴿ شیرا چون دید درچه کشته زار ﴾

﴿ چرخ میزد شادمان تا مرغ زار ﴾

« تَبْحِيحًا » طاوشان ارسلانی قویو ایچنده مقهورونان کوردی، حیواناتک بولندی چایره کیدنجه یه قدر سوینجندن هم یورور، هم چرخ کبی دونه رک اوینار ایدی . « شَرَحٌ » حالاً ضعیف اولانلر سعادت و سلامتی خیال کبی صانیرلر؛ بعده مرحمت - جناب کبریا ورطه غمدن تخلیص ورها ایدنجه حس ایده جکلری حظ و مسرت قابل تعریف و اشارت دکادره ضعیف اولان کویلو خصمینی مغلوب و زار کور - دیکندن طولانی مستغرق مسار اوله رق اهل قرایه مژده یتشدیرمک ایچون قوشار، قوشار ایکن آثار مسرتدن اولق اوزره اوینار ایدی .

و مخلوقات سائرہ نك احوالہ كورہ امر كرم واحسان عظیم ایسہدہ خالق لم یزل
 حضرت تیرینك حكمت بالغہ سنہ قارشى عاجز و ناچیزدر .

مشنوی

﴿ این طلب درم هم از ایجاد تست ﴾

﴿ رستن از یی داد یارب داد تست ﴾

« تَبَّحُّمُہُمْ » بزده بو طلب وسی سنك ایجاد كدر؛ ظالمدن قور توملق ینہ سنك
 مرحمت كدر . « شَرِّحُ » . مناجات ایدن صاحب ایمان ، اللہ تعالیٰ حضرت تیرینہ خطاباً
 كمال ادب و عبودیتلہ عرض مرام ایدرده دیركہ : الہی ! كمال عجز ملہ سندن تضرع
 واسترحام ایدر ایسہمدہ تضرع واسترحاملہ كبر و افتخار ایتم ، زیر ابر اولرده سنكدر .

مشنوی

﴿ بی طلب تو این طلب مان دادہ ﴾

﴿ کنج احسان بر همه بکشادہ ﴾

« تَبَّحُّمُہُمْ » ایستہ مکسزین بو طلبی سن بزده و یردك ! احسان خزینہ لرینی ہبیزك
 اوزرینہ آچدك . « شَرِّحُ » اللہ تعالیٰ حضرت تیرینك كمال احسان و مرحمتی تبییناً
 صاحب مناجات و مطلع حقیقت اولان ذات عرض حاجات ایدر ایکن : بز طلبہ غیر
 مقتدر و ازہر جهت عاجز و قاصر ایکن سنك مرحمتك بزى طلب واسترحامہ سوق
 ایدرك مسرور ایدر دینسی نہقدر مؤثر برخشوع عابداندر .

﴿ مژدہ بردن خرکوش سوی نخجیران کہ شیر درچاہ افتاد ﴾

ارسلانك قویویہ دوشوب تائف اولدیغندن طاوشانك حیواناتہ مژدہ

کثیر مسنہ دائردر :

مشنوی

﴿ هم توزن یارب ازان آب طهور ﴾

﴿ تاشود این نار عالم جمله نور ﴾

« تَرْجَمَهْ » یاربی ! او تمیز ، براق صودن ، اوبارلاق نور ایقاندن دائماً احسان ایت ! که آتش جهان کاملاً نور عرفان اولسون . « شَرَحْ » ای - ارحم الراحمین ! هر شیدک ایجاد و اصلاحی سنک امر و فرمانه محتاج و تابمدر . بزى احاطه ایتمکده اولان نار ظلمی آب مرحمتکه اطفاء و نور یقین و عرفان ایبه قلبلری می احیایت ! قدرت و مرحمت ربانیه که او قدر و اسعدر ، که یالکیز بر عید احقری دکل بتون عالمی آن واحده حیات جاودانی به مظهر ایدرسک !

مشنوی

﴿ آب دریا جمله در فرمان تست ﴾

﴿ آب و آتش ای خداوند آن تست ﴾

« تَرْجَمَهْ » الهی ، دکزک صوی کلباً سنک فرمانکده در ! ای ربمز !
 صو ، آتش ، هرشی سنکدر . [معناسی آچیقدر .]

مشنوی

﴿ کر تو خواهی آتش آب خوش شود ﴾

﴿ ور نخواهی آب هم آتش شود ﴾

« تَرْجَمَهْ » الهی ! اگر سن ایسترایسک آتش ، خوش صو اولور ، و اگر ایسترایسه که صو آتش اولور . « شَرَحْ » فرمان جناب کردکار ناری نور و نوری نار ایدر . کمال قدرت ربانیه عقلک ادراکی خارجنده در . عقل ، انسانلرک خلقتنه

فراست المؤمن فانه ينظر بنور الله (حدیث شریفی اشارت بیورلمشدر . معناسی :
« مؤمنك فراست و ذكاوتندن احتراز ایدیکمز ، زیرا مؤمن کامل ، الله تعالى
حضرتلرینک نوریله نظر ایدر . »

مشنوی

﴿ چونکه توینظر بنورالله بدی ﴾

﴿ نیکوئی راواندیددی ازبدی ﴾

« تَبَجَّهْرُ » سن الله تعالى نك ناريله نظر ایتدیکندن ای بی فندان فرق
ایدهمدك ! « شَرْحُ » نورالله ایله کورن مؤمن حقایق اشایی وایی بی ، فنا بی
تفریق ایدر . ظالم ایسه بالعکس نوریرینه نارایله کورور وقهر صمدانی به مظهر
اولور . اعمای معنوی نیک و بدی فرق و تمیز ایدمهز . مثلاً چین لسانی بیلمدیکمز
حالده اولسانده صونك اسمی ندر؟ دیه تخمیناً بونی بولمق آرزو ایدوبده صولفظنه
تصادف ایتمک امیدیله یوزبیک الفاظ و صدا اغزمزدن چیقارسه ق چینیجه صو
لفظنی بولمق و تصادف ایتمک محالدر . ظالمده فکرینه اتباعاً ایشلرده اصابت
ایتمک نه قدر چالیسه جهل معنویسی هیچ بروقت اصابت ایتدیره مز .
دائماً خطا ایدر .

مشنوی

﴿ اندک اندک نوررا برنار زن ﴾

﴿ تاشودناری تو نورى بو الحزن ﴾

« تَبَجَّهْرُ » یاواش ، یاواش نوری تاره اور! که سنک نارك نور اولسون ،
ای بو الحزن ! یعنی غم صاحبی ! « شَرْحُ » اخلاق ذمیمه به قاپیلان ای مرد-
خام ! مثال آب حیات اولان نور ایمانی و عدالت و انصافی نارظم وانکار اوزرینه
اجرا ایت! که کنندی آتش قهردن قورتارمش اولهسک !

مشنوی

﴿ کر نه کوری این کبودی دان ز خویش ﴾

﴿ خویش را بد کو مکوکس ز تو بیش ﴾

« تَرْجِمَانُهُ » اگر کور دکل ایسک بو عالمده کوردیکک مائی رنکی کندندن بیل! کندینه یارامازدیه سویلن! بشقه سنه یاراماز دیمه! « شَرْحِ » برفنا خوایی اکر معنا کور دکل ایسه خلقده ظن ایتدیکی یولسزانی کندندن بیلیر . خاکی تکدیر و تعیب ایده جکنه کندی کندینی تجهیل و آمیب ایدر؛ حدیث شریفده (طوبی لمن شغله عیبه عن عیوب الناس) بیورلمشدر . یعنی « نه کوزل اولدی اول آم ایچونکه کندی عیب و نقصانی کندینی اشغال ایتدی . خَلْقُکُ عِیْبٌ وَنَوَاقِصُی اَرِیَوبُ کورمدی . » کیمکه خَلْقُکُ عِیَوبِی کورمز، ویا کوررده ستره چالیشیر ایسه خلقده آنک عیوبی کورمز و کورسه ستر ایدر . خَلْقُکُ عِیَوبِی اَرِیَانُ وَخَلْقُهُ تَعْرِیْضُ اِیْدِن اِنْسَانُ ، عالم معقولانده او مجنونه مشاهدزکه: کندی فرد ایکن بیکلرجه انسانلر اوزرینه هجوم ایدر و بوهجوم حسدیه هر کسک مهاجمات و مزاحمه کندینی هدف و سوء حرکتیه هالاک و تلف ایدر .

مشنوی

﴿ مؤمن ارینظر بنورالله نبود ﴾

﴿ غیب مؤمن را برهنه چون نمود ﴾

« تَرْجِمَانُهُ » مؤمن اکر الله تعالی نک نوریه نظر ایتماش اولیدی، احوال - غیبیه آجیق اولهرق مؤمنه نصل کورونور ایدی؟ « شَرْحِ » مؤمنک بهض احوال غیبیه بی کورمسی روحانیدر . بو رؤیته لسان عمومیده کرامت تعبیر اولنور . کرامتک وجودنده شبهه ایتک انکار عظیم اولدقدن بشقه ترک حکمت دیمکدر . انسان کامل ایچون بالضروره عقلک خارجنده برتجلی مقتضیدر . فراست دینلن نعمت عظاما ایله پک جوق احوال خفیه رونما اولور . بیت شریفده (اتقوا

التجایدر . ناسده کوردیکک چیرکینلک احوالکک عکسیدر ؛ یالکز صاحب - عدالت حقیقتی وجهایله کورور . اویله عادل که قلبی اغراض نفسانیهدن خالی ونور - حق ایله منور ومالیدر .

مشنوی

﴿ مؤمنان آینهٔ یک دیگرند ﴾

﴿ این خبری از پیمبر آورند ﴾

« تَبْحِيحًا » مؤمنتر بری برینک آینه سیدر . بوخبری پیغمبر علیه السلام افندمز حضر تلبدن کتیر مشلدر . [مصراع ثانینک عباره سی ، می آورند از پیمبر تقدیرنده در .] « تَبْحِيحًا » حدیث شریف : (المؤمن مرأت المؤمن) « مؤمن مؤمنک آینه سیدر . مؤمن اولانلری حسن نظاره کورنلرک کندیلری کامل وعادل ، بالعکس غضب وحقارتله نظر ایدنلر ظالم وغافلدر . چوق آدمرفلان یرک اهاالیسی مزوروه ضردرلر . خطا ایدرلر . حقیقتنده مزور دیدکلری اهاالی ایچند : هر یرده اولدینی بعض فنا آدملرک بولنمسی محتمل ایسه ده قسم اعظمی اییدر . بومقوله خطا کویان کندی سوء اداره لرینی کلیاً نسیان وخالقه افترا وبهتان ایدر .

مشنوی

﴿ پیش چشمت داشتی شیشهٔ کبود ﴾

﴿ زان سبب عالم کبودت می نمود ﴾

« تَبْحِيحًا » سن کوزینک اوکنده مائی رنگلی شیشه طوتدک ! بالطبع عالم سکا مائی کوروندی . « تَبْحِيحًا » برکیمسه مائی ، کوک رنگنده برجای ، برشیشه یی کوزی اوکنه قورایسه نظرنده بالطبع کافهٔ اشیا مائی کورونور . حقیقتنده اشیا نک رنکی بشقه در . کذلک بد اخلاق اولان کیمسه ، معناً اخلاق ذمیمه سندن معمول بربرده یی قاب کوزینه وضع ایتمش ، بالضروره نظروفکرنده هرشی چیرکین کورونمش اولور .

کورینن دیگر ارسلان کندی نقشندن، عکسندن عبارت ایدی. «شرح» ظالمده
 قمر فلا کته دوشدیکي زمان اکلار که ظلم و غضبی سبیله بی بشرده کور بیورم
 ظن ایتدیکي فناقلر کندی احوال ناعمواری ایدی. عاقل اولمیانرا یچون هر حقیقت
 انجام کار رونما و آشکار اولور، بالکنز عاقل و کامل اولان مردان هر کاری ایتداندن
 اذعان ایدر.

مشنوی

﴿ هر که دندان ضعیفی میکند ﴾

﴿ کار آن شیر غلط بین میکند ﴾

«تَبْحِيحُ» هر هانکی ظالم که برضعیفک دیشنی قوبارر؛ حقیقتده او غلط،

یاکش کورن ارسلانک ایشنی ایشلر. «شرح» هر کیم ضعیف اولانلرک اسباب-
 تعیش و راحتنی سلب و رفع و ناموسنی شکست ایدر؛ مثال کتیریلن ارسلان کبی
 کندی کندینه هجوم و شخصنی مذموم ایدر. ظالم کندی شخصنه فناقلک درجاتی
 اکلایق ایستر ایسه خلقه ایتدیکي فناقلری دوشونماید. ظلم ایتدیکه اوزرینه
 اسباب عذاب و اضطرابی دعوت و نهایت جاه بلایه دوشوب اسیر و پریشان ایدر.

مشنوی

﴿ ای بدیده خال بدبرروی عم ﴾

﴿ عکس خال تست آن از عم مررم ﴾

«تَبْحِيحُ» ای عمیسی یوزنده چیرکین بن [خال] اولان کیمسه: اوسنک

خالکک عکسیدر؛ عموجه کدن اورکه! نفرت ایتمه! «شرح» کافه انسان اولاد-
 آمدند. حقیقتده بری برینه اقربادر. بناء علیه انسانه عموجه تعیری سزادر.
 جمعیت بشریه بر آینه معنوی اولدیفندن سائر انسانده کوردیکک احوالغن غضب
 ایتمه! حقارتله یوزچورمه! یبانی کوردیکک آدم، ظلم دیده اولنجه مرحمت ربانییه

مشنوی

﴿ حمله بر خود میکنی ای ساده مرد ﴾

﴿ همچو آن شیری که بر خود حمله کرد ﴾

« تَبَجَّهْرُ » ای ساده دل ، احق آدم ! کندی اوزرینه حمله ایدرسک !
 قویوده کی صوده کولکه سنی کوروب کندینه هجوم و حمله ایدن ارسلان کبی ! « شَرَحْ »
 ای ظالم ! شوکا بوکا ضرر ویرمکی اعتیاد واکثر احوالده غضب و عناد ایدرسک !
 خالقه ایتدیك زحمت قات قات سکا رجعت وعودت ایده جکندن صوده کندی
 عکسنه هجوم ایدن ارسلان کبی کندینه حمله ایدرک مغموم و مشثوم اولورسک !

مشنوی

﴿ چون بقعر خوی خود اندررسی ﴾

﴿ پس بدانی کز تو بود آن ناکسی ﴾

« تَبَجَّهْرُ » کندی خوینک دینه ایریشدیك ، یعنی فنا خوینی آکلادیك
 وقت بیلیرسک که اونا کسک ، فناق سندن ایدی . « شَرَحْ » اخلاق ذمیمه
 اصحابی کتدکجه فناغنی آرتیرر . ظالم بر وقت اکلايه جق که سائر انسانلرده ظن
 ایتدیکی دنائت ناکسانه کندی صفی ایدی .

مشنوی

﴿ شیر را در قعر پیدا شده بود ﴾

﴿ نقش اوانکس دکرکس می نمود ﴾

« تَبَجَّهْرُ » ارسلان قویوبه دوشونجه قویو دینده کندینه ظاهر اولدی که :

مشنوی

﴿ آن تویی و آن زخم بر خود می زنی ﴾

﴿ بر خود اندم تار لغت می تنی ﴾

« تَرْجِمَه » سن که او ظلمی ایدرسک. او، یاره بی کندی وجودینه آچارسک!

کندی جسمنه لغت ایله کنندن قاش طوقورسک! « شَرَح » مستحق جزا اولانلرک نوع جزازی احکام شرعیه وقوانین وصرعیه ایله تمین ایدلمشدر. انک خارچنده بر ادمه جزا، نه صورتله اولور ایسه اولسون جور و اذایتمک عین ظلم وخطادر. ظالم ایسه بو حقیقتدن غافل و کندی حرص و عناد وخیالی اوزرینه فاعل و عامل اولور. رنج و اذاسی کندینه رجوع ایدر. مظلومدن برقاچ قات زیاده گرفتار عذاب و جفا اوله جفتی دوشونمز. حقیقتین اولسه ظامی بشقه منه ایتدیکی آنده کندی فریاد واجتتاب ایدر.

مشنوی

﴿ در خود آن بدرا نمی بینی عیان ﴾

﴿ ورنه دشمن بودی خود را بجان ﴾

« تَرْجِمَه » کندنده او، فنا خوینی آچیق کوره مزسک! کورمش اولسک

کندینه جانک ایله دشمن اولوردک! « شَرَح » بر کیمه بی دشمن آنخا ایتک، اندن ظهور ایتمش ویا ایده جک فنا لگ فکر و ملاحظه سندن نشأت ایدر. ظالم سائر انسانلره ایتدیکی فنا لگدن بشقه ظلمی بیله حقیقتده کندینه ایدر. انسان نفسک سیئاتنه و ائب و فنا خوینی عارف اولسه اک بیوک دشمن کندنده اولدیغنی آکلارده اخلاقنی تبدیل ایله عدالت ایتمهک چالیشیر، اما بو حقائق کورمک ایچون بصر بصیرت ایستر!

« **تَرْجِمَهُ** » ارسلان کندی وجودینک عکسنی کندینه دشمن کوردی ؛ شبهه سز کندی اوزرینه قلیج چکدی . « **شَرِّحْ** » بویت شریفک ده ناطق اولدینی حکمت عمیقہ شایان ملاحظہ در . ذاتاً حق سزا اولان ظالم اکثر انسانلری کندینه دشمن صانہرق هجوم ایدر ، حال بوکہ اضرار و اہلاک ایدن غدار ، حقیقتہ کندینی محو و تارمار ایدر . بوحقیقتی تفریق ایتکہ نور ایمان و ایقان لازم در . ظالم ایسہ انلردن محروم و داریندہ مششومدر ، جمعیت بشریہ آینہ کبدر . ظالمک کوزینہ دشمن کورونن بیچارکان دشمن دکل بلکہ کندی سیئاتنک عکس تأثیرینی کوسترن فنا نظری کندینہ دشمندر . بعض مجنونلرہ دقت اولنسون ؛ هرکسہ وبلکہ جماداتہ بیلہ هجوم ایدر ؛ زیرا جنتلری هرکس وهر شیئی دشمن کوستردک شخصلرینی متأذی ایدر .

مشنوی

﴿ ای بسا ظلمی کہ بینی در کسان ﴾

﴿ خوی تو باشد در ایشان ای فلان ﴾

« **تَرْجِمَهُ** » ای آدم ! جوق ظلمی کہ ، بشقہ کیمسہ لردہ کورروسک ! انلردہ کوردیکک ظلم سنک خوبکدر . « **شَرِّحْ** » اخلاق ذمیہ اصحابی خلقی کندی اخلاقده کورور . اوطن سقیم و مسلك غیر مستقیم اوزرینہ معاملہ یہ قیام ، هر کسی رنجیدہ و کندیلرینی دہ ناکام ایدر ؛ یالکنز عادل اولان ذات نور عدل ایله انسانی وهر شیئی کاهو حقہ کورمکہ مائل اولور .

مشنوی

﴿ اندر ایشان تافته هستی تو ﴾

﴿ از نفاق و ظلم و بدمستی تو ﴾

« **تَرْجِمَهُ** » سنک وارانک انلردہ عکس ایدوب پارلامشدر ؛ بوده سنک ظلمو

نفاق و بدمستی کندندر . [مستغنی شرحدر .]

فریاد ایدنبجه جناب ارحم الراحمینک سپاه پراکتناهندن اولان ساکنان عالم علیانک
رأفت ومرحتی غلیان ایدر وامداد نجات نژادلری ایریشیر .

مشنوی

❖ کر بدن دانش کزی پر خون کنی ❖

❖ درد دندانن بکیرد چون کنی ❖

« تَرْجِمَه » برضعیفی دیشک ایله ایصیروب پر خون ایدرسک! اما سنی دیش
اغریمی طوتجه نه یاپارسک؟ « شَرْح » برضعیفه ظلم ایدر ایسک قهار مطاق
حضر تلری روا کوردیکک جفایه مناسبتی اولان اذا ایله سنی راحت بر اقیه جق
صورته متأذی ایتدیکی وقت فصل تحمل ایده بیایرسک؟ ضعیفی ایصیره نک دیش
اغریسنه کرفتار اولسی « الحزاء من جنس العمل » حکمته مبنی در .

مشنوی

❖ شیر خودرا دید درچه زغلو ❖

❖ خویش را نشاخت آن دم از عدو ❖

« تَرْجِمَه » ارسلان قویوده کندینک عکسنی کوردی و غلو و هجومندن او آنده
کندی دشمندن تمیز ایده مدی . « شَرْح » حدت و شدته کرفتار اولانک
کوزینه برغشاوه ظلمت افزا طاری ، ذهنی حق تفریقدن عاری اولور .

مشنوی

❖ عکس خودر اوعدوی خویش دید ❖

❖ لاجرم بر خویش شم شیر کشید ❖

مسکون اولان بت پرستان وحدانیه مخالف ایدی . بت پرستلر صورتا قوی و کثیر ایدیه لرده نصرت ربانیه ظهور ایدنجبه مغلوب و معیوب و دین مبین احمدی بی قبول ایدنلر مقبول و مرغوب اولدیلر .

مشنوی

﴿ کر توپیلی خصم تو از تور میسد ﴾

﴿ نك جزاء طیر ابابیلت رسید ﴾

« تَبَجِّمُ » اکر صورتا سن فیل کبی اولسک و خصمک سندن اور کوب قاجسه بیله ؛ ایشته سکا جزاء ابابیل قوشی یتیشیر . « شَرِّحْ » ابرهه کعبه شریفی هدم و تخریب ایتمکی عزم و تصور ایدوب مملکتندن فیللر و عسکرلر ایله کعبه شریفه نك یقینلرینه کلدکده الله تعالی حضر تلی نك فرمانیه قوشلر ابرهه نك عسکرینی خراب و تدابیرینی محو و بر باد ایتدیلر . بو کادائر اولان سوره الفیل بویه در : « الم ترکیف فعل ربك باحباب الفیل » « کور مدکی سنک ربك احباب فیله نصل معامله ایتدی ؟ » « الم یجمل کیدهم فی تضلیل » « کوتوا اولان حیله لرینی باطل و فائده سز ایتدی ؟ » « وارسل علیهم طیراً ابابیل » « وانلرک اوزرینه ؛ لوك بلوك قوشلری کوندر مدیمی ؟ » « ترمیمهم بحجارة من سجيل » « او قوشلر احباب فیل اوزرینه بلچیقندن یا بلمش اولان طاشلر آتار ایدی . ، « فخلهمم که صف مأ کول » « و حیوانک ییوب چکنه دیکی صمان کبی پارچه پارچه و بر باد ایتدی . »

مشنوی

﴿ کر ضعیفی در زمین خواهد امان ﴾

﴿ غلغل افسد در سپاه آسمان ﴾

« تَبَجِّمُ » اکر بر ضعیف یر یوزنده امان ایسترایسه ، آسمانک عسکرینه غلغله دوشر . « شَرِّحْ » انسان کرفتار ظلم اولوب ، امان یاربی ! دیه قلاباً و اساناً

﴿ تَرْجِمَةٌ ﴾ ایبک قوردی کبی کندی اطرافنده طولاشمه ! کندک ایچون قویو قازیورسک ! اندازه ایله ، اولچوایله پاپ ! « شَرَحْ » ایبک بوجکی کندیته معلوم ومقید اولیان بره مقصد مههم اوزرینه کندی اطرافنده طولانیر . عاقبت هلاک اولور . ظالم ده برخیا ، مههم برلنت استحصالی ایچون برداره اطرافنده طولانیر ، محو وتباه اولور . ای ظالم ! ای احق ! مادام که مقتضای طینت ناپاکک ظللمه منه مکدر ، باری ارضاع و اطواریبکی تعدیل ایله مضرتده میذر اوله ! فنالغکی تحدید ایت ! که کندی فعل و عملکله اکتساب ایتدیگک عذاب سنی مؤبداً هلاک و بی تاب ایتسون . خاطره کله بیلیرکه : مثال کتیر یان ایبک قوردینک هلاکندن صکره فائده و ایبک حاصل اولور . معلوم که مثال عین دکادر . ظللمه نک هلاکندن صکره عاقللره بر متاع عبرت ، شاعتدن فکر مجاہدت حاصل اولور .

مشنوی

﴿ هر ضعیفا راتو بی خصمی مدان ﴾

﴿ از نبی ذا جاء نصر الله بخصوان ﴾

﴿ تَرْجِمَةٌ ﴾ ای ظالم ! ضعیف اولانلری سن خصمنیز ، معینسز صانمه ! قرآن عظیم الشانده (اذاجاء نصر الله) سوره سنی اوقو ! « شَرَحْ » مظلوملرک صاحب و ناصری ، ظللملرک هلاک و قاهری جناب قهار ذی قدر تدر . بوحقیقی اثبات ایدر بر دلیل قطعی ایسترایسک سوره نصری قرائت و معنای حکمت نماسنه نصب دقت ایت ! ایشته بوسوره کریمه : (اذاجاء نصر الله والفتح) « او وقت که الله تعالی نک نصرت و یاردیمی کلیر . وقتی ظهور ایدر . » (و رأیت الناس یدخلون فی دین الله افواجا) « و انسانلری کورورسک که الله تعالی نک دینته (اسلامیته) فوج فوج کیرلر . » (فسبح بحمد ربک واستغفره انه کان تواباً) « آنک اوزرینه کندی ربکی پاکلکله مدح و ثنا و ذکر و الله تعالی دن مغفرت طلب ایت ؛ البته الله تعالی حضرتلری تواب و رحیمدر . » فخر عالم علیه الصلوة والسلام افندمن حضرتلری حین ظهور بر نور رسالت پناهیلرنده صورتا فردو ضعیف ، و مکرمه و اطرافنده

مشنوی

﴿ هر که ظالم تر چهش باهول تر ﴾

﴿ عدل فرمودست بد ترا بتر ﴾

« تَبَخُّرًا » هر کیم که دها زیاده ظالمدر ، انک قویوی دها قورقونجدر .

عدل الہی بدتره بتر بیورمشدر . « شَرَّحٌ » ظالم ایچون عذاب مادی ومعنوی مقرر و بدیہی اولوب درجات عذاب و جزا ایسه ظالمک ظامیہ متناسبدر . ظالملمره مخصوص اولان جفا و عذابک قلیل بیلہ تحمل کداز اولدیغندن عاقل اولان انسان هر نوع ظلمدن احتراز و کندینی میدان داد و عدلده سرفراز ایتملیدر . ظلمی چوق اولانلرک عذابی ده چوق فنا اولمسی فرمان و مقتضای عدل یزداندر . نَسَکَمَ قرآن - عظیم الشانده سورہ شورانک قر قنچی آیت کریمہ سنده : ﴿ وجزاء سیئۃ سیئۃ مثلها ﴾ بیورلمشدر . معنای شریفی : « ظلمک جزاسی او ظلمک مثلی قدر عقوبتدر . » بعض نسخهلرده بوبیت شریفک مصراع ثانیدی : « عدل فرمودست سلطان بشر » دیه یاز بیلدر . یعنی سلطان بشر اولان فخر عالم علیه الصلوٰۃ والسلام افندمن حضر تلی هر شیده عدل بیورمشدر . حدیث شریفده : ﴿ عدل ساعة خیر من عبادۃ ستین سنة ﴾ بیورلمشدر که بر ساعت عدالت الشمس سنهک عبادتن دها خیر لیدر دیکدر .

مشنوی

﴿ ای که تو از جاه ظلمی میکنی ﴾

﴿ از برای خویش چاهی میکنی ﴾

« تَبَخُّرًا » ای سن که : مأموریت و منصبدن طولایی ظلم ایدرسک ! کنسک

ایچون بر قویو یا پارسک ! [وارسته شرحدر .]

مشنوی

﴿ کردخود چون کرم پیلہ بر متن ﴾

﴿ بهر خود چه میکنی اندازه کن ﴾

مشنوی

﴿ چونکه خصم خویش را درآب دید ﴾

﴿ مرورا بگذاشت و اندرچه جهید ﴾

« تَرْجِمَهُ » ارسلان کندی دشمنی صوابچنده کورونجه یاننده کی طاوشاندن واز کجوب قویونک ایچنه صیجرادی . « شَرْحُ » ظالم دشمن رقیبنی بولمش ظن ایدرک کویا اوسته هجوم ایدیور کی کندنی بلا کردانه صالح !

مشنوی

﴿ در فتاد اندر چهی کو کننده بود ﴾

﴿ زانکه ظالمش در سرش آینده بود ﴾

« تَرْجِمَهُ » بر قویوبه دوشدی که : حقیقتده کندی قازمش ایدی ؛ زیرا ظلمی باشنه کتیریمی اولدی . « شَرْحُ » ظالم دوشدیکی پوصونی ماده کندی ترتیب ایتامش ! اما حقیقتده ظلمی حسدیه کندی ترتیب ایتامش صاییر .

مشنوی

﴿ چاه مظالم کشت ظلم ظالمان ﴾

﴿ اینچنین گفتند جمله عالمان ﴾

« تَرْجِمَهُ » ظالم ملک ظالمی ، قارائلق قویودر ، عالم ملک جمله سی بو حقیقی بویله دیدیلر . « شَرْحُ » بو محله قارائلق قویودن مقصد ، زندان و بلای مادی ، یا خود اضطراب قلبی و ناروغنوی دیمکدر . ظالم لوقدر بدبخت و مکدر ، نوع بشر ایچنده انسان بولمق کوجدر . ظالم ک بر زره سی بیله داعی الم و موجب غمدر . ظالم ک مختصر فقط معنی دار امری ، برنی ایجابی خارچنده وضع و استعمال ایتمکدر .

« تَرْجِمَه » ارسلان طاوشانی کو کس نه طوغری چکدی. طاوشان ارسلانک حفظ و پناهنده قویوبه قدر قوشدی. « شَرَح » ظالمی قاندریغنی اکلا دیغندن بوظالمی خدعه ایله ایستدیکی یره قدر چکش، صورتا استعمال سرعت ایتمکه و خفياً قلبی راحت اولغه باشلامش! چوق آدملر واردرکه: بعض کویلو فقرایی عقل و هنردن تمی و قابلیتی حسیات عمیقهدن محروم و خالی ظن ایدرلر. حقیقتده بلها و صورتا عقلا اولانلر چوق دفعه او عجزه نك دسیسه لرندن مغبون و سرنگون اولور.

مشنوی

﴿ چونکه درچاه بنکریدند اندر آب ﴾

﴿ اندر آب از شیر و اودر تافت تاب ﴾

« تَرْجِمَه » چونکه ارسلان ایله طاوشان قویوبه کی صو ایچنه باقدیلر. صو ایچنده ارسلان و طاوشاندن انعکاس و حرکت ظاهر اولدی. « شَرَح » براق ورا کد اولان صو ایچنه نظر ایدلسه ناظرک صورتی انعکاساً کوریلور. کویلو ارسلانه تشبیه اولنان ظالمی بر موقعه کو تورمش که مباحوث عنه ایکی کشفی بی کوروب حدتی آرتمش، رقیب صاندیغنی آدم اوزرینه هجومه حاضر لئمشدر.

مشنوی

﴿ شیر عکس خویش دید از آب تفت ﴾

﴿ شکل شیرمی در برش خرگزش زفت ﴾

« تَرْجِمَه » ارسلان کندینک عکسی صودن پارلادیغنی کوردی. برارسلانک شکلنی، اوارسلانک یاننده سمیز بر طاوشانی کوردی. « شَرَح » خدعه ایله شقی قیافته وضع اولنان آدمی و کویلوبی ظالم کورونجه هجوم ایله کندینی هلاک ایتمشدر.

کندینه چکوب یاننده حفظ ایدر ایسک قویونک ایچنه باقه بیلیرم ! « **شرح** »
 طاوشان ایسترکه ارسلان ایله برابر قویویه باقسون ! صوده انعکاس وجوددن
 بالطبع هم برارسلان، هم برطاوشاون کورونمش اولسون، انک اوزرینه ارسلانک
 غضب و حرصی یکیدن غلیانه کلوب هجوم ایله کندینی قویویه آتوب هلاک اولسون !
 یعنی کویلو ظالمی بر موقعه کوروره ایسته مش که خدعه ایله سقی و کویلو قیافته وضع
 اولنان ایکی آدمی کورسونده حرص و غضبیه هجوم ایدوب یوصویه دوشسون !

مشنوی

﴿ تابپشت تومن ای کان کرم ﴾

﴿ چشم بکشایم بچه در بنکرم ﴾

« **توجیه** » ای کرم معدنی ! سنک یاردیمکه کوز آچوب قویونک ایچنه باقهیم !

« **شرح** » کویلو ظالمی ایستدیکی محله جاب ایتمک ایچون کنندی خوف وضعفی
 و ظالمک اقتدار و هیبتنی اغفالاً و مداهنه اعظام و بوتدیر ایله استحصال مرام
 ایتمش ! هر بر مدح و ثنا مطلق مداهنه وریا دکلدن ؛ اما مداهنه حقیقی اولان
 مدح و ثنادن تفریق ایتمکه فراست عظاما، حیادت ذهن و فرط ذکا ایستر ؛ حال
 بوکه ذهن ظالم، چاه مظالمدر .

﴿ نظر کردن شیر درچاه و دیدن عکس خودرا وان خر کوش را ﴾

ارسلانک قویویه باقیشه و کندینسک ، باننده طوتدینی طاوشانک
 عکسنی قویونک صوینده کوردیکنه داژدر :

مشنوی

﴿ چونکه شیر اندر بر خویشش کشید ﴾

﴿ در پناه شیر تاچه می دوید ﴾

مشنوی

﴿ ظلمت چاه به که ظلمتهای خلق ﴾

﴿ سر نبرد آنکس که کیرد پای خلق ﴾

﴿ تَرْجِمَهُ ﴾ قویونک قارانهانی خالقک ظلمتلرندن دها اییدر. اوکیمهسه که خالقک

ایاغنی طوتار. باشنی قورتاره ماز. ﴿ تَشْرِحُ ﴾ عزاتی اختیار ایتک بر نوع ظلمتدر. اما خالقک بعض دفعه ظلمت افکاری او قدر شدید اولور که اختیار عزت نسبتاً سعادتدر. خالقک دائماً ایاغنه دوشمک وشوکا بوکا مداهنه ایاه ایقلرینه صارملق بالطبع نزل وتدلدر. بوکا گرفتار اولانلر ایچون باش قالدرمق و مقتضی احوال و حرکاتده بولنق امر مشکلددر .

مشنوی

﴿ کفت پیش آرخم اورا قاهر است ﴾

﴿ تو بین کان شیر درچه حاضر است ﴾

﴿ تَرْجِمَهُ ﴾ [ارسلان طاوشانه] دیدی : ایلری کل ! بنم زخم و ضربم اونی

قهرایدیجیدر. سن باق! او ارسلان قوییده حاضر میدر؟ ﴿ تَشْرِحُ ﴾ ظالم موهوم دشمنک بولندیفی موقعدن خبردار اولمش ایسهده اوصردهده دشمنی اوراده حاضر اولوب اولمدیفی الکلامق ایچون کویلوی قلاوزلغده استعمال واندن صکره هجوم ایتکه حصر آمال، اوصردهده ده کبری ترک ایتیبوب متکبرانہ ایراد مقال ایتمش!

مشنوی

﴿ کفت من سوزیده ام زان آتشی ﴾

﴿ تو مکر اندر بر خویشم کشی ﴾

﴿ تَرْجِمَهُ ﴾ [طاوشان ارسلانه] سویلدی: بن او آتشدن یاندم. مکر سن، بنی

اولان آدم مادیانه دائر اولان سوزلری سور . پک چوق مادیون حکمته قارشی کندیلرینی زبون کوردکلرندن عجزلرندن احباب حکمتی استمزایه یالتیر . کویا بالکیز کندیلری ایش آدمی اولدقلری صورمتنوعه ایله بیان و اشاعه ایدر . احباب - حکمتدن فعال بر آدم اولنجه انک بر آیده کوره بیله جکی اموری ، حکمتدن عاری اولان دیگر بر فعال مدت عمرنده کوره میه جکی تاریخ شناسان نزدنده وارسته قیل - وقالدر . نتکم حکم ومعقولانده سرفراز اولان اقوام مدینه دن ، مثلا بش بیک عسکر قرق اللی بیک وحشی قارشیسمنده بولنسه وحشیلر مغلوب ومدنی اولانلر ظفریاب اولور . الحاصل غافل اولانلر روح وبدندن مرکب اولدقلرینی بیلدکلرندن هم امور روحانیه ، هم مشاغل جسمانیه ودنیویه ایله مشغول اولور .

مشنوی

﴿ گفت آن شیر اندرین چه ساکنست ﴾

﴿ اندرین قلعه ز آفات ایمنست ﴾

« توحید کبر » طاووشان دیدی : دیگر ارسلان بوقلعه ده ، بوقویو ایچنده ساکن و آفات و بلیه دن امیندر . « شترج » کویلو یوصوی ظالمه کوسترمش ، دشمنک آفادن مصون اولدیفنی بیان ایتمشدر . عزله دائر آتیده ایکی بیت شریف بر عارف طرفندن ایراد و تعریف بیورلمشدر .

مشنوی

﴿ قمر چاه بکزید هر کو عاقلست ﴾

﴿ زانکه در خلوت صفاهای دلست ﴾

« توحید کبر » مرکیم عاقلدر . قویونک دیبی اختیار ایدر . زیرا خلوتده کوکل صفالری وارددر . « شترج » طبی غیر موافق اولانلرله کثرت الفت عاقبت باعث - مضرت و اذیت ، بعض دفعه ، موجب ذلت و خجالت اولور ناموافقلرله اختلاط ایتمکدن ایسه اختیار عزلت قات قات باعث سلامت و راحتدر .

« تَرْجِمَهُ » جهان صاحب درد و زندان کی قار انلق، خسته ده فانی اولورسه
 تعجب اولورمی؟ « شَرَح » کلیات و معظمت کرفتارنج و محات اولدینی وارسته.
 اثبات ایکن بدناً اَك ضعیف اولان انسان تارك حیات و جهان اولسه داعی تعجب
 دکلدر. بلکه بر امر طبعی عیدر. عاقل اولان ذات کندی فانی بیلوب تکبر و عظمتدن
 و از کیمی! الله تعالی حضرتلرینک ارادات ربانیه سنه اطاعت کامله کوستروب کمال.
 ادب و عبودیتله اجرای وظیفه به مواظبت اجملیدر.

﴿ پرسیدن شیر از سبب پای واپس کشیدن خرگوش ﴾

طاوشانک ایاغنی کری چکمنسک سیفی ارسلانک صورمنسه دأردر :

مشنوی

﴿ خواند بر شیر او ازین رو پندها ﴾

﴿ گفت من پس مانده ام زین بندها ﴾

« تَرْجِمَهُ » طاوشان بویوزدن ارسلانه نصیحتلر او قودی، دیدی: بند
 و قیددن ناشی کری قالدیم. [وارسته شرحدر.]

مشنوی

﴿ شیر گفتش تو ز اسباب مرض ﴾

﴿ ابن سبب کو خاص کانستم غرض ﴾

« تَرْجِمَهُ » ارسلان طاوشانه دیدی: سن اسباب تأخر و مرضدن بر سبب
 سویله! بنم مقصد و غرضم انی ایشتمکدر. « شَرَح » مظالم و مادیات ایله مشغول

مشنوی

﴿ زندگانی اشقیء ضد هاست ﴾

﴿ مرک ان کاندر میان شان جنک خاست ﴾

« تَرْجِمَانُ » حیات اضدادک باریشمه سندندر ، اضدادک بیننده جنک و نزاع اولدینی وقت اولوم بیل ! « شَرَحٌ » انسان مواد متنوعه تک امتزاجندن دنیاده روح حیوانیه حیات یاب اولور ، اما حرارتی نقصان و برودتی مزداد ، بالعکس حرارتی کثیر و برودتی قلیل ، یعنی بدن انسانه مقتضی اولان مقدارک خارجنده برحال ظاهر اولور ایسه صحت و زندگانی زائل ، بدن گرفتار امراض ایله حیات جسمانیه دن منفصل اولور .

مشنوی

﴿ لطف حق این شیرا و کوررا ﴾

﴿ الف دادست این دو ضد دوررا ﴾

« تَرْجِمَانُ » حق تعالی حضرت تلبینک لطفی بوارسلان ایله حیوانک سورینه ، [کور ، حیوانات سوریه و بیانی اشک دیمکدر .] یعنی برینه اوزاق و ضد اولان ایکی شیئه آلیشمق خاصه تی و یرمشدر . « شَرَحٌ » برینه ضد اولان عناصره بدن انسانده امتزاج و یرمسی الله تعالی حضرت تلبینک آثار الطاف ربانیه سندن ، قدرت الهیه سندندر : یوقسه اضدادک جمعی امر محال و او یله برامید ناممکلدر .

مشنوی

﴿ چون جهان رنجور و زندانی بود ﴾

﴿ چه عجب رنجورا کر فانی بود ﴾

« **تَرْجِمَهُ** » کلیاتده رنج و درد اولدخه انلرك جزئی نصل اولور ده صاری یوزلو ، مریض اولماز ؟ « **شَرْحٌ** » کلیات مظهر فنا و گرفتار تغییرات اولدینی حالده او کلیاتک جزئی بولنان انسان دنیاده نصل باقی اوله بیلیر ؟ انسان سعادت وابدیت ایسترایسه : (ولاتدع مع الله الهأ آخر لاله الا هو کل شیء هالك الا وجهه له الحکم والیه ترجعون) آیت کریمه سنک سرینه مظهر اولمغه چالیشملی وعبادات واجرا آت حسنه ایله بکام اولمیدر .

مشنوی

﴿ خاصة جزوی کوز اضدا دست جمع ﴾

﴿ زآب و خاك و آتش و باد دست جمع ﴾

« **تَرْجِمَهُ** » خصوصاً اوله برجزء که: ضدلردن، یعنی صو، طوبراق، آتش، روزکار دن جمع اولمش، ترکب ایتمشدر . « **شَرْحٌ** » روح مستتا اولق اوزره عناصر متغیره دن ترکب ایدن جسم بشر نصل فنا بولماز ؟ معرف امراض اولان کتب طبیه یه مراجعت اولنسه انسانک مستعد اولدینی امر اضک کثرتی حیرت افزا اولور .

مشنوی

﴿ این عجب نبود که میش از کرک جست ﴾

﴿ این عجب کین میش دل در کرک بست ﴾

« **تَرْجِمَهُ** » قیون قورددن صیچرایوب قاچسنه تعجب اولتماز . عجب بودر که قیون قورده کوکل باغلار ! « **شَرْحٌ** » انسان خسته لنسه، یا ترک حیات ایتمسه شایان تعجب دکلدر ؛ زیرا بری بریله ضد اولان کیفیات ومواد دن عبارت اولان بریدن گرفتار امراض ووهن اولسی امر مبرهندر . عجیب بودرکه بدنده حرارت، ماء، هوا وار ایکن بو اضدادک کسب انسیت ایتمی وانسانک نائل صحت اولمیدر !

ایچنده کی اولادینک حالی کیدر. « **شترج** » زمین و دریا نیجه قضادن مضرب و فنا نادر چرخ دنیلن اجرام و اجسام ساکن اولوب ایچنده بولناز مخلوقات کبی هر آن بی ثبات اولور. انسان و سایر حیوانات اسباب متنوعه دن طولانی دور دائله اجرای حرکات ایدر ایکن ذاتاً دوآر اولان بویله بر دنیاده بر حالده و سعادت و راحتده بولنق ارزوسی، ارزوی خام و فکر نافر جامدر.

مشنوی

﴿ که حضیض و که میانه گاه اوج ﴾

﴿ اندران از سعد و نحسی فوج فوج ﴾

« **ترجمه** » بعض غایت اشاعی، بعض وسط، بعض غایت یوسک بولنوب، چرخده فوج فوج سعادت و نحوست واردر. [اوج، حضیض تعبیرلری علم هیئت اصطلاحندن اولوب بر کره نك منظره شمسه قارشی محرکنده آلدینی وضعیته کوره ویریلن اسم اعتباریدر.]

مشنوی

﴿ از خودای جزو زکالها مختلط ﴾

﴿ فهم می کن حالت هر منبسط ﴾

« **ترجمه** » ای کایلردن مختلط و مرکب اولان جزء! هر غیر مرکب و منبسط اولان کاتک حالی کندندن قیاس ایت! « **شترج** » ای انسان! سن کلیاتدن مرکبک! تفراتی کندنده کور و نیجه سنی ترکیب ایدن کلیاتده تابع تفرات اولدینی اکلایه بیلیرسک! تفرات پذیر اولامش اولسه سنده انتظام و بقا رونما اولورایدی.

مشنوی

﴿ چونکه کلیات را رنجست و درد ﴾

﴿ جزو ایشان چون نباشد روی زرد ﴾

مشنوی

﴿ آتشی کو باد دارد در بروت ﴾

﴿ هم یکی بادی برو و خواندیموت ﴾

«تَرْجِمَانُهُ» شو آتش بیغنده روزکار و هوا طوتاز . بر روزکار انک

اوزرینه اولک او قودی، اولدیردی «شَرْحُ» آتش محرق و مؤثر ایکن کبر ایدوب
آلوینی یوقاری به طوغری قالدیردیغندن روزکار فنا شدتی ایله آتشی، آلی
سوندیردی . متکبر اولان انسانلر نه قدر کبر ایتسه لر اونسبتده مغلوب ،
مع: وب اولورلر .

مشنوی

﴿ حال دریا ز اضطراب و جوش او ﴾

﴿ فهم کن تبدیلهای هوش او ﴾

«تَرْجِمَانُهُ» دکزک حالی اضطرابندن ، جوشه گلندن آکلا ! مشهود

اولان اضطرابندن عقلنک کرفتار اولدینی تبدلات و حالانی آکلا ! «شَرْحُ»
دکز وسعت و عظمتیله یکتا ایکن شدت روزکار ایله سکونی ضایع ایدوب مضطربوبی
قرار اولور . برکیبسه ده متحرک و متلاشی اولسه بدن و عقلنده کی اضطراب ظاهری
ویا هر اولور . الحاصل صاحب وقار و سکون اولان زمین و عمان ، لرزان و بی درمان
اولنجه یاطبعاً ضعیف اولان انسان زیر نیجه شاهین بلاده فصل زبون و رام اولسون؟

مشنوی

﴿ چرخ سرکردان که اندر جست و جوست ﴾

﴿ حال او چون حال فرزندان اوست ﴾

«تَرْجِمَانُهُ» باشی دونمکنده اولان چرخ ارامتده در . او چرخ حالی ،

آلمش پاموق کبی هوا اوزرینه طاغیلیر . « سورة واقعه نك بشنجی والتنجی آیت کریمه سنده : ﴿ وبت الحیال بتا فکانت هباءً منبثاً ﴾ یعنی : « وطاقغر باره بارم اوقالوب ذره کبی پراکنده اولور . « بیورلشدر .

مشنوی

﴿ این هوا باروح آمد مقترن ﴾

﴿ چون قضا آید وبا کشت وعفن ﴾

﴿ ترجمه ﴾ « بو هوا ، روحه یقین کلدی ، حیات بخش اولدی ؛ اما قضای الهی

کنجه اولطیف هوا متعفن وبا اولور . « شرح » تنفس اولنان هوا باعث حیات وموجب فوائد بی انتها ایکن هوا ایچنه بعض مواد مضره داخل اولنجه وبا ، اندن نیجه نیجه امراض سرئما اولور . سعادت وبقا یالکتر رضای جناب کبریانک استحصاله وابسته در . رضای ربانیدن بشقه دنیا به متعلق کافه موجودات کرفتار فنا وتغیراتدر ؛ اک کوزل شیر بو کون موجب لذت ولطافت ایکن یارین مورث - حزن وکدورت اولور .

مشنوی

﴿ آب خوش کوروح را همشیره شد ﴾

﴿ در غدیری زرد وتلخ وتیره شد ﴾

﴿ ترجمه ﴾ « طادی خوش اولان سو روحه همشیره اولدی ؛ بر اوافق کولده

طورغون بر حالده طورمقله صاری ، آجی ، بولانیق اولدی . « شرح » صو باعث حیات وبدنه بخشنده صفا ولذات ایکن اسباب فنادن بعضیسنه مظهر وعلائم - موت اولان صاریلق ، آجیلق ، بولانیق کبی کیفیات مضره به کرفتار اولنجه بادی مرض ومضرت اولور . سائر فانی اولان شیرده بوکا بکزر . مثلا : اک کوزل برقزک برتسمی ، برشیوه سی قلب وعقلی محبت وذوقندن پریشان ولرزان ایتدیکی حالده مرور زمان ایله عنفوان شبانیدن اوزاقلاشدینی وقت قامتی دوتا وشخصی دائما اذا آور اولور .

«شرح» آی یوزلو بر کوزلك مرور زمان ایله لقای لطافت بارندن بهار - شبابك طراوتی زائل، بنیان بدن صدمه پیری و ناتوانی ایله آغوش موته مائل اولور . زینت بخش سما اولان ماه تابان ده بوحقیقی اثبات و بیان ایدر که بر قاج ساعت بدر منیر ایکن صکره دوچار انقراض ، بالتدریج هلال و خیال ، عاقبت بتون بتون کوزدن نهان اولدیغی کبی بر مدت صکره ینه ظهور و ضعیف و بی نور اولور .

مشنوی

﴿ این زمین با سکون و با ادب ﴾

﴿ اندر آرد زلزلهش در لرزوتب ﴾

«تبیخیر» سکون، کمال ادب ایله متصف اولان بو، یری زلزله تیره تیر .

«شرح» هر شیئک تغیرینه وضعف و قوتور و محوینه بوده بر مثال حکمت مآلدر . زمینک آغوشنده بونجه مخلوقات ظهور و سطحنده بونجه ثقال مرور ایدر ایکن بروقت کلیر که زلزله ایله لرزنالك و اوزرنده اولان ذی روحی پر خوف و باک و بعض دفعه هلاک ایدر . ایشته زمین کبی بر جسم عظیم و قوی گرفتار اضطراب و انجاسی «کالمهن المنفوش» باره پاره اولوب طاغلمسی بی شک، بی اریتاب اولدیغی حالده یاهر آن مستعد فنا اولان انسان پنجه موتدن نصل امن و درمان بوله بیلیر ؟

مشنوی

﴿ ای بسا که زین بلای مرده دیک ﴾

﴿ کشته است اندر جهان او خرده دیک ﴾

«تبیخیر» ای بوجه طاغ! بوبلای فنادن جهان ایچنده قوم کبی پارچه لیرسک!

«شرح» بلای موت و فنا ضعیف اولان انسانلردن ماعدا طاغلی ده مرور -

زمان و اسباب عیدیه ایله پریشان ایدر . قرآن عظیم الشانده سوره قارعنک التنبی آیت کریمه سنده: (و تکنون الحیال کلمهن المنفوش) بیورلمشدر . یعنی: «طاغلی

مشنوی

﴿ آفتابی کو بر آید نار کون ﴾

﴿ ساعتی دیگر شود او سر نکون ﴾

« تَرْجِمَہٗ » کونش طلوع وقتندہ آتش رنگندہ یوقاری بہ طوغری کایر۔

بشقہ بر ساعتدہ [یعنی وقت غروبده] باشی اشاغی اولور۔ « شَرَحْ » کوریلن احوال مخلوقات متغیرو بی ثباتدر۔ مثلا کونش یوکسک ووقت ظہرہ قدر غایت مرتفع ایکن بر قاج ساعت صکرہ کرۂ ارضہ کورہ تنزلہ باشلار وکیجہ دہ بتون بتون باتار۔ عاقل اولان انسان، تغیرپذیر وفائی اولان شیلرہ اصلا التفات ایتیموب عقل وجانی عین سعادت ومنیع بقا وابدیت اولان رضای جناب کبریایہ حصر ایله فلا کتدن آزاده وسعادته پیوستہ اولور۔

مشنوی

﴿ اخترانی تافته بر چار طاق ﴾

﴿ لحظه لحظه مبتلای احتراق ﴾

« تَرْجِمَہٗ » اخترار دردنجی فلکدہ طوغمشدر۔ وقت وقت یانمغہ مبتلادر۔

« شَرَحْ » نہ قدر صاحب اقتدار و اهل کمال کلش ایسہ مرور زمان ایله نار۔ جور وموتده یانمش، بی تاب قالمشدر۔ ضربۂ کران موت و اضمحلالہ قازشی بوجہاندہ تحمل ایده جک مادیات یوقدر۔ حی ابدی، اللہ عظیم الشاندر۔

مشنوی

﴿ ماه کو افزود زاختر در جمال ﴾

﴿ شد زرنج دق او همچون هلال ﴾

« تَرْجِمَہٗ » آی، جالده اختردن زیادہ در۔ رنج نوبتدن هلال کبی اولدی۔

حال شدت نماید که هانگی شیئه تقرب ایسه آنی قیرار محو ایدر. قوتلی اغاجلری
کو کندن چیقارر بر باد ایدر دیمش !

مشنوی

﴿ بر من آمد آنچه ازوی کشت مات ﴾

﴿ ادمی و جانور جامد نبات ﴾

« تَرْجِمَهْ » بنم اوزرمه کلن شی آدم ، جنوار ، طاش ، اوت نه اولسه
محو وافنا ایدر . [آزاده شرحدر .]

مشنوی

﴿ این خود اجزایند کلیات ازو ﴾

﴿ زرد کرد رنگ و فاسد کرده بو ﴾

« تَرْجِمَهْ » بو ، او کلیاتک اجزاسیدر . صارارمش اولورسه رنگ و فوقوی
فاسد ایدر . « شَرَحْ » کلیاتدن مقصد ، عناصر اصلیه ، اجزادن مقصد تغیرات کونیه در .

مشنوی

﴿ تاجهان که صابرست و که شکور ﴾

﴿ بوستان که حله پوشد گاه عور ﴾

« تَرْجِمَهْ » جهان بعضاً صبر ایدیجی ، بعضاً شکر ایدیجیدر . بوستان بعضاً
یشیل البسه کیر . و بعضاً جبلاق اولور . « شَرَحْ » دنیاده هیچ بر
مخلوق بر حالده طور میوب لیل و نهار کبی بعضاً مکدر ، بعضاً روشن ، بعضاً
عاری و بعضاً غنی اولور .

مشنوی

﴿ رنگ روی سرخ دارد بانك شکر ﴾

﴿ رنگ روی زرد دارد صبر و نکر ﴾

«تَرْجِمَه» قرمزی یوزك رنگی شکر و نعمت صداسنی طوتار؛ صاری یوزك رنگی صبر و بلا طوتار. «شَرْح» یوزده کی قرمز یاق علائم صحت و آثار شکر و نعمت اولدینی کبی صاری رنگ صاحبك گرفتار مرض اولدینی، یا خود کثرت- محنته حالات کدورته دوچار اولدینی، بونکله برابر کدر و جفاله صابر بولندینی اعلام و ایما ایدر .

مشنوی

﴿ بر من آمد آنکه دست و پا برد ﴾

﴿ رنگ رو و قوت و سیما برد ﴾

«تَرْجِمَه» نَم اوستمه ال و ایغی کسن شی کلدی. یوزك رنگی، قوتی، سیما قیابار کوتورر. «شَرْح» ذکی لکن جیین اولان کویلی گرفتار وهم و خوف اولمغله برابر تهلکه نك تقرب ایلدیکنی حس ایدنجه موتك شدت و عظمتندن الی، ایغی کیلیمش، رنگی دکیشمش ایکن تهلکه نك قَلْبَه القا ایتدیکی دهشت عظما و حسیات - فنا نما ایله . موتك احوالی تعریف و خوفیه ظالمی ده اغفال ایده بیلیر .

مشنوی

﴿ آنکه در هر چه در آید بشکنند ﴾

﴿ هر درخت ز پیخ و بن او بر کند ﴾

«تَرْجِمَه» [طاوشان لسانندن:] بکا کلن شی نهیه اصابت ایتسه قیرار . هر اغاجی کوکندن قوبارر. «شَرْح» کویلو ظالمه: حس ایتدیکم موت و فنا اویله بر

مشنوی

﴿ بانك هر چیزی رساند زو خبر ﴾

﴿ تابدانی بانك خراز بانك در ﴾

« تَرْجِمَه » هر شیک صداسی انک حالندن خبر ایریشدیره اشک صداسیله

قبوسنی او وقت بیلیرسک! « شَرَح » هر شیک حالی کندندن صدور ایده جک کلام و آوازدن معلوم اولور . مثلاً اشک سسی نه قدر اوزاق یردن کلیر ایسه کلسون وجودندن خبر ویرر . برقبو آچیلدینی وقت ظهورایدن صدا اورادن انسان چیه جنی اغاب احتمالدن اولدینی افهام وایما ایدر .

مشنوی

﴿ کفت پیغمبر تمیز کسان ﴾

﴿ مرء مخفی لدی طی اللسان ﴾

« تَرْجِمَه » انسانلری تمیز ایچون پیغمبر علیه الصلوة والسلام افندمن بیوردیلر:

انسانک ماهیتی لسانک دونمی نزدنده کیزلیدر . « شَرَح » حدیث شریف:

(المرء تحت لسانه) انسان لسانی تحتنده در . انسانک قدر وعقانی اکلایق ایچون

لسانندن دهها زیاده کندینی بیلدیر یچی بر واسطه یوقدر . بر کیمسه سوز سویلمکه باشلا نیجه عاقلمی ، صاحب عرفانمی ، یا خود احق و نادانمی در؟ بللی اولور .

مشنوی

﴿ رنگ رو از حال دل دارد نشان ﴾

﴿ رحمتم کن مهر من درد دل نشان ﴾

« تَرْجِمَه » یوزک رنگی کوکک حالندن نشان طوتار . بکا مرحمت ایت! محبتی قلبنه

یرلشدیر! « شَرَح » رنگ سیما سوزدن دهافصیح اوله رق قلبک احوالندن خبر ویرر .

یوزلرنده در. « بوده هم معنوی، هم مادیدر. الله تعالی حضرتلرینه کمال عشق و عبودیتله سجده ایدنلرک نوری سیالرنده لمان ایدر. اهل تقوانک کثرت سجودندن سیالرنده اثر حاصل اولور. سورة رحمانک قرق برنجی آیت کریمه سنده: (یعرف - المجرمون بسیاهم) یعنی: «بحرم اولانلر کندی سیالریله بیلینیر. بیورلمشدر. سورة - اعرافک قرق بشنجی آیت کریمه سنده: (وعلی الاعراف رجال یعرفون کلاً بسیاهم) یعنی: «اعراف اوزرنده انسانلر واردرکه جمله سی سیالرندن بیلینیرلر.»

نشونوی

﴿ رنک و بو غماز آمد چون جرس ﴾

﴿ از فرس آ که کندبانک فرس ﴾

« **تنبیخچه** » رنک و قوقو، چاک کبی کیزلی شیلردن خبر ویر یجی کلدی؛ آتک سسی ایشیدنی وجودندن آگاه ایدر. « **شرح** » علامتدن عقل التی صورتله کسب اطلاع ایلر. ابتدا: کلام و کتابتدن وانسانک حرکاتندن. ثانیاً: کورونمدن وجودک صداسندن. ثالثاً: قورقودن، رابعاً: متغیر اولمش شیلردن. خامساً: حواس خمسهنک اشیای مشهوده دن متأثر اوله رق تأثیراتی همان دماغه ویروب دماغ ده سیکیرلر واسطه سیله قانک قلبدن باش و یوزه طوغری سرعتله سوقی، یاخود قانک قلبه طوغری هجومی سببیه موقه انسانک یوزنده قرمزلی و صاری رنگلرک حصولندن وبعض اعصابک لرزشندن کوزلرک ازجق تغیر و قلب و نبضک سرعتله حرکت ایتسندن؛ سادساً: روحک تأثیراتیه انسانک عقلنده وجوق دفعه بدننده یوزنده کوریلن آثار و علامتدن آ کلاشیلیر. التنجی صورتی یعنی تأثیرات معنویه بی مادیون بالطبع انکارایله اسباب مادییه حمل ایدر، مادیونک بوادعالری سائر ادعالری کبی عادلی و حکمدر عاری و خالی اولدیقتی انیاء ذیشانندن بشقه الک بیوک حکماده تصدیق ایدر. الله تعالی حضرتینه عاشق اولان برعارفک، حواس خمسهنه متعلق اولمیان بر عشق و محبت حسبیه عقل و بدن ووجهنده احوال و آثار متنوعه روشن اولور.

جانم تتره یوب کوکلم یرندن کیتدی . « **شترج** » کویلو موهوم دشمنک بولندی
 یره تقرب ایتدک رینه دائر ظالمی اقناع ایتک ودها زیاده غضب وتلاشه دوشورمک
 ایستدیکی کبی دسیسه سیله ترتیب ایتدیکی بو صومخانه یاقلاش دقلرندن خوف وحیله سی
 حسبیله کویلونک رنکی متغیر، آیغنی ایلیلمکه غیر مقتدر اولدی . بوندن اکلاشیلیرکه
 کویلو آرسالانه تشبیه اولنان آدمک ظامندن حکومتی اولجه خبردار ایتمش ، ظالمی
 دسیسه ایله مناسب بر پوصو محلنه کونورمک اوزره قرار ویرمش ، تقرب ایلدکری محله
 حکومتک آدملری صاقلاشمش ، ذکر اولنان ظالمی اغفال ایتک اوزره شقی قیافتنه
 یالکز بر آدم و او آدمک نزدینه اسیر دوشمش کبی بر کویلو براقش ایدی که ظالم
 کویلونک افاده سی وجه ایله شقی قیافتنده برانسان ، نزدینه اسیر دوشمش بر کویلو
 کورسون وغضوبانه اوزرینه هجوم ایله کینکاهه دوشوب هلاک اولسون!

مشنوی

﴿ رنک رویم رانمی بینی چوزر ﴾

﴿ زاندرن خودمی دهد رنکم خبر ﴾

« **تنبیخیه** » یوزمک رنکنی کور میور میسک؛ التون کبی صاری اولدی .

ایچمده کی قورقودن خبر ویریور . « **شترج** » رنک سیما ، انسانک کیزی اولان
 حسیاتی میدانه قودیفنه دائر براق ایبات حکمت آیات آتیه بر عارف دانشور
 طرفندن بیان اولمشدر .

مشنوی

﴿ حق چو سیما را معرف خوانده است ﴾

﴿ چشم عارف سوی سیما مانده است ﴾

« **تنبیخیه** » حق تعالی سیمایی بیلدیریحی بیان بیورمشدر ؛ هارفک کوزی

سیما طرفنده قالمشدر . « **شترج** » سیمایه دائر قرآن عظیم الشانده سوره فتحک یکر می
 طقوزنجی آیت کریمه سنده شویله فرمان بیورلشدر : (سیاهم فی وجوههم
 من اثر السجود) یعنی « اهل ایمانک سیما لری ، علامت لری سجده نك اثرندن

سند بی مثال بلاغتك عنای ینه شیر و خرکوش حکایه سنه ، بو وسیله ایله سائر
نیجه نیجه حکم واسعه ساحه سنه طوغری توحیه وارجاع بیورمه شلردر .

﴿ پای واپس کشیدن خرکوش از شیر چون نزدیک چاه رسید ﴾
طاوشان قویویه باقلاشدینی وقت آیاغنی کری چکدیکنه داژدر :

مشنوی

﴿ چونکه نزد چاه آمد شیر دید ﴾

﴿ کز ره آن خرکوش ماند و پاکشید ﴾

« تَرْجِمَانُ » آرسلان قویونک یانته کلدیکی وقت کوردی که او طاوشان کری-
قالدی . آیاغنی چکدی . [ایات آتیه شرح ایده چکدر .]

مشنوی

﴿ کفت پا واپس کشیدی تو چرا ﴾

﴿ پای را واپس مکش پیش اندرا ﴾

« تَرْجِمَانُ » [آرسلان طاوشانه دیدی] : سن آیاغنی نیچون کری به چکدک؟
آیاغنی چکمه ! ایلی کل ! « شَرْحُ » بویت شریفندده شو حصه آلیبرکه
عسکر بریره کیدرکن قلاوزینی کری به برامامیدر . قلاوز اولانلرک اهانلری
وارایسه اجرا ایده میوب کندی سلامتلینی عسکرک سلامتده آراسونلر ! ایلی
اولنجه ایلك آتیه جق مرمیاته وجودلری هدف اوله جغنی بیلسونلر !

مشنوی

﴿ کفت کو پایم دست و پای رفت ﴾

﴿ جان من لرزید و دل از جای رفت ﴾

« تَرْجِمَانُ » [طاوشان آرسلان] دیدی : بنم ال و آیاغم قورقودن کندی

« تَرْجِمَهُ » بوقضای الهی اگر یوزد فمه یولنی اورسه، سنک چادرینی چرخک اوزرینه قورارده عالی ایدر. « شَرَحٌ » « این قضا » یعنی بوقضادن مقصد جناب کبریا مستقیم قوللرینه و یردیکی قضادرکه اوزمره عباد خدا هر نه قدر ابتلا طرزنده گرفتار قضا وجفا اولسه ینه مرحمت سبحانیه انلری رهیاب سلامت ایدر .

مشنوی

﴿ از کرم دان این که می ترساندت ﴾

﴿ تا بملك ای-نی بنش-اندت ﴾

« تَرْجِمَهُ » بونی الله تعالی حضرتلرینک کرمندن بیل که سنی قورقودر ؛ بوقورقو سببیله در که سنی سلامت ملکنه نصب ایله قائم ایدر . « شَرَحٌ » امنیت- حقیقه خوفدن صکره وجود بولور . مثلا موسی علیه السلام کمال حکمتله فرعون و عسکرینی پریشان ایتدی . ابتدا فرعونک شرنندن قورقودی . کمال عبودیتله خوفنی جناب کبریاه عرض ایتدی . بو عرض خوف سببیله حضرت موسی « لاتخف » یعنی « قورقمه » امر وفرماننه مخاطب اوله رقوت قلبی وسلامت و نصرتی تصور دن خارج بر مرتبه عالی العاله واصل اولدی . اگر حضرت موسی بو خوفنی ایتماش اواسه ایدی بالطبع « لاتخف » امر و تبشیرینه سزا اولماز ایدی .

مشنوی

﴿ این سخن پایان ندارد گشت دیر ﴾

﴿ گوش کن نوقصه خر گوش و شیر ﴾

« تَرْجِمَهُ » بوکلام - که قضا ، خوف ، کرم کبی حکمت و فضیله عاندر . - نهایتسزدر ؛ بونک اسرارندن برازی سویلندیکنندن طولایی باشلانلمش اولان طاوشان حکایه می کری قالدی . سن تکرار طاوشان و آرسلان قصه سنه قولاق ویر ! « شَرَحٌ » جهان معنوینک فریدونی یعنی حضرت جلال الدین رومی حیرت بخش- عقول اوله حق بولده حقائق و حکمیات بیان و قلوب عارفینی احیا ایتدکن صکره

مشنوی

﴿ کر قضا پوشد سیه همچون شبت ﴾

﴿ هم قضا دست بگیرد عاقبت ﴾

« تَرْجِمَانُ » اگر قضای الهی سنی کیجه کبی احاطه ایدر ایسه عاقبت قضا، سنک

النی طوتارده قورتارر . « تَشْرِیحْ » مرحمت ربانیه قهره غالبدر . معنوی اولان مستعدان نه قدر گرفتار بلا و قضا اولور لر ایسه ینه قضا، نلری کریوه ظلمت و کدردن قورتارر . احیا ایدر . بو حقیقت و حکمت عالم مادیاتده ده مشاهده اولنور ، مثلا مستقیم برانسان گرفتار مصائب و آلام اولور . انک ایچون عقلاً سلامت معدوم کورونور ایکن امید اولنماز بر صورتله بلالری مندفع وحالی عالی اولمش اولور . زنهار مرحمت جناب کرداردن قطع امید ایتمیوب صابر و غیور، هر دم الطاف-ربانیه به منتظر و بی قور اولمی !

مشنوی

﴿ کر قضا ضد بار قصد جان کند ﴾

﴿ هم قضا جانب دهد درمان کند ﴾

« تَرْجِمَانُ » اگر قضای الهی سنک جاننه یوز دفعه قصد ایسه، ینه قضای-

الهی سکا جان ویرر، درمان ایدر . « تَشْرِیحْ » بر چوق انسان حسب القضا هلاک اوله جق بر مرتبه به تقرب ایتمش و امید ظاهر دن جدا اولمش ایکن ینه قضا و الطاف جناب خدا انلری منزل سلامت ایصال و از هر جهت شادان و خوش حال ایلدی . قضائک بو تغیرندن استفاه ایدن انلر درکه : قلباً الله تعالی به مربوط و استغفار و اصلاح حاله چالیشوب . منتظر الطاف جناب و دود اولور .

مشنوی

﴿ این قضا صد بار اگر راهت زند ﴾

﴿ بر فراز چرخ خرکاهت زند ﴾

قلب هر نه قدر جسور و صافی اولسه قضای الهی ظهور ایدنجه عقله ظلمت، قلبه خوف و دهشت کلیر. باذن الله تعالی قضادن خلاص بولمق استغفار و اعطای صدقه و حسن حرکتله برابر مرحمت ربانیه بی مانجا و مناص اتخاذ ایتمکه و ابسته در .

مشنوی

﴿ من اگر دای نه بینم گاه حکم ﴾

﴿ من نه تنها جاهلم در راه حکم ﴾

« **تَرْجِمَانُهُ** » بن اگر حکم قضای الهینک ظهوری حالنده بر دای کورمن

ایسم حکم قضا یولنده جاهل اوله رق یالکز بن دکلم. « **شَرِّحْ** » ذکر ی سبق ایدن ابیات شریفه بر عارف کامل طرفندن ایرد اولنمش ایکن بویت شریفک مألنی هدهد قوشی بیان و حکم و قضای الهینک شدت و عظمتنی حالیه ایما ایدر و دیرکه : بر مخلوق عادی بولندیغم حالده یالکز بن دکل آدم علیه السلام بیله پنجه قضایه رام اولوب جتنده آزام ایده ما مشدر. بوندن صکره کله جک ابیات حکمت ایات ینه عارف بالله جانبندن بیان و ایراد اولنور .

مشنوی

﴿ ای خنک انکونکو کاری کند ﴾

﴿ زور را بکذاشت اوزاری کند ﴾

« **تَرْجِمَانُهُ** » اوکیسه مبارکدرکه خیرلی ایش ایشلر . زور و کبری ترک ایله

زار و تضرع ایدر . « **شَرِّحْ** » مخلوقاتک اسما و حقایقنه مطلع اولمش اولان آدم علیه السلام بیله حکم قضا اوکنده زبون و القآت شیطانیه دن مغبون اولدی . انسان و قوعات ماضیه بی بر نعمت و بردرس حکمت بیلوب هیج بر وقت کنندی عقل و زورینه استناد ایدرک غافل اولما میدر . قدرت و عظمت یالکز الله تعالی حضر تلینه مخصوص اولدیغنی بیلوب فرمان الهی به امتثالاً امور خیره نک اجرا سانه مواظبت ایتمک فریضه ذمتر .

« تَنْجِيْمًا » آدم عليه السلام حیرتدن قور تولوب تکرار بوله کانجه کوردی که خرسز اشیا سنی ایش محندن قاپوب کوتورمش ایدی . « شَرْحٌ » آدم علیه السلام نهمی اولنان اغاجه تقرب ایتدکن صکره اسباب سعادتدن عاری و خالی قالدیغنی کورنجبه ، نادم و نالان اوله رق عفو و لطاف جناب یزدانی استرحام ایتمشدر .

مشئوی

﴿ رَبَّنَا اِنَّا ظَلَمْنَا كَفْت وَاہ ﴾

﴿ یَعْنِیْ اَمَد ظَلَمْتُ وَاكْم كَشْت رَاہ ﴾

« تَنْجِيْمًا » ای ربمز ! بز نفسمزه ظلم ایتدك واه حاملزه دیدی ! یعنی قارانلق کلدی . طوغری یول غائب اولدی . « شَرْحٌ » شیطانك اغفالیله نهمی اولدقلری اغاجه تقرب ایله جنتدن چیقاریلمجه ، حضرت آدم ایله حضرت حوا نادم و توبه کار اولدقلری حالده سورۃ اعرافك یکریمی ایکنجی آیت کریمه سنده فرمان بیان بیورلدینی اوزره : ﴿ قَالَا رَبَّنَا ظَلَمْنَا اَنْفُسَنَا وَاِن لَّمْ تَغْفِرْ لَنَا وَتَرْحَمْنَا لَنَكُوْنَنَّ مِنَ الْخٰسِرِيْنَ ﴾ دیدیلر . « ای ربمز ! کندی نفسلمیمزه بز ظلم ایتدك اکر بزه مرحمت و مغفرت بیورمز ایسك البتده بز خاسرین وزیان ایدنلدن اولورزه . » بوندامت واسترحاملری اوزرینه الله تعالی حضرتلری توبهلرینی قبول و دنیا و آخرتده ایکسینی سرفراز و مقبول ایلدی .

مشئوی

﴿ اِن قِضَا اِبْرٰی بُوْد خُوْرشِيْد پُوْش ﴾

﴿ شِيْر وَاِزْدِرْهَا شُوْد زُوْهْمِچُو مُوْش ﴾

« تَنْجِيْمًا » بو قضای السهی کونش اورتن برابو طدر ، ارسلان . اذردها ، قضای السهیدن فاره کبی اولور . « شَرْحٌ » یعنی عقل هر نه قدر پارلاق و عالی ،

اسباب و مرام ایچونمیدر ؟ بو تردد و تأویل اوزرینه شیطان کندیلرینی اغفال ، و اغفال اولندیغنی متعاقب آدم « ربنا ظامنا » فریادیه تظلم حال ایلدی .

مشنوی

﴿ در دلش تاویل چون ترجیح یافت ﴾

﴿ طبع در حیرت سوی کندم شتافت ﴾

« تَرْجِيحًا » آدم علیه السلام کو کلمه تاویل ایلمک صورتی ترجیح اولنجه

طبیعی بندگان طرفه سرعت کو ستردی . « شَرْحٌ » حضرت آدم نبی صریح-
الهی بی ترک ایله او نبی تاویل ایدنجه بندگانیه (دانه و اغاجه) تقرب ایله گرفتار-
غفلت اولدی . او ورده تردد و حیرت بین غفلتدرکه چوق دفعه باعث مصیبت اولور .
انسان عاقله لایق اولان بودرکه : برایش ایچون وقت مساعد اولدیغنی قدر تفکر
و تذکر ایتملی ! اهل عقل و استقامت اولانلرله یاییله حق شی تقرر ایتمکدن صکره
تردد و تاخر داعی ضرر و فتور اولور .

مشنوی

﴿ باغبان را خار چون دریای رفت ﴾

﴿ دزد فرصت یافت کالا برد تفت ﴾

« تَرْجِيحًا » باغچوانک آباغنه دیکن باتدیغنی زمان اضطرار ایله مشغول ایکن

خرسوز فرصت بولوب اشیائی قایدی . « شَرْحٌ » عقله و سوسه و تردد کیر مالمیدر .
متردد ایکن شیطان انسانک متاع اعتقادندن بر چوق شیرل سرعت و صاحبی
بر باد ایلرسه متردد افکار ، او امر صریح شریعه به معیار اولنجه ، ورث ندامت و ضرر
اوله جعی آشکاردر . انلردن کلیاً مجانبت و شریعت مطهره نیک احکام جلیله سنی
اجرایه مواظبت ایتمک انسان ایچون باعث سلامتدر .

مشنوی

﴿ چون زحیرت رست باز آید براه ﴾

﴿ دید برده دزد رخت از کار گاه ﴾

سورة الحجر كى يكرمى طقوزنجى آيت كرى ۹۴-سندى كى (ونفخت فيه من روحى)
فرمانيله تبجيل بيورلمسى ؛ كافة اسمائك حقائقه مطع اولمى ؛ ملكارك كندينه
سجده ايمى ؛ نوع نى بشر كى برجنس عاقل وعرفانك بدرى بولتمسيه ثابت وعياندرد.

مشنوى

﴿ اين همه دانست چون آمد قضا ﴾

﴿ دانش يك نهى شد بروى خطا ﴾

« تَرْجِيْمُهُ » بوحقايقى آدم عليه السلام بيلدى، اما قضا كلديكى زمان برنهيك
بيلميشى اكا خطا يوزندن اولدى . « شَرْحُ » ذكر اولتان نهى حضرت آدمك
جنتده شجر معلومه تقرب ايمسيدر . هر نوع دانش وعقل ايله مزين وبكام
اولمش ايكن قضا كلنجه بر فرمان ونهى ظاهرى بحق كوره ميوب تاويله قيام
ايمش ، ترك جنت كى برخننه گرفتار اولمشدر .

مشنوى

﴿ كاي عجب نهى ازى تحريم بود ﴾

﴿ يا بتا ويلى بدو توهم بود ﴾

« تَرْجِيْمُهُ » عجايبونى حرام قيلمق ايجونى كلدى ؛ يوقسه تاويله منسوب
اولان تنزيه وتخويف ايجونى اولدى ؛ « شَرْحُ » نهى تحريمى كيم ايشلر ايسه
مستحق عقاب وجزا اولور . نهى تنزيهى ايسه ايشلمسه ده ااعلا اولور ؛ اما
ايشلمسندن مستحق عقاب وجزا اولماز . بر حديث شريف واردر كه : بر كيمسه
صارمساق، صوغان ، پراضه يدسه مسجده تقرب ايتماكي امرايدرد . بونى تنزيهى
انسانى دها زياده تظهير ايجور اولدى . بر كيمسه صارمساق، صوغان، پراضه اكل
ايمش ايكن جوامع شريفه كيرسه مستحق عقاب اولماز . ايشته حضرت آدم عليه
السلام بويله تردد ايتدى كه اناجه تقرب ايتماك حرامى ، يوقسه طهارت كى ديكر

مشنوی

❖ چشم آدم کو بنور پاك دید ❖

❖ جان و سر نامها کشتش بدید ❖

« تَرْجِمَانُ » آدم علیه السلامك كوزى پاك اولان نور ایله كوردیكى جهنله ناملك سر و حقیقی حضرت آدمه آشكار اولدی . « شَرْحُ » آدم علیه السلام نور حقیقت نمای حق ایله هر شیئی رؤیت ایلدیکندن عاقبت و حقیقی كورمش وانوار روحانیهك اقصى الغایاتنه وارمشدر .

مشنوی

❖ چون ملك انوار حق ازوی بیافت ❖

❖ درسجود افتاد ودر خدمت شتافت ❖

« تَرْجِمَانُ » ملك ، حق تعالی حضرتلریك انوارینی آدم علیه السلامده بولنجه سجود ایتدی . خدمت شتاب ایلدی . « شَرْحُ » آدم علیه السلام نور پاك . حق ایله هر شیئی رؤیت ایلدیكى بونكاه بدیهی و عیان اولوركه كندینه سجده . ایتك ایچون حق تعالی حضرتلری ملنكلره فرمان بیوردی و « علم الاسما » سرندهكى انوار ، ملائكه آشكار اولنجه سجده اولندی .

مشنوی

❖ مدح این آدم که نامش می برم ❖

❖ قاصر مگر تا قیامت بشمرم ❖

« تَرْجِمَانُ » اسمنی یاده کتیردیكم حضرت آدمك ، مدحنی قیامت قدر بن صایه بیلیرم ادعاسنده بولنور ایسم بوادعا حسیله قاصر اولمش اولورم . « شَرْحُ » ابو البشرك کالات و فضائل روحانیه سی او قدر چوقدرکه مدت عمرده دکل قیامت قدر تمداده دوام اولنسینه بحق صایله ماز . آدم علیه السلامك فضائل و کالاتی :

« **تَرْجِمَهُ** » بو منی عدمده بر صورت ایدی ؛ الله تعالی حضرتلرینک حضورنده موجود ومظهر اوله جنی احوال و کیفیات متنوعه دن نه آرز ، نه چوق- ایدی . « **شَرَحْ** » عالم وجودده اولدینی کبی کتم عدمده الله تعالی حضرتلرینک نزدنده هر شی بتمامها معلوم ایدی . بو حکمت نصل اولور ؛ انسانلره واراده- جزئیله رینه تأثیراتی نه مرتبه در ؛ دیه عقل ظاهر مزله حل و تدقیقه قیام ایده جک اولسه ق دکاننده کی کوچک بر ترازوی ایله قوجه بر طاغی طارتمقی ایسته یین احقه بکزه رز . بو مسئله کبرانی حل ایچون عقل ظاهرا اصلا کافی دکلدر .

مشنوی

﴿ حاصل آمد آن حقیقت نام ما ﴾

﴿ پیش حضرت کان بود انجام ما ﴾

« **تَرْجِمَهُ** » حاصل کلام بزم حقیقی نامز جناب حنک حضورینه اوله کلدی که او بزم انجام وعاقبتدردر . « **شَرَحْ** » اعتبار ومعرفت انسانک نهایت وعاقبتده در ؛ زیرا عاقبت باقی دره بر قاچ کونلک دنیا عمرینک اوخروا واسطی کبی مستعار وفانی دکلدر ؛ نزد جناب خداده نامز عاقبتده بولنه جفمز حال بقا نما اوزرددر .

مشنوی

﴿ مردرا بر عاقبت نامی نهند ﴾

﴿ فی بر آن کان عاریت نامی نهند ﴾

« **تَرْجِمَهُ** » انساها عاقبتده نه اوله جق ایسه آنک اوزرینه اسم قونور . عاریة بر نام وضع اولنان شینک اوستنه اسم قونماز . « **شَرَحْ** » هر انسان سعید ، شقی اوله رق دنیادن نصل کیده جک ایسه علم لنده معلومدر . عاقبت حال نزد- الهمیده معلوم وحلی اولنجه انسان اراده جزئیهدن خالی اولور .

غیر جائز بر امر عسیر در ؛ الحاصل موسی علیه السلام نزدیکند دکنک اسم
عادی بر عصا ایسهده علم خداده نتایج . مجز کارانه استحسانه کافی بر قوت اوفی
بر اژدرها ایدی .

مثنوی

﴿ بد عمر را نام اینجا بت پرست ﴾

﴿ لیک مؤمن بود نامش در است ﴾

« تَرْجِمَهُ » حضرت عمر رضی الله عنہک نامی اولده بت پرست ایدی
لکن « الست » خطاب شریفنده اول ذات عالیقدر مؤمن ایدی . « شَرِّحْ » حضرت
عمر رضی الله عنہ ابتدای حالده صورتاً سائر هم وطنی کبی بت پرست ایدی
اما ارواحه « الست بر بکم » دیه ندای جلالت نمای جناب کبریا شرف واقع اولدین
وقت روح حضرت عمر قابل سعادت اولدیندن او زماندن بری مؤمن و خلاق
حقیقت بین ایدی .

مثنوی

﴿ آنکه بد نزدیک مانامش منی ﴾

﴿ پیش حق این نقش بدکه بامنی ﴾

« تَرْجِمَهُ » بزم زدمزده اسمی نطفه و منی اولان او شی ، او نقش حق تعالی
علمنده بئلك ، انابتله مشخص اولدی . « شَرِّحْ » نطفه و منی عند انساندن
غیر مشخص بر قطره ظن اولنور اینکن علم الالهده انابتله معلوم ورجلی و مظهر کیفیات
متنوعه اوله حق بر انسان مشخص ایدی . ظاهرده کی صور فانیه متغیر و غیر معتبر
مظهریت معنویه حقیقی بر کوهردر .

مثنوی

﴿ صورتی بود این منی اندر عدم ﴾

﴿ پیش حق موجود نی پیش ونه کم ﴾

ایله هر نوع مخلوقاتك حقائق و نتایجنه كسب اطلاع ایلدیكى كبی مظهر نور خدا و وارث انبیا اولان اولیاء الله ده بك چوق احوال و اشیاك حقائقنه واقف و عارف اولدقلرندن هر شینك عاقبتی و علم الاسما سری ندن عبارت اولدیغنی او زمرة جابلندن استماع و بو حقیقته اطلاع ایت !

مشنوی

﴿ اسم هر چیزی بر ما ظاهرش ﴾

﴿ اسم هر چیزی بر خالق سرش ﴾

« تَبْحِيْهُمُ » هر شینك اسمی بزم عندمزده آنك ظاهریدر ؛ اما جناب مولانك عند ربانیسنده آنك اسمی سر و حقیقتدر . « شَرْحُ » حضرت مولانای رومی قدس سره السامی ذات پاك عالسنی تواضعاً علم ندنه مظهر اولیمان سائر انسانلر میاننه ادخال ایله بیور مشلدر دركه : هر شینك اسم ظاهری ندن عبارت ایسه بز آنی بیلیرزه . الله تعالی حضرتلری ایسه هر شینك حقیقت و عاقبتنی بیلیر . مثلاً بر انسان نماز قیلاره صورتا حسن حرکت ایدر ؛ آنك اسمی بزجه متقی ، اما منافق ایسه و یا منافق اوله جق ایسه نزد ربانیده آنك اسمی شقیدر .

مشنوی

﴿ نزد موسی نام چوپش شد عصا ﴾

﴿ نزد خالق بود نامش ازدها ﴾

« تَبْحِيْهُمُ » موسی علیه السلامك عندنده دكنكك اسمی عصا ، اما خالق لمیزل حضرتلرینك نزد ربانیسنده او عصانك اسمی ازدها ایدی . « شَرْحُ » قرآن عظیم الشانده بیان و فرمان بیورلدینی اوزره حضرت موسانك عصاسی ، ازدها اولوب فرعونك ترتیب ایلدیكى سحره نك خدعه لرینی محو و تباہ ، كال - قدرت الهیه دن اولی النهایی برقات دها آگاه ایدی . بو ازدهانك حقایق او قدر بیوكدركه : اكا اطلاع ایتمك غایت متعسر و مطلع اولانلره كوره تعریف و اشاعه سی

بیله مز ، مثلا چوجق دنیایه کلیر ، اسمنی حلیم قورلر ؛ اوچوجق بیودیکی وقت نه اخلاقده انسان اوله جفی کیمسه یه معلوم دکدر ؛ بلکه ظاهرأ اسمنه باقلسه اوچوجقك صاحب حلم اولسی اقتضا ایدر ؛ بیودیکی زمان بلکه غضوب و عریده جو اولور ؛ اما آدم علیه السلام مثال کتیردیگمز چوجقك دنیایه کله دن اول اسم ظاهری نه اولدیغنی ، مدت عمرنده نصل احوال و حرکاتده بولنه جفنی ، حین موتنده ایمان و یا ایمانسز اوله رق دنیادن کیده جکنی ، قیامتده ذاتی نه درلو کیفیتانه مظهر اوله جفنی (اوچوجقك اراده جزئیسه نه خلل کتیرمه یه رک) باذن الله - تعالی کاملاً بیلمش اولدی .

مشنوی

﴿ هر که آخر مؤمنست اول بدید ﴾

﴿ هر که آخر کافر اورا شد پدید ﴾

« تَبَجَّيْمُ » هر کیمسه که آخرتده مؤمندر ، آنی حضرت آدم اولدن مؤمن کوردی ؛ هر کیمسه که آخرتده کافر در ، انک کفری ، عاقبتی حضرت آدمه ظاهر اولدی . « شَرِّحُ » سبق ایدن مقصدی ایضاح ایچون اشبو بیت شریفده کی حقیقت مثال اوله رق ایراد بیورلمشدر . مثلا سائر انسانلر کوردکلری بر انسانک نهایت الامر صاحب کفر ، یاخود اهل ایمان اوله جفنی اذعان ایتمزلر ؛ بلکه حقیقتک عکسی ظن ایدرلر ؛ اما حضرت آدم بر انسانک مظهر ایمان و یا کرفتار کفر اوله جفنی اولدن کوردی . بو صورتله هر شینک انجامنه مطلع ایدی .

مشنوی

﴿ اسم هر چیزی تواز دانا شنو ﴾

﴿ رمز و سر علم الاسما شنو ﴾

« تَبَجَّيْمُ » هر شینک اسمنی سن عالم و دانادن ایشیت ! علم الاسما رمز و اشارتک سرینی ایشیت ! « شَرِّحُ » آدم علیه السلام باذن الله تعالی قوه روحانیه

« تَرْجَمَانُ » آدم علیه السلام که علم الاسمانک بکیدر . انک هر طمرنده یوز
 بیکار جه علم واردر . « شَرْحُ » کافه اشیا و کیفیاتک حال و استقبالی کاملاً بیلمش .
 جمله علومه مظهر اولمش اولان آدم علیه السلام بیه قضای ربانی به دوچار اولنجه
 جتته منع اولندینی اغاجه تقرب ایدوب نهی اولندینی کیفیتی ایشلمکله ترک جنت
 ایدرک دنیا کی برغمکده به ایندی . نهایت نالان و پشیمان اوله رق سوره اعرافده
 فرمان بیورلدینی اوزره (ربنا ظلمنا) دیه رفع ندای حزن افزا ایتدی . بر
 مقتضای دأب جلیل متنوی هدهدک افاده سنی ترک ایله برعارف کامل طرفندن بر
 چوق ابیات شریفه اتیان ، هدهدک آغزندن یالکنز بریت شریف بیان وافاده
 اولنه جقدر .

مشنوی

﴿ اسم هر چیزی چنان کان چیز هست ﴾

﴿ تا بسایان جان اورا داد دست ﴾

« تَرْجَمَانُ » هر شینک اسمی ، — او شی فصل بر ابدان اولمش ایسه —
 نهایته قدر انک جاننه ال ویردی . « شَرْحُ » یعنی هر شینک اسمی نه اولدینی
 واو شی اوزرینه ازلدن نهایته قدر جریان ایده جک حال ندن عبارت اوله جنی
 حضرت آدمه باذن الله تعالی معلوم و بدیهی اولمش ایدی .

مشنوی

﴿ هر لقب کو داد آن مبدل نشد ﴾

﴿ آنکه چشش خواند او کاهل نشد ﴾

« تَرْجَمَانُ » حضرت آدم هر شینکه نه لقب ویردیسه اولقب دیکشمدی .
 او کیمسه به که چابک و سریع تسمیه ایلدی ، او کاهل و تنبل اولدی . « شَرْحُ »
 علم لدندن بی خبر اولان انسانلر هر کیفیتک حالی نه به منجر اوله جنفی بالطبع

مشنوی

﴿ از قضا این تعبیه کی نادراست ﴾

﴿ از قضا دان کو قضا را منکراست ﴾

« تَنْجِيحًا » قضای الٰہیہن بو تعبیه ، بو ترتیب فصل نادر و قلیلدر ؟ [یعنی نادر و قلیل دکلدرد .] قضای الٰہیہی منکر اولانک انکار بی ده قضای ربانیدن بیل 1 « شَرْحٌ » قضای انکار ایتمک بشقہ بر قضا در ؛ بو امر و تعریف او ز رینہ خاطرہ کلہ بیلیر کہ اولہ ایسہ منکر قضا اولانلر معذوردر ، زیرا پردہ قضا عقللری احاطہ ایتدی . بو خاطرہ وهم منکران و ادعای ضعیف ابلہاندر . قضای انکار ایتمک عین قضا در ، لکن انکار کبی بر قضا یہ کرفقار اولان منکرک سؤافکار و حرکاتندن طولایی قضا حقدنہ بر جزا سزادر . سورہ صفک بشنجی آیت کریمہ سئدہ فرمان و بیان بیویولور کہ : (فلما زغوا از اغ الله قلوبهم) معنای شریفی : « او وقت کہ انلر طوغری یولدن دوندیلر ، الله تعالی ده انلرک قلبلری حتی قبولدن دوندردی . » بو آیت کریمہ دن باہر اولور کہ ابتدا انسان طریق حقدن روگردان اولمغہ میل و خطا سئدہ دوام ایدر ، بعدہ مقتضای عدالت الٰہیہ انسانک خطا سئدہ کورہ قضا سئر نما اولور .

مشنوی

﴿ قصہ آدم علیہ السلام و بستن قضا نظر اورا از مراعات ﴾

﴿ نہی صریح و ترک تاویل ﴾

آدم علیہ السلام قصہ سیدر کہ : جئندہ قضای الٰہیہ — نہی صریحی کور مکدن ، رعایت ایتمکدن ؛ ترک تاویلدن — کوزینی باغلامشدر .

مشنوی

﴿ بو البشر کو علم الاسما بکست ﴾

﴿ صدہزار از علمست اندر ہر رکست ﴾

مشنوی

﴿ در تو تا کافی بود از کافران ﴾

﴿ جای کند و شهوتی چون کافران ﴾

« **تَرْجِمَانُهُ** » سنده کافر لردن بر کاف اولسه کافران کبی یعنی فرج زن کبی موضع شهوت اولورسک! « **شَرْحُ** » اگر کافر لره مخصوص اولال افکار سقیمه دن سنده ولو بر حرف اولسه ینه معنأ منفور و تمهورسک! قضای ربانی بی انکار ایتک ایسه جزئی اولیوب کلی بر کفر اولدیغدن بو فکره ذاهب و متجاسر اولانلر خاسر و خائب اولور.

مشنوی

﴿ من بینم دام را اندر هوا ﴾

﴿ کر نپوشد چشم عقم را قضا ﴾

« **تَرْجِمَانُهُ** » [هدهد سلیمان عایه السلامه دیرکه:] بن هواده ایکن طوزاغی کورورم؛ اگر قضای الہی عقل کوزنی اورتمزسه! « **شَرْحُ** » وقوعات عالمدن موقعأ وزمانأ هر نه قدر اوزاق اولسه ینه نتایج متنوعه بی عارف کوره بیایر. اما برده قضا کوزنی سترایله اعما ایتامش اولمق شرطدر.

مشنوی

﴿ چون قضا آید شود دانش بخواب ﴾

﴿ مه سیه کردد بکیرد آفتاب ﴾

« **تَرْجِمَانُهُ** » قضای الہی کلنجه علم و عقل او یقویه طالار. آی، سیاه اولور، کونش طونولور. « **شَرْحُ** » قضای الہی کلنجه علم و درایت حائر اولدنی مرتبه. عیادن ساقط و تقرب قضاہ علم و عقلک نه قدر نوری اولسه نورلری زائل و محل-ظلمت اولان کر یوه خطایه مائل اولور.

بو بونی کس! «**شَرَح**» هدهد هم اظهار تواضع، هم حقوقی محافظه ای دیور. انسانک سلامتی ایچون بو رقاعده درکه بر طرفدن قانون ادبه رعایت، دیکر طرفدن حقوق مشروعه بی محافظه ایچون ابراز جسارت ایتلیدر. کستاخلگ مضرنی حسابسر اولدینی کبی خوف و جباتک نتایج وخیمه سی واردر.

مشنوی

﴿ زاع کو حکم قضارا منکرست ﴾

﴿ کر هزاران عقل دارد کافرست ﴾

«**تَرْجِمَه**» فارغه قضای آلہینک حکمی انکار ای دیحیدر. اگر بیکلرجه عقلی اولسه قضای انکار ایلدیکندن طولای کافردر. «**شَرَح**» بر انسانک خنی و جلی اولان قصورندن طولای قهر یزدانی وافع اولنجه چاره نجات توبه واستغفاردر. قضای آلہینک حکمی چوتدر؛ بوراده بر قاجنی تعداد ایدهلم: ابتدا قضا قصور ایدن انسانه جزا اولان بر اثر عدالت جناب مولادر. ثانیاً قضا تقدیر اولنمش حکم خدایه قارشی یالکز تدابیر مادیه نك عدم تأثیراتی اثبات واصحاب- استمدادی حسیض مذلتدن اوج سعادتہ اصعاد ایدر. ثالثاً، کرفار بلا اولمش اهل ایمانک چکه جکاری جفا ووزرینه بر مقتضای عدالت کبریا کناهلرینک یا جله سنی ویا بر مقدارینی قضا اعما ایدر. رابعاً قضا ورث کدر و موجب اذا اولدیغندن، مردان خدا مصائبه ابراز صبر ورضا ایله مراتب جلیله روحانی بی قطع ایتمکه ودریای مرحمت ربانییه واصل اولغه قضا وسیله عظمه اولور. خامساً، قضایه کرفتار اولان ارباب عقل و عرفان استعفا قضا ایچون استغفار ایدر. قضای- ربانی بی انکار ایدن غافلینی تنبیه و تنذیر و مؤمنلرک عقل و قلبلرینی تنویر ایچون سلطان الانیا علیه افضل التحایا بو حدیث ایله ده انسانیتی احیسا بیوردیلر: ﴿ لایؤمن احدکم حتی یؤمن بالقدر ﴾ معنای جلیلی: « ایچیکزدن هیچ برکیمسه صحت اوزرینه ایمان ایتمز؛ حتی قضا و قدره ایمان ایتمینجه » الحاصل انسانه لایق اولان بودرکه قصور ایتمکدن دائماً اجتناب ایتلیدر.

مشنوی

﴿ چون نمایی مستی ای تو خورده دوغ ﴾

﴿ پیش من لافی زنی وانکه دروغ ﴾

« تَرْجَمَانِ » ای ایران ایچمش کیسه ! یالان سویلدیکک حالدہ سن نیچون

حضورمده سر خوشلق کو سترسک؟ « شَرَحْ » مست عشق خدا بر عالم هنرور
اولمش ادعاسنده بولتان کستاخک بی محبابا عقلنه کلن موهومائی اثر عرفان دکل
بلکه یاغی التمش ایران کبی بر کیفیت بی مزیتدر .

﴿ جواب گفتن هدهد طعنه زاع را ﴾

هدهد ، قارغه نک طعنه جواب ویردیکنه دائردر :

مشنوی

﴿ گفت ای شه برمن عور کدا ﴾

﴿ قول دشمن مشنو از بهر خدا ﴾

« تَرْجَمَانِ » دیدی: ای شاه! الله رضایی ایچون بنم کبی فقیر و عریان علیهنده کی

دشمنک سوزینی دیکله مه ! بدن یوز چورمه ! « شَرَحْ » هدهد سوزه باشلانجه
ادبه رعایه حضرت سلیمانی تقدیس، تواضعا کندینی تضعیف، دشمنی اولان قارغه به
تعریض، امیدینی ارحم الراحمین حضرت تلبینه تقویض ایتمش !

مشنوی

﴿ کر ببطلانست دعوی کردنم ﴾

﴿ نک نهادم سر بیر این کردنم ﴾

« تَرْجَمَانِ » ، اگر بنم بویولده دعوا ایتمکلکم یالان ، اصل سزایسه باشمی فورم

مشنوی

﴿ کر مر اورا این نظر بودی مدام ﴾

﴿ چون ندیدی زیر مشتی خاک دام ﴾

« تَرْجِمَانُ » اگر هدهدك غایت یوکسك یردن کورمکه اقتداری اولسه ایدی بر آوج طوبراق آلتنده کندینی طوتمق ایچون قورولمش طوزاغی کورمزیدی؟ « شَرْحِ » قیصقاج بر آدمک معرفتی بر آدم حفته کی تزویرات واسناداتی کوستر.

مشنوی

﴿ چون گرفتار آمدی در دام او ﴾

﴿ چون قفس اندر شدی ناکام او ﴾

« تَرْجِمَانُ » او هدهد [نظر تام صاحی اولسه] نصل طوزاغه طوتولور؟ نصل قفس ایچنده بلای حبسه دوچار اولور ایدی؟ « شَرْحِ » حسود اولانلر اهل هنرك مدت عمرنده گرفتار اولدنی مصائب و بلا یایی بیان؛ بو وسیله ایله هنرورك عرض و ادعاسی بی اصل و اساس اولدیغنی اتیان ایدر. صاحب کرامت اولان اولیا چوق دفعه بو یولده مقدوح و محسود جهلا اولدی. بی قصور یالکنز الله تعالی حضرتلر ایدر. انسانلر ایسه پر قصوردر.

مشنوی

﴿ پس سلیمان گفت ای هدهد رو است ﴾

﴿ کزتو در اول قدح این درد خاست ﴾

« تَرْجِمَانُ » بونک اوزرینه سلیمان علیه السلام دیدی: ای هدهد! لایق وروامیدر که ابتدا کی قدحده یعنی اینک سوزده ^۱سندن بویله قاریشیق بر افاده ظهورایتسون؟ « شَرْحِ » اهل حسدك کلام بد انجایی حضرت سلیمان کبی بر بی- ذیشانه بیله تأثیر ایله محسود اولان هدهد تکدیر اولنشدر. اهل حسد وارباب- مفسدت بو تأثیرات موته دن لذت آلمونلر؛ زیرا مرور زمان ایله خلقت مفسدانه سی هرکسه معلوم و آنلر هرکسک عندنده مقدوح و مذموم اولور.

« تَرْجَمَانُ » تاكه عسكر ایچون صو بولهسك ! سفرده احبابه سقا یعنی صو
ویرجی اولهسك ! [بو حکایه نك حکمتاری آتیده معلوم اوله جقدر .]

﴿ طعنه زاع در دعوی هدهد ﴾

هدهدك ادعا ایلدیکی هنر اوزرینه قارغه نك هدهدی طعن و تقییح ایتمسه دائردر :

مشنوی

﴿ زاع چون بشنود آمد از حسد ﴾

﴿ باسلیمان گفت کوکژ گفت وبد ﴾

« تَرْجَمَانُ » قارغه بو سوزلری هدهدن ایشیدیکی وقت حسدنن ایلری

کیدوب دیدی : یاسایمان ! هدهد اکری ، یالان - سوبلدی . « تَشْرِیح » هدهد
برمردکار کذار . قارغه حسود و طینی مردار برانسانه بکنزه دلشدر که هرزده
برمردکامل کورسه فسادی ایله انك اعتبار و ترقیسنه ممانعت و مخالفت و مقصد -
خبائت آلودینی اجرا ایچون خاطره کلین نفاق و دسیسه لره مباشرت ایدر . حسد ،
شدت حرص ، تکبر ، بغض کبی اخلاق ذمیمه خود بینلکدن ظهور ایدر ؛
حسود دیکرلرده کوردیکی هنر و مال و نعمتی کندی هستیسنه مورت نقصان
و اعتبارینه باعث ذلت و استقبانه زیان ظن ایدر . سختی ای اولانلرده کوریلن
مسرت ، حسود ایچون خواه ناخواه غم و کدورتدر .

مشنوی

﴿ از ادب نبود بدیش شه مقال ﴾

﴿ خاصه خود لاف دروغین و محال ﴾

« تَرْجَمَانُ » شاهك حضورنده سوز - سوبلمك شرط ادبدن دکادر ؛
علی الخصوص او سوز زیاده یالان ، اجراسی کوجدر . [مستقی شرحدر .]

استعمائیدن زیاده فائده حاصل اولور . تکمیل شمدی کیمیا کر لر دائما صولرک ترکیباتی حل و تحقیق و بوسوتله فن طبابت مستفید اولمقده در .

مشنوی

﴿ ای سلیمان بهر لشکر گاه را ﴾

﴿ در سفر میدار این آگاه را ﴾

« ترجمه » ای حضرت سلیمان ! عسکرک بولنه جنی یر ایچون ، آگاه اولان بنی سفرده یانکزده طوتکمز ! « شرح » عسکر بادیه لرده چوق دفعه صوسزلقدن صیقندی چکر . صولرک بولندی برلری بیان آدمک عسکرله برابر بولنسی ازمدر . هدهد مثال اولان بر صاحب هنر معلوماتی کمال صدق ایله بیان ایدرک افاده سنک مقبول اولسی ایچون لسان ادبله استرحام ایلرکه بو وجه ایله مرتبجا اولان ذات متکلمک هم هنرندن ، هم تواضع و نیازندن ممنون و خرم اولور .

مشنوی

﴿ پس سلیمان کفت ای نیکو رفیق ﴾

﴿ در بیا با نهی بی آب عمیق ﴾

« ترجمه » سلیمان علیه السلام دیدی : ای ابی یولداش ! صوسز ؛ درین ، نهایتسن اولان چوللرده بزمه برابر اول ا « شرح » اهل دولت اولان هر نه قدر صاحب معلومات و مالک قوت اولسه الك اوافق آدملرک بیله خدمتلینی رد ایتمکدن اجتناب ایله قبوله شتاب و عرض هنر ایدنلره مناسب لسان ایله التفات ایدر .

مشنوی

﴿ تا بیابی بهر لشکر آب دا ﴾

﴿ در سفر سقا شوی اصحاب را ﴾

« شرح » سوز مختصر اولورسه اکثر معتبر، فقط بمض دفعه اعطای تفصیلات ده مقتضی و فائده آوردر . بویکی مشکل حالک تفریقی یعنی لزوم اختصار و ایجاب تفصیلی بیلک کثرت عقل و ذکاویه وابسته دره، اما صورت عمومی ده شو قدر دینه بیلرکه : مدت عمر نده اعتبار قازانامش و ایشلری اینی کیتماش بر آدم هر شیدی قیصه طو تملیدر .

مشنوی

﴿ گفت بر کوتا کدامست آن هنر ﴾

﴿ گفت من آنکه که باشم اوج پر ﴾

« ترجمه » [سایمان علیه السلام هدهد قوشنه] دیدی : او هنری سوبله باقالم . هانکی هنردر؟ [هدهد] دیدی : بن نه وقت غایت یوکسک او چارایسه م . [بویت - شریفک مالی ، بیت شریف آتی ایله اکمال بیورلشدر .]

مشنوی

﴿ بنکرم از اوج با چشم یقین ﴾

﴿ من بینم آب در قعر زمین ﴾

« ترجمه » « غایت یوکسک محلدن شبه دن وارسته اولان چشم یقین ایله باقارم . صو وارسه درین یرلرده او صوبی کورورم [بو رؤیتک فوآندی هدهد آتیده بیان ایده جکدر .]

مشنوی

﴿ تا کجایست و چه عمقستش چه رنک ﴾

﴿ ارچه می جوشدز خا کی یاز سنک ﴾

« ترجمه » « او ، صو زره ده در ؟ انک درینلکی ، رنکی ندر ؟ و او صو زره دن چیقار ؟ طو بر اقدنمی ، یا خود طاشدنمی قاینار ؟ بونلری بن کورورم ! » « شرح » « صولرک نابع و مجتمع اولدقلری یرده کی مواد بیلدیرایسه اونک صورت

یانه وارمق ایسترایسه هنرلینی هان بیانه باشلارکه افندینک محبتنی جلب ایتسون ؛ برانسان، برخدمتمده استخدام ارزوسنده بولنورسه بلاافتخار ، حفظ تربیه یمدار اوله جق برلسان ایله اقتدارینی عرض و اظهار ایتمهک ایتدار ایدر .

مشنوی

- ﴿ چونکه دارد از خریداریش ننگ ﴾
- ﴿ خود کند بیمار وشل وکو رولنگ ﴾

«تَنْجِيْمًا» اسیر اوافندینک صاتون المسندن عیب و نفرت طوتارایسه کندینی خسته ، صاغر ، کور ، طوبال ایدر . « شَرْحٌ » برکیمسه برایشی کورمک ایسته من ایسه عدم اقتدارینی بیان و بیك درلو اعذار واهیه اتیان ایلر ؛ بناءً علیه آدم قوللانمده ایکی جهت دقت اولنمی اقتضا ایدر . بری : استخدام اولنه جق آدمک اقتدار و غیرتی ، دیکری : انک شوق و محبتنی جلب ایده جک اسبابک استحضار ایدر . بویاکی حالت موجود اولنجه انک کوچ ایش قولایلشیر .

مشنوی

- ﴿ نوبت هدهد رسید و پیشه اش ﴾
- ﴿ وآن بیان صنعت واندیشه اش ﴾

«تَنْجِيْمًا» هدهد قوشنک نوبتی ، هنرینک عرضی ، صنعت و فکرنی بیان ایتمی صره سی ایریشدی . [اشاعیده ایضاحاتی کوریه جکدر ،]

مشنوی

- ﴿ کفت ای شه یك هنرکان که ترست ﴾
- ﴿ باز کویم کفت کوته بهترست ﴾

«تَنْجِيْمًا» هدهد قوشی دیدی : ای شاه ! بر هنرکه غایت حقیردر ، آنی آشکار و مختصر سویلیم . بیوردیلرکه قیصه سوز اوزون سوزدن دهاکوزلدیر .

مشنوی

﴿ با سلیمان يك بيك وامی نمود ﴾

﴿ از برای عرضه خودرامی نمود ﴾

« تَرْجِمَهُ » هر قوش هنر و علمنی برر برر حضرت سلیمان کوستردی. حالی عرض و اعلام ایچون کندینی کوستردی. « شَرْحُ » کویلولر، صورتا فقیر و حقیر کورونن آدمیر محبت و انسانیت کورمینجه برشی سویله منزله. حال و قاللری نظر- دقت و اعتباره آلتنجه بر طرفدن کندنی اضطرار بلیله حاللرندن بحث ایدرلر؛ دیگر طرفدن صنعت و هنرلری لسانلریله لا بالیانه و بعض دفعه کمال حجاب ایله خبر و بررلر.

مشنوی

﴿ از تکبرنی و از هستی خویش ﴾

﴿ بهر آن تاره دهد اورا بدیش ﴾

« تَرْجِمَهُ » قوشلرک پیشگاه سلیمان عرضه هنر ایلملری، تکبرلرندن و کندنی وجودلرندن دکلر. بایک اوزات پاک حضورینه تقرب ایله خدمته و سبیه بولمق ایچون ایدی. « شَرْحُ » انسان افتخار ایچون کندنی هنر و علمنی اظهار ایتسه منفور- آدمیان و مغضوب جناب یزدان اولور. اما علم و هنر خدمت ایچون اظهار اولنسه مرغوب اوله جنی آشکاردر.

مشنوی

﴿ چون بیاید برده را خواجه ﴾

﴿ عرضه دارد از هنر دیباجه ﴾

« تَرْجِمَهُ » صاتیله حق اسیر بر افندیدن آلتسنی ایسترایسه کندنده اولان هنردن بر دیباجه یابار. افندییه عرضه ایدر. « شَرْحُ » صاتیلان بر اسیر بر افندیکن

« **تَرْجِمَانُ** » چوق محرم اسان وارکه کیندن بشقه در ؛ کولک لک برلشمسی لسانلک براولمندن اعلادر . « **شَرَحُ** » لسان ترجمان وجداندر ، اکر لسانک بیانای عقل و قلبه مخائف ایسه افادات لسانیه بی اعتبار اولمش اولور . امام معنوی اولان همدل ، هیچ بررقت حقیقتدن خالی دکادر . انسان عاقل هم زبان اولوق ایچون مرد کامل آرار .

مشنوی

﴿ غیر نطق و غیر ایما و سـجل ﴾

﴿ صد هزاران ترجمان خیزد ز دل ﴾

« **تَرْجِمَانُ** » نطقسز و اشارتسز و یازیسز ، کولکدن نیجه یوز بیک ترجمان قالفار . حاصل اولور . « **شَرَحُ** » کلام مشهوردرکه : « لسان الحال انطق من لسان المقال » نطقسز ، اشارتسز ، کتابتسز اوله رق اهل فراستک ذهننده بر چوق اسرار و حقائق ظاهر اولور ؛ بوانتقال و ظهور بری قوه روحانیه ، دیکری فراستلدر . قوه روحانیه ایله منفهم اولان احوال ، وارسته قبل و قالدر . فراستله اولان اطلاع کثرت ذکایه وابسته در .

مشنوی

﴿ جمله مرغان هر یکی اسرار خود ﴾

﴿ از هنر وز دانش و اذکار خود ﴾

« **تَرْجِمَانُ** » جمله قوشـلرله هر بری کندی سرلرندن و کندی هنر و علم و اذکارندن حضرت سلیمان خبر ویردیله . [بویتک مالی ، آتیده کی ابیات شریفه ایله اکمال بیورلمشدر .]

مشنوی

﴿ همزبانی خویشی و پیوندیست ﴾

﴿ مردبا نامحرمان چون بندیست ﴾

« تَرْجِمَانُ » همزبانی قرابت و ارتباطدر ، انسان نامحرمله باغلامش محبوس کیدر . « شَرْحُ » همزبانی ایکی نوع اولور . بری لسانی ؛ دیگری قلبی ! قلبی اولان همزبانی ، بر معانی والفت و محبتك خلل پذیر اولمسی مانع اولهرق عالم معنیده موجب زندگانی اولور . بو نوع معنوی و عقلی اولان ارتباط الفاظ و تعییرات صوریه دن وارسته وحسیات علیه ایله آرسته در .

مشنوی

﴿ ای بسا هندو و ترك همزبان ﴾

﴿ ای بسا دو ترك چون بیکانکان ﴾

« تَرْجِمَانُ » بك چوق هندلی ، ترك همزباندر ؛ چوق دفعه ایکی ترك لسان لسان ظاهر ایله همزبان ایکن بری برینه بیانچی کیدر . « شَرْحُ » اصل مقبول اولان هم زبان قلیدرکه برهندلی بی بر ترك ایله يك دل ایدر . بالعکس اخلاق ضد و مختلف ایسه لسانلری بر اولدینی فائده بخش اولیوب اردهه ضدیت و منافرت کورونور . انسانلر ایچنده بری برینك لسانی بیلمك کیفیتی آرانیر لکن آلت - الفت کبی آرانیر ، عین الفت دکدر . مثلا البسه نفیسه بر قامت موزون ایچون اعلا ایسهده او قامت اولمینجه البسه نك کوزلاسی ، بیجی قالماز . همزبانده نور محبت اولمینجه الفت دکل ضدیت اولور .

مشنوی

﴿ بس زبان محرمی خود دیکراست ﴾

﴿ همدلی از هم زبانی بهتر است ﴾

ایله حکم ایدر ایدی . بوبیت شریفدن اکلایشیلیرکه حضرت سلیمان سفره کیتمش وکندینه تابع اولانلر یاننده بولنمشدر .

مشنوی

﴿ همزبان و محرم خود یافتند ﴾

﴿ پیش او یک یک بجان بشتافتند ﴾

« تَرْجِمَه » قوشلر ، حضرت سلیمانی کندیلرینه همزبان و محرم بولدقلرندن ، برر برر او صاحب دولتک حضورینه حب جان ایله وارمه شتاب ایتدیلر . « شَرَح » انسان سویلدیکی سوزی اکلار مخاطب بولور و مخاطبک ده سوزینی اکلار ایسه مخاطبک اکا میل و محبت ایتسی مقتضای عقل و طینتدر . سلیمان علیه السلام ، وحوش و طیورک لساتی و حاللرینی فهم ایلدیکی کبی صاحب عدل و حکمت اولان مأمورینده کویولورک و سائر بیچارکانک بلا ترتیب لسانلرندن چیقان انتظامسز سوزلردن حوایج ضروریه سنی و مقاصد مشروعه سنی اکلار و ممکن مرتبه راحت و آسایشلرینه دقت ایدر .

مشنوی

﴿ جمله مرغان ترک کرده چیک چیک ﴾

﴿ با سلیمان کشته افصح من اخیک ﴾

« تَرْجِمَه » جمله قوشلر چیک چیک کبی صدای بی معنارینی ترک ایتدی . حضرت سلیمان ایله سنک برادرکدن دها فصیح قونوشدیلر . « شَرَح » چوق آدملر بولنورکه حاللرینه دقت ورقت اولنماز ایسه سوزلری ، حرکتلری مناسب کورونور ، فقط برصاحب عدل و حکمته تصادف ایدنجه مقصدلری منفهم و او بیچارکان مفرح و متمتع اولور .

مشنوی

﴿ چیست مستی حسها مبدل شدن ﴾

﴿ چوپ کڑ اندر نظر صندل شدن ﴾

« تَبَجِّمُ » مستلك نهدر ؟ حسلر مبدل اولمقدر . ایلغین اغاجنی واکری ، عادی اودوننی نظرده صندل تعبیر اونان معتبر و قوقولو اغاج کبی کورمکدر .
 « شَرِّحْ » مستلك حسیات و ادراکات صوریه و معنویه نك تبدلیدر که عادی واکری شیلری معتبر و طوغری کوسترر . وانواع خطایه دوشورر . امور واحوال . جهانده حقیقتی سهودن ، بقای فنادن تفریق و تمیز ایده مین غافل ، هر سرخوشدن بردر . حقیقتی معکوساً کورمامک ایچون سلطان الانیا علیه افضل التحایا افندمز حضرتلری امتنی تعالماً اکثر اوقاتده شویله دعا بیوررلر ایدی : « اللهم ارزنا الحق حقاً وارزقنا اتباعه و ارزنا الباطل باطلاً وارزقنا اجتنابه اللهم ارزنا الاشياء کما هی »

﴿ قصه هدهد سلیمان علیه السلام در بیان آنکه چون ﴾

﴿ قضا آید چشمهای روشن بسته شوند ﴾

سلیمان علیه السلام ایله هدهدک قصه سی بیاننده درکه قضا کلنجه الک ای کورن کوزلر باغلامش اولور .

مشنوی

﴿ چون سلیمانرا سرا پرده زدند ﴾

﴿ جمله مرغانش بخدمت آمدند ﴾

« تَبَجِّمُ » سلیمان علیه السلام ایچون چادرك برده سی اورلدی . جمله قوشلر .

اول صاحب دولتک خدمته کلدیلر . « شَرِّحْ » سلیمان علیه الصلوة والسلام روزکار ، قوشلر ، انسان و شیطان کبی برچوق مخلوقات و موجوداته لعاف حق

مناهی بی متجاسر اولانه آب لطیف کبی طاتلی کوسترر. بو ورطه هلاکن قورتولوق ایچون ارحم الراحمین حضرتلرینه التجا و نیاز ورجا ایتملی !

مشنوی

﴿ از شراب قهر چون مستی دهی ﴾

﴿ نیستهارا صورت هستی دهی ﴾

« تَجَمُّهُرُ » آلهی ! قهر شرابندن سرخوشاق ویررسک . یوقانه وارلق صورتی ویررسک . « شَرِّحْ » برکیمسه اوزرینه قهر آلهی جاری اولورسه او کیمسه به شراب قهر معنوی ایچیریلیر و آنکه سرخوش اولنجه فناپذیر و بلکه عین عدم اولان دنیا موجود و موقوف بقا کورونور . بالعکس حقیقته موجود و باقی اولان عالم روحانیت و عقبا برخیال کبی کلیر معاذالله تعالی .

مشنوی

﴿ چيست مستی بند چشم از دید چشم ﴾

﴿ تا نماید سنك کوهر پشم یشم ﴾

« تَجَمُّهُرُ » مستلک نهدر ؟ کوز کورمسندن کوزک باغلانمسیدر ؛ اودرجهده کوز باغلانیرکه عادی طاش کوهر، عادی یوک، یشم دنیلن طاش کبی کورونور . « شَرِّحْ » سرخوشلغک اقتضاسی اعضا و قوای بدنیه نک تشویشیله کوز، حقیقتی کورمنز . قهر الهی به اوغرایوب الک مقتضی اولان احوالی معکوساً کورن آدم ، عادی سرخوشلردن دها زیاده مست کران و حالی پریشان اولور . مستی مادی ، برقاچ ساعت امتداد ایدر و سرخوش اولانی هرکس طانیر سوزینه اعتبار ایتمز ، اما قهر ربانیله سرمست اولان بد بخت صورتا باقل اولدیغندن برچوق افکار و اجراآت عمیقته به اجتسار و انلردن ظهور ایدن فلاکتله کنندینی معذب و یزار ایدر .

« **تَرْجِمَه** » ای جمیع غیبری بیلن الله ا مکر و فکر طاشنک آلتده بزی دوکه و ازمه! دیه ناله ایت! « **شَرَح** » جناب خدادن استرحام ایله انسان دائماً تضرع و اشکریز اوله رق نیازه دوام ایتملیدر که اول رحیم و کریم، قولنی مکر و حیلہ و افکار ناهموارہ دن خلاص و امین ایتسون. چون دفعه انسان ذهنآ بر فکرة صابارده بوندن استحصال ایدہ جکی شان و راحت ولذت و غنا ایله مفتخر و شادان اولور؛ حال بوکہ انجای اندن متضرر و بشیمان اولور. دائماً الہدن قورقلی و مرحمت ربانیہ یه صیغنمیلیدر.

مشنوی

﴿ کرسکی کردیم ای شیر آفرین ﴾

﴿ شیر را مکمار برما زین کین ﴾

« **تَرْجِمَه** » ای ارسلانی خالق ایدن خالق! بزا کر کوپکلک، کستاخلق ایتمش. ایسه ک ارسلانی بو صودن اوزریمزه حواله ایتمه! « **شَرَح** » انسان قصورینی کمال تضرع ایله خالق لم یزل حضرتلرینه عرض و اتیان و ارسلان مثال اولان قضای - ناکهانی ویا وسوسه شیطانیدن کنیدی محافظه یه و جناب حقدن استرحام عفو ایتمه چالیشمایدر که سعادتله زندان دنیادن چیقسون و ملک خلدہ و ارسون. هر بار معناً و قولاً: (رب ادخلنی مدخل صدق و اخرجنی مخرج صدق و جعلنی من لدنک سلطاناً نصیراً) نظم جلیلنک مضمون حکمت نمونیلہ بکام اولسون.

مشنوی

﴿ آب خوش را صورت آتش مده ﴾

﴿ اندر آتش صورت آبی منه ﴾

« **تَرْجِمَه** » لطیف صویه آتش صورتی و یرمه، آتشدده صونک لطافتی قومہ! « **شَرَح** » عبادت، اوروج، صدقه و مساعی خیرہ کبی افعال فیوضات بخشا حقیقتده زلال کبی سلامت دارین ایچون رهنا ایکن، ماذا لله تعالی قهر خدا جاری اولسه او نعمت قضا زده لرہ کوره نکبت کور و نور. قضا برای جزا عین آتش اولان

مشنوی

﴿ چون قضا آید نیننی غیر پوست ﴾

﴿ دشمنرا باز نشناسی زدوست ﴾

« تَرْجِمَانُ » قضای الهی کلدیکی وقت صوری دیمک اولان پوستدن بشقه

برشی کوره مزسک ! دشمنلری دوستدن آیروب بيله مزسک ! « شَرَح »
 « اذا جاء القضا عمی البصر » مضمون حقایق نمونی وارسته ایضاحدر . ظهور -
 قضاده دشمنندن دوستی فرق ایتک کوچدر . قضای یعنی قهر خدای داعی
 مناهیدن و قتیله مجتنب وامور خیریه به مواظب اولمق لازمدر . حقیقتده قضانک
 اسبابی کوچ ادراک اولنور . بر مقتضای حکمت بالغه قضا جزای لازم الاجرادر که
 قبل الوقوع دفعنه چاره منفرد انسانک مناهیدن اجتناب ایتمی و ذکر و فکر رب
 ایله مشغول اولسیدر .

مشنوی

﴿ چون چنین شد ابتهال آغاز کن ﴾

﴿ ناله و تسبیح و روزه ساز کن ﴾

« تَرْجِمَانُ » چونکه بویله اولدی . [یعنی قضا کلدی] الله تعالی حضرتلرینه

نیاز و تضرع ایتکه باشلا ! ناله و فریادایت ! تسبیح و عبادت ایت ! اوروج طوت !
 « شَرَح » ترک مناهی و اجرای عبادتله گرفتار قضا اولماغه چالیش ! امور -
 خیریه اقدام تام ایت ! بویوله بولنیوبده مقتضای عدالت صمدانیه . قضاء -
 ربانی رونما اولور ایسه دفعی ایچون نیاز و تضرع و تسبیح و استغفار ایتک و کمال -
 ابتهال ایله مراحم ربانیه بی دیله مک لازمدر .

مشنوی

﴿ ناله میکن گای تو علام الغیوب ﴾

﴿ زیر سنک مکر بدمارا مکوب ﴾

« تَجَمُّرٌ » فرعونك حالى كور كه هامانى ديكه دى . نمرودك حالى كور كه شیطانى ديكه دى . « شَرِّحٌ » هامان فرعونك وزيرى و ظامراً دوست و ظهيري ايدى . اما حقيقتده دشمنى ايدى . فرعون نه وقت ميا ايمان اولسه هامان ايله مشاوره ايدر ، هامان همان نصاب باطله ايله آنى ايمانن چوير ايدى . نمرود عنود شيطانك وسوسه لرينه قابيله رق ادعاى الوهيت ايله حدينى تجاوز ايتديكندن گرفتار قهر آلهى اولدى .

مشنوی

﴿ دشمن ارچه دوستانه كويدت ﴾

﴿ دام دان كرچه زدانه كويدت ﴾

« تَجَمُّرٌ » دشمن اكر دوست كې سكا سويلر ايسه سوزيني طوزاق بيل ! كرچه دانه و منفعتن سكا بحث ايدر . « شَرِّحٌ » دشمن سوزى هر نه رنگ ايله ظهور ايتسه داعى ندامت و خسران اولور . عاقل اولان انسان ، دشمنن زو كردان ، دوست عاقلك سوزيني قبوله شتابان اولور . دشمن اولان شيطان صور تاك قولاي ، اك طابى الفساظ و تعبيرات دوستانه و غفلنكارانه ايله زنا و ارتكاب كې اثم و كناهى لذيد و مفيد كوسترر : اما صكره متجاسرك باشنه حسابنر بلالر كتيرر . الحاصل دشمن ايله اولان مذاكره چركاب غفلت و ندامتدر .

مشنوی

﴿ كر ترا قندى دهد آن زهر دان ﴾

﴿ كر بتن لطفى كند آن قهر دان ﴾

« تَجَمُّرٌ » اكر دشمن سكا شكر و ير ايسه آنى زهر بيل ! اكر بدنه متعاق بر لطف ايدر ايسه آنى قهر بيل !
[وسوسه شیطانيه بي بك آجيق تعريف ايتديكي ايچون آزاده شرحدر .]

« تَرْجِمَانُهُ » بر موسی ، فرعونى عسكر واثقال ومهماتيله برابر نیل نهرینه چکر . « شَرْحُ » موسى عليه السلام صورتا قوتنر اولدینی حالده الله تعالی حضرت تلرینک بخش بیوردینی اقتدار معنوی ایله فرعونى وفرعونه تابع اولان عسکرینی قمر دریا به چکوب محو ایتمشدر . جسمده هنر و تاثیر آذرر . عقل و معنیده قدرت چوقدرر .

مشنوی

﴿ پشسه نمرود را بانیم پر ﴾

﴿ می شکافد بی محابا مغز سر ﴾

« تَرْجِمَانُهُ » بر سیوری سینک یارم قنادله نمرودک باشنده قبو آچار . بی محابا یینی یارار . « شَرْحُ » نمرود ، ابراهیم علیه السلامک زماننده دعواى الوهیتده بولمش بر فاجر و متکبر ایدی . بر مقتضای حکمت ربانیه نمرودک بورنه بر سیوری سینک کیروب و یردیکی شدت اضطراب ، نمرودک یینی خراب و شخص نابا کیله مال و منالی محو و نایاب ایلشدر .

مشنوی

﴿ حال آن کو قول دشمن را شنود ﴾

﴿ بین جزای آنکه شدیار حسود ﴾

« تَرْجِمَانُهُ » انک حالی کورکه دشمنک سوزینی ایشندی . یعنی دیکله دی . او کیسه نك جزاسنی کورکه قیصقسانانه دوست اولدی . « شَرْحُ » هرکیم دشمنک ، یا خود بر مفسدک سوزینه اینانیر و آنک سوزیله برایش طوتار ایسه انجام کار ارسالنه تشبیه اولنان غدارکی بالاکر دابنه دوشر . الایسی دشمن ایله ، مذاکره ایتما میدر .

مشنوی

﴿ حال فرعونى که هامانرا شنود ﴾

﴿ خال نمرودى که شیطانرا شنود ﴾

کورونمز بر جوهر درونی ایدی . بر چوقورک اوزرینه بعض دفعه بر حیلہ کار صمان صاجار . غافل اولان کیمسه صمانک الّتی طوبراق صانیر باصار چوقورک ایچنه دوشر .

مشنوی

﴿ آب کاهی را زهامون می برد ﴾

﴿ آب کوهی را عجب چون می برد ﴾

« تَبْحِيحًا » صوصمانی صحرايه کوتورر . [زیرا صمان خفیفدر .] صو ، بر

طاغی نصل یرندن قویارر ، نصل کوتوره بیلیر ؟ « شَرْحٌ » بر مقتضای دأب . جلیل مولانا ، بویت ایله آتیده کی ابیات شریفه بر عارف و کامل طرفندن بیان و حکایه اولتمشدر . ارسلان مثال اولان ظالم هر نه قدر جسماً قوی ایدیسده ضعیف العقل اولدیغندن بر کویلونک خدعه سی انی صمان چوپنی کبی یرندن قویاروب میدان - هلاکه کوتورمش ونهایت محو ایتمشدر . نفس اماره نك هوا وهوسی انسانی خراب و احما و کربوه عذاب الیمه القا ایدر . اماوقار و ثباتی طاغ کبی اولان مردان خدانک نه وسوسدن ، نه هوا وهوسدن بنیاد عقللری تحریک اولتور . انلر دائماً نصرت و ظفر ایله سرفراز اولور

مشنوی

﴿ دام میکر او کند شیر بود ﴾

﴿ طرفه خر کوشی که شیری را ربود ﴾

« تَبْحِيحًا » طاوشانک حیلہ سی ارسلانک آغزینه کمند اولدی ؛ نه تحف

طاوشان ! آفرین اکا که بر ارسلانی قابدی ! « شَرْحٌ » کویلونک حیلہ و تدبیری ظالم آده بند و کند اولدی ،

مشنوی

﴿ موسیٰ فرعون را تارود نیل ﴾

﴿ می کشد بالشکر و جمعی ثقیل ﴾

واگر سويلديكك يالان ايسه او كذبك لايق اولديني جزاي ده سكاویره يم! «شرح»
ظالمك حدتي عظيم وعظمته دائر ايراد ايتديكي كلات جهل آياتي حسديه عقلي سقيم
بر اژدر بلا بار اولديني آشكار در .

مشنوی

﴿ اندر آمد چون قلاوزی بدیش ﴾

﴿ تا برد اورا بسوی دام خویش ﴾

«تَبْحِيْرُهُ» طاووشان قلاوز کبی اوکه کچدی که ارسلانی قوردینی طوزاق
طرفه کوتورسون! «شرح» کویا دشمنی کوستومک اوزره کویلو ظالمک اوکنه
دوشدی؛ حالبوکه مقصدی قوردینی طوزاغه، بوصویه ظالمی دوشورمکدر .

مشنوی

﴿ سوی چاهی کونشانس کرده بود ﴾

﴿ چاه را او دام جانس کرده بود ﴾

«تَبْحِيْرُهُ» طاووشان، ارسلانی بر قویو طرفه کوتوردی؛ که اولجه اورایه
نشان قومس، ارسلانک جانسه طوزاق یامش ایدی . [وارسته شرحدر .]

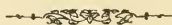
مشنوی

﴿ می شدند این هر دو تا نزدیک چاه ﴾

﴿ اینت خر کوشی چو آب زیرگاه ﴾

«تَبْحِيْرُهُ» طاووشان ایله ارسلان ایکیسی قویونک یانسه کندی . ایسته سکا
بر طاووشان که صمان آلتنده صوکیدر . «شرح» کویلو ظالمی بوصو محله قدر
حیله ایله کوتورمشدر . او کویلونک ظاهری صمان کبی عادی ، آب حیات عقلی

طاوشاندن مرام، عقل معاد و یولده فرض اولنان ارسلان، نفس اماره نك عكسی اولان حالاندر . بوتوجیه ایله عقل معاده، نفس اماره یه حیلله ایدرکه یرندن قویارسون، کندینی چاه ریاضته آتسون . مدرکات و حسیات ظاهره دن خلاص بولمش اولسون . بوتوجیه بو حکایه نك زمین افاده سی و باخاصه نهایتلرده کور یله جك اییات شریفه ایله اصلا موافق دوشمیور کبی کورونیور ، بو جلده کی شرح وتوجیه انشاء الله تعالی موافق حقیقت اولمش اولور .

﴿ جواب گفتن شیر خرکوش را و روان شدن در راه او ﴾

ارسلانك طاوشانه جواب ویرمسنه و طاوشانك دیدیکی او یوله کتسنه
دائرده :

مشنوی

﴿ گفت بسم الله بیا تا او جگاست ﴾

﴿ پیش روشو کرهمی کویی تورااست ﴾

« تَبَجَّهْهُ » ارسلان بسم الله دیدی: کل! اودیکر ارسلان نره ده در؟ کوستر!
اگر سنك جمله سوزك طوغری ایسه ایلری کیت! « شَرِّحْ » کویلو ، ظالمك دشعی
ایکن ظالم کویلونك افادانه اعتماد و آئیده کور یله جکی اوزره کندینی محو و برباد
ایده جکدر . اعتسافی و ظلم، عین ظلمت و دشمنك کلامنه امنیت ایتدیره جك قدر
داعی نکتدر .

مشنوی

﴿ تا سزای او و صد چون او دهم ﴾

﴿ و در روغست این سزای تو دهم ﴾

« تَبَجَّهْهُ » اونك دکل ، اوکی یوز ارسلانك لایق اولدینی جزایی ویریم!

« تَرْجِمَهُ » بوندن صکره او ارسلاندن بو یول قیامش اولدی ؛ بزم حالز بو ایدی ، سکا سویلمش اولدی . « شَرِّحْ » دیگر بر صاحب اقتدار یولیزی سدایتدی . بوندن صکره سنی وظیفه دار ایتمک امیدى نایمحل و بلکه عین خیالدر . حقیقهٔ مقدر ایسک در حال کیت ! دشمنکیزی گرفتار جزا ایت ! دیمش ! دقت بیورلسونکه شمدی به قدر ارسلانه تشبیه اولتان آدمه ، کویلو تعیرات و تعظیبات فائقه ده بولنش ایکن شمدی یالکز (سن) تعیرینی استعمال ایدیشی ، کویا اهمیتسنز بر آدم اولدیغنی دیگر ظالمدن اکلامش وایشیتدیکی لسان حقارت- انکیزه کندیده آیشمش بولدیغنی ایما ایدرک ظالمک غضبنی قات قات زیاده لشدیر ، که جایشه شدر .

مشنوی

﴿ از وظیفه بعد ازین امید بر ﴾

﴿ حق همی کویم ترا الحق مر ﴾

« تَرْجِمَهُ » بوندن صکره وظیفه دن امیدنی کس ! سکا طوغری سویلیورم . طوغری سوز آحیدر . « شَرِّحْ » (الحق مر ولوکان در) طوغری سوز آحیدر ولو اینجی اولسون . ضرب مثلی مشهوردر . انسانلرده اکثر ذوق و تسلی بی موجب اولان اسباب صرف خیالاتدر ؛ خیال ایسه طوغری سوزدن یا مال اولور .

مشنوی

﴿ کر وظیفه بایدت ره پاک کن ﴾

﴿ هین بیا و دفع آن بی پاک کن ﴾

« تَرْجِمَهُ » اگر وظیفه لازم ایسه یولی تمیزله ! کل ! او قور قوسز مانی دفع ایت ! « شَرِّحْ » ، بوده تحریک غضبه مدار اولور بر تحریص زهر باردر . بعض ذوات دیرکه بو حکایه نیک مبنی علمی بی اولان ارسلاندن مقصد : نفس اماره ،

کندینی خبردار ایت! اگر مردایسه کاسون! شو قدر که کندی ارقداشکی رهن اوله رق
یانمه طوتار ویا لکیز افندیکی خبردار ایتک اوزره جسارتم حسبیه سفی صالیویررم .

مشنوی

﴿ لابه کردیمش بسی سودی نکرد ﴾

﴿ یار من بستد مرا بکذاشت فرد ﴾

« تَرْجِمَه » او ارسلا نه چوق نیاز و تضرع ایتدم ، نیازم بر فائده
حاصل ایتدی ؛ بنم ارقداشمی آلدی ؛ بنی یالکیز بر اقدی . « شَرْح » کویلونک
بو یولده افاده لرندن بشقه ارقداشک دیکر صاحب اقتدار یاننده قالدیغنی بیاندن
مقصدی ، ارسلا نه تشبیه اولنان آدمک حرص و طمعنی ، غضبنی تزید ایدرک
بتون بتون عفریت ایتک ایچون ایدی .

مشنوی

﴿ یارم از زفنی سه چندان بد که من ﴾

﴿ هم بلطف وهم بخوبی هم بتن ﴾

« تَرْجِمَه » ارقداشم هم لطاقنده ، هم کوزلاکده ، هم وجودده ، جسامنده
بتن اوچ مثلی ایدی . « شَرْح » رهن اوله رق توقیف اولنان ارقداشی کندندن
وجودجه اوچ مثلی بیوک اولدیغنی سویلهین طاوشان کندی کوچک وجودی
ارسلانک قارنی طویوره میه جغندن بوسوزلریله حرصک طمعنی تزید ایتک
ایسته مش! نه فائده که بومرد مقتدر یولی کسدی ؛ بونی اسیر ایتدی ؛ یوللو بر چوق
کلت زهر ریز و حرص انکیز ایراد و ارسلا نه تشبیه اولنان ظالمک عقانی کلیاً
یرباد ایتش !

مشنوی

﴿ بعد ازین زان شیر این ره بسته شد ﴾

﴿ حال ما این بود باتو گفته شد ﴾

« تَرْجَمَهْ » اودیکر ارسلان بکا علاوه دیدی که : هم سنی ، هم سنک شاهکی بیرتار . پارچه پارچه ایدرم ؛ ا کر سن ارقداشکه بنم قیومدن رجوع ایدوب کتمک ایسترایسه کر ! « شَرَحْ » حدیدالمنزاج اولانلرک غضبنی دعوت ایتک اوزره برایکی سوز کافی ایکن دساس اولان کویلو قوردینی اساس خدعه بی تأیید ایچون برایکی سوزله اکتفا ایتوب ظالمک عقلنی کلیاً محو وتباه ایلمک فکریله تزئید کلام ایدر وانجایی نائل مرام اولور .

مشنوی

﴿ کفتمش بگذار تابار دگر ﴾

﴿ روی شه یلیم برم از تو خبر ﴾

« تَرْجَمَهْ » ارسلانه دیدم : بزدن شممدی واز کج ! بر کرده کندی شاهمک یوزینی کوره یمده سندن خبر کوتوره یم ! « شَرَحْ » کویلو مقصدینی اصلا اهل ایتوب تکثیر حدت ایچون بر ظالم موهومک تعیرات حقارات انکیزی تعداد ایتدیکی صره ده ، برده کندی عبودیت و صداقتندن ده دم اوروب دیمش که : اوله بر ظالمک پنجه دراننه دوشمش ایکن بن حسب العبودیه ینه سزنی فراموش ایده میوب سکوت ده ایتدم و خا کپاکنزه کلک ارزوسنی دشمنکنزه سویلدم .

مشنوی

﴿ کفت همره را کرو نه پیش من ﴾

﴿ ورنه قربانی تو اندر کیش من ﴾

« تَرْجَمَهْ » [او دیکر ارسلان بکا] دیدی : ارقداشکی بنم حضور مده رهن براق ! یوقسه بنم آیین و مذهب مده قربانسک ! یعنی هان سنی هلاک ایده جکم . « شَرَحْ » موهوم اولان صاحب اقتدار کویا کویلو به دیمش که : صاحبک کیم اولور سه اولسون فصل جسارت ایدر ده اندن حضور مده دم اوررسک ؟ کیت و بنم عظمت مدن

مشنوی

﴿ گفته‌ش مابنده شاهنشیم ﴾

﴿ خواجه تاشان که آن درکھیم ﴾

« تَبَجِيحًا » یولده چیقان ارسلانہ دیدمکہ : بزہ طوقنمہ ! زیرا او بیوک درکاهک حقیر و ناچیزی بز! « شَرَحٌ » ظلمک غضبفی تزید ایتک ارزوسیلہ اک زیادہ حدتی جالب اولان تعبیرات، معهود کویلو طرفندن ایراد اولتور. برحدید - المزاجی اغضاب ایتک کیفیتی غایت سہادر . علی الخصوص دشمن و یا سائر برانسان طرفندن تحقیر اولدینی دوستانہ و محرمانہ حکایہ اولنسسہ و ارتق نہ اولمش ایسہ اولمش سزحدت بیور میکز کی صورتا تسلی آمیز، حقیقتندہ غضب انکیز افادات علاوه ایدلسہ صاحب حدت کرفتار جنت اولور .

مشنوی

﴿ گفت شاهنشہ کہ باشد شرم دار ﴾

﴿ پیش من تو یاد ہرنا کس میار ﴾

« تَبَجِيحًا » یولده ظہور ایدن او دیگر ارسلان بکا جواباً دیدی کہ : شاهنشہ دیدیکک کیم اولبور ؟ اوتان! بئم حضورمدہ ہرنا کس ودینک نامفی سویلمہ ! « شَرَحٌ » بوافادہدہ تزید حدت و تشدید غضب ایچون بردیسہدر . دشمنک حقارات آمیز سویلمش اولدینی سوزلرک برر برر تعدادی متکبر اولانلرک قلب و عقلارینہ شدیداً تاثیر وحدت و غضبلرینی فوق العادہ تکثیرایدر .

مشنوی

﴿ ہم ترا وہم شہت را بردرم ﴾

﴿ کرتوبا یارت بکردید ازدرم ﴾

مشنوی

﴿ بامن از بهر تو خرکوش دگر ﴾

﴿ جفت و همره کرده بودند آن نفر ﴾

« تَبَجِّمَهُ » سنک ایچون بنهه برابر دیگر برطاوشانی ، حیوانات گروهی چفت و یولدش ایتمش ایدی . « شَرِّحْ » کویلو ظالمه : سزه اقوات و وظیفه ارسال ایتمک مقاولهء واجب الرعايه سندن کویلولر اصلا خلف و نکول ، وعدلر ندن عدول ایتمیوب ارکنجه بی ، دیگر برینی وظائف کثیره ایله طرفکزه کوندرمش لر ایسه ده بیان ایده جکم وقوعات بزى گرفتار تاخر ومدهوش و بی شعور ایتمشدر دیمش !

مشنوی

﴿ شیر اندر راه قصد بنده کرد ﴾

﴿ قصد هر دو همره آینده کرد ﴾

« تَبَجِّمَهُ » بر ارسلان یولده بنده لریکزه قصد ایتدی ؛ هر ایکی یول ارقداشنه ، یعنی بزه قصد ایتدی « شَرِّحْ » کویلو ، ظالمه بیان حال ایدرک دیمش که : بز سزه اشیای کثیره ایله کلیر ایکن یولده ظهور ایدن دیگر بر صاحب اقتدار ، اطالهء دست خسار وارقداشمی اسیر و اشیامزى غصب ایله یولزدن تأخیر ایتمشدر . بو افادات غیر واقع اولوب ارسلانه تشبیه اولنان آدمک — بر شخص موهوم عاینه — غضب وحدتی جلب ایچون خدعه دن عبارتدر . بونده جای - دقت و محل عبرت بر اشارت واردرکه : ظالم اولانلر ایشیده جکلری سوزه امنیت ایتسهر کندیلرینی کیمسه سومدیکندن زبون و مغبون اولورلر . بناء علیه اقتدار - حقیقی اجرای عدالت و ارادات ربانیه به اطاعت ایدنلره مخصوصدر .

مشنوی

﴿ گفت دارم من کرم بر جای او ﴾

﴿ جامه هر کس برم بالای او ﴾

« **تَبَجَّحْتُ** » [ارسلان طاوشانه جواباً] دیدی: لطف و کرمی محلنده طوتارم .
 صرف ایده‌زم؛ بن هر کسک البسه‌سفی بدن و وجودینه کوره کسرم . « **شَرَّحْتُ** »
 بو بیان کر چه ظالم معهود طرفدن سرد و اتیان اولندیسه‌ده مغز حکمت و عین-
 عرفاندر . کرم ، فی الحقیقه مقبول و مرغوب بر خصلت جهانقیمتدر . فقط
 محلنده صرفی لابددر ؛ یوقسه بر مفسده‌ده اجرای لطف و عنایت ایتک عین-
 ذلت و محض مضرت و سائر مفسدلره اجرای شقاوت ایلمک ایچون اعطای جبراً ایدر .

مشنوی

﴿ گفت بشنو کر نباشم جای لطف ﴾

﴿ سر نهادم پیش اثردهای عنف ﴾

« **تَبَجَّحْتُ** » طاوشان دیدی : ای ارسلان ! عذریمی دیکه ! اندن صکره
 مستحق لطف و کرم اولماز ایسه‌م غضب و قهرن اثردهاسنک اوکنه باش قورم .
 « **شَرَّحْتُ** » صاحب‌عقل و ثبات اولان ذات ، - ولو شدت و غضب کورسه - ترک مقصد
 ایتمیوب کمال تواضع و حکمتله فکرینی اثبات ایدر .

مشنوی

﴿ من بوقت چاشت در راه آمدم ﴾

﴿ بار فیق خود سوی شاه آمدم ﴾

« **تَبَجَّحْتُ** » [طاوشان ارسلانه دیر:] بن قوشلق وقتنده یوله چیقدم، کنندی
 ارقداشماه شاه طرفنه کلدیم . [مقصد آئیده آکلاشیله جغدن و ارست‌شمر حدرد .]

مشنوی

﴿ بحر کو آبی بہر جومی دھد ﴾

﴿ ہر خسی را بر سر و روی نہد ﴾

« تَرْجِمَانُ » دریا ہر ایرماغہ سو ویرر ، بو عظمتیلہ برابر ہر چور چونی
 ینہ کمال لطفندن باشی و یوزی او ستنہ قور . « شَرْحُ » حرارت شمس
 حسبیلہ میاہ دریانک بخاری ہواہہ تصعد ایدر ؛ بلوط بعدہ یا غمور و بوصورتلہ
 کرۂ ارضدہ صولر حاصل اولور . ایشتہ دریا بو قدر نتایج عظیمہ نک استحصالہ
 اقتدار کوسترمش ایکن آغوشنہ دوشن خار و خسی قمرندہ محو و تباہ ایتیموب
 یوزندہ طوتمسیلہ کنار سلامتہ الفا ایدر . و بو حرکت دریا ایچون محو اعتبار
 دکل بالعکس موجب شاندر . ای شیر ژیان ! سن دہ بی ہلاک و پریشان
 ایدہ چکنہ لطفاً عذرمی استماع و گرفتار اولدینم خالدن رھا ایت ! بو بیت شریف
 تواضع و خشوعی تعالیم ایدر . صاحب اقتدار و عظمت ہر نہ قدر انسانیت و مروت
 اظہار ایتسہ سزا و اعتباری دھا اعلا اولور .

مشنوی

﴿ کم نخواهد کشت دریا زین کرم ﴾

﴿ از کرم دریا نکردد پیش و کم ﴾

« تَرْجِمَانُ » خار و خسی یوزینہ طوتمق کبی بر لطفدن دکز ا کسيلمز .
 کرمندن دریا ، دھا زیادہ و دھا آز بر شی استحصال ویا غائب
 ایتمز . « شَرْحُ » بو بیت شریفدہ ہم صاحب اقتدار و عظمتہ پند و نصیحت ،
 ہم خسیس الطبع اولانلرہ تنبیہ و اشارت واردر . مثلا بر انسانہ مرحمت لطف
 و عنایت ویا مستحق اولدینی حالہ مدح و رعایت اولنور ایتسہ لطف و رعایتی
 اجرا ایدہ چک ذات ظن ایتسونکہ الطافک ابدالی کندی قدرینہ نقصان ایرات .
 ایدر ، بالعکس اجرای انسانیت باعث سعادتدر .

مشنوی

﴿ گفت ای شاه نا کسی را کس شمار ﴾

﴿ عذر استم دیده را کوش دار ﴾

« تَبَجَّحْتُ بِرَّهْ » طاوشان دیدی : ای شاه ! بنم کبی حقیر و نا کسی انسان
 عد ایت ! برستم و جفا دیده نك عذرینه قولاق طوت ! « شَرَّحْ » دهندہ
 بر تدبیر قورمش اولان عاقل بر صاحب قوت و غضبک حضورنده بولنوبده ذکر
 اولتان کویلو کبی حرکت ایتسه سزادر . یعنی بر طرفدن ادب دائره سنده تواضع ،
 دیگر طرفدن مقصدینی ترك ایتیه رك بلا خوف و خشوع فکر نده ثبات وافاده سنك
 اصابت و صحتی تعبیرات حکیمانه ایله اثبات ایتلیدر .

مشنوی

﴿ خاص از بهر زکات جاه خود ﴾

﴿ گمراهی را تو مران از راه خود ﴾

« تَبَجَّحْتُ بِرَّهْ » علی الخصوص کندی منصب و مقام کزک زکاتی قیلندن اولسون یولنی
 غائب ایتمش بنم کبی بر عاجزی کندی طریق لطف کدن سورمه ! « شَرَّحْ » طاوشانه
 تشبیه اولتان کویلو کمال تواضع ایله عذرینك استماعنی احترام و بوجه ایله عرض -
 مرام ایتمه که استحصال کام ایده جکدر . مجربدرکه ، حدید و غضوب اولانلر
 اکثر خود بین و خود پسند اولدقلرندن حین غضبده بیله کالات و عظمتلرندن
 بالمناصبه بحث اولنسه چوق دفعه آتش حدتلرینك محو و اطفاسنه سبب اولور .
 بر غضوبه قارشی تواضع و تضرع اولنور ایکن قهر ربانینك علائم و شدائدی
 سرنما اولمغه باشلار و انسان قهره گرفتار اولورسه حیوان اولدینی حالده ایشلیدیکی
 فنالقدن پشیمان اوله رق استغناره دوام و تصدقه و عبادته و افعال خیریه نك اجر اسنه
 اقدام ایتسی لابد و جسیاندر .

احمقك عذرتی ایشتمك لایق دكدر. « **شرح** » ای کویلو! سن تأخر واهمال ایله حدینی تجاوز ایله یکندن سنك کی احمقك عذرتی استماع ایله وقت ضایع ایتمك عین حق وخطادر. وظیفه سنی سنك کی اهل ایدن بلهائی بلا توقف سیف غضبه هلاک ایتمك اصابت و سیاست ایتمكدر دهرهك ارسلان غضبان ، حدت و تکدیراتی تزید ایتمش!

مشنوی

﴿ عذر احمق بدتر از جرمش بود ﴾

﴿ عذر نادان زهر هر دانش شود ﴾

« **ترجمه** » احمقك عذری جرم وخطا سندن دها بدتر اولور ؛ جاهلك عذری هر عالم ودانایه زهر و جفادر . « **شرح** » ارسلانه تشبیه اولتان آدمك برنجی مصراعده کی افاده سی اصابت و عین حکمتدر ؛ فی الحقیقه چوق دفعه جهلا ، ایراد عذر امیدیه تزید و تأکید خطا ایدر ؛ عذر جهلا ، هر حاله عاللمره زهر و جفادر . مع مافیه بتون بتون جوابنر براقق ده ناسزادر . زیرا جهلا بیان عذر ایتمكدن صکره عاقل و علمك ویره چکی جواب ، جاهلك عذر نا صوابی محما ایدر . او حاله امید اولنور که جاهل طوتدینی مسلك سقیمدن ممکن مرتبه تبعید و تبری ایتمش اوله !

مشنوی

﴿ عذرت ای خرکوش از دانش تهی ﴾

﴿ من نه خرکوشم که درکوشم نهی ﴾

« **ترجمه** » ای طاوشان ! سنك عذرك علم و هردن بوش ، خالیدر ؛ بن طاوشان دكلم که عذرتی قولانغه قویه سک ! « **شرح** » بو بیت شریف صاحب - غضبك تکدیراتی حاکی و بلاغت بی انتهای حاویدر .

چار دیاب اولجیه قدر جسور اولان بر صاحب غضبه قارشى لسان تواضع استعمال ایتمی ایجاب حالنددر .

مشنوی

﴿ گفت چه عذر ای قصور ابلهان ﴾

﴿ این زمان آیند در پیش شهان ﴾

« تَرْجِمَه » ارسلان دیدی: ای احمق لک قصور و ناقصی! شاه لک حضورنده بوزمانده می عذر بیان ایدر لر؟ « شَرَح » ظالم غضبان اوله رق صاحب قصور و قاصر عد ایلدیکی فقیر کویونی شدیداً تحقیر ایدر. ظالم لر بیلمز لر که انسان از هر جهت تقدیس و تکریم اولنمش شایان حرمت و مرحمت بر مخلوق احسن در که غیر مشروع صورتده انی تکدیر، انی دوچار جفا و اذا ایتک، ظلم عظیم و عین حماقت و محض جهالتدر؛ حتی شرعاً مستحق تکدیر اولدیغی زمان حال و اعتبارینه کوره حقنده استعمال اولنمی لازم کان تعیرات و تکدیر ایدر که ذاتک چهره سنه و یرمنی ایجاب ایدن حرکات، هر آدمک بیله جکی حالات و مواددن دکدر. معامله. تکدیریه بی اجرا ایدن ابتدا غضب و حدتدن عاری؛ ثانیاً شائبه غرضدن بری و حدتدندانده مدبر و ذکی اولسی شرط اساسیدر؛ یوقسه هر احمق کندنی فعال عد ایدر که حدت و شدتله کسب شهرت ایتک و اورته انی تهدید ایلکم خیالیله تکدیراته قیام ایتسه، انجای کندی اعتبارینی اسقاط و دشمنلرینی مزداد ایدر؛ و خوف دشمنان انی ذلیل و بی امان ایلر .

مشنوی

﴿ مرغ بی وقتی سرت باید برید ﴾

﴿ عذر احمق را نمی باید شنید ﴾

« تَرْجِمَه » ای طاروشان! سن وقتسز بر قوش سک! باشنی کسمک لازمدر؛

مشنوی

﴿ ترك خواب و غفلت خرکوش کن ﴾

﴿ غرش این شیر ای خرکوش کن ﴾

« تَرْجَمَه » ای غافل ! طاوشانک اویقوسنی و غفلتنی ترك ایت ! ارسلانک

دهشنتلی صداسنی ایشیت ده متنبه اول ! « شَرْح » طاوشان کوزلری آچیق اوپور ، انی بو حالده کورن اویانیق ظن ایدر . صاحب غفلت اولانلرکده صورتا کوزلری آچیق اولدیغندن اهل حکمتدن اولمیلنلر انلری بیدار صانیر ؛ حالبوکه انلر خواب کران غفلتله مدهوش و بیاردلر . بویت شریفده ارسلانک افادهسنی ترك ایله بر مقتضای دأب جلیل حضرت مولانا برعارف ودانا طرفندن انسانلره تنبیهاً و ایقاًظاً دنیلیورکه : خواب غفلتدن فراغت و غافل و ظالملا اوزرینه جاری اولان غضب آلهینک صدای هیبت تمانسه دقت ایدیکنز !

« ارسلان غضب و قوت ایله مشهور جهان اولدیغندن بویت شریفده قهر و غضب آلهی ارسلان تعییریه توصیف و تلمیح اولنمشدر . »

﴿ عذر گفتن خرکوش ﴾

طاوشانک ارسلانه عذر بیل ایلمسنه دائردر :

مشنوی

﴿ گفت خرکوش الامان عذریم هست ﴾

﴿ کردهد عفو خدا و ندیت دست ﴾

« تَرْجَمَه » طاوشان ارسلانه دیدی : الامان ! اکر سنک حکم و عظمتکه

عفو ایتمک الیر رایسه بر عذریم واردر . « شَرْح » حالاً و بدنأ ضعیف اولان کیمسه

ماده نك صورت جریانی حکایه و اقرار ایتلی ! دیگر صورت ایسه ینه غضوبك سودیکی بر انسان واسطه سیله جریان ماده بی اخباردن صکره غضوبدن خوف وتلاش کوسترمیوب بالعکس غضوبه اظهار اغرار ایتلی ! برنجی صورتك جسور اولان حدید المزاجلره قارشى استعمالی سزاه، ایکنجی صورتك حدید و فقط وهام و قورقاق اولانلره مقابله اجراسی احرادر .

مشنوی

﴿ من که کاوانرا زهم بدریده ام ﴾

﴿ من که کوش شیر نرمالیده ام ﴾

« تَبْحِيحًا » بن که اوکوزلی بردن پارچه لرم؛ بن که ارکک ارسلانك قولاغنی بور مشم ! « شَرِّحًا » بویت شریفك مالی آئیده کی بیت شریفك مالیه اکیال بیوریلور . شمیدین شوقدر بیان اولتور که : حدید المزاج اولانلر آوان حدت و غضبه همیشه مغضوبك فناقلرینی عاجلاً خاطرلرینه کتیرر و کندی قصورلرینی اونوتور و فضله اوله رق جسارت و مهارت لرندن دم اوررلر و عنداولی النهاده کلیاً ذلیل اولورلر .

مشنوی

﴿ نیم خر کوش که باشد کوچنین ﴾

﴿ امر مارا افکنند اندر زمین ﴾

« تَبْحِيحًا » یارم طاوشان کیم اولور که بوکی بر امریمزی یر اوستنه آتمش اولسون ! « شَرِّحًا » ارسلانه تشبیه اولان انسان کال تهور و تکبرله فتح دهان ایدرک کویلو به دیمش که : بن جسماً اوکوز کی جسم و قلباً ارسلان کی جسور اولانلری بیله پنجه قهرمه دونیم ایتمش ایکن شمدی سنک کی بر ناقص و ناکس فصل اولورده امریمی اھمال و بی کمال جوع و حدتدن دیگر حال ایتمش اولسون؟ غضوب اولانلر هنکام حدتده بر چوق سؤال بی مال ایراد ایدرلر و هیچ بروقت جواب المنه صبر ایتیموب همان سویلرلر .

مشنوی

﴿ کز شکسته آمدن تهمت شود ﴾

﴿ وز دایری دفع هر ریب بود ﴾

« تَبْحِيْهُمُ » زیر آفریق، زبون کلمکن جرم و تهمت اکلا شیلیر؛ و جسور اتقن هر شک و شبهه نك دفعی حاصل اولور . « شَرَحٌ » طاوشانه تشبیه اونان کویلو تأخر ایله برابر چکیمیه رك بلا پروا ظالمك نزدیکه اندام نما اولدی . قورقه رق کیتمش اولسه کندی قصورینی ضمناً اقرار و قصورلی اولدیغنه دائر ظالمك اعتقادینی تزید و حدتی بی شمار ایلر ایدی . کدینه قصور عز و ایتمك استعدادنده اولان بر ذانك نزدیکه نسان فتورسز وارر ایسه قصورسز اولدیغنه دائر صاحب-شكك قلبنه بر فکر امنیت افزا القا ایتمش اولور . طور و وجهنده آثار خوف و تغیر کوستر مامك کبی خصلت مقبوله یه نائل اولمق ایچون درتشی لازمدر . ابتدا : انسانك فتورسز یارا دلش اولمسی ، ثانیاً : اعصاب و دمك بدنده معتدل بزحاله بولمسی ثالثاً : عالمك سرد و گرمه کرفتار اولمش و رابعاً : هر وقت امر ویر نلردن اولیوب بهض دفعه امر و سؤال اولمق مجبور یتمده بولمش اولمسیدر .

مشنوی

﴿ چون رسید او پیشتر نزدیک صف ﴾

﴿ بانك برزد شیرهان ای ناخلف ﴾

« تَبْحِيْهُمُ » چونکه طاوشان ارسلانك او کنده کی صفة یقین اوله رق ایریشدی . ارسلان کمال حدته باغیردی . دیدی : ای ناخلف ! « شَرَحٌ » حدید المزاج اولانلر یانسنده مغضوبلری کور و نجه عقل و قلب و بدنلرینك کرفتار اولدینی تحولات قابل اشعار اولمیان بر چوق حالات اسف آیات کوستر . بر مجوریت عظیمه اولینجه امقوله عقلی کیتمش و بدننده یالکز آتش حدت قالمش اولانلرک نزدیکه وار میوب حدتلرینك تسکینی ضمننده ایکی صورتدن برینی استعمال ایتملی ! صورتك یری حدید المزاج آدمك سودیکلی بر آدم واسطه سیله بیان اعتذار، جالب حدت اولان

﴿ رسیدن خرکوش بشیر و خشم شیر بروی ﴾

طاوشان ارسلانك ياننه واردیغنه وارسلانك طاوشانه حدت ایتدیکنه دائرردر :

مشنوی

﴿ شیر اندر آتش و درخشم و شور ﴾

﴿ دیدگان خرکوش می آید زدور ﴾

« تَبَجَّهْمُ » ارسلان آتش و غضب واضطراب ایچنده ایکن کوردی که او

طاوشان اوزاقدن کلیور. « شَرَحْ » بالاده بیان اولندیفی اوزره ارسلانه تشبیه اوانان ظالم خیلی زمان قرار ویریلن وظیفه نك ورودینه منتظر ونکران، وظیفه نك تأخرندن خلقی اولان غضب وجوعی فراوان ایکن ذکر اولنان کویلو اوزاقدن نمایان اولدی. انتظار حدید المزاج اولانلرک وحشت وحدت لری قات ، قات تزییدایله یزار ایدر.

مشنوی

﴿ می دود بی دهشت و کستاخ او ﴾

﴿ خشمکین وتند و تیزوترش رو ﴾

« تَبَجَّهْمُ » طاوشان قورقوسوز ، کستاخانه ، غضبی ، حدتلی واکشی

یوزلواولدیفی حالده یوریور. « شَرَحْ » ذکر اولنان کویلو کندینی بی باک وخشمنانک کوسترمسی قصورسوز اولدیفی ایما و بیان وکویا کندی حدتلی جلب ایدن بر نزاعه مصادف اولدیفی حالا آیان ایتک ایچون ایدی . کویلو و عادی قیافتلرده کورونن بعض انسانلردن خفی برتدیر عمیق، یاخود بر خدعه اصلا مأمول اولندیفی حالده بعض دفعه اومقوله ادملر اویله دسیسه استعمال ایدرلر که عاقل اولانلر انکشت بردهان وحیران قالیرلر .

« تَبْحِيحُهُ » مدت عمرک صوری اولان اوزونلغی صنع الهمینک سرعت و قدر تندندر. سرعت انکیزیء صنع الهمی غایت قیصه اولان عمری، اوزون کوسترر. « شَرَحٌ » انسانلر، دقیقهلر، ساعتلر، کونلر، کیجهلر، سنهلر کچیررایکن عمر- انسانی نصل بویله قیصه در؟ دیه صوریله بیایر. قیصه در. شممدیه قدر دنیادن نیجه میلیون انسانلر گذار ایتمش ایکن نام و نشانلری قالمیوب بدنلری یادفین خاک- قبور، یا خود اطعمه و حوش و طیور اولمشدر؛ اما کمال صنع ربانی بو عمر کوتاه- انسانی بی غایت اوزون و عالی کوسترر که انسان سعی و غیرتدن خالی قالمسون و بومیدان- عظیم ابتلا اولان دنیاده نوع بشر، ابقای نیکنام ایدرک اثرخیر بر اقسون .

مشنوی

﴿ طالب این سر اکر علامه ایست ﴾

﴿ نک حسام الدین که سامی نامه ایست ﴾

« تَبْحِيحُهُ » بوسرو حقیقتک طالبی اولان کیمسه، علامه عصر اولسه بیله اکا سویله ! ایشته حسام الدین چلبی که نامه سامی و نسخه کبرا اولان ذات نامیدر . بوسرو حقیقی اندن آکلا ! « شَرَحٌ » ای طالب حقیقت ! بودرلو حکم و حقائقک کهنه مطامع اولمق ایستر ایسک حسام الدین حضرتلری و یا اوزات جلیل القدر کچی بر مرد خدایی آرا ! بول ! مولانا جلال الدین رومی قدس سره السامی حضرتلری تواضعاً کندی ذات عالی قدرلرینی و یامشویء شریفی تحریری ایت بیورمدیلر ایسه ده کالاتی نهایتسز و صدق و عرفانی حسابسز اولان حسام الدین چلبی حضرت- تدرینی کوسترنجه هم ذات عالیلرینی ، هم مشار الیه حسام الدین چلبی قدس سره - العالمینک التماسیله یازیلان مشنویء شریفی و هم هر زمانده بولنان اولیاء الهمی کوسترمش اولدیلر ، کمال وفا و محبت جهان قیمتلریله حسام الدین حضرتلرینی بو وجه ایله ده تکریم و نام جلیل الغوانی ابقا ایله عالم انسانیتده تعظیم بیوردیلر .

مشنوی

﴿ آن زتیزی مستمر شکل آمدست ﴾

﴿ چون شرر کش تیز جنبانی بدست ﴾

« تَرْجَمَه » او صو تیز آقدیغندن نظره مستمر و دائمی جریان کلیر .
 او آتش قیغلمجی کبی که : سن آنی الکلہ چاپک چاپک تحریک ایدنجه ، سرعت-
 تحریکدن اوزون کورونور . « شَرَح » انسانک عمری ده قیغلمج کیدر . اما
 چشم ظاهری و حس مادی چاپک تحریک اولنان قیغلمجی اوزون کوردیکی
 کبی سرعتله جریان ایدن عمرمزی ده ظاهر بین اولان انسان طویل و فراوان
 ظن ایدر . بومثال عالی ، بیت شریف آئیده دهازیاده تصریح و توضیح بیورلمشدر .

مشنوی

﴿ شاخ آتش را بجنبانی بساز ﴾

﴿ در نظر آتش نماید پس دراز ﴾

« تَرْجَمَه » او جنده آز آتشی اولان بر اغاج دانی سرعتله چورسک
 حدذاتنده اوفاق ، قیصه اولان آتش نظره اوزون کورونور . « شَرَح » بر اغاج
 دالی او جنده قیغلمج قدر اوفاق بر آتش اولدینی حالده انسان اودالی انه آلوده
 ایله چاپک چاپک اویناتسه سرعت تحریکدن طولایی قیغلمج اصلندن بر قاج مثل
 بیوک ، دها اوزون کورونور . عمر انسانی ده فرمان ربانی ایام ولیالی واسطه سیله
 سرعتله تحریک ایتمکده اولدیغندن چشم و حس ظاهر ، درازی عمر انسانه ذاهب
 و ناظر اولور . دنیا و بدن و عقل ایچنده موجود ظن اولنان بر چوق کیفیت بونک
 کبی سهودن نشأت ایتش خیالاتدر .

مشنوی

﴿ این درازی مدت از تیزی صنع ﴾

﴿ می نماید سرعت انکیزی صنع ﴾

« تَرْجِمَهُ » بزم فکر و اندیشه من بر اوق کبی هویت الهیه دن هوای وجود-
 انسانیده ظهور ایدر؛ اما او فکر اوقی هواده طور مق نصل ممکن اولور؛ الله تعالی
 حضر تلبینه رجوع ایدر . « شَرِّحْ » اندیشه اوق ، وجود من هوا کبی اولنجه
 اوق هواده یعنی اندیشه وجود انسانده نصل بقا نما اوله بیلیر ؟ بالطبع اوله ما ز !
 خالق مطلقه رجوع ایدر .

مشنوی

﴿ هر نفس نوی شود دنیا وما ﴾

﴿ بی خبر از نوشدن اندر بقا ﴾

« تَرْجِمَهُ » هر نفسده ، دنیا یکی اولور . صوری اولان بقا من حسیه دنیانک
 تغیرات متجدده سنده بزم خبر من یوقدر .

« شَرِّحْ » دنیا و ما فیها هر آن و ساعتده فنا پذیر اولدیغندن بر مقتضای حکمت-
 بالغه تکرار تجدد نما اولور ایسه ده بزم استمهال ایستدیکمز و سائط حسیه بوفنا و ایجاد
 و تجددی رؤیته غیر مقتدر ، جسم من مدت حیاتم زده صورتا باقی کور ندیکی
 ظاهر اولدیغندن ، دنیانک تغیرات دائمه سندن خیر دکلز .

مشنوی

﴿ عمر همچون جوی نو نوی رسد ﴾

﴿ مستمری می نماید در جسد ﴾

« تَرْجِمَهُ » عمر انسانی ایرما قدده کی صو کبی یکدن یکی به ایریشیر . دائما ایرماغه
 صو ، یکی کلدیکندن جسد و وجودده متصل کبی کورونور . « شَرِّحْ » آتسدیسی
 جوق اولیمان برنهره باقیله جق اولسه صو ، حرکتمز کورونور . هر آن نهرک
 صوبی آقار کچر . اصلی اولان دریاه کیدر ؛ اما مادی کوز بوتبدلی و انسانلرده کی
 تغیراتی کورمه که کفایت ایتمز . عمر انسانلرده هر آن جریان ایدر ایسه ده جریانی
 ماده کورنمدیکی ایچون ظاهر کوزه کوره باقی صانیلیر .

مشنوی

﴿ پس تراهر لحظه مرگ رجعتیست ﴾

﴿ مصطفیٰ فرمود دنیا ساعتیست ﴾

« تَبَجِّمُوهُ » شمعی هر لحظه سکا موت و رجعت واردر ؛ فخر عالم علیه الصلوة والسلام افندمن حضرتلری بیوردی که: دنیا بر ساعت و بر آندن عبارتدر . « شَرِّحْ » حدیث شریف : (الدنيا ساعة) یعنی دنیا بر ساعت ، بر آندر . ای انسان ! سنک ایچون هر لحظه و هر آن موت بدن و رجعت کران اولدینی تجربهٔ و عقلاً نمایاندر . مثلاً عمر بشر قاج سنه اولورسه اولسون بوسنه لریک چوق ساعت و دقیقه و لحظه لره تقسیم اولنور . دقیقه کجکجه انسان موته تقرب و عالم عقبایه توجه ایدر . انسان صوگ دقیقهٔ حیاته کله جک موتدن قور قاملیدر ؛ زیرا حقیقتده هر آن نتیجهٔ موت فنا رساندر . فنا یالکنز دنیا و ما فیها به مخصوص دکلدر ، شمس و قمر ، لایمده اجرام و صور ، مرور زمان ایله حرارتدن بی تاب و محروم اوله جقلردر . شو قدر که فنا پذیر اولانلرک یرینه قدرت ربانیه دیگر مواد ایجاد ایدر . تکرار اومواد بر مقتضای فرمان صمدانی محو و فانی اولور ؛ بووجه ایله عالم ظاهرده مخلوقات هر آن اماته و ایجاد اولنور .

مشنوی

﴿ جمله عالم میشود هر دم فنا ﴾

﴿ باز پیدا می نماید در بقا ﴾

« تَبَجِّمُوهُ » جمله عالم هر آن دم فنا بولور ؛ تکرار بقاده پیدا اولمش کورونور . « شَرِّحْ » [بیت سابق بویت شریفکده شرحی اولور .]

مشنوی

﴿ فکر ماتیر یست از هودر هوا ﴾

﴿ در هوا کی باید آید تا خدا ﴾

اوسوزو آوازدن صورت پیدا اولدی . « شَرَحْ » حروف و صدا ، علم و دانشدن ظاهر و پیدا اولور ؛ اصل اعتبار بالطبع دریای بی کنار اولان علم و دانشه ، علم و دانشی تولیدایدن عقله ، نهایت الامر عقلی تنویرایدن روح روانه لایق و احرار . او یله بر روح که : « قل الروح من امر ربی » آیت کریمه سیله مبجل و آنک حقیقتنه مطاع یالکز خالق لم یزدر . روح و عقل عین حقیقت ، انلرک امواجی اولان حروف و کلمات صورتدر .

مشنوی

﴿ از سخن صورت بزاد و باز مرد ﴾

﴿ موج خود را باز اندر بحر برد ﴾

« تَبْجِمْهْ » کلامدن صورت طوغدی و تکرار وفات ابدی ؛ کندی طالعسه یینه کلدیکی دکنزه کندی . « شَرَحْ » کافه کائنات ، دریای عقل کل اولان بحر . قدرتدن طالعه کی ظاهر و هویدا ، بعده پذیرفته فنا اولور . کلماتدن حاصل اولان صورتده مانند امواج ظهور و عبور ایدرک اصلرینه راجع اولور .

مشنوی

﴿ صورت از بی صورتی آمد برون ﴾

﴿ باز شد کانا الیه راجعون ﴾

« تَبْجِمْهْ » صورت بی صورتک عالمدن خارجه کلدی تکرار کندی . بزکه صورتلرز ، تحقیقا جمله من الله تعالی به راجعز . « شَرَحْ » سوره بقره نك یوز یدنجی آیت کریمه سننده : « قالوا انالله وانا الیه راجعون » بیورلمشدر . معنای شریفی : « اهل صبر اولانلره بر مصیبت ایریشه دیرلرکه : البته بزالله تعالی حضرتلرینک قوللری یز و البته اول خدای متعال حضرتلرینک جانبنه رجوع ایدهرز . » علامه نه قدر صورت واریسه بی صورتک عالمدن ظهور ایتمشدر . مثلا آدم عدم ایکن مقتضای حکمت و قدرت خدا نسخه کبرا اوله رق پیدا اولدی . قبل الخلقه آدم ، صورتا عدم اما علم اللهده ازلی و معین ایدی .

مشنوی

﴿ این سخن و آواز از اندیشه خواست ﴾

﴿ توندانی بحر اندیشه جگاست ﴾

« ترجمان » بوسوزو آواز دریای فکر و اندیشه دن قالدی . [حاصل اولدی .]

سن ایسه بیلمزسک که دریای فکر و اندیشه زرده در ؟ « شرح » آواز و کلام ایشیدلسه اکلاشیلیرکه فکر و اندیشه دن پیدا اولمشدر ؛ اما او فکر و اندیشه زرده دن حاصل اولمش ، هانکی دریای معیندن ظهور ایشدر ؟ او بحر هانکی مکانده در ؟ بزجه مجهولدر . ارباب معرفت نزدنده معلومدر .

مشنوی

﴿ لیک چون موج دیدی لطیف ﴾

﴿ بحر آن دانی که باشد هم شریف ﴾

« ترجمان » لکن سوز طالعہ-نی سن لطیف کوردک ! انک دکزینی بیلسک

نه قدر شرف و لطافتہ مالکدر . « شرح » آجی یاخود طاتلی بر صوبی اغز مزه قویوب ایچنجه اکلارزکه اوصومبئندن آجی یاخود طاتلی چیقویور . کذلک ریج و اذا ویا سعادت و صفا ایقاع ایدر کات ایشیدیلنجه انلرک منبعی اولان انسانک طبعی ، جفا افزا ویا صفا بخشا اولدینی هویدا اولور . نتکم مشنوی شریفی لذت ایله مطالعه ایدن ذوات اکلازلر که مولانا جلال الدین رومی قدس سره السامی حضرت تلمینک فکر و اندیشه عالیسی بر بحر نور و لطافتک و بر دریای فیض و سعادتک معرفت بخش موجه لریدر .

مشنوی

﴿ چون زدانش موج اندیشه بتاخت ﴾

﴿ از سخن و آواز اوصورت بساخت ﴾

« ترجمان » دریای علمدن فکر و اندیشه طالعہ-سی اولان سوز ظهور ایتدی ؛

جناب خدا ایسه هر شیئی ادراک ایلدیکنی سن ، موسادن ، طاغدن (طور سینادن) کور ! « **شرح** » سورة انعامک یوز اوچنجی آیت کریمه سنده : ﴿ لاتدرکه الابصار وهو يدرك الابصار وهو اللطيف الخبير ﴾ بیورلمشدر . معنای شریفی : « الله تعالی بی دنیاده کی کوزلر ادراک ایتمز و اوذات پاك کوزلری کورور و لطیف و خبرداردر . » نور پاك خدایی کورمک ایچون انسانلر غیر مقتدردر ؛ لکن عاقل اولانلر آثار کثیره سیله جناب خاتقی بیایر و بیلشلری حسیلله مسعود و کامران اولورلر .

مشنوی

﴿ صورت از معنی چوشیر از پیشه دان ﴾

﴿ یا چو آواز و سخن ز اندیشه دان ﴾

« **تبیخیر** » صورتی معنیدن — اورماندن ارسلان کبی — بیل ! یاخود صورتی آواز و سوز بیل که اندیشه دن حاصل اولور . « **شرح** » بر ارسلان کوریلور ایسه معلوم اولور که او ارسلان بر اورماندن پیدا و نمایان اولمشدر . کذلک هر بصورت بر معنیدن کسب کیفیت ایدر . مثلا آواز ایشیدیلنجه ؛ یاخود واسطه . بیان افکار اولان کلام تفوه و تحریر اولنجه انک مصدر و جهانی ؛ دریای فکر و معنی اولدینی امر جلیدر . بو بایده افلاطونک فکری بوایدی : کائتاده نه قدر صور و اجسام و ارایسه آینه ده کی انعکاسات کبی اولوب اصللری غیر مادی و صرف معنویدر ؛ بونوع اصللره لسان تصوفده اعیان ثابته تعییر و تسمیه اولنور . بو فکر - فلاطونی ، دها قولای اکلاشلق ایچون بر مثال ایراد اولنمشدر . بر خانه نک قبل - الانشا کافه ترتیبات و تقسیماتی مهندسک ذهنده تقرر ایدر ، صورت بولور ، بعده خانه نک ترکیباته مقتضای اولان طاش و کرسته کبی و سائط مادیه احضار و امده و انلره خانه صورت یافته اولور ؛ دیک که خانه نک اصلی ابتدا مهندسک ذهنده غیر مادی اوله رق صورت بولمش ، بعده مادی صورتده میدانه کمشدر . بو حقیقتدن ثابت اولور که نه قدر مکونات و ارایسه جناب خالقک ترتیبی و جمله سی انعکاس معنویدر .

« تَرْجِمَهُ » نورحقه وجودده ضد یوقدرکه آنی ضدی ایله کوسترمک ممکن اولسون . « تَرْجِمَهُ » الله تعالی حضرت تلیزینک ضد ومثلی اولدیغندن نور جناب - خدا حسیات ظاهره یه رونما دکلدیر . سورة نورك اوتوز بشنچی آیت کریمه سنده فرمان وایما بیوریلور : (الله نور السموات والارض مثل نوره کمشکوة فیها مصباح المصباح فی زجاجة الزجاجة کانها کوکب دری یوقد من شجرة مبارکة زيتونة لاشرقية ولاغربية یکادزیتها یضی* ولولم تمسه نار نور علی نور یهدی الله لنوره من یشاء ویضرب الله الامثال للناس والله بکل شیء علیم) معنای شریفی : « الله تعالی حضرت تلیز کویارک ویرک نوریدر ؛ آکا منسوب اولان نورك صفی قندیل وضعنه مخصوص محل کییدرکه ایچنده بریائتمش چراغ واردر ؛ اول چراغ بلوردن بر قندیلده در ؛ او قندیل غایت نورانی بریلدیز کییدر ؛ مبارک زیتون آغاجنک یاغندن یا قیلیر ؛ بو آغاج نه کونش طوغان ونه کونش باتان جانبده بیتمشدر ؛ یقیندرکه آنک زتی ولو آکا آتش ایرشمز ایسه ده ایشیق ویرسون (مذکور قندیلک ضیایی وچراغک نوری) نور اوزره نور و آیدیناق اوزره آیدینلقدر ؛ الله تعالی حضرت تلیز ایستدیکی کیمسه یه کندی نوری ایله یول کوسترر والله تعالی حضرت تلیز مثاللی انسان ایچون ضرب و بیان ایدر . « بو آیت کریمه ده نور و محل - قندیل وچراغ و زیتون و یاغ تعیرات فیوض آیاتی انسانلرک ذهنی ممکن مرتبه حقایقه مطلع اولمق ایچون فرمان واراده بیوراشدر . نوردن مقصد هدایت ربانیه ؛ قندیل موضعی بدن انسانی ، قندیل وچراغ عقل وقلب ؛ یاغدن مرام عشق باری اولمسی متبادر خاطر ایسه ده امثال علیه نك حقایقنه مطلع اولمق معنأ عالی اولمغه منوطدر . آیت مشار الیهاده اول قدر عظمت اول قدر بلاغت و قدرت واردرکه جهانک مفسرینی بر یره جمع اولسه و عمر لرینی یالکز بو آیت کریمه نك تفسیرینه حصر ایتسه انک نهایت اظهار عجز و حیرت ایده جکلردر .

مشنوی

﴿ لاجرم ابصار مالا تدرکه ﴾

﴿ وهو یدرک بین توازموسی وک ﴾

« تَرْجِمَهُ » البته کوزلر الله تعالی حضرت تلیزینی ادراک ورویت ایده مز ؛

مشنوی

﴿ که نظر بر نور بود آنکه برنک ﴾

﴿ ضد بضد پیدا بود چون روم و زنک ﴾

« تَرْجِمَه » زیرا نظر ابتدا نوره اندن صکره رنکه تعلق ایدر ؛ ضد ، ضدی ایله پیدا وهویدا اولور . بیاض اولان روم و سیاه اولان زنجی کبی ا
« شَرْح » ابتدا نظر ، نوره اندن صکره رنکه دوشر ؛ بعض کیمسه بو
حقیقی نوردن خالی اولان کیجه کلمینجه اذعان ایدمز . بو مقصدی تأیید ایچون
بومثال ده ایراد اولمشدر : بیاض بر آدمی بیاض تعبیر ایدیشمز ضدی اولان
سیاهک وجودندن نشأت ایدر .

مشنوی

﴿ پس بضد نور دانستی تو نور ﴾

﴿ ضد ضدرا می نماید در صدور ﴾

« تَرْجِمَه » ایمدی سن نوری نورک ضدی ایله بیلدک ! ضد کندی ضدی
کیفیات و صدورده کوسترر . « شَرْح » مادیاتده نوری ظلمتله بیلدیکمز کبی
معقولانده کیفیاتک صورمتنوعه معنویهسنی ضدلری ایله بیلر و حقایقنه مطلع اولورز .
مثلا نمدن صفایی ، ادباردن اقبالی ، اضطراب قلبدن انشراح درونی آکلارز .
حاصل پک چوق حقایق عمیقہ ضدلری ایله معلوم و پیدا اولور . دنیاده هرشی
کرفتار فنادر . ضد دنیا اولان عقبا ؛ محل خلد و بقا اولدینی معلوم اولی النهار .
کونش غروب و کیجه حلول اتمسبله اشیا غیر مرئی ولدیفندن رؤیت اشیا ؛ شمسک
نور وشعاغندن ظاهر و پیدا اولور . ضد آفتاب اولان ظلمت لیالی اولسه حقا ،
بو حقیقته قانع اولمازلر ایدی .

مشنوی

﴿ نور حق را نیست ضدی در وجود ﴾

﴿ تا بضد او را توان پیدا نمود ﴾

مشنوی

﴿ رنج و غم را حق نی آن آفرید ﴾

﴿ تابدین ضدخوش دلی آید بدید ﴾

« تَبَجَّهْرُ » رنج و کدری الله تعالی حضرتلری آنک ایچون یاراتدی که :
 بو ایکی ضد ایله کوکل خوشلنی ، قلب صفائی ظاهره کلسون ! « شَرَحُ » اشیا ،
 ضدی ایله انکشاف ایتسی حکمته مبنی لذت و صفائی احساس ایچون جناب خدا
 رنج و اذایی خالق و پیدا ایتدی ؛ دنیاده غم و کدر اولسه ایدی ، قاب مسرتی ،
 کوکل راحتی نصل حس ایده بیلیردی ؟

مشنوی

﴿ پس نهانیها بضد پیدا شود ﴾

﴿ چونکه حق را نیست ضد پنهان بود ﴾

« تَبَجَّهْرُ » شمعی کیزلی اولان شیلر ضدی ایله عیان و پیدا اولور . چونکه
 حق تعالی حضرتلرینه هیچ ضدیوقدر ، نهان اولور . « شَرَحُ » بر انسان غافل
 دیه بیلیرکه طاتلی بی ، آجیبی ، نوری ، ظامتی و سائر شیلری کورور ، حس ایدرم ؛
 نه ایچون خدای متعال حضرتلری ده بونلر کبی طوغری بدن طوغری به کورمیورم ؟
 ایشته بوغافل انسانه جواباً بیوریلورکه : کوربان ، حس اولنان شیلر ضدلرینک
 وجودندن ناشیدره . الله تعالی حضرتلرینک ایسه هیچ ضدی اولمدیفندن ، حسیات-
 ظاهره دن غیر مرئی و صورت اولان حمقا ایچون خفیدر ؛ جناب خدا اضداده محتاج
 اولان نظر و حسیاتدن پنهان ، فقط آثار و اسما و صفات کثیره کبریاسیله عاقل
 و کامل اولانلره باهر و عیاندر . جناب واجب الوجودک ضدومثلی اولمدیفنه دائر
 سوره شورانک اونرنجی آیت کریمه سنده : (لیس کمنله شیء و هو السميع البصیر)
 بیورلمشدر . معنای شریفی : « الله تعالی حضرتلرینک مثلی کبی هیچ برشیء یوقدره .
 اوقادر مطلق ایشیدیحی و کوریحیدر . »

مشنوی

﴿ شب نبند نور و ندیدی رنگ را ﴾

﴿ پس بضد آن نور پیدا شد ترا ﴾

« تَبَجَّحْتُمْ » کیجه نور اولمدینی ایچون رنگی کورهدک ؛ شمعی او، نوراً ضدی ایله سکا نور پیدا اولدی . « شَرَّحْ » کونشک آیدینانی کوندوز جهان افروز ایکن سن رنگره باقوب نور آفتابک تأثیراتی اکلاویه مدیفک حالدک صکر نورك ضدی اولان کیجه قارانلی کلوبده رنگری کورمینجه اکلاؤک اشیا والوانی کورمک نوره وابسته ایدی . کونشک ضدی اولان کیجه ای کونشک نور وتأثیراتی اکلامش اولدک ؛ شو حالدک « موتوا قبل ان تموتوا » سیرینی دنیاده اکلاماز ایسک موت طیبی زمانده اکلارسک . او وقت زمان جهد و عبادت کچمش اوله جفندن ادراک حقیقت سنک ایچون پک کوچ اولور (اشیا ضدیله منکشفدر) قاعده کلهسی بویت شریفده مندیج انوار معرفتله آثار لامه سندن صایلیر .

مشنوی

﴿ دیدن نور است آنکه دید رنگ ﴾

﴿ وین بضدی نوردانی بی درنگ ﴾

« تَبَجَّحْتُمْ » نوری کورورسک رنگده کورونور . بو حقیقی نورك ضدی کورونجه بلا توقف اکلارسک ؛ « شَرَّحْ » نوری کوردکن صکره رنگره کوریه بیللمسی ، کوندوز ایله کیجه موازنه اولنه رقی اکلاشیلیر . کذلک مور حسیدله جهان معنوی کوریلنجه الوان فانیه دنیویه اکلاشیله جقدر . بو حقیقه کافه احوال و کیفیاتده رؤیت و باعث اتباه و عبرت اولور . بر عاشق تلخی افتراق جانانندن وهنکام آتش بار هجرانندن اول لذت وصاتی تمامیله فهم و اذعان ایده مدیکی کبی ! ...

« تَجَمُّدٌ » کوز نورینک نوری قلبک نوریدر؛ زیرا کوزک نوری کوکلرک نورندن حاصل اولمشر . « شَرَحٌ » باطنی اولان نور ، شمس حقیقتدن طلوع ایدر . نور ظاهر نور دلدن حاصل اولور . انسانک قلب و دماغی مختل اولنجه کوز برشی کوره من . دیمک که کوزک نور ظاهری بطون دماغدن حصوله کلیر . ولو کوز ماده کورسه قلب ، نور معنوی ایله منور اولینجه حقیقی صورتده هیچ برشی کورممش اولور . مثلاً عقلسز اولان برانسان صورتا کوردیکی شیلرک حقیقتنی فهم واذعان ایتمینجه اونوع رؤیت محض غفلت و حیرتدر .

مشنوی

﴿ باز نور نور دل نور خداست ﴾

﴿ کوز نور عقل وحس پاک وجداست ﴾

« تَجَمُّدٌ » تکرار اولنورکه کوکل نورینک نوری ، نور خدادر؛ نور خدا ایسه عقل وحسدن پاک و آیریدر . « شَرَحٌ » نور دن نور خدادر ، نور خدا اوله بر کیفیت اعلادرکه عقل وحسدن پاک وجدا و تخمینات ذهنیدن مبرادر . نور عقل و نور مادی جسمانیاته کوره غایت مقتضی و عالی برشی ایسه سهو و خطایه تابعدر . عاقل اولان انسان مظهر نور سبحان اولمق ایچون چالیشمیلیدر .

مشنوی

﴿ ای که از نور خدا غافل شدی ﴾

﴿ در زمانه باطل و عاقل شدی ﴾

« تَجَمُّدٌ » ای او کیسه که نور خدادن غافل اولدک ! دنیاده بوغفلت سببیه باطل و عاقل قالدک ! « شَرَحٌ » منکر و جبری اولانر بویت شریفده تکیدر و تخطئه ایدمشر . عطالت و بلاهتدن طولایی نور خدا واحکام جلیله - شریعت غرابی انکار و اهاال ایدن کیسه نک ذوق وسعادت سوریه سی بدن کبی هر کون اریسوب محو اولمقده اولدیغنی فرق ایتمکدن عاجز و کندی بر عاقل پریشان حالدر .

مشنوی

﴿ نیست دیدرنگ بی نوری برون ﴾

﴿ همچنین رنگ خیال اندرون ﴾

« تَرْجِمَه » طیشک نورسز اولنجه رنگی کورمک ممکن اولماز ، بونک کبی درونک خیالی کوره بیلیمک ایچون ، نور داخلی ، نور ربانی لازمدر . « شَرَح » کونش ، آیدینلق اولینجه موجوداتی کورمک ، سچمک ممکن دکلدرد . روحسز مکونانی کورمک ، هدایت سز ، انسانک قلب و عقلنده معنأ هانکی ملاحظه خیر ومصیب ، هانکیسی مضر و معذب اولدیغنی اکلامق محالدر . شو قدرکه الوان - خارجیهنک تشخیصنده انسان یا کلسه زبانی آز ، اما حقائق باطنیهی اکلامیهرق معنأ و عقلاً خطا ایتسه ضرر و خسرانی چوق اولور . یا کلامق ، ایستهین کیسه شمس حقیقی بی ، نور هدای معرفتی واسطه جلیله قرآنیه ایله آرا ملیدر .

مشنوی

﴿ این برون از آفتاب واز سهاست ﴾

﴿ واندرون از عکس انوار خداست ﴾

« تَرْجِمَه » خارجی اولان نور ، کونش ایله سها دینلن کوکب کبی نجوم منوره دن وجود بولور ؛ نور درون ، نور باطن ، انوار خدانک عکسندندر . « شَرَح » نور ظاهر اسباب ظاهره دن ، نور باطن اسماء حسنی و اوصاف آلهیه دن حاصل اولور ؛ انور یزدان ابدی اللعماندر . ضیای شمس ونور نجوم فناخوندر . شوق ولدت فانیه طالبنی معنأ مغبون وماده چوق دفعه ظلمت خطاده بر اقوب دیگر کون ایتشدرد .

مشنوی

﴿ نور نور چشم خود نور دلست ﴾

﴿ نور چشم از نور دلها حاصلست ﴾

« تَبَجُّمٌ » سنك علك رنكده غائب اولمشدر ؛ اورنكلر سكا نوردن يوزينه پرده ، يعنى نورى كورمامك ايجون مانع اولمشدر . « شَرَحٌ » مكونات-متنوعه ، جناب خالق كوسترمك ايجون رهنا ايكن الوان مختلفه رؤيت نور-حقيقته پرده اولهرق بونلره حصر فكر ايدن غافل مدهوش وبى نوا اولور .

مشنوی

﴿ چونكه شب آن رنكها مستور بود ﴾

﴿ پس بديدى دید رنك از نور بود ﴾

« تَبَجُّمٌ » كيجه اولدينى وقت اورنكلر كيزلمش اولدى . اور تولدى ؛ اندن سكره كوردك كه رنكى كورمك نوردن ايدى . « شَرَحٌ » بتون رنكلر شعاع شمسدن حاصل اولور . مثلا بياض رنكى كوسترن اشيا ، ماهيقي اقتضاسنجه شعاع شمسى تغير ايتمز ، لايق ايله كوسترر ؛ سياه رنك حائل اولور . ساغر اشيا ماهيتلى اعتباريله شعاع شمسى قرمى صارى والوان متنوعه ايله كوسترر . بيت شريفك معنای حقیقته سنه كلنجه : موت كلدى ، شمس بدن اولان روح چكلدى ، انسان دنياده كوردىكى رنكلرى كورمز اولدى . بعدالموت انسان بلاحائل حواس باطنيه نائل اولدقه اكلاركه : مكوناتى كورمك وانلك حقايقته مطلع اولمق ، خالق لمزلك بريفض مخصوصنه منوط ايدى ؛ يوقسه بلاروح عادى برقابدن عبارت اولان بدن مادی فيضدن عايدر . برانسان — ولوانىباي ذیشانك تبليغات سلامت آياتى حسب الموقع ايشيده ميه جك بربرده بولنش فرض اولهرق دينك دقايقته واقف ومطلع اولسه بيله — خالق لمزل حضرتلىنى آتاردن استدلال واقرار ، او قدرته قارشى عجز و ابتهال اظهار ايتمهك مجبوردر . مظهر وحى والهام اولميان عاقل برانسان ، بوجه مشروح آتاردن مؤثر حقيقىي استدلال ايله ايمان ايدر ؛ شوقدر كه مظهر وحى والهام اولان انباي ذیشان حضراتيله اصحاب عرفان ، حقائق اشياي عين اليقين مشاهده ايله كسب اطمنان ايدر . عاقل آتاردن مؤثرى وكامل وعارف مؤثر ك نوريه آتارى كورور . فخر عالم عليه الصلوة والسلام اقدمز حضرتلى بيورديلركه : (عرفت الاشيا بالله) يعنى : « الله تعالى حضرتلى رنك نورى ايله ايشانك حقايقنى بيلدم . »

مشنوی

﴿ جان زپیدایی و نزدیکی است کم ﴾

﴿ چون شود پر آب و لب خشکی چو خم ﴾

« **تذکره** جان نقطه ظهور بدن اوزاق دکل یقیندر . آجیق دکل کیزلیدر . انسان بر کوپ کیدر . او کوپک ایچی صو ایله طولو ، اغزی قوریدر . « **شرح** » کوز هرشیدن دها یقین ایکن انسان کندی کوزینی و بلکه کیربکنی کوره مز . روح ده بویله در . بدن صو ایله طولمش بر کوپه بکزر . کوپک ایچی طولی و طیشی قوریدر ؛ یعنی ابدان ، آب حیات جان ایله مملو ایکن غافل اولان باطن جهته باقتمزین کیفیات ظاهره یه حصر اذهان ایدوب ده بصیرت عقلیه و روحانیه بی پرده مادیات ایله ستر و اخفا ایدنبجه بالضروره معنا اعماد دنیا و عقبا ده نو مید و برآذا اولور .

مشنوی

﴿ کی بینی سرخ و سبز و بوررا ﴾

﴿ تا نبینی پیش ازین سه نوررا ﴾

« **تذکره** قرمزی ، یشیل ، مور رنگی نصل کوره بیلیرسک ؟ نه وقت که بو اوچ رنگدن اونوری کورمزسک ! « **شرح** » رنگری کورور ایکن غافل اولان کیمسه خاطرینه کتیرمز که بورنگری کوره بیلمک ایچون نورشمسه و یانورشمه محتاجدر . غافل روحانیت اولان انسان روحک و الله تعالی حضر تلرینک مادی و معنوی بونجه آثار و فیوضاتی کوردیکی زمان ذهنی آثاره ربط ایله دوشمنز که بونلری بکا کوسترن قوت ، بر قدرت عظاما و بر حکمت کبرادر ؛ جسم و ماده نک فو قنده بر قدرت مطلقه و باقیه در .

مشنوی

﴿ لیک چون دررنگ کم شد هوش تو ﴾

﴿ شد ز نور آن رنگها رو پوش تو ﴾

« تَبَجَّهْرُ » اوشاشقین ، فغان ایچنده آرامقدهدر . قیودن قویه هر طرفده
 سورار، آرار . « شَرَحْ » غافل اولان کیمسه ، نسیخه کبرا ومستعد مقام اعلا
 اولدیفنی دزک ایدمه یوب شاشقین ، هیج برشیدن خبری اولیه جق بر حالده
 افکارینی غیر مشروع صورتده مسئله دن مسئله یه دوکر وروحک خاقی اولان
 فیضی فراموش ، هوای نغمی دراغوش ایدرسه وادی حقیقتده مدهوش اولور .

مشنوی

﴿ کاز که دزدید اسب مارا کو وکیست ﴾

﴿ این چه زیرران تست ای خواچه چیست ﴾

« تَبَجَّهْرُ » او کیمسه که بزم آتمزی چالدی ؛ زردهدر ؛ کیمدر ؛ ای افندی !
 باجغنک التنده اولان ندر ؟ « شَرَحْ » حیوانی التنده یعنی روح کندنده ،
 لکن اولدیفنی ظن واعتمادنده اولان احق روحم زردهدر ؛ نه اولمش ؛ یولنده
 تلاشله سؤال وشماته ایدر ایکن ، بر عارف ودانا اکا خطاب وعتاب ایله جواب
 ویررکه : سنی حیائنده طوتان ونطق واذعان ویرن فیض یزدان ، روح روان آلان
 سنده موجود و نمایان دکلیدر ؟

مشنوی

﴿ آری این اسبست لیکان اسب کو ﴾

﴿ باخود آی ای شہسوار اسب جو ﴾

« تَبَجَّهْرُ » اوت ، بو آندر ؛ لیکن آت زردهدر ؛ دیه غافل اولان کیمسه
 صورارسه سوبله که : ای ماهر سواری ! ای آت آرایان ! کندینه کل ! « شَرَحْ »
 روح سندهدر دیه غافله اخطار و آثار روح کندینه ارانه واطهار اولنمش ایکن
 ینه مجنونانه اصرار ایدوبده اوت ! بوروحدر ؛ اماروحم زردهدر ؛ دیه روحی
 دزک ایدمه یه جک راده یه وارن کیمسه روحه دائر هر نه صورارسه احق واری
 سؤال ایدر و حقیقه برشی اکلا یه یوب بیهوش قالیر .

مشنوی

﴿ اسب خود را یاوه داند وز ستیز ﴾

﴿ می دواند اسب خود راه تیز ﴾

« تَبْحِيْمٌ » غافل اولان کیمسه کندی آتی اوستنده ایکن آتی ضایع اولمش ظن ایدر ؛ عناددن کندی آتی یوله چپک قوشدورر . « شَرْحٌ » تأثیرات ربانیه دن غافل و روحانیتی منکر ، روحک وجودینه قائل ، اما کندنده بویه برفیض اولمدیغنی ادعای باطلنده مصر اولان کیمسه ، کندی آنته بینمش ایکن آتی اولمدیغنی ادعا ، یاخود وار ایسه اولمدیغندن بجهله تجریات ایله وقت- عزیزینی افشا ایدر . کندنده روحی باقی و اوروح واسطه- سیه بدنی حرکت ایتمیکی بدیهی ایکن روحی انکار ، ناخود روحی خارجهده تجری ایتمک احقاققدر .

مشنوی

﴿ اسب خود را یاوه داند آن جواد ﴾

﴿ اسب خود او را کشان کرده چوباد ﴾

« تَبْحِيْمٌ » اول جوانمرد ، ساده دل کندی آتی ضایع اولمش بیلیر . حالبوکه کندی آتی او ساده دل و احقی روزگار کبی سرعتله چکر . « شَرْحٌ » منکر اولان انسانی بو صروده ترک ایله ساده دل اولان غافل آدمه حصر بحت ایدوب بیوریایورکه : او ساده دل روحک فیضی زرده بولورم دیه بر محلدن دیگر محله سرعتله قوشار . روحنک فیضی کندی قلب و عقلمنده اولدیغنی اونوته رق نافله یوریلور . بیلمزکه حرکت و کلام ، هر نوع سعادت و انتظام روح رواندن نبعان ایدر .

مشنوی

﴿ در فغان وجست وجو آن خیره سر ﴾

﴿ هر طرف پرسیان وجویان در بدر ﴾

« **تَبْحِيحُ** » عقل کيزليدر . ظاهر اولان برعالمدر ؛ بزم صورتمز طالغه ، ياخود دريای عقلمدن بر قطره در . « **شَرَحُ** » عقل ظاهرأ کورونمز ؛ ظاهر کوزيله کوريلن عالم ماديدر . عالم مادی ايسه دريای عقلک طالغهمی وبلکه طالغه دن دها کوچک نم قطره می کيدر . ايکی عقل واردر ؛ بری عقل کلدر ، که نور ربانيدر ، انک تأثيراتيله کافه موجودات واجرام کسب انتظام ايدر . ديکری عقل انساندرکه عقل کلک بر ذره سندن حاصل ونمايان اولدی . عقل انسان کمال بولور ايسه عقل-کلک بر جزئی اولديغنی بيلوب انی ارار وعقل کلی ارامسندن ادراکات عاليه و احوال معنويه مظهر اولمش اولور .

مشنوی

﴿ هرچه صورت می وسيلت سازش ﴾

﴿ زان وسيلت بحر دور انداز دش ﴾

« **تَبْحِيحُ** » هر صورت بروسيله به استناد ايدر ، عقل کل ، انی کندنن اوزاق آتار . « **شَرَحُ** » هر کيم حکم عقليه وحقائق روحانيه می ، تأثيرات معنويه می کورميوبده موجودات ووقوعات متنوعه می ماده به حمل واسناد وياالکز جسم وماده دن استمداد ايدر سه ادراک سزدر .

مشنوی

﴿ تانيند دل دهنده راز را ﴾

﴿ تانيند تير دور انداز را ﴾

« **تَبْحِيحُ** » هر کيم راز ويريجی اولان الله تعالی حضرتلرینی کورمزه اوقی اوزاق آتانی ، یعنی تأثيرات صاحبي اولان مولای متعال حضرتلرینی کورمز . « **شَرَحُ** » روحانيات ومادياتک حرکات وتأثيراتی امرحقله اولديغنی کورمه ين انسان نادان ، بی اذعاندر . بوعدم رؤيت منکرينک احوال مضرت اشتهالندندر ؛ زیرا خالق لم یزل بر طرفدن انسانه عقل احسان ، ديکر طرفدن تبليغ حقایق ایچون منابع عرفان اولان انبیای ذی شانی بعث واسرا بيورم شد . بونعم وحقايقه قارشی عناد ایدن منکرلری عدالت کبریا دائرة سعادت ومرحمتک خارجنه القا وکنديلرینی الواح سلامتدن احما ايدر .

بود کزده یوزمک ، بحقیقت و معرفت دریاسنه طالمق ایچون طالعیج کبی هنرنده
ماهر برملکه راسخه صاحبی اولمق لازم اولدیغنی ایما ایدن بو بیت شریفده
ادراک معالی یه سائق اولان برجهله حکمت پرورد .

مشنوی

﴿ صورت ما اندرین بحر عذاب ﴾

﴿ می دود چون کاسه بر روی آب ﴾

﴿ ترجمه ﴾ صورت و وجودمز بوشیرین دریاده صویوزنده کاسه لر کبی حرکت
ایدر ، قوشار . « شرح » افکار متنوعه سی و ادراکات لذیذه سی ایله عقل انسان ،
بردریای شیرین و برعمان بی پایاندر ، صور و ابدانمز کاسه لر کبی اوستنده یوزر
واستحصال مقاصد ایچون وجودمزی سائر جمادات کبی سورر .

مشنوی

﴿ تانشد پر بر سر دریا چو طشت ﴾

﴿ چونکه پرشد طشت دروی غرق کشت ﴾

﴿ ترجمه ﴾ تا که بزم کاسه وجودمز عقل حقیقینک زلال معرفتی ایله طولینجه
عقل صوری دریای اوستنده لیکن دینان قاب کبی طورر ، لکن عقل و عشق ایله
طولنجه شخصمز اودریای شیرینده غرق صوری و حیات حقیقی بولور . « شرح »
انسان احوال فانیه ایله مشغول اولنجه دریای عقل صوری اوزرنده یوزر ، او
حالده کوره جکی مختلف رنکاردن الدانوب وحدت مطلقه یی اونوتور . آلام
واکدار کثیره یه هدف اولوب کندیخی محروم سعادت ایدر . اماذاتی خفت هوادن
قورتولوب کران بها اولان آب حیات عقل و عشق ربانی ایله طولنجه او دریای -
شیرینه طالار و تمرینی غیرقابل برصورتده لنداند مالانهایه یه مستغرق اولور .

مشنوی

﴿ عقل پنهانست و ظاهر عالی ﴾

﴿ صورت ما موج یا ازوی نمی ﴾

مثنوی

﴿ تاچه عالمهاست در سودای عقل ﴾

﴿ تاچه باپناست این دریای عقل ﴾

« **تَبْحِيحٌ** » عقل سودا-سند ، عقلك اعماقنده نه عالم واردر ؛ بو عقل دریایی نه قدر کیزی و کنیشدر . « **شتریح** » بر مقتضای دأب جلیل حضرت- مولانا كرك بویت شریف و كرك تعاقب ایدجك بر جوق ایبات حکمت آیات بر عارف و دانا طرفندن ایراد بیورلمشدر . شویله که : عقلك نهایتسز اولان اعماق و جهاتسده و دریاسنده نه وسعتلر ، نه عجیب اسرار واردر . روحانیاتدن معدا دنیاده هر کسك کوره جکی و حس ایده بیله جکی حکم و غرائبدن عقل کبی مؤثر ، عقل کبی واسع ، سریع و نافع هیج برشی فرض اولنه ماز ؛ خصائص معلومه-سندن بشقه عقل مادیات و معنویات ارسنده بر محل التصاقدر . عقل کندی قوتنه صاحب اوله بیلدک ایچون هم روحك فیضندن ، هم بدنك انتظامندن حصه آلمشدر . عقل-کامل ، هم عالم روحانی به ، هم عالم جسمانی به خدمت ایدر . عقلدرکه آن واحده علملری سیر ایدر . عقلدرکه اجرام سماویه نك درجه حرک و سرعتلری کشف و مساحه ایلدکن بشقه بری برینه بعد و قربدلری و ثقللری بیله تعیین ایتکده استعداد کوسترر . عقلدرکه کندی کورنمدیکی حالده همان هر شیئی کورور . عقلدرکه بونجه بدایع و غرائب و علوم و فنون و صنایعی و نیجه نیجه کشفیاتی درک و اختراع ایدر . عقل سبیله درکه ذکی بر انسانك اغزندن و یاقلمندن بی حد و پایان کواهر- معنا جریان ایدر . عقل هر آن خزینه غیبیدن اخذ افکار ایدرک عالم وجوده صاچار .

مثنوی

﴿ بحر بی پایان بود عقل بشر ﴾

﴿ بحر را غواص باید ای پسر ﴾

« **تَبْحِيحٌ** » آدمك عقلی نهایتسز بر دکزدر . ای اوغل ! بو دکره طالمق ایچون طالعیج لازمدر . « **شتریح** » عقل کلدن بی آدمه تجلی ایدن عقل بشر ، حقایق اشیائی ادراک و استیعاب خصوصنده حدودی اولیمان بر دکره بکره داشدر .

﴿ هم در بیان مکر خرکوش ﴾

بوده طاوشانك حيله سنه دائر در :

مشنوی

﴿ در شدن خرکوش بس تأخیر کرد ﴾

﴿ مکررا با خویشتن تقریر کرد ﴾

« ترجمه » ارسلانك يانتہ كيمك همچون طاوشان پك چوق اغر طاوراندي .

قوردینی حیلہ بی کندی کندینہ تقریر ایتدی . « شرح » ذکر اولنان کویلو ارسلانہ تشبیه اولنان آدمک نزدینہ وقتیلہ کیتہ یوب خیلی مدت تأخیر واجرا ایدہ چکی حیلہ بی کندی ذهنتده بردها تقریر ایلدی . انسان بر ماده بی قبل . الاجرا اوماده دن حاصل اوله حق نتأجی تقدیر وتأمل ایتمی لازمدر . بر کیفیت شاید ذهناً صورت مستقیمانه قرار لاشماش اولسه حین اجرا ده ظهور ایدن موانعک دفعنه لازم اولان چاره لر مقود و اوایشی اجرا ایتک ایسته یین آدم متلاشی و بی خود اولور .

مشنوی

﴿ در ره آمد بعد تأخیر دراز ﴾

﴿ تابکوش شیر کوید یک دوراز ﴾

« ترجمه » اوزون اوزادی تأخیردن صکره طاوشان یوله کدی؛ که ارسلانك

قولاغنه برایی کیزی شی سویلسون! « شرح » بر جوق تأخیردن صکره کویلو یوله طوغریلوب ارسلانہ تشبیه اولنان آدمک قولاغنه کویا محرمانه بیان ایدہ چکی برافاده سی، بر سری وارکی بر طور وحر کتده بولنش و بو صورتله بر دام اغفال قورمشدر . طاوشان ارسلانك قولاغنه کیزیجه برایی شی سویلمک ایسته سندن مقصدی، افاده سنک اهمیتنی تزید همچون ایدی، زیرا کیزیجه، تلاش ایله واقع اولان برافاده بی بعض انسانلر مهم عدايدر لر .

« تَرْجِمَةٌ » زیرا شاهلرک اورتوسى هوا، يعنى احوال ذنویه دندر؛ انبیای-
ذیشانک اجازتنامه سى ایسه حضرت کبریا دندر . [وارسه شرحدر.]

مثنوی

﴿ نام احمد نام جمله انبیاست ﴾

﴿ چونکه صد آمدنودهم پیش ماست ﴾

« تَرْجِمَةٌ » خاتم الانبیاء، حیدب کبریا، علیه افضل التحایا اقدمزک نام شریفی
جمیع انبیانک نامیدر؛ چونکه یوزعددی کلوب یاد اولندی. طقسان ده اوکرده در.
[یعنی طقسان، یوزک ایچنده در.] « شَرَحٌ » فخر عالم علیه الصلوة والسلام اقدمز
حضرتلرینک نام جلیل العنوان رسالتیناهیلری تجیل و حرمتله یاد اولنهرق الی-
الابد عالی و باقی اولدیغندن، کافه انبیای ذیشان حضرتانک نامیده باقی و دائمی
اولمش اولور. بوحکمتهک اسبابی: انبیای ذیشانک وظائف جلیله سى ارادات الهیه نک
تبلیغاتی و اجراسى اولمیدر . رسول مجتبا و خاتم الانبیاء علیه افضل التحایا اقدمز
حضرتلری ارادات ربانیه سى کلام الله ایله تمامها عالمه تبلیغ و ایفا و او تبلیغات-
سعادت آیاتی قرآن عظیم الشان و شریعت غرانک وجودیه الی الآخر الزمان ابقا
و انبیای ذیشانک ده اسامی سامیه سنى کمال حرمتله ذکر و ایما بیورمشدر . یوز
لفظی یاد اولنجنجه بر، ایکی، بش، اون الی آخره طقسان طقوزه قدر اولان عدد
یوز عددینک ایچنده داخل اولدینی کبی فخر عالم علیه الصلوة والسلام اقدمز
حضرتلری ده انبیای ذیشانک آخرنده گلش و روح پرفتوحی، اخلاق حمیده سى،
شریعت مطهره سى صور کثیره ایله اکمل بولنش اولدیغندن ، خاتم الانبیاء نام
جلیل العنوانی یاد اولنجنجه جمله انبیای ذیشان اونام نامیده داخل، جمله نک ده
مقاصدی حاصل اولمش اولور .

« تَنْجِيْمُهُ » انسانده کی روزگار ، هوا ، ارزودر؛ اگر هوا وارزودن واز
 کچر ایسه ک بوواز یکیش الله تعالی حضرت تزلندن سسکا بر خبر بشارت اثردر .
 « شَرْحُ » انسان هر نه وقت هوا وارزوی نفسی ، بحق ترک ایدر ایسه
 کیفیت ترکی ، بره زده معنوی بیلملیدر . هوا وارزوی نفسدن فراغت ایده بیلمک
 ایچون برطرفدن کنندی عقلنی عظمت ربانیه نک ذکر وفیکری ایله اشغال ایتلی ،
 دیگر طرفدن نفسه مخالفتله برابر وظائف انسانیه ده اصلا اهل ایتمه ملیدر .

مشنوی

﴿ خوش بود پیغامهای کردگار ﴾

﴿ کوز سر تاپای باشد پایدار ﴾

« تَنْجِيْمُهُ » حق تعالی حضرت تزلینک خبر و اشارتتری خوشدر . کوزلدر .
 و اشارات باشند ایانه یعنی اولدن آخره قدر پایدار اولور . « شَرْحُ » اهل-
 اسلام ایچون برچوق اشارات و نبشیرات ربانیه واردر . اک برنجیمی قرآن عظیم-
 الشاندرکه قدرینی واسطه عقابیه ایله تقدیر ایده بیلمک محال ، لکن احکام جلیله سنه
 توسل ایدنلر دائما مقبول و خوش حالدر .

مشنوی

﴿ خطبه شاهان بگردوان کیا ﴾

﴿ جز کیا و خطبهای انبیا ﴾

« تَنْجِيْمُهُ » شاهلرک خطبه و عظمتتری مبدل اولور؛ الانبیای ذیشان عایم-
 السلام حضرت اتک عظمت و خطبه لری مبدل اولماز .

مشنوی

﴿ زانکه پوش پادشاهان از هواست ﴾

﴿ بار نامه انبیا از کبریاست ﴾

بر دلساس، بر ظالمك چوق دفعه عيوب و مقاصد فاسده-نی ستر ايدر؛ اما قلبي پاك اولان اهل اللهی انظار اغياردن ستر وصیانت ایدن جناب رب عز ندر . بناء علیه پوست کبی عادی اولان اشخاص کلام نافر جامه ، قلب و مغز صاف اولان عرفا خالق الانامه التجا ايدر .

مشنوی

﴿ چون قلم از باد بد دفتر زآب ﴾

﴿ هر چه بنویسی فنا کرد دشتاب ﴾

« تَرْجِمَہٗ » قلم روز کردن و دفتر صودندر؛ هر نه یازار ایسه ک هان فنا بولور .

« شَرْحِ » مقصد و واسطه هوا و هوسدن عبارت و کلامک تعریف ایتدیکی

کیفیت معناسز، یا خود باعث مضرت اولنجه اوسوز بالطبع مضر و فنا پذیر اولور .

مشنوی

﴿ نقش آبت ار وفاخواهی ازان ﴾

﴿ باز کردی دستهای خود کزان ﴾

« تَرْجِمَہٗ » معناسز اولان سوز صوده کی نقش کیدر؛ اگر اونقشدن

وفا و ثبات ایستر ایسک حال ندامتن ینسه کندی اللریکی ایصیررسک !

« شَرْحِ » روحسز، معناسز الفاظ، صو اوستنه یازی یازمق کیدر که شکل ثباتی

یوقدر . منزل عالی به اصل اولنی ارزو ایدن، منبع معانی و دریای حکمت اولان

قرآن عظیم الشان و احادیث شریفه حیب جناب یزدانه مراجعت ایله کندی

دار بنده سعادت حقیقه به ایصال ايدر .

مشنوی

﴿ باد در مردم هوا وارزو ست ﴾

﴿ چون هوا بگذاشتی پیغام هوست ﴾

مثنوی

﴿ پوست چه بود کفتہای رنگ رنگ ﴾

﴿ چون زره بر آب کش نبود درنگ ﴾

« تَرْجِمَہٗہٗ » پوست ، دری نہدر ؟ درلو رنگدہ سوزلدرکہ : صواوستندہ

حاقہ حاقہ اولمش نقشلر کبی بی ثبات اولوب درحال نابدید اولور . « شَرْحِہٗ »
 بو بر قاچ بیت ، ارسالانہ تشبیبہ اولنان آدمک اغزنندن ایراد اولنور ایکن ،
 پوست کبی صور کثیرہ ایلہ قابل تفصیل اولان بر لفظک سویلتمش اولمس سبیبہ
 مقتضای دأب مثنوی بوندن صکرہ بو موضوعہ متعلق بعض حکمیات آتیدہ کی
 بر قاچ ابیات شریفہ ایلہ برعارف و کامل طرفندن بیان و حکایہ اولنمشدر .

مثنوی

﴿ این سخن چون پوست ومعنی مغز دان ﴾

﴿ این سخن چون نفس ومعنی ہمچو جان ﴾

« تَرْجِمَہٗہٗ » بوسوزی دری ، معنایی دماغ ، اوزبیل ! بوسوز نفس ، معنی

جان کیدر . « شَرْحِہٗ » انسانک بدنندہ بولنان قلب و دماغ ایلہ دیگر اعضای-
 معتبرہ بہ نسبتہ دری فصل عادی قالیرسہ الفاظ عادیدہ دہ معنی بہ کورد بی اعتبار
 اولور . ہمدہ جلد ، بدن انسانک بونجہ اعضائی سترواحاطہ ایتدیکندن طولایی
 مہما ممکن معتبر ایکن الفاظ مضرہ ہیج برشی حفظ ایتمک یاراماز . ایراث ضرر ایدر .

مثنوی

﴿ پوست باشد مغز بدرا عیب پوش ﴾

﴿ مغز نیکور از غیرت غیب پوش ﴾

« تَرْجِمَہٗہٗ » پوست فنا دماغک ، چیرکین اوزک عیبی اورتر ، ایی بر دماغی

غیرتدن اسرار غیب اورتر . « شَرْحِہٗ » پوست کبی اولان الفاظ خدعہ انکیز ،

« تَبَجَّهْرُ » جبريلك حينه وديسه لری بنی باغلا دی ، انلرك اغاجدن اولان قايچلری وجودی پارلادی . خسته ایتدی ! « شَرْحُ » ارسلا نه تشبیه اولنان آدم ، غضبی هنکامنده کندی کندینه دیمش که : بلا—عی وجهد توکل ایت ! محتاج اولدینگ شیلری بز سکا کتیررز کبی جبريلك اغقالانی بنی بر باد ایتدی ؛ جبريلك دلائل واهیسی اغاجدن معمول عادی قلییح کبی اولدیغی شههمز ایسه ده . بن غافل و عاقل بولندم !

مشنوی

﴿ زین سبب من نشنوم آن دمدمه ﴾

﴿ بانك دیوانست وغولان آزهमे ﴾

« تَبَجَّهْرُ » بوسبیدن بن او حیللی ، مدهانلی کورلدی نی ایشیتتم ! انلرك سوزلری شیطانلرك ، غوللرك صداسیدر . « شَرْحُ » جهد وسی ایتمه ، معطل ومتوکل اول ! یولنده جبريلك معلوم اولان افاداتی ، شیطانلرك مغفل صدارلی کیدر . دیکه ییلری اسیر دام اضطراب ایدر .

مشنوی

﴿ بردران ای دل تو ایشاز را مایست ﴾

﴿ پوستشان بر کن که غیر پوست نیست ﴾

« تَبَجَّهْرُ » ای کوکل ! سن طورمه ! صبرایتمه ! انلری پارچه له ! پوستلری . قویار ! زیرا انلر پوستدن بشقه برشی دکلدر . « شَرْحُ » ارسلا نه تشبیه اولنان آدم کویلولری تحقیر و ذم ایدرک دیرکه : بویله کویلولرک وجبريلك کورلدیلری دیکه مک ناسزادر . انلر صورتا انسان اما حقیقتده پوستدن عبارت حیواندر . صاحب حق وحدت ، خصصتی حقیر و پرذات عد ایدر ، فقط عاقل اولان اهل-حکمت اک فقیر ، اک ضعیف بر آدمی بیله جناب رب عزندن تکریم اولنمش قابل-ترقی و پر مزیت بر مخلوق محترم کوزور . -

﴿ رنجیدن شیر از دیر آمدن خرکوش ﴾

طاوشانك كچ گلندن طولای ارسلانك طارلسی بیاننده در :

مشنوی

﴿ ههچوان خرکوش کو بر شیر زد ﴾

﴿ روح اوکی بود اندر خور و قد ﴾

« توچکیمه » کندینی ارسلانه اوران ، یعنی مقابل کورن او طاوشان کبی مخلوقك روحی نصل حقیر اولان بویسه لایق اولور ؟ « شترج » اصل اعتبار صورته دکل ، عقل و روحه لایق اولدیغنه بر مثال آرارایسک ، جسمی حقیر ذاتی عاقل و نحریر بر کویولوی کورکه ارسلان کبی بر قهرمانله پنجه لشوب عقلی ایله ارسلانی تحقیر و جاه هلاکه اسیر ایلدی . بویله بر عقل و روح عالی نصل عادی بر بدنه لایق و تابع اوله بیلیر ؟

مشنوی

﴿ شیر میکفت از سر تیز و خشم ﴾

﴿ کزره کوشم عدو بر بست چشم ﴾

« توچکیمه » ارسلان غضب و حدتدن طولای دیر ایلدی که : دشمن قولانمک یولنی ، کوزمی باغلادی . « شترج » ارسلانه تشبیه اولنان ظالم کرفتار الم اوله رق کندی کندینه دیر ایلدی که : دشمن اولان کویولور افادات کاذبه سی ایله طریق سمعنن فکر مه القای سم و خسار و بی معطل و یزار ایلدی .

مشنوی

﴿ مکر های جبر یا نم بسته کرد ﴾

﴿ تیغ چو پین شان تم را خسته کرد ﴾

« تَرْجِمَانُ » تاویل باطلک صاحبی سینک کبدر؛ آنک وهم وفکری مرکب بولی وسفایت تصویر بیدر. « شَرْحُ » تاویل باطلک خلاصه ماهیتنی تعریفدرکه کندیاکنندن حقیقتی نمرح ایدر .

مشنوی

- ❖ کر مکس تاویل بگذارد برای
- ❖ ان مکس رابخت کرداند های

« تَرْجِمَانُ » اگر سینک تاویلدن کچر وخیالاتی ترک ایدر ایسه اول سینکی بخت وطنالی ها کجی معتبر ایدر. « شَرْحُ » تاویل باطل صاحبی اسکی دعواى- بی معنیسندن نکول ایدرده قرآن عظیم الشانک تاویانی الله تمالی حضر تئری وبلکه بعض مرتبه راسخون زمرهسنده داخل اولان ذوات کرام وبن شمدی به قدر ایلدیکم تاویلات باطله دن توبه ایلدم دیر ایسه طریق سلامت رفیق طائیش وکرداب کبروخطادن چیقمش اولور .

مشنوی

- ❖ آن مکس نبودکش این عبرت بود
- ❖ روح اونه در خور صورت بود

« تَرْجِمَانُ » اوسینک بوندن عبرت ایرسه اکا سینک دینمز ، آنک روحی خور حقیر اولان صورته لایق اولماز . « شَرْحُ » قرآن عظیم الشانی رأینجه تاویل ایتمکدن فراغت ایدن ودین مبین احدی به وشریعت مطهره به تابع اولان ذاته ، اولکی (جاهل) و (معند) ناملرینه بدل ، عاقل ومستعد اسمی ویریلیر؛ شرف بولان روحی بدننه لایق اولیوب انک قرار کاهی عالی اولور .

« **تَرْجِمَانُ** » سینک دریاظن ایتدیکی شینک اوستنده کوزینه سال قدر بیوک کورون صمان چوپنی سوردی . کوردیکی شی کندینه حددن زیاده کوروندی !
[آزاده شرحدر .]

مشنوی

﴿ بود بیحد آن چمن نسبت بدو ﴾

﴿ آن نظر که بینداوراراست کو ﴾

« **تَرْجِمَانُ** » - سینکه نسبة بول غایت واسع وبی حد ایدی ؛ زرده او نظرکه طوغری کورسون ؟ « **شَرْحُ** » بعض آدملر افکار ضعیفه سی غایت مستقیم ظن ایدر . متکبر و مغلطه حقیقی کوستره جک او نظر حقیقت بین زرده ؛ زرده او عین الیقین ؟

مشنوی

﴿ عالمش چندان بودکش بینشست ﴾

﴿ چشم چندین بحرهم چندینشست ﴾

« **تَرْجِمَانُ** » - سینکک علمی کوردیکی قدردر ؛ کوز بوقدر ، دکزده بوقدردر ! « **شَرْحُ** » عقلی ضعیف اولان آدمک علمی و نظری کندیکی اوفاق اولور ؛ برطاووق بولندینی خانه نك حویلسنی بیوک بر جهان واو حولی ایچنده کوردیکی اوفاق تفک شیلری ساحه کائنات عد ایدر ، جاهلان و منکران ده دوشوندکاری و کوره بیلدکاری شیلردن بشقه برعالمی تفکره غیرمقتدر و بناء علیه انکارلرنده مصر اولور .

مشنوی

﴿ صاحب نأویل باطل چون مکس ﴾

﴿ وهم او بول خر و تصویر خس ﴾

اعلا وحق و رذالتی اعلان و افشا ایله بى عظمتمه باقیکنز ! ديه پر فخر و صفا اولور ؛ حالبوکه کبر و غرور ایدن احققلر حقیقتده سینک کبی فکر لری صمان چوپنی اوستنده کزن حیوانلر مثابه سنده در .

مشنوی

﴿ کفت من دریا و کشتی خوانده ام ﴾

﴿ مدتی در فکر آن می مانده ام ﴾

« تَرْجِمَانُ » سینک دیدی : بن دکز و کیجیلک علمنی او قومشم ! برمدت آنی تفکر ایدرک مشغول اولشم . « شَرَحُ » سینک کبی چرکاب مذلتده کزن سفلی طبیعتلر ، دریایه عائد عالمی برخیلی مدتده تحصیل ایله بندر مقصوده واصل اولدم دیهرک سزاوار ختده استهزا اولور .

مشنوی

﴿ اینک این دریا و این کشتی و من ﴾

﴿ مرد کشتیان و اهل رأی و فن ﴾

« تَرْجِمَانُ » ایشته بود کز ، بوکی ! بن قبودان و صاحب رأی متفنن بر قهرمانم ! « شَرَحُ » سینک کندی خیالاتیله نصل صمان چوپنی سفینه ، بولی دریا ، کندینی کشتیان ظن ایتمش ایسه بعض احققلرده فکر سقیملرینی موصل کنار سلامت برسفینه مثال و نفسلرینی عالم و دانا ظن و خیال ایدرک عظیم سهو و خطا و قرآن کریمی نامحل تأویله اجترأ ایدرلر .

مشنوی

﴿ بر سر دریا همی راند او عمد ﴾

﴿ می نمودش آن قدر بیرون زحد ﴾

« تَبَجْمَرُ » ای غافل ! سنك احوالك كندینی برشی ظن ایدن او عجیب
سینكه بکزر . [بیت آتی شرح ایدر .]

مشنوی

- ﴿ از خود اوسر مست کشته بی شراب ﴾
- ﴿ ذره خود را شمرده آفتاب ﴾

« تَبَجْمَرُ » سینك شرابسز سرخوش اولمش ! كندی ذره لكنی كونش قدر
بیوك وبارلاق صاعشدر . « شَرَحُ » احق وعادی ، فقط كندینی علم ، ذکی
ظن ایدن غبی بی شراب مست وخراب ومستحق عذاب اولور .

مشنوی

- ﴿ وصف بازارا شنیده در بیان ﴾
- ﴿ كفت من عنای وقم بیكمان ﴾

« تَبَجْمَرُ » سینك ، شاهین وطوغان کبی قوشلرك وصفی ایشتمش ؛
كندینی انلردن بیوك قیاس ایله شهسز بن وقتك عنقاسیم دیمشدر . « شَرَحُ »
عادی وقابایتسز برشخصك تعریف ماهیته عائد شو بیت معیندار زیاده شرحه
محتاج دکلدرد .

مشنوی

- ﴿ آن مکس بربرك گاه وبول خر ﴾
- ﴿ همچو کشتیبان همی افراشت سر ﴾

« تَبَجْمَرُ » او سینك صمان چوبی واشك بولی اوزرینه کمی قبودانی کبی باش
قالدردی ! « شَرَحُ » سینك بر صمان چوبی و مرکب بولی اوزرینه جیقمش
ایکن صمانی کمی ، بولی دکز ، كندینی قبودان ظن ایدرده احوالده متکبرانہ باشنی

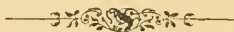
فنا یولاره کيدر ؛ او مقوله انسان ارتکاب شناعت ايتدکدن بشقه ، کندینی عالم و عاقل و ذهنی قرآن عظیم الشانک معنای حقیقیسنه مطلع و واصل اولمش ظن - ایدرده کلام اللهک میدانده اولان و کافه علمای اسلامیه طرفندن قبول اولنان معنای شریفنی تأویله قیام و کندینی معذب و ناکام ايدر ؛ او مقوله لره خطاباً بیورلمشدرکه : آشکار و واضح اولان کیفیاتی و احکام جلیله قرآنییه تأویلدن فراغت و شایان نسخ و تبدیل اولان نفس جهل آلودگزی تغیره شتاب ایدیکنز !

مشنوی

﴿ برهوا تاویل قرآن میکنی ﴾

﴿ پست و کز شد از تو معنی سنی ﴾

« تَبَجَّحْتُمْ » ای تاویل باطل صاحبی ! آرزو و هوا اوزرینه قرآن - عظیم الشانی تاویل ایدرسک ! بو وجه ایله عالی و شریف اولان معنی سنک اغز کده اگری اولدی . « شَرَحٌ » برانسان طریق حق ترک ایله وادی تزویرو خیالاتده بویان اولور و وظیفه عبودیتی نسیان ایدرک انکله ده اکتفا ایتیموب قرآن عظیم الشانک معنای عالیسنی تاویل و تغیره قیام ایلر ایسه ، او کیمسه نک بیان ایده جکی معانی ، معانی قرآنییه اولمدیفندن تاویلاتی مطلق شخصی کبی اگری اولور . خیالات فاسده اوزرینه بو کبی تاویلاته جرأت ایدن نامردلر حقنده آتیده بر جوق ایبات شریفه ایراد وانلرک عقلسزلغنی توضیح بیوریه جقدر .

﴿ زیافت تاویل رکیک مکس ﴾

سینکک مردود و ضعیف اولان تاویلی بیاننده در :

مشنوی

﴿ ماند احوالت بدان طرف مکس ﴾

﴿ کوهی پنداشت خود راهست کس ﴾

« **تَرْجِمَهُ** » (قلباً ، فعلاً) ایمانی تازه له ! یالکز لساناً دکل ! ای کیزیجه هوای نفسی تازه‌لندیرن کیمسه ! « **شَرِّحْ** » حقه ایمان، مسلم اولان ایچون شرط - اعظمدر ؛ شو قدر که یالکز لساناً دکل فعلاً اثبات ایمان ایتمک مطلوب و مقبولدر . ایمان قلبی ، فعلیات مقبوله و عبادات ممدوحه ایله جلی اولور ؛ یوقسه یالکز لساناً بن ایمان کتیردم دیمکله چوق دفعه لر دوداقلرینی قیلدا تانک حلی ، ایشدیکی سوزک خلافتنده لسان قوللانونب نقرته دوچار اولان بر تر جان کذب افشانه بکزر . صورتده مؤمن ، سیرتده ریاکار و هوای نفسه تابع اولان کیمسه به امر و تنبیه اولنور که کیزیجه معاصی بی تازه‌لندیرمکدن واز کیج ! ایمانی بحق تازه‌لندیر ! ارادات ربانیه اطاعت ایت !

مشنوی

﴿ تاهوا تازه است ایمان تازه نیست ﴾

﴿ کین هوا جز قیفل آن دروازه نیست ﴾

« **تَرْجِمَهُ** » هوا تازه در ایمان تازه دکلدر ؛ زیرا بو هوا او قیونک کلیدندن بشقه بر شی دکلدر . « **شَرِّحْ** » ایمانی دائماً تازه ملک ایسته بن بوجهته دقت ایستون که اگر هوای نفسه تابع اولیوب کنه ایشلمکدن اجتناب و اوامر ربانیه بی اجریه غیرت و شتاب ایدر سه ، ایمانک تازه لکی صحیح و معتبردر ؛ بالعکس لساناً ولو بیک درلو اوراد چکر و بیک درلو الفاظ تفوه ایدرده کنه و معاصی ارتکاب ایله عاصی اولور ایسه ایمانی خیال و ریادر . هوا ، باب ایمانک کلیدیدر . هوا طور دجه قلبه نور روحانیت اصلا کیرمز .

مشنوی

﴿ کرده تاویل حرف بکرا ﴾

﴿ خویش را تاویل کن نی ذکر را ﴾

« **تَرْجِمَهُ** » تاویل باطل ایدن کیمسه ! حرف بکری تاویل ایله ایستدیکک یولده معنا ویرمشسک ! قرآن عظیم الشانک معنای جلیلی تاویل و تغیره جرأت ایده چکنه کندی نفسکی تاویل و اصلاح ایت ! « **شَرِّحْ** » بعض انسان عادی ،

مشنوی

﴿ تاکنون فرمان پذیرفتی ز شاه ﴾

﴿ بعد ازین فرمان رساند در سپاه ﴾

« ترجمه » شمعی فرمان ربانی قبول ایدیحی اولدقدن صکره انسانلر
اوزرینه فرمان خدای ایشدیردی .

مشنوی

﴿ تا اکنون اختر اثر کردی درو ﴾

﴿ بعد ازین باشد امیر اختر او ﴾

« ترجمه » ابتدا اختر فخر عالم افندمزله اثر ایدر ایدی، بعده امیر اختر اولدی .
« شرح » ارض و قمرک تأثیرات مادیسه سی ابتدا اول نبی ذیشان و مفخر عالمیانه
حسب البشریه محسوس ایدیسدهه بعده کافه اجرام او حبیب خدادن معنأ
ارباب تجلی و فیض و نور رسالت پناهیلریله عالم انسانیت منور اولدی .

مشنوی

﴿ کر ترا اشکال آید در نظر ﴾

﴿ پس توشک داری در آن شق القمر ﴾

« ترجمه » اگر بویکفیت ایچون سنک نظارینه شهبه و مشبکل کلیرسه دیمک که
سن او ، شق قرده شک و شهبه طوتارسک . « شرح » فخر عالم علیه الصلوة والسلام
افندمزک اختره امیر اولدیغنده شهبه به دوشمک اشارت رسالت پناهیلریله واقع اولان
شق قر معجزه سنددهه شهبه لیسک دیمکدر . حالبوکه عقلک احاطه ایده مدیکی
شق قر معجزه باهره سنک حکمت و حقیقتی ارباب اعتقاد و معرفت نزدنده بدر -
قر کبی بارلاق بر تصدیق تسلیمکارانه به مظهر در .

مشنوی

﴿ تازه کن ایمان نه از کفت زبان ﴾

﴿ ای هوارا تازه کرده در نهان ﴾

مشنوی

﴿ وانکه پایش در ره کوشش شکست ﴾

﴿ در رسید اورا براق و برنشست ﴾

« تَرْجِمَانُ » فخر عالم علیه الصلوة والسلام افندمن حضرتلرینک کثرت سہی و عبادتن قدم مبارکی شیشدی؛ اکا جناب قادر مطلق طرفندن براق ایریشدی .
 « شَرَحٌ » کتب صحیحہده مسطور و مشهوردرکه خاتم الانبیا علیہ افضل التحایا افندمنک ایاقده طوروب کثرت عبادتن مبارک قدملری شیشدی ؛ خاتم الانبیا افندمن، برای عبادت اختیار ایلدکلری مشقت بو آیت کریمہ ایلده مثبتدر :
 (طہ ماازلنا ایلک القرآن لتشقی) معنای شریفی . « یا محمد! بزسکا قرآنی نفسک مشقت و یرمک ایجون ایندیرمدک . » ایشته حق یولنده واقع اولان کثرت - عبادت و جهاد و مشقتدن مبارک ایاقلری شیشن اول رسول مجتبا افندمنه براق - سلامت و سعادت ایریشدی ، هر حالده براق سوار اوله رق لیلہ جلیلہ معراجده مستغرق نور تجلی اولدی .

مشنوی

﴿ حامل دین بود او محمول شد ﴾

﴿ قابل فرمان بود او مقبول شد ﴾

« تَرْجِمَانُ » فخر عالم علیه الصلوة والسلام افندمن متاعب دینیہی و وظائف - انسانیهی حامل و اختیار ایدیجی اولدیفندن محمول براق سعادت اولدی . قابل - فرمان ایدی ، مقبول اولدی . « شَرَحٌ » عبادت اجراسیلہ برابر دین مینی نشر و توسیع ایتک اوزره دریای معرفت و مفخر انسانیت اولان بیغمبر ذیشان افندمن دفع ظلمت و اعلان وحدت و عدالت ایجون نیجه مشاق و متاعی حامل اولدولرندن براق روحانی ایله میلیونلرجه اهل اسلامک محبت و اتقیدای اوزرینه محمول ، مظاهر وحی و فرمان ، کزیده یکانہ یزدان اولدی .

مشنوی

﴿ گفت پیغمبر که رنجوری بلاغ ﴾

﴿ رنج ارد تا بمیرد چون چراغ ﴾

« تَرْجَمَةٌ » فخر عالم علیه الصلوة والسلام افندمن حضرتلری بیوردی :
لطیفه ایله یعنی شقیدن خسته‌لک مرض کتیرر ، هم صاحبی موم کبی سونر
محو اولور . « شَرَحٌ » دیمک که جبری مساکنده اجرای عبادت و وظیفه‌ده
کندی بی اقتدار کورن ، یاخود تنبلاکن جبری یم دیه لطیفه ایدن خسته‌در .

مشنوی

﴿ جبر چه بود بستن اشکسته‌را ﴾

﴿ یا بلیوستن رک بکسته‌را ﴾

« تَرْجَمَةٌ » جبرندر؟ قیرلمش اولانی باغلامق ، یاخود کسیامش طه‌اری
بری برینه دیکوب یتشدیرمکدر . [وارسته شرحدر .]

مشنوی

﴿ چون درین‌ره پای خود نشکسته ﴾

﴿ برکه می خندی چه پارا بسته ﴾

« تَرْجَمَةٌ » الله تعالی نک یولنده آیاغنی قیرمدک! کیمه کولورسک؟ نه‌ایچون
ایاغنی قیرلمش کبی باغلاارسک؟ « شَرَحٌ » ای جبری! جناب واجب الوجود یولنده
وجودینی یوروب عبادت لازم ایکن اجرای عبودیت وبذل مساعی ایچون بنم
اقتدارم قالدی دیه اختیار کذب وذلت ایله کیمی اغفال ایتمک ایسترسک؟ عالم-
مطلق اولان حق تعالی بی‌می که برقرنجه‌دن دها کوچک ارلان حیواناتی ترکیب
ایدن موادی کورر وحال‌رینه بلا انتقطاع مطلع اولور !

کبی عقل ده صاحبنه دیرکه : بنم قوتم بونجه علوم ظاهره وامور متنوعه نك
ایجابات ومقتضیاتنی دوشونوب سکا کوسترمک ایدی، اما شمدی سنک ایچون
بشقه برعالم واسع آچیلدی که بنم او عالم ایچنه کیرمکه حد واقندارم یوقدر . ای
روح روان ! ارتق او عالم لاهوته طوغری طیران ایتمکه شتابان اول ! فیوضاتکه
بجده بهره یاب عرفان ایت ! که زندان دنیا و میلان ماسوادن قور تولوب سمای -
عشق احدیتده مستغرق فیض لاهوتی اولهیم .

مشنوی

﴿ هرکه ماند از کاهلی بی شکر و صبر ﴾

﴿ او همین داند که کیرد پای جبر ﴾

« تَبْحِيحٌ هَرِّه » هرکیم تنبلکندن طولایی شکر سنز ، صبر سنز قالمش ایسه هان
بونی بیلیرکه جبر ، ایاغنی طوتار . « شَرِّحٌ » انسانده اولان بونجه اعضا وقوا
ایچون الله تعالی حضر تلیرینه شکر و محمدت ایفا و ارادات ربانیه بی اجرا ایچون
صبر و ثبات ارائه ایتمک لازم و احرا ایکن اصحاب عطالت بو وظائفده قصور
ایتدیکندن شکر و صبر کبی ایکی منبع عفو و سلامتدن محروم اولور و نا به حل
دیرکه : قضا و قدر بزی سمیدن منع ایدر ؛ بوکبی چرکاب ترهات ایله کرداب -
چبرده غارق و خائب و فاسق اولور ؛ کورمک ایسه مزله که چالیشقان اولانلر
ارادات ربانیه بی اجرا و عالم انسانیتی احیا ایدرلر .

مشنوی

﴿ هرکه جبر آورد خود رنجور کرد ﴾

﴿ تاهمان رنجور یش در کور کرد ﴾

« تَبْحِيحٌ هَرِّه » هرکیم جبر مسلکنی کندینه کتیردی ، کندینی خسته ایتدی .
او خسته لک انی قبه قدر کتوردی . « شَرِّحٌ » هرکیم یالاندن جبری یوانی
طوتمش ایسه انجام کار خسته و تارمار اولور .

« تَرْجِمَهُ » ابتدا عقلی معلم ایدی ، اندن صکره عقل اکا سا کرد اولدی .
 « شَرَحٌ » دنیا و آخرت ایشلرنده انساك ترقی ایده بیلمسی ایچون ک برنجی
 واسطه و استادی کندی عقل و استعدادیدر . عقل کامل اولنجه صاحبنی تحصیل -
 حکمته سوق ایدر . طالب عاقل ، طریق حقه مائل و روحی حقائقه واصل اولنجه
 عقلی کوره چکی حکمت روحانیدن متحیر اوله رق استاد ایکن صاحبنه سا کرد
 و منتقاد اولور .

مشهور

﴿ عقل چون جبریل گوید احمداً ﴾

﴿ کر یکی کامی نهم سوزد مرا ﴾

« تَرْجِمَهُ » عقل مانند جبریل دیرکه : اکر بن بوندن ایلری بر آدمیم -
 آنسم نور تجلی بنی یاقار . « شَرَحٌ » شب جلیل معراجده فخر عالم علیه الصلوة
 والسلام افندمزله حضرت جبریل سدره به واصل اولنجه جبریل اوراده توقف
 ایتمشد . مفضل عالمیان نبی ذیشان علیه الصلوة والسلام افندمن حضرتلری جبریل
 امینه بیوردیلرکه : « یا انخی لم تأخرت منی » یعنی « یا برادر ! نه ایچون بندن
 تأخر ایتدک ؟ » حضرت جبریل امین جواباً دیدی : « لودنوت ائمة لاحتراقت »
 « اکر بریارماق باشی قدر دها تقرب ایدر ایسم یانارم . » عقل ، صاحبنه ابتدا
 رهنا ایکن ترقی ایدن روحه انبا ایدرکه : بن معقولات ایله یالکنز بورایه قدر واریر
 و بو قدر اکلایه بیلیرم . اکر سنک کوره چکک حکم و اسرارای قوتله تحری
 و او اسراره کسب اطلاع ایتمکه تصدی ایدر ایسم نور تجلی بنی یاقار .

مشنوی

﴿ تو مرا بگذار زین پس پیش ران ﴾

﴿ حد من این بود ای سلطان جان ﴾

« تَرْجِمَهُ » سن بنی کچ ، ایلری کیت ! بنم حدم بو ایدی ؛ ای جان سلطانی !
 « شَرَحٌ » بو بیت شریفدهکی فصاحت و بلاغت ، نشوؤ معرفت مستعد سعادت و
 قابل حکمت اولان انسانی حیران ایدر . جبریل امین فخر عالمه عرض ایتدیکی

دین مبینہ واقف و عارف اولہ سب ! خاتم الانبیا علیہ افضل التحایا اقدمن
بیور مشدرکہ : حکمتک باشی اللہ قورقوسیدر . (رأس الحکمة مخافة الله)

مشنوی

﴿ منبع حکمت شود حکمت طلب ﴾

﴿ فارغ آید وز تحصیل سبب ﴾

« تہجیر » حکمت طلب ایدن کیمسه تحصیل حکمتدن صکرہ منبع حکمت

و تحصیل اسبابدن فارغ اولور . « شرح » شریعت مطہرہ بہ توفیق حرکت

وبر صاحب عرفاندن حکمتی طلب ایدن کیمسه نہایت حکمتی تحصیل ایہ واصل -

منزل سعادت اولورده یقیناً بیلیرکہ کافہ اسبابک خالق اللہ تعالیٰ حضرت لریدر ؛

رضای ربانی بی استحصالہ چایشانلر ایچون اسباب حسنہ خاق اولدیغنی اہل -

حکمت عین الیقین مشاہدہ ورؤیت ایدنجه یالکز رضای حق دوشونورلر

ورضای حق دوشوندکلرندن اجراءات متحسنہ ایہ داریندہ مسعود و بکام
اولورلر .

مشنوی

﴿ لوح حافظ لوح محفوظی شود ﴾

﴿ عقل او از روح محفوظی شود ﴾

« تہجیر » لوح حافظ ایکن لوح محفوظ اولور ، طالب حکمت اولانک

عقلی روحدن محفوظ اولور . « شرح » طالب حکمت اولان صاحب عقل و

ہمت حقایق جلیہ قرآنیہی وبر مرد خدادن استماع ایہہ چکی حکم و اسراری

حفظ ایدیجی بر لوح اولنجه فیض ربانی ، آنی نفس و شیطانک القات و وسوسندن

محفوظ ایدر . ایطالب متمدک عقلی ابتدا طالب حکمت اولور ؛ بعدہ کندی
روحدن ، یاخود روح القدسدن حفظ و صیانت ایدیلیر .

مشنوی

﴿ چون معلم بود عقاش ز ابتدا ﴾

﴿ بعد ازین شد عقل شاگردی اورا ﴾

بوکبی حکمت و فیلسوفیک بر فائده سی وار ایسه اوده مطالعه ایدنلرک ذهنلرینی بعض مرتبه مسائل عقایه ایله مألوف ایلدی و دقائق فکریه ده کسب مهارت ایتمیدر . مضرت و تشویقاتی ایسه کثیر اولدینی امر ظاهر در ؛ اما حکمت - اسلامییه کلنجه جمله سندن عالی ، جمله سندن ده فاعلی ودها نافع اولدینی امر - بدیهیدر . روحانیتدن بشقه حکمته متعلق دین مبین اسلامک الی بیوک اساسی واردد : ۱ - کائنات قدیم اولیوب امر حق ایله مخلوق اولدینی آیات بینات ایله مثبت اولدی . ۲ - ﴿ یس ﴾ - سورة شریفنک قرقنجی آیت کریمه سنده : ﴿ لالشمس یبغی لها ان تدرك القمر ولاللیل سابق النهار وکل فی فلك یسبحون ﴾ . معنای شریفی : « کونش ممکن اولماز که آیه ایریشسون وکیجه کوندزه سبق ایدیجی دکدر وجمه سی فلکنده یوزر لر یعنی حرکت ایدر لر . » مضمون حکمت مشحونیه کافه اجرام و اجرامدن معدود اولان کره ارضک ده دائماً حرکتده اولدینی بیان اولنسی وشمس و کره ارض و سائر اجرامک دائماً حرکتده اولدینی اوروپالیلر اکلامه دن اول قرآن عظیم الشانده امر و فرمان بیورلمسی ؛ ۳ - هر نوع فعل و حرکت ایچون اراده ربانیه نک لزومنی کوسرر آیات - بیناتک شرفصدور ایتدی ؛ ۴ - جهان انسانیه صور متنوعه ایله معاونت و مرحمت ایلدی . ۵ - بحق مؤمن اولانلرک خوف خسدان بشقه هر نوع قورقو و تلاشدن قلبلرینی آزاده ایدرک کندیلرینی سعادت ابدیه ایله تأمین ایتدی . ۶ - احوال روحانییه ظنیاته بر اقیوب وحی ربانی اولان قرآن عظیم الشانک اوامر جلیله سنه ربط ایله کافه دقائق احوال ایچون عقلی رهبر اتخاذ ایتمیدر . اشته بواساس و حقائق عظیمه یی اکلابان و اعمال حسنه اجر اسنه سعی ایدن اولوالالباب بحق حکمت اسلامیهدن حصه یاب اولور . بوزمره مبارک حقنده سورة بقره نک ایکی یوز تیمنجی آیت کریمه سنده فرمان بیوریلور که : ﴿ یؤتی الحکمة من یشاء و من یؤتی الحکمة فقد اوتی خیراً کثیراً و ما یذکر الا اولوالالباب ﴾ معنای شریفی : « الله تعالی ایتدیکی کیمسه یه حکمتی و برر و مر کیمه حکمت و برلدیسه البته اکا خیر کثیر و برلدی و دوشونمز و نصیحت قبول ایتمز الاحباب عقل اولانلر دوشونوب نصیحت قبول ایدر لر . » ای سنانک ! قرآن عظیم الشانده خیری تبشیر اولنسان حکمت حقیقیه مالک ایلدی ایتدی ایسک اوامر ربانییه تابع و طاب و حکمته مالک اولمش بر مردخدای بولمه راغب اول ! که سن ده دقائق -

مخصوص صدر . یوقسه احجاب فك فنه دائر بیان ایده جككری مطالعات ومیدانه قویه جكری تألیفات بوقاعده دن مستننا وانلرك مطالعه سی امور دنیویه ایچون بالطبع نافع ومقتضیدر .

مشنوی

﴿ طالب حكمت شو از مرد حكيم ﴾

﴿ تا از و كردی تو بینا و علم ﴾

« تَبَجِّمُكَ » حکمتی حکیم اولان کیمسه دن ایسته که سن اندن زیاده بیلیجی و کور یجی اوله سک ! « شَرِّحُ » لفظ حکمت شمدی اک زیاده فیلسوفی تعبیر اولنان انکار وظنیات عمیقہ مقامنده استعمال اولنور . فیلسوفی نامیلہ اسکی هندلی ومصر لیلردن بشقه یونانیلرک متفرق مسسلکری وارایدی . یونانیلرک اک مشهور لری ایونین ، ایتالیق (بیتاغور) سقراط ، افلاطون وارسطو وانلردن صکره روحانی ومدادی اولهرق انواع افکار ومسالک ظهور ایدرک چوق کیمسه لرک اضلال افکار واعتقادینه سبب اولمشدر . مثلا هر نوع سعادتی انکار ایله حکمت وسلامتی بالکمز حفظ نفسه حصراتمکه اجتسارایدن مشهور (اپیقور) ک مسلکی ، آخرت بحثنی کلیاً ترک وحظ نفسنی غیر معتبر عدایله مشاق ومتاعبه اصلا اهمیت ویرمیوب سعادتنی حسن اخلاقه ربط ایدن (ستویسین) مسلکی ، بعده فنا فی الله اولمق امیدیلہ بر چوق متاعی اختیار وافلاطونی شیخ وپیشوا عد واسکندریه شهرینی مقراتخاذ ایدن (افلاطونی جدید) مسلکی ، اندن صکره اسپانیاده بعض عربلرک ینه افلاطون ایله ارسطونک بعض افکارینی دیکر بر صورتده تاقی ایدن مسلك ومؤخرأ (ایٹالیا) (وهقوسی) انلرک اره سنده (سبتیق) کبی صحاب شك واوصره لرده « مستند تجارب مادیه » نامیلہ مشهور (باقون) واون سکزنجی عصرده انکلتره ومانیا فرانسهده بر طرفدن منکرین ودیکر طرفدن موحدین واون طقوزنجی عصرده فرانسهده كذلك موحدیندن (افلنتیزم) نامیلہ مشهور (ویقتور قوزمن) ک ودها نیجه نیجه فیلسوفلرک مسسلکری ظهور ایتمشدرکه بونلرک جمله سی بری برینه مبین اولدیغندن اکثرندن مضرت عظمی سرنما اولمشدر . حکماندن اک معتبر اولان موحدینک بیلہ افکاری عقلی اولوب وحی والهامه مستند اولدیغندن حکمتلری فائده مند اولهمدی .

اولیاء الله و مردان خدا اولدینی ترجمه ده بیان و انبا اولندی . اولیه مردان خدا که عقل و روح پر قوت حلرندن و فم و خامه فیوضات افزالردن آب حیات ادب و تربیه و زلال فیض و نصرت ابدیه جریان و نبعان ایدر . ایشته اولیه ذوات پاکه طالب- اول و نصائح علیه لرینی و تألیفات جلیله لرینی تحری و قبول ایت !

نشونوی

﴿ آب عذب دین همی جو شد ازو ﴾

﴿ طالبانرا زان حیاست و نمو ﴾

« ترجمه چکر » اهل الله دین و ایمانک لذیذ و شیرین صوبی دائما جوشار . او آب حیاتدن طالبه حیات و نشونما واردر . « شرح » مردان خدادن آب حیات دین ماء معین کبی جریان و نبعان ایدر و هر کیم او مردان پاکه طالب ایدمه نشو و نما و حیات مصفا و سعادتله بقا بولور .

مشونوی

﴿ غیر مرد حق چوریک خشک دان ﴾

﴿ کاب عمرت را خورد او هر زمان ﴾

« ترجمه چکر » مرد خدادن بشقه-نی قوری قوم کبی بیل ! که عمرینک صوبینی چکر . « شرح » اولیاء الله حضرانندن غیری احوال روحانیتسه دائر کلمات و مؤلفاتی هر نه قدر صورتا پارلاق اولسه ده او کلامی ایشیدن او تألیفاتی مطالعه ایدن کیمسه نیک عمری هبا و قبول ایدن ساده دلان گرفتار جفا و اذا اولور . شو حالده انسان کرک امنیت ایتک ایستیه جکی کلمات و کرک مطالعه ایدوب افکارینی قبول ایده جکی مؤلفانک اصحابی اولان ناطقین و مؤلفینک احوالی تحقیق ایله حال لرینی کلامی ده اندن صکره قبول ایتلی ! بر مفسدک پارلاق سوزلری ، آولنش آتسه بکزر که صورتسه الدانوب یانسه واران چوجقلری یاقار . بوجهت شایان اخطاردر که بیان اولنان قاعده احوال غیبیه و روحانیه دن باحث اولانله

حالبوکه او ظریف لفظی بر چوق دفعه کثافت و بلاهت‌ساره سراپا مالی اولور .
 دیگر بر انسان کوزل نطقلر ایراد ایدر . حین استماعده هرکس حیران اولور .
 ناطقک رأینی مفید و مصیب ظن ایلر ؛ بعده اورأی ایله حرکت و نهایت کنیدی
 گرفتار ضرر و مذلت ایدر . آنک ایچون لفظ شیرین آب عمر منزی محو و هلاک
 و عقل و قلب منزی مکدر و غمناک ایدر . بناء علیه فکر صحیحی غیر صحیحدن ورأی .
 صادقدن تفریق و تمیز اتمکی مطمئن وطمطراقلی الفاظده دکل ، حقائق و مائیده
 و استقامت و درایتلری مجرب اولان اولی الالبابک افکارنده ارامیلیر .

مشنوی

﴿ آن یکی ریگی که جوشد آب ازو ﴾

﴿ سخت کم یابست رو انرا بجو ﴾

« ترجمه » او بر قومدر که اندن آقار سو پک از بولنور . سن عاقل

ایسک یوری آنی آریوب ایسته ! « شرح » دنیاده قوم کبی اولان
 کثرت الفاظ ایچنده آب حیات آسا اولان کلام جان فرا پک آز بولنور .
 ای طالب و سالک ! شاید بویله بر صاحب حکمت کورده آنک نصیح و پندینه
 ولو بر ساعت مخاطب اولور ایسک اوزات حکمت سمائی و یا تالیفاتی بردها تارک اوله !
 فی المثل . مولانا جلال الدین رومی قدس سره السامی حضرت تلیسک تالیف بیوردقلری
 مشنوی شریف کبی منبع معانی اولان بر کتاب مستطابی ترک ایتمه ! چونکه بویله
 بر حکمت مجسمه صدق ایله مطالعه اولنجه باذن الله تعالی باعث سلامت جاویدی
 و موجب سعادت نامتناهی اولور .

مشنوی

﴿ هست آن ریک ای پسر مرد خدا ﴾

﴿ کو بحق پیوست از خود شد جدا ﴾

« ترجمه » ای اوغل ! ریک یعنی قومدن چیقیدی بیان اولنان صودن مقصد ،
 اول مرد خدا و اول عارف و دانادر که درگاه حقه واصل و کندی نفسک
 مشتبهانندن جدا و منصلدر . « شرح » قوم ایچندن چیقان صودن مقصد ،

متلاشی و بی قرار اولور وارزولرینی قبول وبالخاصه ارزولرینک اجراسنده خلقی کندیلری کبی استعمال ایدیجی کورمینجه خاقی حقسنز و بالکنز کندیلرینی حقلی ظن ایدرلر . اظهار شکایات ایچون حدید المزاج اولانلره مشابه برتوع ظلمکار وریاکارلر واردرکه خلقتلری حسینیه فرصت بولدقجه اجرا ایده جکلری حقسنز لقدن طولایی خاق کندیلرینه حقسنز دیسامک ایچون موهوم اولان مقدوریتلرندن بحث وشکایت ومظلوم اولدقلرینی محزونانه حکایت ایدر .

مشنوی

﴿ راه هموارست وزیرش دامهاست ﴾

﴿ قحط معنی درمیان نامهاست ﴾

« تَرْجِمَهُ » طریق لطیف ودوزدر؛ اما التمه طوزاقلر واردر . بونک کبی نام والفاظ میانده قحط وفقدان معانی واردر . « شَرِّحُ » بویت شریفه کلنجهیه قدر یازلش اولان ایبات ارسلانه تشبیه اولنان آدم طرفندن ایراد اولنیورایدی . بوندن صکره کلهجک برقاچ ایبات شریفه بر مقتضای دأب جلیل مشنوی شریف برکامل وعارف طرفندل بیان وحکایه اولنور . مذکور بیت شریفک شرحه کلنجه: دنیسانک احوالی وهایه اولیده غایت لطیف وظریف کورینور ایسهده انسانی کرفتار بلا ایده جک کیزلیجه بر چوق دام مکر وحیله وظلم وتهلکه واردر . اورتهده برچوق اسمی ومطظن الفاظ ایشیدیلر . اما نظر حکمتله دقت اولنور ایسه اواسامی صوری حروف وصدادن عبارت اولوب معانی سعادت نمدان عاریدر .

مشنوی

﴿ لفظها ونامها چون دامهاست ﴾

﴿ لفظ شیرین ریک آب عمرماست ﴾

« تَرْجِمَهُ » لفظلر وناملر طوزاقلر کیدر ، صورتا بعض شیرین و لطیف اولان سوز بزم عمرمن صوینک قومی کیدر . « شَرِّحُ » مثلاً برینک اسمی (ظریف) اولورسه ایشیدن بر ساده دل ظن ایدرکه مسمی صاحب ظرافتدر .

مشنوی

﴿ دمدمه ایشان مرا ازخرفکند ﴾

﴿ چند فریبد مرا این دهر چند ﴾

« تَبَجَّهْرُ » انلرك آواز و حيله لری بی مرکبدن دوشوردی، بودهر و زمان بی نه و قته قدر الداتیر؟ « شَرَحْ » بی مرکبدن دوشوردی تعبیری اوج و چه ایله شرح اولنور: بری، کیفیت جهد و سعی - ولو مرکب کبی عاجز برشی فرض اولنسه بیله - جبریلرک حيله سی بومرکبدن ده بی دوشوروب کلیاً محروم و دلخون ایلدی. وجه دیگر، عادی مرکب اوتلامق ایچون حرکت ایدوب چالیشدینی حالده بن معطل قالدیغمندن جبریلرک اغفالاتی بی مرکب منزله سندن بیله تنزیل و شمعی گرفتار اضطراب ایله تذلیل ایتدی؛ وجه آخر، معطل قال! حرکت ایتمه، اوتلامه! دیه بر مرکبه بیله اسماعی ممکن فرض اولنوب سویلنسه مرکب ده بوکا الدانیوب یسه اوتلامق ایچون سعی و غیرت و حرکت ایدر؛ بن ایسه دشمن سوزینه الدانوب حرکتسز قالدیغمندن محض حق اولان مرکبدن ده دونا، ده مغبون اولدم.

مشنوی

﴿ سخت در ماند امیر سست ریش ﴾

﴿ چون نه پس بند نه پیش از احمه قیش ﴾

« تَبَجَّهْرُ » صقالی کوشک اولان بك غایت عاجز قالیر؛ چونکه احمقلمندن نه آرقه سنی، نه اوکنی کوره مز. « شَرَحْ » سست ریش یعنی کوشک صقالی تعبیری، کوشک اولوب ایشدن و مشکلاتدن قورقانلردر. بومقوله کیمسه بی اعتبار و صور متنوعه ایله گرفتارذلت و ضرر اولور. ارسلانه تشبیه اولنان ظالم مرقوم ده کندینی کوشکلره قیاس ایلر و جبریلردن مغبون اولمش عد ایدر. بوجهت حکمة مثبتدرکه حدید المزاج اولانلر دائماً گرفتار حقارات و دوچار اغفالات اولمش کبی غضوبانه فریاد و فغان ایدرلر؛ چونکه خلقتلرینک تحریک و تمجیلی حسبیله ذهنلرنده نیات و افکار بری برنی تعقیب ایله ذهنلری

سببی ایلریده کی ابیات شریفه دن اکلاشیله جقدر . صاحب عقل و عزم اولانلر نائل مریم اولمق ایچون تلاشدن آزاده و دشمنک تلاش و طرزندن استفاده ایتمک اوزره آماده اولورلر .

مشنوی

﴿ زان سبب کاندر شدن او ماندیر ﴾

﴿ خاکرا می کند و می غرید شیر ﴾

« تَرْجِمَه » طواشان کیمکده کج قالمسی سبیدن ارسلان کمال حدتله طویراغی نیجه سیله قویار یور ایدی . « شَرَح » ظالم آدمه کویلولرک نوبتله کوندره جکاری مالز مه نک وقت و ایامنی ده اول نخصیص ایتمش و او ظالم هر ظالم کبی غایت طامع و حریص بولتمش ایکن طواشانه تشبیه اولنان آدمک نوبتده تأخر ظهور ایتمندن او غدار غضب و تهوردن بی قرار اولدی و آوان خشمنده نیجه ستم فزاسیله زمینی بیله تخریب و تازمار ایدر ایدی .

مشنوی

﴿ کفتم من کفتم که عهد آن خسان ﴾

﴿ خام باشد خام و سست و نارسان ﴾

« تَرْجِمَه » ارسلان حدتله سویلیدی ، بن وقتیه دیدم : ا و اچاقلرک عهد و وفاسی ضعیف و خام و نارسان اولور ! « شَرَح » غضب و حدتک اقتضا- سندندرکه حدتلمش کیمسه نک رنکی ، کوزلری متغیر ، اعضای بدنیسه سی لرزان و اغزی قهر فشان اولور و مغبوضک محسناتی اصلا خاطره کتیر میوب موهوم قصورلردن بحث ایدر . خاتمه حدید اولانلر ایچون دفع حدت ایده بیلیمک امر عسیر اولدینی غیر منکر ایسه ده اک مؤثر چاردلری حدت عقل و وجودلرینی قبل الاستیلا غضب و غیظلرینی کاظم اوله رق اوطوردقلری موقعی تبدیل و غضب- ربانیدن خلاص بولمق ایستر ایسه کندی غضبنی ترک ایتمک و ابسته اولدینی در خاطر ایله برابر اعصاب و دماغی تحریک ایدیجی اولان مشاغل کثیره دن اجتناب ایتمولر !

حاضر بواندہ بیلہ مقصد جلیل رسالت پناہیلرینہ سرابا کسب اطلاع ایتماش اولوردی .
 ﴿ شرح ﴾ مقصد اصلی یرینہ ، حکیمانہ و عارفانہ دیگر بر مثال ایله ایراد سؤال
 بیوررلر وائنان جوابدن تمایله استفادہ ایدرلر ایدی .

مشنوی

﴿ او جواب خویش بکرفتی ازو ﴾

﴿ وزسؤالش می نبردی غیر بو ﴾

﴿ تَرْجِمَانُ ﴾ رسول اکرم ونبی محترم صلی الله علیه وسلم افدمز حضرتلری
 کندی فکر و جواب رسالت پناہیلرینی طوتار و سؤال رسالت پناہیلرندن ، بشقہ سی
 رایحه الہماز ایدی . ﴿ شرح ﴾ رسول المحتبا علیه افضل التحایا افدمز حضرتلری
 هرکسک عقل و صداقتنه کوره ایراد کلام و بسط مرام بیوررلر ایدی . منلا
 برسؤالدن اصحاب کزین حضراتی مقصد جلیلدن محتاج اولدقلری قدر اکلارایکن
 حاضر بالمجلس بولنه حق غیر محرم دیگر بر آدم هیسج بر شی اکلایه ماز و نکات -
 علیه سنک مزایای جلیله سنہ کسب اطلاع ایتمکہ مقتدر اوله ماز ایدی .

﴿ قصهٔ مکر کردن خرکوش باشیر ﴾

طاوشانک ارسلانہ ایتدیکی حیلہ وتدبیرک حکایه سیدر :

مشنوی

﴿ ساعتی تأخیر کرد اندر شدن ﴾

﴿ بعد ازان شد پیش شیر پنچه زن ﴾

﴿ تَرْجِمَانُ ﴾ طاوشان بر ساعت (بروقت) کیتمکده تأخیر ایتدی [کیج قالدی].
 اندن صکره الیرینی کمال ادبله باغلامش اولدیفی حالده پنچه اوریمیجی ارسلانک اوکنه
 کندی . ﴿ شرح ﴾ ارسلانک نزدیکه کیتمکی طاوشانک بر مدت تأخیر ایلمسنک

مشنوی

﴿ مشورت کردی پییر بسته سر ﴾

﴿ گفته اشائش جواب و بی خبر ﴾

« تَرْجَمَه » فخر عالم علیه الصلاة والسلام افندمن حضرت تری مستور صورتده مشورت ایدر ایدی ؛ اصحاب کرامده عرض مرام ایدر ایکن خصم حاضر بولنسه- بیله بی خبر قالیر ایدی . « شَرَح » فخر عالم ونبی محترم صلی الله علیه وسلم افندمن حسب الزوم مشورت بیورسه رأی وجوابی کافی الهجق قدر صورر ویا لکنز خصم دکل ، مشاور اولان ذاتده نیت جلیله رسالتپناهیلرندن بی خبر اولور ایدی . سر وپنهان قالمسی حکمة مقتضی اولان کیفیته خصما کسب اطلاع ایتسه او کیفیتک حصولپذیر اولمنسه ایقاع موانعه وایراث ضرره سعی ایده جکلاری امر بدیهدر . مقتضی سؤالدن زیاده کلام سویلنمنک وخامتتی بر مثال ایله بیان ایدهلم : بالفرض بر قوماندان طرفندن محاربهیه قرار ویریلوب دهه حین حربده مقتضی اولهجق ترتیب قوماندانک ذهننده تقرراستدیکی زمان محل حربه کیده جک بر قاچ یول بولندی فی فرض اولنورایسه اوصرهده لازم اولان مشاوره فلان محله سهولت وامنیته واره بیلیمک ایچون هانکی طریق دهه مناسبدر ؟ سؤالندن عبارتدر ؛ یوقسه یالکنز یولک بیلنمسی لازم ایکن بن بوکون فلان یره کیدوب بو صورت و ترتیب ایله محاربه ایتمک نیت ایتم ؛ بنساء علیه هانکی یول دهه اییدر ؛ دبه مشورت صورتیه ایجابندن زیاده کلام واصله ایراد اولتیق دشمنی خبردار وکنندنی پریشان و بیزار ایتمکدر .

مشنوی

﴿ در مثال بسته گفته رأی را ﴾

﴿ تاندا ند خصم از سر پای را ﴾

« تَرْجَمَه » فخر عالم علیه الصلاة والسلام افندمن حضرت تری رأی جلیل- رسالتپناهیلر تی بر مثاله مقید اولهرق فرمان و بیسان بیورر لر ایدی . خصم

صاحبندن او کر نمشدر . جای خنده در که سری افشا ایتدیکی دیگر بر آدمه سویله
چکی صروده سر اولدیغندن بحث ایله کیمسه یه سویلما مسنی تنبیه ایدر ؛ حاله
تنبیه ایتدیکی شیئی حین تنبیهده فعلاً کندیده سوء استعمال ایدر . بر سر
ایکی کئی تی تجاوز ایدنبجه او سره الوداع دیلمی و کیزلی قاله حق امید خامند
واز چملی !

مشنوی

﴿ کردوسه پرنده را بندی بهم ﴾

﴿ بر زمین مانسد محبوس از الم ﴾

« تَرْجِمَه » اکر اوچ اوچی قوشی بری برینه باغلار سگ کدر والدا
بر اوستنده محبوس قالیر . [مقصد بیت شریف آتیدن معلوم اولور .]

مشنوی

﴿ مشورت دارند سر پوشیده خواب ﴾

﴿ در کنایت باغلط افکن مشواب ﴾

« تَرْجِمَه » خلاص بولمق ایچون بو قوشلر لسان حال ایله سر پوشیده
و مستور اوله رق مشورت ایدر لر . او مشورتلری سر و کنایه ده نظر ایدن لر
مشوش و مختلط بر حال ایله غلط براغیجی اولور یعنی کورنلرک ذهنلرینی الدانیر
« شَرْح » طوتولوب بریده باغلی اولان بر قاچ قوش بالطبع خلاص بولمق ایستر لر
لکن مقصدلری اکلا شلما مق ایچون بعض دفعه باشلرینی و کوزلرینی یره دیگر لر
بونلرک بو حالنی کورن آلدانیر . بعض دفعه بری بریله نزاع ایدوب بر محبسده
فرار ایدم جک اولانلره مقتضی اولان انفاقه بدل اختلاف کوستر لر . مشو
بر حالده کوریلوب نیتلرینی کتم و نظر ایدنلره غلط و مشوش بر فکر القا ایدر
انسان عقل کبی بر نور ایله تنویر اولندیغی حالده لایق میدر که بلا لزوم صحیح
سرنی افشا و او سردن مأمول اولان فوایدی احما ایدرک قوشلردن بیله ادنا اولما
اولسون ؟

مشنوی

﴿ در بیان این سه کم جنبان لبث ﴾

﴿ از ذهاب وز ذهب وز مذهب ﴾

« تَرْجِمَانُ » کیده جکک یول، مالک اولدیفک باره، سالک اولدیفک مذهبدن. عبارت بو اوج شینک بیاننده دوداغکی قیلدانه! « شَرْح » لزوم حقیقی حسن اولمدیجه ذکر اولنان اوج شی و آنلره مائل اولان اسراری اعلان و افشا ایتمک. عین اصابت و محض حکمتدر. حدیث شریف: (استر ذهبک و ذهابک و مذهبک) یعنی « التونکی و بولکی و مذهبیکی کیزلی طوت! » دیه امر بیورم شدرد.

مشنوی

﴿ کین سه را خصمست و بسیار عدو ﴾

﴿ در کینت ایستد چون داندوا ﴾

« تَرْجِمَانُ » بو اوج شینه دشمن چوقدر. دشمن اولنری بیلنجه پوصوده طورر. « شَرْح » ذکر اولنان کیفیات ثلثه دن ولو یالکز برنی افشا ایتمک ینه ضرردر، اوچنکده دشمنی آری اولدیفندن مادی و معنوی سکا پوصولر ترتیب اولنور و افشای راز، سنک زیانکی و بلکه فلاکتکی موجب اولمش اولور.

مشنوی

﴿ ور بدانی با یکی کو الوداع ﴾

﴿ کل سر جاوز الاثنین شاع ﴾

« تَرْجِمَانُ » ا کر بر کیمسه بیلوبده دیگر برینه سویله جک اولور ایسه اوسره و داع لازمدر؛ زیرا هر سر ایکی نی تجاوز ایدر سه شایع و فاش اولدی. « شَرْح » سری حفظ ایتمک نه قدر مشکل اولدیفنی انسان بوندن ده درک و اذعان ایدر که او سری کندینه عاید ایکن طیاننه، یوب دیگرینه سویلر؛ او شخص دیگر او سرک صاحبی قدر او ایشده حصه دار دکلدر؛ شخص دیگر افشای رازی ابتدا سرک

« شرح » طاوشانہ تشبیہ اولئان آدمی سویاتمک اوزره کویلولر مشاوره نك فواندنن بخله بوحقیقی حدیث شریف ایله اثباته قیام ایتدیله . حدیث شریف بودر : (المستشار مؤتمن) یعنی « کندیسندن مشورت طلب اولئان کیمسه امین اتخاذا اولمشدر . »

مشنوی

﴿ کفت هر رازی نشاید باز کفت ﴾

﴿ جفت طاق آید که طاق جفت ﴾

« ترجمه » طاوشان دیدی که : هر سری آشکار سویلمک جائز دکدر ؛ زیرا بعض دفعه جفت تک وبعض دفعه تک جفت کلیر . « شرح » طاوشان تشبیہ اولئان آدم کویلولره دیر که : مشاوره نك فواندینه عائد افاداتکیز عمومیت نقطه نظرندن باقانه عین اصابتدر ؛ اما بوقاعده هر حال وراز ایچون جاری دکدر .

مشنوی

﴿ از صفا کردم زنی با آینه ﴾

﴿ تیره گردد زود با ما آینه ﴾

« ترجمه » آینه نك یوزینه قارشی ، صفا سندن دم اورر ایسک آینه در حال بزمله برابر بولانیر . « شرح » آینه فوق العاده پارلاق و صافدر ، یوزینه قارشی مدح ایدیله جک اولسه کلامدن یعنی نفسدن آینه بولانیر . قارشیسنده کی آدم کندی عکسنک رؤیتندن محروم اولور . بلا وقت ، مشورت نامیله شوندن بوندن نصیحت طلب ایدیلنجه اسباب موافیقی نقاب ظلمت اورتر . طاوشانہ تشبیہ اولئان کویلودیر که : بن دها مشورت صره سنی کورم دیکیم حالده عاقل وشایان امنیت کامل آدم لرسکنز ، بکا رأی ویریکیز دیه جک اولسم بوحرکتیم سزندن کوزل بررأی الموق دکل ، بلکه سزه مداهنه ایتمک وایشیمیزی بوزمق اولور .

مشنوی

﴿ بعد ازان گفتند کای خر گوش جست ﴾

﴿ در میان آر آنچه در ادراك تست ﴾

« تَرْجِمَةٌ » اندن صکره حیوانات دیدلر : ای حسیاتی تیزاولان طاوشان!

بیلدیکنی اورته یه قوی باقالم ! « تَشْرِیحٌ » طاوشانه تشبیه اولتان آدمک ذکاوتیه برابر کویولورک مهاجمانه قارشی مدبرانه ثبات وقوت قابلی اثبات ایلمسندن طولانی کویولورک ذهنی برمقدار تغیر ایتمش وتدیرینی قبل الاستماع رد ایتمک مناسب وسزا عداولنماشدر . اوسیدندرکه ذنده کی تدیر ندن عبارت اولدیغنی سویله دیمشدر !

مشنوی

﴿ ای که باشیری تو در پیچیده ﴾

﴿ باز کورازی که اندیشیده ﴾

« تَرْجِمَةٌ » ای طاوشان ! برارسلانه صارلمش سک ! دوشوندیکک سرورازی

تکرار سویله باقالم !

مشنوی

﴿ مشورت ادراك وهشیاری دهد ﴾

﴿ عقلها مر عقلرا یاری دهد ﴾

« تَرْجِمَةٌ » مشورت ادراك ، عقل ویرر؛ عقلر عقله یاردم ودوستلق ایدر .

مشنوی

﴿ گفت پیغمبر بکن ای رأی زن ﴾

﴿ مشورت کالمستشار مؤتمن ﴾

« تَرْجِمَةٌ » فخر عالم علیه الصلوة والسلام اقتدمز حضرترلی بیوردیلرکه : ای رأی ویرن ! مشورت ایت ! کندیسندن رأی طاب اولتان ذات امین اتخاذاولنمشدر .

دکل نیجه بیک کیمسه دن اولور . « **تَشْرِیح** » انسانک مظهر اولدینی حسیات - متنوعه معنویه ومدایه نیجه بیک ملائک وشیاطینک وافکار ومدایاتک تأثیرات - مختلفه سندن حاصل اولور . بزکیفیت عقل ایله مثلا بن فلان فکردن فیض آلیر . ویانفس وشیطانک مضرت ویره بیله جک ووسوسه سندن محترز اولورم دیمک ظن - ضعیفدر . زیرا انسانک مقبولیتی حسیله معنوی ومدای محب ودشمنی کثیر وقلبی مهاجمات متنوعه دن حفظ ایتک امر عسیردر . جاره نجات شریعت محمدیه یه التبحا و اخلاق ذمیمه دن اتقادر .

مشنوی

﴿ باش تا حسهای تومبدل شود ﴾

﴿ تابدینی شان ومشکل حل شود ﴾

« **تَرْجِمَانُ** » صبرایت که سنک حوا.ک تبدل ایتسون! اووقت ملائک وشیاطین وسراز عین الیقین کورونور ومشکل حل اولور . « **تَشْرِیح** » ملائک وشیاطین فی الحقیقه موجودمیدر ؟ یوقسه بومسموعات سخته قرین اولیبوب خیالاتمیدر ؟ دیه دوشونن جاهل ونادانه جواب ویریلیرکه : حقائقه مطلع اولمی ایچون براز صبرایت ! موت بدنله حسیاتک مبدل اولوبده حقائقی رؤیت والیم صورته ندامت ایدرسک !

مشنوی

﴿ تا سخنهای کیاز رد کرده ﴾

﴿ تا کیان راسرور خود کرده ﴾

« **تَرْجِمَانُ** » کیملرک سوزنی دنیهده رد وکیملری کندینه رئیس اتخاذا ایتدک ؟ « **تَشْرِیح** » ای منکران روحانیت ! براز صبر ایدیکز : زیرا حقیقی کوسترمک ایچون شاهین قضا نیجه موتیه تقرب وشمس فنا نمای عمرکز غروب ایتکددر . بعدالموت کسب اطلاع ایدرسک که انکار ایتدیککز پیغمبران ذیشان واولیای کرام ووسواسنی قبول ایلدیککز شیطان شامت اقتران دن عبارت ایدی ؟

بی روح اولان مادیات فصل قابل حرکات اولور ؟ دفع و ساوس و قبول الهامات کبی ایکی بیوک مظفریتی استحصال، بهمه حال مساعی، مشروعه ایله برابر وابسته. الطاق مخصوصه جناب لایزالدر .

مشنوی

﴿ بهر غسل اردر روی در جویبار ﴾

﴿ بر تو آسیبی زند در آب خار ﴾

« تَبَجِّهْهُ » بیسائقم ایچون ایرماغه کیدر ایسک صو دینده اولان دیکن ایاغکه باتوب سکا آغری ویرر . « شَرِّحْ » معنویاتده کورونمینه دشمندن ماءدا مادیاتده بیله موانع و مزاحم لایحصا واردر . مثلا انسان غسل کبی فرض و ازهر جهت شایان استحسان اولان بر امر خیرک اجرانسه شتایان اولوب ایرماغه کیرنجبه کورمدیکی بر دیکن ایاغنه باتارده مورث الم اولور . دیکن باعمنندن حاصل اولان آغری مادی اولدیغندن سهولتله دفع و یاردسی التیام پذیر اولور ؛ معنویاتده دیکن کبی اولان و ساوس شیطانیه والقات نفسانیه بی قطع و احما ایدن یالکز سیف . صارم شریعت غرا ، عشق پاک جناب کبریادر .

مشنوی

﴿ کرچه پنهان خار در آبت پست ﴾

﴿ چونکه در توبی خلد دانی که هست ﴾

« تَبَجِّهْهُ » کرچه صو ایچنده چوق دیکن صاقلیدر . سکا باتنجه اکلار سک که صو ایچنده دیکنلر واردر . [معنای آچقدر .]

مشنوی

﴿ خار خار و حیلها و وسوسه ﴾

﴿ از هزاران کس بودنیک کسه ﴾

« تَبَجِّهْهُ » حس اولنان خطر اب ، حیلها ، وسوسه لر یالکز بر کیمه سدن

مشنوی

﴿ زو پری و دیو ساحلها گرفت ﴾

﴿ هر یکی در جای پنهان جا گرفت ﴾

« تَبْحِيْمٌ » بَرِي و دِيو سَاحِلِی طو تَدِي؛ هَر بَرِي اِنْسَانِك قور قوسندن کيزلی يردد محل طو تَدِي. « شَرْحٌ » جَسْمِي لَطِيْف اَوْلَان مَخْلُوْقَات دِه اِنْسَانِك فَيض و اِقْتَدَارِي حَس اِيه اِنْدن اِجْتِنَاب اِيْدِر .

مشنوی

﴿ آدمی را دشمن پنهان بسیست ﴾

﴿ آدمی با حذر عاقل کسیست ﴾

« تَبْحِيْمٌ » اَدَم اِيچون کيزلی چوق دشمن واردر؛ حذر و دقت ايله حرکت ايدن کيمسه عاقل آدندر . « شَرْحٌ » اِنْسَانِك عَقْل و اِقْتَدَارِي و تَعَايِي حَسْبِيه مَعْنَا و مَادَّة دَشْمَنْلَرِي کَثِيْر و کَنْدِيْنِك حَفْظ و صِيَاْتِي غَايْت عَسِيْرْدِر ، شَيْطَان اِنْوَاع و سَوْسَه ، حَسَابَه کَلْز دَسِيْسَه اِيه اِنْسَانِك اَوْزْرِيْنَه هُجُوْم و غَاْفَل اَوْلَانلَرِي زَبُوْن و مَغْبُوْن اِيْدِر . بُوْنلَرَه مَقَابَلَه ، بُوْنلَرِك شَرْنِدْن کَنْدِيْنِي حَفْظ و حَمَايَه اِيْدِه جِك اَسْبَاب ، اِذْن حَقْلَه اِنْبَاه و حَذْر و دَقْتَدِر .

مشنوی

﴿ خلق خوب وزشت هشت ازمانهان ﴾

﴿ می زند بر دل بهر دم کوبشان ﴾

« تَبْحِيْمٌ » بَزْدن کيزلی اَوْلَان مَخْلُوْقَاتِك فَنَالْقَلْبِيَه اِيْلِكْلَرِيْنِك تَأْثِيْرِي مَر اَنْدِه قَلْب اِنْسَانْدِه حَس اَوْلْتور . « شَرْحٌ » شَيْطَان ذَهْنَه الْقَا اِيْدِرْکَه لَذْتِيَاب اَوْلِق اَوْزْرَه زَنَّا اِيْت! مَلِك الْهَام اِيْلَرْکَه زَنَادْن اِجْتِنَاب و يَا تَاهْل اِيْدِرْکَه شَايَان لَطْف رَب اَوْل! يَنْه و سَوْسَه دِيْرْکَه رُوْحَانِيْت هِيْج بَرْشِي دِکْلَدِر؛ الْهَام دِيْرْکَه رُوْحَانِيْت اَوْلْمَسَه

« تَرْجَمَه » علم و دانش سلیمان علیه السلام که مه‌ریدر ؛ جمله عالم صورت‌در ، علم جاندر . « شَرَح » بوییت شریفه‌ده‌مشهود اولان عظمت ، قوت ، حکمت ، دهاته بینه باعث حیرت‌در . بوییت شریف عالم انسانیتک حقیقتنی تعریف و ترصیف-ایدر . انسانی مقدس و مکرم ایدن کوه‌ر روح معنوی و روح معنویتک اثری از نذین عقل و عقلک اثری اولان هنردر ؛ عقل و هوب نورسهای معنویدن بر بدرقه ، بر رهنما ، الحاصل بر خاتم سلیمان و بر احسان اعظم جناب یزداندر . عقل کاملدرکه خالقلم یزل حضرت‌تلرینی آنارندن استدلال ایدر . عقل کاملک فیوضاتندن درکه نوع بی آدمک ظهوریه برابر شم‌دی‌یه قدر در میان اولنان افکار و نکات ، موقع فعله وضع اولنان بدایع و کشفیات بی‌نهایت و بی‌حدر . ایسته بو حقایق-عظیمه بی‌ایله مولانا جلال‌الدین رومی قدس سره السامی بیوررلرکه : حضرت سلیمانک مشهور خاتمی نصل اشیا به حکم و تصرفی وار ایدسه عقل و علم‌ده چوق موجوداته حکمتی اجرا و قدر و قیمت انسانیه بی‌اعلا ایدر .

مشنوی

﴿ آدمی رازین هنر بیچاره کشت ﴾

﴿ خلق دریاها و خلق کوه و دشت ﴾

« تَرْجَمَه » آدمه مخصوص اولان بو هنر و علم‌دن در یالرك ، طاغلك ، حجر الرك ساکنلری بیچاره قالمشدر .

مشنوی

﴿ زو پلنک و شیر ترسان همچو موش ﴾

﴿ زاوشد پنهان بدشت و که و حوش ﴾

« تَرْجَمَه » ارسلان ، قیلان ، انساندن فاره کی قورقار . بوندن طولای بی اونلر حیراده ، طاغده صافلان‌دی . « شَرَح » انسان جسماً ضعیف ایکن ارسلان و قیلان و سائر نیجه نیجه حیوانات قوی‌الاشباحی عقل ، علم و تصورانیله مغلوب و مرسان و بی آرام ایدر .

قولاق ویر ! « **شَرَحٌ** » سبق ایدن ایبات شریفه ده کی معانی نهایتسز و روحانیدر . سن شمیدیک بوقدرله اکتفایت و طاوشانه تشبیه اولنان عاقل کویلونک حکایه سندن ظهور ایده جک حکم و اسمراره کسب اطلاع ایتمه مهیا اول ! دیمکدر .

مثنوی

﴿ کوش خربفروش و دیگر کوش خر ﴾

﴿ کین سخنرا درنیابد کوش خر ﴾

« **تَرْجِمَه** » اشک قولاغنی صات ، بشقه قولاق آل ! زیرا بوسوزی اشک قولاغنی بوله ماز ، یعنی اکلایه ماز . « **شَرَحٌ** » « خر » لسان فارسیده هم اشک ، هم امر حاضر اوله رق صاتون آل معنا سنه کلیر ؛ بناءً علیه لفظ واحد ، ایکی معنایی محیط اولان « خر » تعیری بیت شریفه خوش بر طرزده استعمال بیورلمشدر . شویله که : ای انسان ! صورتله حصر فکر واذعان ایتمکن روگردان اولده معنایی فهم ایدر بر قولاق یعنی بر واسطه علمیه و عقلیه یی تحری و او واسطه ایله ترقی ایت !

مثنوی

﴿ روتو روبه بازی خرکوش بین ﴾

﴿ مکرو شیراندازی خرکوش بین ﴾

« **تَرْجِمَه** » یوری طاوشانک تیاکی کی حیله سنی کور ! ارسلائی اشاغی آتوب برباد ایدن طاوشانک خدعه سنه باق ! « **شَرَحٌ** » صوری اولان قوته چوق اهمیت ویرمه ! بعض دفعه اشک اوافق آدمدن بیوک تصورات و اختراعات ظاهر اولو . ضعیف برکویلو تدابیر عقلیه سیله ارسلان مثال اولان قوی برظالمی نحو و تباہ ایدر . عاقل اولانلره باعث حیرت و انتباه اولور .

مثنوی

﴿ خاتم ملک سلیمانست علم ﴾

﴿ جمله عالم صورت و جانست علم ﴾

مشنوی

﴿ عالم وعادل همه معنیست بس ﴾

﴿ کش نیابی در مکان و پیش و پس ﴾

« تَرْجِمَه » عالم و عادل تعبیراتی انجق معنی در که او صفاتی مکانه ، ایلریده ، کریده بوله مازسک ! « شَرَح » عالم وعادل صفتلری جسم و صورتده دکل صرف معنیده در . انلری ماده و صورتده بواق خیال اولور . همده اعضا و صورت ، صاحبنه منحصر ، هر حالده فنا پذیردر . اما علم و عدالت عمومه نافع و حد ذاتده عظیم و علویدر .

مشنوی

﴿ می زند بر تن زسوی لامکان ﴾

﴿ می نکنجد در فلاك خورشید جان ﴾

« تَرْجِمَه » عین معنا اولان جان ، لامکان جانبدن بدن اوزرینه فیض اورور ؛ جان کونشی فلکلره صیغماز . « شَرَح » روحسز بدن لاشی ایکن شمس جان ، مقام لامکاندن لمعه فشان اولنجه انسان شایان تکریم جناب منان بر صاحب - وجدان اولور .

﴿ ذکر دانش خرکوش و بیان فضیلت و منافع دانش ﴾

طاوشانك علمی و علمك فضیلت و نافع بیانده در :

مشنوی

﴿ این سخن پایان ندارد هوش دار ﴾

﴿ کوش سوی قصه خرکوش دار ﴾

« تَرْجِمَه » بوسوزك نهایی یوقدر . عقلکی باشنه آل ! طاوشانك حکایه سنه

بیت شریفده کی ارسلان حیوانانک اک معتبری ، کلب نسبة احقری ایکن اراده -
ربانیة تعلق بیورد قدده اصحاب کھفک نزدنده قالمش کاب ، کسب اعتبار واکا نسبة
شیر زیان حقیر وکم عیار قالیر .

مشنوی

﴿ چه زیانستش ازان نقش نفور ﴾

﴿ چونکه جانس غرق شد در بحر نور ﴾

« تَرْجِمَہٗ » صاحبک جانی نور دریاسنه غرق اولمش اولورسه منفور ،
چیرکین اولان نقش و صورتدن نه زیان واردر ؟ « شَرَحْ » بر عارف وکامل
ضعیف و نحیف وجسدی حسن ظاهری احما ایدر نواقص صوریه به خلقه
مصادف اولسه بوندن اوکامله نه زیان حاصل اوله بیلیر ؟ انک فکر ولذتی معنی به
مربوط وغریق الطافی جناب ودود اولور . خاطره کله بیلیر که بعض صورت
پرست انسانلر صورتی چیرکین اولانلره اعتبار ایتمزلر . انلرک اعتبار ایتماسندن
عارف غم وکدورت یرینه حظ و مسرت حس ایدر .

مشنوی

﴿ وصف صورت نیست اندر خامها ﴾

﴿ عالم و عادل بود در نامها ﴾

« تَرْجِمَہٗ » قلملرک یازدیغی شیلرده وصف وتحسین صورتده دکلدور .
مکتوبلرده عالم وعادل کبی موصوفلر واردر . « شَرَحْ » عاقل وعارف اولان
برکاتب بیوک بر ذات حقنده برکتاب ، یاخود مکتوب یازسه اوذاتک بدندن
دکل علویت وکرمندن بحث ایدر . ممدوحک کالات معنویه سنه حرمة صورتنه
دائر برقاچ سوز دهانحریر اولونه بیلیر . مثلا برکوه کرانبها بر محله ارسال
واسرا اولنه حق اولسه ، حال وقیمتی تفصیل وانبا اولندقدن صکره بوکوه فلان
محفظه ایچنه وضع اولنمش دیه محفظه نیک حالندن براز بحث اولنحق معناددر .

« تَرْجِمَةٌ » اگر آدم بالکمز صورتله انسان اولیدی فخر عالم علیه الصلوة والسلام افندمز حضرتلریله ، ابو جهل مساوی اولمق لازم کلیدی . [مستغنی شرحدر .]

مشنوی

﴿ نقش بر دیوار مثل آدمست ﴾

﴿ بنکر از صورت چه چیز اورا کمست ﴾

« تَرْجِمَةٌ » دیوار اوستنه نقش اولنان انسان رسمی ، آدم کیدر ؛ اما نظرایت ! تصویرده نقش وصورتدن نه اکسیکدر ؟ « شَرَحٌ » دیوار وکاغد اوزرینه منقوش اولان صورت ، طلش ودمیردن مصنوع اولان هیکل ، ال وایاق کبی اعضادن غیر خالی ایکن نه ایچون انسان کبی مقبول وعلی دکلدر ؟ زیرا صورت وهیکلده روح یوقدر . انسانی انسان ایدن روح وانارروح اولان عقل وذکادر .

مشنوی

﴿ جان کمست آن صورت باآب را ﴾

﴿ روجبو آن کوهر نایاب را ﴾

« تَرْجِمَةٌ » او رونقلی وزینتی صورتک جانی اکسیکدر ؛ یوری ، نادر وبی نظیر اولان او کوهر جانی طابایت ! [وارسته شرحدر .]

مشنوی

﴿ شد سر شیران عالم جمله پست ﴾

﴿ چون سک اصحاب را دادند دست ﴾

« تَرْجِمَةٌ » عالمدهکی ارسلانلرک جملهسی باشی اشانغی اولدی؛ چونکه اصحاب - کھفک کلبنه معنا ال ویردیلر . اعتبار ایتدیلر . « شَرَحٌ » اصحاب کھف ایله کلبیری حقندهکی آیت کریمه اشبو شرحک برنجی جلهنده درج وترجه اولندی .

و تبدیلاته مراجعت ایتمیوب کنیدی عتلتک قیاساتنه مماشات ایدر ایسه نعمت عظما
و مرحمت کبرا اولان عقلی بیله کنیدینه بردشمن خطائما اولمش اولور .

مشنوی

﴿ قطره دل را یکی کوهر فتاد ﴾

﴿ کان بگردونها او دریا هانداد ﴾

« تَرْجِمَه » کوکل قطره سنه بر کوهر دوشدیکه الله تعالی حضرتلری انی
دریالره ، فایکله ویرمدی . « شَرَح » کوکل قطره سندن مقصد ، قابک ایچنده
مرکوز برقطره صاف ولطیفدر ؛ فقط بوفکر مثبت دکلدر . بویله برکوهر معنوی ،
برقطره خون مادیدن عبارت فرض اولنمی روحانیت ومعنیدن بیددر . کوکل
قطره سنه دوشن کوهر دن مقصد عالی : روح روان وعقل انسان اولسی ده
جسپان کورینور . هر حاله حقیقت عالم مطلق حضرتلرینه معلومدر .

مشنوی

﴿ چند صورت آخر ای صورت پرست ﴾

﴿ جان بی معنیت از صورت نرست ﴾

« تَرْجِمَه » نه وقته قدر صورتلره مشغول اوله جتسک ؟ ای صورت پرست
اولان انسان ! سنک معنیسر اولان جانک ، صورتدن قورتولمدی . « شَرَح »
صورت پرست اولان انسان ، معانی رینه سطحیاته نکران اولنجه صورتلردن
خلاص بولمق کنیدینه میسر اولماز . عقل وروحانیتی زندان مادیده مجوس واستقبالی
منخوس اولور .

مشنوی

﴿ کر بصورت آدمی انسان بدی ﴾

﴿ احمد و بوجهل خود یکسان بدی ﴾

مثنوی

﴿ زاهد ششصد هزاران ساله را ﴾

﴿ پوز بندی ساخت آن کو ساله را ﴾

« تَبَجِّمَهُ » او ، طانه امسون ديه التی یوز ییلق زاهد یعنی شیطان بر آغز باغی یابدی . [« پوز بند » مه ائمک ایچون بوزاغینک اغزینه باغلانیلان باغدی رلر .]
 « شَرِّحْ » شیطانک اوهام و قیاسات ذهنیه سی کندینه آغز باغیدر . شیر حکمتی ائمک قادر اوله دی ، چونکه وظیفه سی امر اولندیفی کبی حضرت آدم علیه السلامه سجده ائمک ایکن طوپراقدن یاییلمش آدمه بن نصل سجده ایدیم ديه قیاسات - وهیه یه دوشمش ، مرحمت ربانیه دن دور وهجور اولشدر .

مثنوی

﴿ تانتاند شیر علم دین کشید ﴾

﴿ تانکر دد کردان قصر مشید ﴾

« تَبَجِّمَهُ » بو آغز باغی دین علمنک سؤدی ائمک اقتدار بر اقاماز ، محکم و عالی قصرک اطرافنی طولاشمه مقتدر اولماز . « شَرِّحْ » شیطان ، فرمان - یزدانه قارشى عصیان ایتمسندن کندى اوهام خیالیه سی اغزینی باغلامش ! نیات - فاسده وافکار حاسده سی حسیله شیر حکمتدن و آب زلال مرحمتدن حصه یاب اوله ماز .

مثنوی

﴿ علمه ای اهل حس شد پوز بند ﴾

﴿ تانکیرد شیر زان علم بلند ﴾

« تَبَجِّمَهُ » اهل حسک علملری آغز باغی اولدی ؛ تا که عالی علمدن سود آلیه ! « شَرِّحْ » علم لدن ، علم روحانی بو ظاهر عقل و حس ایله کشف اولتمقدن بعیددر . اگر انسان امور روحانیه و اخرویه ایچون قرآن عظیم الشانک اوامر

میدانه کتیر ممکن عاجز در . جسم و صورت چوق دفعه آدابیر . عاقل اولان
صورتہ دکل سیرتہ باقار .

مشنوی

﴿ آدم خاکی زحق آموخت علم ﴾

﴿ تا بہفتم آسمان افروخت علم ﴾

« تَبْحِيحًا » طوبراقدن مخلوق اولان آدم علیہ السلام عالمی اللہ تعالیٰ
حضرت لرندن او کړندی ؛ حتی سماوات سبعمہ بہ قدر انک علمی شعلہ بخش اولدی .
« شَرَحٌ » اللہ تعالیٰ حضرت لری اراده وفرمان بیورنجه خاکہ منسوب اولان
آدم علیہ السلام علمیاہ سماوات منور ، ملائکہ کرام اکا سجده آور اولدی .
بویت شریفندنہ اکلایلیر کہ انسانک باعث سلامت وسعادت دارینی ، علم ودانش
وهنریدر ، اما او علم عقل موہوبہ وشریعت غریبہ واسانیته مستند اولمایدر .
یوقسہ برحیلہ کار وریا کارہ علم وهنر شر و خدعہ سنک کتمنہ سپر اولور . مفسدت
پرور اولانک علم وهنری حقیقتدہ محض جہل وشردر .

مشنوی

﴿ نام وناموس ملک را در شکست ﴾

﴿ کوری آن کس کہ باحق در شکست ﴾

« تَبْحِيحًا » حضرت آدم عالمیاہ ملک نام وناموسی شکست ایتدی ،
او شیطانک تکبرینہ رغماً کہ حق ایله شہہدہ در . « شَرَحٌ » اللہ تعالیٰ حضرت لری
ملائکہ بہ بیوردی کہ : بن آدمی مکرم ایتدم واکا کافہ اسمایی او کړتدم . ملائک
آدمک یردہ سفک دماء ایدہ جکنی عرض ایتدیلر . حق تعالیٰ حضرت لری فرمان
بیوردیلر کہ : سز بیایرم ادعا سنده سکز ، اسمایی یعنی کافہ موجودانک حقایقی
ایراد و تعداد ایدیکز ؛ ملائک کرام تعداد اسمادن عاجز و ناتوان قالنجه آدمہ
بیوردی کہ ، اسمایی سن خبر ویر . حضرت آدم اسمایی بیان وانک اوزرینسہ
ملائک عجز لری اعتراف واتیان واسر ربانی اوزرینسہ حضرت آدمہ سجده ایتدیلر .
الا ابلیس لعین امر حقہ مخالفت وعدم اجابت کوشردی .

معنای شریفی : « یا محمد ! سنک ربك بال آریسنه الهام ایتدی ، که طساغلردن و اغاغلردن (وانسانلرک آریرلر ایچون) یابدقلری مکانلردن بیوت و مساکین اتخاذا ایدیکنز » (ثم کلی من کل الثمرات فاسدکی سبل ربك دلالاً یخرج من بطونها شراب مختلف الوانه فیه شفاء للناس ان فی ذلک لایة لِّقوم یتفکرون) معنای شریفی : « صکره ایستدیککنز هر میوه و چیچکلردن اکل ایدیکنز و ربکزک الهام ایتدیکی یوله انقیاد اوزره کیدیکنز او ، آریرلرک قارنندن رنکلری مختلف بال چیقارکه آنده ناس ایچون شفا واردر ؛ البته بونده علامت و نشان موجوددر ، اول قوم ایچونکه تفکر ایدرلر . »

مشنوی

﴿ خانه‌ها سازد پراز حلوائی تر ﴾

﴿ حق بر او آن علم را بکشد در ﴾

« تَبْحِيحٌ » او ؛ بال آریسی تازه حلوان ، طائیدن خانلر یاپار ؛ الله تعالی حضرتلری انک اوزرینه اول عامک قیوسنی آچدی . « شَرْحٌ » بال آریرلرینک احوالنه و محسولات مفیده‌سنه دقتله عطف نظر ایدنلر حیرت ایچنده قالیرلر . اکلارلرکه الهام ربانی اولسه اضعف اولان او حیوانات ایچون او قدر بیوک ترتیبات اجرا ایده بیلمک محالدر . چوق انسانلرک حالرندن اصلا امید اولنماز ایکن بر علم و صنعتده او قدر مهارت کوسترلرکه انسانی حیرته براقیر . ارحم الراحمین حضرتلری هیچ بر مخلوقنی محروم خاصیت براقیوب جمله‌سنی تلطیف ، هر بری ایچون بر مقصد خاص وضع و تخصیص بیورمشدر .

مشنوی

﴿ آنچه حق آموخت کرم پیله‌را ﴾

﴿ هیچ پیلی داندآن کون حیله‌را ﴾

« تَبْحِيحٌ » او ، شیئی که حق تعالی حضرتلری ایپک بوجکنه او کرتدی ؛ هیچ بر فیل عظمتیله برابر او کونه حیلله و ترتیبی بیایرمی ؛ « شَرْحٌ » ایپک قوردی‌ده غایت کوچک ایکن آنک میدانه کتیردیکی فعلی غایت جسم اولان فیل

برلسان ایله خوف و غضبیرینی اظهار ایتمشلر ! کویلولر طاوشان مثال آدمک
 قوردینی دام حیلهدن و ازچکمی ایچون اجبار ایده بیله جکیرینی ظن ایتمشلر ایسه ده
 صورتا خرکوش مثال اولان بومرد ذهنتده قوردینی تدبیرسلات ایشتمالی کوردیکی
 شدت نابمحلدن و تعیرات بی مألدن ترکه اصلا موافقت ایتیوب اصابت افکارینه
 امین اولان بیوکره مخصوص برثبات ایله رایتهده اصرار ایتمش ، انجام کاراستحصال-
 ظفرله مصیب الافکار و کامکار کورونمش !

مثنوی

﴿ کفت ای یاران حقم الهام داد ﴾

﴿ مرضعیفی را قوی رأی فتاد ﴾

« تَبْحِيحًا » دیدیکی : ای دوستلر ! حق تعالی حضرتلری بکا الهام ویردی ،
 بنم کبی برضعیفه قوی بررأی و فیکر دوشدی « شَرَحٌ » صورتا عاجز اولان
 مردغیور بی فتور اولدینی حالده جواب ویرمش ، دیشکه : ای دوستلر بنم ضعیف
 حالمه باقیکنز ! تداییرمدن استفاده یه شتاب ایدیکیز : زبر ابن صورتا حقیر ایسه مده
 قادر مطلق حضرتلری موصل المرام بیوک برالهام ایله بنی بکام ایتدی . بوییت-
 شریفدن صکره بر مقتضای دأب جلیل مثنوی برچوق ابیات شریفه برکامل و عارف
 طرفندن بیان و تعریف بیورلمشدر .

مثنوی

﴿ آنچه حق آموخت مرزنبور را ﴾

﴿ آن نباشد شیر را و کور را ﴾

« تَبْحِيحًا » او شیئی که حق تعالی حضرتلری بال آریسنه اوکرتدی : او ،
 ارسالانه و بیان اشکنه نصیب و لایق اولماز . « شَرَحٌ » بال آریسی جسماً ضعیف
 و صغیر ، ارستان و بیان اشکی قوی و کیر ایسه ده بال یتشدرمک صنعق انلره
 ویرلمدی . سورة نحلک الشمس سکنزنجی آیت کریمه سنده فرمان و بیان بیورلمشدرکه :
 ﴿ و اوحى ربك الى النحل ان اتخذى من الجبال بيوتاً و من الشجر و مما يعرشون ﴾

« تَرْجِمَه » قوم طاوشانه دیدیلر : ای اشك كبی عقلی آز اولان طاوشان ! سوزمزه قولاق ویر ! کندینی طاوشان اندازه سنده طوت ! حدواقتدارك خارچنده بولنه ! « شَرَح » کویولر کمال تلاش و عناد ایله طاوشانه تشبیه اولنان آدمه تحقیر آمیز بر صورتده دیرلرکه : ای مرکب کبی حق مرکب ! بزم سوزمزه قولاق طوتوب اطاعت ایت ؛ حدینی تجاوز ایتمه ! ارسالانه تشبیه اولنان آدمه چارشمق کبی برخیاال خامدن واز کج ! بزی بو عناد ایله کرفتار بلا وادا ایتمه !

مشنوی

هین چه لافست اینکه از تو بهتران
در نیا وردند اندر خاطران

« تَرْجِمَه » ای طاوشان ! بونه لافدر ؟ بیلمیور میسک ؟ که سندن دهاایی اولانلر ، بیوکار بیله ارسالان ایله چارپشمغنی خاطره کتیر مامشلردر . « شَرَح » کویولر او مخلوقه سنک کبی عادی ، محقر و ضعیف و بی اعتبار بری دکل ، ایچمزه حقیقه مقتدر و مکمل اولان بونجه مردان ارسالانه مشابه اولان آدمه مخالفت و مقابله ایتمکی خاطرینه کتیر مامشدر . بویله مهلك ترهات و خیالاتی تصور و تأملدن اجتناب و بر اقتضای قرعه او مرد مقتدرک یانسه کیتمکه شتاب ایت !

مشنوی

معجبی یا خود قضا مان در پیست
ورنه این دم لایق چون تو کیست

« تَرْجِمَه » سن معرورسک ! کندینی بکنه شسک ! یا خود قضا بزم ایزیمزه دوشمش ، بزی تعقیب ایتمکددر ! یوقسه بویله سوز سنک کبی برعاجزه نصل لایق اوله بیایر ؟ « شَرَح » کویولر صورتا عاجز کورونن او مخلوقک یالکر ظاهر حالنه باقش ، غیرتی اکللاماش اولدقلرندن کندینی استخفاف و استحقار و تکدیر آمیز

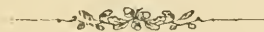
« تَرْجِمَهُ » هر بنیٰ ذیشان حقیقتمده راه فلکدن چیقمش ، یولنی کورمش ایکن نظر ناسده کوز ببکی کبی قیورلمش ، اوفالمش کورینور ایدی . « شَرَحْ » انبیای- ذیشان حضراتی کره ارضک اکدار و آلامندن خلاص بولمق ارزو ایتمش اولسهلر ایدی . فلکدر بیله خارجه چیقوب امین و راحت اوله جق قوت و قدرتی حائر ایدی صبرایتدیلر . ابدان شریفه سی سائر انسانلره مشابه اولدیغندن نبروتی اعلان بیوردقلری وقت اعلانلرینه و بیان بیوردقلری حقایق عظیمه یه نسهٔ اسباب- صوریه سی صورت بین اولان خاق نظرنده غایت کوچک کورنیدیکی جهتله لایق اولدقلری حرمته مظهر اوله ماش ، بعض کیمسه لر طرفندن کندیلرینی استخفاف و عدم رعایت کبی برخطای عظیم اختیار و حق عالیارنده اظهار تحقیره بیله اجتناب ایدلمشدر .

مشنوی

﴿ مردمش چون مردمک دیدن خرد ﴾

﴿ در بزرگی مردمک کی ره نبرد ﴾

« تَرْجِمَهُ » انسانار انبیای ذیشانی کوز ببکی کبی صورتا اوفاق کوردیلر ، اما کوز ببکنی بیلمکه کیمسه یول بولدی . عظمتنی اکلامدی . « شَرَحْ » خلق برنیٰ ذیشانی صورتا کوز ببکی کبی کوچک کورمش ، معنا اولان کمال عظمتنی کورده مامشدر . برانسانک احوالی تدقیق اولنه جنی صره ده جسم و حرکات صوریه سی . ذکل ، اخلاق و افعالی تحقیق ایدلملیدرکه حقیقتی کاینبنی اکلاشلمش اولسون !

﴿ اعتراض کردن نخجیران و جواب خرکوش ایشانرا ﴾

طاوشانک سوزی اوزرینه حیواناتک اعتراض ایتلماری و طاوشانک آنلره جواب ویرمسی بیاننده در :

مشنوی

﴿ قوم گفتندش که ای خرکوش دار ﴾

﴿ خویش را اندازه خرکوش دار ﴾

« تَنْجِيْمٌ » طاووشان سائر حیواناته دیدی که : ای دو-ستلر ! بکا مهات ویریکز ! مکر و تدبیرم ایله ورطه بلادن قورتولمش اوله-سکر . « شَرْحٌ »
 بنی تضییق و ظلمت نزدینه کیدوب تسلیم اولمق ایچون تعجیل ایتمیکز که قوردیغ
 تدبیری اجرا وکندیمی و سزی خلاص ایله احیا ایدیم ! اکر عاقل بر قورقاق
 کمال خوفندن ابتدا کندینی غائب ایتوب ذهنناً موجب خلاص اولور بر فکری
 بولور ایسه سوق امید-سلامتله او فیکره فوق العاده مرتبط اولور . کندینی
 هر کسدن زیاده ثابت کوستر .

مشنوی

﴿ تا امان یا بد بکرم جانان ﴾

﴿ مانداین میراث فرزندانتان ﴾

« تَنْجِيْمٌ » بزم مکر و تدبیرم سهیبیله سزک جانکر امان و خلاص بولور .
 بو مکر و تدبیر سزک اولاد کرده میراث قالمش اولور . « شَرْحٌ » بو تدبیر بر قاج
 ایبات شریفه دن صکره معلوم اوله جقدر .

مشنوی

﴿ هر پیغمبر امتانرا درجهان ﴾

﴿ همچین تا مخلص می خواندشان ﴾

« تَنْجِيْمٌ » هر پیغمبر امتلرینی کمال ثبات ایله بر محل خلاصه دعوت ایدر-
 « شَرْحٌ » پیغمبران ذی شاک صورتا قوتلری و جسماً عظمتلری اربلدیغنی
 کورونجه بعض کیمسه طرفندن ابتدا استخفاف اولندی ایسه ده بده معجزات-
 فائده ایله تصورات عمیقته سی ملیونلرجه انسانلری محل سعادت ایشال ایتدی .

مشنوی

﴿ کز فلک راه برون شو دیده بود ﴾

﴿ در نظر چون مردمک پیچیده بود ﴾

مشنوی

﴿ قوم گفتندش که چندین گاه ما ﴾

﴿ جان فدا کردیم در عهد و وفا ﴾

« تَبَجَّيْمُ » اول قوم طاوشانه دیدیلرکه : بوقدر وقت بز عهد و وفاده جان فدا ایلدک ! « شَرَحُ » کویولر صاوشانه تشبیه اولتان قورقاق آده دیدیلرکه : ارسلان کبی غضوب بر آدمله ویردیکمز قرارده بوقدر زماندر بز ثبات و وفا ایتمش ایکن شمدی نصل اولورده سنک کبی عادی و عتل و قوتدن عاری بر مخلوق قرارمزی اخلال و بزى اضلال ایدرک ارسلان مثال اولانک شدت و غضبنی دعوتله کرفنار اضمحلال ایدر ؟

مشنوی

﴿ تو مجو بدنای ما ای عنود ﴾

﴿ تانزنجید شیر توروزود وزود ﴾

« تَبَجَّيْمُ » ای عنود ! سن بزم بدنام اولمه مزی ایسته مه که ارسلان اینجیمیه ! یوری ، یوری ؛ چاپک اول ! نزدیکه کیت ! « شَرَحُ » کویولر قورقاق مخلوقه دیرلرکه : ای عنود ! بوحرکتکله هم بزى بی و فالقه بدنام ، هم ارسلانه مشابه آدمک غضب و هجومیه جمله مزی محو و دوچار آلام ایده جکسک ! همان ارسلانک یاننه کیت ! بوده انسان هراسانه مخصوصدرکه قورقدینی کدر و بلادن خلاص امیدیه تلاش و سرعت کوسترر .

﴿ انکار کردن نخبیران و جواب خرکوش ایشانرا ﴾

حیوانانک رد و انکارلرینه قارشى طاوشانک ویردیکی جواب بیاننده در :

مشنوی

﴿ گفت ای یاران مرا همت دهید ﴾

﴿ تا بمکرم از بلا ایمن شوید ﴾

ظالمه کویلولر مقاوله ایتشلرکه کندیبی کویلرینه اوغرامسون . مناسب مقدارتمنی مالز مهی اوکا کوتورسونلرده هم ارزوایتدیکی شیلری بلاتعب و مشقت اله کچیرمش ، همده کویلولرک تمکن مرتبه راحت و امنیتلری حاصل اولمش اولسون ! ارسلانه تشبیه اولنان آدم حین مباحثهده جهد و سسعیک فوایدنی اثبات ایچون برچوق دم اورمش ایکن بده سعی و جهدی متکالانه ترک ایلمسندن و علی الخصوص اول و آخر کویلولره ظلم ایتش بولمسنندن مستحق مغلوبیت و گرفتار خجالت اولمشدر .

﴿ جواب کفتن خرکوش مران نخجیرانرا ﴾

ارسلانک یانسه کیدوب اکل و تاف اولنق اوزره طاوشانه قرعه اصابت ایتش ، طاوشان حیوانانه دیمش که : بن ارسلانک یانسه هان کتمکی مناسب کورمه یورم ، زیرا ارسلانه قارشی بیوک برخدعه ترتیب و اجرا ایده جکم ! بوصوزتله هم کندیبی هم سزی شرندن تخلیص و قلبکزی اسکی راحت و امنیتله انیس ایسیم !
طاوشانک معلوم اولان عجبری و قورقافنی ایله برابر او ایله بر ادعا و جرأتی کویلولرک تعجبی دعوت ایلدیکندن بو ادعای ترک ایله سریعاً ارسلانک نزدینه کتمسفی و اظهار اطاعتله دیکرلری بیوک برورطه دن تخلیص ایلمسفی سرزنش آمیز برلسان ایله طاوشانه اسر و اخطار ایتشلر ! ایسته بوماجرای حکمت افزا وسیله-یله آتیده برچوق حکم و دقائق بیان و تدقیق اوله جقدر .

مشنوی

﴿ چون بخرکوش آمد این ساغر بدور ﴾

﴿ بانک زد خرکوش کاخر چند جور ﴾

« **تَبَجَّرَ** » وقتا که دور و نوبت ایله بو آجی قدح طاوشانه کلدی ، طاوشان باغره ذوق دیدی : که نهایت الامر بو جور و ستم نه وقته قدر امتداد ایده جکدر ؟
« **شَرَحَّ** » نفس و اموالنی ظالمه تسایم ایتک اوزره عاجز بر آدمه قرعه اصابت ایذنبجه او عاجز قورقاق عقلنک خزائن مکتومه سنه مراجعتله مدار خلاص اوله جق یرتدبیری ذهناً بولور . کویلولره خبروررر و ابتدا انلرله مباحثه یه کیریشیر .

مثنوی

﴿ عهدها کردند با شیر زریان ﴾

﴿ کاندین بیعت نیفتد در زیان ﴾

« تَبَجَّهْرُ » صاحب غضب اولان ارسلان ایله عهد ایتدیلرکه بو قبول وقرارده ارسلان زیانه دوشمیه ! « شَرَحْ » ارسلانه تشبیه اولنان آدمک تعیشی ایچون طرفینک قبول ایدوب ویردکاری قرار ، بیت شریف آیدن معلوم و آشکار اوله جقدر .

مثنوی

﴿ قسم هر روزش بیاید بی ضرر ﴾

﴿ حاجتش نبود تقاضای دگر ﴾

« تَبَجَّهْرُ » هر کونک قسمتی ارسلانه ضررسز ، یعنی مشقتسز وزحتسز کلسون ؛ دیگر طابه و تقاضایه محتاج اولسون ! « شَرَحْ » ارسلانه تشبیه اولان ادم حین مباحثهده جهد وسعیک فوآند و محسناتدن دم اورمش وادله قویه ایله معارضلیرنی قاندرمش ایکن انسانلره چوق دفعه مسئولی اولان غفلت حسدیله محناتی اثبات ایلدیکی جهد وسعیی بعده کندی ده ترك ایله قرار مذکور اوزرینه بلا تعب و طاب و بلا تقاضا تمیشه نائل اولسنی ارزو و مواعد خصمایه اینانقله اکتفا ایدرک دوچار سهو و خطا اولمشدر .

مثنوی

﴿ قرعه بر هر کوی فتادی روز روز ﴾

﴿ سوی آن شیر او دوید هم چویوز ﴾

« تَبَجَّهْرُ » حیواناتدن هر هانکیسینه قرعه دوشرسه یوز دنیلن پارس کبی ارسلان جانبنه کیدر ایدی . [پارس ، قیلان جنسنندن بر حیوان اسمیدر .] « شَرَحْ » کنسیدلیرنی راحتسز ، امنیتسز ایدوب ماللیرنی غضب و غارت ایدن

سعی و جهد ایامگیری دعوی بی معنالیکن اساسی تخریب ایدر . عالمده جهد ، دوا ، درد حقدر . یعنی نه دردك وجودی ، نه دوانك لزوم ووجوبی قابل انکار دکلدر .

❖ مقرر شدن ترجیح جهد بر توکل ❖

جهد و سعیك توکل اوزرینه ترجیحی مقرر اولسی بیاننده در :

مشنوی

❖ زین نمط بسیار برهان کفت شیر ❖

❖ کز جواب آن جبریان گشتند بسیر ❖

« **تَرْجِيحُهُ** » بو اسلوبدن ارسلان چوق برهان سویلدی ؛ تا که اول جبریلر جوابدن طویدیلر و جواب بوله مدیلر . « **شَرِيحٌ** » ارسلانه تشبیه اولنان آدم سعیك محسنانه دأر بو اسلوبده بیان ایستدیکی ادله و براهین قاطعه جبری اولان معارضلری الزام و اسكات ایندی . مشنوی شریف کبی بتون عالمك حیرت و تحسینی جلب ایتمش بر دریایی حکمتده جبری مسالکی جرح اولنه رق جهد و سعیك فوائد و محسناتی از هر جهت تعین ایتمش ایکن بعض اهل عنادك جبری مسالکینی قبولده ثبات و کندیلرینی برباد ایتملری آچینه جق برحال غفلت معتاددر .

مشنوی

❖ روبه و آهو و خرکوش و شغال ❖

❖ جبر را بگذاشتند و قیل و قال ❖

« **تَرْجِيحُهُ** » تیاسی ، جیلان ، طاوشان ، چقال قیل و قالدن ، دعوی - جبردن و از یکدیلر . « **شَرِيحٌ** » بو مباحثه دن صکره کویلولرک اک معتبری ، ذکیلری جبریلکی ترک ایله چالاشمه نك فوائد و محسناتی قبول و طریق عناددن اجتناب و عدول ایستیلر دیمکدر .

مشنوی

﴿ کر چه این جمله جهان ملک و لیست ﴾

﴿ ملک در چشم دل اولاشی است ﴾

« تَبَجَّحْتُمْ » کر چه بو جهان جمله انک ملکی ایسه ده جهانده ملکی انک کوکل کوزنده لاشی ، هیچدر « شَرَحْ » درویش حقیقینک حسب الروحانیه معنا و ماده اوقدر تصرفی وارد که باذن الله تعالی عظیم ملک و ماله تصرفی ید اختیارنده ایکن تصرف ایتمز . دنیایی هیچ ، بی وفا اولدینی و کندینک دیگر بر حکمت - عظما ایچون خلق اولندیغنی بیلیر .

مشنوی

﴿ پس دهان دل بندد و مهر کن ﴾

﴿ پر کنش از باد مهر من لدن ﴾

« تَبَجَّحْتُمْ » ارتق کوکل اغزینی باغلا ! و مهرله ! لدن عامنک هوای محبتی ایله کوکلنی طولدیر ! « شَرَحْ » مال و ملکک محبتی قلبه داخل اولماق ایچون محبت الهیه ایله احیا و لدنیات معرفتی تحصیله اعتنا ایدرک خیالات دنیویهدن کندینی قورتار معناسنده تنبیه حکیمانهدر .

مشنوی

﴿ جهد حقست و دوا حقست و درد ﴾

﴿ منکر اندر نفی جهدش جهد کرد ﴾

« تَبَجَّحْتُمْ » جهد وسی ایلمک حقدر . درد ، دواده حقدر . منکر جهد وسی اولان کیسه انکار ایدیم دیر ایکن انکاره جهد وسی ایتدی . « شَرَحْ » بویت شریفک مالی فوق العاده عالی و جبریلری اسکات ایچون برهان قطعیدر . جبریلر آدمی جهد و سمدن منع ایده جک ادعالرینی اثبات ایچون کندیلری ده

« **تَرْجِمَه** » سلیمان علیہ السلام مال و ملکی قلبندن چیقاردینی ایچون کندیسنی فقیر و مسکیندن بشقه برشیله تسمیه ایتدی. « **شَرَح** » حضرت سلیمان بونجه ملك و ماله ملك ایکن اصلا تکبر ایتیموب فقیر و مسکینم دیه کمال تواضع کوسترایدی . بیلردی که حقیقتمده ملك و قوت جناب رب عزته مخصوصدر . اصل هنر ثروته ملك اولمق و تکبر و حرامه سلوک ایتیموب ثروتی حق بولنده حسن استعمال ایتمکدر .

مشنوی

﴿ کوزه سربسته اندر آب رفت ﴾

﴿ از دل پر باد فوق آب رفت ﴾

« **تَرْجِمَه** » اغزی باغلانمش بردستی کنیش صو ایچنده اولدینی حالده ، کوکلی روز کردن طولو حسیله باتمادی . صو اوستنده کیتدی . « **شَرَح** » انسان میانة وقوعاعده سفینه مثال ، مال و منال صو کبی جاری و سیالدر . شمدی دیگر بر مثال ایله انسان دستیه تشبیه اولنوب بیهوده کو اولماق ایچون اغزینی قبار و قلبی ایچنه هوای عشق و محبت خدایی وضع ایدوب اوفیض ایله طولار ایسه دریای وقوعاعده نه قدر شدتلی فورتنه لره اوغراسه سیران و اصل ساحل فیض و امان اولور .

مشنوی

﴿ باد درویشی چو در باطن بود ﴾

﴿ بر سر آب جهان ساکن بود ﴾

« **تَرْجِمَه** » درویشلك هواسی بر کیمسه نك باطننده اولسه او کیمسه جهان صوینک باشی اوستنده ساکن اولور . « **شَرَح** » شایان فخر اولان فقر و درویشلك اودرکه صاحبك نظر نده مال و منال حق تعالی حضرتلرینک اولوب حسن استعمال ایچون کندینی موقت بر مأمور بیلمکدر . ایشته بو حقیقی درویش و فقیر اقتدار و ماله اسیر اولیه رق جناب خالق لم یزله اولان عبودیتله و باد عشق و محبتله قانع و عالی اولور ؛ یوقسه چار ناچار پاره سز قالان و فقر مادیدن کریان وزار اولان فقیر ، « الفقر فخری » تعبیر شریفنه سزاوار دکادر .

مشنوی

﴿ مال را کز بهر حق باشی حمل ﴾

﴿ نعم مال صالح گفت آن رسول ﴾

« **تَجَمُّدٌ** » برمالی که رضای باری نبی تحصیل ایچون یوکنیرسک! ماله فخر عالم علیه الصلوة والسلام اقدمز حضرتنری « نه کوزل مال صالحدر » بیوردی . « **شَرَحٌ** » مال ومنال حد ذاتنده مقبول ومطلوبدر . علی الخصوص صاحبی سرقت وارتنکاب وذل سؤال کبی سیآندن حفظ وصیانتہ سبب اولور . بوبابده کی حدیث شریفده یودر : (نعم المال الصالح للرجل الصالح) « صالح وایی اولان مال انسان صالح ایچون نه کوزلدر . »

مشنوی

﴿ آب در کشتی هلاک کشتی است ﴾

﴿ آب اندر زیر کشتی پشتی است ﴾

« **تَجَمُّدٌ** » کینک ایچنده کی صو . ووجب غرق وهلاکیدر؛ سفینه نک آلتنده کی صو سفینه یه یاردجیدر . « **شَرَحٌ** » حضرت مولانا، مال وئروتی نه کوزل، نه عالی طرزده تشبیه وتمثیل بیورمشدر . دکزده برکینک ایچنه صو کیره جک اولور ایسه اوسفینه غرق اولور؛ بالعکس صو ایچنه کیرمیوبده آلتنده اولتجه کمی یه مضرتی اولمدقندن بشقه باعث حرکتی وموجب سلامتی اولور . انسانده دریای وقوعات - جهانده یوزر برسفینه کبی مال وئروتک محبتیله قلبی طولدیروب اکا کلیاً مائل اولور ایسه معنا غرق وهلاک اولمش اولور؛ بالعکس مال ومنالک محبتی قلبک ایچنه قومیوب انسانیتہ خدمت ایده بیلیمک ایچون وسائط مقبوله عدایدرک صورت مشروعهده حسن استعمال ایدر ایسه کرک صاحبنه، کرک هم جتنسه خدمت ایتمش اولور .

مشنوی

﴿ چونکه مال وملك را از دل براند ﴾

﴿ زان سلیمان خویش جز مسکین نخواند ﴾

باشامامق دکلدر . دنیا دنیلر ایچون محل خسران ، مستقیملر ایچون مزرعه فیض افشاندر . انسان دنیاده اجرا ایده چکی امور خیریه ایله نائل رضای جناب یزدان ومستغرق نعم فراوان اولور .

مشنوی

﴿ چیست دنیا از خدا غافل بدن ﴾

﴿ نی قماش و نقره و فرزند وزن ﴾

« تَبَحُّرٌ » دنیا ندر؟ الله تعالی حضرتلرندن غافل اولمقدر؛ یوقسه قماش ، کوش ، اولاد وقادین دکلدر . « شَرِّحٌ » صاحب علم اولان ذوات ، بویت شریفده جلال الدین رومی قدس سره السامی حضرتلرینک عرفان وکالات روحانیه وعلیه سندن حصه آلیر . عالم وعاقل طرز وقیافتنده بولنان بعض جاهل و غافلر ، کوزل البسه و ثروت اولاد ، نساکی جناب خدانک نعم لاتحصانی مذموم ظن و بویله جه اعلان ایدرلر . بوکی نعم دنیویه نی تحقیر ایدنلرک تحقیری عدم درایت ایله بونعمتلردن محروم اولدقلرندن نشأت ایدر . مثلاً مالک اولدقلری برانعمتی لفظاً تحقیر ایدرلر ، فقط کوزل زوجهلری اولسه ازجان ودل سورلر . بیت شریفده بیان بیورلدیغی اوزره دنیانک مذموم اولان کیفیاتی اموال وانوابی اولیوب بالعکس بونلر ، جزئی اولان اقامتک سعادت وراحتله مرورینه بادی اولور . مذموم اولان احوال دنیا رضای باری خلافنده اولان حالات غفلات افزادز ، که انلر انسانی دارینده اضمحلال ودرکه اسفله ایصال ایدر . یوقسه استحصال رضای خدا ضمننده بذل مساعی ایدنلر دنیا وعقباده مسعود اوله جقلری قرآن عظیم الشانک برچوق یرنده خبر یرلمشدر . حتی سوره نحلک قرق برنجی آیت کریمه سنده : ﴿ لَنبُوْنَهُمْ فِي الدُّنْيَا حَسَنَةً وَّلَا جِرَ الْآخِرَةِ الْكَبِيْرَ لَوْ كَانُوْا يَعْلَمُوْنَ ﴾ بیورلمشدر معنای شریفی : « البته آنلره دنیاده کوزل منزللر وپررزو آخرتک اجر و مکافاتی زیاده بیوکدر ، بو حقیقتی بیایچی ایسه لر . » بو آیت کریمه الله تعالی نک رضای چون وطنلری ترک ایدوب هجرت ایدن مهاجرین حقدمه نازل اولدی . بوندده ظاهر اولور که الله تعالی به ربط قلب ایدن انسانلرک منازل و ثروته مالک اولملرنده هیچ برکناه اولدقلدن بشقه بونلری جناب مولا مقام تبشیرده قوللریته وعد ایله قلوب عبادی تسریر بیوره شد .

مثنوی

﴿ مکرها در کسب بارد است ﴾

﴿ مکرها در ترك دنیا وارد است ﴾

« تَرْجِمَہُ » قازانق ایچون مکر و تدبیر ، لایقسنز ، بارد در . دنیایی
 ترك ایچون مکر و تدبیر جائز و وارد در . « شَرَحْ » کسب دنیا ایچون بارد و مضر
 اولان مکر و تدبیر دنیاده مشروع اولمان شیلره منحصر در که اوشیلر رضای-
 باریدن انسانی محروم و عذابه محکوم ایدر .

مثنوی

﴿ مکر آن باشد که زندان حفره کرد ﴾

﴿ آنکه حفره بست آن مکر لیست سرد ﴾

« تَرْجِمَہُ » بر محبوسه لایق اولان مکر و تدبیر زندانی قازوب دلمکدر .
 بالعکس زندانک دلیکی قاپار ایسه صغوق ، مناسبسنز تدبیرده بولتمش اولور .
 « شَرَحْ » دنیا نعمت عقبایه نسبةً زندان و محل اذادر . بوندن اسباب خلاص
 و سلامتی تحری ایده جک یرده او محل اذاده تمدید اقامتی و زندانده اسباب ادامہ بی
 ارامق عین حماقت و بلاهتدر . نعمت ابدیہ و وصولی داعی اولان عبادات و مساعی-
 مشروعه در .

مثنوی

﴿ این جهان زندان و ما زندانیان ﴾

﴿ حفره کن زندان و خود را وارهان ﴾

« تَرْجِمَہُ » بوجهان زنداندر . بز زندانیلرز ، محبوسلرز . زندانی دلمکه
 چالیش ! و کندی قورتار ! « شَرَحْ » عالم عقبایه نسبةً دنیا زنداندر ؛ زندانی
 دلمکه چالیش امرندن مقصد ، دنیایه ارتباطی ترك ایله پاک اول دیمکدر . یوقسه

بالتبع قرآن عظیم الشانہ ایٹمی اقتضا ایدر . قرآن عظیم الشانک بر جوق آیات
جلیلہ سندہ ایسہ سعی و جہاد صراحۃً فرمان و اراد بیورلدیغندن ایمان و طاعت
وسعی و جہاد معاً لفظ واحد کی اعتبار اول نور .

مشنوی

﴿ سرشکستہ نیست این سر را میند ﴾

﴿ یک دور روزی جہد کن باقی بخند ﴾

« **تَرْجِمَانُ** » ای جبری ! بانک قیرلمش دکدر . بو بائنی باغلامہ ! بر ایکی
کوندن عبارت اولان دنیاہ جہد وسعی ایت ! باقی خندہ ایت ! کول ! « **شَرْحُ** »
غایت کوزل بر مثال : باشی قیرلماش بر انسان بلا سبب خستہ لر کی باغلابوب
تعارض ایہہ حقیقتک عکسفی اطہار ایتمسی نصل جرکین ایسہ سعی و جہادہ قوتی
وجود و بلکہ ایجابندن فضلہ ایکن تہرور ایکنی اخفا ایتمک امید نامزاسیہ
اقتدارینی ستروافنا و سعی ایحا ایدن بر تنبک حالی اندن بیک قات چیرکیندر .
باشنی بالاندن باغلابان احق بالکیز خندہ یہ شایان ایسہ چالشمیان جبری شایان
خندہ اولدقندن بشقہ شایستہ عذاب و جزا و مظهر مصیبت و اذا اولور . دنیاہ
عبادت و غیرت ایدرک کندی، مؤبدأ مظهر سلامت و سعادت ایتمک و چالشمغہ آیش کہ
دنیاہ و عقبادہ مسعود و بختیار و لایق رضای جناب پروردکار اولہ سک !

مشنوی

﴿ بدہ جلی جست کو دنیا بجست ﴾

﴿ نیک حال جست کو عقبابجست ﴾

« **تَرْجِمَانُ** » او کیمسہ کہ دنیائی آرادی فنا بر محل ایستدی . او کیمسہ کہ
عقبائی آرادی . بر کوزل حال ایستدی . « **شَرْحُ** » دنیاہ دائمًا اذا و جفا
سرنامدر . دنیائی ایستہ مک متاعب و مشاق کثیرہ ارزو ایتمکدر . عارف اولان
ذات دنیامک جہات فانیہ مسندن فراغت و محل امن و سلامت اولان عقبایہ میل
ورغبت ایدر

« تَرْجِمَهُ » ای عالی همت! طریق انبیا و اولیاده کسب قدرت ایدنبجه به قدر
 جهد و سعی ایت! « شَرْح » بویت شریفده کی امر و تنبیه حضرت مولانای رومی قدس
 سره السامی طرفندن انسانلره جوهر معرفت بخش ایدن براخطار نزیهدر .
 بویت شریفایله بونی تمقیب ایدن ابیات حکمت آیات ، بر مقتضای دأب مشنوی ،
 یا حضرت مولانا لسانندن ، یا خود دیگر بر ذات اغزنندن بیان و ایراد اولنمشدر .

مثنوی

﴿ باقضا پنجه زدن نبود جهاد ﴾

﴿ زانکه این راهم قضا برمانهاد ﴾

« تَرْجِمَهُ » قضا ایله پنجه اوروشمق جهاد دکادر ؛ زیرا کسب و اجتهادی
 ینه قضای الهی اوزرمزه وضع ایلهدی . « شَرْح » جبریلر چالیشوب توکل
 ایتک برنوع جهاددر دیسه او جهاد دکل ، خیال و عناددر جوانی و یریلیر . زیرا
 عظالت ، اراده و قضای ربانی به مخالف بر کیفیتدر . کسب و جهاد ، نظر حکمت
 ایله باقیلیرسه بر حکم و قضای رب العباددر .

مثنوی

﴿ کافر من کرزبان کردست کس ﴾

﴿ در ره ایمان و اطاعت یک نفس ﴾

« تَرْجِمَهُ » بن کافر ، اکر بر کیمسه ایمان و طاعت یولنده - ولو بر آن

و دقیقه اولسون - زبان ایتمش ایسه ! « شَرْح » دریای ایمان ، عمان عرفان اولان
 حضرت مولانا ک بیوک بر یمین و ائک مهم تعبیرات ایله سعی مشروعک فوآندندن
 نوع نبی بشری تأمین و قابل تأمل اولانلرک عقل و قلبلری نی نور عرفان ایله تنویر
 و تزین ایتمشدر . دقت بیورلسونکه ایمان و اطاعت الفاضلی بویت شریفده سعی
 و جهاد الفاظنه مرادف عداولنمشدر . بره مؤمن کندی نی نور ایمان ایله ترین ایدنبجه

حضرت یوسف پدر و مادر و اخوان جفا کنائی مصره جاب و دعوت و ارتق
کنندنی بیلدیروب قیویه القا ایدن برادرانی عنو ایتدی . بووقمه عبرت افزایی
حکایه دن مقصد ، حضرت یوسف کبی بر نبی ذیشانک برطاسی مخصوصا برادرینک
هکبه سنه حقیقاً وضع ایتدیرمسی صورتا عجیب برتدیر کورینور ایه ده حضرت -
یوسف طرفندن اجرا اولندیغندن باعث محسنت عدیده اولمشدر ؛ اما بوکا قیاساً
عاقل و ظریف اولیان برید اخلاق طرفندن بوبله برتدیر اتخاذا اولنه جق اولسه
محسنتانه بدل بر جوق نزاعلر ظهور ایله موجب کدر وجدل اولور . بناء علیه
ظرفندن کار ظریف و لطیف ، احمقندن امر منکر و حال کنیف ظهور ایدر .

مشنوی

﴿ دامها شان مرغ کردونی گرفت ﴾

﴿ نقصها شان جمله افزونی گرفت ﴾

« تَرْجِمَانُهُ » اول انبیا علیهم السلام ایله مؤمنین کرامک طوزاتلری فلك
وهوایه متعلق اولان قوشی بیله طوتدی ؛ انلرک صوری اولان نقصلری جمله
زیاده لك برینی طوتدی . « شرح » انبیای ذیشان حضرت ایله مؤمن و مستقیم
اولانلر اذن حق ایله عدل و سعادت میبدانه کتیرمک ایچون او قدر تدایر عقلیه و افعال -
مقبوله اجرا بیور مشلدر که اوتدایرک تأثیراتیه مرغ کامی اله کچیردیلر . بعضاً صورتا
ضعف حال وقت اسباب کوتر مشلر ایه ده بو حال باعث از زیاد قوت اولدی .
بعض ساده دلان و جاهلان ظن ایدرلر که انبیای ذیشان و مؤمنین کرام عقل و بدن
کبی دنیاده احسان جناب یزدان اولان ایکی واسطه یی استعمال ایتیبوب یالکنز
تسییح بدست اوله رق بلا جهد و سعی حیران و نکران قالدیلر . اک بیوک تدبیر
واک عمیق اجراءات اول اصحاب جهاددن واقع اولدینی اثباته محتاج اولمیان
بدیهیاتنددر .

مشنوی

﴿ جهدمی کن تا توانی ای کیا ﴾

﴿ در طریق انبیا و اولیا ﴾

« **تَرْجِمَانُ** » حق تعالی حضرتاری انبیای ذیشانك جهد وسعیلرینی راست و مصیب ایتدی. جفا، حرارت، برودتن، یعنی زحمت و مشقتدن هر نه کوروب چکدیلر ایسه انك مكافاتی الله تعالی حضرتاری انلره ویردی. « **شَرَحُ** » اقدامات - انبیا و مساعیء صلحا حقنده یوزجلد کتاب یازلسه بر حرف مثابه سنده قاله جنی حقایق شناسانه معلوم و بدیهیدر؛ انسان دارینده مظهر نعم فراوان اولوق ایستر ایسه عبادت و امور خیریه به مداومت و ترك عطلات ایتملیدر .

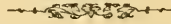
مشهوری

﴿ حیاهان شان جمله حال آمد لطیف ﴾

﴿ کل شیء من ظریف هو ظریف ﴾

« **تَرْجِمَانُ** » انبیای ذیشان و ارباب ایمانك تدبیرلری كافة احوالده لطیف و ظریف کلدی؛ زیرا ظریف و ذکی اولان کیمسه دن هر نه صادر اولور ایسه ظریف اولور . (بومخلده حیلهدن مقصد، تدبیر و ظرافت و ذکادر .) « **شَرَحُ** » بوبیت شریفکده مضمون حکمت مشحونی آیات بینات ایله ظاهر و باهردر . مثلاً قرآن عظیم الشانده کورلدیکی اوزره یوسف علیه السلام مصرده، یوسف کنعان اولدینی کیمسه به معلوم اولماش و مصرک اصولنجه بلاجنجه بر آدمک توقیفی غیر ممکن بولنش ایکن کوچک برادرینك تأخیر عزیمتی ایچون برادرلری مصردن حرکتله کیده چککاری صرهده کوچک برادرینك هکبه سنه کیزلیجه بر ذیقیمت طاس صیقیشدیرتمش، صکره برطاس چالتمش، هرکسک اشیا سی آرانه جق دیه حکومت مأمورلری طرفندن کیدنلره بیان اولنمشدر. لدی التجرى طاس کوچک برادرینك اشیا سی ایچنده بولتمسی حسیدله حضرت یوسف کوچک برادرینی صورتا سارق کبی نزدنده توقیف ایله صیقلماماق ایچون حقیقتی کندینه تفهیم و او معصومی تأمین ایلدی . سائر اخوانی یعقوب علیه السلام نزدینه عزوناً عودتلرنده چهره لر نده علامت یاس ایله کوچک اوغلنك توقیفی سوبلننجه حضرت یوسفه اولان عشق پدرانه سی قات قات زیاده لشه یرك الله تعالی حضرت تلرینه مناجات و استرحاماتی بی عد و حساب ایتدیکی صرهده یأسک کنه و حرام اولدینی اولادینه و عالم انسانته خطاباً بیان و بیوک بر نصیحت اعطا بیوره شد .

حصه یاب اوله ماز . جبریلره جواباً دیرزکه : اوت : بویله در ، ایسته بونک ایچوندرکه اصحاب جهدوسی اراده ربانیه دن قاجایوب قوتلری نسبتده چالیشیر . و مکافاة سعادت بولور ، زیرا حق تعالی چالیشکز دیدی و چالیشمهق ایچون قوا و اعضا ویردی .

﴿ باز ترجیح شیر جهد را بر توکل و فوائد ﴾

﴿ جهد را بیان کردن ﴾

تکرار ارسلانک جهد وسی توکل اوزرینه ترجیح ایتیمی .
و جهدک فوآندی بیان ایدلمسی حقنده در :

مشنوی

﴿ شیر گفت آری ولکن هم ببین ﴾

﴿ جهد های انبیا و مرسلین ﴾

« تَرْجِيْمُهُ » ارسلان دیدی : اوت ، توکل کوزلدر . لکن انبیای ذیشان ایله .
مرسلینک جهد وسیلرینی کور! « شَرْحُ » ارسلانه تشبیه اولتان آدم کویلولره .
توکل ایتمک غایت مقبول برحالدر . شوقدرکه : توکلک اساسی جهد وسی ایله اولور .
انبیای ذیشان علیهم الصلوة والسلام ایله مرسلینک و مستقیم و مؤمنلرک حاللرینه عطف
نظر ایدیلیر ایسه جمله سی جهد وسی ایله ذاتلرینی تریزین و عبادت وسی و اطه سیله
کندیلرینی مرحمت الهیه به قرین ایتدیلر . اگر بلاسی امر توکل مقبول برشی
اولمش اولسه او اعظمک چالیشماسی و معاذالله تعالی انسانلرک ظلمت و عطالت
ایچنده قالمسی اقتضا ایدر دیمک ایسته مشدر .

مشنوی

﴿ حق تعالی جهدها شانرا راست کرد ﴾

﴿ آنچه دیدند از جفا و کرم و سرد ﴾

آله حق ایکن خواجه بی اوراده کورمسیدر . هندستان کی برمسافه بعیده به بوخواجه نك برکونده کیتسی واوراده جاننك قبض اولنسی فصل اولور ديه کندی کندینه تعجب ایشدر .

مشنوی

﴿ ازعجب کفتم کر اورا صدپرست ﴾

﴿ او بهندستان شدن دور اندراست ﴾

« تَبَجَّهْ » حتی تعجبیدن کندی کندیه دیدم که : اگر خواجه نك یوز قنادی اولسه انك هندستانه کیتسی ینه غایت اوزا قدر !

مشنوی

﴿ تو همه کار جهان را همچنین ﴾

﴿ کن قیاس وچشم بکشای و بین ﴾

« تَبَجَّهْ » سن جهانك جمیع امورینی بوبله قیاس ایت! کوزلریکی آچده باقی! « شَرَحْ » هرایشه کی قدرت ربانیه به باقی که الله تعالی حضرتلری اراده و فرمان بیوردقدن صکره انك اوزاق ظن اولسان شی نه قدر یقین واک کوچ صاییلان کیفیت نه قدر قولای اولور .

مشنوی

﴿ از که بگریزیم از خودای محال ﴾

﴿ از که بر باسیم از حق ای وبال ﴾

« تَبَجَّهْ » کیمدن قاچبورز؟ کندیمزدن ای امر محال! کیمدن صاقلایورز؟ حقدنمی؟ ای کناه ووبال! « شَرَحْ » جبریلر دیرلرکه انسان کندندن هیچ بروقت قاچه میه جتی. کبی الله تعالی حضرتلرینك اراده بیوردینی شیدندده قاچاماز . الله تعالی حضرتلری فرمان و اراده بیورمینجه خزان نم ربانیه دن

مشنوی

﴿ روز دیگر وقت دیوان لقا ﴾

﴿ پس سلیمان گفت عزرائیل را ﴾

« تَرْجِمَانُ » اِرتسی کون دیوان ملاقات وقتنده سلیمان علیه السلام حضرت --

عزرائیله دیدی :

مشنوی

﴿ کان مسلمانرا بخشم از چه سبب ﴾

﴿ بنکریدی بازگو ای پیک رب ﴾

« تَرْجِمَانُ » که او مسلمانانہ نہ سبیدن غضبہ باقدک ؟ تکرار سویله ! ای

رب العالمینک پیکی !

مشنوی

﴿ گفت من از خشم کی کردم نظر ﴾

﴿ از تعجب دیدمش در ره کذر ﴾

« تَرْجِمَانُ » عزرائیل دیدی : بن او خواجہیہ نہ وقت غضب ایله باقدم :

(یعنی غضبہ نظر ایتمدم .) یالکنز یولده اکا تعجبہ باقدم .

مشنوی

﴿ کہ مرا فرمود حق کامروز هان ﴾

﴿ جان اورا تو بهندستان سستان ﴾

« تَرْجِمَانُ » زیرا حق تعالی حضرتلری بکا فرمان بیوردی کہ بوکون او

آدمک جانی هندستانده قبضایت ! « شَرَحْ » حضرت عزرائیلک او خواجہیہ

نظر تعجبہ باقسنہ سبب امر الہی اوزرینہ اوکون هندستانہ کیدوب آنک جانی

خلق حرص و املك لقمه سیدر . « شرح » خاق فتردن قور توبوب مال قازانمق ایچون بیک درلو زحمت چکرده بویوله کی حرص و مساعی ، فقرک ایرات ایده جکی زحمتدن قات قات فضله اولدیغنی آ کلاماز . بویه جبریلرک فکریدر . امر معقول ، حرص و طمعہ مغلوب اولمقسزین صورت مشروعه ده چالیشمقدر . قاعده سز چالیشانلر بیله تیللردن دها بختیار واستحصال ایده جککاری ثروت حسیدله چوق دفعه هیج اولمازسه دنیانک لذائذینه مظهر اولورلر .

مشنوی

﴿ ترس درویشی مثال آن هراس ﴾

﴿ حرص و کوشش را تو هندستان شناس ﴾

« ترجمہ » درویشک ، فقر قور قوسی او خواجه نک قور قوسی کبدر . (یعنی خواجه نک بی فائده هندستانه کیمسی کبدر) سن او ، قور قویی ، چالیشمہ بی هندستان بیل ! « شرح » خواجه نیچہ موتدن خلاص بولمق ایچون بر خیال خام و بر فکر مناعت انجام ایله مغلوب نفس و شیطان اولدیغنی کبی سن ده قضا و قدره قارشى جهد و سعی پناه عدايمک ایستر ایسک حق ناشناس و شایان خندہ عام و خاص اولمش اولورسک ! فکرنی طاشیان جبریلر بویله ضعیف بر مثال و حکایه بی دعواى - باطلارینه علاوه ایتمشله ، اماشوراسنی اونو تمشلدرکه امثال و حکایات آثار و فعلیات - قدر قوتلی دکادر . جاهد و کاسب اولانلر ارادات ربانیه و تجارت دائمه و پیغمبران - ذیشانک عبادات و جهاد و مساعی جهان آبادی برر تمثال علویت اشتمال اولدیغنی آدمه کوسترلر .

مشنوی

﴿ بادرا فرمود تا اورا شتاب ﴾

﴿ بردسوی خاک هندستان برآب ﴾

« ترجمہ » سلیمان علیہ السلام روز کاره امر بیوردی که او خواجه بی عاجلاً هندستان طوپراغنده صو اوستنده بریره کونورسون ! « شرح » حضرت سلیمانک باذن الله تعالی روز کاره امری نافذ اولدیغندن روز کار ذکر اولنان خواجه بی هندستانه کونورمشدر .

« ترجمہ » حضرت سایمان دیدی: شمدی نہ ایسترایسک ایستہ ! اوسادہ دل دیدی : ای جان حفظ ایدیچی پیغمبر ذیشان ! روزکارہ امر و فرمان ایت ! [سلاست و فصاحت افادہ سی ہرکسک اکلاہ جنی مرتبہ دہ بولندیقندن شرحہ حاجت کورلمدی .]

مشنوی

﴿ تا مرا زینجا بہندستان برد ﴾

﴿ بوکہ بندہ کان طرف شد جان برد ﴾

« ترجمہ » تاروزکار بنی بورادن ہندستانہ کورتورسون ! بلکہ بندہ کز او طرفہ کیدنجہ جانمی قورتارمش اولورم ! « شرح » سادہ دل ظن ایتدی کہ ہندستان کبی اوزاق یرلرہ کیدرسہ امرالہی بی اجرایہ مأمور ازلان عزرائیل او قدر اوزاق یرلرہ کلزده خواجہ موتدن خلاص بولور . بو افادات کویلیلر و جبریلر طرفندن ایراد اولنور . بویت شریفدن اعتباراً اون ایکی ابیات شریفہ دن صکرہ ارسلانہ تشبیہ اولنان ادم کویلولرہ جواب ویرہ جکدر .

اصل بحثہ کلنجہ : جبریلر بو مثاللر ندرہ اصابت ایدہ مدکلی کی ادعالینہ اصلا تقویت ویرہ مدیلر ؛ زیرا بو محلدہ سادہ دل خواجہ نک حرکتی سعی عاقلانہ دکل ، صرف بر آرزوی ابلہانہ ایدی . قبض روحہ مؤکل اولدیقنہ ایناندینی عزرائیلی کورمش ایکن ارتق ہندستانہ قاجق کندینی بی فائدہ کنہاکار ایتک وزحمتہ قوشمق دکل ؛ نابہحل اولان بوسمی ، سعی مقبولی اعتباردن اسقاط ایدہ مز ؛ زیرا بر مجنون دہ بعض خیالاتدن قورتولاق زعمیلہ غیر معقول اولہرق شورایہ بورایہ قوشار ، اما انک قوشمسی چالیشمق دکل دہا زیادہ چیلدیر مقدر .

مشنوی

﴿ نک زدرویشی کریزاند خلق ﴾

﴿ لقمہ حرص وامل زاند خلق ﴾

« ترجمہ » ایشتہ یونک کبی خلق درویشلک و فقردن قاجارلر ؛ بوندندرکہ

مشنوی

﴿ ساده مردی چاشتگاهی در رسید ﴾

﴿ در سرا عدل سلیمانی دوید ﴾

« **تَرْجِمَهُ** » ساده دل بر انسان، قوشلق و قوی ایشد کده سلیمان علیه السلام ک سرای۔

عدلنه قوشدی . « **شَرِّحْ** » بر ساده دل حضرت سلیمانک سراینه فصل کتدیکی
و سلیمان علیه السلامه نه رجاده بولندیفی آتیده کی ابیات شریفه ده بیان و بونده کی
حکمت و مقصد ایضاح و اتیان اولنه جقدر .

مشنوی

﴿ رویش از غم زرد هر دو آب کبود ﴾

﴿ پس سلیمان گفت ای خواجه چه بود ﴾

« **تَرْجِمَهُ** » یوزی غمدن صارارمش ، ایکی دوداغنک رنگی اوچمش ، کوك
رنگ اولمش ایدی .

مشنوی

﴿ گفت عزرائیل بر من این چنین ﴾

﴿ يك نظر انداخت پر از خشم و کین ﴾

« **تَرْجِمَهُ** » او خواجه سلیمان علیه السلامه دیدی : عزرائیل ، بکا غضب و کیندن
مرکب بر نظر فیرلاتدی . (که سکا التجایه مجبور اولدم .)

مشنوی

﴿ گفت هین ا کنون چه میخواهی بخواه ﴾

﴿ گفت فرمان بادرا ای جان پناه ﴾

انسانلر انجم کار دنيان آريلرلر . نم موقته دنيوهدن محروم اولورلر . بو حال امر ضروريدر . زيرا باقى يالكيز جناب باريدر . شو قدر وارکه عبادت وامور خيريهده بولنازلر جنات عاليات ايله تبشير وحرکات غير مرضيهده بولنش مجرمين عذاب اليم ايله تنذير بيورلمشدر . چاليشانيرك دنيادهده کندي زمانلريني مسعودانه کيروب سائر انسانلره فائدهسى اولور . تنبلر ايسه پراذا زمانلريني محو واقفا ايدرك دنياده اثر براماز . اثرلري قالمش ايسه اوده عطالتلرندن حاصل اولان سوه منالدرکه جمعيت بشريه ايجون باعث نکبت وذلندر .

مثنوی

﴿ کسب جز نامی مدار ای نامدار ﴾

﴿ جهد جز وهمی مپندار ای عیار ﴾

« تَجَرِبَةٌ » ای صاحب نام و شهرت ! کسبی بر نامدن بشقه بيلمه ! متحرک و صاحب جرأت ! جهد و سعی بر خیال و وهدن بشقه برشی صانع ! شرح ، جبريلر بداهته قارشی دیرلرکه : ای مقدم و نامدار ! کسبی ساده برنام ، جهدی بروهم نافر جام عدایت ! جبريلر مساعی ، مشروعه نك فواید و ثوابی انکار و بداهته قارشی افادات ابلهفريبانه ايله خاقي اضلال و اضرار ایتکه چالیشیرلر .

﴿ تکریستن عزرائیل بر مردمی و کریختن آن مرد در سرای ﴾

﴿ سلیمان علیه السلام و تقریر ترجیح توکل بر جهد و کوشش ﴾

عزرائیل علیه السلام بر انسانه نظر ایلدسنه و او انسان سلیمان علیه السلام سراینه قاچسنه و جبريلرک جهد ارزربنه توکلی ترجیح ایلملرینه دائردر :

مکرهم انزول منه الحیال) معنای شریفی : « (اقوام سابقه) البته کنسیدی حیلہ لری ایله حیلہ ایتدیلر وانلرک حیلہ و جزالری الله تعالینک نزدنده در . ولو حیلہ لری او قدر اولسه که اندن طاغیر بیه زائل اوله . » حیلہ کارلرک حیلہ لری « قدر دنیاده چوق ومهم اولسه ده الله تعالینک جزاسندن قورتوله ماز، ویرانخانه . مکر و خدعه ده صیغینه جق یر بوله ماز . جبریلر بو آیت کریمه نک مفهوم حکمت - مشحونندن برشیء استفاده ایده مز .

مشنوی

﴿ جزکه آن قسمت که رفت اندر ازل ﴾

﴿ روی نمود اشکال و از عمل ﴾

« ترجمه » ازلده کی قسمت و حصه دن بشقه عملدن هیچ برشی یوز کوسترمدی، حاصل اولدی . « شرح » جبریلر دیرلر : اولدن نه ایسه ینه اودره، اندن بشقه انسانه برشی فائده و یرمز . جبریلر قرآن عظیم الشانی انکار ایتدکلری حالده بر جوق آیات حکمت بیناتنده « چالیشکز » امرینی نظر دفته آلماز و عقل و منطقه اعلان خصومت ایدرلرده دیرلرکه : ازلده حصه نه ایسه اودر ! فکلری بلا تعریض قبول اولنسه دیمک که چالیشانلر و عبادت ایدنلره چالیشمق و عبادت ایتمک ازلده قسمت اولمش و بو قسمت و نعمت انلرک حصه لرینه اصابت ایتمشر . مساعیء مشکوره نک ، عبادات خالصه نک بیوک مکافاتی اولدینی آیت - کریمه ایله مثبتدر . جبریلر امور خیریه ده چالیشانلره تعریض ایده جکلرینه احوال مساعی بی تقلید ایتسلر ده مقبولدر .

مشنوی

﴿ جمله افتادند از تدبیر کار ﴾

﴿ ماندکار و حکمهای کردگار ﴾

« ترجمه » جمله سی تدبیر و کاردن دوشدیلر ، یالکز الله تعالی حضرتلرینک کار و حکملری قالمشدر . « شرح » ، بوده جبریلرک افاده سیدر . فی الحقیقه

طرفند ده ایراد کلام ابتداکجه مؤثر بر صورتده ایراد بیورلمشدر. یوزبیکلرجه مروری کوستریلن قرونک هر بری یوز سنه بی حاویدر . هر سنه بر اذدرک دهاننه تشبیه اولمسنندن مقصد ، هر سنه یوزبیکلرجه پیر وبرنا ، عاقل ودانا زیر - خاکده پنهان وبی نشان اولمسننددر . چالیشاناریده اذدر زمان داخل بطون - نیسان ایدر ایسهده انلر عمرلرینی عبادت وسعادتله امرار واخرتارینی وابنای - جنسلرینک ممکن مرتبه سلامتارینی تأمین وبر قرار ایدرک ابقای نام ابتدایلر یاجبری وتبلیلر نه یابدیلر ؟ مارکسل وغفلت ، اذدر اضطراب وعطالت عمرلرینی تسمیم وهر نوع سعادتدن کنیدیلرینی محروم وعقیم ایتمکدن بشقه نهلری وار ؟

مشنوی

﴿ مکرها کردند آن دانا گروه ﴾

﴿ که زین برکنده شدزان مکر کوه ﴾

« تَرْجِمَه » عاقل ، دانا اولان قوم او قدر حیله وسعی ایتدی که بومساعیدن طولانی طاغ دیندن قومش اولدی . « شَرْح » شمعدی به قدر کلوب کچناردن بر جوق انسان بولنور ایدی که طاغاری بیله زیر وزبر ایتمکه مقتدر ایدی . معافیله فائده کور مامش ، جمله سی دنیادن مرور ایتمش ، بدنلری مطموره خاک فنا اولمشدر دیمک ایستهین جبریارک بویوله کی افادانسه قارشى آیات مذکوره شریفهده یازیلان شروح وتفصیلات ، جواب کافیدر .

مشنوی

﴿ کردوصف مکر شان ذوالجلال ﴾

﴿ لتزول منه اقلال الجبال ﴾

« تَرْجِمَه » کچمش اولان اقوامک مکر وحیللرینی ذوالجلال حضرتاری قرآن عظیم الشانده بیان وفرمان بیوردی . شویله که : اول مکردن طاغلرک قلهلری ، یوکسک یرلری البته زائل اولور . « شَرْح » بو آیت کریمه سورده ابراهیمک فرق آلتنجی شو آیتدر : ﴿ وقد مکروا مکرهم وعندالله مکرهم وانکان

مشروعده چالیشانلرك جمله سی ، عمرلرینی سعادته امرار ایتمش وعالم انسانیته برچوق یادکار خیر براقمش واردات ربانیه اوزرینه اخرتلرینی باذن الله تعالی تأمین ایلمشدر . یاجبری وتبذلرك فائده سی ندر ؟ هیج !!!

مشنوی

﴿ صد هزار اندر هزار از مردوزن ﴾

﴿ پس چرا محروم ماندند از زمن ﴾

« تَرْجِمَهُ » ارکک وقادینلردن نیجه یوزبیکلری نیچون زمانک فوآئندن محروم قالدیلر ؟ « شَرْحُ » ارکک اولسون، قالدین اولسون سعی وجهد ایدنلردن بیکلرجه سی زمانک مروریه سمیلرینک وجوده کتیردیکی کیفیاتدن غیر مستفید وبلکه محروم ونومید قالدیلر ! بوسی ایدنلرك مستفید اولمدقلرینی یالکز جبری اولانلر دیه بیایر ! یوقسه صاحب عقل وتجربه اولانلر بونی ادعا ایدمه مز . جبریلر بو ادعای بلاهت نما ایله آخرتی ده انکار وعقللرینی قاپلایان ظلمتی اضعاف واطهار ایدرلر . ادعالرندن اکلاشیلیر که جبریلر عبادت وجهدک فوآئدینی یالکز دنیا لئانذینه حصر ومکافات اخروییه بی نظر اعتباره المیوب ضمناً رد ایدرلر . حال بوکه چالیشانلر دنیاده کوردکلری فوآئد کثیردند بشقه اصل سعادت وسلامتی باقی اولان عالم عقباده ورضای جناب کبریاده بولورلر .

مشنوی

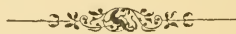
﴿ صد هزاران قرن زاغاز جهان ﴾

﴿ همچو ازدرها کشاده صد دهان ﴾

« تَرْجِمَهُ » جهانک ابتدا : دن شمعی به قدر کچمش اولان یوزبیکلرجه قرون

واعصار ازدرها کبی یوز اغز آچمشدر . « شَرْحُ » حضرت مولانای رومی قدس سره السامینک کالات عقلیه وبلاغت کلامیه سی ^۱ بو بیت شریفده اوده ظاهر واطالع اولور . جبریلرک مسلک پر سقیمارینی جرح بیوردقاری حالده جبریلر

حضرت جلال الدین شریعت ، حقیقت ، مدنیت ، سعادت و انسانلرک دارینده باعث سلامتی اولان اساس حکمتی بریت ایچنده جمع وتدوین وحکمای عالمک بیک درلو تعریفات ایله ایضاح ایده مدکاری بر حقیقتی ایکی مصراعده اتمام وتبیین بیورمشدر . انسانه لایق اولان سعی وتوکل یعنی ایکیسنده توسلدر . بلا مساعی تفکرات عین ترهات وخیالاتدر . شو قدرکه یالکز سعی ایدوبده الله تعالی حضرتلرینه توکل ایدلرسه اوسعیک انجای خسران وضرردر . جناب عالم مطلق قرآن - عظیم الشانک برچوق یرنده سعی وتوکلای امر وفرمان بیورمشدر . سعی ایتمامکده عذاب وقضا ، عدم توکلده کناه وجفا واردر . توکل ایتمه ینلرک عقل وبدنلرینی شاهین قضا پنجه غضبنا کیله یرتار . سعی ایدوبده توکل ایتمامک جبار مطلق حضرتلرینک کمال قدرتی انکار ایامکدر . سعیسنر توکل بروهم وفکر غیر معقولدر ؛ زیرا عطائنده ایش یوق که توکل ووکالت صحیح اولمش اولسون !

﴿ باز ترجیح کردن نخبیران توکل را بر جهد ﴾

تکرار حیواناتک توکلای جهد وسی اوزرینه ترجیح ایتمدیکنه دائردر :

مشنوی

﴿ جمله باوی بانکها برداشتند ﴾

﴿ کان حر یصان که سببها کاشتند ﴾

« تَرْجِيحُهُمْ » جمله حیوانات ارسالانه آوازلر قالدریدلر . یعنی باغردیلر ، دیدیلر : اول حر یصان وطعمکاران جهان که سببلا کدیلر . (نه فائده کوردیلر؟) « شَرْحُ » جهلاً ویا اغفلاً : دنیادن بونجه صاحب همت وغیرت آدملر کچمش ایکن انلرک سعی واقدا ملرندن هیج بر فائده حاصل اوله . یوب یالکز حاللری بزه عبرت قالمشدر دینلرسه بوبابده ده جبریلره بر جواب صواب واردر : صورت

مشنوی

﴿ این قدر عقلی که داری کم شود ﴾

﴿ سر که عقلی ارزوی پیرد دم شود ﴾

« تَرْجِمَانُ » بو قدر عقلک وار ایکن غائب وضایع اولیور؛ بر باشدن عقل اوجار ایسه او باش قویروق اولمش اولیور. « شَرْحُ » بو کفیت معنأ، فنأ، تجربهٔ مبتدر. بر انسان عقل وسائر قوا واعضاسنی مساعی خیریه حصر ایله ادمان ایتمزده معطل براغیر ایسه معذب اوله جنی کبی اعضای بدنیه قوای - عقایه سنی ده ابطال وبی مجال ایتمش اولور. عقاسز باشی قویروغه تشبیه بیورمق بر ظرافت بلیغانه در.

مشنوی

﴿ زانکه بن شگری بودشوم وشنار ﴾

﴿ می برد بی شکر را تا قعر نار ﴾

« تَرْجِمَانُ » شکر ایتمزک ، اوغورسزاق ، قبیح بر حال نامبار کدر ؛ شکرسزک ، صاحبی آشک، جهنمک دینه قدر کوتورر. « شَرْحُ » ترک مساعی، الله تعالی حضرتلرینک احسان ایلدیکی قوا واعضا و اشارته قارشی شکر ایتمک اولدینی امر جلیدر. شکرسزاکک نتایج ضروریه سی ذات وندامتدر. شاکر اولیان دنیا و آخرته معذب وحقیر اولور.

مشنوی

﴿ کر توکل میکنی در کار کن ﴾

﴿ کشت کن پس تکیه بر جبار کن ﴾

« تَرْجِمَانُ » اکر توکل ایدرسک کار و عملده ایت ! زراعت ایت ! صکره جبار اولان الله تعالینک مرحمتنه طیان ! « شَرْحُ » منبع حکمت اولان مولانا

آلتدن بشقه بر رده باتلماسی تیبه بیورلمش ایدی . بویت شریفده نسیم رحمت ربانیه شجره علیه . منویه بی تهریک ایله دنیا ده صورت مشروعه ده جالیشان عباد صالحینک باشلری اوستنه اعمار فیض بار سعادت صاحیله جفی بیان بیورلمشدر که بویله میوه دار بر شجره طوبای معرفتک سایه سنه صیفنمق لازم کلیر .

مشنوی

﴿ جبر خفتن در میان رهزنان ﴾

﴿ مرغ بی هنکام کی یابد امان ﴾

« تَرْجِمَه » جبر ، قطع طریق اولانر اورتاسنده یا مقدر . وقتسز یعنی اوچغه هنوز اقتدار پیدا ایتماش ، یکی یورطدن چیقمش بر قوش (کدی لک اورتاسنده قانجه) فصل امنیت وسلامت بوله بیلیر ؟ « تَرْجِمَه » نفس و شیطان انسان ایچون رهزناندر ؛ مساعی مشروعه ایسه انسانی محافظه ایدن بر نعمت - کبرادر . مرتبه حقیقهیه واصل اولمان انسان ، قناسز بر قوش جغز کیدر که شیطان انی زبون و پریشان ایدر .

مشنوی

﴿ ور اشارتهاش را بینی زنی ﴾

﴿ مرد پنداری و چون بینی زنی ﴾

« تَرْجِمَه » الله تعالی حضرتلرینک اشارت لرینه برون اورر ، یعنی تکبر ایدرسک ! کندی ارصانیرسک ! اما کندی نه نظر ایدره بیلیر ایسک بر قادین اولدیغنی کورورسک ! « تَرْجِمَه » کافه قوا و اعضای بدنیه عبادات و اقدامات خیریه ایچون الله تعالی حضرتلرینک انسانه بخش و احسان بیوردیغنی اشارات واضحه و مقبوله در . ای جبری ! بونلری استعمال ایتکدن تماشی ایلدی کک حالد — ولو لساناً اولسه ده — معنا بوقوا و اعضایی یعنی اشارات ربانیه بی تحقیره اجترأ ایتمش و تکبر اولمش اولورسک ! سنک ایچون کورمک ممکن اولیدی کندی عاجز بر قادین کبی کورور و ذوق روحانیدن محروم اولدیغنی اکلار ایدک!

مشنوی

﴿ جبر تو خفتن بود درره مخسب ﴾

﴿ تانینی آن در ودر که مخسب ﴾

« تَوَجِّهَةٌ » سنك جبرك يولده اويومق اولدى ؛ يولده اويومه ! تا او قپو
 ودرکاهی کورمینجه یه قدر اويومه ! « شَرْحٌ » سنك جبرو عطالتك محض زیان
 و محل مقصوده قبل الوصول يولده تبادجه یاتوب کندینی پریشان ایتمکدره مطلع
 حقیقت و سلامت یاب اولمق ایسترایسك زنهار راحتی اختیار ایتمه ! همان چالیش
 و چالیشمغه آلس !

مشنوی

﴿ هان مخسب ای جبری بی اعتبار ﴾

﴿ جز بزیر آن درخت میوه دار ﴾

« تَوَجِّهَةٌ » ای اعتبارسز اولان جبری ! اومیوه لی اغاجك التندن بشقه یرده
 صاقین اويومه ! « شَرْحٌ » ای مغلوب عطالت و تنپروری ! بعض خیالات و وسائل
 موهومیه استاد و عناد ایدرک مساعی مقبوله و عبادات مشروعه بی ترک ایله سعادت
 حقیقیه دن محروم اولمه ! چالیش که دنیادن مردانه و مستقیمانه چیقوب واصل مرتبه
 اعلا اوله سک !

مشنوی

﴿ تا که شاخ افشان کند هر لحظه باد ﴾

﴿ بر سر خفته بریزد نقل و زاد ﴾

« تَوَجِّهَةٌ » تا که هر لحظه روزکار دالیری سیلکه رك یاتمش کیمسه نك باشی
 اوستنه زاد و طعام دوکش اوله ! « شَرْحٌ » یوقاریده کی بیت شریفده میوه لی اغاج

« شَرَحٌ » زردبان ایله یوقاری به چیقلدینی کبی عالم روحانی-دهده اول امرده انسان ارادات ربانیه بی قبول ایدر ، بعده مقبول ومسعود اولوو .

مشنوی

﴿ سعی شکر نعمت قدرت بود ﴾

﴿ جبر تو انکار آن نعمت بود ﴾

« تَجَهُّدٌ » سنک سعی وجهدک قدرت نعمتک شکرى اولور ؛ سنک جبر وتبلیکک اونعمته انکار اولور . « شَرَحٌ » الله تعالی حضرتلری انسانه قوا و اعضاء- متنوعه احسان بیوردی . انزلله مساعی مشروعهده بولنق بحق شا کر اولمقدر . بالعکس تنپورلک ، احسانات ربانیه بی انکار دیمکدر . تنبیل دارینده معذب - الحالدر .

مشنوی

﴿ شکر نعمت نعمت افزون کند ﴾

﴿ کفر نعمت از کف بیرون کند ﴾

« تَجَهُّدٌ » نعمتک شکرى سنک نعمتی زیاده ایدر . کفر نعمت وتنپورلکک نعمتی الکنن چیقارر . « شَرَحٌ » سعی وجهد ایدن الله تعالی حضرتلرینک احسان بیوردینی نعم متنوعه به قارشى یالکز شفاهاً دکل ، فعلاً شکر ایش اولور . الله تعالی حضرتلرینک کندینه ویردیکی نعمتی زیاده ونفس وشیطانک شرنیدن امین اولور . بالعکس انسان جبر وتنپورلک ایدر ایسه نعمته کفران ونفس وشیطانه رام اولمش اولور . سورة ابراهیمک یدنجی آیت کریمه سنده : « لئن شکرتم لازیدنکم ولئن کفرتم ان عذابى لشدید » بیورلمشدر ، معنای شریفی : « اگر شکر ایدر ایسه کز سزک ایچون نعمتی زیاده ایدرز . واکر کفر ایدر ایسه کز تحقیقا عذابمز شدیددر . »

حرکات و عباداتده بولنوبده ترك راحت ايله زحمت و مشقت چکنجه بوحال ،
 نصل مفید و بادی خوش حال اوله بیلیر؛ دنیلیرسه اکر سن اول امرده عبادات -
 مشروعه و اجرات حسنه بولنور ایسک الله تعالی حضرتلری مکافاة خاطره
 کلز اسراره سنی مطلع و مراتب عظیمه یه ترفیع ایدر . سبی بيله غدای روح
 اولور جوابی و یریلیر . مثلا برعاشق محبوه سنی کورونجه نشوه دار شوق اولور .
 رابطه عشق ايله محبوه نك یانه کیدوب کلمی او عاشقه هیچ زحمت و محنت دکلدیر .
 بالعکس کویا راحت قالمق ایچون محبوه نك نزدینه کیتما سنی ، انکله هم صحبت
 اولما سنی ، معطل قالمسی عاشقه تکلیف اولنسه او راحت صوریه عاشق ایچون
 عذابدر . اهل همت و غیرتک اک بیوک زحمتی معطل قالمقدر .

مشنوی

﴿ حاملی محمول کرداند ترا ﴾

﴿ قابلی مقبول کرداند ترا ﴾

« تَبَجَّجْهُرُ » سن شمدی یوکی اوزرینه آلمشسک ! صکره سنی محمول ایدر ،
 راحت ایدرسک ! شمدی ارادات ربانیی اجرا ایچون او امر الهیی قبول
 ایدیجی بولنیورسک ! صکره الله تعالی حضرتلری سنی مقبول و معتبر ایدر .
 « شَرِّحْ » انسان کامل ابتدا عبادات و اجرات حسنه یوکی متحمل بولنور .
 صکره مرحمت ربانیه او قولک زحمتی ذوق و صفایه تبدیل و دنیا و آخرتده
 سلامت و سعادتیه توصیل ایتمش اولور . حاملک محمول ، قابلک مقبول اولسی بو
 معناده در .

مشنوی

﴿ قابل امر دینی قائل شوی ﴾

﴿ وصل جویی بعد از ان واصل شوی ﴾

« تَبَجَّجْهُرُ » دین حقک امرینی قبول ایدیجی اولک صکره امر و یریجی
 اولورسک ! شمدی وصلت النبیی طابایتک صکره نعم ربانییه واصل اولورسک .

مشنوی

﴿ دست هم چون بیل اشارتهای اوست ﴾

﴿ آخر اندیشی عبارتهای اوست ﴾

« تَبَجَّهْ » انسانه ویریلن ال ، آلات زرعیهدن اولان بیل کبی الله تعالی حضرت ترینک اشارت لرننددر . ایشک عاقبتنی دوشونمک ینه الله تعالی حضرت ترینک عباره لرننددر . « شَرَحْ » ال ، اباق ، قوای سائره چالیشمق ایچون آلات- مقتضیهدر . امور وکیفیاتک عاقبتنی تأمل و مقصده وصول ایچون عقل و ذکا عالم- معینده ادوات واحسانات جناب کبریادندر .

مشنوی

﴿ چون اشارتهاش را برجان نهی ﴾

﴿ در وفای آن اشارت جان دهی ﴾

« تَبَجَّهْ » الله تعالی حضرت ترینک اشارتی جانک اوستنه قور ایسک او اشارتک وفامی اوغورنده جان ویررسک ! « شَرَحْ » اعضا و قوای متنوعه- ابدان ، عبادات مشروعه و مساعی خیریه ایچون احسان یزدان اولان آلات و اشارات واجب الاطاعتدر . میدان حربده مردان خدا فدای جان و دنیا- و تحصیل رضای کبریا ایتملرینه بویت شریفده اشارت واردر .

مشنوی

﴿ پس اشارتهاش اسرار ت دهد ﴾

﴿ بار بردارد ز تو کارت دهد ﴾

« تَبَجَّهْ » الله تعالی حضرت تری سکا اسرار اشارت لرنی ویرر ، سندن مشقت یوکنی قالدیرر ، سکا کار و تصرف ویرر . « شَرَحْ » قوا و اعضا ایله-

حاجت قائمه-زین انسان او طیه چیقار؛ مع مافیہ حکمت بالغه ربانیہ دندر، که نردبان واسطه سیله تدریجی چیقسون و چیقمه نك اسبابی نردبانده آراسون؛ كذلك هر بر مقصدك حصولی ضمننده الله تعالی حضرتلری یاراتدیفی اسبابه توسلی اراده بیوردیفندن اسبابه توسل ایتمك اراده صمدانیه اطاعت و موافقت ایلمکدر .

مشنوی

﴿ پایه پایه رفت باید سوی بام ﴾

﴿ هست جبری بودن انجا طمع خام ﴾

« تَرْجِمَانُهُ » دام طرفنه باصاماق باصاماق کتمك اقتضایدر. بو محله جبری

اولمق طمع خامدر . « شَرْحُ » سبق ایدن بیت شریفك مآلی ، ارسلانه تشبیه اولنان آدمك اغزنندن اتیان اولنور ایدی. برمقتضای دأب جلیل مشنوی ، اشبو بیت شریف ایله آئیده کله جك ایسات حکمت آیاتده کی افادات برعارف کامل طرفندن ایراد اولمشدر . مثلا نردبانسز طامه چیقمق و بلا اسباب مقصده واصل اولمق ، جبری به مخصوص عقلسنزلقدر .

مشنوی

﴿ پای داری چون کنی خود را تولنك ﴾

﴿ دست داری چون کنی پنهان توچنك ﴾

« تَرْجِمَانُهُ » ای جبری ! ایغك وار ایکن کندینی نیچون طوبال یا بیورسك؟

ال طوتار ایکن نیچه کی نیچون کیزلرسك؟ « شَرْحُ » ای انسان جبری ! الله تعالی حضرتلری سکا ال ایاق سائر اعضا وقوا ویرمش ایکن نه ایچون کفران نعمت ایدرده بکا اقتدار ویرلمدی دیر وکسب وسعی ترک ایدرسك؟ ال ، ایاق صاحبی اولان برانسان ، بنم ابانغم ایشله مزیدیه بی اساس برادعای خامی اثباته قیام و بلا سعی و حرکت ترهات خیالیه سیله شونك، بونك محصول سعیی اکل و شرابه اجترای ایدرك اوامر صریحه ربانیه بقیاد ایتمزه اندن دهها منفور بر مخلوق بولنورمی؟

سائر انسانلره معاونت ایتک وظیفه مقدسه سندندر. الله تعالی حضرتلری مخلوقاتی بر صاحب عیالدن بیک قات دها زیاده سودیکندندر، که انبیاء ذیشان واسطه سیله چالیشمیرینی فرمان و چالیشمغه مقتضی اقتداری احسان بیوردی .

مشنوی

﴿ انکه اواز آسمان باران دهد ﴾

﴿ هم تواند کوز رحمت نان دهد ﴾

« تَبْحِيحًا » کوکدن یاغمور ویرن او قادردر، که رحمتندنده اتمک ویرر .
 « شَرْحًا » بوده کویلولرک و جبریلرک افاده سیدر ؛ فقط دوشونمدیلرکه الله تعالی حضرتلرینک فرمان آلهیمی و حکمت ربانیه سی یاغمور، سعی ایله زرع اولنمش ترلانک تخم و محصولاتنه فائده احسان ایدر، یوقسه زرعه سعی ایتمه یئرلی باران- فائده دن محروم و گرفتار خسران ایدر .

مشنوی

﴿ کفت شیره آری ولی رب العباد ﴾

﴿ نردبان پیدش پای مانهاد ﴾

« تَبْحِيحًا » ارسلان حیواناته دیدی : که اوت ! توکل کوزلدر؛ الله تعالی حضرتلری بزم ایاغمز اوکنه بر نردبان قودی . « شَرْحًا » ارسلانه تشبیه اولنان آدم، کویلولره دیدی که : الله تعالی حضرتلری هر شیئی اجرایه قادر مطلق اولدینی وارسته ارتیابدیر . شو قدرکه برمه مقتضای حکمت بالغه ، اسبابی یاراتدی واسبابه توسلی فرمان بیوردی . مثلاً الله تعالی حضرتلری اراده بیورسه بالطبع نردبانه

﴿ تَرْجَمَهُمْ ﴾ چونکہ « اہبطوا » یعنی اینکے امریہ ارواح مقید اولدی ؛
 بو عالم اجسامدہ غضب، حرص، طمع، مسرت، قناعت کی کیفیات دہ جس اولدی .
 ﴿ شَرْح ﴾ اہبطوا آیت کریمہ سی سورہ بقرہ دہ اتوز دردنجی آیت کریمہ دن
 بدہ ایلہ اتوز التنجی آیت کریمہ دہ منہی اولور : ﴿ واذقلنا للملائکۃ اسجدوا
 لادم فسجدوا الا ابلیس ابی واستکبر وکان من الکافرین ﴾ معنای شریفی : «او وقتکہ
 ملائکہ یہ دیک، آدمہ سجدہ ایدیکز، ملائک آدمہ سجدہ ایتدیلر ؛ الا ابلیس
 سجدہ ایتیوب ابا و تکبر ایتدی و کافر لردن اولدی . » ﴿ وقلنا یا آدم اسکن انت
 وزوجک الجنة وکلامہا رغداً حیث شئتما و تقربا هذا الشجرة فنکونامن الظالمین ﴾
 « و آدمہ دیک، یا آدم ! سن وزوجک جنتدہ ساکن اولکز و اندن دیلدیککز
 یردہ و وقتدہ ایتدیکز قدر رفاهلہ اکل ایدیکز بو آغاجہ یقین اولمیکز، یقین
 اولور ایسکز البتہ ظالم لردن اولور سکر » ﴿ فازلہما الشیطان عنہا ﴾ شیطان ایکسک
 ایقلرینی جنتدن قایدردی « فاخرجهما مما کانافہ ﴾ شیطان چیقاردی انلری
 بولندقلری نعم لردن « ﴿ وقلنا اہبطوا بعضکم لبعض عدو و لکم فی الارض
 مستقر و متاع الی حین ﴾ « دیک انلرہ، یرہ اینکز، بعضکز بعضکزہ دشمن اولہرق
 و سزک ایچون یردہ بر وقتہ قدر قرار بولہجق محل و متاع و منفعت واردرہ .
 ﴿ فتلقى آدم من ربه کلمات فتاب علیہ انه هو التواب الرحیم ﴾ « بناءً علیہ آدم
 ریستدن بر قاج کلہ تعلق (وانک اوزرینہ عمل) ایتدی ؛ اللہ تعالیٰ محبتلہ آدمہ
 رجوع ایلہ توبہ سنی قبول ایلدی ؛ البتہ اللہ تعالیٰ تواب و رحیمدر . » ایشته کوبولور
 ارسلانہ تشبیہ اولنان انسانہ بو وقعہ یی مساعینک و خامتہ دلیل اولہرق ایراد
 ایتدیلر .

مشنوی

﴿ ما عیال حضرتیم و شیر خواه ﴾

﴿ کفت الخلاق عیال للالہ ﴾

﴿ تَرْجَمَهُمْ ﴾ بزحق تعالینک عالی و سود طلب ایدیکجیسی بز، فخر عالم بیوردیلرکہ
 ﴿ الخلاق عیال اللہ ﴾ . ﴿ شَرْح ﴾ بو حدیث شریفدہ بیوک حکمت کورینور . انسان
 عبادت جناب کبریا ایلہ مشغول اولمقبہ برابر ، عیال و اعضاسی متابہ سنده اولان

مشنوی

﴿ چون فضولی کرد ودست وپانمود ﴾

﴿ در فنا افتاد ودر کور و کبود ﴾

« تَبْحِيحٌ » بیویوب صاحب قوت وکستاخ اولدی ، زحمت وبلایه وشاشقنلغه دوشدی . « شَرْحٌ » بوده کویلولرک ویا تعمیر آخرله جبریلرک افاده سیدر . فی الحقیقه چوجق بیوینجه زحمت وبلایه کرفتار اوله بیلیر ، فقط دوشونولسونکه پدر ومادر عنندنه اوفاق بر چوجقمی معتبر وقیمتدار ، یوقسه ولو زحمت وبلایه کرفتار اولمش اولسه ده ابوینی اعانه واقدار ایدر برکاسب خیر نئاری معتبردر؟ همده طفل معذور قرق باشنده اولوب برایلق چوجق کبی یرندن قیلدائیمان تئبل منفور اولورسه وای حاله! ...

مشنوی

﴿ جانهای خاق پیش از دست وپا ﴾

﴿ می پریدند از وفا سوی صفا ﴾

« تَبْحِيحٌ » خَلْقُ جانلری ال وایاقدن اول یعنی بدنه داخل اولمازدن مقدم وفادن صفامر تبه سنده اوچار ایدی . « شَرْحٌ » ینه کویلولردیرکه : روحلر عالم ارواحده ابدانه متعلق وطریق جهده وسیه سالک دکل ایکن وفا وصفاده ایدی ؛ شمده انسانلر ترک کسب وسی ایتسه لر ینه وفا وصفاده وعزت وراحتده قالیر . حال بوکه عالم ارواح بشقه ، عالم ابدان بشقه در . ارواح ، قوتلری نسبتده عالم ارواحده جناب واجب الوجوده اطاعت وعبادت ایتدکلری بی اشتباهدر .

مشنوی

﴿ چون بامر اهبطوا بندی شدند ﴾

﴿ حبس خشم وحرص خرسندی شدند ﴾

مشنوی

﴿ دید مارادید او نعم العوض ﴾

﴿ هست اندرید او کلی غرض ﴾

« تَبَجَّهْ » بزم کورمزه الله تعالی حضرت تلیرنیک کورمسی قائم اولنجه کوزل عوض و بدلدردر؛ جناب خدانک نظرانده کافه مقاصدی بولورسک ا « شَرِّحْ » فی الحقیقه نظر خدا کوزل عوض و نعمت عظامدر؛ اما انسان اوبدل و عوضه ایریشه بیلمک، او نعمتی بولوق ایچون عادت تنبروری و عطالت کستری یرینه سعی و جهدی، عزم و همتی قائم ایتملیدر.

مشنوی

﴿ طفل تا کیر او تا پویا نبود ﴾

﴿ مرکبش جز کردن بابا نبود ﴾

« تَبَجَّهْ » بر چوجق یورومز، طوتونغزایسه آنک مرکبی باباسنک بویندن بشقه برشی اولماز. « شَرِّحْ » کویلور دیرکه: چوجق برشی طوتوق و قوشمق ادعاسندن خالی و اقتدار سنز لقله مالی ایکن بابا و والده سی آتی دائما اللرنده و بیونلرنده طوتوب زحمتدن تخلیص ایدر. سن ده بو حقیقت اوزرینه کسب اطمئنان ایدر و سعی و جهد منبع احزان اولدیغنی اکلار ایسک الله تعالی حضرت تلیرنیک مرحمتی سفی زحمت و فقر و اضطرار بدن چکر و نعم مالانهایه ایله دل سیر ایلر. کویلورک بو مثاللری ده ادعالرینی اثبات ایتموب بلکه کندیلرینی ازام و اسکات ایدر. زیرا چوجق اوفاق ایکن شفقت مادر زاد آتی زحمت و جفادن رها و آزاد ایدر؛ لکن او چوجق بیویوب مثلا او توز قرق یا شنه وارد قده وال و اباغنده قوت حاصل اولد قده پدر و والده سی بالطبع او موزلرینه الماز، بلکه اندن ایش او مار. قرق یا شنده اولان حریف، پدر و والده سنه بنی ضعیف عد ایله او موزیکزه آلکز دیسه ابوینک تکدیر و حیرتی و خلقک خنده و نفرتی جلب ایتمکدن بشقه نتیجه استحصال ایده میه چکی کی مقتدر بر انسان چیری بن حرکات و اجراآت ایچون غیر مقتدر و بناء علیه عاظم دیسه جلب نفرت ایدر.

اوزرینه که بوجوق ایچون سزه کفالت ایتسونلر و بوجوجک خدمتده ایملک ایدوب اکا ناسحلر اولسون . « فر دناه الی امه کی تقر عینها ولا تخزن ولتعلم ان وعدالله حق ولکن اکثرهم لایعلمون » معنای شریفی : « بونک اوزرینه موسایی کندی والدهسنه اعاده ایندک ، تا که والدهسنک کوزی آیدینلانسون وغم وکدر ایتسون و بیلسونکه الله تعالینک وعدی طوغریدر ولکن ناسک اکثریسی بیلمز . » بو آیات کریمهده اوامر ربانییه اطاعت و صبر ایدنلر حقنده بیوک تبشیرات و تنبیهات واردر . بیت شریفه اعاده بحت ایدیلنجه ، کویلولر ارسلانه تشبیه اولنان آدمه دیدیلرکه : ایشته فرعونک جهد وسعینه باق که بر جوجقدن هلاک اوله جغنی حس ایتمسی اوزرینه بو هلاکدن خلاص بولوق خیال مفسدت مآلی ایله مصرده کی اطفالی قتل و اعدام و کندی بدنام ایتدی ؛ حال بوکه الله تعالی حضرتلرینک امری وافع اولدقدن صکره اصل قورقدینی چوججی ذبح و اعادامه مقتدر اولمیوب بالعکس او چوجق فرعونک هلاکنه بادی اولدی . کویلولرک جهد وسی علیهنده کی افاده لری ایله مثللری نامجلدر ؛ زیرا بالاده بیان اولدینی اوزره فرعونک حرکتی محض - ظلم و تعدی اولوب مساعی مشروعه اولدیغندن احوال و آمالی بالضروره کندی کبی پریشان اولدی .

مشنوی

﴿ دیدۀ ماچون بسی علت دروست ﴾

﴿ روفناکن دید خود در دید دوست ﴾

« تَرْجِمَانُ » . بزم کوزمزده چوق علت واردر ، یوری ، کندی کورمکی دوستک کورمسندنه محو و افسایت ؛ « شَرَحُ » انسانک کوزی و عقلی دائما خطا ایلمکده اولدیغندن ارتق او یله مخطی اولان عقل و نظری ترک ایله الله تعالی حضرتلرینک قدرت و علمنه التجا و مساعی کدورت نمادن اتقایت ؛ بوده کویلولرک یاسهولرندن و یا ارسلانه تشبیه اولنان دشمنلرینی اغفال ایتمک فیکرندن نشأت ایدر .

سورة قصصك يدنجی آیت کریمه سندن بدء ایله بووجه ایله فرمان و بیان بیورلمشدره :
 (و اوحینا الی ام موسی ان ارضعیه فاذا خفت علیه فالقیه فی الیم ولا تخافی ولا تحزنی
 انا رادوه الیک و جاعلوه من المرسلین) معنای شریفی : « موسانک والده سنه ده
 وحی والهام ایدر ، که موسایه سود ویر وامزر وانک اوزرینه فرعوندن
 قورقارسک دکزه القايت وقورقه وکدر ایتمه ؛ بز موسایی سنک جانبکه کری
 اعاده و پیغمبرلردن ایلرزه . » (فالتقطه آل فرعون لیکون لهم عدواً و حزناً ان
 فرعون وهامان و جنودهما کانوا خاطئین) معنای شریفی : « والده سندن دکزه
 آتلقدن صکره موسایی فرعونک آل و فاملیاسی دکزده بولوب طوتدی ؛ تاکه
 بعده آنلر ایچون موسی دشمن و غمگینک سببی اوله ؛ البته فرعون وهامان
 وانلرک عسکری خطا ایدیلرلدن اولدیلر . »

« حضرت موسی علیه السلاهی والدهسی بر اغاج صندوق ایچنه قویوب نیل
 نهرینه آتمش ایدی . »

(و قالت امرأت فرعون قرۃ عین لی ولك لا تقتلوه عسی ان ینفعنا اونتخذه
 ولداً وهم لایشعرون) معنای شریفی : « فرعونک زوجهی — آسیه غایت
 عابده و منصفه برخاتون ایدی . — فرعونه دیدی که شوچوچق بنم و سنک
 کوزمک توریدر ، اولدیرمه ؛ اوله بیلیرکه اوزره منفعت ویرسون ویا آتی اوغل
 اتخاذا ایدرز و فرعون ایله زوجهی موسایی و موسادن ظهور ایده جک نتایجی
 بیلمدیلر . » (واصبح فؤاد ام موسی فارغاً ان کادت لتبدی به لولا ان ربنا علی
 قلبها لیکون من المؤمنین) معنای شریفی : « و موسی والده سنک قلبی هرشیدن
 و صبردن فراغت ایدوب موسانک فکریله مشغول اولدی ، ازقالدی — که اوغلنک
 فرعوندن التدیغنی خبرالمسیله — ماجرایی آشکار ایتسون ، اکرموسی والده سنک
 قلبی اوزرینه بزربط و یروب صبرایله باغلاماش اولدق ، تاکه ایمان ایدنلردن
 اوله » (و قالت لاخته قصیه فبصرت به عن جنب وهم لایشعرون) معنای شریفی :
 « موسانک والدهسی موسانک قزقرنداشنه دیدی که : ارقهسی صره کیت و اوزاقدن
 انی کوزت . فرعونک قومی کوروب لکن موسانک قزقرنداشنی اولدیغنی
 بیلمدیلر . » (و حرمانا علیه المراضع من قبل فقات هل ادلکم علی اهل بیت یکفلونه
 لکم وهم له ناصحون) معنای شریفی : « و موسانک اوزرینه بشقه قادینلردن امریکی
 حرام قیلدق ، موسانک قزقرنداشنی ایرشمزدن اول ؛ بناءً علیه قزقرنداشنی
 انلره — فرعون ایله زوجه سنه — دیدی که : سزه دلالت ایده ییمی بر خانه اهلی

« **تَرْجَمَه** » انسان واصل مرام اولق ایچون حیله ایتدی . چله سی کندینه طوزاق اولدی . او، جان صاندی . قان ایچیجی وکندی ناکام اولدی . « **شَرَح** »
 ینه کویلولر دیدیلرکه : انسان سی و حیله ایله نائل مرام اولیم دیر ایکن حیله سی بوینه زنجیر و شخصی ذله اسیر اولدی . مثلا سارق حیله ایله بشقه سنک اچقه سی سرقت ایچون عقل و قوتی صرف ایدرکن طوتولوب حبسه القا و امید و ناموس و زاحق پامال و هبا اولور . ایشته مساعی و حیله صاحبی ، انجام کار سعیله کندینه زندانی مقر ایدر .

مشنوی

﴿ در بیست و دشمن اندر خانه بود ﴾

﴿ حیله فرعون زین افسانه بود ﴾

« **تَرْجَمَه** » قبوی قبادی ؛ اما خرسز خانه ایچنده ایدی . فرعونک حیله و خدعه سی ده بوسهو سی افسانه سندن واقع اولدی . « **شَرَح** » خرسزدن امین اولق ایچون قبوی قاپا بویده سارق سها خانه نک ایچنده براقق مثالی کویلولر ایراد ایدیورلر ؛ جمله یه معلومدرکه ، قبوسی قاپایانلر مظهر امن و امان ، آجیق براقانلر اکثر نقود و اشیاسنی چال دیروب نادم و نالان اولور . فرعون ، حضرت موسی بی اولدیرمک امید یله بنی اسرائیلک اطفالی قتل واقعا ایدر ایکن حضرت موسی فرعونک یاننده نشوونما بولدی ؛ فرعونک حرکتی کسب و جهاد اولمیوب ظلم و عناد اولدیغندن برباد اولدی ،

مشنوی

﴿ صد هزاران طفل کشت آن کینه کش ﴾

﴿ وانکه اومی جست اندر خانه اش ﴾

« **تَرْجَمَه** » اول کین بسایچی فرعون یوز بیکارجه چو چق اولدیردی . آرادینی چو چق (حضرت موسی) کندی خانه سنده ایدی . « **شَرَح** » بوقصه

وسعی برخطا و بر حرکت غفلات افزودر که جزا اوراق اوزره صاحب حرصک حرصی نسبتنده مساعیسی زحمت واضطرابی مزداد اولور . من بعد کویمزه کله ! امیشک ایچون مقتضی شیرلی بزاحضار وارسال وسنی مستریح البال ایلرز .

مشنوی

﴿ نیست کسی از توکل خوبتر ﴾

﴿ چیست از تسلیم خود محبوبتر ﴾

« تَبَجِّمُوهُ » حق تعالی به توکل ایتمکدن دها کوزل برکسب یوقدر ؛ تسایمدن زیاده سویلی نه اولور ؟ « شَرِّحُ » بیچاره کویلولر توکلی ثنا و چالیدنه طعن واستهزا ایدر ایکن اثبات مدعی ضمنتده کندیلری ده چایشیرلر وبویله جه بره باینت عقایه به کرفتار اولورلرده خبرلری اولماز .

مشنوی

﴿ بس کریزند از بلا سوی بلا ﴾

﴿ بس جهند از مار سوی اژدرها ﴾

« تَبَجِّمُوهُ » چوق آدملر بلادن قاچیورلر زعیمله ، بلا طرفه کیدرلر . چوق آدملر ییلاندن قور تولوق امیدیه اژدرها طرفه صیچرارلر ! « شَرِّحُ » انسانلر حقایقی لایقوله آکلامنه مقتدر اوله مدقلرندن کسب وسعیلیله مقتضی اولان شینک عکسینی اجراء کندیلرینی بفرحق اتعاب و خراب ایدر . مثلا زنکین اولوق امیدیه برانسان تجارته توسل ایلر ؛ تجارت ظن ایلدیکی معامله اضاعه اموالیه سبب فلاکت اولور . بوده کویلولرک افادات غفلت آتایدر . جمله به معلوم اولدینی اوزره سعی ایدنلردن یوزده بشی دوچار اضطراب وسعی ایتمیانلرک هان یوزده طقسان طقوزی کرفتار فقر وعذاب اولور .

مشنوی

﴿ حیله کرد انسان وحیله اش دام بود ﴾

﴿ آنکه جان پنداشت خون آشام بود ﴾

نصاب اعطا و قلبی تنویر و احیا بیورمشلردر : (اعقل بعیرک ثم توکل علی الله) یعنی « دوه کی کوزلجه باغلا . صکره الله تعالی به توکل ایت . » بوحدیث شریفدن کونش کی ظاهر اولورکه مقبول اولان کیفیت سعی و توکل توأم و یک جهت اولورق بری برندن هیچ بروقت تفریق ایتکمیزین ایکسینی برابر حسن استعمال ایتمکدر .

مشنوی

﴿ رمز الكاسب حبيب الله شنو ﴾

﴿ از توکل در سبب کاهل مشو ﴾

« تَرْجِيحُهُ » کاسب، چالیشقان کیمسه بی الله سور؛ حدیث شریفنک رمز و اشارتی ایشیتده توکل وسیله سیله معطل اوله ! « شَرِيحٌ » بوده حدیث صحیحدر . (الكاسب حبيب الله) یعنی : « کاسب و چالیشقان الله تالینک سوکیلی قولیدر . » جهد و سعیک فوائدی محتاج اثبات و قابل اعداد دکلدر . اهل غفلت و اصحاب عناد تزین باطل ایچون هر نه قدر تأویلات بسط و ایراد ایتسه کندیلرینی اونسبتده اغفال و برباد ایدر .

﴿ باز ترجیح نهادن شیر جهد را بر توکل ﴾

ارسلانک توکل اوزرینه تکرار جهدی ترجیح ایتدیکنه دأردر :

مشنوی

﴿ قوم گفتندش که کسب از ضعف خلاق ﴾

﴿ انمة تزویر دان بر قدر خلاق ﴾

« تَرْجِيحُهُ » ذکر اولان قوم ارسلا نه دیدیلرکه : کسب و سعی، خلقک، خونیک ضعفنددر . کسب بر لقمه تزویردرکه خریص اولانلرک بوغازی . قمداری اولور . « شَرِيحٌ » کویولور ارسلا نه تشبیه اولان آدمه دیرلرکه : انسانلرک کسب و سعی ، قضا و قدری و کمال قدرت ربانیه بی عدم تفهمدن واقع اولور . جهد

و فرمان بیورر ، انسان چالیشدجہ قضایہ وامرحقہ تابع اولور ؛ بالعکس جہد و سعی ایلمز ایسه حق تعالیٰ به تابع دکل ، بلکه فرمان خدایہ قارشی باغی و عاصیدر . برعیال صاحبی اولادینہ چالیشکنز امرینی اعطا ایدنجه همان قالقوہی چالیشمغه مبادرت ایدن اولادی اثبات تسایمیت و اطاعت ایتمش ، معطل اوله رق چالیشمغه قالمیمان عنودان و تنپوروران امری قبولدن مخالفت و مباعدت ایلمش اولور .

مشنوی

﴿ گفت آری کر توکل رهبر است ﴾

﴿ این سبب هم سنت پیغمبر است ﴾

« تَرْجِمَانُ » ارسلان حیواناته : اوت ! توکل رهبر و دلیدر ؛ اما سبب و سعی ده پیغمبر علیه الصلوة والسلام سنت سنیه و عادت جلیله سندندر . « شَرَحُ » خونریز اولان ظالمک کر چه کویلولره معامله سی ظلم ایسه ده بو محاوره ده فکری مصیدر . مثلاً بر ظالم الله تعالیٰ حضرتلری بر در دیسه و حدانیه متعاق اولان بو افاده سی حقدر ، بناً علیه توکل فرض و معقول ، فقط مع توکل امور خیریه ایله مشغول اولمق امر مقبول اولدیغنی ظالمک ادا ایتسی اصابتدر .

مشنوی

﴿ گفت پیغمبر با آواز بلند ﴾

﴿ با توکل زانوی اشتر بندد ﴾

« تَرْجِمَانُ » پیغمبر علیه السلام افندمز یوکسک صدا ایله بیوردیلرکه : الله تعالیٰ به توکل ایتکلہ برابر دوه نک ده دیزینی باغله ! « شَرَحُ » ارسلانه تشبیه اولنان ظالم کویلولره دیرکه : اصل هنر توکل ایله برابر چالیشمقدر ؛ نتہ کم بر ذات فخر عالم علیه الصلوة والسلام افندمزک حضور حکمت نشور رسالتناهیلرینه کیدوب دیدی : یارسول الله ! دوه مک دیزینی باغلا یوب حفظنده دقت ایده میمی ، یوقسه دوه یی کندی کندی بر اغوب متوکل اوله میمی ؛ اونور اصفیاء و خاتم الانبیا علیه افضل التحایا افندمز حضرتلری معاذ بن جبل رضی الله عنه حضرتلرینک خبریله مثبت اولان آتی ده کی حسدین شریف ایله سائله جواب حقیقت

ایدر لر . اهل توکل مساعی و اقدامات مشروعه و اجراءات مقبوله دن خالی قاناملیدر . زیرا عالم حقیقتده مساعیمز و اقداممز توکل اولیوب بلا اقدام تام ، توکل عین ذهول بر امر غیر مقبولدر .

مشنوی

﴿ باقضا پنجه مزن ای تند و تیز ﴾

﴿ تانکیرد هم قضا باتو ستیز ﴾

« تَبَجِّهْهُ » ای غضبلی انسان ! قضا ایله پنجه اورمه ! که قضا سنکله عناد و خصومت طوتمه به . « شَرِّحْ » کویلولر خونریز آدمه قارشى بویله برلسان - غفلت رسائی استعمال ایتدیلر ؛ اما چالیشمق قضا ایله پنجه اورمق اولیوب امر - حقه اطاعت ایتمکدر ؛ زیرا برمقتضای امر و حکم الهی وظیفه لر اجرا ایتمک ایچون انسانلره عقل و ذکاواللر و ایقلر و سائر اعضا احسان و اعطا اولنمشدر . اهل اسلامه قرآن - عظیم الشان واسطه سیله جهد و کسب قطعياً امر و فرمان بیورلمشدر . انسانک تجارب - روزمره و دئمه سی ده سمیک فوائد و محسناتی کون کبی اثبات ایتمش ایکن سعی ایتمک و چالیشماق اثر حق و عناددر . قضا ایله پنجه اورمق و نعم ربانیه بی فعلاً انکاره متصدی اولمق چالیشماقدر . کافه اجرام سماویه حرکتده در ، حتی انسانک حیات ماده سنی تشکیل ایدن دم و اعصاب بیله برمقتضای فرمان رب دائماً حرکت ایدر ایکن صاحب عظالت اجزای بدنیه سندن عبرت آلسونده تبتلکدن اوتانسون !

مشنوی

﴿ مرده باید بود پیش حکم حق ﴾

﴿ تانیاید زخم ازرب الفلق ﴾

« تَبَجِّهْهُ » حکیم حق اوکنده اولمش کبی مطیع بولنق لازمدر ، تاصباحک ربندن یاره ایریشمه به ! « شَرِّحْ » بوده کویلولرک افادات غفلت آیاتندندر . الله - تعالی حضرت تلرینک حکمی اوکنده مرده اولمق الله تعالی به کلیاً تابع اولمق دیمکدر . بوامر عین اصابت و داعی سلامتدر . الله تعالی حضرت تلری جهد و سعی حکم

کیمسه برعقرب دلیکندن ایکی کره کچوب ایصیرلمش اولماز . یعنی مؤمن بر ایشده بردفعه ضرر وزیان کورورایسه ایستر تجربه، ایستر فائده استحصال ایتمک زعمبله اوایشه تکرار کیریشمز ، زیرا تجربه اولنمش مضر برایشک بردها تجربه اولنسندن دها زیاده ضرر حاصل اولمسی مجرب وباعت نکبتدر . ای اهل قرا ! افادات غفلت افزا کزه اهمیت وکندیبه مشقت وندامت ویرهئم دیمک ایسته مش !

﴿ ترجیح نهادن نخبیران توکل را بر جهد و اکتساب ﴾

حیواناتک توکلی سعی وکسب اوزرینه ترجیح ایلدکاری بیاننده در :

مشنوی

﴿ جمله کفتندای حکیم با خبر ﴾

﴿ الحذر دع ایس یعنی عن قدر ﴾

« نخبیران » ارسلانک نزدینه کتمش اولان حیواناتک جمله سعی ارسلانه دیدیلرکه : ای خبردار اولان حکیم ! حذر واحتیاطی ترک ایت ! زیرا حذر ، قدردن غنا وفائده ویرمز . « شرح » کویلولر عجزلری حسیبله ارسلانه قارشى حیله تصور ایلدکاری بالاده بیان واتیان اولندیدی ؛ ظالم وخونریزک بنچه سندن ممکن اولدیفی قدر خلاص بولمق ایچون بلاسی وحذر توکلی فواید آور کوسترمک ایستلرم .

مشنوی

﴿ در حذر شوریدن شور وشر ست ﴾

﴿ رو توکل کن توکل بهترست ﴾

« نخبیران » حذرده اوغورسزاق ، شر وغوغا واردر ؛ یوری، توکل ایت !

توکل دها اعلا در . « شرح » کویلولرک بو فاده لری خونریز اولان آدمی اقناعه مبتنی اولدیغندن ترک جهد وسی ایت دیلمری ، کندیلر ایچون عین جهد وسعیدر ؛ فقط شایان استغراب درکه : سعی وجهد ایچون بونجه اوامر ربانیه وار ایکن ضعیف دل اولان تنبوران عطالتی دائما مقبول ظن وبو فکر ایله کندیلرینی ویران

« **تَرْجِمَهُ** » بن انسانلرك حيالى ايشلرندن هلاك اولدم ، بن بيلان وعقرب ايصرمسندن يارهلى يم . « **شَرْحُ** » شمدي به قدر آدملرك سوزلرينه اعتماد وعقرب وييلان طبيعتنده بر جوق كيمسه لره تصادف ايتمش وانلرك شرنندن هلاك اولمق راده لرينه كلشم ؛ بو تجارب كئيرد دن صكره ايشيمي شوئك بونك راي ويدينه براقق ويته نادم وضررديده اولمق ناسزا وعين خطادر ديمك ايسسته مين ارسلان لسانندن بو بيت شريفده طبابع مختلفه يه دئر اشارت تجر به كارانه وارد .

مشنوی

﴿ **مردم نفس از درونم درمکن** ﴾

﴿ **از همه مردم بتر درمکو و کین** ﴾

« **تَرْجِمَهُ** » دروننده پوصوده اولان نفس مردی بكا حيله وزيان ايلامكده جميع انساندن دها اشد وبتدرر . « **شَرْحُ** » ظالم كويلولره ديركه : بن انسانلرك حيله لرندن چوق زيان كوروب چوق پشيمان وير جوق احوال اسف اشمال ايله نالان اولدم . على الخصوص كئسدى تقسم بيهاله كينكاهده صاقلامش برعدو اكبر اوله رق اختيار راحت و عدم سى و جهاد كبي منبع مضرات بر فكرى القا ونى اضمه حلال ايتمكه وهر كس دن زياده سى ايتديكى كبي سزده مانند نفس كيزليجه كين طونار و خدعه ايله عطالتي راحت كوستروب بنى هلاكه چابا . لارسكنز .

مشنوی

﴿ **كوش من لا يلدغ المؤمن شنيذ** ﴾

﴿ **قول پيغمبر بجان ودل كزيد** ﴾

« **تَرْجِمَهُ** » بنم قولانغم « لا يلدغ المؤمن » حديث شريفنى ايشتدى وپيغمبر عليه الصلوة والسلام افندمرك قول شريفنى جان ودل ايله اختيار وقبول ايتدى . « **شَرْحُ** » ظالمك ، كويلولره بيان ايلديكى حديث شريف بودر : « لا يلدغ المؤمن من حجر واحد مرتين » . معنای شريفى : « مؤمن اولان

راحتکز اولق ایچون میانه مزده تخصیص اولته جق مقدار کافی وظیفه دن غیرى برشى آرامقدن، نزد مزه کلوب بزى شکار و تخرى ایتمکدن فراغت و بالکزو عدم مزه اعتماد ایله اختیار راحت ایت؛ بزسکا دائما طعام ایده جک وظیفه نی ایصال و خوش حال ایده جک مزدن سن چالشمه؛ زیرا سن بزى اتلافه کلیرسک خوفیه هر آن بی امان اولور ایسه ک سکا ده اکل ایده جک بدر و سمن، بزده راحت و ما من قلماز.

❖ جواب شیر نخبیر انرا و بیان فائده جهد ❖

ارسلانک حیوانانه جواب ویرمسی و جهد و سبک فائده نی بیان
ایلمسی حقنده در :

مشنوی

❖ گفت آری کر وفا بینم نه مکر ❖

❖ مکرها بس دیدم آن از زید و بکر ❖

« ترجمه » ارسلان حیوانانه جواباً دیدی که : اوت ! دیدیکز سوز
ایدر ، اکر وفا کورسم و حيله کورسم ! لکن بن دنیا ده زید و بکر دن
بر جوق حيله و خدعه کوردم . « شرح » ظالم ، کویلولره دیر : کندیکز وظیفه می
زدمه کتیروب تخرى مشاقتدن آزاد اولماقنم بالطبع مرجحدر . لکن اکلارم که
کلامکز محض حيله و اغفالله وسیله در ؛ علی الخصوص بن دنیا ده آدم لردن بر
جوق خدعه کوردم . ایشیمی کندم کورونجه ده فائده لی اوله جفتی اکلادم .

مشنوی

❖ من هلاک فعل و مکر مردم ❖

❖ من کزیده زخم مار و کژدم ❖

مشنوی

﴿ بس که آن شیر از کمین درمی ربود ﴾

﴿ آن چرا بر جمله ناخوش کشته بود ﴾

« تَبَجَّحَهُمْ » بر جوق حیواناتی ارسالان بوصولن قاپار ، او اوتلاق یرلر جمله به ناخوش ودهشت زار اولمش اولور ایدی . « شَرَحْ » خونریز ، بوصولده صاقلانوب کوی اها ایسی تلف و اموالنی غارت و ظلمنه هدف ایدر ایدی . بوسبیدن کویلولر کوزل و منبت اولان موقعلرندن متنفر ، خوف شیرایله یحضور و متضرر ایدیلر .

مشنوی

﴿ حیلہ کردند آمدند ایشان بشیر ﴾

﴿ کز وظیفه ماترا داریم سیر ﴾

« تَبَجَّحَهُمْ » حیوانات حیلہ ایدوب ارسالانک نزدینہ کلدیلر و دیدیلر که : ای ارسالان ! بز سنی و وظیفه دن طوق طوتارز . « شَرَحْ » کوی اها ایسی صاحب . زور اولان ظلمتک شرنندن غایت بیزار و بی قرار اولدقلرندن آرتق چار ناچار نزدینہ مطیعانه واروب بوصولرده صاقلانهرق بزی اضرار و دوچار تلاش واضطرار ایتمکدن ایسه بزسکا مناسب برو وظیفه تخصیص و هرکون نزدیکزده اسرا و نارحرس و غضبکزی اطفا ایلرز ؛ اگرچه بوکا مساعده ایدر ایسه کز هم بز مستریح اولور سمن کتیرر ، هم سن وارسته تعب و مشقت اولمش اولورسک دیمشدر !

مشنوی

﴿ جز وظیفه در پی صیدی میا ﴾

﴿ تا نکرد تلخ بر ما این کیا ﴾

« تَبَجَّحَهُمْ » تعیین اولنه جق و وظیفه دن غیری بر شی آره میوب فضله ایچون صید و شکاره کله ؛ که بو اوت بزہ آجی اولسون ! « شَرَحْ » موجب امانمز و باعث .

مشنوی

﴿ از کلیله باز خوان آن قصه را ﴾

﴿ و اندران قصه طلب کن حصه را ﴾

«تَبَجَّجَهُمْ» کلیله و دمنه نام حکایه لردن (همایون نامه کتابسته در). بوقصه بی تکرار اوقو و اوقصدن حصه طاب ایت ! «شَرَحٌ» بوقصه مناسبتیه قطب - العارفين مولانا جلال الدین رومی قدس سره السامی حضرتلری بر چوق حکم و حقائق علیه و نکات جلیله بیان و اتیان بیورمشلردی که ان شاء الله تعالی آتیده تخریر و مستعدینک قلبی نور عرفان ایله تنویر اولنور .

﴿ قصه نخبجیران و بیان توکل و ترک جهد کردن ﴾

نخبجیران یعنی صید و شکاره شایان حیوانات طائفه سی کندیلرینی تلف ایتمکده اولان برارسلانک نزدینه کیدوب اختیار توکل و ترک جهد و سعی ایلمسی ضمننده ارسلانه سویلدکری سوزلرک و ارسلان طرفندن ویریلن جوابلرک حکایه سیدر : اخطار — بو حکایه ده ارسلاندن مقصد، صاحب قوت ظالم و خونریز برانسان؛ طائفه نخبجیراندن مرام ، کوی اهالیسندن بعض ضعیف و بی درماناندر .

مشنوی

﴿ طائفه نخبجیر دروادی خوش ﴾

﴿ بودشان از شیر دائم کش مکش ﴾

«تَبَجَّجَهُمْ» کوزل بروادیده بر بلوک حیوانات بولنورایدی که انلره ارسلاندن کش مکش واضطراب وارایدی. «شَرَحٌ» یعنی بر کوی اهالیسنک بولندقلری موقع کوزل ایدیسه ده صاحب زور و خونریز بر آدمدن مضطرب و کندی کویلرنده ایکن کمال خوفدن متلاشی و غریب کبی بولنورایدی .

مشنوی

﴿ مفلسان کر خوش شوند از زر قلب ﴾

﴿ لیک آن رسوا شود در دار ضرب ﴾

« تَبَجَّحُوا » مفلس اولانلر قلب آتوندن خوشلانیرلر ؛ لکن او قلب التون ضربخانه ده رسوا اولور . « شَرَحٌ » صوری اولوب حقیقی اولیمان جنسیت ولطافتک انجایی رسوالقدر . مثلاً بد اخلاق وطمعکار ویا باره سز قالمش بعض مفسد و بی عار ، قلب التون استعمالنه مجاسرت و قلب التوندن موقه ذوق ولذت بولور ایسه ده بعد التجربه التونک قلب اولدینی مثبت اولنجه هم قلبک قیمتسلکی آشکار ، هم عاملی اولان ساخته کار آرانوب انواع جزایه گرفتار اولوره . هر حال وکارده مکر و حیه دن و افعال شذیعه و مقسال فساد مآلدن تحاشی ایدوب طریق عدل واستقامته داخل و اوصورتله مقصد اقصی به واصل اولمی !

مشنوی

﴿ تازر اندودیت از ره نفکند ﴾

﴿ تا خیال کثر تراچه نفکند ﴾

« تَبَجَّحُوا » زراندودهک یعنی قلب اولوب یالکز التون یالذیر لیاقدن عبارت اولان جهان صوری سنی یولدن آتوب کیری به براقیه ؛ دقت ایت ! باطل اولان خیال سنی قویوبه آتمیه ؛ « شَرَحٌ » ای انسان ! نفس و شیطانک و حیه کار آدملرک سکا ذوقلی کوستردکلری امور غیر مشروعیه رغبت و حیه کاران ایله الفت وانسیت اتمیه ؛ زیرا انلر عین سراب و صفر و کرداب ظلمت مصیبردر ؛ عاقبت سنی دام خدعه و کمین عذاب افزالرینه چکر . صکره سلامت و صفا یرینه جور و اذا کوسترر . کافه امورده شریعت غرادن و عصر لرجه تحارب و تحقیقات . عمیقہ ایله عالم انسانیتک قبول ایتدیکی نظامانن هیچ بر آن آیرمه ؛ سفیل و سرکردان اوله !

اولانلر كندى هم جنسلر نندن عد ايدوب اكا محبت ايتسه لر بيله بعده حر كات -
غير لايقه لر بيله تابع اوله ميه جغنى كورونجه هم جنس و مسلك اولدينغى طرفين اكلار
وبرى برندن منافرتله تباعده باشلار .

مشنوی

﴿ مرغ را که ذوق آید از صغیر ﴾

﴿ چونکه جنس خود نیابد شد نفیر ﴾

« تَرْجِمَه » بر قوشه اكر خدعه ايله چيقاريلان قوش سسندن ، اصيلقدن
ذوق كلير ايسهده ، كندى جنسنى بولينجه ، اوصداى تقليدندن نفرت
ايديجى اولور . « شَرْح » بر آوجينك قوش طومتق ايچون تقليداً چيقه اريدنى
يالانچى سسندن قوش ذوق آلير و سسك چيقدينى يره ياناشير ، اما چيقان سس ،
هم جنسك غيريدن اولدينغى حس ايتديكى آنده قوشك ذوق نفرتيه مبدل اولور .
شوقدر كه : ازه صره قوش ياكيلوب آوجينك طوزاغنه طوتولدينى كچي بعض
انسانده برمقلد و رياكارك دام تقليدینه گرفتار اولور ، صاحب عقل و فراست
اولان كيمسه دائماً احتياطه رعايت ، بلا تحقيق اعتمادى غفلت و بلاهت عدايدره

مشنوی

﴿ تشنه را که ذوق آید از سراب ﴾

﴿ چون رسد دروی گریزد جویدآب ﴾

« تَرْجِمَه » صوصامش آدمه سرابدن ذوق كلير . سرابك كورونديكى محله
يتشيرسه صو شكلى اندن قاچار . صوصاين صو آرار . « شَرْح » سراب ،
صيجاق كونلرده چوراق يرلرده صوكچي كورينن برحوض كاذبدر . صوصامش
اولان يولچى عطش حسبيله صو بولهيم ديه اومحله شتاب ايدر ايسهده سراب ،
هر بار او كندن قاچار . چونكه سراب صو شكلمده كثافت هواييه نك نظر آلداتان
بر حادته سيدر ؛ الحاصل حقيق اوليان و يالكز صورتدن عبارت اولان جنسيت ،
سراب كيدر انك محب و ميمالى ذوق و سعادت يرينه ضرر و نفرت ، ذلت و ندامت
بولمش اولور .

ایسه ده آخر اعتباردن سن آنلری انسان ایله هم جنس بیل ! « **شَرَحْ** » صورتا ونقشاً صو ایله اتمک انسانک بدننه غرمشابه ایسه ده بدنه داخل اولمغه واجزای . بدنییه تقویت ویرمکه قابلیت کوتر دکارندن جماداتدن ایکن انسان ایله جنسیت و حیات و قابلیت کسب ایتدی .

مشنوی

﴿ ورزغیر جنس باشد ذوق ما ﴾

﴿ آن مکر مانند باشد جنس را ﴾

« **تَرْجِمَهُ** » اگر غیر جنسندن بزم ذوقز اولور ایسه حسب الصورة جنسمزک مانند و مشابهی اولدیفندندر . « **شَرَحْ** » جنس کندی جنسندن ذوق آله بیلیر و اگر جنسی بشقه اولان برشیدن ذوق آیرایسه ذوق ویرن شی میل ایدن شیئک جنسینه بکزه مسندند . مثلاً مستقیم بر آدم غیر مستقیم بر آدمک الفتندن بعض مرتبه ذوقیاب اولور ایسه ، غیر مستقیم مستقیمله بکزر بعض احوال و اطوارده کور مسندن نشأت ایلر ؛ اما بوسه و امتداد ایتمز و حقیقتده جنس آخر اولدینی حس اولنجه محبت برودته ، قریبت بده منقلب اولور . اگ شنیع اولان جنسیت - صوریه ، معناً اغفالی داعی اولان مشابته غیر حقیقیه در . مثلاً طائلی شکه قونمش زهر ، محبت رنکنده کورینن عداوت ، احسان صورتنده قهر و نکبت ، انسان یوزلو اولان حیوان سیرت و صورتا متقی اولان ریاکار کبی جنسیت کاذبه در .

مشنوی

﴿ آنکه مانند ست باشد عاریت ﴾

﴿ عاریت باقی نماند عاقبت ﴾

« **تَرْجِمَهُ** » او شی که حقیقی اولیوب مشاهدن عبارت اوله ، عاریت اولمش اولور ؛ عاریت ایسه عاقبت باقی دکلدر . « **شَرَحْ** » کوردیکمز غیر مستقیم بر آدمک ، مستقیمله مخصوص اطوار و احوالده بولنمی موققدر . بویه بر حال عاریت مال ، بالضروره زائل اولور ؛ بالعکس صورتا غیر صالح کورینن بر صالح آدمی بد اخلاق

مثنوی

﴿ یا مکر آن قابل جنسی بود ﴾

﴿ چون بدویوست جنس او شود ﴾

« تَرْجِمَه » یا خود مکر او بر جنسه قابل و مستعد اولور که دیگر جنسه مربوط اولنجه آنک جنسندن اولمش اولور . « شَرْح » جنس ، جنسی آرار ؛ صورتا ظلمانی و فقط مستعد ترقی اولان بر انسان حسن نیت و یا فعل خیرینه مبنی مرحمت ربانیه شایان اولنجه جنسیت ظلماتیسی نازک و طریق نجات رفیق استقامته سالک اولمش اولور ؛ بالعکس دیگری صورتا متقی و میلی شقاوته جاری اولنجه سمت ظلمته پویان و گرفتار خسران اولور .

مثنوی

﴿ همچو آب و نان که جنس مانبود ﴾

﴿ کشت جنس ما و اندر ما فزود ﴾

« تَرْجِمَه » مثلاً صو و امک کبی که بزم جنسمزدن دکلدی ، بزه اولاشمقله جنسمز و بدنمزده زیاده اولدی « شَرْح » انسانک بدنی بشقه ایکن امک و صو ، بدن انسانه داخل اولنجه بدن انساندن معدود و بو التصاق ایله کسب - شرف و تبدیل جنسیت ایدوب مسعود اولور . جمادات بیله تبدیل جنسیته استعداد کوسترنجه ذاتاً احسن تقویم و مقبول یزدان اولان انسان هر نه وقت ارادات ربانیه نک اجراسنه جدأ میال اولسه نور حق آنک قلبه سیلان ایدرک اولکی جنسیت ظلماتیسندن فراغته کامران اولور .

مثنوی

﴿ نقش جنسیت ندارد آب و نان ﴾

﴿ ز اعتبار آخر انرا جنس دان ﴾

« تَرْجِمَه » صو و امک نقش و صورت جهتدن انسان ایله جنسیت طوآماز

مشنوی

﴿ پارسی کویم یعنی این کشش ﴾

﴿ زان طرف آیدکه آمد این چشم ﴾

« تَبَجِّمَهُ » فارسی سویلیم ؛ بو غیرت ، انسانک روحنه لذت کلن او

طرفدن کایر . « شَرِّحْ » کلام و افعال طیبه نك مقام عالی یه جذب اولنسی ینه

الله تعالی حضرتلرندر ؛ اول خدای متعال بویه کلام و امور خیریه ایچون انسانک روحنه برلنت و جذبه وضع بیورلمشدر .

مشنوی

﴿ چشم هر قومی بسویی مانده است ﴾

﴿ کان طرف یک روز ذوقی رانده است ﴾

« تَبَجِّمَهُ » هر قومک کوزی بر جانیده قالمشدر که او طرفده برکون ذوق

سورمشدر . « شَرِّحْ » نوع بی بشر هر نه ایله کسب الفت ایدر و هر نه دن

ذوق آیرسه داتما اوکا رغبت و محبت ایدر ولوکه مابه المحبتی لذت بخشا ویا الم افزا اوله !

مشنوی

﴿ ذوق جنس از جنس خود باشد یقین ﴾

﴿ ذوق جزؤ از کل باشد خود بین ﴾

« تَبَجِّمَهُ » یقین و محقق بودرکه جنسک ذوقی کندی جنسندن اولور ؛

جزؤک ذوقی کندی اصل وکلندن اولور ؛ بو حقیقته نظر ایت ! « شَرِّحْ »

ذوق و میل قوی ، میل اولنان شیئه هم جنسیت معنویه کبی بر ارتباط خفیدن

ناشی اولور. جزؤکده کندی کلنه ارتباطی درکار اولدیفندن کله ملحق اولنجه یه

قدر جزؤ مضطر اولور. دوزخی ، ظلم و قهر و ناره ، جنتی عدل و حسن - کاره میال اولور .

« تَرْجِمَهُ » بعد الصمود بزه کلاممک مکافاتی ایکی قات اوله رق اول جلال وعظمت صاحبی اولان الله تعالی حضرت تری نیک رحمة دن کلیر . « شَرِّحْ » انسان کلمات مقبوله و افعال مدوحه میداه وضع ایتمکدن صکره مرحمت خدا آنک مکافاتی قات قات احسان ایدر .

مشنوی

﴿ ثم یاجینا الی امثالها ﴾

﴿ کی ینال العبد ما نالها ﴾

« تَرْجِمَهُ » مکافادن صکره الله تعالی حضرت تری بزى الجا و ایصال ایلر ، اول کلام و افعال خیریه نیک امثاله ، تا که عبد نائل اولسون ، شول مکافات ونع و حسناته که نائل اولدی . « شَرِّحْ » کلام و افعال خیریه نیک مکافاتی الله تعالی حضرت تری جانبندن ویرلدکن بشقه برده مرحمت ربانیه یکیدن کلام و افعال - خیریه ده بولتمق ایچون انسانى الجا ایدر . بیت شریفک عبارة علیه سنه دقت اولد-ونکه الله تعالی حضرت تری عبدینی نعمتله مظهر ایتمک ایچون کلام و افعال - خیریه ده بولتمقه ایصال ایلر بیورلمشدر . الله تعالی حضرت تری سودیکى قولنی معطل برافاز ؛ چونکه عطالت عین مصیبت و معصیتدر .

مشنوی

﴿ هکذا تخرج وتنزل دائما ﴾

﴿ ذا فلازلت علیه قائما ﴾

« تَرْجِمَهُ » دائما کلام و افعال خیریه درگاه قبول خدایه تخرج و سهای مرحمت - ربانیه دن مکافات نزول ایدر ؛ قائم علیه اولان بویکی حالتدن زائل اولمک ! « شَرِّحْ » کلمات و افعال خیریه نصل نتایج حسنه بی داعی اولدیغی بوابیات - حکمت مابدن بدیهی اولورکه وضوح معناسی جهته شرحه محتاج دکدر .

مردان خدا سعادت ابدیه واصل اولور . بو محله (نفسدن) مقصد ، هم آق جگر واسطه سیله آتوب ویریلن هوادر که بر طرفدن ادامه حیاته، دیگر طرفدن هرنفس الدجّه برنفسلک زمانک اکیلمسی کبی موته تقریبه خدمت ایدر . همده کلامدر ، که خیر جانبه جاری ایسه بزی کوزل اصله ایصال ، شمر آمیز ایسه نیجه آمال ایله پامال ایدر .

مشنوی

﴿ تا الیه یصعد اطیاب الکام ﴾

﴿ صا عدا منا الی حیث علم ﴾

« **تَنْجِيْمُهُ** » کوزل وایی کلام جانب حقه صعود ایدر . او محل ومقامه قدرکه آنی الله تعالی حضرتلری بیلدی . « **شَرْحُ** » ای وپاک اولان کلامدن مقصد تهلیل وسائر عبادات عادلانه در . بیت شریقه ایما بیوریلان آیت کریمه سورة فاطرک اون برنجی آیتدر : ﴿ الیه یصعد الکام الطیب والعمل الصالح یرفعه ﴾ معنای شریفی : « کوزل اولان کلام وکوزل اولان ایش الله تعالینک درگاه - قبولنه صعود وحق تعالی حضرتلری انی یوقاری رفع ایدر . » دقت بیورلسونکه آیت کریمه نیک عبارّه علیه سنده کوزل کلام عمل صالحه ربط اولمشدره . کلام ، عمل صالحه خادم ایسه مقبولدر .

مشنوی

﴿ ترقی انفاسنا بالاتیق ﴾

﴿ متحفا منالی دار البقی ﴾

« **تَنْجِيْمُهُ** » انفاس وافعالمز طهارتله ترقی ایدر ، بزدن هدیه اولندیقی حاله تا دار بقا وعالم علایه چیقار . « **شَرْحُ** » کوزل انفاس وافعال وکلام طهارت مأل هدیه طرزنده عالم لاهوته چیقار وصاحبنی مقبول جناب پروردکار ایلر .

مشنوی

﴿ ثم تأتینا مکافات المقال ﴾

﴿ ضعف ذاک رحمة من ذی الجلال ﴾

مشنوی

﴿ آب اندر حوض اگر زندا نیست ﴾

﴿ باد نشفش میکند کار کا نیست ﴾

« تَجْزِئَةٌ » سولر کرچه حوضده محبوسدر ، روزکار اول صوبی نشف

ایله ، زیرا روزکار ارکاندندر. « شَرِّحٌ » ترکیاتی حسیبله روزکار صوبی و رطوبتی قورومتق خاصه سنی حائر در . مثلا یولله صوبیریکنجه شدید بر روزکار دن صکره هیج صوقالماز . براوطه یکی صیوانمش ایکن رطوبتی الوب چابک قورومتق ایچون پنجره لری آچار لر ؛ بناءً علیه صو و رطوبتک اورته دن تدریحی قالمسنه و صونک اصلی اولان دکنزه رجوعنه روزکار سبب اولدینی آشکاردر .

مشنوی

﴿ می رهامدی برد تا معدنش ﴾

﴿ اندک اندک تاندینی بردنش ﴾

« تَجْزِئَةٌ » روزکار صوبی قورناروب یاواش یاواش معدنه قدر کورتورر .

اوصورتله که نشف و جذب و ایصالتی کوره مرسک ! « شَرِّحٌ » صوتبخزایدوب نهایت بر جوق تحولاتدن صکره معدن اصلیدی اولان دکنزه رجوع اتمسی غیر مرئی و تدریحیدر . حیات انسانیه نکه ده توکنمسی انک کبی غیر مرئیدر .

مشنوی

﴿ وین نفس جانهای مارا همچونان ﴾

﴿ اندک اندک دزد از حبس جهان ﴾

« تَجْزِئَةٌ » بونفس ده جانلری می انک کبی یاواش یاواش جهانک حبسندن

چالاره « شَرِّحٌ » صو ، نشف اولندی کبی جانلری مرسک آب هستیسی ده انفاس واسطه سیله یاواش یاواش و بی تلاش بودنیای دساسدن آریلوب زائل ویا لکنز

مقدر. مثلا آتش فی الحقیقه محر قدر، امام و ستم شتاده انسانك ایصنمسته و دائماً يك پیشمسته، صنایعك اقسام مهمه سته خدمت ایستدیکنه نظر آ واسطه خیر اولمش اولور.

مشنوی

﴿ آنکه بود است امه هاویه ﴾

﴿ هاویه باشد مر اورا زاویه ﴾

« تَبَجِّمُهَا » او کیمسه نك اصلی هاویه یعنی غایت یا قیچی آتش اوله، او آتش اكا زاویه، مکان اولور. « شَرِّحْ » بو کیفیت سوره قارعه نك انتجی آیت - کریمه سنده شوینله بدء ایدر: (فامامن ثقلت موازینه) « اما هر کیمسه که حسابی ترازیمی آغیر اولدی » (فهو فی عیسه راضیه) « اول کیمسه راضی اولدینی عیش و کچینمده اولور » (وامامن حفت موازینه فامه هاویه) « اول کیمسه نك که موازنه سی حسانتدن خفیف اوله یعنی سیأتی دها چوق اوله. انك امی و مکانی هاویه، غایت یا قیچی آتش اولور » (وما ادریک ماهیه) « ونه شی بیایدردی سکا که هاویه ندر » (نار حامیه) « غایت یا قیچی آتشدرد. » بو آیت کریمه دن آشکار اولور که هر هانکی آدمک حسانتی سیأتندن چوق ایسه انك ایچون راحت و نعم جنت و هر کیمک سیأتی افزون ایسه مکانی نار و محنت اولور، بناء علیه دفع - سیأت و تحصیل حسنت ایچون دائماً سعی و جهاد ایتمک مقتضیات انسانیه دندر .

مشنوی

﴿ مادر فرزند جویان ویست ﴾

﴿ اصلها مر فر عهارا دریدست ﴾

« تَبَجِّمُهَا » والده اوغلانی آراز: اصل مر فر عارک ایزنددرد. « شَرِّحْ » هر والده اوغلانی ارادینی کچی اصلرده کندی فر عارینی آراز، شو قدر که فر عار معنا تبدیل ایدر ایسه او بدلاری داخل اولدقلری دیگر اصلر طلب ایدر. مثلا آتشین خلقت اولان بر ظلمی اصلی اولان آتش کدر آراز، اما او ظالم ظلمی تارک و طریق حقه س-الک اولنجه ذاتی خیره مبدل و انک طالبی جنت اعلا و راغبی الطاف جناب کبریا اولور .

مشنوی

﴿ هم ز آتش زاده بودند آن فریق ﴾

﴿ جز و هاراسوی کل باشد طریق ﴾

« تَبَجَّهْمُ » بوفرقه جهودان، هم آتشدن طوغمش ایدیلر؛ جز و لرك یولی اصل وکل جانبسه اولور. « شَرَحُ » بالطبع جز و لرك دائما کندی اصل وکلرینه میال اولور، شوقدرکه انسان بر مقتضای فرمان یزدان طریق مستقیم بولق ایچون چالیشقان اولنجه، خوی و طینتک اصلی تبدل ایدرده دیگر بر اصل وکله داخل و مقام سماده واصل اولور. مثلا خلقی ظلم و فئالغه میل و بلکه بعض دفعه فئالغه جرأت ایتمش بر آدمک اصلی آتش ایکن قرآن عظیم الشانده کی اوامر ربانیه اجرایه چالیشیر و بر مرشدکامله واصل اولور ایسه، حقتنده مرحمت - ربانیه شرفظههور ایدرک او انسان اصلی تارک و طریق سلامته سالدک اولور. اصلی آتش و ظلم اولان کیمسه مطلق آتسه راجع اولور دیه تصویر ایتمک مسلك - جبری والله تعالی حضرتلرینک محو و اثبات ایتمکده اولدیغی مبشر اولان فرمانه قارشی برانکار ضمنیدر؛ بناء علیه جز و لرك کندی کل واصلارینه رجوع ایستیلر، تعیرات علیه سی اوامر ربانیه قبوله سعی ایتمهین و ظلم مرکبکی سورمهک عناد ایدنلر حقتنده در.

مشنوی

﴿ آتش بودند مؤمن سوز و بس ﴾

﴿ سوخت خودر آتش ایشان چو خس ﴾

« تَبَجَّهْمُ » او ظالملر انجق مؤمن یاقان بر آتش ایدیلر، آتشرلی کندیلرینی چور چوپ کبی یاقدی. « شَرَحُ » تبدیل خلقت والله تعالی حضرتلرینک اوامرینه اطاعت ایتمک چالیشمیان مذکور جهودان ظالمان انجق مؤمن یاقان بر آتش قهر افشان ایدی. کندی فلاحلرینه چالیشمدیلر؛ بناء علیه آتش ظلملری کندیلرینی احراق ایلدی. جهودان انجق مؤمن یاقیبی بر آتش ایدیلر تعیر شریفندن مقصد: آتسک بعض فائدهلی اولان خاصیتندن بیله محروم و خالی اولدقلرینی بیان بیور -

ایله حکم ایدوب جانئ قلاش، زیر دهشت سیف جلادده بر خوف و تلاش ایکن فریاد ایدرک دیدی که : یا امیر المؤمنین بنی عفو ایت و فسالغ مدت عمر مده بردفه وقوع بولدیفنه امین اول ! اول کان حکمت و دریای سیاست، جواباً بیوردیلرکه : حاشا ! افادهک طوغری دکلدیر ، کذب صریحدر ؛ چونکه الله تعالی حضرتلری ستار العیوب اولوب بهمه حال سن کیزایجه بر چوق فناقلراجرا و مرحمت ربانیه، سنک قصورینی دفعاتله ستر و اخفا ایتمش ایکن سن تکرار فنافله اجتسار و اصرار ایدنجه آرتق عدل جناب کردکار بودفه عیبکی اظهار و سنی پنجه جلادده کرفتار ایلدی . نه بیوک درس عبرت !

مشنوی

﴿ بعد ازان آتش جهل کز بر فروخت ﴾

﴿ حلقه کشت و آن جهودانرا بسوخت ﴾

« تَرْجِمَهُ » اندن صکره او آتش قرق ارشون یوکسکلکنده یارلادی . شعله لری حلقه اولدی و او جهودلری یاقدی . « شَرْحُ » آتش مؤمنلره کلستان اولمش ایکن منکر و عنود اولان جهودانی یاقق ایچون جهنمه دوندی ، سوره - بروجده (ولهم عذاب الحریق) یعنی انلرایچون عذاب حریق واردر . معناسنده اولان آیت کریمه ذکر اولنان جهود ظالملری حقنده واقع اولدینی روایت اولنور .

مشنوی

﴿ اصل ایشان بود آتش زابتدا ﴾

﴿ سوی اصل خویش رفتند انتها ﴾

« تَرْجِمَهُ » انلرک اصلی ایتدان آتش ایدی ، اک نهایت کندی اصللری جانبنه کیتدیله . « شَرْحُ » شاه عنود و نصیحت و یرمیهرک ظلمنه معاونت ایدن سائر ظلمه جهودک اصللری آتشدن ایدی . انجام کار « کل شیء یرجع الی اصله » سرینه مظهر اولدی .

مشنوی

﴿ ناصحان را دست بست و بند کرد ﴾

﴿ ظلم را پیوند در پیوند کرد ﴾

« تَرْجِمَانُهُ » شاه جهود ناصحك الفی باغلادی و ظلمی بری برینہ ربط ایتدی. « شَرْحُ » ناصحله حدت ایتک عین حماقتدر. شاه جهودك ظلمی بری برینہ ربط ایدیشی ، ابتدا بته طایفی مؤمنلره تکلیف ایله هر دین نزدنده تکلیف و تعرضدن مصون اولان بر معصومی آتسه القا ایتسی ، بمد آتسه طعن و روحانیق انکار و ناصحانی قید و بند و بزار ایلمه سیدر . علمده مجربدر که بر کیمسه محض خیر اولان بر امر و کاره ابتدار ایدنجه باذن الله تعالی دیگر امور خیریه ظهور ایدر و انسان مظهر سلامت اولور . بالعکس بشقه بر آدم شر و ظلم افزا بر ایشه اجتر ایدنجه معاذ الله تعالی بر چوق احوال الیمه و امور مضره حاصل و کندیده مضمحل اولمش اولور .

مشنوی

﴿ بانک آمد کار چون اینجا رسید ﴾

﴿ پای دارای سگ که قهر ما رسید ﴾

« تَرْجِمَانُهُ » جهان روحانیدن صدا کلدی : آرتق ایش بورایه واردی . آباق طوت و طیان، ای کلب عنود! زیرا بزم قهریمز ایریشدی . « شَرْحُ » ظالم اولانلره مرحمت ربانیه بعض دفعه مهات و وعده ویررکه توبه یه شروع و طریق مستقیمه رجوع ایتسونلر ؛ اما ظالملر ظلمه دوام و خاقتی ناکام ایدنجه حقلرنده قهر یزدانی ظهور ایدر . غافل اولان بر فنانلی اجرایه مانل اولورده بر طرفدن جزا کورمز ایسه ظن ایدرکه فنانلی هر وقت اجرا ایله هر وقت جزادن خلاص ورها بوله بیلیر و بو وهم ایله فسالفه اجتر ا و کندینی بابتد بلا ایدر . الله تعالی حضرتلمری سستار العیوب اولق حسیدیه کرچه بر چوق فناقلری مستور بر اغیر ایسه ده عادل و قهار اولدیغندن قهری سر نما اولنجه متجاسر باران بلا آلتنده قالب بریشان و غمکین اولور . بر کون حضرت عمر رضی الله عنه بر جانیق قتل

﴿ طنز وانكار كردن شاه جهود و نصيحت ﴾

﴿ ناصحان اورا ﴾

شاه جهودك طعن وانكارى و كندى ناصحلينك نصيحتنى قبول
ايمدىكى بيانده در :

مشنوى

﴿ اين عجائب ديد آن شاه جهود ﴾

﴿ جز كه طنز و جز كه انكارش نبود ﴾

« تَبَجِّمَهُ » بوعجايى اول جهود شامى كوردى اما فكرى ، آتشى طعن ،
حقيقى انكار ايمكدن بشقه اولدى . « شَرِّحْ » عنود اولان انسانلره بر نوع
جزادركه ، هر نه قدر بلالره گرفتار اولسه ، هر نه قدر ادله و براهين ايشيدوب
كورسه ، ينه اسكى دعوالزنده اصرار و حقيقى انكار ايدر .

مشنوى

﴿ ناصحان كفتند از حد مكذران ﴾

﴿ مركب استيزه را چندين مران ﴾

« تَبَجِّمَهُ » ناصحله شاه جهوده ديدلر كه : حددن تجاوز ايمه ! عناد
مركبى بو قدر سورمه ! « شَرِّحْ » شاه جهود ، مؤمنلرى آتشد ياقق
ايچون كوسترديكى ظلم وبعده مؤمنين محترق و غمكين اولماسندن آتسه طعن
ايدوب روحانيتى انكار و گرفتار غضب جناب كردكار اولسى اوزرينه نژدنده
بولنان ناصحين ، حسن نيت ايله كنديسنه من بعد عناد مركبى ايلرى سورمكدن
واز كچ و طريق انصافه رجعت ايت ديمشله ! مع التأسف كورونوركه ، يواسلز
برايشه بده ايله فالفنى ميدانده اواسه بيله بعض آدملر او ايشه دوام ايدر و بودوام -
نافرجامى ثبات تعبيريله تزينه سمى ايدر ؛ مورث مضرات اولان امورده دوام
ايمك ثبات دكل بلاهت و فساددر .

عذاب شدید وارد و حیله کارلرک مکر و حیله سی فاسد اولوب مؤثر و نافذ اولماز « کلام ، معنویات و مادیات ایچون فصل بیوک مؤثر اولدینی جمله یه ظاهر در .

مشنوی

﴿ کوه طور از نور موسی شد بر قص ﴾

﴿ صوفی کامل شد ورست اوز نقص ﴾

« تَرْجِمَهُ » جبل طور ، موسی علیه السلام (ریسنک) نوردن رقصه کلدی . بوجه ایله طور طائی ، کامل بر صوفی اولوب نقصاندن قورتولدی . « شَرَحٌ » نور جناب خدا موسی علیه السلامه تجلی نما اولدقده جبل طور ، رقصه کلوب کامل و بی قصور اولدی . انسان ایسه طور کی جماداتدن دکلدر ، الله تعالی حضرت لرینک سودیکی بر مرشد کامله انتساب وانک نصایح مشروعه سی اجرا یه شتاب ایدر ایسه مظهر سعادت اولور .

مشنوی

﴿ چه عجب کر کوه صوفی شد عزیز ﴾

﴿ جسم موسی از کلوخی بود نیز ﴾

« تَرْجِمَهُ » طور طائی عزیز و صوفی اولدیغنه تعجب اولنسون ، موسی علیه السلامک جسم پاکیده کریچدن و طور ائندن ایدی . « شَرَحٌ » تعجب اولنسونکه طور طائی طور اراق ایکن رقصه کلوب شرف قازاندی ، موسی علیه السلام ایله انسانلرک اصلی طور ائدن ایکن فیض و رحمت باری ، بر نفع ایله حضرت آدمی احیا و مظهر شرف (ولقد کر منا) ایدرک قدر و شانی اعلا بیور مشدر . انسان عاجز و ناتوان ایکن فصل مراتب عالیه روحانیه یه ارتقا ایدر بیلیم دیسون . لفظ بنی آدم ترقی و تعالی ایله توأمدر .

دعوت وخلقته حليم اولان تراب امر حق ايله تزلزل و غضبه كلهرك قاروتی
ثروت و تختيله قهرینه چکوب نایاب ایلمشدر .

مشنوی

﴿ آب وکل چون از دمی عیسی چرید ﴾

﴿ بال وپر بکشاد و مرغی شد پرید ﴾

« تَبَجَّهْرُ » صوبالجیق عیسی عایه السلامک نفسندن اوتلادی . قناد آجدی ،
قوش اولوب اوچدی . « شَرَحُ » عیسی علیه السلامک اذن حق ايله طوبراغه نفخ
ایدوب طوبراغک قوش اولدینی قرآن عظیم الشانده بیان وفرمان بیورلمشدر .
بوننده معلوم اونورکه طوبراق جماداندن ایکن امرحق ، آنی مظهرجان ، قابل-
طبران ایلدی .

مشنوی

﴿ هست تسبیحت بجای آب وکل ﴾

﴿ مرغ جنت شد زنفخ صدق دل ﴾

« تَبَجَّهْرُ » سنلک تسبیحک صو وبالجیق کیدر ، کوکل صدقک نفخ
ونفسندن او ، جنت قوشی اولدی . « شَرَحُ » عارفین وصادقینک صدق قلبی
برکاتیه ، تسبیح وتهلیلرینک قوش اولسی احادیث نبویه ايله ثابتدر . کوزل
ومحض خیر اولان کلام محو اولیوب قنادلی قوش کبی دائماً هر طرفه اوچار ،
انسانیتیه نیجه نیجه ابواب سلامت آجاز . کلامک تصمد وتعالی ایلدیکنه دائر
سوره فاطرک اون برنجی آیت کریمه سنده : ﴿ من کان یرید العزة فله العزة
جمیماً الیه یصعد الکلم الطیب والعمل الصالح یرفعه والذین یمکرون السیئات لهم
عذاب شدید ومکر اولئک هو بیور ﴾ بیورلمشدر . معنای شریفی : « هرکیم که
عزت ایستر ایسه اطاعتله الله تعالیدن ایستسون ، جمیع عزتله الله تعالی ایچوندر ؛
طیب وکوزل کلامله الله تعالینک جانبیه چیقار واطیب کلامی وعمل صالحی
الله تعالی یوقارییه قالدیرر ، واوکیسه لکه مکر وحیهله فکر ایدرله انلر ایچون

مشنوی

﴿ آتش شهوت نسوزد اهل دین ﴾

﴿ باغیازا برده تا قعر زمین ﴾

« تَبْحِيحُهُ » اهل دین، آتش شهوتدن یا نماز، آزغین اولانلری آتش شهوت
یرک دینه کوتوره شد. « شَرْحُ » اهل دین و اصحاب یقین آتش شهوتدن یا نماز،
زیرا آنرا ایچون نار شهوت باعث عذاب و ذلت اولدینی ارادات ربانیه ایله مثبتدر.
اما ایمانی اولمان منکران بو حقیقی اذعان ایده مدکلرندن نهایت الامر قعر زمینه
پویان، گرفتار قهر یزدان اولور.

مشنوی

﴿ موج دریا چون با مرحق بتاخت ﴾

﴿ اهل موسی راز قبطنی و اشناخت ﴾

« تَبْحِيحُهُ » امرحق ایله دکنک طالفه سی چارپدی. موسی علیه السلام
اهلی قبطندن فرق ایدرک آکلادی. « شَرْحُ » سفینه سز ایچنه کیرنلری غرق
ایتمک دریانک خلقتی اقتضاسندن ایکن الله تعالی حضرتلرینک واقع اولان امریله
دریا، موسی علیه السلام اهلی محافظه و فرعون ایله فرعونیان ایما ایلدی؛
کذلک امواج اقدار، اهل حقه ضرر ایراث ایتمز. منکرانی تارمار ایدر.

مشنوی

﴿ خاك قارون را چو فرمان در رسید ﴾

﴿ بازر و تختش بقعر خود کشید ﴾

« تَبْحِيحُهُ » فرمان قهر ربانی قارونه ایریشدی، طوپراق، قارونی التون
و تختیله برابر دینه چکوب نایاب ایلدی. « شَرْحُ » قارون، کثرت ثروت و صورتی
اولان عزت ایله مفتخر ایلدی. یولسز حرکت ایلمسندن قهر الهی بی اوزرینه

دائرہ سندہ باغلانندی . « **تشریح** » بر عارفک اذن حق ایله وضع ایلدیکی دائرہی نه قورد کبی بیرنجی اولان شیطانک حرص و حیلہ سی ، نه قیون کبی اولان انسانک طمع و هواسی تجاوز ایده بیلیر . مؤمن اولان کیمسه کرک شیطاندن کرک نفس . اماره نك شرندن امین اولمق ایسترایسه بر طرفدن قرآن عظیم الشانک وضع ایلدیکی خط وحددن سرمو انحراف و تجاوز ایتمامکه دقت و غیرت ایتمسی ، دیگر طرفدن نفس و شیطانک اغفالاتندن کندی صیانت و حقائق و اسرار روحانیه ایله الفت ایتمک اوزره بر مرد عاقل و شیخ کاملک پند و نصیحتنه تابع اولسی اقتضا ایدر .

مشنوی

﴿ همچنین باد اجل با عارفان ﴾

﴿ نرم و خوش هم چون نسیم بوستان ﴾

« **تبیحیم** » بوکامائل ، باداجل بوستانده اسن روزکار خفیف کبی عارفله نرم و لطیف اولور . « **تشریح** » آتش حد ذاتنده محرق ایسه ده الله تعالی حضرت تیلرندن امر اولنجه - حضرت ابراهیم علیه السلام ایچون واقع اولدینی کبی - حرارت و صفت اصلیه سنی ترکه عاشققره کلزار اولور . اجلده حد ذاتنده اضطراب آور ایسه ده امرحق واقع اولنجه کلستانک خوش ، خفیف روزکاری کبی عارفله قارشی لطافت افزا ، باعث ذوق بقا اولور .

مشنوی

﴿ آتش ابراهیم را دندان نزد ﴾

﴿ چون کزیده حق بود چو نش کزد ﴾

« **تبیحیم** » آتش ابراهیم علیه السلامه دیش اورمدی ؛ حضرت ابراهیم حق تعالی حضرت تیلرینک مقبول و کزیده سیدر ؛ آتش او حضرتی فصل ایصیریر؟ ایصیرماز . « **تشریح** » خلقت و طبیعتلری آتش کبی شدید اولان سائر مواد و کیفیات حقه منقاددر . موت و اجل ذاتاً مورث اضطراب ایسه ده امر ربانی واقع اولنجه باعث صفای بقا اولور .

یالکز جمعہ کونلری شہرہ کلوب سائر ایامنی شہرک خارچندہ عبادت پروردکار
ایله امرار ایدر ایدی .

مشنوی

﴿ چون بجمعه می شد آن وقت نماز ﴾

﴿ تا نیارد کرک آنجا ترک و تاز ﴾

« تَبَجَّهْرُ » شبان راعی حضر تلری نماز وقتندہ جمعیہ کیدنبجہ قورد او
صرده فرصت بولوب سوریی غارت ایتماک ایچون سورینک اطرافنه برخط
چکردی . « شَرَحْ » بویت شریفک معنای ظامریسی ، بروجہ بالادر . معنای
باطنیسنہ کلنجہ : شیخ شبان راعی ، کندینہ تابع اولان یامادۀ و یا حالاً حسب -
اللزوم آرلدینی صرده شیطان خناس کندیلرینہ برفناق ایرات ایتماک ایچون
عبادات و حرکاتندہ برخط مستقیم تعین و بر تنبیہ عظیم اجرا و تلقین ایدر ایدی کہ
معتقدینی اوخط تنبیهک ایچندہ اولنجہ شیطان غدار کندیلرینہ غفلت و ضرر
یرات ایتمیہ !

مشنوی

﴿ هیچ کرکی در زرفتی اندران ﴾

﴿ کوسفندی هم نکشتی زان نشان ﴾

« تَبَجَّهْرُ » هیچ برقورد اوخطک ایچنه کیتمز ایدی ؛ هر قیون وضع اولنان
خط و نشاندن چیقماز ایدی . « شَرَحْ » شیخ مشارالیهک بوامروهمتی اوزرینہ
نه شیطانک اغواہ مجالی اولور ، نه تلقی ایلدکلری امری تجاوزه زمرۀ مریدانہ
قوت قایلر ایدی .

مشنوی

﴿ باد حرص کرک و حرص کوسفند ﴾

﴿ دائرۀ مرد خدا را بود بند ﴾

« تَبَجَّهْرُ » قوردک حرص روزکاری ، قیونک حرص وطمعی مردخدانک

مشنوی

﴿ هود کرد مؤمنان خطی کشید ﴾

﴿ نرم می شد باد کانجا میر سید ﴾

« **تَبَجَّهْرُ** » هود علیه السلام مؤمنان اطرافه بر خط چکدی .
 باد صرصر او مؤمنان ضرر ویرسون ، روزگار ایسه اویره یاتشجه نرم
 ولطیف اولدی . « **شَرِّحُ** » کرک بویت شریفده وکرک آئیده کی ایات شریفده
 بعض معجزات وکرامات جلیله تعداد ایدیلرک جمادات ، طبیعت ظاهره لری
 خارجده امرحقه مفاد اولدقلری ذکر ویاد بیورلمشدر .

مشنوی

﴿ هرکه بیرون بودازان خط جمله را ﴾

﴿ پاره پاره می شکست اندر هوا ﴾

« **تَبَجَّهْرُ** » هرکیم اوخطدن دیشاری ایدی جمله سی هواده پارچه پارچه
 قیرلدی . « **شَرِّحُ** » خطدن مقصد ، خط مادی ده اولور ، حد معنوی ده
 اوله بیایر . هود علیه السلام امرحق ایله وضع ایلدیکی شریعتک خط وحدی
 خارجنه هرکیم چیقدی ایسه نفس اماره وشیطان لعین ، انلری پریشان وسقیم ،
 ورطه عذابده مقیم ایتدی .

مشنوی

﴿ هم چنین شبیان را می کشید ﴾

﴿ کرد بر کرد رمه خطی بدید ﴾

« **تَبَجَّهْرُ** » هود علیه السلام کبی شبیان را می کشید نام ولی الله ده قیون
 سورینک اطرافه آشکار بر خط چکدی . « **شَرِّحُ** » شبیان را می امام -
 شامی رضی الله عنک هم عصری اولان مبارک بر ذات حکمت ضفات ایدی .

فرق و تمیز ایده مزدی . معلومدرکه روزکار امرحق ایله عاد قومی هلاک و تارمار
ایتدیکی حالده مؤمنلره برنسیم صفائار شکننده اظهار آثار ایتدی . قویودن صو
چیتارمق ایچون ایپ لازم اولدینی کبی سبی چکیچی اولان حکمت حقیقیه یی ده
بیلمک اقتضا ایده چکی بیان بیورلمش ایدی . ذکر اولنان روزکارده سبب اولوب
مسبی ایسه جناب کردکاردر . بویله برروزکارک مهلك اولسنه سبب ظاهر قوم-
عادک احوال ظلم اشتمالی اولدینی بدیهیدر . عاقل اولان هم سبب هم مسبی عبادت
ومساعی خیریه ایله آزار . یالکنز اسباب حقیقیه یی تفکرایدوب ده اسباب ظاهره یی
آراماق ویاقوتی اسباب ظاهره ظن ایدوب اسباب حقیقیه یی طایماق عین-
خطادر . دنیاده اسباب ظاهره انسانک بدنی و اسباب حقیقیه انسانک روحی
مثابه سنده در .

﴿ قصه هلاک کردن باد، قوم هود علیه السلام را ﴾

روزکارک هود نبی علیه السلام زماننده قوم عادی

هلاک ایتسی قصه سیدر :

بوکیفیت سوره « الحاقه » نك دردنجی آیت کریمه سنده فرمان و حکایت
بیورلمشدر : (کذبت ثمود وعاد بالقارعة) « ثمود وعاد قومی قیامت یالان صایدیلر »
(فاما ثمود فاهلکوا بالطاغية) « اما ثمود قومی هلاک اولدیلر ، شدید اولان آواز
ایله » (واما عاد فاهلکوا بریح صرصر عاتية) « واما عاد هلاک اولدیلر ، حددن
زیاده اولان صرصر روزکاریله » (سخرها عليهم سبع لیل وثمانية ایام حسوماً
فترالقوم فيها صرعی کانهم اعجاز نخل خاوية فهل ترى لهم من باقية) « الله تعالی
حضرترلی اول روزکاری یدی کیجه وسکنز کون علی التوالی قوم عاد اوستنه
تسلیط ایلدی ، اکرسن اووقته انلرک یراوزرینه دوشمش اولدققرینی کوره ایدک
دیرایدک ، که کوکندن قویوب بری بری اوزرینه دوشمش اسکی خرما اغاجیدر ،
آیا انلردن هیچ باقی قالش کیسه کوررمیسک . »

ایہ مست کلدی . « شَرَحْ » کفہ مخلوقات ، اللہ تعالیٰ حضرت تریسک امریہ موجود و خاصیت یاب اولدی . مثلا آتش و روزگار جناب پروردگارک بخش و نثار بیوردینی تجلی ایہ سرمست عشق ، بعض نور و بعض نار و بعض شرطہ و بعض صرصر اولور . موجودات ، قبضہ قدرتده فرمانبر اطاعتدر .

مشنوی

﴿ آب حلم و آتش خشم ای پسر ﴾

﴿ هم زحق بینی چو بکشائی بصر ﴾

« تَبَجَّهْ » ای اوغل ! بصیرتی آچار ایسک! آب حلم ایہ آتش غضبی حقدن کورورسک ! « شَرَحْ » حضرت مولانا ، حامی ، آب زلال لطافتہ تشبیہ بیورمشردرکه حلم واسطہ سیلہ انسانلرک قابلرندہ نیجہ نیجہ شکوفہ جان فزای معنا آجیلیر ، غضبی آتسه تمیل بیورمشردرکه نار غضب ایہ نیجہ دلرک شطارتی و نیجہ خاتمک اسباب سعادتی قاپامش اولور . مع مافیہ ایکه سیده حقدندر . شو قدرکه صاحب حلم و وقار اولان بختیار (لطیف) و غضب و متلاشی اولان بدبخت (قهار) اسپاسنه مظهر اولدی . احوال و امورک حسن اداره سی ایچون غضب غایت فنا و مضردر . وقارسز حلمده صاحبنه باعث ذل و مورث ضرردر . هر حال و کارده مقبول اولان سیرت کمال وقار ایہ تمتزج اولان حلمدرکه عین حکمتدر . وقورانہ اولان حلم ، صاحبنه داعی حقارت دکل موجب رعایت اولور .

مشنوی

﴿ کربودی واقف ازحق جان باد ﴾

﴿ فرق چون کردی میان قوم عاد ﴾

« تَبَجَّهْ » اکر روزگارک جانی حق تعالیٰ حضرت تریسک واقف و خبردار اولمیدی نصل « عاد » قومک اور تاسنی فرق و تمیز ایده بیلیدی ؟ « شَرَحْ » روزگارک جانی ، اللہ تعالیٰ حضرت تریسک ذات پاک الوهیتندن ، اوامر ربانیه سندن خبردار ؛ تابع ارادات کردگار اولسه ، هود عالیہ السلامک امتنی عاد قومندن

اما چرخه‌ی دوندریجی‌ی کورمامک خطا و ذلت‌در . « **شرح** » بعض احوال و وقوعاتن اسباب ظهور ایدر ، اما احوال و اسبابی میدانه کترین قدرت-ربانی‌ی و حکمت بالغه صمدانی‌ی کورمامک واکلاماق اثر بلاهت و حماقدر .

مشنوی

﴿ این رسنه‌ای سبها درجهان ﴾

﴿ هاز و هاز زین چرخ سرکردان مدان ﴾

« **تذکره** » بوسبیلک ایپلرینی جهانده صاقین بوچرخ سرکرداندن

صامه ! « **شرح** » اسباب و وقوعات کونیه‌ی بوچرخ سرکرداندن ظن ایتک خطادر . چونکه وقوعاتک ظهوری فرمان جناب کردکاره وابسته و تجلیات-الهییه ایله آرسسته در . یوقسه سرکردان و بی اذعان اولان بوچرخ صوری ، بو طبیعت مادیه ، بو عقل جزئی کیفیات و وقوعاتی وجوده کتیره مز .

مشنوی

﴿ تانمانی صفر و سرکردان چوچرخ ﴾

﴿ تانسوزی توزبی مغزی چومرخ ﴾

« **تذکره** » تا که چرخ کبی خالی و سرکردان قالمیه سک ! عقلسزلقدن

چام اغاجی کبی یانیه سک ! « **شرح** » مسبب حقیق اولان الله تعالی حضرتلرینی کورملی ، یوقسه چرخ سرکردان و طبیعت نادان کبی سننده جماداتن معدود اولور و قورومش چام اغاجی کبی نار ا کدار ، و غضب کردکار ایله یانارسک !

مشنوی

﴿ باد و آتش می شوند از امر حق ﴾

﴿ هر دوسر مست آمدند از خمر حق ﴾

« **تذکره** » هوا و آتش ؛ امر حق ایله وجود بولور . ایکسی ده شراب حقیق حق

مشنوی

﴿ این سبب را محرم آمد عقلها ﴾

﴿ وان سببها راست محرم انبیا ﴾

« تَبَجَّهْرُ » بوسبب ظاهر، عقلره کیزی کلدی . طوغری و حقیقی اولان اوسبب باطن انبیاء ذیشان حضراتنه محرم و معلوم اولدی . « شَرَحْ » عقل ظاهر صاحبی ، آشکار بر کیفیت اولور ایسه او کیفیتک سبب ظهورینی تفکر و حقیقی اونوته رق خطا اوزرینه تأمل ایدر . انبیای ذیشان علیهم السلام حضراتی ایسه اسباب صوریه به ، صوری بر نظرله باقوب احوال و کیفیاتک ظهورینی اسباب - حقیقیه ده تحری و معافیبه اسباب ظاهره به توسل ایتمکی فرض و مقتضی بیلیر .

مشنوی

﴿ این سبب چه بود بتازی کورسن ﴾

﴿ اندرین چه این رسن آمد بفن ﴾

« تَبَجَّهْرُ » لسان عربده بوسبب نه در؟ دیه صوریلور ایسه فارسیده سبیه « رسن » یعنی « ایپ » در دی ، که بوقویوبه بوسبب وایپ ، فن ایله کلدی . « شَرَحْ » لغت عربده « سبب » اول ایپه دیرلرکه انکله صویه ایریشیلیر . فارسیده اکا رسن دیرلر . ایمدی دنیای قویوبه تشبیه ایدن حضرت مولانا بیورمشلدرکه : بودنیا قویوبه سبب صوری ، صنع ربانی ایله وضع اولندی . بناءً علیه سبب لازمه مسبب انزمدر ، اوده حق تعالی حضرتلریدر .

مشنوی

﴿ کردش چرخه این رسن را علتست ﴾

﴿ چرخ کردانرا ندیدن ذلتست ﴾

« تَبَجَّهْرُ » چرخه یعنی یوارلاق چیقرقک دوغمی اییک دوغمنه علتدر؛

برسبب ظاهریه حصوله کلیر ادعاسنده بولنور . بویت شریفده اوکونه مدعیله
 اخطار اولتورکه : اوت ، هرشی سبب ایله میدانه کلیر . سببه سبب ایسترمه صوری
 اولان اسبابده بلاسبب حقیقی کنیدیکنندن وجوده کله میه جکی بدیهیدر . اسباب -
 حقیقیه ایسه جناب واجب الوجودک حکمت بالغه سنده ظاهر در .

مشنوی

﴿ وان سببها کانبیا را رهبراست ﴾

﴿ آن سببها زین سببها برتراست ﴾

« تَرْجِمَانُ » او سبیلرکه انبیاء عظام علیهم الصلوة والسلامه رهبردر .

بو سبیلردن دهاسیوکسکدر . « شَرَح » انبیاء ذیشان علیهم السلام
 حضراتی اسباب حقیقیهیه توسل وهمیشه ارادات ربانیه بی اجرا ایچون تأمل
 ایلدکلرندن مظهر اولدقلری فیض عظیم حسبیلله اسباب ظاهردهده اول حضراته
 اتباع وقوه باطنه رسالتبناهیلرینی درک ایدن مستعدین کنیدیلرینه اقتدا ایستیلر .

مشنوی

﴿ این سبب را آن سبب عامل کند ﴾

﴿ باز گاهی بی برو عاقل کند ﴾

« تَرْجِمَانُ » بوسبب ظاهری اوسبب باطنی عامل ایدر ؛ بعض اولورکه

سبب حقیقی سبب ظاهری نمرسز وعاطل ایدر . « شَرَح » اسباب حقیقیه ،
 اسباب ظاهره بی تحریک وکارکر وبعض دفعه عاقل وبی نمر ایلر . مثلاً برطیب -
 حاذق ، خستهیه علاج ترتیب ایدر ، اگر اسباب حقیقیه بواسباب ظاهرهیه موافق
 ایسه خسته ؛ باذن الله کسب شفا ایدر ، دکل ایسه اشتداد واقع اولور . برتاجر
 برایشه باشلار ، برچفتجی تارلاسنی زرع ایدر ، هرایکیسیده نفع امید ایلر ؛ اما
 اختیار ایستکلری اسباب ظاهره شاید اسباب حقیقیهیه مخالف ایسه تاجر ضرر
 کورور وچفتجی محصول آلهماز . اسباب ظاهره ایله برابر کامیاب اولمق ایستهین ،
 ارادات ربانیهیه موافق صورتده سعی وحرکت ایتمیلدر .

« تَبَجَّهْرُ » هوانك طاشنی ، دمیرینی بری برینه اورمه ! زیرا بوایکسی ارکک وقادین کی طوغورور . « شَرَحْ » بویت شریفده نفس دمیره وهوا ارزو وطاشه تشبیه بیورلشدر . نفس اماره بی ارزو ایله برلشدیره ملی ! زیرا ارکک وقادینک برلشمسندن نتایج وخیمه وشناعات متنوعه حاصل اولور . بوازدواج- نفس وهوا ، غیرمشروع وناروادر .

مشنوی

﴿ سنك وآهن خود سبب آمد وليك ﴾

﴿ توبى بالاتر نكر ، اى مرد نيك ﴾

« تَبَجَّهْرُ » طاش ودمیر یالکز سبب اوله رق کلدی ؛ ای اینی آدم ! سنك یوکسک جهته باق ! « شَرَحْ » حاصل اولان فناءقلر ایچون نفس وهوا سبب- صوری وباعت عایددر . بواجتماعك اسباب حقیقه-سنی دها یوکسک برنقطه ده تحری وعقلکی دوربین وعالی ایت ! یعنی نفس وهوانك اجتماعندن فناقی ظهور ایدنجه معلومك اولسون که بشقه قصورک اولدیفندن بر نوع جزا اولق اوزره نفس وهوا ، سنده اجتماع ایله سن مظهر نتایج مضره ، گرفتار اضطرابات وخیمه اولدک . هرامروکار ، حقیقته جناب کردکازه راجع اولدیفندن هیچ بر وقت عقلاً وفعلاً ارادات ربانیه ووامرالهمیه دن مباحدت ایتمه ! معناسنده برتبییه علوی بی شامل اولان بویت شریف نه قدر بالاتر بر فکری محتویدر .

مشنوی

﴿ کین سبب را آن سبب آورد پیش ﴾

﴿ بی سبب کی شد سبب هرگز خویش ﴾

« تَبَجَّهْرُ » بوسبب ظاهری ، اوسبب حقیقی بی میدانه کتیردی ؛ سبب- صوری ، بلاسبب حقیقی کندیلکندن نه وقت اوله بیلیر ؛ « شَرَحْ » بویت شریفده بر حکمت عمیقه ، بر علویت دقیقه واردر : کافه اسباب ، ارادات ربانیه به وابسته ، جنبه نتایج و امر صمدانیه به او یخته در . بعض ظاهرینان ، نقصان اذعانندن طولانی هرشی

مشنوی

﴿ بیش حق آتش همیشه در قیام ﴾

﴿ همچو عاشق روز شب بیجان مدام ﴾

« تَرْجِمَانُ » . حق تعالی حضرت تارینک حضور نده دائما قیامده در ، عاشق کبی کیجه و کوندوز دائما جانسزدر . (یا خود عاشق کبی طولاش بیجدر .)
 « شَرْحُ » حق تعالی آتشک طبعنه وضع بیوردینی خاصه اوزرینه آتش دائما قیامده و طبخ و احراق ایچون اجرای احکامده در . آتشک قیامده بولنمی تعبیر شریفی شویله توجیه اولنه بیلیر : بر امر و اراده بی آلوب همان اجرا و ایفا ایتمک ایسته یئر کمال اطاعت و خواهش لرندن ایاقده بولندقلری کبی آتش ده تابع امر اولدیغندن قیامده بولنور و کیجه و کوندوز عاشق کبی کمال تسلیمندن بی جان اولور .

مصراع ثانیده کی بیجان لفظی (بیجان) یازیلیر ایسه آتش ، امر حقه تابع اولوق ایچون عاشق کبی کیجه کوندوز طولاشیجی اولور دیمکدر .

مشنوی

﴿ سنک بر آهن زنی آتش جهد ﴾

﴿ هم بامر حق قدم بیرون نهد ﴾

« تَرْجِمَانُ » . دمیری طاش اورورسک ! امر حق ایله آتش ایاغنی دیشاری قور . « شَرْحُ » بر دمیر پارچه سی چاقاق طاشنه اورولورسه آتش چیقنجه انسان ظن ایدرکه ، کندی فعلندن بر نتیجه حاصل اولدی . بیلمزکه آتش چیقارمق خاصیتنی طاشه ، دمیره صانع مطلع حضرتلری بخش ایتمشدر . انلر هیچ بروقت عاصی دکلدر . یالکز جهول اولان انسان بو حقیقتدن ذهول ایدرده غافل بر ماده پرست اولور .

مشنوی

﴿ آهن و سنک هم هوا بر هم مزن ﴾

﴿ کین دو میزاید هه چو مردوزن ﴾

استغفار و اعطای صدقه ، امور خیریه اقدام ایتمکه ممکن اولور . مصدق
مسترج و مستغفر ایشلدیکی قصوری مقر ، استغفار دوامی حسیدیه قصورک
وخامتی تمیزه مقتدر و بردها هر نوع فعل غیر مقبولی ایشلمکدن متغفر اولور .

مشنوی

﴿ چون بخواهد عین غم شاد شود ﴾

﴿ عین بند پای آزادی شود ﴾

« تَبَجَّهْرُ » الله تعالی حضرتلری اراده بیورسه ، عین غم ، مسرت و شادی

و بند پای آزادی اولور . « شَبْرَجْ » قادر مطلق حضرتلرینک حکمت و قدرت -
ربانیه سی بی حد و پایان برعماندر . نصوص و نوامس ربانیه دن بشقه تاریخاً و تجرِبَةً
عارف و عاقل اولانلره معلومدرکه باعث غم و کدر اولان احوال ، اراده ربانیه
تعاقب ایدنجه درحال امیدک خارجنده موجب فرح و مسرت اولور . انسان دائماً
جناب حقه ربط قلب ایله اقتداری نسبتنده عبادت و امور خیریه وجوده
کتیرمهک چایشملیدرکه لطف حق ایله مترقی و مسعود اولسون

مشنوی

﴿ بادو خاك وآب و آتش بنده اند ﴾

﴿ بامن و تو مرده باحق زنده اند ﴾

« تَبَجَّهْرُ » روزگار ، طوبراق ، صو و آتش خالق کائنات حضرتلرینه

بنده در . بکا و سکا کوره میت و مرددر . جناب خدایه کوره ، حی و زنده در .
« شَبْرَجْ » میت و مرده اولان کیمسه حالی تغییره نصل غیرمقتدرایسه هوا ،
صو ، طوبراق ، آتش ، وسائر جمادات ده اولهجه عدیماقتداردر . طبیعتلرنده
مشهود اولان عدم تغییرسکا ، بکا و وسائر مخلوقاته کوره در . قادر مطلق
حضرتلرینه و فرمان آلهیسنه کوره دکدر . جمله سی حق تعالی یه تابعدر .

بیورپور لڑکے : ای مستعد اذعان اولان انسان ! طبعك آتشی بعض اسبابدن سنی مغموم ونالان ایدر ایسه ظن ایتمه که سنی غمکین و کریان ایده بیلیمک ایچون طبعك حد ذاتنده بر قوتی و اذدر . طبعده سائر مخلوقات کچی قدرت ربانیه نك بر آلتی اولوب تابع فرمان یزداندر . عاقل ایسک دائماً مسبب کل اولان الله تعالی حضر- تلیزینه ربط قلب ایله مرحمتنه التجا و فخر عالم علیه افضل التحایا اقدمزده اقتدا ایت ! بو افاداندن ظن اولنسونکه ترك اسباب ، موافق شریعت و موجب راحتدره ترك اسباب عین حرام و وسیله مکر و هه کسلاندر . بو ایات شریفه ده دقت اولنه جق نکته بودرکه ، قوت و اقتدار ، اسباب ایچنده اولیوب او اسبابی آلات اتخاذ و اسبابك استعمالی انسانلره فرض ایدن جناب کردکارده در . بوندندرکه اسبابه عدم توسل ، ارادات ربانیه دن عدول عد اولنور .

مشنوی

﴿ آتش طبعك اکر شادی دهد ﴾

﴿ اندرو شادی ملیك دین نه د ﴾

« تَرْجِمَه » طبعك آتشی اکر سکا سوینج ویرر ایسه اومسرت و شادی بی دین پادشاهی وضع ایدر . « شَرَح » غم و شادی مالک الملک حضرت تلیزینك دریای- قدر تندن ظهور ایله ینه اودریایه راجع اولور . انسان هر نه وقت کنیدیسنده اکدار و احزان حس ایتمه بیلسونکه قصور ایتمشدر . قصورینك عفوی ، کدرینك دفع ورفی ایچون هان استغفاره دوام ، قدرتی نسبتنده اعطای صدقه ایله امور خیریه به اهتمام ایتملیدر .

مشنوی

﴿ چونکه غم بینی تو استغفار کن ﴾

﴿ غم بامر خالق آمد کار کن ﴾

« تَرْجِمَه » غم کورور ایسک استغفار ایت ! غم الله تعالی حضرت تلیزینك ایشله کلدی ، بوندن خلاص اولوق ایچون امر مشروعه اقتدا ایدرک کار- مقبول ایشله ! « شَرَح » غم و کدر ، امر حق ایله ظهور ایدر . غمك دفعی

« **تَرْجِمَةٌ** » اگر چادر طرفه یبانیچی یوزلو بر کیمسه کچر ایسه کلبلردن ارسلان واری حمله و هجوم کورر . « **شَرَحٌ** » کلب بیله افندیسنه التجا ایدوب قبول اولنان مسافره تبصص و رعایت و دوست اولمیانه هجوم و خصومت ایدر . بواساس اوزرینه دوسته معاونت ایتمک کیفیتی وظائف انسانیه دن و حرکات ممدوحه دن معدود در .

مشنوی

﴿ من زسک کم نیستم در بندگی ﴾

﴿ کم ز ترکی نیست حق در زندگی ﴾

« **تَرْجِمَةٌ** » نار ، شاه جهوده سوزی تکرار ایدرده دیرکه : بن بنده لکده کو بکدن اشاغی دکلم ؛ حق تعالی حضرت تلی حیات و قدرنده بر ترکدن اکسیک دکدر . « **شَرَحٌ** » بر ترک بیله کندینه التجا ایدنه حرمت و رعایت و ایجابنده انی حفظ و صیانت ایلدیکی جالده نصل اولورده قادر مطلق حضرت تلی مرحمته التجا ایدن قوللرینه مرحمت ایتمز ؛ انلرایچون سعادت ابدیه بخش و احسان بیورمز ؛ بو تصور اولنورمی ؛ آتش لسان حال ایله دیرکه : ترک کلبی افندیسنه رعایه مسافره تبصص ایتمش ایکن نصل اولورده خالقمه عاشقانه صیغینن کیمسه یی بن احراق و کباب و سنک کبی عصیان و فساد ایدهیم ؟

مشنوی

﴿ آتش طبعت اگر غمکین کند ﴾

﴿ سوزش از امر ملیک دین کند ﴾

« **تَرْجِمَةٌ** » ای انسان ! اگر طبعک آتشی سنی غمکین و مکدر ایدر سه سوزش و حرارتی اول مالک دین اولان حق تعالی حضرت تلینک امر نندر . « **شَرَحٌ** » شمدی به قدر آتش طرفندن شاه جهوده عتاب اولتیور ایدی ؛ شمدی بر مقتضای دأب جلیل مشنوی ، مولانای رومی قدس سره السامی حضرت تلی یاذات پاکندن و یادیکر بر عارف بالله طرفندن انسانلره خطاب ایدوب

مثلا آتش دائماً یاقار . مع مافیه کافه مخلوقات ، خالق لم یزل حضرت تلیسک امرینه رام و منقاد اولدقلرندن اراده ربانیه شرف و قوعنده خاصیتلری مبدل و نار کلزار و کلزار نار اولور . آتش لسان حال ایله یا برای اقناع یا خود لاجل الاستهزا شاه جهود . جهالت نمایه : سن ایجری کلده کور ، که طبع متغیرمی ، یوقسه سنک کبی منکرلری دائماً یاقغه حاضر میدر ؟ دیسی قدرت مطلقه مولایی مصور برایمای عارفانه در .

مشنوی

﴿ طبع من دیگر نکشت و عنصرم ﴾

﴿ تیغ حقم هم بدسه توری برم ﴾

« تَرْجِمَانُ » بنم طبع دیکشمدی . حق تعالی حضرت تلیسک قلیجیم . اذن حق ایله کسرم . « شَرَحُ » باذن الله تعالی نار دوست حقیقی اولانلره یار و کلزار اولور . نار شاه جهوده مقام تحویف و افتخارده لسان حال ایله : بن مولامک قلیجیم ، خالقمک امرینه تابع و ایجاب ایتدکجه سیف صارم کبی خصمایی قاطم . طرزنده خطاب اتمسی حق پرستانی محبوب علویت مالی ایدن بر ندای حق کویانه در .

مشنوی

﴿ بر در خرکه مسکان ترکان ﴾

﴿ چاپلوسی کرده پیش مهمان ﴾

« تَرْجِمَانُ » چادر قپوسنده ترکان کویکلری مسافرک اوکنده تملق ایدرلر . « شَرَحُ » کلبلرک خوبلری انسانلر اوزرینه هجوم و تمدی ایتک ایکن صاحب لرینه مسافر کلنلره هجوم ایتدکن بشقه تملق و تبصص ایله مطیع اولورلر . آتشک خالصیقده احراق ایهده امر ربانی و حب یزدانی ایله عاشق لره آتش اکرام و کندینی محل صفا و ارام ایدر .

مشنوی

﴿ ور بخزکه بگذرد بیکانه رو ﴾

﴿ جمله بند از مسکان شیرانه او ﴾

یالکز ماده بی قبول ایدر ایکن فهم ایده مزلر که محروم عقل اولان مادیات نصل
 بو قدر منتظم مکونات و معقولات ساحه وجوده کتیروب عالمی معور و آباد
 ایده بیادی؟!

مشنوی

﴿ چشم بنداست این عجب یا هوش بند ﴾

﴿ چون نسوزاند چنین شعله بلند ﴾

« تَرْجِمَهْ » عجب اولان بو حال کوز باغیمیدر، یا عقل باغیمیدر؟ بویه یوکسک
 شعله و آتش نصل اولورده یا قماز؟ « شَرَحْ » ظاهرین اولانلرک حالی بونک کییدر.
 ظاهری بر قوتدن تأثیرات کور میوبده و قوعات غریبه نک ظهورینی کورونجه
 تعجب و تحیرده قالیر و سبب حقیقی بی آ کلامغه مقتدر اوله ماز .

مشنوی

﴿ جادویی کردت کسی یاسیمیاست ﴾

﴿ یا خلاف طبع تو از بخت ماست ﴾

« تَرْجِمَهْ » ای آتش! بر کیمسه سکا حرمی ایتدی؟ یا خود سیمیا واسطه سیله می
 بو حال اولدی؟ یاسنک خلاف طبعک بزم بختمز دئمیدر؟ « شَرَحْ » جهود طبیعت
 اولانلرک افکارینه باقلی که حکم ربانیه بی سیمیا و بوکبی خیالات جهالت نمادن عبارت
 ظن ایدرک دنیا و آخرت لرنی پریشان و کندیلرنی بی ایمان ایدرلر .

مشنوی

﴿ کفت آتش من همانم آتشم ﴾

﴿ اندر آتا تو بینی تا بشم ﴾

« تَرْجِمَهْ » آتش لسان حال ایله شاه جهوده دیدی که : بنینه او آتشم ،
 ایستر ایسه ک ایچری کل که بنم حرارتی کوره سک! « شَرَحْ » جناب واجب الوجود
 کافه مخلوقاتنه مختلف خاصیتلر ویره شددر، که بر امر مخصوص اولینجه تأثیراتی دائمیدر .

مشنوی

﴿ چون غمی سوزی چه شد خاصیت ﴾

﴿ یاز بخت ما دگر شد نیت ﴾

« تَبَجِّهْهُ » ای آتش ! نیچون یاقازسک ، سنک خاصیتک نه اولدی ؟

یاخود بزم بختمز دندرکه نیتک بشقه اولدی. « شَرِّحْ » شاه جهود یالکز مادیاته اعتماد ایدوب روحانیتی انکار و آتشک یاقامسنه مبنی حدت و تعجیله برابر عناندنه اصرار و آتشی مواخذیه اجتناسار ایتشددر . برچوق آدملر بولنورکه روحانیته عدم ایمانلری حسسیله غریب غریب ظهور ایدن بعض وقوعات فوق العاده ده ید معنوی و قدرت روحانیه بی کوره میوب عناد و ضالئلرینی تزئید ایدر .

مشنوی

﴿ می نبخشای تو بر آتش پرست ﴾

﴿ آنکه نپرستد ترا او چون برست ﴾

« تَبَجِّهْهُ » ای آتش ! آتش پرست اولانلره احسان و مرحمت ایتمز ایکن

شمدی نصل اولدی ده سکا پرستش ایتمین کیمسه سندن قور تولدی ؟ « شَرِّحْ » شاه جهود هم مادی ، هم عادی ایدی ؛ زیرا آتشک عدم احراقنده قدرت ربانیه بی کوره مدی . ظن ایتدی که نار ، آتش پرستلره پرستش ، مؤمنلره آیریجه عذاب و سرزنش ایدر .

مشنوی

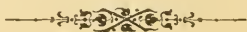
﴿ هرگز ای آتش تو صابر نیستی ﴾

﴿ چون نسوزی چیست قادر نیستی ﴾

« تَبَجِّهْهُ » ای آتش ! هیچ بر وقت یاقفده سن صبر ایدیجی دکلسک !

بودفمه نیچون یاقازسک ؟ سبب ندر ، قادر دکلیسک ؟ « شَرِّحْ » بو عتاب مادیاتدن بشقه بر قوت طانیمیان و عین نفس اماره اولان نادانلر طرفندن ایراد اولنور . انلر

مرحمت ایت! یوقسه بلا رقت و مرحمت، واصل سعادت جناب رب عزت اولوق محالدر. فخر عالم علیه الصلوة والسلام افندمن حضر تتری « ارحوا من فی الارض یرحمکم من فی السماء » بیور مشلدردر . مصراع اولده کی کوز یاشی ایسترایسک تعبیر شریفندن حسب القدر مصائب و مشکلاته کرفتار اولدیغک حالده سنی سور و سنک ایچون آغلار آدم ایسترایسک سنده کریان اولانلره مرحمت و انسانیت ایت! معناسی ده استدلال اولنه بیلیر .

﴿ عتاب کردن جهود آتش را که چنانگی سوزی و جواب آن ﴾

او جهودک آتسه نیچون یاقیورسک دیه عتاب ایتسی و
آتشک جواب ویرمسی بیانندهدر:

مشنوی

﴿ رو با آتش کرد شه کای تندخو ﴾

﴿ وی جهان سوز طبیعی خوت کو ﴾

« تَرْجَمَه » شاه جهود یوزینی آتسه طوغری چویردی دیدی که : ای سرت خوبلی ، ای طبیی جهان یاقیجی آتش ! سنک خویک زرده؟ « شَرَح » شاه جهود انسانلری تخویف و احراق ایچون استعمال ایتک ایسته دیکی آتش ، ایچنه دوشنلری احراق ایتدیکنی کورونجه حدت ایدرک برلسان زهرافتنان ایله افادات منکرانه و بیانات جاهلانده بولندی . یعنی نفس اماره ققدان لذت و فقر و اضطراب ایله انسانلری اخافه ایتک ایستر ایکن آتش فقر و اضطراب مؤمنین و عاشقینه منبع ذوق و سعادت اولدیغنی کورونجه معذب اوله رق کیفیت فقر و اضطرابه عنودانه عتاب و خطاب ایلدی . خالقہ دنی اولانلرک عادتیدرکه هر نه وقت بنای نیت مفسدتی عدم اصابته منهدم و منعدم اولور ایسه اک زیاده تعیب و اضرار ایتک ایستدکلری ینه کندی یار کم عیاریدر .

باشندن رحمت ربانیه حاصل اوله جفنی بیان ایله بو حقیقت آقان صودن حاصل اولان سبزه ایله ده ماده اثبات بیوریلدور؛ اما کوز باشندن مقصد، اول کوز باشیدر، که یاعشق ربانیدن، یا خود مضطرب و مقهور برانسانک کولکلندن جریان ایدر . یوقسه مثلا برقرار بازک قارده پاره غائب ایتمسندن حاصل ایستدیکي حدت و شدتدن دوکدیکي کوز یاشی باران مرحمت دکل قطره آتشین غضب و شامتدر .

مشنوی

﴿ باش چون دولاب نالان چشم تر ﴾

﴿ تاز صحن جانت بر روید خضر ﴾

« تَوْجِیْهٌ » صو دولابی کبی فریاد ایدرک آغلایان کوزدن داملایان یاشلر جانک ایچنده یشیل چنلر بیتیرر . « شَرْحٌ » بوتشیده غایت عالی و مستجمع الحکم و المعانیدر . صو دولابنده اوچ حال کورینور . بری : دولاب دوزر ایکن فریاد ایدر کبی صدا جیقار . دیکری : دولابک بوفریادی صره سنده باغ و بستانه مقتضی صو آقار . دیکری ده : دولابک آقیدینی صوباغ و باغچه لرده محصولات متنوعه حصولنه سبب اولور . حق ایچون آغلایان کوز چنستان قلبه نهال معرفت یاشدیرر بر چشمه عشقدر .

مشنوی

﴿ رحم خواهی رحم کن بر اشک بار ﴾

﴿ رحم خواهی بر ضعیفان رحم آر ﴾

« تَوْجِیْهٌ » مرحمت ایستر ایسک کوز یاشی آقیدانلره مرحمت ایت ! الله تعالی حضرتلرندن مرحمت ایستر ایسک ضعیفلر حقنده مرحمتی اول ! « شَرْحٌ » منبع کالات روحانیه اولان مولانای رومی قدس سره السامی حضرتلری ایما بیوریلر که : حقیق کوز یاشی دوکک کبی برخصلت علیه قولای بولنماز . اوخصلت ورتبه جلیله بی ایستر ایسک کریان اولان بیچارکانه رحم ایدرک سنده نالان اول ! الله تعالی حضرتلرینک مرحمتی ایستر ایسک ضعیف اولانلره

مشنوی

﴿ ای خنك چشمی که آن کریان اوست ﴾

﴿ ای هایون دل که آن بریان اوست ﴾

« **ترجمه** » ای سعادتلی کوز، که حق تعالی حضرتلری ایچون یاش دوکر .

ای مبارک کوکل، که آنک ایچون یانوب قاورولور. « **شرح** » جنساب واجب الوجودک احسان ایلدیکی نعم مالانهایه دن تشکراً و کرفتار بلا اولانلر ایچون ترحمأ کوز یاشی دوکن کوزلر ، محبت ربانیه دن محترق اولان کوکلر ، نه مبارک کوزلر ، نه سعادتلی کوکلدر ، که آنلر رؤیت جمال خدا ایله مبشر و دارینده بختیار و کاموردر .

مشنوی

﴿ آخر هر کریه آخر خنده است ﴾

﴿ مرد آخر بین مبارک بنده است ﴾

« **ترجمه** » هر آغلامنک نهایتی کولمکدر . عاقبتی کورن مبارک بنده در !

« **شرح** » بوحلمه آغلامق تعیرندن مقصد عالی ، کمال محبتدن نالان وطریق - نجات رفیق عبادته پویان اولان انسانک کوز یاشیدر . او عاقل که صوری و ظاهری جهتلرندن بشقه کیفیاتک عواقبتی تشخیص ایدر ، نه مبارک بنده خدادر ! معلومدر که اشیانک جهات ظاهریه سنی مجنونه کوره بیایر ، اما آخر بین اولق ایچون شمس ذکا ، هدایت مولا لازم در .

مشنوی

﴿ هر جا آب روان سبزه بود ﴾

﴿ هر جا اشک روان رحمت شود ﴾

« **ترجمه** » هر زده آقار صوبونور ایسه اوراده یشیلک حاصل اولور ؛

هر زده کوز یاشی آقار ایسه آنده رحمت پیدا اولور . « **شرح** » انسانک کوز .

مظهر اولماز ایسه قهر ربانی او کیسه نك میل درونی استهزایه اماله و کوکلندن نور ادبی ازاله ایدر. انسان دیکر لری استهزایه میل ایلدیکنی حس و اذعان ایدر ایسه غضب - جناب قهاره گرفتار و سزاوار اولدیغنی اکلاسونده مستغفر و نالان اولسون؛ یوقسه گرفتار بلا، ذلیل و رسوا اولور. هله استهزا ایلدیکی ذوات، پاك و مستقیم اولاندن ایسه مستهزینك دوچار اوله جفی عذاب و مضرت عظیم و بی نهایت اولور.

مشنوی

﴿ ورخدا خواهد که پوشد عیب کس ﴾

﴿ کم زند در عیب معیوبان نفس ﴾

« تَبْحِيْهُمُ » اگر الله تعالی حضرتلری بر کیسه نك عیبی اورتك ایستر ایسه او ادم معیوبلرك عینه نفس اورماز، انلرك عینه متعلق سوز سوبله مز . « شَرْحُ » انسان کندی قصورینی ستار العیوب حضرتلرینك مرحتیه ستر اتمك و دنیا و آخرتده رسوا اولماق ایستر ایسه، هیچ کیسه یه استهزایی مشعر لسان قوللانسون. بلکه معیوب اولاندلرك قصورینی ستره چالیشسون که کندی عیوبی ده مستور قالسون. بر کیسه دیکر لرك عیبی ستر اتمك درونی بر میلان حس ایدر ایسه کندی محفوظ و مبشر و عند ربانیده مقبول و معتبر بیلسون؛ بالکس سائر انسانلرك عیبی اعلان و افشایه میل و اجتر ایدر ایسه کندی بی ذلیل و رسوا اوله جفی قویاً فهم ایله استغفار و تضرع ایلسون!

مشنوی

﴿ چون خدا خواهد که مان یاری کند ﴾

﴿ میل مارا جانب زاری کند ﴾

« تَبْحِيْهُمُ » الله تعالی حضرتلری بزه مرحمت و معاونت ایتك فرمان و اراده بیورورسه بزم میلمزی نیاز و زاری و تواضع جانبنه سوق ایدر. « شَرْحُ » حق تعالی حضرتلری سویدیکی قولنك میلی استهزایه دکل، زار و استغفاره میل ایدر. بوکجه بختیاران کندی قصورلرینه باقرق همیشه ستار العیوب حضرتلرینك مرحمتنه التجا و طریق مستقیمه اقتدا ایله سلامت دارینه سزا اولور.

اولنمسیچون اول بحر بیکران مرحمتہ التجا ایشدر . الکیزاده بدبخت آنلردرکه
جرآنتری اوزرینه دنیاده برمضرت ظالمه والم ومشقت ماده کورمز لر وطریق
شقاوتده پویان والی الابد معذب ونالان اولور لر .

مشنوی

﴿ من ترا افسوس می کردم زجهل ﴾

﴿ من بدم افسوس را منسوب واهل ﴾

« **تَجَمُّدٌ** » یا فخر عالم ونبی محترم ، بن سنی استهزایه جرأت ایلدم ؛

بو جرأت حسیله شمدی بن استهزایه منسوب ولایق اولدم . « **شَرَحٌ** »
مستهزی پشیمان اولنجه اغزینک اکر یلکنندن واختیار ایلدیکی استهزانک وخامتندن
محقر ونی عار ولایق خنده صغار وکبار وسزاوار غضب جناب کردکار اولدیغنی
تمامیله آکلامشدر . برکیمه دیگریخی استهزا ایدرکن فراموش ایدرکه مستمعین
کندیخی مستهزی نام شامت انجامیله تسمیه ایدر وبونام حقارت اتسامک تقوهیله
مستهزی مسخره اولمش اولور ، استهزا اولنان کیسه مستهزیدن مقبر اولدقن
بشقه سائر انسانلرده قلباً دیرلرکه : احتمال مستهزی یارین بزیده استهزایه تصدی
ایدر ؛ بو بدبخته امنیت ومحبت ایتمکله برابر علم مزده وقوع بولسی محتمل اولان
استهزاسنده تأثیر بر اتمامق ایچون کندی کاذب ، مستهزی ، بی عار وعادی بر آدم
اولدیغنی اولدن لازم کلنلره بالناسبه سویلمک مقتضیدر . ایشته بواسابدن طولایی
مستهزی هدف حقارت وسزای عذاب وملعت اولمش اولور .

مشنوی

﴿ چون خداخواهد که پرده کس درد ﴾

﴿ میاش اندر طعنه پاکان برد ﴾

« **تَجَمُّدٌ** » الله تعالی حضرتلری برکیمه نیک برده سنی یرتمق ایستومه

آنک میلی پاک اولانلرک استهزاسنه سوق ایدر . « **شَرَحٌ** » برانسان غضب -
آلهی بی اوزرینه عوت ایدر واستغفای قصوره رغبت ایتمز وعفو و مرحمت ربانیه به

﴿ کثر ماندن دهان آن شخص کستاخ که نام محمد علیه السلام ﴾

﴿ بتسخیر بخوان ﴾

حضرت فخر عالم صلی الله علیه وسلم افندمک نام جلیل العوانلرینی استهزا ایله تقوه ایدن کیمسه نک اغزی اگری قالدی بیانددر :

مشنوی

﴿ آن دهان کثر کرد واز تسخیر بخواند ﴾

﴿ نام احمدرا دهانش کثر بماند ﴾

« تَبَجِّمُهُ » او کیمسه اغزینی اگری ایدوب محمد علیه السلام افندمزی

استهزا ایلدی . آنک اغزی اگری قالدی . « شَرِّحْ » مستهزی ایچون استهزا همیشه موجب ندامت واذادر . علی الخصوص فقخر کائنات ، اکل - مخلوقات ، محبوب خدا ، محمد مصطفی علیه افضل التحایا افندمز حضرتلرینی معاذالله تعالی استهزایه جرأت ایددنک اغزی یالکنز صوری دکل ، معناً اگری اولور . او اغزدن هر نه چیقارسه آتش بار وصاحبی لایق خسران بی شماردر .

مشنوی

﴿ باز آمد کای محمد عفوکن ﴾

﴿ ای ترا الطاف علم من لدن ﴾

« تَبَجِّمُهُ » اغزی اگری اولان مستهزی پشیمان اولهرق فخر عالم

علیه الصلوة والسلام افندمز حضرتلرینک حضور مرحمت نشور رسالتپناهیلرینه تکرار کلوب دیدیکه : الله تعالی عندنده معلوم اولان علم لدنک الطافی ذات قدسیتی ایچون اولان ای رسول اکرم قصورمی عفو ایت ! « شَرِّحْ » ذکر اولنان مستهزینک اغزی دنیاده ایکن اگری اولسی بعض مرتبه مظهر عفو اولدیغنه دلالت ایدر ؛ زیرا اغزینی اگری کورونجه خطاسنی آکلایوب قصورینک عفو

« تَنْجِيْمُهُ » شيطانك حيله سی كندینه طولاشدی ؛ الله تعالی به شكر اولسون، شيطان كندینی سیاه یوزلو كوردی، شكر اولسون . « شَرْحُ » حيله كار و غدار ، انجام كار محجوب و بيزار و گرفتار معائب بيشمار اولور . الله تعالی به ربط قلب ايدنلر ايسه دائماً فوائد كثره و نعم و فيره به مظهر اولورلر . ظالم و حيله كارك مضرتی دفع اولدوقده مظلومينك الله تعالی حضرتلرينه عرض - تشكرات لايحصى ايلملری حقلرنده عين حياتدر .

مشنوی

﴿ آنچه می مالید در روی کسان ﴾

﴿ جمع شد در چهره آن نا کسان ﴾

« تَنْجِيْمُهُ » شاه جهودك مؤمنلر یوزینه سورمك ایسته دیکي اوشیء چهره سنده طولانندی . « شَرْحُ » شاه جهود ، بته سجده ایچون اهل ایمانی اخافه ایله مغلوب ایتمك ایسترایکن او مغلوبیت كندینه راجع اولدی . اهل ایمان اولانلر ايسه آتش مشاقی اختیار و تابع او امر کردار اولدقلرندن نجات بولدیله . مجردرکه دیکرینی بغير حق اضرار ایتمك ایسته ينلر عاقبت كندیلرینی متضرر و بی اعتبار ایدرلر .

مشنوی

﴿ آنکه می درید جامه خلق جست ﴾

﴿ شد دریده آن وایشان درست ﴾

« تَنْجِيْمُهُ » او کیمسه که خلقك البسه-نی یرتدی ، یرتلق اول یرتیجینك و ساغلاماق ده او مظلوملرک نصیبی اولدی . « شَرْحُ » اول ظالم و غدار که انسانلرک علیهنده بولنوب لباس دین و ناموسلرینی و متاع اسایش و راحتلرینی یرتمغه اجتسار ایدر . كندی فکر و ناموسنی و آسایش و راحتنی هتك و محاربتش دنیا و عقباده محروم لطف خدا اولمش اولور . ظلم و اعتساف و فسادك نتایج و خیمه سی فاعلنه راجع اولدینی دنیا یارادلدیغندن بری جاری و مجرب ، متجاسرینك احکام شریعت و کافه نظامات ایله جزا دیده اولدقلری مثبت ایکن ینه نفس و شیطانه تبعیت ایتمك حماقت و بلاهتدر .

مشنوی

﴿ آن یهودی شدسیه روی و خجل ﴾

﴿ شد پشیمان زین سبب بیمار دل ﴾

« تَبَجَّهْرُ » او عنود جهود ایسه سیاه رو و محجوب ، بوسیدن پشیمان خسته دل و معیوب اولدی « شَرِّحُ » نفس اماره نك و شیطان پر و - و سه نك ، الفآآت فساد کارانه سنه قارشی بر ناصح و عاشق نك قال و حالیه و علی الخصوص مثال و فلیه خلق کندیلرینی جهان عاشق و محبت آتدقلرینی شاه جهود اولان نفس - اماره و شیطان بی مایه کورونجه ، اجرا ابته - یکلری الفآآت شدیده دن پشیمان و سیاه رو ، خسته حال و بی درمان اولدی .

مشنوی

﴿ کاندرا آتش خلق عاشق تر شدند ﴾

﴿ در فنای جسم صادق تر شدند ﴾

« تَبَجَّهْرُ » زیرا خلق ایمانه اولکندن دهها زیاده عاشق ، جسملرینی افنا ایتمکده دهها زیاده صادق اولدیلر . « شَرِّحُ » شاه جهود عنود حق و حسدنن ناشی امید ایدر ایدی که خلق آتسه الفآ اولنه جفنی کورونجه کندی دینلرینی ترک ایله بته سجده یه و پرستشه آماده اولور . طفل آتش زده نك نصایحی ابشیدوب خلقک مستغرق عشق و صفا و ایمانلری مزدا اوله رق مست لقای کبریا اولدقلرینی کوردکده جهود عنود و حسوده لایق اولان غم و ضعف قلبه گرفتار و مار نار افزاده کبی بیمار و بی قرار اولدی . بورالری نفس اماره و شیطان لعینه تطبیق اولنجه خلق شدت فقر و اضطر ابدن خوف ایتمیوب مستقیمانه و عاشقانه طارر انجه نفس و شیطان ضعیف و ناتوان و کندی الفآ آتندن پشیمان اولمش اولور دیمکدر .

مشنوی

﴿ مکر شیطان هم در و پیچیدشکر ﴾

﴿ دیو خود راهم سیه رو دیدشکر ﴾

مظالم و شناعانده تخری ایله گرفتار جفا ، عقلا طریق عدل و استقامتده طالب ذوق
و بقا اولدینی هویدادر عاشقین ، واصل نور یقین اولدیغندن کندیلرینی آتش -
عشقه القا ایله کامبین و شاکرین و عابدین اولور .

مشنوی

﴿ بی مؤکل بی کشش از عشق دوست ﴾

﴿ زانکه شیرین کرد هر تلخ اوست ﴾

« تَبَّحُّرٌ » مؤکلسز و کیمسه چکمکمزین محضاً دوست اولان الله تعالی
حضرتلرینک عشقندن کندیلرینی آتسه آتدیلرکه هر آجی بی طاتلی ایدن اول
ارحم الراحمین حضرتلریدر . « شَرِّحٌ » ظن اولنسونکه خلق بلا پروا کندیلرینی
نار محنه القا ایتمشلدردر . بیلدیلرکه آتش سائر مخلوقات کبی امرحقه تابع اولوب
اراده ربانیه شرف ظهور ایدنجه حرارت نار ، عاشقین ایچون کلزار و نوبهار ،
آجی طاتلی و غموم واکدار ، مبدل مساز بیشمار اولور .

مشنوی

﴿ ناچنان شد کان عوانان خلق را ﴾

﴿ منع می کردند کا آتش در میا ﴾

« تَبَّحُّرٌ » خالق آتسه کیرمکه رغبتی او قدر چوق اولدی که شاه -
جهودک یارد بچیلری و مأمورلری خلقی آتسه آتلمقدن منع ایلدیلر . « شَرِّحٌ »
« منع ایلدیلر » تعبیری ، منعه چالیشدیلر معناسندهدر . انسان برایشی عشق ایله
اجرا ایده جک اولور ایسه ، نقطه حب و مقصدینه طوغری برنهر سریع الجریانک
صوبی کبی شتابان اولور ، اوکنه وضع اولنه جق موانعی پایمال ایدر . بو بیت -
شریفده شاه جهودک یعنی نفس اماره نک یارد بچیلرندن مقصد ، شیطان وانک
یتشدیردیکی ظالمان و غنوداندرکه خلق عشقی زائل اولمق ایچون سسی و اقدام
و چرکاب دسائسه القایه صرف اهتمام ایدر .

« تَبِیحْیَهُمْ » ای محب حقیقت! جمله کز پروانه کجی آتشک ایچنه کلکز!

« شَرَحْ » بونصیب وبهره یوز بهاری اولان برربیع بدیع نجاتدر . بر

انسان کاملک عشقی جوشه کلنجه خلقی کمال شوق ومحبته عالم روحانیه دعوت
واوعالم عالینک انعامی حکایت ایدر . مجردرکه داعینک دعوتی حقیقی ومدعو
اولان قابل ترقی اولنجه بلا پروا ، پروانه کجی آتش ظاهر ایچنه کنیدی القا ایله
نار دنیاده نور بقا بولور .

مشنوی

﴿ بانک می زد درمیان آن گروه ﴾

﴿ پرهمی شد جان خلقان از شکوه ﴾

« تَبِیحْیَهُمْ » قوم وکروهک اورناسنده ندا ایدن چوجفک آوازی

اوزریه اوراده کی خاتک جانی هیبت وعظمتدن طولدی . « شَرَحْ » عقل -
کامل ، تعیرات مقنمه ایله مستعد اولانلری دعوت واجابته مائل ایدنجه ، شدت -
حب وشفقتی غایان وبرصدای عشق افزا واستغراق نما ایله برچوق حقائق
بوخفایابی بیان ایدر . سامعین مستعدین هیبت وعظمتدن نور یقیندن بحر وجد
وعشقهده مستغرق اوله رق مشاق ومتاعب صوریه بی اختیار ایله ارزو مند بقا ،
ومستان لقای کبریا اولور .

مشنوی

﴿ خلق خودرا بعد ازان بی خویشتن ﴾

﴿ می فکسندند اندر آتش مردوزن ﴾

« تَبِیحْیَهُمْ » اندن صکره خلقدن ارکک ، قادین هرکیم حاضر ایسه

کندیلمی اختیارسز اوله رق آتش ایچنه براقدیلمر . « شَرَحْ » خلقی حسیله

انسان همیشه طالب لذت وراغب سعادت اولور . شوقدرکه حمقا ، لذت وصفا وترقی بی

﴿ آندرا و دیگر انرا هم بخوان ﴾

﴿ کاندرا آتش شاد بهیادست خوان ﴾

« تَبَجِّهْهُ » والدوم ! آتشك ایچنه كل و سائر لرینی ده دعوت ایت ! کاسونلر
 زیرا آتش ایچنده شاه حقیقی نعمت سفره سی قومشدر . « شَرِّحْ » بو آتش -
 مشاق ایچنه كل ، سائر انسانلری ده حسب المرحمة دعوت و تشویق و عزت سرای -
 مغفرت و سعادت و وصول بولملر یچون ترغیب ایت ! دنیللمسی بو آتش ظاهر ایچنه خاق -
 لم یزل حضرتلری انواع لئائذ و نعم ، فیض و کرم سفره سی وضع ایتمش اولدیغنی
 برلسان حکمت ایله بیان مقصدینه مبتدیر . عقل تام ، مستعدانی عالم سلامتیه
 دعوت و بود دعوتله بیوک خدمت ایتمش اولور .

مشنوی

﴿ اندر آید ای مسلمانان همه ﴾

﴿ غیر عذب دین عذابست آن همه ﴾

« تَبَجِّهْهُ » ای مسلمانلر ! جمله کز بو آتش صوری ایچنه کلکنز ؛ چونکه
 دین و عبادت لذتندن غیر یسی کافه عذاب و جفادرد . « شَرِّحْ » معناً سلامت یاب
 اولان عقل ؛ ابتدا کز زیاده سودیکی و مربوط اولدیغی کیمسه نی ، بده قوت -
 معنویه سی و مرحمت روحانیه سی تزیایدنجه دین مبینک درجات علیه روحانیه سنه
 و اصل اولوق ایچون کافه موحدینی دعوت ، اظهار رقت ایدرده دیرکه : نفس اماره نک
 سزه کوستردیکی لئائذی ترک ایتدکده محروم صفا و گرفتار اذا اولورسکنز صائمکنز .
 بالعکس لئائذ صوریه ده عذاب بی نهایت و حتماتی روحانیه ده اذواق ابدیه واردر .

مشنوی

﴿ اندر آید همه پروانه وار ﴾

﴿ اندرین بهره که دارد صد بهار ﴾

مشنوی

﴿ قدرت آن سگ بدیدی اندرا ﴾

﴿ تا بینی قدرت و لطف خدا ﴾

« تَبَجَّحْتُمْ » ای والدہ! اوجھود کو بکنک قدرتنی کوردک، شمدی

ایجری کلده حق تعالیٰ حضرت تلمینک کال قدرت و لطفنی کور! « شَرَّحْ » ای خوف و هواہہ تابع اولان انسان ہراسان! نفس امارہ، سنی کیفیات غیرہ شروءہہ تشویق، کرداب بلاہہ تسویق و دریای ذلتہ غریق ایلدیکندن قوت بر نکبتنی کوردک! شمدی جناب واجب الوجودک یولنہ داخل اولده او طریق سلامت رفیقده قادر مطلق و وہاب و رزاقک کال قدرت و عظمت و لطف و مرحمتنی دم کور! جناب کبریانک کال قدرتی ظاہر و باطنده موجود و بی نہایہ، اہل عرفانہ کورہ شک و شبہدن وارستہ ایکن ہارف اولیان انسان ہنیانک آلائش و احوال ظاہرہ سنہ حصر اذعان ایلہ لذات ظاہرہ نک تحرینسنہ شتابان و بوسییلہ جوق دفعہ مغلوب نفس و شیطان و مغضوب جناب یزدان اولور. اما مرد عاقل طریق سنی واستقامتہ داخل اولنجه بصر بصیرتدن پردہ ظلمانی زائل اولہرق حقائقنی کورہ بیلیر.

مشنوی

﴿ من زرحمت می کشایم پلای تو ﴾

﴿ کز طرب خود نیستم پروای تو ﴾

« تَبَجَّحْتُمْ » ای والدہ! بن مرحمتدن طولای سنک ایاغنی بو طرفہ

چکریم؛ یوقسہ طرب و ذوق جہتندن سندن پروا وسکا احتیاج یوقدر. « شَرَّحْ » ساحۂ سعادت بار روحانیتہ و اصل اولانلر سائر انسانلری راہ حقہ دعوت ایتملری. ظلمت نفسده قالانلرک معاوتتہ محتاج اولدقلرندن دکادر. بلکه ذاتلری شائبہ. غرض و حسددن وارستہ و متاع فیض و محبت و سلامتہ آرتسہ اولدیفندندر.

« **تَبَجَّهْرُ** » ایسته بوجهان روحانیک دنیاہ شکی یوقدر . لکن موجود بالذاتدر ؛ اوموجود بالشکل اولان جهان مادی بیقرار و بیباتدر . « **شَرَحْ** » عالم روحانیت غیر مشہود ، اما حقیقتہہ باقی و عالی و عالم اشکال صورتا مرئی ایسہدہ حکمت فانیدر .

مشنوی

﴿ اندر آ مادر بحق مادری ﴾

﴿ بین کہ این آذر ندارد اذری ﴾

« **تَبَجَّهْرُ** » ای والدہ ! والدہک حقیچون آنتک ایچنہ کل و کورہ کہ بو آتش آنتک ایتمز . « **شَرَحْ** » مظهر روحانیت اولان بر عقل ، مادر طبیعتہ و طبیعت ایچنہ اولان انسانلرہ دیر کہ : آنالقی حقیچون مساعی مقبولہ و تسلیمیت تامہ ایلہ عالم روحانیتہ کلکز و عبادت و غیرت مشروعه نیک مشاق و متاعب ظاہر بہ سندن خوف ایتمکز ! بو معن و مشاق ، صورتا نار ایسہدہ حقیقتہہ کلزار سعادت ، عالم - روحانیتہ ایصال ایچون منبع نور معرفتدر .

مشنوی

﴿ اندر آ مادر کہ اقبال آمدست ﴾

﴿ اندر آ مادر مدہ دولت زدست ﴾

« **تَبَجَّهْرُ** » ای والدہ ! آنتک ایچنہ کل ، کہ اقبال و دولت سرہ سی کلدی . ای والدہ ! آنتک ایچنہ کل و دولتی الدن قاجیرمہ ! « **شَرَحْ** » بودہ سلامت بولمش عقلک ، مستعد اولانلرہ بر خطاب حکمت مأبیدر ، کہ دہادنیادہ ایکن عالم روحانیتک سعادت و دولتی الدن قاجیر میوب اجرای عبودیت و ایفای - وظیفہ انسانیت ایتمکی تنبیہ ایدر . شاہ جہودک آتہ القا ایلدیکی برطفک لسانندن یوقاریدہ ایراد بیوریلان ابیات حکمت آیاندہ کوریلن حکمت و بلاغت حیرت رس اهل فصاحتدر .

مشنوی

﴿ این جهان را چون رحم دیدم کنون ﴾

﴿ چون درین آتش بدیدم آن سکون ﴾

« **تَرْجِمَانُ** » شمعی بوجهان و عالم طبیعی رحم کبی طار کوردم؛ چونکه بو آتش ایچنده بوسکون و قراری کوردم. « **شَرَحْ** » چو جق یعنی عقل، مادر-طبیعته دیرکه: رحم مادر، دنیایه نسبتاً فصل ناپاک و محل اضطراب و کدرناک ایسه عالم طبیعتده عالم معنوی به کوره اویله در. زندان طبیعتده محبوس و سلسله-قیود بشریه ایله استعداد حکمت زادم غیر محسوس ایکن حقیقتنی بیلمز ایدم، شمعی عالم معنوی و جهان روحانی بی کوروب ایچنه داخل اولنجه جهان سعادت و محن و مشاق صوریه حسیدیه بورتبه به واصل اولدم.

مشنوی

﴿ اندرین آتش بدیدم عالی ﴾

﴿ ذره ذره اندر و عیسی دمی ﴾

« **تَرْجِمَانُ** » ای والده! بو آتش ایچنده کیزلنمش بر عالمی کوردم، که ایچنده ذره ذره عیسی نفسلی واردر. « **شَرَحْ** » عالم روحانیتده هر ذره بی عیسی مثال کوردم و حساب به کلز بر چوق صاحب اقتداری مشاهده ایلدم، که حضرت عیسی کبی حیات و فیض بخشادر دیمک ایستین طفل بیدار عقلک لسان بیانندن سویله نین بوسوزلر نه عالیدر. عالم روحانیتک رجالی، دنیاده مرئی و موجود ایسه ده صاحب دل اولمیانلر ایچون بیلنمی محال واحققلر نزدنده بلکه هستیلری مشکوک و خیال عدا اولنور. روحانیونک ابدان واجسامی و حرکات و اطواری بالطبع سائر انسانلره مقیس، اما عقل و فراستلری عالم لاهوت ایله انیسدر.

مشنوی

﴿ نک جهان نیست شکل هست ذات ﴾

﴿ وان جهان هست شکل بی ثبات ﴾

مشنوی

مرکمی دیدم که زادن ز تو

سخت خوفم بود افتادن ز تو

« تَوَجَّهْتُمْ » ای والده! سندن طوغریغ وقت موت کوردم؛ سندن

آیری دوشمک بکا غایت قورقونچ ایدی. « شَرَحْ » انسان بولندی بر
 خالدن بیلمدیکی دیگر بر حال و مکانه کرها انتقال ایتمی کندینه کوچ و قورقونچ
 کورور. بوسه بیدندرکه رحم مادر ماده ناپاک بر نوع زندان بشر ایسهده جنین
 اومفارتت، اوانتقال حیرت افزایی مدهش وهولناک عدایدر، فقط زندان -
 رحمن چیقوبده دنیایه کلدکه واصل وسعت و او وسعتی تزیین ایدر کونش
 ونیجه نیجه اجرام ومواد کوردیکی کبی معنویات ومعقولاتده ترقیات حس
 ایدنجه رحم مادر ایله دنیا اره سنده کی فرق وتفاوتی اکلار؛ مع مافیله دنیاندده
 چیقوب موت واسطه سیله عازم داربقا اولغی ایسته من ایسهده موت کلوبده ایمان
 ایله دنیاندن چیقنجه آخرته کوره دنیاده رحم مادر کبی ناپاک وتسکنا اولدیغی
 کورور ونم اخرویله ایله مسرور اولور. بوایات شریفه دن تعین ایدرکه انسان
 دائما محتاج ترقی اولوب ترقی ایتمک تدنی ایلمک کیدر.

مشنوی

﴿ چون بزادم رستم از زندان تنک ﴾

﴿ در جهان خوش هوایی خوب رنگ ﴾

« تَوَجَّهْتُمْ » ای والده! چونکه سندن طوغدم، طار اولان زنداندن

قورتولدم. هوایی خوش ورنکی کوزل جهانه کلام. « شَرَحْ » بن،
 رحم مادر دن چیقوب دنیایه کلنجه نائل اولدیغ ترقی بی تیقن ایده بیلمدیکم کبی
 بودفعده عالم طبیعتدن آتوب آتش اضطرابات صوریه به القاولتنجه مخوف
 وهولناک کورونن نارایچنده نور بولدم.

مشنوی

﴿ اندرا وآب بین آتش منال ﴾

﴿ از جهانی کانشست آتش منال ﴾

« **ترجمه** » ای والده ، ایجری کل ! آتش منالده لطیف بر سو کور ! شو جهاندن و بردنای ناداندن بورایه کل که حقیقته دنیا آتش ایکن ظاهرده آب لطیف کورونور . « **شرح** » ای انسان ! سن روحانیه متعلق اولان احوالی ، مشکلات آور بر آتش کبی کورورسک ؛ حال بوکه روحانیتک ایجاب ایتدیدیکی عبادت و مساعی مشروعه اختیار و ایفا اولنجه ظاهر آتش - اضطراب ایله مملوطن ایتدیكك عالم روحانیتی عین آب حیات بولمش و ترک ایده جکک جهان مادی ولذاتد صوریه نك آتش و عذاب الیم اولدیفنه مطلع و قانع اولمش اولورسک !

مشنوی

﴿ اندرا اسرار ابراهیم بین ﴾

﴿ کودر آتش یافت ورد و یاسمین ﴾

« **ترجمه** » ایجری کل ده حضرت ابراهیم علیه السلامک اسرارینی کور ؛ او ابراهیم آتش ایچنده کل و یاسمین بولدی . « **شرح** » بالاده بیان اولنان فکر عالی بی دها زیاده تا کید بیورمق ایچون حضرت ابراهیم علیه السلام اقدمزک مشرکین طرفندن آتسه القا اولدیفنی بیان بیورلمشدر . شیطان و نفس - اماره یه تابع اولان مشرکین حضرت ابراهیم علیه السلامی آتسه القا ایتمش ایکن قدرت و مرحمت ربانیه اثری اوله رق ناره ، حضرت ابراهیم ایچون کلزار اولدی . بو کیفیت سوره انبیانک التمش سکننجی ایله التمش طقوزنجی آیت کریمه سنده فرمان و حکایت بیورلمشدر : (قالوا حرقوه وانصروا آلهتکم ان کنتم فاعلین) معنای شریفی : « مشرکین بری برینه دیدیلرکه ابراهیمی ناردنه یاقک و یاردم ایدیگنر کندی معبودلریگزه اگر فعال و ایش کورنجی ایسه کز » (قلنا یانار کونی بردا و سلاماً علی ابراهیم) معنای شریفی : « دیدک آتش ، سن صغوق و سلامت اول ، ابراهیم اوزرینه . »

« **تَرْجِمَهُ** » ای والدهم ! آتش ایچنه کل ! بن آتشد خوش وراحم ؛
 کرچه صورتا آتشک اورتاسندهم . « **شَرِّحْ** » طبیعت و ماده یه محب و مربوط
 اولانله عقل دیرکه : ای ماده پرستان ! بنم صوری اولان آتش فقر و مشاقدن
 خوف ایدوب نادان اولمیکز ؛ ایشته عن و مشاق صوریه ایله بن ذوق و صفا
 ایچندهم ! سزده صنم نفسک امرایلدیکی ارتکاباته مطیع اولمقدن اجتناب ایدیکز
 و کندیکزی مساعیء مشکوره واضطرابات ماده ایچنه القا ایدوب حیات یاب اولیکز !

مشنوی

﴿ چشم بندست آتش از بهر حجیب ﴾

﴿ رحمتت این سر بر آورده زجیب ﴾

« **تَرْجِمَهُ** » آتش صورتا برده اولق ایچون کوز باغیدر ؛ اما حقیقته
 چیندن باش کوسترمش رحمتدر . « **شَرِّحْ** » آتسه آتیلان طفل والده سنه
 خطاباً یعنی طبیعت دیرکه : حقیقت بین اولمانلر ایچون بنم القا اولندیغم آتش
 برنوع حجاب و الیم برعذابدر ؛ اما اهل عرفانه و مردان یزدانه کوره بوکونه
 نار ، عین رحمت و سعادتدر .

مشنوی

﴿ اندر آما در بین برهان حق ﴾

﴿ تا بیینی عشرت خاصان حق ﴾

« **تَرْجِمَهُ** » ای والده ، آتش ایچنه کل ! که حق تعالی حضرتلرینک
 برهان و علاماتی و خاص قوللرینک ذوق و عشرتی کوره سک ! « **شَرِّحْ** » ای
 عالم طبیعت و ماده یه تابع اولان کیمسه ! ریاضت و عبادتدن مساعیء مشروعه دن
 بجانب ایتمه ! صورتا نار کورون اضطرابی اختیار ایت که براهین ربانیه یی ه
 اذواق روحانیه یی کورمش اوله سک ! ایچنده بولمقده اولدیغک عالم طبیعت ه
 اسباب و وقوعات کثیره دن ناشی سکا ایراث مضرت ایده بیلیر . عاقل ایسک
 فانیدن روگردان و عالم واسع روحانی یه پویان اول !

قورقونمق ایچون بته سجده ایتدیرمکه غیر مستعد اولان اوقاق چوجنی آتسه الفاء، ذاتا هر کسک قلمبنده کی خوف و دهشتی تزئید و اوفی ایلدی. بوییت شریفدن مقدمه نفس اماره بته مشابه اولان شناعتی و سائر مظالم و تعدیاتی انسانه قبول ایتدیرمک ایچون بعض کیمسه لریک عقابنی آتس اضطرابات فانیه و امید لذات دنیویه ایچنده براقیرکه اضطراب و لذندن هر کس خائف و حریص و اندن صکره نفسک امر ایتدیکی شیرله تابع و ضالانله مونس اولسون. آتیده کوریله جکی و جایلله طفله تشبیه اولنان عقل، والده سی مشابه سنده اولان طبیعته فقر و اضطرابدن قورقماق ضعیفنده بر جوق حکم و حقایقی بیان ایدر و احوالده تابع طبیعت اولان انسان اسکی حالتندن پشیمان و عقلمک کوستره جکی حقایقی و اضطراب صوری یی قبول ایله بکام اولور.

مشنوی

﴿ خواست تا او سجده آرد پیش بت ﴾

﴿ بانگ زد آن طفل کافی لم امت ﴾

« **تَبَجُّهٌ** » چوجفنگ آتسه آتدیفنی کورونجه والده سی قورقودن او بتک اوکنه سجده ایتمک ایستدی ایسه ده طفل آتس ایچنده ایکن برصدا چیقاروب دیدی که: تحقیقاً بن اولدم! « **شَرَحٌ** » چوجفنگ آتسه آتدیفنی والده سی کورونجه کندینی ده آتسه آتارلر خوفیه بته سجده ایتمک ایسته مش، ایمانی ترک و تبدیله حاضر لائمش! یعنی نفس اماره، فقر و ریاضتی و ادب و عدالتی عقله آتس کبی طاقت سوز کوسترمش و تخویفاً آتس اضطراب ایچنه عقلی القا ایتمش ایکن عقل سالم، معاصی یی ارتکاب ایتیموب اجرای فرائض مشاققی اختیار ایلدکده جناب واجب الوجودک فیوضات مالانهایه سندن حصه یاب، مشاق آتشلری ایچنده نائل لطف رب الادیان اولدیفنی کورونجه دوشدیکی آتس فقر و اضطراب صوری ایچندن مادر طبیعته و سائر انسانلره ندا ایدرده دیرکه: زهار! اضطرابات ظاهره دن هراسان و دلفکار اولیکز؛ زیرا حق یولنده اختیار اولنان آتس صوری، حیات و سعادت جاودیدر.

مشنوی

﴿ اندر آ مادر که من اینجا خوشم ﴾

﴿ کرچه در صورت میان آتشم ﴾

﴿ بسخن آمدن طفل کوچک در میان آتش و تحریص کردن ﴾

﴿ خلق را درافتادن با آتش ﴾

آتشه آتیلان برچو جفک سوزسویلمسی و خلقی آتسه دوشمکه
ترغیب و تحریص ایتمسی بیاننده در :

مشنوی

﴿ يك زنى با طفل آورد آن جهود ﴾

﴿ پش آن بت و آتش اندر شعله بود ﴾

« تَرْجَمَه » برقادینی اوفاق چوجفیله برابر جهود شاهی اول بتك اوکنه
کوتوردی . اوصرده یاقدردینی آتش آلونمش ایدی . « شَرَح » شاه جهود
بیوک بر آتش یاقدرمش ، آتشک یانسه بر بت وضع ایله هرکسه بر تکلیف ملعت
ردیفده بولنمش ! دیمش که : یابته سجده ایله انخاذه معبود ایتسونلر ، یاخود آتسه
القالولنق ایچون حاضر لندسونلر ! بوصرده برقادین ایله اوغانی آتش یانسه کوتورمش !
پویله بر تکلیف ظالمانه و بر حرکت دلخراشانه ده بولنمشدر . بومحله شاه جهوددن
مقصد نفس اماره وقادیندن مرام ، طبیعت انسانیه و چوجق ایسه مستعد ترقی
اولان عقل نورسیده در .

مشنوی

﴿ طفل ازو بستد در آتش در فکند ﴾

﴿ زن بت رسید و دل از ایمان بکند ﴾

« تَرْجَمَه » او جهود عنود چوجنی قادیندن آلدی ، آتسه آتدی ؛ قادین
آتشدن قوروردی و کولکنی ایماندن قوباردی . یعنی قادینک ایمانه کلیاً ضعف طاری
اولدی . « شَرَح » شاه جهود ، سائر حاضر اولانلر ایله چوجفک والده سنی

مشنوی

﴿ دست را اندر احد و احمد بزنی ﴾

﴿ ای برادر وارہ از بوجہل تن ﴾

« تَرْجِمَانِہٖ » دست والی احد و احمدہ اور ؛ یعنی اللہ تعالیٰ حضرت تریلہ
مفخر عالمک ارادات و سنن جلیلہ لرینہ تمسک ایلہ ای برادر ، ابو جہل تندن کیرو
خلاص بول ! « شرح » حق تعالیٰ حضرت تریلینک ارادات ربانیہ سنہ ، و سنن -
ایمن بخشای احمدیہ توسل و ایمان ایت ! نفس امارہ یہ عائد اولان غضب و شہوت
کبی افکار نکبت دتاردن خلاص بول ! ابو جہل لعین باعث سلامت دوجہان
و مفخر عالمیان علیہ الصلوٰۃ والسلام افندیز حضرت تریلینہ قارشوی عداوت ایتدیکی
کبی نفس امارہ دہ روحانیت و سعادت ابدیہ نک علیہندہ بولنور و افسادہ جالیشیر ؛
بناء علیہ ابو جہلہ تشبیہ اولنور . بوتنیہ و پند اوزرینہ حکمت آتیہ بی بیان
ایدہ لم : نہ عقلہ متصل و نہ دن عقلدن منفصل انسانلردہ برمشیت حسن اولنور کہ
نفس و سائر کافہ قوای مادیہ و معنویہ او مشیتہ تابمدر ؛ مشیت انساننیہ روحہ
محب اولنجه روح غالب و حاکم ، نفس امارہ مغلوب و منہزم ، بالعکس نفسہ تابع
بولنجه روح مغلوب و ناتوان ، نفس امارہ غالب و حیوان دران کبی راحتی سالب
اولور . مشیت انساننیہ خالق لم یزلک ہانکی نوع احسانات و نعمتلرندر دیہ سؤال
اولنسه بوسر و حقیقت ، الفاظ و اشعارات ایلہ تعریف پذیر اولمقدن ابعدر .
بو حکمت و بو امانت عظمانک حقیقتنی احسن الخالقین و ارحم الراحمین حضرت تری
سودیکی قولنک قلبنہ القا و او قولدہ مستعد و مستحقنی کورونجه باذن اللہ تعالیٰ
بوسائط روحانیہ ایلہ ایما ایدر .

کرفتار ایله مذموم و مشؤم ایدر . بونک کبی نفس اماره نك نیجه نیجه ابواب -
مفسدت مآبی واردر بوفناقلره اک مؤثر چاره ، شریعت غرایه توسل و دنیانک
آمال فانیه سندن عدول و همیشه نتایج احوالی تأمل ایتمکدر .

مشنوی

﴿ هر نفس مکرری و در هر مکر ازان ﴾

﴿ غرقه صد فرعون با فرعونیان ﴾

« تَبَجَّهْ » نفس اماره نك ایسی هر نفسده بر حیلهدر ، و اول آن و نفسده .
هر بر حیلهدر یوز فرعون ایله فرعونیه تابع اولانلر غرقه در . یعنی غرق اولورلر .
« شَرِّحْ » فرعون ایله کندینه تابع اولانلر ، حضرت موسی علیه السلام
عایینده بولنوب نصل غرق اولدقلری قرآن عظیم الشانده بیان بیورلمشدر . نفس -
اماره اصحابی عدالت و شریعتک خلافتده بولنوب حرکات غیر مشروعه ایله انتظام -
مادی و نسق معنوی ، عالی اخلاصه ساعی و بناء علیه چرکاب ضالانده مغروق
وعاصی اولور . بوحال دهشت اشتغال ، دنیاده در فرعون مثال اولان اهل -
ضالانک باشنه ظاهری و ظاهری اولماز ایسه بهمه حال باطنی واقع اولمش اولور .

مشنوی

﴿ در خدای موسی و موسی کریز ﴾

﴿ آب ایمانرا ز فرعونی سریز ﴾

« تَبَجَّهْ » نفس اماره نك شرنندن قورتولمق ایستر ایسک موسانک
خداسنه و حضرت موسی به قاج (التجا ایت !) و فرعونلکدن ناشی آب ایمانی دوکمه !
« شَرِّحْ » نفس اماره نك مکر و حیلهدر و مهاجمه و صدماتی پک کثیر
وانلرک شرنندن خلاص بولمق امر عسیردر . چاره نجات ، ارادات ربانییه
قبول واجرا و موسی مشرب بر مرشدی اختیار و از شادینه اتباع ایتملی !

ودوام ایتمکسزین بویله برادعا عین خطا، کلیاً ناسزادر. تأثیرات نفسیه مرور زمان ایله بویله مدعی برانسانی گرفتار اضطراب ایدر و یسه کندینی طوبیلامیو بده مرحمت ربانیه به التجا ایتمز وجدی بر صورتده وظائف مشروعه سنی اجرا ایلمز ایسه کندینی خراب ایدر.

مشنوی

﴿ صورت نفس اربجویی ای پسر ﴾

﴿ قصه دوزخ بخوان باهفت در ﴾

« **تَرْجِمَانُهُ** » ای اوغل ! نفسک مثال و صورتی بیلیمک ایسترایسک یدی قبولی جهنمک قصه سنی او قو ! « **شَرِّحْ** » سورة حجرك قرق او چنجی ایله قرق دردنجی آیات کریمه سنده فرمان بیوریلورکه : « وان جهنم لموعدهم اجمعین لها سبعة ابواب لكل باب منهم جزء مقسوم » معنای شریفی : « تحقیق جهنم کافه عاصی اولانلرک وعد اولنان یریدر ؛ جهنمک یدی قپوسی واردر ، هر بر قپو ایچون اول عاصی اولانلردن معین حصه واردر. » نفس اماره ده جهنمه تشبیه اولنور ؛ زیرا معنأ وماده نفسک ابوابی کثیر وناری غایت مؤثردر . مثلاً نفس اماره به عائد قپولردن بری شهوت غیر مشروعه درکه ذکور وانانک مؤبدأ ناموسنی شکست ایله قلبلرینی محزون ونیجه ولد زنایی میدانه کتیروب اعتبار وتربیه دن محروم ایلر . دیگر قپوسی ارتکابدر ، که بونجه بیچار کانی احسان ربانی اولان عدالتدن و حقوق مشروعه لرندن محروم ومغموم ایدر . دیگر قپوسی کسب شان وشهرت فکریله بر صاحب اقتدارک حرصیدر ، که چوق دفعه لر بلا سبب مشروع تخریب - بلاده ، سفک دماء عباده تصدی و جمعیت بشریه بی مظالم متنوعه ایله مالی ایلر . دیگر قپوسی غمنازلقدردر ، که غمناز اختلافات وتزاعلرندن لذت آلمق ارزوی- شیطانتکارانه سیله . خاطر وخیاله کلمه یں نفاق وفسادی اجرا وبو حرکتی صنعت و ذکا عدایدر . دیگر قپوسی حسددر ، که حاسد اولان انسان کندیسندن بشقه کیمسه بی دها ای کورمامک ایچون خفی و جلی اضرار ناسه دوام وبوسببیه هم کندینی ، هم محسودینی ناکام ایلر . دیگر قپوسی کندینه عائد اولمیان شیلره نائل اولمق اوزره سرقدتر ، که سارق شونی ، بونی اموال ومنالندن محروم و کندینی ده انواع مصائبه

« **تَجَجْمَرُ** » اول یونتمش مادی صنم سیاه و بولانق سیل کبیدر، که کلوب بکر؛ امابت یاییجی اولان نفس اماره جاده اوزرینه لاینتقطع آقار برچشمه در. « **شَرَحْ** » نفس اماره نك آمال و مشتہیات مادیه سی دائما بت کبی برچوقی خطالری میدانہ کتیرر وانك قیرلمسی کوندن کونہ مشکلتز اولور. اصل هنر، یونتمش بتی قیرمق دکل مولد اصنام اولان نفس امارہ بی کسر ایتمکدرکہ بوکسردن صکرہ بت مادی قولای قیربایر وانسان انك شرندن بالنسبہ سہولتہ قورتولور.

مشنوی

﴿ صد سبورا بشکند یکپارہ سنک ﴾

﴿ واب چشمہ می زہاند بی درنك ﴾

« **تَجَجْمَرُ** » یوز دستی بی برطاش بارچہ سی قیرر، لکن چشمہ نك صوینی توقفسز و بلا انقطاع تقاطر ایدر، آقار. « **شَرَحْ** » مثلاً بر مردجسور جسمانی، مادی اولان اصنام ظاہرہ دن برچوغنی بلا پروا شکست و امحالیدہ بیلیر و او اصنامک تأثیرات ظاہریہ سی قیرلمش و دستینک صوینی کبی ختام بولمش اولور؛ اما چشمہ مثال و تأثیرات مضرہ سی غیر منقطع و بیک درلو دسائس باطنہ ایلہ مالامال اولان نفس امارہ بی اوجسور و شجیع مادی عمو وازالہ یہ غیر مقتدر در.

مشنوی

﴿ بت شکستن سہل باشد نیک سہل ﴾

﴿ سہل دیدن نفس را جہلست جہل ﴾

« **تَجَجْمَرُ** » مادی اولان بتی قیرمق قولای و زیادہ قولایدن؛ اما نفسی قیرمق (کیفیتی) قولای کورمک عظیم جہل، جہل عظیمدر.

« **شَرَحْ** » برانسان دیمسون کہ بکا کورہ نفس امارہ ہیج برشی دکلدن، بن فنالق ایشلمہ مک اوزرہ ذہناً قرار ویردیکم کبی نفس امارہ بی قیرمش و بناءً علیہ شرندن قورتلمش اولورم. عبادات مشروعہ و مساعی خیریہ یہ شروع

مشنوی

﴿ آب خم و کوزه کرفانی شود ﴾

﴿ آب چشمه تازه و باقی بود ﴾

« ترجمان » کوپ و بارداغک صوی اکر فانی وغائب اولور ایسه چشمه نك صوی تازه و باقیدر. « شرح » خلقی وطیبی اولیه رق حسب البشریه بر انسانده بر سهو و خطا ظهور ایسه بارداده کی صو کی آقه سیله برابر توکنیر و خلقه فنا اولیان انسانك کوزه قلبی فساددن خالی اوله بیلیر، اما نهر جاری کی اولان نفس - اماره نك حالی بویله دکلدرد. هر نه قدر و خامتی اسباب صوریه ایله کیسیسه یسه چشمه صوی کی آقار توکنمز، نفس اماره بی نفس مطمئنه یه تحویل ایتک کی بر فیض - کریم و نور عظیمه مظهر اولانلرک نظر نده، لذائذ مادیة دوجهان، اشیاء خسیسه و بلکه حالات کدورت رساندر.

مشنوی

﴿ بت سیاه آبت در کوزه نهان ﴾

﴿ نفس مرا آب سیه را چشمه دان ﴾

« ترجمان » بت مادی بارداق ایچنده سیاه صو کی کیزلیدر؛ نفسی ایسه بوسیه صویه و چرکابه منبع بیل ! « شرح » بت مادی و خطای ظاهری بر بارداده اولان جزئی صو کییدر. بونك منبع و چشمه سی نفس اماره در؛ او چشمه زهرناکی کلیاً ایحا ایتلیدر. کلیاً اعیایه چاره اولماز ایسه، باری نفس اماره نك زهری خارجه چیقوب شونك بونك ضررینه بادی اولماق ایچون منعه چالیشمیلیدر.

مشنوی

﴿ آن بت منحوت چون سیل سیاه ﴾

﴿ نفس بتکر چشمه بر شاهراه ﴾

طاش و لو بر جوق زمان صوابچندہ قالسہ خاصیت ناریہ لری ازالہ یہ صوغیرہ مقتدر و صودن
چیقوب ہر نہ وقت بری برینہ چاقیلہ لہ شرار فشان اولقہ حاضر درہ نفس امارہ دہ
ہر نہ وقت دائرہ عبادت و تربیہ و مساعی مشروعه و خیر یہ دن چیقسہ و مشہیات -
فکریہ و مادیہ سببہ ملاقی اولسہ آثار مضر ت نارینی اظہار و صاحبنی مضطر
و بی قرار ایدر .

مشنوی

﴿ آب چو نار برونی را کشد ﴾

﴿ در درون سنک و آہن کی رود ﴾

« تَجَمُّدِ نَارِ » نر صوبی خارجی اولان آتشی سو ندریر ؛ اما طاش و دمیرک
ایچنہ فصل نافذ اولوب کیدہ بیلیر ؟ « شَرَحْ » خارجی ہر نہ قدر بیوک بر آتشی
فرض اولنسہ او آتشی اوزرینہ کثرتلہ صوالقا و اجرا ایدیلنجہ آتشی اطفا ایتمک
آسانہ اما اوقاق بردمیر و چاقاق طاشی اوزرندن عالمک انہاری مرور ایتسہ خاصیت -
ناریہ سنی ازالہ ایدہ میہ جکی و ارستہ آساندر . نفس امارہ ایلہ مشہیاتندہ اولان
میل فساد انکیزی ، وسائل عادیہ ایلہ محو و ازالہ ایتمک محال اندر محالدر . وسائل
روحانیہ ایلہ نفس امارہ بی ، یا کلیاً تخریب و نفس مطہنہ یہ تحویل و تقلیب ایتمک ،
و یا مشہیاتہ ہیج بروقت تقرب ایتمک ایجاب ایدر .

مشنوی

﴿ سنک و آہن چشمہ نازند و دود ﴾

﴿ قطرہا شان کفر ترسا و جہود ﴾

« تَجَمُّدِ نَارِ » طاش و دمیر یعنی نفس امارہ مشہیاتیلہ برابر آتشی و دو مانک
چشمہ سی و منبعیدر ؛ اول چشمہ نک قطرہ لری ترسا و جہودک کفر ایدر . « شَرَحْ »
نفس امارہ نک آمال فکریہ و مشہیات مادیہ سی عالم معنیہ عین نار و بر منبع ظلم
نناردر . لہذاذ غیر مشروعه و آمال ظالمانہ یہ حکمتلہ دقت اولنسہ زہردن اصلا فرقی
اولیوب برفرقلری وار ایسہ اودہ زہر یالکزی ایچن آدمی تسمیم و ہلاک ایدر ؛
نفس امارہ نک آثار مضر ت ناری ایسہ بر جوق انسانی مایوس و غمناک و بلکہ
بر جوق بلدانی ویران و خاک ایلہ یکسان ایلر .

طاش صو ایچنده اولنجه بالطبع شرارباش اوله میه جنی اشکار اولدینی کبی نفس - اماره ده آب زلال اولان عبادات وحسن تربیه ایچنده بولنجه آثاره ضرر تکارانه سی وجود یافته اوله میه جنی درکاردر ؛ اما صو ایچنده کی چاقاق طاشنک قفلجی نصل ایچنده قالب دمی ایله مصادمه سی حالنده شررافشان اوله جنی بدیهی ایسه نفس اماره ده مشتهیاتله هر نه وقت تلاقی استدر لسه بر چوق فناقلری ارتکاب ایتمی امر ضرور یدر .

مشنوی

﴿ سنک و آهن زآب کی ساکن شود ﴾

﴿ آدمی با این دو کی این بود ﴾

« تَوْجِیْهٌ » طاش ایله دمی صو ایچنده بولنجه قفلجم چیقارمق خاصینلری نصل ساکن وزائل اولور؟ بویکی کیفیتله برانسان نصل این اوله بیلیر؟ « شَرْحٌ » دمی و طاش ولو بیکلرجه سنلر صو ایچنده بولنسه صودن چیقوب بری برینه چاققله قفلجم چیقه جنی طیبی اولدینی کبی نفس اماره ده هر عبادت و تربیه ایچنده بولنوب ساکن اولسه طیبی اولان فسادینه دروننده باقیدر که صاحبی هر نه وقت عبادت و مساعی خیریه یی ترک ایدر و نفس مشتهیات ماده و آمال فکریه یه تصادف ایلر ایسه ینه آثار قبیحه و افعال خبیثه سی اظهار و اشکار ایدر . نفس ، عبادت و تربیه و مساعی دائمه دن — ولو بر قاج ساعت خالی براغلسه — موجب ندامت و منبع خطا و نکبت اولور .

مشنوی

﴿ سنک و آهن در درون دارند نار ﴾

﴿ آبر ابر نار شان نبود گذار ﴾

« تَوْجِیْهٌ » طاش دمی درونلرنده نار، آتش طوتار؛ انلرک اوزرندن

صو کجه سنک ، تأثیری اوله ماز . « شَرْحٌ » بالاده بیان اولدینی اوزره دمی ایله

رام اولمش واکا برستش ایتمش اولور . نفس اماره نك ذاتی امر حقه مخالف اولدیغندن کندیسنه تابع اولانلری بت کبی اضلال وهر نوع انتظامی اخلال ایدر . نفس مشتهیاتیه برلشدیریلیر ایسه بواز دواج ناه مشروعدن ظهور ایده جك آثار ذلیله منفور دوجهان اولور . نفسك مطالب و مشتهیاتندن همیشه توقی، صورتا ك زیاده . لذیذ کوریتن حظوظات غیر مشروعدن دها زیاده تخانی اولنسی مقتضیدر .

مشنوی

﴿ مادر بتهابت نفس شمامست ﴾

﴿ زانکه این بت مارو آن بت اژدر هاست ﴾

« تَوْجِیْهٌ » مادر اصنام سزك نفسكزك بتیدر : زیرا صورته کی بت . ییلان متابه سنده در . اما معنوی اولان نفس بتی اژدر هادر . « شَرَحٌ » بوبیت . شریفده عمیق بر حقیقت بیان بیورلمشدر . عادی ییلان کبی صوری اولان اصنام بر انسان طرفندن شکست اولنمق قولای ایسه ده اژدر مثال دران ومع مافیة ظاهرده پنهان اولان نفس اماره بی محو ایتك غایت کوچدر . روحانیتیه منسوب اولیان بعض صاحب اقتدار فتح بلاد ایله مادی لولان اصنامی شکست ایله نامدار اولمش ایکن اژدر نفس دن بی تاب وشایان عذاب اولدی .

مشنوی

﴿ آهن وسنکست نفس وبت شرار ﴾

﴿ آن شرار از آب میکیرد قرار ﴾

« تَوْجِیْهٌ » نفس ، دمیر وچاقاق طاشیدر ؛ وبت قفلجملردر . او قفلجم صوده قرار ایدر . « شَرَحٌ » نفس اماره دمیر وچاقاق طاشنه واندن ظهور ایدن آثار وخیمه ووقوعات محرقه شراره به تشبیه بیورلمشدر که دمیر ایله

مشنوی

﴿ آن جهود سگ بین چه رأی کرد ﴾

﴿ پهلوی آتش تی بر پای کرد ﴾

« تَرْجِمَانُ » اول کلب جهود باقی نه رأی ایتدی . آتش یاننده بر تی

ایاق اوزره ایلدی (قودی) « شَرْحُ » تی آتش یاننه وضع ایلمسندن شاه .
 جهودک مقصدی نه اولدینی ایات شریفه آتیه ایضاح بیوره جقدر .

مشنوی

﴿ کانکه این بت رامجود آرد برست ﴾

﴿ وزنه آرد دردل آتش نشست ﴾

« تَرْجِمَانُ » جهود شاهی اعلان ایلدی ، برکیمسه بو بته سجده ایدرسه

آتشدن قورتولور . ایتمزه آتش ایچنه اوطورر . « شَرْحُ » شاه جهودک
 عناد و کفری حسیدله ایسترایدیکه هرکس دینی ترک ایله انک اغراض و خیالاتنه
 اطاعت وانکار حق ایتسون . ظن باطنجه محوادیان ایچون اک مؤثر چاره ، جبراً
 هرکسی بر بته سجده ایتدیرمکدر . برانسان تابع شیطان اولنجه میدانه کتیره جکی
 فساد و عصیان ، حیرت بخش اذهاندر .

مشنوی

﴿ چون سزای این بت نفس اوبداد ﴾

﴿ از بت نفسش تی دیگر بزاد ﴾

« تَرْجِمَانُ » چونکه شاه جهود بو صنم منابه سنده اولان نفسک لایقنی

و ایستدیکنی ویردی ، انک صنم نفسندن دیگر بر بت طوغدی . « شَرْحُ » نفس
 اماره نك طلب و ارزو ایلدیکه مشتهیاته انسان تابع اولنجه بالطبع کندی نفسنه

ذمیسه آثار جزا و مایه ملعنتر . صبغة الله تعبیر شریفی ، قرآن عظیم الشانده . مسطور
و بوتعیر جلیل متشابهدن قلوب عارفین پر نوردر .

مشنوی

﴿ آنچه از دریا بدریا میرود ﴾

﴿ از هم انجا کامد انجا میرود ﴾

« تَرْجِمَةٌ » اوشی که دگردندر ، دکره کیدر ؛ زیرا او یردن ککش
ایدی ینه او یره کیدر . « شَرْحٌ » بوده « کل شیء یرجع الی اصله » حقیقتنی
تفسیر ایدر .

مشنوی

﴿ از سرکه سیلهای تیز رو ﴾

﴿ واز تن ما جان عشق آمیز رو ﴾

« تَرْجِمَةٌ » طاغ باشندن سرعت ابله آقان سیلار نصل دریا به واصل اولور
ایسه بزم بدنر مزدن ده عشق آمیز یور بیجی جاندر بویله در . « شَرْحٌ » حسب -
الطبیعه طاغر باشندن سریع الجریان اولان صولر اصللری اولان دریا به طوغری
نصل روان اولور لر ایسه مشتاق دیدار کرد کار اولان ارواح صالحین ده موعده لقا
اولان عالم خلد و بقایه طوغری بران و داخل عمان غفران اولور .

﴿ آتش افروختن شاه جهود و بت نهادن پهلوی آتش که هرکه ﴾

﴿ این بت را سجده کرد از آتش برهد ﴾

جهود شاهنك آتش یاقسی و آتش یانه برت وضع ایتمی و هرکیم بوبته
سجده ایدنی ایسه خلاص بولور دیه اعلان ایدنی بیاننده در :

« **تَبَجَّهْرُ** » اوکوزک رنکی طیشندن وانسانک قرمزی و صاری لوتی دروندن بیل ! « **شَرِّحُ** » یعنی حیوان اله جق اولور ایسک خارجی اولان رنک وقوتنه دقت ایت ، اما انسان کامل و عاقل ایستر ایسک جسمانی اولان حالات ظاهره سنی ارامیوب درایت و ذکاوت و اخلاقی تحقیق ایت ! انساندن مقصد جسم و صورت اولیوب روح و سیرتدر . خبردار اولق ارزوایدرایسک کمال صبر ایله انسانلرک عقل و خلقلرینی تحقیق ایله اشتغال ، شو قدرکه مذموم اولان غیبت و تجسس کبی احوال منفوره بی ترک و بالکنز اسباب تحقیقیه مقبوله بی استعمال ایت !

مشنوی

﴿ رنکهای نیک از خم صفاست ﴾

﴿ رنک زشتان از سیاهابه جفاست ﴾

« **تَبَجَّهْرُ** » اینی رنکلر کوپ کبی قابک براقاننددر . چرکینلرک رنکی چرکاب - سیاه جفانددر . « **شَرِّحُ** » قابلرک ایچی و طیبشی صاف ایسه ایچنده کی صوده صاف و براق کورینور ؛ انسانلرک قابی درایتله برابر خدعه سز و حرکتلری غرضسز اولور ایسه فعللری مرغوب ، بالعکس چرکاب کفر و خدعه ایله آلوده اولورسه اثرلری مظلم و غیر مذدوب اولور .

مشنوی

﴿ صبغة الله نام آن رنک لطیف ﴾

﴿ اعنت الله بوی این رنک کثیف ﴾

« **تَبَجَّهْرُ** » اورنک لطیفک اسمی الله بویاسیدر . بوکثیف و قبیح اولان رنکک فوقوسی اللهمک لانتیدر . « **شَرِّحُ** » اخلاق جمیله و مساعی مشروعه ، الله تعالی حضرتلرینک و یردیکی رنک رحمت ، نور سلامت ، و کفر وانکار و اخلاق

« **تَرْجِمَه** » هر کیمسه که دامان عشقی طوتمغه یعنی عشقه استعدادی اولمدی ، صاحبیلان نور آلهیدن بی نصیب ، بی بهره اولدی . « **مَشْرِح** » هر کیمک خالقنه عشق و اطاعت ایتمک میلی اولمسه آنک روحی اینار ایدیلن نعم وانوار خدادان بی بهره قالمش و کمال غفلتله سمی حقیقی بی ترک ایله نفسه و دهره تابع اولمشدر . مع مافیله باب مرحمت ربانیله هیچ بروقت مسدود اولمیوب الا آن اومقوله بی نصیب اولانلر اراده جزئیله رینی فرائض ربانیله نك اجراسنه صرف ایتمه لرینه اول نور پاک ایله منورالقلب اولورلر .

مشنوی

﴿ جزوه هارا رویها سوی کلمست ﴾

﴿ بلبلانرا عشق بازی با کلمست ﴾

« **تَرْجِمَه** » جزه لرك یوزلری کله متوجه و میالدر ؛ بلبللر کده عشق بازی کلر ایله در . « **مَشْرِح** » هر جزه کلنه میالدر . مثلا صورلرک اصلی دکنر اولدیفندن صورلر ابتدا کونش واسطه سیله چکیلیر بلوط بعده یاغمور اولور . الحاصل صورلر چوق مکان تبدیل ایتمکدن صکره کندی اصلی اولان دکنره میل ونهر وسائر واسطه لر ایله دریاه رجوع ایلر و « کل شیء یرجع الی اصله » سرینه مظهر اولور . اخلاق حمیده و یا ذمیمه یه میال اولان انسانلرده هر حالده همجنسینه میالدر . ای اولانلر مستقیمی آرایوب سور و فنا اولانلر ، ظالم و سفهایه محبت و کسب قریبت ایدر . صاحب عشق اولانلرک ده همیشه محبتلری ظریف و لطیف اولانلره میال اولدیفنی کبی لطافتدن خالی اولان شیلره یناشمیوب انلرله الفتی بارد و غیر مفید بیلرلر . عاشق حقیقی جناب کبریاه پیوسته و فنا پذیر اولان شیلردن وارسته در .

مشنوی

﴿ کاورا دنک از برون و مردرا ﴾

﴿ از درون چورنک سرخ و زردرا ﴾

تقسیم واخلال ایدہ جک سبب مادی و معنوی غیر واقعہ در . عمر دنیا بی لذت و با حزن
 کو سترہ جک اسباب فنا ی دنیویہ عاشق خدا ، محب بقا اولان مردان صاحب عرفانک
 نظرندہ مقصد عالین دون اولوب دنیا یہ متعلق وقوع اتدن متأثر دکلددر . دانما
 (لا خوف علیہم ولا هم یحزنون) تبشیر جهان قیمتیلہ خوش دل و ممنوندر .

مشنوی

﴿ حق فشانده آن نور را بر جانها ﴾

﴿ قبلان برداشته دامانها ﴾

﴿ توبیخنامه ﴾ ، حق تعالی حضرت تری اونوری ارواح اوزرینہ صاحبی ؛ قبلان
 یعنی اولیاء اللہ دامانلرین یوقاری قالدیر دیلر . ﴿ شرح ﴾ ، اللہ تعالی حضرت تری
 ارواحه احسان عال المال اولق اوزره نور فیضی ونصرت وسعادتق اینار ایلد کده
 ایمان و اخلاق حمیدیه میلی اولان ارواح مبارکه دامان استعدادینی معنا آجوب فرصتی
 اہمال ایتمیرک اول نور مبارکدن مستفید اول فیض عظیمدن مستفیض اولدی .

مشنوی

﴿ وان نثار نور کوهر یافته ﴾

﴿ روی از غیر خدا بر تافته ﴾

﴿ توبیخنامه ﴾ ، اول کیمسه کہ اللہ تعالی حضرت تری نیک مرحتندن صاحبیلان جوهر نوری
 بولمشدر ، خدا حضرت تری نیدن غیر یسنہ یوزدونددر مزونقنارہ ربط قلب ایتمز . ﴿ شرح ﴾ ،
 فیض و مرحت ربانیہ یہ کسب اطلاع و عشق و محبت خدا ایله ذاتی احیا ایدن عرفا ،
 اسباب صوریہ و احوال فانیہ دن روگردان ، اقدامات واسترحاملرینی یالکتر
 جناب واجب الوجودک اراداتنه حصر ایله بکام اولمشلرددر .

مشنوی

﴿ هر کرا دامان عشق نابده ﴾

﴿ زان نثار نور بی بهره شده ﴾

صفات مرحمت آیات ربانیه به مظهر اولمش اولانک نفسی ، نفس مطمئنه اولوب قلب و خاطرینه کلن اوهام کفر انجائی کمال ایمان واطمئشان ایله معناً دفع و احراق و قلب و عقلنی شیرین مذاق ایدر .

مشنوی

﴿ خشم مریخی نباشد خشم او ﴾

﴿ منقلب رو غالب و مغلوب خو ﴾

« تَبْحِیْطُ » مظهر صفات آلهیه اولانک غضبی، مریخ کوکبه اینانان عوامک غضبی کبی دکلدر که : الت ، اوست بر صورتده حرکت ایلر صورتا عالی و غالب و حقیقتده فناپذیر و مغلوبدر . « شَرَحُ » مظهر صفات آلهیه اولان بر ذات کریمک حدت و غضبی عوامک مشتبهات نفسانیه سندن حاصل اولان غضب کبی دکلدر . بلکه لزومنده و میدان حرب و جدالده ، حفظ حقوق ضعفاده ، اظهار حق ایچوندر که ظالمیری لرزان و مظلومیری شادان ایلر . اومقوله ذوات کرام ظاهر آمنقلب رو ، کمال تواضعدن کوتاه بینان نظرنده بی اقتدار و مغلوب خو ایسهده حقیقتده غالب و همیشه عدالته راغبدر .

مشنوی

﴿ نور غالب ایمن از نقص غسق ﴾

﴿ در میان اصبعین نور حق ﴾

« تَبْحِیْطُ » نور غالب که اولیاء اللهک مظهر اولدقلری سعادت روحانیه و نصرت . معنویهدر ، نقص و ظلمتدن بری و حق تعالی حضرت ترینک محض نور اولان ایکی پارماغی میاننده منقلب و باقیدر . « شَرَحُ » ایکی پارماقدن مقصد ، صفتین متقابلتین اولان جمال و جلال ربانیدر که انسانلره سهولته تفهیم اولنق ایچون ایکی پارماغه تشبیه بیورلشددر . زیرا بعض دفعه پارماغک بری حسب الایجاب قبانیر ، دیکری آجیلیر ، بری بعضاً یوکسک ، بعضاً اشانغی بر موقعه وضع اولنور . جلال و جمال خداده حکمت بالغه او زربنه ظاهر و سرنما اولور . انبیاء ذیشان و اولیاء کرامک نور عدالت و مرحمتلری و جناب حقه اولان عشق و محبتلری و سائر صفات ممدوحه بی نهایتلری

او خالق قادرک دقائق احوالده معلومات و ارادات و تأثیراتی اولماز . عقل معنوی به مالک اولانلر الله تعالی حضرتلرینک کمال علم و قدرتنه قناعت ایدوب کندیلری او علم و قدرتنک وسعت و عظمتنده حیران قالدیلر . عرفانلری حسیدله انسانلره مخصوص اولان علمک قلتی معرفتان و فخر عالم علیه السلام افندمزله هم زبان اوله رق « ما عرفناک حق معرفتک » ديه حکمت صمدانیه به قارشى حیران و دار الجنانده ایدنشینان اولدیلر .

مشنوی

﴿ راسخان در تاب انوار خدا ﴾

﴿ فی بهم پیوسته فی از هم جدا ﴾

« تَرْجِمَانُ » علم حقیقتده رسوخ پیدا ایدنلر انوار خدانک شعله هدايتده

نه بری برینه انصال، نه ده افصال کوردیلر . « شَرْحٌ » اسماء و صفات ربانیه کاملاً انوار و تجلیات ایله منور اوله رق بری برینه متصل و یا منفصل دکدر . حلیم، قهار، صفتلرینک تأثیراتی بشقه ایسه ده موصوف جهتدن آری و جدا دکدر . یعنی موصوفلری جناب کبریار . اسماء حسنا ارادات ربانیه نک اجرانسه جنود معنویه بی اتهدرکه کافه مخلوقات بو اسماء و صفاتک تأثیراتنه مظهر اولور . مثلاً برکیمسه بر فقیره بر صدقه ویرسه ، فقیرده آله ایکیسی ده صدقه معامنه سنده بولنور ، اما حقیقتده صدقه بی ورن بشقه و آلان بشقه در . کذلک صاحب اسماء حسنی اولان خالق لم یزل بشقه و عین اسماء و یا مظهر اسماء اولان حالات و مخلوقات متنوعه بشقه در .

مشنوی

﴿ هر که باشد طالع اوزان نجوم ﴾

﴿ نفس او کفار سوزد در رجوم ﴾

« تَرْجِمَانُ » هر کیمک طالعی اول اسماء و صفات لطیفه آله بدن اولور ایسه

انک نفسی طرد و رجده کافرانی یاقیچی اولور . « شَرْحٌ » عدل و استقامت کبی

مشنوی

﴿ اختراند ازورای اختران ﴾

﴿ کاحتراق ونخس نبود اندران ﴾

« **تَرْجِمَهُ** » بوظاهر کو کبرک وراسنده کواکب واردرکه آنرا ایچون احتراق و زوال و نخوست یوقدر . « **شَرْح** » مولانای رومی قدس سره السامی حضرت تریسک بیان بیوردقلری کواکب دن مقصدعالی، ایسته بویت شریفده تصریح بیورلمشدرکه تأثیرات متنوعه، صوری ومدی اولان کواکب دن رونما اولیوب انجق شعله فروز اولان کواکب روحانیه دن یعنی اسماوصفات الهیه دندر . آنلرک ایواری ازلی وغروب واحتراق ونخوستدن عاریدر . فخرعالم ونبی محترم علیه الصلوة والسلام اذعنمن حضرتلری کواکبک تأثیراتنه ایسانالری تکدیر بیوردیلر .

مشنوی

﴿ سایران درآسمانهای ذکر ﴾

﴿ غیر این هفت آسمان نامور ﴾

« **تَرْجِمَهُ** » بوکواکب اسما وصفات جناب کبریا، بشقه آسمانلرده سیر و حرکت ایدیمیلدره، او آسمانلر بو شهر و اولان یدی آسمانلر غیریدر . « **شَرْح** » تصریح بیوریلورکه، بیان ایلدی کمز کواکب جسمانیدر ظن اولنمون؛ بونلر اول کواکب روحانیه اولان اسما وصفات الهیه دره، که انلرک آسمانی، معنوی و علویدر . عقلاً و تاریخاً معلومدر، وقوعات و تبدلات عالمک تأثیراتی معنوی اولوب حق اهل- اسلام دن بشقه اورویانک اک بیوک مورخینی بیله وقوعات ظاهریه نک تأثیری و نتایج- عظیمه نک حصولی تأثیرات معنویه و روحانیه دن منبعث اولدیغی هر بار تاریخلرنده اعتراف واقرار و بوحالی (پروویدانس) تعبیرله یادوتذکار ایدرلر . بو تأثیرات دن شبهه ایتمک قلت ذکادن و فقدان معلوماتدن ایلری کلیر برخطادر؛ یوقسه صاحب- فکر متین اولان برانسان تفکر ایدرکه بونجه مخلوقاتک، بونجه مکنونانک برخالقی اولوب هر مخلوق ایچون برچوق حکمت و کیفیت وضع ایتمش ایکن نصل اولورده

مشنوی

﴿ هر که را با اختری پیوستگیست ﴾

﴿ مرورا با اختر خود هم تکیست ﴾

« تَرْجِمَانُ » هر کیمک بر کوکب ایله انصال و مناسبتی واردر ، او کیمسه کندی کوکیله برابر کیدر و اندن متأثر اولور . « شَرَحُ » هر کیمک ، بر کوکب ایله انصال و مناسبتی واردیمک هر انسان ایچون بر کوکب تخصیص اولنش دیه ترجهت کویان اولان منجملرک ادعای باطل و دعوی بی اصلری کبی بر فکره مستند دکلد . بومحله کوکیدن مقصد ، اسما ، الهیه و احوال روحانیه اولدینی اشاعیده کی ایبات شریفده « صراحة » بیان بیورلمشدر .

مشنوی

﴿ طالعش کر زهره باشد در طرب ﴾

﴿ میل کلی دارد و عشق و طلب ﴾

« تَرْجِمَانُ » اخترله مناسبتی اولان کیمسه نک طالعی اگر زهره اولور ایسه ذوقه و عشق و طلبه میل کلی طوتار . « شَرَحُ » بر انسانک اسهای حساندن هانکی اسم وصفته انصال معنویسی وار ایسه او اسم وصفته مناسب احوال کندیسندده ظهور ایدر . مثلا (دود) اسمنه مظهر اولان کیمسه عشق و محبت ایچنده ماسوای عشقدن تبری و فراغت ایدر .

مشنوی

﴿ ور بود مریخی خوزیز خو ﴾

﴿ جنک و بهتان و خصومت جویداو ﴾

« تَرْجِمَانُ » و اگر مریخه منسوب قان دوکیجی خویلو بر کیمسه اولور ایسه جنک و بهتان و خصومت ایستر . « شَرَحُ » بر کیمسه (قهار) صفتنه مظهر ایسه غوغا و خصومت و بوکی اعمال و حرکات شدیدیه میال اولور .

مشنوی

﴿ شعلہا با کوہران کردان بود ﴾

﴿ شعلہ آن جانب رود ہم کان بود ﴾

« تہجیم » شعلہ لر کوہر لر ایہ دونیجی اولور ؛ شعلہ او جانبہ کیدردہ

معدن اولور . « شرح » بویت شریفده شعلہ لردن مقصدہ ، آتش عشق و محبت لریلہ اور تالغی تنویر ایدن عاشقین ، و معدنن مرام ، اصل کان محبت اولان انبیای ذیشان و خصوصا خاتم النبیین علیہ الصلوٰۃ والسلام افندمز حضرت لری ، کہ آفتاب ہدایت و فخر العالمیندر . شعلہ و شعاعک محل ظہوری و مصیر و مرجی کندی کوہری اولدینی کبی عاشق لردہ مرجع و اصل لری نور ساطع نبویدر . بیت شریفده ذکر اولنان رجوع ایکی صورتہ وقوع بولور . بری : دنیادہ ایکن عاشق اولان لردک کافہ اخلاق و اطواری امراللہ و سنن نبویہ یہ مطابق و قلب لری نور پاکہ غریق بولنسی ؛ دیکری : اوزمرہ جلیک آخرتدہ روح پرفتوح لری نور جلیل القدر . احمدی یہ ملاقی و فیض ابدیسنہ لاحق و خلدی اولسیدر .

مشنوی

﴿ نور روزن کرد خانہ می دود ﴾

﴿ زانکہ خور برجی بیرجی میرود ﴾

« تہجیم » پنجرہ دہ کونشک نوری خانہ نک حولیسنی دولاشیر ؛

زیرا کونش بر برجدن دیکر برجہ کیدر . « شرح » ضیا ، شمسدن منبعث اولوب شمسک موقعی کرہ ارضہ کورہ تبدل و تغیر ایتدیکہ ضیایی تبدل ایدر . عاشق لردک قبلرندہ کی میل و امل لری ہمیشہ فخر عالم علیہ الصلوٰۃ والسلام افندمز حضرت لرینہ و حقیقت عظامی رسالتناہیلرینک تجلیات متنوعسنہ تابع اولور . مثلا : برعاشق حقیقی ہر نہ قدر تجلیات روحانیہ یہ مظهر اولور ایسہ مظهر . وحی ربانی اولان خاتم الانبیانک فیض عظیمی حسبیلہ مالک نعم یشمار اولور . عاشقینک حسیات روحانیہ و اجر آت حسنہ سی شعاعات معنویہ در کہ انلردک کوہری . لولاک و نور پاک احمدیدر .

قبول ایدن امت جلیله محمدیه ایچون معنا صیانت و حکمت ، فضل و سعادت واردر .
 بیت شریفده اشارت بیوریلان آیت کریمه - سورة فاطرک اوتوزنجی آیتدر :
 ﴿ ثم اورثنا الكتاب الذین اصطفینا من عبادنا فمنهم ظالم لنفسه ومنهم سابق بالخیرات
 باذن الله ذلک هو الفضل الکبیر ﴾ معنای شریفی : « صکره قرآنی ، امت محمدیه
 قوللرمدن انتخاب و اختیار ایلدیکمز کیمسلرله میراث و یردک ؛ بونلردن بعضیسی
 کندی نفسنه ظلم ایلدی ، و بعضیسی اورته حرکت ایلدیجی و بعضیسی الله تعالی
 حضرتلرینک اذنیله امور خیریهده ایلری کیدیکمیدر ؛ ایشته فضل و احسان عظیم
 بودر . » قرآن عظیم الشانک کلام الله اولدیقنه امت مرحومه محمدیهدن ایمان تام
 اصحابی اولان اوج قسمه منقسمدر . برنجیسی : هر نه قدر بشقه لرینه ظلم ایتمز ایسهده
 حسب البشریه کندی نفسنه ظلم ایدر که بوقسمدن اولانلر برمدت صکره کندی
 نفسلرینهده ظلم ایتمکدن فراغت ایله مظهر مکافات اولورلر . دیگر قسم : افعال -
 خیریهده اورته برحالهده چالیشیر ؛ یعنی بعضی دفعه نفسلرینه ظلم و خسارت ایدرلر .
 ایسهده خلقه همیشه عدالت و مرحمت و مرور زمان ایله کعب علویت ایلرلر . قسم
 ثالث که : امور خیریهده ایلری کیدرلر ، انلر اولیاء الله و عارف بالله اولانلردر
 درجات علیه لری غیر قابل تعریفدر . امت محمدیهدن هر کیم قلباً و لساناً کلام الله
 اولان قرآن عظیم الشانک احکام جلیله سنه ایمان کتیرمش ایسه بواوج صنفدن
 هانکی صنفه داخل اولور ایسه اولسون باذن الله تعالی انجام کار دار السلامه و اصل
 اوله جنی شبهه سز و آشکاردر ؛ زیرا بواوج قسم اصحابی « کتابی میراث و یردک »
 بشارت عظاماسیله مبشر ، و دارینده مسمود و کامودرلر .

مشنوی

﴿ شد نیاز طالبان اربنکری ﴾

﴿ شعلها از کوهر پیغامبری ﴾

« **تَرْجِمَهُ** » استمداد ایله نظر ایلر ایسهک طالب حق اولانلرک نیاز و احتیاجی .
 پیغمبرک کوهرندن شعللر اولدی . « **شَرِّحْ** » نظر حکمتله باقلنججه اولیاء الله
 اولان عاشقینک نیاز و احتیاجی پیغمبرک کوهر عالی قدرندن اولمق حسیله فکر
 و عشقلری شعاعات نورانیة معنویهدن عبارتدر .

ایله سهوا بیلدکده : « الهی ! بن نفسمه ظلم ایتم . عفو ایله ! » دیه کمال تضرع ایله عرض قصور ایتمدیکی ایچون نجات بولمش ، بوعادت وسنت عالیه هر بر اهل ایمان وصاحب عرفانک سلامتته بادی اولمشدر . زیرا حسب البشریه خطاده بولنه جق اولانلر استغای قصور ایچون حضرت آدمه امتثالاً تضرع و فغانلری ایله جلب - مرحمت یزدان ایدرلر .

مشنومی

﴿ رڪ رڪت این آب شیرین وآب شور ﴾

﴿ در خلاق می رود تا نفع صور ﴾

« تَوْجِیْهٌ » طاتی ، آجی صو طمر طمر درکه انسانلر ، مخلوقات آره سنده نفع صوره قدر کیدر . « شَرْحٌ » بر طرفدن عدل و مرحمت و بوکبی افعال مدوحه ، دیگر طرفدن ظلم و بی عاری و تینووری کبی تمایلات - مقدوحه نك منبع و طمرلری بشقه بشقه جاری و تصادفاً تلاق ایسه لرده ینه بری برندن جدا اولور .

ای یولده بر انسان ، بده نفس و شیطانه مغلوب و رام اولنجه ناکام اوله بیله جکی کبی ابتدافنا یولده حرکت ایتمش دیگر بر انسان ، باذن الله تعالی مردان خدانك همتیله احکام جلیل - العنوان قرآنیه و سنن نبویه به میل ایله مسلك مستقیمه سالک و کوهر کرانه های انسانیته مالک اوله بیلیر . نوع بشر اصلاً عین لطف و یاعین قهر اولیوب ، بالکنر مظهر لطف و قهر اولور . حد ذاتنده بری بریله اتصاق و اتحاد پذیر اولمیان لطف و قهر کبی صفات متضاده در ؛ یوقسه بونلرک محل ظهوری اولان انسانلر ، هم تابع ادبار و نکبت ، هم مستعد سعادت و سلامتدر .

مشنومی

﴿ نیکو ارا هست میراث از خوشاب ﴾

﴿ آنچه میراثست اورثنا الکتاب ﴾

« تَوْجِیْهٌ » ای اولانلره کوزل و طاتی صودن میراث واردر ؛ بو میراث « اورثنا الکتاب » در . « شَرْحٌ » - آن عظیم الشانک احکام جلیل العنوانی بحق

ذکری سبق ایدن دیگر شاه یهود ، عیسویلی محو و نابود ایتمک چالیشیوردی .
 سعی ظلم افزایی کندینه تابع اولانلرده ساری وسم قاتل کبی قلبرینه جاری
 اولمشدر . زماننده ایشلیدیکی فناقلردن بشقه وضع ایلیدیکی عادت قبیحه حسیله
 وفاتندن سکره بیله واقع اولان شناعادتن متحصل کناهلر ، لغتله طوغریدن
 طوغری به فاعلرینه عائد اولدینی کبی سوء مثال کوستردیکندن کندینه ده راجع
 والی الابد معذب و غیر ناجی اولمش اولور ، فنا برعادتق هرکیم ایجاد ایدر ایسه
 آندن حاصل اوله حق نتایج وخیمه کندینه عائد اولسی طبعیدر . واضع عادات -
 قبیحه اولانلر عالم انسانیته قارشق محجوب ، جهان معنوبده منفور اولورلر .

مشنوی

﴿ هرکه او بنهاد ناخوش سنتی ﴾

﴿ سوی اونفرین رود هر ساعتی ﴾

« تَرْجِمَه » هرکیمسه که ناخوش برعادت وضع ایدر ، هر آن وساعته
 آنک جانبته نفرین و لعنت کیدر . « شَرْح » هر آن وساعته لعنت کیدر ؛
 زیرا بیچاره انسانلر او عادت قبیحه نک نتایج وخیمه سندن هر آن وساعته مضطر
 و دلفکار اولورلر . اضطرابلرینه باعث اولان ظالم و بدخوی علیهنده فریاد و فغانلرینی
 همیشه منتقم الحیار حضرتلرینک بارگاه کبریاسنه ایصال و قلوب غم دیده لرینک
 تاثراتیله ظالمی اضمحلال ایدر .

مشنوی

﴿ نیکوان رفتند سنتها بماند ﴾

﴿ وزلیمان ظلم و لعنتها بماند ﴾

« تَرْجِمَه » ای اولانلر کندیله ، کوزل و لطیف عادتلری قالدی ؛
 ولیم ودنی اولانلردن ایسه ظلم و لغتله قالدی . « شَرْح » انبیای ذیشانک
 سنن جلیله لرندن آلآن والی الابد عالم انسانیت مستفید اولور . ظالمک اثرینه
 اقتفا و اخلاق قبیحه سنه اقتدا ایدنلرک ظلملری حسیله انسانلر مغدور و کندیله
 مقهور اولور . حضرت آدم علیه السلام جنتده ایکن منع اولندیقی اغاچه قارب

مشنوی

﴿ کر خبر خواہی ازان دیگر خروج ﴾

﴿ سورہ برخوان و السماء ذات البروج ﴾

« تَبَجَّجْتُمْ » اکر بودیکر خروجدن خبر ایستر ایسک (و السماء ذات البروج) سورہ سنی اوقوا! « شَرِّحْ » سورہ بروجہ : (و السماء ذات البروج و الیوم الموعود و شاهد و مشہود قتل اصحاب الاخذود النار ذات الوقود اذ ہم علیہا قعود و ہم علی ما یفعلون بالمؤمنین شہود و ما تقموا منهم الا ان یؤمنوا باللہ العزیز الحمید الذی لہ ملک السموات و الارض و اللہ علی کل شیء شہید ان الذین فتنوا المؤمنین و المؤمنات ثم لم یتوبوا فلہم عذاب جہنم ولہم عذاب الحریق) بیورلمشدر . معنای شریفی : « برجلر صاحبی اولان کوک حقیچون ، و وعد اولنمش قیامت کونی حقیچون ، و شاهد اولان بی ذیشان و مشہود اولان امی و یاجمعہ و عرفہ کونی حقیچون اودون ایلہ طولمش آتس خندقلریسک صاحبلری ہلاک اولندی ؛ او وقت کہ آتسک کنسارندہ اوطورمشلر ایدی ؛ مؤمنلرہ ایتمدلری اذا ہنکامنندہ حاضر ایدیلر مؤمنلرہ بشقہ عیب اسناد ایتمدیلر ، مکر غالب اولان اللہ تعالیٰ بہ ایمان کتیرمش اوللری کبی بر خصلت جلیلہ بی عیب عد ایتمدیلر ؛ آسمان وزمینک ملک و حکمی اول اللہ تعالیٰ ایچوندلر و ہر برشیدن خبرداردر ؛ البتہ او کیمسہ لکہ مؤمنین و مؤمناتہ اذا و جفا یدرلر و (قلباً لساناً) توبہ ایتمدیلر جہنم و حریق عذابی انلرایچوندلر . « تفاسیر شریفہ دہ مسطوردرکہ مؤمنین و مؤمناتہ عذاب و اذا ایتمش اولان شاہ جہود و تابعلری دنیاہہ بیلہ محترق و یریشان و کرقتار خبیت و خسران اولدی .

مشنوی

﴿ سنت بدکز شہ اول بزاد ﴾

﴿ ایز شہ دیگر قدم بروی نہاد ﴾

« تَبَجَّجْتُمْ » شاہ یہود عنود اولدن طوغمش اولان فنا عادت اوزرینہ

بودیکر شاہ یہود ایاق باصدی . آنک مقتضیاتنی اجرایہ قالشدی . « شَرِّحْ »

﴿ حکایت آن شاه جهود دیگرکه در هلاک قوم عیسی علیه السلام ﴾

﴿ سعی نمود ﴾

دیگر ارشاه جهودك حکایه سیدرکه حضرت عیسی علیه السلام قومى هلاکته سعى کوستردى . (بوشاه جهود حضرت عیسی علیه السلام دن صکره وفخر عالم علیه الصلاة والسلام افندمزدن اول ظهور ایتمش ایدی .)

مشنوی

﴿ يك شه دیگر ز نسل آن جهود ﴾

﴿ در هلاک قوم عیسی رو نمود ﴾

« تَبَجَّحْتُمْ » حکایه سى اولجه سبق ایدن شاه جهودك نسلندن دیگر بر شاه جهود ظهور ایتدی . قوم عیسانك هلاکته یوز کوستردى ، یعنی چالیشدى . « شَرَحٌ » جلد اولك صوکنده مفصلاً بیان اولنان شاه جهودك نسلندن دیگر بر شاه جهود عنود بر چوق بیکنانهاك جان و خانانلرینه ظلم و ستم ایلدی . بو حکایه حسینیه نصیح و پند اولنورکه : انسان بر فئالی قبل الاجرا درت شیء تأمل ایتمسى اقتضا ایدرم برنجیسی : انسان فنالغه جرات ایده جکی صروده امر ربانى به مخالفت و غضب الهی بی اوزرینه دعوت ایتمسى . ایکنجیسی : انسانلری مغدور و محزون و بر چوق نتایج وخیمه ظهور یله سائر بعض بی کنهانى دلخون ایلمسى ؛ اوچنجیسی : شریعت غرا و قوانینك مجرمه بین حقنده وضع و تعیین ایلدکاری شدائده و ابناى جنسنك تعقیبات مهادیه سنه و انواع بلایه دوجار و بهمه حال آخرتده الیم عذابله گرفتار ایلسى . دردنجیسی : رفئالی ایشلتنجه عصرنده بولنه جق و وفاتندن صکره کله جك آدمیره سوء مثال بر اقسیله اوزرینه هر نوع نفرت و لعنت و قدح و مذمت دعوت ایتمسیدر . انسان بوکجی حکم و حقایقى دوشونمکه آیشملیدرکه خذمت و طیبتنك میال اولدینى فنالقرلى تارك و طریق مستقیمه سالک اوله بیلسون .

تجربہ و بشرح مثنوی شریف

مولانا جامینک ، حضرت جلال الدین رومی قدس سرہ السامی ﴿
﴿ حقدہ کی قطعہ مشہورہ سیدر : ﴿

آن فریدیون جہان معنوی
پس بود برہان ذاتش مستوی

من چہ کویم وصف آن عالی جنابنا
نیست پیغمبر ولی دارد کتبنا

جلد ثانی

(عابدین ہائے) مرحومک اثریدر

معارف نظارت جلیلہ سنک فی ۲۸ صفر سنہ ۳۲۴ و فی ۹ نیسان سنہ ۳۲۲
تاریخی و ۳۲ نومرولو رخصتنامہ رسیدنہ مستقداً باب عالی جادہ سندنہ

کتابخانہ شریف

مرفندن طبع و نشر ایدلشدر .

استانبول

(مطبعہ کتبخانہ جہان) — باب عالی جوارندنہ نومر ۲۳ و ۲۲

۱۳۲۴

۳۴۴ الله تعالى حضرت تالرنك سورة بقره نك آخرنده مؤمنلره فرمان بيوردقلرى
(لانفرق بين احد من رسله) امر و كلفيته دائردر .

۳۵۲ اسراى عيسويه بيننده نيابت حقنده اولان منازعه يه دائردر . « امور دنسويه
واخرويه ده مأوس اولتامسنه دائر مقاله در . »

۳۶۴ فخر عالم عليه الصلوة والسلام افندمنك تعظيم نعت شريفلرينه دائردر .
« فخر عالم افندمنك اسم پاك جليلى سورة صفده احمد اولدينى كى انجیلده ده
مسطور اولان (پاراقلیتوس) ك ترجمه سى (احمد) اولديغنه دائر ايضاحاتدر
فخر عالم افندمن حضرت تالرنك كالات مالا نهايه سنه دائر مقاله فاخره در .

۳۷۱ افاده مخصوصه (عرفان)

التون یا بقی ایچون بعض تجر به سز آدم لرك كیمیا دیدکری شی خیال دن عبارت اولدینی و کیمیای حقیقی جنساب واجب الوجودک اوامری اولدینی و قرآن عظیم الشانک (روم) - سوره شریفنده اولان معجزه باهره نك الآن تواریخ ایله ازهر جهت مثبت بولدینی خصوصلرینه دائر مقاله در .

۲۷۵ وزیرک حیلہ سنده کندینک ده گرفتار اولدینی خسار و زیانه دائردر . « حضرت موسانک عصاسی و حضرت عیسانک دم مبارکی و قرآن عظیم الشانک علویته دائر اوچ بیتده اولان بیانات، جناب حقہ مستند اولمیانلرك احوال برمالالی حقنده مقالاتدر . »

۲۸۷ قوم عیسایی طوغری یولدن چیقارمقی ایچون وزیرک دیگر حیلہ پیدا ایلدیکنه دائردر .

۲۹۳ وزیرک مریدلری دفع ایلدیکنه دائر . « مثنوی شریفک بعض احوال جلیله سی حقنده اخطارات . سکوتی سوه نلر و چوق سوبلینلر حقنده مقاله در . »

۲۹۹ وزیر خلوتی شکست ایتمک ایچون مریدانک مکر و نیاز ایلملرینه دائردر .

۳۰۵ خلوتی ترک ایتمه جکسه دائر وزیرک مریدانه جواب ویرمسیدر .

۳۰۷ مریدان وزیرک خلوتنه تکرار تعریض ایلدکلرینه دائردر . « برسوداناسی اوافق برچوجغک تعجیز ایتمسه صبر ایستدیکی حالده، مأمور لرك اصحاب مراجعتہ صبر سزلق کوسترملری بسبتون غیر جائز ایدوکنه، اراده جزئییه، وجود مطلق و وجود مقیده و بونک اوزرینه حضرت محی الدین عربینک بیانات علیه سنه و اراده جزئییه ایله جبریلرہ و بعض عارفینک یوزلرنده کوربان صاریلق و حرته دائر مقالاتدر . »

۳۲۸ وزیرک خلوتی ترکندن مریدانی مایوس ایلمسنه دائردر .

۳۳۱ عیسویلردن هر برامیری بشقه بشقه وزیر کیزلیجه کندینه نائب ایلدیکنه دائردر .

۳۳۵ وزیر کندینی خلوتده قتل ایلدیکنه دائردر . « موت قورقوله جق برحال اولدینی ادله کثیره حکمییه و معقوله ایله مثبت اولدیغنه و بوبابده قرآن عظیم الشانک برچوق آیات بیناتی و احادیث نبوییه بی جامع بولدیغنه دائر بر مقاله مهمه در . »

۳۳۹ عیسویلر وزیرک هلاکندن صکره نائبی کیم اولدینی امرادن سسؤال ایلدکلرینه دائردر . « کدرک اوچ زمانه تقسیم اولدیغنه دائر مقاله در . »

ایلدیکنه دائردر که بعض کیفیاتک شخص معنوی عدایدلمسی وقتلک نتایج عظیمه
وخیمه سی، قاتلک گرفتار اوله جنی جزالردن بشقه تکدیرات وجدانیه سنی
مصور شرح ومقالات مندر جدر .

۱۴۴ قیوجینک هلاکنه دائردر . « حضرت خضرک حضرت موسی ایله ملاقاتی
حقنده کی آیات کریمه وترجمه سی . »

۱۵۶ بر مرد بقالک طوطی قوشی حکایه سیدر . « انسانده کی قوای عقلیه وطبیعات
واخلاق (قارا قترلر) ولنفاروی وعصبی وصفراوی وایکی نوع دموی وبونلرک
خارجنده دیکر بر مزاج وانسانک وجه ورأسنده اولان بعض اعصابک
تأثیراتی حقنده ودفع غم وکدر وترید امیده دائر مقاله در . »

۱۹۲ جهود شاهنک حکایه سیدر . « کثرت میل وغضبک نتایج مضره سنه ورشوتک
وخامته وسم مهلک اولدیغنه دائر مقاله در . »

۱۹۸ عیسویلرک هلاکیچون وزیرک، جهودشاهنه مکر وخدعه اوکرتسنه دائردر .
۲۰۲ ذکر اولنان وزیرک نصاریه اولان حیلهنه دائردر .

۲۰۸ نصارا وزیرک حیلهنندن غافل اولدقلرینه دائردر . « شیطانک وسوسه لرینه
ونماز حضور قلب ایله قیلنمسنه وروح حیوانی وروح معنوی ونفس اماره
ولوامه ومطمئنیه ، انسان اویور ایکن روحنک احوالنه وانسانده خوفک
مضراتنه وخوف اویچ نوع اولدیغنه وفانده سز شیلر دوشونمکنده کی مضراته
واولیا الهلک فوایدینه، وحسنه دائر مقاله لردر . »

۲۱۲ نصارانک وزیره متابعت ابتدکارینه دائردر . « نفس وشیطانک حیلهری حقنده
مقاله در . »

۲۴۳ عیسویلرک عاقل وحاذقلری وزیرک حیلهنی اکلا دقلرینه دائردر .

۲۴۷ شاه جهودک وزیرینه کیزلیجه خبر کوندرمسنه دائردر .

۲۴۸ عیسویلرک اون ایکیلری بیاننده در .

۲۵۰ وزیرک انجیل شریف احکامنی تخلیطه قیام اتمسنه دائردر . « انسانی مکمل
قیلمق ایچون بدنک برعضوی کافی اولدیغنی کی اخلاقدهده بالکیز برخلق
کریم کافی اولیوب انسان مکمل اولاق ایچون بالجمله اخلاق وخصائل ممدوحیه
محتاج اولدیغنه دائر مقاله در . »

۲۶۳ اختلافات صورته کورینوب حقیقهده اولمدینک بیاننه دائردر . « طوبراغی

فهرست

- صحیفه
- ۲ مترجم و شارحك یازدینی مقدمه .
- ۴ مترجم و شارح مرحومك ترجمهٔ حالی .
- ۶ مؤلف مشوی شریف جلال الدین رومی قدس سره العالی حضرتلرینك ترجمهٔ حالی .
- ۱۳ مشوی شریف حقنده بعض اخطارات مفیده .
- ۱۴ مولانا جلال الدین رومی قدس سره العالی حضرتلرینك مشوی شریفه یازدینی عربی العبارة دیباجه وانك ترجمه سی .
- ۱۷ « بشنوا زنی » بیت شریف مشهورینك ترجمه و شرحی . « بونك اوزرینه ادله عقلیه ایله ده اثبات الوهیت و بقای روح و مكافات و مجازات مغنویه دائر تفصیلات و حکمان اوج ذاتك بوكا دائر مقاله لری و بر مثال و خاتمه و اثبات اوله رق بعض آیات کریمه . »
- ۳۷ مشوی شریفك ایکنجی بیتدن اوتوز دردنجی بیتنه قدر اولان ایسات شریفه نك ترجمه و شرحی . « دفع غم و كدر و تزئید جسارت و سعی . بخل و سخا . عشق ربانی عشق مجازی . شهرت و شان . حفظ صحتّه دائر مقاله در . »
- ۵۹ برشاهك برجاریه یه عاشق اولسی حکایه سی .
- ۶۰ جاریه نك فصل تصادف ایله آندیغنه و مؤخرآ خسته لکی اوزرینه اطبا عجزینك ظهور ایتمسه دائر در . « خیال و لذائذ دنیا و طلب بقا . »
- ۷۸ الله تعالی حضرتلرندن توفیق ایستلمسه دائر در . « زنا و فحشیا نك نتایج و خیمه سی . »
- ۸۶ شاهك طیب الهی ایله ملاقات ایلمسه دائر در .
- ۹۱ طیب غیبك خسته جاریه یی کور مسنه دائر در . « مقلد ایله غیر مقلدك تشخیص و تفریقنه دائر اخطار »
- ۱۱۰ طیب غیبك خلوت طلب ایستدیکنه و خسته جاریه نك در دینی کشف و تشخیص

آثار مخلصه اسلامیه نك تعمير نشريله تشميل فواندى امر اهمنده عصر-
 معارف حصر حضرت پاشاهينك مظهرت مبعجله سى زيب سرلوحه توارىخ علوم
 اولدينى بديهياتندردر . معرفت كې برنور بديع الاثر ، ترقى كې بربارقه سريع-
 السير ايله امتزاج ايدرك مشتاقان فيوض علميه نك نظر ابتهاج وشكرانه ترقيات
 معارفدن وجود بولمش برلوحه غراى معالى وضع ايدن دور دلاراي حضرت
 شهر يار اعظمينك عظمت شائى تصوير وتقدير دن لسان بيان عاجز وقاصردر .
 آنحق يكرمى بش سنه در جهان مطبوعا ده برزده ناچيز صداقت ماهيتى ايله
 معارف عثمانيه به حصر خدمت ايدن بو عاجز عجز وقصورى نى بيله رك تحديت نعمت
 واداي وجيبه عبوديت معرضنده شو سطور متشكرانه نى يازمقوله ايفاي فريضه-
 مملوكيه چالشير .

*

**

مشوى شريفك بوندن اولكى طبعنده ذهول مصحح وسهو مراتب اوله رق
 بعض كونا ياكلش لقلر ايله موقع انتشاره قونلدينى نظر دقتدن طور طوميمان
 (كتبخانه عرفان) ابيات شريفه نى نسخه صحيحه اصله سنه تطبيقاً صورت سالمه ده
 تمثيل وشرح لارنى ده اكا كوره تنظيم اتمك غيرتيله سايه ترقياتوايه حضرت
 پادشاهيده پرور شياب اولمش محررين مشهوره عثمانيه دن سعادتلو سليمان نافذ بك
 افندى حضرتلرينك نظارت تحريريه سنه توديع اتمش ولطف حق ايله سهودن
 مصون اوله رق طبع وتمثيلي ميسر اولمشدر . تصحيحات اخيره نك شروح ابيات-
 شريفه به ويرمش اولدينى تزينات ايله سهولت تفهمه تعلق ايدن توضيحات جهتيله
 مصحح مشار ايله سليمان نافذ بك افندى حضرتلرينك اقدام وهمت واقفانه وغيرت-
 قلميه سنى لسان احترام ايله ياد ومير مشار اليه تقديم تشكرات ايدرم .

عرفان

❦ افادۀ مخصوصه ❦

سالك حقيقى مولوى و شارح معرفتمند مثنوى افاضل وزيرى سااعطت-
سنيه دن مرحوم عابدين پاشانك برشوق ازلى عاشقانه ايله ترتيب و تلفيقنه موفق
اولدينى ترجمه و شرح مثنوى شريفك برنجى جلدى بتوفيقه تعالى رسیده حد-
ختم اولمشدر . حالت افزای وجدان و معرفت بخشای ادراك و اذعان اولان
مثنوى شريفك جلالت شان و عظمت موضوعى صدندده هیچ بر قلم سوز سويلمکه
قدرتياب اوله ماز .

تهذيب اخلاق ، تنوير قلوب ، تصفيه وجدان ، تزويد شوق و ايمان ، تزكيه
نفس ، استحصال معالى كجى هر برى برجهان دكر جواهر معرفتك صدف ملهميتى
اولان مثنوى شريفك ارباب مطالعه عندنده قولايجه او قونوب حاوى اولدينى
حكيمات عاليه و تعريفات قدسيه نك اكلاشلمسى ايچون كچه بر چوق شرحار
يازمش ايسه ده ادبيات حاضره مزك سليقه حسن بيانه موافق بر لسان ساده ايله
هر مؤمن پاك اعتقادك ايجه اكلايه بيله جكي بر ترجمه و شرح مثنوى شريفى ايلك
دفعه يازمق شرفى مرحوم مشار اليه عابدين پاشايه نصيب اولمشدر كه شو خدمت-
فاخره تصوف پرورانه سنه خواب گاه ابدى حضرت مولانا اولان مرقد مقدسك
قبه خضراسنده پر كشای تعالى اولان ارواح عليين مقام بيله تحسین خوان اولسه
سزادر . شارح مشار اليهك زمان حياتنده حقوق نشر به سنى كتبخانه عرفانه
ترك ايتمش اولدينى بوائز معتبرك برنجى جلدى پذيراي حسن ختام اولمى وسيله-
سيه عابدين پاشا مرحومك انوار مرحمت الهيه به مستغرق اولان روح پرفتوحه
بر فاتحه اهداسنى قارئین كرام حضراتندن كتبخانه عرفان استرحام ايدر . ياد نامى
وسيله رحمت اولمق ايچون اسم محترمنى تكرر ياد و تذكر ايتديكم عابدين پاشا
مرحوم شوا اثر قيمتدارى ايله دنيا طور دوجه نامنى ابقا ايتمش و روحى عالم بقاده
نعم سرمديه سبحانيه ايله متمم اولدينى كجى نام با احترامى ده بو مثنوى شريفك ترجمه
و شرحنى مطالعه ايدن ارباب توحيدك فكر و قلبلر ننده بر حيات ابديه به مظهر
اولمشدر .

« تَرْجِمَه » نام جلیل حضرت محمد مصطفی ، التجا ایدناره متین بر قلعه اولنجه یا اول روح امین حضرت تدرینک ذات پاکي نه مرتبه سعادت بخشا اولدینی ملاحظه اولسون. « شَرَح » رسول مجتبا محمد مصطفی علیه افضل التحایا افندمن حضرت تدرینک نام جلیل العوان رسالتناهیلی بر حصار محکم و معنوی اولنجه یا اول ذات پاک احمدینک حقیقت روحانیه سنه بحق النجا و تبایغ بیوردقلری اوامر- ربانیه اجرا ایدناره فیض محمدی نصل موجب سعادت ابدیه اوله جفی عند اولی- الالباده امر بدیدر .

مشوی

❖ بعد ازین خونریز درمان ناپذیر ❖

❖ کاندرا افتساد از بلای آن وزیر ❖

« تَرْجِمَه » درمان و چاره و علاج قبول ایتیمان قان دوکیچی (شاه جهود) اندن صکره او وزیر مزورک بلا و خدعه سندن کرداب بلایه دوشمش اولدی . « شَرَح » ذکرى سبق ایدن شاه جهود کمال تعصبندن عیسویلی محو و نابود ایتیمک و قانارینی دوکمک ایچون اتخاذا ایلدیکی مسالک ظالمانه دن بشقه وزیر مزورینه ده امنیت ایله پند و خدعه سنی قبول و تصویب ایلدیکنندن بر چوق بالاره گرفتار اولدی . بو بیت شریفده اشارت واردرکه : ظلم ایتیمکن دائما توفی واجتناب ایتیمکه برابر آمرلر استخدام ایده جکلری مأمورلرک ظالم و حیلہ کار اولماسنه و عدالت و استقامت و غیرتی مسالک اتخاذا و بیچارکانه رأفتی اعتیاد ایتمش اولانلردن اولسنه دقت ایتسونلر . مأمور ظالم و حیلہ کار ایسه هم آمرینی هم خلقی اضرار واکر عاقل و مستقیم ایسه آمرینه حسن خدمت و خاتی ممنون و بختیار ایدر .

ختم جلد اول

« تَنْجِيمٌ » اول طائفه که فخر عالم افندمن حضرت تلمینک نام جلیل و شریفی محقر طونار لر ایدی ، رأی و حبله سی مشوم اولان وزیر یهود معهودک القا ایلدیکی فتنه و بلالردن خوار و حقیر اولدیله . « تَنْجِيمٌ » رسول مجتبا علیه افضل التحایا افندمن حضرت تلمینک ذات پاکى علمینده بولنانلر شاید دنیاده علناً خوار و حقیر اولمازلر ایسه آخرتده رذیل و رسوا اوله جقاری هویدادر .

مشنوی

﴿ هم محبط دینشان و حکمشان ﴾

﴿ از پی طومارهای کثر بیان ﴾

« تَنْجِيمٌ » او طائفه نك دین و حکماری اکری سهوبلهین وزیرک ویردیکی مختلف طومارلردن طولانی عین خطا و مشوش اولدی « تَنْجِيمٌ » بو طومار واجازتنامه لردن حاصل اولان فتنه بالاده بیان و حکایه اولنش ایدی .

مشنوی

﴿ نام احمد اینچنین یاری کند ﴾

﴿ تا که نورش چون مددکاری کند ﴾

« تَنْجِيمٌ » فخر عالم علیه السلام افندمن حضرت تلمینک نام شریفی بونک کبی معاونت و دوستلق ایدر ، یانور جلیل القدری نصل حفظ و امداد ایلدیکنی ارتق دوشونملی . « تَنْجِيمٌ » اهل ایمان و اصحاب عرفان او نور جلیلی ، او شمس-سمای معرفتی همیشه ذکر و تسبیح ایله ایکی جهانده مسعود اولور .

مشنوی

﴿ نام احمد چون حصاری شد حصین ﴾

﴿ تا چه باشد ذات آن روح الامین ﴾

افدمزك عين نور اولان قوه عظيمه روحانيه سنه عائد بحث آچينجه كال عشق
و محبتدن صاحب خامه كوزياشي دو كسه احرا و خامه سي اولو شووار صاحسه سزادر.

مثنوی

﴿ وان گروه دیگر از نصرايان ﴾

﴿ نام احمد داشتندی مستهان ﴾

﴿ ترجمه ﴾ « عيسويلردن ديگر بر طائفه فخر عالم عليه السلام افدمز

حضرتلرينك نام شريفى حقير طوتارلر ايدى . « شترج » چونكه آنلرك خلقت
وطبيعتلرى حقير ايدى . بوكا مناسبتى اولان بر حكايه يى نقل ايدلم : بر كون
فخرعالم محمد مصطفي عليه افضل التحايا افدمز حضرتلرينه ابوجهل لعين
ديدى كه : يا محمد ! سندن دها چيركين آدم كورمدم ! جواباً بيورديلر : اى حدينى
تجاوز ايدن ابو جهل ! طوغرى سويلدك ؛ حضرت ابوبكر صديق رضى الله تعالى
عنه او آنده ديدى كه : اى شمس جهان معنا و محبوب جناب خدا ! سندن ده
كوزل برانسان كوره مدم ؛ فخر عالم ينه جواباً بيورديلر كه : اى دنياى ناچيزدن
معناً خلاص اولمش ابوبكر صديق ! طوغرى ديدك . بونك اوزرينه حاضر مجلس
بولان اصحاب كرام تعجب و حيرت ايدوب ديديلر كه : يا فخر عالم ونبي محترم ؛
افاده لرى برى برينه كلياً ضد اولان ابوبكر صديق ايله ابوجهلك ايكي سى ده بر كيفيت
ايچون طوغرى سويلملرى نصل ممكن اوله بيلير ؟ فخر عالم افدمز حضرتلرى
بيورديلر : تعجب ايتيميز ؛ زيرا بن آينه مصفا كى يم ؛ هر كيم كه بكا نظر ايدرايسه
كندينى كورمش اولور ؛ ابوبكر صديق ذاتاً كوزل اولديغندن يوزمه كندى
كوزللكنى كورمشدر ، آنك ايچون سوزى طوغرى . ابو جهل ايسه خلقه
چيركين ايدى . بكا نظر ايدنجه نى دكل ، چيركين اولان كندينى كورمى حسيله
كذلك طوغرى سويلمشدر .

مثنوی

﴿ مستهان و خوار گشتند از فتن ﴾

﴿ از وزير شوم راى و شوم فن ﴾

مشنوی

﴿ اندرین فتنه کی گفتیم آن گروه ﴾

﴿ ایمن از فتنه بدند و از شکوه ﴾

« ترجمه » یهود وزیرینک بیان ایلیکمز فساد و فتنه سنده فخر عالم علیه السلام افدمز حضرت تارینک نام شریفه حرمت ایدن عیسویلم حضرت و قورقوردن امین اولدیار . « شرح » یعنی فخر عالم افدمزک نام جلیلترینه حرمت ایدن عیسویلمری وزیر معهود اغفال ایده میوب ضلالت و مقاتله به گرفتار اولدیار .

مشنوی

﴿ ایمن از شر امیران و وزیر ﴾

﴿ در پناه نام احمد مستجیر ﴾

« ترجمه » فخر عالم علیه الصلوة والسلام افدمزه حرمت ایدن طائفه مذکوره امرای عیسویه ایله او وزیرک شرندن امین و محبوب کردکار احمد مختار افدمز حضرت تارینک نام شریفی پناهنده محفوظ و محمی ایدیار . « شرح » نام نامی حضرت احمدی تقدیس ایدن طائفه نیک اصحابی حیاطه ایکن وزیرک شرنندن و وفاتندن صکره امرای عیسویه بننده ظهور ایدن مقاتله دن محفوظ ایدیار .

مشنوی

﴿ نسل ایشان نیز هم بسیار شد ﴾

﴿ نور احمد ناصر آمد یار شد ﴾

« ترجمه » او طائفه نیک نسلی ده جوق اولدی ، فخر عالم علیه السلام افدمزک نور شریفی بونلره یاردجی اولدی . « شرح » فخر عالم علیه السلام

اولوب اللهمدن منبعشدر وپاراقلیتوس بیانامه دائر شهادت ایده جکدر . « ینه یوانی انجیلک دها اشاعینسده شویله محرردر : حضرت عیسی علیه السلام بیورمشدرکه « بن کیتمز ایسهم پاراقلیتوس کلز » شمدی پاراقلیتوس لفظی اوزرینه دقتی جالب براز صراحت ویرهلم : یونانی انجیلده فی الحقیقه پاراقلیتوس مسطوردر . پاراقلیتوس لفظنک معناسی لسان یونانیده « کندیسندن نیاز اولنمش و نیاز اولنور » دیمکدر . اما جملهیه معلوم اولدینی اوزره « کندیسندن نیاز اولنمش و نیاز اولنور . « دیه هیچ بر اسم دیناده یوقدر . بویله معنا اسم ایچون کلباً موافق دکدر . بوندن اکلاشیلیرکه انجیلک اصل عبارته سی پاراقلیتوس دکل (پریقلیتوس) ایدی یعنی « پ ر » حرفلرندن صکره الف حرفنی اولیهرق ، پریقلیتوس تخریر وامللا اولننجه لسان یونانیده بلا نقصان (احمد) دیمکدر . بوجه ایله سورهُ صفک ذکر اولنان آیت کریمه سنده تصریح وفرمان بیوریلان (احمد) نام پاء و شریفنی عیناً وصراحتاً انجیلدهده آلآن واضحاً محرر بولنمش اولدینی قابل انکار دکدر .

مشوی

﴿ طائفه نصرانیان بهر ثواب ﴾

﴿ چون رسیدندی بدان نام وخطاب ﴾

« ترجمهٔ » عیسویلردن بر طائفه ثوابدن طولایی چونکه اول نام شریفه

وخطاب لطیفه کلیر ایدی . « شرح » اونام شریفه کلنجه عیسویلردن بعضیسی

حرمت ایلدکری آتیده کی بیت شریفه بیان اولنور .

مشوی

﴿ بوسه دادندی بر آن نام شریف ﴾

﴿ رونهادندی بدان وصف لطیف ﴾

« ترجمهٔ » اول نام شریف احمدی یازان حروفی اوپرلر ایدی ، واول وصف-

لطیف اوزرینه یوز سورلر ایدی . « شرح » مقدس برذاته اولنه جق حرمتدن

برجوق فائدهٔ دنیویه و اخرویه حاصل اوله جنی بدیهیدر .

حضرت تلرینک اعت و نام شریفی انجیلده وار ایدی . « شترج » بوبیت شریفک تفصیلاً شرحی آتیده کور یله جکدر .

مشنوی

﴿ بود ذکر حایها وشکل او ﴾

﴿ بود ذکر غزو و صوم و اکل او ﴾

« تَرْجُمَانُ » انجیلده فخر عالم علیه الصلوة والسلام افندمن حضرت تلرینک

شکل و حایه لرینک و غزا و صوم و اکلنک ذکر ی وار ایدی . « شترج » بو کیفیت قرآن عظیم الشانده سورۀ صفک آلتنجی آیت کریمه سنده بووجه ایله بیان وفرمان بیوریلور : (واذ قال عیسی ابن مریم یا بنی اسرائیل انی رسول الله الیکم مصدقاً لما بین یدی من التوریه و مبشراً برسول یأتی من بعدی اسمه احمد فلما جاءهم بالبینات قالوا هذا سحر مبین) معنای شریفی : « او وقت که حضرت مریمک اوغلی حضرت عیسی دیدی : ای بنی اسرائیل تحقیق بن اللهک رسولیم ؛ بندن مقدم اولان تورانی سزک جانسکزه تصدیق ایدیجی و بندن صکره کله جک پیغمبر ایله مزده ویریحی اولدیغم حالده که آنک اسمی (احمد) در . وقتا که آشکار اولان معجزه لر ایله کلدی ، آنلر دیدیلر که : بو دیهی برسجدر . « شمدی بوکا دائر اولان انجیلک عبارتنه کله م : ابتدا بهض آدملر طرفندن برچوق انجیللر یازلمش ایکن بعده عیسویلر ، درت ذات طرفندن — بعض مرتبه بری برینه مخالف اوله رق — یازیلان انجیللری قبول ایدوب دیکر لری رد و احما ایندیلر . بودرت انجیلدن بری لسان عبرانیده و اوچی لسان یونانیده یازلمشدر . اسکندر رومینک مشهور اولان استیلا سندن صکره مصر و سوریه و قدس و سائر برچوق یرلرده لسان کتابت ، لسان یونانی ایدی . بوجه محرر احما اولوب شمدی میدانده قالمیان انجیللرده فخر عالم صلی الله علیه وسلم افندمن حضرتلری حقنده برچوق تفصیلات اولدینی هویدادر ؛ مع مافیہ الان عیسویلرک قبول ایلدکاری درت انجیلدن بری ، لسان یونانیده یازیلان یوانینک انجیلنده دیر که : حضرت عیسی علیه السلام حواریونه خطاباً بیورور : « او وقت که (باراقیتوس) کلیر ، بن آنی پدر — بوراده پدر لفظی الله دیمکدر — طرفندن کوندریم ؛ او حقیقتک زوچی

« شرح » ، اگر قلبه متعلق اولان معقولات و معنویات ایله مشغول اولور ایسک
 او حالات ، سنی اهل دل و عرفان زمره سنه ایصال واکر بدنک ایستدیکی شیلره
 حیوان واری انهماک ایدر ایسک مشتهیات بدنیه ، سنی صو و بالچیق کبی عادی و سفلی
 شیلره سوق ایله ذلیل و بی دلیل ایدر .

مثنوی

❁ هین غدای دل بده از همدلی ❁

❁ رو بجو اقبال را از مقبلی ❁

« تَجَمُّد » ، آگاه اول ! کوکل غداسنی بر همدلدن ویر ! پوری ، اقبالی
 بر مقبلدن ایسته ! « شرح » ، روحک غداسی عقلیات و معنویاتدر ؛ بو عقلیات
 و معنویاتی عادی مقلد لردن دکل صاحب دل اولان عارفدن اخذ ایله قلبه ویر و اقبال
 و ترقی معنوی بی ، معنا و روحاً ترقی ایش و اقباله نائل اولمش بر عاقل و مرشد کاملدن
 ایسته !

مصطفی

❁ نعت تعظیم مصطفی علیه السلام که مذکور بود در انجیل ❁

فخر عالم محمد المصطفی علیه افضل التحایا افدمن حضرت تلمینک نعت تعظیم
 شریفلری که انجیل شریفده مذکور ایدی . بویانات او حالات جلیله به عائددر :

مثنوی

❁ بود در انجیل نعت مصطفی ❁

❁ ان سر بیغمه بران بحر صفا ❁

« تَجَمُّد » ، سرور انبیا ، بحر صفا ، محمد مصطفی علیه افضل التحایا افدمن

بشرك بغلامِ عليم) معنای شریفی: « ملائک حضرت ابراهیمه دیدیلر: قورقه ؛ زیرا بزنی سویندررز ، برعالم اوغل ایله » (قال ابشرتومنی علی ان مسنی الکبر فبم تبشرون) حضرت ابراهیم ملکره جواباً دیدی: « عجباخی انکله سویندررسکز، که بکا اختیارلق ایریشدی ؛ عجب سویندررش اولورسکز » (قالوا بشرناک بالحق فلا تکن من القانطین) « ملکر حضرت ابراهیمه دیدیلر: طوغرباقله سنی سویندیررز مایوس اولاندن اوله » (قال ومن یقنط من رحمة ربه الا الضالون) « حضرت ابراهیم ملکره جواباً دیدی : کیمدر مایوس اولان اللهک رحمتدن . الاضالین وازغین ویولنی شاشیرمش اولاندن بشقه . « ایشه یأسک حالی نه درجده آغردرکه حضرت ابراهیم علیه السلام تبشیر اولدینی برصرده بیله یالکز یأس لفظی ایشدیکی کبی بولفظ وخیمی اوزرندن رد ایله ملائکه جواباً ازغین ویولنی غائب ایتمش اولاندن بشقه الله تعالی حضرتلرینک رحمتدن کیم مایوس اولور دیدی . دیمک یأس ، عصیان وضالندر . سورة یوسفک سکسان یدنجی آیت کریمه سننده حضرت یعقوب علیه السلامک اوغلارینه واقع اولان تنبہاتی حکایه فرمان بیوریلور: (یابنی اذهبوا فتحسسوا من یوسف واخیه ولاتینسوا من روح الله انه لایئس من روح الله الا القوم الکافرون) معنای شریفی: « ای بنم اوغلارم ! کیدیکز خبر صوریکز غائب اونش یوسفدن وانک برادرندن واللهک رحمتدن مایوس اولمیکز ، البته اللهک رحمتدن مایوس اولماز ، الا کافرلر اولور. « بو آیت کریمه دن صراحتاً معلوم اولورکه ، الله تعالی حضرتلرینک رحمتدن امیدسنر اولمق کفردر . بیت شریفک ایکنجی مصراعنده قارانلق طرفه یعنی کدرو یأسه کیمه ! کونشلر واردر بیورملری یأسک ظلمت کثیفه سنی تعریف ایله برابر مراحم و عنایات والطف- مالانهایه ربانیه نک هربری برشمس منیر مسرت اولدینغی واولیاء الله حضراتی عباداللهک قلبونه القای انوار معنویه ایتک ایچون خورشید رخشان کبی بولندقلرینی ایما ایدر .

مشنوی

﴿ دل ترا در کوی اهل دل کشد ﴾

﴿ تن ترا در حبس آب وکل کشد ﴾

« تَجَمُّدٌ » کوکل سنی اهل دل محله سنه، بدن سنی صو وبالچیق حبسنه چکره .

﴿ تَرْجِمَةٌ ﴾ « بلك اولان ذواتك محبتى جانك ايچنه ديك ! كوكل ويرمه ! الا قاي خوش اولانلره وير ! » ﴿ شَرْحٌ ﴾ بداخلاق برکيمسه يه انسان كوكل ويره جك اولور ايسه معنا و مادة معذب اولور . قاي ابي و فنا آدملى تفريق ايدمه ييلمك توفيقات ربانيه و ذكاوت فطريه ايله برابر تجارب كثيره و مشروع صورته تحقيقات . و فيريه و ابسته در .

مشنوی

﴿ سوي ناریکی سر و خورشید هاست ﴾

﴿ کوی نومیدی سر و امید هاست ﴾

﴿ تَرْجِمَةٌ ﴾ « یأس و امید سزک محله سنه کیمه ، امیدلر واردر ؛ قار انلق طرفه کیمه ، کونشلر واردر . » ﴿ شَرْحٌ ﴾ « انسان هیج بروقت هیج برایشدن ، هیج برسبیدن زنهار مایوس و بایکه بزار بیله اولسون . یأس اودر جهده بیوک برکنه ، برخطا درکه : تعریفی غیر قابلدر . مایوس اولان کیمسه الله تعالی حضرت تلرینک سرحتنی و اثر مرحت ربانیه اولان اسباب کثیره بی انکار و کندنی دلفکار و عقل و بدنی بی قرار ایدر . جناب ارحم الراحمیندن امید وار و ارادات ربانیه نك اجرا سنده ثابت و برقرار اولان انسان همه حال نائل مرام و بکام اولور . باعث یأس اولان کیفیت مرور زمان ايله بیله دنیا ده مبدل مسرت اولیه جق فرض اولنسه انسان بیلسونکه برمدتن صکره موجب یأس و کدر اولان کیفیت فراموش و ذهن و قلبنده بشقه حالات منقوش اولور . انسانلرک مایوس اولمالاری ایچون قرآن عظیم الشانده امر صریح و مایوس اولانلر ایچون تکدیر عظیم واردر . سوره زمرک الی اوچنجی آیت کریمه سنده فرمان بیوریلور که : ﴿ قل یا عبادى الذین اسرفوا علی انفسهم لا تقنطوا من رحمة الله ان الله یغفر الذنوب جمیعاً انه هو الغفور الرحیم ﴾ معنای شریفی : ﴿ یا محمد طرفدن سویله ای نفسکیز اوزرینه اسراف ایدوب حددن کچن قوللرم ، اللهم رحمتدن مایوس و امیدسز اولمیکیز ؛ الله تعالی کناهلرک جمله سنی مغفرت ایلر . تحقیقا الله تعالی حضرت تلری غایت مغفرت ایدیجی و رحیمدر . » حضرت ابراهیم علیه السلامک نزد جلیلنه وارد قلدرنده میانه لرنده جریان ایدن مکالمه حکمت علامه سوره حجرك الی دردنجی آیت کریمه سنده بووجه ايله فرمان و حکایه بیوریلور : ﴿ قالوا لا توجل انا

آنک آغزندن ایچنک سیاهلغنی کوروندی. «**شترچ**» نامبارک اول اطوار و اخلاق. رديته واقوال کاذبه و مقلدکارانه درکه : بر قلب سیاهک ترجمانی اولمش اولدی . لاله نك ظاهری کوزل و ایچی چیرکیندر . صورتی رعنا ، سیرتی فنا اولان آدم لرك احوالی ده لاله نك درونی اولان سیاهلغنه تشبیه بیورلمشدر .

مشنوی

﴿ نار خندان باغ را خندان کند ﴾

﴿ صحبت مردانت از مردان کند ﴾

«**ترجمه**» خندان ، قوغنی یارلمش اولان نار ؛ زینتی حسبيله باغی خندان و شادان ؛ مردان السینک صحبتی ده سنی داخل زمرة مردان ایدر . «**شترچ**» ، بداخلاق اولانلر ایله الفت و محبت ایدر ایسک اخلاق ذمیمه واکر عارف و عاقللر ایله صحبت ایلرسک خصائل حمیده کسب ایده چکندن همیشه اهل عرفانه مقارنت و دساسلردن مجانبت ایت که باغ دلك میوه صفا ایله آرایشباپ اولسون .

مشنوی

﴿ کر توستنک صخره و مرمر شوی ﴾

﴿ چون بصاحب دل رسی کوه ر شوی ﴾

«**ترجمه**» اکر سن بالفرض قاتی طاش اولسک بیله صاحب دله ایریشیر- ایسک قیمتمدار برکوهر اولورسک. «**شترچ**» قلبک هر نه قدر تربیه کورمامش و ذاتاً قاتی اولمش اولسه بیله بر مرد عاقلک و بر مرشد کاملک صحبتنه میال و آنسکله هم حال اولور ایسک باذالله تعالی سعادت و سلامته نائل و مقصد اقصایه و اصل اولورسک.

مشنوی

﴿ مهر پاکان در میان جان نشان ﴾

﴿ دل مده الا بمهر دلخوشان ﴾

اولانلر معنأ انسانه مددرس اولدقلری کبی نصایح شفاهیہ ویا تالیفات جایله لرند.
کوریلن نصایح و تنبیہات ده مستعدین ایچون معنأ سرمایه حیاتدر .

مشنوی

﴿ کراناری می خری خندان بخر ﴾

﴿ تا دهد خنده ز دانه اوخبر ﴾

« تَرْجِمَہٗ » ، اگر برنار صاتون آلیر ایسه ک آنی کولیبی یعنی قبوغی یارلمش
اولدینی حالده صاتون آل که آنک خنده سی یعنی یارلمسی سکا دانه دن خبر ویرمش
اولسون . « شَرَحْ » برشیخی مرشد و ناصح اتخاذا ایدینه جک اولور ایسه ک نظامی
قیافته دکل ، درونی اولان احوال و اخلاقی و کلمات حکمت آیاتی تحقیق و تدقیق
ایدوب بعده آنی مرشد اتخاذا ایت ! دیمکدر .

مشنوی

﴿ ای مبارک خنده یش کواز دهان ﴾

﴿ می نماید دل چو دراز درج جان ﴾

« تَرْجِمَہٗ » ، ای مبارک اونارک خنده سی ، که آغزندن ، جان قوطیسندن ایچنی
کوهر کبی کوسترر . « شَرَحْ » مبارک عارفدر که دهان حکمت بیاندن چیقان
حقایق علیه ایله سلامت و سعادت انسانیه بی اراہ و جهان انسانیتی عارفانه احیا ایلر .

مشنوی

﴿ نامبارک خنده آن لاله بود ﴾

﴿ کزددهان اوسیاھی دل نمود ﴾

« تَرْجِمَہٗ » ، نامبارک خنده او ، « لاله » دنیلن چیچک ک کولسی اولدی که

پارلاق ایسه ذوق و طرب ایله ایلمری کل ! « شَرَحْ » عقل و جانک معنیسز ، ذاتک اخلاقسز ، بدنک اقتدارسز اولدینی حالده بیله مایوس اولمه ! بلا تکبر مشروع صورتده یینه چالیش و مردان خدانک صحبتده آلیش ! تا که جانک کسب هنر ایله معنیدار ایسه مردانه میدانه چیق و موت واجلک کانجه مرحمت ربانیه به مستنداً بلا خوف و تلاش آخرته ذوق و طرب ایله کیت ! زیرا عادل و مستقیم اولور ایسه ک سنک ایچون هر حالده سلامت و سعادت واردر .

مشنوی

﴿ تیغ در ز را دخانه اولیاست ﴾

﴿ دیدن ایشان شمارا کیمیاست ﴾

« تَرْجِمَه » قیمتدار اولان تیغ معنوی ، اولیاء الله حضراتنک جبخانه سنده در . اوزمره جایلی کورمک سنک ایچون کیمیادر . « شَرَحْ » فیوضات روحانیه اولیاء الله حضراتنک قابله رنده بولنور ؛ فیض معنوی ایستر ایسه کز اودوات پاکی آرایوب بولکزر که آنلری کورمک انسان ایچون عین سلامت و محض سعادتدر .

مشنوی

﴿ جمله دانایان همین گفته همین ﴾

﴿ هست دانا رحمة للعالمین ﴾

« تَرْجِمَه » جمله عالم و عاقلر دائماً بونی دیمشدر که : عارف و دانا اولانلر عالمه رحمتدر . « شَرَحْ » فخر عالم ونبی محترم صلی الله تعالی علیه وسلم افندمن حضرت تلمینک عالمه رحمت اولدینی قرآن عظیم الشانده تبشیر بیورلمشدر : ﴿ وما ارسلناک الا رحمة للعالمین ﴾ معنای شریفی : « بز یا محمد سنی کوندرمدک ، الا بتون عالمه رحمت اوله رق کوندردک . « ایشته بوبشارت عالییه ابتناء وراثت مطلقه . احمدیه مظهر یتنده قائم اولان اولیاء الله ده رحمة للعالمین اولمش اولور . عارف و دانا

مشنوی

﴿ تا غلاف اندر بود با قیمتت ﴾

﴿ چون برون شد سوختن را آلتست ﴾

﴿ تَنْجِيهٌ ﴾ اغاجدن اولان قلیج قین ایچنده اولنجه قیمتلی فرض اولور ؛

فقط قیندن دیشاری چیقنجه یا قق ایچون بر آلتدر . « شرح » جوهر معنویاتی اولیان آدمکده حقیقتی میدانه چیقنجه اعتبارسز اولور . اودوندن معمول ساخته قلیج قیریلوب یا قیلیر . فیوض معنویه دن نصیبی اولیان انسانده کرفتار خسران وشایان نیر اندر .

مشنوی

﴿ تیغ چوبین را مبر درکار زار ﴾

﴿ بنکر اول تا نکر دد کار زار ﴾

﴿ تَنْجِيهٌ ﴾ محاربه یه اغاجدن قلیج کوتورمه ! مجاهده یه کتمزدن اول دقت

ایت که ایشک فغان وزار اولسون ! « شرح » بویت شریفدن اوج معنا آکلاشیایر . برنجیسی : اعمال صالحه یه مالک اولمامقدن نتایجی بیک دفعه دهاکوج وکران اولان آخرته کتمکله کرفتار خسران اولمه ! معنای دیگر : تدارکسز وجسارتسز اولدیفک حالده دنیاده بیله محاربه یه کیمه ! زیرا پریشان اولورسک . معنای آخر : درایت و اقتدارک یوغیسه محاربه یه مثال اولان مسائل عمیقۀ تصوفیه نک تدقیقنه وحل- معضلاتنه کیریشمه ! زیرا انجامنده مغلوب و معیوب اولورسک !

مشنوی

﴿ کر بود چوبین برو دیگر طلب ﴾

﴿ ور بود الماس پیش آبا طرب ﴾

﴿ تَنْجِيهٌ ﴾ قلیجک اگر اغاجدن ایسه یوری بشقه سنی ایسته ! الماس کبی

« تَرْجِمَةٌ » ای صورت پرست اولان کیمسه ! کیت معنایه چالیش ! زیرا
 معنی صورت باشی اوستنده قتاددر . « شَرْحٌ » بدن وسائر اسباب صوریه یه اهمیت
 ویرن ای ظاهر بین ! طوتدیفک طریق سقیمدن فراغت ومعنایه مراجعت ایت که
 قوشه قتاد نه ایسه سکا کورده معانی اودر . احوال صوریه یه هر نه قدر الفت
 و محبت ایده جک اولسه کینه دنی وسفلی قالیرسک ! فقط معنیکنک تحصیلنه ساعی
 اولسه ک عالی اولورسک !

مشنوی

﴿ هم نشین اهل معنی باش تا ﴾

﴿ هم عطایانی وهم باشی فتا ﴾

« تَرْجِمَةٌ » اهل معناک هم نشین و محبی اول که هم عطا واحسان بوله سک !
 هم طریق حقدده مرد کامل اوله سک ! « شَرْحٌ » معانی بی بیلکم ایچون چاره لرك
 اک بیوکی، شریعت مطهره نك احکام جلیله سنی تمامها قبول واجرا وتلاوت قرآن
 عظیم الشان ایله قلب وعقلی احیا ایتمکدر .

مشنوی

﴿ جان بی معنی درین تن بی خلاف ﴾

﴿ هست هم چون تیغ چوین درغلاف ﴾

« تَرْجِمَةٌ » معنیسز جان بو بدنده قین ایچنده اغاجدن یا پلمش قلیجه
 بکزر . « شَرْحٌ » بر قلیجک قینی کوردیکمز حالده اکا اعتبارمن بلکه بوقین
 ایچنده کوزل بر قلیج بولنور ملاحظه سندن ایلری کلیر . بر انسانی کورونجه اکا
 رعایتزده بدننده قوه عاقله و اخلاق حمیده نك وجودی تصور و امید اولنسنه منی در .
 لکن قلیجی قیندن چیقاروب دمیره بدل عادی براجاج اولدیغنی کورونجه انک هیج
 بر اعتبار وفائده سی اوله میه جنی کبی انسانک جانی ده معنیسز وهمتسز ایسه عادی
 اهمیتدن بری و عاریدر .

« **تَرْجَمَه** » اولدیرلک و اولک - که بدنک نقش اوزرینه واقع اولور .
 نار قیرمق ، الما کسمک کیدر . « **شَرْح** » نار و المانک مقبول و مطلوب اولار
 قبوغی دکل ، ایچیدر . ترک حیات مادیه ایلدکدن صکره انساندن مقصود اولار
 جهت احوال باطنیه سیدر که لطیف و یاقیسیح اولدینی موتنده تمامیه معلوم اولور .

مشنوی

﴿ آنکه شیرینت اوشد نار دانک ﴾

﴿ و آنکه بوسیدست نبود غیر بانک ﴾

« **تَرْجَمَه** » اوشی که ، طاتایدر . دانه سی کوزل و صاغلام نار کبی اولدی
 و چورویه نك ایچنده قوری سسدن بشقه برشی بولغاز . « **شَرْح** » نار و یاجویز
 صویولوب قیرلمدن اول صاغلام ، یاخود چوروک اولدینی لایقوله بیلمه من . انسانلرک
 دنیاده کی احوالی تمامها بیلمه من ؛ چونکه بدن ، حی اولدقجه قلب و اخلاقک کیفی
 و حسیات حقیقیه سنی ستر ایدیجی برده در .

مشنوی

﴿ آنچه بامعنیست خود پیدا شود ﴾

﴿ و آنکه بوسیدست ادرسوا شود ﴾

« **تَرْجَمَه** » اول شی که معنیداردر ؛ البته پیدا و ظاهر اولور ؛ اوشی
 چورومشدر ، رذیل و رسوا اولور . « **شَرْح** » معنیدار و خاقی لطیف اولان کیم
 هر حالده و بعدالموت آفتاب عالمتاب کبی لامع و بیدار اولور ؛ بالعکس سعادت
 روحانیدن و عاری و عادی اولان کیمسه اولدکده سوء حالی هویدا و رذیل و رسوا
 اولور .

مشنوی

﴿ رو بمعنی گوش ای صورت پرست ﴾

﴿ زانکه معنی برسر صورت پرست ﴾

« تَرْجِمَه » صاغدن ، صولدن قانلر سيل کبي آقدي وهوايه طاغ کبي توز قالقدی. « شَرْح » بويت شريفده عيسويلر بينده واقع اولان شدت مقاتله بليغانه تفصيل وحکايه بيورلمشدر .

مشنوی

❦ تخمهای فتنها کو کشته بود ❦

❦ آفت سرهای ایشان کشته بود ❦

« تَرْجِمَه » فتنه تخملرینی او وزیر اکمش ایدی که عیسویلرک باشلرینه آفت وبلا اولمش اولدی. « شَرْح » وزیر مزورک عیسویلرعلینده قوردینی دام فساد ، حکایه بی مطالعه ایدنلره معلوم اولدیغندن بو محله تکراری زاندر .

مشنوی

❦ جوزها بشکست وان کان مغز داشت ❦

❦ بعد کشتن روح پاک نغز داشت ❦

« تَرْجِمَه » ایچینده ایلیک طوتان جويزلر قیرلدی ، قیرلقدن صکرده پاک ولطیف روح طودی. « شَرْح » بدنلر جويزلرک خارجی کیدر جويزک اعتباری ، ایچنک کوزل اولسنده در. بو حقیقت الک پارق صورتده بعدالموت تعین ایدر. شمدی به قدر عیسویلرک نزاعلری نقل اولنورکن حضرت مولانا قدس سره الاعلانک عادت- جلیلهلری اوزره عیسویلرک غوغالرینی بیاندن صرف نظرله بو نکته اوزرینه بعض حکم عالیه بی بیان وحکایه بیورمشلردر .

مشنوی

❦ کشتن ومردن که برنقش ناست ❦

❦ چون انار وسیب را بشکستنت ❦

کنندنی نائب حقیقی و حیلہ دن عاری بیایر ایکن برده بشقہ لک دعواسنی ایشیدنجه کمال غضبہ تیغ بدست اولہرق میدانہ چیقمش و ازہر جهت سفک دمای دعوت ایلمشدر .

مشنوی

﴿ ہریکی راتینغ و طوماری بدست ﴾

﴿ درہم افتادند / چون پیلان مست ﴾

« تَبْحِيحًا » ہر برینک الئدہ قلیج و اجازتنامہ اولدینی حالہ سرخوش فیالہر کجی بری برینک اوستنہ دوشہرک غوغا قوپار دیار . « شَرَحٌ » غوغا ایدن یالکوز امرای عیسویہ دکل ، ہر برینک صدق دعواسنہ قانع اولان عیسویلرک عوامی دہ غوغایا قاریشمشدر ؛ اکثر عوامک بلا اطلاع نزاعلرہ قاریشمسی مجر بدر . کندندہ بشقہ بر فضیلت کورہ مہینلر فوق العادہ نزاعلر دہ بولنق و بر مقصد مہم ایچون آد اورمق و اورملق کجی تہلکہ لری شان و جسارت عد ایدرلر ؛ حالبوکہ عوامک و ہر کسک مشروع و مقبول جسارتی یالکوز دولتک دشمنی قارشیسندہ اظہار بسالت و مافوقہ ابراز اطاعتدر .

مشنوی

﴿ صدہزاران مرد ترسا کشتہ شد ﴾

﴿ تاز سرہای بریدہ پشٹہ شد ﴾

« تَبْحِيحًا » امرانک بو اختلاف و غوغالری اوزرینہ یوز بیک مرد عیسوی اولدیرلدی کہ کسامش باشلردن تپہ اشکل ایلدی . « شَرَحٌ » فوق العادہ عظیم بر مقالہ اولمش دیمکدر

مشنوی

﴿ خون روان شد ہم چوسیل از چب و راست ﴾

﴿ کوه کوه اندر هوا زین کرد خاست ﴾

مثنوی

﴿ آن امیری دیگر آمداز کمین ﴾

﴿ دعویٰ اودر خلافت بدهمین ﴾

« تَرْجِمَہٗ » دیگر بر امیر عیسوی ، پوصودن چیقدی ؛ آنکده دعواسی نیابته دیگر امیرک دعواسی کبی ایدی « شَرَحْ » پوصودن چیقدی تعیرندن مقصد ، باقالم بشقه کیمک حدینه دوشمش که بنم نیابته مداخله اینسون دیه دیگر بر آمرک متکبرانه انتظارینه ، بعده میدانہ چیقمنسہ اشارتدر .

مثنوی

﴿ ازبغل اونیز طوماری نمود ﴾

﴿ تا بر آمد هر دورا خشم جهود ﴾

« تَرْجِمَہٗ » او امیر دیگرده قولتوغنده برطومار بر اجازتنامه کوستردی که ایکسنده جهودغضب کلدی . « شَرَحْ » امیرک هر بری یالکز کندیبی شیخنک ناچی اولدیغنه امین ایکن برده آکمزین دیگر برامیر ظهور ایدوب نیابت دعواسنه و کندیبی نیابتدن محروم بر اقمسنه قیام ایدنجه آنی مفسد و کاذب ظن ایدرک کال غضبله اهلاکنه قیام استدی و شدت نامه کوستردی .

مثنوی

﴿ آن امیران دیگر یک قطار ﴾

﴿ بر کشیده تیغهای آبدار ﴾

« تَرْجِمَہٗ » دیگر امرای عیسویه بری برینک اردنجه کسکین قلیجلری چکدیلر . « شَرَحْ » وزیرک کیز لیجه اجازتنامه لرینه نائل اولان امرادن هر بری

﴿ منازعات کردن امرا بایکدیگر ﴾

امرای عیسویه نیابته یعنی وزیرك نأبی کیم اوله جق دیه آرالرنده منازعه ایتدکلرینه دائردر :

مشنوی

﴿ يك امیری زان امیران پیش رفت ﴾

﴿ پیش آن قوم وفا اندیش رفت ﴾

﴿ تَرْجَمَه ﴾ امرای عیسویه دن بری ایلری کیتدی. او وفا دوشونن قومه اوکنه چیقدی. « شَرَح » ایلری چیقان امیر وزیرك نأبی اولدیغنی یدنده. اجازتنامه ایله اثبات ایتمک ایچون ایدی .

مشنوی

﴿ کفت اینك نائب آن مردمن ﴾

﴿ نائب عیسی منم اندر زمن ﴾

﴿ تَرْجَمَه ﴾ او امیر سائر عیسویله دیدی که : ایشته وفات ایدن شیخمرز و حضرت عیسانك بوزمانده نأبی بنم !

مشنوی

﴿ اینك این طومار برهان منست ﴾

﴿ کین نیابت بعد ازوان منست ﴾

﴿ تَرْجَمَه ﴾ ایشته بو طومار واجازتنامه افاده مک سخته برهان و حجت مندر وزیردن صکره بو نیابت ، بکا مخصوص و بنم ایچوندر [وارسته شرحدر] .

« تَرْجِمَه » بوسیدن طولایی بن قلیجی قین ایچنه قودم که اگری اوقویان
 کیسه حقیقتک خلاقی اوقوماش اولسون . « شَرَح » سر وحدت و مسائل-
 باطنیه کسکین قلیج کبدر ؛ اولانای رومی قدس سره السامی حضر تلی بیوررلر که :
 بوسیدن بن بوسر وحدتی و معانی باطنیه بی آشکار بیان ایتموب قین منابه سنده
 غلاف حکایات ایچنه وضع ایلم ؛ زیرا آشکار سوبانمش اولسه بو حقائق آکلامغه
 مقتدر اولیانلر یولسز معنلر و یروب شرعاً و معنأ خراب اولورلر ایدی ؛ ذکاوتی
 آرزو وسط اولانلری خطالره دوشورمامک ، اهل عرفانی تمامیه خبردار ایتک ایچون
 سر وحدت و سائر روحانیه متعلق اولان احوال باطنیه بی مثنوی شریفده حکایه لر
 ایچنده نقل و بیان ایلم . بوضورتله اهل ایمان اولانلردن بعضیسنک ذکاوتی چوق
 اولسه ده ینه عقلاری نسبتنده استفاده و ممکن اولدینی قدر مکر شیطاندن کندیلرینی
 وقایه ایدرلر .

مثنوی

﴿ آمدم اندر تمام داستان ﴾

﴿ وز وفاداری جمع راستان ﴾

« تَرْجِمَه » حکایه نك تمامه و جمله طوغربلرک وفادارلغنه دائر اولان کیفیته
 کلدک . « شَرَح » وزیر مزوره ساده دلانه اعتقاد ایدن عیسویلرک حکایه سنه کلدک
 دیمکر .

مثنوی

﴿ کز پس این پیشوا بر خاستند ﴾

﴿ بر مقامش ناهی می خواستند ﴾

« تَرْجِمَه » پیشواری اولان مهمود وزیردن صکره عیسویلر آنک مقامه
 بر نایب و وکیل ایستدیلر [وارسته شرحدر] .

مثنوی

﴿ نکته‌ها چون تیغ پولادست تیز ﴾

﴿ کرداری تو سپر واپس کریز ﴾

﴿ تَرْجِمَانُ ﴾ نکته‌ها چلیکدن یا بلمش کسکین قلیج کیدر؛ اگر سن سپر طوماز ایسه کیری قاج؛ ﴿ شَرْحُ ﴾ بو محله نکته‌لردن مقصد، سر و حدت حقایقیدر. ای طالب حقیقت! سر و حدت نکته‌لری کسکین قلیج کیدر. اگر سن سپر اولان ذکاوت فطریه ایله بر مرشد کامله مالک دکل ایسه ک بو نکاتی ایتمکدن فارغ اول؛ زیرا بونکات عظمای ذکاوتسز و مرشدسز اولانلری پریشان و احای ایدر.

مثنوی

﴿ پیش این الماس بی اسپر میا ﴾

﴿ کز بریدن تیغ رانبود حیا ﴾

﴿ تَرْجِمَانُ ﴾ بو الماس قلیجک اوکنه سپرسز کله؛ زیرا کسمکدن قلیجک قورقوسی اولماز. ﴿ شَرْحُ ﴾ سپر ذکاوتک و مرشد کاملک اولینجه سر و حدتک کشفنه قیام ایتمه؛ سنی معنای کسمش اولور. خاطره کلمسونکه نه ایچون سر و حدت بی کسسون؟ زیرا کسکین بر قلیج کیدر، اوکنه بلا سپر بر وجود دوشر ایسه آنی کسمکدن سیف صارم چکنیری؟ غوامض باطنیه کابینفی اطلاع ایتمک سودا. سنده اولمیان و نفس و شیطانه مغلوب اولیه جق درجه‌ده کندیسنده قوت ایمان و حسن اخلاق حس ایدن کیمسه نک - ولو ذکاوت مفرطه و مرشد خصوصیدی اولسه بیله - شریعت مطهره نک احکام جلیله سی موجبجه حرکت ایدنجه ینه نائل سلامت و مظهر سعادت اولور.

مثنوی

﴿ زین سبب من تیغ کردم درغلاف ﴾

﴿ تا که کز خوانی نخواند بر خلاف ﴾

مشنوی

﴿ يك كهر بوديم هم چون آفتاب ﴾

﴿ بی کره بودیم و صافی هم چو آب ﴾

﴿ تَرْجِمَهٗ ﴾ ، مرتبهٔ احدیتده آفتاب کبی بر کوهر ایدک. صو کبی بوکومسز

وصافی ایدک ، شَرْحُ ، عالم روحانیت غایت نورانی اولدیغنی وندساده کی صور-

متوعه ، عالم احدیتده اولمدیغنی تأکید بیوریورلر .

مشنوی

﴿ چون بصورت آمدان نورسره ﴾

﴿ شد عدد چون سایهای کنسکره ﴾

﴿ تَرْجِمَهٗ ﴾ ، چونکه او کوزل اولان نور صورته کلدی. طبقه طبقه یوکسک

اولان محلك کولکهمی کبی صایماق نمکن اولدی. شَرْحُ ، معانی ، عالم صورته

کلنجه صور متوعه دن عبارت اولمش وظاهر بیان ایچون احدیت مطلقه کورلما مشدر.

مشنوی

﴿ کنسکر ویران کنسید ازمنجیق ﴾

﴿ تارود فرق ازمیان این فریق ﴾

﴿ تَرْجِمَهٗ ﴾ ، منجیقیدن قاعه بدننی ویران ایدیکز که بو فریق جمعیت

اورته سندن فرق و مغایرت کتمش اولسون. [منجیق ، اسکی زمانده بیوک طاشلر

آتمق ایچون بر آلت حرب ایدی.] شَرْحُ ، جهاد ، عبادت ، سی کبی مشاق-

مشروعیه بی باعث ظفر اولان منجیقته تشبیه ایدرک بیورمشلر که : محن عبادت

و ریاضتله بدنکزی انساب ایدرک و حدت مطلقه بی کورمکه نائل و ظاهر اولان

فرقلری کوزکزدن ازاله ایله مقام حقیقته واصل اولکیز !

« تَرْجِمَهُ » ، اگر سن صورت و بدنی مساعی مشروعه ایله اریتمز ایسهك الله تعالى حضرت تریك عنایتلی اریدر ، او یله الله كه بنم کوکلم آنك بنده سیدر . [بو محله ، مولا لفظی افندی دکل ، بنده دیمکدر .] « شَرَحٌ » ، صورتی اریت ! یعنی مشروع صورتده عبادت و اقدام و کنیدی بکام ایت ! حسب الخلقه بو حالته غیر- مقتدر ایسهك ینه مأیوس اوله ! زیرا مرحمت ربانیه او قدر بیو کدر که بر آدمك یالکز ایمان و نیتی خالص اولنجه عنایات ربانیه کنیدیسه ایریشیر ، مراتب علیه ایرشدیرر .

مشنوی

﴿ او نماید هم بد لها خویش را ﴾

﴿ او بدوزد خرقة درویش را ﴾

« تَرْجِمَهُ » ، او الله تعالى حضرت تری کال مرحمتدن کنیدی کوکلره کوسترر ، اول خدا حضرت تری بر درویشك خرقة سنی دیکر . « شَرَحٌ » ، عاجز و فقط خالص اولانلرک مددرسی ینه خدای متعال حضرت تریدر . قلبی غموم ایله مجروح اولوب بیر تلمش بر فقیرك خرقة سنی ، متاع قلبی عنایات ربانیه کال مرحمتله دیکوب شاد و حال و استقبالی ا کدار کونیه دن آزاد ایدر .

مشنوی

﴿ منبسط بودیم و یک گوهر همه ﴾

﴿ بی سروبی پادیم آن سر همه ﴾

« تَرْجِمَهُ » ، جمله من عالم اطلاقده با بلمش منبسط بر جوهر ایدك ، او طرفده باشمز و ایاقمز ایدك . « شَرَحٌ » ، جمله منك اصلی غیر مادی ، جوهر واحد ایدی ؛ بو اصلك حقیقتی یالکز الله تعالى حضرت تری بیلیر .

مثنوی

﴿ اتحاد یار با یاران خوش است ﴾

﴿ پای معنی کبر صورت سرکش است ﴾

« تَرْجِمَہٗ » دوست ایله دوستلرک اتحادی خوشدر. معنی ایاغنی طوت !

زیرا صورت سرکشدر . « شَرَح » عشق ربانی به مستغرق اولان عاشقانک دوست-
حقیقیری الله تعالی حضرتلر بدر . اوزمره معنا پرستان فکر جناب خدای متعال
ایله خوش حال اولور . سنده بحق انسان ایسک کمال تواضع ایله معانی به التجا
وصورتدن کندینی خلاص وجداً نائل عشق خدا ایت ! صورتدن مقصد ، فنا
پذیر اولان و آخرت ایچون فائده سی اولمیان مادیات وخیالاتدرکه کره ارض کبی
دائماً سرسمانه دوران ایدر .

مثنوی

﴿ صورت سرکش کدازان کن برنج ﴾

﴿ تابینی زیر او و حدت چوکنج ﴾

« تَرْجِمَہٗ » سرکش اولان صورتی زحمت ایله اربت ! تا او صورتک التند

وحدت مطلقه بی خزینه کبی کوره سک ! « شَرَح » سرکش اولان مادیات و بدنی متاع-
مشروع و اقدامات مردانه ایله انعام ایت که قوه روحانیه به نائل و مقامات علیه به
واصل اوله سک ! قرون سابقه اکثر او قائده تقودی بنالرک دیوارلرنده اخفا
ایدرلر و اصحابی وفات ایدنجه بعض صاحب دقت انلری بولور مسعود اولورلرایدی .
ای طالب حقیقت ! روحک خانه سی مثابه سنده اولان بدنک ایچنده کی حکم عقلیه بی
و سرائر روحانیه بی تحری و او یوزدن تعلی ایت !

مثنوی

﴿ ورتونکدازی عنایهای او ﴾

﴿ هم کدازد ای دلم مولای او ﴾

﴿ تَبَجَّهْ ﴾ ، اگر سن یوزالما و یوزایوا صایوب صیقسک ، یوزعددی قالمیوب هبسی بر خور ، صولری بر صواولمش اولور . ﴿ شَرَحْ ﴾ ، بوده اولکی بیت شریفده کی معنایی تا کید ایچون دیگر بر مثالدر . مثلا بیغمبر لک زلال آب هدایتی قدرت . ربانیه بی وطریق مستقیم ارا نه ایتمک اوزره جاری اولمش وبره قصد عالی به تابع بولنمش اولدیغندن اونقطة نظردن باقجه معنا میانه لرینی فرق ایتمک غیر جائزدر .

مشنوی

﴿ اطلب المعنی من الفرقان وقل ﴾

﴿ لا تفرق بین آحاد الرسل ﴾

﴿ تَبَجَّهْ ﴾ ، قرآن عظیم الشاندرن معنا ایسته ! و سوله که رسول لک آره سنده فرق یوقدر . ﴿ شَرَحْ ﴾ ، کتاب کریم قدرت اولان کلام قدیمده جناب قادر قیوم ﴿ لا تفرق بین احد من رسله ﴾ فرمان قضا جریانیله بیغمبران عظام حضراتی میانه سنده فرق و تفاوت اولدیغنی ذکر و بیان بیور مشلدر که بو آیت کریمه کافه بیغمبرانک هادی سبل نجات اولدقلرینی انبا ایدر . آنجق اقصای مراتب کالات اولان اخلاق حسنه ایله متصف اولانلر بین الرسل اولان مرتبه بی فرق و تمیز ایدرلر . بو اساسه مبنی در که معنای حقیقی قرآن عظیم الشاندرن اکلامفی ایسته ! دیه امر بیور بیلور .

مشنوی

﴿ درمعانی قسمت واعداد نیست ﴾

﴿ درمعانی تجزیه و افراد نیست ﴾

﴿ تَبَجَّهْ ﴾ ، معانیده تقسیم و صاییلر یوقدر ، معانیده هر شیئی جزء جزء فرد فرد یایمق یوقدر . ﴿ شَرَحْ ﴾ ، روحانیانده باقی و حقیقی وحدانیتدن بشقه بر شو بولنمبور ، صورتا بشقه اولانلر او وحدانیت مطلقه اسمانک مظهر ایدر .

مشنوی

﴿ ده چراغ ار حاضر آید در مکان ﴾

﴿ هر یکی باشد بصورت غیر آن ﴾

« تَبْحِيْهُرٌ » بر مکانه اکر اون چراغ حاضر لنیرسه ، هر بری صورته دیکرینک
غیری اولور . « شَرْحٌ » انبیای ذیشانک - که انسانلرک ظلمتلرینی تنویر ایچون
مشاعل روحانیهدر - زمان ، سن ، بدن وقیافت علیه لرنجه وسائر اسباب صوریه جه
بری برندن غیری اولدقلری امر بدیهیدر . مثلاً زمان شمریف ، وصورت واسم
حسیله حضرت موسی وحضرت عیسی علیهما السلام بری برندن بشقه در .

مشنوی

﴿ فرق نتوان کرد نور هر یکی ﴾

﴿ چون بنورش روی آری بی شکی ﴾

« تَبْحِيْهُرٌ » اون چراغدن هر برینک نورینی فرق ایلمک ممکن دکلدرد ، یوزی
چو یروب انک نورینه توجه ایدرایسهک ! « شَرْحٌ » مثلاً کیجه براوطه ده اون
چراغ یانسه حاصل اولان نوردن اوطه تنویر اولنور . بو اون چراغدن هر برینک
نورینی تفریق ایتمک محالدر ؛ کذلک انبیاء ذیشانک ده صورتلری بری برینک غیری
ایسه ده انسانیتیه بخش ایلدکلری نور هدایتک کاهی حقها تعریفی ممکن دکلدرد .
زیرا جمله سی سلامتی وطریق مستقیمی اراده بیوردیلر ؛ اما عالم مطلق حضرتلرینک
علم صمدانیسی نزدنده انبیای ذیشانک فرقلری ودرجات علیه لری اولدینی شبهه سزدر .

مشنوی

﴿ کر تو صد سبب و صد آبی بشمیری ﴾

﴿ صد نماند یک شود چون بفشری ﴾

« تَنْجِيْمٌ » سن صورتہ نظر ایلر ایسهك كوزك ايكيدر ؛ سن آنك نوريه نظر ایت که کوزدن بیتدی ؛ « شَرْحٌ » سن صورتہ ناظر اولور ایسهك وحدانیت۔ مطلقه یی دکل ، ایکیك و اختلافات صوریه یی کورمش اولورسك . ماد یاتده بیله اصل هنر کوزلك ظاهرا اولان ماده لرنده دکل ، نور لرنده درکه اونور بر منبعدن ظهور ایدر ؛ کرچه صورتا مظهری اولان کوز ایکیدر .

مشنوی

﴿ نور هر دو چشم نتوان فرق کرد ﴾

﴿ چونکه بر نورش نظر انداخت مرد ﴾

« تَنْجِيْمٌ » هرايکي کوزك نوري آريجه فرق ايمکه قادر اولماز . چونکه بر کيمسه کوزك نوريه نظر ایتدی . « شَرْحٌ » صورت بين اولانلر دوشونسونلرکه کندي کوزلريني بر شیده عطف ایلدکلر نده کوردکلری شیئی ایکی کوزندن هانکیسنک نوریله کوردکلرینی فرق ایده مزلر ماده کوز ایکی ایکن صورت پرست و صورت بین اولانلرده نور جسمانی یی توحیده مجبوردرلر . بو حال کوزلری اوکنده ایکن نور واحد اولان نائب ایله منوی ایکی کورمک عقلک کاری دکلدر .

مشرحه

﴿ بیان آن که جمله ییغمبران حقند که { لافرق بین احد من رسله } ﴾

ذکر اولنان آیت کریمه نك بیاننده درکه : مؤمن اولانلر دیرلر : بز رسوللرینک میانلرینی تقریق ایلمیز ، یعنی الله تعالی حضر تلرینک کافه رسوللرینه اینانیر و جمله سنه رعایت ایدرز جمله سی حقدر . بوده انسانلره کوره در ، یوقسه بر مقتضای حکم ربانیه میانه انبیاده درجات متفاوته جلیله اولدینی هویدادرکه سوره بقره نك ایکی یوز اللی دردنجی آیت کریمه سنده تصریح وانبا بیورلمشدر . بو کیفیتی تعریف ایچون حضرت . مولانای رومی قدس سره السامی آتیده کی براقچ ایبات شریفه یی ایراد بیورمشلردر :

﴿ تَرْجِمَهُ ﴾ پیغمبر لر نائب حقد ر ، دیمشدم ؛ خیر ، تعیرده غلط ایتم .
 نائب ایله منوبی ایکی ظن ایدر ایسه ک کوزل دکل ، قییح کلیر . ﴿ شَرِّحْ ﴾ اجر ای .
 تبلیغات وارادات ربانیه ده نائب ایله منوب یعنی پیغمبر ایله الله تعالی حضرت تله ریخی
 تفریق ایتمک خفی بر سهو و کویا آریجه ایکی قوت حس ایدلمش اولور ؛ حالبوکه
 انبیای ذیشانک جمله تبلیغاتی الله تعالی حضرت تله رینکدر . مثلا قرآن عظیم الشان
 فخر عالم علیه السلام افدمز حضرت تله رینک فم جلیلندن تبلیغ اولمش ، اما حقیقتده
 الله تعالی حضرت تله رندن فرمان بیورلمشدر . سورة الفتحده بیوریلورکه : ﴿ ان الذین
 یبایعونک انما یبایعون الله ﴾ معنای شریفی : « یا محمد ! آنلرکه سکا اتباع ایدر لر ،
 تحقیقا الله تعالی حضرت تله رینه اتباع ایتمش اولور لر . » سائر برچوق آیات کریمه دن ده
 بومقصد عالی ظاهر و بدیهی اولور .

مشنوی

- ﴿ فی دوباشد تاویبی صورت پرست ﴾
- ﴿ پیش اویک کشت کر صورت پرست ﴾

﴿ تَرْجِمَهُ ﴾ خیر ، مادام که سن صورت پرستسک ! بر دکل ، سنک ایچون
 نائب ایله منسوب ایکی اولور ؛ بالکمز او کیسه نک اوکنده بر اولور که صورتدن
 قور تولدی . ﴿ شَرِّحْ ﴾ صورت پرست اولان انسانلر انبیای ذیشانک حقیقتلرینه
 دکل ، بدنلرینه و مادیاته متعلق احواله نظر ایدنجه درجات علیه و تبلیغات نبویه نک
 حقیقتی اکلامیوب کندیلری کبی ظن ایدر لر ، اما حقیقت بین اولانلر اوتبلیغاتک
 منابعی بیلر لر و زمره جلیله موحدیندن اولور لر .

مشنوی

- ﴿ چون بصورت بنکری چشمت تودواست ﴾
- ﴿ تو بنورش درنکر کان یکتواست ﴾

« تَرْجِمَهُ » چونکه کل کجدی وکلشن خراب اولدی؛ کلک قوقوسنی کیه آرایه بیلیرز؟ بالطبع کل صویندن! « شَرَحْ » کل صویی کرچه کلدن چیقار ایسه اصل کلک لطافتی وحرمتی صوینده بولنه ماز. کلک فقدانده صویندن رایحه النمش و صویی بر یادکار اولمش اولور، کذلک بر عارف کامل دنیادن مرور اید انک مثلنی بولمق مشکل اولدیغندن احوالی خاطره کتیرر بر جراحی، بر ن لازمدرکه کندیسندن مهما ممکن نصیحت و فیض روحانیت اقتباس ایدلسون و شدت غمدن بعض مرتبه صیانت اولنسون.

مشنوی

﴿ چون خدا اندر نیابد در عیان ﴾

﴿ نایب حقند این پیغمبران ﴾

« تَرْجِمَهُ » چونکه الله تعالی حضرتلری اورته ده عیان و ظاهرده بولم اوامرنی تبلیغ ایدر نایب لازمدر؛ انلرده بو پیغمبرلردر « شَرَحْ » پیغمبرلر غیری انسانلر کلام خدایی استماعه غیر مقتدر اولدقلرندن ارادات ربانیه تی ایچون انبیا بعث و اسرا بیورلدی؛ الله تعالی حضرتلرینک وجودی، آثار متنوع استدلال اولنور؛ لکن استدلال بشقه، پیغمبران ذیشانک استحصال سعادت دو ایچون تبلیغ بیوردقلری ارادات صریحه ینه بشقه در. دفعاتله اخطار اولند اوزره جلال الدین رومی قدس سره السامی حضرتلرینک دأب جلیلیندند بر ویا بر قاج کشینک افاده سنی بیان بیوررکن عشق عالیلری جوششه کلوب مبح عنه اولانلری موقه ترک ایله ذات پاکندن، یادیکر بر عارف بالله طرفندن بیه حقائق ایتمکه شروع بیوررلر. ایشته بو بیت شریف ایله آتیده کله جک اب شریفده بو قاعده اجرا، یعنی عیسویلر افاداتی ترک ایله دیکر بر حکمتی تع و انبا بیوررلر.

مشنوی

﴿ فی غلط کفتم که نایب یامنوب ﴾

﴿ کرد پنداری قبیح آیدنه خوب ﴾

مشنوی

﴿ چونکه شد خورشید و ما را کرد داغ ﴾

﴿ چاره نبود بر مقامش جز چراغ ﴾

﴿ تَرْجِمَهٗ ﴾ چونکه کونش کتدی ، فراقی درونمزی یاره‌دی . آراتق آنک

نامنه بر چراغ اشعاندن بشقه چاره قلمدی . « شَرِّحْ » عیسویلرک عوامی وزیر-
مهودی فلک روحانیتده بر آفتاب عالم نابه تشبیه ایدوب غروبی یعنی وفاتی حسبیه
لمت معنویهده قالدقلرندن قبلرینی تنویر ایچون بر نائبه احتیاج کوستردیلر .
ولشه نسبة قندیلک نوری ضعیف اولدینی کبی اغفال اولنانلرک ظننجه وزیره
ئب اوله جق کیمسه‌نک‌ده معنا قوه تنویریه‌سی آزا اولور . شمسک غروبنده
مسک اشعالی ضروری ومقتضیدر .

مشنوی

﴿ چونکه شد از پیش دیده وصل یار ﴾

﴿ نایبی باید از ومان یادکار ﴾

﴿ تَرْجِمَهٗ ﴾ چونکه یارک وصلی کوز اوکندن کتدی ، بزه آندن نائب

یادکار لازمدر . « شَرِّحْ » بوییت شریفک مألنجه عیسویلر فراق یار بزی
محزون وداغدار ایتشدر ؛ آندن بزه بر نائب لازم ولابدر دیمشدر ! معقولات
حسبیه عیسویلر بر چراغ ایستدیلرکه ، ظلمتدن قورتولوب یاکلش یوله صابمسونلر!
وطلبلری صرف نفع وفائده ظن وفکرینه مبتیدر ؛ اما حسب الحسیات بر یادکار
آرزو ایلدیلرکه آنی کورونجه اصل شیخلرینک احوال معالی اشتهالی تجسم ایتسون
یقبلری ممکن مرتبه تسلی بولسون !

مشنوی

﴿ چونکه کل بگذشت وکلشن شد خراب ﴾

﴿ بوی کل را از که جویم از کلاب ﴾

مشوی

﴿ بعدماهی خاق گفتند ای مهان ﴾

﴿ از امیران کیست بر جایش نشان ﴾

﴿ تَرْجِمَهُ ﴾ وزیرك و فاتندن بر آی صکره عیسو ویلر امرایه دیدیلرکه

بیوکلر ! سزدن متروفا شیخك یرینه منصوب و نائب کیمدر ؟ « شَرَحْ » و

وقای عیسو ویلر ایچون غایت حزن انکیز اولدیغندن برماه قدر فریاد و فغانلرله
اوقات، بعده مارالذکر سؤالی ایراد ایتدیلر.

حزن و کدر اکثر اوج زمانه تقسیم اولنور : برنجی زمان ، اسف انکیز

کیفیتك و قوعی آوانیدرکه ، قرآن عظیم الشانده (و حین البأس) تعبیر شه

تعریف و اوصرهده صبرك کثرت فوایدی فرمان السهله توصیف بیورلدی .

اولمانلر ایچون کدرک ایلك زمانی غایت شدید و عظیم اولوب عقل و قلبلرنی

و بلکه اماته ایلر . اسفك ایکنجی زمانی حلول ایتدکده اصحابی اکثر اوقانده کدر

دوشونورلر ایسهده ، بشقه بعض کیفیات و امور ایلهده اشغال ذهن ایدرلر ؛

اوجنجی زمان حلولنده انسان سائر مواد و کیفیاته مشغول و ایام کثیره آره

یالکز برقاچ دقیقه مابه الکدر اولان کیفیتنی خاطره کثیر و همان ینه اونودر .

اولنان حالانك استثناسی متفاوت و تأثیراتی انسانلرک ایمان ، خلقت و تربیه
اعصابك حسیات طبیعه لرینه کوره در .

مشوی

﴿ تا بجای اوشناسیمش امیم ﴾

﴿ دست و دامن رابدست اودهیم ﴾

﴿ تَرْجِمَهُ ﴾ تا اول وزیرك یرینه آنی امام بیلهلم و دست و دامنمزی آنا

تسلیم ایدهلم . « شَرَحْ » وزیرك نائی کیم ایسه اکا کلیاً تسلیم اوله جقلرنی عید

بیان ایلملرندن ، امرانك حرص و طمعنی بتون بتون تحریک و تزئید ایدلدی

مشنوی

﴿ خاك او کردند بر سرهای خویش ﴾

﴿ درد او دیدند درمان های خویش ﴾

« تَبَجَّهْرُ » ، وزیرك قبری طوبراغنی باشلری اوستنه قودیلر . آنك درد فرآقندن اسف ایتمکی کندی جانلرینه درمان کورمشلرایدی . « شَرَح » ارتحال- بارها ایده نك احبا واقرباسی عاقل ایسه آغلامق و طوبراق آلمق کبی فائده سز حرکات و خیالات ایله اضاعه اوقات دکل ، سلامت روحی ایچون اعطای صدقه مشروع صورتده عبادت ودعا ایدر .

مُشَوَمِي

﴿ آن خلائق بر سر کورش مہی ﴾

﴿ کرده خون را ازد و چشم خود رهی ﴾

« تَبَجَّهْرُ » ، وزیرك قبری اوزرنده او خلقك ایکی کوزندن آقان قانلی یاش رماه قدر یول ایتمش ایدی . « شَرَح » عیسویلرک برآی قدر امتداد ایدن ماتم بکالری او قدر کثیر ایدی که کوزدن قان آقتمغه باشلادیلر و وفرت دم و عدن وزلرینه رهلر انتاج ایندیردیلر .

﴿ طلب کردن امت عیسی علیه السلام از امراکه نائب ﴾

﴿ از شما کدامست ﴾

حضرت عیسی علیه السلام امتی امرای عیسویه دن طلب و سؤال ایلدیلر که وفات ایدن وزیر شیخمزك نائی سزدن هانکیسیدر ؟

وفات ایدنجه سلامت بولدیغنی بیلمه ین اقربا واحبابی فریاد ایدر ، موت کاف ابدانک فنا پذیر اوله جقلرینی وجسماً قبرلرنده کی مساواتی معلندر . موت اضطرار و امراضک تأثیرات الیمه سنی دفع ایچونک حاذق برطیبیدر . موت عاقلی حاضر لئما مشر بوله ماز ، عاقل امور خیریه تدارک وتهبه ایتمسیله موتدن خوف ایتمز سلامه وسعادت بکلر . موتک فکری تربیه عمومیه نک بقاسنه خادمدر . موت لسان حال ایله دنیا به دیرک : سن الله تعالی حضر تیرینک مستقیم قوللرینه دانما غدر وعدا اولدک واضطرابات ویردک ، ایشته اذن حق ایله بن کایر مستقیملری سنک پنجه کد تخلیص وسلامت ابدیه ایله کامکار وانیس ایلم . موت برائر عدالتدرکه ، بدذ مادیاته ، روحی مغزویاته ویرر . موت یالکوز انسان ایچون دکل ، کافه موجودا مخصوص برنتیجه حکمت بخشادر . موتک فوایدی صاحب حکمت اولانلر ایچو جای بحث دکلدر . حیات صوریه طوعاً ترک اولتماز ؛ زیرا بر مقصد عالینک وجود پذیر اولسی ایچون امر وامانت ربانیه در . بدتی اسف وسائر اسباب دنیویه د طولانی تلف ایله اتخار ایدنلر نصل روحانیت فراریلری ومستحق ذلت وعذار اولدقلری دیگر محله ده شرح اولندی ؛ اما بلاصنع وغفلت اجل موعودیه تارک دنیا وواصل بقا اولوق کامل وعادللرک حسیات لذیذهنه سننددر . اوزمره محتر دنیاده کی وظیفه لرینی بعدالاکمال ارتحالی سعادت کبرایه نائل اولوق ایچون برانتقا بیلیرلر . کاملر امانه الله اولان بدنلرینی تلف ایتمزلر ، فقط اخلاق ذمییه یی اما ایله (موتوا قبل ان تموتوا) درجه عال العالنه مظهر اولورلر .

مشغولی

﴿ کان عدد راهم خداداند شمرد ﴾

﴿ از عرب وز ترک وز رومی و کرد ﴾

• **تَرْجِمَه** « اول عددک کثرتی یالکوز الله تعالی حضر تیری صایه بیلیر اوقد

چوق ایدی عربدن ، ترکن ، رومدن ، کرددن . « **شَرَح** » وزیرک اغفا

ایلدیکی آدملر چوق اولدی و دین عیسوی به داخل اولان هر قوم افرادی او وزیر بدضمیرک بو حیلله و خدعه سنندن قور تولدیلر وقبری اطرافنده جمع اولدیلر

کدرلرندن صاچلرینی یولیچی ولباسلرینی بیرتیجی اولدیلر. « شترج » شیخمز دار دنیادن ایریلوب بزی یتیم والیم براتشدردیه نصاراییننده تکون ایدن مکلمات. ماتم افزا بوییت شریفده غوغا لفظیله تعبیر وانبا بیورلمشدر. دنیایه شدتله میل و محبت ایدنلرک عاداتندندرکه کدرلرندن صاچلرینی کسوب البسه‌نی بیرتسونلر و فریاد و فغان ایتسونلر. الله تعالی حضرتلرینه ربط قلب ایدنلر اقربا واحباندن بری ارتحال داربقا ایتسه حسب البشریه اسف ایدرلر ایسه هر شیشی بر حکمته مبنی اوله رق خلق ایدن جناب واجب الوجود موتی ده حکمت بانغه ایله خلق و تقدیر بیوردیفندن او حکمته قارشی شکایت اتمکی جهل و نکبت عد ایدرلر. موتک تأثیرات طبیعیسه سی کچدکن صکره نامل ایدنجه کورورلرکه، موت دنیای بیوفانک اذا و جفاسندن قورناره جق بر نعمت روحانیه و مرحمت ربانیه در. اهل عرفان بیلیرکه دنیاده روحانی اولمیان کیفیاتک قسم جزئیسی مشابه صفا و باقیسی رنج و اذادر. اک بختیار عد ایلدی کمز آدملرک قلبی کورمک ممکن اولسه ایدی نصل پرغم و غصه اولدقاری معلوم ورعنا اولور ایدی. موتدن قورقانلر اضطراب و یرن بردیشک چکدیر مسندن خوف ایدنلره بکزرلرکه چکدیردکن صکره اضطرابلری مبدل راحت اولور. حیات صوری ده اضطراب و یرن دیش کیدرکه موت ایله منقطع اولنجه انسان اکدار کونیه دن خلاص اولور و باذن الله تعالی سعادت. گاه بقای بولور. هر انسانک عمری ایلر یلینجه حیاتی وقوعات و حوادث الیه ایله مالی و ذوق و لذتدن خالی اولور. موت ایسه بر منجی عظیم اوله رق یتیشیر. گلش و کله جک غموم و اکدارک پنجه سندن انسانی تخلیص اتمش اولور. حدیث شریف ایله مثبتدرکه : انسانلر دنیاده او یور، اولدیکی وقت او یانیر. موت حیات. حقیقه نیک ایلک دقیقه سیدر. موت زندان و مجلس دنیادن انسانی تخلیص ایچون بر حکم و قرار عظیمدر. موت حقیقت بین اولانلره کوره ترک حیات دکل، حیات. جدید و تبدیل مکندر. هر کون عمرک بالطبع قیصالمسیله انسان تدریجاً اولمکنده در. شو قدر فرق وارکه، موتک صوک کوننی اقربا واجبا فریادلری کوتاه بینانه دغدغلی کوسترر. موت حقیقته کونش کبی پارلاق! فقط طوغریدن طوغری یوزینه باقه جق بصیرتک قوتی نقصاندر. انسان طوغدینی آنده موته تقرب ایدر. ولادت و حیات صوریه موتک ایلک دقیقه سیدر. انسان دنیایه کلیر ایکن اغلار

خده‌سی او درجده مدهش و وخیم ایدی که عیسویلر بیننه القای مفسدت ایلا
 اختلافات کثیردیی و سفک دمایی انتاج اتمک ایچون بدنی بیله تافه قرار وهستی
 خبانت آلودینی تارمار ایدی، زیرا حیانه قالسه امرای عیسوییه ویردیکی مختلف
 اجازتنامه لرده کی کذب و خده‌سی بالضروره ظاهر و فسادی تأثیرسز و باهر اولو
 ایدی. استغراب اولمسونکه برانسان حسود، دیگر آدملره فسالق اتمک ایچون
 نصل کنیدی اولدیره بیلیر؟ وزیر معهوددن حسدلی بالنسبه دهآز والا
 وهر زمان موجود اولان حسودلرک حالی میداننده درکه: بر آدمه ضرر ویرمک و اعتباری
 اسقاط اتمک ایچون درونی چککلری اذا وجفا بیک نوع موت معنوی قدر عذاب
 آلود اولدینی هویدار. حسودلرک محسودلره افترا اتمک ایچون کنیدیلرینی هلاک
 ایتدکلری تاریخ شناسانه معلومدر. بیت شریفک مصراع نایسنده وزیرک کنیدی
 وجوددن قورتدینی بیان بیورلمشدر. محل کین و حسد و منبع مفسدت اولان بر
 بدنن حین موته آیرلق دکل قورتولمقدر؛ زیرا اولدیر بدن مفسدت توأم دنیا
 طور دقجه عذابی تکثیر و روحک حالی کیتدیجه و خیم و عسیر ایلر.

مثنوی

﴿ چونکه خلق از مرگ او آگاه شد ﴾

﴿ بر سر کورش قیامتگاه شد ﴾

« تَرْجِمَهُ » چونکه خاق آنک وفاتندن خبردار اولدی؛ قبرینک اوزری
 برقیامت یری اولدی. « شَرْحُ » وزیر معهودی عیسویلر صاحب رشد و اهل
 عرفان بر ذات ستموده صفات ظن ایتدکلرندن وفاتی خبر آنجه قبرینه واروب
 فریاد و واویلایه قویولدیلر.

مثنوی

﴿ خلق چندان جمع شد بر کور او ﴾

﴿ موکتان جامه دران درشور او ﴾

« تَرْجِمَهُ » وزیرک قبری اوزرینه خاق طویلانندی و آنک غوغاسنده

« **تَرْجِمَه** » بو اجازتنامه لرك متن و عباره لری یادن الفه قدر معلوم اولان حروفك اشكالی كبی مختلف ایدی . « **شَرْح** » اجازتنامه لرك بری برینه مخالفتی ایضاح بیورملق ایچون بر مثال مادی كتیرلمشدرکه ، اوده حروفك اشكالنده معلوم اولان اختلافدر . بر حرف دیگر بر حرفه مشابه صورتده رسم اولنور ایسه هانکی حرف اولدینی بیلنماش وبالضروره قوتی غائب ایتمش اولور .

مشومی

﴿ حکم این طومار ضد حکم آن ﴾

﴿ پیش ازین کردیم این ضد را بیان ﴾

« **تَرْجِمَه** » بو اجازتنامه نك حکم ومالی دیگر اجازتنامه حکمنك ضد و مخالفی ایدی ؛ بوندن اول اوضدیت و مخالفتی بیان ایلك . « **شَرْح** » بو حکایه - شریفهده اجازتنامه لرك مال مختلفی تفصیلاً بیان اولندیغندن بو محله تکرار ایتمکن صرف نظر اولمشدر .

﴿ کشتن وزیر خود را در خلوت ﴾

وزیر کنديسني خلوتده قتل ایتدیکنه دائردر :

مشومی

﴿ بعد ازان چل روز دیگر در بستان ﴾

﴿ خویش گشت و از وجود خود برست ﴾

« **تَرْجِمَه** » آندن صکره قرق کون دها قپویی قبادی کندينی اولدیردی ، کندي وجودندن قور تولدی . « **شَرْح** » وزیر مزور معمودك حسدی ، غرضی .

« تَبَجَّهْرُ » عیسی علیه السلام احکامی حاوی اولان بوطومار و اجازتنامه‌ی آل! وفاتمدن صکره احکامی برر بر امت عیسوی به فصیح و آشکار صورتده او قوا! « شَرَحُ » وزیرك اشبو مختلف اجازتنامه‌لری حقه‌ده مقدم تفصیلات ویرلدیکندن تکراری زاندر .

مشنوی

﴿ هر امیری راجنین کفت او جدا ﴾

﴿ نیست نائب جز تودرین خدا ﴾

« تَبَجَّهْرُ » وزیر هر امیره بشقه بشقه و تنهاجه بویه دیدی : جناب خدانك دینده سندن غیرى نائب یوقدر. [وارسته شر حدر]

مشنوی

﴿ هر یکی را کرد اندر سر عزیز ﴾

﴿ هر چه آنرا کفت این را کفت نیز ﴾

« تَبَجَّهْرُ » وزیر هر بر امیری عزیز و نائب ابتدی ؛ هر برینه کبزیلیجه نه دیدی ایسه دیکرینه‌ده آنی سویلدی . « شَرَحُ » وزیرك هر امیره ویردیکی اجازتنامه‌ك مالی اولجه یازلدینی اوزره بری برینه کلیاً مخالف اولوب بر امیره نه دیدی ایسه دیکرینه‌ده آنی دیدی ، تعبیرندن مقصد ، هر برینه بندن صکره نائب سنسك دیسیدر . القای اختلافات ایتمکی آرزو ایدن بر مفسدك تحریراً ، شفاهاً واقع اوله‌جق اشعارات و افاداتی بری برینه مابین اولور .

مشنوی

﴿ جملکی طومارها بد مختلف ﴾

﴿ هم چو شکل حرفها یا تا الف ﴾

مشنوی

﴿ لیک نامن زنده ام این رامکو ﴾

﴿ نامیرم این ریاست را مجو ﴾

« ترجمه » لکن بن حیاطه ایکن بونی کیمسه یه سویلمه ؛ بن اولینجه بوریاستی ایستمه ! « شرح » زیرا — وزیر حیاطه ایکن — هرکس کندیسندن آلدینی امر ریاستی اعلان ایده جک اولسه امرا بالطبع بری برینی اولدیرمه دن اول جمله سی وزیرک نزدینه کیدرلر و ایچمزدن کیمی نایب نصب ایلدیکنر دیه سؤال ایدرلرده وزیرک کذب و فسادینی میدانه چیقاریرلر ایدی ؛ اما وفاتندن صکره کذب و فساد ی بری برینه اسناد و هربری دیگرنی قتل و برباد ایدرلر ایدی. کیمسه یه سویلمه دیه هر برامیره تنبیه ایلدیکی صرهدده وزیر مزور بالطبع بوسکوتک لزومنه دائر بعض اسباب ده کوستر مشدر . مثلا سن بکا نایب اولدیغنی شمیدن سویلر ایسک دیگر برامیر دلکیر اولهرق سکا حسد ایدوب عیسویلری تشویق ایله خانه سندن دفع و کندیسنه توجیه ایتمک ایچون مصرانه بکا اذا و جفا ویرر ، بن ایسه خلوتده کمال- عبادتدن بی تاب اولدیغمدن قیل وقال و ابرامرینه غیر متحمل اولور و او حالده سنک استقبالکی مختل کوریرم. دیمشدر.

مشنوی

﴿ نامیرم من تو این پیدا مکن ﴾

﴿ دعوی شاهی واستیلا مکن ﴾

« ترجمه » بن اولینجه بونی سن کیمسه یه ظاهر و فاش ایتمه ! شاهلق و استیلا دعوا سنی ایتمه ! « شرح » وزیرک تنبیهی نه مقصده مبتنی اولدینی بالاده کی شرحدن معلوم اولور .

مشنوی

﴿ اینک این طومار واحکام مسیح ﴾

﴿ یک یک برخوان تو برامت فصیح ﴾

« تَرْجِمَهُ » وزیر امرادن هر برینه دیدیکه : دین عسویه حَقک نائی بنم
 و بنم خلیفه سنسک ! « شَرْح » بویانات و تنبیهات امراییننده القای اختلافات
 و نشر فسادات ایچون اولدینی وارسته ایضاحدر .

مشنوی

﴿ وان امیران دکر اتباع تو ﴾

﴿ کرد عیسی جمله را اشباع تو ﴾

« تَرْجِمَهُ » و دیگر امیرلر سنک اتباعکدر ؛ حضرت عیسی علیه السلام
 جمله سنی سکا انصار و یاردجی ایتدی . « شَرْح » وزیرک امرای عسویه دن هر برینه
 آریجه ، کیزلیجه بولسانی استعمال ایلمسندن مقصدی ، وفاتندن صکره وزیر
 و شیخمزک نائب و قائمقامی بنم دیه هر بر امیر دعوایه قیام و کندیسیله سائر
 امرایی دلگیر ایتسون ! مفسدلرک حالی الآن بویولده جاریدر . هر کورشدیکی
 آدمی دیگرلریله بوزشدرمق فکر ملغنت کارانه سیله منافقانه لسان استعمال و برچوق
 کیمسه بی اضلال و اغفال ایدرلر .

مشنوی

﴿ هر امیری کو کشد کردن بکیر ﴾

﴿ یا بکش یا خود همی دارش اسیر ﴾

« تَرْجِمَهُ » ینه وزیر امرای عسویه دن هر برینه آریجه دیمش که : ای بکا
 نائب اوله جق امیر ! هانکی امیر بوینی چکرده سکا اطاعت ایتز ایسه آنی قتل ،
 یا خود دائما اسیر و حبس ایت ! « شَرْح » وزیرک امرای یا لکز القای برودت
 دکل ، میانه امرای عسویه بر مقابله شدیدینی دعوتدر .

مثنوی

﴿ پهلوی عیسی نشینم بعد ازین ﴾

﴿ برفراز آسمان چارمین ﴾

« تَجَمُّدٌ » بوندن صکره حضرت عیسانک یاننده دردنجی آسمانک اوزرنده
 اوطوره یم . « شَرَحٌ » وزیر مزور کلمات غفلت انکیز ایله مکر و دیسه سنی حقیقت
 کبی ارئه و برجوق بیچارکانی اغفال و اغوا ایتمش !

معرفت

﴿ فریفتن وزیر را امیران راهریک بنوعی و طریقی ﴾

حکایه سی سبق ایدن امرای عیسویه نک هربری طو تدینی طریقه و وزیر
 الداندقلرینه دائردر :

مثنوی

﴿ وانکهانی آن امیرانرا بخواند ﴾

﴿ یک بیک تنها بهر یک حرف راند ﴾

« تَجَمُّدٌ » آندن صکره وزیر اول امیرلری خلوته دعوت ایلدی، و هر برینه
 کیزلیجه بر حرف سویلدی . « شَرَحٌ » وزیر معهودک امرایه وقوع بولان
 تنیهاتی مقدم تفصیل و ایراد اولندی ، اولجه هر امیره نه سویلمش ایسه
 شمدی کیزلیجه تکرار ایدر و بن وفات ایلدکن صکره سن حضرت عیسا ایله
 بنم خلیفهم اوله جقسک ؛ فقط شمدیدن بو امری کیمسه به آچه دیه علاوه تنیه
 ایدر مش !

مثنوی

﴿ کفت هر یک را بدین عیسوی ﴾

﴿ نائب حق و خلیفه من تویی ﴾

« تَرْجِمَانُ » شمیدن صکره سوز سویلمکه رخصت اولیوب کفت و کویله ایلم یوقدر ! « شَرْحُ » خاقی اغفال ایتمک ایستهین حبله کارک دسایسندن بری منزوی اولوب کیمسه ایله کورشامسیدر . بعض محققین عزلی اختیار ایدر؛ لکن آنلر دائماً نصایح مشروعه ایله قلبی تنویردن خالی قالماس . محققینک مقصدی ، الله تعالی حضرتلرینه تقرب ، ریا کارلرک امل وامیدی اورتالغی اغفال ایله عوامه تغلبدر .

مشومی

﴿ الوداع ای دوستان من مرده ام ﴾

﴿ رخت بر چارم فلک بر برده ام ﴾

« تَرْجِمَانُ » الوداع ! ای دوستلر ، بن میت و مردهیم ؛ اسباب املی فلکک دردنجی قاتنه ایصال ایلدم . « شَرْحُ » وزیرک اسباب املی دردنجی فلکه ایصال ایتم دیمی احوال دنیویه دن منقطع و حضرت عیسی علیه السلامک بولندیغی دردنجی فلکه واصل اولدیغنی و من بعد او حضور ایله بختیار بولندیغنی ساده دلان تفهیم ایچون بردیسه در .

مشنوی

﴿ تابزیر چرخ ناری چون خطب ﴾

﴿ من نسوزم در عناودر عطب ﴾

« تَرْجِمَانُ » تا که آتشین اولان بو چرخک آلتنده اودون کبی جفا و هلاک ایچنده یانیمیم . « شَرْحُ » زیر چرخ ناریده یانیمیم تعیرندن مقصد ، کونشدن یانمده اولان کره ارضک تعب و محنتدن وانواع آلام واکدارندن قورتولوب جنته کیدهیم دیمکدر .

مشغولی

﴿ که مرا عیسی چنین پیغام کرد ﴾

﴿ کز همه یاران و خویشان باش فرد ﴾

« تَرْجِمَانُ » حضرت عیسی علیه السلام بکا بویه خبر ویردی که جمله یاران و مریدانند آریل و یالکزاول ! « شَرْحُ » شیخ قیافته کیرن حیلہ باز وریا کاران املرینی ترویج ایتمک ایستدکرنده کویا جهت معنویه دن بر امر مخصوصلری وار کبی شوکا بوکا کویا سراً بعض ترهات اعلان ایدرلر؛ حالبوکه حقیقهٔ شیخ معنوی ومظهر امر روحانی اولان انسان سرنی هیچ بروقت فاش واعلان ایتمز وشاید مشاهد اولدینی سرآردن حسب اللزوم برشی بیان ایتمک اقتضا ایتسه عمومه دکل، خصوصی اوله رق امین اولانلره مناسب مقدار سویلر وسویلدیکنک حقیقتی معناً وفعلاً اثبات ایدر. وحی والهامات ربانیہی عمومه اعلان ایتمک یالکز مبلغ رسالات اولان انبیای ذیشانہ مخصوصدر .

مشغولی

﴿ روی در دیوار کن تنهانشین ﴾

﴿ وز وجود خویش هم خلوت کزین ﴾

« تَرْجِمَانُ » حضرت عیسی علیه السلام بکا امر ایتدی که یوزی دیواره متوجه ایت ! تنها طور وکندی وجود کدن بیه خلوت اختیار ایت ! « شَرْحُ » حضرت عیسی علیه السلام کویا وزیره معناً امر بیورمشدر، که خلوتده یالکز قالسون واحوال روحانیہ ایه مشغول اولوب کیمسه ایه اختلاط ایتمسون !

مشغولی

﴿ بعد ازین دستوری کفتار نیست ﴾

﴿ بعد ازین با کفت کویم کار نیست ﴾

﴿ تَرْجِمَةٌ ﴾ انبیای کرام علیهم السلام چونکه عالیدر ؛ عالی و جنت جانب
 جان و دل ایله کتدیلر. « شَرَحٌ » بوده « کل شیئی یرجع الی اصله » قاعده سنه
 موافقده ؛ انبیای دیشانی و سائر انسانلری جنته ایصال ایدیجی عبادات و امور
 خیریه بی اوزمره جلیل کمال محبتله اختیار و کندیلرینی مسعود و بختیار ایدر لر .

مشنوی

﴿ این سخن پایان ندارد لیک ما ﴾

﴿ باز کویم آن تمامی قصه را ﴾

﴿ تَرْجِمَةٌ ﴾ بوسوزک حقیقی نهایتسزدر ؛ او حکایه نیک تمامی کیری دونوب
 سویله لم ! « شَرَحٌ » شمدی به قدر بیان اولسان حکم و نکات بر عمن حقیقت
 اولدیقندن حسب الایجاب بو بختی ترک وینه وزیریه و دك حکایه سنه رجوع بیورلمشدر .

﴿ نو مید کردن وزیر مریدانرا از نقض خلوت ﴾

وزیر مزورک خلوت ترکندن مریدانی مأیوس اتمسیدر :

مشنوی

﴿ آن وزیر از اندرون آواز داد ﴾

﴿ کای مریدان آزن این معلوم باد ﴾

﴿ تَرْجِمَةٌ ﴾ شیخ قیافته کیرن وزیر معهود خلوت ایچندن یوکسک سس
 ایله دیدی که : ای مریدان بندن سنزه معلوم و عیان اولسون ! « شَرَحٌ » مقصد
 بیت شریف آتیده تعریف اولتور .

ایشی اختیاریدر . « شَرَحٌ » حکمت بالغه ربانیه دندرکه : انبیای دیشانک میل
وسعی استحصال سعادت عقبا و تحصیل رضای کبریایه مصروف و منحصر در . جهلا
ایسه دینانک فناذیر اولان لذاذد سطحیه سنه میال و مضطرب الحالدر .

مشنوی

﴿ زانکه هر مرغی بسوی جنس خویش ﴾

﴿ می پرد او در پس و جان پیش پیش ﴾

« تَرْجَمَةٌ » هر بر قوش کندی جنسی طرفه ، بدن قوشی جانک آرقه سنه

ایبری ایبری اوچار . « شَرَحٌ » یعنی فروع ، اصلی جانبته رجوع ایدر بر کیمسه نک
ذاتی مستقیم و علوی ایسه امور خیریه و مستقیم اولان آدمیره مائل ، بد ودنی
ایسه سفلیره محبت ایدوب عاقل اولور . بو حکمت کافه حیوانانده بیله کورینور .
مثلا قارغه کبی بر حیوان هم جنسی اولان قارغله رایله برابر اوچار ؛ شاهین ایسه
هیچ بروقت قارغنی دوست اتخاذا اتمیوب اوج اعلاده پروازه ساعیدر .

مشنوی

﴿ کافران چون جنس سچین آمدند ﴾

﴿ سچن دنیا را خوش آیین آمدند ﴾

« تَرْجَمَةٌ » کافرلر چونکه زندانی جنسندن کلدیلر . دنیا زندانه خوش

آیین و ممنون کلدیلر . « شَرَحٌ » ایمانسز لرك اصلی جهنم کبی بر زندانه منجر اوله جفتدن
حقیقته زندان اولان دنیا به میالدر .

مشنوی

﴿ اندیا چون جنس علین بدند ﴾

﴿ سوی علین بجان و دل شدند ﴾

قرآن عظیم الشانك اراداتی و وجدان عمومینك حسیاتی ایسه بونك عكس
انبیاء ایدر .

مشنوی

﴿ درهر آن کاری که میل نیست خواست ﴾

﴿ اندر ان جبری شوی کین از خداست ﴾

﴿ تَنْجِيْمٌ ﴾ شول ایسه که میل ایتمک ایسته منسک ؛ آنده جبری اولور
دیرسک که بو الهدندر . [بالاده کی شرح بو بیت شریفکده شرحی اولور .]

مشنوی

﴿ انبیا درکار دنیا جبریند ﴾

﴿ کافران درکار عقبی جبریند ﴾

﴿ تَنْجِيْمٌ ﴾ انبیای عظام علیهم السلام حضراتی دنیا ایسند جبریلدر
کافرلر ایسه آخرت کارنده جبریلدر . ﴿ شَرْحٌ ﴾ انبیای ذیشان، آخرته تعلق
اولیان دنیا ایشرینه رغبت بیورماز . مثلاً نه ایچون تحصیل ثروته اقدام بیولدی
دیه برئی ذیشانه صوریه حق اولسه « قسمتیز بو قدردر . » بیورلر ایدی ؛ ام
آخرت بقایای تأمین ایدر امور خیریه و عباداتده فوق العاده اقدام ایدرلر ایدی ؛
کافرلر ایسه بالعکس آخرتی تأمین ایدر عبادات و امور خیریه نك عدم اجراسندن
طولانی جباریت ربانییه وسیله اتخاذ ایله اقدام ایتملر و دنیا لذائذینی استحصاله
کنجه جبریلکی ترک ایله فوق العاده جهد وسی ایدرلر .

مشنوی

﴿ انبیا را کار عقبا اختیار ﴾

﴿ جاهلان را کار دنیا اختیار ﴾

﴿ تَنْجِيْمٌ ﴾ انبیای ذیشانه آخرت ایشی اختیاریدر ؛ جاهل اولانلره دنیا

و آمرک ایتمه ! زیرا زنجیره باغلی؛ اقتدار سرز قالانلرک عادتندن دکلدزکه کندیلری
 کبی عاجز قالانلره چاوشلق و تکدیر ایسون . « **شرح** » ، اگر فی الحقیقه سن
 جبریلکه اینامش اولیدک اقتضا ایدر ایدی که هیچ بر انسانه طعن ایتمیوب تکدیر
 ایتماییدک . نه ایچون بو ایشی کورمدک و بکا فلان شیئی ویرمدک ویا زیارتمه کلدک
 ویا جبریلکی قبول ایتمک دیه طعنه زن اولماییدک ! حالبوکه جبری بزعمنده بولنانلر
 طعن و تکدیر ایدرلر واک اوافق شیردن غضوب و دلکیر اولورلر .

مشوی

﴿ چون تو جبر اونمی بینی مکو ﴾

﴿ ورهمی بینی نشان دیدکسو ﴾

« **ترجمه** » ای جبریلک دعوا سنده بولنان ! چونکه سن الله تعالی حضرتلرینک
 جبار لغنی کورمیورسک ! جعلی صورتده جبری یم دیمه ! اما اگر حقیقه جبریلک
 کوریر ایسهک او حالده کورمه نک نشان و علامتی نره ده در ؟ « **شرح** » جبری یم
 دعواسنی ایتمه ! ایدر ایسهک محبوس و کرفقار زنجیر اولانلر کبی امور دنیا ایچون
 عاجز و اشکریز اول ! که جبریلک اعتقاد و حسیاتی سنده اولدینی تحقق ایتمش
 و جبری علامتی کورنمش اولسون .

مشوی

﴿ درهر آن کاریکه میلستت بدان ﴾

﴿ قدرت خود راهمی بینی عیان ﴾

« **ترجمه** » ای جبری ! میل واملک اولان ایشده کندی قوت و قدرتی
 آشکار کورورسک ! « **شرح** » ، مثلا عشرت و بوکبی لذیذ منیپاده جبری ادعا سنده
 بولنانلر میل ایله قدرتلرینی فعلاً اثبات ایدرکن صوم و نماز و جهاد کبی فرائضی
 عدم اجرادن تعریض اولنسلر بوفرائضی ایشلدی کمزدن بزنی طعن ایتمک ناحق در؛
 زیرا الله تعالی حضرتلری بزه اقتدار ویرمدی دیه ابلهانه جواب ناصواب ویرلر .

اولدیننی بیلسده کندی استقبالی بیلمسه گرفتاری زنجیر اولان مجبوس کبی مکده اولسی وجبار مطلق حضرتلرندن تضرع ونیاز ایتسی ایجاب ایدر ایدی .

مشنوی

﴿ بسته در زنجیر چون شادی کند ﴾

﴿ کی اسیر حبس آزادی کند ﴾

• **تذکیر** « زنجیر ایله باغلی اولان کیمسه نصل شادیلک ایده بیلیر؟ اسیر

حبس اولان نصل آزادلق ایدر؟ » **شرح** ، زنجیرله باغلی اولان شادیلک و مجبوس بولنان کیمسه آزادهلک ایده میه جکی کبی جبری ادعای شفاهیسی حیسانت مطابق اولمش اولسه اوده هیچ بروقت شادیلک و آزادلق ایلمه اسی لازم کلیر ایدی؛ حالبوکه عکسی کورینور .

مشنوی

﴿ ورتومی بینی که پایت بسته اند ﴾

﴿ بر تو سرهنسکان شه بنشسته اند ﴾

• **تذکیر** « ای جبری ! اگر فی الحقیقه آباغنی باغلا دقلرینی کورورایسه

وشاهک چاوشلری اوزرینه اوطوردقلرینی بیایر ایسه ک ! » **شرح** ، بو بیت شریفک مالی آتیده کی بیت شریفک مألله اکال بیورلمشدر .

مشنوی

﴿ پس تو سرهنسکی . کن باعاجزان ﴾

﴿ زانکه نبود طبع و خوی عاجزان ﴾

• **تذکیر** « آرق سن سائر هم جنسک اولان عاجز انسانلره چاوشلره

مشنوی

﴿ هرکه او بیدار تر پردرد تر ﴾

﴿ هرکه او آگاهتر رخ زرد تر ﴾

« تَبَجَّجْهُمْ » هرکیم که الله تعالی حضرتلری یولنده زیاده او یانقدر، زیاده دردلی اولور؛ هرکیم که زیاده معلوماتلیدر زیاده رخ زرد اولور. « شَرِّحْ » زیاده او یانق اولق قدرت ربانیه یی زیاده تأمل ایتمک دیمکدر؛ انسان او تأملدن کندی قصورینی و کمال صمدانی یی فهم و ادراک و بناء علیه مظهر مرحمت و پاک و فکر عظمت ربانیه ایله رخ زرد و صورتاً غمناک اولور. جبریلده بو حالات بولنورمی؟ بعض عارفین و اولیاء اللهک وجه پاکنده صاریلق یرینه حرمت کورینور، بونک حکمت و سببی بودرکه: انلرک خلقت بدنیه لری حسیله یوزلرنده کورینن حرمتدن طبیعی ده پاک چوق درجه حرمتلری وار ایکن ریاضات و تفکرات اوزرینه نسه آزمشدر. او زمره جلیک ریاضات و ملاحظات روحانیه لری اولماش اولسه حرمتلری بر قاج قات زیاده اولسی لازم کلیردی. خالق اولان کثرت حرمتلرینه کوره یوزلرنده قالان مقدار صاریلق دیمکدر. مثلاً بدنی سیاه اولان عارف بر زنجینک صاریلغی جزئی حس اولنور؛ زیرا جلدینک حال خلقیمی صاریلغک کورلسنی مانعدر.

مشنوی

﴿ کر زجبرش آکهی زاریت کو ﴾

﴿ ینش زنجیر جباریت کو ﴾

« تَبَجَّجْهُمْ » اکر الله تعالی حضرتلرینک جبرندن فی الحقیقه آگاه و واقف ایسهک فریاد وزار ایتمک نهدر! جباریلک زنجیرینک کورینشی زده در؟ « شَرِّحْ » انسان بر طرفدن جناب حقک کمال قدرته قاباً مؤمن اولسه، دیکر طرفدن هر نه قدر امور خیریه میدانه کتیرمک ایچون چالشق ایستسه التدن برنی کلیوب اراده ربانیه هر نه یولده صدور ایده جک ایسه اکا گرفتار اوامسی لابد

مشوی

﴿ عهد و پیمان میکنی که بعد ازین ﴾

﴿ جز که طاعت نبودم کار کزین ﴾

﴿ تَرْجِمَانُ ﴾ خسته ایکن عهد و پیمان ایدرسک که بوخسته لکدن صکره صحت بولور ایسه م بکا الله تعالی به اطاعت ایتمکدن بشقه مقبول بر ایش ووظیفه اولسون. [شرحه محتاج دکدر] .

مشوی

﴿ پس یقین کشت این که بیماری ترا ﴾

﴿ می ببخشید هوش و بیداری ترا ﴾

﴿ تَرْجِمَانُ ﴾ ایمدی معلوم اولدی که بوخسته لک سکا عقل و انتباه احسان ایتدی . ﴿ شَرْحُ ﴾ چونکه مریض الله تعالی حضر تارندن استغفار و استرحام ایلر . دیمک، که مرضک ثمری عقل و انتباهدر ، جبری ده حقیقه مرض جبردن طولایی بیمار اولیدی، متنبه و مضطرب و نالان و تائب اولسی لازم کلیر ایدی.

مشوی

﴿ پس بدان این اصل را ای اصل جو ﴾

﴿ هر کرا دردست او بردست بو ﴾

﴿ تَرْجِمَانُ ﴾ ای اصل و حقیقه طالب اولان کیمسه ! بیل که هر کیمک دردی وار ایسه حقیقتدن رایحه آلمشدر . ﴿ شَرْحُ ﴾ مرضه دوچار و گرفتار اولان کیمسه معتقد و اهل ایماندن ایسه هر حالده و دردی هنکامنده جناب حقندن استرحام و ارادات ربانیه به قارشی منقاد و رام اولور . بواصل و حقیقتی اکلار ایسه ک معلومک اولور که جبری اولانلر بحق جبری اولسه لر قدرت و عظمت ربانیه بی دایما نامل ایدرک حقیقتدن کندیلرینی خبردار و اصحاب عقولدن ایدر لر ایدی.

« **تَجَمُّدٌ** » زمان مرضه حسرت و فریاد بولور؛ اول زمان مرض همیشه
 ابتهادر . « **شَرَحٌ** » خستهك انسان ایچون فی الحقیقه ضروری و جبریدر؛ زیرا
 مریض ایستیهرك خستهدر. مجبورتی محقق اولان بویه برحاله مریضك طورینی
 کوریکز که اکثر حسرت زده و نالان و تائب و مستغفر اولورده الله تعالی حضر تارندن
 مدد طلب ایدر. الحاصل مریض اویانق اولور، اگر جبر دعوا سنده بولسانلرده
 کیفیت جیره قلباً ایسانمش اولسهلر ایدی باشلرینه که چکی مبرم و مجبوری اولان
 کناه و سائر احوال الیه دن زار و استغفار ایدر لرایدی. حاله که جبریلر بالعکس عبادت
 و خوف ربانی و تضرع دن بی خبر و یالکز کنندی ذوقلریله مشغول و خیره سردر لر .

مشنوی

❦ آن زمانکه میشوی بیمار تو ❦

❦ می کنی از جرم استغفار تو ❦

« **تَجَمُّدٌ** » اوزمان که خسته اولورسك، اووقته قدر ایشلديكك جرم و قبا-
 حتن طولانی استغفار ایدرسك. [وارسته شرحدر] .

مشنوی

❦ می نماید بر تو زشتی کنه ❦

❦ می کنی نیت که باز آیم بره ❦

« **تَجَمُّدٌ** » خستهك زمانده کنهك چیرکینلکی سکا کورینور، صحت
 بولورایسه طوغری یوله رجوع ایده جکم دیه نیت ایدرسك ! « **شَرَحٌ** » خسته .
 لکده استغفار و فغان ایامك، اویانق قالمق، کنهه چیرکین کورمك و کسب صحت
 ایدلکده طوغری یوله سلوکی نیت ایتمک کبی حالات موجوددر . « **جبری یز** »
 دیمک ایسته ینلرده ده بو حالانك تمامها بولنمی اقتضا ایدر ایدی؛ جبریلرده بو احوال
 بولنمدق دن بشقه بالاده بیان اولن دینی اوزره کلیاً عکسنی التزام و نفس اماره یه ارخای-
 لجام ایدر لر .

برفکری انسان ترك ايله ده ايني عد ايلديكي ديكر بر فكري قبول ايده بيليردي ؟

مشنوی

﴿ ورتو کونی غافل است از جبر او ﴾

﴿ ماه حق پنهان شد اندر ابر او ﴾

« تَجَمُّهُ » ای جبری ! اگر سن دیر ایسک که : خواجه جبردن غافلدر
آنک ایچون شاگردی امر و منع ایلر و بلوط کبی اولان افکار ظلمتکارانه سنده
ماه حقیقت جبر ، پنهان اولدی . [شرحه محتاج دکلدرد .]

مشنوی

﴿ هست این را خوش جواب از بشنوی ﴾

﴿ بگذری از کفر بر دین بکروی ﴾

« تَجَمُّهُ » جبرینک بوتعریضنه کوزل بر جواب وار . اگر آنی دیکلرسک
کفردن کچر ودینی تصدیق ایدرسک . « شَرَحْ » آتیده کی اییات شریفه دن
آکلاشيله جنی اوزره هر کیمسه نك مجبورتی ونیک و بدی بشقه سنک النده اولدیغنی
بیلیر ایسه او کیمسه نك استرحامده بولمنسی ضروری وطیبعیدر . اگر « جبری یز »
ادعاسنده بولتان بحق کیفیت جبره وجبار مطلق اولان الله تعالی حضر تلیینه لایقيله
ایناهه جق اولسه لر ، بلا انقطاع امان الله ، امان الله ! بزه مرحمت ایت ؛ زیرا بزم
المزددن هیچ برشی کلز دیه فریاد ایلملری لازم کلیر ایدی . حالبوکه جبریلر فریاد
ایلمدکلرندن بشقه ذوقیات ايله وقتلرینی امرار ودنیسا وعقا متاعلرینی هتک
وتار مار ایدر لر .

مشنوی

﴿ حسرت وزاری که در بیماریست ﴾

﴿ وقت بیماری همه بیداریست ﴾

ایشلیه جک اولسه ق ضرور یدر. بویه ایسه دیم که عشرت وزنا کی لذتی افعالده مجبور اولسونلر؛ اما بوتقدیرده بعض وقت بونک عکسنگ ده واقع اولسی لازم کلیر ایدی. مثلاً جبریلر بریحاق آلوب کوزلرینی ایستیمه رک چیقماره لی، یا اللرینی کسملی، آچهلرینی دکزه آتملی ایدیلر که کافه حرکتلرنده جبریلک کورنمش اولسون! خیر! بویه اولمور. یئک، صو ایچمک، زنا و عشرت و بوکی ذوقیاتی اجرا ایلمک ایچون جبریلک دائمًا جاریدر. عجیبا ذوق اولمان و الیم اولان و بالاده مثال کتیریلن افعال یعنی کندی کوزلرینی چیقارمق، دیالرینی کسمک، آچهلرینی صویه آتمق، آج سوسز قالمق کی شیلرده جبریلک نه ایچون جاری دکدر؟ الحاصل جبریلک عقل و حقیقته مخالف تنبل و احمقلاک اختراع ایلدکری برخیال مغفلدر.

مشنوی

﴿ کر نبودی اختیار این شرم چیست ﴾

﴿ وین دریغ و خجالت و ازرم چیست ﴾

« تَبَحُّرٌ » اگر انسانده اختیار اولمیدی، لایقسنز برایش ایشلده کده

دریغ و خجالت ایتمی ندر؟ « شَرَحٌ » انسانده اختیار جزئی وارد که: خجالت ایدر و بوکی حالات و اراده یی اثبات ایلر.

مشنوی

﴿ زجر استادان بشاگردان چراست ﴾

﴿ خاطر از تدبیرها گردان چراست ﴾

« تَبَحُّرٌ » استاد شاگردلرینی منع ایتلمی نه دن؟ تدبیردن فکری چویرمک

نه در؟ « شَرَحٌ » یعنی استاد برشا کرده بونی ایشلمه دیر ایسه بیلیر که شاگردده براراده جزئی وارد؛ یوقسه تنبیهی عبثه اشتغال اولور ایدی. برده انسان خاطرینه برایش کتیرر، صکره دها زیاده دوشونور بشقه برایش ایشلمکله ذهنًا قرار ویرر؛ اگر اختیار اولمامش اولسه نصل اولورده ابتدا جبراً خاطرینه کان

﴿ تَبَيُّهُرْ ﴾ فغان و تضرع مز اضطرار و ضرورته ؛ اوتانمقلغمز اختیار مزه

دلیل اولدی . ﴿ شَبْرَحْ ﴾ حزن و کدری موجب اولان بر ماده دن طولایی انسانک

اغلامسی اوماده نك وقوعی امل و قوتی خار جنده اولدیغنی اقرار و اصلاح حال ایچون

جناب قادر مطلق دن استرحام و تضرع ایلمسی قدرت و مرحمت ربانیه محزون و نالان

اولان دن منفهم و محسوس بولندیغنی اثبات ایدر ؛ بالعکس بر کیمسه اختیار یله ایشلیدیکی

یولسز بر ایشدن محجوب اولسی اراده جزئیسه نه و اختیارینه دلیلدر ، یوقسه جبری

صورتده یعنی بلا اختیار جبراً ایشلمش اولیدی محجوب اولمامسی اقتضا ایدر ایدی .

مثلا بر انسان سرقت ایدوب سرقتی میدانه چیقنجه محجوب اولمسنک سببی سرقتی

ایشلمکه مجبور اولدیغنی وجداناً بیلمسندندر ؛ اما بتون انسانلرک خلقتنه مفایر

اوله رق جبری اولان کیمسه دیر ایسه که : کذب و سرقتدن ده بن محجوب اولمام ؛

زیرا جبراً آتی ایشلدم ؛ اوداعاده بولنان کیمسه نك حقیقته اسمی عارسز و ادب سزدر .

دریای حقیقت اولان شریعت مطهره و انسانلرک منبع عقل و تجربه لری بولنان

نظامات منیفه متجاسرین ایچون جزالر ترتیب ایلدی ، هیچ بر نظام بولماز که

انسان افعالنده مجبور اولدیغندن جزادن وارسته در دیمش اولسون . جای خنده

و تعجبدر که : بر جبری بی بر کیمسه مثلا ضرب ایسه جبری او آنده دعوایه قیام ایله

قیامتی قوپارر ! دیمز ، که بیچاره ضاربک الندن نه کلیر ؟ بی ضربه مجبور ایدی .

جبریله اراده جزئیسه اولدیغنه دائر بیوک مباحثلر ایدر و مفصل کتابلر یازارلر

ایکن خاطر لرینه گلر که بومباحثه ، بو کتابلر کندی ادعالرینی کلیاً قطعاً تکذیب

ایدر ! چونکه اگر انسان جبری لرک ادعالری وجه ایله هرایشه مجبور ایسه اراده -

جزئیسه بی قبول ایدنلرده قبوله مجبوردر ؛ بناء علیه اراده جزئیسه طرفدار لرینک

فکر و ادعالرینی ترک ایتدیرمک اوزره جبری لرک سعی کندی ادعالرینی جرح ایدر .

فرض ایدم که : جبری لر بر چوق ادله دن صکره مخالف لرینی اقناع ایتدولر ؛

اوحالده جبری لرک امید ی خلافتده اوله رق بر حقیقت سر نما اولور ، اوده بمدالاقناع

انسانک ایتدیکی مسلکی اختیارده مختار اولمسیدر . جبری لر فکر لرینی قبول

ایتدیرمکه موفق اوله جقلمی آنده عقلاً مغلوب اولمش اوله جقلمی درکاردر .

نه بدبختانه موقع ؛ نه چیرکین مسلك ! علی الخصوص جبری لر اراده جزئیسه طرفداراتی

اقناع ایتمک ضمننده کندیلری ده اراده جزئیسه لرینه مراجعت و آنک همتیله

مذهب لرینک تعمیمنه چالشملری جای حیرت و داعی تبسمدر ! جبری لر دیرلر که : هر نه

مشنوی

﴿ این نه جبر این معنی جباریست ﴾

﴿ ذکر جباری برای زاریست ﴾

« تَجَبَّرَ » بو حقایق و اسرار جبریلک دکدر؛ جبار اسمک و کمال قدرت- ربانیه نك معناسیدر . الله تعالی حضرت تالریك جبار و قادر مطلق اولدیغنی قوللری بیلوب تضرع و فریاد ایتمسولر . « شَرَحٌ » الله تعالی حضرت تالریك فاعل مختار و قادر مطلق اولدیغنی مفصلاً بیان ایلمکلمزده کی مرأمز جبریلرک باطل افکارینی تصدیق ایتمک دکدر ؛ مقصد من جناب واجب الوجودک کمال قدرتی و قوللری طرفدن لزوم استرحام و تضرعی بیان ایلمکدن عبارت ایدی که انسانلر تضرع و عبادت و حسن نیت و مقبول عمل و حرکت ایله مرحمت ربانیه نائل و منزل سلامت و اصل اواسولر . صاقین خاطره کلسونکه الله تعالی حضرتلری قوللرینی تعذیب ایتمک و جنهمه آتق ایچون مثلاً سرقت و سائر امور غیر- مرضیه بی ایسلمک اوزره اجبار ایدر ، جبریلرک خیال ایلدگری بوکونه جبر ظلمدر . الله تعالی حضرتلری ایسه ظلمدن منزهدر . جناب حق ظلم ایتمدیکنی قرآن عظیم الشانک بر جوق یرنده صراحةً فرمان و اتیان بیوردی ؛ اگر جبریلرک ظن فاسدگری کبی خیری طلب و شردن اجتناب ایتمک میلی انسانده اولسه الله تعالی حضرتلری قرآن عظیم الشانده قوللرینه ایلمک ایدیکز ، فسالق ایتمکیز ، دیه امر و فرمان بیورمز ایدی ؛ چونکه او حالده امر و نهی بی فائده و بی سبب قالیر ایدی . لکن انسانه احسان ایلدیکی اراده جزئییه بی الله تعالی حضرتلری هر کسدن اعلا بیلدیکندن قوللرینه هر وقت انبیای ذیشان و الآن قرآن عظیم الشانک واسطه سیله امر و نهی بیوردی .

مشنوی

﴿ زاری ما شد دلیل اضطرار ﴾

﴿ خجالت ما شد دلیل اختیار ﴾

« تَرْجِمَانُ » سن قرآن عظیم الشان دن بو بیتک تفسیرینی او قو ! الله تعالیٰ
 حضرتلری فخر عالم افدمنزه بیوردیلر : (مارمیت اذ رمیت) . « شَرَح »
 بوآیت کریمه سورۃ انفالک اون یدنجی آیتدر : (فلم تقتلوهم ولكن الله قتلهم
 وما رمیت اذ رمیت ولكن الله رمی) معنای شریفی : « قوتکنز ایله قتل ایتدیکنز
 آنلری (دشمنلریکنزی) لکن الله تعالیٰ حضرتلری ویردیکی نصرته قتل ایلدیکنز
 و آتمدک یا محمد او وقت که دشمنلره قارشى بر آوج طوبراغى آتدک ولكن
 الله تعالیٰ حضرتلری آتدی . »

بو وقعه بدر کوننده وقوع بولوب فخر عالم محمد مصطفیٰ علیه افضل التحایا
 افدمنز حضرتلری و موحدین کرام ، مشرکله ایتدکلری محاربه نیک الی شدید
 آواننده اول رسول مجتبا ید مبارکلرینه بر آوج طوبراق آلوب دشمنه قارشى
 رمی والقا ایدنجه مشرکله کوزلرینه بر چوق طوبراق طولمش ، کلیاً تار مار
 اولمشدر . موحدین کرامک نائل اولدقلری بویوک مظفیریتدن نفسلرینه عجب وفخر
 کلامک ایچون غالیبت نصرت جناب حقدن اولدینی فرمان و حکایت بیورلدى .
 تزین صحائف ایدیلمن آیه ، کریمه اصل فخر عالم و یوم بدرده بولنمش اصحاب کرام ،
 و بتون موحدین ایچون برنیه وفرماندر .

مشنوی

﴿ کر بپرانیم تیر آن کی زماست ﴾

﴿ ما کمان وتیر اندازش خداست ﴾

« تَرْجِمَانُ » کر چه ظاهر آ بزانساز ، اوق آتوب اوچورور ایسه کده حقیقتده
 او فعل بزدن دکلددر . بز اوقک یایی کبی یز ، اوق آتیجی خدا حضرتلریدر . « شَرَح »
 بو بیت شریفده تکرار اولنورکه : هر شی الله تعالیٰ حضرتلرینک امریله واقع اولور .
 بو ایات علییه وارنجهیه قدر جبری مذهبنده اولانلر نمون اولوب ظن ایدرلرکه :
 حقیقت کندی خیاللری کییدر . آتیده کی ایسات شریفه جبریلرک خیالاتی ازاله
 ایدر .

مشوی

﴿ کاه نقش شادی و که غم کند ﴾

﴿ کاه نقش دیو که آدم کند ﴾

« تَرْجِمَانُ » قادر مطلق حضرت تریبک نقش قدرتی ، بعض شیطان و بعض آدم بعضاً مسرت ، بعضاً کدورت ایلم . « شَرْح » تجلیات ربانیه متنوع صورته ظهور ایلم ؛ بوده مقتضای حکمت بالغه دندر . بر انسانک خاطرینه کله بیلیرکه : الم انکیز بر فعل و حالک ظهورنده هیچ بر قصور ایتماش ایلم ، نه ایچون گرفتار الم اولدم ؟ الله تعالی حضرت تری قوئلرینه ظلم بیورمیه جقلرینی قرآن عظیم الشانده فرمان و بیان بیوردیلر ؛ بناء علیه انسانه کلن الم وجفا یا اوصرده ویا دها اول ایشدیکی دیگر بر فالنگ جزاسی ویا جزانک بر مقداریدر . انسان ، جناب یزدانک مرحمتی جلب ایتمک ایسترایسه قابلاً ولساناً اعتراف قصور واستغفار ایله برابر تکرار گرفتار کنه و غم اولماق ایچون ایفای عبادت و اجرای وظیفه و اعطای صدقه ایتمون و همیشه منتظر الطاف جناب مولا اولسون !

مشوی

﴿ نطق نی تادم زند از ضرر و نفع ﴾

﴿ دست نی تا دست جنباند بدفع ﴾

« تَرْجِمَانُ » مخلوقده ال یوقدرکه امر حَقِّک دَفْعی ایچون حرکتیه مقتدر اوله ؛ نطق یوقدرکه برایشک ضرر و فائده سی ایچون لقردی سویلیه ؛ « شَرْح » الله تعالی حضرت تری بریشی اراده بیوردقندن صکره آنک خلافتده اقتدار و عقل و نطق مفقود و بی سوددر ؛ انسان دائماً قدرت ربانیه نی و کندینک عجیبی تأمل و حَقِّک امرینه موافق صورته فعال اولدینی حالده توکل ایتمون !

مشوی

﴿ تو ز قرآن باز خوان تفسیر بیت ﴾

﴿ کفت ایزد مارمیت اذ رمیت ﴾

لطف و مرحمتك سهويه مديكمز دعائي ايشيدر ایدی . « شَرَح » ای خدای .
 ذوالجلال ! سنك قدرت و مرحمتك او قدر عال العالدر كه بز خلاق اولمه دن اول ،
 بعد الخلق محتاج اوله جغمز واسترحام ایده جكمز شیلری بیایدی ^{بگمزه} کال لطفك جزك
 اثری اوله رق آنلری احسان بیوردیگمز و بزى انسان یاراندیگمز
 بویت شریفده حکمت عمیقہ بی شاملدر !

مثنوی

❦ نقش باشد پیش نقاش و قلم ❦

❦ عاجز و بسته چو کودك در شکم ❦

« تَرْجِمَه » نقاشك اوکنده نقش — آناسنك فارنده اولان چو جوق
 کبی — عاجزدر . « شَرَح » رحم مادرده جنین بلا اقتدار ، بلا تفکر متحرک
 اولدیغدن انسان جنینه تشبیه بیورمشدر . کافه مخلوقات بر نقش کبی اولوب مصور
 و محرر حقیقی آنجق الله تعالی حضر تلیدر .

مثنوی

❦ پیش قدرت خلق جمله یارکه ❦

❦ عاجزان چون پیش سوزن کارکه ❦

« تَرْجِمَه » دیوانخانه عالمك مخلوقاتی قدرت الهیه نك اوکنده ، — ایکنه
 قارشیننده کرکف عاجز اولدینی کبی — عاجزدر . « شَرَح » کرکف —
 کارکه — تخته و زدن عبارت بر محل نقش و تصویردر که قادینار ایکنه واسطه سیله
 صور متنوعه نقش ایدرلر . ایکنه نه یولده ایشلر ایسه کرکف اونقشی قبوله
 مجبوردر . کرکفک ایکنه بی منع و تغیره اقتداری اولدینی کبی مخلوقات عالمده
 امر حقه قارشى عاجزدر ؛ اما بونده بر حکمت واردر : اوامر ربانیه کال عدل
 و حکمتله انسانلرک نیات و مقتضیاتنه لایق بر صورتده شرفواق اولور و معنوی نقشلر
 او یولده کورینور .

هوا ، کورمکده اولدیغمز ضیا ونور قلب ونیجه نیجه انعام بی پایان جمله سی احسانات-
متوعه جناب یزداندر .

مشومی

﴿ وربگیری کیست جست وجو کند ﴾

﴿ نقش بانقاش چون نیر و کند ﴾

« تَوْجِیْهِمُ » الّٰهی ! اگر نعمتلیکی دریغ بیورر ، طونار ، ویرمز ایسه ک
کیم مقتدر اوله بیلیر که بونعمتلی آریوب بوله بیلسون ؟ نقش نقاش ایله نصل
حرب وتزاع ایده بیلیر ؟ « شَرْحُ » الله تعالی حضرتلی انعام ربانیه سنی قطع
ودریغ بیورسه عبدک نه قوت و قدرتی واردر که استحصال وجدال ایتسون ؟ شایاز-
اخطاردر که الله تعالی حضرتلی قوللرینه مناسب اولان نعمتلی قطع ایتمز .
مکرکه آنلر امر حقه مخالف صورتده حرکت ایتمش اوله لر .

مشومی

﴿ منکر اندر مامکن درما نظر ﴾

﴿ اندر اکرام وسخای خودنکر ﴾

« تَوْجِیْهِمُ » الّٰهی ! بزه باقه و بزم قصورمزه نظر ایلمه ! کندی اکرام
وسخا و مرحمتکه باق ! « شَرْحُ » بوبیت شریفده عبد اعتراف قصور ایله مرحمت-
ربانیه بی استرحام و عرض عبودیتله بکام اولور .

مشومی

﴿ مانبودیم و تقاضا مان نبود ﴾

﴿ لطف تونا گفته ما می شنود ﴾

« تَوْجِیْهِمُ » الّٰهی ! بز یوغیدق و تقاضا و طلبمزده یوغیدی ، مع مافیه سنک

« تَبَجَّهْرُ » الهی ! بزم روزگارمز و وار لغمز سنک عدل واحسانکدر
 سعی وغیرتمز وجله احوالمر ، سنک مرحمت وایجادکدر . « شَرَحْ » بویت شریفده
 حقه قارشی انسان کاملک استعمال ایده جکی لسان حقیقت بیان تعریف وتوصیف
 بیوریلور .

مشنوی

﴿ لذت هستی نمودی نیست را ﴾

﴿ عاشق خود کرده بودی نیست را ﴾

« تَبَجَّهْرُ » الهی ! سن اوصاحب قدرتسنک که : بوعدمه وارلق لذتی
 کوستردک ، عدمی کندینه عاشق ایتدک ! « شَرَحْ » الله تعالی حضرتلرینک
 وجود مطلق الوهیتنه کوره مخلوقات عدمدر ؛ اما اثر صنع وقدرت ربانیه هیچ
 منابهسنده اولان مخلوقاته وارلق لذتی کوسترمش ونعمت عشق ایله تقدیر
 بیورمشدر . « عدمی کندینه عاشق » ایتک تعبیرشرفندن ایکی معنا اکلایشیله بیلیر
 بری : خلق اولمازدن ووجوده کلزدن اول ، یعنی ارواح مبارکه اعیان ثابته حالند
 ایکن آنلری ذات الوهیتنه عاشق ایلمسی وواعشک دوام ایتسی ؛ معنای دیگر
 عدمی کندی کندینه عاشق ایدوب عدمدن ظهور ایتسیله مخلوقات بری برلرین
 محبت ایتسیدر .

مشنوی

﴿ لذت انعام خود را وامکیر ﴾

﴿ نقل وباده وجام خود را وامکیر ﴾

« تَبَجَّهْرُ » الهی ! کندی نعمتلرینک لذتی بزدن کیری طوتوب دریغ
 ایتنه ! کندی نقل وباده وعشق جامنی بزدن اکسیک ایتنه ! « شَرَحْ » بومانجات
 باعث النجات هر برقول ایچون عین فرض ونعمت سعادتدر . نعم متنوعه ربانیه
 قابل تعدادمیدر ؟ مثلا روح ومعنی وعقل وبدنک وجود وصحتی نفس ایلدیکمز

مشنوی

﴿ ماهمه شیران ولی شیر علم ﴾

﴿ جمله شان از باد باشد دمبدم ﴾

« تَرْجِمَه » بز جمله من صورتا ارسلانلرز ؛ لکن بایراقلرده بز اوستنه رسم اولتان ارسلانلر کبی بز. او ارسلانلرک جمله سی روز کاردن هر آن وجود کبی متحرک اولور . « شَرْح » بعض بایراقلرده رسم بولنور . مثلاً برنده بر ارسلان ترسیم ایدیلیر ؛ لکن بو صورت ، بز اوزرنده عادی بر رسمدن عبارتدرکه کورونمی و حرکتی روز کارک تحریکنه وابسته در . بز صورتلری میزدی ده تحریک ایدن باد قدرت . ربانیه دن بر آن خالی قالسهق محو و نابیدد اولورز .

مشنوی

﴿ جمله مان پیدا ونا پیدا است باد ﴾

﴿ انکه نا پیدا است هر کز کم مباد ﴾

« تَرْجِمَه » جمله سی کورینور کورونمز روز کاردر ؛ اوکه کورونمز ، بروقت اکسیک اولسون . « شَرْح » انسانلر وسائر حرکت ایتمکده اولان کافه مخلوقاتی سیر و حرکتده کوره بیلیر ایکن محرک حقیقی اولان الله تعالی حضرتلرینک ذات . یاکنی ظاهر کوزیله کوره میورز ؛ مع مافیه قدرت و فیض ربانیسی کافه مکونات و موجودات ایچون کافی و ظاهری اولدیغندن مرحتی هیچ بروقت اکسیک و مخلوقات لطفندن خالی اولسون !

مشنوی

﴿ باد ما و بود ما آز داد تست ﴾

﴿ هستی ما جمله از ایجاد تست ﴾

« تَرْجَمُهُ » الهمی ! بز هیچز . و اراقلمزده هیچدر . سن ایسه
 کوستریجی وجود مطلقسک ! « شترج » وجود مطلق تعیرندن مقصد ، ذاتیه
 یعنی بشقه سنک وجودینه محتاج اولیوب نه مرور زمان ونه سائر تبدلاته
 اولیان واجب الوجود حضر تریدر که موجودات وازمنه ومسافاتنه یعنی مخلوق
 محتاج دکل هر نوع مخلوقاتک عدمدن خاکی ، حفظی ، معادی اول قادر مطهر
 امر ربانیسنه رام وآنکله بکامدر ؛ مع مافیه الله تعالی حضر ترینک حقیقتی کیم
 فهم ودرک ایده مز . قرآن عظیم الشانده فرمان و بیان بیوریلور که (لیس کمنله شی
 یعنی الله تعالی حضر ترینک مثلی کبی برشی یوقدر . برشیک مثلی اولینجه حقه
 یسنه مز . طاتلی آجیدن ، حرارت برودتن ، صفا بلادن الحاصل هر شی ضد
 یلنیر . الله تعالی حضر ترینک ضد و مثلی اولمدیغندن ذاتی کما هو حقه یلنمک
 دکلدر ، اما مخلوقانده کوربان افعال و تأثیرات عظیمه ربانیه سیله صفاتی هر
 معلوم و عیان اولور . مخلوقاتک وجودینه وجود مقید تعیر اولنور که وجود
 کبی ذاتریله قائم اولیوب وجود آخره محتاجدر . وجود مطلق اولسه وجود
 اوله ماز . مثلاً برآینه فرض اولنسون ، آینه نك قارشیسنده کی آدم بر وجود
 لکن او آدمک آینه ده کورین صورتی نسه وجود مقیددر . انسان آینه نك قارشیه
 چکیلنجه آینه ده کی صورت او آنده محو اولمش اولور . الله تعالی حضر ترینک
 اسمای حسناسنه کوره مخلوقات آینه ده کی صورتلره مشاهددر . مخلوقانده
 کورولنجه لطف ربانینک و غضب مشاهده اولننجه قهر صمدانینک عکسیه
 بونک ایچون قرآن عظیم الشانده فرمان و بیان بیوریلور که (کل شی هالک الا
 یعنی هر شی هلاک پذیر اولوب آنجق الله تعالی حضر ترینک وجهی یعنی ذاتی باقی
 هر هانکی انسان وجه ربانی یعنی عشق و رضای یزدانی ایچنده کندینی فانی ایدر
 اوفانی دکل ، باقیدر ؛ زیرا او حالده « الا » استثنای قدرت احتوایه مظهر اولمش او
 بو محلده شو جهتده عرضه سزادر که : هالک ، ذیروح ایچون عدم اولور
 حال حاضر دن تعیر ایتمکدر . بو هالک ظاهری و بقای معنویدر . شیخ اکبر حضر
 محی الدین عربی قدس سره السامی فتوحات مکیده الله تعالی حضر تریله مخلوق
 بو وجه ایله تعریف ایدر که : « اعلم ان الحق تعالی موجود بذاته مطلق الوجود
 غیر مقید بغیره ولا معلول عن شی ولا علة لشی » وهو خالق المعاولات والعال
 وینه فتوحانده بیورر که : « فهو عين كل شی فی الظهور ماهو عين الاشياء فی الذ
 سبحانه بل هو هو والاشياء اشياء » .

« تَرْجِمَه » ، الهمی ! بز نای کبی بز و بزده کی سس ، سندندر ؛ بز طاغ
 کبی بز و بزده کی صدا ، سندندر . « شَرْح » ، صدا هر نه قدر صورتا نیدن چیقار ایسه ده
 حقیقته نافعک و طاغیر اره سنده کی انعکاس ینه بر صاحب روحکدر . بزده هر نه
 ظهور ایدر ایسه بز دن دکل ، خالق لم یزل حضر تندر .

مشنوی

﴿ ماچو شطرنجیم اندر بر دو مات ﴾

﴿ بر دو مات مازتست ای خوش صفات ﴾

« تَرْجِمَه » ، غالب و مغلوب اولمه ده بز شطرنج کبی بز ، بزم غالبیت و مغلوبیت
 سندندر ؛ ای صفاتی کوزل اولان اللهمز ! « شَرْح » ، شطرنج اویونده حرکت
 صورتا شطرنج آلا تنده ایسه ده اصل هنر اوینایانکدر . شطرنج دنیا ده ده ، حرکت
 بد نظر صورتا انسانلدر ؛ اما محرك حقیقی الله تعالی حضر تریدر .

مشنوی

﴿ ما که باشیم ای تو مارا جان جان ﴾

﴿ تا که ما باشیم با تو در میان ﴾

« تَرْجِمَه » ، بز کیم اولورز ؟ ای جانمک جانی ! تا که بز سنکله اورته ده اوله لم ؟
 « شَرْح » ، الهمی ! تعبیراته کندیمزی « بز » ، تعبیر ایدررز . لکن بو تعبیر بیهوده
 انا بتدر . زیرا جانمک جانی و فیاضی سنسک ! افعال و احواله سندن بشقه کورمک
 حقیقی کورما مکر .

مشنوی

﴿ ماعدمهایم وهستیهای ما ﴾

﴿ تو وجود مطلق فانی نما ﴾

« تَرْجِمَهُ » کرچه ای بی ، فانی فرق ایتمکه مقتدر دکلسده چوق
 و سود آناسنه عناد ایتمز ، لکن کندی احتیاجی حسیله آغلار . « شَرَحْ » حضر
 مولانای رومی قدس سره السامی هر بخدمه کیمک طرفدن سوز سویله
 و جواب ویره جک اولسه فوق العاده مناسبتلی ایراد بیورلر . بوده مشار
 حضر ترینک حیرت بخش اولان قوه روحانیه سندن بشقه علم و مباحثه کی مهار
 و قوه عقلیه لری اثریدر . مریدانک بوسوزی مأموریت و مسنده بولنان ذو
 ایچونده بیوک بر نصیحتدر .

مشنوی

﴿ ماچو چنکیم و نوزخه میزنی ﴾

﴿ زاری ازمانی توزاری میکنی ﴾

« تَرْجِمَهُ » ای رمز ! بز چنک دنین بر آلت صدا کبی بز ، سس چیقاره
 ایچون او آله سن زخمه اورورسک ! آغلامق و فریاد بز دن دکادر ، بز ی فری
 ایتدیریمی سنسک ! « شَرَحْ » یاخالقمز ! سن هر نه امر ایدر ایسهک او صور
 بز دن ، حقیقته سندن ظهور ایدر . بویت ، شریفله عقینده کله جک قرق عد
 ایسات شریفده الله تعالی حضر ترینه باکال تضرع عرض حال ایدلمسی لزوم
 تنیه ایله برابر انسانده کلیاً جبر و یا اراده جزئی می وار کبی اک مهم برمس
 ایضاح و بیان بیوریله جقدر . بومسأله عالمده همیشه چوق بخنلر دعوت ایتم
 و روحانیتدن عاری و عرفاندن بری اولانلرک اذہاتی اشکال ایلمشدر . برقا
 سندن بری بد ایدن بومسأله اوزرینه الآن اتفاق حاصل اوله میور . انسانلر
 عقلی بو بحثی حل ایده بیلمک ایچون کافی دکادر . دین مبین اسلامک عق
 و عرفانسک قبول ایلدکاری نقطه جبر وسط تعیر اولنان درجه درک : نه بتون بتون
 جبر ونهده بتون بتون اراده و اختیاردر .

مشنوی

﴿ ماچو نایم و نوا در مازتست ﴾

﴿ ماچو کوهیم و صدا در مازتست ﴾

﴿ اعتراض کردن مریدان بر خلوت وزیر ﴾
 مریدلر وزیرك خلوتنه تکرار تعریض ایلدکارینه دائردر :

مشنوی

﴿ جمله گفتند ای وزیر انکار نیست ﴾

﴿ گفت ما چون گفتن اغیار نیست ﴾

﴿ تَبَجَّحُوا ﴾ جمله مریدلر: ای وزیر نیاز و اخطار من انکار دکلدرد. سوز من دشمن سوزی کبی دکلدرد دیدیلر. « شَرَحْ » مریدان شیخلرینی وزیر تعبیر یدرلر؛ زیرا بیلیرلر ایدی که وقتیه وزیر جسمانی و شمعی وزیر معنوی ایدی .
 حاصل مریدلر دیرلر که: بزم سوز من صاحب کمال اولدیغکیزی انکار و علی الخصوص بلا من دشمن کلامی کبی تعریض دکلدرد ، بالعکس استرحامدن عبارتدر .

مشنوی

﴿ اشك دیدست از فراق تودوان ﴾

﴿ آه آهست از میان جان روان ﴾

﴿ تَبَجَّحُوا ﴾ سنک فراقکدن کوز یاشی سرعت ایله آقیجیدر ، آه آهدر جاننا ایچنده کیدیحیدر. « شَرَحْ » مریدانک فراقدن مقصدلری، وزیرك خلوتیدر؛ آه چکملری ینه فریادلرینی تشکیل ایدن صدای غوم انکیزلیدر .
 زمان هجرانده بیچاره عاشقکلرک فریاد و آهنه بکزر هیچ بر صدای آتشین بولنورمی ؟

مشنوی

﴿ طفل بادایه نه استیزد ولیک ﴾

﴿ کریدا و کرچه نه بدداند نه نیک ﴾

مشنوی

﴿ کر کالم با کمال انکار چیست ﴾

﴿ ورنیم این زحمت و آزار چیست ﴾

« تَرْجِمَهُ » اگر بن صاحب کمال ایسم کالی انکار و کال ایله مجادله ندر صاحب کالدن دکل ایسم « خلوقی ترک ایب ؛ بزنی نصیحتکله احیا ایله ! » دیه زحمت و جفا اختیار ایلمکزه دن اقتضا ایدر ؟ « شَرْح » بو سوز بالطبع عقابه موافقدر ذکر اولنان مریدان مباحته ایتمک دکل ، نصیحت آلق ایستدکلری شیخه کندیلر ؛ نصیحت و یرمهک قیام ایلدیلر . اصل هنر او وزیر مزورک بر مغفل وریاکار ونا بکا اولدیغنی بیلمک ایدی . او حقیقی بیامینجه و آنی کامل عد ایدنجه آرتق آ تعریض ایتمک خطاری تکثیر ایلمکدر .

مشنوی

﴿ من نخواهم شد ازین خلوت برون ﴾

﴿ زانکه مشغولم باحوال درون ﴾

« تَرْجِمَهُ » وزیر دیدی : ای مریدان ! بن ایستم ، که بوخلوتد دیشاری چیقیم ، زیرا احوال درون ایله مشغولم ! « شَرْح » وزیر طوتدینر مسلك حیلله کارانه نی خلوتله دها ای اجرا ایده جکنی تصور ایتمش وهرنه دیر ایس مریدلری بیوک بر حکمته حمل ایده جکلرینی درک ایلمش اولدیغندن بوجه محر شدیدجه لسانلر استعمالی دها مؤثر اوله جغنی اکلامشدر . عادی و حیلله کار آدم انسانلر ایچنده بولمینیجه عادیلکلرینی و حیلله لرینی ستره دها ای موفوق اولور زیرا افعال نهایت الامر انسانک قدر حقیقسنی میدانه وضع ایله رسوا وبد حا ایدر .

﴿ جواب کفتن وزیرکه خلوت رانی شکم ﴾
 بن خلوتی قیروب ترك ایتم دیه وزیرك مریدلره جواب ویرمسیدر:

مشنوی

﴿ کفت حجهای خود کونه کنید ﴾

﴿ بندرا درجان ودر دل ره کنید ﴾

« تَرْجِمَه » وزیر مریدلره دیدی: حجت و دلیللری قیصه یابیکز! نصیحته جان و دل ایچنده یول ویریکز! « شَرَح » یعنی مباحثه یی ترك و بنم سوزیمی و نصیحتمی خلوص قلب ایله استماع و قبول ایدیکز! بندمی ایشیت! امرینی انسان مقلد بر آدمدن ایشیدر ایسه بالطبع قبول ایتمالی! اما بوا امر مستقیم بر عاقل طرفندن صدور ایسه قبولی محض خیر و نفعدر.

مشنوی

﴿ کر امینم متهم نبود امین ﴾

﴿ کر بکویم آسمانرا من زمین ﴾

« تَرْجِمَه » اکر طوغری آدم ایسه امین آدم متهم و یهوده سویلیجی اولماز و امینلکم سزه معلوم ایسه آسمانه زمین دیر ایسه مینه اینانمکنز لازم کلیر. « شَرَح » وزیر معهود دیرکه: ای مریدان! اکر بن سزك نزدکرده امین بر آدم ایسه خلوت ایدر. بنی براقیکز! عبادتله مشغول اولهیم! عقلک خلافتده و خارجنده اوله رق مثلا آسمان زمیندر کبی بر امر عجیبی بیله ایراد ایتسه مینه تصدیق ایلمکنز لازم کلیر، که کال تسلیمکنز آکلاشلسون! مقلدک عادتلرننددر که مباحثه دن اجتناب و ترهاتی بلا مباحثه قبول ایچون اورتالغی افتاعه شتاب ایدرلر.

ترقی مادی بزه قارائلق وعایددر . هله سکا کوره فلک مادی نه اولور ؟ اعتبارسز وهیچ برشیدر؛ زیرا فلک جسمانیدر ، سن ایسه روحانی بر ذات علویسک ! اغفال اولنش انسان مغلی تقدیس ایچون خاطره کلز کلماتی اختراعه شتابان اولور .

مشنوی

﴿ صورت رفعت بود افلاك را ﴾

﴿ معنی رفعت روان پاک را ﴾

« تَرْجِمَه » - صوری اولان یوکسکلک فلک ایچون اولور ؛ لکن معنوی رفعت پاک اولان روح ایچوندر . « تَشْرِیح » هر شئیك صورت ومعنای واردر . مثلاً کلامك صورتی حروف والفاظ ومعنای متفهم اولان معنی ومقصددر . رفعت یوکسکلک لفظك صوری جهتی عالی کورینن افلاك واجرامدر ، جهت معنویه سی پاک اولان روحدر .

مشنوی

﴿ صورت رفعت برای جسمهاست ﴾

﴿ جسمها در پیش معنی اسمهاست ﴾

« تَرْجِمَه » - صوری اولان رفعت جسملر ایچوندر ؛ جسملر ایسه معنی اوکنده اسملردر . « تَشْرِیح » جسم ایله معنی آردسنده اولان فرق مسما ایله اسم آره سنده کی فرق کیدر ؛ یعنی اسم مسمایه کوره عادی حروف وخیالدن عبارتدر ، جسمده معنایه کوره عادی وخیال کی قالیر . اسمك اجسامه واجسامك معنایه تأثیراتی جزئیدر . مثلابدنی نقصان ویذاتی عادی اولان برانسان ولوکامل ، ارسلان وسائر بوکی اسملرله تسمیه اولنسه ینه عایددر . املاک وتقود ویا بوکی برچوق شیلره مالک اولان بر آدمكده عقل وقای یاراماز ایسه معناً ذلیل وبالعکس بر فقیرك عقلی کامل وکندی فاضل ایسه حقیقتده غنی وخیر وعلویته دلیل اولور .

قوراق و چوراق اولان دنيا ايشيله احوالز بی فائده اولدینی حالدہ دریای روحانیتک فیض و کرمی جوشه کنجه حالمزی اصلاح و بحر روحانیتہ ایصال ایله بزى افلاح ایدر طرزنده افاده مرام اولنیور .

مشوی

﴿ باتو مارا خاک بهتر از فلک ﴾

﴿ ای سماک از تو منور تاسمک ﴾

« تَرْجِمَانُهُ » سنکله اولنجه طوپوراق بزه فلکدن دها اعلادر؛ (سماک) تعبیر اولنان کوبدن بالغه تشبیه اولنان کره ارضه قدر موجود اولان مخلوقات سنک نورکدن منور اولمشدر . « شَرَحٌ » انسان کامل قوه روحانیه سی حسبیه هر قاب مظلمی تنور ایدمبیلیر ، قوه عقلیه سیله ده اختراع ایتدیکی علم هیئت وسائر علوم واسطه سیله قارانلق اولان برچوق مسائل ریاضیه وارضیه بی کوستره رک تنویر افکار ایدر . کره ارضی بالغه تشبیه ایتمکده مناسبت لطیفه واردر ، زیرا بالغک حالی یوزمک اولدینی کبی ساحه واسطه فلکیه ده حرکت دائمه سی درکار اولان کره ارضه ده حوض سماءه یوزمکده در . اجرام فلکیه ایچون یوزمک تعبیری « یس » شریفک قرقچی آیت کریمه سنده ده صراحه فرمان بیورلمشدر . شویله که : (لا الشمس یبنی لها ان تدرك القمر ولا اللیل سابق النهار وکل فی فلک یسبحون) معنای شریفی : « کونش ممکن اولماز که قره ایریشسون کیجه کوندوزه مسابقت ایدیچی دکادر ، وجهه سی فلکده یوزرلر . »

مشوی

﴿ بی تو مارا بر فلک تاریکیست ﴾

﴿ باتوای ماه این زمین باری کیست ﴾

« تَرْجِمَانُهُ » ای شیخمز ! سننیز بزه فلک قارانقدر ؛ ای ماه روحانیت ! سکا کوره بویر نه اوله بیلیر ؟ « شَرَحٌ » سن اولنجه صوری نه قدر فیض کورسهک حتی فلک کبی عالی اما جسمانی بر مرتبه ترقی ایتسهک ینه سندن آله جغمز فیضه نسبه

« تَرْجَمَه » قوشك قنادی او حقیق استعدادیاه کمال بولدینی وقت کندیلکنندن
 یوکسکده زحمتسزجه اینی فنا صدایه محتاج اولمق سزین اوجار . « شَرَح » برکیمسه
 معنأ ومادۀ اوفاق ایکن حدینی تجاوز ایتسه بالاده بیان اولدینی کی مضطرا اولور؛
 فقط سن وتجر به سی ایلربیلینجه یوکسک ایشلرله مشغول اولسی ضرری دکل ،
 فائده نی موجب اولور . مهم ایشلر ایچون همیشه برعاقل ومستقیم آدم ایله مشاوره
 ایتک لزومی هر وقت تکرار اولنور . امور معقوله نك حسن تسویه سیچون انسانك
 الك مکمل زمانی قرق یاشیدر . قرق یاشنده اعصاب کسب راحت وسکون وعاقل
 تربید تجارب ایتش اولور . بو یاشده انسانك رشد وعقلی مکمل اولدینی قرآن
 عظیم الشانده بیان وفرمان بیورلمشدر .

مشنوی

﴿ دیورا نطق تو خامش میکند ﴾

﴿ گوش مارا کفت تو هوش میکند ﴾

« تَرْجَمَه » ینه مریدان وزیره دیرلرکه : ای شیخمز ! سنك سوزك
 ونصیحتك شیطانی خاموش ایدر . بزم قولانغیزی عین عقل ایدر . « شَرَح »
 شیطانك القا ایلیکی وسوسه لری برکامل ذاتك نصیحتی محو ایده بیله جکندن
 وسوسه لری محو ایتک شیطانی اسکات دیمکدر . مریدان بوتعبیری استعمال وتضرع
 حال ایلی؛ کذلک برعاقل وکاملک سوزینی استماع ایدن عقلاً مستفید اولور .

مشنوی

﴿ گوش ماهوشست چون گویا تویی ﴾

﴿ خشك مابحرست چون دریا تویی ﴾

« تَرْجَمَه » سن سویلرسك بزم قولانغیز عین عقل اولور، سن دریا اونجه
 بزم قوراقلغمز دکز اولور . « شَرَح » قولاق دیکلرکن عقل کسب قوت ایدر .

وفات ایش طوت! «**شرح**» اقتدارندن زیاده بر آدمه ایش ویریلیر ایسه فائدهیه بدل زیان وخسران حاصل اولور. برده حدندن زیاده وظیفهیه ونعمته نائل اولان کیمسه نك سائر نتایج مضره سندن بشقه تکبر وعجزندن طولانی احوالی تغییر وکندینی معناً ضریر ایدر.

مشنوی

﴿ چونکه دندانها بر آرد بعدازان ﴾

﴿ هم بخود طالب شود آن طفل نان ﴾

«**تجربه**» اما دیشلری چیققدن صکره چوجق کندیلکندن امک ایستر.

«**شرح**» انسان هرایشه تدریجاً کیریشوب ملکه استحصال ایلدکن صکره اقتداری نسبتده امور کورر والله تعالی حضرتلرینک اذنیاه موفق اولور.

مشنوی

﴿ مرغ پر نارسته چون پران شود ﴾

﴿ لقمه هر کربة دران شود ﴾

«**تجربه**» قنادی بیتامش بر قوش اوچق ایستره هر یرتیجی کدینک

لقمه سی اولور. «**شرح**» کال بولیان کیمسه حدندن زیاده بر ایشک اجراسنه قیام ایتمسه اوغلندن بهمه حال مضطرب اولور؛ باذن الله تعالی امور اخرویه ودنیویده موفق اولمق ایستین طمع وتعجیلی دفع ایله حد واققداری دائره سنده حرکت وتجارب وتحقیقات دائمه ایله کسب الفت ایتملیدر.

مشنوی

﴿ چون بر آرد پر بپرد او بخود ﴾

﴿ بی تکلف بی صغیر نیک وبد ﴾

« **تَجَمُّرٌ** » درت آياتی حیوانه تحملندن زیاده یوک یوکتمه ! ضعیفله قوتندن فضله ایش تکلیف اتمه ! « **شَرَحٌ** » انسانه کوره بيله جکی قدر ایش کوسترملی واکلايه بيله جکی قدر سوز سویلملیدر . زیاده تحمیل اولنور ویا عقلنک اقتداری خارجنده سوز سویلنیر ایسه هم ایش بوزیلور ، هم طرفین ازبیلیر (لا یکلف الله نفساً الاوسعها) یعنی : الله تعالی حضرتلری انسانه تکلیف اتمز ؛ الا وسعت و قدرتی قدر تکلف ایدر امری ، عظیم و مهم حکمتدر . برکیمسه نک درجه اقتداری نصل بیانیر ديه صوریلورسه بوا مرشکلک اکلا شلمسی امر ایدر جک ذاتک ذکاوتنه وابسته در .

مشوی

❖ دانه هر مرغ اندازه ویست ❖

❖ طعمه هر مرغ انجیری کیست ❖

« **تَجَمُّرٌ** » هر قوشک بيله جکی دانه کندی بدنک اولچوسنه کوره در . هر قوشک لقمه سی نصل بر اینجیر اوله بیلیر ؟ « **شَرَحٌ** » بر قوش تحمل بدنی قدر لقمه یی یر ؛ یوقسه اوافق بر قوش بر اینجیری بر لقمه اتمکه قیام ایدر ایسه بوغولور هلاک اولور . برکیمسه ده اقتدارندن زیاده ایش کورمک ایستیه جک اولسه بی مجال و بلکه دوچار اضمه حلال اولور . انسان کندی مقداری لایقیله بيله ميه . جکندن برایشه بدء اتمزدن اول عاقل و مستقیم بیلدیکی بر ذاتک نصیحتنه مراجعت ایدر سه کندینی خطالردن تخلیص و آزاد اتمش اولور .

مشوی

❖ طفل را کرنان دهی بر جای شیر ❖

❖ طفل مسکین را از انان مرده کیر ❖

« **تَجَمُّرٌ** » اوافق چوجغه سود رینه اتمک ویرر ایسه ک بیچاره چوجنی

﴿ تَبَجَّحْتُ ﴾ ظاهر کفت و کوسی آینه قلبه توز کبی کلدی ، بر مدت سکوتی عادت و اختیار ایدوب عقلکی کوز لجه باشنده طوت! « شَرَحٌ » کفت و کو و کثرت- کلام آینه روح و عقله غبار و انسانک حقایقه کسب اطلاع ایللمسنی مانع اولدیغندن بر طرفدن سکوتی ، دیگر طرفدن حقایقی ملاحظه یی اعتیاد و کندینی قیود فانیه دن آزاد ایت! عادی ایشارده - ولو بر انسان کوزل برسوز بر نکته سویلسه و ایشیدن لرك مظهر تحسینی اولسه بیله - سوزك تعریف ایلدیکی مقصد عادی اولنجه اوسوزده کورینن ذکاوت ده فائده سز و عادی و سویلین اعتباردن عاری اولور .

﴿ مکرر کردن مریدان که خلوت را بشکن ﴾

خلوتی شکست ایتک ایچون مریدانک مکر و نیاز ایللمارینه داژدر :

مثنوی

﴿ جمله کفتمند ای حکیم رخنه جو ﴾

﴿ این فریب و این جفا باما مکو ﴾

﴿ تَبَجَّحْتُ ﴾ « جمله مریدلر وزیره دیدیلرکه : ای فرقی آرزو کش و بهانه

جو حکیم ! بو حیا و جفای بزه یاپم! « شَرَحٌ » مریدان وزیره دیدیلرکه : ترک- خلوت ایتماک بختده بزه سکوتی امر ایتدیکنز و تصدیعاتمزی بر حیلَه معنویه ایله رد ایلدیکنز ؛ اما بو فراق ایله بزه جفا و گرفتار یأس و بکا ایلرسک . اَبُو فَاذَه تعریض اولوب بلکه وزیر ی تقدیسدرکه وزیر امور روحانیه غایت عاشق و معنویات ایله مشغول اولمغه راغب اولدیغندن یالکز قالمق ایچون تنبیهات ایچنده حیا بیله اختیار ایدر دیمک ایتدیلر .

مثنوی

﴿ چار پارا قدر طاقت بارنه ﴾

﴿ برضعیفان قدر قوت کارنه ﴾

﴿ تَرْجِمَةٌ ﴾ طوبراغه منسوب اولان طالغه بزم وهم وفهم وفکر مزدر ؛
 آب روحانیه منسوب اولان موج مست وفساد . « شَرِّحْ » بومخلده طوبراقدن
 مقصد ، امور سفلیه و دنیا طالغهری وهم وخوف کچی خیالات عادیه ؛ موجدن
 مرام ، دزیای کرم ربانیدن متحصن عبادات و اخلاق حمیده و اجراآت خیریه و الهامات
 قایبه در . انسانده بویله احوال مدوحه بولنجه عقل و وجدانی مستریح و الله تعالی
 حضرتلرینک عالمره بخش بیوردینی انتظاملت واحسانانندن مست وحیران و کمال -
 شوق ولذتندن باقی وشادان اولمش اولور . بواقادات وزیرک لسانندن اولسهده
 مشایخ کرامک کلامنی تقلید ایتمش اولدیغندن عارفانه در . « تنوی شریفک برچوق
 یرنده کوریله جکدرکه غایت کوزل ، غایت مصیب سوزلر بد اخلاق بر آدمک اغزندن
 چیقهبیلیر . او حالده قائله دکل ، قوله باقیایر . تصوفات وعاشقانه کلمته کلنجه جلال الدین -
 رومی قدس سره السامی حضرتلری حسیات عاشقانه جلیله لرینی بلا واسطه ایراد
 ومستعدینک قلب وعقللرینی آلام دنیویه دن آزاد بیوررلر .

مشنوی

﴿ تادرین سکری اذان سکری تودور ﴾

﴿ تا ازین مستی ازان جامی توکور ﴾

﴿ تَرْجِمَةٌ ﴾ سن بودنیا لذتلرینک سرخوشانی ایچنده بولندقجه . ت روحانی
 اولمقدن اوزاقسک ! زیرا سن دنیا شرابیله مست اولمشسک ! جام روحانیدن ذوقک
 یوقدر . « شَرِّحْ » دنیا سکرندن مقصد ، یواسز وحرام ایشلرده بولنق ولذا نذدنیویه
 ایله مست اولمقدن . بونوع سکر ایله انسان روحانیتدن دور وکور اولور ، اما دنیاده
 امور خیریه و اجراآت و مساعی حسنهده بولنق سکر دکل ، ثواب وهوشیاری اولدینی
 امر بدیهدر .

مشنوی

﴿ کفت وکوی ظاهر آمد چون غبار ﴾

﴿ مدتی خاموش کن هین هوش دار ﴾

صورتہ دوشدی اما جانک سیر و حرکتی، ایغنی دکزک اورتہ سنہ قودی. «شرح»
ذوقیات و حسیات ظاہرہ سی حسیلہ انسان دائماً فائده سز وفانی شیرہ مبتلا اولور؛
فقط روح معنوی عمان روحانیتده یوزہ رک سعادت مند اولور .

مشنوی

﴿ چونکہ عمر اندر رہ خشکی گذشت ﴾

﴿ گاہ کوه و گاہ صحرا و گاہ دشت ﴾

«تذکرہ» چونکہ عمر قوراق یولده کجدی ، بو نوع حیات بعض طاغ

و بعض صحرا ، بعض اووہده ضایع اولدی . «شرح» عارف اولمیانلرک دنیاہ
عمری ضایع و کندیلری معذب اولور فکر لر نجہ بعضاً صورتا سہیل ، بعضاً عسیر ،
بعضاً سفلی ، بعضاً عالی خیالاتده بولنور .

مشنوی

﴿ آب حیوان را جکا خواهی تو یافت ﴾

﴿ موج دریا را جکا خواهی شکافت ﴾

«تذکرہ» آب حیاتی سن زہده بولمق ایسترسک ؟ دکزک طانہ لر نی

سن زہده یارمق ایسترسک ؟ «شرح» بوسؤال ، تعریفیدر ؛ یعنی سن بویله صرف
دنیاہ متعلق ایشلرایہ ہمیشہ مشغول اولنجه حیات و سعادت باقیہ حسیات-
جسمانیہ ده می ؟ دریای روحانیت امواجنی یاروب قطع مراتب ایتمک نعمتی ، دنیا
ذوقیانندہ می ، بولنه بیایر ؟ خیر ! حالات علویہ دنی شیرل ایچنده بولنه ماز ؛ علویتی
ایسترایسک دنانتی ترک ایت ! بحق امر حقه تابع والقآت شیطانیہ و نفسیہ بی دفع
ایله ازہر جهت ناجی اول !

مشنوی

﴿ موج خاکی وهم و فہم و فکر ماست ﴾

﴿ موج آبی محو و سکرست و فناست ﴾

خواب ایله تعبیر بیورلمشدر. عقل ظاهر و نفسک مشتهاییه مشغول اولان بالضرور، روحانیتدن بی خبر اولور.

مشنوی

﴿ سیر بیرونیت قول و فعل ما ﴾

﴿ سبیر باطن هست بالای سما ﴾

﴿ تَرْجِمَهْ ﴾ بزم صوری اولان قول و فعلمز خارج و ظاهر بر سیر، بر

حرکتدر؛ اما سیر و حرکت باطنیه آسمان اوستندهدر. « شَرَحْ » دنیاده اکثر سوز و ایشمز مقصد اصلینک خارجنده فائدهسز شیردر؛ لکن سیر و حرکت باطنیه و روحانیه ایله انسان اوقدر ترقی ایده بیایرکه: آسماندن دها یوکسک، دها عالی مراتبه واصل اولور.

مشنوی

﴿ حس خشکی دیدکز خشکی بزاد ﴾

﴿ عیسیٰ جان پای بردر یا نهاد ﴾

﴿ تَرْجِمَهْ ﴾ حس ظاهر قوراقانی و دنیایه عائد اولان شیرلی کوردی؛

زیرا حس ظاهر بیوستدن و مادیاتدن طوغمشدر. اما حضرت عیسیٰ کبی روحانی اولان جان دریا اوستنه ایاغنی قومشدر. « شَرَحْ » مادی اولان حسیات، مادی شیر کوررکه آنلر مرور زمانه قورور محو اولور؛ اما عیسیٰ مثال اولان روح-پرفوح دریای مغنویده سیر و حرکت ایدر.

مشنوی

﴿ سیر چشم خشک بر خشکی فتاد ﴾

﴿ سبیر جان پا دردل دریا نهاد ﴾

﴿ تَرْجِمَهْ ﴾ خشکه مضاف اولان جسمک سیری خاکه منسوب اولان بو عالم

﴿ تَبْحِيحٌ ﴾ « حس سز ، قولاقسز ، فکرسز اولکسز . که « ارجی » یعنی « ربکه رجوع ایدیکز » خطاب ربانیسی ایشیده بیله سکز ! « تَبْحِيحٌ » حسسز ، قولاقسز ، فکرسز اولکسز و بونلردن حاصل اولان ادعالری ترک و قلبکزی احوال روحانیله مطمن و « ارجی » خطاب جلیلتک مناسیله کندیکزی امین ایدیکز دیه وزیرک تبیه و نصیحتی عین خدعه در . خاطره کله بیایرکه « ارجی » خطاب جلیلی قرآن عظیم الشان واسطه سیله تبشیر اولندی ؛ وزیر معهود بونی نردن بیابوب مریدانه سویله بیامشدر ؛ بوخاطره یه برچوق جوابلر وارددر : اولا حضرت مولانای رومی قدس سره السامی مثنوی شریفده بیوررلرکه : سز ایباتک مناسنه دقت ایدیکز اصل جوهر معاده در ؛ یوقسه افاده نک تاریخه توافقنه و بوکبی مناسبات صوریه سنه باقیکز ! معنا ایسه همیشه دائم و جاریدر . ثانیاً « ارجی » لفظی وزیرک زماننده فرمان بیورلمدی ایسه در ارجی تبشیرینک مناسی هر نبی ذیشانک امتدن مستقیم و مطمن اولانلر ایچون باقی ایدی . ثالثاً بوفاده وزیر یهود طرفندن ایسه ده حقیقتده هر وقت و بلکه بوکونکی کونده بولنان مقلدرک سوزلرینی واحوالنی تعریف و توصیفر ، که خدعه لرینی ستر ایچون عبارات قرآنیله بیله استعماله متجاسر اولورلر . رابعاً « ارجی » لفظی یهود وزیرک اسانی ایله مثنوی شریفده بیسان بیوریه جق اولسه ایدی یهودیجه بیلمدیکمز دن آکلاماش اولور ایدک . خامساً الله تعالی حضرتلری مثلاً حضرت نوح و حضرت موسی و حضرت عیسی علیهم السلام و سائر انبیای ذیشان زماننده آیات قرآنیله ده شرف نزول ایتدیدی ؛ مع مافیله اوزمانلرده جریان ایدن مکالمات قرآن عظیم الشانده عرب لسانیه فرمان و ایراد بیورلمشدر .

مثنوی

﴿ تا بکفت وکوی بیداری دری ﴾

﴿ تو زکفت خواب بوینی کی بری ﴾

﴿ تَبْحِيحٌ ﴾ « مادام که سن او یا نقلتک کفت وکوسی سودا سنده سک ، کفتار خواب و اسرار رب الاربابدن نصل رایجه آله بیلیرسک ؟ » « تَبْحِيحٌ » انسان اویقوده ایکن ظاهرک حکمی ساقط اولوب روح مجرد حالنده قالیر ؛ بو محله حالت روحانیله

طوغری ، فقط نیت اگری اولدیغندن تأثیر سز قالیر . ریاکارک نصیحتندن خیر بکله مک
بردیلهنجیدن خزینه ایسته مک کیدر !

مشنوی

﴿ پدبه اندر کوش حس دون کنید ﴾

﴿ بند حس از چشم خود بیرون کنید ﴾

« تَرْجِمَہٗ » دون وعادی حسه مخصوص اولان قولاغه پاموق قوییکز !
ایشتمسون ! حس بندینی کندی کوزیکزدن دیشاری آتیکز ! « شَرْحِ » ایشتمک
کبی احوال صوریهی بو ظاهر کوزیله کورمک فائده سزدر . بونلردن واز کچوب
احوال باطنیه مطع اولغه چالیشمایدر .

مشنوی

﴿ پدبہ آن کوش سر کوش سراسست ﴾

﴿ تانکر داین کران باطن کراسست ﴾

« تَرْجِمَہٗ » او باطن قولاغنک ایشتمسنی منع ایدن پاموق مثابه سنده کی نی
انسانک باشنده کی قولاقدر ؛ مادی قولاق صاغر اولمینجه سر و باطن قولاغی صاغر
اولور . « شَرْحِ » انسان ترهات و خیالات ایشتمکله مشغول اولنجه سامعه معنادن
محروم اولور . بهوده قیل وقاللر ایچون صاغر کی اولمی که صدای باطنی انسانی
واصل رتبه علوی ایتسون . برچوق تجربه سز آدملر وهله بعض مأمورین خلق
بم ایچون نه دیر وفلان نه ایچون بویله دیدی کی فائده سز واسف ویریحی شیلر
ایله مشغول و آلاچقلری مصنوع جوابلردن متأذی اولورلر .

مشنوی

﴿ بی حس و بی کوش و بی فیکرت شوید ﴾

﴿ تا خطاب ارجعی را بشنوید ﴾

مشنوی

﴿ ای که چون تو در زمانه نیست کس ﴾

﴿ الله الله خاق را فریاد رس ﴾

« تَرْجِمَانُ » ای شیخ ! سنک کبی زمانه ده کیسه یوقدر ؛ الله الله فریاد
ایدیجیلره یتیش ! « شَرْح » بوقدر نیازلرندن صکره نهایت کمال حزن و محبتلرندن
مریدان الله الله دیه فریاد ایتدیلر . « فریاد رس » تمیرنده ایکی معنا محتملدر : خالقک
فریادینه ایریشیجی اولان شیخمز خلوتدن چیق ! یاخود جناب حقه خطاب ایدوب
عرض ایدرلر ، که ای فریاد رس اولان خدای متعال ! شیخمزی ترك خلوت
ایتدیره رک بزى خوش حال ایت !

مصطفیٰ ﷺ

﴿ دفع کردن وزیر مریدان را ﴾

وزیرک مریدلری دفع ایتدیکنه دائردر :

مشنوی

﴿ کفت هان این سخرکان کفت وکو ﴾

﴿ وعظ وکفتار زبان وکوش جو ﴾

« تَرْجِمَانُ » وزیر التماس ایدن مریدان وامراهه جواباً و تکدیر آ دیدی که :
آگاه اولک ؛ ای کفت وکولرک ، سوزلرک مغلوب واسیری ولسان وکوش نصیحتنک
طالبی اولانلر ! « شَرْح » ابرام ایدنلری وزیر کفت وکو مغلوبی وشفاهی نصیحتلرک
اسیری تعبیرلریله تکدیر ایدیور یعنی سز حقیقتی آرامیوب سوزلر ایله وقتکزی
ضایع ایتک ایسترسکز دیبور . بوکلات کرچه بر مفسد طرفندن ایراد اولنور ایسه ده
بعض مرتبه قرین حقیقتدر . بر مقلد دیه بیلیرکه : صدقه ویریکز ! بو سوزی

﴿ تَبَجَّحْتُمْ ﴾ « الله حقیچون ، الله حقیچون ، بزه بو جفایای ایامه ! لطفی بوکون ایدوب یارینه براقه ! » ﴿ شَرَحْ ﴾ یارین باقالم دیه امرار اوقات وتشدید . کدورات ایلمیوب همان بوکون خلوتدن فراغت وحضور حکمت نشورکله بزى نائل سعادت وراحت ایت !

مشنوی

﴿ میدهد دل مر ترا کین بی دلان ﴾

﴿ بی تو کردند آخر از بی حاصلان ﴾

﴿ تَبَجَّحْتُمْ ﴾ ای شیخمز ! کوکل سکا رضا ویررمی؟ که بو بیچاره و بیدل مریدلرک سنمز معطل وفانده سز لردن اولسونلر ! ﴿ شَرَحْ ﴾ بوافاده امرای . عیسویه دن بری طرفندن وزیره خطاباً واقع اولسه کر کدرکه امرای مریدلر شفاعتجی اوله رق وزیرک نزدینه کلدیلر و ترک خلوت ایچون رجا وتوسط ایلدیلر ایدی؛ اما شخص ثالث صفتیله متکلمک کندی طرفندن ایراد کلام ایتیمی مقتضای . بلاغتندر؛ بناءً علیه بوافاده طوغریدن طوغری به مریداندن ده اوله بیلیر .

مشنوی

﴿ جمله در خشکی چوماهی می طپند ﴾

﴿ اب را بکشای زجو بردار بند ﴾

﴿ تَبَجَّحْتُمْ ﴾ ای شیخمز ! جمله مریدان قوراقدن بانق کبی چیرینیر . ایرماغل اوکنده کی مانعی قالدیر ! صوی آج ! ﴿ شَرَحْ ﴾ ای وزیر ! سن مریدان ایچون آب حیات کبی سک . خلوتده قانجه مریدان صوسز قالمش بالقره بکزره ترک خلوتله آب مرحمتی ارزان و بونجه بیچارکانی لطفکه شایان ایت !

﴿ تَبَجَّحْتُمْ ﴾ ای شیخ کریم! بو بزه نه بدبختاقدرد؛ سنمز دل ودیندن یتیم
 قالمشز! « شَرَحْ » ای شیخمز! بزه نصیحت ویره جک، بزى حفظ ایده جک
 سز ایدیکنز! سز خلوتده قانجه بز دل ودینزدن یتیملر کبی صاحبسز و القتمز
 قالدق!

مثنوی

﴿ تو بهانه میکنی و ماز درد ﴾

﴿ میزنیم از سوز دل دمه‌های سرد ﴾

﴿ تَبَجَّحْتُمْ ﴾ ای شیخمز! سن خلوتدن چیقماق ایچون بهانه ایدرسک؛
 بز ایسه کوکل یانقاغندن صفوق آهرایده‌رز [۱]. « شَرَحْ » سن بو دنیادن
 فارغ وروگردان. وعالم روحاننده غریق ذوق بی پایان اولدیغندن خلوتدن چیقماق
 ایستمز و بر بهانه ایله خلوتی دکل، بزى ترك ونسیان ایلرسک! دیورلر.

مثنوی

﴿ ما بگفتار خوست خوکرده ایم ﴾

﴿ ماز شیر حکمت تو خورده ایم ﴾

﴿ تَبَجَّحْتُمْ ﴾ بز سنک خوش کلامنه آلمشمز؛ بز سنک حکمت و معرفتک
 سوندن ایچمشز! « شَرَحْ » مریدان حکمتی حیات ویرنجی سوده، وکندیلرینی
 صبیانه تشبیه ایلدکارندن « حکمت سودی » تعبیری غایت لطیف دوشمشدر.

مثنوی

﴿ الله الله این جفا باما مکن ﴾

﴿ لطف کن امروز را فردا مکن ﴾

[۱] حضرت مولانا، آتش عشق و جوده ناب افکن اولور ایکن مقلدک تصویر حال
 ایچون کوکل حرارتندن صفوق فریاد چیقور دیه بر نکتته عارفانه اظهار بیورمنلردر.

« تَرْجَمَه » بز چو جق کبی بز وسن بزّه دایه وسود اناسی کبی سک ! باشمزک
 اوسته سنک سایه مرحمتکی دوشه ! « شَرْح » بزّه التفات ایدوب اعطای نصیحت
 وهدایت ومظهر سلامت وسعادت ایت !

مشنوی

﴿ گفت جانم از محبان دور نیست ﴾

﴿ ایک بیرون آمدن دستور نیست ﴾

« تَرْجَمَه » وزیر جواباً دیدی : بنم جانم محبسلردن اوزاق دکلدر؛ لکن
 خلوتدن دیشاری چیقمغه رخصت یوقدر . « شَرْح » بر مقلد وحیله کار، بر مقام
 روحانیدن امر اولنش کبی استعمال ایده جکی اقوال دسایسکارانه ومیدانه قویه جفی
 اطوار ملعونانه ایله ساده دلانی اغفال واضرار ایده جکی آشکاردر .

مشنوی

﴿ آن امیران در شفاعت آمدند ﴾

﴿ و آن مریدان در ضراعت آمدند ﴾

« تَرْجَمَه » عیسویلرک امیرلری شفاعته کلدیلر . مریدلری تضرع ونیازه
 کلدیلر . « شَرْح » امرای عیسویه دن هربری وزیر مزورک نائب خاصی اولدیغنی
 الزده کی طومار فساد نئاردن ظن ایدنجه شفاعتجی کبی وزیرک یانسه کلوب مریدان
 مشتاقان ایچون لطف ایستدیلر . مریدان ایسه وزیرک خلوتندن مایوس ونالان
 اولدیلر .

مشنوی

﴿ کاین چه بد بختست مارا ای کریم ﴾

﴿ از دل و دین مانده مابی تو یتیم ﴾

آلدامق نیتیه خاطره کلز خدعه لری اختیار ایده بیلیر . جلال الدین رومی قدس سره السامی حضرت تلمینک علو همتنه دقت ایتملی که بریا کار ایستر ایسه شیخ و ناصح طور و قیافتنه ، ایستر ایسه ازوایه کیرسون ؛ آنک دسیسه سنی اعلان و بو مقوله ریا کارلرک شرنندن خاتی صیانت ایتمک ایچون بذل همت فراوان بیور مشلردر .

مثنوی

﴿ کفت ایشان بی تو مارا نیست نور ﴾

﴿ بی عصا کش چون بود احوال کور ﴾

« تَرْجِمَه » مریدان خلوتده قالان وزیره دیدیلر که : سنمز بزه نور یوقدر ، عصایی چکن اولمیجه اعمالک احوالی نصل اولور ؟ « شَرَح » مریدان : ای شیخ محترم و جانمزه چاره و مرهم ! بز بو دنیاده اعمال کبی بز و خیر و شری لایقيله تفریق ایده . یوب معنأ ظلمتده بز ؛ بزى سمت سلامتیه چیقاره جق نور و عصا کشمز و باعث فلاحز سنسک ! دیمشلردر !

مثنوی

﴿ از سر اکرام و از بهر خدا ﴾

﴿ پیش ازین مارا ممکن از خود جدا ﴾

« تَرْجِمَه » اکرامدن طولایی ، الله عشقنه بزى بوندن زیاده آیری و فراقده طوته و خلوتده قاله ! « شَرَح » بیچاره انسانلر بر آدمک حسن حالنه معتقد اولنجه آرتق تصویره اقتدارلری ، قالمیوب بر حیاه کاره بیله کندیلرینی کایأ تسایم و حاللرینی و خیم و سقیم ایدرلر .

مثنوی

﴿ ماچو طفلانیم و مارا دایه تو ﴾

﴿ بر سر ما کستران آن سایه تو ﴾

مشنوی

﴿ در مریدان در فکند از شوق سوز ﴾

﴿ بود در خلوت چهل پنجاه روز ﴾

« تَرْجِمَه » وزیر خلوتی اختیار ایتمی حسبله مریدلرینه کنرت شوقدن
آتش آتوب براقدی ؛ زیر قرق الی کوندن بری خلوتده قالب کورونمز اولدی .
« شَرَح » انسانلر خلوتی و بو کبی فوق العاده بر حرکتی کورونجه خیاللرنده بیوک
اهمیت ویررلر . هانکی شیئی کورمکدن منع اولنورلر ایسه اکا دها زیاده حریرص
وخیالات ایله مونس اولورلر .

مشنوی

﴿ خلق دیوانه شدند از شوق او ﴾

﴿ از فراق حال وقال وذوق او ﴾

« تَرْجِمَه » وزیرك شوق و حال وقالی ذوقك فراقندن خلق دیوانه اولدی .
« شَرَح » برکیمسه بر انسانه قلباً محبت ایدرایسه هر حالده وخصوصاً فراقی هنکامنده
محبوبك حرکات وکلامی وبلکه سکونی ده عاشقك خاطرینه طاتلی و معنیدار کلیر
و بوندن متأثر و داغدار اولور .

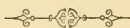
مشنوی

﴿ لابه وزاری همی کردند او ﴾

﴿ از ریاضت کشته در خلوت دو تو ﴾

« تَرْجِمَه » خلق تضرع و فغان ایتدی، وزیر ایسه خلوتده ایکن ریاضتدن
و نفسنه جفا ویردیکندن ایکی قات اولمشیدی . « شَرَح » بر حیله کار وریا کار خلقی

حقیقی بیلمکدن بعیدم . « شرح » سوفسطایه اسکی زمانده ظهور ایتمش بر طائفه ایدی که حقیقی کلاملر ایله تبدیله چالیشیرلر و سفسطه ایله ای ایشی فنا و فنا ایشی ایی کویستره بیایر ادعاسیله ترهات صاچارلردی . بونلری اک زیاده لسان استهزا ایله بر باد ایدن افلاطونک خواجه سی مشهور سوقراطدر . برقاچ سنهدن بری اوروپاده بعض مؤرخین سوفسطایه بی بری الزمه عد ایله دیرلر که : بونلر عادی معلملردر و یردکلری درسلا ایچون اجرت آلدقلرندن وسوقراط هیچ بروقت اجرت آلدیغندن سوفسطایلرک اجرت آلدقلرینی بر خطا عد ایدهرک نامحل علیهلرنده بولنمش و خالق کندیلرندن تبرید ایلمشدر . بیت شریفک شرحنه کلنجه ، حضرت مولانای رومی قدس سره السامی کبی بر بحر عرفان حکم ربانیه بی آکلامده عجزینی اعتراف و اعلان ایلدیکی حالده بعض مدعیان عکسنی ادعا ایلملری شایان اسف و طعن دکلیدر ؟

﴿ مکر دیگر آنکیختن وزیر در اضلال قوم نصارا ﴾

قوم عیسایی طوغری یولدن جیقارمق ایچون وزیرک بشقه بر حیلہ پیدا ایلدیکنه داؤردر :

مشنوی

﴿ مکر دیگر آن وزیر از خود بپست ﴾

﴿ وعظ را بگذشت در خلوت نشست ﴾

« تَرْجُمَه » ، اول وزیر کندیلکندن بشقه بر حیلہ ترتیب ایلدی و وعظ و نصیحتی براغوب خاوتده او طوردی . « شرح » وزیر مزور ابتدا امرای عیسویه بیننه فساد و اختلاف القا ایتک ایچون بری برینه مخالف نصیحتلر ایله اکتفا ایتدی بشقه حیلہ دوشونهرک خاوته کیرمش و آتیده کوریه چکی اوزره عیسویلر بیننده تشدید مفاسد ایچون کندی هلاکنی ده اختیار ایلمشدر . بر مقلد هر قابله کیردیکی کبی خاوتده کیره بیله چکی بدیدر .

« تَرْجِمَهُ » ، الله تعالى حضرت تری عین خیالات و حیلہ بی حکمت و عین زہر کجی آجی صوبی شربت ایدر . « شَرِّحْ » انسان فنا لقدن پشیمان اولوبده امر حقه رجوع ایدنبجه گرفتار اولدینی حیلہ و خیالات فاسده دن قورتولور . بحق توبہ ایدن بر آدم ایچون حیلہ و خیالاتی حکمتہ و زہر کجی اولان اخلاق ردیہ سی اخلاق حمیدہ یہ مبدل اوله جفی شہہ سزدر . سورہ فرقانک یمشئجی آیت کریمہ سنده فرمان بیوریلور کہ : ﴿ الا من تاب و آمن و عمل عملاً صالحاً فأولئک یبدل الله سیئاتهم حسنات و کان الله غفوراً رحیماً ﴾ معنای شریفی : « مکر اول کیمسه کہ توبہ ایدوب ایمان کتیردی و کوزل ایشار ایشلدی بونلرک کوتوایشلرینی و سیئاتی الله تعالی ثواب و حسناتہ تبدیل ایدر ؛ الله تعالی مغفرت ایدیجی و اسیر کجیدر . »

مشنوی

❦ پرورد در آتش ابراهیم را ❦

❦ ایمنی روح سازد یم را ❦

« تَرْجِمَهُ » ، الله تعالی حضرت تری ابراهیم علیه السلامی آتش ایچنده بسلر ، خوفی روحه امنیت کاه ایلر . « شَرِّحْ » قرآن عظیم الشانده فرمان و بیان بیورلدینی اوزره حضرت ابراهیم علیه السلام آتسه القا اولدینی حالده یانماش ، بالعکس سلامت و راحت بولمشدر . ایکنجی مصرعک شرحه کلنجه ، احوال مجربہ دندرکه یک چوق دغه خوف ، باعث امنیت و صفا اولور . خوفدن مقصد ، خوف الهی و مناہیدن تبریدر .

مشنوی

❦ از سبب سازیش من سو دایم ❦

❦ در خیالاتش چو سو فسطایم ❦

« تَرْجِمَهُ » ، الله تعالی حضرت تری نیک اسبابی ایجاد و « اسبابی خلق » ایتمک شیوه سندن سو دایم ، حیرانم ! قدرت ربانیہ بی تحیل و تفکر ایتمکده سو فسطایم کجی

« تَنْجِيمٌ » اگر جهان باشند باشه قار ايه طولو اولسه کونشک حرارتی
 آنی برنظر ايه اريد. « شَرْحٌ » دنيانک ذوق وزينت واحتشام و شرفی صورنا
 قار کبی پارلاق، فقط حقیقتده صغوق و سریع الزوالدر که خورشید حقیقتک تاب-
 قهری آنک ذوق وزينت صوریه سنی سریعاً اريد و اکا ربط قلب ايدنری بیتره.
 انسانلرک لساننده بیوک تعبير اولنان بعض ظالملرک گرفتار اولدقلری زوال وعذاب
 معلوم اهل تاریخ و مجزوم ارباب عقلمدر.

مشوی

﴿ وزیر او وزیر چون او صد هزار ﴾

﴿ نیست کرداند خدا ازیک شرار ﴾

« تَنْجِيمٌ » وزیرک کناه و آغر لغتی و آنک کبی یوز بیک وزیرک شرندن
 حاصل اولان سهو و خطالرینی خدا حضر تلیرنیک شعله رحمتی برقیلجمله محو
 و معدوم ایدر. « شَرْحٌ » ریاکار و غرضکار اولانلر ظن ایتسونلرک بز ساده دل
 اولان عوامی و هر کسی اضرار و اغفال و کائمی استحصال ایدرز. اغفال اتدن طولایی
 کناه ایشلمش اولانلر خوف ایتسونلر که نفس و شیطان و یا شیطان صفت اولان
 بعض انسان بزى اغفال ایدوب کناه ایشلدی کمزردن آرتق بزم ایچون بوندن بویله
 امید قالمدی؛ یأس و فتور کتیرلمسون؛ زیرا نه قدر کناهکار اولور ایسه
 اولسون اگر انسان پشیمان و فنا لقدن روگردان اولور ایسه مرحمت خدا جمله کناهلرینی
 عفو ایدر جکدر. اویله ایسه ابتدا ایستدی کمز قدر کناه ایشلیه لمده بعده پشیمان اوله لم
 دیمک فکر سقیمدر. کناهلرک عفو اولنمی قویاً مأمولدر؛ فقط جای دقت بودر که:
 ابتدا طوغری یوله کیدناردن یوزده بری فنا یوله صاپه بیلیر؛ حالبوکه حرام
 ایشله ینلرک بلکه یوزده بری بیله بحق پشیمان اوله میور. بناءً علیه معذب و مقهور
 اولمش اولور.

مشوی

﴿ عین آن تخییل را حکمت کبند ﴾

﴿ عین آن زهر آب را شربت کبند ﴾

وقتی بی ضایع ایدن کیمسه لره خطابدر . مثلا اومقوله منجملردن بری دیرکه :
فلان آدمک نجمی بویوله و بناءً علیه نتایجی بودر! بویانات ایسه ترهات و خیالاتدر .

مشنوی

﴿ آخر آدم زاده ای ناخلف ﴾

﴿ چند پنداری توپستی را شرف ﴾

﴿ تَرْجِمَه ٔ ٔ ﴾ آخر الامر آدم اوغلوسک ، ای ناخلف و همتمز کیمسه ! سن

الچاقانی نصل شرف ظن ایدرسک ؟ « شَرَح » ای انسان ! آدم علیه السلام
پدرمن کبی بر نبی ذیشان ذریقتدن اولدیغک حالده غیرت و همتمک باقی و مشروع
خصوصانه منحصر و علوی اولمق لازم ایکن سن ادنا شیرله اشتغال و سعادت حالی
ترک و کندینی گرفتار سفلیت و وبال ایلدک !

مشنوی

﴿ چند کوی من بکیرم عالی ﴾

﴿ این جهانرا پرکنم از خودهمی ﴾

﴿ تَرْجِمَه ٔ ٔ ﴾ نه و قته قدر دیرسک ، که بن عالی طوتارم و بوجہانی وجودمله

طولدیرم ! « شَرَح » ای متکبر ! سن مستعد مرض و انقراض بر مخلوق ضعیف
سک ! انجامکار ایکی اوچ آرشوندن عبارت بر قبره مدفون واک عاجز ، اک فقیر
کبی مطمور خاک و زبون اولورسک ! حال بویله ایکن هرایشی بن یابار و فکر و قدرتمله
جهانی طولدیرم کبی کلمات و اطوار متکبرانده بولنورده سنی هیچدن خلق ایدن
قادر مطلق حضرت تارینک عظمت و امرینی فراموش ایدر و خیالات و احتشاماته فانیه
ایله مدهوش اولیورسک ! بولایقمیدر ؟

مشنوی

﴿ کر جهان پر برف کردد سربسر ﴾

﴿ تاب خور بکداز دش بایک نظر ﴾

انسان او قدر مقدس و معتبر در، که ملائک و سایر بر جوق مخلوقات ماهیته تعجب و قوت معنویه سنه انقیاد ایدر ؛ اما ماهیتک علوی و طیفه انسانی بی تمامها اجرا ایتسیله در . مثلا عقل و نطق و وجدان و عشق کبی احسانات ربانیه انسانک فضل و علویتی اظهار ایدر دلایل عظیمه در ؛ فقط بر کیمسه حسیات و خصائل جلیله - خلقیه بی الله تعالی حضرتلرینک امری خلافتده استعمال ایدر ایسه نعمته کفران ایتمش و مذلت ایچنده اسفل السافلینه واروب معنا مسخ ایدلش اولور .

مشنوی

﴿ پس بین کین مسخ کردن چون بود ﴾

﴿ پیش آن مسخ این بغایت دون بود ﴾

« تَرْجِمَه » ایمدی کور، که بومسوخ و تبدیل فصل اولور ؛ او خاتونک مسخی بیننده انسانک مسخ و تبدیلی فصل غایت دون اولور ؛ « شَرَح » مسخ معنوی ، ذکر اولسان خاتونک مسخدن دهها دوندر ؛ زیرا مرقومه نیک مسخی ، وقوعی غیر مسبوق براغفالندن نشأت ایتشدر . انسانک معنا مسخی عادی شهوات نفسانیه وافکار و خیالات شیطانیه دندر . مرقومه خصوصی صورته قهر و غضب خدایه گرفتار اولدی ؛ انسانک تبدیل و تنزلاری بر قهر مخصوصدن دکل ، معین اولان اوامر ربانیه بی ترک و نفس و شیطانه تابع اولمرندن یعنی حقه قارشی ارزولریله عصیان ایلملرندندر .

مشنوی

﴿ اسب همت سوی اختر ناختی ﴾

﴿ آدم مسجود را نشناختی ﴾

« تَرْجِمَه » همت آتی جانب اختره سوردک و ملائکه نیک سجده ایلدکاری آدمی بیله مدک ؛ « شَرَح » بتون بتون عادی و شهوانی اولان انسانک اسفل السافلینه تدنی و تنزلاری بی بیان بیوردقدن صکره بویت شریف (ترقیات بحریه به و بوکبی فوائد همت و خدمتاری اولیان) عادی منجمله و خیالات و ذوقیات جسمانیه ایله

مشنوی

﴿ عورتی را زهره کردن مسخ بود ﴾

﴿ خاك و كل كشتن نه مسخست ای عنود ﴾

« تَرْجِمَةٌ » عورتی زهره ایتمک مسخ و تبدیل اولدی ؛ انسان طوبراق

وبالحیق اولنجه مسخ و تبدیل دکلیدر؟ ای عنود! « شَرْحٌ » کوزل برقادینی

چیرکین یا یق و فسادی حسیه اکا زهره نامنی و یرمک مسخ و تبدیل اولوب ،

عقل و روحک ایله وظیفه انسانیهک اخلاق حمیده بی وسعدت ابدیه بی استحصال ایله

مستریح البال اولقدن عبارت ایکن خاکدن عبارت اولان سیم وزره کلیاً میال اولمق

سنگ ایچون مسخ و وبال دکلیدر؟

مشنوی

﴿ روح می برد سوی چرخ برین ﴾

﴿ سوی آب وکل شدی در اسفلین ﴾

« تَرْجِمَةٌ » روح سنی غایت یوکسک اولان چرخه چیقارر ، سن ایسه ائک

الچاق مرتبه اولان صو و بالحیق طرفه کتدک . « شَرْحٌ » انسان روحانیتک ائک

یوکسک مرتبه سنی بولغه مستعد ایکن عادی شیلره طمع ایدرک اخلاق ذمیمه به

کرفتار اولمسی و اسفل السافلینه تنزل ایلمسی مسخ و وبال و شایان اسف برحال-

وخامت اشمالدر .

مشنوی

﴿ خویشان را مسخ کردی زین سفول ﴾

﴿ زان وجودی که بدن رشک عقول ﴾

« تَرْجِمَةٌ » بودنائت سبیلله کندیک شول برووجودن مسخ و تبدیل ایلدک ، که

عقولک رشک و حسد ایده چکی معتبر برووجود ایدی . « شَرْحٌ » خلقتی حسیه

ذکی و فقط نور هدایتدن عاری اولانرشیطان و شیطان صفات اولان بعض انسانک اغفالات و دسائستندن مغبون و زبون اولدیلر ؛ بناءً علیه ذکاوتی ارادات ربانیه به اتباعاً امر مشروع اوزره حسن استعمال و کندیکزی سعادت حقیقیه به ایصال ایلیکنز !

مشنوی

﴿ کاوکه بود تا توریش اوشوی ﴾

﴿ خاکچه بود تا حشیش اوشوی ﴾

« تَبَجَّيْهِ » صیغیرکیم اولورکه سن آنک صقالی و تابعی اولهسک ؟ طوبراق ندرکه سن آنک اوتی اولهسک ؟ « شَرَحْ » بقرکی اولان دنیا و آنک خیالاتنه و یا مقلد آدملرک و نفسک مشتهیات غیر مشروعنه و شیطانک و سوسه لرینه تابع اولمقده نه خیر و سعادت فرض اوله بیلیرکه انسان اویولی اختیار و کندینی کرفتار . خسار ایدر .

مشنوی

﴿ چون زنی از کار بد شد روی زرد ﴾

﴿ مسخ کرد اورا خدا و زهره کرد ﴾

« تَبَجَّيْهِ » چونکه بر عورت فنا فعلندن طولایی صاری یوزلو اولدی ، جناب خدا آنی مسخ [۱] یعنی صورتی چیرکین و زهره ایلدی . « شَرَحْ » غیر مرضی حرکت ایدن هر انسان معناً مسخه جسیبان اولور . ذکر اولسان زن ، هاروت و ماروتی اغفال ایدن کوزل برقادین ایدی که : حیلہ سی و اخلاق غیر مقبوله سی حسیله جسماً و معناً غایت چیرکین اولدی . زهره کوکی بعض سفاهته اشارت اولندیغندن محتملدر که بوقادینک زهره آسمیه اولنسی طریق استقامتدن عدول ایله سفاهته بویان اولسندندر . حکمتله باقلنجه هرکیم که طریق حقی تارک و راه نابجایه سالک اولور ایسه اوتغیر آنک ایچون بر مسخ کبیردر .

دیاملی . زیرا قدرت مولا جبالی و قلبی طایغ کبی قوی و فطین و ذکی اولانری
 آن واحده زبون و سر نکون ایلر . بو حقیقتک شاهد جسمانیسی تاریخ عالمدرکه
 غیر مشروع صورته ظلم و ستم ایله حرکت ایدنلرک ذاتلری ، خانمانی بیوک ورطه لره
 گرفتار و تارومار اولدیلر . انسان عاقل انیبای دیشانک کوسترمش اولدقلری
 اوامر ربانیه نك اجراسی اوغورنده عقل و جسارتی حسن اداره و کندی خیالات-
 ذهنیه سنی شمس حقیقته طوغری محو و ازاله ایلر . غیر مشروع ایشلرده احتمالکه
 بر لذت و غالییت کورنسون؛ اما اولذت و غالییت موقته ، شدید ا کداره و مغلوبیتلره
 و خیم بر مقدمه در .

مشنوی

﴿ فهم و خاطر تیز کردن نیست راه ﴾

﴿ جزء شکسته می نگیرد فضل شاه ﴾

« تَرْجِمَانُ » فهم و ذکا و خاطر کی کسکین ایلمک سعادت روحانی بی بولمق
 ایچون یول دکلدیر؛ قیرلمش اولاندن بشقه بی مالک الملک حضرت ترینک فضل و مرحتی
 طوتماز . « شَرْحُ » انسان اوامر ربانی بی اجرا ایچون بلا تکبر ، بلا انانیت عقل
 و بدنی واسطه سیله سعی و غیرت ایدر ایسه مقبول و بختیار والا انجمامکار معذب
 و محقر اولور .

مشنوی

﴿ ای بسا کنج آکنان و کنج کاو ﴾

﴿ کان خیال اندیش راشد ریش کاو ﴾

« تَرْجِمَانُ » ای چوق خزینه طولدیر یچی و بوجاق قازیچی کیمسه لر! خیال
 اندیش اولان یهود و زیرینه واکا مائل اولانلره اوکوز صقالی کبی مسخره
 و بازیجه استهزا اولدی [اولکی مصراعده کی « کنج کاو » بوجاق قازیچی؛ ایکنجی
 مصراعده کی « کاو » اوکوز معناسه در] اوکوز صقالی ، بر دساسه تابع اولان
 احقّه دیرلر . « شَرْحُ » ای صوری ثروت و ذکاته مالک اولان اهل غفلت!
 تصورات دقیقه بی باعث سعادت عد ایتمکدن مجانبت ایدیکز! زیرا سزدن دها

مخالد. لسان عرب الك واسع برلسا در؛ هنكام رسالتناهيده الك فصيح و بليغ
صورتده سويلير، يازيلير ايدي. شعراى عربك الك بليغى او هنكام معالى انسامده
بولنور ايدي. بر مقتضاي عادات عرب اشعارك الك بليغندن ايدي قطعده سى كعبه يه
تعلق ايدي اما سلطان انبيا عليه افضل التحايا اقدمزه قرآن عظيم الشان
وحى واحسان اولندوقده بلاغت قرآنيه كوره سبعة معلقه هيچ منابه سنده قالديغندن
شعرا انلرى كعبه دن اينديرمكي مناسب كورديلر. قرآن عظيم الشان بلغاي عربى
حيرتده براقديني و براقدده اولديني كبي ترجمه سنى كورن اجنبى عالملى ده عظمت
وقوتنه حيران اولمقده در.

مشنوی

﴿ باچنين غالب خداوندى كسى ﴾

﴿ چون نميرد كر نباشد اوخسى ﴾

« تَرْجِمَه » بوقدر غالب وقادر اولان الله تعالى حضرت تيرينك امرى اوغو-
رنده بر كيمسه دنى و اسفل دكل ايسه نصل اولمز؟ « شَرْح » عالم جسمانى
وجهان معنوى يه بوقدر فيض ونعمت احسان ايدن جناب يزدانك او امرينه مخالف
حركت ايدن انسان بهمه حال كرفتار خسران اولور. مكر مرحمت و غفران
مولا آنى آب زلال عفو ايله احيا ايدده! مردان خدا ايسه حق اوغورنده فدای-
جان ايمكى سعادت دو جهان بيله رك نائل رضای جناب كبريا اولور.

مشنوی

﴿ بس دل چون كوه را انكيخت او ﴾

﴿ مرغ زيرك باد وپا آويخت او ﴾

« تَرْجِمَه » الله تعالى حضرت لرى طاغ كبي قوى اولان يوركى قوپاردى؛
عقل اولان قوشى ايكي آياغيله آصدى. « شَرْح » نم عقل وجسارتم واراينكن
نه ايجون انبياي ذیشانك ارادته تابع وكندى اختيار واستدلامدن عارى اولهيم؟

« تَرْجِمَه » فرعونك ابو زبيك مزراق وسائر آلات حربيه سى بر موساده
 بر عصا ايله قيرلدى . « شَرْح » حضرت موسى عليه السلامك ماجراسى جمله ج
 معلوم اولديغندن بوراده تفصيلنه لزوم كورلمدى . مقصد على ، فرعون عاصى جنود
 وفيره وقوت عظيمه صوريه به مالك ايكن امر حق ايله حضرت موسى ، جنودى
 شكست وافنا ايلدى . يعنى جسم وماده عاجز وناچيز وروحانيت قوى وعلويدر .

مشنوى

﴿ صد هزاران طب جالينوس بود ﴾

﴿ پيش عيسى و دمش افسوس بود ﴾

« تَرْجِمَه » طيب مشهور جالينوسك وسائر اطبانك طبه دأثر يوز بيك
 هنرى اولوب غايت ماهر ايكن حضرت عيسى عليه السلامك مبارك نفسى او كنده
 هنرلى ييهوده قالدى . « شَرْح » اهل معنى ، اهل دنيا دن نصل دها مؤثر
 ودها قوى اولدينى بومثال ايله اكلاشامش اولور كه ، عيسى عليه السلام الله تعالى
 حضر تيرينك اذنيه امواتى احيا ايلدى . اطبا ايسه احياى اموات دكل بعض دفعه
 مرضاي بيله نائل شفا ايله ميوب برسو ايله حالارنى دها فنا ايدر .

مشنوى

﴿ صد هزاران دفتر اشعار بود ﴾

﴿ پيش صرف امي اشعار بود ﴾

« تَرْجِمَه » يوز بيك شعر ك كتاب ودفترى وار ايدى ، اما عالم معنويك
 افضل اولان فخر عالم عليه السلام افندمن حضر تيرينك اميلكي صرفنك او كنده
 الك فصيح اولان اشعار عيب وعار اولدى . « شَرْح » قرآن عظيم الشانك بلاغت
 و فصاحتى ظاهر آ قولاي اكلاشلدينى كى عارف و عالم بردات طرفندن دقت وحرمتله
 او قونجه او قدر عميق ، او قدر خارق العاده و دقيق معنار بولنور كه حيرتده قالماق

« تَبَجِّمُ » بوجهان، بودنیا جانلریکیزك حبسیدر؛ اکاه اولکیز و او طرفه
 کیدیکیز که سزك صحرا کزدر . « شَرَحٌ » انسان کامل دنیادن ایکی وجه ایله آیریلوب
 کیده بیایر . بری : دها حیاتده ایسهده دنیا آلایش و کدر لرینی هیچ عدایدوب
 امراللهه تابع اوله رق صحرای واسع روحانی به معنا کتمسی (موتوا قبل ان تموتوا)
 سرینه مظهر اولسی، دیکری : اجل موعود یله بودار قادن انتقال ایله عالم عقبایه
 وارمسیدر .

مشنوی

﴿ کرجهان پلشت بزرك و بی نیست ﴾

﴿ پلش قدرت ذره میدان که نیست ﴾

« تَبَجِّمُ » هر نه قدر سنك اوکنده جهان بیوک ونهایتسز ایسهده بیل که
 قدرت ربانیه زرنده بر ذره بیله دکدر . « شَرَحٌ » انسانه کوره دنیا عظیم و کریم؛
 حقیقته نسبة صغیر ووخیمدر .

مشنوی

﴿ این جهان محدود آن خود بیحدست ﴾

﴿ نقش و صورت پلش آن معنی سدست ﴾

« تَبَجِّمُ » بوجهان صوری محدود واول جهان معنوی بیحدوددر .
 بو صوری کوریلن جهانده کی نقش و صورتلر اول عالم معناک اوکنده سد و حجابدر
 « شَرَحٌ » دنیاده نسوان حسنا و ثروت و اشیا و بوکی کیفیات بی بقا غافل ایچون
 موانع لائحصی در .

مشنوی

﴿ صد هزاران نیزه فرعون را ﴾

﴿ در شکست از موسی با یک عصا ﴾

وزیرك قصد ایتمی قدرت ربانیه به قارشی پنجه تعرض اوز آتمق کیسدرکه بوحال ضلالت اشتمال وزیری دوجهاده اضمحلال ایلدی .

مشنوی

﴿ باچنان قادر خدایی کیز عدم ﴾

﴿ صدچو عالم هست کرداندبدم ﴾

« تَبْحِيْهُمُ » وزیر غافل اویله قادر مطلق حضرت تیرینه پنجه تجاوز اوز اتوب

مقابله ایتمک ایستدی که، او قادر مطلق بر دقیقه ایچنده عدمدن بو عالم کبی یوز عالم وجوده کتیرر . « شَرْحُ » بویت شریفده هم قدرت ربانیه نک کمال عظمتی وهم امر حقه قارشی جرأت ایدنلرک ضلالت و بلاهتی تعریف بیوریلور .

مشنوی

﴿ صد چو عالم در نظر پیدا کند ﴾

﴿ چونکه چشمست را بخود دینا کند ﴾

« تَبْحِيْهُمُ » بو عالم کبی یوز عالمی نظرده ظاهر ایدر، او حالده که سنک کوزینی

الله تعالی حضرت تیری کندیسيله کوریحی ایدر . « شَرْحُ » علم هیئت وسائر ادله . عقلیه ایله ده معلوم اولورکه، کره ارضدن بشقه برچوق عالمدر واردر . کره ارض اوافق بر جسم ایکن ایچنده انسانلر وانواع مخلوقات بولندینی حالدہ میلیونلرله اولان سائر اجرامک مخلوقاتدن خالی اولسی عقلاً محال کیدر . الله تعالی حضرت تیرینک قوللرینه ملکوت کوسترمسی بختنه کلنجه، قرآن عظیم الشانده فرمان بیورلدینی اوزره حضرت ابراهیمه برچوق ملکوت کوسترلدی ، دیگر مقبول قوللرینه ملکوتک ارانهسی قدرت ربانیه به کوره سهل اولدینی وارسته تفصیلدر .

مشنوی

﴿ این جهان خود حبس جانهای شماست ﴾

﴿ هین روید آن سوکه صحرای شماست ﴾

واریمکہ مستعد اولان شیلرہ تشبہدہ وشمس حقیقہہ قارشئ اریمکہ استعدادلرینی
ایمادہ کی بلاغت بیان مستغنی شرح واتیاندر .

مشنوی

﴿ ورنبودی اوکبود از تعزیت ﴾

﴿ کی فسردی همچو بیخ این ناحیت ﴾

• ترجمہ • « اللہ تعالیٰ دین غیر ی عد اولنان موجودات اکر تعزیت و مآمدن
کبود و مائی اولییدی بوقطعہ مادیات نصل بوز کبی منجمد اولورایدی . » شرح
اوروپادہ سیاہ و عجمدہ مائی رنگلر ماتمہ دلالت ایدر . فلکلرک مائی رنگدہ کورو۔
نمی اللہ تعالیٰ حضرت تلرینک حقیقتی کوروب اکلاہہ مدیغندن مآمدہ قالمسی ومو۔
جودانک بوز کبی طونمی حقابق ربانیہ بہ کورہ حس معنویدن محروم اولسی
دیمکدر .

مفسرہ

﴿ بیان خسارت وزیر درین خدعہ و مکر ﴾

وزیرک بوحیلہ سندہ کندینکدہ کرفتار اولدینی خسارت وزیانہ دائردر :

مشنوی

﴿ ہم چوشہ نادان وغافل بدوزیر ﴾

﴿ پنچہ میزد باقدیم ناکزیر ﴾

• ترجمہ • « وزیر شاہ جهود کبی نادان وغافل ایدی؛ زیرا جناب واجب۔
الوجودہ کویا پنچہ اوردی . [ناکزیر، مقتضی ولانم اولان دیمکدر] » شرح
حضرت عیسیٰ علیہ السلام، اللہ تعالیٰ حضرت تلرینک رسولی ایکن عیسویلرک ہلاکنہ

مولاناى رومى قدس سره السامى حضرتلى فنا فى الله مرتبه سنه وارد قدّه
الله تعالى حضرتلى ثنا اتمكدن بيله خوف ايدر كه حين ثناده كنديلرى بروجود
عد اولمش اولسون . اما شايان اخطاردر كه او مرتبه عليه فسايه واصل اولميا نلر
كجال عجز ايله تكبر ايمهرك شريعت غرانك تعين بيوردىنى اسلوب و عبارات ايله
جناب واجب الوجودى مدح و ثنا اتمك لازم واحرار .

مشنوى

﴿ پيش هست او بايد نيست بود ﴾

﴿ چيست هست پيش او كور و كبود ﴾

﴿ تَرْجِيْمُهُ ﴾ « الله تعالى حضرتلى نيك وجود ربانيسنه قارشى هيچ وفانى اولمق
لازمدر ، آنك او كنده سائرصورى موجودات كور و كبود يعنى بي فائده در .

[كور و كبود اردهه قالمش فائده سز بر شيه دير لر .] « شَرْحٌ » كور تعبيرى
(كل شئ هالك الا وجهه) آيت كريمه سنك مضمونيدر ، كه هر شى فانى و بالكرز
جناب واجب الوجود باقيدر ؛ بقاى آرزو ايدن انسان وجه الله قارشى كندىنى افا
ايتسون كه او وجه و نور ايجنده بقاى بولسون .

مشنوى

﴿ كرنبودى كور ازو بكداختى ﴾

﴿ كرمى خورشيد را بشناختى ﴾

﴿ تَرْجِيْمُهُ ﴾ « اكر الله تعالى حضرتلر ندن غيرى فرض اولنان وجود كور
اولماش اوليدى شمس حقيقى بالمشاهده اكلايوب اربمليدى . » « شَرْحٌ » انسان
معنا كور اولسه جناب حَقِّ حَقِيقَتِي كور و ب كندى وجودىنى قطعياً هيچ
بيلهرك فنا مرتبه سنى بولمى و خورشيد خدانك هر بر ذره سنده كى تاثيرات كليّه
معنويه سنى حس ايله فانى و او فنا ايجنده باقى اولمليدى . موجوداتى سريع الزوال

اقرضای می‌داند ایکن وحی و تبشیر ربانی اولیوبده منکر و معنک ادعای باطلاری کبی فخر عالم یا لکنز عاقل بر ذات صفتیه و قوعی مأمول ایدلین بویه بر وعدی الله تعالی حضرتلری طرفندن صورت قطعیه ومؤکدهده عالمه اعلان ایدهبیلیرمی ایدی؟ وحی اولسه استقبالدله کلهجک بویه مجهول بروقه و نتیجه نك قطعی و معین صورتهده اعلانی هانکی پولتیقه هانکی عاقله یاقشیر ایدی؟ یا اوصرهدهده تاریخده کورندیکی و کلیاً محتمل بولندی بی اوزره روملرک زمان معلویبتدن اوج ایله اون سنه آره سنده کی مدت مرور ایدوبده روملر بر موجب وعد و اعلان غلبه چالمش اولسهر ایدی او حالده دین محمدی نه اولور ایدی؟ زیرا مشرکین و کفار و بلکه هر کس ایسته قرآن عظیم الشان الله کلامی ایسه وعد و اعلانه کوره روملرک بومدت ظرفنده غلبه ایتملری لازم کلیر ایدی، غلبه ایتمدکلرندن کلام الله دکدر، دیه خاقی افقاع ایتملری محقق و نمایان ایدی. بو حقیقت کونش کبی ظاهراً اولدیغندن اول و آخری بیلن وهر شئی تحت قدرت ربانیه سنده طونان الله تعالی حضرتلری الی یوم القیام منکرلری عقلاً و تاریحاً اسکات و ابهات ایدیجی بر معجزه باهره. قرآنی سائر معجزات قرآنییه علاوه سوره رومده بیان و فرمان بیورمشردر. بو بداهت تاریخیده دن صکره بو نتایج عقلیه قبول ایتمانلر، قرآن عظیم الشان کلام الله دکدر دیمکه جرأت ایدنلر یا نصوره غیر مقتدر و یا هدایته غیر مستعد کیمسه لر اولدی بی هر صاحب انصاف نزدیکه آشکاردر.

مشغولی

﴿ این ثنا کفتن زمن ترک ثناست ﴾

﴿ کین دلیل هستی وهستی خطاست ﴾

« **ترجمه** ، جناب حق ایچون بو ثناده بولمق بندن ترک ثنادر ، زیرا بوثنای ایراد ایلمک بشقه وجوده دلیلدر. حالوکه بشقه وجود دیمک خطادر . **شرح** ، حق تعالی حضرتلری مدح ایدیشمده کویا بن ده آریجه بروجود اولورمده مدح و ثنا ایدرم ، کنیدی مدح ایدیجی بروجود فرض ایدرسهم لساناً جناب واجب الوجودی مدح و ثنا ایتمش ولکن حالاً و معناً کنیدی کوسترمش و برشی عد ایتمش اولورم معناسنده در .

ترك و كوشه طايمرانی روملره قطعياً تكليفده مصر اولديلر ایدی . روم ايمپراطوری (هراقلیوس) بوبالار اوزرينه مایوس اولوب تدبيرسنز قالمش و حکمت ربانيه اوله رق بلغار و اسلاو و بوكی يرلرک اهالیسی ده سائر ممالکنی پایمال و خراب ایتمش اولدقدن بشقه برده استانبولده وبا و چیچک خسته لکی ده شدتله ظهور ایدوب روم ايمپراطورنی بتون بتون منقرض اوله جق امیدسنز برحاله گلش و ايمپراطور مومالیه ده ضعف قلبه گرفتار و بهوش اولمش ایکن بحکمة الله یکن کندينه کلوب خلقه مؤثر نصیحتلر ایراد ایله اهایلدن عسکر ترتیب و کلیسالرینک کوش و آلتونلرینه وارنجیه قدر نغده تحویل ایله فخر عالم افسد مزک مکة مکر مدهن مدینه منوره یه هجرت بیوردیغی سنه و آیده و حتی بعض مورخینک قولنه کوره اوکونده یعنی تموزک اون آلتنجی کونی استانبولدن عزیمت و ایرانلیلرله محاربه یه مبادرت و اناطولی یه طوغری حرکت و فوق العاده بر صورتده ابراز مهارت ایلدی (طوروس) ده بیوک غلبه چالوب ایرانلیلری کلیاً منهزم و پریشان و بی درمان براقدی؛ بعده سهولته ایلرلیوب حلب و قدس شریف و شامی ضبط ایلدکن بشقه ایرانلیلرک پایتختی بولنان (پروس- پولیس) نام شهری ده ضبط و تسخیر ایتدی . ایران حکمداری خسرو ایسه جسور بر سر عسکرینه بعض مرتبه حقارت ایتدیکندن سر عسکر مومالیه خفياً ایران عسکرله اتفاق ایدرک خسروی تختندن ایندیروب برمدت صکره اعدام و اوغلی شیرونی تخته اجلاس ایتدیرمشلا ایسه ده بوتغیر ایدن فائده مند اوله میوب ایرانلیلر کلیاً تارومار و بی قرار اولدیلر ایدی . بو وقعه لر تفاسیر شریفه دن بشقه مورخ مشهور (ژیبون) ک و فرانسیزجه یازیلان و اورویاچه غایت معتبر و قرق بش جلددن عبارت اولان (میشو) « بیوغرافیسینک » اراقلیوس اسمنده ده تمامها مسطوردر . بو احوال اوزره حقایق شناس برذات دیرک : قرآن عظیم الشانک سوره رومده کی آیات کریمه سی باعث حیرت و داعی ایماندر . نصل اولورک ، قرآن عظیم الشان الله کلامی دکدر دیه صاحب عقل و انصاف اولانلر طرفدن شبه اولنسون ؛ روملر کلیاً منهزم و پریشان و حالاً و ماده مایوس و بی امان اولدقلری بر صرده اوچ ایله اون سنه آرهنده روملر غالب و مظفر اوله جقلرینی الله تعالیدن بشقه کیم بیله بیلوب قطعياً کیم اعلان ایده بیلیر ایدی ؛ قرآن حاشا ! کلام الله اولمیوب محمد مصطفی علیه السلام غایت عاقل برذات اولدیغندن روملرک بعده وقوع بوله جق ظفر و غالبیتی عقلاً بولمشدر . دیه جهلانک اعتراضی کلیاً نامعقولدر ؛ زیرا اوصرده ایرانلیلرک کمال قسوت و مظفریتاری و روملرک انهنزای و ملکلرینک هر جهتده هروجه ایله

اوزرینه مشرکر مقتضراً دیرلر ایدی که ، بت پرستلر غالب ، الله ایمان کتیرنلر مغلوب اولدیلر ، اوصرده شرفنزول ایدن سوره رومک برنجیدن التجی آیت کریمه سنه قدر بیوردی که : ﴿ اَلَمْ غَلَبَتِ الرُّومَ فِی اَدْنٰی الْاَرْضِ وَهُمْ مِنْ بَعْدِ غَلَبِهِمْ سَیَغْلِبُوْنَ فِی بَضْعِ سَنَیْنٍ لِلّٰهِ الْاَمْرُ مِنْ قَبْلِ وَ مِنْ بَعْدِ وَیَوْمَئِذٍ یَفْرَحُ الْمُؤْمِنُوْنَ بِنَصْرِ اللّٰهِ یَنْصُرُ مَنْ یَّشَاءُ وَهُوَ الْعَزِیْزُ الرَّحِیْمُ وَعَدَالَهُ لَیخْلَفُ اللّٰهُ وَعَدَهُ وَلَکِن اَکْثَرَ النَّاسِ لَا یَعْلَمُوْنَ ﴾ معنای شریفی : « روم یقین محل اولان یرده مغلوب اولدی [قدس وشامده] اوج ایله اون سنه ارسنده روملر غالب اوله جقلر . اول و آخرامر و فرمان الله تعالی حضرتلرینکدر ؛ روملرک غایه چاله جقلری کونده مؤمنلر فرحتلر اللهک نصرتیله ؛ الله تعالی حضرتلری ایستدیکنه نصرت و یرر عزیز و رحیمدر . الله تعالی بونی وعد بیوردی ، وعدینه خلف ایتمز ؛ لکن ناسک اکثری بیلمزله » بو آیات کریمه نازل اولدقدن صکره مشرکر عناد ایدوب دیدیلر : روملر کایاً مغلوب اولمشلر ایکن فصل اولورکه ، براقچ سنه صکره غالب اولسونلر ؟ حضرت ابوبکر صدیق رضی الله عنه افسدمز جواباً دیدی که : الله تعالی حضرتلری قرآن عظیم الشانده بویله وعد و فرمان بیورر ، بهمه حال روملر براقچ سنه دن صکره غالب اولور . بونک اوزرینه مشرکر حضرت ابوبکر صدیق ایله بیوک بربحث و « بضع » لفظی اوج ایله اون سنه ارسنده کی مدتی تعریف ایلدیکی جهتله بومعنای طرفین قبول ایلدیلر . ذکر اولتان روملر انهمز آمدن آلتی سنه صکره حکمت خدا مأمول و عقل ظاهر دن خارج وجدا اوله رق روملرک ایمراطوری (هراقلیوس) کندینی طوبلایوب تکرار محاربه به بدأ ایله ایرانلیلری فوق العاده بر صورتده پریشان و بی درمان ایلدیکنی تفاسیر قرآنیه دن بشقه بر جوق مورخینده تمامها اشعار و ازابار ایدرلر . ایشک اهمیتی حسبیلله بوکا دأر بعض تفصیلات صحیحته تاریخیه نک ده درجی مناسب عد اولندی . شویله که : رومالیلر خیل زمان اول روما شهرینی ترک ایله استانبولی پای تحت اتحاد و بعض اخلاق یونانیه و دین عیسوی نی قبول ایتشلردی . سوره رومده فرمان بیوریلان محاربه هنکامنده روم ایمراطوری (پانزیس) ک اوغلی (هراقلیوس) آفریقا و الیسی ایکن روملره ایمراطور اولدیدی . ایرانلیلرکده حکمداری خسرو پرویز ایدی . ایرانلیلر اعلان حرب ایله قدس شریف و شام و اناطولی جهتلرنده روملره او قدر بیوک غلبه لرچالمشلرکه روم عسکرندن قدسده یالکیز ایکی نفر قورتیله بیلدیکی حکایه اولنور . الحاصل ایرانلیلر تا اسکداره قدر ایلر ایلدیلر . استانبولی تصدیق ایله دین عیسوی نی

مشنوی

﴿ هر جا کوشی بدازوی چشم کشت ﴾

﴿ هر جا سکنی بدازوی یشم کشت ﴾

« ترجمه » ، هر زده بو سری ایشیده بيله جك بر قولاق وار ايسه كوز

اولدی ؛ هر زده بر طاش بولنديسه یشم اولدی . « شرح » [یشم بولندینی
یری صاعقه دن حفظ ایدیجی بر طاش اعتبار اولنور .] مقصد بیت شریف : کلام -
اللهه کی او امردن وانبیای ذیشانک تبلیغاتندن ظهور ایدن حکم واسراری هر -
کیم دقت واطاعته استماع واحکامنه اتباع ایتدی ايسه باطن کوزيله کوروب صاحب -
سعادت و غلیظ القلب اولانلرده بعدالاهتدا نائل الفت اولدی .

مشنوی

﴿ کیمیا سازيست چه بود کیمیا ﴾

﴿ معجزه بخشيست چه بود سیمیا ﴾

« ترجمه » ، الله تعالی حضرتلری کیمیا یا بیحیدر ، آرتق کیمیا دنیلن شی

نه اولور؟ الله تعالی معجزه باغشلا بیحیدر؛ سیمیا دنیلن خیالات نه اولور؟ « شرح » ،
بعض ساده دلان ظن ایدرلرکه ، کیمیا اسمنده کی هنر موهوم واسطه سیله طوپراق
وسائر بعض مواددن آنتون پایله بیلیر ! حضرت جلال الدین رومی قدس سره -
السامی بیوررلرکه : بوموهوم وخیالی اولان کیمیا نه دیمکدر؟ الله تعالی نک کیمیا سنه
باق که عدمدن بوجهانی خاق ایله وجوده کتیردی . عاقل اولانلر ایچون کیمیای
حقیقت بو در . سیمیا دنیلن هنر موهوم نه اوله جق؟ الله تعالی انبیای ذیشانه
معجزه لر باغشلا . قرآن عظیم الشانک لایعد ولا یحصا اولان معجزات باهراتی
اهل عرفان ایچون همیشه میدانده در ، مع مافیله تاریخاده بر مثال کتیره لم : روملر
عیسوی اولدقلری زمانده بت پرست بولنلر . اولان ایرانلیلرله محاربه ایدوب
روملر کلیاً منهزم و بردها ایرانلیلرله مقابله دن مأیوس و پریم اولدیلر ایدی . بووقه

« تَنْجِيمٌ » سخنی و جواد اولان قادر مطلق حضرتلری بر جماده یعنی
 طور اغه بوخبرلری و امانت و استقامتی و یردی . « شَرَحٌ » بو بیت شریفک مالی
 آتیده کی بیت شریفله اکیال بیوریلور .

مشنوی

- ﴿ هر جمادی را کند فضالش خیر ﴾
- ﴿ عاقلانرا کرده قهر او ضریر ﴾

« تَنْجِيمٌ » جواد مطلق حضرتلری فضل و احسانی حسبیه هر جمادی خبردار
 و بونجه نعمتله نائل و مظهر ایله؛ قهر ربانیسی ایسه عاقللری کور ایلمشدر .
 « شَرَحٌ » زمین و تراب جماداتدن ایکن لطف حق ایله خیر اولوب بونجه وظائف-
 مقبوله یی ایفا و نباتات مفیده اعطا ایلدی . خورشید و قمر و سایر اجرام آلدقلری
 امر یزدانی اوزرینه کمال اطاعتله حرکت ایدر . بدخوی و ناسی ، یالکز انسان
 عاصیدر .

مشنوی

- ﴿ جان و دل را طاقت آن جوش نیست ﴾
- ﴿ با که گویم در جهان يك گوش نیست ﴾

« تَنْجِيمٌ » جان و دلک اول جوشه یعنی اول عمیق سر و حکمتک قایناماسنه
 طاقتی یوقدر؛ بوسر و حکمتی جهانده کیمه دیهیم؟ بوسری ایشیدوب اکلایه بیله جک
 بر قولاق یوقدر . « شَرَحٌ » خاطره کلیر که اکلایه جق هیچ بر قولاق یوق ایسه
 انسانلرک بوسر و حکمتی اکلامقدن مایوس اولملری لازم گلزمی؟ خیر ، بو افاده دن
 مقصد احوال روحانیه یی اکلایه جق هیچ بر انسانک بولمندیغنی دکل ، نادر بولندیغنی
 ایما اتمک ایچوندر؛ علی الخصوص بویه بر گوش حکمت بولنور ایسه کوز منزله سنه
 و عین الیقین مرتبه سنه وارر او حالده حقیقتی عیناً کورمش اولور .

زرع ایدیلیر ایسه بغدادی و یروب تغییر واهانت اتمز؛ حالبوکه بعض خائن کیمسه لر امانتی کتم ایله عهده لرینه تفویض اولنان وظیفه یی سوء استعمال ایدوب خیانت واهانت ایدر لر .

مشنوی

﴿ این امانت زان عنایت یافتست ﴾

﴿ کافتاب عدل بروی تافتست ﴾

« تَبَجَّهْرُ » طوبراق بوامنیت و امانتی عنایت و تربیه السهیدن بولمشدرکه ، عدالت ربانیه کونشی اوزرنده بارلادی . « شَرَحْ » عدل آفتابی اولسه جماداتدن اولان طوبراق ایچنه آتیلان تخمی محافظه ایتمکه فصل مقتدر اوله بیایر ایدی ؟ فصل برقاچ قات زیاده محصولات ویرمش اولورایدی ؟ ترابک فیض وهنری تربیه ربانیه یه تابع اولسندندر . خائن انسانلر ایسه صاحب فهم اولدقلری حالده انیساء ذیشان واسطه سیله بیان واعلان بیوریلان ارادات ربانیه خلافتده اوله رق حرکت و محصولات عقلیه لرندن فائده دکل مضرت کورور لر .

مشنوی

﴿ نالشان حق نیارد نوبهار ﴾

﴿ خاک سرهارا نسازد آشکار ﴾

« تَبَجَّهْرُ » نشان وامر حق ایلك بهار موسمنی کتیرمینجه ، طوبراق اسرار و خفایا مٹابه سنده اولان محصول و چیچکلرینی آشکار ایده مز . « شَرَحْ » زمین امرحق قبول ایله امین و مطیع اولدیغندن تخمی زمان نشو ونمایی تغییر اتمدی .

مشنوی

﴿ آن جوادی که جمادی را بداد ﴾

﴿ این خبرهاوین امانت وین سداد ﴾

مشنوی

﴿ چند خورشید کرم افر وخته ﴾

﴿ تا که ابرو بجزود آموخته ﴾

﴿ تَرْجِمَانُ ﴾ ، جناب حق طرفدن نیجه کرم کونشیری شعله‌نمش ؛ بلوط و دکز جود و سخایی او کرندیلر . ﴿ شَرْحُ ﴾ ، آفتاب کرمدن مقصد احسان و تربیه . ربانیه در ؛ ارض و سائر اجرام الآن حائز اولدقلری بوحال سعادت اشتعالی کسب ایدنجه یه قدر برچوق تربیه کورمش و اندن صکره بری برینه و سائر مخلوقاته فائده بخش اولمشدر . بوبیت شریفده یالکز بلوط و دکزدن بحث بیورلمسی انسانلره خطاب اولمشنددر ؛ چونکه انسانلر هر نوع نعمت و برکتی میاهدن و میاه و جودلرینی دکز و بلوطلردن بولورلر .

مشنوی

﴿ پرتودانش زده بر آب و طین ﴾

﴿ تا که شد دانه پذیرنده زمین ﴾

﴿ تَرْجِمَانُ ﴾ ، الله تعالی حضرتلری علم و دانش نوری ایله صو و طو پراغک اوستنی دوناندی که ارض و زمین دانه‌یی و تخمی قبول ایتمکه مستعد اوله! ﴿ شَرْحُ ﴾ ، آب و ترابک فیضی و ویردکلری محصولات متنوعه هر کسجه معلوم و هویدادر .

مشنوی

﴿ خاك امین و هر که دروی کاشتی ﴾

﴿ بی خیانت اجنس آن برداشتی ﴾

﴿ تَرْجِمَانُ ﴾ ، طویراق امیندر ، هانکی تخم زرع ایستدک ایسه خیانته کرفسار اولقسزین او تخمک جنسنی قالدیردک . ﴿ شَرْحُ ﴾ ، طویراغه مثلا بغدای

مشنوی

﴿ صد هزاران بحر و ماهی در وجود ﴾

﴿ سجده آرد پیش آن دریای جود ﴾

« تَبْحِيحًا » یوزبیک دکز و بالقی بو وجود عالمنده اول دریای کرم صاحبک

اوکنده سجده ایدر لر . « شَرَحٌ » ایات شریفه سابقه دکز و بالقی وحدانیته

مثال اوله رق ایراد بیور ملرندن ناشی مثالی اصل و عیندن اوزاق اولدیغنی بیلدیرمک

اوزره حسب اللزوم تکرار بیور لر که : وحدانیته مثال کوردیکمز بالجمله دکز

و بالقی کندی احوال و لسان حاللریله صاحب اکرام و سخا اولان خالقلرینه همیشه

سجده ایدر لر . بونلرک وجودی زده و وحدانیت زده؟! :

[نامتاهی اولان اجرام سماویه ایچننده بر چوق دکزلرک وجودی بویت-

شریفده ایما بیوریلور .]

مشنوی

﴿ چند باران عطا باران شده ﴾

﴿ تابدان آن بحر در افشان شده ﴾

« تَبْحِيحًا » حق تعالی حضرتترینک امریله بر قاج عطا یاغموری

یاغدی که بونلر ایله او بحر ، ایچی صاحبچی اولدی . « شَرَحٌ » بویت شریفدن

اوج معنا استخراج اولتور : بری بر قاج یعنی از بر مقدار احسان ربانی کافی

اولدی که ؛ دکز بو قدر کوهر صاحبی ، معنای دیگر ، صودن عبارت اولان

بحر کوهر صاحبیله مقتدر اوله بیلیمک ایچون لطف خدا بر چوق انعام بخش و اعطا

بیوردی ؛ دیگر ، بگردن مقصد ، عالم معنوی و باران ایسه فیض رحمانیدر ؛

فیض رحمانی شرفظهور ایتمش ، بحر معنویدن بونجه انبیا و عرفا عالم وجوده

کلشدر .

رنكلك دكلدر، كه اندن جان صقنديسي حاصل اولور، بلكه اول يك رنكلك دركه بالق و آب زلال كيدير. «شرح» صوري ومادی رنك واحددن كوز يوريلور اما وحدانيت رنكي بويه دكلدر؛ نورانی و معنوي در. على الخصوص بالق، يك رنك و براق اولان صويك ايچنده نصل صفا و حیات بولور و اندن آيرلسنی ايستمز ايسه عارف اولان ذات ده دريای وحدانيتده نائل صفا اولور و مفارقاتی نار عذاب بيلير.

مشنوی

﴿ کرچه در خشکی هزاران رنکه است ﴾

﴿ ماهیانرا بایبوست جنکه است ﴾

«تبیخه» کرچه قور و لقمه بيکرجه رنکلر وار ايسده بالقلرك قوريلقمه جنك و نزاعلری اولور. «شرح» بومادی و صوری علمده رنكلارنك وانواعی اكلنه جك شيلر موجوددر. اما جمله سنك قوريوب محو اولسی مقرر اولديغندن ماهیان بحر وحدت اولان اولیا و عرفا فانی شيلردن همیشه تبرا ايدرلر؛ حی و باقی بی آرارلر.

مشنوی

﴿ کیست ماهی چیست دریا در مثل ﴾

﴿ تابدان ماند ملک عز و جل ﴾

«تبیخه» مثله بالق و دككز ندر كه جناب خدا جل و علانك الوهيته بکزه مش اولسون؟ «شرح» وحدانيت ربانيه بی بیان ایتك ایچون استعمال ایلديكمز الفاظ مثالات اولوب عینات دكلدر. بودرلو مثالر مهمما امکان حقیقی تصویر و ایما ایچون آلات عقایه ايسده حقیقی کاینی بیلدیره ميه جيکی امر بدیهيدر.

مشنوی

❖ اوزیکرنکی عیسی بونداشت ❖

❖ وز مزاج خم عیسی خونداشت ❖

« تَبَجَّيْزُ » وزیر حضرت عیسانک یک رنکلکندن قوقواله مدی و حضرت

عیسانک مزاجی کوبندن خوی طوتمدی . « شَرَحْ » حضرت عیسی علیه السلامک یک رنکلکی وحدانیت ربانیی اعلاندن عبارت ایدی . کوب عیسی دن مقصد ، دین عیسانک جهت باطنیه سیدرکه ، حضرت عیسی علیه السلامک زمان سعادتنده کندینه مراجعت ایدنلرهانکی رنکده یعنی اعتقاد و اختلافانده بوانسه لر بعدالالتجا جمله سی الله تعالی حضرتلرینک بر لکنه ایمان و کندیلرینی اهل عرفان ایدرلر ایدی . وزیر یهود ایسه بو حقیقتدن غیر خیر و ذاتاً مضر ایدی .

مشنوی

❖ جامه صدرنک ازان خم صفا ❖

❖ ساده ویک رنک کشتی چون صبا ❖

« تَبَجَّيْزُ » یوز رنکلی البسه اول صفا کوبندن ساده ویک رنک اولور

ایدی ؛ لطیف اولان صباروزکاری کبی ! « شَرَحْ » یوز نوع اعتقاد و یوز نوع اختلافانده اولانلر بیله حضرت عیسی علیه السلامه التجا اتمکله جمله سی جناب حقک وحدانیتی قبول ایدر و اهل ایماندن اولورلر ایدی .

مشنوی

❖ نیست یک رنکی کزوخیز دملال ❖

❖ بل مثال ماهی و آب زلال ❖

« تَبَجَّيْزُ » حضرت عیسانک اعلان ایلدیکی نظر توحید اول یک

انکار دکل قدرت ربانیہی اقرار ایتدیرر ؛ اما وزیرک مراہی خلقی اضلال و افکاری اخلال ایدی .

مشوی

﴿ زین نمط زین نوع ده طومار ودو ﴾

﴿ برنوشت آن دین عیسی را عدو ﴾

« تَرْجُمَانُ » بواسلوب ونوع ایله حضرت عیسی علیه السلامک دیننه دشمن اولان وزیر اون ایکی طومار ، اجازتنامه یازدی . « شَرَحْ » بو بیت شریفده وزیر اون ایکی طومار یازمشدر ، بیوریلور ؛ حالبوکه « دریکی کفته » یعنی « برینه سوبلمش » عباراتی اون آلتی به چقار بناءً علیه مشوی شریفک اسلوب حکمت و بلاغتی یلمین انسانک خاطرینه کله بیلیرکه : تعداد اولنان طومار اون آلتی ایکن نه ایچون اون ایکی بیورلدی ؟ مقصد عالی الفاضله دأر واون ایکی ایله اون آلتی عدده متدأر اولیبوب طوغری کلامه مشابه وزیرک کیزلیجه برچوق اختلافات القا ایلدیکنی بیلدیرمکدر . شمعی وزیرک مختلف افادانه کله لم : مقام عالی به واره- بیلیمک و بندن صکره عیسویلره رئیس اولمق ایچون بو طومارک کوستردیکی یولدن آیرله دیه هر امیره کیزلیجه طومار ویرمی هم امراییننده فساد القا ایتیمک هم هر امیری معناً نقصان براتق ایچوندی . برینه توکل دیکرینه اقدام ، بشقه سنه سخاوت کبی اخلاق مقبوله بی بیان و توصیه ایلدیکندن خاطره کله بیلیرکه : حقه توکل ، حقه تسلیم و یا حق یولنده سخاوت و اقدام ایتیمک فنا شیرمیدر ؟ خیر ! بونلر فنا شیر دکدر . شو قدرکه : بونلری بیان ایدن وزیرک مقصدی فساد و نفاق اولدقدن بشقه بو اوصاف جلیله برکیمسه ده سائر اوصاف مقبوله ایله برابر اولنجه معتبر اولور ؛ یوقسه وزیرک طومارلری وجه ایله مثلاً بالکز توکل یا خود بالکز اقدام ایله برانسان مکمل اوله ماز .

بشقه سنه

﴿ بیان آن که اختلافات در صورت روشن است نه در حقیقت ﴾

بویان اختلافات صورتده کورینوب حقیقته اولدیغنه دأردر :

« تَرْجِمَه » اجازتنامه نك برنده ديمش كه : يوز عددی نصل بر اوله بيلير
 بونی کیم دوشونور و خاطرینه کتیر ؟ مکر مجنون اوله . « شَرَح » مؤلف مشهور
 (موتسکیو) « لترپران » نام تألیفنده مصراع نانیده کی عباره ایله اصحاب تثلینک
 علیهنده لسان قوللاندی و دیمشدرکه : روماده بولنان رئیس اولقدر ماهر درک
 بری اوچ و اوچی بر ایلر ! وزیرده بوافاده سنده وحدت مطلقه یی بیان ایله معتقد
 تثلینک اولان خرسیتیانلری استهزا ایلدی .

مشنوی

﴿ هر یکی قولیست ضدیک دکر ﴾

﴿ چون یکی باشد یکی زهر و شکر ﴾

« تَرْجِمَه » چونکه اختلافانده هر برسوز دیکرک ضد و خلافدر ، برشی
 هم زهر ، هم شکر نصل اوله بیلیر ؟ « شَرَح » یعنی ای امیر ! سن بونجه اختلافانده
 ناظر وانلرله مشغول اولور ایسه ک وحدانیت مطلقه یی نصل بوله بیلیرسک ؟ مثلاً
 اختلافات عین زهر ، وحدت شکر اولدینی حالده اختلافات ایچنده ایکن نصل
 لذت و حلاوت بولمش اولورسک ؟ وزیرک بوافاده سی وحدانیتیه مبتنی کورینور
 ایسه ده بالاده کی افادات متنوعه و مختلفه سنه نظراً بونده ده مقصدی شمدی به قدر
 ویردیکی مختلف اجازتنامه لر کبی بردها اجازتنامه ووروب عیسویلر بیننده تزئید
 اختلافات و القای فساد ایچون ایدی .

مشنوی

﴿ تاز زهر و از شکر در نکذری ﴾

﴿ کی تو از کلذار وحدت بوبری ﴾

« تَرْجِمَه » زهر و شکر کبی اضداددن کچمینجه نصل اولورکه کلذار وحدتدن
 رایجه آلمش اولورسک . « شَرَح » صوری اختلافات وحدانیت صمدانیه یی

﴿ تَبَجَّهْ ﴾ برینده دیمش : استادده سنسک ! او سیدن که استاد
طانیجی ینه سنسک! ﴿ شَرِّحْ ﴾ ، مرشدی طانیه بیله جک ذکاوت واقتمدار سنده
موجوددر سن کندک مرشد ورشیدسک! عارفده تحسین وتقدير ایدیه جک اخلاقی
کندک اجرا ایتمکه امنیتک دها قوی واغفالدن وارسته وحالك هروجه ایله عالی
اولور .

مشومی

﴿ مرد باش وسخره مردان مشو ﴾

﴿ روسر خود کیر وسرکردان مشو ﴾

﴿ تَبَجَّهْ ﴾ ارکک اول ! مردلرک مسخره وکولنجی اولمه ! یوری ،
کندی باشنی طوت وسرکردان وسرسم اولمه! ﴿ شَرِّحْ ﴾ ، شونک بونک فکریله
حرکت وکندیکی شایان خنده وکرفتار مذلت ایتمه . اکر بو امیر عاقل اولیدی
بونصیحتی قبول ایدر واک اول وزیرک کلامنه تابع اولماز ایدی .

مشومی

﴿ دریکی کفته که این جمله یکیست ﴾

﴿ هرکه اودوبیند احوال مرد کیست ﴾

﴿ تَبَجَّهْ ﴾ دیگر اجازتنامه ده امیرک برینه دیمش که : بوجهه اختلافات-
صوریه حقیقته بردر؛ کیمکه ایکی کورورسه شاشی بر آدبجکزدرد . ﴿ شَرِّحْ ﴾ وزیر
بونده وحدانیت مطلقه یی بیان ایتمک ایستدی .

مشومی

﴿ دریکی کفته که صدیک چون بود ﴾

﴿ این که اندیشه مکر مجنون بود ﴾

بر مرشد بول که عواقبی ارانّه و نصیحت و هم‌تپه سنی احیا ایتسون ؛ یوقسه عقل و روحانیت اجدادمدن موروندر کبی ایدیلن ادعا خیال ورؤیادر .

مشنوی

❖ عاقبت دیدند هر کون ماتی ❖

❖ لاجرم کشتند اسیر ذلتی ❖

« تَرْجِمَانْ » هر هانکی ملت بر بی به اتباع اتمیرهك عاقبت واستقبالی بز

کور بیورز ظن و ادعا ایتدیلرایسه همه حال اسیر ذلت اولدیله . « شَرْح » بر چوق ملتیر عقل بردر، هر ایشك صوکنی بزده درك و فهم ایدرز، نه ایچون انبیایه تابع و عزت ذاتیه مزدن عاری اولهلم، دیدیلر، و بو ادعا اوزرینه کندیلرنی خراب و اسیر ذلت و عذاب ایدیلر؛ بناء علیه مرشد مقتضی روگردان اولان عاصیدر .

مشنوی

❖ عاقبت دیدن نباشد دست باف ❖

❖ ورنه کی بودی دردینها اختلاف ❖

« تَرْجِمَانْ » ایشك صوکنی کورمك ال چار بمق کبی قولای دکلدر؛ یوقسه

ادیان و مذاهب و بونجه انسانلر آره سنده نصل دین اختلافی اولورایدی ؟ « شَرْح » دین و آخرتک سلامت بخش اولان جهتلری سهولته معلوم اولسه هر کس حقیقی آکلار، ظلماندن چیقار، سلامتیب اولورایدی؛ اما امر عسیر اولدیغندن بیکلرجه انسانلر خطالره افتاده و عمللری بهوده اولور .

مشنوی

❖ در یکی گفته که استاد هم تویی ❖

❖ زانکه استاد آشناساهم تویی ❖

« تَرْجِمَهُ » اطاعت ذوقی طبیعتنده اولمیان کیمسه عاقبت الامر هیچ برشینه نائل اوله ماز؛ آنک نامی انجام کارده معسر و فقیر اولور. « شَرْحٌ » طبیعتنده و خلقنده عبادت ذوقی اولمیان کیمسه نه قدر چالیشسه فائده سزدر؛ موفقیت و سلامت میل طبیعتنده در. حدیث شریفده (اعملوا کل میسر لما خلق له) یعنی «عمل ای دیکنز؛ مع مافیة هرکس هر نه ایچون خلق اولمش ایسه کندینه او میسر اولور.»

مشنوی

﴿ تو معسر از میسر بازدان ﴾

﴿ عاقبت بنکر جمال این و آن ﴾

« تَرْجِمَهُ » سن کوچ و قولای اولانی ینه بیل نهایت بونک و آنک جمانی کور. « شَرْحٌ » زحمتله قلبنده ذوقی اولمدینی حالده یا خود بالعکس سهولت و ذوق. قلب ایله عبادت و اطاعت ایدنلرک مابیننی سن فرق ایتده نهایترینی کور که سهولتله ایش کورن و عبادت ایدنلر درجات علیه نائل و آنلرک خلافی اولانلر ذلیل اولور. معنای دیگر، سهولتله اطاعت ایدن فی الحقیقه خوش حال کورینور ایسه ده سن بو ذوق و سهولتک ابتدا سنه دکل؛ نهایتنه عطف نظر اعتبار ایت؛ احتمالکه برانسان ابتدا ذوق و سهولتله عبادته باشلار، اما روخک سرمایه سی اولمدیغدن انجامی عاقل و باطل اولوب ضلالی ارتار.

مشنوی

﴿ در یکی گفته که استادی طلب ﴾

﴿ عاقبت بینی نیابی در حسب ﴾

« تَرْجِمَهُ » دیگر اجازت نامه ده امیرک برینه دیمش که: بر استاد و مرشد طلب ایت! عاقبت بینک مرتبه سنی حسب و عائله شرفنده بوله مازسک. « شَرْحٌ »

« تَبَجَّهْرُ » اجازتنامه‌نك برنده ديمش : اوشی قولایدر که کولکک حیاتی و جانک غداسی اولور . « شَرَحْ » کراهنله دکل ارزو ایله کوریلن ایش کوزل اولور؛ هانکی عبادت و خدمت کولکک ارزوسيله اولور ایسه او حیات و جان روچه غدا و موجب سلامت دوجهان اولور .

مشنوی

﴿ هر چه ذوق طبع باشد چون گذشت ﴾

﴿ بر نیارد همچو شوره ربیع کشت ﴾

« تَبَجَّهْرُ » هر نه که طبع انسانینک ذوقیدره، آنی قبول ایتملی! اندن کچنجه هیچ بر مقبول شیئی استحصاله اقتداری اوله ماز . چوراق بر محلك محصولات یتشدیره مامسی کبی . « شَرَحْ » بوده وزیرک اختلاف انکیز اولان افاداتندن بریدر .

مشنوی

﴿ جز پشیمانی نباشد ربیع او ﴾

﴿ جز خسارت پیش نارد بیع او ﴾

« تَبَجَّهْرُ » طبیعتی خارجنده حرکت ایده‌نک ماحصلی پشیمانلقدن بشقه برشی اولماز؛ آنک آلس ویریشی خسارت و زیاندن بشقه برشی وجوده کتیره من « شَرَحْ » میل و همت کولکده و طبیعتده اولمینجه صورتی حرکاتدن فائده حاصل اوله ماز؛ بلکه مشقت و زیان ظاهر و نمایان اولور .

مشنوی

﴿ او میسر نبود اندر عاقبت ﴾

﴿ نام او باشد معسر عاقبت ﴾

وهلة مقبول کورینور؛ ایچنده فساد مضمرا اولان پارلاق کلام انسانی تاب و حرارتده متورمه نك وجهنده کورینن حمرت و لطافت کیدر .

مشنوی

﴿ راههای مختلف آسان شدست ﴾

﴿ هر یکی را ملتی چون جان شدست ﴾

« تَرْجِمَانُ » مختلف یولار قولای اولدی، هر برینه کنیدی ملت و طریق جان کبی سوکیلی اولدی. « شَرْحُ » هانکی شی طبعنه موافق کلیرسه انسان آنی جانی کبی سور، مع مافیة محبت اولنسان کیفیاتک اکثری مضرت ایراث ایدر . مثلاً بت پرستان بتلره محبت و سهولتله خدمت ایدر لر ایسه ده بو محبت و سهولت داعی سلامت دکل موجب فلاکت اولور؛ معتبر و مقبول اولان جهت وظائف مشروعه نك اجرا سنده کوریه جک سهولتدر .

مشنوی

﴿ گرمی سر کردن حق ره بدی ﴾

﴿ هر جهود و کبر ازو آ که بدی ﴾

« تَرْجِمَانُ » اگر حق یولی قولای اولسه ایدی هر جهود و آتش برست مطلع . حقیقت اولور ایدی. « شَرْحُ » مقبول اولان کیفیات و سبها روحانی اولان حالات مشکلاتدن وارسته و آزاد اولمش اولسه هر کس متقی و عالی اولمش اولور ایدی جهود و بت پرستان بو حال آسانه مطلع و انی اختیار و کندیلرینی بختیار ایدر لر ایدی .

مشنوی

﴿ در یکی گفته میسر آن بود ﴾

﴿ که حیات دل غدای جان بود ﴾

مثنوی

﴿ در یکی گفته که انچه داد حق ﴾

﴿ بر تو شیرین کرد در ایجاد حق ﴾

« تَرْجِمَانُهُ » اجازتنامه نك برنده ديمش : اونسه يي كه الله تعالى سكا ويردى ،

سنگ اوزرينه شيرين ايلدى . « شَرْحٌ » الله تعالى حضرتلى خلق و ايجادده و هرهانكى ايشده انسانه سهولت كوستردى ايسه اصابت و موفقيت آنده اولور ؛ يوقسه مثلاً تحصيل طبابته ميلى اولان بر كنجه مهندس و هندسه يه رغبتى اولان ديكرى طيب ياييق ارزوسى خيال و اضاعه اوقات ايتمكدر .

مثنوی

﴿ بر تو آسان كرد خوش آنرا بکیر ﴾

﴿ خویش تن را در میفکن در زخیر ﴾

« تَرْجِمَانُهُ » هر نه يي الله تعالى حضرتلى سنگ اوزرينه خوش و قولای

قيلدى ، انى طوت و عكسنى اختيار ايله كندنى زحمت و مشقته آتة ! « شَرْحٌ » سبق ايدن شرحده كوسترلديكى وجه ايله هر كس بر استعداد خصوصى ايله خلق اولنمشدر ؛ او استعدادك الجا آتة موافق صورته حركت و خلافتدن توفى و مجانبت ايتك محض حكمتدر .

مثنوی

﴿ در یکی گفته که بگذر آن خود ﴾

﴿ کان قبول طبع تورداست و بد ﴾

« تَرْجِمَانُهُ » اجازتنامه نك برنده ديكر بر اميره ديمش كه : كندى طبعك

ايتديكى شيدن و از كج ! زيرا طبعك قبول ايتديكى و ايتديكى شى مرودد و بدر .

« شَرْحٌ » وزير هر نه نصيحت ايتديسه برى برينه مخالف اولدينى حالده غرضى بيلنمه

«تَرْجِمَهُ» دیگر برینه دیمش که : نظر و عقل چراغی سوندر ، قورقه !
 تا که عقله بدل یوز بیک نعمتلر کوره سک ! . «شَرَحْ» بوده وزیرک برتنیه-
 مغفلا نه سیدر .

مشوی

❖ که ز کشتن شمع جان افزون شود ❖

❖ لیلی ات از صبر تو مجنون شود ❖

«تَرْجِمَهُ» عقلی سوندر مکنده جان چراغی دهها زیاده پارلاق
 اولور ؛ لیلک سنک صبر کدن سکا عاشق و مجنون اولور . «شَرَحْ» تداییر-
 عقلیه یی ترک ایدوب اندن صکره کله جک مشکلاته صبرایتمک کویاروح و جان ایچون
 ایریجه بر فیض جاب ایلمکدر ؛ زیرا عقلدن مقصد ، استحصال رضای جناب-
 کبر یادر ؛ بناءً علیه عقلی فدا عشقی احیا دیمکدر . شمدی محبتی طالب ایکن او حالده
 محبت سکا راغب اولور . بونصیحت محض غفلت و فساد اولدینی وارسته انباتدر .

مشوی

❖ ترک دنیا هر که کرد از زهد خویش ❖

❖ پیش آمد پیش او دنیا و پیش ❖

«تَرْجِمَهُ» هر کیمسه کندی زهد و تقوا سندن طولای دنیایی ترک ایتدی ، دنیا
 مع زیاده اوکنه گلشدر . «شَرَحْ» هر کیم راحت صوریه یی ترک ایدر سه
 حقیقتده راحتی جلب ایدر . مثلا بر انسان بدنک خسته لکنندن قورقمسی
 حسیله دم و اعصابی ضعیف لنوب بدنی دائما اضطرارده بولور ، اما بوقورقویی و فکر-
 راحتی ترک و مشروع صورتده سعی ایدنجه راحت و صحت کندی کندیینه کلیر
 صاحبی خوش حال و مسترخ البال اولور . بواساس اوزره دنیا لذائذینی ارامق
 مع زیاده بولمقدر .

خیالنه طایمیش اولور . بولسان تصوفه بکزره ، اما بومشابهت قلب اقیچه نك نقد
خالصه بکزه مسی کیدر .

مشوی

- ﴿ در یکی گفته مکش این شمع را ﴾
- ﴿ کاین نظر چون شمع امد جمع را ﴾

﴿ تَجَمُّدٌ ﴾ برینده دیمش که : شمع نظر وفکری سوندرمه ! زیرا
ونظر وفکر انسان ، شمع کبی کلدی . « شَرِّحٌ » زنهار ، ایجابات عقلیه بی ترک
ایدوب ارتق قضا وقدر نه ایسه اوله جق دیه معطل طورمه ! چونکه جناب حقه
تقرب ایتک وهرنوع سعادتیه نائل اولمق ایجون عقلک احسان ایتدیردیکی ایجاباته
مراجعت ایتک عین حکمت ومحض سلامتدر . وزیرک بوسوزی طوغری ، اما
مقصدی اگری ایدی .

مشوی

- ﴿ از نظر چون بگذری واز خیال ﴾
- ﴿ کشته باشی نیم شب شمع وصال ﴾

﴿ تَجَمُّدٌ ﴾ نظر وفکر وخیالدن اگر کجه جک اولور ایسه ک یاری کیجده
وصال چراغنی سوندرمش اولورسک . « شَرِّحٌ » یعنی عقلک مقتضیاتی اهما
وبناء علیه کندینی ابطال ایده جک اولور ایسه ک بوظلمتگاه دنیاده شمع امید
وصالی اطفا ایتمش وحرروم سلامت اولمش اولورسک . اکثر مفسد لسان حقیقی
تفاید ایدر .

مشوی

- ﴿ در یکی گفته بکش باکی مدار ﴾
- ﴿ تا عوض بینی نظررا صد هزار ﴾

مثنوی

﴿ تا که عجز خود بدینم اندر آن ﴾

﴿ قدرت حق را بدانیم آن زمان ﴾

« تَبَجِّهْهُ » تا که امر و نهی السَّهْبَةِ عجز منزه کورده لم و بحالده الله تعالینک

قدرتی بیلمش اوله لم . « شَرِّحْ » بالاده کی بیت شریفک شرحی بو بیت شریفک ده شرحی اولور .

مثنوی

﴿ در یکی گفته که عجز خود مبین ﴾

﴿ کفر نعمت کردنت آن عجزهین ﴾

« تَبَجِّهْهُ » دیگر برینده دیدی که : زنهار ! سن کندی عجزینی کورمه ؛

عجز کورمک کفران نعمتدر . « شَرِّحْ » بوکا اولکی نصیحتک عکسنی سویلمش و اجرای نصیحت دکل ، القای اختلافات ایله تخم فساد زرع ایتشدرد ؛ اما بو افادم نیتی فاسد اولان وزیردن اولسه حکمت و اصابتدر ؛ زیرا جناب کبریا انسانه نعم و قوای متنوعه بخش و اعطا ایتمش ایکن انسان بر عجز قطعی بی اختیار و کنندی عاقل و بیکار ایدنجه عین خطا و محض ضرر ایتمش اولور .

مثنوی

﴿ در یکی گفته کزین دو بر کذر ﴾

﴿ بت بود هر چه بکنجد در نظر ﴾

« تَبَجِّهْهُ » دیگر برینده دیمش که : نه عجز ! نه ده قدرته باقه ؛ زیرا نظر

و فکره هر نه صیغار ایسه بت کی اولور . « شَرِّحْ » کو یا انسان او حالده یا عجز و یا اقتدارینه اعتماد ایدوب جناب حَقِّک قدرتی فراموش و اسقاط ایتمش و کندی

مثنوی

﴿ جز توکل جز که تسلیم تمام ﴾

﴿ در غم و راحت هم مکرست و دام ﴾

« تَرْجِمَانُ » توکل و کلیتاً حقه تسلیم نمودن بشقه غم و راحتده یعنی هر حالده

کافه تشبیهات دام و خدعه دن عبارتدر. « شَرْح » وزیر بو وصیت و پند ایله دیگر

بر آمری ریاضت و سخاو تن تبید و نام توکل ایله عاقل و ناهمجل پر امید ایتمک ایستر.

مثنوی

﴿ در یکی گفته که واجب خدمتست ﴾

﴿ ورنه اندیشه توکل تهمتست ﴾

« تَرْجِمَانُ » دیگر اجازتنامه ده امیرک برینده دیدی که : انسانه لازم اولان

کیفیت خدمت و عبادتدر؛ یوقسه توکل فکری خیال و تهمتدر. [وارسته شرحدر]

مثنوی

﴿ در یکی گفته که امر و نهیه است ﴾

﴿ بهر کردن نیست شرح عجز ماست ﴾

« تَرْجِمَانُ » دیگر اجازتنامه ده امیرک برینده دیمش که : دینده واقع اولان

امر و نهیه عمل و اجرا ایلمکدن دکل ؛ بلکه عجز و عدم اقتدار منی شرح ایتمک

ایچوندر. « شَرْح » بونجه او امر ربانیه انسانلر طرفدن اجرا اولمادیغی میدانده در

بو بحالی جناب خدا هر کسدن اعلا بیایر؛ وزیرک بو فکری محض اغفال و فساد اولدینی

وارسته اثباتدر؛ زیرا حق تعالی حضرتلری انسانلرک بودرجه ده عجز لرینی اراده

بیورسه ایدی یا هیچ خلق ایتمز، یا السز و یا اقمز، کوزسز خلق ایدر یا خود کیسه بی

اجرای عبادت و ایضای وظیفه و ترک مناهی ایتمک بر اتمام ایدی.

« تَرْجِمَانُ » اجازتنامه‌ده امیرك برینه کیزلیجه ریاضتی ، نفس قیرمقلنی و آجلنی و توبه‌نك اساسنی و شرط رجوع الی اللہی سویلدی . « شَرْح » وزیر روحانیتہ خدمت ایدر کیفیاتك بعضیسنی اجازتنامه‌لرده یازوب آتیده کورینه‌چیکی وجه ایله امرایه وصیت ایتشدرکه امرایه وصیت و امرینی قبول و طریقی سعادتدن ذهول ایتسونلر ! وزیرك مقصدی کندی قوه روحانیه‌سیله عیسویلری اقناع و ویردیکی اوامر مختلفه و نصایح متباینه ایله برچوق فسادلر القا ایلسون .

مشنوی

- ﴿ در یکی گفته ریاضت سود نیست ﴾
- ﴿ اندرین راه مخلص جز جود نیست ﴾

« تَرْجِمَانُ » اجازتنامه‌سنده امیرك برینه دیمشدرکه : ریاضت فائده‌سزدر . الله یاننده باعث خلاص و نجات سخاوتدن بشقه برشی یوقدر . « شَرْح » صورتا نه کوزل تنبهدر ! اما بوتنبهیی تولید ایدن مقصد محض فساد اولدیغندن اورته‌لنی بر باد ایلدی . وارسته ایضاحدرکه ، قال و حالک منبعی نیتدر ، صورت دکلددر .

مشنوی

- ﴿ در یکی گفته که جوع وجود تو ﴾
- ﴿ شرک باشد از تو بامعبود تو ﴾

« تَرْجِمَانُ » دیگر اجازتنامه‌ده برامیره دیمش که : سنک آجلغک و سخاوتك سندن سنک معبودینه قارشی شرک اولور . « شَرْح » زیرا ایشته بن ریاضت و سخاوت ایلرم دیه کرفتار کبر و انانیت و بعمده‌دوچار نکبت و فلاکت اولورسک ! بن اختیار جوع و اجرای سخاوت ایدرم ، دیمک قادر مطلق حضرت‌تلمینک فعل و فرمانه اشترا کدرکه بوجرات ایله کندی معذب و ناباک ایدیورسک ! دیمک ایسته‌یور .

﴿ تخلیط وزیردر احکام انجیل ﴾

وزیرک احکام انجیلی مزج و تخلیط اتمسیدر :

مشنوی

﴿ ساخت طوماری بنام هریکی ﴾

﴿ نقش هر طومار دیگر مسلسلی ﴾

﴿ ترجمه ﴾ وزیر هرامیرنامه بر طومار واجازتنامه یادی و هراجازتنامه نك

نقش ومالی دیگرندن غیرى ایدی . « شترج » امرای مذکورہ عیسویہ نك بیننده اختلافات براقق ایچون وزیر مزور اون ایکی نوع مختلف المأل اجازتنامه تنظیم ایله هرامیرک الله ویرمش وایشته حقیقت سکا ویردیکم اجازتنامه محرر اولوب نم وفاتمدن صکره جمله امرا وعیسویانه شیخ ورئیس سنی براقش اولدیغمی شمیدین سویلمده کیزلیجه هر برامیره وصیت ایندی . امرا ایسه بو التفات وحرمت مخصوصه بی جانلرینه منت بیلدیلر .

مشنوی

﴿ حکمهای هریکی نوع دیگر ﴾

﴿ این خلاف آن زبایان تابسر ﴾

﴿ ترجمه ﴾ اجازتنامه لردن هر برینک حکملری بشقه درلو ایدی . بر

اجازتنامه دیگر اجازتنامه نك باشند ایاغه قدر مخالفی ایدی . « شترج » القای- اختلافات ایچون مفسد لرك حالی همیشه بوکبی خدعه لرده جاری اولور ؛ عاقل اولان کیمسه طوغری سویلر وشایان تحسین اولان طوغر بقله مقصدنی استحصال ایدر .

مشنوی

﴿ دریکی راه ریاضت را وجوع ﴾

﴿ رکن توبه کرده و شرط رجوع ﴾

مشوئى

﴿ هر فریقى مر امیری را تبع ﴾

﴿ بنده کشته میر خود را از طمع ﴾

« تَرْجِمَهُ » عیسویلرک هر فرقه‌سی بر امیره تابع ایدیلر ؛ استفاده و طمعدن طولای هر فرقه خلقی آمرینه بنده اولمشیدی [محتاج شرح دکدر] .

مشوئى

﴿ این ده و این دو امیر و قومشان ﴾

﴿ کشت بنده آن وزیر بد نشان ﴾

« تَرْجِمَهُ » بو اون ایکی امیر و بونلرک قومی اول وزیر بدنشانه بنده اولمشیدی .

مشوئى

﴿ اعتماد جمله بر کفتار او ﴾

﴿ اقتدار جمله در رفتار او ﴾

« تَرْجِمَهُ » جمله‌نک اعتماد و امنیتی وزیرک کلامی اوزرینه ایدی ؛ جمله‌نک اقتداری آنک رفتار و حرکته ایدی .

مشوئى

﴿ پیش او در وقت وساعت هر امیر ﴾

﴿ جان بدادی کر بد و کفتی که میر ﴾

« تَرْجِمَهُ » هر وقت وساعته هر امیر ذکر اولنان وزیرک اوکنده ترک جان ایدر ایدی ، اگر اوجان ویردیه ! [بوایات شریفه‌نک وضوح معناسی سیبیه شرحه لزوم کولمامشدر] .

وقت کلدی، چابک قلبی فارغ و آزاده ایله. « شرح » بونجه مدتدر، که عیسویلری اغفالات ایله افتاع وکندیکنزه اتباع ایندیکنز، آرتق آنلری معناً و مادهً محو ایچون تدبیرک نه ایسه همان اجرا وکندیلرینی افزا ایت. زیرا عیسویلرده کوره حکم فلاکت قلبه عین راحت و سعادتدر! حسد بر نار فساد درکه یاندقجه توسع وانسانلرک اک لذیذ آرزو وامللرینی احراق ایده ییلمک اوزره دائماً جستجوایلر. حسود کیزلیجه بر آتشدنه یانارکه وقاتیله عذابی دنیا ده بیترده آخترده دهها شدید صورتده باشلار.

مشنوی

﴿ کفت اینک اندر ان کارم شها ﴾

﴿ کافکنم در دین عیسی فتها ﴾

« تَرْجِمَانُ » وزیر مکتوبنده جواباً دیدی: ای شاه! ایشته بو ایشده ورتیبده یم که حضرت عیسانک دینی ایچنه قتلر القا وعیسویلری افزا ایده یم [وارسته شرحدر].

صفره

﴿ بیان دوازده از قوم نصارا ﴾

عیسویلرک اون ایکیلری بیاننده در:

مشنوی

﴿ قوم عیسی را بد اندر دار وکیر ﴾

﴿ حاکمانشان ده امیری دو امیر ﴾

« تَرْجِمَانُ » عیسی قومنک اجرای عدالت ایچون او صروده اون ایکی حاکم و امیری وار ایدی. [وارسته شرحدر].

مشنوی

﴿ دین و دل را کل بدو بسپرد خلق ﴾

﴿ پیش امر و نهی او می مرد خلق ﴾

« ترجمه » ، خلق دین و قلبی را کافهً وزیره تسلیم استدیله . انک امر و نهی اوکنده خلق فدای جان ایدردی . « شرح » عیسویلردن صاحب عقل و ذوق اولیانر وزیرک امرینه کلیاً تبعیت و ترک سلامت و سعادت استدیله .

مفسر

﴿ پیغام شاه پنهانی بسوی وزیر ﴾

شاه یهودک وزیره کیزلیجه خبر کوندرمسیدر :

مشنوی

﴿ درمیان شاه و او پیغامها ﴾

﴿ شاه را پنهان بد و آرامها ﴾

« ترجمه » ، شاه ایله وزیرک ارسنده مخابرات و مکانبات خفیه وار ایدی . شاهک وزیره کیزی راحت و یره جک و عدلری وار ایدی . « شرح » آتیده کی بیت شریفده معلوم اوله جنی اوزره شاه وزیره یازدی ، که عیسویلرک هلاکنی موجب اوله جق دسایسی بر آن اول اجرا و بواندیشه دن بی خلاص ایت !

مشنوی

﴿ پیش او بنوشت شه کای مقبل ﴾

﴿ وقت آمد زود فارغ کن دلم ﴾

« ترجمه » ، آنک پیشنه شاه مکتوب یازدی ، که ای بنم مقبول و معتبر وزیرم !

مشنوی

﴿ برق اگر چه نور آید در نظر ﴾

﴿ لیک هست از خاصیت دزد بصر ﴾

« تَرْجِمَه » شمشک کوزه نور کبی کلیر سده کوزک نورینی چالمق آنک خاصیتنددر . « شَرْح » ظلمت لیالیده شمشک چاقد قجه یولجی اطرافنی بر آن قدر کوره بیلیر سده او نور موقت در حال نابدید یولجینک ظلمتی دهها شدید اولور . ریا کاردن لذت موقته بولان احق زمان قلیل ایچنده گرفتار غموم و ازهر-جهت ناپاک اولور .

مشنوی

﴿ هر که جز آگاه و صاحب ذوق بود ﴾

﴿ کفت او در کردن او طوق بود ﴾

« تَرْجِمَه » عیسویلردن هرکیم معلوماتلی و صاحب ذوق دکل ایدی؛ وزیرک کلامی بویننده زنجیر اولدی . « شَرْح » شه سزدر که حیلہ کارک سوزینه تابع اولمق کرده زنجیر کران قومقدر .

مشنوی

﴿ مدتی شش سال در هجران شاه ﴾

﴿ شد وزیر آساع عیسی را پناه ﴾

« تَرْجِمَه » آلتی سنه مدت شاهک هجران و فراقنده اولان وزیر، حضرت عیسی علیه السلامه تابع اولانلره صورتا پناه و ملجأ اولدی . « شَرْح » ساده دلانی اغفال واقعا و بعده بو حکایه حکمت علامده کوریله چکی اوزره عیسویلری محو و افسا ایچون وزیر آلتی سنه قدر حیلہ سنی تمید ایتمشدر .

عیسی علیه السلام دینی اوزرینه جناب حقه اطاعت ایدیکز، دیر ایسهده حال
وقالیه کوستردیکی طریق سقیم، ایراد ایلدیککی کلام عقیم کبی عکسنی اثبات وکندینی
مرشد اتخاذایدنلرک حالی وخیم وبرباد ایدر ایدی؛ بناءً علیه دائماً سوز ونصیحت
ویرن آدملرک یالکز سوزرینه دکل. حالرینه باقلی!

مشنوی

- ﴿ ظاهر نقره کرا سفیدست ونو ﴾
- ﴿ دست وجامه می سیه کردد ازو ﴾

« تَبْحِيحًا » كموشك ظاهری بیاض ویکی ایسهده اکا تماس ایدن ال والبسه
سیاه اولور. « شَرَحٌ » انسان كموشی التده وجیننده چوق طوتجه سیاهلق ویرر؛
كذلك بعض آدملرک سوزلری كموش کبی صورتا پارلاق وصافی کورینور ایکن ایراث
كدورت ومضرت ایلر. اومقوله نك النی طوتوب كندیلرینه تابع اولان غافل سیاهدل
وذلیل اولور.

مشنوی

- ﴿ آتش ارچه سرخ رویست ازشرر ﴾
- ﴿ توزفعل اوسیه کاری نکرده ﴾

« تَبْحِيحًا » آتش قغیلجملرندن طولایی هرنه قدر قرمزى و پارلاق
یوزلو ایسهده سن انك احراق وتأثری فعلنده سیاهلق کور! « شَرَحٌ » صورتا
کوزل، حقیقنده شرر مثال اولان آدملرک یالکز سوزینه باقه! جمعیت بشریهده
براقدقلمی تأثیراته و اخلاق ذمیه لرینك نتایج وخیمه سنه باق! اخلاق بد اولانلرک
ذکات و لطافت ظاهریه لری عین نار و شراردر. اطفال آتشی سور والیله طوتار،
اما براغلسه یانوب فریاد ایدر. اطفال ناردن، ساده دلان دساس وریا کاردن
یانار.

« تَرْجِمَهُ » عیسویلردن هرکیم صاحب ذوق ایدی، وزیرک سوزنی لذت و آجلیق ایله برابر کوردی. « شَرَحْ » صاحب ذوق اولان عیسویلرک عاقلانی وزیرک صورتا لذیذ و معنیدار کوریلن احوال و کفتارنده مکر و بی داد محتفی اولدیغی ادراک و کندینی ترک ایله وجود لوث آلودندن ذاتلری مصون و پاک ایتدیله. نه ایچون ساثر هم مذهبلینه بو حقیقی تفهیم ایله آنلری ده تخلیص و سلامته انیس ایلمدیله؟ دیه سوریلورسه جواباً سویلنه بیلیرکه بعض انسانلر بر خیال مخصوص اوزرینه اعمی مثال اولنجه خیر و نفعلری ایچون کندیلرینه نه سویلنیرسه، نه یولده نصیحت ایدیلیر ایسه بر غرض و مقصده حمل ایدوب طریق ناصوابه یویان و انجای بالطبع کرفتار یأس و خسران اولور.

مشنوی

﴿ نکته‌های گفت او آمیخته ﴾

﴿ در جلاب قند زهری ریخته ﴾

« تَرْجِمَهُ » او وزیر عیسویلره قاریشمش نکتهلر و اینجه ودقیق سوزلر سویلدی، او ابلیس صفت شکر شربتی ایچنه زهر دوکش اولدی. « شَرَحْ » چوق آدملر بو وزیرک صفتنده کورورلرکه صورتا صادق و وفادار و حقیقتنده عدو و اغیاردر، اومقوله اکثر طاتلی و بلیغ لسان استعمال ایله عوامی اضلال ایدرلر. طاتلیقلری ظاهر، سملری مضمردر.

مشنوی

﴿ ظاهرش می گفت در راه جست شو ﴾

﴿ و از اثر می گفت جان را سست شو ﴾

« تَرْجِمَهُ » وزیرک ظاهر حالی طوغری یوله چاپک کتمک ایدی؛ اما اتردن جانه کوشک و بی فائده اول، دیر ایدی. « شَرَحْ » وزیر مزور صورتا حضرت

« **ترجمہ** » یہود وزیر کی ظاہر و باطنہ قطع طریق اولیٰ سرمایہ ایدمہ و خلقی نماز و خوابدن منع ایتہ ! « **شرح** » بی بشر اقتداری نسبتہ جناب کردکارہ عبادت و وظیفہ مشروعہ لینی اجرایہ مواظبت ایتدکاری حالہ سن وزیر مزور کی خلقی طریق حقدن روکردان ایلہ . عادی و احق آدمار بولنورکہ ، ذکاوت موہومہ ابراز ایچون نماز و بوکی عبادات مشروعہ بی استہزا صورتیلہ استخفافہ جرأت و بعض بیچارکانی کندیلری کی گرفتار ذلت ایدرلر ؛ بویاسہ قطع طریق و غایت چرکین برفالقدر .

مشنوی

﴿ ناصح دین کشته آن کافر وزیر ﴾

﴿ کرده اواز مکر در لو زینہ سیر ﴾

« **ترجمہ** » او وزیر کافر ، صورتا دینک ناصحی اولدی ؛ لکن حیلہ سندن حلوا قابی ایچنہ صارمساق قویمشدر . « **شرح** » وزیر مزور حضرت عیسیٰ علیہ السلامک دینی تبلیغ ایدر کی بر حالہ بولندی ؛ فقط مقصدی عیسویلرک محوی ایدی . مثلاً طائلی حد ذاتندہ برطعام ایسہدہ ایچنہ صارمساق قوندینی کی لذتی احما و معدہ بی افساد ایدر . دیندہ غایت ملیح و عالیدر . اما ایچنہ تزویرات وریا قاریشہ حق اولسہ حال عالیسی دیگر کون و متجاسر شیطانہ زبون اولمش اولور .

﴿ فهم کردن حاذقان نصارا مکر وزیر را ﴾

عیسویلرک حاذق و عقلیلری وزیرک حیلہ سنی اکلا دقلربنہ دائردر :

مشنوی

﴿ هر که صاحب ذوق بود از کفت او ﴾

﴿ لذتی میدید و تلخی جفت او ﴾

﴿ تَرْجِمَةٌ ﴾ هر کیمک رایحه سی یوقدر ، اذ کیمسه بورونسز صایلیر ، رایحه دن مقصد اول رایحه در که دینه منسوب اولور . ﴿ شَرْح ﴾ بورون استشام ایچون یابیلمش برعضودر ؛ اگر استشام ایده من ایسه بورون تعیرینه لایق دکلدر .

مشنوی

﴿ چونکه بوی برد شکر آن نکرد ﴾

﴿ کفر نعمت آمد و بینیش خورد ﴾

﴿ تَرْجِمَةٌ ﴾ چونکه انسان بر رایحه آلوده انک شکر نی ایفا ایلمدی کفران نعمت ایتمدی وصاحبی کندی بورتی اکل ایلمدی ﴿ شَرْح ﴾ بر انسان امور - خیریه اجراسنه وبعض احوال روحانیه ای استشامه نائل اولدینی حالد شکر ایلمز ایسه نعمته کفران و کندی عظیم زیان ایدر .

مشنوی

﴿ شکر کن امر شاکرانرا بنده باش ﴾

﴿ پیش ایشان مرده شو پاینده باش ﴾

﴿ تَرْجِمَةٌ ﴾ شکر ایت ، شکر ایدیمچیلره بنده اول ! انلرک اوکنده مرده ومیت اول ! ﴿ شَرْح ﴾ ای انسان ! نائل اولدیغک بونجه نعم ربانیه ایچون حق تعالی حضر تلبینه عرض شکران ایت ! شکران ایتک فضلنه مظهر اولان مردان خدایه خاکبا وبوجهتله معنأ عالی جا اول !

مشنوی

﴿ چون وزیر از رهزنی مایه مساز ﴾

﴿ خلق را تو بر میاور از نماز ﴾

حقه عاصی برمار زهر بار اولوب هر کسی مضطر و بیزار ایتک ایستر و صوری ذکاسیله وجود خبات آلودینی او بولده بذل ایلر ایدی .

مشنوی

﴿ هر کسی کو از حسد بینی کند ﴾

﴿ خویشان بی کوش و بی بینی کند ﴾

« ترجمه » هر کسی که حسد بورتی قویارر ، کندینی قولاقسنز و بورونسز ایدر . « شرح » اخلاق ذمیمه سی حسیله هر کیم که رایحه روحانی استهامدن کندینی منع ایلر ایسه قلب و عقلی حسیات عالیه دن محروم و شخصی مشئوم اولور و شاید بشقه لرینده اغفال و اضلال ایدر ایسه او اغفال هر کسدن زیاده کندینه باعث زوال و ملال اولور .

مشنوی

﴿ بینی آن باشد که او بوی برد ﴾

﴿ بوی او را جانب کوی برد ﴾

« ترجمه » بورون اودر که رایحه کتیرر ، رایحه اودر که صاحبی مطلوب اولان محله ایرشدیرر . « شرح » بوروندن مقصد ، انسانک یوزنده کی لحم پارچه سی اولمدینی وارسته بیاندر . انف معنوی صاحبی منہیات ایشلمکدن منع ایدن خاصه روحانیه در ، که قیمتی کران و حقیقتی بی پایاندر .

مشنوی

﴿ هر که بویش نیست بی بینی بود ﴾

﴿ بوی آن بویست کان دینی بود ﴾

مشنوی

❖ خاک شو مردان حق را زیر پا ❖

❖ خاک بر سر کن حسد را همچو ما ❖

ترجمه: مردان خدانك آياغی آلتنه طوپراق اول! حسدك باشی اوزرینه بزم کبی طوپراق دوک! «شترج» بو بیت شریفده ایکی مقصد مفید واردر. بری، تواضعی اختیار و دیگری، حسدی محو و تارومار ایت تنبهاریدر: بزده بویه یابدق و اذن حق ایله مشنوی شریفه نائل اولدق، تعبیری جناب مولانای رومی قدس سره السامینک کمال تواضع عالیرینی معلندر.

مشنوی

❖ آن وزیرك از حسد بودش نژاد ❖

❖ تا باطل کوش و بینی بادداد ❖

ترجمه: او یهودی وزیر جکک اصلی حسددن ایدی؛ تا که باطل فکر ایله قولاق و بورنخی روز کاره ویردی. «شترج» بر آدمک خلقتی فنا ایسه بر آن کلیرکه مافی الضمیرینی اظهار و خالق کندینی بیزار ایدر. ذکر اولنان وزیر مزور ایسه ذاتاً بدنهاد و بداخلاق، تربیه دن عاری بر حسود ناپاک، شایان هلاک ایدی.

مشنوی

❖ بر امید آنکه از نیش حسد ❖

❖ زهر او در جان مسکینان رسد ❖

ترجمه: وزید او امید اوزرینه حرکت ایلدی، که حسد نشترندن تقاطر ایده جک زهر، مسکینان و بی چارگانک جانسه ایریشه! «شترج»، وزیر حسود امر

ذمیه حسینیه انسان بیوک و رطه لره کرفتار اولسه ده خاقت ویتی بعض مرتبه
خالص اولنجه الطاف و مراحم ربانیه آنی تحایص و عدالتله پاک و سعاده انیس
ایلر .

مشنوی

﴿ طهرا . بتی بیان پاکست ﴾

﴿ کمنج نورست از طلسمش خاکست ﴾

« تَرْجِمَهُ » جناب واجب الوجود طرفدن حضرت ابراهیم و اسماعیل
علیهمالسلامه خطاباً بیوریلورکه (طهرا بتی) یعنی بنم بتی تطهیر ایدیکنز
هر نه قدر طلسم و محفظه طور اقدن ایسه ده انسانک بدنی نور خزینه سیدر
« شَرَحْهُ » جناب کبریا خانه دن منز و مبرادر ؛ بناء علیه خانه حقدن مقصد ، یا محل .
اطاعت عظمی اولان بیت الله و یا انسانک بدننده بولان قلب و عققدر ؛ اکر مقصد
ظاهر ایسه زیارت ایدن حجاج ایچون بیت اللهی تطهیر ایدیکنز ؛ باطن ایسه افکار
و اطوار فاسده و نالایقه دن قابکنزی تطهیر ایدیکنز . اشارت اولنان آیت کریمه
سوره بقره نکه یوز یکرمی التنجی آیتدر شویله که : (وعهدنا الی ابراهیم و اسماعیل
ان طهرا بتی للطائفین و العاکفین و الرکع السجود) معنای شریفی : « امر ایلدک
ابراهیم و اسماعیل علیهمالسلامه که پاک ایدیکنز خانه می طواف و اعتکاف و رکوع
و سجود ایدنلر ایچون . »

مشنوی

﴿ کرکنی بر بی حسد مکر و حسد ﴾

﴿ زان حسد دلرا سیاهها رسد ﴾

« تَرْجِمَهُ » حسدنلر اولان بر انسان اوزرینه حیلله و حسد ایلر ایسه ک
او حسد دن کواکه سیاهقلر ایریشیر . « شَرَحْهُ » حسد هر دائم و خیه در .

« تَرْجِمَانُ » الله تعالى بولنده حسد دن دها کوچ عقبه وز حتملی محل یوقدر، سعادتلی اول کیمسه که حسد اکا یولداش دکلدرد. « شَرِّحُ » حسد حقیقه نتایجی وخیم برحالت وذلندر. ابتدا رضای خدایه مفایر، ثانیاً نوع نبی بشره مضر؛ ثالثاً حسودک قلبی مضطر؛ رابعاً انسانلر بیننده عداوت ومضرتک توسعنه بر سبب مؤثردر. حسدک دفعی چاره سی اوچ شیتک تفکرینه منوطدر: برنجیسی، انسانک بشقه لرده هر نه قدر نعمتلر کورسه حق تعالی حضرتلرینه خالصانه تسلیمیت کوسترمک اونعم صوریه دن بیک قات زیاده موجب مسعدت اوله جغندن اوفکر عالی ایله مالی اولمی؛ ایکنجیسی هر حسودک محسودی کندی هم جنسی وبر وجودک اعضاسی اولدیغنک خاطر دن چیقار مامسی؛ اوچنجیسی حسود غضب اللهی دعوت ایده جکندن بشقه انسانلر طرفندن ده انواع تعقیبات ومضراته گرفتار اوله جغنی محقق بیلمسیدر.

مشوی

- ﴿ این جسد خانه حسد آمد بدان ﴾
- ﴿ از حسد آلوده باشد خاندان ﴾

« تَرْجِمَانُ » بیلکه انسانک بو جسد وبدنی حسد خانه سنه کلدی، حسد دن ایسه خاندان ملوث اولور. « شَرِّحُ » بوییت شریفدن ایکی معنا مستبان اولور: بری بدن خاندانی اولان شخصیت مغنویه نک ملوث اولمی؛ دیکری حسد پک چوق داهیملری دعوتله بر چوق بلاد و خانمانی خراب ایتمسیدر.

مشوی

- ﴿ کر جسد خانه حسد باشد وایک ﴾
- ﴿ ان جسد را پاک کرد الله نیک ﴾

« تَرْجِمَانُ » کرچه انسانک بدنی خانه حسد اولور سده حق تعالی حضرتلری بو بدن انسانی پاک وای ایتدی. « شَرِّحُ » حسب الخلقه حسد وسائر اخلاق

مثنوی

❁ ورحسد کیرد ترا درره کلو ❁

❁ درحسد ابلیس را باشد غلو ❁

« تَرْجِمَہٗ » اگر بولده حسد بوغازیکی طوتار ایسه حسده شیطان ایچون طغیان واردر . « شَرْحُ » ای طالب عرفان! طریق روحانیتده بولنمغه راغب ایسه ک حسدن غایت محترز اول؛ زیرا حسد سنی بوغاز و گرفتار نکبت ایله؛ نته کیم شیطان حضرت آدمه حسد ایلمدیکندن گرفتار اولدینی ماعنت و بلا معلوم جهاندر. حسد دشمن نعمت و مرض و شامتدر.

بو بیت شریفدن بوده اکلاشیلیرکه : حسام الدین چلینک هم عصر لری اولاندردن بعضیسی مشارالیه حضرت تارینک کالاتندن بعض مرتبه حسد ایدر لرایدی.

مثنوی

❁ کوز آدم ننگ دارد ازحسد ❁

❁ باسعادت جنک دارد ازحسد ❁

« تَرْجِمَہٗ » شیطان حسدن طولایی حضرت آدم علیه السلامدن عار و حجاب ایدر. حسدن سعادتله جنک و نزاع ایله . « شَرْحُ » شیطان حضرت آدم علیه السلامه سجده ایلمدیکندن گرفتار خسران و دشمن سعادت و عدو عرفان اولدی . اوامر ربانییه یی اجرا ایتمک عین سعادتدر . شیطان ایسه ارادات ربانییه یی اجرادن انسانلری منعه ساعی و سعادتدن محروم و عاصیدر .

مثنوی

❁ عقبه زین صعبتدر در راه نیست ❁

❁ ای خنک آن کس حسده همراه نیست ❁

بن یوزمی متوجه قیلم اول خالک طرفنه که کوکاری ویری یاراتدی؛ حق دینه تابع ومیال اوله رق بن الله تعالی به شریک قوشانلردن دکلم .»

مشنوی

﴿ روز سایه آفتابی را بیاب ﴾

﴿ دامن شاه شمس تبریزی بتاب ﴾

« تَرْجِمَہٗ » ، کیت ، یوری ، سایه دن برکونش بول ، شاه شمس تبریزینک اتکنی طوت ! « شَرَحْ » شمس تبریزی حضرت تبری سایه خدا و محقق صورتده اولیاء اللهدن اولدیغندن آنک دلالتیه الله تعالی پی بول ودامنی طوت بیورمقدن اوج معنا استنباط اولتور : برنجیسی ، سایه وبنده خدا کیملر سایه بیلیر دیه مشخص برمثال آرانیایرسه شمس تبریزی حضرت تبری کوستربلیر ؛ ایکنجیسی مولانای . رومی حضرت تریزینک شیخی اولوب مشنوی شریفده بیان اولنان معانی و نصاب سعادتبخشا شمس تبریزی حضرت تریزینک فکریته موافق اولدیغندن اونصائح علیه پی قبول ایتمک جناب شمس الدین تبریزینک دامنی طوتمقدر ؛ اوچنجیسی ، حضرت شمسدن مقصد ، ربنده مقبول خدا اولدیغندن انسانک هر حالده برولی الله تسلیمیت کوسترمسیدر .

مشنوی

﴿ ره ندانی جانب این سور عرس ﴾

﴿ از ضیاء الحق حسام الدین پیرس ﴾

« تَرْجِمَہٗ » ، بوجوب حقیقت دوکوننه ووصالنه یول بولماز ایسهک او حالده الله تعالی نک ضیایی اولان حسام الدین چایی حضرت تریزیندن صور! « شَرَحْ » سور - عرسدن مقصد ، یا حضرت شمس تبریزی ویا مسرتبخش اولان عالم روحانیدر ؛ قطب - اعظمی ویا عالم لاهوتی بوله ماز ایسهک سنی اونعمتاره سوق ایتمک مقتدر اولان حسام الدین چلبی کبی وقتک بر مرشد کاملنه مراجعت وکندیکی مظهر مسعدت ایت!

اولئہ بیلیر: اولاً، انسان صیجاقدہ برکولکہ آلتہ واردقدہ جسماً حرارتدن سلامت بولدیغی کبی برولی اللہدہ النجا ایدنجه برچوق اضطرابدن سلامت بولسی؛ ثانیاً، بر یردہ کولکہ کورینتجه شمس ونورہ دلیل اولوب ولی اللہدہ نور خدایہ دلیل اولسی؛ ثالثاً، سایہ هروجه ایاہ کونشہ تابعدر؛ ولی اللہکدہ جناب حقلک او امرینہ همیشه تبعیت ایتسیدر. (کیف مدالظل) آیت کریمہ سی سورہ فرقانده در.

مشوی

﴿ اندرین وادی مرونی این دلیل ﴾

﴿ لا احب الآفلین کوچون خلیل ﴾

﴿ تترجمه ﴾ بو وادی و طاعلر اره سننده دلیلسر کیتمه، خلیل الله اولان

حضرت ابراهیم کبی لا احب الآفلین سویله. « تترجمه » وادیدن مقصد، دنیادر؛ دنیاده ایکن کندی فکرکله حرکت ایتمه! برعارف، بر بندہ خدانک نصیحت و همتیلہ حرکت ایت! کوره جکلک آلایش وعظمت وذوق ولذت صوریه یه آلدانمه و بویله فایذیر شیرلی سومه! بو صورتده شایان عبادت و محبت اولان حی و باقی نی بولور ومسعود و جاودی اولورسک. اشارت اولنان آیت کریمہ سورہ انعامک تمش ایکنجی آیتدر. سویله که: ﴿ فلما جن علیه اللیل رأى کوکبا قال هذا ربی فلما افل قال لا احب الآفلین ﴾ معنای شریفی: او وقت که حضرت ابراهیمی کیجه ظلمتیلہ ستر واحاطه ایلدی حضرت ابراهیم برکوکب کورونجه شودر بنم ربم دیدی؛ وقتا که کوکب باندی بانانلری سوم دیدی ﴿ فلما رأى القمر بازغاً قال هذا ربی فلما افل قال لئن لم یهدنی ربی لا کونن من القوم الضالین ﴾ وقتا که حضرت ابراهیم آی طوغمش کوردی، بودر بنم ربم دیدی؛ آیکده باتدیغی کورونجه اکر بنم ربم بکا هدایت ویرمزایسه قوم عاصی وضالیندن اولورم دیدی ﴿ فلما رأى الشمس بازغاً قال هذا ربی هذا اکبر فلما افلت قال یا قوم انی بری ما تشرکون ﴾ وقتا که کونشی طوغمش کوردی، دیدی بنم ربم بودر، بوزیاده بیوکدر؛ اما کونشکده باتدیغی کورونجه دیدی که: ای بنم قوم! بن بریم اول شیدن که شریک قوشارسکز ﴿ انی وجهت وجهی للذی فطر السموات والارض حنیفاً وما انا من المشرکین ﴾

« تَرْجِمَه » سایه یزدان بنده خدا اولور؛ او بنده که عالمک مرده سی و جهان-

روحانیتک زنده سیدر . « شَرَح » بنده خدا سایه مولادر که : دنیا به منحصر اولان
و آخرته تعاقب اولیان احوال ایچون مرده، و ارادات ربانیه نک اجرایی ایچون
زنده در . او، بنده (موتوا قبل ان تموتوا) سرینه مظهر و اهل عرفان عندنده
ودو جهانده مابه الافتخار اولور .

مشنوی

﴿ دامن او کیر زودتر بیکمان ﴾

﴿ تارهی در دامن آخر زمان ﴾

« تَرْجِمَه » بنده خدانک دامننی بلا تأخر و بلا شبهه طوت! تا که آخر-

زمانک دامننی ایچنده اولمقدن قورتولمن اوله سک . « شَرَح » بو محله آخر زمان
تعبیرندن اوچ معنی اکلاشیلیر : بری، زمان مرور ایتدجکه اعتقاد سزلق و بعض
اخلاق مضره نک بالنسبه ترایدی ؛ دیکری . بونجه دهور و قرونک مروری حسیه
موجود زمانلر منک آخر زمان عد اولمنسی ؛ دیکری ، هر انسانک ایام عمری دائماً
جریان ایدوب موته تقرب ایتمسیدر ؛ بناءً علیه آخر زمانک القیات فاسده سندن
و عمرک حاصل ایلدیکی مشکلات و محندن برای خلاص بر عارف کاملک همت
و حکمتته مراجعت عین تجارتدر .

مشنوی

﴿ کیف مدالظل نقش اولیاست ﴾

﴿ کودلیل نور خورشید خداست ﴾

« تَرْجِمَه » (کیف مدالظل) یعنی الله تعالی نصل سایه بی بسط ایدوب

اوزاندی، آیت کریمه سی اولیانک نقش و تعریفیدر که ولی الله دلیل نور خورشید-

خدا در . « شَرَح » ولی الله مناسبات نله ايله حق تعالی حضر تلرینک سایه سنه تشبیه

« تَرْجِمَانُ » احمق کولکه طرفنه اوق آتار ، جست جوسندن و اوق آتسندن
 اوق محفظه سی بوش قالیر . « شَرْحُ » صیاد ابله قوشک کولکه سنی قوش ظنینه نه قدر
 اوقلری و ارایسه ارقه سندن آتار انجای مفتور اوله رق اوقلری فائده سزیره توکتمش
 اولور . احمق ده دنیانک ذوقیات و احتشاماتی مفید و حقیقت ظن و اعتقاد ایدوب
 بونلری دردست ایتمک فکریله مشغول و بی تاب و پرتعب اولنجه سعادت ابدیه دن
 محروم ودها دنیاده ایکن مغموم بولنور .

مشنوی

﴿ ترکش عمرش تهی شد عمر رفت ﴾

﴿ از دیدن درشکار سایه تفت ﴾

« تَرْجِمَانُ » احمق اوق محفظه سی کبی عمری ده بوش کجدی؛ کولکه بی صید
 ایتمکدن حیاتی توکنوب کندی . « شَرْحُ » [محتاج شرح دکلدور .]

مشنوی

﴿ سایه یزدان چو باشد دایه اش ﴾

﴿ وارهاند از خیال سایه اش ﴾

« تَرْجِمَانُ » سایه خدا اولان بر عارف و دانا انسانک مریسی اولنجه
 کولکه دن و کولکه نک خیالندن قورتارر . « شَرْحُ » مری بر مرد عالی اولنجه
 لذاذت صوریه دنیویه نک بی اساس اولدیغنی طالبه تفهیم و برچوق سودای خامدن
 تخلص ایلر .

مشنوی

﴿ سایه یزدان بود بنده خدا ﴾

﴿ مرده این عالم وزنده خدا ﴾

قوشار . « شَرَح » قوش هواده اوچار ایکن کولکه سی ده برابر قوشار ؛ حالبوکه مرغ پران بالاده ویالکز کولکه سی اشاغیده در .

مشنوی

﴿ ابلهی صیاد آن سایه شود ﴾

﴿ میرود چندانکه مایه شود ﴾

« تَرْجِمَه » ، احمق بر آوجی او کولکه بی قوش سانوب ارقه سندن او قدر

کیدر که یورولمقدن مایه سز ، قوتسز اولور . « شَرَح » دنیانک ذوقیائنده سعادت ولذت کولکه کیدر که انسان نه قدر تعقیب ایدر ایسه او قدر بی درمان ، گرفتار . خسران اولور ؛ زیرا کافه لذائذ و سعادات حقیقه و دائمه نك اصلی عالم لاهوتیدر ؛ بناءً علیه صیاد عاقل سایه به دکل ، حقیقه محب و مائلدر . احمق ایسه اصلدن بی خبر اوله رق کولکه بی یعنی دنیاده اولان لذائذ صوریه بی همیشه تعقیب و تعقیب ایدر ایکن اختیارلق کلیر یوریلور ؛ ابتدا نادم ، بعده مأیوس اولور .

مشنوی

﴿ بی خبرکان عکس آن مرغ هواست ﴾

﴿ بیخبرکه اصلی آن سایه کجاست ﴾

« تَرْجِمَه » ، او کولکه هواده اولان قوشک عکسی اولدیغندن او احمق خبری

یوقدر . بیلمز که او کولکه نك اصلی زرده در ؟ « شَرَح » بالاده کی شرح بویت . شریفه ده شرح اولور .

مشنوی

﴿ تیر اندازد بسوی سایه او ﴾

﴿ ترکشش خالی شود از جستجو ﴾

« تَنْجِيمٌ » چونکه نسل تخمى محصول ویرمز، چوراق یره دوکدى. اول کیمسه کندینه کلدى، خیال اندن قاچدى. « شَرْحٌ » انسانلر عمر و مساعیسنی بی فائده وفانى کیفیتده بذل واسرافدن صکره خطاسندن نادم و متالم وهرحالی سقیم اولدیغی کورونجه یأس وفتور قلبنده شدتله ظهور ایدر. بو حقائق بدنک ضعفنده و موتک تقربنده سرنما اوله جغندن عاقل اولان ذات وقتيله ارادات ربانیه به کندینی منقاد و مهالك ابدیه دن ذاتی آزاد ایلر.

مشنوی

﴿ ضعف سریند ازان وتن پلید ﴾

﴿ آه ازان نقش بدید و نابدید ﴾

« تَنْجِيمٌ » رؤیاده احتلام اولان کیمسه او یاندیغی زمان باش ضعفی حس ایدر و بدنی ناپاک کورور؛ آه او کورینن نقشه که حقیقتده نابدیدر! « شَرْحٌ » صاحب احتلام او یاندقدنه باشنده ضعف و بدینده ناپاکی کوره جکی کبی دنیا خیالاتی اوزرینه وقت عزیزنی ضایع ایدن کیمسه ده مرور زمان ایله کندینی برباک و ناپاک کورور. نقش بدید و نابدیدن مقصد، امور دنیانک اکثری و بلکه دنیانک اصل وجودیدر، که صورتا کورینور و حقیقتده نابود اولور. کیفیات و ذوقیات فانیه به متعلق احوال دن انسانلر اکثری دها دنیاده ایکن ایریلیر. هله وفاتلرندن صکره کلیاً محروم اولور. احوال و ذوقیات دنیویه نقوش و صور- معدومه در؛ بنساءً علیه عاقل امور خیریه ایله مشغول و غیر مشروع وفانى ذوقیاته توسلدن فارغ و خجیل اولور.

مشنوی

﴿ مرغ بربالا پران و سایه اش ﴾

﴿ می دود برخاک پران مرغوش ﴾

« تَنْجِيمٌ » قوش یوکسکده اوجار کولکه سی طوبراق اوستنده اوچهرق

مثنوی

﴿ خفته از باشد که اواز هر خیال ﴾

﴿ دارد امید و کند با او مقال ﴾

« تَبَجِّمُ » اصل او یومش او کیسه عد اولتور که هر بر خیاله امید باغلار

و خیال ایله صحبت ایدر. « شَرِّحُ » فائده سز شیلری دوشونوب خیالات ایله عقلی
 اتعاب و وقتی اضاعه ایتک حماقت و بلاهتدر .

مثنوی

﴿ دیوار چون حور بیند او بخواب ﴾

﴿ پس ز شهوت ریزد او بر دیو آب ﴾

« تَبَجِّمُ » بر کیسه رؤیاده شیطانی حوری کبی کورر، بناءً علیه شهوتدن

شیطانه آب ذریتی دو کر. « شَرِّحُ » رؤیاده انسان احتلام اولور او یاندینی وقت
 اکلار که کوردیکی شی خیال ایدی او خیالدن ناپاک و غسله محتاج اولور . ایشه
 دنیانک بر چوق ایشلری بونک کیدر؛ دنیاده حقیقت و حکمتی اکلایانلر او یقوده
 احتلام اولانلر کیدر. فائده سز شیلره فوق العاده محبت و حرص و رغبتله بیوک ذوقلر
 ولذتلر امید ایدر. بونجه غم و مشقت و بعض حقارت و ذلتلر ایله کتیردیکی شیئی
 کورر که ذوق و لذت یرینه خاطره کلامش دیکر نوع زحمتلر ایراث و تولید ایدر
 و انجایی پشیمان و بعض دفعه پریشان اولور .

مثنوی

﴿ چونکه تخم نسل را در شوره ریخت ﴾

﴿ او بخود آمد خیال ازوی کر یخت ﴾

« تَرْجِمَهُ » چون الله تعالى ايله جانمز اوبانق دکلدر؛ حالت يقظه بند و زنجيرده اولوق کي بزه نصيب ولايق اولدی . « شَرْحٌ » دنياده صورتا اوبانق ايکن جانمز امر حَقک اجراسنه ساعی اولينجه هيچ بر فائده مز اوله ميه جني حسييله اوصوری يقظه بزم ايچون زنجير اذادر .

مشوی

﴿ جان همه روز از لکد کوب خیال ﴾

﴿ وز زیان وسود وازخوف زوال ﴾

« تَرْجِمَهُ » جان بتون کون خیالک چفته اور مسندن و زیان و فائده و زوال قورقوسندن مضطربدر . « شَرْحٌ » زیان و فائده کمال و زوالک خوف و خیالی انسانی پریشان و بی درمان ایلر؛ کلسی ملحوظ اولان فناء القلرک قورقوسنی واسطه خیالات اتخاذايله بعض انسانلر اوقدر اعظام ایدر لر که قورقدقلری کیفیت وقوع بولسه بيله آنک اضطرابی قبل الوقوع قورقودن چکدکلری اضطرابدن دهها شدید کلیر .

مشوی

﴿ نی صفا می ماندش نی لطف وفر ﴾

﴿ نی بسوی آسمان راه سفر ﴾

« تَرْجِمَهُ » خیالاته کرفسار اولان جانک نه صفاسی ونه لطافت و قوتی ونه آسمانه ترقی ایده بیلیمک ایچون بولی قالیر . « شَرْحٌ » زیان و زوال خوفی بدنده قوت بر اقدینی کبی عقل و قلبده ذکر و فکر خدایی اهامل و صاحبینی بی مجال بر اقیبر . دفع خوف مادی ایچون چاره، فکری الله تعالی به ربط ايله عبادت و مساعی متنوعه مشروعه تک اجراسنه مواظبت و تعلیم بدن و وسط مرتبهده مقوی غدالری اکل و صاف هوا تنفس ایتمک و علی الخصوص یالکز اللهم قورقودر .

نظریه باقدی و ملاحظه مطلع اوله مدی . عرفانی اولیان کیمسه لر عارف و عادل
عادی بر انسان کبی ظن ایدر ، یالکز صورت ظاهره سنه عطف نظر ایله بی خبر
قالیر؛ اصل انسان بدن دکل، روح و عرفاندر .

مشنوی

﴿ از دکر خوبان تو افزون نیستی ﴾

﴿ کفّت خاموش چون تو مجنون نیستی ﴾

« تَرْجِمَانُ » خلیفه لیلایه دیدی : سن ساثر کوزلردن زیاده کوزل دکسک ا
لیلا خلیفه یه جواباً دیدی : ای خلیفه ! صوص ! سن مشهور اولان عاشقم مجنون
دکسک ! « شَرَحٌ » مجنون کبی عاشق اولدقجه لیلانک معنای جمالی اکلا سلمیه جنی
کبی عارف و عاقلده معندرله لسان حال ایله ایما ایدرکه حقیقتی فهم ایده جک نور .
عقل و فیض روحانی اولدقجه بالضروره کسب اطلاع و اعتلا ایده مزسکنز !

مشنوی

﴿ هرکه بیدارست اودر خواب تر ﴾

﴿ هست بیداریش از خوابش بتر ﴾

« تَرْجِمَانُ » هرکیم که خیالات دنیویه ایچون اویانق ایسه او دها زیاده غفلت
اویقوسنده در؛ انک اویانقلخی اویقوسندن بتردر . « شَرَحٌ » عرفانده بی بهره اولان
آدم صورتا اویانق کورینور ایسه ده فائده سز ایشلر ایله مشغول اولدیغندن ایشی
بتون خیالات و اوهام و ترهانددر .

مشنوی

﴿ چون بحق بیدار نبود جان ما ﴾

﴿ هست بیداری چو دربند آن ما ﴾

مشنوی

﴿ ای بسا اصحاب کهف اندر جهان ﴾

﴿ پہلوی تو پیش تو هست آن زمان ﴾

﴿ تَبْحِيحٌ ﴾ « يك جوق اصحاب كهف دنيا ده بوزمانده سنك يانكده و سنك او كنده بولنور . » ﴿ شَرْحٌ ﴾ « عارف بالله اولانلر يقظه ده و فقط دنيا غم و كدرندن . خلاص اولق ايچون اصحاب كهف كهي اويقوده و تحت حفظ و مرحمت خداده درلر . اصحاب كهف كهي اولان عارفين آلآن يانمزده بولنوب اما بالكلز صورت ظاهره لرينه نكران اولانلر اوزمره جليلك احوال سعادت اشمالند بي خبردر . »

مشنوی

﴿ غارباويار با او در سرود ﴾

﴿ مهر بر چشمست و بر گوشت چه سود ﴾

﴿ تَبْحِيحٌ ﴾ « مغاره ، اصحاب كهف كهي اولان عارفه دوست اوله رق سرور و تغنيده در ، اما نه فائده كه سنك كوز و قولاغنه مهر اورلديغندن كوره من و ايشيده منسك . » ﴿ شَرْحٌ ﴾ « بو محله مغاره دن مقصد ، دنيا و يا عارفك بدنيدر كه ايكي سي ده عارفه مخالف دكلدر ، بلکه عارفه معنأ ذكر ايدروسرور آوردر ؛ لکن جهل و كناهلر انسالرك كوز و قولاغنه مهر و غشاوه اولنجه نه عارفي ونه ذكر و فكري ني ايشيدوب كوره من . »

مشنوی

﴿ گفت لیلی را خلیفه کان تویی ﴾

﴿ کز تو مجنون شد پریشان و غوی ﴾

﴿ تَبْحِيحٌ ﴾ « خلیفه لیلایه دیدی : او لیلایه سنی سك كه مجنون سندن اوتوری پریشان و غوی اولدی ! » ﴿ شَرْحٌ ﴾ « خلیفه نك لیلایه محبتی اولدیغندن عادی برقادرین »

« تَرْجِمَهُ » تا که او بند واسطه سببه حق تعالی ارواحی کوندوز او چایردن کبری چکوب اوتلاق محلنده یوکلر الته کتیرسون . « شَرِّحْ » مادام که بیت بالاده روح آته تشبیه بیورلدی ، محل ارواحی چایره تشبیه ایتمک طبیعیدر . روحک یوک الته کیرمی حین یقظه ده وظائف انسانیه ایله مشغول اولمسیدر .

مشنوی

❦ کاش چون اصحاب کهف این روح را ❦

❦ حفظ کردی یا چو کشتی نوح را ❦

« تَرْجِمَهُ » کاشکی اصحاب کهف ، یا خود سفینه حضرت نوح کبی بوروحی ده حق تعالی حضرتلری حفظ ایده ایدی . « شَرِّحْ » جناب واجب الوجود اصحاب کهفی حکمة غارده برچوق زمانلر اعدانک شردن محافظه بیوردینی کبی حضرت نوحک سفینه سی ده برچوق فورطنه لردن صیانت ایلدی . دنیاده ارواحک فورطنه لری ایسه حوادث ووقوعات متنوعه ودرسائس شیطانیه و مشتهبات نفسانیه در . مقبول اولان روح ایچون موت ویا نوم اصحاب کهفک غاری و حضرت نوحک سفینه سی کیدرکه انلرک واسطه سببه دنیا شردن آزاده وقیل وقالدن وارسته اولور .

مشنوی

❦ نا ازین طوفان بیداری وهوش ❦

❦ وارهدی این ضمیر وچشم وکوش ❦

« تَرْجِمَهُ » تا که او باقلق و عقل طوفانندن انسانک بوضمیری ، کوزی ، قولاغی قورتوله ایدی . « شَرِّحْ » مولانای رومی قدس سره السامی حضرتلری وقوعات وحوادث دنیویه بی طوفانه تشبیه ایلدکلرندن کاشکی انسان دائمًا اوبقوده قالب دارینده عذابی موجب اولان حوادث وافعاله کرفتار و بی زار اولمسیدی بیورمشلردر . اهل اسلام ایچون عبادات و اخلاق حمیده بی جامع اولان قرآن عظیم الشان سفینه نوحدن بیک قات زیاده حافظ و سلامت رساندر .

مشنوی

﴿ اسب جانهارا کندعاری ززین ﴾

﴿ سر النوم اخ الموتست این ﴾

« تَرْجِمَةٌ » حق تعالی حضرتلری جانلر آتی بدن ا کرندن عاری و خالی ایدر، بومعنی (النوم اخ الموت) حدینک سریدر . یعنی « اویقو موتک برادریدر . » « شَرَحٌ » حالت موده انسان دنیا غم و فکرندن خالی و استماع و رؤیتدن بری اولدینی کبی اویقودهده بو حالاتدن عاریدر . بیت شریفک مصراع اولنده روحی آتیه و بدنی اکره تشبیه بیورملرنده کی سبیه کلنجه ، اویقو حالنده روح کیدیجی و آتیهه بالطبع کیدیجی و حالت یقظهده ایکن بدن اکر کبی روحنی کندینسه ربط ایدیجی اولدیغندن روحه اسب و بدنه اکر تعبیر اولندی .

مشنوی

﴿ لیک بهر آنکه روز آیند باز ﴾

﴿ می نهد بر پایشان بند دراز ﴾

« تَرْجِمَةٌ » آندن طولاییدر کوندوز او یاندقده بدنلرینه کیری کللری ایچون الله تعالی حضرتلری ارواحک ایاقلرینه اوزون بند قور ! « شَرَحٌ » روح معنوی حالت نومده بدنندن آیرلمش ایکن حالت یقظهده ینه بدنه جلب و ربط ایچون معنوی بر کیفیت وضع اولنمشدر .

مشنوی

﴿ تا که روزش واکشد زان مرغزار ﴾

﴿ وز چراگاه آردش در زیر بار ﴾

مشنوی

﴿ فالق الاصباح اسرافیل وار ﴾

﴿ جمله را در صورت آرد ز آن دیار ﴾

﴿ تَرْجِمَهُ ﴾ « صباحارك فالقی ، یاریجیسی اسرافیل کی جمله ارواحی اویقو دیارندن یقظه به کتیرر . » ﴿ شَرْحٌ ﴾ حضرت اسرافیل علیه السلام امواتی امر حقله روز قیامته قالدیرمغه مأموردر . کونشك طلوعیله حق تعالی حضرتلری انسانلری اویاندرر ، بوکا متعلق اولان قوه ربانییه بو بیت شریفده اسرافیل وار تعبیر اولمشدر .

مشنوی

﴿ روحهای منبسط را تن کند ﴾

﴿ هر تنی را باز آستان کند ﴾

﴿ تَرْجِمَهُ ﴾ « الله تعالی حضرتلری انسانی اویاندرنجبه ارواح مجردی بدن ایلر . یعنی بدنه ربط وهر بدنی ینه یوکلو ایلر . » ﴿ شَرْحٌ ﴾ حالت نومده روح معنوی بدنن آیرلمش ایکن انسان اویانجبه الله تعالی نك امریله روح تکرار بدنه کلیر . بدنك یوکنمسی تعبیر شریفنه کلنجه ، ایکی معنایه حمل اولنه بیلیر : یا انسان اویاندقده روح ایله یوکنمش ویا روح عودت ایدنجبه بدن وظائف انسانیه بی اجرا ایتمک تکلیفیله تحمیل اولنش دیمکدر . بویات شریفده کی معنی سورۀ زمرك قرق ایکنجی آیت کریمه سنده در . شویله که : ﴿ الله یتوفی الانفس حین موتها والتي لم تمت فی منامها فیمسک التي قضی علیها الموت ویرسل الاخری الی اجل مسمى ان فی ذلك لایات لقوم یتفکرون ﴾ معنای شریفی : « الله تعالی وقاتلرنده جانلری قبض ایار ووفات ایتمیان روحلری ده اویودقلری وقتده قبض ایدرده موت ایله حکم ایستدیکنی طوتار ودیگرلری وقت معینه قدر بدناره کوندرر تحقیق بونده علامت و نشانلر وارد اول قوم ایچونکه دوشونوب تفکر ایدرلر . »

« تَنْجِيمٌ » اوقوده اولانلرک جانلری « یحیون » و [لایسل] اووه سنه کیتمشدر او حالده روح و بدنلری راحتده در . « شَرَحٌ » صحرای ییچوندن ایکی معنا اکلاشیلیر : بری ، انسانلر اوقوده ایکن ارواحک ارض الله واسعه یه کیتمی ، دیکری ، اویانق اولدینی حالده بوایش نیچون بویله اولمش ، نه ایچون بکا بو حال کیش ؟ دیه انسانک حالت نومده کبی سؤال وقیل وقالدن آزاده اولمیدر .

مشوی

❖ وز صفیری باز دام اندر کشی ❖

❖ جمله را در داد ودر داور کشی ❖

« تَنْجِيمٌ » الهی ! بر ایصلق وصدادن ارواحی ینه دام تن ایچنه چکر سک که عدل ایسونلر و عادل اولسونلر . « شَرَحٌ » عدل و دادی برای اجرا صدا مثال برحس و حال انسانلری خوابدن ایقاظ وهر بر فرد بر فلک اجرا سنه ویا بر شیدک تأملنه آغاز ایدر . عدل و داد هر شیدک حقی ویرمک دیمکدر ؛ یوقسه کیجه وکوندز اوقاتی ذکر وعبادته حصر ایدوب ساز ووظائف مشروعه یی اهل ایتمک شرعاً و عقلاً غیر جائزدر .

مشوی

❖ چونکه نور صبحدم سر برزند ❖

❖ کرکس زرین کردون پرزند ❖

« تَنْجِيمٌ » صباح وقتک نوری باش اوستنه یوقاری اورونجه فلکک زرین اولان کرکس قوشیده قناد اورور . « شَرَحٌ » بوعباردهن مقصد ، وقت سحرده کونش قناد کبی اولان شعاعی نشر ایله اورته اتی تنویر ایتدیکنی اکلامقدر . نه بلیغانه تعریفدر !

« تَرْجِمَهُ » عارف اولان ذات احوال دنیادن او یومش طرزنده در. کوندوز
 و کجه الله تعالی حضرت تارینک تقلیبی یعنی دوندریحی پنجه سنده قلم کیدر. « شَرِّحْ » قلم
 کاتبک النده بی اختیار معانی نثار اولدینی کی عارف بالله قدرت الهیه یه قارش تامله
 منقاددر. الله تعالی هر نه امر ایتدیسه آنی اجرایه سعی فراوان و کنیدی نائل
 سعادت دوجهان ایدر .

مشوی

﴿ هر که او پنجه نه بند در رقم ﴾

﴿ فعل پندارد بجنبش از قلم ﴾

« تَرْجِمَهُ » هر کیم یازوده پنجه والی کورمز ایسه فعل و حرکتی قلمدن صایر.
 « شَرِّحْ » الله تعالی حضرت تبری دائما خیر ایشلر ؛ بناءً علیه عارفدن هر نه وقت
 بر فعل خیر کورینور ایسه الله تعالی دن اولدینی کونش کی اظهاردر . فعل خیرک ،
 صورتا عارفدن ظهوری قلمدن یازونک ظهوری کیدر .

مشوی

﴿ شمه زین حال عارف وانمود ﴾

﴿ خلق را هم خواب حسی در ربود ﴾

« تَرْجِمَهُ » الله تعالی عارفک بو حالندن بر شمه بر ذره کوستر مشدر ؛ خلقی ده
 حسی اولان او یقو قابمشدر . « شَرِّحْ » عارف ، صورتا او یائق ایکن دنیانک غم
 و کدرندن راحت او یقوده کی تصورات مزعجهدن آزاده در که، بونوع خواب و راحت
 روحانی ودائی اولوب خواب صوری کی دکلدر .

مشوی

﴿ رفته در صحرای بیچون جانشان ﴾

﴿ روحشان آسوده و ابدانشان ﴾

بونك خیالی وارد. « **تشریح** » اویقو حسبیله دام بدنن قور تولد قن صکره دنیا ایشلرنده باعث غم و اندیشه اولان افکار و خیالاتدن ارواح وارسته و نعمت راحتله آرسته در. خاطره کلیرکه ، اویقوده ایکن انسانلر بعض رؤیالر کورور لرده مضطر اولورلر . بومقوله اضطراب ویره جک رؤیالر پک اذر ؛ علی الخصوص رؤیا مدتی براقچ نانیه ، یاخود براقچ دقیقه دن عبارتدر. همده رؤیالرک جزئی اضطرابی صاحب دولت و گرفتار زندان و اذیت اولانلر ایچون مساوی کیدر .

مشومی

﴿ حال عارف این بود بی خواب هم ﴾

﴿ گفت ایزد هم رقود زین سرم ﴾

« **تَرْجِمَه** » عارفک حالی حالت یقظه دهده راحتده در ؛ الله تعالی حضرتلری اصحاب کهف ایچون بیوردیکه : انلری اویانق ظن ایدرسک انلر ایسه اویومشدر ؛ بوندن اورکه ، قورقه ! « **تشریح** » بوآیت کریمه سورهُ کهفک اون یدنجی آیتدر : (وَتَحْسَبُهُمْ إِقْبَاطًا وَهُمْ رَقُودٌ وَنَقَابُهُمْ ذَاتُ الْعِمِينِ وَذَاتُ الشِّمَالِ وَكَلْبُهُمْ بَاسِطٌ ذِرَاعَيْهِ بِالْوَصِيدِ لَوِ اطَّلَعْتَ عَلَيْهِمْ لَوَلَّيْتَ مِنْهُمْ فِرَارًا وَلَلَّمْتُ مِنْهُمْ رَعْبًا) معنای شریفی : اصحاب کهفی « کورر ایسه ک » اویانق ظن ایدرسک انلر ایسه اویومشدر و انلری دوندیریز صاغ وصول طرفه و کلبلرینک ایکی بیلکلی قونک طبانی اوزرینه آچیق اوله رق ایدی اکر انلرک بو حائنه خبردار اوله ایدک البته دونوب انلردن فرار ایدر و بو حاللرندن خوف ایله مملو اولور ایدک . ذکر اوانسان بیت شریفک ایکنجی مصراعنده بوندن « اورکه » بیورملری برانسانک خاطرینه کله بیلیرکه : عارف غموم واکدار و افکار دنیویه دن کلیاً نصل قور تولدی ؛ اویقوده اولانلرکی وارسته اولدی ! یقظه ده اولان اهل عرفان نصل اصحاب کهفه تشبیه اولندی ؛ اوت ، تعریف اولندیغی کیدر ؛ سن بو کشفدن قورقه ؛ زیرا عالی و معنویدر .

مشومی

﴿ خفته از احوال دنیا روز و شب ﴾

﴿ چون قلم در پنجهٔ تقلیب رب ﴾

وارد: بری، روح حیوانی که دم و اعصاب و دها بر چوق اجزای بدنیه نك
 انتظامندن حاصل اولان حس و کیفیتدر. برده روح معنوی واردر که، انك حقیقتی
 الله تعالی دن گیری کیمسه بیله مز. شاید بیلن واریسه ائلرده پیغمبران ذیشان و اولیاء.
 کرام حضر ایدر. روح معنوی حقنده سوره اسر انك سکسان بشنچی آیت کریمه .
 سنده بیوریاور که: ﴿و یسئلونک عن الروح قل الروح من امر ربی وما اویتم من العلم
 الا قلیلاً﴾ « یا محمد! سکا روحن سؤال ایدر لر، سن دی که روح ربم تعالی نك
 امر نندر و علمندن سزه ویرلماش، الا ازشی ویرلشدر. « بناءً علیه روح معنوی که
 روح روان و سائر اسامی ایله تسمیه و اتیان اولنور. تعریفات شفاهی و قلمیه دن
 عاری و بریدر. شو قدر که آثار سعادت نثاری اصحاب ذکا ایچون هر بار ظاهر
 و آشکار اولور. هر کیجه ارواحك قفسدن قور تولسی انسان او یقوده ایکن روح.
 معنوی نك بدن انساندن آیرلسی و افکار دنیویه ایله مشغول اولمامسندن بالطبع نه
 کیمسه حاکم و نه محکوم اولوب راحت و حال آزاد کیده بولنمسیدر .

مشوی

﴿ شب ز زندان بیخبر زندانیان ﴾

﴿ شب ز دولت بیخبر سلطانیان ﴾

« تَبَخُّرُهُمْ » زندانده اولانلر گرفتار اولدقلری بلادن کیجه او یقوده ایکن
 یخبردر. سلطانده منسوب اولان اصحاب دولتده کیجه دولتدن خبر سزدر « شَرِّحُ »
 او یقویه طالقدن صکره نه محبوسین گرفتار اولدقلری خالدن مضطر و نه ده صاحب-
 دولت اولانلر نعمتلرندن خبردار اولور؛ او یقو حالنده هر صنف انسان سیاندر .

مشوی

﴿ نى غم و اندیشهٔ سود و زیان ﴾

﴿ نى خیال این فلان و آن فلان ﴾

« تَبَخُّرُهُمْ » او یقوده ایکن نه کدر نه ده فائده و زبان فکری، نه شونک

مشنوی

❖ چون عنایات بود باما مقیم ❖

❖ کی بودیمی ازان دزد لثیم ❖

« تَرْجِمَانُ » السہی ! سنک عنایاتک بزملا مقیم اولنجه او سارق لثیم اولان شیطاندن نصل خوفنز اوله بیلیر ؟ اوله ماز . « شَرْحٌ » اصل هنر امرحقه تابع وواحاکم مطلقدن همیشه راضی اولمقدر . اندن صکره هر نه قدر شیطانلر وشیطان صفت اولان انسانلر علیحدکه بولنسلر خوف واندیشه ایتمه ! زیرا انجام کار کامکار اولورسک .

مشنوی

❖ هر شبی ازدام تن ارواح را ❖

❖ می رهانی می کنی الواح را ❖

« تَرْجِمَانُ » السہی ! هر کیجه، تن طوزاغندن روحلری قورنارر وذهنلرده کی لوحه وصحیفه لری قویاررسک . « شَرْحٌ » بدن روحک طوزاغنی کیدر، هر کیجه مرحمت ربانیه ارواحی دام بدنن تخلیص ولذیذ برحال ایله انیس ایدر . او حالده ذهنلرده کی وسوسه لر ومتاعب الواحی نابدید وبرنوع راحت روحانیه بدید اولور .

مشنوی

❖ می رهندارواح هر شب زین قفس ❖

❖ فارغان نی حاکم ومحکوم کس ❖

« تَرْجِمَانُ » روحلر هر کیجه بو بدن قفسندن قورتولوب فارغ اوله رق نه کیسه نک حاکمی ، نه کیسه نک محکومی اولور . « شَرْحٌ » انسانده ایکی روح

« تَرْجِمَانُ » لکن قارآنلقده برخرسز او قیغلجملر اوزرینه کیزلیجه بارماغنی قور . « شَرَحُ » مساعی چاقاق طاشنه وعبادت تیموره تشیه اولنوره؛ غیرت و مساعی بی عبادته حصر وربط ایدنجه بوارتباطدن ظهور ایده جک نورانی قیغلجملر واسطه سیله قلبده برمشعله هدايتک وجوده کتیرلسی مأمول ایکن مساعی وعبادتدن متحصل ستاره لر قلبه دوشر دوشمز فیض روحانی چراغی قلب بشرده مشتعل اولماق ایچون شیطان لعین پرکین اوله رق همان وسوسه وحيله بارماغنی قلبه وضع ایله برابر ایراث محرومیت و القای مکر و مفسدت ایدر .

مشنوی

﴿ می کشد استار کارایک بیک ﴾

﴿ تا که نفر وزد چراغی بر فلک ﴾

« تَرْجِمَانُ » شیطان قیغلجملری برر برر سوندرر؛ تا که فلکده بر چراغ شعله لمتسون . « شَرَحُ » فلکدن مقصد، هم جهان روحانی، هم محل دماغ اولان انسانک رأسیدر . یعنی شیطان چالیشیرکه نه جهان روحانیدن، نه عقل انسانیدن هدايته نور اولش هیچ برکیفیت ظهور ایتسون .

مشنوی

﴿ کر هزاران دام باشد هر قدم ﴾

﴿ چون تو بامای نباشد هیچ غم ﴾

« تَرْجِمَانُ » الهی ! اکر هر خطوه ده یوز بیک طوزاق اولسه، چونکه سن بزمله سک ! هیچ غم و کدر من اولماز . « شَرَحُ » ایات سابقه شریفده شیطانک القا ایلدیکی مضراتی بیان واتیاندن صکره بیوریلورکه : ای آدمیان؛ زنهارمایوس ونالان اولمیکز ! همان کمال ادبله اجرای عبادت و بارگاه کبریاه عرض حاجت ایدیکز !

بغدای غذا ویرجی مصر، چاودار، اربه کی محصولاتک ال لذیدی اولدیغندن
ذوق روحانی بغدایه تشبیه بیورلمشدر .

مشنوی

﴿ ریزه ریزه صدق هرروزه چرا ﴾

﴿ جمع امی ناید درین انبار ما ﴾

« تَبَجِّهْ » هرکونک اوقاق وقیرندی قیلندن طوغریلانی نیچون بزم
انبارمزده جمع اولماز؟ « شَرِّحْ » کمال صدقله هرکون حسب الاستطاعه آزار
آزار عبادات ایفا ایتدیکمز حالده بزه ذوق روحانی نیچون کورونمبور؟ سؤالنک
جوابی بالاده کی بیت شریفده مصرحدر .

مشنوی

﴿ بس ستاره آتش از آهن جهید ﴾

﴿ وان دل سوزیده پذیرفت وکشید ﴾

« تَبَجِّهْ » جاقاقله اوریلنجه تیموردن چوق قیغلملر صیجرادی واو-
محترق کوکل بونلری قبول ایتدی . « شَرِّحْ » تیموردن مقصد، عبادتک جمع
ایتدیردیکی قوه روحانیه درکه ایچنده نور ازلی هدایت کیزلیدر . « یانمش کوکل »
فرائض ربانیه بی اجرا ایتک ایچون فکر و ذکر ایله حاضرلنمش قلبدر .

مشنوی

﴿ لیک درظلمت یکی اذدی نهان ﴾

﴿ می نهی انکشت براستارکان ﴾

مشنوی

❖ بشنواز اخبار آن صدر صدور ❖

❖ لا صلوة تم الا بالحضور ❖

« تَبَجِّمُهَا » اول صدر لر صدری، یعنی سرور لرك سروری اولان فخر عالم علیه الصلوة والسلام اقدمن حضرتلرینك خبر لرندن ایشیت ! بیور مشلردر که (لا صلوة تم الا بالحضور) یعنی « نماز تمام اولماز، الا قلب وعقلك حضور یله تمام اولور. » « شَرِّحْ » بو حدیث شریفدن معلوم اولور که نمازك هم ثوابی هم روحانی ذوقی واردر. الله تعالی حضرتلرینك رضای ایچون نماز قلندقه — ولو قلب وعقلده یحضورلق اولسه — ینه ثواب حاصل اولور. فقط نماز تمام اولماز. زیرا تام اولق ایچون ثوابدن بشقه ذوق روحانی لازمدر. ذوق ایسه حضور قلب ایله حاصل اولور. دقت اولنسونکه حدیث شریفده حضورسز نماز مقبول دکلدر بیورلمدی، حضورسز نماز تمام اولماز بیورلدی. دیمك که مصلی — ولو یحضور اولسه — ینه بورجنی ادا ایتمش اولور. شو قدر که وسائل آتامیه دن معدود اولان ذوق روحانیدن محروم اولور. شایان دقت بر حکمت عظیمه واردر که، انسانك باطناً اك معتبر جهتی قوه فکریه سی دکل، مشیت و ارادتیدر. بو سیدندر که مثلاً حین- نمازده انسانك افکاری پراکنده اولسه ده نمازی ینه مقبولدر.

مشنوی

❖ کر نه موشی دزد در انبار ماست ❖

❖ کندم اعمال چل سالی کجاست ❖

« تَبَجِّمُهَا » اگر انبار مزده خرسز برقاره اولماش اولیدی، قرق ییلق اعمال بغدادی نرده در؟ « شَرِّحْ » قرق ییلدن مقصد، بونجه سنه لك عبادتمزك ذوقی نرده در؟ دیمكدر. عارف لرده بولنان ذوق روحانی هر عبادت ایدن آدمده کورنمدیکی جهته معلوم اولور که عبادتک سارقی واردر؛ اوسارقه، نفس اماره و یا شیطان صفت اولان بعض انساندر.

اولمی لازم ایکن بالعکس فاره صفت اولان نفس و شیطان عبادتک ذوق عرفانی سرقت و بیچاره انسانک عقل و قلبنی انواع حیل و دسائس ایله برباد ایدر .

مشومی

❦ موش تا انبارما حفره زدست ❦

❦ ازفش انبارما ویران شدست ❦

« تَبْحِيحًا » فاره انبارمزده دلیک آجدینی زمان انبارمز انک حیلہ سندن ویران اولمشدر . « شَرَحٌ » شیطان قلب و عقلمزه و سوسه لر القا ایله رخنه لر آچنجه سرمایه ذوق روحانیمز انباری خالی و ویران و شخصمز اوهام و خیالات ایله مالی و پریشاندر .

مشومی

❦ اول ای جان دفع شرموش کن ❦

❦ وانکهی در جمع کندم کوش کن ❦

« تَبْحِيحًا » ای جان ! اول امرده فاره نک شرنی دفع ایت ! اندن صکره بغدادیک جمعنه جالیش ! « شَرَحٌ » ای جان کبی سوکیلی اولان انسان ! اول امرده شیطانک شر و سوسه لرینی دفعه شتابان بعده ، طالب ذوق عرفان اول ! چونکه سواس خناسک تسوالاتنی طور دقجه ذوق روحانی یاهیچ و یا جزئی اولور . بوییت- شریفک مطالعه سنده دقت اقتضا ایدر ؛ زیرا شیطان بونک اوزرینه بروسوسه دها القا ایدرده برانسان دیرکه ، بن کندمده و سوسه لر حس ایلدیکمدن نماز و نیباز و بوکبی عباداتی نه یابیم ؟ اول امرده و سوسه لرك دفعنه بر چاره بولهیم ، صکره عبادته باشلایم . بوفکر ناهمواردن صاقتمایدر ! زیرا بوفکر عین و سوسه و همزات- شیطانیه دندر . جناب مولانای رومی قدس سره السامینک بیان بیوردینی بغدادین مقصد عالیلری ، ذوق روحانیدرکه و سوسه اولنجه حاصل اوله ماز ؛ یوقسه نماز و سائر عباداتدن متحصل ثواب ایچون دکلدر . تحصیل ثوابله برابر ذوق روحانی ارزو ایدن مردان تارك آمال جهان و تمامیله تابع قرآن اولور .

مشنوی

❦ می رهانی هر دی مارا وباز ❦

❦ سوی دای میرویم ای سرفراز ❦

« تَرْجِمَانُ » ای مولای متعال حضرت تری ! کمال مرحمتله بزی هر دقیقه ده خلاص ایدرسک ! بزایسه ینه طوزاق جانبنه کیدرز. « شَرْح » انسان بیک درلو فناقلر دوشونور ، فقط اخلاق حمیده به میال اولنجه جناب قادر مطلق افکار- فاسدهدن فراغت ایتدیرر.

مشنوی

❦ مادرین انبار کندم می کنیم ❦

❦ کندم جمع آمده کم می کنیم ❦

« تَرْجِمَانُ » یا الهی ! بزوانبارده بغدای جمع ایدرز ؛ نه فائده که جمع اولمش بغدایی ضایع ایلرز ! « شَرْح » انباردن مقصد ، قلب و عقل ، بغدایدن مرام ، عبادت و طاعتدن حاصل اولان ذوق و قوت روحانیه در . جمع اولمش بغدایی غائب ایتک عبادادن حاصل اولسی لازم کلن فیض و قوتی نفس و شیطانک القا ایتدیکی ارزو ووسوسه لر حسیله ضایع ایلمک دیمکدر .

مشنوی

❦ می نیندیشم آخر ما بهوش ❦

❦ کین خلل در کندمست از مکر موش ❦

« تَرْجِمَانُ » نهایت عقلمزله دوشونمیز که ، بغدایده حاصل اولان فنالق وخلل ، فاره نک حیله سندنر. « شَرْح » عبادت حسیله ذوق عرفان حاصل

« تَجْمِیْرُ » وزیر کیزلیجه بر کوزلو دجال لعین ایدی ؛ ای فریاد ایدنه یتیشن، کوزل معین اولان خدا حضرتلری ، مرحمت ومدد ایت ! « شَرَحْ » صورتنا وزیر حضرت عیسی علیه السلامک دینندن و کوزل یولدن بحث وتقریر ایدردی . کیزلیجه دجال وبر کوزلو شیطان تعبیرلری یالکنز ظاهری و فنیابولی کورمسندن کنایه در فریاد ایدنه یتیشن ای خدا حضرتلری ، دیه ندادن مقصد ، وزیرک حیلله و خدعه سنی بلیغانه تعریف وحکایتدر .

مشنوی

﴿ صد هزاران دام ودانست ای خدا ﴾

﴿ ماچو مرغان حریص وی نوا ﴾

« تَجْمِیْرُ » ای جناب خدا ! دنیاده یوز بیک طوزاق ودانه واردر ؛ بزواسز ویمسز طمعکار قوشلر کبی بز . « شَرَحْ » یوز بیک دام ودانه دن مقصد دنیاده موجود اولان بلا و ورطه لر در ، که هر بار انسان انلره گرفتار وی زار اولور . هر نوع معاصی دانه وانلردن حاصل اوله جق نتایج وخیمه دام نافر جامدر .

مشنوی

﴿ دمبدم مابسته دام نویم ﴾

﴿ هر یکی کرباز و سیمرغی شویم ﴾

« تَجْمِیْرُ » هر دقیقه ده بریکی بر طوزاغه باغلا نمسز ، ولو هر بریمز عقل وقوتده شاهین و سیمرغ ، عنقا [*] دنیلن قوش کبی اولسه ق . « شَرَحْ » دنیاده یالکنز عوام دکل ، اک عاقل اولانلرده هر بار ورطه لره گرفتار وتقلبات دهر یه دن بیزار و ناچار اولور ؛ بناءً علیه کیمسه عقل وقوتنه اعتماد و کبر و عناد ایتسون .

[*] زمره عنقا نامی غلط اوله رق زبازددر .

❖ متابعت کردن نصارا وزیر را ❖

عیسویلر وزیره کاملاً متابعت ایلدکلرینه دائردر :

مشنوی

❖ دل بدو دادند ترسایان تمام ❖

❖ خود چه باشد قوت تقلید عام ❖

« تَرْجِمَه » عیسویلر وزیره کاملاً کوکل ووروب اعتماد ایلدیلر ، عوامک

تقلیدنده نه قوت اوله بیایر ؟ « شَرَح » بیچاره عوام ، الله تعالی نک یولنی ودنیاده هر نوع سعادتق آرزو ایدر ، جبالار ؛ لکن شیطان صفت بر مفسد عوامی طوغری یولدن شاشیرتمق ایستر ایسه سهولتله فرصت یاب اولور .

مشنوی

❖ در درون سینه مهرش کاشتند ❖

❖ نائب عیسیش می پنداشتند ❖

« تَرْجِمَه » عیسویلرک عوامی وزیرک محبتنی سینه لری ایچنه اکیدیلر . وزیری

حضرت عیسانک وکیلی ومقامنه قائم صاندیلر . « شَرَح » حضرت عیسی علیه السلامه اولان محبتندن ودین عیسویده کی وقوف ومهارتندن اول وزیر مزور بحث وتقریر ایدنجه عیسویلرک عوامی او ناکاملی کامل و عالی ظن وانجیامکار کندیلرینی بریشان ایتدیلر .

مشنوی

❖ اوبسر دجال یک چشم لعین ❖

❖ ای خدا فریاد رس نعم المعین ❖

بوکی اطوار بالطبع شیطان و نفسک اغفالاتندن نشأت ایلدیکی آشکاردر ؛ حالبوکه
اک زیاده مساعی انبیای دیشانه مخصوص اولدیغی اصحاب علوم عندنده امر بدیهیدر .

مشنوی

❦ موبو و ذره ذره مکر نفس ❦

❦ می شناسید ند چون کل از کرفس ❦

« تَرْجِمَه » موبو و ذره ذره نفسک حیلہ سنی اصحاب کرام حضراتی
او در جده اعلا بیلدیله که کل ایله کره ویز تعیر اولنان و بک قولای فرق اولنه بیلن
اوتی بیلوب طانیدقلری کبی . « شَرَح » رسول مجتبا علیه افضل التحایا افدمز
حضر تلرندن اصحاب کرام نفس و شیطانک حیلہ و دسیسه سنی صور مشر و ارادات-
نجات آیات فخر کائناته بتمامها مطلع اولمشر ایکن بوبحث عمیقی هر نه وقت استماع
ایتسه لرینه حیران اولور لر ایدی .

مشنوی

❦ موشکافان صحابه هم در آن ❦

❦ وعظ ایشان خیره کشتندی بجان ❦

« تَرْجِمَه » اصحاب کرامک قیل یاریجی مدقلری بیلہ فخر عالم علیه السلام
افدمز حضرتلری طرفندن نفسک حیلہ سنه دائر ایدیلن وعظ و ایقاظه جان و کوکل
ایله تعجب ایدوب حیران اولور لر ایدی . « شَرَح » نفس و شیطان ، انسانلرک
عقللرینه کوره القآت و وسوسه ده بولنور ؛ احقره عادی ، اورته عقللی اولانلره
مشکلجه ، غایت ذکیلره فوق العاده دقیق و رقیق و وسوسه لر القا ایدر ؛ بویله
وسوسه لرک دفعی چاره سی جناب حقه توکل ایله برابر فرائضی اجرا و قرآن-
عظیم الشان و احادیث شریفه نبویه بی مطالعه و بر مرد کاملی مرشد اتخاذا ایتمه
وابسته در .

مشنوی

❦ کو چه آمیزد ز اغراض نهان ❦

❦ در عبادتها و در اخلاص جان ❦

« تَرْجِمَانُ » او نفس اماره و شیطان عبادت‌لرده و جانک اخلاص و تمیزکننده

اغراض خفیه دن نه لر قاریش دیرر ؟ « شَرْحُ » نفس و شیطان عادی انسانلری عادی و مادی کناهرله اغفال ایدر ؛ اما عاقل و متقی اولانلری منہیات مادیه سووقه مقتدر اوله میه جفتی بیلدیکندن عبادت و اخلاص ایچنده اغفاله چالیشیر .

مشنوی

❦ فضل طاعت را نجستندی زاو ❦

❦ عیب ظاهر را نجستندی که کو ❦

« تَرْجِمَانُ » صحابه کرام طاعت و عبادتک فضائی فخر عالم علیه السلام افندمن

حضر تیرندن اراماز و ظاهر اولان عیب ده صورماز . « شَرْحُ » طاعت و عبادتک فضائی وهانکی ایشلرده ظاهر آ عیب و کنه اولدیغی بیلمکی اصحاب کرام بالطبع از دل و جان آرزو ایدر ایدی . فقط مرحمت و احسان ربانی اولان قرآن - عظیم الشانک احکام جلیله سنی و ایشتمش اولدقلری احادیث نبویه نیک حقائقی و عقل مستقیملرینک ارئه ایلدیکی امور خیره نیک فضائلی و کناهرلک مضراتی بیلمش اولدقلرندن آنره دائر هر بار برشی صورمغه اجتسار ایتمزلر ایدی ؛ لکن نفس و شیطانک خفی حیله سنی همیشه سؤاله مجبور ایدیلر . نفس و شیطانک بعض متقی کورینن انسانلری کبر و عظمته دوشوروب بز متقی و دینه متعلق احوالده تمامیه مطلع ، بیوک آدملرز و ساثر عادی انسانلر کی مادی خدمتله تنزل ایده میز ، دیه کبر ایدر لرده عبادت خولیا سیله لیل و نهار بریرده قبانوب کندی عیال و اولاد - لرینک تعیشی ایچون زراعت و تجارت و بوکی امور خیره ده و دین و دولتی محافظه یولنده جانسپارانہ خدماتده بولنمقدن اجتناب و کندیلرینی خراب و بیاب ایدر .

بیلدیرمک ، هم انجامی هر برینه ویره جکی مخالف نصیحتلر ایله عیسویلر میانسه فساد القا ایده بیلیمک ایدی . چوق حیله کار وریا کار واردرکه ، افکارینه اهمیت ویرمک ایچون کیزلیجه سویلر و کیزلی سویلندیکندن بیچاره عوام بر اهمیت مخصوصه ایله تلقی ایدر . انجیل شریفه (انکلیون) تعبیری لفظ یونانی اولوب صحیحی (او آنکه لیون) در . معناسی ، مبشر یعنی کوزل اخبار ایدیجی دیمکدر .

مشنوی

﴿ او بظاهر واعظ احکام بود ﴾

﴿ لیک در باطن صغیر ودام بود ﴾

« تَبَجُّمٌ » ، وزیر ظاهرده حضرت عیسی افدمزک احکامنی بیان ایدیجی برواعظ وظهر ایدی ؛ اما باطنده ایصلق چالیجی دساس وعین دام ووسواس ایدی . « شَرِّحٌ » ، وزیر مزور ظاهرده ناصح خالص ودین عیسوییه ظهیر ومخلص ایدیسده باطنده خصم وعدو وسیاه رو ایدی . صغیر یعنی ایصلق کیفیته کلنجه ، معلومدرکه بعض آوجیلر بر یرده کیزلیر . قوش کبی ایصلق چالار . بیچاره قوشلر جنسلرندن بر قوش ظن ایدرک یانسه وارنجه آوجینک قوردینی طوزاغه دوشر . حیله کارلر ساده دلانی بوکبی خدعهلر ایله اغفال ایدر .

مشنوی

﴿ بهر این معنی صحابه از رسول ﴾

﴿ ملتمس بودند مکر نفس غول ﴾

« تَبَجُّمٌ » ، بو سبیدن بعض اصحاب کرام فخر عالم علیه السلام افدمز حضرتلرندن التماس ایتدیلرکه ، غول بیانی اولان نفسک حیله سنی تعریف بیورسون . « شَرِّحٌ » ، نفس اماره طالب لذائذ صوریه اولدیغندن دوست کبی کورینور ایسهده انسانی اک بیوک ورطه لره دوشورر .

« تَرْجِمَهُ » وزیر عیسویلرک بولندیفی محله سوردی ؛ واردقندن صکره
وزیر دعوته باشلادی . [وارسته شرحدر]

﴿ غافل شدن نصارا از مکر وزیر ﴾

عیسویلر وزیرک حيله سندن غافل اولدقلرینه دأردر :

مشنوی

﴿ صد هزاران مرد ترسا پیش او ﴾

﴿ اندك اندك جمع شد در کیش او ﴾

« تَرْجِمَهُ » یوز بیک عیسوی یاواش یاواش وزیرک تعلیم ایتدیکی مذهبه جمع

اولدی . « شرح » وزیر تبعید اولنوب عیسویلرک بولندیفی شهره واردیقنده مقدم
یهود شاهنه کیزلیجه تعریف ایلدیکی لسان مکر افشانی استعماله مباشرت وکندیسنک
دین عیسویده اک صادق اولدیغنی دسانه وریا کارانه حکایت ایلدی . عیسویلرایسه
ایشته دیمزک یوانی لایقيله بزه تعلیم وتفهم ایده جک فداکار بر مرد کامل میانه مزه
واصل اولدی دیدیلر ؛ او دسانه رعایت ایتدیلر .

مشنوی

﴿ او بیان میکرد بایشان براز ﴾

﴿ سر انکلیون وزنار و نماز ﴾

« تَرْجِمَهُ » وزیر عیسویلره کیزلیجه انجیل شریف وزنار و نمازک سرو حکمتی

بیان ایلدی . « شرح » کیزلیجه بیان ایلمی هم یهود شاهندن کویا آلآن خوفی

کیریشوب عیسویلی اغفاله چالیشه جغنی ینه شاهه سویلر؛ وزیرک استعمال ایلدیکی لسان وبسته میان ایده جکی زتاردن عبرت آلسون و صورت حقدن ظهور ایدن بعض دساس وریاکارلره انسان هیچ بروقت قابلمسون .

مثنوی

﴿ چون وزیر آن مکر را بر شاه شمرد ﴾

﴿ از دلش اندیشه را کلی ببرد ﴾

« تَرْجِمَه » چونکه وزیر بو حیلله بی شاهه صایدی ، یهود شاهنک قلبندن غم و صقندی بی کلیاً ازاله ایلدی . « تشریح » یهود شاهی قورقار ایدیکه عیسویلی کاملاً بیله میوب دینلرینک اساساً اضمحلالنه موفق اوله میه ؛ بونک اوزرینه اندیشه یه دو شمش ایدی ؛ لکن وزیرک حیلله سنی ایشیدنجه اکلا دیکه کیزی نه قدر عیسویلر وار ایسه جمله سنی بیله جک و پریشان و اضمحلالرینه موفق اوله جقدر ! ایشته بوفکر و امید فساد انکیز ایله عیسویلر خلاص اولور فکر و غمندن قورتولمش و کندی غریق ملعت ایلمشدر .

مثنوی

﴿ کرد باوی شاه آن کاریکه گفت ﴾

﴿ خلق حیران ماند از آن راز هفت ﴾

« تَرْجِمَه » شاه وزیرک تعریفی وجه ایله او معامله بی اجرا ایتدی ؛ خلق ایسه او راز خفیدن تعجبده قالدی . « تشریح » شاه وزیرنه صورتا غضب ایلدی و خلقتی اقناع اتمک ایچون میدان سیاسته کوندردی ؛ مقریندن بری نیاز ایله وزیر ی عفو ایتدیردی ، فقط تبعید ایلدی ؛ خلق بو احوالی کورونجه تعجبده قالدی .

مثنوی

﴿ راند او را جانب نصرانیان ﴾

﴿ کرد در دعوی شروع او بعد از آن ﴾

مشومی

❖ شکر یزدان را و عیسی را که ما ❖

❖ کشته ایم این **د**ین حق را رهنا ❖

« **تَرْجِمَانُ** » جناب حقه و حضرت عیسیایه شکر که بز او طوغری دینه رهنا و دلیل اولمشز. « **شَرَحٌ** » بوده وزیرك بعده عیسویله سویلیه جك سوزلرندندر.

مشومی

❖ از جهود و از جهودی رسته ایم ❖

❖ تا زناری میا را بسته ایم ❖

« **تَرْجِمَانُ** » یهودیلردن و یهودیلکدن قورتلمشز، تا که زنار ایله بلیمزی باغلا دق. « **شَرَحٌ** » ینه وزیر عیسویله دیه جك که، شکر اولسون؛ آرتق یهودیلر ایله یهودیلکدن شمدی قور تولدم و عیسوی رهبانسه مخصوص زناری بلیمه باغلایه بیلدم. زنار مادی برشیدر؛ عوام ناس ایسه دائماً ک زیاده اهمیتی مادی شیره و یردیکی محقق اولدیغندن وزیر مزور عوامک افکارینی قازانق ایچون ابتدا مادیانه رغبت کوستروب عوامی کندینه محب و اسیر ایلر.

مشومی

❖ دور دور عیسی است ای مردمان ❖

❖ بشنوید اسرار کیش او بجان ❖

« **تَرْجِمَانُ** » هنگام دور، حضرت عیسانک هنگام و دوریدر؛ ای انسانلر! عیسوی دینک اسرار و حقائقی ازدل و جان ایشیدیکنز. « **شَرَحٌ** » وزیر عیسویله بالاده کی ایات شریفده کوریلن تعبیراتی تقرر ایلدکن صکره مذهبه متعلق تفصیلاته

ذات پاك ایچون بوفدا کارلنی نفسم ایچون یوز بیک منت بیلیم . « شرح » .
 اغفال ایچون وزیر عیسویله سوبلیه جکئی شاهه نقل ایدر .

مشنوی

﴿ جان دریغم نیست از عیسی ولیک ﴾

﴿ واقفم بر علم دینش نیک نیک ﴾

« ترجمه » . جامی اسپر که مم ؛ یعنی جامی حضرت عیسی علیه السلام یولنده
 فدا ایتمکدن چکنم ، اما عیسی دینک علمنه غایت واقف اولدیغمدن اولمک ایسته مم !
 « شرح » . کویا عیسویلردن بری حضرت عیسایه اوقدر تسلیمیتک وارسه کندینی
 بر اقلیدک یهود شاهی سنی اعدام و روحانیت عیسویه بکام ایتمسون ! دیمشده
 بوتعریض مقدره جواباً وزیر : بن جانمندن قورقور ایدم ؛ اما حضرت عیسی دیننه
 واقف و مطلع ایکن بن وفات ایدنجه عیسویک بحق نشر اولنمقدن قالیر و بن بوتأخر
 و سهودن آخرتده بیله معذب اولورم دیمک ایسته بورمش !

مشنوی

﴿ حیف می آید مرا کان دین پاك ﴾

﴿ در میان جاهلان گردد هلاک ﴾

« ترجمه » . بکا یازق که حضرت عیسانک پاك اولان دینی جاهلر اورته سنده
 هلاک اولمش اولسون ! « شرح » . بوده بعده وزیرک عیسویلری برای اغفال
 سوبلیه جکی کلمات مفسدت مآلندرد . یعنی وزیر مزور دیرکه ، بن حضرت عیسی
 دیننده عالم ایکن قتل اولننجه بودین پاك فوآدینی تعلیم ایده جک اهل عرفان
 قالمیوب عیسویک حقایق بعض جاهلرک اورته سنده ضایع اوله جغندن قنایمی مناسب
 کورمدم و شیوه حکم روحانیه اوله رق ایسته آره کزده بولندم .

« تَرْجَمَه » شاه دیدی : ای وزیر ! سنک سوزك اتمك ایچنده ایکنه کبی
 هضر در ، سنک قلبکدن بنم قلبه قدر پنجره واردر ! « شَرْح » وزیر شاهه دیرکه :
 کویا سن بنم عیسویلمکی اکلا دینک و قنده بویه لسان قوللان دینگیزی اغفال اتمک
 فکریله کیزلیجه عیسویلره علاوه حکایه ایده جکم .

مشوی

﴿ من ازان روزن بدیدم حال تو ﴾

﴿ حال تو دیدم نوشم قال تو ﴾

« تَرْجَمَه » بن اوقلب پنجره سندن حالکی کوردم ، ارتق شمدی عیسوی
 دکلم ، دیه انکار صد دنده کی سوزیکی ایشتم ! [شرحه محتاج دکلدرو .]

مشوی

﴿ کر نبودی جان عیسی چاره ام ﴾

﴿ او جهودانه بکردی پاره ام ﴾

« تَرْجَمَه » اگر حضرت عیسانک امداد روحانیسی بکا چاره اولییدی
 شاه یهود جهودانه و غضوبانه بی پاره پاره ایدردی . « شَرْح » بوده بعده
 عیسویلره سویله جکنی وزیر شاهه تقرر ایدر .

مشوی

﴿ بهر عیسی جان سپارم سردهم ﴾

﴿ صد هزاران منتش بر خودنهم ﴾

« تَرْجَمَه » حضرت عیسا او غورنده جانی تسلیم ایدر و باشمی ویرم او

مثنوی

﴿ شاه واقف کشت از ایمان من ﴾

﴿ وز تعصب کرد قصد جان من ﴾

« تَبَجِّمُ » حضرت عیسیایه اولان ایمانه شاه واقف اولدی و تعصب و عنادی حسینه جانمه قصد ایلدی . « شَرِّحُ » بو افاده بی وزیر بعده عیسویلهه تقریر ایده جکنی شمیدین یهودی شاهنه نقل و تذکیر ایلر .

مثنوی

﴿ خواستم تا دین زشه پنهان کنم ﴾

﴿ آنکه دین اوست ظاهر آن کنم ﴾

« تَبَجِّمُ » ایستد مکه حضرت عیسیایه منسوب اولان کنسدی دینی کیزی طوته ایم و شاه یهودک دینی نه ایسه ظاهراً آنی اجرا ایده ایم . « شَرِّحُ » وزیر مزور عیسویلری افتاع ایچون استعمال ایده جکی لسانی بوجه بالا ایتداندن شاهه بیان ایتمسدر طوغری سوز افعال واقعه مخلوقیه موافقده . بالانجی ایسه خلق اولتماش برشی ذهناً کنسدی ایجاد و اوئی الفاظ ایله تعریف و ایراد ایتمک ایستر .

مثنوی

﴿ شاه بوی برداز اسرار من ﴾

﴿ مهتم شد پیش او کفتمار من ﴾

« تَبَجِّمُ » شاه یهود بنم اسرارمدن استمهام ایله نزدده کلام مهتم و بی اعتبار اولدی [وارسته شرحدر]

مثنوی

﴿ کفت کفت تو چونان درسوزنست ﴾

﴿ ازدل من نادل تو روز نست ﴾

بر محله و بر چارسو اور تاسنده اجرا ایت که بو غضبدن هر کس خبردار اولسون !
[وارسته شرحدر] .

مشنوی

﴿ آنکهم از خود بران نا شهر دور ﴾

﴿ تا در اندازم در ایشان صدفتور ﴾

« تَرْجِمَه » او وقت بنی کندندن اوزاق بر شهره قدر سور که عیسویلر ایچنه شر و فتنه القا ایدیم ! « شَرْح » وزیر دیدی ای شاه ! بنی دار اناجنه کوندر اولدن ترتیب ایده جگمز بر محرم راز منک نیازله قتلدن عفو ایله ؛ مع مافیله غضبک حسبیله حضور کزدن و شهر کزدن اوزاق یعنی عیسویلرک کثرته بواند قلمی محله بنی تبعید ایت ؛ تا که میانه لرینه القای فساد و کندیلر بنی بر باد ایدیم .

مصطفی

﴿ تلبیس و مکر آن وزیر و عرض کردن در پیش شاه جهود ﴾

ذکر اولتان وزیرک تلبیس و حیلله سنه و قبل الاجرا یهود شاهنه تفهیم ایامسنه
داثردر :

مشنوی

﴿ پس بگویم من بسر نصرانیم ﴾

﴿ ای خدای راز دان میدانیم ﴾

« تَرْجِمَه » بو صورتله تبعید اولنوب عیسویلرک کثرته بواند یغنی شهره وارد قدده عیسویلره دیه میکه ، بن کیزلیجه عیسویم ، ای خدا حضرتلری ! سر و کیزلی بی بیلدیککن سن بنی بیلیرسک . « شَرْح » چوق کذاب و دساس واردر که حیلله بی صورت حقندن بیان وساده دلانی اغفال ایچون نام جناب حق اتیان ایدر . حالبوکه اجرای حیلله و فساد ایچون الله تعالی حضرتلرینک اسم شریفنی قاله آلان انسان دارینده بریشان اوله جغنی اذعان ایتمز .

« تَرْجَمَه » وزیر دیدی : ای شاه ، قولانمی والمی کس و بورنمی یار !
 بو معامله یی اجرا ایدرکن دوداق آجی حکمه اولسون ، یعنی بونلری غضبه
 اجرا ایت ! « شَرَح » اشبو بیت شریفک ایکنجی مصراعنک مالی ایکی وجه ایله
 شرح اولنه بیلیر : بری ، بورنمی یار ! حین حکمه دوداغندن واز کج ! اودوداق
 واسطه سیله عیسویله حیله لر اجرا وکندیلری اغفال وافنا ایده م . [بو حالده
 « مر » کلمه سی امر حاضر در .] دیگر معناسی ، هم بورنمی وهدمه قولانمی یار !
 علمده بولمقده اصلا توقف ایلمه که غضبکنز جدی اولدیغنی هر کس قطعاً اکلامش
 اولسون . بعض اصحاب اقتدار بر مقصد خفنی برای استحصال سودکلی بر آده
 صورتا اظهار اغبرار ایدرلر که خلق الدامش بولسون وخلق غفلتدن استفاده
 اولسون ، اما خدعه مضر اولدیغنی وارسته تقریر و افاده در .

مثنوی

﴿ بعد ازان در زیر دار آور مرا ﴾

﴿ تا بخواید یک شفاعتگر مرا ﴾

« تَرْجَمَه » بو غضبلی معامله دن صکره نی آصق ایچون دار اغاجی آلتنه
 کونور ! تا بر شفاعت ایدیجی ایستیوب نی تخلیص ایتسون ! « شَرَح » بو حیله دن
 وزیرک مقصد پرفسادی ، وزیر صحیحاً یهود شاهنک دشمنیدر ، شفاعتجی ظهور
 ایتمش اولسیدی صلب واعدام ایدیلیر ایدی ، دیه عیسویله اینانسونلر وکندی
 دینلرینه تابع ومعین عد ایتسونلر ، بعده اوغدار و حیله کار عوامی سهولته اغفال
 ایده جکی اشکار ایدی .

مثنوی

﴿ بر منادی کاه کن این کار تو ﴾

﴿ بر سر راهی که باشد چارسو ﴾

« تَرْجَمَه » « بنه وزیر یهود شاهنه دیر : بو غضبلی معامله یی دالالرک بولندیغنی

واتیان اولتمش ایسه ده حالات کثیره ده مقرون حقیقت براخطار واجب الاتقیاددر؛
چونکه بعض آدملر صورتا دوست کورینورده کیزلیجه دشمن بولنور .

مشومی

﴿ شاه گفتش پس بگو تدبیر چیست ﴾

﴿ چاره این مکرو این تزویر چیست ﴾

« تَبَجِّمُ » یهود شاهی دیدی : او یله ایسه سویله باقالم بوتدیر ندر ؟ حیلَه

وتزویرک وجود بولسی ایچون چاره ندر؟ « شَرِّحْ » بومخلده حیلَه وتزویرلفظلری
ایکی معنایه حمل اولنور : بری ، عیسویلر دینلرینی صاقلامده کی دقتلری کویا مکر
وتزویر اولوب آنک ازاله سیله حقیقتلرینی میدانه چیقارمغه چاره ندر ؟ سویله !
ودیکری سنک سویلدیگک معامله صرف حیلَه وتزویردن عبارت اولوب بونک
وجود بذیر اولسی ایچون لازم کلن تدبیر هر نه ایسه ایضاح وتقریر ایت ! دیمکدر .

مشومی

﴿ تانماند درجهان نصرانی ﴾

﴿ نی هویدا دین ونی پنهانی ﴾

« تَبَجِّمُ » ینه شاه وزیره دیر : چاره یی بیان ایت ! تاجهانده نه دینی

آشکار ونه کیزلی عیسویلردن هیچ بری قالمسون ! « شَرِّحْ » ظالم اولانلرک
عقل وقلبی اوقدر ظلمتمده ، اوقدر چرکاب عناد وجهالتده درکه اجرا ایده جکلری
ظلم حسیله کرفتار بلا اوله جقلرینی فهم ایتسه لر بیله ینه جرأت ، ینه جلب فلاکت
ایدرلر .

مشومی

﴿ گفت ای شاه کوش و دستم را بپیر ﴾

﴿ بینی ام بشکاف و لب در حکم مر ﴾

« تَبَجَّحْتُمْ » وزیر شاهنه دیدی : عیسویلر جانلرینی صاقلازلر و کندی دینلرینی شاهلری اولان سزدن کیزلی طوتارلر. « شَرَحٌ » وزیرك شاهه عیسویلری محو و تباہ افکارنده بولدیغکنز جمله یه معلومدر ، هر عیسوی نفسنی تخلیص ایچون بالطبع دینی خفی طوتار دیمسی آکا مشاهدركه براقندی مثلاً ساعتی ضایع ایلدکده ساعتی هر کیمده بولور ایهم او آدمی ضرب و بر باد ایده جکم دیدیکی وقت فائده یرینه ساعتکدها زیاده صاقلانمسنی انتاج ایتدیکجه آنلرک اختفالیغنی انتاج ایلر ایدی .

مثنوی

﴿ کم کش ایشانرا که کشتن و سود نیست ﴾

﴿ دین ندارد بوی مشک و عود نیست ﴾

« تَبَجَّحْتُمْ » ینه وزیر شاهنه دیرکه : عیسویلری آز اولدور ، یعنی علناً و عاجلاً اولدورمه ! دین مسک و عود اغاجی دکلدرکه ، قوقو و دومانى چیقوب بللی اولسون. « شَرَحٌ » کرک شاه جهود و کرک وزیر عنودک مقصدی عیسویلرک محو و تلفی ایدیسدهه اتخاذ اسبابده فکرلری مابین ایدی ؛ وزیر مزور شاهه دیدی که : علناً اعدامه اقدام و دوام ایدلسه عیسویلر دینلرینی اخفا و آمال و مساعیمزی تأثیرسز براغوب هبا ایده جکلردر ؛ ابتدا عیسویلری اغفال بعده هلاک و اضمحلال ایدلم .

مثنوی

﴿ سرپنهانست اندر صد غلاف ﴾

﴿ ظاهرش باتست و باطن برخلاف ﴾

« تَبَجَّحْتُمْ » سروراز یوز قلیف و قین ایچنده کیزلیدر ؛ بر آدمک ظاهر حالى سنکله در ، باطنی خلاف اوزره در . « شَرَحٌ » بوکلام وزیر مزور اغزندن بیان

مشنوی

﴿ صد هزاران مؤمن و مظلوم کشت ﴾

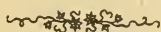
﴿ که پناهم دین موسی را و پشت ﴾

﴿ تَرْجِمَانُ ﴾ ، یهودشاهی یوز بیک مؤمن و مظلوم آدم را اولدوردی ، او فکر باطل

ایله که کندینی حضرت موسی علیه السلام دیننه ملجأ و ارقه و یاردجی ظن ایدیور.

﴿ شَرْحُ ﴾ ، شاه جهودك غضب و عنادی پرده و غشاوة ثقیله سی اولوب نور عقلمدن

محروم بر اقسیله عیسویلری قتل ایتک حضرت موسایی نمون ایلمک ظن ایلدی !

﴿ آموختن وزیر مکر شاه را جهت رفع نصرانیان ﴾

عیسویلرك هلاك و رफी ایچون وزیر شاهنه حيله او کرتمسیدر :

مشنوی

﴿ او وزیرى داشت رهزن عشوه ده ﴾

﴿ کو بر آب از مکر بر بستی کره ﴾

﴿ تَرْجِمَانُ ﴾ ، شاهك بروزیری وار ایدیکه ، یول کسیجی حيله ویریجی ،

مکر و خدعه سی حسیله صو اوستنده دوکوم باغلا ییجی ایدی ﴿ شَرْحُ ﴾ ،

حيله کارانك احوالی بو محله شرح ایتمکدن ایسه بوسطرلری مطالعه ایدن ذواته

اك حيله کار بیلدکری بر آدمی خاطر لرینه کتیرملرینی توصیه ایله اکتفا ایلرز .

مشنوی

﴿ کفت ترسایان پناه جان کنند ﴾

﴿ دین خود را از ملک پنهان کنند ﴾

« تَبْحِيْهُمُ » چونکه حاکم (قاضی) رشوت آلفه قرار ویرر او حالدہ ظالم ایله زار و بیچاره مظلومی نصل فرق ایده بیلیر ؟ « شَرَحُ » بر حاکم ، بر مأمور ایچون برده غرضک ال قالین ، ال چرکین نوعی اضرار ناسه باعث اولوب رشوت دینلن دنائت برده سیدر . الله تعالینک وضع ایلدیکی قواعد سیاسیہ اوزرینه پادشاه ملک و کشور اهلینک حقوقی عدالتله محافظه ایتک اوزره بروالی ، برحاکمی ، بر مأموری تعیین ایدر و معاش و اعتبار ویرر و اهلای ده بد اخلاق و ظالم و بی باک و ناپاک اولانلردن حقوق و ناموس و عیال و راحتلرینی محافظه ایچون والی و حاکم و مأموره ربط امید و انواع حرمت و رعایت ایدر ؛ مأمور حقوق دولتی و اهلای بی و ظالمدن مظلومی سیانت ایتک اوزره کیجه کوندوز چالیشمق مقتضی ایکن رشوت آلق فکر فاسدی ایله ظلمی تحری ایتیموب حقوق اهلای بی پایمال و بیچارکانی کندی قلبی کبی اضمحلال ایلر . رشوت دینلن سرقت بادسموم کبی آفتدرکه درخت انتظام و عدالتی قوروتور . رشوت اخلاق حسنہ بی ازاله ایله ظلم و تعدی بی واکدار و غمومی میدانه چیقارر . رشوتک القایه سبب اوله جفی تخم فساددن اخلاق ذمیمه برچوق مار زهر نثار کبی اندام بد انجاملرینی اراؤه ایدر ؛ بوفالغک چاره منعی اجرای فرائض ایله مخافه اللهی تعمیم و حسن اخلاق اصحابنی مأموریتلره تعیین و نشر معارفه اقدام و متجاسرینه اعطای جزایه دوام ایله حاصل اولور .

مثنوی

﴿ شاه از حقد جهودانه چنان ﴾

﴿ کشت احول کالامان یارب امان ﴾

« تَبْحِيْهُمُ » یهودشاهی کین و عناد جهودانه سندن ناشی او قدر شاشی اولدیکه ، الامان ، مدد یا الله ! « شَرَحُ » بو بیت شریفده ایما بیوریلورکه ، مظلوم اولانلر بر مأمور ظالمنک شرندن جناب حقه و پادشاهه عرض حاجات ایتلی .

حضرت عیسانک خاطرینی قیردقن صکره حضرت موسانکده خاطرینی قیرمش
والی الابد محروم سعادت اولمشدر .

مشنوی

﴿ خشم و شهوت مرد را احول کند ﴾

﴿ ز استقامت روح را مبدل کند ﴾

« تزیجیہ » غضب و شهوت انسانی شائی ایدر روحی استقامتدن شاشیرتیر .

« شترج » خشم و شهوت دائره اعتدالک خارجنده مضرات عظیمه یی تولید ایدیجی
بر مصیبت و فلاکت اولدیغندن مادیاتدن بشقه معنوی اولان روحی بیله اتعاب
واضرار و دائره استقامتدن اخراج ایله بی قرار ایلر .

مشنوی

﴿ چون غرض آمد هنر پوشیده شد ﴾

﴿ صد حجاب اذدل بسوی دیده شد ﴾

« تزیجیہ » چون غرض کلدی هنر اورتلدی ، قلبدن یوز پرده کوز طرفنه

کتدی . « شترج » غرض ، نفسانیت ، غضب ، شهوت ، حرص و انانیت کبی

احوال اسف اشتمال ظهور ایدنجه عقلک نور و قوتی اطفای و احما ایدر . بو

بیت شریفک دیگر توجیهی ، صاحب هنر موجود ایسه ده قارشینسنده کی ، غرضکار

اولنجه هنرورک قدرینی کوره من کورسه ده کورمک ایسته من وسائر برچوق

آدملرک ده کورمامسنه چالیشیر .

مشنوی

﴿ چون دهد قاضی بدل رشوت قرار ﴾

﴿ کی شناسد ظالم از مظلوم زار ﴾

ومضرت اولدیغنی چراغی اکلایه جقدر. معناً شائی اولان لر عقل واستقامتله شهرت یاب اولان استادلره تعریض ایتسونلر؛ زیرا تعریضی ولو تجربه ایچون اولسه ده انجاسی زیان وخسراندر.

مشنوی

❦ چون یکی بشکست هر دو شد ز چشم ❦

❦ مرد احوال کردد از میلان وخشم ❦

«تَبَجَّحْتُمْ» چونکه شیشه نك بری قیردی، دیگری ده کوزدن کندی؛

انسان میل و آرزودن وخشم وغضبیدن شائی اولور. «شَرَّحْ» بر کیمسه ایجابندن زیاده کورمك فکری ومیل وغضبی حسیله معناً شائی اوله جفی بدیهیدر. ذکر اولنان شاه جهود عیسویله قارشی ظلم نمود اولنجه حضرت موسانك غضبنی اوزرینه دعوت وکرفتار عذاب وعقوبت اولدی. انسانلرک شاشیلقرینه سبب حرص، طمع، حسد، شهوت، حدت ونفسانیت کبی احوال الیمه در. بو احوال الیمه وکرپه یه مغلوب اولان نامردلر ناحق یرده سفک دما، سرقت، تخریب خانمان و بو کبی عین فساد بر چوق ظلم وفضاحت ارتکاب ومعموریتی کندی قلب مظللمری کبی خراب ویباب ایدرلر؛ حالبوکه بو عقوبات وخرابات وبلاتدن خلاص بولمق برنیت مردانه یی اتخاژدن عبارت ووده اوامررانیه یی بتمامها قبول ایله او مسلک جلیده دوام ومواظبت ایتمکدر.

مشنوی

❦ شیشه يك بود و بچشمش دو نمود ❦

❦ چون شکست آن شیشه را دیگر نبود ❦

«تَبَجَّحْتُمْ» شیشه برایدی چراغک کوزینه ایکی کوروندی؛ چونکه اوشیشه یی

قیردی بالطبع خیالدن عبارت اولان دیگر شیشه قالدی. «شَرَّحْ» شاه یهود

اوکنه کتیره‌یم ؟ مقصدیکی تمام شرح ایت ! « شرح » شاشی اوطیه کیروب شیشه
 یالکز براینک شاشیانی حسبیله ایکی کورونجه استادینه شیشه بر دکلی ، ایکدر ؛
 هانکیسنی کتیره‌یم؟ دیدی. ایشته بونک کبی حضرت عیسی ایله حضرت موسی
 علیهما السلام معناً براینک احوال اولان شاه جهود عنود بری برندن غیری
 کوردی .

مشنوی

﴿ کفت استاد آن دوشیشه نیست رو ﴾

﴿ احولی بکنذار وافزون بین مشو ﴾

« تَبَجِّمُ » استاد چراغه دیدی : او ایکی شیشه دکدر ، بردر ، یوری
 شاشیانی براق وزیاده کوریمی اوله ! « شرح » چوق آدملر واردرکه : حماقتری
 حسبیله کندیلرینی ذکی عد ایدرلر ال عادی ، ال ساده شیلرده کویا چوق مقاصد
 ومعانی وارمش کبی تلقی ایدوب خیالاته مالی وایجابندن زیاده کورمک ایستدکلرندن
 حقیقتی کوزلرندن قاچیروب عاری وعادی اولور .

مشنوی

﴿ کفت ای استاد صراطنه مزن ﴾

﴿ کفت استادز آن دوپک رابرشکن ﴾

« تَبَجِّمُ » چراق اوسته‌سنه دیدی : ای اوسته ! بکا طعن اوروب تکدیر
 ایلمه ؛ استادی دیدی : او یله ایسه او ایکی شیشه‌دن برینی قیر ! « شرح » استادک
 سوزینه اعتماد ایتیموب شیاشیلینی حسبیله چراغی تعریض ایتدی ، ارتق تعریضنک
 بطلانی فعلاً اثبات ایدوب چراغی تربیه ایتمک فکریله استاد : شیشه ایکدر دیه
 دعوا ایدیورسک ، برینی قیر ! باقلم ! دیدی . موجود شیشه قیریلنجه بالطبع
 شاشینک کوزینه قارشی بشقه شیشه قالمیه‌جق واستاده تعریض ایتمک عین خطا

مشنوی

﴿ شاه احول کرد در راه خدا ﴾

﴿ آن دودمساز خدایی را جدا ﴾

﴿ ترجمه ﴾ ، شائی اولان اول یهود شاهی خدا حضرتلرینک یولنده

بولنان اول ایکی دمساز ودوستی آیرمق ایستدی « شَرَحْ » عیسویلر حضرت عیسیاه . موسویلر حضرت موسایه رعایت ایلدکریخی شاه جهود جهولانه کورونجهظن اییدی که بویکی نبی ذیشانک ضدتی وار . بوفکر باطل اوزرینه خرسیتیانلری اعدام ایتمکه حضرت موسی علیه السلامه خدمت ایدر خطاسنده بولندی؛ حالبوکه هر ایشده بر مقصدی اجرا ایده جک ذاتک شرف واستقامته وامرک صدور ایلدیکی محله دقت ایتمک لازمدر؛ یوقسه ایکیسنک مرجعی برایکن برینه انقیاد ، دیکرینه عدم اطاعت صرف خطا وحقاقددر .

مشنوی

﴿ کفت استاد احولی را کاندرا ﴾

﴿ روبرون آرازوناق آن شیشه را ﴾

﴿ ترجمه ﴾ ، راستاد برشاشی چراغنه دیدی : ایچری کیر ! آصیلی اولان

یردن شیشهینی دیشاری کتیر! « شَرَحْ » مقصد آتیده اکلاشیله جقدر .

مشنوی

﴿ کفت احول زان دوشیشه می کدام ﴾

﴿ پیش تو آرم بکن شرحی تمام ﴾

﴿ ترجمه ﴾ ، شائی چراق استاده دیدیکه : بویکی شیشهدن هانکیسنی سنک

﴿ داستان شاه جهود که نصرانیان را می کشت از بهر تعصب ﴾

﴿ ملت خود ﴾

برهود شاهنک حکایه سیدر که کندی ملتک تعصبندن ناشی عیسویلی اولدی رر
ایدی .

مشوی

﴿ بودشاهی در جهودان ظلمساز ﴾

﴿ دشمن عیسی و نصرانی کداز ﴾

﴿ تَبَجَّهْرُ ﴾ یهودیلرده بر ظلم ایدیجی شاه وار ایدی، که حضرت عیسانک
دشمنی و عیسویلی اریدیجی ایدی . « شَرَحْ » اول یهود شاهی حضرت عیسی
علیه السلامه اولان عداوتی حسیده خرسیتانلره دشمن شدید و ذاتاً ظالم و عنید ایدی .

مشوی

﴿ عهد عیسی بود نوبت آن او ﴾

﴿ جان موسی او و موسی جان او ﴾

﴿ تَبَجَّهْرُ ﴾ اول جهودک سلطنت زمانی حضرت عیسانک عهدینه تصادف
ایتدی، که عهد نبوة، حضرت عیسانک نوبتی ایدی عیسی موسانک جانی و حضرت
موسی حضرت عیسانک جانیدر . « شَرَحْ » یعنی ظن اولنمسونکه عیسی ایله
موسانک احوالی بشقه در . بوایکی ذات ستوده صفات ، الله تعالی حضرتلرینک
پیغمبر ذیشانلری واردات ربانیه نیک مبانی ایدی . صورتا ایکی وزمان نبوتلری
غیری ایدیسهده حسب النبوة برینک جانی دیکرنده موجود اولوب ایکیسیده امر .
حق تبلیغ ایله هدایت رسان اولور ایدی .

احمد لقبی سرقت ایتش ایسهده بومسیلمک حقیقی ینسه باطل قالدی؛ زیرا هنر صورتلرده دکل سیرتلرده در . بومسیلم نام شخص، فخرعالم افدمز حضرتلرینک اواخر عمر رسالتپناهیلرنده دعواوی نبوتله ظهور ایتش برکاذب ایدیکه مؤخرآ حضرت ابوبکر رضی الله عنه عسکرله اوزرینه واروب حین محاربهده حضرت حمزه رضی الله عنک قاتلی (وحشی) مرقوم بومسیلمی قتل ایلمشدر. اوصرهده (وحشی) اسلامیتی قبول ایتمشیدی . بونک اوزرینه دیدی که [قتل خیرالناس فی الجاهلیة وشرالناس فی الاسلام] یعنی حضرت حمزه کبی ناسک اک خیرایسنی جهالم زماننده وبومسیلم کبی ناسک اک شریر وفساسی اسلامیم هنکامنده اولدردم .

مشنوی

❁ بومسیلم رالقب کذاب ماند ❁

❁ سرمحمد را اولوالالباب ماند ❁

« تَرْجِمَانُ » بومسیلمک لقبی کذاب قالدی؛ اما فخرعالم افدمز حضرتلرینک عنوان معالی نشان رسالتپناهیلری اولوالالباب قالدی . « شَرْحُ » بومسیلم بنده نبییم دیدی واحمد لقبی ده البی؛ لکن رسالت ونبوتی اولدیقندن بولفظ شریفدن اصلا فائده مند اوله میوب کذب وفسادی حسیله الی آخرالزمان کذاب وبدنام اولدی؛ اما محمد مصطفی علیه افضل التحایا افدمز حضرتلری من قبل الرحمن مبعوث وعمان عرفان اولدقلرندن الی الابد (فخرعالم) (اولوالالباب) کبی نام سعادت اتساملرله باقی و جاودیدر .

مشنوی

❁ آن شراب حق ختامش مشک ناب ❁

❁ باده را ختمش بود کند وعذاب ❁

« تَرْجِمَانُ » اول شراب حَقِّ خَتَمی مسک صاف وخالصدر، باده نک ختمی قوقش وعذاب اولور . « شَرْحُ » نشوه عشق ربانی دائمی و آندن حاصل اولان سعادت ابیدر . دنیا شرابنده مشهود اولان نشوه عین ذلت و بی فائده در .

« تَرْجِمَه » آچاق اولان کیمسه حقیقی درویشلرک حروف و کلماتی چالار،
 تاید ایدرکه ساده دله او افسوندن او قوسون . « شَرَح » مستقیم و عالی صفت
 شیخ و درویشلرک استعمال ایلدکاری تعبیراتی مقلدین سرت و کثرله استعمال
 ایلدکاری برباد ایلدکاری مجربدر . ساده دلان ایسه بوساخته تعبیراتی محض عرفان
 و کرامات ظن ایدرک انجایی کندیلرینی ویران و نالان ایدر .

مثنوی

❖ کار مردان روشنی و کرمیست ❖

❖ کار دونان حیلہ و بی شرمیست ❖

« تَرْجِمَه » مرد اولانلرک ایشی یارلاق و روحلیدر ؛ آچاقلرک کاری حیلہ
 و عارسزلقدر . « شَرَح » اخلاق حمیده اصحابندن اولان مردان او امر خدایی
 و وظائف متنوعه انسانیہی مستقیمانه اجرا ایله ایشلری مقبول و روشنا اولور ؛
 بـاخلاق بالعکس مشقتی موجب مساعی پی اجرا یه غیرت و همتری اولمیوب تکاسلدن
 اولایی ضایع ایده جکلری شرف و حیثیتی قولای کورینن ریا و حیلهده بوله بیلیر
 خانیله شیطانره بازده اولور .

مثنوی

❖ شیر پشمین از برای کد کنند ❖

❖ بومسیلم را لقب احمد کنند ❖

« تَرْجِمَه » حیلہ کاران برای تسأل یو کدن آرسلان صورتی اعمال بومسیلم-

نذابی احمد تلقیب ایدر « شَرَح » روحانیدن بی بهره اولان مقلدین کندیلرینی
 هل یقین کی کوسترمک ایستلر . کاذب و عادی برسائلده هر نوع قیافه کیر
 بـ گرفتار ضعف اولانلرک سسلرینی تقلید و جاب رفته چالیشیر صور و کلمات ایله
 بیج برفانده حاصل اوله میه جغنی اثبات ایچون بیوریلور که : بومسیلم کی برکذاب،

مثنوی

﴿ زانکه صیاد آورد بانک صفیر ﴾

﴿ نافرید مرغ را آن مرغ کیر ﴾

« تَرْجِمَه » آوجی ، قوش سنی تقلید ایدر ؛ تا که قوشی آلداتمش و طوتمش

اولسون . « شَرْح » مثلا کککک و سائر بعض قوشلری قوردینی طوزاغه کتروب طوندیرمق ایچون صیاد استاد قوش سنی تمامله تقلید ایدر . قوشلر ایسه کیزلنمش اولان صیادی کوره میوب هم جنسلیرنیک سسی ظن ایدرک طوزاغه طوتولور . بونک کبی بعض شیخ قیافتنده ویا مستقیم اطوارنده حیله کاران بولنورکه اولیاء الله حضراتنیک تعیراتی و مستقیم ذواتک اطوارینی تقلیداً حرکت ایلر ؛ تا که ساده دلان کندیلرینه امنیت ایدرک دوام تزویرلرینه دوشوب نافر جام وبدنام اولسونلر ؛ بناءً علیه مجرب اولمیان آدمک سوزینه و اطوار ظاهره سینه زنهار امنیت ایتمایلیدر .

مثنوی

﴿ بشنود آن مرغ بانک جنس خویش ﴾

﴿ از هوا آید بیابد دام و نیش ﴾

« تَرْجِمَه » قوش کندی جنسک سنی ایشیدر ، هوادن اشاغی به کلیده

طوزاق ، دیکن وزهر بولور . « شَرْح » ساده دلان بر مقلدک اطوار ظاهره سنی مشاهده وکلات مقلدانه سنی استماع ایدنبجه خزینه بولمش مغربی کبی مسرت و عجله ایله تقرب ایدر ، اینانیر ولدتلر کورور ایکن دام بلایه کرفتار اولور .

مثنوی

﴿ حرف درویشان بد زدد سرد دون ﴾

﴿ تا بخواند بر سلیمی زان فسون ﴾

« تَرْجِمَانُ » محبت حق ایله مست و حیران اولان او برینک یوزی دوست اولان حق جانبه و دیگرینک یوزی کندی یوزینه و کندیسه متوجه اولدی . « شَرْح » عاشق حقیقینک فکر و امیدى ابدى و باقى اولان الله تعالى حضرتلرینه مربوط اولوب عادى انسانلرک ایسه محبتلری کندیله شیطانه راجعدر . او مقوله لر ایچون نه بیوک غفلت ، نه عظیم خسران و ذلت واردر .

مشنوی

﴿ روى هر يك مى نكر مى دار پاس ﴾

﴿ بو كه كردى توز خدمت روشناس ﴾

« تَرْجِمَانُ » كرك مست عشق ربانى اولان مرد كاملك ، كرك تن پرور و خود پرست اولان غافلک یوزینه دقتله باق ! اوله كه حسن خدمتدن ناشى سنده یوز طانیجی اوله سك . « شَرْح » انسانلرک احوال متنوعه سنه دقت ایله عبرت آل و همیشه او امر ربانییه اجرایه اقدام ایت ! تاكه بو حسن خدمت یوزندن برچوق سعاده نائل و انسانلرک نیک و بدینى طانیه بیلمک رتبه سنه و اصل اوله سك . آدملرک اخلاقى و حقیقت معنویه لرینى بیلمک بیوک هنر و سلامت آوردر .

مشنوی

﴿ چون بسى ابليس آدم روى هست ﴾

﴿ پس بهر دستى نشاید داد دست ﴾

« تَرْجِمَانُ » چونکه چوق شیطانلر آدم یوزلو و آدم صورتنده بولنور ؛ ایمدى هر برال ایچون دست و یرمک مناسب دکلدر . « شَرْح » شیطانلر انسانلرک ذهنه نصل دسایس و مفسد القا ایدرلر ایسه شیطان صفت انسانلر اقوال و افعالیه هم جنسلرینى افساد و برباد ایلرلر . بلکه بعض شیطانلرک اجرایه مقتدر اوله میه . جقلری فناقلری و القا ایده جکلری و سوسه لریده انسانلر ایجاد ایدرلر .

« تَرْجَمَه » بعض وقت مجاهده ايله و بعض وقت بيان اولنديني صورتده ضدی اوله رقی بلا مجاهده سعادت حاصل اولور. دین ایشنده حیرانلقدن بشقه حال اولما .
 « شَرْح » سعادتک مجاهده ايله حاصل اولسی امر معقول و مجربدر ؛ مع مایه دین و روحانیتک احوالی اوقدر واسع و عمیقدرکه بعض دفعه مجاهده سز سعادت حاصل اوله کلدیکی هویدا اولدیغندن جناب حَقِّ حَکِّمْ خَفِیْهُ بِالْفَهْسَنَه حیرن اولمقدن بشقه چاره یوقدر .

مشنوی

❦ ن چنان حیرانکه پشتش سوی اوست ❦

❦ بل چنین حیرانکه غرق و مست دوست ❦

« تَرْجَمَه » هیچ برشی دوشونمیرک او امر ربانیه و محبت مولایه ارقه س چوروب یوزی شیطانک القاآته متوجه حیران اولماملی ! بلکه بویله حیران اولملی .
 دوست اولان جناب حَقِّ حَکِّمْ غَرَقْ وَ مَسْتیْ اَوْلَمَشْ اَوْلَه . « شَرْح » مولانای رونی قدس سره السامی حضرتلرینک کمال قوه روحانیه و عقلیه سنه حیران اولملی .
 سبق ایدن بیت شریفده دین ایشی حیران اولمقدن بیورمسندن چوق قبل ازم :
 ذهنه کتیره بیلیرکه : کار دینده حیرانلق لازم ایش ! بنده امور روحانیه حیران اوله یمده دنیاده ایکن ذوق سوریم ! بوکی افکار باطله محو و ازاله ایدلک ایچون بیوریلورکه : حیران تعیرندن مقصد دوست اولان حق تعالی حضرتلرینک او امر-
 ربانیه سنه ارقه بی چوریمک و شیطانه تابع و یا حیوان کی اغرنی آچوب حیران قالمق دکل ، بلکه کمال سعی و مجاهدهده بولندیفی حالده حکم خَفِیْهُ رَبَانِیْهِ حیرن و عظمت و قدرت ربانیه نکران اولمقدر .

مشنوی

❦ آن یکی را روی او شد سوی دوست ❦

❦ و آن یکی را روی او خود روی اوست ❦

آلدی آلدقن صکره انشا ایله برج وسد لر علاوه ایلدی. «**شرح**» شمعی به قدر جریان ایدن فکری تأکید بیور مق ایچون بوده بر مثالدر . دشمنک النده اولان قلعه یی ماهر محارب ابتدا تخریب و فقط آلدقن صکره ده اعلای بر صورتده اعمار و تجدید ایدر . عاقلده اقدامات خیره ایله بدنی اعاب و نحیف ایدر ایسه ده بوتعب و ضعف صوری روح و بدنه سعادتیی مؤیددر .

مشنوی

﴿ کار بیچونزاکه کیفیت نهی ﴾

﴿ این که کفتم این ضرورت می دهد ﴾

«**ترجمه**» جناب حقا حکمتدن سؤال اول نماز ؛ الله تعالی حضرت ترینک

ایشنه کیم کیفیت ویره بیلیر ؟ بویان ایلدیکم شی ضرور اتنددر . «**شرح**» یعنی اقدام و غیرت و سعی و همت ایله هر شی حاصل اولور دینلمش ایدی . ظن اولنمسونکه بونرسز انسانه سعادت کلز . الله تعالی حضرت ترینک لطف و احسانه کیم قاریشه بیلیر ؟ بر انسان اصلا عبادت ایتمش ایکن پاک اولان خلقتی حسیله مرحمت ربانیه به مظهر اولنجه اول مرتبهده عشق الهی به مظهر اولور که اولیاء الله بیله متحیر اولور ؛ سعی حق تعالی حضرت تری فرمان بیوردیغندن مجربدر که انسانلردن یوزده طقسان طقوزی سعی و مجاهده ایله استحصال رضای خدا و نائل سعادت دوسرا اولور . یالکز یوزده بری و بلکه بیکده بری بلا سعی و مشقت مظهر سعادت و راحت اوله بیلیر ؛ شو حالده چالشمقندن و مساعیدن هیچ بروقت آیرلاملی ! ال ، آباق ، عقل ، وجدان ، آرزونک انسانه ویرلمسی چالشمق ایچون بر امر جلیدر .

مشنوی

﴿ که چنین بنماید وگاهی ضداين ﴾

﴿ جز که حیرانی نباشد کار دین ﴾

« تَرْجِمَهُ » بر کیمسه صوی کسوب ایرماغک یتاغی تمیزدی ؛ ایچنده کی فالقلری چیقاردقدن صکره صوی بینه ایرماغه قوبویردی . « شَرَح » ایرماقدن صو کسینلجه سبئی اکلایمان اطفال وحقا بو ایرماغک صوی توکندی دیه اسف ایدر ؛ حالبوکه موقه صونک کسيلمسی ایرماق یتاغنک پاك و تميز اولمسی ، صودها براق ولطیف آقسی ایچوندر . کذلک کوتاه بینان نظرندده مشاق و محن خسار ووهندر .

مشنوی

﴿ پوست را بشکافت و پیکانرا کشید ﴾

﴿ پوست تازه بعده زانش بردمید ﴾

« تَرْجِمَهُ » مجروح دربی بی یاردی بدننه آتیلان اوقی چکوب چیقاردی ؛

آندن صکره تازه دری بیتدی . « شَرَح » بوده دیگر بر مثالدر . دری بی یارمق آجی والیم بر کفیتدر ؛ لکن صاحب عقل حاصل اوله جق فائده بی درک ایلدیکندن بو المی کندی رضاسیله اختیار وبعده کندینی صحتله بختیار ایلر . ظاهراً لذیذ اولان بعض مضر اخلاقی ، عاقل اولان ذات ، عقل و قلبندن چیقار ایکن کندینی صورتا مضطر ، حقیقتده ازاد ایدر . محکومینه ویریلن مجازاتکده اساسلرندن بری بودر . یعنی هنکام مجازاتده محکوم مضطرب اما اضطراب جزا هم محکومک اصلاحنی ، هم خلقک متنبه و نائل آسایش اولسنی منتج اولور .

مشنوی

﴿ قلعه ویران کرد از کافر ستد ﴾

﴿ بعد از ان بر ساختش صد برج وسد ﴾

« تَرْجِمَهُ » بر محارب قلعه بی ضبط ایده بیلمک مقصدیله ویران ایدوب کافردن

« **تَنْجِيمٌ** » ای سعادتلی و مبارک جان که محل رجوع عشق اولان الله تعالی
 حضرت تلمینک رضاسی ایچون خایمان و ملک و مال صرف ایلدی . « **شَرْحٌ** » جناب-
 واجب الوجودک عشق و یولنده و دین دولت اوغورنده جان و مالتی صرف ایدن
 اصحاب نها، نائل فیض و سعادت اوله جقدر . بر مجاهد محاربه ده جان بذل ایدوب
 شهید اولور ایسه سعادت ابدیه نائل و رتبه شهادتی احراز ایده من ایسه مساعی .
 مشروعه و دلیرانه سی حسیله عند السهیده و دولت و وطن نظرنده مقبول و مراتب-
 عالییه واصل اولور .

مشوی

❁ کرد ویران خانه بهر کنج زر ❁

❁ و ره مان کنجش کند معمور تر ❁

« **تَنْجِيمٌ** » دیوار لرنده کیزلی اولان آلتون خزینه سنی بولوق ایچون بری
 خانه بی خراب ایتدی ؛ صکره بولدینی خزینه ایله ده ااعلا معمور ایتدی .
 « **شَرْحٌ** » بذات محقق صورتا معلومات آلیرکه خانه سننده و قتيله برچوق آلتون
 صاقلانندی ؛ او آلتونی بولنجیه قدر خانه سنک دیوار لرینی هدم ایدر . بو معامله
 صورتا تخریب اما حقیقتده مدفون اولان آلتونی بولوب خانه سنی یکیدن ده ااعلا
 صورتده انشا و تجدیددر . بدن و عقلمه خزائن مکتومه کبی برچوق خصائل جلیله،
 علی الخصوص عشق ربانی و حسیات عالییه واردر . بو خصائل جلیله بی میدانه چیقارمق
 لذت عشق ربانییه نائل اولوق ایچون انسان عقل و بدننه صورت مشروعه ده
 زحمت و مشقت ویرنجیه اوزحمت کرچه ظاهرده مشقت و تخریب کورینور اما حقیقتده
 صاحبی سعادت مند و معمور اولور .

مشوی

❁ آب را بیرید و جورا پاک کرد ❁

❁ بعد ازان در جوروان کرد آب خورد ❁

اولور. بر مرد کامل ارادات ربانیه اتباع عاشق رسول مجتبا و محب آل عبا اولور، اوده حبیب اولور که حسیات روحانیه نك صحت و سلامتی آندن ده طلب و امر و نصیحتیه حرکت ایدیکز !

مشنوی

﴿ صحت این حس زمعموری تن ﴾

﴿ صحت آن حس زتخریب بدن ﴾

﴿ تزیینت ﴾ حس صورینك صحتی بدنك معمور وای اولسنده و حس روحا.

نینك صحتی بدنك خرابلقنده در . ﴿ شرح ﴾ ، تحصیل معارف و صوم و جهاد و بوکبی عبادات مشروعه ایله مشغول اولان ذات بدنك صوری کوریلن معموریتی تخریب و فقط معموریت روحانیه و عقلیه سنی مزداد ایدر بو بیت شریفك دیگر معناسی حسیات بدنیه انسان دنیاده ایکن قوت، حسیات روحانیه ایسه و فائندن صکره معموریت و سعادت بولور .

مشنوی

﴿ راه جان مر جسم را ویران کند ﴾

﴿ بعد ازان ویرانی آبادان کند ﴾

﴿ تزیینت ﴾ ، جانك یولی جسمی ویران ایدر، بو ویرانلقدن صکره معمور

ایدر . ﴿ شرح ﴾ ، روحانی و عقلی اولان مسلك صورتا جسم و بدنی خراب ایدر کبی کورینور ایسه ده حقیقته معمور و آباد ایدر ، اصحاب مساعی طبأ، عقلاً قوی اولدقدن بشقه برده شجاعت، توکل، صبر، قناعت کبی خصائل جلیله یه نائل و ازهر- جهت درجات عالییه واصل اولور .

مشنوی

﴿ ای خنك جانی که در عشق مال ﴾

﴿ بذل کرد او خانمان و ملک و مال ﴾

ظاهری باطن و عقله نسبتاً جزئیدر بویله اکلادینی حالده یا معناً و عقلاً حی اولان برذاتک حس باطنیسی نه قدر زیاده کسب اطلاع ایده جکی امر بدیهیدر . مثلاً بر کامل و عاقل بیکرله طوغری فکر و کلام ایچنده برکذب و رأی فساد آمیز ایشیدنجه و یا بیکرله ای آدم یاننده بر منافق کورونجه فساد آمیز رأی و منافق درحال آکلار ورده سعی ایدر .

مشنوی

﴿ حس دنیا زردبان این جهان ﴾

﴿ حس دینی زردبان آسمان ﴾

﴿ تَرْجِمَه ﴾ « دنیا به متعلق حس بوجهانک زردبانیدر؛ دینه منسوب حس آسمانک زردبانیدر . » ﴿ شَرْح ﴾ « دنیا ایشلرینه متعلق حسیات و مساعی ایله انسان یالکز بوجهانده موقه ترقی ایده بیلیر، اما بوترقی مدت و زمان و موت ایله محدود و فانیدر . لکن روحانیه متعلق اولان عشق ربانی و استقامت کبی ترقیات معالی غایات جهان روحانیتک زردبانی مثابه سنده درکه حقیقی و صاحبی سعادتله جاویدر . »

مشنوی

﴿ صحت این حس بجوید از طیب ﴾

﴿ صحت آن حس بجوید از حیب ﴾

﴿ تَرْجِمَه ﴾ « جسمانی و دنیوی حسک صحتی طیب ظاهریدن و دینه متعلق روحانی حسک صحتی دوست و حییدن ارایکز . » ﴿ شَرْح ﴾ « امراض جسمانیه بی دفع ایله حس ظاهرک صحتی ظاهری بر طیبیدن طلب و تحری ایدلیر اما حس روحانیتک صحتی الله تعالی به حیب اولان ذاندن تمنی ایتملی . حییدن مقصد، فخر عالم علیه الصلوة و السلام اقدمز حضر تریدر؛ او محبوب کبر یادن صحت روحانیه ایستمک ذات عالی - رسالت پناهیلرینه و حی بیوریلان قرآن عظیم الشانک و شریعت مطهره لرینک احکام - جلیله سنی مطالعه و قبول و علی الخصوص امداد روحانی نبوی بی احترام ایله حاصل

مشنوی

﴿ هر که را در جان خدا بنهد محک ﴾

﴿ هر یقین را باز داند او ز شک ﴾

« تَرْجِمَانُهُ » هر کیمک جانسه خدا حضرتلری محک قور ، یقینی شبهه دن
 فرق و تمیز ایده بیلیر . « شَرْحُ » الله تعالی حضرتلری بر آدمک قلب و عقلنه
 فراست و ذکا بخش و اعطا و اونیک بخت کسب هنزله احکام مشروعه بی اجرا ایدر
 ایسه هر بر مهمی تمیز و کندی دارینده تمیز ایدر .

مشنوی

﴿ در دهان زنده خاشاکی جهد ﴾

﴿ آنکه آرامد که بیرونش نهد ﴾

« تَرْجِمَانُهُ » بر دیری آدمک آغزیننه بر چوپ دوشسه انی آغزندن چیقاردینی
 وقت راحت ایدر . « شَرْحُ » ای آدملرک ایچنه فنا بر کیمسه کیرر ایسه آنک
 دفعی ایچون چالیشیلیر و دفع اولندقدن صکره راحت حاصل اولور ؛ اخلاق حمیده
 اصحابی او یغولسزلری رد و تبعید و نائل اولدقلری سلامت ایچون جناب کبریا یه شکر
 و تحمید ایدر .

مشنوی

﴿ در هزاران لقمه یک خاشاک خرد ﴾

﴿ چون در آمد حس زنده پی یرد ﴾

« تَرْجِمَانُهُ » بیکلرجه لقمه ایچنه اوافق بر چوب قاریشنجه ؛ زنده اولان
 بر آدم در حال حس ایدر . « شَرْحُ » آغزیننه کیدن بونجه لقمه لره انسان اصلا
 دقت ایتمز ایکن بر چوپک کیرمسیله مضطر اولور . آنی دفعه چالیشیر ؛ حس

بری برینه جمع اوله ؛ لکن آرهلرنده برحائل واردرکه بری برینه ملاقی اوله ماز .
ایکی دریادن مقصد هیچ بروقت بری برینه قاریشمیان اخلاق حمیده و اخلاق
ذمیمه اولسه کرکدره . مثلاً برانسانده بیله سخاوت و غضب کچی بری شیرین ؛ دیکری
آجی بحرین کچی اخلاق متضاده موجود ایکن هربری خاصیتی حفظ ایله دیکری
ایچنده محو اولماز ؛ اخلاق حمیده اصحابی اخلاق ذمیمه اصحابیله هر نه قدر اختلاط
ایتسه هیچ بروقت تمامیله امتزاج و آمیزش ایتمز ؛ زیرا بری طالب نور، دیکری
طالب نار ؛ بری راغب هدایت، دیکری خواهشگر ظلمتدر .

مشنوی

❦ و آن که این هر دوزیک اصلی روان ❦

❦ بر کدر زین هر دور و تا اصل آن ❦

« تَرْجِمَانُ » بونی بیله که بو ایکی دکر بر اصلدن آقیدر ؛ سن ایکیسندن
کچ ؛ اصل اولانه قدر کیت ؛ « شَرَحٌ » اخلاق حمیده به مظهر اولان لطف
ومرحمت و عنایت ؛ اخلاق ذمیمه به کرفار بولنان قهر و مذلت ایچنده در ؛ بو ایکی
صفتک احوال ظاهره لریله مقید اوله ؛ الله تعالی حضرتلرینک اوامر السیه سنه
حکمتله ارجاع نظر و آندن صکره کسب سعادت و اعتبار ایت ؛

مشنوی

❦ زر قلب وزر نیکو در عیار ❦

❦ بی محک هر کز ندانی زا اعتبار ❦

« تَرْجِمَانُ » قلب آلتون ایله خالص آلتونک عیارده اعتبار لرینی محکسر
هیچ بروقت بیله مزسک . « شَرَحٌ » ایی آدمه فنا آدمی یالکز تجربه ایله بیله
بیلسک ؛ مؤمنک محکی فراست و تجارب مشروعه و ایمان تام و کسب عرفان
وتلاوت حضرت قرآندر .

هنر، صو طاتلی و اخلاق کوزل اولمسنده در؛ یوقسه قابلك و ناملك فائده سی یوقدر .

مشنوی

﴿ حرف ظرف آمددر و معنی چو آب ﴾

﴿ بحر معنی عنده ام الکتاب ﴾

﴿ تَرْجِمَةٌ ﴾ حرف و لفظ قاب و معانی اینجده کی صوکیدر . اصل بحر معنی الله تعالی حضرت ترینگ عند الهیسنده در که اول بحر معانی ام الکتاب و لوح قضا در . ﴿ شَرْحٌ ﴾ بوآیت کریمه سورهُ رعدك قرق برنجی آیتدر . شویله که ﴿ یحوالله مایشاء و یبئ و عنده ام الکتاب ﴾ معنای شریفی : ﴿ الله تعالی حضرت لری دیلدیکنی محو و اثبات و ابقا ایله و قضا و قدر کتابنک اصلی واجب الوجود حضرت ترینگ عندنده در . ﴾ مقتضای حکمت ربانیه دن اوله رق الله تعالی حضرت لری اراده بیوردینی شیرلک بعضیسنی احما و بعضیسنی ابقا بیورر . صدقه و یرن بر آدم ایچون بر مقتضای حدیث شریف الله تعالی عمر بنی تزید و دیگر بر متکبر و ریاکارک ایشنده سوروی کورینن خبری احما و تبعید بیورر؛ بناء علیه انسان مساعی بی زهار ترك ایتسون دائما چالیشسون و خیر ایشلرده بولنسون؛ زیرا آیت کریمه ده فرمان بیوردینی اوزره جناب خدا بر مقتضای حکمت بالغه محو و اثبات ایتکده در .

مشنوی

﴿ بحر تلخ و بحر شیرین درجهان ﴾

﴿ در میان شان برزخ لایبغیان ﴾

﴿ تَرْجِمَةٌ ﴾ آجی دریا و طاتلی دریا جهانده واردر، بوایکی دریانک بینده برده و حائل اولدیغدن بری برینی تجاوز ایتمز . ﴿ شَرْحٌ ﴾ بوکا دائر سورهُ رحمانک اون طقوزنجی آیت کریمه سنده فرمان بیوریلور : ﴿ مرج البحرین یلتقیان بینهما برزخ لایبغیان ﴾ معنای شریفی : ﴿ الله تعالی حضرت لری ایکی دکزی بر اقدی تا

مشنوی

❖ کر منافق خوانیش این نام دون ❖

❖ همچو کژدم می خلد در اندرون ❖

« تَبَجَّهْرُ » اگر بر آدمه منافق دیر ایسهك بولفظ دون دروتی
عقرب کبی صوقار . « شَرَحْ » (منافق) لفظنده کی حروفك بر قباحتی اولمیوب
حس ایدیلن عداوت بو حروف ایچنده مستور اولان معنای عذاب نماده در .

مشنوی

❖ کر نه این نام اشتقاق دوزخست ❖

❖ پس چرا دروی مذاق دوزخست ❖

« تَبَجَّهْرُ » اگر بو منافق اسمی جهنمدن مشتق اولسه نصل آنده جهنم
مذاق اولوردی ؟ « شَرَحْ » منافق معناسنك حقیقی جهنمدن در جهنم غضب
واضطراب محیدر منافقده مضطر وغضبنك و دروننده یانان آمال ایله ناپاك و هلاك
اولور .

مشنوی

❖ زشتی این نام بد از حرف نیست ❖

❖ تلخی آن آب بحر از ظرف نیست ❖

« تَبَجَّهْرُ » فنا اولان بو منافق اسمنك چر کینلکی حرف لردن دکلدرد؛ دکز
صوینكده آجیلانی وضع اولندینی قابدن، بارداقدن دکلدرد . « شَرَحْ » بوده عالی
بر تعریفدر ! قاب ذاتاً آجی اولان صوینی طاتلی یابهمیه جفی کبی کوزل ناملراحوال-
مکروهینی اصلاح ایدهمز . دکز صوینی هانکی قابه ایستر ایسهك قوی ینه آجیدرد؛
غیر مشروع و فنا افعال و حرکاتی هانکی نام و حروف ایله تعریف ایسهك ینه مضردرد؛

غضبندن پر آتش اولور . « شَرَحْ » چونکه مؤمن لفظ (مؤمنده) بولان معنای-
سعادتیبی و لفظ (نفاقده) کی عذاب ذات افزایی بیلدیکی کبی منافقده کندی
نام بد انجامنده کی فـالـتی بیلدیکندن بونامی ایکسیده رد ایدر ایسهده منافق
افعال مظلمه سیله قبوله منهک اولور .

مشنوی

﴿ نام او محبوب از ذات ویست ﴾

﴿ نام این مبعوض ز آفات ویست ﴾

« تَرْجِمَه » مؤمن نامنک کوزل اولسی مؤمنک ذاتندن وحسن حرکتدندر؛

منافقک مبعوض اولسی آفت انکیز اولان سوء حرکتدندر . « شَرَحْ » بوایکی
نام ایکی آینه کبی افعالک حقیقتی کوستردیکندن (مؤمن) نام سعادت اتسامی
ایچنده اهل ایمان افعالنه نکران اولنجه شادان ، منافق ایسه خشمکین ومانند دیو
دران اولور .

مشنوی

﴿ میم وواو میم ونون تشریف نیست ﴾

﴿ لفظ مؤمن جزئی تعریف نیست ﴾

« تَرْجِمَه » مؤمن لفظی ترکیب ایدن میم ، واو ، میم ، نون کبی حروف-
اربعةنک وجودلرنده بر تشریف و شرف یوقدر؛ بودرت حرفده سائر حروف
کیدر؛ مؤمن لفظی الله تعالی نک امرینه اینانوب اطاعت ایدن ذاتی تعریف ایتمکدن
بشقه مقصد ایچون وضع اولنش دکلدر . « شَرَحْ » نه حکیمانه تعریفدر! حروف
والفاظک شرفی کندیلرنده دکلدر؛ تعریف ایلدکاری کیفیتک ماهیتندهدر؛ بناء علیه
صور و حرفه دکل هر ایشک حقیقتنه دقت ایتملی . مثلاً عادل نامنده چوق ظالم
و حلیم نامنده چوق خشمکین و آرسالان نامنده چوق جبین و دلبر اسمنده چوق
چرکین آدملر بولنه بیلیر .

« تَرْجِمَهُ » اگر چه هریکی یعنی مؤمن ایله منافق بر او یون باشنده در ، امامروزی اسمنده کی شهر ایله رازی نامنده کی دیگر بر شهرک اهالیسی بری برینه اوزاق اولد قلی قدر! « شَرِّحْ » مؤمن کبی منافق ده صورتا نماز قیلار و محاربه یه کیدر و سائر عملده بولنور اما مؤمن الله تعالی حضرتلرینک رضاسی چون عبادت ، منافق ایسه نفس و خیالک آمال و اوهامیله حرکت ایدر؛ کر چه ایکسنک صورتا نماز و محاربه عمللری بریولده کورینور ایسه ده حقیقته تصوری غیر قابل بدرجه ده معنا بری برندن پک اوزاق بولنور .

مشنوی

﴿ هریکی سوی مقام خودرود ﴾

﴿ هریکی بروفق نام خودرود ﴾

« تَرْجِمَهُ » هریکی یعنی مؤمن ایله منافق کندی مقامی طرفنه کیدر ، هریکی کندی اسمی مقتضای اوزره کیدر . « شَرِّحْ » سبق ایدن بیت شریفده کورلدیکی اوزره مؤمن ایله منافق مقصد و عمللرینک حقیقتی بشقه در ، مقاملری ده بالطبع بشقه اولور . مؤمنک مقامی سعادت ، منافقک مصیری ذلتدر . مؤمن نامنک معنای حقیقیسی الله تعالینک امرینه ایمان ایدوب اوامر ربانیه اوزره حرکت ایتک ، منافق لفظنک مال صحیحی ، امر حقه عدم اطاعتله حقیقته مخالف بر صورتده لسان استعمال ایلمکدر؛ بناء علیه هریکی کندی نامنک مقتضای اوزره حرکت ونهایت مؤمن مظهر مکافات ، منافق گرفتار مجازات اولور .

مشنوی

﴿ مؤمنش خوانند جانس خوش شود ﴾

﴿ ور منافق کوی بر آتش شود ﴾

« تَرْجِمَهُ » مؤمنی مؤمن چاغیر نیجه جانی خوش و ممنون اولور ، منافق دیسه ک

مشنوی

﴿ در نماز و روزه و حج و زکات ﴾

﴿ بامنافق مؤمنان در بردومات ﴾

« تَرْجِمَانُهُ » نماز ، اوروج ، حج ، زکاتده مؤمنلر منافقارله بردومات یعنی غالبیت و مغلوبیتده بولنورلر ؛ عباداتده مؤمنلر غالب و منافقار مات و مغلوبدر .
 « شَرْحُ » مات شطرنج اویوننده مغلوبیت حالیدر . مؤمن اولان ذواتک ایشلری امر حقه موافق اولدیغندن همیشه غالب و منافقارک ایشی ایسه عناد وریا ایله آلوده بولندیغندن مغلوب و مضطرب اولورلر ؛ اما مؤمنیندن مقصد یالکیز (مؤمن) نامنی حامل و ایشی منافقاردن بدتر و ذلیل اولانلر دکل ، بحق عادل و متقی و غیور و جسور اولانلردر .

مشنوی

﴿ مؤمنار ا برد باشد عاقبت ﴾

﴿ بر منافق مات اندر آخرت ﴾

« تَرْجِمَانُهُ » مؤمن اولانلر ایچون عاقبت غالبیت و منافقار اوستنه آخرتده مات و مغلوبیت واردر « شَرْحُ » کاذب و منافق ایچون دنیاده بیله انجیام کار مغلوبیت و خسار واردر . امر حقه مخالفتلری حسیبله کوره جکلری عذاب اخر ویدن بشقه انلرک افعال و اطواری انسانلر بیتنده هر بار مشهود و جاری اولان موادک خلافی بر صورتده واقع اولدیغندن کاذب و منافقک احوالی بالطبع ربطلسز و شر انکیز و وخامت آمیز اولور .

مشنوی

﴿ کرچه هر دو برسریک بازیند ﴾

﴿ هر دو باهم مروزی و رازیند ﴾

« تَرْجِمَهُ » مایمون طبیعتی اولان کیمسه ظن ایتدی که ، بن انسان کامل کبی ایلدم ، اول عناد یوزلی فرقی نصل ونه وقت بیله بیلیر ؟ « شَرَح » عادی انسانلر ومعند ومنکران کندیلرینی عاقل و ذکی ظن ایدرلر ؛ حتی عارف و عاقل کبی طور و حرکته بولمق ایسترلر ؛ اما بیلمز لکه کندیلر معنأ اعمی و اهل عرفان ایسه بنادر .

مشنوی

﴿ این کند از امر و آن بهر ستیز ﴾

﴿ بر سر استیزه رویان خاک ریز ﴾

« تَرْجِمَهُ » انسان کامل برایشی امر السهیدن طولای ایشلر ، عادی و منافق اولان کیمسه ایسه عناد ایچون اجرا ایدر . معندلرک باشی اوستنه طوپراق دوک ! « شَرَح » بر مرد کامل اجرای فرائضه دوام ایله محاربه دهده شجاعت ایدر و بو کبی امور خیریه بی امر حقه استناداً و رضاء الله ایچون ایشلر . ریاکار و معند ایسه نمازی و بعض امور خیریه بی خاق کورسونلر امیدیله اختیار ایدر ؛ بناءً علیه ریاکار اولان کیمسه اگر کندی فغانی کوره جک آدملر اولمدیغنی کورسه نه صدقه ویرر ، نه سائر امور خیریه ده بولنور . عادل و مستقیمک ناظری ایسه هر حال و محله الله تعالی حضرتلریدر . بونک ایچون اول زمره جلیل اصحابی ثابت و علوی و جاویدرلر .

مشنوی

﴿ این منافق باموافق در نماز ﴾

﴿ ازنی استیزه آید نی نیاز ﴾

« تَرْجِمَهُ » اول منافق امر حقه موافق اولان مؤمنین ایله عناد وریادن ناشی نمازه طورور . الله تعالی حضرتلرینه نیاز ایچون دکل ! « شَرَح » نماز قیلدیغنی خلق کورسون دیه منافق ریا و عناد و حالبوکه خاق برشی غائب ایتیوب و اوحق کندینی بر باد ایدر .

یوقدر ! ديه جاهلانه اصرار و كسندى و جمعيت بشريه يى اضرار ايتسون ؛ بالعكس هرايشى تحقيقه و هر حقيقى كلامغه و فائده لى كوره چكى شيئه نائل اولمغه چاليشسون . مثلاً عسكركلكده يكي تفنكلر ايجاد اولنش ايكن بز پدر مزدن بولديغمز اسكى تفنكلرى ايترز ديمك عين جهل و ضرر و موجب مغلوبيت و خساردر ؛ فى الحقيقه كوريلور كه جهلاً مثلاً تفنكلرك تجديدينه راضى اولور ؛ زيرا تفنك مادی و ظاهريدر ؛ اما ال ايله طوتمليان و كوزله كورليان يعنى فكرى بر اثر ترقى كوريلانجه قبولدن اجتناب و كنديليرنى ضعيف و خراب ايدرلر .

مشنوی

﴿ هر چه مردم میکنند پوزینه هم ﴾

﴿ آن کند کز مرد بیند دم بدم ﴾

« ترجمه » انسان نه یبار ایسه مایموندده آنی یبار ، مایمون اولشی ایشلرکه

هر وقت انساندن کورر . « شرح » انسان اگر حقیقه انسان ایسه یابه جنی شیئی تقلیداً دکل بر فکر و مقصده بناء یاپسون ؛ یوقسه مایمون کبی ایش کورمش و شایان خنده اولمش اولور . بلا تأمل ، بلا تحقیق و بالکمز تقلیده مستند اولان کیمسه روحانیتده ترقی ایده میه چکی و دنیا ده ده تدنی ایده چکی بدیهیدر . بلا تحقیق معارف و صنایع و هرشی اسکی حالده قالیر ، بلکه مرور زمان ايله تنزل ايدر . عالمی ایلرولدن تحقیقات و تحریاتدر ؛ تقلید و توقف و خیالات دکادر . شو قدرکه « تقلید اولمسون » تنبهندن مقصد . انسان بولدیغی امور خیریه یی ترك ایتک اولمیوب اصل مرام یابه جنی ایشی تحقیق ايله منافعی کورمک و او وقت بیله رك اجرا ایتکدر . مثلاً نمازك بدنأ و عقلاً و روحانیه او قدر فوائدی واردرکه تحقیق ایدنجه انسان حیرتده قالیر . بر مصلى بوفوائدی تحقیق ایدوب کاینبی بیلسه نمازك قیمتی واحالده بحق بیلمش وها زیاده مقدم و مستفید اولمش اولور .

مشنوی

﴿ او کمان برده که من کردم چو او ﴾

﴿ فرق را کی داند آن استیزه رو ﴾

دین و دولت ایچون واقع اولان محاربه بشقه ، ظلم و حسد ایچون ترتیب اولسان
جدال ووغا بشقه در .

مشومی

﴿ لعنة الله این عمل رادرقتفا ﴾

﴿ رحمة الله آن عمل رادروفا ﴾

« تَرْجِمَه » بوعملک منتها وارقه سنده الله تعالی حضرت تیرینک لعنتی واردر ؛
اول عمل که وفا ایچنده در ، آنده الله تعالی حضرت تیرینک رحمتی واردر **شَرَح** ،
مثلا اقچه ارتکاب ایتمک مقصد ملعونانه سیله بر مأمور بعضی کنهه و مطیع اولانلره
بیک درلو اسباب موهومه عزو ایله حبس ایلر . بو درلو حبس عملنده ظلم
اولدیغندن لعنت واردر . دیگر بر مأمور عادل کوررکه برسارق ، اهل عرض
و مطیع اولان اهالی بی ازعاج و اضرار و یحضور ایلر ، انی طوتار حبس ایله
کیمسه یه فالقی یا یغمه میدان ویرمیوب اهالینک راحت و سلامتی استحصال ایدر .
بو حبسده الله تعالی حضرت تیرینک رحمتی واردر . صورتا ایسه مأمور ظالمکده
عملی حبس و حاکم عادلکده عملی حبس ایدی ؛ اما ارده اولان فرق تأمل بیورلسون!

مشومی

﴿ کافران اندر مرا پوزینه طبع ﴾

﴿ آفتی آمد درون سینه طبع ﴾

« تَرْجِمَه » کافرلر عنادلرنده مایمون طبیعتلیدر ؛ طبیعت نفسانیه ایچنده بر
بلا کلدی . « **شَرَح** » کافرلر انبیا علیهم السلام حضرانندن بو قدر معجزات ،
بو قدر نصایح باعث النجات کوروب ایشتمش ایکن خیر ، بز پدرلر مزدن هانکی دینی
بولدیسهک انی ایسترز ، بشقه دین و سوز قبول ایتمیز ! دیه انبیا عظام علیهم السلام
حضرانته قارش ی بولندقلرندن و جاهل اولان پدرلر نی تقلیدلری حسیلله طوغری یولی
طوتمق ایستمدکلرندن بیسوک بلالره کرفتار و انجافی معذب و ناچار اولدیلر
انسانه لایق دکلدرکه بن بوایشی اسکیدن ایشتم ، بویه کوردم ، یکیدن تحقیقه لزوم

مشنوی

﴿ ساحران موسی از استیزه را ﴾

﴿ بر گرفته چون عصای او عصا ﴾

« تَبْحِيحًا » حضرت موسی علیه السلام زمانده کی ساحر لر عنادر نردن آنک عصاصنی طوتمشردر « شَرْح » حضرت موسی علیه السلام ، فرعون وسحره سیله ماجراسی قرآن عظیم الشانک بر قاج محلنده فرمان و بیان بیورلشدر . ساحران حضرت موسانک سائر انسانلر کی ظاهر حالی کوردیلر ایشته بزم کی انساندر ، دیدیلر ؛ وعصای واسطه سیله نه یاپار ایسه بزده برعصا الیرایسه ک او قدر هنر کوستره بیلیرز دیه عناد ایتدیلر ؛ وحقیقتنه واقف وعصاده کی حکمت ومقصده مطلع وعارف اولهمدیلر . سحر انکیز اولان ساحرلرک عصارلرینی عصای موسی محو واقفا و او حضرتنه تابع اولانلری حفظ ورها ایلدیکی کی فخر عالم افدمن حضرتلرینه بخشایش ربانی اولان قرآن عظیم الشانده کافه شعرا وبلغانک سحر آسا اولان منظومات ومنثوراتی احما ایتدکن بشقه دین احمدینک احکام جلیله سنی الی الابد صیانت واسنا ایلر .

مشنوی

﴿ زین عصاآ آن عصا فرقیست ژرف ﴾

﴿ زین عمل تا آن عمل راه شکرف ﴾

« تَبْحِيحًا » ساحرلرک عصاصندن حضرت موسی علیه السلام عصاصنه قدر بیوک فرق وبوعملدن تا اول عمله قدر اوزاق بول واردر . « شَرْح » صورتا مشابه اولان ابدانده فرقلر اولدینی کی عملرده ده درجات متفاوته واردر . مثلا صدقه ایله سرقت بینده موجود اولان فرق ظاهر دن بشقه حق رضاسنده ویریلن صدقه بشقه وخلق کورمک اوزره اعتنا ایدیلن صدقه بشقه در . حفظ

« تَرْجِمَه » هرايکي صورتک بری برينه بکزه مسی مناسب و ميدانده در .
 آجی صو و طاتلی صویک صفا و براقلی وارد در . « شَرْح » برچوق براق صولری
 کوریرز که بعضیسی آجی، بعضیسی طاتلی اولور؛ اکر اعتبار صور والوانده اولسیدی
 براق اولان صولرک یا جمله سی آجی و یا جمله سی طاتلی اولسی لازم کلیر ایدی؛ مع-
 مافیه بعضیسی آجی بعضیسی طاتلیدر . آدملرک یوزلری ده بوبله در . یعنی ایکی انسانک
 سیاسی کوزل اوله بیلیر، اما بری ملک کبی خاقه پاک، دیکری شیطان قدر ناپا کدر؛
 بر آدمک کلامی خیر افزا و نافع و دیکرک مضر و جعلیدر .

مشنوی

- ❖ چونکه صاحب ذوق که شناسد بیاب ❖
- ❖ او شناسد آب خوش از شوره آب ❖

« تَرْجِمَه » صاحب ذوقدن بشقه کیم بیلیر که آجی و طاتلی صولرک لذتی
 نه در؛ صاحب ذوق بیلیر وای صویب طوزلی صودن تفریق ایدر . « شَرْح » انسانلرک
 بدن و قیافتلری همان برسیاقده اولدیغندن هانکیسی منصف و عادل، هانکیسی مفسد
 و باطل اولدیغنی فرق ایده بیلیمک هر آدمک ایشی دکلدردر . بونلری کهای حقها فرق
 و تمیز ایده بیلان خلاقه عاقل اولقله برابر او امر ربانیه کلیاً تابع و هر حالده مستقیم
 و مقدم اولان ذوات عرفان صفاتدر .

مشنوی

- ❖ سحررا یا معجزه کرده قیاس ❖
- ❖ هر دورا بر مکر پندارد اساس ❖

« تَرْجِمَه » روحانیت و عقلمدن بی بهره اولان کیمسه سحری معجزه یه قیاس
 ایله هر ایکسنمک اساسنی حمله اوزرینه ظن ایلر . « شَرْح » قرآن عظیم الشانده
 فرمان و بیان بیوردیفی اوزره صاحب عقل و تمیز اولیان منکران معجزاتی سحر
 ظن ایدرک کندی اوزرلرینه عذاب و خسران دعوت ایدرلردی .

مثنوی

﴿ این خورد کردد همه بخل و حسد ﴾

﴿ وان خورد زاید همه نور احد ﴾

﴿ تَرْجِمَةٌ ﴾ فنا بر کیمسه یرده یدیکی شیدن بخل و حسد حاصل و مستقیم و عارف اولان ذاتک طعامندن وجودنده نور و عشق خدا ظاهر و سر نما اولور .
 ﴿ شَرْحٌ ﴾ فنا بر کیمسه نك بدن طعمندن قوت بولنجه حسدکی اخلاق ذمیمه سی مزداد، عارف ایسه طعام ایتدکجه بدنک کسب ایده جکی قوت حسیلله افعال خیریه اجرانسه و عبادات مقبوله ایفاسنه چالیشیر ، قلب و عقلی بر چوق قیود مضره دن آزاد و عشق خدا کی انعامه نائل اولمش اولور .

مثنوی

﴿ این زمین پاک آن شورست و بد ﴾

﴿ ابن فرشته پاک و آن دیوست و دد ﴾

﴿ تَرْجِمَةٌ ﴾ بوزمین پاک و محصولدار، دیکری چوراق و محصول ویرمز .
 بوملك پاک، او دیکری یرتیجی شیطان و حیواندر . ﴿ شَرْحٌ ﴾ بعض اراضی و ترلا ضایت منبت اولوب محصولات ویرر؛ بعضی نه انسانلره و نه ده حیوانلره فائده بخش اولماز . مثال دیکر: جناب حقه عبادت و ارادهٔ ربانیه ایله حضرت آدمه سجده و حرمت ایدن ملائک کرام پاک و مقبول یزدان و بالعکس عصیان ایدن شیطان خبیث مضررت انجام ولایق عذاب و خسران اولور . جمله اراضینک اسمی اراضی و ملائکک اسمی ملائکه ایدی؛ مع مافیه میانه لرنده فرق کلی ظاهر و باهردر .

مثنوی

﴿ هر دو صورت کرهم ماند رواست ﴾

﴿ آب تلخ و آب شیرین را صفاست ﴾

« تَرْجِمَهُ » هرايکي قامش بر مبلدن صولانديلر؛ مع مافيه قامشک بری خالی ،
 ديکری شکرله ماليدر . « شَرْح » ايکي شا کرده بر مکتبه ، بر مدرسده ،
 بر خواه دن او قوديلرايسده خلقتلری حسيله بری نادان و جاهل ، ديکری هنرور
 و کامل اولدی .

مشنوی

﴿ صد هزاران این چنین اشباه بین ﴾

﴿ فرق شان هفتاد ساله راه بین ﴾

« تَرْجِمَهُ » بونک کبی یوز بیک مشهله و امثال کور! انلرک آره سنده یتش ییللق
 قدر یول کيدر . « شَرْح » یتش ییل بیور ملرندن مقصد ، فوق العاده چوق فرق
 وار ديمکدر . مثال کتيریلن اری و جیلان و قامش کبی یوز بیکلرجه ده ا مشهله
 بولنه بیلیرکه بو حقیقی اثبات ايدر؛ مع مافیه بویوک و الزم اولان حقیقه عقلک
 کسب قناعت و رسوخ ایتمی ضمننده آتیده بر قاج مثال ده ا بیان و ایراد بیوریلور .

مشنوی

﴿ این خورد کردد پلیسدی زو جدا ﴾

﴿ آن خورد کردد همه نور خدا ﴾

« تَرْجِمَهُ » بر آدم اکل ايدرده کندندن نجس آریلیر ؛ ديکری طعام
 ايدرده اندن الله تعالی حضر ترینک نوری طوغار . « شَرْح » احق آدمک طعامی
 بر مقصد عقلی و نفع معنوی به مستند اولیبوب حیوان واری اولدیغندن او طعامدن
 نجاست حاصل اولمقدن بشقه بر نتیجه حاصل اولماز . لکن عارف اولان ذات کاملک ،
 طعامی یالکز بدنک لزومی قدر اولوب عقلنه و عقلی واسطه سیله روحنه قوت
 ویرر و غداسی خدای متعال حضر ترینه عبادت و اجرای عدالت و نشر معارف
 ایتکه سبب اولور .

تربیده یاشایان ویوین آدملر بیننده فرق کای کورینور . مثلا ایکی آدم برمکتب ساگرداندن وبرعائله اولادندن ایکن بری عاقل ، دیکری احمق . بری صالح ومتقی ، دیکری فاسق ومدعی ؛ بری منصف وعادل ، دیکری ظالم وباطل اولور . بناءً علیه افراد اعتباریه انسانلرک برنجی اساسی خلقی اولان حاللریدر ؛ تربیه ومعارف ایکنجی درجه‌ده در . مع مافیه دائماً تربیه ومعارف ترقی ایتسنه چالیشملی ! زیرا خلقتک تغیری انسانلرک مساعیسنه تعلیق اولمندی ؛ اما تربیه ومعارفک باذن الله تعالی ایلرولدلمسی انسانلره امر اولندی ووظائف مقدسه لرندن معدود بولندی .

مشنوی

﴿ هر دو کون آهو کیان خوردند و آب ﴾

﴿ زین یکی سر کین شد و زان مشک ناب ﴾

« **تَرْجَمَه** » هر ایکی نوع جیلان اوت بییوب صو ایچدیلا ايسه‌ده برندن کوبره ، دیکرندن صافی مسک حاصل اولدی . « **تَشْرِيح** » انسانلردنده ایکی کشی بر مرشد وعالمه کیدرلر ، فقط حسب الحلقه بری مرد کامل ، دیکری مقلد وباطل اولور . سیاستدهده برنوع مأموریتده ایکی مأمور بولنور . بری عاقل ومستقیم اولورکه اداره ایلدیکی آدملر راحت ایدوب ایشلری مسک کبی رایحه طیه نشر ایلر ؛ دیکری مرتکب واحق اولوق حسیله تدابیر واجراآت مفسدتکارانه . سندن اهالی بیزار وضبط وربط وحسن آمیزش یرینه شقاوت وشأمت حاصل اولور . کوبره نك قوقوسی بر ایکی دقیقه لك محله منحصر ایکن فنا آدمک مسموم اولان رایحه مغویه سی قریب وبعید محلله سرایتله برچوق آدملرک ذهنلرینه اغرلق ، ایشلرینه پریشانی وفتالق ویرر .

مشنوی

﴿ هر دونی خوردند از یک آنخور ﴾

﴿ این یکی خالی و آن پراز شکر ﴾

﴿ تَرْجِمَةٌ ﴾ بونلر ديمشلر: ايسته بزده انسان، انبياده انساندر، بزده، انلرده نوم و طعامه محتاج و مربوطز. ﴿ شَرْحٌ ﴾ تفصيل اولنديني اوزره احمقلر صوري ومدادي اولان بدن و نوم و طعام کبي شيلره باقوب بونلرده انبيا و اولياء الله حضراتيله مشابهنلری اولديغندن جمله من مساوی بزده ارادات فيوضات آيات انبياه اطاعت ايتيوب بيوك خطالرده بونلديلر و عظيم ورطه لره دوشديلر و سعادت ابدیه دن محروم اولديلر .

مشنوی

﴿ ابن ندانستند ايشان از عمی ﴾

﴿ هست فرقی در میان بی منها ﴾

﴿ تَرْجِمَةٌ ﴾ بوحقیقی عمی دن طولای انلر بيله مدیلر که کندیلری ایله انبیا علیهم السلام و اولياء الله حضراتی بیننده نهایتسز فرق واردر. ﴿ شَرْحٌ ﴾ کورلک جسمانی خسته لک اولدینی کبی عقل و قلبک ده اوزاقدن نئائیحی کوره مامسی معناً کورلکدر . عقل و قلبک اعمالغه اک زیاده سبب اولان کیفیات حسد ، غرض ، غضب ، شهوت ، ارتکاب ، طمع ، خوف کبی شیلردر . معناً اعما اولماق ایسته ين انسان بوسموم موجب الغومدن همیشه بجانبت و اجرای وظائف مشروعه ایله حق تعالی حضرتلرینه عبادت ایتسون؟

مشنوی

﴿ هر دو کون زنبور خوردند از محل ﴾

﴿ لیک شد زین نیش زان دیگر عسل ﴾

﴿ تَرْجِمَةٌ ﴾ هر ایکی نوع آریلر بر محلدن یدیلر، لکن بوندن نیش و دیگرندن بال حاصل اولدی. ﴿ شَرْحٌ ﴾ بوایکی نوع آریلرک حالی جمله یه معلومدر . ایسته انسانلرده بویلهدر . یعنی بر اقلیمده ، بر مملکتده ، بر مکتبده ، بر عائلده ، بر نوع

مشنوی

- ﴿ جمله عالم زین سبب گمراه شد ﴾
- ﴿ کم کسی زابدال حق آگاه شد ﴾

﴿ تَرْجِمَانُ ﴾ بتون عالم بو سیدن یولی شاشیرمش اولدی ؛ آزکیسه ابدال واولیاء اللہک حقیقتدن آگاه اولدیلر. « شَرْح » برانسانک حقیقتی اکلامق مشکل برکیندر ؛ چونکه عاقل و مستقیم و غافل و مرتکبک بدن و قیافتلرنده مشابهت اوله- بیه چکی کبی بر جوق کلمات و بعض افعالی بری برینه بکزر . مثلاً کاذب وریا کارده بر مرد مستقیم کبی مستقیمانه سوز سویلر و صدقه و یروب خلقه کورنمک ایچون نماز قیلار .

مشنوی

- ﴿ همسری بانبیا برداشتند ﴾
- ﴿ اولیارا همچو خود پنداشتند ﴾

﴿ تَرْجِمَانُ ﴾ بر جوق کیسه لر انبیای عظام علیهم السلام ایله برابرز، هم قدرز دیه ادعا ایتدیلر. اولیاء الله حضرتانی کندیلری کبی زعم و قیاس ایلدیلر. « شَرْح » انبیای عظام و اولیاء کرامک ده بدن و قیافتی ظاهراً سائر انسانلره مشابه اولدیغنی کورنجه عادی اولانلر حقیقتی اکلامق دن عاری قالدیلر، و انبیا و اولیا نه دیمک ؟ ایشه آنلر ده بزم کبی انساندر ! دیدیلر و بووجه ایله بیوک خطا و حماقه کرفتار اولدیلر. روحانی اولان ذوات کرام کلاً بشقه و غیریدر ؛ ذکی بر انسان ایله بر احمق اده سنده فرق کلی اولدیغنی بدیهی و بناءً علیه ذکینک محترم . احمقک محقر اولمی طبیعیدر .

مشنوی

- ﴿ گفته اینک مباشر ایشان بشر ﴾
- ﴿ ماوایشان بسته خوایم و خور ﴾

مثنوی

❦ از قیاسش خنده آمد خلق را ❦

❦ کوچو خود پنداشت صاحب دلق را ❦

• ترجمه • « طوپنك مذکور قیاسندن خلقه كوكك كادی : زیرا طوطی

دلق و عبا صاحبی اولان درویشی كندی كبی صاندی « شرح » بویه قیاس
مناسب اولمدینی آتیده کی بیت شریفده بیان و ایضاح بیوریلور .

مثنوی

❦ کار پا کاترا قیاس از خود مکیر ❦

❦ کر چه ماند در نوشتن شیر شیر ❦

• ترجمه • « باك اولانلرك ایشنی كندندن قیاس طومه ! هر نه قدر یازمقد

واملاده « شیر » شیره بکزرسهده ! « شرح » فارسیده ارسلان « شیر » سودولبن
« شیر » تخریر اولنورسهده معنایه کنججه بری برندن اوزا قدر . برینك معناسی
ارسلان، دیکرینك معناسی سوددره. ایشته انسانك قیافتی وسائر جهات صوریه
ده عادی حروف کییدر . مثلاً هرکسك ایکی الی وایکی ایاغی وسائر مشابها
درکار اولوب فقط انسانلردن بری عاقل ، جسور ، روحانی ؛ دیکری احق
قورقاق ، عادی اوله بیلیر ؛ بناء علیه حقیقی کلامق ایچون بدن والبسه سنه دک
اخلاق وعقل و افعالتنه باقلی . بوییت شریفدن بوجهت ده استخراج اولنور
برکاذب ، بر غرضکار سائرلردن ایشتدیکی کلماتی کذب و غرض عدوشمار ایدر
زیرا هرکسی کندینه قیاس ایلر . بویه قیاسات مورث سهویات اوله جفی وار
انباتدر .

مشنوی

﴿ چولقی سر برهنه میکذشت ﴾

﴿ باسربی موچو پشت طاس و طشت ﴾

« تَرْجَمَه » چولقی یعنی باشی تراش اولمش بر درویش کجدی ، که باشی قیلسز ، لکن ارقه سی کبی ایدی « شَرَح » ذکر اولنان مضروب مزاحک بولندی دکان او کندن قضارا تراش اولمش بر باشی آچیق درویش کجدی .

مشنوی

﴿ طوطی اندر کفت آمد آن زمان ﴾

﴿ بانک بر درویش زد که ای فلان ﴾

« تَرْجَمَه » طوطی او آندده سوزه کلدی ، درویشه سسلوب دیدی که : ای فلان کیسه ! « شَرَح » افندیسی باشنه اوردینی جهته کلمات مزاح آمیزی غائب وفراموش ایتمش ایکن باشی قیلسز بر درویش کورنجه مزاح مرقوم درویشی کندینه همحال عد ایدرک نطقه آغاز ویدت شریف آتیده کی خطابی اجرا وسؤظن وخطا ایلدی .

مشنوی

﴿ از چه ای کل با کلان آمیختی ﴾

﴿ تو مکر از شیشه روغن ریختی ﴾

« تَرْجَمَه » ندن ای کل کلره قارشدک ؟ مکر سن ده شیشه دن کل یاغنی دو کدک ده بو حاله می گرفتار اولدک ؟ « شَرَح » طوطی به تشبیه اولنان مزاح و مقلد صاندی که درویش ده افشای راز ایتمش و بنا علیه ضربه گرفتار اولمشدر .

قوشی نه وقت سوزه کلیر « شرح » بو بیت شریفک شرحی بوندن اوج بیدر
اول یعنی « دست من » عباره سیله بدأ اولتان بیت شریفک شرحی کبیدر .

مشومی

❦ می نمود آن مرغ راهر کون شکفت ❦

❦ تا که باشد اندر آید او بکفت ❦

« تَرْجِمَه » بقال او قوشه هر درلو عجیب شیر کویستر ایدی، تا که سوز
سویلسون « شرح » بر آدم مکدر و مغموم ایکن ذهنی دائماً باعث کدری اولار
جهته منحصر اولور حتی دوشوندکجه مابه الغمنده حالاً و استقبالاً نه قدر مضرات
نه قدر آلام حقیقیه و موهومه وار ایسه قوه خیالیه ایله کشف و تخمین واعظا
وتزین ایلدیکندن غصه سی مزداد و ملاحظات متألّمه دن متأثر اولان دماغی وبالاتباع
بدنی ضعیف و بی تاب اولور . دماغک کثرت تأمل و تأثری اوزرینه حاصل اولار
ضعف حسیهله مکدر آدمک مشیتی ده عجزه گرفتار و افکار معقوله ایله ا کدارل
دفعنه غیر مقتدر و بی زار اولمش و معاذالله تعالی بعض دفعه وهم و غصه سی جفته قدر
وارمش اولور . باعث کدر بر کیفیت ظهور ایدنجه و یا ذهنه کلنجه مرحمت ربانیه
کوره او کیفیت هیچ متابه سنده اولدیغی ملاحظه ایتلیدر . غایت مشکل و حزر
انکیز بر حال ظهورنده مرحمت صمدانیه یه استناداً احواله قارشی مردانه تحمل
اولنجه فوائد سائرّه دن بشقه انسان توکل کبی بر صفت مردانه یی قازانوب الله تعالی
حضر ترینک استحصال رضاسنه و مرد اولانلرک تحسیننه نائل اولمش اولور . بی
بشر بویه برفلک التنده بولنورکه، هر شی جسماً و معنأ دائماً دوزر بوکون مسرور
و خندان اولانلر یارین محزون و کربان و محزون و کریان اولانلر محظوظ و شادان
اولورلر؛ نتیجه حیاتک مماندن عبارت اولسی و دنیا یه متعلق کافه ا کدار و مسراتدر
واقربا و احبا و اعدادن آیرلمسی محققدر، آرتق عقلنک نورینی، بدنک شوقی ظلمت
غموم ایچنده افنائیمک انسانه ناجیبان و دارینده داعی خسراتدر . کدرلره خاطر
کله ین چاره لر خزینه لطف ایزدانیده موجوددر .

انسانك عقلمنده درت نوع قوای اساسیه وارد : بری مدرکه درکه کوروب
 ایشدیکی شیئی اکلار؛ دیگری حافظه درکه قوه مدرکه نك کوز وسمع و سائر حواس
 ایله نقل ایلدیکی شیرلی حفظ ایدر؛ دیگری خیالیه درکه افکاری بعض حقیقی
 و بعض غیر حقیقی رنگ و صورتلره افراغ و کیفیات و اشیای تصغیر و یا اعظام ایلر .
 دیگری، قوه عقلمیه درکه سعادت حالی استحصالی چون اسباب ممکنه یی ابتدا فکراً
 ترتیب، صکره ممکن اولدینی قدر فعلاً موقع اجرایه وضع ایلر . ذکر اولنان بقال
 بو درت خاصه دن اوچنی استعمال و قوه عقلمیه یی اهما ایلدکن و یولسزلنی اکلار-
 دقدن صکره مایوس اوله رق یرنده او طور دی . عقل و ذکاوتك اك برنجی محلی
 دماغ بولمق حسیلله باش و باخصوص جبهه یعنی آلدنر . باش بیوجك ایسه ذکاوته دلالت
 ایلر . آلك و سعتی صاحبك حکمه استعدادینه، سعتی اولیوبده اورته و لکن
 یوکسك ایسه ذکاوت ایله علوجنابه؛ جبهه هم واسع، هم یوکسك اولنجه صاحبك
 حکمتیه، علوجنابه قویاً دلالت ایلر . جبهه یه محاذی قفانك ارقه طرفی یعنی بیوندن
 درت، بش پارمق یوکسك اولان یرده کمیکلرده برچیقندی بولنور ایسه ذکاوته
 علامتدر . فقط جبهه می واسع و یوکسك اولانلر مستعد حکمت و عالی جناب درلر
 جبهه سی طار و آلچاق اولانلرک ذکاوت و علو جنابلی آریسه ده بدنلرینك صحتی
 قوی و معند و مصر اولورلر . حکمت و قدرت ربانیه نك عظمتی دوشونملی که ،
 امرجه دموی، صفراوی، عصی، لفاوی اولمق اوزره درت نوعدن عبارت ایکن
 هر برانسانك سیاهی بشقه سنه بکزه مدیکی کبی ذکاوت و حسیات ذه بری برینه
 غیر مشاهددر . انسان هر هانکی مزاجده بولنور ایسه بولنسون ذهن و قلبی غم
 و کدر احاطه ایدر سه مایوس اولسون؛ زیرا اطوارینی و مطالعاتی تبدیل ایدر
 و قانیه قوت و صفالی یرلرده کز مکله کندینه صفا و یرر و علی الخصوص الله تعالی
 حضر ترینه ربط قلب ایدر سه باذن الله تعالی غمی مسراته مبدل اولور .

مشنوی

﴿ باهزاران غصه و غم کشت جفت ﴾

﴿ که عجب این مرغی که آید بکفت ﴾

« تَرْجِمَهُ » بقال بیکلرجه کدر و صقندیلرله برلشدی که، عجباً بو طوطی

« تَرْجِمَهُ » ، کاشکه بنم الم قیرلمش وقورومش اولیدی ، او زمانکه بویله

کوزل سویلین طوطینک باشنه اوردم ! « شَرَحٌ » اصل هنر یولسزلی اجرا ایتمکده در ، اجرادن صکره اختیار قادین کبی فریاد فائده سزدر . معاذالله تعالی انسان یولسز برشی ایشار ایسه بر طرفدن الله تعالی حضرتلرندن استعفای قصور ایتسون ، دیگر طرفدن فالنی اصلاح ایچون چالیشسون ومن بعد سائر یولسزلی انتاج ایمیجک تشبثانده وامور خیریده بولنسون ؛ یوقسه یولسزلی بعدالاجرا فریاد وفغانلر هبا اولدقندن بشقه عقل وبدنه ده ایراث ضعف وقتور وانسانی غیرتسز ومقتور ایلر .

مشنوی

❦ هدیه‌های داد هر دریش را ❦

❦ تا بیابد نطق مرغ خویش را ❦

« تَرْجِمَهُ » ، هر درویشه هدیه‌لر وصدقهلر ویردی ، تا کیم کندی قوشی

نطقنی بولسون وسویلمش اولسون . « شَرَحٌ » ، بقالک برنجی حرکتی عادی فریاددن عبارت وفائده سز بر حرکت ایدی ؛ بعده صدقه ویرنجه فعلاً چالشمش اولسنندن او حرکتی مقبول ومعقول اولدی . صدقه‌نک تأثیرات عظیمه وحسنه‌سی وفوائد لاتحصاسی از هر جهت درکاردر خصوصیه قرآن عظیم الشانک بر جوق آیات باهر اتنده انبا وتذکار اولنور .

مشنوی

❦ بعدسه روز سه شب حیران وزار ❦

❦ بردگان بنشسته بدنومید وار ❦

« تَرْجِمَهُ » ، بقال اوچ کون اوچ کیجه دن صکره حیران آغلایه رق دکانده

امیدسز کبی او طور مشیدی « شَرَحٌ » ، اوچ کون اوچ کیجه دن مقصد عالی ، خیلی مدندر . بومناسبت اوزره طول ودراز بعض مطالعاتک اشعارینه آغاز ایدرز . شویله که :

« شرح » افندیسی دکانه عودتنده ایشندیکه مزاح بعض اسرارینی افشا ایتمش ؛ کیزی اولان احوالی هرکسدن استشمام اولمشدر . کالای ترتیبانه خال ولکه عارض اولدینی اجدن افندی برحدت مزاحک باشنه اوروب اظهار شدت ایلدی .

مشنوی

﴿ روز کی چندین سخن کوتاه کرد ﴾

﴿ مرد بقال از ندامت آه کرد ﴾

« تَبَجَّحَهُ » ضربدن ناشی برقاچ کونجکزطوطی سوزی قیصه ایتدی، [یعنی سویلمدی.] افندیسی اولان مرد بقال پشیمانلغندن آه ایلدی « شرح » ضرب کبی آغر معامله نك اجرا سندن هر حالده غایت احترازا دیلمسی لازم کلیر ؛ زیرا مضروب نه قدر حقیر فرض اولنسه ینه حَق تعالی حضر تهرینک مخلوق و عبیدر . ضربدن مضروبک ناموسی یایمال و حسیات قلبیه و عقلیه سی دیگر حال اولور، مگر که کیفیت ضرب شریعت مطهره نك تعیین ایلدیکی سیدن منبعث وحدت و غرضدن عاری اوله .

مشنوی

﴿ ریش بر میکندومی کفت ای دریغ ﴾

﴿ کافتاب نعمتم شد زیر میغ ﴾

« تَبَجَّحَهُ » بقال اسفندن صقالی یولاردی و دیر ایدی که : آه، یازق ! نعمتم کونشی بلوط آلتنه کتدی و کیزلندی. « شرح » بلا تأمل و عاجلاً واقع اولان اجرا آت غیر مشروعه اکثر ندامت نما اولور . عاقل ایسه برایشی قبل الاجرا شریعت و نظامات و عقله مطابق اولوب اولدیغنی ملاحظه بعده اجرا سنه ابتدایلر .

مشنوی

﴿ دست من بشکسته بودی آن زمان ﴾

﴿ چون زدم من بر سر آن خوش زبان ﴾

مشنوی

﴿ جست ازسوی دکان سوی کریمت ﴾

﴿ شیشههای روغن کلرا بریخت ﴾

« تَبَجِّمَهُ » طوطی دکانک بر طرفندن صیچرایوب دیگر طرفی طوتدی

و بوتلاشله کل یاغی شیشه لرینی دوکدی « شَرَحْ » افکار چالمق استهین دساسک
شردن قورتملق امیدله بیچاره مزاح برکلامدن دیگر کلامه انتقال وهر نه قدر
چبالامش ایسهده انجامی سهو ایدوب سوولنه میه جک بر کیزلی ومهم کیفیتی بیان
وکندینی بدحال وشیشه منال اولان اوکلام ایچنده کل یاغی کبی محفوظ معانی
واسراری افشا وپامال ایدی .

مشنوی

﴿ ازسوی خانه بیامد خواجه اش ﴾

﴿ بردکان بنشست فارغ خواجه وش ﴾

« تَبَجِّمَهُ » طوطینک افندیسی خانه سندن کلدی ودکانده افندی کبی راحت

اوطوردی « شَرَحْ » افندیسی دکانه عودت ایتدیکی وقت تلاشسز کال وقار ایله
اوطوردی، زیرا سرک کشف اولندیغنی بیلمز ایدی .

مشنوی

﴿ دید پر روغن دکان وجامه جرب ﴾

﴿ برسرش زدکشت طوطی کل زضرب ﴾

« تَبَجِّمَهُ » کوردی که دکان یاغ ایله طولمش والبسه سی بولاشمش ایدی، آنک

اوزربنه غضبندن طوطینک باشه اوردی وضربدن طولای طوطینک دیلی طوتلادی

مشنوی

❖ در خطاب آدمی ناطق بدی ❖

❖ در نوای طوطیان حاذق بدی ❖

« **تَجَمُّدٌ** » مذکور طوطی پر کیمسه به خطاب ایتسه انسان کبی سویلر ایدی و طوطیلره مخصوص سسده ده استاد ایدی « **شَرِّحٌ** » ذکر اولنان مزاح و نکته کوعاقل آدم لک سوزینی ایشیدر، جواب ویرر وهله مقلد لکده استاد ایدی.

مشنوی

❖ خواجه روزی سوی خانه رفته بود ❖

❖ در دکان طوطی نکهبانی نمود ❖

« **تَجَمُّدٌ** » افندی بر کون خانه ی طرفنه کیتمشیدی، طوطی دکانه بکجیلک ایدر ایدی « **شَرِّحٌ** » افندی بریره کیدوب مرقوم مزاح دکان ویا خانه ده قالمشیدی.

مشنوی

❖ کربه برجست ناکه بردکان ❖

❖ بهر موشی طوطیک ازیم جان ❖

« **تَجَمُّدٌ** » فاره طوتمق ایچون بر کدی آنسزین دکانه سیچرادی، طوطی جغز قور قوسندن یرندن فیرلادی. « **شَرِّحٌ** » افندی سنک کیزلی اولان احوال و مطالعاتنه مطلع اولمق اوزره دساس و مضر بر آدم طوطی به تشبیه اولان مزاحک نزدیکه آنسزین کیدوب قور قوتدی و استراق اسرار ایتمک ایستدی.

چکدکن صکره آرتق کله جک موهوم بر سعاده انتظار ایتکلکم خیالدر ،
 علی الخصوص مهرانکی آدمه جفا از ایش ایسه م اکا یوز قات نعمت و یرمک
 شویله طورسون بلکه هیچ ایلیک ایتدم ، دیر . بومطالعه بر بد اخلاقک کنسینه
 کوره در ؛ لکن نامتاهی قوتلره ، مرحمتلره . حکمتلره مالک اولان الله تعالی به
 کوره بو قیاس سوء ظندر ؛ بناء علیه انسان قارشیسینده اولان ذاتک اقتدار
 و اوصافنه عین حکمتله نکران اولسون و آنک اوزرینه فکرآ و فعلاً استحصال
 نتایج بذل همت ایلسون .

❖ حکایت آن بقال و طوطی و روغن ریختن طوطی در دکان ❖

بر مرد بقالک مالک اولدینی طوطو قوشنک دکانده یاغ دوکمه سی حکایه سیدر :

مشنوی

❖ بود بقالی و اورا طوطی ❖

❖ خوش نوایی سبز کویا طوطی ❖

« تَرْجِمَه » بر بقال وار ایدیکه کوزل سسلی ورنکی یشیل و سویلیجی بر
 طوطی به مالک ایدی « شَرَح » بیان اولنان طوطی کولدر یجی مزاح کو آدملدر ، که
 بعض اغیار اکنمک و اوافق تفک ایشلرینی کوردیرمک ایچون خانه لرنده طوتارلر .

مشنوی

❖ بردکان بودی نکهبان دکان ❖

❖ نکسته کفتی باهمه سوداگران ❖

« تَرْجِمَه » مذکور طوطی دکانک بکجیسی ایدی ؛ بالجمله بیع و شرا
 ایدنلره نکتلی و کوزل شیلر سویلر ایدی « شَرَح » افندیسیله ایشی و صحبت
 و محبتی اولانلره مزاح مرقوم تحف شیلر سویلر و آنلری کولدریر ایدی .

« تَبَجَّهْرُ » حجامك نشترندن ، چوجق تتر . لكن اوصرده مرحتلی والدهسی شاد و مسروره در . « شَرَحُ » اولیاء الله و مستقیم اولان امرا بعض مرتبه جفا ایسه لر بیله جفا کورنلری کندی اولادلری کبی سورلر . مثلا کندیسنه حجامتی اجرا ایده جک جراحی و نشتری چوجق کورنجه خوف و فریاد ایدر ؛ لكن نشترک اورلسندن خسته اوغلتک اعاده صحت ایده جکنی عقلاً بیلن والدهسی شاد و خندان اولور ؛ بناً علیه انسانلر وقوعات و کیفیاتک ظاهر صورتلرینه دکل ، نتایج قریبه وبعیده لرینی تعقل ایدرک سوءظندن و صبرسزلقدن کندیلرینی خلاص و آزاد ایسونلر .

مشنوی

❦ نیم جانی بستاند و صدجان دهد ❦

❦ ان که درو همت نیاید آن دهد ❦

« تَبَجَّهْرُ » یارم و ضعیف اولان جانی آلیر و یوز جان ویرر ؛ اول شی که سنک و همکه و عقلنه کلز ، آنی ویرر « شَرَحُ » الله تعالی و یا صادق اولان مکرملر قوللری انسانه ایده جکلری بر جفایه مقابل یوز بیک احسان انعام ایدرلر . مثلا محاربه ده شهیدک روح حیوانیسی آلتیز ، در حال کندیسنه حیات ابدی و یوز بیک فیض جاودی ویریلیر . بوکبی بر جوق احوال واردر که صورتا باعث ملال کورینور اما انجامی داعی سعادت و اسخابی نائل سلامت اولور .

مشنوی

❦ توقیاس از خویش میکیری ولیک ❦

❦ دور دور افتاده بنکیر تونیک ❦

« تَبَجَّهْرُ » سن کندکنن قیاس طوتارسک ، لكن حقیقتده غایت اوزاق دوشمش سک ، ای نظر ایت ! « شَرَحُ » بعض آدملر وار که بن جفایی و کدری

مشنوی

﴿ آن کسی را که چنین شاهی کشد ﴾

﴿ سوی بخت و بهترین جاهی کشد ﴾

« تَرْجِمَانُهُ » بونک کبی بر شاه عادل اول کیمسه بی که اولدیرر، آنی بخت و سعادت جانبه و غایت شرفی بر محل و مقامه چکر. « شَرْحٌ » اولیاء اللهدن و عاقل و مستقیم و عارف بالله اولان ذواتدن کوریلن معاملات صورتا هر نه قدر آغر کورنسه ده ینه بر حکمه مستند و او معاملات مظهر اولان ذات انجایی نائل سعادت اولور .

مشنوی

﴿ کر نیدی سود اودر قهر او ﴾

﴿ کی شدی آن لطف مطلق قهر جو ﴾

« تَرْجِمَانُهُ » اگر شاه و یا طیب السبی قیو بچینک نفع و فائده سنی قهرنده کور مامش اولیدی، اولطیف مطلق قیو بچینک نصل مقهور اولسنی ایستر ایدی؟ « شَرْحٌ » الله تعالی حضرت لرینک استحصال رضای ربایسی چون حرکت ایدن اولیاء الله بالاده بیان اولندیغی اوزره حسب الایجاب صورتا آغر و جفالی اجرا آتده بولنور لر ایسه ده جفا کورن آدمه دها بیوک برفائده استحصال ایتمک ایچون بولنور. بلا فائده قهر ایتمک هیچ بروقت اینی و مستقیم آدم لره شایان اولیوب بو حال شیطان صفت و صورتا مقتدر و ذکی و حقیقته احمق و غبی اولان و فطره فرمایه یارادلمش بولنالرله مخصوصدر .

مشنوی

﴿ بچه میلرزد از ان نیش حجام ﴾

﴿ مادر مشفق در آن دم شاد کام ﴾

« تَرْجِمَةٌ » عرض اعظم شقی و فنا آدمک مدحندن تتر ؛ فنا آدمک مدح و ثنا اولنمندن متقی و ای آدم بیله سوء ظنه دوشر . « شَرَحٌ » فنا بر آدمی مدح ایتمک بر جوق فنانی دعوت ایلمکدر . اول امرده بومدح رضای حقه مخالفدر . ثانیاً ، فنا بر آدم مدح اولندیغی سائر انسانلر ایشیدنجه خاطر لرینه کلیرکه فنا یولده بولمق و فسق و ظلم اجرا ایتمک موجب مضرت دکل ایتمش ده بالعکس بادی مدح و سعادت ایتمش ؛ ثالثاً ، فنانی ایشیلان آدم تکدیر و یا تعریض اولنمش اولسه فنانی ترک و کوزل بر مسلکی اختیار ایتمسی مأمول ایکن فنانی مدح اولند قجه سوء حرکاتی تزید و اهل عرض اولانلری اضرار و نومید ایلر ؛ رابعاً ، متقی و ای آدملر فنا بر آدمک مدحی ایشدجه کندی کوزل ایشلرندن سوء ظن ایدوب قلباً دیه بیلیرلرکه : بلکه بزم ای دیه طوئدیغمز یول کوزل یول دکلدیر ؛ عکسی ایشله ینلر ایشته مدح و ثنا اولنیور ؛ خامساً ، فنا آدمی مدح ایدن ذات یالکز بر دفعه سهو ایدوب مدح ایتمش فرض اولنسه ده ایشیدن متقی و ای آدملر دیرلرکه : باقیکنز ؛ بو آدمی شمعی به قدر مستقیم بیلیر ایدک ؛ مکر معین و خادم ظالم ایتمش ؛ بناءً علیه حقنده سوء ظن ایدرلر و سوء ظن ایسه حرام اولدیغندن کنهکار اولورلر . الحاصل فنا آدمی ، فنا ایشی تحسین ایتمک فالغک توسیعنه سببیت و یرمک و ظلمک اجرا سنه معین اولمقدیر .

مشنوی

﴿ شاه بود و شاه بس آگاه بود ﴾

﴿ خاص بود و خاصه الله بود ﴾

« تَرْجِمَةٌ » شاه ایدی و زیاده خبردار بر شاه ایدی ، خاص و ممتاز ایدی ، والله تعالی حضرتلرینک مقبول قوللرندن ایدی « شَرَحٌ » ذکر اولنان شاه غایت ممتاز و پاک و سرفراز ایدی ؛ آنک ایچون مدح اولندی ، عکسی اولیدی اصحاب عرفان طرفندن هیچ بروقت مدح ایدلمز و تدابیر غیر مشروعه مفتخرأ اعلان اولنماز ایدی .

« تَرْجِمَهُ » او قرمزی کدر ، سن اکا قان دیمه ! او عقله طالمش وعقلک
 مستیدر ، سن اکا مجنون دیمه ! « شَرْحُ » قیوجیی به اولان معامله به قیوججینک
 دوکین قاننه قان وچرکین برایش نظریله باقه ؛ او معامله کل کبی رایحه طیبه نشرینه
 بادی اولور . بناء علیه انسانلر برطیب السینک و برشاه عادلک تربیه سندن ابتدا
 چکدکلی جفایی و دوکه جکلی کوز یاشنی خون چشم ودم دل ظن اتمه ! بو تربیه
 و جفانک انجایی باعث سعادت و صفادر . برده مستغرق عشق ربانی اولان اولیاء اللہی
 سن عقلسز ظن ایلمه ؛ او زمره جلیل معقولات ایچنده یکتا و کمال ذکاوتلرندن
 مست عشق خدا اولدیلر .

مشنوی

❦ کر بدی خون مسلمان کام او ❦

❦ کافر مکر بردی من نام او ❦

« تَرْجِمَهُ » اکر شاهک مقصدی مسلمانک قانی اولیدی ، کافر مکر بن
 آنک اسمنی لسانه کتیرسه م . « شَرْحُ » شاه و یا طیب السی غرض وهوا و بو
 کبی اخلاق ردیته اصحابندن و خون مظلومان دوکنلردن اولیدی بن هیچ بر وقت
 مدح و ثنا ایتمز ایدم و ایتمش اولسه م کافر اولوردم ؛ زیرا الله تعالی بکا بو عقل و نطق
 و قوتی تزید عدالت و توفیر سعادت ایچون بخش و احسان بیوردی ؛ بر شقی بی دکل ،
 بر فنا آدمی مدح ایله ظلم و شقاوتک از دیادینه بادی اوله مام . فنا آدمی مدح ایتسه م
 الله تعالی نک بخش بیوردینی عقل و لسان کبی احسانلرینه کفران نعمت و توسیع
 شقاوت و جلب مضرت ایتمش اولورم .

مشنوی

❦ می بلرزد عرش از مدح شقی ❦

❦ بد کمان کردد ز مدحش متقی ❦

قیرمقدمه یوز صاغلاملق واردر. « شرح » مہی عزیمت بولنش برسفینہ بی حضرت خضر علیہ السلام دلدی، لکن اصحابی وایچندہ بولنہ جق اولانلری برغاصب و ظالمک ید ظلم انکیزندن خلاص ایتدی . سیاستده ده عاقل بر آمرک، مقتدر بر قوماندانک بعض تدابیری کوتاہ بینان اولانلره ناخوش کورینور اما حقیقتده سلامتی موجب اولور. شو قدرکه آمر و قوماندانک عاقل و مستقیم و جسور اولسی شرطدر . بو اوصاف جلیله اوزر لرندہ اولماز ايسه خوش کورینن ایشلرندہ بیلہ انجای فئالق چیقار هله صورتادہ فنا کوریلن مواد بالطبع اول و آخر مضر و برباد اولور.

مثنوی

❖ وهم موسی باهمه نور و هنر ❖

❖ شد ازان محبوب تویی پر مپر ❖

« ترجمہ » حضرت موسی علیہ السلام و همی (یعنی صوری اولان عقلی) کہ

بو قدر هنر و زکاوتہ مزین ایدی، حضرت خضر علیہ السلام چوجنی اولدیردیکنی و سفینہ بی دلدیکنی زد یواری قالدیر مقدمہ اولان غریب اجرا آتی کوردکده حجاب آلتندہ قالب حقیقی درک ایدہ مدی، بناء علیہ سن قنادسز اوچه ! « شرح » حضرت موسی کبی بر نبی ذیشان بوتجارب ایله امتحان اولندقدہ عقل صوری واسطہ سبیلہ حکمت لدنیہ بی اکلا یه میوب تعریض ایلمش ایکن ای انسان خام ! شمدی سن واسطہ ذہنیہ و عقلیہ ایله امور روحانیہ بی نصل فهم و اذعان ایتمک ایستر و تعریضه قیام ایلسک ؟ روحانیت قنادی سندہ اولینجه اوج اعلا ی معنویاتہ پرواز ایتمکدن فراغت ایت ؛ و بر عاقل و مستقیمک صورتا غریب کورینن ایشلرینہ سوه ظن و عناد ایتہ ؛ بلکه اکا منقاد اول !

مثنوی

❖ آن کل سرخست توخونش مخوان ❖

❖ مست عقلست او تو مجنونس مخوان ❖

اولوردی . « شرح » شاهک بوتدیر شیدی اگر الهام الہی ایلہ اولیوبده اغراض نفسانیہ مبتی بولنسه ، شایان مدح و ثنا دکل مستحق طعن و اذا اولور ایدی ؛ زیرا لزومندہ شدت معاملہ حدت و غرض و باک کبی احوال ذمیمہ دن باک اولان مردانہ لایقدر . اغراض و امراضدن ظهور ایدن شدت عین مضرت و شایان مذمت و برنوع جنتدر .

مشنوی

﴿ پاک بود از شهوت و حرص و هوا ﴾

﴿ نیک کرد اولیک نیک بد نما ﴾

« ترجمہ » او شهوت و حرص و طمعدن و نفسک هواسندن پاک ایدی ،

یابدینی کوزل ایدی ؛ لکن چرکین کورون برکوزل ایدی . « شرح » صورتا غریب کورینور تداییری اجرا ایدہ جک ذاتک حق تعالی حضرت تلرینہ مستند اولدینی معلوم اولق ایچون اول امرده حرص و طمع و سائر اخلاق ذمیمہ دن آزاده اولسی شرطدر . اخلاق ذمیمہ اصحابی ہر نہ قدر شیخ لسانی استعمال ایتسہ لر و بعض کوزل ایشلر ایشلہ سہ لر بیلہ ینہ مقلد و غیر مفید اولور . بالعکس مستقیم و عاقلارک بعض اموری صورتا چرکین کورینور اما حقیقتدہ عین اصابت اولور . نتہ کیم حضرت خضر چو جونی اولد برمش ایسہدہ بو حرکت چو جفک شقاوتدن قور تلمسی و پدر و مادرینہ بر صالح و مکمل اوغلاک دنیاہ کلمسی کبی اذن حق ایلہ اجراآت حکمت نہاد ایدی . جسور و عاقل بر قوماندانده صورتا چرکین اولان بر رجعتی اختیار ایلر ، اما حقیقتدہ بیوک بر غالبیت قازانمق ایچون بر تدبیر واسع میدانہ کتیرر .

مشنوی

﴿ کر خضر در بحر کشتی راشکست ﴾

﴿ صد درستی در شکست خضر ہنت ﴾

« ترجمہ » حضرت خضر علیہ السلام دکزدہ سفینہ یی قیردی ایسہ

مشنوی

﴿ بهر آنست این ریاضت و این جفا ﴾

﴿ تا بر آرد کوره از نقره جفا ﴾

« تَرْجِمَهُ » « بور ریاضت و جفا بوسیدند؛ تا که آتش اوجانی کموشدن خاشاک و غیر صاف اولان موادی دفع ایده . « شَرْحُ » « بونجه متاعی اختیار و انواع محنه گرفتار اولان برولی الله حقنده اغراض نفسانیه ظن ایتمک کریوه خطایه دوشمکدر؛ زیرا اهل عرفانک اختیار ایلدکری اذا و جفا اغراض شخصییه و اخلاق ذمیمه بی محو و اماته ایچوند .

مشنوی

﴿ بهر آنست امتحان نیک و بد ﴾

﴿ تا بچو شد بر سر آرد زر زبد ﴾

« تَرْجِمَهُ » « ای و فانک امتحان و ابتلاسی بوندن اوتوریدر؛ تا آلتون قینایه رق کوپوکنی یوقاری کوتوروب مدادی صاف و خالص قیلسون . « شَرْحُ » « اولیاء اللهدن اولان انسانک لندانذ صوریه بی ترک ایدرک آتش اضطراب ریاضتده قالمسی و قاینامسی بوندن اوتوریدرکه ، آلتون صاف اولان خلقت آدمیت و انسانیتی و اخلاق حمیده بی بی غل و غش اوله رق میدانه کتیرسون و احوال ذمیمه بی اوزرندن آتوب محو ایلسون .

مشنوی

﴿ کر نبودی کارش الهام اله ﴾

﴿ اوسکی بودی دراننده نه شاه ﴾

« تَرْجِمَهُ » « اگر او شاهک و طیب الیهنک ایشی یعنی قیوچی بی جلب ایله شربت معلومه ایچیرملرنده الهام الهی اولمیدی اوشاه دکل ، بلکه یرتیجی برکلب

کندی اللریله اولدیرر لر . « شَرَحْ » عاشق روحانی اووقت مسرور و غریق شادی اولورکه ، دوست حقیقی انی جفالرله ابتلا و صبر و قدرینی اعلا ایدر؛ طالب عرفان او حالده خندان و شادان اولورکه مرشدی ، اخلاق ذمیمه سنی اماته و شخص - معنوی سنی احیا ایلر .

مشنوی

﴿ شاه آن خون از پی شهوت نکرد ﴾

﴿ تو رها کن بد کمانی و نبرد ﴾

« تَرْجِمَه » شاه اول قانی شهوتدن اوتوری ایلمدی ، سن سوء ظن و غوغا

و مجادله بی ترک ایت! « شَرَحْ » شاه طیب السہی ایله برلشدکده دریای واحد کبی اولدقلرینک بحی سبق ایتدی . شمدی قیوجی بی شاه اولدیرمدی ، دیه طیب یرینه شاهی ذکر و بیان بیورملری آرتق شاه و طیب السہنک یک وجود عد اولندی بی اجلندر . قیوجی بی شاه بلکه شهوتدن طولانی اولدیرمش کبی ظنیاته زهار گرفتار اوله ؛ و مجادله ایته ! چونکه اولیاء الله آمال و افکار غیره مقبوله دن کلیاً رها و صورتا غریب کورینن بعض حاللری بیله بر حکمته مبتنی بولندی بی بدیهی و هویدادر .

مشنوی

﴿ تو کمان بردی که کرد آلودگی ﴾

﴿ در صفاغش کی هلد پالودگی ﴾

« تَرْجِمَه » سن ظن ایتدک که شاه غرض نفس ایله بولاشیقاق و قاریشقلق

ایلدی ؛ برشی تصفیه اولنهرق سوریلورایسه آنده نصل غل و غش قالیر ؟ « شَرَحْ » شاه ، یا خود طیب السہی و سائر اولیاء الله حضراتی اخلاق ذمیمه دن کلیاً خلاص بولوب پاک اولمش و آتش عشق السہی طبیعت بشریه لرینی سوزمش ایکن آنلرک خلقتده نصل حیلہ و خیانت قالیر ؟ نصل ذکر اولنان قیوجی بی شاه شهوت ایچون اولدیرمش زعمیلہ سوء ظن و کمان ایدرسک و یا اوزمره جلیدن بری مالک اولدی بی ثروتی حق رضاسنده صرف ایتدکده بو ریا و خدعه در دیرسک ؟

اوله رق آنک قلیجی اوکنده جان ویر! «شرح» حضرت ابراهیم علیه السلام اوغلی حضرت اسماعیلی قربان ایتمک ایستدکده حضرت اسماعیل پدر عالیبری اوکنده کردن داده اطاعت و تسلیمیت اولسی اوزرینه حق تعالی حضرت تالینک امریله قربان اولدی، بی اولدی [بووقعه، قرآن عظیم الشانده فرمان و انبا بیورلدی] ایشته سن ده عاقل ایسهک جناب حق و بر صاحب معرفتک سیف حیاتخشاکی اولان امرینه باشکی تسلیم وفدا و جانکی تخلیص و احیایت!

مشومی

﴿ تا بماند جانت خندان تا ابد ﴾

﴿ همچو جان پاک احمد با احد ﴾

«تَرْجِمَه» ناسنک جانک ابدی و دائمی خندان و مسرور قالسون؛ فخر عالم محمد مصطفی علیه الصلوة والسلام افندمزک پاک اولان جانی حضرت احدله مسرور و خندان قالدینی کی. «شرح» بر انسان اگر فرائض و اوامر الهیه بی اجرایه دوام ایدر و بر عارف و عاقل مرشدک تنبیهاته تابع اولورسه اول قدر سعادت ابدیه قازانه بیلیرکه عقل ظاهر او حالی اصلا تصور و تصویر ایده مز. او انسانک جانی فخر عالم افندمز حضرت تالینک جان مبارکی کی الی الابد خندان اولور بیورملری بر انسان کامل و عادل بیوک مراتب روحانیه قطعنه مستعد و دارالنعیمه واصل اوله بیله جکنی ایما ایتمک ایچوندر؛ یوقسه روح پر فتوح احمدی قدر مسعود و مسرور اولور، دیمک دکلدرد. او قدر روحانیت هانکی انسانک حد و حصه سنه اصابت ایده بیلیر؟ علی الخصوص بیت شریفده استعمال بیوریلان «همچو» لفظی نوع و ابدیتیه دلالت ایدوب شرفک علو مقدارینه دلالت ایتمز.

مشومی

﴿ عاشقان جام فرح آنکه کشند ﴾

﴿ که بدست خویش خوبانشان کشند ﴾

«تَرْجِمَه» عاشقنر مسروریت جامنی اووقت چکوب ایچرلرکه محبوبلری

« تَنْجِيْمٌ » او کیمسه که حق تعالی حضرت نرندن وحی و جواب بولور، هر نه بیورسه عین صواب اولور. « تَنْشِيْحٌ » انبای ذیشان و اولیای کرامک او امر و ابراداتی محض اصابت و باعث سعادتدر؛ زیرا قال و حالاری عندی وهوا وهوسک آناری دکلددر. بالعکس وحی والهامه مستند و سلامت دارین ایچون حجت و سنددر.

مشنوی

﴿ آن که جان بخشدا کر بکشد رو است ﴾

﴿ نأبست و دست او دست خداست ﴾

« تَنْجِيْمٌ » او کیمسه که جان باغشلار، اگر اولدیر ایشه روا و مناسبدر؛ زیرا حق تعالی نك نائب و وکیلدر؛ آنک الی جناب حَقِّک الیدر. « تَنْشِيْحٌ » اهل عرفان عند ربانیده نه درجه ده مکرّم اولدینی قرآن عظیم الشانک آیات باهراتنده مسطور و عیاندر. ظاهرده ده کوریرزکه، دنیاده نه جمادات، نه ده حیوانات ایچنده انسان کبی عاقل و عادل و بوکبی خصائل عالیه و صفات متمایزه ایله متصف بر مخلوق بولنه ماز. بر مرد کامل مثلاً محاربه ده بر آدمی اولدیرر و باحالات معنویه ده اخلاق- ذمیمه سنی اماته ایدر ایشه بو افعالی اغراض نفسانیه یه منبئ اولمدیفندن رواددر. اوله بر ذات کمالات صفات جان باغشلار بیورملری دیگر بر انسانی طریق سلامتّه دعوتله تهذیب اخلاقه و سعادت حالنه باعث اولمسیدر. اصل حیات و سعادت اخلاق حمیده و عشق ربانینک وجود پذیر اولسنه صرف ایدیلن همتدر؛ یوقسه حیات- جسمانی بر زانی ایله بر زانیه نك اجتماعندن ده حاصل اوله جفی بدیه بدر. اما او نوع حیات عین عذاب و مماندر.

مشنوی

﴿ همچو اسماعیل پیشش سر بنه ﴾

﴿ شاد و خندان پیش تیغش جان بده ﴾

« تَنْجِيْمٌ » بر عارفک او کنه اسماعیل کبی باش قوی! شاد و مسرور و خندان

قورقو ایچون ایدی « شترج » حکیم غیب کی عارف مرشدک ایشلری یالکز
رضای حقه مبتیدر ؛ او زمره عالینک افعالی یم و امیددن عاریدر .

توب
اول گشته از برای طبع نما
تا نیاید امر و الهام

مشنوی

﴿ آن پسر را کس خضر بیرید خلق ﴾

﴿ سر آن را در نیابد عام خلق ﴾

« تخریج » اول چوجغک که حضرت خضر علیه السلام بوغازنی کسدی .

آنک سرنی عوام فهم و ادراک ایده من « شترج » قرآن عظیم الشانده فرمان و حکایه
بیوردینی اوزره حضرت موسی علیه السلام جناب خضره ملاقی اولدوقده حضرت-
خضر ظاهرده هیچ برسب اولدینی حالده تصادف ایلدکری برچوجنی قتل ایتدی ،
و حضرت موسایی حیرتده براقدی ؛ حالبوکه علم لنده اوچوجق شتی و پدر
ومادرینه عاصی ایدی . اعدامیله کرم خدا ابوینته دیکر خیرلی بولد احسان واعطا
ایلدی . بوماجرا ، سوره کهفک یتمش اوچنجی آیت کریمه سنده فرمان وانبا بیوریلور .
شویله که : (فانطلقا حتی اذا لقیا غلاماً فقتله قال اقتلت نفساً زکیهً بغير نفس لقد
جئت شیئاً نکراً) معنای شریفی : « حضرت موسی ایله حضرت خضر یوله کیتدیله ،
تا که بلوغه ایرماش برچوجغه ملاقی اولدوقده حضرت خضر اوچوجنی اولدیردی ،
حضرت موسی دیدی : پاک اولان نفسی بی قصاص و بغير حق اولدردگی ، نامقبول
برشی کتیردک » (قال الم اقل لك انک لن تستطیع معی صبراً) حضرت خضر
دیدی : « یاموسی ! سکا دیدیمی البته بنمله صبره قادر اوله مازسک ؟ » بویت شریفک
خلاصه مائی ، عوام خلق یالکز ظاهرده کی وقوعاتی کوروب کیفیاتک لدنیاتی فهم
و ادراکدن عاجز و آنک ایچون شکایات و صبرسز لقله کندینی و سائر لرنی معذب
و تعجیز ایلر .

مشنوی

﴿ آن که از حق یابد او وحی و جواب ﴾

﴿ هر چه فرماید بود عین صواب ﴾

وسعدت بولدیلر. « شَرَحْ » انبیا علیهم الصلوٰة والسلام حضراتی عشق پاک خدا ایله قلب عالیرنی احیا ونور حکمتله بصر بصیرت لرنی بینا ایتدیلر؛ وشرف دنیا وعقبانی بولدیلر. سن ده عارف ایسه ک بوزمره محترمک طرفته اقتدا وکندینی احیا ایت.

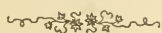
مشوی

﴿ تومکو مارا بدان شه بار نیست ﴾

﴿ با کریم کارها دشوار نیست ﴾

« تَرْجِمَهْ » بزه سن دیمه که اوشاهه اجازت ویول یوقدر؛ کریم اولانلر

ایله ایشلر کوچ دکلدرد. « شَرَحْ » ای انسان! یأس کتیرمه، قورقه! بن نصل آدم، که عشق الهی به نائل و سرمزل سعادت واصل اولیم. دیمه! چالیش! انسانلرک ایچنده بیله کریم اولانلرک لطفی واسع اولدینی حالده، یا کرملری خلق ایدن جناب خدا نه مرتبهده کریم ورحیم اولدینی وارسته تفصیل وانبادر.

﴿ بیان آنکه کشتن وزهر دادن مرد زرکر باشارت الهی بود ﴾

﴿ نه هوای نفس وتأمل فاسد ﴾

بوقصه بونی بیان ایدرکه: قیوجی به زهر ویرمک امر الهی ایله اولدی؛ هوای نفس وتأمل فاسد ایله اولدی.

مشوی

﴿ کشتن آن مرد بردست حکیم ﴾

﴿ نی پی امید بود ونی زیم ﴾

« تَرْجِمَهْ » حکیم الهینک النده قیوجینک قتلی نه شاهدن بر امید ونه

مشوی

❖ عشق زنده در روان و در بصر ❖

❖ هر دمی باشد ز غنجه تازه تر ❖

« ترجمان » ، زنده نك عشق و بصر در . هر دقیقه غنجه دن تازه

ودها لطیف اولور . « شرح » حی وزنده اولان الله تعالی حضرت تیرینك عشق دائما موجود اولوب کمال لطافته همیشه تازه لیر ؛ زیرا قدرت و مرحمت الهیه کبی اسمای جلیله سبحانیه تخطر اولنوبده انسان کوز لریله بونجه مخلوقات ، بونجه اجرام و آثار ربانیه کورنجه عشق الهی همیشه لطافت افزای عقول و حیات بخشای قلوب اولور .

مشوی

❖ عشق آن زنده کزین کو باقیست ❖

❖ کز شراب جان فزایت ساقیست ❖

« ترجمان » ، حی و باقی اولان الله تعالی حضرت تیرینك عشق انتخاب و قبول

ایله که ، اوخدای متعال جان فزا شراب دن سکا ایچیر میچیدر . « شرح » فاپذیر اولان شیرله قلبکی ربط ایدوب آنله عاشق اولمه ! حی و باقی اولان الله تعالی حضرت تیرینك سکا ویره چکی شراب محبت دریای لذتدر ؛ زیرا او ذات پاک ، محبتلرک خالق و لذاتنک منبعیدر .

مشوی

❖ عشق آن بکزین که جمله انبیا ❖

❖ یافتند از عشق اوکار وکیا ❖

« ترجمان » ، او عشق انتخاب ایت ، که جمله انبیا اندن تأثیر و قدرت و کار

« تَرْجِمَةٌ » بوجهان طاغدر و بزمن ایشمز سسدر. سسلرک ، صدرلرک
 انعکاسی ینه طرفزه کلیر، دوزر . « شَرَحٌ » بو بیت شریف ده بالاده ذکر
 اولنان معنایی تأکید ایدر . بیوریلورکه : میانه جبالده بولنه جق انسانک صداسی
 بلا نقصان کندینه رجعت ایلر . وادی دنیاده ده خیر وشر انسان هرنه ایشلر
 وهرنه سویلر ایسه جمله سی کندینه راجع و افعال و مقالنه کوره مذلول و معذب
 ویا مسعود و ناجی اولور .

مشنوی

- ﴿ این بکفت و رفت دردم زیر خاک ﴾
- ﴿ آن کنیزک شد ز عشق ورنج پاک ﴾

« تَرْجِمَةٌ » قیومچی بونی سویلدی، ودرحال طوبراق آلتنه کندی . او
 جاریه ده عشقندن، مرضدن قورتولوب پاک اولدی. « شَرَحٌ » جاریه درددن قورتولوب
 پاک اولمش بیورلمقدن مقصد، طیب الہینک ترتیب و تدبیری اوزرینه ثروتک و بی وفا
 اولان هر نوع هوا و هوسک محبتی المناک و نتایجی مضر و ناپاک اولدینی نفسه معلوم
 اولنجه نفس، فانی اولان عشق مضری معنا امانه و کندیخی اطمینان ایله احیایلدی،
 دیکدر .

مشنوی

- ﴿ ز آنکه عشق مردکان پاینده نیست ﴾
- ﴿ زانکه مرده سوی ما آئنده نیست ﴾

« تَرْجِمَةٌ » زیرا مردکانک عشقی باقی دکدر ، وفات ایدنلر طرفزه کلیجی
 وعودت ایدیجی دکدر . « شَرَحٌ » وفات ایدن بر بندنه عشق و محبت اولماسی
 مابه الحب اولان حیات و لطافتنک محو اولمسندن و دنیا به بردها رجوع ایده مامسندندر .
 ابدان ایسه همه حال کرفنار زوال اوله جقلرندن عارف اولان انسان ابتداندن اوله
 فانیلره ربط حب و جان ایتمز و محبتی حی و باقی اولان دوست حقیقی به حصر ایدر .

مشنوی

﴿ برمنست امروز و فردا برویست ﴾

﴿ خون چون من کس چنین ضایع کیدست ﴾

« تَبْحِيحٌ » بوکون بنم اوزریمه در ؛ یارین آنک اوزرینه در . بنم کبی بر

کیمسه نك قانی نصل ضایع ونصل غائب اولمش اولور ؟ « شَرْحٌ » بوده قیو مجینک فریادیدر . دیرکه : بوکون بوشربته بنی اولدیردیله ؛ لکن یارین یعنی استقباله وخصوصیه فردای قیامتده بنی اولدیرن کیمسه ظن ایدرمی؟ که قائم دوکلدی واونودلدی وبقه نتایجی قالدی ! خیر ! بنی بو حاله کتیرن بویه فرض ایتسون ، قائم ضایع اولماز ؛ استقباله قانک شدت عذابنی ارار وقانمی دوکن خاطرینه کتیرمدیکی مصائبه اوغرار .

مشنوی

﴿ کرچه دیوار افکنند سایه دراز ﴾

﴿ باز گردد سوی او آن سایه باز ﴾

« تَبْحِيحٌ » کرچه دیوار اوزون کولکه براقیر ایسه ده اوکولکه تکرار

دیوار طرفنه دوزر . « شَرْحٌ » هر جزء هانکی یردن ، هانکی نقطه دن آیرلش ایسه انجامی اصلنه رجعت وعودت ایله . نتکیم کونلرک معلوم اولان اوقاتنده بر دیوار کولکه سی اوزون اولدقدنصرکه ینه ظهور ایتدیکی دیواره طوغری دوزر . عاقل اولان انسان بوجهان امتحانده خیر فراوان ایتمهک چالیشمیدرکه ایکی جهانده مسعود وشادان اولسون !

مشنوی

﴿ این جهان کوهست و فمل ماندا ﴾

﴿ سوی ما آید ندهاها را صدا ﴾

مثنوی

﴿ آن که کشتستم پی مادون من ﴾

﴿ می نداند که نخسبد خویش من ﴾

﴿ ترجمہ ﴾ او کیسہ بدن ادنی اولان شی ایچون بی اولدر مشدر .

یلمزمی؟ کہ ہم قائم او یوماز . « شرح » بو حکایہ دہ قیوجی فرض اولنان مال و ثروت بر شخص عد اولندی . نسکیم حقوق بین المللہ و سائر آثار حکیمانہ دہ بردولت و بعضاً بر کیفیت غیر مشخصہ بر شخص معنوی عد اولنہرق آنک اغزندن مؤلفین بر چوق کلمات بحث و ایراد ایدر لر . مولانا جلال الدین رومی قدس سرہ السامی حضرت تارینک نہایتسز اولان قوہ روحانیہ و عقلیہ و لطفیہ سی حسیلہ حکایات حکمت آتی ارہ سندہ ہرہانگی بر شخص اغزندن بر نطق ایراد بیورسہ لر غایت بلیغ و مؤثر بیان و تصویر بیورر لر . طرفینک افاداتی ذکر ایتک قرآن عظیم الشانک اسلوب جلیلندن و مقتضای بلاغت مالانہایہ سندندر . اوروپانک ناطقہ لری دہ بو قاعدہ یہ الآن رعایت ایدر لر . بورالرنی بیساندن صکرہ ، قیوجینک « بی اولدیرن یلمزمی ؟ کہ ہم قائم او یوماز ! » دیمسک شرحہ کلم : قائم او یوماز تعبیری قاتلک اوزرینہ دعوت ایدہ چکی نتایج و خیمہ عظیمہ بی ایمادر . ابتدا قاتل ایچون عذاب مؤبد و خسران و ذلت واردر . ثانیاً ، قاتلر حقندہ سیاسی اک اغر اک مدہش جزالر ترتیب اولندی . ثالثاً ، مقتول صورتاً بالکمز بر شخص ایسہ دہ حقیقندہ نسل و ذریئندن قیامتہ قدر حاصل اولسی محتمل اولان بر چوق اشخاصدر ، قاتل جملہ سنی قتل ایتمش و وباللرینہ کیرمش اولور . رابعاً ، قاتل جمعیت بشریہ بی سوا مثالیلہ تہلکہ یہ القا و براعضاسنی اعدام و افا ایلدی ، و سائر فنالقرہ و ماجرالرہ سببیت و یردی ، خامساً ، مقتولک پدر و مادرینی ، و اولاد و اقر باسنی و قاتل کندیسیلہ متعلقاتی حزن و عذاب اریچندہ براغوب عمومک نفرتی جلب ایتدی . سادساً ، قاتل — ولو بر چوق مشقتلہ حکومتک بچہ عدالتندن قور تولسہ بیلہ — وجدانی عذاب و دہشت دائمہ ایلہ کندینی مضطر و بی قرار ایدر .

مثنوی

﴿ گفت من آن آهویم کز ناف من ﴾

﴿ ریخت این صیاد خون صاف من ﴾

﴿ تَبَجَّهْرُ ﴾ ، قیوچی دیدی : بن اول جیلانم که نافم ایچون آوجی صاف

اولان قانمی دوکدی ! ﴿ شَرَحْ ﴾ ، قیوچی کندینی بر حیوانه تشبیه ایدیورکه ، یالکز وفاتسندن استفاده حاصل اولور ؛ در بسنی المق ایچون آنی آوجی اولدیرر ؛ و دیرکه عادی بردریدن عبارت اولان بوجلد زیبایه هلاک وافنا ایلدی . انسانلرده چوق شهرتله ، چوق صوری افتخارلر واردرکه جیلان نافهسی کبی صاحبزینک علیهلرنده تعقیبی باعث وباشلرینه درد ومضرت عظیمی مورث اولور .

مثنوی

﴿ ای من آن روباه صحرا کز کمین ﴾

﴿ سر بریدندش برای پوستین ﴾

﴿ تَبَجَّهْرُ ﴾ ، ای بن اول اووه تلکیسی بم ، که در یسیچون بو صودن باشنی

کسدیلر ! ﴿ شَرَحْ ﴾ ، سبق ایدن بیت شریفده کی مقصد ، بومثال ایله ده قیوچینک اغزندن تا کیدا ایراد ایدلمشدر .

مثنوی

﴿ ای من آن پیلی که زخم پیلان ﴾

﴿ ریخت خونم از برای استخوان ﴾

﴿ تَبَجَّهْرُ ﴾ ، ای بن اول فیلم ، که فیلمی کیکمی المق ایچون قانمی

دوکدی ! ﴿ شَرَحْ ﴾ ، بو بیت شریفده ده بالاده ذکر اولنان مقصد ، دیگر بر مثال ایله کوسترلمشدر .

زحمتك، تخيل اولنان صفالك محوى ايله يرلرينه ديوندامت عرض دیدار وياس
وكدورت ايتار ايدر . عاقل اولان انسان محبتنى جناب يزدانه ربط ايله حضرت
ابراهيم كبي (ايفلردن) روگردان اولور .

مشنوی

﴿ كاش كان هم نك بودى يكسرى ﴾

﴿ نازفتى بروى اين بد داورى ﴾

« تَرْجِمَهْ » كاشكى اوقيوچى باشدن باشه عيب اوليدى [يعنى كوزللكى اوليه
ايدى .] ، تا بوفا وشديد حكم اوزرينه يوريماش اوليدى ! « شَرِيْحْ » قيوچى
كاشكى صورى اولان كوزللكدن بتون بتون محروم وعارى اوليدى ، زيرا او احمق
چيركين اولسه ايدى مملكت واولادندن آيرلماز و ذكر اولنان شرتى ايجمز و كندى
هلاك ايمز ايدى . بوبيت شريفده كى مقصد عالى ، عادى اولان انسانلر ايجون حسن
وشهرت باعث اضمحلال ونكبت اولديغنى بيلدير مكدور .

مشنوی

﴿ خون دوید از چشم همچون جوی او ﴾

﴿ دشمن جان وی آمد روی او ﴾

قوله
[خون دوید از چشم
همچون جوی او]
در شرح
آیه
« قیوچى
کاشكى
صورى
اولان
كوزللكدن
بتون
بتون
محروم
وعارى
اوليدى »
است.

« تَرْجِمَهْ » قيوچينك كوزندن ايرماق كبي قان آقدى ؛ جانك دشمنى
كندى يوزى كلدى « شَرِيْحْ » قيوچى انجام كار شرتى ايجوب حالى فنا لشدقن
سكره اغلامغه باشلادى ؛ كوزللكى ايسه بو حال پرملاينه بادی ودشمنى اولديغنى
بيلدى . صورى كوزللكلره اعتماد ايدن كيمسه بر چوق دفعه لر ياش دوكمكه
ومضطر وبى قرار اولغه حاضر و آماده اولسون .

مشنوی

﴿ چونکه زشت و ناخوش ورخ زرد شد ﴾

﴿ اندك اندك درد او سرد شد ﴾

« **تَرْجِمَه** » چونکه قیوجی چیرکین، سویمسز ویوزی صاری اولدی ؛ یاواش ، یاواش جاریه نك قلبی ده صفودی. « **شَرَح** » ذاتاً بقاسی اولمان شیرده نصل ممکن اولورکه، محبت و سعادت باقی و دائمی اولسون ؟ فانی اولان خصوصاتده برسبب مخالف ، برمانع ظهور ایدنبجه انسانلرک اذهاننده قوریلان ابنیه خیالات آن واحدهده منهدم و برباد اولور ؛ مادی اولوب بیقیلان ابنیهده کوریلن انقاض قدر اولسون ایشه یارایه جق ، فائده بخش اوله جق برشی قالماز. بوهدمدن صکره برشی قالیرایسه اوده بقاسز شیره حصر محبتدن حاصل اولان ندامت و کدورتدر. اما انسانک مرشدی بر مرد کامل ، بر طیب عاقل ایسه — ولو بنای امید ییقلسه — یکیدن وبتون بتون طرز جدیدده و اولکی کبی خیالات انقاضی صورتنده چوروک دکل، متین و امنیت بخش بر بنای بقا نمایی هندسه معنویه ایله عرصه وسعت فزای قلب و عقل انسانیده انشا و حب الله و اخلاق حمیده و کلمات عظیمه ایله صاحبی احیا ایدر.

مشنوی

﴿ عشقهای کزپی رنکی بود ﴾

﴿ عشق نبود عاقبت نسکی بود ﴾

« **تَرْجِمَه** » مجازی عشقار که کوزل یوزورنک ایچون اولور. او حقیقه عشق دکل،

نهایت عیب اولور. « **شَرَح** » رنکدن مقصد ، بی اساس و بی بقا و فنا پذیر اولان شیردرکه ، بالضروره آنلرده محبتک ده انجیامی فنا یاب و محب نام و دلخراب اولور. فانی شیره ابتدا کوستریلان محبتک ، ایدیلن عهدلرک ، چکیلن

« تَرْجِمَهُ » آندن صکره قیو جی ایچون طیب الہی بر شربت یادی ؛
 تا کہ قیو جی شرتی ایچوب قزک حضورنده اریدی . « شَرَحْ » ابتدا نفس ثر و تده
 ویاساثر کیفیاتده عظیم بر حس لذت وار امیدینه دوشوبده اولذته مالک اوله مدیغندن
 خسته و مضطرب ایدی . طیب الہی ایسه اول امرده نقود کبی مباح اولان بر
 آرزوی خامی کورمک ایچون نفسه مساعده ایتدی . بوده برنجی درجده بر
 تدبیر و علاج اولوب صکره نفس بو اضطر ابدن خلاص بولنجه طیب الہی بر صاحب
 صحتک تحمل ایده بیله جکی دیگر دها مهم بر تدبیر و علاجی یادی ، اوده قیو جی یہ
 تشبیه اولنان هوای ثروتک ازاله سیدر . ایشته نفس بو چرکاب خیالاتدن چیقوب
 دریای حقیقته کیر مسیله مطهر و اندن صکره مطمئن اوله رق مقبول جناب کردگار
 اولدی .

مشنوی

﴿ چون زرنجوری جمال اونماند ﴾

﴿ جان دختر در وبال اونماند ﴾

« تَرْجِمَهُ » چونکه خسته لکدن طولای قیو مجینک حسن و جمالی قالمدی ، قزکده
 جانی قیو مجینک نفلت و غم محبتدن قور تولدی . « شَرَحْ » دیمک کہ طیب الہی بیان
 اولنان شرتی ترتیب و بر حسن صورتله ایچیردکن صکره قیو مجینک حسنی زائل
 و جاریه نیک محبتی نفرته تبدل ایدرک غم عشقندن آزاده دل اولدی . مولانای رومی قدس
 سره السامی حضرتلری حسب البلاغه اشبو بیت شریفده کی تعبیرات مختصره ایله
 عبارات کثیره دن مطلوب اولان معانی بی تمامها بیان و اتیان بیور مشلر در . بوقاعده
 بلاغت قرآن عظیم الشاندن اخذ اولدی ، فقط قرآن عظیم الشانک بلاغتی کبی عالی
 برشی الان چشمان جهان کور مدیکی جمله جه مسلم و بدیهدیر .

مثلا سورہ یوسفده بر کلام ایله بر چوق کیفیاتک ، بر چوق ماجرانک تمامها
 تفهمنده کی بلاغت غیر متناهیہ ، ارباب عقول و اهل ایمانی مستغرق فیوض و اشواق
 ایدر .

مشنوی

❦ شه بدو بخشید آن مهروی را ❦

❦ جفت کرد آن هر دو صحبت جوی را ❦

❦ ترجمان ❦ حکیم الهمینک نصیحتی اوزرینه شاه آی یوزلو اولان اول جاریه بی قیوجی به باغشلا دی ، بو ایکی صحبت طلب ایدیجیلری چفت ایلدی . ❦ شرح ❦ مرشد کاملک امری اوزرینه روح ثروتی نفسه کوستردی ، تا که اضطرابی براز زائل بعده اندن تنفر ایله حقائق معنویه به نائل اولسون .

مشنوی

❦ مدت شش ماه می راندند کام ❦

❦ تا بصحت آمد آن دختر تمام ❦

❦ ترجمان ❦ قیوجی ایله جاریه به آلتی آی مدت مرام و کام سوردیلر ، تا که اوقز تمام صحت کلدی . ❦ شرح ❦ آلتی ماه مدت تعیین بیورمق هر برایشده و خصوصیه امور مهمه ده تجربه ایچون برایکی ساعت کافی اولیوب مدت مدیده لازم اولدیغنی ایما ایتمک ایچوندر . برده کره ارضه آلتی جهت ، یعنی شرق ، غرب ، شمال ، جنوب ، فوق ، تحت اولدیغندن نفس ثروتک هر حال وجهتی تجربه وطیب الهمینک همتیه حقیقه یقیناً کسب اطلاع دن صکره نفس کنیدی ثروت محبتدن آزاد ایلدی .

مشنوی

❦ بعد از آن از بهر او شربت بساخت ❦

❦ تا بخورد و پیش دختر می گذاخت ❦

« تَرْجِمَه » اندن صکره حکیم الہی شاہہ دیدی: ای بیوک و عظیم سلطان!
 اول جاریہ بی بوافندی یہ ویر! « شَرَح » طیب الہینک بو تکلیفی ایشی نتیجہ۔
 مطلوبہ بہ ایصال ایچون تدایر متخذہ دن بری اولدینی کبی قیو مجینک جاریہ بہ ، یعنی
 آلتونک دہ حریص اولان نفسہ میل مغنویسنی ایما ایدر . خسیس اولان نفس ،
 ثروت و آلتونی چوق سودیکندن آنی صاقلار ، آلتون دہ سولدیکی طرفی ، یعنی
 خسیس و حریصی معناً سور و محبتیلہ معذب ایلر . (نہ قونومی بولتیق) علمنجہ
 آلتون و کموش کبی مبادلہ بہ صالح معدنلر انسانک سعادت و راحت ایچون محتاج
 اولدینی حوائج و لذائذی لزوم اولدقجہ سهولتہ استحصال ایدیجی بر آلت مبادلہ
 و قولای حفظ اولنور اشیادر ؛ دیگر تعیر ایلہ مال و تقود استقبالہ انسانہ
 لازم اولہ جق اشیانک عینیدر . بونلرک سبب وجود و تدارکی بویکن وضع و اختراع
 اولندقلری مقصدہ توفیقاً استعمال اولمینجہ تقود و اموال عادی طوپراق و خسیسک
 وارنہ آلت سفاهت و جمعیت بشریہ دن سرقت اولمش اولور .

مشنوی

﴿ تاکنیزک در وصالش خوش شود ﴾

﴿ آب و وصلش دفع آن آتش شود ﴾

« تَرْجِمَه » تا کہ جاریہ قیو مجینک وصالندہ خوش و قیو مجینک آب وصالی
 او آتشی دفع ایدیجی اولسون! « شَرَح » محبت آتش ، وصال ایسہ صوکیدر .
 انسان عطشان ، شدت حرارتدن دیگر کون و پریشان ایکن چارہ سنی منحصرأ
 صودہ بولہ جفی کبی ہجران زدہ اولان عاشقک دہ آتش قلبنہ آب زلال دیدار جاناندن
 بشقہ ہیچ بر کیفیت چارہ بخشا اولہ میہ جفی وارستہ انبادر . شعرای یونانیہ دن
 بری محبتی آتشی ، و فراقی روزکارہ تشبیہ ایلہ دیرکہ : اگر آتش (یعنی محبت) آز
 ایسہ فراق روزکاری اطفا ، چوق ایسہ ازید و اوفی ایدر ، روزکار آتشک آزینی
 سوندیرر ، و چوغنی سوندردمکدن بشقہ دہا زیادہ اولندیرر .

مشنوی

﴿ سوی شاهنشاه بردندش بناز ﴾

﴿ تابسوزد بر سر شمع طراز ﴾

« تَرْجِمَه » شاهک یانه قیوجی بی ناز ایله کوتوردیلر؛ تا که زینتلی شمع و چراغک یانی باشنده یانسون. « شَرَح » طیب الہینک امریله قیوجی بی شاهک زدینه کمال عزت و ناز ایله کوتوردیلر؛ تا که بوا کرام صوری بی بر عزت و انفتات. حقیقی ظن ایتسون و شمع زیبا اولان جاریه نك محبتدن پروانه کبی یانوب افنای. وجود ایتسون و بوسبیلہ بویله فانی بر محبتدن جاریه خلاص بولسون.

مشنوی

﴿ شاه دید اورا بسی تعظیم کرد ﴾

﴿ مخزن زررا بدو تسلیم کرد ﴾

« تَرْجِمَه » شاه قیوجی بی کوردی، چوق اکرام ایتدی، التون مخزنخی اکا تسلیم ایتدی. « شَرَح » طیب الہی نفسک سبب اضطرابی روحه بیلدیر مامش ایدی؛ بعدہ تدریجی آچدی و باعث اضطراب اولمیه جق صورتده حقیقی تفہیم ایلدی. یعنی نفسک اضطرابی ترید مال و منال ایچون اولسنہ نظراً ای روح، سن مخزون اولمہ! نفس بر مدت ارزو کرده سیله محبت و الفت ایتسون؛ صکرہ حرص و طمع حصر محبتہ شایان اولمدینی حاکنہ ارانہ ایدلسون؛ تا که نفس، نفس امارہ ایکن مطمئنہ اولسون. بوسلسله تفہیمات و تشبہات اوزرینہ شاه افناع، جاریه اشفا، قیوجی افنا اولنور.

مشنوی

﴿ پس حکیمش گفت ای سلطان مه ﴾

﴿ آن کنیزک را بدین خواجه بده ﴾

تا قضا و بلا جانبه کیمش اولورسک. «**شترج**» برچوق کیمسه لر عاقبتی تأمل و تفکر ایتمه رک بلا تدقیق یالکز ایشتمک لری بعضی اساس سوزلر و یا ذهنلرنده قوردقلری خیالات ایله حال حاضر دن آیریلوب دیگر برحاله و بیلمدکلری برکاره کیریشیرلر ؛ حالبوکه بلا تأمل خیالخانه لرنده محل سرور عد ایتمش اولدقلری موقع حقلرنده کریوه بلا وزندان و اذا اولور .

مشنوی

- ﴿ درخیالش مال و عز و مهتری ﴾
- ﴿ کفت عزرائیل رو آری بری ﴾

«**تَرْجِمَهُ**» قیوجینک عزیمتی حسیلله خیالنده عزت و اعتبار و مال و بیوکلک وار ایدی؛ عزرائیل ایسه استخفاف صورتیله: «اوت، کیت ! مقصدکی استحصال ایدرسک.» دیدی «**شترج**» عزرائیل حضرتلرینه امر اولندی، که قیوجینک جانی عن قریب قبض ایتسون؛ حال بویه ایکن قیوجینک عزت و بیوکلک خیالاتی کورنجه حضرت عزرائیل تعجب ایدوب استخفاف و لسان حال ایله کیت، اوت، عزته نائل اولورسک دیدی . انسانک عمرینی عزرائیل حضرتلری قطع ایلدیکی کبی هرکار نامعقولک ده رشته هستیسنی قطع ایده جک اسباب متنوعه همیشه ظاهر و سرنما اولور .

مشنوی

- ﴿ چون رسید از راه آن مرد غریب ﴾
- ﴿ اندر آوردش بپیش شه طیب ﴾

«**تَرْجِمَهُ**» چونکه او غریب قیوجی یولدن کلدی ؛ طیب الهی انی شاهک حضورینه کوتوردی . «**شترج**» ، ینه حکایه نک حقیقته عطف کلام ایدیلنجه اجرا اولنان تدابیر و مساعی حسیلله ثروت حاصل اولدقده ثروت حصر- محبه شایان بر کیفیت اولدیغنی و فناپذیر اولدیغنی اولذات عارف ابتدا روحه تفهیم و تعریف ایلدی .

مشنوی

﴿ اندر آمد شادمان در راه مرد ﴾

﴿ بیخبر کان شاه قصد جاننش کرد ﴾

« تَرْجِمَانُ » قیوجی مسرور اوله رق یوله کلدی؛ بیلمز ایدی، که اوشاه جاننه قصد اییدی. « شَرَحُ » بلا تأمل نطقله و الفاظ مداهنه کارانه به اعتماد ایدن آدم لر هدف بلا ومصیبت واولی النهایه مابه العبرت اولور لر .

مشنوی

﴿ اسب تازی برنشست وشاد وناخت ﴾

﴿ خون بهای خویش راخلمت شناخت ﴾

« تَرْجِمَانُ » قیوجی عرب آتیه ینوب اوتوردی، و مسروراً آتی سوردی، کندی؛ قانی بهاسنی قفتان ظن اییدی. « شَرَحُ » چوق شیلر بولسور که ابتدا لطیف کورینور، اما حقیقتده او لطافت سوریه ایچنده سم قاتل صاقلانیر . خارجی آلتون ایله تزین اولنمش جیلردن وطاتلی والذ یابلمش شربتلدن مسموم اولانلرک عددی بی حسابدر . مرد عاقل صورتله دکل، حقاقتقه ناظر وبرانسان کاملی مشاور اتخاذایله باذن خدا خطالردن امین وهرحالده مطمئن اولور .

مشنوی

﴿ ای شده اندر سفر باصد رضا ﴾

﴿ خودبپای خویش تأسوء القضا ﴾

« تَرْجِمَانُ » سفر و یوله یوز رضا و ممنونیتاه کیدن ای احق ! کندی ایاغکله

مشنوی

﴿ اینك این خلمت بکیر و زروسیم ﴾

﴿ چو بیانی خاص باشی و ندیم ﴾

« تَرْجِمَه » ایشته بوقفتانی و آلتون و کموشی آل ! چونکه شاهک نزدینه

کلوب خاص قرنادن و ندیم اولورسک « شَرَح » برایشک تبلیغ و تسویه سی
ضمننده کیدن مأمورلرک اوج بیوک اساسه حصر دقت ایلملری مقتضای حکمتدر:
بری، غایت کوزل و معقول بر مقدمه نك ترتیب و ایرادی؛ دیگرى، طور و کلاملرنده
خلوص نیتک اثباتی؛ دیگرى، تکلیف و تبلیغ ایلدکاری ایشک وجود پذیر اولسندن
حاصل اوله جق کافه نتایج مفیده نك تعدادیدر .

مشنوی

﴿ مرد و مال و خلمت بسیار دید ﴾

﴿ غره شد از شهر فرزندان برید ﴾

« تَرْجِمَه » قیوجی چوق مال و قفتان کوردی، الدانوب مغرور اولدی ؛

کندی شهر و اولادندن کسلوب آیرلدی « شَرَح » مواد مهمه ضمننده کان
مأمورلره مخاطب اوله جق اولانلر کتیریلن هدیه و ایراد اولنان مؤثر و کوزل
عباره لره وقوه ناطقه واسطه سیله ترین اولنان مواعیدک پارلاق اولان جهتلرینه
الدانیموب اصل روح ماده یه حصر فکر ایتمونلر . یعنی تبلیغ اولنان امور ظلم
و خدعه دن خالی و فکر مشروعه مبتنی میدر؟ یوقسه تکلیف ایدن طرفک نفع و بولتیقه سی،
افاده سنی لسان حال ایله رد و بیاندن غیرى بر نتیجه مستوره نك استحصالی اینچون
بر مقصد خفیسیمی واردر؟ تکلیفده و لو حیلده و خدعه اولسه ده تکلیف اولنان
کیفیت حد ذاتنده باعث منفعت و قابل اجرا میدر؟ بوکبی مقتضای ملاحظه و عاقل
اولان خیر خواهان ایله مشاوره دن صکره اعطای جواب و اتخاذ قرار ای دلسون؛ یوقسه
هر تکلیفک عاجلاً و بردن قبول؛ یا خودردی باعث ندامت و موجب ذلت و مضرت اولور .

« تَرْجِمَه » اول ایکی امیر ورسول تاسمرقند شهرینه قدر شاهدن مژده و بشارت ویریحی اوله رقی قیوچینک اوکنه کلدیله « شَرَح » [وارسته شرحدر] .

مشنوی

﴿ کای لطیف استاد کامل معرفت ﴾

﴿ فاش اندر شهرها از تو صفت ﴾

« تَرْجِمَه » شاهدن کوندربان مأمور لر سمرقنده واروب قیوچینی کوردکلرنده مهارت ودرایتلری حسیلله دیدیلرکه : ای استاد لطیف ! ای معرفت وهنری اتمام ایدن زرکر شهر ! قیوچیلیق صنعتی شهر وقصبه لرده سندن معلوم اولدی « شَرَح » شهر وقصبه لرده قیوچیلیق مهارتنک شهرت بولسی یا ذکر اولنان قیوچینک داننده اولان مهارت فوق العاده سی ایشیدلمش ویا مصنوعات و آثار- مهارتکارانه سی کورلمسیله قیوچیلیق صنعتی شهر لرده کسب ترقی ایش دیمکدر . بر سفیر ماهر نائل اولدینی تعلیماتک وجود پذیر اولسی ضمننده تدابیر مقتضیه تک اتخاژنده اصلا تقصیر ایتمز . مأمور اولدینی کیفیت بروفق دلخواه فصل ورؤیت اولنور ایسه مددوح وعکس حالده فعلاً معاتب اولسه ده معناً مسؤل ومقدوح اولور .

مشنوی

﴿ نك فلان شه از برای زرکری ﴾

﴿ اختیارت کرد زیرا مهتری ﴾

« تَرْجِمَه » ایشته فلان شاه قیوچیلقدن اتوری سنی اختیار ایلدی ؛ زیرا سن زیاده بیوک وکاملسک . « شَرَح » وجود پذیر اولسی ارزو اولنان کیفیتک اهمیت وفوائدینی ومخاطبک مالک اولدینی اوصاف مقبوله یی ماهرانه بیان ایتمکده کی اصابت وارسته ایضاح وشارتدر .

مشنوی

﴿ مرد زر کر را بخوان زان شهر دور ﴾

﴿ بازر و خلعت بده اورا غرور ﴾

« ترجمه » طیب الہی شاہہ دیدی : قیوجی بی بولندی اوزاق قصبہ دن

دعوت ایت ؛ و آلتون و قفتان ایله اکا غرور ویر ! « شرح » یعنی ای روح !

شمدی سندن بعید اولان ثروتی مساعی ایله جلب واحضار ایت !

ثروتی ایما ایچون (قیوجی) مثال اوله رق بیان اولندیغندن قیوجی نامی یاد

اولند قجه روح و نفس و ثروته توجیه ایله بورالری هر بیت شریفک شرخنده تکرار

تصریح ایلمک زائد اوله جفی مطالعه ایدن ذواته اخطار ایدیلیر .

مشنوی

﴿ پس فرستاد آن طرف یک دورسول ﴾

﴿ حاذقان و کافیان و بس عدول ﴾

« ترجمه » ایمدی شاه او طرفه (سمرقندہ) براییکی دعوتجی کوندردی ،

او دعوتجی حاذق و ماہر و کافی و زیادہ عادل آدملر ایدی . « شرح »

بر امر مهمی رؤیت واجرا ایتک ضمنندہ مأمور اعزام اولنه جق ذاتک اصحاب-

درایت و کفایتدن اولسی ایچون نہ قدر دقت اولنسه او قدر احراردر . بولزوم

بونندن ده معلوم اولور کہ : بر ماده قلمہ النمش و محتویاتی تعین ایتمش ایکن بردولتدن

اعزام اولنه جق سفیر غایت عاقل و مقتدر اولق ایچون دقت اولنور . تاریخ شناس

اولانلره معلوم در کہ بعض سفیر غیر مقتدر بر جوق نتایج و خیمہ بی تولید و طرفینی

تبرید ایدر .

مشنوی

﴿ تا سمرقند آمدند آن دوامیر ﴾

﴿ پیش آن زر کر ز شاهنشہ بشیر ﴾

مثنوی

❦ بعد از آن درخواست و عزم شاه کرد ❦

❦ شاه را زان شمه آگاه کرد ❦

«تَرْجِمَه» طیب الہی خستہ جاریہ بہ سؤال ایتدکن و قیوجی بہ اولان محبتی اکلادقن صکرہ قالقوب شاہک یانہ کیتدی ، جاریہ نک اسباب مرضدن بر ازنی بیلیردی «شرح» حکیم الہی جاریہ نک عشقی شاہہ کلیاً افشا ایتوب قیوجینک جلی جائز اولہ بیلاہک قدر بر اسلوب و وسیلہ حکیمانہ ایلہ بعض شیلر سویلدی . ہر نوع مکالمہ مہمدہ یالکز لازم اولان جہتاری آچق لازم کلوب بعدہ استماع ایدہ جک آدمک افکاری معلوم اولنجه و علی الخصوص صرہ سی کلدیکی عقلاً اکلاشینجه او حالہ مقصد حصول پذیر اولق ایچون لازم کن دیگر تبلیغات بسط و ایراد اولور ؛ اما بعض دفعہ اولورکہ ، مستمی اتخاذ ایدہ جکی یولمز بر قراردن منع ایچون یکدن و تمامہا ایشک تہیمی مقتضیدر . بودقائق فرق ایتک فرط ذکایہ و تجارب کثیرہ بہ وابستہ در .

مثنوی

❦ کفت تدبیر آن بودکان مردرا ❦

❦ حاضر آریم از پی این دردرا ❦

«تَرْجِمَه» طیب الہی شاہہ دیدی : بودردک دفعی ایچون تدبیر مؤثر اودرکہ : بیان ایلدیکم قیوجی حاضر اولق اوزرہ بورایہ جلب ایدہ لم . «شرح» طیب الہی احتمال شاہہ دیدی کہ : جاریہ بہ ترتیب ایتک ایستدیکم علاجک حاضر لنوب اعمالیچون مہارت کاملہ سی حسینلہ فلان قیوجینک جلی مقتضیدر . توجیہ کلنجه : حکیم غیب لساندن نفسک ثروتہ اولان محبتی جہتلہ روحہ دیمشدرکہ : سعی ایلہ ہر مقدار سیم و زر احضارایت ؛ بعدالاحضار انسانیتک حقائق عالیہ سنہ نسبتہ مال و منال اعتبارسز و شیء احقر اولدیغنی نفس اکلاسون ، اندن صکرہ تکثیر نقود سودای خامندن فراغت و کندینی و سنی نائل استراحت ایتش اولسون .

مشومی

﴿ وعدها باشد حقیق دلپذیر ﴾

﴿ وعدها باشد مجازی تاسه کیر ﴾

« ترجمان » وعدلر وارکه ، دلپذیر وکوکک مظهر قبولی اولور . وعدلر وارکه ، مجازی و غیر حقیقی اولدیغندن کدر ویریحی اولور . « شرح » مولانا حضر تارینک وسائر بیوک مؤلفینک دأب حکمت مابندندرکه ، عبارہ آره سنده مهم کله یاد اولننجه اوکله نک معناسنده مستور اولان حکم ومعانی بی بیان واوصره ده دیگر حقائق عمیقہ بی سرد واتیان ایدر لر . « وعد » کله سی ده بو محله کلدیکندن پیورر لر که : وعدلر صاحب کرم دن ایسه حقیق ودلپذیر ؛ نا اهل ویالانجی بر آمدن ایسه کدر انکیز ومضر اولور ؛ زیرا اهل کرمک وعدی مسرت بخش اولمقہ برابر قوت قابی تریید وکاذبک مواعدی ایسه ابتدا انسانی پر امید ، صکره تبرید ونومید ایدر .

مشومی

﴿ وعده اهل کرم کنج روان ﴾

﴿ وعده نا اهل شد رنج روان ﴾

« ترجمان » صاحب کرم اولانلرک وعدی جاری خزینہ وکچر آلتوندر . نا اهل اولانک وعدی جانہ درد واذاذر « شرح » سبق ایدن شرح بو بیت شریفکده شرحی اولور .

﴿ در یافتن آن ولی رنج را و عرض کردن رنج اورا پیش شاه ﴾

ولی اولان او طیب الہی جاریہ نک خسته لکنی بولوب شاهه عرض ایتسی
بیاننده در :

« **تَبْحِيحُ** » دانه و تخم یر ایچنده کیزلی اولور ، تخم ودانه نك سری بستان و ترلانك بشیلکی و محصولی اولور « **شَرْحُ** » بو ایبات شریفده اسراری حفظ ایتمکدن حاصل اولان فوایدی امثال حکیمانه ایله بیان و تا کید بیورر. دانه یر ایچنده کیزلی قالدیغندن محصول ویرر ، اگر کاله واصل اولمازدن اول اخراج اولنسه چورور و مضمحل اولور . اسرارک افشاسی ده تخمی یردن وقتسز چیقاروب چوروتمکه سبب اولق کیدر .

مشنوی

- ﴿ زر و نقره کر نبودندی نهان ﴾
- ﴿ پرورش کی یافتندی زیر کان ﴾

« **تَبْحِيحُ** » آلتون و کموش کیزلی اولماش اولسه ایدی ، نصل معدن آلتنده بسلنیلوب تریبه بولورلر ایدی ؟ « **شَرْحُ** » بو ایبات شریفده سرك حفظنده اولان فواید بیان و تا کید بیوریلور .

مشنوی

- ﴿ وعدها و لطفهای آن حکیم ﴾
- ﴿ کرد آن رنجور را ایمن زیم ﴾

« **تَبْحِيحُ** » اول حکیم المینک و عد و لطفلری خسته اولان جاریه بی قورقودن امین ایتدی « **شَرْحُ** » مولانای رومی قدس سره السامی حضرتلری کلامی تکرار طیب الهمی ایله جاریه به ارجاع و دیگر حکم و دقائق بیان و انبای بیوریلور . طیب الهمی جاریه به ایکی بیوک و عد ده بولندی : بری ، خسته لکنندن خلاص بولسی ؛ دیگر ی ، قیومجی به اولان محبته شاهک مطلع اولما مسیدر . بویه مواعید مسوده بی اجرا ایدن ذات بر مرد کامل و استاد ماهر اولدیغندن جاریه نك اضطرابی راحت بديل و قلابی بر امید و برامل اولدی .

دیه تنبیده بولنمسیله کندیسنگ راز و سری کتم ایده جکنی ایما ؛ و دیگر مقصدی جاریه نك قیوجی به اولان عشقنی شاه خبر آیره نار رشك شاهك قلبی احراق واضطرابی بی شمار ایده جکندن اخفای رازی جاریه به اخطار اتمسیدر . بر انسانده ولو بعض حالات متأله کورلسه ده عارف اولان ذات صاحبه بیله اخفا فقط حالات الیمه نك دفعنه سعی اوفی ایلر . بر انسانك قصورنی تدریجی اولمیه رق بردن یوزینه قارشی سویلمك او آدمی فائده سز تبرید و وحشتنی ترید اتمکدر .

مشنوی

﴿ گفت بیغمبر که هر که سر نهفت ﴾

﴿ زود گردد با مرام خویش جفت ﴾

« ترجمه » بیغمبر من فخر عالم علیه الصلاة والسلام افندمن حضرتلری بیوردیلر که : هر کیم سرینی کیزلدی ، کندی مقصدیله چایک برلشوب مراننه نائل اولدی . « شرح » بوکا دائر اولان حدیث شریف بودر : (من کتم سره ملک امره) یعنی « سرینی کیم صاقلادیسه ایشنه صاحب اولدی . » سر اول کیفیت ویا فکرویا سوزدر که بشقه لره معلوم اولنجه مضرت حاصل اولمق محتمل اولور . سری ایشیدنلر افشایله برابر برده اکثری ایی جهتلرینی قاله آلیوب شایان طعن زعم ایلدکلری جهتلرینی افشا و بو یوزدن ده ایرات مضرات و سرك حکمنی اسقاط و صاحبی تبرید و بی ثبات ایدر : بناءً علیه هیچ بر وقت صحبت آره سنده ویا بشقه بر حالده انسان سرینی اغزندن قاچیر مسون ، کیمسه یه افشا اتمسون ! شاید سر طوتیله جق ایشده انسان کندی نی نصیحته محتاج کورر ایسه او حالده بولندینی شهر و محله استقامت و اخلاق حمیده و درایتله مظهر امنیت اولان بر مرد کامله بالمراجعه مقتضی اولدینی قدر سرینی آچسون و مشورت نعمتدن مستفید اولسون ؛ اما نصیحت آله یم فکر خفتکارانه سیله راست کلدیکی آدم لره سری افشا ، فائده یه بدل کندی احما اتمکدر .

مشنوی

﴿ دانه چون اندر زمین پنهان شود ﴾

﴿ سر او سر سبزی بستان شود ﴾

فیض اولسنه بکزر چاره پی بولورم «**شرح**» طیب الهی خسته جاریه پی تبشیر و باغ و باغچه و باران کبی مثالل ایله قلب محزوننی تسریر و مواعید علیه ایله دلسیر ایشمدر. حسیات قلبیه و عقلیه نك بدن انسانه فوق العاده حسن و یاسوء تأثیراتی طباً و تجربهً مثبت و بدیدیر. مثلاً «خوف» غیرمادی فکر و حسدن عبارت بر کیفیت ایکن بعض انسانلرک بدننه مادهٔ رعشه و سائر احوال الیمه ایراث ایدر. بو مثالدن وانواع تجاربدن معلوم اولورکه معقولانک جسمانیاته تأثیراتی بی اتها و شایان اعتادیر.

مشنوی

﴿ من غم تو میخورم تو غم نخور ﴾

﴿ بر تو من مشفقترم از صد پدر ﴾

«**تنبیخ**» بن سنک کدر و غمکی چکرم، سن غم ییمه و مکدر اوله! بن سکا یوز پدردن دها شفقتم ییم. «**شرح**» طیب الهی جاریه به دیورکه، نم حالم واضطرابم نه اوله جق دیه بوندن بویله سن مغموم و محزون اوله! سننک سلامت و سعادتکی بن دوشونور و خلاصک ایچون زحمت لازم ایسه بن چکرم، سن راحت و پاک و بی باک اول! بن پدرکدن بیله مشفقتر و چاره آور اولورم. ایشته بو افاقداله خسته به امید و بشارت و قوت و شوق و غیرت ویرمشدر.

مشنوی

﴿ هان وهان این راز را با کس مگو ﴾

﴿ کرچه از توشه کند بس جست وجو ﴾

«**تنبیخ**» صاقین، صاقین، ای قزم! بوسری کیمسه به سویلمه! هر نه قدر شاه سندن چوق آراشدیروب صورسه بیله! «**شرح**» طیب الهینک بو تنبهنده ایکی مقصد خیر مرصدی وار ایدی. بری: قیوجیی به اولان عشقمی شاه شیمدی ایشیدر ایسه حالم نه اولور؟ فکر و اندیشه سی بالطبع جاریه به تبادلر ایده چکنندن بو اندیشه پی حکیمانه رفع ایتمک ایچون ای جاریه! زنهار شاهه افشای اسرار ایمه!

« تَجْمُرُ » طیب الہی جاریہ دیدی : قیوچینک محله سی ہانکی عمر
 وجادہ در ؟ جاریہ دیدی : کوپری باشندہ (غافر) نام محلہ در [غافر
 سمر قد شہرندہ بر محلہ نک اسمیدر .] « شَرَحُ » حکیم الہی چونکہ جاریہ نک
 (نفسک) ہواسنی اکلا دی . کیفیتی بتون بتون استیضاح و آشکار ایتک ایستدی
 و آکا متعلق دقائق صورتی . بو محلدہ قیوچیند مقصد ، ثروتدر ، نفسک محبتی
 ثروتہ منحصر اولدیغندن طیب الہی ثروتہ دائرہ بر جوق سـؤال در میان ایلدی .
 یعنی ثروتدن نہ سورسک ؟ دیدی . جاریہ نک جواباً : سودیکی شی کوپری باشندہ
 غافر محلہ سندہ بولنور دیمی ، کوپری کبی محل مرور اولان دنیانک بعض جہاتندہ
 کثرتلہ بولنان زر و سیمی ایما ایتدی .

مشنوی

﴿ کفت دانستم کہ رنجت چیست زود ﴾

﴿ در خلاصت سحرها خواهم نمود ﴾

« تَجْمُرُ » مرضک نہ اولدیغنی بیلدم ، سنک خلاصکدہ در حال سحر یعنی
 اقدامات فائغہ کوسترمک ایسترم « شَرَحُ » طیب الہی جاریہ دیدی : سبب مرضک
 نہ اولدیغنی اکلا دم . شیمدی سن مستریخ اول ! استحصال عافیتک ایچون در حال
 صرف ہمت و سنی نائل وصلت و سلامت ایدہ جکم . کرک معنوی و کرک جسمانی
 خستہ لکلردہ طیبیلرک اک برنجی وظیفہ لری تشخیص مرض ایتک ، آندن صکرہ
 تدبیر و علاجلر ترتیب و کسب عافیت ایدہ جکندن بحثلہ خستہ بی تیشیر و تطیب
 ایلمکدر . تأمین و تطیب خستہ نک قوتنی تزید و طیبہ امنیتنی تأیید ایدر .

مشنوی

﴿ شاد باش و فراغ و ایمن کہ من ﴾

﴿ آن کنم با تو کہ باران با چمن ﴾

« تَجْمُرُ » شادو آزادہ و امین اول ! سکا یا غمورک چمن و باغ و بانجہ یہ چارہ ساز

مختلر وفرقتلر احساس ایتمش ونبضی شدتله حرکته باشلامش وایسته میه رگ حالتی طیب غیبه بیلدیرمشدر — [سمرقنداسمنده (محبت) کبی طائلی (قندیغنی شکر) لفظی بولندیغندن بوتسمیه حکایه یه ایرجه برحلاوت ویرمشدر]

مشنوی

﴿ آه سردی برکشید آن ماه رو ﴾

﴿ آب از چشمش روان شد همچو جو ﴾

« تَنْجِيمٌ » بونک اوزرینه ماه یوزلی اولان اول جاریه جاندن بر آه چکدی وکوزندن ایرماق کبی کوز یاشی بوشاندی . « شَرْحٌ » عاشق محترق سویدی جانانی مدت مدیده قلبنده کتمه مجبور و بیچاره نك درونی المناک و مهجور ایکن وهله معشوقک احوالی بیان وایما اولنجه بالطبع رنگی متغیر ، کوز یاشی روان ، بدنی لرزان ، قلبی بی درمان اولور .

مشنوی

﴿ چون زرنجور آن حکیم این راز یافت ﴾

﴿ اصل آن درد و بلا را باز یافت ﴾

« تَنْجِيمٌ » چونکه خسته جاریده او طیب الهی سری بولدی ؛ درد و بلا ومرضک سبب اصلینسی ده همان بولمش اولدی « شَرْحٌ » هنر جاریه نك قیوجبی به خفی اولان محبتنی اکلامق ایدی ؛ طیب الهی مطلع اولنجه مرضک کافه تحولاتنه وچاره نجاتنه واقف اولدی . استاد وعاقل اولان ذات بر ماده دن بر سر رشته آلدقه آرتق اوماده نك صورت جریانی کورمش کبی استنباط ایلر . نصل که شفره تعبیر اولنان یازونک حرفنه بر کیمسه واقف اولدقن صکره او شفره ایله یازلمش نه قدر مفصل عبارات وار ایسه جمله سی فهم وحل اولتور .

مشنوی

﴿ گفت کوی او کداهش در کذر ﴾

﴿ بر سر پل گفت کوی غانفر ﴾

ایتدی ؛ اما نه طمر و نبضی حرکت ایلدی ونه ده یوزی صاری اولدی « **شرح** »
 جاریه ینه عادی صورته سودیکی شیلردن برچوق حکایات و بیاناته بولنش ایسه
 شدتله محبت ایتدیکه کیفیتی انیان ایلمدیکندن حالی متغیر اولدی.

مشومی

﴿ نبض او بر حال خود بدنی کزند ﴾

﴿ تابپر سید از سمرقند چوقند ﴾

« **تخریج** » جاریه نك نبضی کندی حالی اوزره ضرر سز و تغیر سز اولدی؛

تا که حکیم الهی شکر کبی طاتلی اولان سمرقند شهرندن صوردی « **شرح** »
 جاریه برچوق شیلر سویلدی وینه نقطه عظیم محبتی سویلمدیدی ؛ اما صوران
 طیب الهی کمال ذکاوت و فراستله سبب اضطرابی حس و تخری ایدوب بعض
 تأویلات و تلمیحات ایله عشقندن بحث و سؤال و بر شهر عظیم ایچنده لذا نك انواعی
 بولسدینی کبی شهر محبتده ده حسیات لذیذ اولدیغندن اوجه تله عطف مقال
 ایلینجه جاریه کتم راز و اخفای محبتده بی مجال و متغیر الحال اولدی . بیت شریف .
 آتیده بیان و حکایه بیوریله جنی وجه ایله جاریه نك شدت محبتی صورتا پارلاق ، اما
 حقیقه زرکر کبی متغیر و ناپاک بر حال المنا که مربوط ایدی .

مشومی

﴿ نبض جست و روی سرخ و زرد شد ﴾

﴿ کز سمرقندی زرکر فرد شد ﴾

« **تخریج** » سمرقند شهری طیب الهی طرفندن یاد اولنجه جاریه نك
 نبضی حرکت ایلدی ، یوزی تغیر ایدوب قرمز و صاری اولدی ، سمرقندی
 برقیو مجیدن جاریه فرد و مهجور اولمش ایدی « **شرح** » جاریه سمرقندی
 ایشیدنجه متغیر الحال و بی مجال اولدی ؛ زیرا او بیچاره سمرقند شهرنده برزرکره
 شدتله محبت ایش و کرفتار مرض هجران اولمشیدی . سمرقند نامی جاریه نك قلبه

کورمینه چه طیب الهی اکلادی که نفسک سویلیدیکی شیرده محبتی عادی اولوب مقصد-
عظیمی بشقه بر حال و کیفیته مربوط و خفی ایدی؛ بناءً علیه وجه آئی اوزره حکیم-
غیب سؤالی تکرار و حقیقتی اکلانغه صبر و انتظار ایلدی .

مشنوی

❖ کفت چون بیرون شدی از شهر خویش ❖

❖ در کدا مین شهر بودستی تو پیش ❖

« تَرْجِمَه » « جاریه به دیدی که : کندی شهرندن دیشاری به چیقدیغمکزده

هانکی شهر و قصبه ده زیاده بولندک . « شَرْح » طیب غیب جاریه به (نفسه) :
آرزو و حسیات بشریه دن هانکی کیفیاته مائل اولدک ، و اوکیفیاتدن هانکیسی اک
اول واک زیاده سنک محبتکی جلب ایدوب اکا نائل اولنجه به قدر صحت و راحتکی
زائل ایلدک ؟

مشنوی

❖ نام شهری کفت زان هم در گذشت ❖

❖ رنگ رو و نبض اودیکر نکشت ❖

« تَرْجِمَه » « جاریه بر شهر و قصبه نك اسغنی سویلیدی ، آندن ده کچدی

ویوزینک رنگی و نبضی بشقه لشمدی « شَرْح » دیمک که جاریه نك سودم ديه تکرار
تعداد ایلدیکی شیرلاره سنده کترتله عشق و محبتی جلب ایدن بر کیفیت بیان
و حکایت ایلمدیکندن یوزینک رنگنده و نبضنده برتغیر و تحول حاصل اولدی .

مشنوی

❖ شهر شهر و خانه خانه قصه کرد ❖

❖ فی رکش جنیدونی رخ کشت زرد ❖

« تَرْجِمَه » « جاریه شهر بشهر ، خانه بخانه برچوق کزدیکی یرلری حکایه

« **تَرْجِمَه** » اول طیب الہی جاریہ نیک حکایہ سویلمسی طرفہ قولاق طوتدی ،
 ونبضنک حرکتہ نصب عقل و حصر دقت ایلدی « **شرح** » جاریہ نیک احوال۔
 دروننی اکلماق ایچون طیب معنوی ہم سوزینہ ، ہم نبضک حرکتہ غایت
 دقت ایدر ایلدی۔ احوال درونی کشف ایچون سوز و نبض ورنک بیوک واسطہ درلر۔
 انسان روح و عقلنک تأثیراتی صراحتہ بیان ایتک ایستمہ ده کلامندن استدلال
 واستنباط اولنور۔ حسیات و ملاحظات غایت مؤثر حالات ایسده قلبک جرکاتی
 سریع، یوزک رنگی بعضاً قرمزنی و بعضاً صاری و نبض ده بالطبع قلبک سرعتہ تابع
 و بوجہ ایله تأثیرات درونی عاقل ایچون معلوم و بدیهی اولمش اولور .

مشنوی

❦ تا کہ نبض از نام کہ گردد جهان ❦

❦ او بود مقصود جانش در جهان ❦

« **تَرْجِمَه** » تا کہ جاریہ نیک نبضی هانکی اسمدن حرکت ایدیچی اولور ؛
 اوجہت معلوم اولنجه جاریہ نیک جهانده مقصد جانی او اسم اولمش اولور .
 « **شرح** » سبق ایدن بیت شریفده بیان اولنان مطالعہ بی بوبیت شریف تأکید
 بیورر . نبض مادی و ظاہری ایسده دماغ و قلبہ ارتباطی اولسی وجسم و مادہ
 تأثیرات معنویہ تابع بولنسی حسیلہ نبض سردرونی ایستمہ رک ایما و افشا ایدر .

مشنوی

❦ دوستان شهر اورا برشمرد ❦

❦ بعد از آن شهر دکر را نام برد ❦

« **تَرْجِمَه** » جاریہ دوستلرنی و شهر و قصبہ سنی صایدی ، حکایہ ایلدی ،
 آندن صکرہ دیگر برشهر و قصبہ نیک نامنی یادہ کتیروب سویلدی « **شرح** » جاریہ
 (کہ نفس) سهولتہ برچوق شیلر سویلمش و کرچه بیان ایلدیکی احوالده بعض
 مرتبہ دوست و محبوب عد ایلدیکی حالاندن بحث ایتمش ایسده نبضندہ بر تفر

او کیمسه لره بکزر لر که صویه کیرمزدن اول یوزمکی او کرمک ، وچالیشمازدن اول اقیچه قازانوب زنکین اولق کبی سودای خامده بولنور لر !

مشنوی

❖ زان کینزک بر طریق داستان ❖

❖ بازی پرسید حال دوستان ❖

« تَرْجِمَه » ، طیب الهی اول جاریه دن حکایه طریقه تکرار دوستلرینک حالی صورتدی . « شَرَح » انسان کوردیکی فلکک جورندن اوزون اوزادی سویلمکه طبعاً مانل اولدینی کبی احباسیله اولان ماجرالری ده تفصیلاً نقل و حکایه ایتمکه میالدر ؛ زیرا اجابک ایلمکی ، احسان و مروتی مسرات و ذوقیات خیالیه کبی عقلمن چیقماز ؛ بر دوست صادق دائماً مروت بخش بر خزینه و برکان لطف بی نهایت کبی خاطره کلیر . دوست استقبالدهده دوا و آنی فراموش ایتمک ناروادر .

مشنوی

❖ با حکیم او قصه ها میگفت فاش ❖

❖ از مقام و خواجگان و شهر تاش ❖

« تَرْجِمَه » جاریه حکیم الهی به آشکار حکایه لر سویلیدی ؛ و مقام و یرندن و افندیلریله همشهریلرندن بحث ایلیدی . « شَرَح » نفس اماره نك مقامی دنیا و دنیا ده کی احوال بی وفادر . نفسک افندیلری روح و عقل ؛ همشهریلری کوردیکی حالات و کیفیاتدر . بناء علیه نفس دنیا احوالی ، روح و عقلک تکدیرات و تنبیهاتی ، سائر انسانلرده کوروب حس ایلیدی کیفیات مؤثره بی حکیم الهی به بیانه ابتدار و ما فی الضمیر بی اولدقجه اظهار ایلیدی .

مشنوی

❖ سوی قصه گفتنش می داشت گوش ❖

❖ سوی نبض و جستنش می داشت هوش ❖

اولسون؛ تا که عارف مرضی و اضطراب قلبی بولوب باذن الله تعالی دفع و رفع ایتسون .

مشوی

❦ خرز بهر دفع خار از سوز و درد ❦

❦ چفته می انداخت صد جازخم کرد ❦

« تَرْجَمَه » مرکب دیکنک دفعی چون آتش اضطراب دروندن چفته آتدی،

بوسبیدن وجودنده یوزیرده یاره ایتدی « شَرْح » مقدمکی بیت شریفده بیان بیوردلیغی اوزره مرکب چبالدقجه دیکن دها زیاده باته جنی کبی خام اولانلرکده حرکات غیر لایققلری حسبیلله اضطراب و ضرره کرتار اولدقلری و چاره بوله مدقلری حالده ینه منته اولیوب فکر و تدبیر لرنده مصر اولنجه اکدار و آلامه اسیر اوله - جقلری بدیهیدر . ضعیف العقل اولان انسانلر چوق دفعه اولور که حمق و جتی ثبات نامیله تریین ایدر لر و مداهنلر آنلره آفرین دیر لر .

مشوی

❦ آن حکیم خار چین استاد بود ❦

❦ دست میزد جایجای از مود ❦

« تَرْجَمَه » جاریه ده دوا آرایان اول طیب الهی دیکن طوبلایجی ، دیکن

چیقاریجی استاد ایدی؛ قلبنک هر طرفی ید معنویسی ایله تفحص ایدر ایدی .

« شَرْح » طیب الهی نفسک هر جهتی تحقیق و تفحص ایدر ، آراشیدر ایدی .

خاطره کله بیلیر که جمله من بر مرد عاقل و مستقیم بولوق ایسترز؛ فقط مقلدن فصل فرق ایده بیللم؛ قیافت و تعبیرات هپ بر در . بوسؤاله جواب بودر که عاقل و مستقیم و مقلد و کاذب تفریق ایتک بالطبع مشکدر؛ بومشکک چاره سی حالی بیلنمک ایستن انسانک احوالی تحقیق ایله برابر محقق فرائضی ادایه و امور و وظائف مشروعه سنک ایفاسنه چالیشسون؛ تا که عقل و قلبی ممکن مرتبه کسب قوت ایده بیلسون . انسانده معنوی بر مقدار قوت حاصل اولنجه سه ولتله عاقل و احق و مستقیم و کاذب فرق و تمیز ایده بیلیر؛ فقط بلا مساعی فرق و تمیز ایتک کبی بر خاصه جلیله یی ایسته یئر

کوره بیلسه وهر ناپخته اکلایه جق اولسه اوخسته لکلرک چاره لری قولای بولنور، کوکل خسته لکی انسانلر ایچون همان هیچ قالمش اولور ایدی . جسمانی طبابتده بيله ایش خسته لکی بحق اکلامقده در . اکلا دقن و تشخیص مرضدن صکره علاجی قولای بولنه بیلیر ؛ اما مشکل اولان جهت، کوکل خسته لکنک بتون بتون کیزلی اولسی وبر فکر ویا بر وهم مخصوص اوزره مبتی بولمنی ومضطربک حقیقی اضماره سعی ایتسیدر . بناءً علیه مرض قلبک حقیقته تماميله کسب وقوف واطلاع نه مرتبه ده مشکل اولدینی معلوم اولی النهار .

مشنوی

❖ کس بزیردم خرخاری نهید ❖

❖ خرنندان دفع آن برمی جهید ❖

« تَرْجِمَانُ » برکیمسه مرکبک قویروغی آلتنه بر دیکن قور، مرکب انک

دفعی چاره سنی بيله مز صیچرار [اضطرار بدن دیکنک دفعنه چالیشیر] « شَرِّحُ » انسان واردر که حالی بومثاله یقیندر . بر مشکله گرفتار اولونجه انک دفعنه کثرت وعجمله ایله چالیشیر سده دفعی اسبابی بولغه موفق اوله میور؛ اغربی بودر که اکثر عاقل ودانایه مراجعت ایتمز ویا ایدرایسه عاقلک سوزینه امنیت ایلمز وارتنق مضطرب فکر ضعیفک اوهاميله چاره جو اولنجه مشکل یاب وخراب اولور .

مشنوی

❖ بر جهید وان خار محکم ترزند ❖

❖ عاقلی باید که خاری برکند ❖

« تَرْجِمَانُ » مرکب صیچرار ودیکن بدننه دها زیاده اورور، وزیاده باتار،

برعاقل لازم که دیکنی چیقار سوز! « شَرِّحُ » برکار وحال مشکلی دفع ایچون تجربه مز اولان وعقلی ایرمین آدملر چبالادقجه مشکلری بدتر وباطن وظاهر لری مضطرب ومشکلتلر اولور؛ بناءً علیه تدابیر عقلیه سيله چاره یاب اولیان انسان کندی تدبیر ظن وکان ایتدیکی خیالاتندن روگردان وبر عارف وعاقله مراجعت شتابان

مشنوی

❖ وز سر سوزن همی جوید سرش ❖

❖ ورنیابد میکنند بالب ترش ❖

« تَرْجَمَه » ایانگ صاحبی ایکنه باشیله دیکنک باشنی آرار و اکر — بو واسطه ایله ده — بوله مازسه دیکنک باتدینی یری دوداغیله ایصلاتیر، تاکه دیکنی چیقاره بیلسون « شَرَح » بالاده کی فکری تعقیب، یعنی ظاهری و عادی بر دیکنک بولنسی مشکل بولنمینجه بولق ایچون و سائط اجراشیه مراجعته مجبوری حاصل اولور ایکن یاقلده کیزلی اولان احوالی انسان نصل سهولتله وضع میدان ایده بیلیر؟ بوکا بناءً بک چوق تداییر عقلیه به مراجعت ضروری و اقتضای حکمت اولدینی بدییدر .

مشنوی

❖ خار در پاشد چنین دشوار یاب ❖

❖ خار دردل چون بوداده جواب ❖

« تَرْجَمَه » آیاغه باتان دیکن بویله کوچ بولندینی حالده دیکن کوکلده اولنجه نصل اولور؟ بکا جواب ویر! « شَرَح » مادی اولان بر خار الم بارک بولنسی مشکل و عسیر ایکن یاقلده کی خار اضطرار، بلا صبر و بلا تدبیر و قرار نصل بدید و اشکار اوله بیلیر؟ بکا جواب ویر! بیورلسی بو حالک غایت مشکل اولدینی بلاغت و قوت ایله بیان بیورمق ایچوندر .

مشنوی

❖ خار دل را کر بدیدی هر خسی ❖

❖ دست کی بودی غمازا بر کسی ❖

« تَرْجَمَه » کوکل دیکنتی هر بر آچاق و عادی آدم کوره ایدی، کدرلر بر کیسه اوزرینه نصل ال اوزاته بیلیر ایدی؟ « شَرَح » کوکل خسته لکلرینی هر آدم

مثنوی

﴿ دست بر نبضش نهاد و یک بیک ﴾

﴿ بازی پرسید از جور فلک ﴾

«تَرْجِمَه» طیب السہی جاریہ نك نبضی اوزرینہ النی قودی ، و برر بر فلکك

جورندن صورتی «شرح» او ذات کامل نفسہ صورتی محل جور اولان
دنیادہ ہانکی شیلردن زیادہ زحمت و جفا چکدی . مقصدی حسیات قلبیہ نك
سؤالیلہ جاریہ نك مرض دروتی اکلامق ایدی ، بناءً علیہ کمال حکمتلہ فلکك
جورندن صورتی و فلکك کوستردیکی بعض ذوق و مسرتدن صورتی؛ زیرا
انسان ایچون مسرت و صفا محدود و بی وفادر . مسرتك تعدادیلہ اوزون مقالہ حاصل
اولہ ماز ؛ علی الخصوص بیچارہ انسان دنیادہ کوردیکی مسرتی ذہندہ طوتیمور ،
ذوق و مسرت قولای اونودیور ؛ اما فلکك جوروی چوق اولدینی کبی آثاری
حس اولننجہ فراموش اولنیمور و بختی طویل اولور . برده انسان کندی جورینی
دائما دیکرلرہ نقل و بیان اتمکہ اظہار میلان ایلر . بیچارہ انسان ظن و کان ایدرکہ
نقل و بیان ایلدیکی کندی جورندن ہر بر آدم متاثر و استماعہ حاضر اولور .

مثنوی

﴿ چون کسی را خار درپایش خلد ﴾

﴿ پای خود را بر سر زانو نہد ﴾

«تَرْجِمَه» چونکہ بر کیمسہ نك ایاغنه بر دیکن بانار ، کندی ایاغنی دیزی

اوزرینہ قور «شرح» طیب السہی جاریہ نك قلبندہ کی سری نہ ایچون بردن
بولوب سوال و استنطاقہ مجبور اولدی ، بیدہ خاطرہ کلسون ! بر انسانك
قلبندہ اولان احوالی کشف ایدوب اکلامق پک کوجدر . قلبندہ مستور اولان
احوالی دکل ، بلکہ ایاغہ بانان و ظاہر اولان بر دیکنی بیلہ بولوب ایاقدن چیقارمق
کیفیتی مشکلاتدن خالی دکدر .

جاریه دن بشقه! «**شَرَح**» روح بو تکلیفه موافقت ایله ایستدیکی کبی نفسی صور مق
 واصلح ایتمک ایچون طیب الهمی به رخصت ویرمش و کندی تدابیرندن فراغته
 انتظارده قالمشدر .

مشنوی

﴿ نرم و نرمک کفت شهر تو چکاست ﴾

﴿ که علاج اهل هر شهری جداست ﴾

«**تَرْجِمَه**» طیب الهمی جاریه به ملایمت و لطف ایله سویلدیکه :
 سنک شهرک و مملکتک نزه سیدر ؟ هر اهل شهرک و هر اهالینک علاجی بشقه
 وبری برندن بعید و جدادر «**شَرَح**» بویت شریفده اشارت واردر که :
 برخسته به ویا مکدر آده ملایمته خطاب ایتملیز . مضطرب اولان بو ملایمتی کورنجبه
 ناصح و مخاطبته محبت و انسیت حاصل ایلر ؛ واندن صکره و یریله چک علاج و اجرا
 اولنه جق تنبیهاتی خواهشله قبول ایدر . اقالیم بارده و حارده ده بولنان و یا خلقتی حلیم
 و حدید اولان کیمسه لره ای دیله چک دوا و نصیحت بالطبع مختلف اولور ؛ بونلرک
 تعینی طیب حاذقک و انسان عاقلک حذاقت و درایتته وابسته در .

مشنوی

﴿ وان دران شهر از قرابت کیستت ﴾

﴿ خویشی و پیوستگی با چيستت ﴾

«**تَرْجِمَه**» طیب الهمی جاریه به دیدی : سنک شهرکده اقربا کدن کیم وار ؟
 قرابت و انصا لک نه شیئدر ؟ «**شَرَح**» عاقل اولان ذات بر حقیقتی میدانه
 چیقار مق ایچون قارشینسنده کی آدمک احوال ماضیه سنی و میل و محبت و نفرت
 ایلدیکی شیلری حسن صورتله صورار و بووجه ایله کیزلی اولان و طوغری بدن طوغری به
 اسئله و ابرامات ایله سویلنمسی قابل اولمیان برسر و حقیقت میدانه چیقار . حکومت
 ایشرنده استنطاق دیدیکمز معامله بو حکمت عقلیه به مبتیدر .

«تَرْجِمَهُ» طیب السہی دیدی : ای شاه ! خانہی تنہا ایت ! ہم مقرین ،
 ہم بیانجیلری اوزاق ایله « شَرَحْ » مرشد کامل اولان طیب السہی روحہ دیرکہ :
 درون قلب و ذہنکده ظہور ایتش اولان ملاحظاتی و وسوسہ لری چیقار ،
 شمدی بہ قدر بوکونہ ملاحظات و اوہام سکا خیر و آرام ویرمدیلر ، آرتق تدیری
 بکا براق ؛ بن باذن اللہ تعالیٰ نفسک خستہ لکنی و چارہ سنی ارایہم .

مشغولی

❦ کس ندارد گوش در دہلیزها ❦

❦ تا پرسم زین کنیزک چیزها ❦

«تَرْجِمَهُ» قو آرسندن کیمسه قولاق طوتمسون ، تاکہ بو جاریہ دن
 بعض شیلر سورہیم « شَرَحْ » طیب السہی روحہ دیرکہ : حرم قلبی ملاحظہ
 و وسوسہ لردن خالی براققلہ برابر سنک شمدی بہ قدر مرشد و طیب ظن و کبان
 ایلدیکک مقلدین تشبہتہ قارشمقدن بشقہ کسب اطلاع ایلملرینی دہ جائز عد
 ایدہم ؛ زیرا بنم نفسہ اولان اسئلہ مک حقائقنی نہ سن ونہ دہ دیشاریدہ مرشد
 قیافتندہ بولہ جفک آدملر اکلاہ مازلر ؛ اکلامینجہ امنیتکیز نقصان وقاریشمکیز
 باعث زیان اولور ؛ و دہا اینی یایمق خلیاسیلہ ایشی فنا ایتش اولور سکیز . بو بیت
 شریفدہ بر اشارت واردر کہ : بر مرد عاقل و مستقیمہ برایش حوالہ و تفویض
 ایلدینجہ او ایشہ آرتق مداخلہ اولنمیوب تدابیر او عاقل و مستقیم آدمہ براغلسون ؛
 تاکہ فوائد و محسنات حصول پذیر اولمش اولسون .

مشغولی

❦ خانه خالی ماند ویک دیارنی ❦

❦ جز طیب و جز همان بیمارنی ❦

«تَرْجِمَهُ» خانہ بوش قالدی و کیمسه قالدی ؛ طیب السہی و خستہ اولان

حاللری دیکر کون و عقللری مغبون و زبون اولور؛ اصل هنر هم احوال روحانیه بی سویلوب طالب و عاقل اولانلری خبردار و احیا اتمک ، هم بعض بیهوده دعوالری میدانه کتیر ماکدر . ایشته بویوک وظیفه بی عقلره و بلکه ارواحه حیرت ویره جک یولده مشوی شریف ایفا و قابوب مستعدینی احیا ایلمشدر .

مشوی

❦ این ندارد آخر از آغاز کوی ❦

❦ روتمام این حکایت باز کوی ❦

«تَرْجِمَه» شمس الدین تبریزی حضرت تارینک سری و حالی عظیم و نهایتسزدر ، بویحیی ترک ایت ، یوری ، شاه ایله جاریه نك حکایه سنی تمام ایدوب تکرار سویله ا «شَرْح» بو خطابی مولانا حضرت تلری کندی کندینه ایلر . بوده اقتضای - بلاغندر . بو حکایه ده (شاه) و (جاریه) کبی ناملر عوام ایچون پرده لردر ؛ یوقسه حقیقتده بوتعیرات آره سنده احوال عظیمه بیان و حکایه بیورلمشدر .

مفردت

❦ خلوت طاییدن آن ولی از شاه وجهت دریاقتن رنج کنیزک را ❦

اول طیب الهی جاریه بی تنها کورمک ایچون شاهدن خلوت طلب ایلمسی و جاریه نك مرضنه جهت و چاره بولسیدر «شَرْح» طیب الهی نفسی یالکنز سؤال ایله مضرتی دفع ایچون چاره ارامسیدر .

مشوی

❦ کفت ای شه خلوتی کن خانه را ❦

❦ دورکن هم خویش وهم بیگانه را ❦

خسته ایلر. الحاصل بیوکلک وبقا دائما وسطه در. بوقاعده عظیمه دن یالکز عشق- ربانی مستنادر. عشق ربانی نه قدر چوق اولور ایسه او قدر دهایی، اودرجه اولادر.

مشوی

❖ آفتابی کزوی این عالم فروخت ❖

❖ اندکی کرپیش آید جمله سوخت ❖

« تَرْجِمَه » کونش که بو عالم آندن شعله نندی، اکر بولسیدینی موقعدن براز تقرب ایسه هرشی یانمش اولور « شَرْح » کونش موسم صیف و شتاده کره. ارضه بر مقدار تقرب و تباعد ایلر؛ اما بوفرق جزئی کونشک وارضک طیبی اولان موقعلری داخلمده در. اکر کونش بو طیبی اولان درجه دن بر مقدار دهها تقرب ایسه کره ارضه نه وارسه یانار وانتظام ارض تارمار اولور. بیوک آدمیره ایجابندن زیاده تقرب ایتمک کونشک شداندینه کرفتار اولمق کیدر؛ زیرا کثرت تقربده اسباب اغبرار محبتی پامال و محبی دیکر کون و دیکر حال ایلر.

مشوی

❖ فتنه و آشوب و خون ریزی مجوی ❖

❖ پیش ازین از شمس تبریزی مُکوی ❖

« تَرْجِمَه » ای حسام الدین چلبی ! فتنه و غوغا و قاریش قلاق و قان دو کسکک ایسته مه، بوندن زیاده و بوندن صکره حضرت شمس تبریزدن بحث ایتمه! « شَرْح » مولانای رومی حضرتلری صورت قطعیه ده تنیه بیورر لرکه : ای حسام الدین ! بوندن زیاده و بوندن صکره شمس تبریزی حضرتلربنک حالی آشکار صورمه ؛ زیرا او حالک آشکار سوبانمسنی ایسته مک فتنه و غوغای و خونریزیکی آرزو ایلمک و برچوق مشکلاتی دعوت ایتمکدر. انسانلرک روحانیه متعلق کیفیاتده اقتدار و ادراک لری جزئی اولدیغندن ایجابندن زیاده احوال حکمت اشتمالی استماع ایسه لر

« پیراهنلی صنم و بت ایله یاقم ایسته م ، دیمسی برده حکایاتده مستور اولان اسراری
ایشتمکه قناعت ایده م ، دیمکدر .

مشنوی

❖ کفتم ارعریان شود اودرعیان ❖

❖ نی تومانی نی کنارت نی میان ❖

« تَبْحِيْمٌ » مولانا حضرتلری بیوررلر: بن حسام الدین چلبی حضرتلرینه
دیدم ، که اگر اسرار روحانیه عربیان وغیر بنهان ، آشکار وعیان اوله جق اولورسه
نه سن ونه کنارک ونه اورتهک قالیر « شَرْحٌ » شمس الدین تبریزی حضرتلرینک
درجات روحانیه سی اول مرتبه یوکسک ایدی ، که احوال معنویه سنی استماعه انسان
غیر مقتدردر . بر جوق حالات روحانیه واردرکه ، دنیاده هرکمه اعلان اولنسه
همه حال باعث زیان واضمحلال اولور . بیت شریفده بیان واراده بیورلدینی اوزره
اگر تمامها بیان اولنسه نه کنار ، نه میان قالمیوب عقولی حیرت عظیمه احاطه وابدانی
جلال معنوی افنا ایلر .

مشنوی

❖ ارزو میخواه لیک اندازه خواه ❖

❖ برنسا بدکوه را یک برک کاه ❖

« تَبْحِيْمٌ » ارزو و مرام ایسته ، لکن اندازه ده ایسته ! زیرا برصمان
چو بی برطانغی قالدیره ماز ! « شَرْحٌ » بوا مرعالی هم حسام الدین چلبی حضرتلرینه ،
هم سائر انسانلره خطاب اولسه جاؤزدر . یعنی خیر اولان امور ارزو اولنه بیلیر ؛
فقط اندازه ودرجه بی اونوتاملی ! مثلا طعام بیله وجودک سلامتی ایکن زیاده اکل
ایدیلیرسه فائده یرینه باعث مضرت و بعض دفعه مورث فلاکت اولور . کتاب
مطالعه سی ذهنه پارالاقق ویردیکی معلومدر ؛ معافیله کثرت مطالعه ذهن واعصابی

﴿ تَرْجِمَهُ ﴾ « دها ابی اودرکه : دلبرلرک سری بشقه لرک سوزنده سویلنمش اوله « شَرْح » اولیاء الله حضرتنک ماجراستی واحوال روحانیہ بی صراحتہ سویلمکدن ایسه دها ایدرکه بشقه حکایات وکلمات اره سنده سویلنمش اولسون ؛ زیرا صراحتہ ایشتمکه هرکسک عقلی متحمل اولیوب ضعف عقل ووهن اخلاق حسبیله انسان گرفتار اوهام وروحاً و عقلاً و بدنأ بی درمان وپیشان اولور . نصلکه کونشک نوری غایت فائده لی اولدینی درکار ایکن شعاعنی سائر مادیات ایچنده کورمکه قناعت ایتیموبده کونشک یوزینه طوغریدن طوغری به باقمق ایستیلیرسه او یولده کی ناظر کور وضریر اولور .

مشنوی

- ﴿ کفت مکشوف و برهنه بی غلول ﴾
- ﴿ باز کو دفعم مده ای بو الفضول ﴾

﴿ تَرْجِمَهُ ﴾ « حضرت حسام الدین چلبی دیدی : آچیق و عریان و بی غلول یعنی کیزی قباقلی اولیه رق سویله و بکا دفع و یرمه ؛ ای فضیلتلر صاحبی اولان حضرت مولانا ! « شَرْح » شدت ارزوسی حسبیله جناب حسام الدین شمس الدین - تبریزی حضرت ترینک حالی حکایه لر و سائر سوزلر ایچنده استماعه موافقت ایتمک ایتیموب صراحتہ ایشتمک ایچون ینه التماس و ارزوسی اتیان ایله استرحامنده دوام واقدام ایلر .

مشنوی

- ﴿ پرده بردار و برهنه کوکه من ﴾
- ﴿ می نخسبم باصنم با پیرهن ﴾

﴿ تَرْجِمَهُ ﴾ « پرده بی قالدیر و عریان و آچیق سویله ؛ زیرا بن پیرهن ایله اولان بت و محبوبه یا تمام « شَرْح » یا حضرت مولانا ، پرده اسراری قالدیر ، آچیق سویله اشتیاق و آرزوم اولان حالی حکایه لر ایچنده مستور ایشتمک ایسته م .

مشنوی

﴿ تو مگر خود مرد صوفی نیستی ﴾

﴿ هست را از نسیہ خیزد نیستی ﴾

« تَرْجِمَانُ » سن مگر کندک صوفی دکلیسک ؟ [یعنی بن بیلیرمکہ کندک صوفیسک] موجود اولان شیددہ ویرہ سی بہ و فردادن ہیچلک قالقار ، یوقلق حاصل اولور « شَرَحْ » حسام الدین چلبی حضر تلیزینک وقت دیکرہ قدر انتظارہ موافقت ایلماسنہ سبب کمال انتظار لری جوشہ کلکسندن و بوفرستی ضایع ایتمک خوفدندر . شدت ارزودن بشقہ بردہا سبب بیان ایدر لرکہ : وقت دیکرہ قدر بکلہ دیمک نقد ویرمک دکلدرد ؛ ویرہ سی بہ در . ویرہ سینک ایسہ اسباب کثیرہ دن طولانی بعض دفعہ اجرا اولمامسی دہ محتمل و بناءً علیہ فوائد متصورہ بہ مورث خللدر .

مشنوی

﴿ کفتمش پوشیدہ خوش تر سربار ﴾

﴿ خود تو در ضمن حکایت کوش دار ﴾

« تَرْجِمَانُ » حسام الدین چلبی حضر تلیزینہ دیدم کہ : یار و دوستک سری اورتولش اولنجہ دہا اییدر . سن ضمن حکایتہ قولاق طوت ! « شَرَحْ » حضرت . مولانای رومی بیورر لرکہ : جناب تبریزینک و روحایتک احوالی صراحتہ بیان ایتمک جائز دکلدرد . بن او احوال دن سویلرم ؛ فقط حکایہ لر ایچندہ و مستور بر صورتدہ سویلرم . سن ایسہ بونکلہ قناعت و بو حکایہ لر ایچندہ کی حقیقتہ دقت ایت !

مشنوی

﴿ خوشتر آن باشد کہ سر دلبران ﴾

﴿ کفتمہ آید در حدیث دیکران ﴾

بروقته قدر انتظار ایت . وقت دیکره قدر انتظار ایت بیورملری ، یا آلام عشق برمدت سکون بولسون ، یاخود دنیاده بواحوالک اعلان واعلامی لایق وبلکه ممکن اولیوب آخرته قدر صبر ایدلسون دیمکدر .

مثنوی

❦ قال اطمنی فانی جائع ❦

❦ واعتجل فالوقت سیف قاطع ❦

« تَبْحِیْهٖ » حسام الدین چلبی حضرتلری دیدی : یا حضرت مولانا ! بکا اطعام ایله . بن آجم ؛ و عجله ایله ، زیرا وقت کسکین قلیجدر . « شَرْحُ » حسام الدین چلبی حضرتلرینک احوال روحانییه شدت ارزوسی حسیلله تکرار نیاز ایله و دیرکه : خیر شمدی سویله ! احتمالکه زمان القای موانع ایله بکا بردها بوفرصتی کوسترمن ؛ احتمالکه شمشیر صارم کبی اولان سرعت مرور زمان رشتد . عمرمنی قطع ایله بواحوال جلیله بی استماعدن نبی محروم وبی درمان ایله . ضایع اوله بیله جک کیفیاتک استحصالی ایچون مشروع صورته تعجیل ایتک عین نصرت وسلامتدر .

مثنوی

❦ صوفی ابن الوقت باشدای رفیق ❦

❦ نیست فردا کفتن از شرط طریق ❦

« تَبْحِیْهٖ » صوفی ابن الوقت ، یعنی زمانه آدمی اولور ای ارقداشم ! یارین ؛ باقالم دیمک شرط طریقدن دکدر . « شَرْحُ » بونیده حسام الدین چلبی حضرتلری مولانای رومی حضرتلرینه عرض ایلرکه : صوفی وقت وحالی غنیمت بیلیر . کله جک بردقیقه دن صکره بیله عقل واقدار وحیاته بولنه جغنی ووارسته . موانع اوله جغنی بیلمیور ؛ زیرا دنیاده هر آنده هر شینک فنا پذیر ومبدل اولمی محتمل وعلی الخصوص انسان ایچون اک قریب اولان موت واجلدر .

« تَرْجِمَهُ » بهوش اولوب افاق ت بوليان كيمسه هر نه ديسه، كرك زحمت و كرك لاف ايله مدح و ثنا ايلسه غير لايقدر « شَرْحٌ » جلال الدين رومی قدس سره السامی حضرتلری مستغرق عشق ربانی اوله رق بيورر لر كه ؛ بن بو حالده ايكن جناب شمس الدين تبریزی حقنده هر نه قدر تكلف ايتسه م ومدحه دائر هر نه ديسه م لايق دكلدر ؛ زیرا شدت عشقندن الآن افاق ت بوله مدم و دريای عظيم فنايه طالدم .

مشوی

❖ من چه کویم يك رگم هشیار نيست ❖

❖ شرح آن یاری که اورا یار نيست ❖

« تَرْجِمَهُ » بن نه سويليه يم، که بنم شمدي بر طمرم بيله عقله مالک دكلدر .

اول يارك شرحنی نصل ايفا ايده بيله يم، که انک يار ونظيرى يوقدر « شَرْحٌ » يعنى عشق و محبتده اوقدر مستغرق، که انسانلرک تدابير و کلمات ظاهره لرينه کوره بر طمرم بيله عاقل اولدینی حالده برده قطب الاقطاب و فلک روحانیده مانند آفتاب و مستغرق دريای نور رب اولان شمس الدين تبریزی کبی بر ذات عالی قدرک احوالی نصل شرح ايده بيليريم ؟

مشوی

❖ شرح این هجران و این خون جگر ❖

❖ این زمان بگذار تا وقتی دگر ❖

« تَرْجِمَهُ » بو هجرانک ، بو جگر قاننک شرحنی شمدي ايسته م ،

بوزمانی کچ ، بشقه بروقه قدر . « شَرْحٌ » شمس الدين تبریزی حضرتلرندن آيرلسنی و هجرانی مولانای رومی حضرتلری خون جگر تعبير ايدرك حسام الدين حضرتلرينه دير که : ای مخدوم معسوی ! بن هجرک تأثيرات الیه سیله متأثر ايکن تأثرات قلبیه بی تزیید ایدن حکایات الم افزادن صرف نظر و ديگر مناسب

مشنوی

﴿ تازمین و آسمان خندان شود ﴾

﴿ عقل و روح و دیده صدچندان شود ﴾

« تَرْجِمَانُ » تا که کمال شو قدن زمین و آسمان خندان اولسون ؛ عقل ،

روح ، دیده یوز دفعه او قدر زیاده اولسون « شَرْحُ شَمْسِ الدِّينِ تَبْرِيزِي » حضرت تارینک برحالی اولسون نقل بیوریکز، که بدن بشقه زمین و آسمان مسرور و شادان و بو حکایه بی استماع ایده جک اهل عرفانک قوای مغویه لری قات قات مزداد و فراوان اولسون . اولیاء اللہک مساع اولدینی قدر احوالی ایشتمکده کی محسنات بو بیت شریف ایله ده فهم و اثبات اولنور .

مشنوی

﴿ لا تکلفنی فانی فی الفنا ﴾

﴿ کلت افهامی فلا احصی لنا ﴾

« تَرْجِمَانُ » مولانای رومی حضرت لری بیورر لر، بونی بکا تکلیف ایلمه ؛

زیرا بن فناده یم ؛ فهملره یورغونلق واقع اولدی . بناءً علیه حضرت شمس الدین . تبریزینک مدح و نسانسی تعداد و حساب ایده م « شَرْحُ » اوصرده حضرت مولانا مرتبه فناده اولدقلرینی صراحة انبا و دفعه لسان فارسی بی ترک ایله عربی اوله رق جواب اعطا بیورملری ده بو حقیقت و وجدی ایما ایدر .

مشنوی

﴿ کل شیءٍ قاله غیر المفیق ﴾

﴿ ان تکلف او تصلف لایلیق ﴾

مشومی

﴿ این نفس جان دامنم بر تافتست ﴾

﴿ بوی پیراهان یوسف یافتست ﴾

« تَرْجِمَانُ » بو نفسده جان [جان لفظی بو بیت شریفده حسام الدین چلبی حضرت تلمینه اشارتدر] اتکمی طودی ؛ زیرا یوسف کوملکنک قوقوسنی بولدی « شَرَحْ » حضرت مولانانک ترجمه حاللرنده بیان اولندی اوزره حسام-الدین چلبی کندیلرینک مخدومی مئابهنده مریددر. مخدوم معنویسی فوق العاده محبی اولدیغندن جان لفظیه تعریف بیورلدی . مشارالیه حسام الدین چلبی-حضرتلری جناب شمس الدین تبریزینک آثار واحوال روحانیت اشتهالندن رایحه طیه معنویه المش و اوصرده نام جیلینی ایشتمش اولدیغندن حضرت مولانانک اتکنه پاشوب : « امان یامولانا ! بزه شمس الدین تبریزی حضرتلرینک احوال-روحانیه سندن بحث وانبا ایت ! » دیدی . حضرت یعقوب علیه السلام یوسفک کوملکی رایحه سندن وجودنی اکلا دینی کبی حسام الدین چلبی ده شمس الدین-تبریزینک احوالندن و نام عالیبرینک قاله کلسندن قوه روحانیه سنی درحال و یکدن استشمام و کیفیات جلیله سنک حکایه سنی استرحام ایلدی .

مشومی

﴿ کز برای حق صحبت سالها ﴾

﴿ باز کوحالی ازان خوش حالها ﴾

« تَرْجِمَانُ » بونجه سنه لر صحبتک حتی ایچون شمس الدین تبریزی حضرتلرینک خوش و کوزل حاللرندن بزه ینه برحالی سویله ! « شَرَحْ » بونیا زهنکامنده حضرت حسام الدین برچوق سنه دن بری جناب مولانای رومی تربیه سنده بولندی و مصاحبت علیه مولانا ایله حیات یاب اولدینی بیت شریفک طرز افاده سندن استدلال اولنور .

تا که حق تعالی حضرت تریسک مثل تصویر کله یلسون « شرح » حق تعالی حضرت تریسکی کا یبخی و تمامها تصور ایده جک عقل کلامش و کلسی محال بولنشدر . عقلک خدمتی مانند سایه آفتابی ایما و کمال تواضع ایله ارانه ایتمکدر ؛ یوقسه بتمامها کوستر مکدن بعید بولنور و بویه برسودای خامه قیام ایتسه عقل کرفتار جنت و نابدید اولور .

مشنوی

❦ چون حدیث روی شمس الدین رسید ❦

❦ شمس چارم آسمان سر در کشید ❦

« تَرْجِمَهُ » چونکه کلام شمس الدین تبریزینک وجه معنویسنه ایرشدی ،

دردنجی آسمانک کونشی باش چکدی « شرح » حضرت مولانای رومی قدس سره . السامی بوایات شریفه یی ایراد بیورر ایکن حسب الایجاب شمس لفظی استعمال و ایراد اولنجه قطب العارفین حضرت شمس الدین درحال خاطره کتیر یله رک شمس ظاهر اهمیتدن ساقط اولدی . نصلکه بیوک بر ذات کلنجه مادوننده اولانلر چکیلیر و اهمیتسز قالور .

مشنوی

❦ واجب آید چونکه آمد نام او ❦

❦ شرح رمزی کردن از انعام او ❦

« تَرْجِمَهُ » شمس الدین تبریزی حضرت تریسک نام شریفی چونکه کلدی ،

اول حضرتک نعمتلرندن بر مقدارینک رمزی بر صورتده شرحی واجب و مقتضی اولور « شرح » ترجمه حالرنده بیان اولندیغی وجه ایله شمس الدین تبریزی حضرت تریسکی جناب مولانای رومینک مرشدیدر . بویت شریفده اشارت بیوریلورکه : انسان بر ذانک انعامه نائل و رسان اولور ایسه اونعمتلری متشکر آید و اتیان ایتسون ؛ زیرا تحدیث نعمت باعث مزید سعادت و سلامتدر .

« تَنْجِيْمٌ » کونش ظاهرده و میدانده فرد و مثالسز ایسهده آنک مثلنی تصویر ایتک ممکن اوله بیلیر « شَرْحٌ » شمس ظاهر کرچه میدانده بردر ؛ مع مافیه آنک کبی بر شی تصور ایتک واکا متعلق مطالعات بیان و ایراد ایلمک نمکندر . مثلاً کونشک شو قدر جسمتی وار و شعاعی شو قدر سرعتله کره ارضه کلیر و حرارتی بودرجهده اولوب ترکیباتی فلان و فلان مواددن عبارتدر بونار بولنه بیلیر . الحاصل عقلاً و قولاً بعض مرتبه تصویر و تصور اولنور ، اما شمس روحانی تصورات- عقلیدن بری و ازهر جهت عالیدر .

مشنوی

- ﴿ شمس جان کو خارج آمد از اثر ﴾
- ﴿ نبودش در ذهن و در خارج نظیر ﴾

« تَنْجِيْمٌ » جانک کونشی که اثیردن خارجه کلدی ؛ ذهن و مادیا تده آنک مثل و نظیری اوله ماز . [اثر هر طرفه انتشار اولنمش بر ماده لطیفه و سیاله درکه بعض طبعیونک ذهابنه کوره نور و شعاع و الکتربیسیتیه کبی اثر لک سبب- هستیلیردر . قدمای یونانیه نزدنده ایسه بشقه یولده فرض و تصویر اولنوردی] « شَرْحٌ » سبق ایدن بیت شریفده بیوردیلرکه کورین شمس ظاهری فی الحقیقه کره ارضه فرد کورینور و مثلی بولنیور ایسهده مادی اولدیغندن تصویر اولنه بیلیر ؛ فقط فلک و ذهنک خارجنده اولان جان معنویک مثل و نظیری اولدیغندن کوز و عقل اکا مشابه ، اکا نظیر برشی فهم و تصویر ایده من .

مشنوی

- ﴿ در تصور ذات او را کنج کو ﴾
- ﴿ تا در آید در تصور مثل او ﴾

« تَنْجِيْمٌ » اول ذات پاک الوهیتی تصویره صیغدی ر مق نرهده ، نصل اوله بیلیر ؟

« تَجَمُّرٌ » کیجه افسانه لری کبی کولکه سکا اویقو کتیرر چسونکه کونش کلیر قر یاریلیر « شَرَحٌ » عقل صوری بالضروره ظلمت لیا لیده سویانیلن حکایه کبی ایراث غفلت ایدر وبالفرض عقل شمس روحانیتیه بر درجه دها تقرب ایله قر کبی ضیایی طوغریدن طوغریه آفتابدن اقتباس ایتسه وسایه یه نسبة دها پارلاق اولسه ینه آفتاب جهان تاب ظهور ایدنجه قرک آیدینلنی نابدید اولور. عقل ظاهرده هر نه قدر صوری اوله رق ماهر اولسه خورشید محبت رؤیت اولننجه معقولات مظالم خیالات کبی قالیر . بو بیت شریفده دها ایکی تلمیح واردر : بری فخر عالم اقدمز حضرتلری روحانیتک آفتابی اولوب معجزات باهره نبویه سندن اوله رق قرک اشارت رسالتیناهی ایله یارلمسی ومشرکینک ظنیات وظلماتک نابدید اولمسی ؛ دیکری شمس الدین تبریزینک هنکام حضرت مولاناده ظهور ایتسیدر .

مشنوی

﴿ خود غریبی در جهان چون شمس نیست ﴾

﴿ شمس جان باقیست کو را امس نیست ﴾

« تَجَمُّرٌ » جهانده کونش کبی برغریب یوقدر ؛ جانک کونشی باقیدر ، آنک ایچون غروب یوقدر « شَرَحٌ » بوراده غریب لفظی ایکی معنایه حمل اولنه ییلیر : بریسی ، شمس الدین تبریزی حضرتلری کبی کلیاً روحانی اولان بر ذات عالی حسب القدر دنیایه کلدی ، اکا مشابه (اوهنکامده) وطن اصلی اولان آخرته مشتاق برغریبک بولنامسی، دیکری جانک شمسی کبی هیچ بر کیفیت اولمامسیدر . جانک شمسی مانند خورشید ظاهر، فنا پذیرد اولیوب دائمًا باقی وامس وغروبدن عاریدر .

مشنوی

﴿ شمس در خارج اگر چه هست فرد ﴾

﴿ می توان هم مثل او تصویر کرد ﴾

مشنوی

﴿ آفتاب آمد دلیل آفتاب ﴾

﴿ کردلیت باید از وی رو متاب ﴾

« تَرْجِمَانُ » کونشه دلیل ینه کونشدر ؛ اکر سکا کونش ایچون دلیل لازم

ایسه یوزیکی کونشدن دوندومه « شَرْح » مثلا کونشی کورمین و حرارتی حس
ایمین بر یرده قبالی بر اعما آفتابه دائر نه قدر سوز دیکهسه حقیقتنی فهم ایتمک
ممکن دکلدر بعض مرتبه ظنیات وتوهاته دوشر . بوکا بناء سنده ای طالب !
خورشید مغزینک حقیقتنه مطلع اولغه راغب ایسهک تعریفات ضعیفه لسانیه دن
روکردان وانار صمدانیه یه نکران اول !

مشنوی

﴿ از وی ارسایه نشانی میدهد ﴾

﴿ شمس هر دم نور جانی میدهد ﴾

« تَرْجِمَانُ » هر نه قدر کولکه کونشدن نشان و خبر ویرر ایسهده کونش

هر دقیقهده نورجان ویرر « شَرْح » سایه دن مقصد ، عقل ظاهر ایله مکونات-
مرئیه در . عقل ومکافات بعض مرتبه حقیقتدن نشان وائر ارأه ایدرایسهده عشق-
آلهی تبلیغات نبویه وسیا قرآن عظیم الشان ایله قلوب عارفینده بولنور . عشق
جهان مغزیده همیشه ناشر انوار نامتناهیه اولور .

مشنوی

﴿ سایه خواب آرد تراهم چون سمر ﴾

﴿ چون بر آید شمس انشوق القمر ﴾

وظیفه سی عقلک حسیاتی تفهیم ایتمکدر ؛ اوله ییلیرکه مستمع قانع اولسون و عشقک درجات عالیه سنی کلامدن یقیناً درک ایده مسون ؛ اما بی زبان اولان عشقک ایراث واجرا ایلدیکی کوز یاشی، ضعف بدن، روی زرد، ونجه نیجه علائم محبت عشقک وجودینه شبهه براقیه جق صورتده شهادت ایدر .

مشنوی

﴿ چون قلم اندر نوشتن می شتافت ﴾

﴿ چون بعشق آمد قلم بر خود شکافت ﴾

« تَرْجِمَه » چونکه قلم یازمقدمه سرعت کوستردی ، چونکه قلم عشقه کلدی، کندی اوزرینه یارلادی « شَرَح » قلم یارلادی تعیرندن ایکی کیفیت اکلایشیلیر: بالذات عشقندن قلم حلاوت یاب اولوب کاله واصل اولمش اثمار کبی یارلادی ؛ یاخود عشقک تحریبینه کلنجه عدم تحملندن پاره لندی و یازمقدمن عاجز قالدی .

مشنوی

﴿ عقل در شرحش جو خر در کل بخت ﴾

﴿ شرح عشق و عاشق هم عشق کفت ﴾

« تَرْجِمَه » عقل ، عشقک شرحنده مرکب کبی بالحقیده یاندی عشق و عاشقک شرحنی ینه عشق سویلدی « شَرَح » عقل کبی کسکین و معرف احوال- غامضه بر واسطه بر کیفیت که بو قدر علوم و بدایع و اختراعات متنوعه بی میدانه کتیردی و فلکبری بیله کشف ایلادی. عشقک حالاتی شرحه کلنجه بالحقیده یاتمش و یاتمش مرکب کبی عاجز قالیر . عشق ، روحانی و معنوی بر حال علوی اولدیغندن انک حقیقت و ماهیتی یالکمز مظهرینه معلوم اولور ، یوقسه ادله عقلیه او حقیقتک بیکده برینی بیله تعریفه غیر کافیدر .

یوقسه عشق مجازی بر منکره نه فائده ویره بیلیر ؟ حکیم مشهور (افلاطونک)
فکر نجه هر نوع انتظام عشقندن ظهور و نبعان ایله ؛ ابتدا انسان اشیا به ؛ صکره
کوزل بدنه ، بعده افکار عالیه و اعیان ثابته به عاشق اولور ؛ محبت الکی نهایت الله
تعالی حضرتلرینه منحصر قالیر . مقبول اولان عشق مجازینکده برنجی علامتی
کمال عفتیدر ؛ عفتدن عاری اولان محبتیه عشق تعیر اولنماز ؛ آنک اسمی شهوتدر که
حیوانلرده ده کورینور .

مشنوی

- ﴿ هر چه کویم عشق را شرح و بیان ﴾
- ﴿ چون بعشق آیم خجیل باشم ازان ﴾

« تَرْجِمَه » عشق ایچون هر نه سویلر و شرح و بیان ایدر ایسه م چونکه
عشقه کلیرم اندن حجاب ایدرم « شَرَح » « ازان » لفظنده ایکی معنا واردر :
بری ، عشقندن حجاب ایدرمکه انک فضیلت و مزینته دائر سویلدیکم کلام ناقص
و ناجسباندر . دیگر ی ، یالکز عشقندن دکل ، کلامندن ده خجیل اولورم ؛ زیرا
کلامی عشقک درجات عالیه سنه غیر کافی بولورم . عشق اودر جهده عالی و عظیم
بر کیفیتدر که مولانای رومی قدس سره السامی حضرتلری کبی بر بحر عقل معنوی
عشقک کالاتنه قارشی اظهار خجیل و مع مافیه اظهار خجیلنده اثبات حکمت
بیورر لر .

مشنوی

- ﴿ کر چه تفسیر زبان روشنکرتست ﴾
- ﴿ لیک عشق بی زبان روشنکرتست ﴾

« تَرْجِمَه » کر چه لسانک تفسیر و تعیری روشنکر و ضیاداردر ؛ لکن
لسانسز و تعیرسز عشق دها پارلاقدر « شَرَح » نطق انسانی حکم بخشا بر فیض
ربانیدر مع مافیه عشق ، زبان و نطقندن وارسته و معنویات ایله ارسته در . لسانک

« تَجَمُّدٌ » عاشق کوکل خسته لکی ایله فریادندن پیدا و ظاهردر؛ مرض-
 دل کبی بشقه مرض یوقدر « شَرَحٌ » کوکل خسته لکی کبی هیچ بر خسته ک
 اولدیغی مجروح دل واسیر دلدار اولان عاشق زار حس ایدوب اکلار. [مولانای-
 رومی قدس سره السامی حضر تلرینک بویت شریفدهده کوستردیکی بلاغت و علویت
 بی حد و بی نهایتدر] .

مشنوی

- ﴿ عات عاشق زعلها جداست ﴾
- ﴿ عشق اسطرلاب اسرار خداست ﴾

« تَجَمُّدٌ » عاشق عاتی سائر علتلردن اوزا قدر . عشق اسرار خداک
 اسطرلابیدر « شَرَحٌ » اسطرلاب ازمنه قدیمدهده کونشک ارتفاعی اخذ ایچون
 مستعمل بر آلت رصد ایدی . اسطرلاب آلتله آفتابک درجاتی فصل اکلاشیایر
 ایسه معنویاندهده عشق واسطه سیله اسرار ربانیسه اکلاشیایر . اسطرلاب معنوی بی
 صائون المق ایستیانلر قلب بازارینه مراجعت ایسونلر ؛ تقدلری ایسه محبت و صدق
 ودموع خون آلود اولسون . اوبازارده التون تعبیر ایلدیکمز صاری معدنک اهمیتی
 مفقود و اعتبار و شهرت دنیا بی سود و بی بهادر .

مشنوی

- ﴿ عاشق کرزین سرو کرزان سرست ﴾
- ﴿ عاقبت مارا بدان سو رهبرست ﴾

« تَجَمُّدٌ » عاشق کرک بوباشدن و کرک اوباشدن اولسون . عاقبت بزه او
 محله دلیل ، یول کوستریمیدر « شَرَحٌ » عاشق کرک حقیق، کرک مجازی اولسون
 نهایت الامر انسانی مرتبه حقیقته و سرای عالی و حدته ایصال و مظهر علویت ایدر .
 « مارا » تعبیر شریفدهده شویله بر ایما وارددر : عشق او کیسه بی مرتبه و حدته ایصال
 ایدر که بزم کبی عشق الهمینک علویتی اکلامش و شریعت و حقیقتک احکامنه تابع اولمشدر؛

مشنوی

﴿ رنجش از صفرا و از سودا نبود ﴾

﴿ بوی هر هیزم بیدید آید زدود ﴾

« تَرْجِمَه » جاریه نك خسته لکی صفرا و سبک بردن دکل ایدی. هر اودونك

قوقوسی دو مانندن بللی اولور « شَرَح » خسته لکی مادی اولدیغنی و عشق و محبت مرضی اولدیغنی جاریه نك رنك و سوز و حزنندن طیب الهی اکلادی و اوجهته عطف نظر حکمت ایلدی (عود اغاجی) دنیلن اودون یاندیغنی حالدده وجودی کورلسه بیله رایحه سندن محسوس اولدیغنی کبی عشق و محبت ده بر چوق علائم و سیما الفتدن معلوم و مجزوم اولور. محبت ایله یانمش بر بیچاره نك قلبندن چیقان آهه دود عشق تعبیر اولنسه سزا دکلیدر؟ عاشقك توأم اولان حزن و صفاسی، روی زرد و حرقتی، ضعف تی، کوز یائی، چشم بی خوابی عشقك وجودینه کواه دکلیدر؟

مشنوی

﴿ دیداز زاریش کوزار دلست ﴾

﴿ تن خوشست و او گرفتار دلست ﴾

« تَرْجِمَه » طیب الهی جاریه نك ناله سندن کوردی که کوکل خسته سیدر؛

بدن ای، فقط مریضه دل گرفتاریدر « شَرَح » عشق و محبت کالده ایسه بدنده جسمانی خسته لك اولماز و یا جزئی اولور. عشقندن یانمش و فکر یار ایله بختیار اولمش عاشق اضطرابات بدنییه ایاهل و محبوبه سنك خیالیله خوش حال اولور.

مشنوی

﴿ عاشقی پیدااست از زاری دل ﴾

﴿ نیست بیماری چو بیماری دل ﴾

مشنوی

﴿ بی خبر بودند از حال درون ﴾

﴿ استمعید الله مما یفترون ﴾

« تَرْجِمَةٌ » ذکرى سبق ایدن اطبا احوال دروندن بی خبر ایدیار: افترا

ایلدکری شیدن بن الله تعالی به صیغیریم . « شَرَحٌ » جاریه نك خسته لکی معنوی
ایکن اطبا اصلی اولیان بر مرض جسمانی بی بیان ایلملریله خسته به و خسته لکه
افترا ایلدیلر . جاریه نك اضطرابی عشق کبی مهم و عالی بر حال معنوی ایکن بی تمیز
اولانر مثلا صفرا خسته لکیدر دیملری گرفتار عشق اولان خسته نك قدرینی
وعشقتک ماهیت و علویتی تنزیل ووخیم بر افترایه اجترا ایلدکلرندن آناردن تبرا
وهرشیدک حقیقتنه واقف اولان الله تعالی حضر تارینه التجا ایتمک بحادر .

مشنوی

﴿ دیدرنج وکشف شد بروی نهفت ﴾

﴿ لیک پنهان کرد وبا سلطان نکفت ﴾

« تَرْجِمَةٌ » طیب الہی خسته لکی کوردی وکیزی اولان احوال اکا

کشف و معلوم اولدی ؛ لیکن پنهان طوتوب شاهه سویلمدی « شَرَحٌ » نفسک
چوق احوالی واردکه روح وعتل بیله بیله من . طیب غیب حسب الحکمه نفسک
خسته لکنی موقه کتم و اخفا ایلدی و فائده سز روحه اذا ویرمدی . چوق بلالر
واردکه صاحبی بیلمده رفعتنه یاردمی اوله میه جغنی عارف و عاقل فهم ایدنجه
بلانک دقایقی تفصیل ایله بی فائده اوله رق مبتلانی رنجیده قیلمدن اجتناب و فقط
بلانک دفعنه سبی و شتاب ایلر .

عارف بالله روحك اضطرابنی استماع ایتدكدن صكره خسته اولان نفسك حال واضطرابنی اكلامق اوزره نصب دقت وافلاحی ایچون امرحق ایله ابراز حذاقت ایلر .

مشنوی

﴿ رنگ رو ونبض وقاروره بدید ﴾

﴿ هم علاماتش هم اسبابش شنید ﴾

﴿ تَبْحِيحٌ ﴾ طیب الهی جاریه نك رنگ و یوزبی ونبض وقاروره سنی کوردی

وخسته لکک هم علاماتی، هم سبیلرینی ایشدی « شترج » بر طیب صوری مریضك وجودنده کی علامت واسبابی نصل تحقیق و تخری ایدر ایسه طیب معنوی اولان ذاتده آندن مزداد اوله رق تحقیق واسبابی تعمیق ایلر ، نصب نظر دقت ایتمیان اطبا وظیفه مهمه لرینی اهل ، وارضا وفأنده به بدل مریضی افنا ایلر .

مشنوی

﴿ کفت هر داروکه ایشان کرده اند ﴾

﴿ آن عمارات نیست ویران کرده اند ﴾

﴿ تَبْحِيحٌ ﴾ طیب الهی دیدی : آنلر هر نه علاج ایتدیلر ایسه ایتدکلری

علاج خسته بی معمور ایتوب ویران وخراب ایتدی « شترج » غیر مقتدر و مقلد اولان کیمسه لکک اجرآت و تدابیری کرک معنویاتده و کرک سیاسیات و مادیاتده ایملک رینه فناقلر دعوت و ایراث مضرت ایدر . او مقوله به هیچ بروقت ایش تفویض وحواله اولنسون و فناقلری مسکوت براغلسون ؛ آنره ایش تفویض ایتمک ویا فناقلرینه سکوت ایلمک بیکنهانک مظلومیتلرینه ارأنه رضا وانتظام انسانیتی افنا ایتمک دیمکدر .

راده لرده حالی تحقیق ایتلی ، صکره ذات وشخصنه ده باقلی ، که پریشان
 و رابطه سز اولسون و هر حالده ذکا و فراستی اولسون ؛ احمق و پریشان اولاندن
 فیض آلمق امیددی دینلجیدن احسان بکلمک کیدر !

مشنوی

﴿ چون گذشت آن مجلس وخوان کرم ﴾

﴿ دست او بکرفت و برداندر حرم ﴾

« تَبَجَّحَ » چونکه بومجلس و کرم سفره سی بچدی ، شاه حکیم غیبک الی
 طو توب حرمه کوتوردی « شَرَّحَ » شاه طیب غیبه حرمت کوستردکن صکره
 « حرمه کوتوردی » تعیرندن مقصد عالی : شاه طیب غیبه حرم قلبه کی ابکار
 و افکارینی ارانہ ایتسیدر . برعارف و عاقلی تجربه دن صکره حرم مثال اولان قلبک
 مشکلات خفیه سنی اظهار ایتک بجادر . تا که عارف اولان ذات مشکلاتک دفعنه
 باذن الله تعالی چالیشسون و تسلیمیت و امنیت کوسترنه مددرس اولسون .

﴿ بردن پادشاه آن طیب را بر سر بیمار تاحال اورا بیند ﴾

حالی کورمک اوزره شاهک اول طیب الہی بی خسته نک یانہ کوتورمسی
 بیانده در .

مشنوی

﴿ قصه رنجور ورنجوری بخواند ﴾

﴿ بعد زان درپیش رنجورش نشاند ﴾

« تَبَجَّحَ » خسته اولان جاریه نک و خسته لکک احوالی شاه طیب الہی به
 سویلدی ، اندن صکره طیب الہی مریضه نک قارشینده اوطوردی « شَرَّحَ »

مشنوی

﴿ مرحبا یا مجتبی یا مرتضی ﴾

﴿ ان تعب جاء القضا ضاق القضا ﴾

« تَرْجِمَهُ » مرحبا ! خوش کلدک ! سکا وسعت اولسون ؛ ای برکزیده ای منتخب ، ای رضا اولمش حکیم غیب ! اگر سن غیب اولور ایسه ک قضا وبلا کلدی و صحرالر طارلاشدی « شَرِّحْ » قضا کلدی دیه صیغه ماضیله تعیر بیورلمسی کله جکی محقق اولدینی قویاً اثبات ایچوندرو. انسان برعاقل ودانانک پندونصیحتدن دور ومهجور اولور ایسه برچوق فناالقره کرفتار وا کثر ایشلرنده مخطی وبیزار اولور ؛ بناء علیه بعض خواطره تبعیله عارف وعاقل اولانلردن زنهار آیرلاملی ! هنرور اولان عاقل تقدیس اولنلی وکندیسنه اولان احتیاج سویلنملی ، تا که شوق وغیرت وانسانیتی حسب الحاقه مزداد ومحتاج اولان کیمسه اوسایه عالیده عن-متوعه دن آزاد اولسون .

مشنوی

﴿ انت مولا القوم من لایشتهی ﴾

﴿ قد ردی کلا لئن لم ینتهی ﴾

« تَرْجِمَهُ » سن قومک افندیسیسک هرکیم که سنی ایسته من وایسته مملکه نهایت ویرمزایسه تحقیقا ووانسان رد وهلاک اولدی « شَرِّحْ » عقل وروحک کالاتی حسییله سائر انسانلره افندی مئابهنده اولان برذات کاملک امرونصیحتی هرکیم که ایسته من وازدل وجان قبول ایتمز ایسه کرفتار سهو وخطا ودوچار تنکی وجفا اولور . شوقدرکه کامل عد اولنان ذات بحق کامل اولدینی ومقلد اولدینی بیلنمک ایچون یالکز کلامنه دکل ، احوال وحرکاته دقت ایتملی واستقامت واخلاق حمیده اصحابندن اولوب اولدینی خلقدن دیکله ملی وتربیه نک مساع ویردیکی

ثبات و مقاومت اتمی ؛ بشنجیبی ، محض خیر و عین حق بر فکری انسان بیان
ایتمیکن او فکر صائب تر کنی و روقو فائده لی کوستر دیکي حالدہ بیلہ ترک ایتمیوب
کمال تربیه ایله فکر صائبك حفظنده ثبات اراشه سیدر .

مشنوی

﴿ ای لقای تو جواب هر سؤال ﴾

﴿ مشکل از تو حل شود بی قیل و قال ﴾

﴿ تَرْجَمَانُ ﴾ ای طیب الہی ! سنک یوزک هر سؤاله جوابدر ؛ مشکل اولان

احوال قیل و قالسز اوله رق سندن حل اولنور ﴿ شَرْح ﴾ قیل و قال بر ماده ده بر
طرفدن عدم اتفاق و امنیت و دیگر طرفدن اقناع ایتمک آرزوسندن نشأت ایدر ؛
اگر مخاطبک استقامت و اصابت افکارندن انسان امین ایسه کثرت استیضاحه محتاج
دکلدر . مثلاً مستقیم دیرسه که ، اوغلوم ! بوایشی ایشلمه ؛ یاخود بوخصوصک
حقیقتی بودر . بوایکی کلام اقناعه کافی و موصل مرهم اولور !

مشنوی

﴿ ترجمانی هر چه مارا در دلست ﴾

﴿ دستگیری هر که پایش در کلست ﴾

﴿ تَرْجَمَانُ ﴾ ای حکیم غیب ! قابمزده هر نه وار ایسه سن انک ترجمانیسک

هر کیمک آیانی بالچیفه یا بشمش ایسه انک الدن طویجی وانک یارد بچیسسک .
﴿ شَرْح ﴾ صرف قوه روحانیه دن بشقه ذکا و فراست بیلہ اعماق قلبی جزئی بر
اماره دن کشف و ادراک ایدر و ترجمان معنوی اوله رق بشقه سنک ملاحظاتی
لزومنده میدانہ وضع و انسانیتہ بیوک خدمت و مشکلاتده قالانله دستگیر اولور
و معاونت ایلر . [بالچیفه باتمش ، یاخود یا بشمش ، مشکلاته اوغرامش دیمکدر] .

مثنوی

﴿ پرس پرسان می کشیدش تا بصدور ﴾

﴿ گفت کنجی یافتم آخر با صبر ﴾

« ترجمه » شاه حکیم غیدن صوره صوره آنی تا صدره قدر چکدی ،

حرمت ابتدی ؛ شاه دیدی که : نهایت صبر ایله بر خزینه بولدم « شرح » صبر انسان ایچون بیوک نعمت و باعث سلامتدر ؛ انواع صبر آتیده بیان اولنه جقدر . روحک خزینه بولسی بو محله حکیم غیبی و مرشد کاملی و اخلاق حمیده صاحبی بولمقدن کنایه در .

مثنوی

﴿ گفت ای هدیه حق دفع حرج ﴾

﴿ معنی الصبر مفتاح الفرج ﴾

« ترجمه » شاه دیدی : ای حق تعالی حضرتلرینک هدیه واحسانی وزحمتی

دفع ایدیجی حکیم غیب ، که سن « الصبر مفتاح الفرج » عباره سنک معناسیسک « شرح » صبر سرورک ناخترایدرد . صبر لفظی بش معنا ایچون استعمال اولنور : برنجیسی ، انسانه کلن هر نوع مصائب و مشاقه تحمل ایدوب قلباً ، فکراً ، لساناً ، طوراً شکایت واسف ایتماسی ومرحمت ربانییه استناداً مصائبه رضا کوسترمسی ؛ ایکنجی ، اجرای عبادت و وظیفهده حس اولنه جق زحمتله قاتلانوب کمال ثبات ایله دوام ایدلسی ؛ اوچنجیسی ، حق تعالی حضرتلری انیبای دیشان واسطه سیله حرام بیورمش اولدینی کیفیاتک اکثریسی نفسنه لذیذ کورینور ایکن او لذآند نامشروعی فدا ایله حرام ایشلمدن مجتنب اولسی ؛ دردنجیسی محاربهده حس اولنه جق قورقویه ومشاق متنوعه سفریهیه اهمیت ویرمامکه برابر مردلرک حین حرب وجدالده دشمنک مهاجمات شدیدهنه قارشی خوف وفتور کتیرمیوب

مشنوی

﴿ دست بکشاد وکنار آتش گرفت ﴾

﴿ هم چو عشق اندر دل وجانش گرفت ﴾

« ترجمہ » : شاه ال آچوب طیب الہی کی کنارینہ طوتدی ، و عشق کبی

طیب غیبی دل وجاندہ طوتدی « شرح » ورودی ، روحانی بر صورتہ تبشیر اولنان بویہ بردات عالیہ انسان ہر نہ قدر محبت والفت کوسترسہ او قدر مستلزم۔ سعادت اولہ جنی شہہ سزدر . محبت روحانیہ فنا پذیرد اولیوب پایدار اولدیغندن عارف اولانلر بونوع محبتہ نہ درجہ مربوط اولسلر او قدر مسعود و پرسود اولورلر۔ مسافرہ رعایت ایتک لزومی دہ بو محملدہ ایما بیوریلور .

مشنوی

﴿ دست و پیشانیش بوسیدن گرفت ﴾

﴿ وز مقام وراہ پر مسیدن گرفت ﴾

« ترجمہ » : شاه اول طیب الہینک النی والننی او پدی و مقام ویولدن سورودی

« شرح » : مقام روحانی بی وانسانلرک طریق استقبالی شاه طیب غیبہ سوردی ، زیراعاقلک ابتدا یلمک ایستہ جکی شی بعدالموت میلیونلرلہ کلہ جک زمانلرہ کی حالیدر۔ دنیاہ کبی سریع الزوال بر ظل خیالہ ربط بال ایدن انسان سلامت و سعادت۔ حقیقیہ سنی عجیب بر صورتہ اہمال ایدرک کندینی جنود آلامہ پامال ایتدیردی . سعادت روحانیہ ایچون اہل ایمانک ہمت و علویتاری بدیدر . بو بیت شریفہ بو جہتہ اشارت بیوریلورکہ : صاحب خانہ طرفندن کن مسافرہ رعایتلہ برابر حسن قبول اولدیغنی کندیسنہ عارفانہ آکلاتمق ایچون کلدیکی یولی و بوکبی مسافرہ عائد احوالی شوق ایلہ صورملی ! زیرا انسانلرک خلقتنہ کورینسورکہ کندیلرینہ عائد اولان احوالی سؤال وانلراواحوالی نقل ایدرکن نمون و خوش حال اولور .

مشنوی

﴿ هر که شد در راه کستاخ طریق ﴾

﴿ آن بود در وادی حسرت غریق ﴾

« تَرْجِمَانُ » هر کیم که ادببسز لکه سلوک ایتدیسسه او کیمسه وادی حسرتده مفروق اولدی « شَرَحُ » امر حقدن روکردان و شیطانه رفیق و طریق عصیانده یویان اولان انسان گرفتار عذاب و خسران اوله جفی وارسته بیان واتیاندر .

مشنوی

﴿ از ادب پر نور کشت این نه فلک ﴾

﴿ و ز ادب معصوم و پاک آمد ملک ﴾

« تَرْجِمَانُ » بوفلک ادبدن نور ایله طولدی و ملک ادب جهتیله معصوم و پاک اولدی « شَرَحُ » فلکده بولنان کونش و سائر اجرام سماویه امر حقه بجامها تابع اولوب مخالفتده هیچ بر وقت بولمدقلرندن نورانی اولدقلری کبی فلکیده تنویر ایدر لر . و ملائک کرام ، کمال ادبدن معصوم و پاک اولدی . هر حالده ادب و عصمت باعث علویت و سلامت اولور .

﴿ ملاقات شاه بآن طیب الهمی که در خوابش بشارت داده ﴾

﴿ بودند بملاقات او ﴾

شاهک ، طیب الهمی ایله ملاقات ایتیمی که رؤیاسنده انک ملاقاتی شاهه تبشیر ایتشملر ایدی .

مشنوی

﴿ هر که با کی کند در راه دوست ﴾

﴿ رهنز مردان شد و نامرد اوست ﴾

« ترجمه » هر کیم که دوست حقیقی اولان جناب حق یولنده فورقوسزلق ایدر ایسه او کیمسه مرد اولانلرک یولنی کسمش وقطاع طریق اولمش برنامرددر « شرح » اوامر ربانیه دن قورقماق فاحشه لک صفتیدر . مرد اولان یالکز اللهمدن قورقار ومع مافیه ادیب اولوب انسانلرک خاطرینی ده صایار وجناب حقلک منع بیوردینی شیلری قطعیا ایشلمامکه واجرای عبادتله برابر دولته ووطن وانسانیه صورت مشروعه ده خدمت ایتمه سعی ایدر.

مشنوی

﴿ بد زکستخی کسوف آفتاب ﴾

﴿ شد غر ازیلی زجرات رد باب ﴾

« ترجمه » ادبسر لکدن کونش طوتلدی ؛ شیطان امر حقه قارشی جرات ایتدیکندن باب مرحمتدن رداولندی « شرح » عقل انسان کونش کیدر ، فقط ادبسر لکدن طولای ظلمتمده قالیر ، طوتیلور . قرآن عظیم الشانده فرمان وحکایه بیوردینی اوزره شیطان حضرت آدمه سجده ایتک ایچون امر اولدینی حالد ادبسر لک ایدوب مخالفته جرات ایتدیکندن باب مرحمت ربانیه دن مطرود وحالی الی الابد موجب فساد و بی سود اولدی والک بختمز ، عقلسز بر مخلوق ملعون قالدی . شیطانک بو بلاسی عاقل اولان انسانلر ایچون بر درس ونعمتدر ؛ او ملعونک گرفتار اولدینی حال اسف اشمال انسانلره لسان حال ایله دیرکه : مرحمتدن دور اولماق ایسترسه کز جناب حقه وپادشاهکزه و آمریکزه و پدر ووالده کزه واستادیکزه انقیاد ووساوس وملعتدن قلبکزی آزاد ایدیکز .

زانی پشیمان وار تکاب ایلبیکی ظلمدن کریان ونالان دکلسه فعل زنایی ونیجه نیجه مصائبی کندی، گندی خانه سنده کورمک ایچون حاضر لنسون. بوبالاری دفعه چاره جدا توبه ایدوب ارکک متأهل دکلسه ولو فقیر اولسه بیله هان تأهل ایتسون؛ زیرا تأهل نفس ایچون بیک درلوبندوبندونصیحتدن دهامؤثر چاره در. صاحب نفس فقیرک اضطرابندن قورقسون. فقر واضطراب زنانک بلیاتنه کوره سعادت وراحتدر. خصوصیه امرینه تابع وایشنده ساعی اولانزهره حق تعالی حضرت تبری معین کافیدر. لواطه ده کی فالغک تعدادندن نفرت اولنور! لواطه نسل نبی بشرک انقطاعنه چالیشان برداهیه در. احسان ربانی اولان مردلک کبی بر مرتبه علیه دن لواطه مفعولی درک سینه اسقاط وناموسنی بر باد ایدر. فاعل ایسه بیوک برناموسنزلغه سبب مستقل وامر حقی مخل اولور. صورتا فاعل دینیر، اما حقیقتده شیطانک مغفول ومفعولی بولنور. جوهر- ذریت اولان «منی» رحم نساء منکوحه یه لایق وشایاندر «منی» که حقیقتده کورنیموب فقط مستعد روح وبدن فاعلک فرزندیدر. بوفعل اکره واشنع حقیقتده سویلنه جک دها چوق شیرل واردر. اما ادب منع ومخالفت وقلب وقلم کراحت وخجلت ایلر!

مشنوی

﴿ هرچه بر تو آید از ظلمات وغم ﴾

﴿ آن زبی باکی وکستاخت هم ﴾

« تَرْجِمَه » هر نه که قرانقلر وکدرلردن سنک اوزرینه کلیرسه او حالات قورقوسنزلقدن وادبسنزلکننددر « شَرَح » بومحله قورقودن مقصد خوف- الیهیدر. انسان الهمدن قورقار ایسه امر حقه موافق صورتده حرکت و آمرینه واستادینه وبیوکنه اطاعت وایشنده استقامت وبناءعلیه کسب سلامت وسعادت ایدر. الهمدن قورقماز ایسه هیچ بر وقت صادق، ادیب اولیوب کوزل ایش کوره مز. اونوع بی باک صرهمی دوشدکجه ظالم وناپاک اولور. متجاسرک معنأ باشنه کله جک اقدار ومشکلاتدن بشقه اطوار واحوالی منتظم اولهمیه جفندن عمرینک انتظامی بوزولور وکندیسنه هر طرفدن کدر وغم باران بلا کبی یاغار وخوف وغم وخوف انسان وخوف موت مانند ماران زهر افشان هر آن راحت وجدانی تسمیم واضطرابات- الیمه ایچنده مقیم ایدر.

« تَجَمُّدٌ » زکات و صدقه منع اولئق حسیله بلوط یوقاری کیز، یعنی یاغماز؛
 وزندان اطرافه وبا دوشر « شَرَحٌ » زکات و صدقه انسانیتک برنجی اساسیدر .
 باران روی زمینی نصل احیا ایدر ایسه صدقه ده انسانک قلبنی او یولده احیا و حسیات-
 علیه ایله پرفصا ایلر . صدقه نك ویرلامسی و مخلوقاته و سیا انسانلره معاونت ممکنه نك
 دریغ اولئسی صوك درجه غیر مقبول و داعی عذاب و ذهولدر . بی مروت اولان
 کیمسه جناب حَقِّک خزان مالانهایسه سنه امین اولمیوب بر مقدار صدقه ویررایسه مالنه
 نقصان طاری اوله جنی ظنیه رضای باری بی فدا وهم جنسی اولان انسانلره
 آجیمیوب کندینی خود پرست و پرعنا ایلر . مروت سزده هیچ بر استفاده ایده من ؛
 زیرا مرحمت سز لکی حسیله کرفقار اوله جنی اضطراب دروندن و صدقه و یروب هم
 جنسنه معاونت ایتک کبی بر ذوق عظیم وجداندن محروم قالدقندن بشقه انسانلرک
 اکثریسی کندیسندن نفرت ایدر . صدقه ویرمیانلر کیمسه یه اجیمد قلدندن انلرده
 حق تعالی حضر تبری و کَرَک انسانلر اجیماز و مثال باران رحمت اولان کوز یاشی
 او مقوله انسانیت سز آدم لک آلام و اضطراب ندن طولای هیچ بر کیمسه طرفندن دو کیز
 و لزومنده معاونت اولماز . زنا ایسه نتایجی غایت وخیم و محل انتظام انسانیت بر بلای-
 عظیمدر . زنا ده بر قاچ دقیقه و یا مدت مدیده دوام ایدر سه بر قاچ ساعتک لذت-
 جسمانیه حاصل اوله بیلیر . اما مضرتنه کله لم : اولاً ، زانی امر حقه مخالف اولدیغندن
 غضب الهی بی اوزرینه دعوت ایتسی ؛ ثانیاً ، زانیه نك قلبنی ناموس سزاق لک سیله
 تسوید و زوجی نزدنده حجاب عذابی تولید ایلمسی ؛ ثالثاً ، زوجه و اقرباسی مادئ-
 زنا بی خبر آلیرلر ایسه مأیوس و مکدر ، آله مازلر ایسه بیله خلق نظر ندنه مطعون
 و غیر معتبر قالمسی ؛ رابعاً ، زنادن چوجق حاصل اولنجه و ولد زنا نامیله حقارت ناس
 ایچنده بواندیر لیسیدر . ولد زنا تعیر اولنان معصوم سلامت استقبالی ایچون معناً
 پدرنی آریور ، پدری ایسه جگر پاره سنی انکار ایدیور ! کوز لر نی والده سنه
 چورنجه بنم پدرم زده در ؟ والده ! سن بو حقارتنه سبب اولدک ! دیه لسان حال
 و زبان حزن مال ایله خطاب ایدر . والده لر ایچون اولدلرک هر باقیشی دنیا طولوسی
 لذت و نعمت ایکن اونظر محزونانه حجاب و عذاب ایله زانیه نك قلبنی مجروح
 و پر خون ایلر . زانیه اوغانی ضایع ایتمش ، معناً اولدیرمش ، قلب و ناموسنی الی الابد
 پریشان ایلمشدر . آنلرک کیزلیجه فریادی ، کیزلیجه دو کدکاری کوز یاشی زانی
 ظن ایدر می که تأثیر سز قالیر ؟ آنلرک آهی عادی بر روزگار کبی می صابیلیر ؟ زانی

غبار ذات آلوده پامال ایتدیلمر . بی ادبک ذات طبعی کثیر و آنی دائره ادبه آلمق امر عسیردر .

مشنوی

- ﴿ بدگمان کردن و حرص آوری ﴾
- ﴿ کفر باشد پیش خوان مهتری ﴾

« تَرْجَمَةٌ » سوء ظن و حرص و طمع ایلمک بیوک ذاتک سفره سی اوکنده کفر اولور « شَرْحٌ » علی الخصوص او ذات پاکده خالق کائنات و صاحب احسانات . معنویه و جسمانیه یعنی جناب رب العباد اولنجه سوء ظندن حاصل اولان کفرقات قات اولور .

مشنوی

- ﴿ زان کدا رویان نادیده زاز ﴾
- ﴿ آن در رحمت برایشان شد قراز ﴾

« تَرْجَمَةٌ » طمع یوزندن منلی کورلماش دیلنجی یوزلولر سببیه او رحمت قیوسی انلرک اوزرینه قیامشدر « شَرْحٌ » کورلماش دیلنجی یوزلو تعبیر اولنمی شول سببندرکه حضرت عیسی کبی بر نبی ذیشانک امرینه مخالفت و خطا آمیز اولان وهم و هنرینه اتباع و جسارت ایلدیلمر . بیوک ذوات استقامت صفاتک او امرینه مخالفت عین عذاب و ذلتدر؛ چونکه عالیلرک امری حقه مقرون وعدم . اطاعتک مضراتی ولو یکدن اولسه بیله مرور زمان ایله رونمون اولور .

مشنوی

- ﴿ ابر برناید پی منع زکات ﴾
- ﴿ وززنا اقتد و با اندر جهات ﴾

اویله عذاب ایلر مکه عالیندن کیمسه یی اویله عذاب ایله تعذیب ایلمدم « بونده بر اشارت علیه واردرکه ، احسان اولتان نعمتلردن زیاده نعمتلر المق حرصیه ولی- نعمتلرینی تعجیز ایدنلر اول امرده کرفتار تکدیر اولورلر وایستدکلری شیئله متاسب اولان خدمتی ایفا ویا ارزولری روحانی اولوبده نائل اولدقدنه ینه امنیت ایتمز وایجابی اجرا ایلمزلرسه سائر انسانلردن زیاده کرفتار جزا وعذابه سزا اولورلر .

مشنوی

❦ بازکستاخان ادب بکداشتند ❦

❦ چون کدایان ذلها برداشتند ❦

« تَرْجِمَانُ » ادبسن اولانلر تکرار دائره ادبی تجاوز ایتدیلر ، دیننجیلر کبی زیاده شیلر قالدیردیلر وایستدیلر « شَرَحُ » بی ادبک اوصاف مذمومهلرندن بریده ، ایستدکلری شی کندیلرینه ویرلسه بیله ینه بر قاج مثلنی المق اینستلر ؛ بو حاللری ایسه لسان حال ایله ولی نعمتلرینه تعریضدر . بیامزلرکه ، صبر وقناعت اعتباری مزداد وهردلی آزاد ایلر . بیلمزلرکه ، ادب کوریننجه افسدیلری احساناتی توفیر نعم متوعه ایله کندیلرینی دلسیر ایلر .

مشنوی

❦ کرد عیسی لابه ایشانرا که این ❦

❦ دائمست وکم نکردد از زمین ❦

« تَرْجِمَانُ » حضرت علیه السلام انلره یالوارمش ایدی که بونعمت دائمدر . زمیندن اسیک اولماز « شَرَحُ » حضرت عیسی علیه السلام کبی بر پیغمبر ذیشان حقیقی قومنه بیان وافهام بیورمش ایکن ادبسن اولانلر بو امری اهماه وکندیلرینی

مشنوی

﴿ منقطع شد خوان و نان آسمان ﴾

﴿ ماند رنج زرع و بیل و داس مان ﴾

«تَرْجِمَهُ» آسمانک سفره سی و اکمکی کسیدی ، و زراعت و بیل و اورانگ
 زحمتلری قالدی « تَرْجِیحٌ » احسان بیوریلان نعمتلیر بکنیلیمیوب قومک بی ادباننده
 کستاخلاق ظاهر اولدینی وقت نعمتلیر کسلدی و محرومیتدن صکره مشکل و زحمتلی
 ایشر قالدی . عاقل نعمتی ادب و اقدام ایله حفظ ایدوب عطالت و ذلت ایله زائل
 ایتمز . اله کی نعمتی محافظه ایچون ادب و غیرت محض سعادتدر . روحانیتده ده
 حریص برانسان کرامات کبی خارق العاده احوال کندنده نمایان اولمیججه نماز ،
 صدقه ، صوم و مساعی کبی عبادات مشروعه دن بیقوب ترک ایله ذهن ضعیفی اوزرینه
 کرامات بولوق فیکریله بعض مقلدلری وزائد شیلری ارار و بناءً علیه بی ادب اولور
 بی نعمت قالور .

مشنوی

﴿ باز عیسی چون شفاعت کرد حق ﴾

﴿ خوان فرستاد و غنیمت بر طبق ﴾

«تَرْجِمَهُ» چونکه حضرت عیسی علیه الصلوة والسلام تکرار شفاعت
 ایلدی ؛ حق تعالی حضرتلری طبق اوستنده غنیمت و سفره و نعمت کوندردی
 « تَرْجِیحٌ » قرآن عظیم الشانده سورهُ مائده ده فرمان و حکایه بیورلدینی اوزره
 حضرت عیسی علیه السلامه تابع اولانلر بزه سفره کلک ایچون جناب حقدن احترام
 ایت . دیدیلر . حضرت عیسی علیه السلام جناب حقدن احترام ایلدی ، احترامی
 قبول بیورلدی ؛ فقط سورهُ مائده نك یوز اون سکننجی آیت کریمه سی مال-
 عالیسنجه اراده بیورلدی که : (قال الله انی منزلها علیکم فمن یکفر بعد منکم فانی
 اعذبه عذاباً لا اعذبه احداً من العالمین) معنای شریفی : « الله تعالی بیوردی ، بن
 اوزریکنزه سفره بی ازال ایدرم ، واندن صکره هر کیم که سزدن کفر ایدرسه اکا

قبلرنده نصل حزن و کدر لر حاصل اولدینی وارسته ایضا حدر . ادبسنر لکک رفی
وهیچ اولمازسه تقلیلی اوامر ربانیه ایله احکام نظامیه بی و معارفی همیشه تبلیغ
و تعمیم و اهل عدل و ادبی تکریم و بی ادبلی جرأتلری نسبتنده جزا دیده
و مظلومینی شرلرندن آزاده ایتملی .

مشنوی

﴿ مائده از آسمان در می رسید ﴾

﴿ بی صداع و بی فروخت و بی خرید ﴾

« تَرْجِمَه » آسمانن سفره (یمک) ایریشیردی ؛ زحمتسز ؛ صاتمقسزین
وصاتون آلمقسزین . « شَرْح » سفره دن مقصدعالی ، حضرت موسی علیه الصلوة
والسلامک قومنه سهولتله عنایت بیوریلان احسان ربانیدر .

مشنوی

﴿ در میان قوم موسی چند کس ﴾

﴿ بی ادب گفتند کوسیر و عدس ﴾

« تَرْجِمَه » حضرت موسی علیه الصلوة والسلامک قومی ایچنده بعض بی ادب
کیمسلر دیدیلر که : صارمساق و مرجک نرهده باقلم ؟ « شَرْح » بو ماجرا قرآن
عظیم الشانده سوره بقره نك آلمش برنجی آیت کریمه سنده فرمان و انبا بیوریلور :
(واذ قلم یاموسی ان نصبر علی طعام واحد قادم لنا ربك ینخرج لنا ممانت الارض
من بقلها و قنأها و فومها و عدسها و بصلها) معنای شریفی : « او وقت که موسی به
دیدیکز . یاموسی ! بز برطعامه صبر ایده میه جکمزدن بزم ایچون ربکه دعا ایله ده
سبزه و خیار و صارمساق و مرجک و صوغان کبی رلک یتشدیردیکی شیلری بزم ایچون
چیقارسون . » بو آیت کریمه ده کوربیلورکه : ادبسنر اولانک متعدد فناقلرندن
بری ده ولی نعمتدن . یادوستندن هر نه احسان اولنورسه آنی بکنمیوب طبع و ذهن-
ضعیفلرینه کلن شیلری ارامق و ولی نعمتی و دوستی تعجیز ایتمک و فضله اوله رق
قابی راحت کورمامکدر .

- ﴿ از خداوند ولی التوفیق در خواستن توفیق رعایت ادب ﴾
 ﴿ در همه حالها و بیان کردن وخامت ضرر های بی ادبی ﴾

صاحب توفیق اولان حق تعالی حضرتلرندن کافه احوالده ادبه رعایت ایده بیلیمک ایچون توفیق ایستمک، بی ادبک ضررلرندن حاصل اولان وخامت بیاننده در .

مثنوی

- ﴿ از خدا جویم توفیق ادب ﴾
 ﴿ بی ادب محروم گشت از لطف رب ﴾

« تَجَبُّرٌ » خدای لم یزل حضرتلرندن ادب توفیقی ایستیم لم ، ادبسر اولان کیمسه لطف حقندن محروم اولدی « شَرِّحٌ » ابدن مقصد ، انسانک اخلاق حمیده سی و حال و قالی مشروع اولسی و کستاخانه هیچ بر کلام و طوره بولنماسیدر . ادبسر ایسه الله تعالی حضرتلرینک او امرینه و انسانلرک حقوق و حیثیتلرینه رعایت ایتمز ، طبع و ذهن حیوانیسی کنندینه لذائندن هر نه اخطار ایدرسه مجنونانه و بلسکه مقتخرانه تصدی و کندینی هر حالده عادی ایدر . ادبسرذن حاصل اولان فناقلر قابل تعریف دکلدر .

مثنوی

- ﴿ بی ادب تنها نه خود را داشت بد ﴾
 ﴿ بلکه آتش بر همه آفاق زد ﴾

« تَجَبُّرٌ » بی ادب اولان کیمسه فناالی یالکز کندیمی ایچون طوتماز ، کندی بلایه گرفتار اولدقدن بشقه بلکه بتون آفاقه آتش اوردی ، ناقدی . « شَرِّحٌ » ادبسرک بر طورندن و بلکه بر سوزندن انسانلر بیننده نصل بیوک عداوتلر و تراعلر ظهور ایله عالمده نه قدر فاجعه لر و فناقلر واقع و برچوق بی کناهانک

یوق ایدیسده معناً بری برینه قریب ایکی دریا کی آشنا و محب ایدی . اورتهده بولنان حائل اذن حق ایله زائل اولنجه بوجهرن التقا ایدرک حاصل اولان شدت- ارتباطلری حسابله بری برینه دیکلمش کی اولدی .

مشغولی

﴿ گفت معشوقم تو بودستی نه آن ﴾

﴿ لیک کار از کار خیزد در جهان ﴾

« تَرْجِمَه » شاه مسافر غیبه دیدی : مکر معشوقم سن ایدک ! اول جاریه

دکلدی ، لکن جهانده بر ایش دیگر ایشدن قالدقار و ظهور ایدر . « شَرَح » حکیم- غیبه شاه غایت حرمت و محبت ایدوب دیرکه : جاریه بی نه قدر سو دیکم حسب الروحانیه معلومکندر ؛ فقط او محبت سنک کی بر عارف و عاقله نائل اوله یلمک ایچون بر وسیله و نعمت ایدی ، جهانده بر ایشدن خاطره کلماز حالات ظهور ایدر ، ظهور ایدن حالات جناب حقه مربوط اولانلر ایچون دائماً فائده بخش و سعادت افزادر . غیر مستقیم و لیسملرک ایشلری اولجه طاتلی کور و نسهده بعده سقیم و الیم اولور .

مشغولی

﴿ ای مرا تو مصطفی من چون عمر ﴾

﴿ از برای خدمتت بندم گم ﴾

« تَرْجِمَه » ای حکیم غیب ! سن بکا حضرت مصطفی علیه افضل التحایا

افدمنر کی شفیع . بن سکا حضرت فاروقک رسول مجتبیاه تابع اولدینی کی تابع ، سنک خدمتک ایچون بن گم بغلام . « شَرَح » بو ایکی اسم شریفی عارفانه یاد ایتسی شاهک نائل اولدینی وجد و محبتنه دلالت و قطع ایده جکی مسافات عظیمه- معنویه سیچون بر الهام و اشارتدر .

مشنوی

❦ آن خیالی را که شه در خواب دید ❦

❦ در رخ مهمان همی آمد بدید ❦

« تَرْجِمَه » اول خیالی که شاه رؤیاسنده کوردی ، مسافر کلکده اولان ذاتک یوزنده نمایان اولدی « شَرْح » شاه منتظر ایکن بر ذات شریفک کلکده اولدیغی کوردی و رؤیاسنده تبشیر اولنان حکیم غیب اولدیغی درحال آکلادی .

مشنوی

❦ شه بجای حاجبان درپیش رفت ❦

❦ پیش آن مهمان غیب خویش رفت ❦

« تَرْجِمَه » شاه قپوجیلرک یرندن ایلری کتدی ، کندینه کلش اولان مسافر غیبه طوغری استقباله کتدی « شَرْح » شاه مسافری استقباله کتدیکنه دائر اولان معنای ظاهر دن بشقه شاهک ایلری کتمسی تعبیری توفیقات ربانیه ایله جهان روحانیده قطع مسافاة ایتدیکنی و نائل مکافات اولدیغی ده اشراب ایدر . مستعد بر انسان امور خیریه ده ابتدا ولو آز چالیشسه بیله بعده مساعیسی و کالاتی اوفی اوله جنی مجربدر .

مشنوی

❦ هر دو بحری آشنا آموخته ❦

❦ هر دو جان بی دوختن بر دوخته ❦

« تَرْجِمَه » هر ایکسی (یعنی شاه ایله حکیم غیب) آشنا و دوستلق اوکرمش بر دکز ایدی ، هر ایکسی دیکلمکسزین بری برینه دیکلمش و مربوط اولمشیدی « شَرْح » شاه ایله طیب غیب ده اول بری برنی کوروب ظاهر آ الفت و محبتلری

لذتی صوری و بقادن خالی بولنمسنندر . دنیاده مزید روحانیت و خادم انسانیت اولان مساعی مستقنا اولدینی حالده سائر لذائذ جسمانیه نك بر ثانیه لك خیال دیدیکمز فکردن بیله دها خیال و آنک کبی بی مألدر . بر ثانیه دن عبارت اولان لذتک خیالی انسانک دنیاده کی عمرینه نسبتاً اوافق بر جزء عد اولنه بیلیر ؛ اما انسانک وفاتندن صکره کله جک نامتناهی زمانلره نسبتاً دنیاده عمر هیچ مثابه سنده اولدیغندن عمر دنیا عین خیال و فنا وهله مشتهیات نفسانیه بقادن کلیاً معرادر ؛ عاقلک دنیاده سوه جکی کیفیات حق تعالی حضر تلرینک امر بیوردینی و انسانیت و روحانیتک خدمتنه وسیله مشروعه عد ایلدیکی مواددر . شو جهت شایان اخطاردر که : بعض مساعی وهله صرف امور دنیویه دن کورینورسده نظر حقیقت بین ایله تحری اولننجه انارک نتایجی روح کبی باقی بولنور . مثلاً بر انسان تابع اولدینی دولتیله هم جنسنک قوت و مکنتنی تربیده سعی فراوان ایتسی صرف امور دنیویه دن معدود دکلدر ؛ زیرا او مکنت و قوت سایه سنده دولتنک شوکتی و اهلینک سعادتخانی و همجنسنک اخلاق حمیده سنی و بناء علیه سلامت ابدیهی انتاج ایلر .

مشنوی

﴿ آن خیالاتی که دام اولیاست ﴾

﴿ عکس مهر ویان بستان خداست ﴾

﴿ تَرْجِمَه ۲ ﴾ اول خیالات که اولیانک طوزاغیدر ؛ خدا حضر تلرینک بستانده اولان آی یوزلولرک عکسیدر « شَرَح ۲ » بر آدمک خاطرینه کله بیلیر که : اولیاء الله ده انسان اولدیغندن فخر و ملاحظه لری خیالاتدر . خیر خیالات دکلدر ؛ زیرا اول زمره جلیلده تصوراتی خدا حضر تلرینک کلزار روحانیتده بولنسان آی یوزلو انبیاء ذیشانک عکسیدر . انبیاء ذیشانک عکسی ایسه جهان بشریتده براقده لری اوامر حکمت سمیرلریدر که نفسی اجرای منہیاتده حر براقده لرندن نفس اماره ایچون دام تعبیر اولنسه سزادر . او اوامر دام سعادت و فورطنه لی دکز اورته سنده سفینه سلامت کیدر .

ایکن بزدن اوزاق اولنجه کورنمديکنه وبعده خیال کبی آثار منوره معنویه سی
 پک از مشهود اولدیغنه ونهایت انسان مساعی مشروعه و توفیقات ربانیه ایله
 روحانیتی بدر منیر کبی تام کوره جکنه اشارتدر .

مشنوی

﴿ نیست وش باشد خیال اندر روان ﴾

﴿ توجهانی بر خیالی بین روان ﴾

« تَرْجِمَهْ » خیال روح ایچنده هیچ کیدر . سن جهانی بر خیال اوزره
 کیدیجی کور « شَرَحْ » برنجی مصراعده کی روان « روح » ایکنجیده « کیدیجی »
 معناسه در . خیال اولان دنیانک جهات فانیسه سی روحه نسبة خیالات عقلیه کبی
 همیشه بر حالدن دیگر حاله انتقال اتمکده و یوریمکده و ثباتدن خالی اولقده بولندیقندن
 عاقل اولان کیمسه دنیای خیال کبی کورور ، و بر خیاله نه قدر محبت لازم ایسه اوقدر
 محبت ایده بیلیر ؛ زیاده محبت ایدر ایسه دنیانک لذائذی خیال کبی کچدیکندن آنک
 محب و مفتونی عذاب واضطراب عظیم چکر .

مشنوی

﴿ بر خیالی صلح شان و جنکشان ﴾

﴿ وز خیالی فخر شان و ننگشان ﴾

« تَرْجِمَهْ » انلرک — عارف اولمیان انسانلرک — صلح و جنک و نزاعلری
 بر خیال کبی اولان بوفانی دنیا اوزرینه در افتخار و عیب و صیت و شهرتلری کذلک
 دنیا خیالندن عبارتدر . « شَرَحْ » خیال بعض دفعه لذیذ ایکن معتبر و عزیز عد
 اولنماسی ایکی سیدندر : بری ، انسانک عمری مثلا سکسان سنه فرض اولنورسه
 بو مدت ایچنده لذت بخش اولان اوان خیال پک جزئی وظل کبی سریع الزوالدر .
 دیگرکی خیالک تولدینه سبب اولان کیفیت حال و استقبالدن عاری و بی ماهیت
 بولنسدن و کذلک دنیانک آخرته نسبة خیال اعتبار اولنسی دنیانک سعادت و

مشنوی

❖ بود اندر منظره شه منتظر ❖

❖ نابلیند آنچه نمودند سر ❖

« تَرْجِمَه » شاه محل نظرده یعنی پنجره‌ده انتظار ایدیحی ایدی؛ تا کورسون اول کیمسه‌بی، که غیب و سرده کندینه کوستردیلردی [وارسته شر حدر]

مشنوی

❖ دید شخصی فاضلی پر مایه ❖

❖ آفتابی در میان سایه ❖

« تَرْجِمَه » شاه بر شخص فاضل و مایه فضل ایله طولوبر صاحب دل کوردی که سایه ایچنده بر کونش ایدی « شَرَح » سایه دن مقصد ، ظلمانی اولان دنیا ؛ کونشدن مرام ، اهلی انوار معانی ایله تنویر ایدن انساندر. اوله بر انسان کاملک قدوميله شاه تبشیر اولندی ، وورودینه منتظر بولندی .

مشنوی

❖ می رسید از دور مانند هلال ❖

❖ نیست بود و هست بر شکل خیال ❖

« تَرْجِمَه » اول شخص فاضل اوزاقدن ایریشدی ، ماهک هلالی کبی یوق ایکن بردن بره خیال کبی یعنی کمال نحافله کوردی « شَرَح » ماه حد داننده موجود و مکمل فقط موقی حسبله بروقت بزه اصلا کورنمز ، بعده خیال کبی کورینوز و صکره بدر منیر اولور . بیان بیوریلان ذات فاضل و مرد کامل حقنده غایت ضعیف و نحیف تعبیری بومعنادن بشقه احوال روحانیه حد داننده بر کمال

اولسی حسیله ذکر اولنان پیر روحانی شاهی تأمین ایدرکه بودفمه سکا کله جک طیب اولکیلر کبی کاذب دکدر. بالعکس هم صادق ، هم امین وحاذقدر . شبهه یه گرفتار اولانلره برچاره اراه اولنه جفی صرمده اوچاره نك فوآندنک تأمینات مقنمه ویرمک مقتضیدر؛ تا که صاحب حاجت اوچاره نك مؤثر وفائده بخش اولدیغنه کسب امنیت ایتسون .

مشنوی

﴿ در علاجش سحر مطلق رابین ﴾

﴿ در مزاجش قدرت حق رابین ﴾

« تَنْجِيْمٌ » اوغریبک علاجنده سحر مطلقى وفوق العاده مؤثر چاره بی کور ! انک مزاجندن حق تعالی حضرتلرینک قدرتی مشاهده ایت ! « شَرْحٌ » حق تعالی حضرتلرینک امریله حرکت ایدن بر مرد کاملک تدابیری وبرشیخ عارفک ارشادی او قدر فائده بخش وعادتی هر کار لرنده حس اولنور . فخر عالم اقدمز حضرتلرینک اصحابنک قدرت وعادتی هر کار لرنده حس اولنور . فخر عالم اقدمز حضرتلرینک روحانیات ومعقولانده درجات عالیة مالانهایه لری ومیدان حریده صبر وثبات رسالتپناهیلری ظاهر اولوب اول محبوب کبریا کندینه تابع اولان روحانیونک اقتدارینه دلیل اوفی در .

مشنوی

﴿ چون رسید آن وعدکاه ، روز شد ﴾

﴿ آفتاب از چرخ اختر سوزشد ﴾

« تَنْجِيْمٌ » چونکه اول وعدک وقتى کلدی وکوندوز اولدی ؛ کونش چرخدن اختر یاقیجی اولدی « شَرْحٌ » کوندوز اولدیغنی تعریف ایچون بوبیت شریفده کی عبارات شاعرانه وبلغانه ایراد بیورلدى . کونش چقنجه ییلدیزلر کورنمز ، یانان شیءده محو اولوب کورنمز اولدیغندن کونشه (اخترسوز) دیمکده مناسبت تامه واردر .

مشنوی

❖ در میان کریه خوابش در ربود ❖

❖ دید در خواب او که پیری رونمود ❖

« تَبَجَّحْتُمْ » اغلامقده ایکن شاهی او یقو قابدی ؛ شاه رؤیاسنده کوردیکه

اختیار بر ذات یوز کوستردی « شَرَحْ » بوماجرا ، آتیده کی ابیات شریفه دن معلوم

اوله جقدر .

مشنوی

❖ کفت ای شه مژده حاجات رواست ❖

❖ کر غریبی آیت فردا زماست ❖

« تَبَجَّحْتُمْ » اول ذات مغنوی دیدی که : ای شاه ، مژده ! حاجت و نیازک

لایق قبول اولدی ؛ اکر یارین سکا بر غریب کلیرسه بزدندر . « شَرَحْ » اکر

کلیرسه تعییننده بر اشارت واردرکه ، انسانی دائما خوف و امید اره سنده بر اراق

مقتضای حکمتدر . خوف ، مساعی پی ؛ امید ، قوت و شوق قلبی انتاج ایدر .

شاهه کله جک ذاته غریب دینمی ، نائل روحانیت اولان ذوات دنیاده غریب

اولسندندر . علی الخصوص کله جک ذات شاهک دها اول بیلدیکی اولمدیفندن شاهه

کوره غریب ایدی .

مشنوی

❖ چونکه آید او حکیم حاذقست ❖

❖ صادقش دان کوامین صادقست ❖

« تَبَجَّحْتُمْ » او غریب کلنجه بیل که حکیم و طیب حاذقدر . او غریبی صادق

بیل ؛ زیرا امین و صادقدر . « شَرَحْ » کاذب و شارلاتان اطبادن شاه قورقش

مشنوی

﴿ لیک کفتی کر چه میدانم سرت ﴾

﴿ زو دهم پیدا کنش بر ظاهر ت ﴾

« تَرْجِمَهُ » لکن بیوردک که : ای قوم ، هر نه قدر سنک سریکی بیلیر سه مده سن همان ظاهر لسانکه ده سریکی میدانه اظهار ایت ! « شَرْحُ » جناب عالم الغیب انسانک قلبنده کی اسراری بیلیر ایشتمکه محتاج دکدر . فقط انسان ظاهر لسان ایله ده حسیات و تمیاتی بارگاه کبریاه عرض ایدر سه ایکی فائده سی اولور : بری ، کندی آغزندن چیقان معانی پی وعجز و تمناسنی دها زیاده فهم و عقلی قصور و حاجاتی دها زیاده تمیز ایدر ده متنبه اولور ، زیرا معانی یالکز ذهنده قالسه وجوددن عاری کبی قالیر ؛ ایکنجی فائده تضرعات و استرحاماتی شاید دیگر انسانلر ایشیدر لسه انلرک قلبنده ده خوف و محبت خدا حاصل و سرنما اولور ، علی الخصوص آیت کریمه ده (ادعونی استجب لکم) بیورلمشدر . یعنی « بکا دعا ایدیکز ؛ سزه استجابه ایده رم » .

مشنوی

﴿ چون بر آورد از میان جان خروش ﴾

﴿ اندر آمد بحر بخشایش بجوش ﴾

« تَرْجِمَهُ » چونکه جانی ایچنده شاه خروش و فریاد کتیردی ، خدا حضرتلرینک بحر احسان و مرحمتی قاینادی « شَرْحُ » روحک کمال خلوص و تسلیمیتله تضرعی واقع اولنجه مرحمت ربانیه رونما و سلامت بخشا اولور . جناب حقه تضرع ایده بیلیمک کبی بر نعمته نائل اولمق ایچون اوقات مناسبه و عبادت آره سنده تضرعی و هر حالده عبودیتی و همیشه عدالتی اعتیاد ایلمک مقتضیدر .

« تَرْجِمَانُ » چونکه شاه بوفانی طالع‌دهن [غرقاب درین وفورطنه‌لی دکزدر]
 کندینه کلدی ؛ مدح و ثنای حق ایچون نه کوزل اسان آجدی ! . « شَرَحٌ » شاه
 مرحمت و عظمت ربانی بی دوشونوب دریای روحانی‌یه طالدقن و کندینی عظمت-
 صمدانیه‌ده محو و افنا ایتدکن صکره حسب‌البشریه صخوه رجوع ایدنجه کوردیکی
 احوال حکمت مأل حسبیه شوقی تزیاید ایدوب واسطه نطق انسانی اولان لسان-
 ظاهر ایله‌ده خالق لم یزل حضرت‌تیرنی مدح و ثنا و اعماق قلبنده‌کی حسیات معنویه‌بی
 اعلا ایلدی .

مشنوی

- ❦ کای کینه بخششت ملک جهان ❦
- ❦ من چه کویم چون تو میدانی نهان ❦

« تَرْجِمَانُ » شاه دیدی ، ای وهاب مطلق حضرت‌تیری سنک اک اوافق
 احسانک جهانک ملکدر ؛ بن نه سویله‌یم ، چونکه سن کیزی بی بیلیرسک « شَرَحٌ »
 بویت شریفده و بو مناجات جهان قیمتده ده مولانای رومی قدس سره السامی
 حضرت‌تیرسک قوه روحانیه و بلاغت بی نهاییه سی قلوب عارفینی تنویر و محبتنه
 اسیر ایدر .

مشنوی

- ❦ ای همیشه حاجت مارا پناه ❦
- ❦ بار دیکر ماغلط کردیم راه ❦

« تَرْجِمَانُ » ای حاجتمزه دائماً پناه و ماجأ اولان خدای متعال حضرت‌تیری ؛
 بزینه یولی غائب ایتدک ! « شَرَحٌ » ابتدا نفسه تابع اولمق طوغری یولی غائب ایتدک
 اولدینی کبی جناب حق او نودودده دردینه چاره بولمق امیدیه روحک مقلدره
 مراجعت ایتسی تکرار غلط و خطا ایتدک و یولی شاشیرمقدر .

مشنوی

❦ شه چو عجز آن حکیمانرا بدید ❦

❦ پارهنه جانب مسجد دوید ❦

« تَرْجِمَه » شاه چونکه او حکیم لک عجزینی کوردی ، یالین آباق

مسجده قوشدی . « شَرَح » روح . مدعی کاذب لک فائده سز تدبیر لینی

کوردکن صکره جناب حقه التجا ایلدی . یالین آباق تعیری ، هم التجایی وهم

روحک عاجلاً الله تعالی حضرت لرینک بارگاه کبریاسنه کمال اقبال وتواضع ایله

اولان توجهنی ایما ایدر .

مشنوی

❦ رفت در مسجد سوی محراب شد ❦

❦ سجد گاه از اشک شه پر آب شد ❦

« تَرْجِمَه » شاه مسجده محرابه کیتدی ؛ سجده محلی شاهک کوز یاشدن

صو ایله طولدی « شَرَح » او وقته قدر جناب حقه روحک تامیله التجا ایلماسندن

ونفسک محبتنه کرفتار واضطراب حس ایتمسیله بی قرار اولسندن هم قصورینی اعتراف

ایتمک وهم نفسه اولان شدت محبت و آلامنه چاره بولمق اوزره روح درگاه حقه

مراجعت ایلدکده انسان کوز کبی الک مقبول اعضاسندن تأثرات قلبیهی معان اولان

سر شک خون آلود اساله ایدر . جناب واجب الوجود یولنده کوز یاشی

دو کمک نه بیوک مقام ونه بیوک سعادت و کامدر !

مشنوی

❦ چون بخویش آمد ز غرقاب فنا ❦

❦ خوش زبان بکشاد در مدح و ثنا ❦

مشنوی

﴿ از قضا سرکنسکین صفرا فزود ﴾

﴿ روغن بادام خشکی می نمود ﴾

« تَجَمُّرٌ » قضای المہیدن سرکنسکین نام علاجی دفع صفرا ایچون جاریہ یہ ویردیلر ، صفرائی تریید ایتدی . بادم یاغی ده رطوبت یرینه یبوست کوستردی « شَرْحٌ » مدعی کاذب لک تدایرندن دائمًا فالقلر ووعدلرینک بی اساس اولسندن انواع مشکلات چیقار .

مشنوی

﴿ از هلیله قبض شد اطلاق رفت ﴾

﴿ آب آتش را مدد شد همچونفت ﴾

« تَجَمُّرٌ » هلیله (هند اریکی) نام ملین علاجدن قبض واقع اولوب لیت زائل اولدی ؛ صو ، حرارتی کسر ایکن نفت کبی آتسه یاردم ایتدی « شَرْحٌ » مقلد وکاذب لک اغراضدن حاصل اولان مضرت بی حدونها ایتدرکه کندی منفعتلری ایچون بیله ایلیک یا بمق ایستدکری وقت ینه فالق چیقار و مشکلات آرتار .

﴿ ظاهر شدن عجز حکیمان از معالجه کینزک برشاه وروی ﴾

﴿ آوردن بدرگاه خدای تعالی ودر خواب دیدن مبشر ﴾

﴿ غیبی را ویافتن طیب الہی واصل شدن مرام او ﴾

جاریہ نک معالجه سنده طیب لک عجزی شاهه ظاهر اولنجه ، شاه یوزینی درکاه خدای متعاله توجیه ایله رؤیاسنده بر مبشر غیبی کوروب او مبشر شاهه دیدی که : بر طیب الہی بی بوله جغندن مرامک حاصل اوله جقدر .

تعالی « عباره سنی شفاهاً چوق سویلمز لر ایسه ده قدرت و اراده ربانیه اولینجه هیچ برشی وجود و حرکت بوله میه جغنی قلباً ، عقلاً قطعاً بیلوب فکر لری بواصر عظیمه ، حرکت لری دائماً اوفکره تابع اولدیغندن « انشاء الله تعالی » عباره سنی دائماً سویلر کبی صاییلر لر .

مشنوی

﴿ هر چه کردند از علاج و ازدوا ﴾

﴿ کشت رنج افزون و حاجت ناروا ﴾

« تَرْجِمَه » اطبا جاریه نك كسب صحت و افاقت ایتمی ایچون علاج و دوا دن هر نه یابدیلر ایسه رنجی و خسته لکی آزدیر یجی اولدی و مقصد حصوله گلدی « شَرَح » ذکر اولنان اطبا قلباً غافل اولدقدن بشقه اوفاق برواسطه اولان لسان ایله بیله « حق تعالی حضرت لری ایستر ایسه جاریه نی ای ایدرز » دیمدکلرندن جاریه نك خسته لکی اطبانك جهلی کبی آرتمش و بوغیر حاذق اطبانك امیدلری محو و هبا اولشدر .

مشنوی

﴿ آن کنیزك از مرض چون موی شد ﴾

﴿ چشم شه از اشك خون چون جوی شد ﴾

« تَرْجِمَه » ذکر اولنان جاریه خسته لکدن قیل کبی ضعیف اولدی ، بو سبیدن شاهک کوزی قانلی یاشدن ایرماق کبی اولدی « شَرَح » روح نفسه تابع اوله رق چاره بولوق ایچون بی هنر اولان کیمسه لرك تدبیرینه مراجعت ایدنجه هم نفس هم روح ضعیف و ناچار و بی قرار اولور . بو بیت شریفده ده ، [موی ، جوی] تعییراننده اولان لطافت و بلاغت و ارسته تعریف و اشارتدر .

بناءً عليه قادر مطلق حضرتلری انسانك عجزینی اناره كوستردی « **شترج** » ذكر اولنان اطبا جهلیری حسیله انشاءالله تعالی دیمدكرندن خسته اولان جاریهیه چاره بوله میوب عاجز قالدیلر ؛ اطبای مرقومه ذاتاً عاجز وغافل وبی دل ایدیلر . برده جناب حقك قدرت ومرحمتی لفظاً بیله اهل ایدنجه الله تعالی عجزلرینی میدانه قویوب محجوب ومعیوب اولدیلر . وجوده كتیرلمسی سعی اولنان هر بر ایشده انشاءالله تعالی یعنی قادر مطلق حضرتلری ایسترسه اولور دیمك فرض وحكمت محضدر .

مشنوی

﴿ ترك استئنا مرادم قسوتیست ﴾

﴿ نی همین گفتن كه عارض حالتیست ﴾

« **تَرْجِمَانُهُ** » ترك استئنا یعنی « انشاءالله تعالی » دیمامك انسانه قسوت وغمدر ؛ مقصد بو عباره بی دائماً لساناً سویلمك دكدر ؛ زیرا لسانك سویلمسی عارضی وظاهریدر « **شترج** » انشاءالله تعالیدن مقصد اصلی ، بو عباره بی یالكز شفاهاً ایراد ایتك اولیوب قدرت ربانیك تأملی وعجز انسانك دائماً تفكر وتذكریدر .

مشنوی

﴿ ای بساناورده استئنا بكفت ﴾

﴿ جان اوباجان استئناست جفت ﴾

« **تَرْجِمَانُهُ** » ای چوق کیمسه لره « انشاءالله تعالی » لفظنی شفاهاً دیمامش ، اما انلك جانی « انشاءالله تعالی » عباره سنك جان ومعناسیله برابر اولمشدر « **شترج** » قلباً وعقلاً هرشی الله تعالی حضرتلرینك امرینه تابع اولوب اراده . ربانیه شرفظهور ایتنجه هیچ برشی وجوده کلیه جكتی وانسان حد ذاتنده همیشه عاجز اولدیغنی بیلمیدر . بناءً علیه بك چوق انسان واردر كه هر نه قدر « انشاءالله

مشنوی

- ﴿ جمله گفتندش که جان بازی کنیم ﴾
- ﴿ فهم کرد آریم و ابازی کنیم ﴾

« تَرْجِمَانُ » اطبانك جمله سی دیدی که : خارق العاده بر صورته چالیشه لم ، اکلایه لم ، فهم و آرا جمع ایده لم ، و چاره بوله لم « شَرْحٌ » قبل التدقیق ، قبل التأمل مواد مشکله ده بو مقوله بول بول وعد ایدنلر اول مقلد و سرمایه سز شیخ و عالم طورنده بولن ان ویا امور سیاسیه ده ساخته وقار وهر شیئی بن بیلیرم دیه کندینی مدبر و عالم و عاقل کوسترمک ایسته بن شارلاتانلر در .

مشنوی

- ﴿ هر یکی از ما مسیح عالمیست ﴾
- ﴿ هر الم را در کف ما امر همیست ﴾

« تَرْجِمَانُ » اطبا دیدیلر ، بزدن هر بری عالمک مسیحیدر ؛ هر الم ایچون المزده بر مرهم واردر « شَرْحٌ » مسیح ، حضرت عیسی علیه السلامدر ؛ اطباشاهه دیدیلر : علم طبده بزم او قدر قوت و مهارتمز واردر که ، حضرت عیسی علیه السلام قوه - روحانیه واسطه سیله نصل اولش لری احیا ایتدیه بزه علم طبده کی ید طولامن حسبیه اولش درجه سنه کش خسته لره شفا بخش ایده رز . مغزویاته توجیه اولننجه ، مقلدینک مواعد کاذبه و کلمات عادیه لری کثیر و فقط غیر مؤثر اولور .

مشنوی

- ﴿ کر خدا خواهد نکفتند از بطر ﴾
- ﴿ پس خدا بنمود شان عجز بشر ﴾

« تَرْجِمَانُ » اطبا کبر لرندن ان شاء الله تعالی خسته بی ای ایدرز دیمدیلر ؛

دیدى كه : ايکمزك يعنى بنمله جاريه نك جاني سزك الكزده در « شترج » روح نفسه تابع اولوب اضطرابه اوغرادقندن صكره كامل وعافل ظن ايتديكى كيمسه لره مراجعت ايله اضطرابنى اظهار وكندينى ونفسنى قورتارمق ايجون انلردن اميدوانتظار ايدر.

مشنوی

❦ جان من سهلست وجانِ جانم اوست ❦

❦ درد مند وخسته ام در مانم اوست ❦

« تَبِيحِيْمَهْ » . نم جانم قولاي « اهميتسز » جانمك جاني جاريه در ، بن درمند وخسته يم ؛ علاج ودرمانم جاريه در « شترج » شاه جاريه نك محبت وصحتى غايت قيمتدارعد وشمار وجاريه نك محبته نسبة الك عزيز اولان جاني بيله اهميتسز قالديعنى اظهار ايدر، تا كه اطبا مريضه نك سخته زياده همت وغيرت ايتسونلر .

« اخطار » — بوداستانك ايكنجى بيتنده اخطار اولندينى اوزره بو حكايه ده كى تعبيرات صرف بر انسان اغزينه لايق اوله جق يولده ايراد اولنديغندن جمله سنى روحه تطبيق ايتمك زائد وشيوه تحريره غير موافقدر .

مشنوی

❦ هر كه درمان كرد مرجانِ مرا ❦

❦ برد كنج وذر و مرجانِ مرا ❦

« تَبِيحِيْمَهْ » هر كيم نم جانمه « يعنى جاريه يه » درمان ايدر ايسه اول كيمسه نم خزينه وجوهر ومرجانلرمى الدى « شترج » شاه اطبايه وعد ايدر كه ، جانم مثابه سنده اولان جاريه يى هر كيم ابي ايدر ايسه مظهر انعام اوله جقدر . اضطرابه كرفتار اولان آدملك علائمندن برى ، اميد وار اولدقلرى آدملره فوق العاده اظهار حرمت وعرض مواعد ايله رعايت ايتميدر .

جاریه خسته اولدی « شترج » روح نفسه تابع اولدیسده راحت کوره مدی ؛
زیرا نفسک نواقصی روحه کورنمکه باشلادی .

مشنوی

❖ آن یکی خرداشت پالانش نبود ❖

❖ یافت پالان کرک خردادر ربود ❖

« تَجَمُّمٌ » بر آدمک بر مرکبی وار ایدی ایسهده پلانی یوق ایدی ، پالان بولدی اما اووقت مرکبی قورت یدی « شترج » هوایه اتباعاً آرزو اولنسان بر مقصدک حصولی ایچون برشی تدارک اولندیغی صرهمده او مقصدی بتمامها وجوده کتیره جک دیگر برشی غائب اولور ؛ بناءً علیه لذا نذ دنیویه دائماً نقصان وانجاملری اضطراب و خسراندر .

مشنوی

❖ کوزه بودش آب می نامد بدست ❖

❖ آب را چون یافت خود کوزه شکست ❖

« تَجَمُّمٌ » بر آدمک بارداغی وار ایدی ، فقط سوالنه کچمدی ، صوبی بولنجه بارداغی قیرلدی « شترج » نفسک آمال فنا مآلی دائماً نقصان وصاحبی مضطرب و پریشان اولور .

مشنوی

❖ شه طیبیان جمع کرد از چپ و راست ❖

❖ کفت جان هر دو در دست شماست ❖

« تَجَمُّمٌ » شاه صاغ و صولندن ، هر طرفدن طیبیلر طویلادی ، و طیبیلره

مشنوی

❖ يك كنينك ديدشاه برشاهراه ❖

❖ شد غلام آن كنينك جان شاه ❖

« تَرْجِمَه » شاه جادده بر جاريه كوردی ؛ شاهك جانی او جاريه به اسير اولدی « شَرْح » جاده محل مرور اولان دنيادر ؛ جاريه كبی اولان نفسك بعض لذائذ صوریه سنی روح كورنجه دنياده کی مقصد اصلیسنی اونودوب نفسه او قدر تابع اولدی ، كه روح نفسك شاهی ایکن اسیری اولدی . قوای باطنه ، عظیم بر ملك ایچنده بولنان عناصر و درجات مختلفه کیدر ، اكر هر درجه نك اصحابی وظیفه لری نی صیانت ایدر لر ایسه انده سلامت بولنور ، پامال ایدر لر ایسه نكبت و كدورت حاصل اولور

مشنوی

❖ مرغ جانش در قفس چون می طپید ❖

❖ داد مال و آن كنينك را خرید ❖

« تَرْجِمَه » شاهك جان قوشی بدن قفسنده چونكه اوینادی ؛ مضطرب اولدی ؛ مال واقچه و یروب اول جاريه بی صانون آلدی « شَرْح » روح بعض روحانی فدا كار لقلر اختیار یله مثلا بر مقدار عبادتی ترك ایدوب نفسك ارزوسنی اله كتیردی ؛ كندی اختیارینی الدن براقدی ؛ بالضروره بیزار و بی قرار اولدی .

مشنوی

❖ چون خرید اورا و بر خوردار شد ❖

❖ آن كنينك از قضا بیمار شد ❖

« تَرْجِمَه » چونكه شاه جاريه بی صانون آلب بر خوردار اولدی ؛ قضارا

مشنوی

﴿ بشنوید ای دوستان این داستان ﴾

﴿ خود حقیقت نقد حال ماست آن ﴾

« تَبَجَّحْتُمْ » ای دوستلر، بو حکایه بی ایشیدیکز، بو حکایه اصل بزم حقیقت-

حالمزک تقدیدر « شَرَحْ » ایشیدیکز، بیوردقلری حکایه ایشه همان بده اولنه جق شاه و جاریه حکایه حکمت آمیزیدر، که انسانلر یالکز حکایه نظریله باقیوب الآن حاللرینی تعریف ایدن مفید بر نصیحت و چاره نجات عد ایتسونلر .

مشنوی

﴿ بود شاهی در زمانی پیش ازین ﴾

﴿ ملک دنیا بودش وهم ملک دین ﴾

« تَبَجَّحْتُمْ » بوندن مقدم بر زمانده بر شاه وار ایدی، که دنیا و دین ملکنه

مالک ایدی « شَرَحْ » یعنی شاهک دنیا و آخرت ایچون حالی معمور ایدی . هر نه قدر شاهدن مقصد روح ایسهده روح شاهه تشبیه اولندیغندن حکایه بالطبع شاهه مناسب تعیرات ایله تفصیل وارانده اولنه جقدر .

مشنوی

﴿ اتفاقا شاه روزی شد سوار ﴾

﴿ باخواص خویش ازبهر شکار ﴾

« تَبَجَّحْتُمْ » اتفاقا شاه برکون آته بندی، و خواص مقرین ایله آوه

کندی « شَرَحْ » روحک خواص مقرینی عشق و محبتی و عقل واسطه سیله جولان ایدن افکار و تصور اتیدر

مولاناى زومى قدس سره السامى حضرت تارينك قلب عاليرى كجى مجلى بر قلب وار
ايكن مشوى شريفده كى حقائق كو سترمامك مكن دكل ايدى .

مشوى

﴿ آينه جان پچرا غماز نيست ﴾

﴿ زانكه ژنكار از رخس ممتاز نيست ﴾

﴿ ترجمه ﴾ سنك جانك آينه سى اول سبدن غماز و كوستريجى دكلدر، زيرا
يوزندن پاس قالقمامشدر « شرح » سبق ايدن بيت شريفى ايشيدن بر آدمك خاطرينه
كله بيليركه انسانك قلب و عقلى آينه كجى اولوب بر چوق حقائق كو سترر دنيلور ؛
اما بنده انسانم نه ايجون بويله حقائق واسرار بنم قلبمده عرض ديدار اتمز ؟ بوكا
جواب ويريليركه : اوت ، سنده انسانك ! سنك قلبكده خلقت و ذكا و عملى
نسبتنده مظهر اسرار و صفا اولملى ايدى، فقط سن امر حقه مخالفت و وسوسه لرايله
الفت ايدنجه ياسى دعوت ايدر و كرفتار كدورت اولورسك ! سنده جناب حقه عشق
و عبادته و اقدامات مشروعه يه و اخلاق حميده ايله تخلقه بذل همت ايت ! بعده قلبك
منجلى، عقلك على، صدرك كدورت و وسوسه لردن خالى، استقبالك سعادتله مالى اولور .

﴿ داستان عاشق شدن شاه بر كنيزك و خريدن شاه اورا ﴾

﴿ ورنجور شدن كنيزك و تدبير شاه در معالجه او ﴾

شاه بر جاريه يه عاشق اولوب صاتون آلدیغنه و جاريه خسته اولدیغندن كسب-
صحت ايمسى ايجون شاهك معالجه ده ايتديكى تدبيره دائر در . شاهدن مقصد ،
روح و جاريه دن مرام ، نفس و هوادر .

« تَرْجِمَهُ » عاشق پروایی وسی و طاقی ینه عشق اولماز ایسه ، او عاشق قنادسز بر قوش کبی قالیر « شَرَحْ » یعنی حقیقی اولان عاشق هر بار دوشنه جکی شی عشقنک دوام و کمال بولمسیدر ؛ اکر بو مقصد عالی به کنیدی حصر ایتمز ایسه قنادسز قوش کبی قالوب عالی اولان معشوقی جانبه معنوی صعود ایده میه جکندن وای او عاشق حاله !

مشنوی

❖ من چه گونه هوش دارم پیش و پس ❖

❖ چون نباشد نور یارم پیش و پس ❖

« تَرْجِمَهُ » بن نصل اول و آخر ایچون عقلی رهبر طوته بیلیرم ؟ اکر یارمک نوری اول و آخر و هر حالده بکا رهنا اولماز ایسه . « شَرَحْ » دنیاده ظهور ایدن حوادث متنوعه دن انسان کنیدی کنیدی بلامعاونت حفظ و صیانت ایتمک مشکلدر علی الخصوص پرده ظلمت ایله مستور اولان احوال و مسافات معنویه حاضره و مستقبله ایچون هدایت الهیه رهنا اولمینجه انسان منزل مقصوده و اصل اوله ماز بناء علیه عاقل اولان آدم عجزینی بیلوب نور هدایت ربانیه بی خالقندن همیشه احترام و ایفای وظیفه ده اقدام ایدر .

مشنوی

❖ عشق خواهد کین سخن بیرون بود ❖

❖ آینه غماز نبود چون بود ❖

« تَرْجِمَهُ » عشق ایسترکه بوسوزک حقیقی طیشاری به ظهور ایتمسون آینه اولنجه غماز اولسون و اسراری فاش ایتمسون ؛ نصل اولور ؟ « شَرَحْ » عشق انسانک قلبنده آینه کیدر و یا قلبی آینه کبی جلاندریر ؛ برقلبه نور عشق موجود ایکن خاطره کله من معاینک عالم روحانیدن سنوح ایتمسی ضروری اولور . حقایق معنویه پاک اولان قلبه قارشی بولندیغندن کور تمامک و مستور قالمق محالدر . نصل که

مشنوی

﴿ چونکه کل رفت وکستان درگذشت ﴾

﴿ نشنوی زان پس زبلبل سرگذشت ﴾

« تَنْجِيمٌ » چونکه کل کندی وکستان کجدي ، بلبلدن باشنه کان حالات و حکایاتی ایشتمزسک « شَرْحٌ » بلبل کبی عاشقانه سوزلر سویلر عارف و عاقل ، فرط ذکا و اخلاق حمیده حسیله معنویاتده کل کبی رایحه طیه نشر ایدن اذکیادن و محل الفتدن دور اولنجه ارتق عارفدن اظهار اسرار و کلمات عاشقانه انتظار ایتمه ؛ زیرا حال فراقده قالان عارف کندینی ساکت و ضعیف ایدر .

مشنوی

﴿ جمله معشوقست و عاشق پرده ﴾

﴿ زنده معشوقست و عاشق مرده ﴾

« تَنْجِيمٌ » جمله معشوقدر و عاشق پردهدر ؛ زنده و دیری اولان معشوقدر ؛ عاشق مردهدر . « شَرْحٌ » حق تعالی حضر تلیینه بر انسان عاشق اولنجه کندینی معنا محو و افنا ایدر و جناب حقدن ماعدا هرشی او عاشق نظر ننده فنا مآدر . عاشق هستی . صورتی و نامی بیله وحدانیت و حقیقه فارشی پردهدر . حی ابدی ، معشوق حقیق اولان الله تعالی حضر تلیری اولوب عاشق ایسه معنیده میت کیدر ؛ زیرا عاشق فنا فی الله اولدقن بشقه جناب حق هر امرینه تابع اولوب نفس وارزو و غضبنی کلیاً محو و زائل ایتمش و فنا ایله حیات و سعادت حقیقیه به نائل اولمشدر .

مشنوی

﴿ کر نباشد عشق را پروای او ﴾

﴿ اوچو مرغی ماند بی پروای او ﴾

ایلدی، و حضرت موسی دهشتدن بایلهرق دوشدی، بایلمقدن افاقت بولدقن صکره
حضرت موسی دیدی: الهی! ذات الوهیتی تنزیه ایدرم — یعنی سنی کورمک
مکنز دکلدنر — وسکا توبه ایلدم و بن ایمان ایدنلرک اولکسی یم»

مشنوی

﴿ بالب دمساز خود کر جفتمی ﴾

﴿ هم چونی من کفتنیها کفتمی ﴾

« تَرْجِمَه » دوست دوداق ایله « دوست انسان ایله » بن برابر اولیدم ،

سویلنه جک شیلری نی کبی سویلر ایدم « شَرَح » عارف اولان ذاتک هر انسانه
ایلدیکی نصیحتدن بشقه بعض اسرار و حقائق روحانیه واردرکه انلری هرکسه
سویلیه جک اولور ایسه اونکته لرك حقایقه بحق مطلع اولغه مستعد اولیانلر فائده
یرینه مضرت کوررلر؛ بوکبی نکات عالییه بی، عارف اولان ذات یالکمز دوست عاقل
و کامله ایراد ایلر . بو محله ایما بیوریلورکه : هر سوزی هرکسه سویلمیوب سوزی
وعلی الخصوص سری سویلمزدن اول ملاحظه ایتلی ، بو آدم بنم ایلمکی ایسترمی
و ایسترایسه سری خفی طوتان آدملردن اولسهده اعطای نصایحه و ایجابنده اجرایی-
معاونته مقتدر میدر ؟ سلامتی ایسته ین انسان مهم ایشلرده دائما بوکبی شیلری
ابتدایان ملاحظه ایلسون .

مشنوی

﴿ هرکه اواز هم زبانی شد جدا ﴾

﴿ بی زبان شد کرچه دارد صد نوا ﴾

« تَرْجِمَه » هرکیم که لسانی بر اولاندن اوزاق اولدی یوز صداسی اولسهده

ینه دیلسز قالدی « شَرَح » مثلا ترجه بیلن بر آدم چینلیر ایچنده بولنه جق اولور
ایسه هر نه قدر قوه نطقیه سی اولسه لسانی بیلمدیکندن بالضروره دیلسز کی سکوت
ایدر ؛ کذلک بر عاقل کندی کبی عاقللر یاننده بولنمیوب احقرلر ایچنده اولنجه افکار-
معقوله سنه ترجمان اولان سوزلرینک معناسی اکلایه مدقلرندن سکوت ایدر .

اولسه بيله انسانك قوت وراحتى تدریجی مزداد و جناب حقك اذنیله امراض-
جسمانیه و مغنویه دن آزاد ایدر .

مشنوی

﴿ جسم خاك از عشق بر افلاك شد ﴾

﴿ كوه در رقص آمد و چالاك شد ﴾

« تَبْحِيحٌ » طوبراقدن اولان جسم عشقندن افلاكه كندی ، طاغ اوینادی

وسرعتله حرکت ایتدی « شَرْحٌ » جسم خاك ، عشقندن افلاكه كندی تعبیر-

شریفندن مقصد ، فخر عالم حضرت محمد و حضرت عیسی و حضرت ادريس عليهم-
السلامك شرف صعودلدیردر . طاغك سرعتله حرکت ایتدی حق تعالی حضرتلری
جبل طوره تجلی بیوردوقده طور طاغتك حرکت ایدرك پاره لئمسیدر .

مشنوی

﴿ عشق جان طور آمد عاشقا ﴾

﴿ طور مست و خر موسی صاعقا ﴾

« تَبْحِيحٌ » عشق طورك جانی منابه سنده كلدی؛ طور طاغی، عاشقانه مست

اولدی؛ و حضرت موسی بایله رق دوشدی « شَرْحٌ » بو وقعیه داتر اولان آیت
کریمه سوره اعرافك یوز قرق ایکنجی آیتدر: ﴿ ولما جاء موسى لميقاتنا وكلمه ربه
قال رب انظر اليك قال لن تراني ولكن انظر الى الجبل فان استقر مكانه فسوف
تراني فلما تجلى ربه للجبل جعله دكاً وخر موسى صعقاً . فلما افاق قال سبحانك
تبت اليك وانا اول المؤمنين ﴾ معنای شریفی: « وقتاكه موسى عليه السلام تعین
ایلدیكمز زمانده كلدی وربی اكا كلام ایله خطاب ایلدی، حضرت موسی دیدی:
یارب! بكا كندیکی كوستر، سكا نظر ایدهیم ، جناب رب عزت بیوردی که یاموسی،
نبی كوره مزسك ! ولكن جبله نظر ایله ، اكر جبل یزنده طورر وقرار ایدرسه
آندن صكره نبی كوررسك ؛ الله تعالی جبله تجلی بیوردوقده جبلی پارچه پارچه

محافظة صحت ایچون بعض نصایحک ایرادی مناسب عد اولندی . طبده ایکی مقصد آرانیر: بری ، انسان صحتده ایکن صحتک حفظ و تزیدی ، دیکرتی خسته اولدقدن صکره مرضک دفعیله اعاده صحت ایتمک ماده سیدر . انسان خسته اولمسلیله برابر بولندی یی رده اک حاذق طیب کیم ایسه اکا مراجعت ایتمسون ، و تنبیهاتنه تابع اولسون . حفظ صحت ککنجه ، اولا هواده بر فنانق اولمدینی حالده انسان هر کون یایان ویا آت ایله بر دفعه کزملی ؛ یایان کزدیکی حالده بدنک اقتدارینه کوره اون بش دقیقه دن بر ساعته یعنی بر کیلومترودن درت کیلومترویه قدر و آت ایله کزه جک اولور ایسه یارم ساعتدن بر ساعته قدر کزملی ، بوندن زیاده یایان ویا آت ایله بر کونده کزیلیر ایسه فائره ویرمز ، بلکه اتعابدن سکیر وقان کسب ضعف ایلر . طعامک مقداری بدنه کوره اوله جفندن تعیین و تحدید اولنه ماز ؛ مع مافیه بالاده بیان اولسدینی اوزره نه آز و نه ده معدیه اضطراب ایچنده براقه جق قدر چوق اولسون . بدن سمنه میال ایسه خمور و پلاو ویاغلی و طائلی شیردن اجتناب ایله ات و سبزه یه دوام ایتملی ، زیرا سمنک نحافت بندن زیاده مضرتی واردر . ثالثاً ، بتون یاز صباحلین بر دفعه صغوق صو ایله (دوش) یاغلی و دوش یوغیسه اوچ درت ابریق قدر صغوق صو دو کملی . اقلیم مزده جزیرانک یکر میسندن اغستوسک اوننه قدر صیجاق لک ارتدینی موسمه انسان کونده ایکی دفعه بیله صغوق صو ایله ییقانسه بدنه ده فائده لیدر . رابعاً ، انسان قان و سیکرنده یعنی بدننده ضعف حس ایدوب بشقه بر خسته لکی یوغیسه بر طبییه مراجعت ایله طبییک ترینه کوره بر خیلی مدت چلیک وقتا قنا علاجرینه مداوم اولسون که ، بونلر حفظ صحت و تزید قوت ایچون معالجات اساسیه و مستمره دندر . خامساً ، انسان دائمی بدننی غایت تمیز طوتسون و طهارت اوزره بولندیرسون . یتاجفی اوطه یی تمیز طوتوب پنجره لرینی هر کون آچسون اوطه هر طرفدن هوا آلسون . یرده یا تمیوب قاریوله ده یا تسون . سادساً او یقو بش ایله یدی ساعت اره سنده اولسون و عقل و بدنی صحتده اولق اوزره قلب و وجدانی پاک اولوب حسود و غرضکار و تنبل و مسرف و کاذب و خائن اولمسون . غضبک بدنه مضرت کلیه سی اولدیغندن غضبدن اجتناب ایتمسون . هر نه وقت حسب البشریه غضب حس اولنه جق اولور ایسه حس اولسدینی آنده غضب الهیمی و کندی خطالرینی و غضبدن حاصل اوله جق نتایجی مردانه تأمل ایتمسون ، هر کون کزیمک کوزل طعام یمک و هوادار یرلرده بولنق و صغوق صورله ییقانق کزتلته فوایدی موجب

« ترجمه » ای عشق ! سن کبر و شهرتمزک علاج و چاره سیک ! ای عشق !

سن بزم افلاطون و جالینوسیمزسک « شرح » کبر ایتمک و شهرت ارامق انسان ایچون ایکی بلا اولوب بویکی بلا احسانک دشمنلری کثیر و مضر اولور. صاحب کبر و مشتاق شهرت اولان انسان ، درت نوع مشکلات و فناقدن تخلیص کر یسان ایدمز: برنجیسی ، عدو الله اولور؛ بوده آیات کریمه متعدده ایله مثبتدر. ایکنجیسی کبر و حب شهرتی حسیله تکثر ایدن دشمنلری نی از مک و هر کسه تفوق ایلمک ارزوسیه متکبر برچوق انسانلری دلگیر و بالضروره برچوق کناهلر و وجدانه مخالف تدابیر اتخاذ ایدر معناً و مادهً مهم و کناهلر و مستحق قهر جناب کردار اولور. اوچنجیسی ، متکبر کبر و حب شهرتی جهته کندینه دشمن ایدمش اولانلرک القا و اجرا ایدر جکلری انواع مضرته هدف و گرفتار و دائماً مضطروبی قرار بولنور. دردنجیسی ، متکبر هر نه قدر ذکی و مقتدر ایسه کبری و حب شهرتی سببیه فوق العاده تدابیر اتخاذینه میال و مجبور اوله جفندن مشکلاتی اونسبتده آرتار سائر انسانلر کبی ضعیف یارادلش بر مخلوق اولدیغندن انجامکار مشکلاتک مغلوب اولور. قیصر رومینک تسخیر بلاد فکری و رومانک نظامات اساسیه سنی اخلال ایتمی حسیله سنا مجلسی ایچنده کی انجام حالی و موت مدهشی تاریخ شناسانه معلوم و بدیهیدر. کذلک مشتاق شان و شهرت اولان و جهانگیرانه حرکت ایدن اسکندر. رومینک هندستانده قازاندینی یاره لرله حماری و قلبنک اضطراباتی حس ایتمامک و ذهندن دفع مشکلات ایتمک ایچون نهایت الامر عشرتدن و هواسی و خیم یرلرده قازاندینی صتمه دن وفات ایتدی. بو یولده تاریخده مثاللرک چوقدر . بناءً علیه انسان عاقل خلقتده مرکوز اولان اقتدارینی بلا کبر و نخوت صورت. مشروعده صرف ایدر ایسه انسانیته خدمت ایدر و نامی همیشه تقدیس اولنور ؛ بو شهرت مقبوله بلا تحری و یالکز اقدام و استقامتن متحصل و صاحبی سعاده واصل اولور .

خادم انسانیت اولان بعض بیوک آدملرک شهرتی بو اساس خیره مبتیدر . بو بیت شریفده یاد بیوریلان (فلاطون) فیلسوف مشهوردر ، که لسان یونانیده (پلاطون) ؛ و (جالینوس) کذلک قدیم یونانی طیب شهرکه (گالینوس) تسمیه اولنور . بونلرک و سائر حکمای یونانیه نک تألیفات معتبره سی ذکی و غیور اولان ابنای عرب طرفندن ترجمه ایدلدی . شو صرهده جالینوسدن بحث اولندیغندن

عظیمه ایله مالی و علوی ایلر. عشق مجازی بيله انسانی هر نوع حیوانان دن کلیاً تفریق و بعض مرتبه حقیقه تسویق ایدر؛ فقط عشق مجازینک بقاسی اولدیغندن و صاحبک حرامه سلوک ایتمسی ماحوظ و محتمل اولدیغندن تهلمکسی واضطرابی چوق اولور. زیرا سویلن و سون سن و مرض حسیلله مستعد تغیر وهله رشک و فرقت اندیشه سبله گرفتار الم و مفتور اولور. مع مافیه عشقک ازاله سنه چاره بولمق ای می اولور؟ بوکچاره بولنور می؟ بوا یکی سؤاله جواب ویرمک غایت کوجدر؛ اما عشق، عشق-الهی ایسه جوابی پک قولایدر. انسان هر آنده عشق الهی دن یوز بیک دفعه فدای جان ایسه هر کس دن دها بختیار و جهان باقیده مسعود و برقرار اولور.

بیت شریفک مصراع نایسنده بیان بیورلدینی اوزره عشق علتله طیبیدر، زیرا هم امراض روحانیه، هم جسمانیه چاره و حیات تازه در. عشق سیکرله همیشه حیات ویر، عشقک فوائد روحانیه سی ایسه نامتاهیدر؛ عاشق حقیقی حقه محبت و عبادت ایدر؛ عاشق حقیقی اخلاق حمیده احمابندن اولور؛ کیمسه به فالق، کیمسه به غرض و حسد ایتمز؛ معشوقی اولان جناب حقک کافه مخلوقاتی و علی الخصوص صاحب عقل و حس اولان انسانلری جدا سور، حاللرینه رقت و مرحت ایدر. عشق مجازیده بيله عاشق مثلا سودیکنک مکتوبنی الهه ویا البسه سنی و بلکه باصدیقی طورانی کورسه او مکتوب، او البسه، او طوپراق عاشقه بر یادکار سعادتدر عاشق-الهی کافه مخلوقاته محبت کوسترر. کره ارضه جمعیت بشریه نک و حیوانات و نباتات و ارض و سماواتک کافه سی عشق ایله مملو، عشق ایله بر حیات اولور. هر حسک، هر فکرك باعث هستی و بقاسی الفت و محبتدر. بونک ایچون بر چوق مخلوقات چفت و ازواج یارادلدی (یس) شریفک او توز التجی آیت کریمه سنده بیوریلور که:

﴿سبحان الذی خلق الأزواج کلها لما تبت الارض و من انفسهم و مما لا یعلمون﴾

معنای شریفی: «شایان اولیمان صفتلردن منزله اولان الله تعالی حضر تلی یرک یتشدریدیکی ویتیریدیکی شیلردن و نفس انساندن و انسانلرک بیلمدیکی اشیدان ازواج و چفت یارانندی» بو آیت کریمه نک مضمون شریفی مؤخرآ علم نباتاندهده تحقق ایتمشدر. دلائل حکمیله ایله عشقی تفصیل ایتمکده یوز صحیفه بر حرف کیدر.

مثنوی

﴿ ای دواى نخوت و ناموس ما ﴾

﴿ ای تو افلاطون و جالینوس ما ﴾

دیگری، هرکیمک مستور اولوب کورنیمان اخلاق حمیده سی وار ایسه نائل اوله جنی عشق ربانی ایله اخلاق حسنه سی کورنمش وقوه دن فعله چیقمش اوله جغفسدن اول کیمسه هر نوع حرص وعییدن قورتلدی واهل عرفانک نظر نده عالی جناب اولدی. عشق ربانی امراض معنویه نك طیبی واستعدادك ظهوری ایچون برکاشف. منجلیدر .

مشنوی

❁ شادباش ای عشق خوش سودای ما ❁

❁ ای طیب جمله علم های ما ❁

« تَرْجِمَه » شاد اول ! بزم عشقمز، که سودا و محبتی خوش و کوزلدر ؛ شاد اول ، ای عشق ، که جمله علتلر منک طیبی سک « شَرَح » عشق، انسانیتک اک بیوک علامتی ، اک عزیز نعمتی ، اک اذید غدای روحانیسیدر . عشق هرهانکی نوعدن اولور ایسه اولسون روحانیت وعلویته دلالت ایدر . جسم وماده نك عشقه تأثیراتی جزئی، زیرا عشق جسمدن عالیدر ؛ عشقک قسم اعظمی روحانی وجزئیسی جسمانیدر . جسمی غایت قوتلی وشهو تلیری غالب اولان بعض انسانلرک عشقی آز ، بالعکس بعض جسماً ضعیف اولانلرک شعله عشقی اوقدر چوقدرکه محترق اولوق راده لرینه کلیرلر . معنأً منور ومایه عشق ایله شخر اولانلر کوزل برصورت کورنجه اوصورت زیبایی تصور ایلدکلرندن ویا شدت عشق حسیلیه تصوریه بیله امکان بوله مدقلرندن کریان وخذدان ومحزون وشادان اولورلر . عشق ایکی نوعدر : بری ، هر برحسنک ، هر بر نعمتک ، هر بر محبتک خالق اولان الله تعالی حضرتلرینه عاشق اولمقدر . بو عشق انسانیت ولدنک اک یوکسک ، اک عالی ، اک عظیم درجه سیدر، که قالاً وقلماً تعریفی محالدر . بش یاشنده اولان اوافق بر چوجق یکریمی اوتوز یاشلرنده بولسان برکنجک عشقتی تعبیرات ایله اکلامغه غیر مستعد اولدینی کبی عشق مجازی احسانی ده عشق الهی بی اکلامغه اوقدر غیر مقتدر در . عشق الهی تعبیرات ایله اکلاشلماز ؛ زیرا امثال مسزدر . برانسانده عشق ربانی ارتجه فیض معنویسی ده اونسبتده مزداد وقلب وعقلی آم وشهبانن آزاد اولور ، هیچ بر خوف ووهم جسمانی بر افساز ؛ وعاشقی حسیات

اولینجه اینجی وجوه ایله طولدی « **شرح** » طمعکار اولانلرک کوزی ایسه هیچ برشی ایله طولیوب قلبری قناعت ایتدیکندن کندیبری دائماً محتاج بولنور . طمعکار هر نه قدر زنکین اولسه صفتی سائل قلبی دناۓته مائلدر . دینلجینک ایکی صفتی وارددر: بری ، کندینی محتاج کورمی ؛ دیکری فعلاً و قلاً سؤال و طلبده بولنمیسدر . طمعکار ده بویه در . بر فقیر دینلجیدن بر زنکین طمعکارک بوقدر فرقی وارددر، که طمعکار ایستمی ممکن اولسه برچوق لذائذ استحضار ایده بیلیر ایدی ؛ فقط تجربه محققدر که طمعکارک لذتی کندی ذلتیدر ، بر دینلجیدن دهها دون برحالده بولنور . فقیر دینلجینک نسبة قلبی مستریحدر ؛ زیرا غائب ایده جک مالی یوقدر . طمعکار و حریص ایسه اقیچه سنی سرقت ایدرلر ، ثروتی ضایع و تلف اولور و همیله دائماً خوف ایچنده مضطرب و مالی یاننده ایکن مالندن مهجور و غریبدر . فیلسوف مشهور (افلاطون) دیر ایش : فقیر آدملر طمعکارلردن برچوق صورته دهها بختیار ، دهها امید وار درلر ؛ زیرا مأمول اولنه بیلیر که بر فقیر زنکین اولسونده ثروتندن فعلاً استفاده به مائل واستحصال لذائذ نائل اولسون ؛ اما طمعکار — هر نه قدر ثروته مالک اولسه — هیچ بروقت مستفید اوله ماز . حیاینده اولنجه فاملیاسی ده راحت بوله ماز . بر پدرک حیاینده اولسنی اک زیاده ارزو و دعا ایدن اولاد و عیالی ایکن خسیسک اولاد و فاملیاسی عکسی بریولده دعا و ارزو ایتدکاری محتاج تفصیل و انبا دکدر . حرص و طعمک دفعی ایچون چاره ، قبرستان ایله میراث یدیلره عطف نظر ایتک و هر حالده جناب حقه صیغمنقدر .

مشنوی

﴿ هر که را جامه ز عشقی چاک شد ﴾

﴿ اوز حرص و عیب کلی پاک شد ﴾

« **تَبَجَّهْرُ** » هر کیمک که لباسی عشقندن چاک اولوب یارلدی ، اول کیمسه

حرص و عیبندن کلیاً پاک اولدی « **شرح** » لباس ، عشقندن یارلدی ، تعبیرنده ایکی معنا حس اولنور : بری اخلاق البسه به تشبیه ایله نائل عشق الهی اولانلرک اخلاق ذمیمه سی یرتیلوب محو اوله جفندن حرص و عیبندن قورتلمش اولورلر .

برکفیت و علی الخصوص کاسب اولانلری جناب حَقِّک ده سودیکی حدیث شریف ایله مثبتدر ؛ اما انسان ایچون هر ایشده اندازه لازمدر . مال او حالده مقبولدر که خالقنه عبادت و دولت و انسانیته خدمت ایتمکدن انسانی منع ایلمدکن بشقه بو وظائف جلیله نك اجراسنه خدمت و معاونت ایلر . یوقسه کسب و تزئید اموال ایچون حصر اولنان مساعی وظائف مقدسه انسانیه نك اجراسنی مانع اولور ایسه اومالک اسمی ، مصیبت و مضرت اولور . اشبو بیت شریفک ایکنجی مصراعنده بیان بیورلدیغی اوزره برقاب ایچنه کاملاً دکر دوکلسه قاب ، یالکیز وسعت و حجبی مقدارنده صو استیعاب ایدر صونک باقیسی خارجده قالیر ، کذلک بر انسان خلقت و استعدادی قدر دنیاده متلذذ و کامران اولور . کوزل خلقنده یارادلامش و حسیات معنویه نائل اولمامش کیمسه — ایستدیگی قدر ثروته مالک اولسون — ینه نادان و ناکام اولور . ثروت حقنده مشوی شریفده بر مثال عالی واردر : بو عالمده انسان سفینه کچی دریای وقوعانده حرکت و جریان ایدیور . ثروت ایسه صوکیدر . بناء علیه سفینه نك التده صونه قدر چوق اولور ایسه سفینه او قدر سهولتله سیر و حرکت ایدر . اما شو شرطله که صو سفینه نك التده اولمی ! اکر صو ، سفینه نك ایچنه کیرر ایسه سفینه صودن استفاده ایتدکن بشقه غرق و پریشان اولور . انسان ثروته مالک اولوبده ثروتک محبتی قلبنه القا ایتمز و ایجابندن زیاده اهمیت و یرمز و اقتضا ایتدکجه صرف ایلر ایسه او ثروت ، صاحبنه منبع سعادتدر ؛ اولیه بر صاحب مال فقیرلره صدقه و یرمکه جناب ذوالجلالک رضاسنی استحصال و جهات کثیره ایله مستریح البال اولور ؛ انجق ماله مالک اولوبده مالک محبتی کایاً قلبنه وضع ایله مثلاً صدقه و یرمز و سائر امور خیریه ده بولنه ماز ایسه اولیه بدبخت ایچون مال ، عذاب و وبالدر .

مشنوی

﴿ کوزة چشم حریصان پر نشد ﴾

﴿ ناصدق قانع نشد پر در نشد ﴾

﴿ تَبَخُّرًا ﴾ ، طمعکار و حریصلرک کوزلری چناسغی طولمدی ؛ صدف قانع

مشنوی

- ﴿ بند بکسل باش آزاد ای پسر ﴾
 ﴿ چند باشی بند سیم و بند زر ﴾

« تَبَجِّمَهُ » بند و قیدی کس ؛ آزاد اول ای اوغل ! نه وقتہ قدر کموش و آلتونه باغلی اولورسک؟ « شَرِّحْ » حیواناته اوریلان بو قاغیلر کبی انسانلر ایچون ده کورنمز قیود متنوعه واردر . مثلا بر آدم دیر که : بن دشمندن اخذ انتقام ایچون علیهنده چالیشهیم . دیکری فلان بیوک ذاتک حسن توجهنی قازانمق اوززه صیقجه دولتخانه سنه کیدهیم . او بری ، کیجه کوندوز اسباب متنوعه یه مراجعت ایله برچوق اقیجه قازانهیم ؛ ایشته بودرلو افعال و افکار جسماً کورنمز انسانک قیود مشکلات آوریدر ، که برچوق اشخاصی اسیر و معناً ضریر ایدر . صوری دکل حقیقی ترقی ایتک ایستهینلر آمال غیر مشروعه یی تارک و طریق حقہ سالک و هر حالده کندیلرینه مالک اولسونلر .

مشنوی

- ﴿ کر بریزی بحر را در کوزه ﴾
 ﴿ چند کنجد قسمت یک روزه ﴾

« تَبَجِّمَهُ » اکر دکزی بر بارداق ایچنه دو کر ایسه ک بر کونک قسمت قدر بر مقدار صوصیغار ؛ قصور صو ، بارداغک اطرافدن دو کیلور « شَرِّحْ » بعض آدملر واردر ؛ که مشروع اولان عباداتی و دولت و انسانلره بورجلی اولدقلری و وظائف و خدمت مقدسه یی ترک ایله عقل و فکر لرینی تکثیر امواله و توفیر لدا نده حصر ایله مال و منالی کندیلرینه و اولاد و احفادینه بیوک بر سرمایه سعادت و برکان سلامت عد ایدرلر . وسائط مشروعه ایله زنیکن اولمق ایچون چالیشمق مقبول و معتبر

هفته لجه کندی غرق خوف وتلاش ايدر ايکن بر مرد وقهرمان آياغی کسيه جک اواسه تبسم ايدر؛ شوخالده راحت وسلامتک قسم اعظمی، هرفردک کندی غیرت وجسارتنه منوط اولدیغنی قویاً تعقل ایلملی؛ انسان هرهانکی ایشده وصنعتده بولنورایسه کمال استقامت واقدام ایله وظیفه سنی اجرا ایتملی وسی واقدام عقل وبدنه قوت اعطا و اخلاقی تهذیب واعلا ایده جکنی شهبه سز بیلوب اکاکوره طورانملی. ایسته تعداد ایدیلان ملاحظیات ایله مألوف اولمق ایسته یئر اکثر اوقآده اذن حق ایله مسرور ونمون اولورلر. علم منطلق مؤلفی وبلکه موجدی وپک چوق علومده مهارتی مشهور اولان یونانی فیلسوف «ارسطو» هر نوع سعادت، حرکت وسی واقدامه حصر ايدر ایدی.

مشنوی

﴿ در نیابد حال پخته هیچ خام ﴾

﴿ پس سخن کوتاه باید والسلام ﴾

«تَبَجَّهْرُ» پیشمش، یعنی تجربه دیده اولمش اولانلرک احوالی خام وعجمی اولان کیمسه اکلایه ماز؛ ایمدی سوزک قیصه اولمی لازم کلیر والسلام. «شَرِّحُ» خام اولانلر نه بر مرد معنوی بی ونه احوال حقیقیه بی اکلا یوب مطلع اوله ماز؛ واقف حقایق اولمق ایسته یئر عالمک کرم وسردندن قاچمسونلر وکسب ترقی ایچون معناً وماده چالیشونلر. تفصیلاتی مقدمه ده بیان ایدلیکی وجه ایله حضرت حسام الدین چلبینک داأما خاطر شریفلرینه کایر ایدی، که بحر عقل و عرفان اولان مولانای رومی قدس سره السامی حضرتلری کاشکی برکتاب تألیفیه حقایق روحانیه بی مستعدینه ایما وقلوب طالیبی احیا بیورسون. اوصرده مولانای مشار الیه شمعی به قدر مرور ایدن برقاچ ابیات شریفه بی اشعار بیورمش اولد. قلرندن: «ای حسام الدین چلبی! بو ابیاتی یازدم، مطالعه ایت «بیورمسی اوزرینه حضرت حسام الدین چلبی کال فیض ولذت ایله مطالعه ومنتوی شریفک اتمامی استرحام ایتمدی، آنک اوزرینه جناب مولانا شمعی به قدر مثلی کورلماش بویه برکتاب مستطاب ایله جهان انسانیتی احیا بیورمشدر.

« تَرْجَمَهُ » هر کیم که بالقصدن غیریدر، صودن قاندی، هر کیم که رزقسز
 ونصیبسزدر، آنک کونی کج و اوزون اولدی « شَرَحٌ » بالقی خلقتمده اولمیان
 آرزوایله قاندی؛ بیورملری استعداد روحانیسی اولمیوب اسرار وحقایق معنویه
 جزئی صورتده کسب اطلاع وانکله اکتفا ایدن عقل وسط اصحابنی ایامدر؛ فقط
 بر بالقی کیجه کوندز صو ایچنیده بولنمازسه طیانه مدینی کبی، روحانیه کلیاً قابلیتی
 اولان اولیاء الله حضراتی دائماً اسرار وحالات روحانیه مظهر اولینجه مضطر
 وبی قرار اولورلر. هر کیمک رزقی یوغیسه ایامی اضطرابات بدنیه وشبهات ذهنیه دن
 طولای مکردراً اوزون کورینور؛ زیرا مسرت اوقاتی حس اولنقمسزین کچر ایکن
 ایام کدر و جفاغایت اوزون والم افزا کورینور. مشغرف غموم اولماقی ایسته یئرک
 اذن حق ایله چاره لرینه دائر بوشرک برچوق یرنده تفصیلات یرلدیکی کبی،
 بومحله ده مناسب بعض کلمات درج وایراد اولتور. شویله که : انسانه لایق
 اولان احوال اولاجناب حقه کمالیله ایمان ایدوب مشروع اولان صدقه، نماز،
 صوم وبوکبی فرائضی ادا ایتملی دنیاده ایستر ایسه مسرت، ایستر ایسه کدورت
 کلسه جمله سی مرور و فقط عادلر ایچون هر حال مبدل سرور و احوال عالم نهر
 صوبی کبی طور میوب دائماً جریان وعبور ایتمکده اولدیغنی بیلملی؛ ثانیاً موتدن
 اول زوایی ممکن اوله میان احوال حزن انکیزک بیله برانسانده وقوعی فرض اولنسه
 او احوال وحسیات الیه نیک ده مرور زمان ایله زائل اوله جغنی قویاً درک ایتملی .
 بوفکر اوزرینه کلامی براز تفصیل ایده لم : مثلاً بر آدمک خسته لکی سبیله حسب
 المزموم اطبا طرفندن الی کسلمش وبونقصان اتهای عمرینه قدر بدننده باقی ونمایان اولمش
 ایکن عمل قطعک اوجاع و آلامی باقی قالمیوب صاحبی برمدت متألم ومکدر اولدقدن
 صکره تدیرجماً الک نقصاننه آلیشیر ومرور زمان ایله کدری بلکه بتون بتون زائل
 اولور . بوحقیقت مجرب ومرور زمان ایله کدرک تأثیراتی زائل اوله جغنی مسلم
 بولندیغنی حالد کدرک حین ظهورنده اصلا ویا ایجابندن زیاده اهمیت یرلمیوب
 انسان کندیغنی متلاشی وپریشان قیلمسه ده خیرلی دکیدر؟ دینه بیلیر، که غم وکدر
 ایتمک ضروریدر؛ بز بوسوزی قبول ایده میز؛ زیرا کدرک بالفرض یوزده اونی
 ضروری ایسه طقسائی عدم ملاحظه وسوء عاداتدن نشأت ایدر برامر اختیاریدر.
 چوق چولافلر بوانه بیلیر که صاغلام اولانلردن ده مسرور، ده شادان، ده
 بختیار و خندان اولور . انسان وار، که چورومش دیشنی چکدیرمک ایچون

وفا نماید. بعض انسانلر واردر که مکدر دکل کدرلردن متلاذ اولور. شاعر- مشهور فضولی: «سورم بن بلایی چون سور بلا بنی!» دیمشدر.

مشنوی

﴿ روزها گرفت کوروباك نيست ﴾

﴿ توبمازای آنکه چون توباك نيست ﴾

«تَجَمُّمٌ» کونلر کتدیسه سویله، کیدیکز، قورقو یوقدر، سن قال، ای اول ذات، که سنک کبی پاک یوقدر «شَرِّحٌ» اولکی بیت شریفده ایام کدر آتشلرله برابر اوله رق کندی، دیه بعض انسانلر لسانندن بر نوع تأسفله بیان بیورلدی ایدی؛ اوتأسف اوزرینه جناب واجب الوجودک مرحمت و محبتی خاطرله کتیریلنجه کدرلره وایامک مرورینه اصلا اهمیت و یرمیوب شادان و خندان اوله رق نصیحت بذیر اولان مستعدینه تبشیراً بیوررلر، که اگر ایامز کدرلر ایله مرور ایتدیسه اصلا جای خوف و اضطراب دکلدر؛ زیرا دنیا کدرلری ده ایام ولیالی کبی جاری و غیر بافیدر. بیت شریفک مصراع نایسنده یکدن جناب ارحم الراحمینه رجوع ایله الهمی! ایامز ولو غم و کدرلرله برابر کچسون. پاک وقادر مطلق بر مولامز وار ایکن خوف و با کمز نه ایچون اولسون؟ دیملری کمال عشق ایله معشوقه خطاب ایدر کبی عارفانه و وهله حس ایتدیکی بر حال عاشقانه یه مبنی در. برده، سن، قال، تعبیری، سنک مرحمت و عشقک قالسون دیمکدر. «درغم ما» و آندن صکره کی: «روزها گرفت» عبارتیه بده ایدن بویاکی بیت- شریفی عاجزلری هر نه وقت مطالعه و حقیقتلرینی تأمل و ملاحظه ایدر ایسم قلباً پاک زیاده مستریخ اولورم. معناری و حقیقتلری دوشینلوب از بر ایدرک او قوملرینی مشوی شریفی مطالعه ایدنلره ده توصیه ایدرم.

مشنوی

﴿ هرکه جز ماهی ز آبش سیر شد ﴾

﴿ هرکه بی روزیست روزش دیر شد ﴾

مشنوی

﴿ محرم اینهوش جز بیهوش نیست ﴾

﴿ مرزبانرا مشتری جز کوش نیست ﴾

« تَرْجِمَانُ » بوعقل وفكر محرمی بیهوش اولاندن بشقه دکدر . لسانه مشتری و طالب قولاندن بشقه برشی دکدر « شَرْحُ » عارفدن ظهور ایدن کلمات- معقوله وافکار وحالات عاشقانه بی جناب واجب الوجود کمال صنع وقدرت ربانیه سنه حیران اولوب بیهوش اولاندردن بشقه کیم فهم واذعان ایده بیلیر ؛ لسانک افاداتی اکلامق ایچون استماع وفهمه قابلیتی اولان سمع لازمدر ؛ یوقسه ال وایاقده هر نه قدر اقتدار فرض اولنسه لساندن صدور ایدن سوزی ال وایاق بالطبع استماع ایده من ؛ بناءً علیه عارفی اکلایه جق کیمسه ادعالردن واز کجمش وکندینی سمع کبی استماعه حصر ایتش اولاندردر .

مشنوی

﴿ درغم ماروزها بیکاه شد ﴾

﴿ روزها باسوزها همراه شد ﴾

« تَرْجِمَانُ » غم وکدر لرزده کونلر وقتسز کچدی ؛ کونلر آنشلرله یولداش اولدی « شَرْحُ » انسان ، زندان دنیاده غم وکدرلره گرفتار و بی قرار اولور ؛ بوسیدن کونلری وقتسز و بیانیجی کبی کوزی اوکنده کچر ، وشوق وذوقه بدل آلام متنوعه حس ایله همیشه حسرت چکر . غموم واکدار دنیایی وزمانی تجربه ایتماش ودنیا وزمانک صدمات ظالمانه سنه هدف اولمامش و جناب حقه ربط قلب ایتماش کیمسه لره شدید کورینور ؛ اما برچوق مشکلات کورمش ومدت حیانتده بر چوق فورطنه لر کچیرمش ومرحت ربانیه به استناداً مستقیم وعادلرک عاقبتی سلامت وسعادت اولدیغنه اعتماد ایتش اولانلر ایچون عموم دنیا تأثیرسز

« **تَبَجَّهْرُ** » نى يار وارقداشدر اول كيمسه يه كه يارندن كسيلوب آيرلمشدر ؛ نيك برده لرى برده لر يميزى بيرتدى « **شَرِيحُ** » عارف اولان ذات اول انسانه دوست ومصاحبدر. كه حسب القدر عالم روحانيتده قطع اولنوب دنياده غريبانه كزر واحوال فانيه يه نظر بى قيدى ايله نظر ايلر . عارفك برده لرندن مقصد ، اخلاق حميده وكلمات عليه سيدر .

مشنوى

﴿ همچونى زهرى و ترياقي كه ديد ﴾

﴿ همچونى دمساز و مشتاقى كه ديد ﴾

« **تَبَجَّهْرُ** » نى كجى هم زهر ، هم ترياقي خاصيتلر ينه مالك بر كيفيت كيم كوردى ؟ نى كجى محب ارقداشى وصاحب اشتياقى كيم كوردى ؟ « **شَرِيحُ** » عارف ، اوصاف ربانيه ايله متصف اولديغندن ظالم اولانلره زهر كجى شديد اولور ؛ مع مافيه ظالملى ده طريق مستقيمه ايصاله اذن حق ايله موفق اوله بيله جكندن مغنويانده بيوك بر ترياقي اطلاق اولنه بيلير . هله اخلاقي كوزل اولانلر ايچون عارف دائما ترياقي ودائما ظريفدر .

مشنوى

﴿ نى حديث راه پر خون ميكند ﴾

﴿ قصه اى عشق مجنون ميكند ﴾

« **تَبَجَّهْرُ** » نى قان ايله طولو اولان يوك سوزينى ، مجنونك عشق حكايه لر ينى بيان ايدر « **شَرِيحُ** » كامل وعارف اولان ذات جكر قانيه طولمش عشق و محبت يولنى وطريق عشقه مستغرق اولان انبى اى ذیشان و اولياء كرامك مناقبى حكايه ايدر . عشقه دائر اولان احوالى نظماً و يا نثراً مؤثرانه ، بيوك آدملىك ترجمه حال لر ينى بليغانه يازمقده و يا سويلامكده انسانلر ايچون عظيم تاثيرات ، فوائد و محسنات واردر .

ایسه ، یعنی بو آتسه مالک دکل ایسه یوق اولسون « شترج » بو بیت شریفک مصراع ثانسی اوچ وجه ایله شرح اولنه بیلیر : بری ، کامل اولان عارفک کلامی عین آتس عشقدر ، هوا وهوسدن متحصل معناسز سوز دکلدر . هر کیم که بو عشقی طوماز ایسه هیچ اولسون ؛ زیرا انسانیته لایق اولان مراتبی بوله میه جق ، زندانی وفانی ودنی قاله جقدر ، اولیه قالمقدن ایسه هیچ اولسی اولادر . دیگرکی : هر کیم که بو آتشی ، بو فیضی طوماز ایسه کندینی مجاهده ایله افنا ایتسون ، تا که وجود- صوریدن واغراض نفسانیه دن خلاص بولدقدن صکره آتس عشق روحانی بی بولوب بختیار و کامکار اولسون . وجه ثابک : هر کیم که آتس عشقی طوماز ایسه او کیمسه صرف جسم وماده دن عبارت بر مخلوق اولوب روزگار کبی لطافت نما وحیات افزا دکلدر .

مشنوی

﴿ آتس عشقست کاندردنی فتاد ﴾

﴿ جوشش عشقست کاندردمی فتاد ﴾

« تَبَجَّهْرُ » آتس عشقدر که نیه دوشدی ؛ آتس عشقک قاینامسیدر که شرابه دوشدی « شترج » برنجی مصراعده کی « آتس » عشق الهیدر . « نایه دوشدی » بیورلسی ، عشق الهی عارفک قلبه دوشدی دیمکدر . ایکنجی مصراعده کی « می و شراب » دن مقصد ، روح فرض اولنه بیلیر ایسه ده عشق مجازی اولسه دها زیاده مناسبت آیر ؛ چونکه عشق مجازینک احکامی ، شرابک تأثیراتی کبی غیر باقیدر . بوراسی جای دقدر که نایه ، یعنی عارفه عشقک آتشی ، عشق مجازیده ایسه یالکز عشقک قاینامسی و بخاری دوشدیکی وعین آتس دوشمدیکی ایما بیورلدی ؛ زیرا مرور زمان ایله عشق مجازی بخار کبی زائل اولور .

مشنوی

﴿ نی حریف هر که ازیاری برید ﴾

﴿ پرده هایش پرده های مادرید ﴾

کوز و قولاقده او نور یوقدر « شترج » عارف دیر : بنم سرم و حقیقم ، که باعث سلامت انسانیتدر ؛ احوال و ناله مدن اوزاق اولیوب کلامک حقیقتنی اکلابان بکام و نائل مرام اولور ؛ اما بعض انسانلرک کوز و سمعنده نور عشق و یانورذکا اولینجه بالضروره حقیقتی اکلامقندن دور بولنور ؛ مع مافیه نور ذکا و انوار عشقه صاحب اولمیانلر بیله طریق استقامته سالک و عدل و داده مالک ایسهلر مرحمت ربانیه نائل و کشفنرای سعادتیه واصل اولورلر .

مشنوی

- ﴿ تن زجان و جان زن مستور نیست ﴾
- ﴿ لیک کس را دید جان دستور نیست ﴾

« تَبَجَّهْ » بدن جانندن و جان بدنندن کیزلی دکلدرد ؛ لکن جانی کورمکه کیمسه یه رخصت یوقدر « شترج » انسانک بدنی ظاهر اولدینی کبی ، انار روح اولان عقل و ذکا و محبت و نطق و صفا و نیجه و نیجه فیوضات جهان آرا ده باهر و سرنمادر ؛ فقط عیناً روحی کورمک ممکن دکلدرد زیر اروح غیر مرئی ، جسم و ماده دن عاری بر امر ربانیدر . مثلا کونشی هر کون کوروروز وجودنده اصلا شبیه من یوغیسه ده ترکیباتی و ایچنده کی کیفیاتی بیلمیوروز ؛ ترکیباتی بیله مدیکمزدن وجودینی انکار ایدمک اولسه ق اندن بیوک کورلک اوله ماز . هر کیم که کونشی تامیله کورمک امل خامی ایله چوقجه یوزینه باقار ایسه کور اولور ؛ کذلک روحک حقیقتیه ده خیالات ذهنیه ایله برای فهم و ادراک انهماک ایدر ایسه جسماً اعما و ضریر و معنأ خیره سر و متضرر اولور .

مشنوی

- ﴿ آتشت این بانک نایی نیست باد ﴾
- ﴿ هر که این آتش ندارد نیست باد ﴾

« تَبَجَّهْ » بونایک سسی آتشدرد ، روزگار دکلدرد ؛ هر کیم بو آتشی طوماز

اولدیفندن بن معنأ جمله سنه رفیق اولور و باعث خیر اولمق امیدیه هر کسک استعدادینه کوره بیان حقیقت ایدرم .

مشنوی

- ﴿ هر کسی از ظن خود شد یار من ﴾
- ﴿ از درون من نجست اسرار من ﴾

« تَرْجِمَانُ » هر کس کندی ظنندن بکا یار و دوست اولدی ؛ فقط بنم درونمندن اسرارمی آرامدی « شَرْح » بن انسانلره نصیحت ایتدیجه « بز بونصیحتی اکلادق و سویله بن عارفه دوست اولدق » دبه بعض انسانلر قالا و فکرأ سویلر لر ؛ اما حقایق و اسرارمی آرامدیلر بیورلمسی بنم سوزلرمده اولان معنارک حقیقتی اکلامق ایچون فعلاً چالشمیدیلر دیمکدر . اسرار درونی اکلایه بیلیمک ایچون عشق ربانی و فیض صمدانی مقتضیدر . عشق ربانی به نائل اولمق ایچون خلقه قلبی عالی یارادلش و بونکله برابر دنیا ده مشروع اولان وظائف کثیره انسانیه بی علی قدر الاستطاعه اجرا ایتمش اولمق لازمدر . عالی خلقت اولان کیمسه مثلا صدقه ، نماز ، اوروج و اخلاق حمیده ایله برابر ، هانکی صنف و صنعت - مشروعده بولنور ایسه اوصنف و صنعته مخصوص تدابیری اتخاذا و اجرا ایله ایشنه اقدام و مواظبت ایلر . کندی بی یالکز عباداته حصر ایله سائر وظائفی ترک ونسیان ایدن انسان نقصان ایتمش و بالعکس دائماً ایش کورهیم ظنیه مشروع اولان عباداتی اهماال ایدن نادان استقبالی ابطال و پریشان ایلمش اولور . آدم ، روح و بدنندن ترکیب اولندینی جهته اقتضا ایدر ، که هم سعادت روح ایچون احوال روحانیه ، هم انتظام دنیا ایچون امور دنیویه ایله اشتغال ، و اووجه ایله سعادت ابدیه بی کسب و استحصال ایتسون .

مشنوی

- ﴿ سر من از ناله من دور نیست ﴾
- ﴿ لیک چشم و کوشرا آن نور نیست ﴾

« تَرْجِمَانُ » بنم سرم ، بنم فریادمندن اوزاق دکلدرد ؛ فقط سرمی اکلایه جق

مشنوی

﴿ هر کسی کو دور ماند از اصل خویش ﴾

﴿ باز جوید روز کار وصل خویش ﴾

« تَرْجِمَانُهُ » هر کیم که کندی اصلندن اوزاق قالدی ، کندی زمان وصلتی
تکرار آزار « شَرَحٌ » ابنای بشرک اصلی عالم روحانیتدر؛ دنیا ایسه ، برای امتحان
انسانک موقهٔ قاله جنی بر محبس وزنداندر ؛ مع مافیہ محبس و محل زوال اولان
دنیاده بیله بر کیمسه شهر و وطنندن دور اولوب کرفقار هجران اولنجه عودت و وصلتی
نصل ارزو ایلدیکی محتاج بیان اولدینی حالده ، عارف بالله کندینه وطن اصلی
یلمش اولدینی عالم روحانیتی بطریق الاولی دائماً ارزو و تحری ایده چکی بدیهیدر .
فقط دنیاده موقهٔ قالمق ایچون امر اولندیغندن اجل موعود کلنجه به قدر بالضروره
دنیاده قایلر ، و عارف کرفقار اوله جنی جفادن و کوستره چکی صبر و رضادن بکام اولور .
انسان بو کدرکاه فناده بر حیات اولدقجه عبادت و مشغولیتده بولنمغه مجبوردر .

مشنوی

﴿ من بهر جمعیتی نالان شدم ﴾

﴿ جفت خوش حالان و بد حالان شدم ﴾

« تَرْجِمَانُهُ » بن هر بر جمعیتده اغلار اولدم ؛ حالاری ائی و فنا اولانله
جفت وارقداش اولدم « شَرَحٌ » بالاده بیوردیلر ایدی ، که فراقدن سینه سی
پاره پاره اولمش بر عاشق ایسترم ، تا که کمال اشتیاقه دائر اولان احوالی اکا
بیان و اتیان ایدهیم . شمدی بیوریلور ، که ظن اولنمسون ، بن یالکز عارف بالله
اولانه سوز سویلر و دیگر انسانلری ترک و دور ایلرم ؛ خیر ، بن جمله بی سور
و فقط یالکز عارف و عاشق اولانه غایت دقیق احوال روحانیه بیان و ایراد ایلرم .
ابنای بشر غایت تکریم اولنش و شایان مرحمت و محبت و مستعد سعادت بولنش

اغلا یجیدر « تَنْجِيمٌ » قامشکلدن مقصد ، مرتبه احدیت و عالم روحانیتدر . عارف اولان ذات بیوررکه : اراده ربانیه نك اقتضای جلیلی نبی عالم روحانیتدن تفریق ایله بو دنیانك هجر و آلامنه رفیق ایلیه لیدن بری سمدن و فغانمدن ذکور وانات نالان و کریان اولور . بویت شریف اوج وجه ایله شرح و تعریف اولنه بیلیر : وجهك بری ، ینه کامل اولان ذات عالم روحانیه دائر بیان و ایراد ایندیکی نكاتك استماعندن و او عالمك هجر و فراقندن و علی الخصوص مستمعین ده حسب الانسانیه اوداتك هم حالی اولدقلرندن ، فغان ایدر . دیگر وجه ، نفس و شیطانك تضییقاتی و دنیانك مشکل اولان سائر حالاتی حسیله انسانلرک چکدکاری انواع غموم و همومی ایشیدن مرد وزن کمال رقتدن ناله زن اولور . وجه ثالث ، بر طفل ضعیف ، لسان حال ایله تعریف ایله ، که دنیایه کلدیکی دقیقه دنبری خسته لک و سائر غم و جفاله کرفتار اولدیغندن پدر و مادری کمال رأفتلرندن کوز یاشی دوکر و جکر پاره لرینک بو حاله مرحتکارانه عطف نظر ایدر .

مشنوی

- ﴿ سینه خواهم شرحه شرحه از فراق ﴾
- ﴿ تابکوم شرح درد اشتیاق ﴾

« تَنْجِيمٌ » فراقدن پاره پاره اولمش برسینه ایسترم ؛ تا که اوسینه صاحبه درد اشتیاقك شرحنی سوبلیهیم « شرح » عاشق معنوی دیر : دوست حقیقینک لفاسنی دنیاده مشاهده ایده مامسندن و یا عالم روحانینک فراقندن سینه سی پاره پاره اولمش بر مرد ایسترم ؛ تا که درد اشتیاقدن حس ایلدیکم آلام و احوالی کندینه برر بر تعداد وانکه فریاد ایدهیم . معقولاتی بیله یالکز عاقل اولان انسان درک و اذعان ایده بیلیر ؛ بویت شریفده برتنیه ده حاس اولنور ، که انسان بر معنایی بیان ایتک ایسترسه او معنایه وقوف و بهره سی اولان بر ذات عاقل بولدقدن صکره بیان ایتسون ؛ یوقسه عادی بر آدمه عمیق بر کیفیت بیان و حکایه ایدرسه غیر مقتدرک ذهنه آغزلق و سوبلیه نك ایشنده فنالق حاصل اولور .

حفظ آیت. « بوحمله آتشدن مقصد ، آتش جهنم اولدینی کبی ، آتش انکارده اوله بیلیر .

سوره اعرافک یوزسکسان دردنجی آیت کریمه سنده فرمان و بیان بیوریلورکه : ﴿ اولم ینظروا فی ملکوت السموات والارض وما خلق الله من شیء وان عسی ان یکون قد اقترب اجلهم فبای حدیث بعده یؤمنون ﴾ معنای شریفی : « آیا منکرلر -- ویا انسانلر -- نظر ایتمزلمی؟ سماوات وارضده وانلرک ایچنده اولان اشیایه که صانعک قدرتی انبات ایدر وشاید اجللری قریب ایسه اندن صکره قرآن کریمدن بشقه هانکی کلاوه اینانه بیلیرلر؟ » (یس) شریفک یتمش سکزنجی آیت کریمه سنده فرمان بیوریلورکه ﴿ قال من یحیی العظام وهی رمیم ﴾ معنای شریفی : « منکر اولان انسان دیدی؟ کیمکلری کیم دیرلدر؟ کیمکلره کیم حیات ویرر؟ جورومش اولدینی حالده » ایشته بونک اوزرینه یس شریفک یتمش طقوزنجی وسکسان وسکسان برنجی آیات کریمه سنده الله تعالی حضرتلری او منکره جواب ویرمک اوزره فخر عالم علیه الصلوة السلام افندمزه فرمان بیوررلرکه ﴿ قل یحییها الذی انشأها اول مرة وهو بکل خلق علیم . الذی جعل لکم من الشجر الاخضر ناراً فاذا اتم منه توقدون . اولیس الذی خلق السموات والارض بقادر علی ان یخلق مثلهم بلی وهو الخلاق . الملمیم ﴾ معنای شریفی : « یا محمد ! سوبله کیمکلری دیرلدن اول الله که انلری برنجی دفعه یاراتدی واول خالق که هر خلق وایجاده عالمدر؛ سزک ایچون یشیل اغاجدن آتش یابدی وسز اول اغاجدن آتش یاقارسکز؛ آیا اول الله که کوکلری ویری یاراتدی قادر دکلیدرکه انلرک مثلنی وکیمکلری یاراتسون ! اوت ، اول الله یارادیجی وعلیمدر »

مثنوی

﴿ کز نیستان تامرا بیریده اند ﴾

﴿ از نفیرم مرد وزن نالیده اند ﴾

« تَبَجَّحْتُمْ » ، قامشلکدن نجی کسدکلرندن بری ، بنم فریادمدن مرد وزن

صو بولوب ایچسون، وکونی بویله ذوق و صفالار ایچنده کچیردکن صکره کیجه اولنجه بر طرفدن میا سونلرجه نجوم لامعهی، دیگر طرفدن محزونانه ارانه اندام ایدن ماه تابانی کورسون؛ جمله سنی تماشایدرکن غایت حزین و عشق انکیز برصدا استماع ایتسون، صکره کمال راحت ولذتله اویوسون ایرتسی کونی بر حکما مجلسنده بولتوب آنلرک مکلمات حکمت آیاتی دیکله سون؛ بعده غایت معنیدار بر کتاب الله آلوب مطالعه ایتسون؛ الحاصل بویله حالاتدن متحسس ایکن مشوم اولان بر منکره تصادف ایله دون ودون کیجه وبوکون یکی چیقدیغیم بودنیاده کوردیکم موجوداتک صاحبی وخالقی کیمدر؟ دیه سؤال ایتسون؛ منکر جواباً دیسه که: خیر، هر نه کوروب ایشتدک وهرنه که اکل وشراب ایلدک ایسه بلا خالق کندی کندینه اولدی! بو افاده غرابت نما اوزرینه دنیایه یکی چیقان آدم اول منکری کاذب بر مخلوق عد ایدر؛ مع مافیہ ینه سورسه که یا بنم شمدی اوقوددیغیم کتابک مؤلفی کیمدر؟ منکر جواباً وعلایه: او کتابک مؤلفی یازار ایکن کورمدیکمدن مؤلفی اولمدینی اکلاشیلیر بناءً علیه وقیته روز کار اسوب بریرده بولسان بعض حرفلر روز کارک شدت. هبوشدن بلا مؤلف، بلا مرتب، بلا مطبعه کندیلککرندن قاریشدی بو کتاب تصادفاً وطیبی بر صورتده یازلدی، دینجه کائناتک خالقسز بایلدیغنی ادعا وانکار ایدن منکرک بویکنجی افاده سندن دنیایه یکی چیقان آدم دها زیاده متعجب اولماز؛ فقط منکرک یالکز کاذب دکل، مجنون اولدیغنه ده حکمه تردد ایتمز.

بو مقاله عاجزانه مک ختامنده خاتم البلاغه روح وروحانیت، منبع سرار و حکمت اولان قرآن عظیم الشانندن یدی آیات کریمه یی تیناً درج ایله اثبات الوهیت وروحانیت ایچسون سماوات وارض ایکی شاهد عادل کبی انسانلرک محکمه عقل ووجدانلرینه اقامه اولنور: سورة عمرانک یوز طقسانجی وطقسان برنجی آیات کریمه سنده فرمان و بیان بیوریلور: ﴿ان فی خلق السموات والارض و اختلاف اللیل والنهار لآیات لا ولی الالباب . الذین یدکرون الله قیاماً وقعوداً وعلی جنوبهم ویتفکرون فی خالق السموات والارض ربنا ما خلقت هذا باطلاً سبحانک فقنا عذاب النار﴾ معنای شریفی: «البته سموات وارضک یارادلشنده وکیجه وکوندزک اختلاف وتعقیبنده احجاب عقل اولانلر ایچون علامات ونشانلر واردر؛ اول عاقلر ایاقده و اوتور دقده ویا تدقده - یعنی هر حاللرنده - الله تعالی بی ذکر و ملاحظه و سموات وارضک خلق اولنسنده تفکر و تأمل ایدرلر - اندن صکره دیرلر - ای بزم ربمز! بونلری عبث وباطل خلق ایتدک، سنک ایچون پاکلک واردر و بزى آتش عذابندن

بر مقصد ضمننده ترتیب آید. برده انسانک بدننده کی اعضادن و آنلرک خدمات واجراآت کثیره سندن معلوم اولور که بونلری بر خالق عاقل تنظیم ایتشد. انسان قطره ایکن طقوز آی والده سنک رحمنده قالیر و اوراده هیچ بر طرفک صنعی اولقسزین تقدی ایدر؛ اندن صکره کوزلرینه دقت ایدرم که، کورمک و اللری آلق کبی فائده لی خدمت و وظیفه لری ایفا ایدر. بو کیفیات عمیقہ و غریبه عادی اولان آدملره عادی کورینور؛ دوشمزلر که صاحب عقل و قدرت اولمیان ماده دن بویله معقول شیرک وجود پذیر اولسی محال اولور. عادی آدملر البته بوجهت لری دوشنه مزلر؛ زیرا ققلاری حکمت و حقیقتی تصور و تعقله مقتدر دکلد. الحاصل بن بر انسان عاقل ایکن اجرای ترتیبات ایچون. عاجز اولدیغمی کورنجه اکلارم، که بومنتظم و عظیم عالمی بایمق و ترتیب ایتمک ایچون انسانلردن ده عاقل و غایت مقتدر بر صاحب قدرت وارد هر شیشی خلق ایتشد. « (وولترک) بالاده مالا ترجمه اولسان افاده سی اثبات الوهیت ایچون اک مختصر افاده سیدر. کندیبی برلینده بیوک فرهدریک یاننده بولدیغی صروده و آندن صکره الوهیتی اثبات ضمننده اوزون اوزادی یازدیغی رساله لر، تألیف ایلدیکی کتابلر سائر مؤلفاتی میاننده حالا دقتله او قومتمده در.

﴿ منکرلره بر مثال ﴾

خلقة عاقل و ذکی بر انسان فرض ایدم، که یکریمی بش یاشنه وارنجه یه قدر قراکلق بربرده قبانوب دنیایی کورماش و یالکز یاننده اولان دیگر بر آدمدن تکلمی و یازوب او قومنی اوکرتمش اولسون. قراکلقده بیومش انسان عاقلی موسم ربیعده کوزل بر محله چیقارلمده بر طرفدن آفتاب شعاع ناری، دیگر طرفدن یشیلنمش ساحه نکمت فزایی و اشجار اثمار دثاری و نبعان و حیزان ایدن میاه براتی کورسون و انواع رائحه طیبه حس و استشمام ایتسون. بلبلرک و سائر قوشلرک طابلی و حزین نعماتی ایشیتسون؛ صکره کزدیکی برلرده بر جوق حیواناتک شوق ایله اوینایوب بری بریله انسیت ایلدکلرینی مشاهده ایتسون، او صروده کمال ناز ایله خرمان اولان غایتله صبیح الوجه بر انسانه نکران اولسون، اونکارک تبسم ملاحظت افزا و نگاه دلرباسنک القایلدیکی حسیات لذیذی حس ایله قلب و عقلی یرندن اوینامش اولسون. بعده کوزل یمکلر، میوملر یسون و صوصایجه آب زلال کبی

قولاق کبی غریب مصنع ماکنه نك کنديلکندن ظهوری ممکن می ایدی ؟ انسانلرک معلوم اولان مشیت و اراده درونی و بوندن متولد حرکات معقوله و حیوانده کی بلا تعقل یعنی « استتقت » کبی برکیفتیک صاحبسز اوله رق ترتیب و ایجادی خاطره صیغاری ؟ نقطه حیات حیوانیه اول محله کورینورکه مستعد حسدر . قوه حیاتیه اول محله حاضر در که اشیانک تصویری و معقولانک تفکرکی اعصاب و دماغ واسطه سیله جلب و آندن صکره قوه مدرکه واسطه سیله اخذ و تدقیق و حسیات و خیالات بشقه بر صنعت عظیمه ایله تنسیق اولتور . درک و حکمتک وجودی عاجز اولان انسانده بولنجه بوندن ده اکلشلمازمی که منبع عقل و حکمت و هر طرفده حاضر و ناظر و باقی بر قوه عقلیه عمومیه یعنی بر خالق مطلق واردر ، او خالق کافه موجودات و مسافات نامتناهی نك نقطه اصغری بیله گویا محل روح کل انخاذایدوب هر نقطه یی ، هر شیئی آیرجه بیلیر و لزوم حفظ و تعیین نتایج ایچون کافه موجوداتی عیناً و بلا انقطاع حفظ و ایجابنه کوره تغییر ایله ، و دائماً احوالنه مطلعدر ، و حسیات و احوالی کندیلرندن زیاده اکلار ، کندی الوهیتنه اولان ارتباط و احتیاجلری بیلیر . بو اشیانک بر مقدارنی نسبتاً ضعیف اولان حس و عقلمزه نقل اولنجه بزده کائناتدن خیلی شیلری تصور ایده بیلیر و کورر ایکن یا بونجه عقلاری ، بونجه صنعتلری ، بونجه عالملری میدانه کترین و کافه کائنات ، کافه ذرات ، کافه مواد ، کافه حسیات ، کافه معقولاتی خلق و ترتیب و حفظ ایدن خالق قادر فصل تصدیق ایلمسون . الله تعالی هر شیئی خلق ایتمدی ؛ هر شیئی بیلیر ، و هر شیئی مشیت ربانیه سی تحتنده طوتار . بر چوق منکرلر و دینسزلر بیلمیه رك (وولتری) رئیس عد ایدرلر . سهلرینی ازاله ایچون وولترک مقالانندن بر پارچه سنی مالا یازالم . ایشته وولترک افاده سی : هر کیمکه اکلامق ایستر ایسه هم انتظام عالمه ، هم کافه موجوداته تخصیص اولسان بر نهایت معقوله یه عطف نظر ایلمسون . الوهیتی انبات ایتمک اوزره بر چوق بیوک کتابلر یازدیلر ، فقط بویله آشکار و بدیهی بر کیفیت ایچون بیوک کتابلرک یازلمه سنه لزوم یوغیدی ، زیرا بالاده بیان ایلدیکم ایکی دلیل ایله حقیقت معلوم اولور . بن هر نه وقت بر ساعت کورر ایسه هم عقربی معین ساعتلری کوسترر ، او آنده اکلارم : بوساعت بر مقصد ضمننده ایشلایکندن عاقل بر کیمسه طرفندن ترتیب اولمشدرکه ، عقرب واسطه سیله لیل و نهارک هر ساعتی کوسترمش اولسون . کذلک هر کونی ، هر سنه یی منتظماً کوسترن اجرا مدن اکلارم ، که بونلری بر عاقل ، بر صاحب قوت

وقوت و سرعت معینه و یرملک لازم اولدینی کبی نجوم سیاره ده مدارات مشترکه مرکزیه لری نسبتده یا بلمش اولق ایچون ایریجه بر حساب ، بر قوت مخصوصه و معقوله لازم ایدی . او قدرت و قوه معقوله انتظامی استحصال ایچون ذراتک ماهیتی و ذراتدن مرکب اجسامک کسب ایده جکی کیفیاتی بیلوب بونی بیلدکدن صکره هریرینه مقتضی اولان ذراتدن نهدها از ونه دها زیاده تعیین و تقسیم ایدرک سائر اجسام ایله نسبت مقتضیه و قاعده مخصوصه تحت آله بیلسون و مقدار و درجاندن حاصل اوله جق قواعدی و نجوم سیاره نک تقسیم مسافاتیه ، بونلرک توابعی ایله مثلا شمسدن مقدار بعدلری و زهره ده کی توابعک کذاک مسافاتی و مشتری و کره ارضه و سائر نجوم سیاره توابعنک مسافات متاسبه لری و سرعتلری تعیین و تخصیص ایتسونکه ، معین حرکت و سرعت و مقدارک نتایجندن اوله رق توابع اجسام جاذبه نک اطرافنده کورینه بیلسونلر ، و دائما دوران ایتسونلر . بویسان ایلدیکنموز اجرام نامتاهیه نک منتظم بر قاعده آله انوب تطبیق و توحید و تنسیق ایدلسی و بویله بر انتظام عظیمک اجسامی محیط اولسی بر خالق عاقلک وجودنی مستلزمدر . بویله بر خالق که تصادفه هیچ بر وجه ایله تابع اولدقدن بشقه « میقانیق » و « ژه اومتری » علملرینک منبعی و استاذ و صاحب اولسی لابدر . بوقطه به قدر بیان ایلدیکنموز ادله قاطعه دن بشقه الله تعالی حضرتلرینک ینه امر مخصوصی لازمدر یوقسه اجرامک محورلرنده دورانی قوه جاذبه دن حاصل اولق ممکن اولیه جفی فن بیانلر ایچون بدیهیدر . کذاک الله تعالی حضرتلرینک امر مخصوصی لازمدر ، که اجسامک محورلرندن بشقه حرکت اخری ایله قطع ایلدکلری مسافات حسیلیه مصادمه به محل قالماق اوزره تطبیق و توفیق ایلسون بو حکمت کونش و نجوم سیاره و توابعنده هر آن کورینور . حین تشکیله ذرات منتشره بر قوت و امر معقول اولسه نصل کندی کندیلرینی و بعده ایکی نوع اجرام عظیمه سماویه بی یعنی نورانی و غیر نورانی بی آیریجه تشکیل ایده بیلدیلر ؟ الوهیتی اثبات ایچون فلکیاتده موجود اولان ادله عظیمه دن بشقه خلقت انسانیه الوهیه شهادت ایدر . مثلا ذی روحک بدنلری بوقدر صنعتله کندی کندینه وجود بولسی نصل ممکن ایدی ؟ برمدبر کل ، برمدبر عظیم اولماش اولسه بر مقصد و نهایت معقوله ایچون بدنمزک اعضای متوعه سی نصل تنظیم اولنه بیایر ایدی ؟ علم بصرفنی بیلمینجه کوز کبی خارق العاده بر آلتی جسم و ماده تصادفاً نصل وجوده کتیر ایدی ؟ صدا علمنی بیان بر عالم قادر اولسه

هیئتله اشتغالی اولیانلر دخی اکلایه بیلیمک اوزره اک آچیق الفاظ و تعیرات ایله ترجمیه حصر دقت ایتمش ایسه مده ینه دقتله اووقونماز ایسه اکلاشلمسی مشکلهجه اوله جغنی اخطار ایتمکی مناسب عد ایلدم . ایشته نوتونک افاده سی : اللهم وجودن اصلا شبه ایتمکز ؛ اول امرده موجود اولان عالمدن اول عالمی یکیدن خلق و یا موجودی ترتیب ایچون غیر معقول برلزومک بولنمسی فرض ایتمک عین حماقتدر ؛ زیرا بولزوم نامعقول ممکن اولسه هر وقت و هر طرفده بریولده ، برسیاقده بولنمسی لازم کلورایدی ، و الان کورنمیدی ؛ و سیما اشیانک متنوع حالات و ظهوراتندن اصلا انتظام حاصل اولماملیدی . مالک کافه اطراف و جهاتی انتظامله طولمسندن و بوقدر زمان و مکانلرک اختلاف و تغیراتنه کوره بوانتظامک همیشه جریان ایتمسندن برخالق مکوناتک وجودی لابدر . اویله برخالق و مرتب اولماش اولسه اجرام سماویه نیک انتظامی عقلاً و فناً ممکن دکل ایدی . بوانتظامک بلا عقل و تدبیر ابتدای ظهوری ممکن اولدینمندن دقایقه بیله مطلع اولق اوزره برخالق قادر ، برخالق مدرکک وجودی لابدر . اجرام سماویه نیک موجود اولان حرکاتندن اکلاشلمسی ایچون قوه جاذبه دن بشقه برقوه دافعه ، برقوه سوقیه الحاصل برصاحب دفع والقا دخی لازمدر ، و قوه دافعه ماده و جسمندن دها اول بولنمسی ، دها اول باشلامسی ماده و جسمندن عالی اولمسی مقتضی و ضروریدر ؛ زیرا نجوم سیاره نیک حرکات موجوده سی یالککز قوه جاذبه ایله حاصل اوله ماز ؛ قوه جاذبه مثلا اجرام سیاره نی شمس جهته جلب ایدر ایکن او جذب حسینله اقتضا ایدر ایدی ، که او اجرام شمسه اتصال کسب ایتسونلر ؛ حالبوکه اتصال کسب ایتدکدن بشقه برده شمسک اطرافنده دوری برحرکت اجرا ایدرلر ، بو حال مطلق برقوه معقوله ، بر امر ربانییه وابسته در ؛ تا که کندی دورلرینه مخصوص مسافاته سوق ایتمش اولسون . عالمدرده کوریلان انتظام عظیمک کرک (مقانیق) و کرک اسباب ماده یه حمل اولنمسی صاحب عقل و فن اولان انسان ایچون اصلا قابل دکلدر . هیج برسبب طبیعی و مادی اوله مازکه ، بتون نجوم سیاره و آنلرک توابعنی شمیدیکی کبی کاملاً بر جهته طوغری هیج براختلاف عظیم وقوع بولمسزین منتظم بریلان ایله حرکت ایتدیرسون . بورالری نظر حکمت ایله سیر و تفکر ایدنلر بر فکر عظیم یعنی خالق مالک آثار ربانیه نی مشاهده ایتمکه مجبور اولورلر ؛ کذلک هیج برسبب مادی اوله مازکه نجوم سیاره و آنلرک توابعنه حائر اولدق لری سرعتی اعطا ایله برابر بو سرعتلر قطع ایده جکلری مقتضی مسافاته قدر معین و مخصوص اولسون ، کونشه و بشقه مراکز جاذبه یه حساب اولنمش ذرات

وانسانك بقالرينى آرزو ايلديكندن قبليرينه بوكي مقتضى حالاتى القا ايلمشدر. برده سن كندك ايجون ظن ايدر ميسك كه هيچ عقلك اولسون؟ بالعكس بيلورسك كه، عقلك واردر، شمدى انصاف ايدوب نظر ايت كه سنك بدنك كره ارضه وسائر اجرام جسيمه سماويه نسه بر زردن بيله ده اوافق بولنش و بدنكى تشكيل ايمك ايجون كائنده موجود اولان عناصردن غايت جزئى برمقدار كفايت ايلمس ايكن ظن ايدر ميسك كه كافه كائات وموجوداتك عقلى وذكاوتى كاملاً ومنحصراً سكا وابناى جنسكه اصابت ايدوبده انتظام اجرام سماويه وترتبات كونه كى بونجه بداييك ظهورى ايجون بشقه طرفده اصلا عقل وادراك اولسون؟ . . اجرام مالانهايه كه انسانك بدنندن نامتناهى بر صورته جسيمدر . انلك بى عقل وبى صاحب اوله رق بويوك انتظاملرينى حفظ ايتلمرى ممكنيدر؟ بويله برشى حكيم، منصف برانسانك عقلنه صيغه بيلورمى؟ منكر آريستو ذيموس — اوت، كائات غايت منتظمدر . كائاتك صانعدن بحث اولنيور؟ فقط استاد واحباب صنعت اولان انسانلرى بن دائما كورر ايكن جمله نك استادى اولان خالقى هيچ بروقت كورمدم وبوسبيدن اينانغه دخى آلمدم . سوقراط — اعلا! اويله ايسه سندن بشقه برشى صورهم: سنك حركاتك معقوليدر؟ آريستو ذيموس — اوت معقولدر . سوقراط — نه ايجون حركاتك معقولدر؟ آريستو ذيموس — زيرا عقلم وار؟ سوقراط — سن كندى عقلكى هيچ بروقت بوظاهر كوزكله كوردكى؟ آريستو ذيموس — خير، كورمدم سوقراط — اويله ايسه عقلك اولديغى زردن بيلورسك؟ آريستو ذيموس — كندمدن صادر اولان افعال وحركات معقوله دن عقلم اولديغى بيلورم . سوقراط — كندى عقلكى كوزكله كورمديك حالده اثرلرندن عقلك وجودى بيلورسك؛ آيا نه ايجون بو قدر منتظم اولان عالمرندن آثارندن وسنك بيله منتظم ومرتب اولان بدنكدن عقل كلك صاحبي اولان حضرت خالقى اكلام و بيلم ديرسك؟ اكر آثار منتظمه عقلى اثبات ايمز ايسه اولخالده سن كندى عقلكى دخى انكار ايتكللك لازم كلور، وعقلسز اولديغك حالده جناب حقى انكاره حقك قالماز: اما كندى كوزكله كورمديك كندى عقللك وجودينه آثار منتظمه سندن قانع ايسه او حالده عموم عالمره بونجه حرركات منتظمه ورن وسنى بيله بو قدر منتظم ومعقول يارادان قدرت باهره صاحبي اولان اللهى بيلمس اول: . . هيئت جديده قواعدينك موجودى عد اولنان وقوه جاذبه يى وبويولده برچوق حقايق كشف ايدن مشهور (نونون) ك افاده سنى

مقصديه حسيات ايچون بر چوق اعضا ويرمشدر . مثلاً كوريله بيله جك شيني^۱ كورمك ايچون كوزلر، ايشيديله بيله جك شيلري ايشتمك ايچون قوه^۲ سامعه ياراتدى؛ اكر لسان و دماغمز معلوم اولان حسيات ايله يارادلامش وقوه^۳ شامه مز اولامش اولسه بونجه رايحه^۴ طيبه و طائى و آجى هر نوع لذتلىر و مأكولاتك دنياده بولنمى نه ايشه يارار ايدى؟ برده كورمز ميسك كه ، بر ترتيب معقول اوزره فوق العاده مصنع و الزم اولان كوزى محافظه ايتك اوزره كريك كبي مصنع بر برده يابلمش . اويقوده و بناء^۵ عليه اويقو طالغناغليه كوزينى محافظه يه انسان غير مقتدر اولديغى صرهده كريك كندليكندن قبانوب كوزى حفظ ايتمى ، صكره انسان اويانداقده كوز كورمك ايچون كريك آچلمسى و روز كردن و طوقته جق شيلردن ينه كوزى حفظ ايديله يلمك ايچون كريك طراق كبي اينجه قيلدن اعمال اولنمى و سرعته آچيلوب قبانمى و باشدن و انسانك جبهه و آلندن دو كيله جك تر كريكردن كچوب كوزه ضرر كتورمامك مقصديه قاشلرك يابلمسى و كريكدن بر مقدار دها يوقا ريديه بولنمى ؛ و قولاق هر وقت متنوع صدرال آلوب هيچ بروقت طولمامسى ؛ و كافه حيواناتده او ك ديشلرك غدائى كسمكه مستعد اولمى و كنار ديشلري هضمه مدار اولق ايچون غدائى پارچه پارچه ايديه جك صورتده خلق ايدامسى ؛ انسان و سائر حيوانات لذتى بولدقلىرى غدائى ييه بيلمك ايچون آغزك كوزلره و بورونه قريب بولنمى ، كه انسان هر شيني^۶ آغزينه قور ايكن هم كورر ، هم غدانك رايحه سنى آله بيلور ، اشتهاى آچيلور و بعده يمكلر معدهده هضم اولدقدن صكره حاصل ايلدكلىرى قيسخ رايحه لر حسييله حسيات محلى اولان باشدن اعتباراً بذك اك اوزاق برخلندن چيقمى ايچون محل ترتيب اولنمى كبي حكمتلر بيوك بر صانعه شهادت ايتزلىرى ؟ شمدي سن نصل ايسترسك بونلرى تصادفمى ، يوقسه عميق و عظيم بر عقل و ملاحظه نك ترتيبه مى حمل ايتلى ؟ منكر آريستو زيوس — شمدي دقتله دوشونوب اكلايورم ، كه بونلر تصادف اولماملى ، غايت عاقل و حكيم براستادك اثرى كورينور . سوقراط — ذى روحدن ذكور و انانك برى برينه تقرب ايدوب استحصال ذريت ايچون دركار اولان محبت و شهوتلرينى و بعده والده لرك اولادلرينى بسلمك و حفظ ايتك ايچون قبلبرينه القا اولنان رقت و رأقتلرينى و باجمله انسانلرك محافظه حيات ايچون كورينان محبتى و موتى جالب احوالدين احتراز و خوفلرينى تصادفه حمل ايتك ممكمنيدر ؟ مختصراً سسكا تعداد ايلديكم شيلربيله اثبات ايدر كه بيوك بر عاقل ، بيوك بر قادر بونلرى خلق و ترتيب

و ماده نك تصادفاتنه حمل ايدر . خالقه اينامق وبقای روحدن مطمئن اولمق
ايچون ادله عقليه محتاج اولمان وبناء عليه مبشر اولان اهل ايمانه كوره دلائل
عقلیه برضيمه نعمت الهیه كيدر . بو زمره مكرمك برنجی دليل بی عدیلاری،
انیای ذیشان حضراتنك و خصوصیه فخر عالم اقدمز حضرتلرینك و قرآن
عظیم الشانك معجزات و تبلیغاتیدر ؛ مع مافیه بو حقایقه معناً دخی كسب اطلاع
ایتمك ایستیانلر قرآن عظیم الشانك عبارات مجله و معانی كریه سیله مفسر حقایق
قرآنیه و منبع عقل و عرفان اولان و بناء علیه مغز قرآن دیمكله شهرت شمار
بولنان مشوی شریف کبی معنوی و روحانی بر کتاب مستطابی دائماً دقتله مطالعه
ایسونلر ، و او حالده دین مبین احمدینك حکم و علویاتی بحق اگلاسونلر .

[اراده جزئییه دائر حسب المناسبه بومقاله ده بمقدار بحث اولندی ایسه ده
آنك تفصیلاتی انشاء الله تعالی مشوی شریفك بر چوق ایات شریفه سننده
کوریله جگدر]

شمعی بالاده درجی وعد ایدیلان اوج حکیمك مقالاتی تحریر اولنور .
شویله که : حکمای یونانیهدن افلاطونك خواجه سی سقراطك برکون (اریستو
ذیموس) نام منکرله جریان ایدن مکالمه سنك ملاً ترجمه سیدر : سقراط —
اریستو ذیموس ! هیچ آدملر وارمیدر که استعدادلری حبیبله سن آنلری تقدیس
و تقدیر ایده سک ؟ اریستو ذیموس — اوت ، واردر . سقراط — بکندیك
آدملر کیملردر ؟ اریستو ذیموس — شعرادن (اومپروس) ، (ملانیپیدیس) ،
(سوفوقلیس) وهیکل باعقدده (پولیقیتوس) و رساملقده (زفقسیدس) نام
ذاتلردر . سقراط — اک زیاده شایان تقدیس کیملردر ؟ ادرا کسز و نطقسز
صورتلر و کتابلر یابانلرمی یوقسه انسان کبی مدرک و ذی روح اولان مخلوقاتی خلق
ایدن خالق میدر ؟ اریستو ذیموس — فی الحقیقه شایان تقدیس اول کسه در که مدرک
و متعقل شیلر خلق ايدر ؛ اما ذی روح اولان مخلوقاتی وسائر موجوداتی بیلمم ، که
خالقمی خلق ایندی ، یوقسه تصادف قیلندن اوله رقی وجوده کلدی ؟ سقراط —
وجودلری بر مقصد معقوله دلالت ایتمز ، و بالعکس وجودلری بر مقصد معقوله
دلالت ایدن شیلر بیننده هانکیلری تصادفاً اولمش و هانکیلری بر صاحب عقل
و فکر طرفندن یابلمش دیه بیلورسک ؟ اریستو ذیموس — بالضروره هانکیلری
فانده و مقصد ایچون یابلمش ایسه آنلر علق اثری اوله جقدر . سقراط — اویله
ایسه خاطر یکنزه کلمزی که انسانلری ابتدا یارادان خالق ، فانده لر انتاج ایتمک

زیرا ظالم را دائماً تحت ارادهٔ ربانیہ سنده در لر ؛ فرار ایده مز ، قور تیلہ مازلر . انسانلر بیلہ بر مجرمی طوتوب حبس ایله اللرندن فرار ایده میه جکنی قویاً بیلدکن صکره جزا ترتیننده تعجیل ایتمزلر ؛ ثالثاً ، مولای متعال حضر تدرینک انتظام عالم ایچون اجرا بیوردیفی ترتیب اولقدر واسعدر ، که آنک اسرار و حکمتہ واقف ومطلع اولق انسانہ کوره محالدر . بواسرار خفیہ وحکم واسعه نك مقتضیاتندن دخی اولہ بیلور ، که بر ظالمک جزاسی بر مدت تأخیر اولنور ، تا که قبل الجزا او ظالمدن اولاد عادل و یا خود افعال خیریہ نك ظهوری کبی علله خادم کیفیات حاصل و ظالم ظلمندن پشیمان وطوغری یوله سالک اولمش اولسون ، وامور خیریہ ده وتقصیراتنک عفوئی ایچون استرحام واتضرعه بولنسون ؛ بناءً علیه فلان ظالم ، فلان فنا آدم نه ایچون دنیاده جزا کور مامش دینسون ؛ چونکه عدم جزاده جزای عظیم ، تأخیر جزاده بر چوق حکم واسباب خفیہ واردر . جناب حقلک کمال صنع وقدرتی و روحک وارلنی و بقاسی ومستقیم اولانلره مکافاة ایتدیریلہ جکی و ظالملره مجازاة اولنہ جفی کیفیاتی صاحب دقت ومنصف اولان عاقللر ایچون بیک درلو ادلهٔ عقلیہ و روحانیہ ایله مثبتدر ؛ اما عقل و تمیزه مالک اولمیان و یا عقلی نقصان بولنان و عنود وغافل منکر لک تعبیرات سطحیہ لرینہ آلدانمش اولان و یا حقیقۂ دقت ایتک ایستیمان انسان ایچون ادلهٔ عقلیہ و روحانیہ نه یابہ بیلور ؛ کورلر آفتاب وانواردن نه وقت فائده مند اولوب طوغری یولی کوره بیلورلر ؛ آشکار و بدیهی اولان شیرلی کورمک ارزو ایتیمانلره تعریضاً فیلسوف مشهور (افلاطون) ک کوزل بر مثالی ، کوزل بر فکری واردر فیلسوف مشارالیه دیر ایدیکه ، خالق عالم کال قدرتی منصفلره کورمک ایچون جسم وماده نك یابہ میه جفی عظیم بر دلیلی هر کسک کوزی ایچنه و کوزی اورته سنه قومیشدر : اوده کوز بیک دینلان نقطه در . کوز بکنک جرمی بر ایکنه نك باشی قدر اوافق ایکن یوز بیک سنه لک مسافه و وسعتده بولنان اجرام سماویہ بی آن واحده کوره بیلور . بوغریب حالی بیلمامش اولسه ق ، هانکی عقله صیغار وعقلاً نصل ممکن اولور ایدی که ، اوافق بر نقطه بتون عالمی وهله کوره بیلسون احسن الحالقین حضر تدرینک حکمتی اولسه غیر عاقل اولان ماده جسماً کوچک ، فعلاً بیوک بویله بر علامت حیرت بخشا نصل ترتیب ایده بیلور ؛ و کوزک محتاج اولدیفی کونش کبی بر نور آروجه نصل وجوده کتورر ایدی ؛ بیک درلو اثباتلری بدتمزده بوله بیلورلر ؛ اما معنأ کور اولانلر کوزلری ایچنده جسمی صغیر و اثری عظیم اولان کوز بیک کبی بر اثر صنعت ربانیہ دن دخی بی خبر قالور ، و جسم

ایشلمکدن انسانی منع ایدر. حریص و صاحب شهوت اولانلرایسه منهایدن قورتلماق ایچون روحانیتی و جزا و مکافاتا کویا عقلاً انکار ایدرلر و انکار ایتدکجه قلبری سخت اولوب بعده حقیقه منکر اولورلر. شایان حیرتدرکه عقلدن دم اوران عقلسز منکرلر مستغرق روحانیت و عقل اولان انبیای دیشانندن بشقه اصحاب دها و معترف روحانیت اولان بیوک حکمانک آتارینی دخی هیچ بروقت مطالعه ایده مزلر، ایتسهلر دخی فقدان ذکا و شدت عنادحسیله اکلاویه مازلر. اوکروه مکروه افرادی فنالق ایتمک و ایولک ایتمک ایچون وجدانمز کافیدر دیرلر. اوت، وجدان انسانه بیوک برنعمتدر؛ اما وجدان دینیلان حس درونی مذهبک فنا و یو کوستردیکی اساسی محافظه ایده بیلور؛ یوقسه مثلاً افریقاده بعض قبائل معلومه تزدنده انسان اکل ایدنلر ایچون برجزا، برکنشاه کوستریجی مذهب اولمديغندن، انسانی قتل و اکل ایتمک کبی بر فعل و حشیشانه و ظالمانه دن وجدانلری انلری هیچ بروقت منع و تکدیر ایتمز؛ اگر وجدان مذهبک وضع ایلدیکی قوانینه محتاج اولمیان بر قوت مخصوصه اولسه هر قومده برسیاقده بوتلملی و انسانی قتل و اکل ایدن بو ظالملری منع و تکدیر ایتملی ایدی. ینه روحانیته تعریض ایدنلر دیرلرکه: چونکه روحانیت و عدالت معنویه واردر، نه ایچون ظالم و فنا اولان آدملره قهر الهی دنیاده ایکن جزا و یرمز؟ نصل جزا و یرمز؟ ظالملرک بلکه یوزده طقسائی ودها زیاده سی دنیاده دخی انواع جفا و مذلتلره و قوانین و نظاماتک شدائینه کرفتار اولدقلری امر بدیهیدر؛ و اکثری تکدیرات وجدانیه دن قورتیله مازلر. علی الخصوص ظالملردن هر هانکیلری دنیاده جزا و جفا کورمز لر ایسه الک بختسز ظالملر آتورد؛ زیرا عین حکمتله باقیلنجه اکلاشیلورکه، دنیاده جزا کورمیان ظالملرک جرأتلری، ظالملری، فنالقلری آرتار: دنیاده مدت حیاتلری ایسه وفاتلردن صکره کله جک میلونلره زمانلره نسبتاً بر آن واحددن بیله دها آذر؛ بناء علیه ظالملر دنیاده بر آن جزاسز قالسه لر بیله عقباده عذاب و عقوبت دائمه دن قورتیله میه جقلردر. بوندن شدید جزای اولور؟ ظالملرک جزالری کیفیتنه دیکر نقطه نظر دن باقیلنجه، بشقه حکمتلر دخی کورینور: اولاً، جناب عادل مطلق متجاسرلرک بر مدت مناسبه ایچون جزالری تأخیر بیورملری احتمالکه دنیاده عجول اولان بعض حاکم لره بر نوع امر و اشارتدرکه، اعطای جزاده تعجیل ایتمسونلر؛ تحقیقات مکمله اجراسیله بعده لایق اولان جزای و یرسونلر؛ زیرا مجلهده سهو اولور، و بر معصوم، عاصی عد اولنور؛ ثانیاً، جناب حق جزای تعجیل بیورمز ایسه تعجب اولنماز؛

اجزای بدنیه سی غذا و هوا مناسبه هر بار بر مقدار و بالتدریج درت بش سنه ده بر کره کاملاً تبدل ایدوب بدنه یکیدن بشقه اجزا حاصل اولور ؛ اکر انسان یالکز بدنن عبارت اولسه ایدی — چونکه اطبا نزدنده بدن درت بش سنه ده بر تدریجاً و کاملاً دکشمکده و تبدل ایتکده در — بو مدت ختامنده کندینی اونودوب بشقه براسم المق و بشقه بر انسان اولق لازم کلور ایدی ؛ فقط درت بش سنه ده بر دکل انسانک جسمی هر نه قدر متبدل و متغیر اولسه ولو پارچه لنسه روحی باقی اولدقجه شخصیتی محافظه و اخلاق حمیده و یا ذمیمه سندن حاصل اولان نتایجی وجدانک علویت و سفایتی درجائی نسبتده تأمل و ملاحظه ایلر ، و کندینی اونوتماز ؛ زیرا انسانی انسان ایدن تبدل ایتکده اولان بدن دکل ، غیر تبدل اولان روحدر . هر آن بر مقدار و بر قاج سنه ده بر دفعه ده انسانک بدنی کاملاً تبدل ایلدیکی حالده ینه روح باقی و معنأ مشخص اولدینی بدیهی ایکن درت بش سنه ده بر دکده بر قاج کون و یا بر قاج ساعت و یا بر قاج دقیقه لر ظرفنده مرض و سائر اسبابدن کلان موت اوزره اووقته قدر بونجه تبدلات و ضایعات بدنیه ده شخصیتی غائب ایتمان روح معنوی نصل شخصیت معنویه سنی غائب ایده بیلور ؟ خیر ، روح ذره قدر کندینی غائب ایتمز ؛ زیرا فنا پذیر و مضمحل اولان بدن بشقه ، و اسباب محو و فنادن آزاده خلق اولنان روح انسانی ، بشقه در . و الحاصل ادله کثیره ایله روحک بقایی و آخرتده دوامی کونش کبی مثبتدر ؛ اما بعض انسانلر دوشنمزده بو حکم حقایق اکلاویه مازلر ایسه قصوری فراستلرینک ، معلوماتنک فقدانده اراسونلر . فیلسوف مشهور (باقون) دیر ایدی که : انسانلرک اکثر غلط اوزره مبنی اولان فکری نیم تحصیل معارف ایللملرندن نشأت ایلر . آنلر تکبر ایدر و عوامه عطف نظرله دیرلر که : عوام هیچ بر دلیل عقلیه مستند اولیه رق روح و آخرته اینانور ، بز ایسه تحصیل معارف ایتمش ایکن شمدهی عوام کبی شونک ، بونک سوزلرینه نصل اینانه لم ؟ حالبوکه عوامک معقولاتده فی الحقیقه مهارتی یوغیسه ده قبول ایلدیکی طریق و اعتقاد منبع عقل و روحانیت اولان انبیای دیشانک وضع ایلدیکی اساسه مستددر . منکر اولان دوشنمزکه ، بیوک بر قوماندانک معینده بولنان عسکر قوماندانک امرینه اتباع ایدنجه نائل ظفر اولور . منکر ، روحانیتی هیچ بروقت کورمدم دیرده روحانیتی کورمک ایچون کندی عقل و نطق و وجدان و بدننه و علی الخصوص بونجه منتظم مکنوناته حکمتله عطف نظر ایتمز ، و یا تعبیر صحیح ایله نظر ایتمک ایشنه الویرمز ؛ چونکه مذهب و روحانیت کناهلری

علی الخصوص روح روحانی روح مغویینک آتاری هر وجهه فیض بخشا و دنیاده
 دخی رونمادر . روح مغوییدرکه سائر حیوانان دن نطق و عقل و عشق ایله انسانی
 ممتاز ایله ؛ منکرلرک ادعای جاهلانهمسی معلومدر . دیرلرکه : انسانده کورینان فیض
 باشنده کی اعصاب و سائر اعضانک انتظامنددر . اوت ، انسانک اعصاب و سائر
 اعضاسی خارق العاده برماکنه اولدینی جای بحث دکلدر ؛ فقط بوماکنه انسانک
 روحی کبی عظیم و مکرم برکیفیت مغویونه نک مقری اولمق ایچون عالملرک ، فلکلرک
 ماکنه لرینی خلق و ایجاد ایدن جناب واجب الوجود طرفندن خلق اولنمشدر .
 وهر دماغ و قلب تابع اوله جنفی روحه متناسب صورتده یارادلدی ؛ زیرا خانه ،
 صاحبنک اهمیتنه کوره انشا اولنور . اعصاب و اعضای بدن . روحک عدم وجودینی
 اشراب ایتمک دکل بالعکس اثبات روح ایچون هیچ بشقه آثار و ادله بولنماش
 اولیدی بدنک منتظماً خلقی منصف بر آدم ایچون اثبات روحه دلیل کافی اولور
 ایدی . حکمتله مصنوع اولان بدن ، صانع و خالق کلک اثر صنع و قدرتی اولمسه
 طبیعت و تصادف دینلان خیال واسطه سیله هیچ بروقت وجود بوله میه جنفی منکرلرک
 جهالتی قدر و کونش کبی بدیهیدر . اوکروه بلاهت انبوه دیرلرکه : اعصاب و یا بشقه
 آلات بدنیه یه برفائق کلور و یا خود بدنک اعضاسی حال طفولیتده ناتمام و اوافق
 بولنور ایسه روح نه ایچون اظهار فیض و اجرای وظیفه ایده من ؟ بو غریب سؤال
 و ادعایه و یریله جک جواب میدانده در : اعضانک نقصانی و ناتمامیتی حالتده ضروری
 روح وظیفه سنی اجرا ایده من ؛ چونکه دنیاده روح بدنه محتاجدر ، محتاج اولمسه
 یالکزر روحک خلق اولنسی لازم کلوب بدن خلق اولنماز ایدی . علی الخصوص
 روح بدنده استاد کییدر . هانکی استاد بولنورکه آلات و ادواتی قیرلقدنصکره
 ایش کوره بیلسون ؟ و کار عاقلمیدر ، که آلاتک اوافق و یارامیه حق بر حالده
 بولنسندن و یا آلاتک قیرلنسندن و بناءً علیه استادک ایش کوره مامسندن
 استادک وجودی دخی انکار اولنسون ؟ بویله بر دعواده بولنلق چارسوده کی
 عادی استادلری دخی بیلمامکه و ابسته در ؛ بالعکس روحک اعصابه و بدنک
 کافه اعضاسنه اولان تأثیر و قوتی کوریکزر ، که صاحب روح اولان انسان
 هر نه وقت مراد ایسه بدننی بیله آتسه آتا بیلور ، و یا صویه القا ایله غرق و یا
 بشقه صورتلرله تلف ایله ؛ تنکم امانت ربانیه اولان کندی بدننی کندی آرزوسیه
 تلف ایدن آچقسلر و ظالملر میدانده در . روح اولمسه باش و جسم کندی
 کندی هیچ بروقت تلف ایتمز ایدی . بوجهت دخی شایان دقدرکه ، انسانک

ممكن دكلدر . بر مثال كتوره لم : بر افدينك ايكي قولى اولسه قولك برى تيموردن
 ياپيلوب چيقاميه جق بر او طده محبوس ، وديكرى حر وهرز به كتمك ايستر ايسه
 مختار بولنسه و افنديلى حسن استعمال ايتك امريله بونلردن بهرينك اوكنه مثلاً
 اونز بيك ليرا وضع ايتسه بر مدت صكره بو ايكي قولنه مراجعت ايلدكده محبوس
 اولان قول افديسنگ بر افدينى يردنه اون بيك ليراي كوستره بيلور ، فقط مظهر تحسبن
 و آفرين اوله ماز ، زيرا بولندينى حال محبوسيت او پاره نك صرف و اسرافه مانع
 ايدي ، او قول دخى صداقت اثرى اوله رق درونى هيچ بر لذت بوله ماز و بن افندمك
 اقچه سنى اسراف ايتدم ديه مز ؛ زيرا صرف ايده ميه جك محبسده بولندي . اما
 سربست بر اغيلان قوله سؤال اولنجه ، ايسته قولك زه تسليم ايلديك كز تقدى
 اسراف ايتدم ، محافظه و حسن استعمال ايلدكدن بشقه برده اختيارم حسيله
 چالشم ، تزويد ايلدم ، دير ايسه هم افديسنگ زياده محبتى قزانمش و همده وظيفه سنى
 حسن ايضا ايتك كبي بر لذت عظيমে به نائل اولمش اولور . اختيار و اراده جزئيه
 ماده سى مثال كتورديكمز سربست قولك حال و نعمتى كيدير ، كه سعادتى تكثير
 ايلديكندن حقيقتده عين انتظامدره . اختيار و اراده جزئيه حسيله او يغونسز انسانلرك
 انتظامسزاني كورينور ، فقط مطيع اولان قولر خالقلرينك امرى اوزرينه حرکت
 ايده بيله جكلرندن و فنا اولانلر جزا كوره جكلرندن ادعا اولنان انتظامسزاق هيچ
 منزله سنده قالور . شمدي بقاي روح بختنه كله لم : انسان عاقل ، انسان عادل قدر
 هسانكى مخلوق بولنور كه جناب واجب الوجوده عبادت و محبت ايتمش اولسون ،
 مع مافيه كورورز كه دنيا ده و عمر سريع الزوالده جناب حقه مطيع و عاشق مستقيم
 اولان آدملردن بعضيسى فقر و اضطرابلرله امرار اوقات و بعض دفعه او اضطرابات
 اينچنده ترك حيات ايدرلر . بالعكس منكرلر و مرتكبلردن خيالىسى قوناقلره و املاك
 و اموال و اولاده و بوكبي انواع نعم صوريه به نائل و ترك دنيا اينجه به دكين بر چوق
 راحت ظاهره به واصل اولورلر . قلباً و عقلاً قبول اولنه بيلورمى كه بونجه
 اجرامى ، بونجه عالملى مشهودمز اولان بو عظيم انتظام ايله خلق و حفظ ايدن
 ارحم الراحمين منكرلرى و او يغونسز آدملى دنيا ده بختيار و كندينه اطاعت و محبت
 ايلين عادللى دنيا ده مضطر بر اقمش ايكن برده و فاتريله برابر محو و تارمار ايتسون ؟
 و بشقه عالمه مكافاة احسان بيورمسون ؟ حاشا ! بوفكر بزدن بعيددر . بويه بر فكر
 نامعقولى قبول ايتك يا اساساً انتظام عالمى و بناءً عليه معاذ الله جناب خالقى انكار
 ايده جك و يا خود مجنون قدر احمق اوله جق بر عادى آدمك وجودينه منوطدر ؛

ینہ اعتراف ایتزلر . عنادلرندن بائیکرز ، منکران نصل بر مدفن حماقته ذهنلرینی
 دفن ایدرلرده دیرلرکه : فی الحقیقه کره ارضده تخمسز ذی روح یتشمز ، اما احتمال که
 وقتیلہ اجرام سماویہ دن یعنی بییلدیزلردن کره ارضه تخمزلر دوشمشده حیوانات
 وجود پذیر اولمشدر ! ! اراق بییلدیزلردن کره ارضه تخم دوشمش کبی شایان خنده
 بر حماقت اوله بیلورمی ؟ یا بییلدیزلره تخم زه دن کوندلردی ؟ بو مقوله منکرلر قرآن
 عظیم الشانده بیوردلینی اوزره (ان شر الدواب عندالله الصم البکم الذین لایعقلون)
 وصفنه لایقدرلر . الہی ! هر ذی روح اولان مخلوق ایچون کره ارضده بیله حکمت
 عمیقہ ومرحت واسعه ایله بخش بیوردیفک نعمتلر ، صاحب عشق اولان هرقلبله القا
 ایلدیکک محبتلر ، انسانک بدنده خارق العاده یاراتدیفک عقل و وجدان ونطق وسمع
 وکوز کبی عضولر وجود مطلقکه شاهد جسمانی ومنعویدر . جناب واجب الوجودی
 عقلاً ، حکمہ دخی فهم ایدن انسان ، منصف ایسه کنندی کنندینه مراجعت ایله
 حائنه نکران اولسون درحال اکلا رکه جماداتن وسائر هر نوع مخلوقاتدن عالی
 بر صورتده خلق اولندی عالی ومکمل خلق اولنمی انسانک کنندی تدیروهرزندنمیدر ؟
 دکدر . ابروجه بر احسان مخصوص ربانی اولدینی درکار ایکن انسان بو احسانک
 شکرانی ایفا ایتز ایسه بوندن دها بیوک کفران نعمت اوله بیلورمی ؟ منکر اولانلر
 عنادلری حسبیله دیرلرکه : انسان سائر مخلوقاتدن دها عاقل ، دها مکرم خلق
 اولنمش ایسه نه ایچون احوالنده بیوک انتظامسزلق کورینور ؟ مثلا انسانلرده سرعت
 و قتل وسر خوشلق و کذب کبی فنالقلر بولنور . بو تعریضه جواب ویرمک قولایدر :
 اول امرده فراموش اولنسونککه انسانلرک صوری وعمومیت و عالملرک انتظامنه نسبه
 جزئی اولان انتظامسزقلری ، لسان شرع شریفده اراده جزئیه تعبیر اولنسان
 اختیار کبی بر نعمت ربانیه نیک قدر و قیمتی تربید واعلا و بناء علیه حقیقی و کلی
 بر انتظامی انتاج ایتک ایچوندر . احسان بیوریلان بو اختیار جزئی واسطه سیله درکه
 انسانلر معتبر و اطوار مقبوله لریله رضای باری بی استحصال ایتک کبی بر نعمت عظمايه
 نائل و از هر جهت کامیبن و کامور اولورلر . دینور ایسه کاشکی بو اختیار جزئی
 انسانده اولماش اولیدی ؛ تا که قصور ایتککه مجالی اولیه . بز ؛ بو کاشکیه موافقت
 واشترک ایدهمیز ؛ زیرا اراده سز و اختیار سز انسان فی الحقیقه فنالقی ایدهمز ایدی ،
 جمادات دخی فنالقی ایدهمز ؛ اما شرف و مزیتدن محرومدرلر . بناء علیه اختیار سز
 انسان جمادات و یانهایت حیوان کبی اهمیت سز و اجرای وظیفه و عبودیت کبی لذتلردن
 محروم ولیاقت سز قاور ایدی . اختیار سز اولانلر ایچون ایضای وظیفه لذتی

بر فرمان ، بر اراده ، بر امر ربانی اولینجه انسان کبی معقول ، افلاک کبی منتظم
 ماکنه لر وجوده کله بیلورمی ایدی ؟ بو عظیم انتظامده ، بو عظیم حرکتهده ،
 بو عظیم قدرت و محافظهده ، بو مقصد کبیر و عالیده آسمی هر کیم که قدرت و تدبیر
 مالانهایه ربانیه کی کورمز ؛ اکلانز ایسه او مقوله لر انسان اولیوب اجسام
 وابداندن عبارت نقلتدر ؛ انلرک عناد وانکاری دنیاده بیله کندی جزالریدر .
 انلر آخرتهده امیدسز اولدقلری مثللو ، دنیاده دخی محبتلری ، امیدلری هر کون
 ضعف ووهنه کرفتار اولان بدنلرینه وابسته در . مایه امید و محبتلری هر آن نحو
 و پریشان و کندیلری مایوس و بی درمان اولورلر . منکران ایستدکلری قدر
 انکارده عناد ایتسونلر ؛ کمال قدرت ربانیه عاقل اولانلر ایچون برنور عظیم ،
 بر بدرقه رحمتدر . میلیونرجه ابنای بشر حسیات قلبیه ایله الله ! الله ! دیوعرض
 عبودیت ایدرلر . بت پرستلر بیله بر خالق حس ایدوب ارارلر ، فقط قلت
 معلوماتلری حسبیله خالق حقیقی بی تفریق ایده مزلر ؛ مع مافیه نسر و توسیع
 معارفله بر کون اولورکه آنلر دخی طریق مستقیمه داخل و سعادت ابدیه نائل
 اولورلر . یالکز منکرلر ایچون طریق هدایت همان مسدود کیدر . اثباته محتاج
 اولمیان قدرت ربانیه تفصیل ایلدیکمز انتظام واجسامدن و بر حس عظیم قلبی ایله
 انسانلرک جناب حقه اولان اعتقاد و محبتلرندن بشقه اثبات صنع حق ایچون
 (انستنتقت) یعنی حیوانانده بلا تعقل کوریلان حس معقول بیله بر دلیل
 اوله بیلور . مثلاً بش آلتی آیلق بطاوق که هیچ بروقت شاهین و یا طوغان دنیلان
 ریجی قوشی کورماش و طاوق حیوان اولمق حسبیله هیچ بر طرفدن شاهینک ریجی
 اولدیغنی ایشتماش ایکن اوتلادیغنی و یا کزوب اوتوردیغنی صرده طوغان و یا شاهین
 هواده کچنجه طاوق اووقته قدر هیچ کورمدیکی بودشمنک ریجی بر قوش اولدیغنی
 یکدن حس ایله کندیغنی محافظه و سائر طاوقلری خبردار ایتک اوزره کمال تلاش ایله
 فریاده و قاقچه باشلار . حیوانانک محافظه سیچون وضع اولنان و انواع حالاتده
 کوریلان حس معقول درونی ، صانع کل اولان ارحم الراحمیندن بشقه هانکی قوت
 بونجه مخلوقاتک قلبرینه وضع و احسان ایده بیلور ایدی ؟ حیوانانک فن و علمیه
 مشغول اولان منکرلر دخی اعتراف ایدرلر ، که حیوانانده تبدلات و تغیرات کلیه
 اوله بیلور ایسهده اولدن بر تخم اولینجه کره ارضده هیچ بر ذی روحک وجوده
 کلمسی ممکن دکل ایدی و دکلدر . بو اعترافلری اوزرینه اقتضا ایدرکه ذی روحی خلق
 ایچون خالق کل اولان الله تعالی حضرتلرینک وجودینی اعتراف ایتسونلر . خیر ،

منوره بی ترکیب ایدن ذرات منوره و اجرام کشفیه بی تشکیل ایلان ذرات غیر منوره بی بری بردن کیم تفریق و ترتیب ایش و حیرت بخش اولان بو انتظام عظیمی کیم حصوله کتور مشدر؟ قوه جاذبه و حرارت و سائر مواد موجوده نك بی عقل و تدبیر اولدقلرینی منکر لر دخی تصدیق ایدر لر؛ او حالده بو بی عقل و بی تدبیر اولان اجرام و مواد بویه بیوک انتظامی استحصال ایچون نصل هر برینه مقتضی اولان ذرات و قوتی تفریق و سرعتی میانه لرنده تقسیم ایتدیلر؟ وهانکی عقل و لسان ایله میانه لرنده قرار و یردیلر، که مثلاً کره ارضه بو مقدار ذره لر و ثقلت و حرارت و یره لم! تا که یکرمی درت ساعتده بر دفعه و سنه ده دیگر بر حرکتله دوران ایده بیلسون؛ و کونش و سائر اجسامه بو ذرات و قوتلر و یرلسونده مقنن زمانلرده هم محور لرنده و هم محور لری خارچنده و جاذبلری اطرافنده متماذیاً حرکت و بو بیوک انتظام و اتقاقی حفظ ایتسونلر. بورالری ایشیدن و یا عنادندن ایشتمک ایستیمان منکر بلا تأمل بونلری طبیعت یا پشم تعیر یله اظهار بلاهت و کندینی مضرا نه بر باد ایلر. « طبیعتی؟ طبیعت نه دیمک؟ هانکی طبیعت؟ بو طبیعت عنقا کبی بر حیوان مو هو میدر؟ یوقسه طبیعتدن مقصد، اجرام یعنی طاش طوپراق دکز، روز کار، هوا، حرارت، برودت، قوه جاذبه، قوه دافعه و بو کبی کیفیات و ماده نك متفرقاً و یا من حیث المجموع اسمی میدر؟ اگر طبیعت بو کیفیات و موادك اسمی ایسه، یالکز اسملری دکل وجودلرک کافه سی بیله بی عقل و ادرا کدر؛ بی عقل و ادراک ایسه هیچ بروقت اتقاق و انتظام ایتک بیله مز و قواعد عمومیه دکل خصوصیه بیله وضع ایده مز؛ « بیلور » « ایدر » دعوا ایدن لر بی عقل و ادراک اولان جماداتدن ده بی عقل و ادرا کدر لر. نامعقول اولان ماده بلا امر معقول هیچ بر وقت منتظم و معقول بر شی وجوده کتوره مز، طبیعت، موجوداتک و موجوداتده کور یلان حالاتک عادی اسمی میدر؛ بر قوه عقلیه و فعالیه دکدر. بر قاج سنه اول پارسده طبع اولنان معارف لغاتنده « ناتور » یعنی « طبیعت » لفظنک معناسی آتیله کی وجهله تعریف اولنور: « طبیعت » لفظنک اوچ معناسی وارد: بری، کافه اجسامک من حیث المجموع اسمی میدر: دیگر ی هر بر جسمک ابتدادن جریان ایدن احوالدر؛ و دیگر معناسی، الله تعالی حضرت لرینک اجرام و اجسامده بخش ایلدیکی انتظامک تعریفدر. ایسته اصحاب معارف ایچون طبیعتک معناسی بودر. منکر لر ایچون ایسه بود عواده لفظ طبیعت عدم تعلقدن نشأت ایش معناسر بر خیالدر؛ و تعیر صحیح ایله « طبیعت » منکر لرک عنقا سیدر !! .. انصاف اولنسون،

کاملاً جماداتن و عقل و ادرا کدن محروم ذراتن مرکب جسملردر ؛ بونلر ، ب
 فوق العاده منتظم حرکتی زده بولدیلر ؟ بوانتظام عظیم خالقلرینک امری دکلیدر
 یوقسه احق منکرک فکری کبی طبیعت واسطه سیله ویا تصادف قیلندن اوله رق مح
 حاصل اولدی ؟ فکر عمیق ایله دوشونلدیجه اکلاشیلورکه عالمده کوریلان بو حیرت
 بخش انتظام ایچون « تصادف » و « طبیعت » لفظلری معناسز وهر نصلسه دقتسنزلک
 ویا عنودانه استعمال اولنور ایکی لفظلردر ؛ چونکه کره ارض وسائر اجرام سماوی
 جمله کیمیا کرلرک و حکمانک اتفاق و جنبه حد ذاتنده فهم و حرکتی غیر مستع
 ذره لردن ترکب ایتمش جسملردر ، که عاقل ومدرک اولمدقدن بشقه مایه وجودلری
 اولان ذرات کبی محرکسز حرکت ایتمه غیر مقتدردرلر . طوپراق وطاش وسائر
 جمادات کوزلرمزک اوکندهدر ؛ تحریک ایدیلینجه حرکت ایده منزله . انسانک بدنی
 بیله اک مکمل ترکیباتدن لیکن تفریق اولنسه اجزای متفرقه سی حرکتی غیر مقتدردر
 آنجق حیاتنده ایکن حرکت ایدر ؛ فقط بو حرکت ، آثاری میدانده اولان روح
 واسطه سیلهدر ؛ روح کیدنجه حرکت قالمدقدن بشقه احسن مادیات اولان بدن انسان
 مخوف وشایان نسیان اولور . ذراتک حرکتی عدم اقتداری جای بحث بر مست
 اولیوب بناء علیه ذراتن مرکب وروح و آرزودن محروم هر نه قدر اجسام واجرا
 وار ایسه برحرک اولینجه حرکت ایلملری قطعاً محالدر ؛ بوجهت مثبت ایکن
 روح ، عقل ، آرزودن محروم اولان میلیونلرجه اجرام سماویه بلا محرک عاقل
 بلا محرک قادر نصل مشهود ومعلوم اولان حرکتلرینی و علی الخصوص انتظاملری
 بوله بیلدیلر ؟ بو حرکت تصادفاً کلدی ، بوانتظام تصادفاً بولندی ، دینیلیرس
 انصاف اولنسون ، که بو بحثده تصادف لفظنی یالکز لسان سویلر ، اما عقلا
 ووجدان رد ایدر ، منکران بیله برمدتدنبیری تصادفی هان ترک واجرام سماویه نکل
 منتظماً حرکتلرینه سبب طبیعتده اولان قوانین عمومیه یعنی قوه جاذبه و دافعه
 وحرارت کبی شیلردر ، دیرلر . قوانین عمومیه تعیری دخی منکرلرک دعوالر
 ایچون تصادف لفظی کبی معناسز قالور ؛ فی الحقیقه اجرامده قوانین عمومیه واردر
 اما کمال عقل وحکمتله وضع اولمش قوانین معقوله عمومیهدر ، که برحاکم مطلقک
 برصانع اعظمک وجودینه هرشیدن زیاده شهادت ایدرلر . قوانین عمومیه یی تریب
 ایدن کیمدر ؟ مثلاً قوه جاذبه ودافعه وحرارت و(ایلکتریسته) یی کیم دوشونور
 هر جسمده مقتضی اولان مقدار ذراتی وقوتلرینی وموقعلرینی وبعد وقربلرینی
 وانتظامه خلل کلامک ایچون درجه سرتلرینی کیم وضع ایتمشدر ، فلکلرده اجرا

کندولرنده بیوک برشی وار ایسه اوده عناد واصرار لریدر . بوقسمک قاندرلمسی غیر ممکن کورینور . دیگر قسم اهلی ، تردد ایتمکدهدر . دیرکه : موجوداتی جناب حقی خلق ایتمش ، یوقسه کنندی کندینه وطیعت واسطه سله می وجوده کلش ؟ انسانده روح دینلان شی فی الحقیقه موجودمیدر : یوقسه انتظام بدنن وانسانده کورینان فیض و ذکا وحسیات باشنده کی اعصابدن عبارت میدر ، قدرت ربانیه وروح و آخرت وبقا وجزا و مکافات روحانیه وارمیدر ، یوقسه روحانیت اولیوب انسان وفات ایدنجه وجودک انتظامی بوزیله رق واجزای بدنیه سی حل اولنه رق شخصیت معنویه سی قالماشمی اولور ؟ متردد اولان قسمک خاطر لرینه بویه شیر کاور و فقط هیچ برجهتی قطعاً تصدیق ویا تکذیب ایده مزلر . ترددده قالانلرک فکری تصحیح اولنور امیدیه بوبخه متعلق اثبات حقیقت ایدر بعض تفصیلاته کیرشمک مناسب عد اولندی : عرب ، یونان ، روما و اوروپانک الک بیوک فیلسوفلری جناب خالقک وجودینی وانتظام عالم ایچون درکار ومقتضی اولان قدرت ربانیه سنی وروح انسانک وارلقنی وبعدموت بقاسنی اثبات ایتمک ضمننده اولقدر دقیق افکار وملاحظات بیان ایتشلردر ، که برر برر تعریفه قالقیشیله جق اولسه بومقوله مطالعاته ذهننی آلدیرمیان ذوات اودقابقی اکلامقده مضطر اوله جقلری وحس ایده جکلری اضطراب اوزره بوبخثک مطالعه سندن دخی کلباً صرف نظر ایتلمری ملحوظ اولدیغندن مقالات مفصله لرندن صرفظراه ذکی بر آدمک اکلاویه بیله جکی ادله عقلیه بیان وحسب الایجاب بالکمز اوچ حکیم مشهورک مقالاتی آتیده درج واتیان اولنور : اول امرده کوردیکمز وحس ایلدیکمز موجوداته عطف نظر حکمت ایده لم ؛ ابتدا کونشه ومنتظم اولان حرکتده دقت اولنسون ؛ کونش بر جسم غیر مدرک ایکن هر سنه ، هر آیده ، هر کونده موسماره کوره معین اولان اوقات ومواقعه کورینور ، صکره کیجه اولنجه عددی میلیونلره بالغ اولان کوا که نظر ایدلسون . اهل هیئتک اتفاقی اوزره بالکمز کره ارضدن کورینه بیلان میلیونلره بیلدیزلرک هر بری کمال انتظام ایله بیوک بر وظیفه اجرا ایلر وحرکات سریعه لرنده بری برینه زیان ویرمیوب کافه سی مطیع خدمتکارلر کی معین و منتظم زمان و صورتده حرکت و اولی النهایه بخش چرت ایدرلر ، حرکتلری اولقدر منتظمدر ، که مثلا یوز و یوز الی سنه صکره برکوکب فضای واسع سمانک هانکی نقطه سنده بولنه جنی اهل نجوم ایچون سهولته معلوم اولور ؛ مع مافیه بو حرکات معقوله ومنتظمه نی اجرا ایدن اجرام سماویه نک وجودی کره ارضمز کی

عين آب زلال اولان عالم ارواحدن محروم قالدی و صوسز قالمش کبی قوریدی
 ثانیاً ، نیدن عاشقانه صدرلر چیقار : عارف اولان انساندن دخی عاشقانه و عارفانه
 سوزلر ظهور ایدر ؛ ثالثاً ، نایک صداسی مستمعینک عشقنی تزید ایدر ؛ عارفک
 دخی کلمات حکمت آباتی مستمعینک عشقنی مزداد و قبلرینی آلام کونیه دن آزاد
 ایلر ؛ رابعاً ، نایک آواز و صدا سندن اکثر بر حکایه ، بر ماجرای عشق حس
 اولنور ؛ عارفک سوزندن دخی اکثر اوقانده عاشق حقیقیرک احوال عالیله
 و عالم لاهوتک اسرار علویه سی ایشیدیلور ، خامساً ، نایک هنری ظاهر جسمند
 دکل درونیدر ؛ عارفک دخی کالاتی باطیندر ؛ سادساً نایک قامتی طوغریدر
 عارفک دخی حالی طوغری و خلقی کریمدر ؛ سابعاً ، نی چونکه قامشلقدن کسیلور
 ایرلدی ، غریبدر ؛ عالم ارواحدن ایریلان عارف دخی دنیاده غریبدر ؛ ثامناً
 نیک ایچی هر شیدین خالی و بالکمز نفخ عشقله مالیدر ؛ عارف دخی هر نوع غل
 و غشدن وارسته و قلبی حب و عشق ربانیه آرسه در ؛ تاسعاً ، نی کندیلکندر
 عاشقانه سس چیقارمز ، استاد بر نافخک دمنه محتاجدر ؛ عارف دخی متسلسلا
 وارث اوله کلدیکی بر نفخ فیاضانه ایله دمسازدر . چونکه مشوی شریفده حکمت
 و روحانیتدن بحث اولنه جقدر ، اشبو ایلك بیت شریفک شرحنده مطالعات آتیه نیک
 ایرادی مناسب عد اولندی . شویله که : اعتقاد و عدم اعتقاد دقتله باقیلورس
 انسانلرک اکثری اوچ قسم کورینور : قسمک بری ، هر ایشک خالق و صانع
 و حافظی جناب واجب الوجود اولدیغنه و روحک و اراغنه و بقاسنه و بعدالمور
 انسان ایچون جزا و یا مکافات اوله جفنه کاليله ایمان ایدر و بو ایمان اوزره بو قسمد
 داخل اولانلر الله تعالی یه عبادت و مشروع اولان امور ایله اشتغال و کندیلر
 جاودی صورتده نائل سعادت ایدرلر . مدعیات منکرانه نیک نقلی و بعده جرح
 قرآن عظیم الشانک مقتضای بلاغت و اسلوب حکمت آباتندن و کتب معتبر
 اسلامیه نیک دأب عالیسندن اولمق حسینله بو محله دخی منکرلرک ادعای جهال
 اتمالرینی بتمامها تحریر ، صکره ادله مقنعه ایله جرح و سقامتلی تزیر ایدیه جکدر
 قسم ثانی اصحابی اولان منکرلرک زعمنجه انسانک روحی اولیوب بالکمز جسمند
 عبارت بر حیوان اولدیغندن و فاتندن صکره ترکیبات بدنیه سی حل و شخصیتی کاب
 فانی اولور ! بو طائفه مضره روحانیت و آخرت والوهیتی انکار و کندیلری کچ
 احق اولانلره عظیم ضرر و خسار ایراث ایدرلر . مکونانک و انتظام عالمک سب
 کندولرندن سؤال ایدلسه ، طبیعته حمل و اسناد ایلرلر ؛ جهالت و بلاهتلی قد

مشنوی

﴿ بشنوازی چون حکایت میکند ﴾

﴿ از جداییها شکایت میکنند ﴾

« تَجَمُّدٌ » ایشیت نیدن نصل حکایت ؛ فراقردن شکایت ایلر .

« شَرَحٌ » نیدن مقصد ، عارف و عاقل اولان انساندر، که آغزندن دائمًا

عاشقانه ولذیذ ومعنیدار سوزلر ظهور ایدر . بیت شریفک ایکنجی مصرعنده :
فراقردن شکایت ایلر، بیورلمسی عارفک جهان روحانیدن ایریلوب دنیاده بولمسنندن
وتحویلات الیمیه کرفتار اولمسنندن شکایت ایتسیدر . مشنوی شریفک ایلك بیتی
اولان اشبو بیت شریفده جلالالدین رومی قدس سره السامی حضرتلری سمعه
متعلق اولان « ایشیت » امریله بدء بیورملری هم بیان بیوردقلری نایک صداسی
بالطبع سمعه محتاج وهم سمع سائر اعضادن دها افضل اولمسننددر . سمعدن صکره
اعضانک الک معتبری اولان کوز بیله یالکز بعض مادیات محدوده کوره بیلور؛ سمع
ایسه مغنویات ومعقولات وبر چوق حکم مالانهایه بی ایشیدر . انبیای ذیشان
باعث سلامت دو جهان اولان ارادات ربانیه بی تبلیغ ایچون بالطبع مستمعینک
سمعنه مراجعت ایدرلر ایدی . کوز ، نور آفتاب وشمع یرتاب اولمینجه کوره میوب
معطل وبی تاب قالور ؛ سمع ایسه خورشید وشمع وماهتاب کبی صوری منورلره
محتاج اولمیوب دائمًا استماع ومسموعات متنوعه ایله عقلک نور وقوت معلوماتی
هرشیدن زیاده تزیدد وانسانک قدرینی اعلا ومزیدد ایلر ؛ علی الخصوص قرآن
عظیم الشانک حاوی اولدینی ارادات وآیات بینانده سمع وبصر تذکار اولندینی
زمان دائمًا سمعک بصره تقدیم اولندینی درکاردر . انبیای ذیشانندن هیچ بریسنی
الله تعالی حضرتلری اصم اوله رق بعث بیورمدی، فقط علت عمی به مبتلا اولانلر
وارددر . بیت شریف مذکورده عارفک نایه تشبیه اولمسننده مناسبات کثیره بولنور .
برقاجنی تعداد ایدلم : ابتدا ، نی قامشلقده اولوب کسلمامش ایکن دائمًا نشوونما
وتازه حیات بولور ایدی ؛ کسلدکدن صکره قورودی ؛ عارفک روحی دخی عالم
ارواحده لنداؤد مالانهایه مغنویه به مظهر ایکن غدار وخشک اولان دنیاه کلنجه

الریله منع ایدر لره بو کتابی طاهر دن غیر سی مس اتمه یه (تنزیل من رب العالمین
 ماصدقجه معانیسی محضا الهام ربانی اولوب پیش و پسنده و اطرافدن کندوس
 باطل یناشمز ؛ زیرا (خیر الحافظین و ارحم الراحمین) اولان الله تعالی حضرت لر
 کوزه در . بو کتاب ایچون الله تعالینک لقب دینی نیجه القاب جمیله ده واردر ؛ بز
 آزلقب اوزره قصد ایتدک ؛ چونکه آز چوغه وطمله کوله ودانه بیوک خره
 دلالت ایدر . الله تعالینک رحمتنه محتاج اولان عبد ضعیف محمد بن محمد بن حسین البلخی
 الله تعالی آندن قبول بیورسون . دیرکه : غرائب و نوادری و اشرف مقالاتی و این
 کبی دلالاتی و زاهد لک طریق لرینی و عابد لک حدیقہ لرینی مشتمل و الفاظی و
 و معانیسی کثیر اولان مثویٰ منظومی سیدم و سئدم و معتمد و جسدمده مک
 طویجی روح و ذخیرهٔ یوم و غدم اولان ذاتک استعاسنه منی تطویلنده بذل جه
 ایلدم . بو ذات عالی ایسه عارف لک مقتدا بی و هدیایت و یقینک امامی و خلقه
 فریاد رسی و قلوب و عقولک امینی و اللهک قولاری اره سئنده و دیعه سی و صفو
 آدمیان و رسول خدانک و صایاسی و نبی مجتبانک سر آری اولان خزائن عرشه
 ناختاری ویر خزینه لرینک امینی بولسان شیخ ابوالفضائل و حسام الحق و الد
 حسن بن محمد بن حسندر ، که (اخی ترک دیو معروفدر) بو ذات و قننک بایز
 بسطامیسی و زمانک جنیدیدر . صدیق بن صدیق بن صدیقدر (رضی الله عنه و عنیه
 و ارموی الاصلدر . نسب طاهر لری) امسیت کردیاً و اصبحت عربیاً) قولیله مح
 اولان شیخ مکرمه منهیدر (قدس الله روحه و ارواح اخلافه) نه کوزل ساف
 و نه کوزل خلفدر . او ذات جلیل القدرک نسبی اوزرینه کونش رداسنی آتم
 و حسی اوزرینه یلدیزلر آیدینقلرینی صالمشدر . میدان سعادت نملاری اول
 آستان مغزولاری قبله کاه اقبال و ارباب سلو که کعبهٔ آمال اولمقدن هیج بروقت خ
 اولدی ؛ و کواکب طلوع و ماهتابان تنویر آفاق ایلدیجه ینه بویله اولسون ؛ تا
 ربانین ، روحانین ، سمانین ، عرشین ، نورین اولان اصحاب بصائرک استنادک
 اولسون . اول طائفهٔ علیه برطاقم ساکن لردر ، که ناظر لردر . و غاب لردر ،
 حاضر لردر . و یلاس بوش ملو کدر ، که هپسی اشرف قبائلدر ؛ و اصحاب فضائل
 و انوار دلائل و بینات الهیه دندر . بو خاندان حقنده کی دعامن مستجابدر ؛ زیرا که
 خلائقه شاملدر . حمد و ثنا منحصر آ الله اولسون ، والله تعالی و پیغمبر من اقدم
 و طیبین و طاهرین اولان اصحاب و اهل بیتنه صلوة و سلام ایلسون .

قدوة العارفين امام الهدى واليقين مغيث الورى امين القلوب والنهى وديعة الله بين خليقته وصفوته فى بريته ووصاياه لنبيه وخبائاه عند صفيه مفتاح خزائن العرش امين كنوز الفرش ابوالفضائل حسام الحق والدين حسن بن محمد بن حسن المعروف (باخى ترك) ابايزيد الوقت جنيد الزمان الصديق ابن الصديق ابن الصديق رضى الله عنه وعنهم الارموى الاصل المنتسب الى شيخ المكرم بما قال (امسيت كردياً واصبحت عربياً) قدس الله روحه وارواح اخلافه فنع السلف ونعم الخلف « له نسب القت الشمس عليه رداؤها» وحسب اרכת النجوم لديه اضواؤها» لم يزل فتاؤهم قبة الاقبال يتوجه اليها بنو الولاة وكعبة الآمال يطوف بها وفود العفاد ولازال كذلك ماطلع نجم وذر شارق ليكون معتمداً لاولى البصائر الربانيين الروحانيين السائين العرشيين النوريين السكوت النظار الغيب الحضار الملوك تحت الاطمار اشراف القبائل اصحاب الفضائل انوار الدلائل امين يارب العالمين وهذا دعاء لايرد فانه .: دعاء لاصناف البرية شامل والحمد لله وحده وصلى الله على سيدنا محمد وآله وعترته الطيبين الطاهرين .

﴿ اشبو ديباجه شريفه نك ترجمه سى ﴾

بو مثنوى كتايدىر . بو كتاب وصول و يقين اسرارنى كشفده دينك اصول اصول اصول يعنى دين اساسلرينك اساسلريدىر . بو كتاب الله تعالىنك زياده بيوك فقهيدير ؛ واللهك زياده پارلايىجى شرعى وينه اللهك زياده ظاهرا اولان حجت وبرهانيدىر . آنك نورينك مثل و صفتى ايجروسنده چراغ اولان قنديل كى اطرافى تنوير ايدركه صباحارك نورندن زياده نورليدير . بو كتاب انواع داللىرى و صوكوزلرني حاوى جنتلرك جنتيدركه درونندن جريان ايدن بر صوكوزى اهل سلوك ياننده (ساسيل) و مقامات و كرامات اهلتك عندنده (خير مقام واحسن مقبل) تسميه اولنور . ابرار واصحاب خير آنده يرلر وايچرلر واحرار آندن فرحلتوب شاد اولورلر . بو كتاب مصرده كى نيل نهري كى صبر ايديجيلره شراب و آل فرعون ايله كافرله حسرتدىر . نكتم حق تعالى حضرتلرى قرآن عظيم الشانده (يضل به كثيرا ويهدى به كثيرا وما يضل به الا الفاسقين) بيور مشدر . تحقيق بو كتاب كوكسارك شفاسى وحزنلرك جلاسى وقرآن عظيم الشانك كشافى ورزقلك كنيشاسكى واخلاقك ايسلكيدىر . ملائكة كرام (سفره كرام برره)

تَرْجِمَةُ شَيْخِ مِثْنَوِيِّ شَيْخِنَا

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

﴿ صاحب مثنوى مولانا جلال الدين رومی قدس سره السامی ﴾

﴿ حضر تالینک عربی العبارة یازدقلری دیباچه در ﴾

« هذا كتاب المثنوى » وهو اصول اصول الدين في كشف اسرار الوصول واليقين وهو فقه الله الاكبر وشرع الله الازهر وبرهان الله الاظهر مثل نوره مكشوفة فيها مصباح يشرق اشراقاً انور من الاصباح وهو جنان الجنان ذوات العيون والاعضان منها عين تسمى عند ابناء هذا السبيل سلسيلاً وعند اصحاب المقامات والكرامات خير مقاماً واحسن مقيلاً الا برار فيه يأكلون ويشربون والاحرار منه يفرحون ويطربون وهو كنيل مصر شراب للصابرين وحسرة على آل فرعون والكافرين كما قال الله تعالى (يضل به كثيراً ويهدي به كثيراً وما يضل به الا الفاسقين) وانه شفاء الصدور وجملاء الاحزان وكشاف القرآن وسعة الارزاق وتطيب الاخلاق بايدي سفرة كرام بررة يمنعون بان لا يمسسه الا المطهرون تنزيل من رب العالمين لا ياتي الباطل من بين يديه ولا من خلفه والله يرصده ويرقبه وهو خير حافظاً وهو ارحم الراحمين وله القاب آخر لقبه الله تعالى واقتصرنا على هذا القليل والقليل يدل على الكثير والجرعة تدل على الغدير والحفنة تدل على اليبدر الكبير يقول عبد الضعيف المحتاج الى رحمة الله تعالى محمد بن محمد بن حسين البلخي تقبل الله منه اجتهدت في تطويل المنظوم المثنوى المشتمل على الغرائب والنوادر وغرر المقالات ودرر الدلالات وطريقة الزهاد وحديقة العباد قصيرة المباني كثيرة المعاني لاستدعاء سيدي وسندي ومعتمدي ومكان الروح من جسدي وذخيرة يومي وغدي وهو الشيخ

﴿ اخطارات ﴾

۱ مثنوی شریفک فهرستی صوری اولوب ، مثلا « داستان عاشق شدن شاه برکنیزک » و دیگر مجلده « حکایت مرد بقال و طوطی » او « کبی فهرستده عباره لر کورینور . فی الحقیقه اولبابده شاهک بر جاریه یه عاشق اولدیغی ، و دیگر بابده بر بقالک بر طوطیسی بولندیغی کوریه جک ایسه ده اصل مقصد هر بیت شریفک عباره سنده بیان بیوردقلری معانی عمیقده . مثلا حضرت موسی علیه السلامک زماننده ایکی شخص بیننده وقوعبولان مکلمده ده شخصک بری ، قرآن عظیم الشانک بر آیت کریمه سنی نقل ایدر ؛ حالبوکه اولخالده قرآن عظیم الشان ده نازل اولمامشیدی ، فقط مقصد آیت کریمه نک معنا سیدر . شویله که : قرآن عظیم الشانک بر چوق آیت کریمه سنده « الله تعالی حضرتلری مفسد لری سومز » بیوریلور ؛ بو معنی ، بو حقیقت ایسه حضرت موسی علیه السلام اقدمزک زمان عالیارنده و هر عصرده دخی موجود ایدی . الحاصل مثنوی شریفی لایقیله آکلامق استیانلر صورت حکایه یه دکل ، معنایه نصب نظر دقت ایتسونلر .

۲ مثنوی شریفده انسانک بری کندندن دها بیوک دیگر بر ذاته بر کیفیتی حکایه و بیان ، و علی الخصوص استرحام ایدرکن ، مولانای رومی قدس سره السامی حضرتلرینک جناب واجب الوجوده اولان کمال عبودیت و عشقی حسبله چوق دفعه متکلمک افاده سنی موقه ترک ایله قارئنه اخطار اتمکسزین بر عارف لسانندن حق تعالی حضرتلرینه مناجات و تضرع یولنده عرض حاجات و بعده ینه حکایه یه رجعت ایدرلر .

۳ مثنوی شریفده کوریلان بعض حیوانات حکایه سنک جمله سی : انسانلر و یا عقل و افکار و نفس کبی کیفیاتدن عبارتدر .

قدس سره السامی حضرت تلی سن عالیبری الی بش ایله الی الی الی اراننده ایکن مثنوی شریفک تألیفنه باشلا یوب التمش سکنز یاشنده ایکن التنبی جلدی ذکر اولنان بیت شریفه قدر ایصال و اوصرده دار عقبایه ارتحال بیوردیلر . مشارالیه حضرت تلینک مثنوی شریفدن بشقه اوراد کیری و معانی غمیضه و عمیقی حیوی بر دیوان بلینی اولوب برده اوج بیک بیتی جامع دیگر برتألیف عالیبری اولدیغنی خبر المش ایسه مده اکا دسترس اوله مدم . مثنوی شریفک بعض ابیات شریفه سنی مطالعه ایدن اور وپالولر حیرتده قالب مولانایی: صاحب فکر عمیق نامیله تسمیه ایلدیلر . مولانای مشارالیه افدمز مستقیم القد و عدیل القامه اولوب مبارک کوزلری صاری ایله سیاه اراننده یعنی الا و قاشلری مقوس ایدی . لونی فی الاصل قرمزی به میال ایکن بعده کثرت ریاضت و مجاهده سببیه صاری به مائل اولدی . نه ملحم و نه ده ضعیف اولوب فقط کثرت ریاضتدن بعده کسب نحافت بیور مشلر ایدی . روح پرفتوحلری هجرتک الی یوز تیش ایکنجی سنه سی جمادی الاخره سنک بشنجی کونی اقشامه یقین دار النعیمه پرواز ایلمشدر . عالم فانی بی ترک بیوره جقلری صرده مقام جلیل ارشاد لرینه کیمک جانشین اوله جنی مریدانی طرفندن عرض واستفسار ایدلده کده چلی حسام الدین بیوردیلر . یا مخدوم عالیکنز سلطان ولده نه وصیت بیوریلور ؟ دیو تکرار مریدان طرفندن عرض اولنمی سببیه « اول پهلواندر ، وصیته احتیاجی یوقدر » بیور مشلدر . بوا مر و وصیت اوزرینه سلطان ولد حضرت تلی جناب حسام الدینی سجاده خلافت مولویه به اقعاد ایتدیلر . الی یوز سکسان اوج سنه سی شعبانک یکر می ایکنجی چهارشنبه کونی مشارالیه حسام الدین چلی دخی ترک عالم فانی بیور ملرینه منی مشارالیه سلطان ولد حضرت تلی پوست نشین خلافت مولویه اوله رق هجرتک یدی یوز اون ایکنجی سنه سی رجب شریفک اوتنجی جمعه ایرتسی کونی عالم نوره واصل اولمش وخامه نکمت فزاسنک آثار جلیله سببیه دخی ابقای نام بیور مشدر . آندن صکره سلطان ولد حضرت تلینک مخدوم عالیبری اولو عارف افندی یدی سنه مدت پوست نشین ارشاد اولوب یدی یوز اون طقوز تاریخده ارتحال دار بقا ایلمشدر .

(رحمة الله تعالى عليهم اجمعين)

کثیره ایله متین و امر مبرهندر . مثنوی شریفک التنجی جلدینک صوک بیت شریفی بودر : « دردل من آن سخن را میمنست » « زانک ازدل جانب دل روزنست » بو بیت شریفدن صکره ایضاح مقصد ایچون سلطان ولد حضرت تبری جانبندن یازیلان سکر اون بیت مثنوی شریف نسخته لرندن بعضیسنک اک نهایتده مندرج اولدینی اخطار اولتور .

حضرت مولاناک اولیوب مصنوع اولان مذکور یدنجی جلدک برنجی بیٹی بودر : « ای ضیاءالحق حسام الدین سعید » « دولتت پاینده فقرت برمزید » که روحسز ، بلاغتسز ، وزنسز ، سبک وربطسزدر . ینه بز مقصدمنه ارجاع کلام ایدلم : مثنوی شریفک ایکنجی جلدینی مشارالیه جلال الدین رومی قدس سره السامی افندمن حضرت تبری سنه هجریه نیک آتی یوز آلتمش ایکیسنده یازمغه بدأ ومباشرت بیوردقلرینی جلد مذکورک یدنجی بیت شریفده صراحة اشعار بیوررلر . صوک جلدک اکالی عمر عالیلرینک اواخرینه طوغری یعنی تاریخ ارتحالاری اولان اتی یوز یتمش ایکی سنه سنده اولدینی بعض اشعارادن وعلی الخصوص مخدوم نجابت موسوملری سلطان ولد حضرت تبری ک آتیده کی ابیات علیه سی ترجمه سندن اکلاشیلور . ایشته سلطان ولدک بوکا دائر اولان ابیات شریفه سنک ترجمه سی : « اول زمانکه پدرم بو مثنویدن خاموش اولدی . دیدم ، که هانکی وجه وسبیدن ناشی بشقه سوز سویلمز سکرز ؟ جواباً بیوردیلر : ضعیف اولوب نطقم اشترکی یادی : بو حاله کلنججه حشره دک سوز سویلمکه کسده مجال وقوت اوله من ؛ ارایوب طرامنی ترک ایله رحلت وقتی کلدی (کل شی هالاک الاوجه) بوسوزک یعنی مثنوی شریفک باقیسی لسانسز کلور ، اول انسانه ، که دلنده حی برجان طوتر ، ومژده عمرم آخره ایردی ، که بدنن قورتیلهیم ، وجان جهاننه دائماً جولان ایدیم ، ونم رقطره دن یعنی (دنیادن) کچوب دکزه (آخرته) کیدیم » سلطان ولد حضرت تبری ک اشبو ابیات شریفه لرینک ترجمه سی بوراده ختام بولدی . مثنوی شریفک برنجی جلدی تحریر وختام بولدقن صکره ایکنجی جلدک اشعار حاکمه برمدت تأخیر اولندیغنی ینه ایکنجی جلدک مقدمه سیله تعاقب ایدن ابیات شریفه سنده صراحة بیان واتیان بیورلدیغنه نظراً والنان بعض معلوماته بناء اکلاشیلور که حضرت مولانا مثنوی شریفک تألیفنه اتی یوز الی طقوز ویا التمش تاریخی ابتداسنده مباشرت بیوردیلر . بو حسابله برنجی جلدک تألیفی بوجه معروض اتی یوز الی طقوز ویا التمش سنه هجریه سنده والتنجی جلدک اکالی اتی یوز یتمش ایکی تاریخده در ؛ بناء علیه مشارالیه جلال الدین رومی

حضرت تلمی جناب مولانا به ترك تدریس استیروی كجی قیل وقالده بولمارینه مبنی
 حضرت شمس الدین لزوم مفارقتی قطعاً ایما ووداع ایدرك شام شریفه هجرت
 بیوردیلر؛ اما آندن صكره حضرت مولانا تدریس وافاده دن فراغت وسماع وهر نوع
 موسیقی به میل ورغبت ایلدیلر؛ وشمس الدینك مفارقتنه تحمل ایده میوب مخدومی
 سلطان ولد حضرت تلمی ارسال و مشارالیهی شام شریفه بولهرق کمال تعظیم وتفخیم
 ایله پدري مولانا حضرت تلمیك عشق ومحبتی عرض وافهام وقونییهی تشریفنی رجا
 واسترحام ایلمسنه مبنی جناب شمس الدین بوکا راضی اولهرق برلكده شام شریفدن
 عزیمتله سلطان ولد انشای راهده کمال حرمتدن ناشی شمس تبریزی حضرت تلمیك
 ركبنده پیاده اولهرق كلدی و فوق العاده احترام ایلدی . بوضورتله مشارالیه جناب
 تبریزی تکرار قونییهی تشریفنندن حضرت مولانا فوق العاده محظوظ وتکرار
 مجلس ملائك انیسارنده مأنوس اولدیلر . بعده حضرت شمس الدین بلاخبر
 قونییه دن عزیمت و غیوبت ایلمسندن حضرت مولاناك دیگر مخدومی علاء الدین
 محمد طرفندن شهید ایلدیکی روایت اولنورسه ده بو فعلك اصل واساسی اولدیغی
 شمس الدین حضرت تلمیك مفارقتنه تحمل ایده میوب برای تحری جناب مولانا ی
 رومی بالذات شام شریفه و بعض روایته ~~كوره~~ تبریزه عزیمت بیورملریله مثبت
 وبدیدر . برمدت صكره حضرت جلال الدین رومی قدس سره السامی افندمرك
 مریدان خواصندن اك زیاده سودیکی (حسام الدین) چلبی مشارالیه حضرت تلمیك
 وقت انبساطنی بولهرق الهی نامه طرزنده ویا منطلق الطیر وزننده برکتاب منظوم
 تألیفنی استدعا واسترحام ایتدكده حضرت مولانا تبسم ایله « ای چلبی حسام الدین !
 ایستدیككز کتابی سزك خاطر یكزه گلزدن اول تخطر وتصویر اتمش و برارزه یازمش
 ایدم » دیهرك شارح اسرار کلیات وجزئیات اولان (مثنوی) شریفك « بشنو ازنی
 چون حکایت میکند » از جدایها شکایت میکند » بیت شریفندن « پس سخن کوتاه
 باید والسلام » مصراعنه دکن یازدقلری برقچ بیت شریفی حسام الدین چلبی به اراده
 و آندن صكره مثنوی شریفك تألیفنه بذل همت بی انتها بیورمشلردر . بعض کیجه
 اخشامدن صباحه قدر حضرت مولانا ابیات شریفه تقریر وحسام الدین چلبی ضبط
 وتحریر بیورلر ایدی . مثنوی شریف بومنوال اوزره تحریر والتی جلده رسیده
 اولدی . حضرت مولانا واصل عالم بقا اولدقلرندن درت یوز آلمش ایکی سنه صكره
 اسم واحوالی مجهول بر شخص طرفندن یدنجی جلد نامیه بر منظومه میدانه چیقارمش
 ایسه ده بومنظومه حضرت مولانا ی رومی قدس سره السامینك اثری اولدیغی ادله

مولانای مشارالیه حضرتلرینی برای ارشاد قونیہی تشریف ایله (شکرریز) خانہ نازل اولدی و حضرت مولانانک اخلاق و اوصاف جمیلہ سنی لدی التحقیق کافہ کلمات علمیه سی میدانده اولدیغنی و فقط عربان و قلندر درویشلری سومدیکنی اکلادی ؛ بناء علیہ شمس الدین تبریزی حضرتلری برقلندر قیافته کیره رک و یولده انتظار ایدرک حضرت مولانا مدرسه لرندن دولتخانه لرینی تشریف ایدرکن بندیکی حیوانک یولارندن طوتهرق و غریب بر هیبتله یوزینه باقهرق « ای ملای روم ، بیغمبرمز حضرت (محمد) می یوخسه (بایزید بسطامی) می بیوکدر ؟ » دیو سؤال ایتدکده حضرت مولانا : « بونصل سؤالدر ، بونده شبه اولنه جق محل وارمیدر ؟ » دیهرک حضرت (سید المرسلین) افدمزک شاننده اولان آیات کریمه متعدده ایله توصیف و بایزید بسطامینک افراد امتدن اولدیغنی بیان و تعریف ایدنجه شمس تبریزی حضرتلری : « اوله ایسه حضرت شاه انبیا و محبوب جناب کبریا (ماعرفناک حق معرفتک) بیوررده نیچون بایزید بسطامی (سبحانی ماعظم شانی) دیر ؛ یعنی جناب حقه مخصوص اولان عظمت شان صفتی کندیسنده کورر ؟ » دیدکده حضرت مولانا جواباً « فخر عالم و نبی محترم صلی الله تعالی علیه وسلم افدمز حضرتلرینک سینہ مبارک و عشق پاکی دریای عمیق اولوب اکا هر نه قدر تجلیات الہیه ظهور ایتسه ینه تحمل ایله حق تعالی حضرتلرندن تجلیاتک ازدیادینی استرحام وراثما (ماعرفناک حق معرفتک) دیو عرض حقیقت و مرام ایدر ؛ اما بایزید بسطامینک آینه تجلی الہی اولان قلبه بر ذره قدر نور صمدانی عکس و لمعان ایدنجه شعاعندن کنیدی کنیدینی کورمه مکه مقتدر اوله مز و کنیدینی غائب و فراموش ایلدکده (سبحانی ماعظم شانی) دیر . » حضرت مولانانک بوجواب حکمت مآبی اوزرینه جناب شمس الدین تبریزی (الله) دیو فغان ایدرک یره دوشوب بایلدی او آنده قلب مولانایه بر تجلی الہی لمعان ایلدیکندن درحال آتندن اینوب جناب شمس الدینک خاکپایه یوز سورهرک بعدالافاقه حضرت شمس بر لکده خانه سعادتلرینه کتوردی . کراماتی نهایتسز اولان حضرت شمس تبریزی بووقعه دن صکره الی آی مقداری حضرت مولانای رومی ایله برابر بولندیلر ؛ هیچ کیمسه خلوتلرینه قبول اولنمیوب یالکز سلطان ولد حضرتلری خدمت ایدر وکاه کاه اکل و شرب ایدرک سائر اوقانده ذکر الله و عبادتله مشغولیتلرینی کوررلر ایدی . بعده خلوتدن چیقوب ینه بر مدت میانه عالیلرنده دوام ایدن محبت حضرت مولانانک مریدان و طلبه سندن مشاهده و رؤیت اولنجه بعض ظاهری ینلرک حسدینه طوقنهرق شمس الدین تبریزی

بولنديغنى ايما يولنده نكته سنج عرفان اولدقلىرى روايات موثوقه دندر . مشار اليه
 سلطان العلماء طريق شامدن ارزنجانه مواصلت وملك فخرالدينك حرى عصمتى
 خاتونك بنا ايتيرديكى عصمتيه مدرسه سنه نزول واقامت ايتديلر . آنده چوق
 مدت مكك ايتيوب آق شهر قصبه سنه عزيمت وملك فخرالدينك مخصوصاً
 سلطان العلماء ايجون بايديردىنى مدرسه ده درت سنه اقامتله بعده سلطان العلماء قونيه
 توابعنده (لارنده) يه يعنى (قرمانه) كيدوب لارنده ضابطى امير موسانك بايديردىنى
 مدرسه ده يدى سنه مقدارى تمكنه رغبت بيورديلر . سلطان العلماء حضرتلرينك
 مملكتلردن حين حركتلرندى حضرت مولانا جلال الدين رومى بش ياشنده
 بولندقلرندن لارنده شهرنده حد بلوغه ايريشوب خواجه شرفالدين لالا
 سمرقدينك دختر باكيژه سى (كوهر) خاتونى عقدونكاح ايله التى يوز يكرى اوچ
 تاريخنده برنجى مخدومى سلطان ولد حضرتلرى دنيايه كمشدر . يوقارنده بيان
 اولندينى وجهله سلطان علاءالدين كيقباد محبت غائبانه سى حسيله ايرى برشهرده
 اقامته انجامى طيانه ميوب سلطان العلماء حضرتلرينى مكتوب مخصوص ايله قونيه يه
 دعوت و مشاراليه دخى اجابت وقرماندن حرمت و قونيه يه تقرب ايتدكده سلطان
 علاءالدين بالذات استقبال و فوق العاده حرمت ايدرك برابرجه قونيه يه مواصلت
 و سلطان العلماء (التونبا) مدرسه سنده اقامت بيورديلر . اندن صكره فاضل مشاراليه
 حضرتلرى قونيه يى كنديلر ينه مكان و مقام اتخاذايدوب نشر علوم ايله مشغول
 اوله رق هجرتك التى يوز يكرى سكرنجى سنه سى ربيع الآخرينك اون سكرنجى جمعه كونى
 وقت ضحاده روح شريفلى عالم لاهوته پرواز ايتمشدر « رحمه الله تعالى رحمة واسعة »
 مولانا جلال الدين رومى حضرتلرى سن تميزه واردقلىرى كې هر هانكى محلده
 بولنديلر ايسه بلكه يولارده بيله برديقه تضييع اوقات ايتمه رك اصول عربيه و علوم
 دينيه و عقليه نك تحصيليله اشتغال بيورمشلر ايدى . پدرلى مشاراليه سلطان العلماء
 حضرتلرينك وفاتندن صكره پدر بزرگوارى خلفاسندن سيد برهان الدين محقق
 حضرتلرى (ترمذ) دن حركتله قونيه يه كلوب حضرت مولاناده كوردكلىرى علم
 و كالاتى تقدير و متادياً طقوز سنه هم بزم و صحبت اوله رق علوم كيره دخى تعليم
 ايتديلر ؛ بعده محقق مشاراليه حضرت مولانابه وداع و قيصريده ايكن ترك دنياى
 بى وفا ايتمشدر . (قدس الله روحه) مشاراليه جلال الدين مولانا حضرتلرى قونيه ده
 بيكلرجه طلبه علومه خارق العاده بر عقل و صورت ايله تعليم علم ايتمكده ايكن مشهور
 (شمس الدين تبريزى) حضرتلرى مرشدندن آلدىنى اشارت معنويه اوزرينه

مع مافیه سلطان العلمانك نسل پا كندن بشقه فضائل معنویه و علمیه سی جهتیله شاه خوارزم رعایت و زیارته مجبور اولوب حتی بر کون شاه مشارالیه سلطان العلمانك مقام عالیه و وارد قدده زوار و دوابك کثرتله بولمسنی کورنجه بعد القعود صورتا تحسیناً و حقیقتده تعریضاً « مقام عالیبرنده خلك کثرتی اول در جده در ، که اقامتمز مشکل اولدی ! » دیو تعریضات و شبهاتی تفهیم ایتدیلر . بووقعه دن بر قاچ کون صکره شاه مشاه الیه سلطان العلما حضر تلیزینه مخصوص بر آدم کوندروب « شاه خوارزم سزه ملکنی ترك و دیار آخره عزیمتی مناسب کورور ! » دیدکده سلطان العلما مقصدی یکدن حس ایله « شاه حضر تلیزینك کتمسی جا ئز اولیوب بزه حاسد سوزیله اذا وجفا قصد ایتدیلر ؛ کندوسی استهزا و یا تحمیق طریقه ویررز دیدکلری ملک دنیا بزه لازم دکلدر ؛ یحضور اولمسونلر ؛ بز کیده لم « دیدی ، وفی الحال توابعنه سفر تدارکنی امر ایلدی . سلطان العلمانك سفر تدارکندن شاه مشار الیه نام کورندی ، اهالی ایسه غایت محزون و مکدر قالدی . هر نه قدر سلطان العلمانك آلیقونلمسی امرنده رجالر اولندیسه ده ممکن اولیوب یالکز هجرتلری سببندن خاق ایله شاه بیننده برودت حاصل اولماق ایچون بر جمعه کونی خاتمه و عظ و نصیحت و بازار ایرتسی کونی اوچیز قدر مریدان و تلامیذی و برچوق دوه یوکی کتابلری ایله بغداده متوجهاً بلخدن حرکت وهر ایرشدکلری دیارده حقلمنده رعایت مکمله اجرا اولتورق بو صورتله مواصلت خبری شهر بغداده شایع اولنجه شیخ شهاب الدین سروری حضر تلی ابراز حرمت ضمننده پیاده اوله رق اکابر و اصاغر بغداد ایله بالاستقبال محترماً مدرسه مستنصریه به مسافرت وبعده سلطان العلما اهالی بغداده و عظ و نصیحت بیوردیلر . سلطان العلما بغدادده ایکن سلطان روم علامه الدین کیقباد مشار الهک اوصاف جمیله سنی ایشیده رك غائبانه از جان ودل عرض محبت ایتدی . بو جهت دخی علاوه اولتورکه : بحکمه الله تعالی چوق زمان کچمدن و سلطان العلما دها قونیه ده توطن بیورمزدن مقدم تاتار خراسان و بانخی خراب و بیاب ایلدی . سلطان العلما بغداددن حجازه عزیمت وادای فریضه حج شریف ایله شام شریفه عودتلمنده حضرت عطار علیه رحمة الغفار مولانای رومی جلال الدین حضر تلیزینی پدرلری تزدنده کوروب کمال ذکا و استعدادینی حس و تحسین ایله التفات و دعا ایلدکلری وحتی جناب عطار حضرت مولانادن سن سامیلرینی سؤال بیوردقدده خدادن بریاش کوچکم بیوردکلری و (خدا) کلمه سنك بحساب ابجد التي یوز بش اولدیغی وولات سنیه لرینك التي یوز درت سنه سی

فاملیاسندن اولوب اسمی کبی ذاتی دخی صالحه ایدی . بوندن بر قاج سنه اول
 پروزه قصبه سنده ارتحال دار بقا ایلمشدر . (رحم الله تعالی علیها)
 بو ترجمه حال مشارالیه حضرت تارینک سیواس والیدکنده بولندقلری ائناده تحریر
 اولوب بالاخره بوجه معروض انقره والیدکنه تحویل مأموریت بیوردیلر . [۱]
 فی ۱۱ حزران سنه ۳۰۴

﴿ نسب و ترجمه حال حضرت مولانا قدس سره الاعلی ﴾

اول مست عشق خدا (مولانا جلال الدین رومی) قدس سره السامی
 حضرت تارینک اسم شریفی محمد و لقبی جلال الدین وقونیه یی تشریف بیوردقلرندن
 (رومی) دخی دینمشدر . ولادت پر میمتلری تاریخ هجریک آلتی یوز دردنجی
 سنه سی ربیع الاولک التتجی کونی شهر باخنده شرفواقع اولمشدر . والد ماجد لری
 (سلطان العلماء بهاء الدین ولد محمد) بن حسین الخطیبی ابن احمد الخطیبی بن محمود
 بن مودود بن ثابت بن مسیب بن مظهر ابن حماد بن عبد الرحمن بن حضرت
 ابی بکر الصدیق رضی الله تعالی عنه رضوان الله تعالی علیهم اجمعین مشارالیه
 بهاء الدین ولد محمد حضرت رسول اکرم و نبی محترم صلی الله تعالی علیه وسلم
 اقدمز حضرت تارینک عالم منامده و یردیکی امر شریف اوزرینه پدر لری حسین الخطیبی به
 عقد و نکاح اولنان شاه خراسان علاء الدین محمد بن خوارزم شاهک دختر
 پاکیزه سندن عالم وجوده کلوب سلطان العلماء ایکی یاشنده ایکن پدر لری عازم عالم
 آخرت و نائل رحمت رب احدیت اولدیلر . مشارالیه حضرت بهاء الدین ولد محمد
 بلوغه واصل و کندوسنده معنوی کمالات و صوری فضائل حاصل اولدقده
 (سلطان الانبیا علیه افضل التحایا) اقدمز حضرت لری طرفندن عالم رؤیاده برخیلی
 ذواته سلطان العلماء لقبیه تلقیب اولتمسنگ امر و اشارت بیوردلینی کتب معتبره
 متعددهده مسطوردر . زمان مرور ایتدکجه علمی نسبتده طلبه سی و مریدانی دخی
 تکرر ایلمش و نصلسه امام فخر الدین رازی و رشید الدین فانی کبی ذوات ایله
 بعض مرتبه اره لری آچلمش و مناستلری حسینیه محمد خوارزم شاه حضرت لری ده
 امامین مشار الیهما ایله هم افکار بولمشدر .

[۱] مشارالیه عابدین پاشا جزایر بحر سفید والیسی ایکن ماؤنوتاً در سعاده کاش و فی ۱۵ ربیع الاول
 سنه ۱۲۲۴ تاریخنده حلول اجل موعودیه واصل رحمت رحمان اولدق شرفصدور بیوردیلان اراده سنیه
 حضرت خلافتینهای منطوق عالیسنه توفیقاً فردوس آشیان فاتح سلطان محمد خان حضرت تارینک تربیه شریفه سی
 حظیره دفن ایلمشدر .

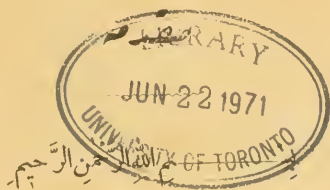
مدح و تقدیر ایدلمش و مثنوی شریف ترجمه و شرحی اظنه والیلکنده و ۱۲ ربیع الاول سنه ۳۰۲ تاریخنده و مولدالنبي عليه الصلوة والسلام قرائی صره سنده تألیفه باشلا یوب اشبو برنجی جلدی سیواس والیلکنده ایکن ۱۲ ربیع الاول سنه ۳۰۳ تاریخنده و كذلك تیناً مولدالنبي عليه الصلوة والسلام قرائی هنکامنده یعنی برسنه ظرفنده بالا کمال طبعنه موفق اولمشدر . روسیه محاربه اخیره سی اثناسنده بورسه قومیسر لکی عهده سنده قالمق اوزره آرناودلق خاندانندن عبارت یانیهده تشکیل اولنان قومیسون ریاستنه سایه احسانویه جناب پادشاهیده رتبه اولی ايله با اراده سنیه تعیین بیوریلوب یانیهده و اجرای ریاسته ایکن ریاست مذکور عهده سنده قالمق اوزره یکی شهر متصرفانی دخی احاله و تفویض قلمشدر . بعده با تلغرافنامه عالی در سعادتله جلب و عودتله کردستان اصلاحاتیچون معموره العزیزله دیاز بکره یکر می بیک غروش معاشله اعزام قلنهرق برمدت صکره کردستان اصلاحات مأموریتی عهده سنده قالمق اوزره روم ایلی بکار بکلکی پایه سیله سیواس قومیسر لکیله سیواس والیلکنه تعیین و بومأموریتده التي آی قدر قالدقن صکره سلانیک ولایتی والیلکنه و اورادن با اراده سنیه در علیه جلیله عواطف عالمشمول جناب جهانبا نیدن رتبه وزارتله خارجیه نظارت جلیله سنه نصب بیورلمش و برمدت صکره مرحوم قدری پاشانک ریاستنده بولنان هیئت وکلادن قدری پاشا ايله بعضیسنک تبدیلی صره سنده انفصال ایدرک با اراده سنیه مناسب بر معاش تخصیص ایدلمش و او ائانده برنجی رتبه دن مجیدی نشان ذیشانیه بالتلطیف اظنه ولایتی والیلکنه تعیین اولمشدر . ولایت مذکورده درت سنه طقوز ای بولنهرق دفعه نایه اولمق اوزره سیواس ولایتی والیلکنه تحویل مأموریت ایلمشدر ۱ تشرین اول سنه ۳۰۱ تاریخنده سیواسه مواصلت و برسنه قدر اقامتن صکره انقره ولایتنه تعیین ايله بو سطرلر یازیلور ایکن انقره ولایتنده بولنقده و دعوات خیریت آیات و انفاذ ارادات سنیه حضرت ملکداری به حصر اشتغال اتمکده در . مشارالیه عابدين پاشانک مرشدی ، طریق خلوتیدن در علیهده مرکز افندی درگاه شریفی پوست نشینی مرحوم نورالدین افندی « قدس الله تعالی سره » و پدری ذکر اولنان احمد بن زین العابدین ایدی ، که بیک ایکیوز آلتش بش تاریخنده رمضان شریفک یکر می یدنجی کیجه سی صباحه طوغری حسب الایجاب بولندیفی قونیه شهرنده قولرا خسته لکندن ارتحال دار بقا ایدوب شهر مذکورده واقع علاءالدین جامع شریفنده و علاءالدین تر به سنک بر قاق خطوه قربنده مدفوندر . (رحمة الله تعالی علیه) والده سی آرناودلقده چار

﴿ شارح و مترجم کتاب عابدين پاشانك مختصر ترجمه حالى ﴾

پدرى ارناودلق خاندانندن وچام طائفه سندن احمد نامنده اولوب بوتاريندن قرق سكر سنه مقدم يانيه ولايتى داخلىسنده وحدود يونانيده واقع (پره وزه) شهرنده توطن ايده چكى صروده تپه دنلى على پاشادن و بكر اغادن قالان قوناق وسكز قطعه جسم چفتلكات هميون محض لطف جناب پادشاهى اوله رق بارزاده سنه عهده سنه توجيه واحسان بيورلمشدر . صاحب ترجمه و شرح ، موسى اليهك صلبندن اوله رق ٥ ربيع الاول سنه ١٢٥٩ تاريخ هجرىسنه مصادف شهر مارتك يكرمى دردنجى صالى كوني اقسامى يعنى چهارشنبه كيجه سى ساعت درنده پره وزه شهرنده تولد ايدوب ، اكال تحصيلدن صكره سايه احسانوايه حضرت پادشاهيده سلاحشورلق خدمت مفتخره سييله درعليه كهش و بعده مسقط رأسى و وطنى اولان پره وزه متصرف معاونلكى و مركز قائم مقاملى و برمدت متصرف وكالتى خدمت لرند بولنه رق صكره برنجى صنفدن ناره قائم مقاملى و اورادن رتبه تانيه صنف نائيسىله از مير مجلس تميز حقوق رياست تانيه سى و از ميرده فوق العاده اوله رق تشكيل اولنان قوميسيون رياستى و قوميسيون مذكورك با امر على الفاسنده تمايز رتبه سييله صوفيه متصرفلى و صوفيه كيمز دن اول قضاي اربعه و اورادن تكفور طاغى و صكره وارنه متصرفلى و مذكور متصرفلقدن يوز ليرا معاشه ورتبه اولى صنف نائيسىله درعليه ده بورسه قوميسرلكى مأموريت لرينه نقل ايلمش و مذكور قوميسرلكده كى مأموريتى بش سنه و برقاچ آى امتداد ايتمشدر . بورسه قوميسرى ايكن دولت عليه نك استقراضاتى و بورسهر معاملاتى و امور ماليه حقنده قلمه الدينى كتاب معارف نظارتك رخصتيله طبع ونشر اولمش و بومدت ايچنده باب عاليده برخيلى مهم قوميسيونلرده بولندينى كى ، مبعوتان اعضاسنك اهالى طرفندن برنجى و ايكنجى درجه ده انتخاباته دائر ياييله جق نظامنامه نك مسوده سنى با امر على تنظيم ايلمشدر . صاحب ترجمه و شرح ، عربى ، فارسى ، ترك ، ارناؤد ، فرانسز ، يونان لسان لرينه آشنا يونان لساننده دخى برخيلى آثار منظومه و سائره سى اولوب آثار مذكوره در سعادته لسان يونانى اوزره طبع ونشر اولنان (نئولوغوص) غزته سييله يونان مطبوعاتى طرفندن ستايشه نشر اولمش ، و آثار ادبيه سى پارسده عده و (سيلوغوص) تعبير ايديلان جمعيت علميه ده

کورینه من . متوی شریفک هر بیت مستجمع المعالیسی بر ملك عظیم عد اولنسه
سزا واحراردر . متوی شریف، برنهر جسم حکمتدر، که دماغی فاسد اولیانره
عذب و صفا، و مفسدره تلخ و اذاددر . ایشه بوحسیات اوزرینه عاجزلرینک دنیاده
معناً ک برنجی لذتی، قرآن عظیم الشاندن صکره متوی شریفک مطالعه سیدر؛
و آخرت ایچون اخص امالدن بری، لطف خدا و شفاعت فخر عالم محمد المصطفی
علیه افضل التحایا اقدمن حضر تلیله مولانا جلال الدین رومی حضر تلیرنک
روح پرفوح عالیلیله ملاقی اولمقلغمدر . ترجمه و شرحنه موفق اولدیغم اشبو
جلدی، غیر مستعمل و اکلاشلمیه جق الفاظ ایله بوغمدم؛ بالعکس هر کسک اکلایه
بیله جکی براق عباراته دقت ایلدم،

فکرم، مغلق الفاظ تدارکنده دکل، معانی تحریاتنده ایدی . خاطر عاجزانه مه
توارد و طلوع ایدن معانی بی دخی ممکن اولدیغی قدر مختصر یازمق ایستدم . براق
و مختصر یازمق آرزو و امل عاجزانه مدن ایسیسه ده بو آرزومه موفق اولدیغمی ادعا
ایده م . معنیدار اولدیغی حاله آجیق و قیصه یازمق امر مشکلددر . حکیم و عاقل
بر مؤلف احبابندن بریسنه شوسوزلری یازمشیدی : « ای دوستم ! براق و مختصر
یازمق آرزو ایدرم؛ فقط و قم طار اولدیغندن مفصل و مغلق یازمه مجبورم » ایشه
بوذاتک افاده سندن دخی اکلاشیلور، که مفصل و مغلق یازمق ایچون چوقیجه وقت
و دقت ایستمز؛ زیرا مغلق عبارله معانیدن عاری بیله اولسه، مؤلف مقصدینک
اکلاشمامسینی اترینی مطالعه ایده نک قلت علم و ذکاسنه حمل و اسناد ایله کنندی
معناسزلغنی الفاظ مظلمه ایچنده ستر و اخفایه موفق اولور زعمنده بولنور . مغلق
عبارله بر کتاب مطالعه ایله هیچ برشی اکلایه میان ذات دخی کنندی علم و ذکاسنک
عدم کفایتندن کیزلیجه شبهه ایدوب او قودینی کتابی تنقید ایتمکدن مجابته بردها
النه المامغه ذهناً قرار ویرر؛ فقط مألئ اکلامدیغنی خلقه اکلاتمامق ایچون او کتابی
مدحه مجبور اولور . اوزون مقدمه لک قارینه ویردیکی اذا و کلال مجرهم اولدیغندن
بو قدرله اکتفا ایلدم . سیواس والیسی ایکن بومقدمه بی یازمش ایدم، مؤخرأ
بوجلدک اوچنجی دفعه کی طبعنده سایه شاهانه ده من غیر حد انقره وایلکنده
بولنیورم .
عابدین

جناب واجب الوجود، ربم، خالقم، مولام حضرت تالرينه كيانبني نصل عرض
عبوديت وتشكر ايديه بيلورم، كه مراحم ونعم ربانيه سي برعمان بيكران، وعرض حاله
عجزم بي پاياندر، الطاف ربانيه دندر، كه فخر عالم، نبي ذیشان، دريای عرفان،
شفيع مجرمان، منبع حكمت بي پايان (محمد المصطفى) عليه الصلوة والسلام افدمن
دين مينيله دوجهانده صيانت اولنور ومظهر سلامت اولورم. نعم ربانيه دندر، كه
معنويات وعقليانده نور افزاي جهان، وعالم حقيقتده مشعلهُ رهنما وبرهان،
وانسانيته فخر وشان اولان مولانا جلال الدين رومي قدس سره السامى حضرت تالرينك
مثنوى شريفندن بوجلدك سايه معارف پرايه حضرت جهانبايده، وعصر محاسن
حصر جناب ظل اللهيه ترجمه وشرحنه موفق اولدم. ولي نعمت بيمت پادشاه
عالم پناه الغازي ❖ سلطان عبدالحميد ❖ خان ثانی افدمن حضرت تالرينك احيای ملك
ودولت امچون ليل ونهار شرفواقع اولان مراحم ومساعي مالانهايه جناب
شهرياريلرينك بيكده بزني بيله عرض وازباره عجز كترانهم محتاج اعتراف اوليه جق
صورتده بديهي و آشكاردر. حق چاكرانه مده سزاوار بيوريه كلان مراحم
والطاف شاهانه لرينك تعدادينه هيچ بروقت مقتدر اوله ميه جقم واضحاتدن اولوب،
فقط خلقه موجود اولان وابعن جد تسلسل وتوارث ايدرك احسانات ونعم
شاهانه لريه آنا قانا كسب ازدياد ايدن عبوديت و صداقت كترانهمي « ان شالله
تعالى فناپذير اوليه جق » اشبو مقدمه ده تحريره موفق اولديغمدن، بر فخر وتسلي
عظيم حس ايدر، و افزايش عمير جناب جهانباي دعوات خيريت آياتيله حياتياب
اولورم.

مثنوى شريفه عطف كلام ايديلنجه : حسيات عاجزانهمه كوره روحانيات
وعقليانده خامه ابنای بشردن ظهور ايدن آثار، مثنوى شريفه مانند اولمق ممكن

﴿ مولانا جامينك ، حضرت جلال الدين رومی قدس سره السامی ﴾
﴿ حقه ده كی قطعه مشهوره سیدر : ﴾

12/3

Abidin Pasā

آن فریدون جهان معنو
بس بود برهان ذاتش مستنو

من چه گویم وصف آن عالی جنابنا
نیست پیغمبر ولی دارد کتبا

Tercüme ve şerh-i
Mesnevi-i şerif

تَجْرِبَةُ وَبَشَرِيَّةٌ مَشْنُونَةٌ تَتَرَفَّقُ بِهَا

افاضل وزرای سلطنت سیده دن جزایر بحر سفید والیسی سابق
مرحوم (عابدین پاشا) نك آثار معتبره اقلیمه لر نذندر.

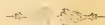
معارف نظارت جلیله سنك في ۲۸ صفر سنه ۱۲۲۴ و في ۹ نيسان سنه ۱۲۲۲
تاریخی و ۳۲ نومرلو رخصتنامه رسیده سنه مستنداً باب عالی جاده سنده

کتابخانه امیر قاجار

طرفدن طبع ونشر ایدلشددر .

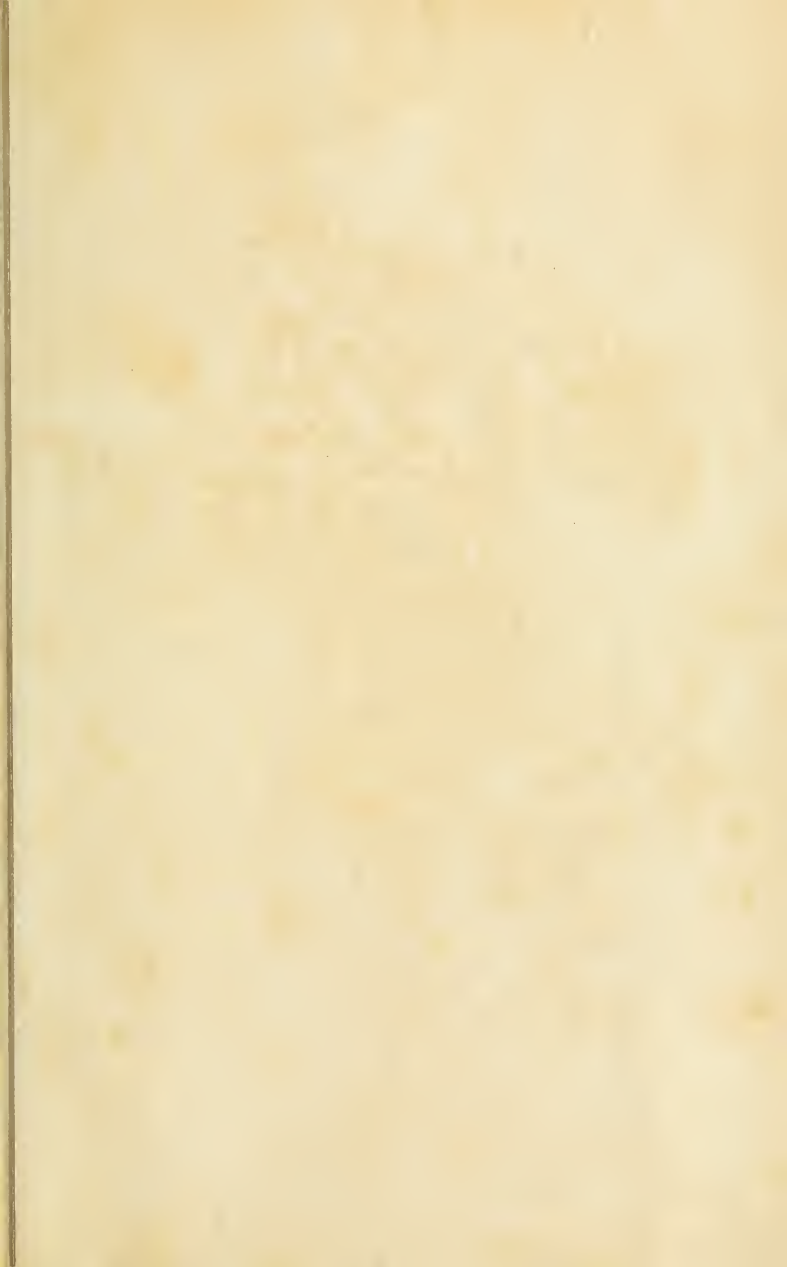
تمثيل رابع

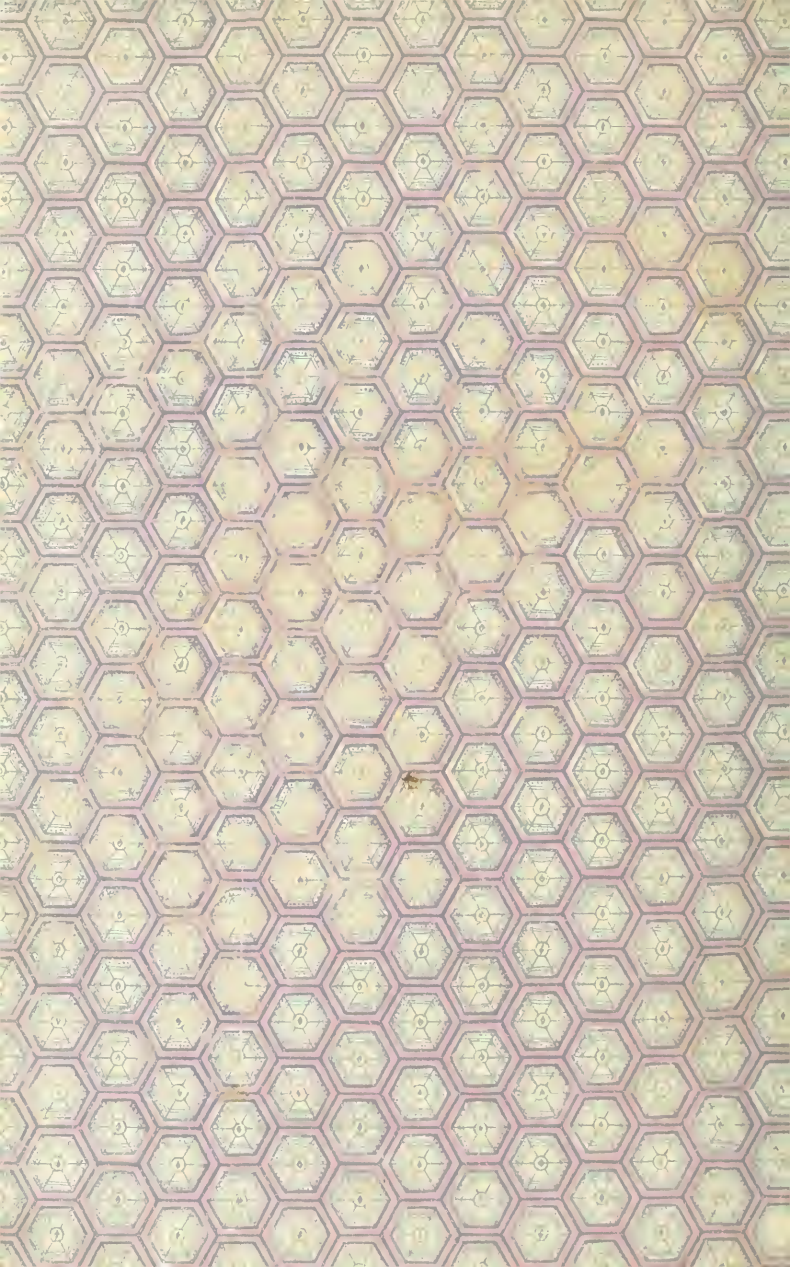

امام تبرول

(محمد بك) مطبعه سی — باب عالی جوازنده ابرالسعود جاده سنده نومرو ۷۲

۱۳۲۴

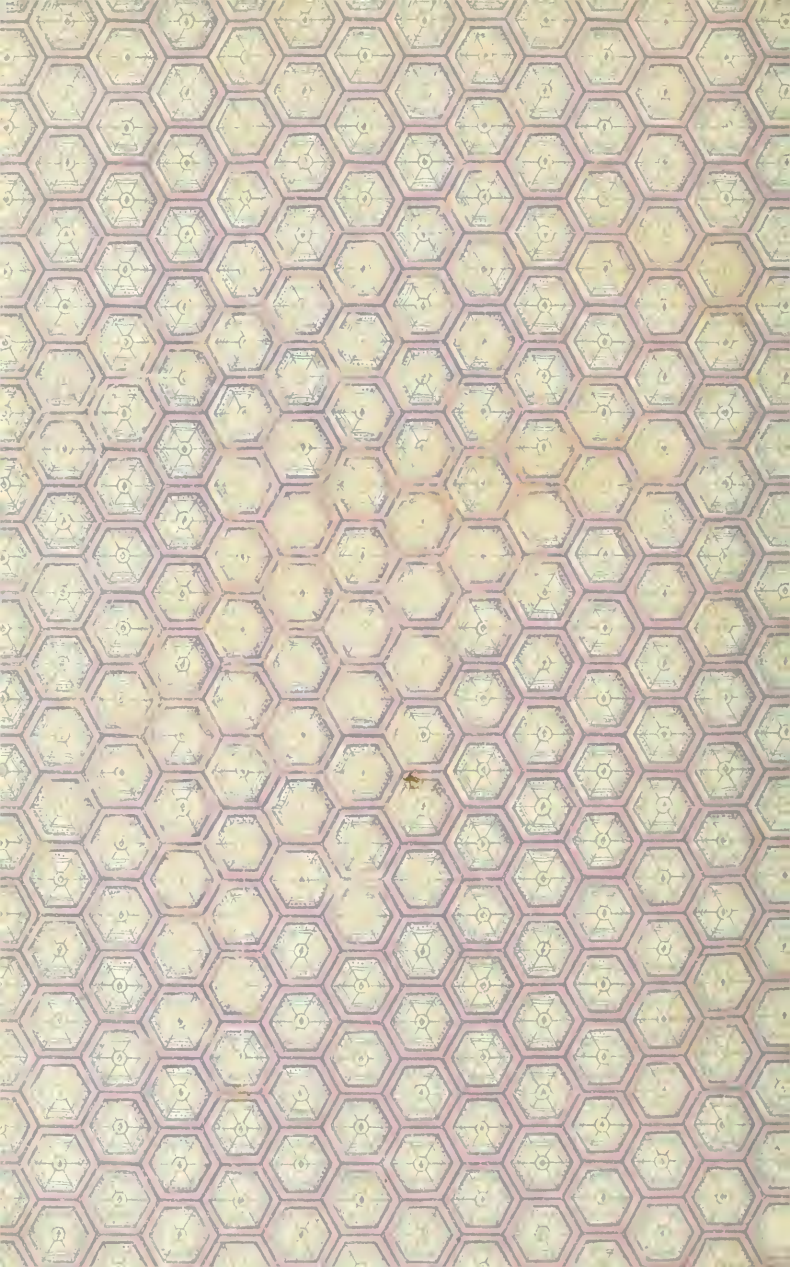

Fk 'Abidīn Paşa
6481 Tercüme ve şerh-i Mesnevî'i
M9A63 şerif
1906

PLEASE DO NOT REMOVE
CARDS OR SLIPS FROM THIS POCKET

UNIVERSITY OF TORONTO LIBRARY

FK
6481
M9A63
1906

'Abidīn Paşa
Tercüme ve şerh-i Mesnevî'i
şerif

PLEASE DO NOT REMOVE
CARDS OR SLIPS FROM THIS POCKET

UNIVERSITY OF TORONTO LIBRARY

